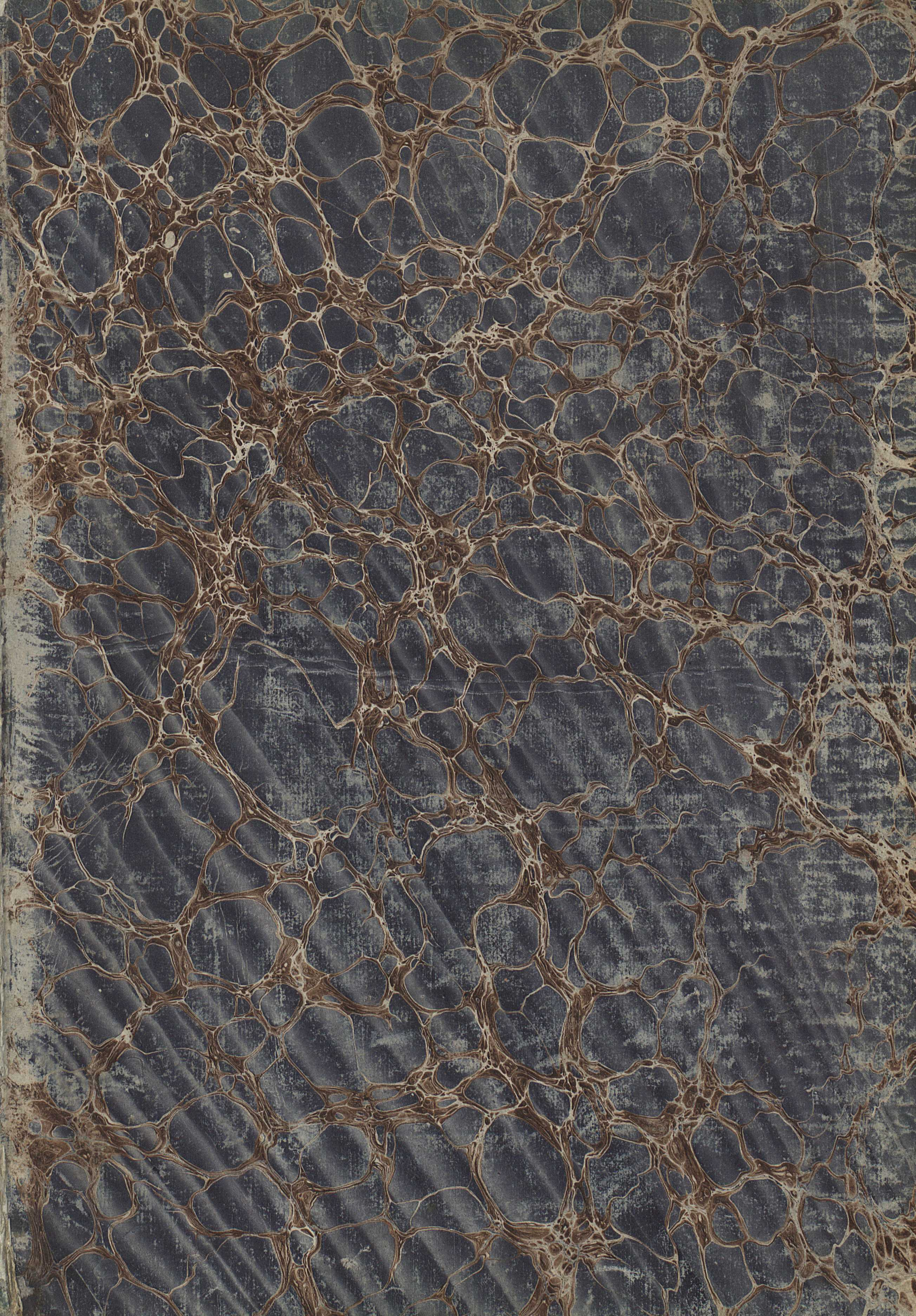

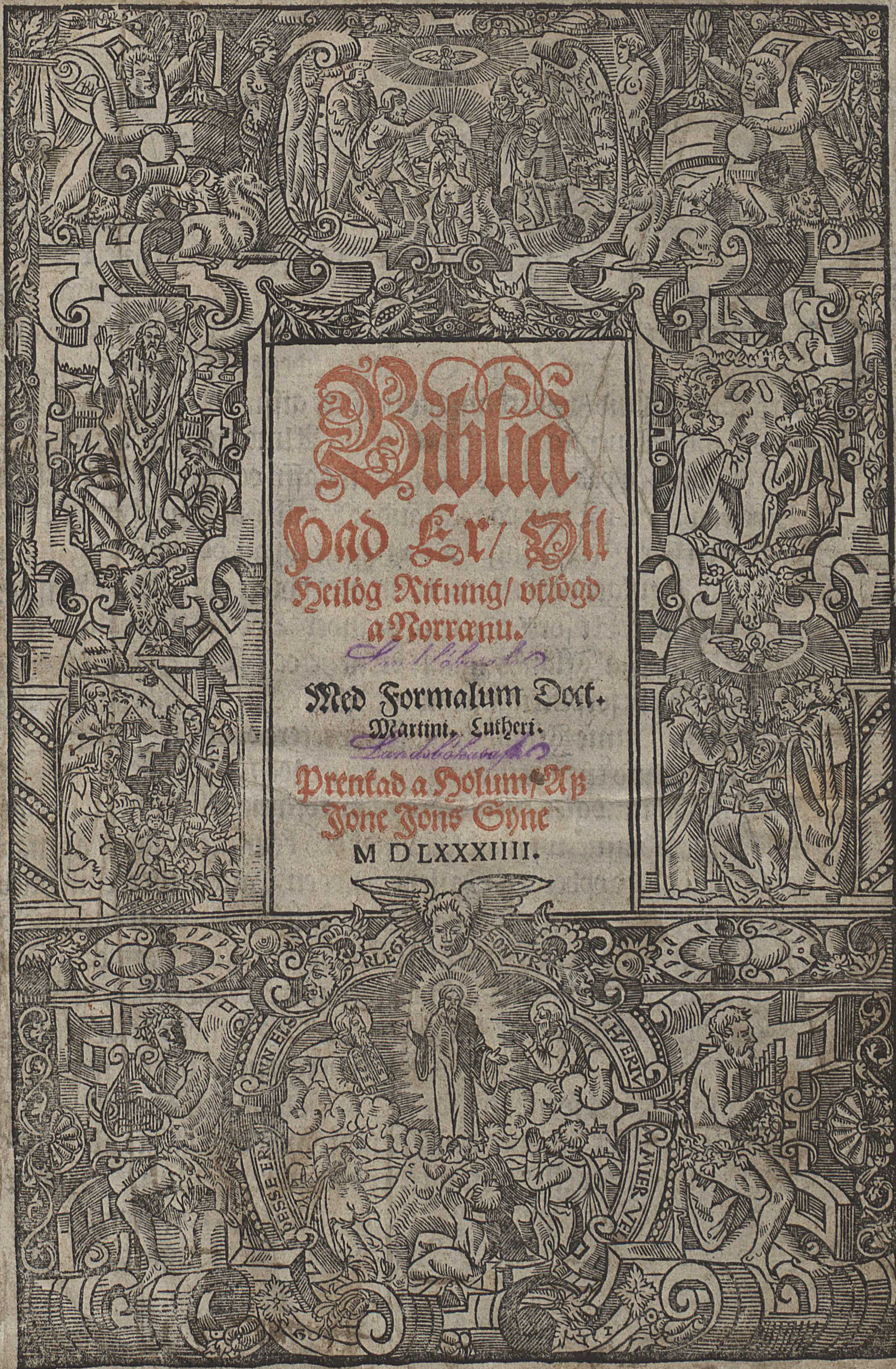

Biblia

Þad Er/ Øll Heilög Ritning/ vtlögd a Norrænu.

Med Formalum Doct. Martini. Lutheri.

Prentad a Holum/ Af Jone Jons Syne
M D LXXXIIII.

VI Friderich thend Anden met Guds Naade / Danmarckis / Norgis / Wendis oc Gottis Konning / Hertug vdi Slesuig / Holsten / Stormarn oc Dytmersken / Greffue vdi Oldenborg oc Delmenhorst. Göre alle vitterligt / At effter som oss Elskelige hederlig och höylærdt Mand H. Gudbrand Torlakssön / Superintendent vdi Hole Stigt paa vort Land Island / vnderdanigste haffuer giffuit oss til kiende / huorledis hand haffuer sig faaretaget / Gud Almectigste til Loff oc ære / oc Menigheden paa Island boendis til gaffn oc gode / At ville lade Bibelen vdgaa i Tryck paa Islands Maall / huor paa ther will anuendis en stor Bekostning. Tha haffue wj aff vor synderlig gunst oc Naade beuilget oc thilladt / oc nu met thette vort obne Breff beuilge oc tillade / At for^{ne} H. Gudbrander Thorlakssön maa lade for^{ne} Biblia paa Islands maall prenthe oc j Tröck vdgaa / Dog hand skal were forplictig met störste Flijd och Vindskibelighed for^{ne} Biblia paa samme Islands maall at vertere oc vdsette / oc aff hans högiste Forstand thend tilforn at corrigere oc igennemse. Och paa thet hand saa mögitt thess bedre maa komme til for^{ne} Arbeide at fulldriffue / Haffue wj naadigst wndt och beuilget hanom / at maa bekomme oc lade opbere en Daller eller oc en Dallers werdt / aff huer Kirckes indkompst offuer alt vort Land Island / Foruden huess hielp wj hanom sielff hellers ther til Naadigst giffuit haffue. Och skal her met strengeligen oc alffuorligen were forbudet Alle oc huer / for^{ne} Biblia paa Islandske effter thenne Dag hanom at lade effter tröcke. Bedendis oc biudendis Kirckeuergerne til huer Kircke / paa for^{ne} Island / Attj fornöiger for^{ne} H. Gudbrand en Daller / eller oc en Dallers werdt aff huer Kirckes indkompst thet offuer alt Landet / oc ingen Hinder eller forfang ther paa giörer honum. Giffuit paa wort Slott Friderichs Borg / thend xix. dag Aprilis / Aar etct. M. D. lxxix. vnder vort Signet

Friderich

J Friderich thend Anden met Guds Naade/ Danmarckis/ Norgis/ Wendis oc Gottis Konning/ Hertug vdi Slesuig/ Holsten/ Stormarn oc Dytmersken/ Greffue vdi Oldenborg oc Delmenhorst. Göre alle vitterligt/ At effter som oss Elskelige hederlig och höylærdt Mand H. Gudbrand Torlakssön/ Superintendent vdi Hole Stigt paa wort Land Island/ haffuer sig forethaget/ Gud Almectigste til Loff oc Ære/ oc hans Fæderne Land til gaffn oc gode/ At wille lade thend hellige Biblia paa Islendske Thungemaall vdi Thröck vd gaa/ huor paa will wendis en stor Bekostning. Tha haffue wi for gott anseet/ At naar samme Biblia bliffuer Prenthed/ och althingest ther met fulldreffuit/ At til huer Kircke ther offuer alt Landet skal kiöbis en aff for[ne] Biblia/ och vdi Kirkerne indleggis. Bedendis ther fore och strengeligen biudendis/ alle Kirckeuergerne offuer alt for[ne] wort Land Island/ Atti retter ether effter/ for Kirckens Pendinge och Inkomst at kiöbe en Bibel til huert Sogne Kircke/ ther offuer alt Landet/ och thenom wel foruaret vdi Kirckerne lader indlegge/ at the althid kunde were ther til stede/ Ther met skeer wor wilge och Befalning/ thi lader thet ingelunde. Giffuit paa wort Slott Friderichs Borg/ thend xxij. dag Aprilis/ Aar etct. M. D. Lxxix. vnder vort Signet

Friderich

):(ij.

Vak þu minn Jesu vak þu i mier
vaka lattu mig eins i þier
salinn vaki þa sofnar lijf
sie hun æ tid i þinni hlijf

BIBLIAN
KOSTAR FIM
RIKSDALE
KURANT

Formale yfer hid

Gamla Testamanted

D. Mart. Luth.

Huern Dom ad sumer Meñ leggia a þat gamla Testamted

F þui gamla Testamentenu hallda sumer Meñ lÿted/ So sm̃ at sie þad at eins giefed Gydinga Folke/ z hafe nu enda/ z ad þat hallde ecke annad eñ vmlidna Giørninga/ Meinande ad þeim nægest þad Nyia Testamented/ z vpp leita Allegorias/ þad er añdligar meiningar i þui gamla Testamentenu/ Hueria Meining ad haft hefur Origenes/ Jeronimus z fleire adrer merkeliger Meñ. Eñ Christus seig' Joh. 5. Ransaked Ritningena/ þuiad hun ber Vitnisburd vm mig. Og S. Pall bydur Timotheo/ Ad hñ skule vera jdinn i lesningu Ritningarinnar. Og til Rom. 1. Hrosar hñ ad Euangelium sie af Gude i Ritninguñe fyrer heited. Og 1. Cor. 15. seiger hñ so/ ad Christr sie komeñ af Blode Dauidz epter Ritninguñe/ z sie daiñ z af Dauda vpp aptr riseñ. J sama mæta vÿsar oss S. Petur optar eñ eitt siñ aptur til Ritningariñar.

Christus og Postularner Pall og Petur þeir vÿsa oss i gamla Testamented

Gamla Testamented skal ei fyrerlÿtast helldur wandliga lesast

Og þta giøra þr þar fyrer/ at þr vilia kieña oss/ ad vier ecke skulū fyrerlÿta Ritning þss gāla Testamtes/ helldur lesa hana vandliga/ med þui ad þeir sialfer þad nyia Testamented so stadfastliga grundualla og bi uÿsa mz þui gamla Testamtenu/ z skiota sijnu Mæle til þss. So sem þat S. Lucas skrifar Act. 17. Ad þeir i Tessaloniu Borg hafe dagliga ransakad Ritningañar/ huert þær hiellde suo s̃ S. Pall hñ kiende. So sm̃ nu þ ecke somer i nockurn mæta ad fyrerlÿta Grunduøll og biuÿsaner þess nyia Testamtesiñs/ so dyrmætt og verdugt a þat gamla Testamted hallded ad vera. Og huad er nyia Testamted añad/ eñ ein opinberlig Predikun og bodan vt af Christo/ framsett mz Greinum hins gamla Testamentis/ og fyrer Christum vppfylld og framkomeñ?

Nyia Testamentum

Eigiñ hneyksl est a einfalldre og obreyttre Rædu Ritningarinnar

Enn vppa þad/ at þeir sem Fafroder eru og sialfer ecke betur kuña mætte nockra Jñleiding og vnderuÿssun fa huernen þeir meige þar jñe lesa þeim til Nytsemdar z gagns/ þa hef eg þeñañ Formæla samsett epter mÿnum litlum formætte sem Gud hefur mier giefed. Bidiande og aminnande huern og eirn Gudhræddann fromañ Christeñ Mañ/ ad hann læte ecke hneycksla sig þ obreytta Mæl z þær einfølldu Frasagner sem opt og osialldan kuña fram ad koma fyrer hñ. Helldur sie þess oefadur/ huersu obreytt og einfalldligt sm̃ þad er a ad sia/ þa er þ allt saman ecke añat eñ Ord/ Verk/ Domar z Giørning' þrar haleitu Guds Gud domligrar Dyrdar/ Maktar z Vÿsdoms. Þuiad þetta er su Ritningen sm̃ alla Spekinga z Vÿsendameñ ad Þussum giører/ Og stendur alleina opiñ fyrer Smæbørnum z þeim ofrodu/ so sem Christur sialfur seiger Math. 11. Þar fyrer legg fra þier þinn Þotta og þÿna Meining/ z hof z hallt þessa Ritning fyrer þañ allra ædsta/ besta og helgasta Helgedom/ z fyr' þa alira rÿkustu Gulls Vppsprettu/ huer ed alldrei kañ vppauseñ ad verda/ i hūre alleina þu mætt fiña Gudōdliga Speke z Visku/ hueria Gud hier so einfalldliga z obreytt framsetur/ til þess ad læcka z nidurleggia allañ Metnad Mañlegrar Visku z Speke. Hier mættu fiña þa Reifana z þa Jøtuna huar ed Christus liggur j/ Huørt ed Eingilleñ vÿsar Hirdsørunum. Þesser Reifar eru ad vÿsu einfallder z litelmotliger/ Eñ sa Fiesiodureñ/ Christur/ sem þar i þeim vafiñ er/ hñ er dyrmætare enn fra meige seigia.

Ritningen giører þa Hygnu ad Þussum/ og stendur open fyrer einfølldū

Gamla Testamented er ein Løgmals Bok

Nyia Testamented er ein Nadarbok

Løgmæl og Bodord er i nyia Testamtenu

Fyrerheit i þui gamla Testamentenu

So skalltu nu vita/ ad þÿse Bok er ein Løgmæls Bok/ huer ed kieñer huad Meñ skulu giora z ecke giøra/ Og jafnframt þssu framsetr hū dæme z giørninga/ huernen þta Løgmal hefur hallded vered/ edur broted. Alÿka s̃ þad Nyia Testamted er Euangelium edr ein Nædar Bok/ kiennañde/ huar Meñ skulu þad fa z ødlast/ ad þeir giete Løgmæled vppfyllt. Eñ so sem i nyia Testamtenu/ jafnframt Nædariñar Lærdome verda og adrar Kieñingar framsettar/ huoriar ad eru Løgmæl og Bodord/ Holldenu til apturhallds/ þuiad i þessu Lÿfe verdr Andeñ ecke algiørdur/ og ei helldur kañ Næden einsømul ad Rÿkia. Suo eru z eirnen i þui gamla Testamtenu/ jafnframt z mz Løgmælenu/ nockur Fyrerheit z Greiner vt af Nædiñe/ med hueriu þeir Heiløgu Fedur og Spameñ/ vnder Løgmælenu/ hafa i Truñe a Christum/ lÿka sem vier/ Sæluholpner ordet. Þo suo sem ad eigenligur høfud Lærdomur hins Nyia Testamtis er þta/ ad boda z til seigia Næd z Frid/ fyrer Syndaña fyrergiefning i Christo/

So

So er þtta eigenligꝛ høfud Lærdomꝛ hins Gamla Testamtes/ad kieña ⁊ framsetia Løgma- I
led/syna Mønnum Syndena/og heimta god Verken. Þessa skalltu vænta i þui Gamla
Testamtenu.

Og ad vier fyrst tølum vm Moses Bækur/Þa kienner hñ i þeirre fyrstu Bokinne/huern en allar Skiepnur sie skapadar/Og(huad ad er hellst søk og efne hñs skriftar)huadan Synden sie komen ⁊ Dauden̄/einkum/ fyrer fall Adams vt af hreckuꝭse Diøfulsiñs. Eñ strax þar epter/ adꝛ eñ Moses Løgmal kiemꝛ/ þa kieñer hñ/ huadan su Hialp skule koma/til ad burtdrijfa Syndena ⁊ Daudañ/einkū sm̄ er/ecke fyr Løgmaled/edur eigenlig Verk(mz þui þa var eckert Løgmal)/ Helldur fyrer Sæde Kuiñuñar/Christū/huer ed Adam ⁊ Abraham var fyrerheiten. Vppa þad ad TRVEN yrde/ i fra Vpphafe Ritningariñar/ ⁊ i heñe allre vt til enda prijsud fram yfer øll verk/ Løgmal ⁊ Verdskulldan. So er nu naliga fyrsta Bok Moses ecke añad enn Epterdæme Truariñar og Vantruariñar/synande hueria Ausxtu Truen ⁊ Vantruen af sier leide/⁊ er ad mestu ejn Euangelisk Bok.

Huad Moses kienner i fyrstu Bokinne
Huadā Synd og Daude er komen
Hialp i mote Synd og Dauda
Fyrerheited er fyrr eñ Løgmaled

Þui næst i annare Bokinne/þa Mañkyned var fiølgad/⁊ Heimurenn var fullur/ og var so socken̄ i Myrkred ad eingen̄ visse vpp fra þui nalega huad Synden være/edꝛ huadan Dauden̄ komen̄ være/Þa leider Gud Mosen fram mz Løgmaled/Og tekur til sijn sierdeilis Folk/ til þess ad vpplysa þar mz ad nyiu Heimeñ/ og at straffa Syndena fyrer Løgmaled ⁊ hana ad opinbera. Suo vmgirder hñ þetta Folk med allra handa Løgmale/⁊ skilur þad fra øllū ødrum Þiodum. Hñ bydur þeim ad vppbyggia eina Tialldbwd/ og skickar þeim sierdeilis Þionustugiørder/Setur til Høfdingia og adra Embættismeñ/ og forsorgar so sitt Folk med Lagasetningum og Moñum/hid agiætligasta/so ad þeir hefde hina fegurstu Stiornan/ bæde holldliga fyrer Heimenū/ ⁊ so andliga fyre Gude. II

Gydinga þiod Gudz Folk

J þridiu Bok verdur sierdeilis jnnskickadur Kieñemañskapurenn mz sijnum Lagasetningum ⁊ Ceremonijs/ huar epter Kieñemeñerner skylldu sier Hegda/⁊ kieña ⁊ vnderuijsa Folkenu. Hier ma sia/ad þetta Kieñemannliga Embætte er alleinasta vegna Syndarinnar jnnsett og skickad/ad hun skule Folkenu kuñ og opinber verda/og fyrer Gude verda forlijkt/So at allt Kiennemañsins Embætte er þad/ad vmgangast mz Syndunū ⁊ þeim Syndabrots mønunum. Þar fyrer var ⁊ Kieñemønnunum eckert Fastagotz til eignar giefed/eigi helldur Veralldlig Rijkis stiorn boden nie fyrerheiten/Helldur þad alleina/ad þeir skylldu añast þad synduga Folked. III

Huar til Kennemannligt Embætte er nytsamligt

J fiordu Bok/þegar Løgmaled var nu giefed/ Kieñemeñerner ⁊ Høfdiñgiarner tilsetter/ og Tiallbwden og Þionustugiørden vppreist/ og þa allt var tilbwed/þad sem Gudz Folke til heyrde/Þa hofst vpp Verked sialft og tijdkan þeirra hluta sem tilskickader voru/ ⁊ var giørd reynsla til/huern framgang slijkar skickaner hafa villdu. Þar fyrer skrifar su sama Bok vt af suo mørgum Dæmum Ohlydneñar og Plagu þessa Folks/Þar mz vida nockrar Lagasetningar vidauknar ⁊ vtskyrdar. Þuiad so skiedꝛ hueruetna/ad auduelldligt er ad vtgiefa nockurt Løgmal/ Eñ þegar þad skal halldast ⁊ hafa framgang/þa koma meir eñ nogar hindraner/suo þad vill ecke framgang fa suo sem Løgmaled krefur. Suo ad þesse Bok er eitt merkeligt epterdæme/huersu ad ølldungis til einskis er/ad vilia mz Løgmalenu giøra Meñ froma og Riettlata/ Helldur so sm̄ S. Pall seiger/at Løgmaled verke ecke vtan Synd og Reide. IIII

Løgmal er hægt ad setia/ Enn ad hallda þad er toruelldt

Ad vilia giøra Menn med Løgmalenu riettlata og froma

J fimtu Bokiñe/Þa ed Folked fieck Refsing vegna siñar Ohlydne/og Gud hafde nockud lijtt lockat þad med Velgiørningum/þa ed hñ gaf þeim þau tuø Kongarijken/so ad þeir þess helldꝛ hiellde hñs Løgmal mz Alhuga og elsku/Þa tok Moses vpp aptꝛ giøruallt Løgmaled/med øllu þui sem til hafde bored(ad frateknu þui sem Kieñemañskapnum tilheyrde)og vtleggur og skyrer so allt ad nyiu þad sem ahrærer bæde þad Andliga og Veralldliga Vallded Folksins. Med þessum hætte fullnægiu giører Moses hueruetna sijnu Embætte/ suo sem añar algiørdur Løgsetninga Madur/og setur ecke ad eins Løgmaled/helldur er hñ þar nælægur/⁊ helldur Moñum til ad vardueita þad/Og ef brestꝛ er a nockru/ þa vtskyrer hñ þad og endurbæter. Enn þesse vtskyring Løgmalsiñs i fimtu Bokiñe/ hefur ecke añad sierligt jnne ad hallda/vtan Truna til Gudz og Kiærleikann til Naungans/Þui þangad heyra allar Lagasetningar Gudz. Þar fyrer mæter Moses med sinne gloseran og vtleggingu øllu þui sem Truna til Gudz ma nidurbriota(og þetta giører hñ)allt til hins tuttugasta Cap. Sijdan vpp fra þui mæter hñ þui sem Kiærleikañ hindrar/allt til enda Bokariñar. V

J fimtu Bok tekur Moses Løgmaled allt vpp aptur

Jñehalld vtskyringar Løgmalsinns

Hier er fyrst athyggiāda/ad Moses bindꝛ Folked so granduarliga mz sijnū Lagasetningū/ so at hñ giefꝛ ei mañligre Skynseme nockurt Rwm/ad vtuelia nockud verk/edꝛ nockurskonar

Huar fyrer Moses so fast

eigen

bindr Gydinga folk med Lagasetningum

eigenliga Gudz Þionustu vpp ad dickta. Þuiad hn̄ kieñer ecke alleinasta at ottast Gud/ hm̄ at trua z elska hn̄/ Helldr framsetur hn̄ og so marga hættu Gudligrar Þionustugiørdar/ mz Fornfæringum/ Heitum/ Føstum/ Bindinde et ct. suo ad einge Þørf er nockud nytt vt at velia. Nu kienner z so eirnen huernen Meñ skulu planta/ vppbyggia/ kuongast/ beriast/ Børnum og Niuum styra/ selia/ kaupa/ til læns ad taka/ aptur ad leysa/ og allt huad hid ytra og jñra er Þørf ad giøra/ So nakuæmliga/ ad sumer setningar synast ad mestu ad vera Þussliger z onaudsynliger.

Verken good af Mønnum sialfum vtualen þocknast Gude ecke

Enn eg spyr/ Huar fyrer giører Gud Þetta?/ Vissulega fyrer Þa Grein/ ad med Þui hann hefur teked Þetta Folk sier til eignar/ ad Þat skyllde vera hn̄s eiged Folk/ og ad hn̄ skyllde vera Þeirra Gud/ Þa villde hn̄ so mz Þessum hætte stiorna Þeim og styra/ so ad i øllum Þeirra verkum være Þeir fulluisser vppa Þad/ ad Þau sie og være riett fyrer Gude. Þuiad huer s̄ hellst ad giører nockurt verk/ huert ad ei er boded i Gudz Orde/ þ sama verk stodar eckert fyrer Gude helldur er Þad til onytis. Þuiad hn̄ fyrerbydur i hinum 4. og 13. Cap. Þeirrar fimtu Bokar/ at auka nockru vid sitt Løgmæl. Og i 12. Cap. seiger hañ/ ad Þeir skule ecke giøra huad Þeim sialfum riett synest. Og Psaltarinn og aller Spamennerner kalla vpp vm Þetta/ ad Folked giøre god Verken Þau sem þr hafa sialfer vtualed/ z af Gude voru ecke boden. Þui ad Gud vill ei nie kann ad lijda/ ad Þeir sem hn̄s eru dirfest nockut at giøra Þad sem hn̄ hefur ecke boded og bifalat/ huersu gott sem Þad synest at vera. Þuiad Hlydnen er Gøfugust og agiætust allra verka/ hun sem ad helldur sier vid Gudz Ord.

J Þssu Lijfe meiga Meñ ecke missa Þeirrar ytre Gudz Þionustugiørdar

Enn af Þui ad Þetta Lijf ma ecke vera an ytre Gudz Þionustugiørdar og Setninga/ Þa hefur hn̄ suo marghættada Setninga framsett fyrer Þa/ og mz sijnu Bode Þa stadfest/ Vpp a Þad/ ef at Þeir yrde eda villdu giøra Gude nockra ytre Þionustugiørd/ Þa mættu Þeir hafa einhueria af Þessum/ og ecke vtuelia neitt epter Þeirra eigenligre giedÞeckne. So at Þeir være Þess fulluisser/ og oefader vm Þad/ ad Þad Verk være giort epter Gudz Orde / og i Hlydne vid hn̄. J Þennañ mæta var Þeim a allar sijdur varnad og bañad/ siñe eigenligre skynseme z sialfrædis vilia epter ad fylgia/ ad giøra god Verken z Rietteliga ad lifa. Og høfdu Þo ædred nog Rwm/ stad/ tijd/ Personur/ verk og skickaner Þeim sialfum fyrerlagt og sett/ suo Þeir Þurftu ei a ad telia vm nockurn hlut/ ad Þeir yrde ad epterfylgia Dæmum añarligrar Gudz Þionustugiørdar/ vegna Þess Þeir hefde ei Þionustugiørder nie skickaner so margar s̄ Þyrfte.

Þriggia han da Løgmæl

Løgmal stūdligra Audæfa

J annare Grein er merkianda/ ad Løgmæled er med Þrennu mote. Sumt Løgmæl talar ecke vtan vm stundlig Audæfe/ Suo sem i hia oss eru Keisararietturen̄ z Landzløgen. Þetta Løgmæl er af Gude giefed og sett/ einkum vegna Þeirra hreckuisu/ so ad Þeir giøre ecke verra/ Þar fyrer er Þad Løgmæl helldur fyrerbiodande og varnande Løgmæl / helldur eñ Lærdoms Løgmæl/ So sem Þa Moses bydur ad skilia vid Eigenkonuna/ at giefeñe skilnadar skræ/ Itm̄ ad Madr mætte naudga Eigenkonuñe til vandlætingar offurs/ z eiga marg^r Kuiñur/ Slijkt allt er Veralldligt Løgmæl.

Kirkiuþionustugiørdar Løgmæl

Añat Løgmæl er Þad/ huert ed talar vm Þa ytre Gudz Þionustugiord/ suo sem hier ædur fyrre sagt er.

Yfer Þetta huertueggia Løgmæl geingur nu Þad Løgmæled vt af Truñe og Kiærleikanum/ Suo ad allt añat Løgmæl hlytur ad hafa sinn skamt og Mæler epter Truñe og Kiærleikanum/ so ad Þat skal Þa at eins gillda/ Þa Þeirra Verk eru ecke i mote Truñe og Kiærleikanum. Enn sie Þau i mote Truñe og Kiærleikanum/ Þa skal þ Løgmæl aftakast mz øllu.

Løgmæl vt af Trunne og Kiærleikanum

Hiedan kiemur Þad sem vier lesum/ ad Dauid lijfliet ecke Þann Mañdræpara Joab/ Þar hn̄ hafde Þo i tuær reisur til Dauda vñed. Og 2. Reg. 14. lofar hn̄ Konuñe af Thekoa/ ad hennar Sonur skule Lijfe hallda/ huer ed dreped hafde Brodur sinn. Eige drap hañ helldur Absalom. Itm̄/ Dauid sialfur neytte af Þm heiløgu Fornar braudum sem Kieñemønnum einum tilheyrde. Itm̄/ Thamar hugde ad hun munde mz Kongsiñs leyfe meiga eiga sinn samfedra Brodur Ammon. Vt af Þessum og ødrum Þuilijkum tilfellum og Dæmum mæ

Truen og Kiærleikurenn Þau ræda øllu Løgmæle

liosliga sia og merkia/ ad Konungar/ Kieñemenn og Høfdingiar hafa optsiñis viked af Løgmælenu/ Þa Þegar ad Trunne z Kiærleikanum hefur Þott Þess Þørf vera/ Huar vt af ad auglioft er/ ad Truen z Kiærleikuren̄ Þau eiga ad ræda fram̄ yfer allt Løgmæl/ og hafa Þad vnder sijnu Vallde. Þuiad med Þui ad allt Løgmæl einkum fram̄fylger Truñe og Kiærleikanum/ Þa skal eckert Þeirra framarmeir gillda fyrer neitt Løgmæl/ ef ad þ bydur nockut i mote Trunne og Kiærleikanum.

Gydingar vnderstanda ecke

Þar fyrer fara Gydingar miøg villt eñ nu a Þessū Deige/ ad þr so streingeliga hallda sumt af Moses Løgmæle/ so þr læta fyrr Frid z Kiærleika falla i Gruñ/ eñ þ þr ete z drecke med

ke mz oss/edr giøre an̄ad þuilijkt/Og þan̄en alŋta þeir ecke riettа meining Løgmalsin̄s/Þuiad þetta er øllum nytsamligt ad hafa þennan skilning a Løgmalenu/ecke alleinasta Gydingum/helldur øllum ødrum þeim sem vnder Løgmalenu lifa. Þuiad suo seiger Christur Math. 12/ad leyfeligt sie ad briota Þuottdagen̄/ef ad Vxe fellur i Brun̄en̄ / og draga hann vpp/Huad þo var stundlig Naudsyn og Tion/Huad myklu framar og helldur er þa leyfeligt ad briota allskyns Løgmal/ef ad Lijfshaske vid liggur/suo framt sem þat skiedur ecke mote Trun̄e og Kiærleikanum/Suo sem Christus seiger/ ad Dauid hafe giørt/þa ed han̄ at þau Heiløgu Brauden/Marc. 3.

Løgmalsins Meining

En̄ huad hefur þad ad merkia/ ad Moses samanblandar og sleynger sijnum Lagasetningum?/Huar fyrer setur hn̄ ecke veralldligt Løgmal sier i lage/og Andligt Løgmal sier i lagie/og so eirnen Truna og Kiærleikan̄ sier i lage?/Nu ad auk tuitekur hn̄ stundum hid sama Løgmal/og hefur suo opt þau sømu Ord/so þad er ad mestu leidenligt ad lesa þad og heyra? Andsuar/Moses skrifar epter þui sem þad tilgeingur/Suo ad hn̄s Bok er ein fyrermyndan og Epterdæme/huernen þat tilgeingur i Veralldligre Valldstiorn og i þessu Lijfe/Þuiad suo geingur þat til/þegar nockur hlutur skal framgang hafa/ad stundum hlytur þetta verk at skie stundu̅ eitt an̄ad. Og eige er møguligt nøckru̅ Man̄e at gieta hegdad sijnu Lijfe med þui jafnadargiede(ef þad skal an̄ars Gudlegt vera)ad hn̄ jdke a einum Deige ecke vtan andligt Løgmal/og annan̄ Dagen̄ ecke vtan veralldligt Løgmal/Helldur hefur Gud so samanmeingad og sleiged øllum Lagasetningum til saman̄s/þuilijkast sem Stiørnum a Himnenum og Blomstrum a Akrenum/Suo ad Madur ma allar stunder vera reidubuen̄ til sierhuers verks huert sem fyrst ad Høndum kiemur/Suo er og Moses Bok skrifud an nockrar sierligrar skipanar/og er þui einu blandad vid hid an̄ad.

Moses Løgmale er samansleyngt

Enn þat/at hn̄ suo fast framfylger/og tuitekur opt hid sama/Þar mz audsyner hn̄ Art ⁊ edle sijns Embættis. Þuiad huer hn̄ vill stiorna Folke mz nockru Løgmale/ hn̄ hlytur þui fram̄ ad fylgia med jafnade/og naudga Møn̄um til hlydnen̄ar/ei olijkt og Asnanum til Erfidis naudgat er. Þuiat eckert Løgmals verk veitest af sialfkrafa ast og Elsku/ þat er allt Naudu̅g ⁊ Þuingan. Nu mz þui at Moses er eirn Løgmals Lærari/þa hlytur hn̄ med sijnum Løgmals Aøninge og jafnligu adhallde at audsyna þad/ huersu Løgmals Verken eru so sem ønnur Naudu̅gar verk/⁊ mæda ⁊ þreyta Folked/So leinge ⁊ þar til/at þat mz geingur sinn Siukdom ⁊ leida Løgmalsin̄s/og flyr til Nadarinnar/so sem nu skal sagt verda.

Huar fyrer Moses tuitekur so opt hid sama Løgmal

Løgmalsins Verk eru naudungar verk

I þridiu Grein/er þetta su rietta Meining og astundan Moses/ at han̄ fyrer Løgmaled opinbere Syndena/og ad vanuirdu giøre allt Offstæke man̄ligs Megns og Mattar. Hier fyrer nefner S. Pall hn̄ Gal. 2. Þionustuman̄ Syndarinnar/og hn̄s Embætte kallar hn̄ Daudans Embætte 2. Cor. 3. Og til Rom. 3. ⁊ 7. seiger hn̄/Fyrer Løgmaled kiemur ecke an̄ad vtan þad/at Menn þeckia Syndena/og til Rom. 3. Fyrer Løgmalsin̄s Verk verdur eingen̄ Riettlatur fyrer Gude. Þuiat Moses gietur ecke neitt framar giørt mz sijnu Løgmale/vtan þad/at syna huad Men̄ eiga ad giøra og ecke giøra/En̄ krapt og Matt til ad giøra þad sama/eda lata þat ogiørt/veiter hn̄ ecke nie giefur neinum/ og skilst so þar vid oss nidursockna i Syndernar. Og sem ad vier nu so erum i Syndena nidursøckter/þa kemur Dauden̄ jafnsnart ⁊ fellur yfer oss/so sem Hefnd og Refsing Syndan̄a. Hier fyrer kallar S. Pall Syndena Brodd Dauda̅s/Af þui ad fyre Syndena hefr Dauden̄ sin̄ allan̄ Riett/Magt og Valld yfer oss/En̄ ef ad Løgmaled være ecke/þa være ⁊ eingen Synden. Þar fyre hefr Moses Embætte alla skulldena/hn̄ vppuekr ⁊ straffar Syndena fyre Løgmaled/jafnsnart þar a epter kemur Dauden̄ mz allre Magt/so ad Moses Embætte er mz Riettu af S. Pale kallat Embætte Syndarin̄ar og Daudans/Þuiat hn̄s Løgmal aflar oss einskis an̄ars vtan Syndarinnar og Daudans/ Enn allt ad einu þa er þetta Embætte Syndarinnar og Daudans gott og miøg naudsynligt/ Þuiad huar ecke er Gudz Løgmal/ þar er giøruoll mannlig skynseme so blindut/ad hun kann ecke ad þeckia Syndena. Þuiad eingen mannlig skynseme veit nie skyniar þat/ ad Vantru og Aruilnan sie Synd/Ja / hun veit ecke af þui þar/at Menn eiga Gude ad treysta og trua/Geingur suo fram̄ steinblind/ ⁊ athugalaus og verdur alldrei vør vid slijkar Synder/enn giører þo jafnframe mz nockur god verk/og lifer sidsamliga fyrer Man̄a Augum/Þa hyggur hun sig a riettre gøtu ganga/og ad hun hafe þa fulla nægiu giørt sinne kallan. So sem vier siaum a Dæmum Heidin̄a Man̄a ⁊ Hræsnaran̄a/þa þeir hyggiast at lifa sem heilagligast. Item̄/Skynsemen hun veit ecke at girnd Holldsin̄s og Natur til sinna Auina sie Synd/Helldur med þui hun sier og formerker at aller

Løgmalit openberar Syndina

Embætte Moses

Synda Embætte er gott og naudsynlegt

Forhertur blindleike Man̄ligrar Skynseme

Menn

Meñ eru so sinnader/ þa helldur hun slijkt ad vera Nꝏtturligann og godañ hlut/ og hyggur þad nægiast ef Madur gietur spornad vid þeim ytre Glæpum/ Og suo geingur hun fram̃ athugalaus/ og virder Veykleik sinn fyrer Styrk/ Synd sijna fyrer Riettlæte/ Illsku sijna fyrer Godsemd/ og kiemst ecke leingra afram̃.

Moses Embætte er gott og naudsynligt

Sia/ þeñañ Blindleika/ og slijkt hardudugt Offstæke burt ad drijfa/ þa er Moses Embætte ꝛ Þionusta miøg nytsamlig/ Nu kañ hñ ecke ad burtdrijfa þeñan offstækis Blindleika/ nema þuiad eins hñ giøre hñ mꝫ fyrr kuñañ ꝛ opinberañ/ Þetta giører hñ mz Løgmalenu ꝛ fyrer Løgmaled/ þa hñ kienner/ ad Meñ skule ottast Gud/ treysta honum og trua/ og elska hañ yfer alla hlute/ þar mz ad hafa ongua vonda Girnd/ nie Natur a nockrum Mañe. Nær nꝏtturlig Skynseme heyrer nu þetta rietteliga/ þa hlytur hun ad skielfast/ Þuiad hun fiñur med sialfre sier huerke Tru nie Traust til Gudz og eige helldur otta nie Elsku Gudz/ ecke Kiærlei kann nie hreinferdugleik Hiartans til Naungans/ Helldur Vantru/ Efaseme/ Fyrerlitning ꝛ Natur til Gudz/ og illañ vilia ꝛ Neiptar hug til Naungans/ Nær ed nꝏtturlig skynseme fiñur slijkt/ þa er Daudeñ þar þegar fyrer Augum/ og vill suelgia slijkann Syndara/ ꝛ fleyia honum ofan i Heluijte.

Løgmalsins Lærdomur

Sia þu/ þetta kallast/ at Daudeñ veite oss Armꝏ og yferfall fyrer Syndena/ og deyde oss fyrer Syndena/ Þetta er og þad ad vppuekia Syndena fyrer Løgmꝏled/ og setia hana oss fyrer Sioner/ og allt vort oftraust ꝛ Offstæke at giøra at Nrædslu/ Skieluing ꝛ Vruilnan/ So

Jon. 2.
Psal. 30.

Madureñ kañ eckert añad eñ at kalla vpp mz Spamañenū/ Eg em burtkastadur fra þijnum Augum/ Edur suo sem Meñ plaga ad seigia/ Eg em Diøfulsiñs/ Eg kañ alldrei Sꝏluholpenn ad verda. Slijkt kallast mz riettu ad vera leiddꝛ til Heluijtes. Þetta meinar S. Pall mz fꝏm Ordum þar hñ seiger 1. Cor. 15. Broddur Daudans er Synden/ Eñ Løgmaled er Kraptur Syndarinnar. Sẽ villde hñ suo seigia/ þad Daudinn stingur oss ꝛ drepur/ þad giører Synden su sem med oss funden verdur/ hun giører oss seka Daudans/ Enn þad ad Synden verdꝛ med oss funden/ ꝛ so krøptugliga giefꝛ oss Daudanū j valld/ þui velldꝛ Løgmꝏled/ huert ed opinberar oss Syndena/ og lærer oss ad þeckia hana/ vier sem ꝏdur fyrre þecktum hana ecke/ og lifdum athugalauser.

Synden er Daudans Broddur
Løgmaled er Syndarinnar Kraptur.

Sia þu nu huersu hardliga og streingeliga ad Moses hñ framfylger slijku sijnu Embætte/ Þuiad vppa þad/ at hñ sem allra mest skam̃e og at Vanuirdu giøre nꝏtturliga Skynseme/ þa setur hñ ecke ad eins slijkt Løgmꝏl/ sem talar vm þa hlute huerier i sañre raun og af Nꝏtturunne til eru Synd/ sem ad eru þau x. Bodorden/ helldur giører hñ þar Synd s raunar eingen Synd er/ þreyngiande so og nidurþryckiande hana mz offaþungre Syndabyrde. Þuiad Vantruan og vond Girnd er af sier sialfu til Synd/ og Daudans verdugt/ Enn ad eta surt Braud vm Paskahꝏtijdena/ ꝛ ad eta nockurt Dyr ohreint/ ad giøra nockurt teikn a sijnu Hollde/ og allt þad añad sem sa Leuitaña Kieñemañskapur helldur fyrer Synd/ þat er ecke af Nꝏtturuñe Synd nie illt/ helldur verdur þad Synd alleinasta þess vegna/ af þui ad þad er fyrer Løgmaled fyrerboded/ huert Løgmꝏl vel ma afteked verda. Eñ þau x. Bodord en meiga ecke so aftakast/ Þuiad þo þau være ecke til/ edur þo Meñ vijsse ecke af þm/ þa er þ þo samt Synd. So sem þetta/ Heidinna mañа Vantru er Synd/ þo þeir vite ecke þar af nie skeyte þar vm ad þad sie Synd.

Sumt Moses Løgmal giører þar Synd sem eingin Synd er i sialfu sier

Bodorden verda ecke afmꝏd

Suo siaum vier nu ad slijkt og so margfalldt Løgmꝏl Moses er ecke ad eins þar fyrer vtgiefed/ at eingenn skule þurfa ad vtuelia nockud gott verk og ad lifa vel/ suo sem fyrr er vm talad/ Helldur myklu framar fyrer þa skulld/ ad Syndernar skylldu verda þess fleire/ og saman hrꝏgast sem mest/ til þess ad þyngia Samuiskuna/ So ed þad forblindada Offstæke yrde ad þeckia sig sialft/ og fiña sialfs sijns eigenligañ veykleika og Vanmꝏtt til hins gooda/ Og at þui yrde suo þreyngt og naudgat til ad leita epter þui sem frekara er helldur eñ Løgmꝏled og eigenliger Kraptar/ einkū sẽ er/ epter Gudz Nꝏd su sem fyrerheiten er i Christo þm ed koma skyllde. Þuiad allt Løgmꝏl Gudz er gott og riett/ iafnuel þo ad þad skipade ad bera Myke eda taka vpp Grasstrꝏ/ Enn sa kann ecke ad vera fromur og godhiartadur/ huer ed slijkt suo agiætligt Løgmꝏl ecke helldur/ edur þad helldur naudugur. So megnar nu vor Nꝏttura eckert annad eñ ad hlyda naudug/ Þar fyrer hlytur hun af Gudz godu Løgmꝏle ad þeckia og vidurkienna Illsku sijna/ og ad lꝏta sig af Hiartans Anduarpan epterlāga og leita ad hialp Guddomligrar Nꝏdar i Christo.

Huar fyrer so marghattad Løgmal er giefed

Gudz Løgmal er riett og gott

Nꝏtturuñe er omøguligt ad hallda Gudz Løgmal

Þar fyrer/ þegar Christur nu kiemur/ þar linner Løgmꝏlenu/ sierdeilis þui Leuitiska Løgmale/ huert ed þar giører Synd sem annars eingen Synd er/ so sem vier ꝏdur søgdū. Þar

Þegar Christur kiemur þa

hafa

hafa z so þau x. Bodorden enda/ Eige so/ ad Meñ skule ei hallda þau z vppfylla þau/ hell liker Embætte Moses
dr hefr Moses Embætte i þm eirn enda/ so ad þ eykur ecke þadan i fra/ fyrer Bodorden/ magt
Syndarinar/ z Synden er þa ecke leingr Broddr Daudans. Þuiat Synden er fyrer Christum fyrergiefen/ og Madur er sættur vid Gud/ og Hiartat tekur til ad hafa æst a Løgmalenu/ so ad Moses Embætte kan ecke vpp þadan ad straffa Hiartad nie auñsta þad vm Synd
ena/ so sm ad hefde þ ecke Løgmaled hallded/ z ste þar fyrer Dauda verdugt/ So sm þ giørde fyrer Nadena/ og adr eñ Christus kom.

Þetta kienner S. Pall 2. Cor. 3. Þar hñ seiger/ ad Biartleikenn Asionuñar Mosi hafe enda/ fyrer søkum Biartleika Asionuñar Jesu Christi/ Þat er/ Embætted Mosis huert ed oss giører ad Synd og skøm/ mz biartleik vidurkienningar vorrar eigenligrar Illsku z hreckuisse/ þad giører oss ecke framar neina Kuøl/ og skielfer oss ecke leingur mz Daudans Grimd. Christi biartleike burtdryfur Moses biartleika
Þuiad vier høfum nu biartleikann i Asionuñe Christi/ Þad er/ Embætte Nadarinnar/ fyrer huert vier þeckium Christum/ med huers Riettlæte Lijfe og Styrk vier vppfyllum Løgmaaled og yferuinnum Daudan og Heluijte. So sein og eirnen þeir þrijr Postular a Fiallenu Thabor sau Mosen z Eliam/ eñ hræddust þa þo ecke/ vegna þess æstudliga biartleika i Andlitenu Christi/ Eñ Exod. 34. Cap. Þa Christur var ecke nalægur/ þar gætu Israels syner ecke lided biartleik Asionuñar Mosis/ þar fyrer hlaut hñ ad læta huldu fyrer hana.

Þuiad Løgmalsiñs Lærefueinar eru med þremur hættum/ Þeir fyrstu eru þeir sm at Løgmaled heyra enn fyrerlijta þat og forsmaa/ og lifa athugalauser og Ogudliga/ Til þessara kemur Løgmaaled ecke/ Og þesser merkiast fyrer þa dyrkunar Meñ Gullkalfsiñs i Eydemørkinne/ huerra vegna Moses braut Steintøflurnar i sundur/ og bar ecke Løgmaaled til þeirra. Þriggia handa Lærefueinar Løgmalsins I

Þeir eru adrer/ sm at bera sig ad at vppfylla Løgmaaled af eigenligum Krapte og mætte/ Þesser merkiast fyrer þa sem ecke gætu lited i Asionu Moses/ þa hñ kom aptur i añad siñ mz Tøflurnar. Til þessara kiemur ad vijsu Løgmaled/ eñ þeir fa þad ecke lidet/ Þar fyrer læta þeir huldu fyrer þad/ og lifa sm Hræsnarar/ epter ytre verkum Løgmalsiñs/ Huad allt saman at Løgmaled giører þo til Syndar og fordæmer þat/ þegar huldan verdur frateken/ Þui ad Løgmaled biuñsar þat/ at vor Mattur og Megn vort er einskis vert z eckert/ aan Nadarinnar Christi. II

Þeir þridiu eru þeir/ sem klærliga sia Mosen vnder Augun. Þad eru þeir sem vnder stada meining Løgmalsiñs/ huersu ad þat krefur omøguligra Hluta/ Hier hefur Synden siñ Krapt/ hier er Daudeñ megtugur/ hier er Goliatz Spiotskapt so stort sem Vefiar rifur/ z hñs Spiots falur vegur sex hundrut Ciclos/ suo ad aller Syner Israels flyia og hrædast hañ/ Ad frateknum einasta David/ Christo DROTTNI vorum/ hañ frelsar oss fra øllu þessu. III Goliathz Spiot
Þuiad nema so sie ad Christi biartleike lyse jafnframt biartleika Moses/ þa feinge eingenn lided þessa Løgmalsiñs birte nie skielfing Syndarinnar og Daudans. Þesser falla aller fra verkunum/ og þeirra metnadar offtæke/ og læra ecke añad af Løgmaalenu eñ ad þeckia og vidurkieña sijna Synd/ og Anduarpa og læta sig langa epter Christo/ Huad hid sama at er eigenligt Embætte Mosis/ og Løgmalsins Art z Edle. Moses Embætte warer allt til Cristum

So hefur og Moses sialfur auñsad/ ad sitt Embætte og sijn Kienning skyllde vara allt til Christum/ z hafa þa eirn enda/ þar hñ seiger Deut. 18. **Eirn Spamann mun DROTTEN þinn Gud vppuekia þier/ vt af Brædrum þijnum/ suo sem mig/ honum skallt þu hlyda** etc. Þetta er þad allra agiætasta Ord/ og sañliga Mergur og Kiarne vr øllu Bokum Moses/ huern ed Postularner mijkels virt hafa/ og hafa þ frambored so sm añan øflugan Vitnisburd/ til styrkingar Euangelio/ og at aftaka Løgmaaled þar mz/ Og aller Spameñerner hafa miøg mykla Speke af þssare Grein teked. Þuiad mz þui/ ad hñ fyrerheiter hier ødrum Spamañe/ huerium þeir skulu hlyda/ þa epter fylger þad oefad/ ad hñ hlytur añan Lærdom ad kieña eñ sem Moses hefur kient/ fyrer huerium Moses hlytur ad vijkia/ og hm gefa siñ Rett/ so ad hiñ añar Spamadr skule heyrast. Nu kañ sa Spamadur ecke ad kieña Løgmaled/ Þuiat þad hefur Moses algiørliga giørt/ so þar er einge þørf a þui/ vegna Løgmalsins neiñ añan Spamañ vpp ad vekia/ Þar fyrer talar þesse Grein vissuliga vm Nadariñar Lærdom z vm Christum.

Þar fyrer kallar S. Pall Moses Løgmal Gamla Testamtu/ so giørde og Christus/ þa ed hñ jnsette þ nyia Testamtum. Og er fyrer þa grein eitt Testamentum/ at Gud fyrerhiet þar jñe ad giefa sijnu Folke Israel Landed Canaan/ ef ad þr hiellde hñs Testamtum/ og hñ Løgmaled er þad gamla Testamented

gaf

Gamla Testamentid hlytur ad taka

gaf þeim þad Land/ og þta Testamtum styrktest z stadfestest med Blode Sauda z Nafra. Eñ af þui ad slijkt Testamtum var ecke komet vnder Nad Gudz/ helldur vnder verkū Mañaña/ þa hlaut þ at fyrnast z enda at taka/ og þ fyrerheitna Land vard at missast aptur/ Þuiad Løgmaled kañ ecke fyrer Verken vpp ad fyllast. Þar fyrer lá magt a/ ad þar kiæme eitt

Nyia Testamentid varer eilijflega

añad Testamtum/ huert ed ecke yrde gamallt/ og ecke være komed vnder vorū Verkum/ helldr vnder Gudz Orde/ vppa þad ad þad mætte vara eilijfliga/ Þar fyrer er þ stadfest fyrer Dauda z Blod eirnrar eilijfrar Personu/ z eitt eilijft Land fyrerheited og giefed. Þetta læt eg talad vera vm Bækur og Embætte Moses.

Huad i hia Spamønnunum og i ødrum Bokum hins gamla Testamentis i stuttu male kient verdur

Huad eru nu þa hinar adrᵘ Bækur Spamañaña z Frasagnañaᐩ Andsuar/ Eckert añad eñ þad Moses sialfur er/ Þuiad aller hafa þeir og framfylgia sama Embætte z Moses/ stāda i mote Falsprophetū/ so þr leide ecke Folked til Verkaña/ helldr læte þ blijfa vid Mosis rietta Embætte z Vidurkeñingu Løgmalsins. Og þui fylgia þeir fast fram / at þeir fyrer riettañ skilning z vnderstødu Løgmalsins fae Mønum hallded i Vidurkeñingu þeirra eigen ligs veykleika/ og reka þa til Christū/ so s̄ z eirnen Moses giører. Þar fyrer vtskyra þr eñ framar allt þ s̄ Moses hefr kent vt af Christo/ z framsetia huorutueggia Dæme/ bæde þra s̄ Mosen hafa retteliga/ z hiña s̄ hñ hafa ecke retteliga/ z huorutuegiu þra Laun z Refsingar. So ad Spameñerner eru ecke añad eñ Þienarar z Vitnismeñ Mosis z hñs Embættis/ suo ad þr fae leidt alla Meñ til Christum fyrer Løgmæled.

Allegoriae Andligar vtþydingar

Moses Vppsprettu Bruñur allrar Speke

J sijdasta mæta/ þa ætta eg ad auijsa nockut vm þær Allegorias/ þad er/ Andligar Vtþydingar/ þær ed framsettar eru fyrer þad Leuitiska Løgmæl z Keñemañskap Mosis/ Eñ þ vill vera oflangt Mæl/ þ allt saman ad skrifa/ þ vill og hafa tijma/ z verdur betur mz lifande Raust vtskyrt. Þuiad sañliga er Moses eirn Vppsprettu bruñur allrar Speke z skilnings af huerium vpp er sprotted allt þ s̄ Spameñerner hafa vitad z kent/ Þar ad auk þa er þad Nyia Testamtid þadan vppruñed z i þm sama Vppsprettu Bruñe grunduallad/ so s̄ vier nu heyrt høfū. Eñ so at eg eina litla z stutta Auijsan giefe þeim sem Gæfu og skilning hafa þar til/ ad hyra þar betur og frekar epter/ þa vil eg nu ad sinne suo mijked seigia.

Christur er sa sannarlige og yppaste Kieñemadur

Ef þu villt vel og Ohræddur fara mz þær Allegorias/ z vtleggia þta/ Þa tak Christum þier fyrer hendr/ þuiad hñ er sa Madureñ/ hūtium þta allt samā z ølldunges tilheyrer. Þar fyrer læt þañ ædsta Keñemañ Aaron onguañ añañ merkia vtan alleinasta Christū/ suo sem Þistilleñ til Ebreos giører/ hū ed naliga eiñsamall fullnæger allar Allegorias z Figurur Mosis vt ad þyda. So er og þ vissuliga vijst/ ad Christus sialfur hñ er Fornen/ hñ er Alltaret/ hū ed sig sialfañ mz sijnu Blode fornfærde/ So s̄ sa same Þistell vmtalar. So s̄ at nu þesse ædstur Leuitiske Keñemadur fyrer slijkar Fornfæringar burt tok z forlijkte þær Giørdarsyn der/ s̄ af siñe Nætturu til voru ecke Synder/ So hefur vor ædste Kieñemadur Christur fyrer sialfs sijns Offur z Fornfæring sijns Blodz þa sañarligu Synd/ huer ed af Nætturu er ein

Syner Hæsta Kieñemansins Vtþyding Slatrunarstarþ sins og Fornþæringa i gamla Testamentinu

hrædelig Synd/ hana hefr hñ burt teked/ Og er eitt siñe jñ vm Fortialldet/ i þ Sancta Sanctorum/ jñ fyrᵉ Gud geingen/ at fridþægia z forlijka oss. Mz þessū hætte skalltu allt þ s̄ skrifad er vm þañ hæsta Kieñemañ/ vtleggia z þyda vppa Christi Personu/ og vppa onguañ añañ. Eñ Syner þss hæsta Kieñemañs/ þeir ed vmgeinguſt mz þær dagligu fornfæringar/ þa skalltu læta merkia oss Kristna/ vier sem ad sitium fyrer vorum Fødur Christo i Himnenū/ enn buum hier a Jørdu med Lijkamanum/ og erum ecke enn þangad komner til hñs/ vtan med Trunne Andliga. Þeirra Embætte/ ad slætra og offra/ þat merker eckert ann ad eñ at predika Euangelium/ Fyrer hūt ad sa gamle Madureñ deydest/ z fornfærest Gude/ og verdur fyrer Kiærleiksiñs Elld/ i Heiløgum Anda/ steiktur z vppbrendur/ til eins sætleiks Jlms fyrer Gude/ þ er/ Euāgeliū verkar eina goda hreina ohrædda samuisku fyre Gude. Til þessarar vtleggingar meinar S. Pall. Rom. 12. þar ed hñ kienner oss at fornfæra Lijkame vora Gude/ til eins lifanda Heilags z þægeligs offurs/ Huad hid sama vier giørum (suo sem sagt er) med jafnadarsamre Jdkan Euangelij bæde med Predikan og suo eirnen med Trunne. Þesse stutt tiluijsan z Auiising ma nu ad siñe nægiast/ huernen epter Christo og Euangelio leita skal i þui hinu Gamla Testamtenu

Eirn Psalmur ur Þysku ut Lagdur

Ton fadir vor sem a himnum ert

Eg aumur madur opt sem brit
ÿ augsin Drottins standa hlit
ad þad min þad min veit mier vægd
verda lattu ad domi hægd
miskuna þig miskuna þig
miskunar fadirinn ÿfir mig
O hvursu sarlin angrader
af þvi eg braut a moti þier
par til eg nad og þognud þin
þravilltur hiardar saudur þin
miskuna. þ. m. þ. m. f. ÿ. m.
Þeir og barn þeir min harma grat
hiartkiærust Þrafskann eptir lat
af mada syndir allar min
allre linadu hiartans pin.
miskuna þ. m. þ. m. f. ÿ. mig
Hvad leingi skal eg hropa um sin
heirir þu ecki Drottin minn
hvad leingi kantu ad lida þad
liufur ad lide hvurs eg bad
mis. þ. m. þ. m. f. ÿ. m.
Sannlega mörg min ÿllgiorder er
hia aungvum lækning nema þier
nær nad mier audsin þu
ecki slepp eg þier þitri nu
mis. þ. m. þ. m. f. ÿ. mig
Verdskuldad strafsid vist uppgef
vid mig breit ei sem forþient hef
þirmdu nu Drottin gæskugiarn
gefdu eg sie þitt oska barn
mis. þ. m. þ. m. f. ÿ. m.
Seigdu eitt ord ÿia seigdu hier
syndirnar gef eg kvittar þier
sindugi madur soddan heir
sindgadu ecki framar meir
mis. þ. m. þ. m. f. ÿ. m.
Bænheirdur verd eg utan ef
ef loist bænheirslu þegid hef
af þvi min sal er ordin fæat
enda vil eg minn harma grat
miskuna þig miskuna þig
miskunar fadirin ÿfir mig

ENDER | AMEN

VERS Þorbergs Thorsteins Sonar

1 Hiartad fysta og huga minn
hræra skal eg vid krossinn þinn
og lata nockra nagla þa
nakinn skaad þig giordu hia
ÿ gignum hiartad og gedid mitt
ganga firir almætti þitt
4 Eptir þinn harda dauda dom
dirdar bug asta himna blom
og tek vid þinni al blodugum
xing þu skildir vid Pilatum
ÿ hug lidingar hiarta mins
horvandi fram til andlats þins

VERS ORT AF SAL MAGIST Jonij VIDALIN

1 Engar og Drottins dirvu kval
dreg innad hiarta minu
þa huggar mig þad harma bol
hann leid ÿ sini pinu
firir mig auman Adams son
Sem atti verstu pislar von
sakleis ad holdi sinu
4 En þad huggar mig auman ena
og aklar nestu hiæti
ad eg veit fridan frelsaran
farinn ÿ himna sæti
Drottin uppvakti sialfur sig
Samviskubot er þad firir mig
og eilift yfir læti

Vers ort af Sr Steini Jonsini
1 O Jesu undir þinar
og lit ad hvorri tid
þær mitta madunnina
mitt allt þar safa strid
ÿ þeim biargskorum hæstu
dreptu og vendan finn
og fra fordæming verstu
frelsa so Drottin minn
2 Dadan og ottast eigi
eilift lif hiefti minn
Drottin a dauda deigi
Drotni nu lifi og hier
mitt lif ÿ dauda minum
minn verstu Jesu kior
fra helvar [illegible]

Bækur hins Gamla
Testamentesins. xxiiij.

i	Fyrsta Moses Bok.	Genesis.
ij	Aunnur Moses Bok.	Exodus.
iij	Þridia Moses Bok.	Leuiticus.
iiij	Fiorda Moses Bok.	Numeri.
v	Fimta Moses Bok.	Deuterono:
vj	Josua.	
vij	Domara Boken.	Judicum.
viij	Ruth.	
ix	Samuel.	Regum j. ij.
x	Kongabækurnar.	Regum. iij. iiij
xj	Kronickubækurnar.	Paraltpo: j. ij.
xij	Bok Esdre.	
xiij	Bok Nehemie.	
xiiij	Esther.	
xv	Job.	
xvj	Psaltaren.	
xvij	Salomons Ordzkuider.	Prouerbia.
xviij	Salomons Predikan.	Ecclesiastes.
xix	Salomons Lofkuæde.	Canticũ Cãti:
xx	Esaias.	
xxj	Jeremias.	
xxij	Ezechiel.	
xxiij	Daniel.	
xxiiij	Þeir xij smærre Spamenn.	

Nøfn þra xij. smærre Spamaña

j Hoseas.
ij Joel.
iij Amos.
iiij Abdias.
v Jonas.
vj Micheas.
vij Nahum.
viij Habacuk.
ix Zophonias.
x Haggeus.
xj Sacharias.
xij Malachias.

Apocrypha.

Þessar Bækur eru ecki i þre Ebresku Bibliuñe

Judith.
Boken Spekiñar.
Tobias.
Jesus Syrach.
Baruch.
Maccabeorum.
Partur af Esther og Daniel.

I.

A

Upphafe skapade Gud Himen Joh. 1
og Jørd. Og Jørden var eyde og tom/og Coloss. 1
Myrkur var yfer Underdiupinu/ Og Gudz Sa fyrste
Ande færdist yfer Vøtnen. Og Gud sagde/ Dagur
Verde Lios/Og þar vard Lios. Og Gud sa Lios
ad Liosit var gott/ Þa skilde Gud Liosit fra
Myrkrunū/ꝛ kallade Liosid/ Dag/eñ Myr
krid/ Nott/Þa vard af Kuellde ꝛ Morne sa
fyrste Dagur.

Og Gud sagde/Þar verde ein Festing a II
mille Vatnaña/s̄ j suñdr skal skilia Vøtnen Dagr
huor fra ødrum. Þa giørde Gud eina Fest-
ing/og skilde Vøtnen sm̄ voru vnder Festin- Festingen
guñe/fra þeim Vøtnum sm̄ voru yfer Fest-
inguñe. Og þad skiede so. Og Gud kalla- Himeneñ
de Festingena Himen/ Þa vard vt af Kue-
llde og Morne sa añar Dagr.

Og Gud sagde/Samansafnist Vøtnen vnder Himnenū j eirn stad/ so ad siast meigi þurt III
B Land. Og þad skiedi so. Og Gud kallade Þurrlendit Jørd/ꝛ samansafnan Vatnaña kall- Dagur
ade hn̄ Sio. Og Gud sa ad þat var gott.

Og Gud sagde/Læte Jørden af sier vppvaxa græn Grøs ꝛ Jurter/hafande Sæde i sier/ Jørden
ꝛ auaxtasøm Trie/so ad huert bere Auøxt epter siñe tegund/ꝛ hafe sitt eigit Sæde j sier sial- Sioriñ
fu a Jørduñe. Og þad skiede so. Og Jørden framleidde af sier græn Grøs og Jurter/haf- Grøs
ande Sæde huert epter siñe Tegund/ꝛ auaxtarsøm Trie/hafande sin eiginsæde m̄z sialfum Jurter
sier/huert eitt epter siñe tegund. Og Gud sa ad þ var gott. Þa vard vt af Kuellde ꝛ Morne Trie
sa þridie Dagur.

Og Gud sagde/Verde Lios a Festingu Himinsins/so þau skilie Dagen fra Nottuñe/ og IIII
gefe Teikn a Tijma/Daga ꝛ Aar/ꝛ lyse a Festingarhimne so þau vpplyse Jørdina. Og þ Dagr
skiede so. Og Gud giørde tuø stor Lios/Þad stærra Liosit ad stiorna Deigenum/ꝛ þad miña
Liosit ad stiorna Nottiñe/þar ad auk Stiørnur. Og Gud sette þær a Festingar himinen/suo a (Tijma)
ad þær skyllde skijna a Jørdina/ꝛ stiorna Deigenum ꝛ Nottinne/ ꝛ ad sundurgreina Lio sid ꝛ Vor
Myrkred. Og Gud sa ad þad var gott. Og þar vard af Kuellde og Morne sa fiorde Sumar
Dagur. Haust
Vetur

C Og Gud sagde/Vøtnen framleide af sier hræranlig ꝛ lifande Kuikinde/ ꝛ Fugla s̄ fliu- V
ga sku a Jørduñe vnder Himinsins festingu. Og Gud skapade stora Hualfiska/ꝛ allzhatt- Dagr
ud hræranlig ꝛ lifande Kuikinde/sm̄ Vøtnen gæfu af sier/sierhuort epter siñe tegund/ꝛ alls Fiskar
kyns fiadrada Fugla/sierhuøria epter siñe tegund. Og Gud sa ad þad var gott. Og Gud Fuglar
blezade þa ꝛ sagde/Aukist ꝛ margfalldist/og vppfyllit Vøtnen Siafarins / Og Fuglarner
margfalldist a Jørduñe. Þa vard af Kuellde og Morne sa fimte Dagr.

Og Gud sagde/Jørden framleide lifande Kuikinde / sierhuert epter siñe tegund / Fienad/ VI
Skridkuikinde og skogdyr Jardar/huert epter siñe tegūd. Og þ skiede so. Og Gud skapade Dagr
skogdyr Jardariñar hūt epter siñe tegūd/ꝛ so Fenadiñ epter siñe tegūd/ꝛ allskyns Skridkuik- Kuikfienadur
inde Jardar/epter siñe tegund. Og Gud sa ad þ var gott. Villudyr

Og Gud sagde/Vier vilium giøra Mañen/epter Mynd og Lijking vorre/huer ed drottna Skridkuik-
skal yfer Fiskum Siafarins/og yfer Fuglum Loptsins/og yfer Fenadenum/ꝛ yfer allre Jør- inde
duñe/og yfer øllum Skridkuikindum sm̄ hrærast a Jørdunne.

D Og Gud skapade Mañiñ epter siñe Mynd/ept' Gudz Mynd skapade hn̄ hn̄/Og hn̄ ska-
pade þau Karlmañ og Kuiñu. Og Gud blezade þau/ ꝛ sagde til þeirra/Aukist þid ꝛ marg- Manneskian
falldist/ꝛ vppfylled Jørdena/ ꝛ giøred hana ydr vndergefna/ꝛ Drottnid yfer Fiskum Sia-
farins/og yfer Fuglum Loptsins/og yfer øllum Dyrū sem hræraст a Jørduñe.

Og Gud sagde/Siaed/ Allshattadar Jurter s̄ giefa Sæde af sier a allre Jørdunne/og

allra handa auaxtarsøm Trie sem giefa Sæde af sier/ gief eg ydur til fædslu/ ⁊ øllum Dyrū
Jardarinnar/ og øllum Fuglum Loptsins/ og øllum Skridkuikindum sem lifa a Jørdu/ ad
Fædsla mañ-añā og Dyrañā þau ete allskyns grænar Jurter. Og þad skiede so. Og Gud sa alla hlute þa sm̄ hañ hafde
giørt/ Og sia/ þeir voru harla goder. Og þar vard af Kuellde og Morne sa siette Dagur.

II.

† øll þra Pryde Annen algiørdist nu Himen ⁊ Jørd/ og allur þra † Her. Og so fullkom- A
nade Gud a þeim siøunda Deige sijn Verk/ sm̄ hn̄ giørde. Og hūīldist þañ
siøunda Dag/ af øllu sinu Verke sm̄ hn̄ giørt hafde. Og hn̄ blezade þann
Gud helgar Þuottdagiñ siøunda Dag/ og Helgade hn̄/ af þui ad hn̄ hūīldist a þeim sama Deige af
øllum sinum Verkum/ sem Gud skapade ⁊ giørde.
Ebre. 4 Þañen vard nu Himinen og Jørden/ þa þau voru skøpud/ A þeim Tij-
Exo. 20 ma/ þa Gud DROTTJN giørde Jordena ⁊ Himinen/ og allra handa Trie a Mørkiñe
sem ecke voru ądur fyrre a Jørduñe/ Og allra handa Jurter a Akrenū sm̄ ecki vxu ądꝛ fyr-
re. Þuiad DROTTEN Gud hafde þa eñ ecke lætid rigna a Jørdena/ og þar var eingen
Madur sem Jørdena Ꝼrgade mꝫ sinu Erfide. Eñ þar gieck vpp ein Þoka af Jørdunne/ og
vøkuade alla Jørdena.
Adam Og Gud DROTTJN giørde Mañiñ af Jardar leire/ og blies einum lifande Anda j B
1 Cor. 15. hn̄s Asionu/ Og so vard Maduriñ ein lifande Sæl.
Og Gud DROTTJN plantade eirn Alldingard j Eden/ a mote Austre/ ⁊ sette mañen
Paradis þangad/ huern hn̄ hafde skapad. Og Gud DROTTJN liet vppvaxa af Jørduñe allra
handa Trie/ sem føgur voru ad sia/ ⁊ lystelig at eta/ og Lijfsins Trie j midium Alldingarden-
um/ ⁊ þ Skilningstrie gods ⁊ jlls.
Og þar rañ ein mykel Vppspretta vt af Eden til ad vøkua Alldingarden/ ⁊ su Vppspre-
tta skiptist þadan j fiøgur stor Vatzføll. Þad fyrsta heiter Pison/ þad fellur vm allt Landid
Pison Heuila/ og þar finst Gull/ og Gullit þess Landz er forkostuligt/ og þar finst Bedellium og
Gimsteirnen Onyx. Þad annad Vatsfallid heiter Gihon/ þad fellꝛ vm allt Blaland. Hid C
Gihon þridia Vatsfallid heiter Hidekel/ þad fellur fram hia Assyria. Þad fiorda Vatsfallid er
Hidekel Euphrates.
Euphrates Og DROTTJN Gud tok Mañen/ og sette hn̄ j þann Alldingard Eden/ ad hn̄ skyllde
yrkia hn̄ og vardueita. Og Gud DROTTJN baud Mañenum ⁊ sagde/ Þu skallt eta af
Gudz Bod allra handa Triam j Alldingardinum/ eñ af þui Skilnings trie godz og jlls skalltu ecke eta/
Adam giefid Þuiad a huerium Deigi s̄ þu etur af þui/ þa skalltu Dauda deyia.
Og DROTTJN Gud sagde/ Þad er ei gott ad Maduriñ sie eirnsaman/ Eg vil giøra
honum eina Medhialp/ þa sm̄ vera ma hia honum. Þuiad þa Gud DROTTJN hafde
skapad af Jørduñe allra handa Dyr a Mørkinne/ og allskyns Fugla vnder Himnenum/ þa
leidde hn̄ þau til Adams/ so ad hn̄ sæe huad hn̄ villde nefna þau/ Þuiad huad hellst nafn sem
Maduriñ giæfe øllū lifande Kuikindum/ þa skylldu þau so heita/ So gaf Adam allra han- D
da Fienade/ ⁊ Fuglum Loptsins/ og suo allra handa Dyrum a Jørduñe/ sierhueriu sitt nafn.
Eñ þar fanst eingen Medhialp fyrer mañen/ sem vera mætte hia honū.
Þa liet Gud DROTTJN fastañ Suefn falla yfer mañen/ og þa hn̄ suaf/ tok hn̄ eitt
Eua af hn̄s Rifium/ ⁊ byrgde aptꝛ mꝫ Hollde. Og Gud DROTTinn vppbygde eina Kuiñu af
Rifbeine þui sem hn̄ tok af Mañenum/ ⁊ leidde hana til hn̄s. Þa sagde Madurinn/ Þetta
Hiuskapar er Bein af minum Beinum/ ⁊ Holld af minu Hollde/ þar fyrer skal hun Karliña kallast/ af
bandz stietten þui hun er af Karlmañe tekin. Og þess vegna skal Maduriñ yfergiefa Fødur siñ og Modꝛ
Math. 19 sina/ og hallda sier vid sijna Eiginkonu/ og þau tuø skulu vera eitt Holld. Og þau voru bæ-
Ephe. 5. de naken Adam ⁊ hn̄s Kuiña/ ⁊ skømmudust sijn ecke.
1 Cor. 6.

III.

Høggormur-inn suijkur Euam G Høggormurinn var slægare helldur eñ øll ønnur Kuikinde a Jørduñe/ sem
Gud DROTTJN hafde skapad/ Og hn̄ sagde til Kuiñunnar/ Ja/ Skyll- A
de Gud hafa sagt/ Þid skulut ecki eta af allskyns Triam j Alldingardinum?
Þa sagde Konan til Høggormsins/ Vid etū af Auexte Triaña j Alldingar-
denum/ Eñ vm Auoxt þess Tries sm̄ stendur j midium Alldingardinum þa

sagde Gud/Etid ecke þar af/og komid ecke vid þad/so ad þid deyid ecke. Þa sagde Nøggorm-
urinn til Kuinnuñar/J ønguan mata munu þid Dauda deyia/helldur veit Gud þad/ad a hü-
ium deige sem þid etid þar af/þa munu yckar Augu opnast/ꝛ þid munud vera lijka sē Gud/
og vita skyn godz og jllz.

Og Kuiñan sa ad Tried var gott ad eta af/ꝛ fagurt ad sia/ꝛ eitt girneligt Trie til Frod-
leiks. Og hun tok af Auextinum og aat/ og gaf sinū mañe þar af/ Og hñ aat. Þa vppluk-
ust beggia þra Augu/ og formerktu þau ad þau voru naken/ Og þau festu saman Fijkiu
vidar blød/og giørdu sier af Laufkyrtla.

Fall Euu og Adams
1 Tim. 2

B Og þa er þau heyrdu Gudz DROTTINS Rødd ō gieck vm kring j Alldingardinū/
þa Dagurinñ var ordinn kalldur/þa falde Adam sig og hñs Kuiña fyrer auglite Gudz DR-
OTTINS/a mille Triaña j Alldingardinum. Og Gud DROTTIN kallade a A-
dam og sagde til hñs/Nuar ertu? Hñ suarade/Eg heyrde þina Rødd j Alldingardinum/ꝛ eg
hræddunst/ þui eg var nakiñ/Og af þui falda eg mig. Og hñ sagde/Nuer sagde þier ad þu
værer nakiñ? Nema hafer þu etid af þui Trie/sem eg bannade þier ad eta af. Þa suarade
Adam/Kuinnan su sē þu gafst mier til samlags/ hun gaf mier af Trenu /og eg aat. Þa
sagde Gud DROTTIN til Kuiñuñar/Þui giørder þu þad? Kuiñan suarade/ Nøggor-
mureñ sueik mig/ so ad eg aat.

Adam ꝛ Eua fordast Gud
Gene. 2.

Þa sagde Gud DROTTIN til Nøggormsins/Af þui ad þu giørder þta/ þa vert þu
C bøluadur a medal allra Kuikinda/og a medal allra Dyra a Jørdu/þu skallt ganga a þinum
Kuide/ꝛ eta Molld Jardar alla þina Lijfdaga. Og eg vil setia ouinskap a mille þin ꝛ Kuiñ-
uñar/ꝛ a mille þins Sædis og heñar Sædis/Þad sama sk j sūdur meria þitt Høfud/Og þu
skallt bijta hñ j hælen.

Gud bøluar Hoggormenum
Christus er fyrerheitiñ

Og hñ sagde til Kuiñunnar/Eg vil fiølga Eymder þinar / þegar þu verdur Olieett / þa
skalltu fæda þin Børn mz Sott/og þinn vilie skal vera þinum mañe vndergiefiñ/ ꝛ hañ skal
vera þinn Herra.

Hirtingar Kross yfer Adam og Euu

Og til Adams sagde hñ/Søkum þess þu hlydder Røddu Konu þiñar/ꝛ aatst af þui Tre
af hueriu eg baud þier/ad þu skyllder ecke eta af/þa sk Jorden va Bøluud fyrer þina skulld/
D mz erfuide skalltu þig af heñe næra alla þina lijfdaga/Þyrna ꝛ Klungur skal hun bera þier/
og þu skallt eta grøs Jardariñar. J þins Andlits sueita skalltu neyta þins Braudz/ þan-
gad til þu verdur ad Jordu aptur/af huerre þu ert tekiñ /Þuiad þu ert Jord / ꝛ þu skallt ad
Jørdu aptur verda.

Og Adam nefnde sina Kuiñu Heua/þuiad hñ er allra lifendra Moder. Og Gud DRO
TTIN giørde Adam ꝛ hñs Kuiñu Skiñkyrtla/ ꝛ j klædde þau þeim.

Og Gud DROTTIN sagde/Siaed/Adam er ordin so ō eirn af oss/ꝛ veit bæde gott og
jllt. Eñ vppa þad hñ ecke skal vtrietta sina hønd/ og taka af þui Lijfsins Trie/ ꝛ eta/ꝛ lifa
eilijfliga.

Þa liet Gud DROTTIN hñ burt vr þeim Alldingarde Eden/suo ad hañ skyllde eria
Jørdena/af huerre hñ var tekinn. Hñ rak Adam burt/og sette Cherubin fyrer Alldingardiñ
Eden/med eitt nakid sueipanda Suerd/til ad geyma veigen(sē liggꝛ)til Lijfsins tries.

Adam ꝛ Eua rekast burt vr Paradys

IIII.

A OG Adam kiende siñar Kuiñu Euu/Og hñ vard olieett/og fædde Kain/ ꝛ sag
de/ Eg hefe ødlast þañ mañ DROTTENN. Og hun vard olieett j añ-
ad siñ/ ꝛ fædde hñs Brodur Abel. Og Abel vard Saudahirder/ Enn Kain
vard eirn Akurmadꝛ.

Kain
Abel

Og þad skiede so epter stunder lidnar / ad Kain færde DROTTNE
Forner af Auøxtum Jardar/Abel bar ꝛ fram af Frumburde siñar Hiardar
og af þeirra Feite. Og DROTTIN leit nadarsamliga til Abels og til hñs Fornar/Eñ
til Kains og hñs Fornar leit hñ ecki Nadarsamliga. Þa vard Kain afar Reidur/so ad hñs
yferbragd afmyndadist. Og DROTtiñ sagde til Kains/Þui ertu so reidur? Og huar fy-
rer afmyndast so þitt yferbragd? Er ecke so? Ef þu ert fromꝛ þa ertu þacknæmur/eñ siert þu
ecke Fromur/þa huijlist Synden fyrer dyrū/eñ laat þu hana ecke hafa siñ vilia/helldꝛ Drott-
na yfer heñe. Þa talade Kain vid Brodꝛ siñ Abel.

Kain slo Abel
Hel

B Og þad skiede so/þa þeir voru til samans a Akrenum / ad Kain reis vpp i mote sinum

Math. 23. Broder Abel/⁊ slo hñ j hel. Pa mællte DROTTIN til Kain/Huar er þiñ Broder Abel?
1 Ioh. 1. Hñ suarade/Eg veit ecke/Eda a eg ad vakta miñ Brodur? Og hañ sagde/Huad hefur þu
Sap. 10. giört? Rødden þins Brodurs blodz hrop til mijn af Iørduñe/Og bøluadr siertu nu a Iør-
Bøluan yfer duñe/sm̄ vpplauk siñu muñe/ ⁊ tok þins Brodurs Blod af þiñe hende. Nær þu eriar Ior-
Kain dena/þa skal hun ecke hier epter giefa þier af † sinum Groda/rafande og Landflotta skallt
† siñe For- þu vera a Iørduñe.
megan Þa sagde Kain til DROTTINS/Mijn Synd er stærre eñ þad hun meigi mier fyrer
giefast/ Sia: Þu vtskufar mier j Dag af Landinu/og eg hlyt ad fela mig fyrer þinu Aug
lite/og vera so rafande Landflotta madr a Iørdu/þa vill þad mijn verda/ ad huer mig fiñur C
hñ mun sla mig j Hel. Eñ DROTTIN sagde til hñs/Þad skal ecke skie/ helldur huer sm̄
Kain j Hel slær/þ skal hefnt vóda siøfalldliga. Og DROTTIN sette eitt einkienningar
mark a Kain/ad enginn skyllde sla hñ j Hel/huer sm̄ hñ fynde. So gieck Kain vt fra Augli-
te DROTTINS/og bio j Landenu Nod/fyrer austan Eden.
Kains Kyn- Og Kain kiende sinnar Kuiñu/og hun vard oliett/⁊ fædde Henoch. Og hñ vppbygde eina
kuysl Borg/og kallade hana epter sins Sonar nafne Henoch. Og Henoch gat Irad/ Irad gat
Mahuiael/Mahuiael gat Matusael/Matusael gat Lamech.
Lamech Enn Lamech tok sier tuær Eigenkonur/ein þeirra hiet Ada/eñ øñur Zilla. Og Ada fæd-
Ada de Iabal/Af honū eru þr kōmner sem buggu j Landtiølldum ⁊ voru Fiarhirdarar/ Og hñs D
Zilla Broder hiet Iubal/Nu̅ hof fyrstur maña Nørpuslætt og Organs leik. Og Zilla vard oliett
og fædde Tubalkain/hñ var hagleiksmadur j allra handa Koparsmijde ⁊ Iarnsmijde/ Tu-
balkains Syster hiet Naema.
Og Lamech sagde til siña Kuenna Ada ⁊ Zilla/Þid Lamechs Kuiñur heyrid mijn ord/og
giefit gaum ad þui eg seige/Eg hefi j Hel sleigit eirn mañ mier til Auerka/ ⁊ eitt Vngmeñe
mier til Særsauka/ Kains skal siø sinnum hefnt verda/eñ Lamechs siøtijgesiñum siø siñum.
Og Adam kiende siñar kuiñu ad nyiu/og hun fædde eirn son/þañ kallade hun Seth/Þui
Seth Gud hefur(sagde hun)sied mig/og giefit mier nu añad Sæde j staden Abels sem Kain slo j
Hel. Og Set atte eirn Son/þañ kallade hñ Enos. Og a þeim tijma hofu meñ ad predi-
ka vt af nafne DROTTINS.

V.

A

Esse er Kynkuijslabokin Mañsins. Þa Gud skapade Mañiñ/þa giørde hñ
Gen. 1. 9 hñ epter Gudz Mynd. Og hñ ~~kallade~~ þau Karlmañ ⁊ Kueñmann/⁊ blez skapade
Supra 2. ade þau/ ⁊ kallade þau Mañeskiur/a þeim tijma þa þau voru skøpud.
Syra. 17. Og Adam var Hundrad og þriatijge ára gamall/ og hañ gat eirn Son
Linea Christi epter Mynd og Lijking siñe/og kallade hñ Seth. Og hñ lifde vpp fra þui
ætta hundrud Aara/og atte Sonu ⁊ Dætur. So ad allur hñs Alldur vard
Adam lifde Niu hūdrud ⁊ þriatijger ára/Og hñ andadist.
930 ár Seth var Hūdrad ⁊ fim̄ ára gamall þa hñ gat Enos. Og hñ lifde vpp fra þui ætta hū-
Seth drud og sio Aar/⁊ atte Sonu ⁊ Dætur/So ad hñs allur alldur vard Niu hundrud ⁊ tolf ár
912 ár Og hñ andadist. B
Enos var niutijger ára gamall/⁊ gat Kenan/ Og hñ lifde vpp fra þui ætta Hundrud ⁊
Enos 905. fimtan ár/⁊ atte Sonu ⁊ Dætur/So ad hñs allur alldur vard Niu hundrud ⁊ fim̄ ár/Og
hñ andadist.
Kenan var siøtijg ára/⁊ gat Mahalaleel. Og hñ lifde vpp fra þui ættahūdrud ⁊ fioru-
tijger ára/⁊ atte Sonu ⁊ Dætur/ So ad hñs Allur alldur vard Niuhundrud ⁊ tiu ár/Og
Kenan 910 hñ andadist
Mahalaleel Mahalaleel var fim̄ og Sextijger ára/og gat Iared. Og hñ lifde vpp fra þui ættahū-
895 drud og þriatijger ára/og atte Sonu og Dætur/ So ad hñs allur Alldur vard ættahundrut
fim̄ og niutiu ár/ Og hñ andadist C
Iared 962 Iared var Hundrad Sextijger og tueggia ára gamall/og gat Enoch. Og hañ lifde vpp
fra þui ætta hundrud ár/⁊ atte Sonu ⁊ Dætur/ So ad hñs allr Alldr vard Niuhūdrud sex-
tijger og tuo Aar/Og hñ andadist.
Enoch tok Enoch hafde fim̄ vm Sextugt/og gat Matusala. Og ē hñ hafde gietid Matusala/lifdi
Gud i burt/ þa hñ Gudligu Lijferne þriu hundrud ár/og atte Sonu og Dætur/ Og hñs allur Alldur vard
þriu

þriuhundrud fim̄ og sextÿger ár. Og fyrer søkum þess ad hn̄ lifde so Gudligann Lifnad/ þa nam Gud hn̄ j burt/og hn̄ vard ecke meir siedur. war ccclxv ára gamall

D Matusala var hundrad siø ⁊ attatÿger ára gamall þa hn̄ gat Lamech. Og hn̄ lifde þa- dan j fra siø Hundrud attatÿger og tuø ár/og átte Sonu ⁊ Dætur/ So ad hn̄s allur alldur vard Niu hundrud niu og sextÿger ár/⁊ hn̄ andadist Matusala 969 andadist a þui Aare þa Flodid kom

Lamech hafde Hundrad tuø ⁊ Attatÿger ára/og gat eirn Son/og nefnde hn̄ Noa/⁊ sag de/Þesse skal hugga oss j vorre Armædu og erfide a Jørduñe huerre DROTTIN Bølua- de. Sÿdan þar epter lifde hn̄ Fim̄hundrud niutÿger ⁊ fim̄ ár/⁊ átte Sonu og Dætur/ So ad hn̄s allur Alldur vard Siø hundrud siøtiu og siø Aar/og hn̄ andadist. Lamech 777.

Noe var fim̄ hundrud ára gamall/og gat Sem/ Cham/ ⁊ Japhet. Noa

VI.

A OG þa ed Meñena tok ad fiølga a Jørdu/ og þr gátu Dætur/Þa sau Gudz Børn mañaña Dætur/ad þær voru frÿdar/og þeir geingu ad eiga hueriar sem þeir villdu. Þa sagde DROTTIN/ Manneskian vill ecke láta sig straffa framar meir af minum Anda/þuiad hun er holld. Eg vil eñ nu giefa þm frest vm̄ hundrad ár ⁊ tuttugu. 120 ára frest giefiñ til Jdranar

A þeim tima voru Risar a Jørdu. Þuiad þa Gudz Børn løgdust med Dætrum mañanna/ og gátu Børn mz þeim/ þa jukust þar af Vollduger og nafnkuñug- er meñ a Jørdunne. Gen. 5

Enn þa ed DROTTIN sa þad/ ad mañaña Illska var mÿkel a Jørduñe/og ad øll þeirra hiartans hugsan og asetningur var ætÿd til Ills hneigdur. Þa jdradist Gud þad hn̄

B hafde mañen skapad a Jørdu/og þad angrade hn̄ j sinu hiarta/⁊ hn̄ sagde/Eg vil afma af Jørdu þa Mañeskiu sem eg hefe skapad/bæde meñ ⁊ Fienad/Skridkuikindi ⁊ Fugla Lopt sins/þuiad eg jdrast ad eg skapade þ. Eñ Noe fañ Nád hia DROTTNE.

Þesse er ættkuÿsl Noa. Noe var eirn riettlatur ⁊ ostraffanligur madr/⁊ lifde Gudræke- liga j siñe tÿd. Hann gat þria sonu/ Sem/Cham/Japheth. Eñ Jørden var fordiørfud fyrer Gudz Auglite/og full Ranglætis. Þa leit Gud a Jørdena/og sia þu: Hun var fordiør fud/Þuiad allt Holld hafde fordiarfad sina vegu a Jørduñe. Þa mællte Gud vid Noa/En- Syner Noa

C ding allz holldz er komin fyrer mier/þuiad Jørden er full Ranglætis af þeim/ Sia þu. Eg vil fordiarfa þa asamt mz Jørduñe.

Giør þier eina Ørk af Greneuidar triam/⁊ giør sma hws j heñe/og bræd hana mz Bik vtan og jñan. Og giør hana so: Hun skal vera Þriuhundrud álna a leingd/Fimtÿger Al- na a breidd/og Þriatÿger Alna a hæd. Þu skallt ⁊ giøra eirn glugg ofan a Ørkiñe/eirnrar Alnar hæfan. Dyrnar skalltu setia vtan a hennar Sÿdu. Og hun sk hafa þriu Lopt/eitt nedst/añad j midiu/og þredia efst. Þuiad sia þu: Eg vil láta koma eitt Flood Vatna yfer Jørdena/til ad deyda allt Holld þad sem lÿfs Anda hefur medur sier vnder Himnenum / allt þ sem a Jørduñe er skal fyrerfarast. Noa Ørk Vatna flodid

D Enn vid þig vil eg giøra eitt Sattmal. Og þu skallt ganga j Ørkina/asamt mz þinum Sonum/þÿn Kuiña og þinar Sonarkuiñur. Og þu skallt jñláta j Ørkena allra handa Dyr/af øllu hollde/ja eitt par/Kallkyns og Kueñkyns / ad þau hallde Lÿfenu mz þier. Af Fuglunum epter þeirra Kyne/af Fienadenum epter hn̄s Kyne/og af allzhattudū Skridkuik- indum Jardar/epter þeirra Kyne. Af þessu øllu skal eitt par fara jnn til þin j Ørkina / suo þad meigi hallda lÿfenu. Og þu skallt taka allzhattadar Fædslur med þier/ sm̄ etande eru/ og safna þeim jñ til þÿn/so þad meigi vera þier og þeim til atuiñu. Og Noe giørde alla hlu te so s̄ Gud baud honū.

VII.

A OG DROTTIN sagde til Noa/Gack jñ j Ørkina/þu ⁊ allt þitt † Hws/ þuiad eg hefe sied þig Riettlatan fyrer mier a þessum tÿma. Tak jñ til þin af allzhattudum hreinum Kuikindum/siø ⁊ siø/ Kallkyns ⁊ Kueñkyns/Enn af ohreinum Kuikindum ei meira eñ eitt par/ Kallkyns og Kueñkyns. Lÿka so af Fuglum Loptsins siø ⁊ siø/ Kallkyns ⁊ Kueñkyns/so ad Sæde blÿfe lif- † Heimkyñe 1. Pet. 2.

ande a

ande a allre Jørdu. Þuiad epter siø daga vil eg læta Rigna a Jørdena/j fiorutijger daga ꝛ
fiorutijger Nætur/og afma af Jørduñe allt þad s̄ nockra veru hefur/ꝛ eg hefe giørt.
Noe geingr Og Noe giørde alla hlute so sm̄ DROTTJN baud honum. Noe var Sex hundrud æ- B
i Ørkina ra gamall/þegar Vatzflodit kom yfer Jørdina. Og hñ jñgieck j Ørkina ꝛ hñs Syner/hñs
Math. 24. Kuiña og hñs Sonarkuiñur/ fyrer Vatzflodid. Suo og geingu jnn j Ørkina til Noa af
Luc. 17 hreinum og ohreinum Kuikindum/af Fuglum ꝛ allzhættudum Skridkuikindum/ sem voru a
1 Pet. 3. Jørdu/ pørum saman/Kallkyns ꝛ Kueñkyns/epter þui sm̄ Gud DROTTJN hafde bod-
id honum. Og þa þeir siø Dagar voru lidner/ þa kom Vatzflodid yfer Jørdina.
Þa Noe var sex Hundrud æra gamall/a þeim seytianda deige j ødrum Manude/A þeim
† Himna Deige vppspruttu aller Vppsprettu bruñar hins mykla Vnderdiups/ og † Himnaraufarnar
gluggarner opnudust/og þar rignde a Jørdena j fiørutijger Daga og fiorutijger Natta
Riett a þm̄ sama Deigi gieck Noe jnn j Ørkina mz sinum Sonum/ Sem/ Cham/ Ja- C
pheth/og mz siñe Kuinnu ꝛ sinum þremur Sonar Kuiñum/ Þar mz allra handa Dyr/huert
epter sinu Kyne/og allra handa Skridkuikinde Jardar/og allra handa Fienadur epter sijnu
Kyne/og allrahanda fuglar epter þeirra kyne/ allt þad sm̄ floget gat og vænge hafde/þetta
gieck allt jñ j Ørkina til Noa/pørum saman af øllu holllde/ j hueriu ad Lijfs ande var. Og
þad var Kallkyns og Kueñkyns/af allskyns Holllde/sem jñgieck j Ørkina/so sem Gud hafde
Vatzflodit kō bodid hm̄. Og DROTTJN liet aptur epter hm̄.
xxvij dag Junij Og Vatzflodit kom yfer Jørdina j fiørutijger Daga/ Og Vatnid oox og vpplypte Ør- D
Epter Heim- kiñe/hatt yfer Jørdina. So vxu nu Vøtnen og geingu yfer allt a Jørduñe/suo ad Ørken
sins sköpun flaut a Vatnenu. Og Vøtnen geingu yfer alla Jørdena/og vrdu so mykel/ad øll stor Fiøll
mdclvi Ar vnder øllum Himnenū voru j kafe. Fimtan ælnum gieck Vatnid hærra yfer Fiøllen þau s̄
Fyrer Christi j kafe voru. Þa fyrerforst allt Holld þad sem hrærdist a Jørdunne af Fuglum og Fienade/
hingadburd Skogdyrum og af øllum Skridkuikindum Jardariñar/og aller meñ. Og allt þad sem haf-
MM cccvi Ar de lifande Anda a þurru/þad drapst. Þañen vard afmæd allt þad sem a Jørduñe var/bæde
1 Pet. 3 Menn og Fienadur/Skridkuikinde ꝛ Fuglar Loptsins/þad vard alltsaman afmæd af Jørd-
unne. Noe alleina vard epter/og þad huad j ørkiñe var medur honum. Og Vatnid stod yfer
Jørduñe j Hundrad ꝛ fimtijger daga.

VIII.

NA minntist Gud a Noa/ꝛ a øll Dyr/og a øll þau Kuikinde s̄ voru mz hm̄ j A
Ørkinne. Og hñ liet Vind koma a Jørdena/Og Vøtnen minkudu. Og
Vppsprettur vnderdiupaña luktust aptur/ sømuleidis † Himnaraufarnar/
† Himna og Regnenu af Himnū var hamlad. Og Vatnid minkade a Jørduñe meir
gluggarner og meir/og þuerrade epter Hundrad ꝛ fimtijger Daga.
A þeim seytianda deige þess siøunda Manadar nam Ørken stadar a
Fiallenu † Ararat. Og Vatnid minkade og þuerrade allt til hins tiunda Manadar. A
† Armenie fyrsta Deigi hins tiunda Manadar skaut vpp þm̄ hæstu Fiallatindum.
Og fiørutijger Døgum þar epter/lauk Noe vpp Glugganum a Ørkinne sem hañ hafde B
Hrafnen giørt/og liet eirn Hrafn vtfliuga/ꝛ hñ flo j sijfellu aptur ꝛ fram/þar til ad Vatnid minkadi
af Jørduñe. Epter þad liet hñ eina Dwfu vtfliuga fra sier/til ad vita huert Vatnid mink-
ade ecke a Jørduñe. Og sm̄ Dwfan fañ ecki so nockurn þurran stad/ad hū mætte huijla siñ
Dwfā Fot vppa/kom hun til hñs aptur j Ørkina/þuiad Vatnid var þa enn yfer allre Jørduñe.
So vtriette hñ sijna Hønd/ꝛ tok hana til sijn jñ aptur j Ørkina.
Og hñ beid þa eñ j adra siø Daga / og ad þeim lidnum/liet hañ Dwfuna fliuga j añad
siñ af Ørkinne. Og hun kom aptur til hñs ad Kuellde. Og Siadu: Hun hafde j Munne
sier eirn Kuist af a Vidsmiørstrie/grænan og Laufe vaxin. Þa skilde Noe ad Vatnid var
a Vidsmiörswid þuerrad a Jørdiñe. Enn hñ beid þa enn adra siø Daga/og liet þa eñ Dwfuna vtfliuga/ꝛ
arlaufz/merker kom hū þa ecke til hñs aptur.
Euangelium Og þa Noe var Sexhundrud æra gamall og eins ærs betur/ a þañ fyrsta dag hins fyr- C
huert Heilagur sta Manadar/burt þornade Vatnid a Jørdiñe. Og þa tok Noe yferriafrid af Ørkiñe/ leit
Ande lætur vt/og sa ad Jørden var orden þurr. Og so var Jørden øllungis þurr/a þm̄ siøunda ꝛ tutt-
predikast ugasta Deige j þm̄ ødrum Manude.
Þa talade Gud mz Noa/ꝛ sagde/Far þu vt af Ørkiñe/þu og þin Kuiña/þiner Syner og
þijnar

þijnar Sonar konr/mz þier. Allzhættud Kuikinde sm̄ eru hia þier/af øllu Hollde/ af Fuglū
z Fienade/z af allra handa Skridkuikindum Jardarin̄ar skulu fara vt mz þier/z hrærid ydr
D a Jørdunne/vaxid og margfalldist a Jørdun̄e. So gieck Noe vt mz sinum Sonum / og med
sinne Kuin̄u/og mz sinum Sonar konum/So og allra handa Dyr/z allra handa Skridkuik-
inde/allra handa Fuglar/og allt þad sm̄ a Jørdin̄e hræріst/þad gieck vt af Ørkin̄e/huert til
sins lijka.

Og Noe bygde DROTTNE eitt Alltare/og tok af allzhættudum hreinum Kuikindum/ Esa. 45.
z af allra handa hreinū Fuglum/og offrade Bren̄e offur a Alltarit. Og DROTTINN Gen. 6.
lycktade þann sætleiks Ilm. Og sagde j sinu hiarta.

Eg vil nu ecke hier epter bølua Jørdun̄e fyrer Man̄sins skulld/Þuiad † Hugskot Mann † Sin̄e
ligs hiarta er jllt j fra Vngdome. Og hier epter vil eg ecke meir sla allt þad sm̄ lifer/ so sem
eg hefe nu giørt. Og so leinge sem Jørden stendur/ þa skal ecke þriota Sæd og Kornskurd/
Frost og Hita/ Sumar og Vetur/Dag z Nott.

IX

A

G Gud blezade Noa og hn̄s Sonu/z sagde til þeirra/Vaxid z margfalldist
og vppfylld Jørdena. Ydar Otte og Ogn skal vera yfer øllum Dyrum a Gud blezar Noa
Jørdun̄e/og yfer øllum Fuglum Loptsins/z yfer øllū Skridkuikindū a Jørd-
unne/og aller Fiskar j Sionum skulu vera giefner j ydar Hendur. Allt þad
sem hræріst og lifer skal vera ydar Matur/so sem grænar Jurter hefe eg gie-
fed ydr alla hlute.

Alleinasta etid ecke þad Kiøt sem en̄ nu lifer j sinu Blode. Þui eg vil hefna ydar Lijfs
Blods/z eg vil hefna þss a øllum Dyrum. Og eg vil hefna Man̄sins lijfs a huerium man̄e/
so s̄ a þm/s̄ ad er hn̄s Broder.

Og hu̇ sm̄ vthellir Man̄sins Blode/hn̄s Blod sk z so vthellast fyrer Man̄en. Þui Gud Þad Veralld liga Suerdit
hefur skapad man̄en epter sin̄e Mynd/ Vaxid z margfalldist/z hrærid ydur a Jørdun̄e/so ad
þier meigit verda marger a hen̄e

B Og Gud sagde til Noa og til hn̄s Sona mz honum/Siaid: Eg vppset ein̄ Sattmala vid Gudz Sattmale/epter flod id wid Noa
ydur/og vid ydart Sæde epter ydur/og vid lifande Dyr hia ydur/af Fuglum/af Fie/z af øllū
Dyrum a Jørdunne hia ydur/af øllu þui sm̄ gieck vt af Ørkin̄e/ huad hellst Dyr þar eru a
Jørdunne. Og eg vppset so minn Sattmala vid ydur/Ad hier epter skal ecke meir allt holld Esa. 45.
eydeleggiast af Flode Vatna/og þar skal ecke framar koma Vatzflod hier epter/ad fordiarfa
Jørdena.

Og Gud sagde/Þetta er teikn þess Sattmala sem eg hefe sett a millum mijn og ydar/og
allra lifande Dyra hia ydur/hier epter til æfinligrar tijdar. Eg hefe sett minn Boga j Sky-
unum/hn̄ skal vera eitt Teikn/a þeim Sattmala millum mijn og Jardarinnar. Og þegar Regnbogen
C þad skier/ad eg fære Sky yfer Jørdina/þa skulu men̄ sia minn Boga j Skyunum/ og þa vil
eg þeinkia a minn Sattmala millum mijn og ydar / og allra Lifande Dyra/og allshættads
holldz/Ad þar skal ei koma eitt Vatzflod hier epter/ad fordiarfa allt Holld. Þar fyrer skal
minn Boge vera j Skyunum/so eg kun̄e sia a hn̄/og þeinkia a þan̄ eilijfa Sattmala a mille
Gudz og allra lifande Dyra/j øllu Hollde sem er a Jørdunne. Og Gud sagde þad sama til
Noa/Þetta skal vera Teiknid a þeim Sattmala/ sem eg hefe vppreist millum mijn og allz
Holldz a Jørdunne.

Þesser eru Noa Syner sem geingu vt af Ørkin̄e/Sem/ Cham/ Japheth / En̄ Cham er
Canaans Fader. Þesser eru þr þrijr Syner Noa/af huerium øll Lønd bygdust Syner Noa
D Enn Noe tok til ad yrkia Jørdena med sijnu Erfide/og plantade Vijngarda. Og sm̄ hn̄
drack af Vijne/vard hn̄ druckinn/og la Nakin̄ i sinne Tialldbwd. Og sem Cham Canaans Noe vard druckenn
Fader sa sins Fødurs Leyndar Lim/þa sagde hn̄ þad bædum sinum Brædrum / sm̄ vte stodu.
Enn þeir Sem og Japheth toku eitt Klæde/z logdu vppa sinar bædar herdar/z geingu a bak
aptur/þar til/ad þeir huldu þeirra Fødurs smæn. Og þeir sneru sijnum andlitum þar fra/so
ad þeir sæu ei þeirra Fødurs blygdan.

Enn sem Noe vaknade af sinu Vijne/og fieck ad vita huad han̄s yngste Son hafde giørt
honum/þa sagde hn̄/ Bøluadur verde Canaan/ hn̄ skal vera Þræll allra Þræla medal Bøluan yfer Canaan
sinna Brædra. Og enn sagde hn̄ framar meir/Lofadur verde DROTTIN Seims Gud/

og Canaan ſkal vera hans Þræll. Gud vtbreide Japhet/ og late hañ bua j Sems Tialld
budum / og Canaan ſkal vera hans Þræll.
Alldur Noa Og Noe lifde epter vatzflodid/ Þriuhundrud ⁊ fimtijgu Ar/ So ad hñs allr alldr va:d Niu
950 ar hundrud og fimtiu Ar/ og hañ andadiſt.

X.

Japheths ætt kuiſt 1 Par. 10 Etta er ættkuijſl Þra Noa ſona/ Sem/ Cham/ Japhet/ og þeir gætu Børn A
epter Floodit. Þeſſe eru Japhetz Børn/ Gomer Magog/ Madai/ Jauan/
Thubal/ Meſech ⁊ Thiras. Eñ Þſſe eru Gomers Børn/ Aſenas/ Riphat/
og Thogorma. Þeſſe eru Jauans Børn/ Eliſa/ Tharſis Chitim/ og Do-
danim/ Af þeſſum eru allar Neidingiaña Eyiar vtſkiptar j þeirra Løndum/
huer epter ſinu Tungumale/ ætt ⁊ Folke.
Chams ætt- Þeſſe eru Chams Børn/ Chus/ Mizraim/ Put/ ⁊ Canaan. Þeſſe eru Chus Børn/ Se-
kuiſt ba/ Neuila/ Sabtha/ Raema og Sabthecha. Og þeſſe eru Rahema børn/ Scheba og De-
Nimrod dan. Eñ Chus gat Nimrod/ Nñ tok til ad verda eirn mikilshæittar Nerra a Jørduñe/ ⁊ var B
eirn volldugur Veidemadur fyrer DROTTNE. Þar fyrer er þad Mælltæke vppkomid/
Babel Nñ er eirn volldugr Veide madr fyrer DROTTNE ſo ſẽ Nimrod. Og Babel var vpphaf
Aſſur hñs Rijkis/ Erech/ Acad ⁊ Calne j Lande Sinear. Af þui Lande er Aſſur ſijdan kominn/ og
Niniue hann vppbygde Niniue og Rehoboth/ Jr og Calah/ og þar til Reſſen millum Niniue og
Calah/ ⁊ er þad eirn ſtor ſtadur. Mizraim gat Ludin/ Ananin/ Leabim/ Napthuhim/ Pa-
turſim/ og Chaſluhim. Af þeſſum eru komner Philiſtei ⁊ Chaptorim.
Enn Canaan gat Zidon ſiñ fyrſta Son/ og Heth / Jebuſi/ Emori/ Girgoſi/ Niui/ Archi/ C
Sini/ Aruadi/ Semari ⁊ Namathi. Af þeſſum eru þær Chananita ætter vtkomnar/ Og
Cananei þeirra Landsæalfur taka fra Zidon/ j giegnum Gierar/ jnn til Gaſa/ þar til ad meñ koma til
Sodoma Sodoma/ Gomorra/ Adama/ Zeboim/ ⁊ allt til Laſa. Þeſſer eru Chams Syner/ þeirra ætt
Tungumæl/ Lønd ⁊ Lyder.
Sems ætt- Enn Sem Japheths ellſte Broder/ gat og ſo Børn/ Nann er allra Barna Fader af Eber
kuiſt og þeſſer eru hñs Syner/ Elam/ Aſſur/ Arphachſad/ Lud og Aaram. Syner Aaram eru þe-
1 Par. 1 ſſer/ Vz/ Nul/ Gether/ og Mas. Arphachſad gat Salah/ Salah gat Eber/ Eber gat tuo D
Sonu/ eiñ hiet Pieleg/ þuiad Verollden var ſkipt i hñs tijd/ hñs Broder hiet Jachetan. Og
Jaketan gat Almodad/ Nazarmapheth/ Jarah/ Nadorã/ Vſal/ Dikela/ Obal/ Abimel/ Se-
ba/ Ophir/ Neuila ⁊ Jobab. Þeſſer aller eru Jaketans Syner. Og þeirra Bygdarløg voru
fra Meſa/ þar til komit var til Sophar/ til þeſſ Fialls mot Auſtre. Þeſſer eru Sems ſyner/
epter þra ætt/ Tungumalũ/ Lande ⁊ Lydũ. Þeſſe er nu ætthringur Noaſona/ j þra ættkuijſlũ
og Folke. Af þeim eru Þiodernar vtkomnar a Jørdena/ epter Vatzflodit.

XI.

Sinear Erøllden øll hafde eitt Tal og Tungumal. Og ſem þr foru mote Auſtre/ A
Turnen fundu þeir þar eitt Sliettlende j Sinear Lande/ og biuggu þar. Og huer
Babel ſagde til annars/ Komid/ giørum oſſ Tigulſteina/ og breñum þa j Ellde.
Og þa toku þeir Tigelſteina til Mwrgriots/ ⁊ Limſtein til Kalks. Og þr
ſøgdu/ Komid/ Vier vilium byggia oſſ eirn Stad og Turn / huers Nœd ad
take vpp j Niminen/ og giørum oſſ ſo eitt Nafn/ adur eñ vier vtſkiptunſt vm
øll Lønd.
Þa for DROTTJN ofan/ ad ſia þann Stad og Turn ſem Mañanna ſyner vppbyg-
du. Og DROTTJN ſagde/ Sie: Þetta er ein Þiod/ og þeir hafa aller eitt Tungumæl/
⁊ þeir hafa vppbyriad ad giøra ſoddan/ og ecke munu þeir læta af/ ad giøra allt þad ſem þr
hafa fyrer ſig tekid. Komid/ lætum oſſ fara ofan og villa þeirra Tungumal/ ad eingen ſkilie
huad annar ſeiger. So ſundurdreifde DROTTJN þeim/ ⁊ þeir foru þadan til allra Lã- B
Tũgumalin da/ ſo ad þr vrdu af ad lata ad byggia þañ Stad. Þui kallaſt hñs nafn Babel/ þui DRO-
ſkiptaſt TTJN villte þar allra Landa Tungumæl / Og hañ ſundurdreifde þeim þadan til allra
Landa.
Sems Kyn- Þetta er Sems ættkuijſl. Sem var Nũdrad Aara gamall/ ⁊ atte Arphachſad/ tueimr Aar
kuiſt um epter Floodid. Og hñ lifde ſijdan Fimhundrud Aara/ ⁊ gat Sonu og Dætur.

Enn

B Eñ Arphachsad var Fimtan z tuttugu Aara gamall/ z gat Salah/ z hñ lifde sijdã Fiogr hundrud z þriu Ar/ Og gat Sonu z Dætur. Arphachsad lif de cccc xxx viij

Salah var Þriatijger Aara gamall/ þa gat hñ Eber. Og hñ lifde sijdan Fiøgur hũdrud og þriu Aar/ Og gat Sonu og Dætur. Salah 433

Eber var Fiortan og tuttugu Aara gamall/ gat z Pieleg/ Og hñ lifde sijdan Fiogr hundrud z þriatijgu Aar/ Og gat Sonu z Dætur. Eber 464

Peleg var Þrijtugur ad alldre/ z gat Regu. Og lifde sijdan tuohundrud z Niu Aar/ Og gat Sonu z Dætur. Peleg 239

C Regu var tolf og tuttugu Aara gamall/ og gat Serug/ Og lifde sijdan tuo hundrud z sio Aar/ Og gat Sonu z Dætur. Regu 239

Serug var þrijtugur ad alldre/ z gat Nahor/ z lifde þar epter tuo hundrud Aara/ Og gat Sonu og Dætur. Serug 230

Nahor var niu og tuttugu Aara gamall/ og gat Tharah / Og lifde sijdan Hundrad og nitian Aar/ Og gat Sonu z Dætur. Nahor 148

Thara var Siøtugur ad Alldre/ og gat Abram/ Nahor z Haram. Thara

Þesse er Tharah ættkuijsl/ Tharah gat Abram/ Nahor z Harã. Eñ Harã gat Lot. Eñ Thare ætt-
D Haram andadist fyrr eñ Fader hñs Tharah/ j sijnu Fødurlande/ j þm Stad Vr j Caldea kuijsl
Lande. Enn Abram og Nahor Kuongudust. Abrams Hustru hiet Sarai. Enn Nahors Lot
Kuiña hiet Milka/ Harams dotter/ sem var Fader þeirra Milka og Jisca. Eñ Sarai var Abram
Obyrta/ Og gat eingen Børn. Sarai

Sijdan tok Tharah sinn Son Abram/ og Lot siñ Sonarson Harams Son/ z Sarai sijna Sonarkonu Abrams kuiñu/ og vtleidde þau fra Vr j Chaldea/ ad hñ fære j Landid Canaan. Og þeir komu til Haran/ og biuggu þar. Og Tharah vard tuø hundrud z fim̃ ara gamall/ z andadist j Haran. Tharah alldr ccv ar

XII.

A DROTTIN sagde til Abram/ Gack vt af þinu Fosturlande/ og fra þinu Frændlicᵉ/ og vt af þins Fødurs hwsi/ til þess Landz sem eg mun vijsa þier. Og eg vil giøra þig ad mikille Þiod/ z blessa þig / og giøra þier eitt stort nafn/ og þu skallt vera blessadur. Eg vil blessa þañ sem þier blessar/ z so Bolua þeim sem þier bølua. Og j þier skulu blessast allar ættkuijsler a Jordunne. Act. 7 Ebre. 11 Fyrerheite vm Christo

So ferdadist Abram burt so sm̃ DROTTEN hafde bodid honum/ Og Lot for m z hm̃. Abram var siøtijger og fim̃ Aara gamall/ þa hñ for vr Haran. Og Abram tok sina Hustru Sarai/ og Lot siñ Brodur son/ og alla þeirra Fiarhlute sem þeim hafde aflast/ z so þær Sa-
B ler sem þeir høfdu gietid j Haran/ og foru vt ad reisa j Landed Canaan. Og sem þeir voru komner j þad sama Land/ for Abram i giegnum Landid/ allt til þss Stadar edheiter Sichem. Og til † Dalsins More. Eñ Chananei biuggu i þañ tijma i Landinu. † Landsins

Þa birtist DROTTIN Abram/ og sagde: Þijnu Sæde vil eg giefa þetta Land. Og hñ bygde DROTTNI eitt Alltare/ j þeim stad/ sm̃ hñ opinberadist honum. Epter þ ferdadist hñ þadã til eins Fialls/ s la fyrer austan Bethel/ z reiste þar vpp sitt Landtialld/ z hafde Bethel a Vestre sijdu/ eñ Ai a eystre. Og hñ bygde DROTTNI þʳ eitt Alltare/ z predikade vm DROTtins Nafn. Þar epter ferdadist Abram fram leingra/ z for j Sudr att. Fyrsta Fyrerheit wm Canaans Land Bethel Deut. 34

C Og þar vard mikid Hallære i Landinu. Og Abram ferdadist ofan til Egiptalandz/ og villde hallda sig þar sem eirn framande Madur/ Þuiad miøg mikid Hallære var i Landenu. Og sem hñ var kominn hart nær i Egiptaland/ þa sagde hñ til sinnar Kuiñu Sarai/ Siadu/ Eg veit ad þu ert Harla frijd Kona/ og þegar þeir Egiptisku sia þig / þa munu þeir seigia/ Þad er hñs Eiginkona/ so munu þeir sla mig i Hel/ enn hallda þier epter/ Þui bid eg þig/ ad þu seiger/ ad þu siert Syster mijn/ so eg meige niota þijn/ z ad eg meige hallda Lijfe fyrer þijna skulld. Hallære a døgum Abrams Abram fer j Egiptaland Gen. 20

Enn sm̃ Abram kom i Egiptaland/ þa sau þeir Egipsku meñ Kuiñuna/ ad hũ var harla væn. Og Pharaonis Høfdingiar sau hana/ og søgdu honum mikid af heñar Pryde. Og
D hun var høfd i Pharaonis Hws. Eñ hñ giørde Abram til goda fyrer heñar skulld. Abram atte Naut/ Saude/ z Asna/ Þræla og Ambætter/ ØSnur og Vlfallda. Enn DROTT-

JNN plaagade Pharaonem mz mikille Plagu/ z hn̄s Hus/vegna Sarai Abrams Kuiṅu.
Þa kallade Pharao Abram til sijn/og sagde til hans / Þui hefur þu giørt mier soddan?
Þui sagder þu mier ecke/ad hun være þijn Eiginkona? Þui sagder þu ad hū være þijn Sy-
ster? So ad eg tæke hana mier til Eiginkuiṅu. So/tak nu þijna Eiginkuiṅu og far j burt.
Og Pharao baud sijnu Folke/ad þad skyllde fylgia honum a veg/og hn̄s Kuiṅu / z øllu þui
sem hm̄ tilheyrde.

XIII.

O for Abram af Egiptalande/med sinne Kuiṅu/og øllu sijnu Føruneyte/j A
Abram fer burt af Egipta lande i Canaans land — sudur ætt/og Lot var mz honum. Og Abram var stor audigur/ad Kuikfie/
so og lijka af Silfre og Gulle. Og haṅ for aptur sama veg fra Sudre ad
Bethel/til þess Stadar sm̄ hn̄s Tialldbwd var fyrr/j millum Bethel z Ai
i þeim sama stad sem hn̄ hafde adur giørt Alltarid/ og predikad vm Nafn
DROTTINS.
Lot — Eṅ Lot/sem for mz Abram/hafde bæde Naut z Saude/z so Tialldbwder/ Og Lādid var B
Gen. 36 — þraungt fyrer þa bæda ad bua saman/þui þeir høfdu fiølda Kuikfiar/so þeir mættu ecke ve-
Cananei — ra j Sambyle. Þar fyrer vard osamþycke a millum Fiærhirdara Abrams/og j millū Fiar-
Pheresei — hirdara Lotz. J þaṅ tijma biuggu Cananei/z so Pherisei i þui Lande.
Þa mællte Abram vid Lot/ Kiære/ Latum ecke vera nockra þrætu millum þijn og mijn/ og
ecke helldur j millum minna og þiṅa Fiarhirdara/þui vid erum Brædur. Stendur ecki allt
Landit opid fyrer þier? Þar fyrer skil þig vid mig/ Vilier þu vijkia til Vinstre handar / þa
skal eg fara til hægre/eda vilier þu fara til hægre handar/þa skal eg vijkia til Vinstre. Þa C
vpphof Lot sin Augu/og leit Landzælfu alla/hia Jordan/Þui ædur eṅ DROTTIN vm-
turnade Sodoma og Gomorra/þa vokuadist hun giøruøll/allt ad Zoar / lijka sem Paradijs
Jordanar Hierad — DROTTINS/ lijka s̄ Egiptaland.
So kiøre Lot sier allt þad Nierad/sem la hia Jordan/og for so burt vr Austre. So skild-
ust þesser Brædur ad/ huor fra ødrum. Og Abram bio i Canaan lande/eṅ Lot i stødum þss
Sodoma borgarmenn — sama Nieradz/vid Jordan/ og setti sinn Bustad j Sodoma. Enn meṅ i Sodoma voru jller
z Syndgudust miøg i mote DROTTNI.
Og sem Lot var nu skilinn vid Abram/þa mællte DROTTIN vid Abram/Vpplyptu D
Aṅad Fyrerheit vm Canaans Land — þinum Augum/ z lijt þu fra þessum stad sem þu byr/til Nordurs/Sudurs/Austurs/z Vest-
urs. Þuiad allt þad Land/sem þu sier/vil eg giefa þier og þinu Sæde æfinliga. Og eg vil
Gen 12 15 26 — margfallda þitt Sæd sem Dupt a Jørdu/ Getur nockur talid Dupt Jardarinnar / sa skal
Rom. 4 — telia þitt Sæd. Þar fyrer tak þig vpp/ z far i giegnum Landit/bæde a leingd þess/ z breidd/
† Lundenum — þui eg vil giefa þier þ. So tok Abram sijna Tialldbwd vpp/ kom z bio i † Dalnum Mam-
re/huer ed liggur i Hebron/ og bygde DROTTNI þar eitt Alltare

XIIII

G þad skiede a Døgum Amraphel Kongs af Sinear/og Arioth Kongs i E- A
laza/ z Kedorlaomor Kongs i Elam/ z Thideal/ s̄ var Heidingiaṅa Kongr/
ad þeir børdust i mot Bera Kongenum af Sodoma og mot Birsa Kongenum
af Gomorra/og i mot Sinear Kongenum af Adama/og Semeber Kongenū
af Zeboim/ z i mot Kongenum af Bela/ s̄ kallast Zoar.
Þesser mættust i Dalnum Siddim/ sem nu er sa sallte Sioren. Þui þeir
høfdu verid Lydskyllder i tolf ær vnder Kongenum Kedarlaomor/ Enn fiellu fra honum a
þui þrettanda ære. Og þar fyrer kom Kedarlaomor og þeir kongar sem voru mz honum/a
Risinn — þui fiortanda Aare/og slou þa Risa sem voru Jiastaroth/Charnaim/ og Susim/ j Ham og
Susim — Emin/a þui Sliettlende Kiriathaim/þeir slou z so Horeos/a Fiallenu Seir/allt til þess sliett
Emim — lendis Pharan/sem liggr vid Eydemerkur.
Horite — Epter þad sneru þeir sier aptur/ og komu til þeirrar Vppsprettu Mispat/ þad er Kades/ B
og slou allt Land þeirra Amalechitharum/ Amorheorum/ s̄ biuggu j Hazezon Thamar.
Þa reiste Konguriṅ af Sodoma vt/ Konguriṅ af Gomorra/ Kongurinn af Adama/ Kong
uriṅ af Zeboim/og Konguriṅ af Bela sem kallast Zoar/og biuggust til Bardaga i Dalnum
Siddim/a mote Kedorlaomor Kongenum af Elam/ z i mot Thideal Heidigia Kōge/z i mo-
te Amraphel

te Amraphel Kongenum af Sinear/og j mot Arioth Kongenum af Elazar / fiorer Kongar j
mote fim̄. Og þar voru margar Leirgrafer j þessum Dal Siddim.
Enn Konguriñ af Sodoma ⁊ Gomorra/vrdu þar slegner a flotta og vid velle lagder/ enn
þeir s̄ epter voru/flwdu til Fialla. So toku þeir alla þa fiarhlute sem voru i Sodoma ⁊ Go-
morra/og allt þad sem ætt var/og drogu þar fra. Þeir toku og so lijka Lot Abrams Brodur
son/og hñs allan Fiarhlut/þt hñ bio i Sodoma/og so drogu þeir þar fra. Þa kom eirn sm̄ i
C burt hafde komist/og sagde þad Abram vtlendska/þeim sem þa bio i † Dalnum Mamre A-
morrhei/s̄ var Broder þra Eskol og Aner/þesser voru Samlagsmeñ Abrams. Og s̄ Abram
heyrde þad hñs Broder var Nertekenn/ vopnade hñ þriuhundrud ⁊ atian sijna Nwskarla/
s̄ Odalborner voru i hñs hwsi/ og hñ for epter þm allt til Dan. Þar skipte hañ siinum Lidz-
monnum/og fiell a Nattarþele yfer sijna Ouine/og fellde þa/og rak Flottan allt til Hoba/
huer ed ligg: vestur fra Damasco. Hañ hafde aptur mz sier alla Fiarhlute/⁊ so Lot siñ Bro-
der/og allan hñs Fiarhlut/so ⁊ Kuiñur ⁊ Kalla.

Lot Nertekiñ
† Lundenum
Escol
Aner
Abram feller
þiora Konga

Enn sem hñ kom aptur/fra þessu Slage sem hñ hafde veitt Kongenum Kedorlaomor/ og
þeim odrum Kongum sem mz honum voru / Þa gieck Konguriñ af Sodoma vt j mot hm̄/a
þañ Voll sm̄ kallast Konga dalur.
D Eñ Melchisedek Konguriñ af Salim/bar fram Braud ⁊ Vijn/ Og hñ var Kieñemadr
hins hæsta Gudz/og blessade hañ/og sagde/ Blessadur vertu Abram fyrer þeim allra hæsta
Gude/sem ad styrer Himne ⁊ Iordu/ Og blessadur sie sa allra hæste Gud/ sem gaf þijna O-
uine i þijnar Hendur. Og Abram gaf honum Tiunder af ollum hlutum.

Melchisedech
er Sem huer ed
lifde þm̄ og
þriatyger Aar
leingur enn A-
bram

Þa sagde Konungurinn af Sodoma til Abrams/Gef mier Meñina/eñ haf þu Fiarhlu-
te alla. Abram suarade Sodoma Konge/Eg a vpphef mijnar hendur til DROTTINS
þess allra hæsta Gudz sem stiornar bæde Himne og Iordu/ad eg vil ecke taka so mikid s̄ eirn
Þrad/eda Skoþueing/af ollu þui Gotzi sm̄ þier tilheyrer/so þu skallt ecke seigia/ad þu ha-
fer giort Abram Rijkann/Vtan þad sem þeir vngu meñ hafa neytt/⁊ þeir meñ/Aner/Escol
⁊ Mamre/þeir sem reistu medur mier/þa lattu taka sitt hlutskipte.

a (Vpphef) þ. Þad er, Eg suer

XV.

A Epter þessa atburde/bar so til/ad Ord DROTTINS skiede til Abram/j
eirne Syn/⁊ sagde/Ottast þu ecke Abram/Eg er þijn vernd / og þijn miog
stor Laun. Eñ Abram suarade. DROTtiñ DROttiñ/ Huad villt þu ge-
fa mier? Eg fer hiedan Barnlaus / eñ minn Verkstiore Eliasser af Da-
masco a eiñ Son. Og Abram sagde fraarmeir/ Mier hefur þu eckert Sæ-
de giefed/⁊ siadu: ad Sonur mijns þienara/skal vera miñ Erfinge.
B Og sia þu/DROTTIN sagde til hñs/Ecke skal hñ vera þinn Erfuinge/ Helldur sa s̄
kiemur af þinu Lijfe/sa same skal vera þiñ Erfuinge. Og hñ baud honum ad ganga vt/ og
sagde/Lijttu a Himinen/og tel Stiornurnar ef þu giefur. Og hañ sagde til hañs/so skal þitt
Sæde verda/Abram trwde DROTTNI/ ⁊ þad reiknade hñ honum til Riettlætis.

Gud lofar
Abram Syne
Gen. 17
Rom. 4
Gal. 3

Og hñ sagde til hñs/Eg er DROTTIN sem vtleidde þig fra Vr i Chaldea lande/ad
eg giæfe þier þta Land til eignar. Þa sagde Abram/ DROTTiñ/DROTTiñ/Huada
C merke skal eg hafa til þess ad eg skule þ eignast? Og hñ sagde til hñs/ a Tak mier eina Ku
þreuetra/og eina Geit þreuetra/⁊ eirn Hrwt þreuetran/eina Turtildwfu/⁊ eina vnga Dw-
fu. Og hñ bar allt þetta fram fyrer hñ/og skipte þui mitt j tuo hlute/og lagde partana hűn
giegnt odrum/ eñ Fuglenũ skipte hñ ecke. Og Fuglarner flugu vppa Hræen/eñ Abram rak
þa i burtu. Eñ sem Solin var nu vndergeingen / fiell þungur Suefnhoggue yfer Abram.
Og sia þu/ ad Otta miklum ⁊ Myrkre slo yfer hñ.

Þridia Fyrer
heit vm Landid
Canaan
(a) Þad er/eg þorn-
þær

D Þa sagde hñ til Abram/Þad skalltu vita/ad þitt Sæde skal verda framande a añarligre
Iordu/sem ad ecke heyrer þeim til/og þar munu meñ þia þad mz Þrældome/og plaga þad i
fiogurhundrud Aara. Enn eg vil dæma þad Folk/sem þeir verda ad þiona. Enn þar epter
munu þeir fara a burt þadan mz myklum audæfum. Enn þu skallt fara mz Fride til þinna
Forfedra/grepftradur j godre Elle. Enn þeir skulu koma hier aptur ad lidnum fiorum mañs
olldrum/ Þuiad Ranglæte Amoritharum er eñ ecke fullkomnad. Og sem Solin var vnder
geingen/so ad Myrkt var ordit/Sia þu/ Þa rauk eirn Ofn/⁊ eirn Elldz Loge leid fram̄ a mz
al Styckiaña.

Vtþyding
Oþþursins
Sattmal vid
Abram/og Fyr-
erheit vm Ca-
naans Land/i
þiorda sinni

A þm

A þeim Deigi giørde DROTTIN eirn Sattmala vid Abram/og sagde/Þijnu Sæde
vil eg giefa þetta Land/fra Vatzfallenu j Egiptalande/z til þess stora Vatzfalls Euphra-
Jñbyggendz Canaans Lāds Gen. 12
tes/þa Chenita og Chinisita/Kadmonita/Nethita/Pheresita/og Risana/ Amorita/Cha-
nanita/Gergesita/Jebusita.

XVI.

a (Tillukt) Þad er/hũ hefðz ecke giefid mier edle til Barn eignar
b (Vppbyggiast) Þad er/Børn ad þær

Arai Abrams Kuinna atte eckert Barn/ Eñ hũ hafde eina Egiptska Am- A
batt/sũ hiet Agar. Og Sara sagde til Abram/ Sia þu/ DROTTIN
hefur a tillukt mig/so eg ma eigi Børn eiga/Legg hia þier Ambatt mijna/
so eg meige/ef skie mætte/b vppbyggiast af henne. Abram hlydde Raust
Sarai. So tok Sarai Abrams Kuiña þa Egiptsku Ambatt Agar/z gaf
hana sinum Mañe Abram til Kuiñu/þa þau høfdu buid tiu ar j Chana-
ans Lande.
Og hũ gieck jñ til Agar/z hũ vard Oliett. Og þ hũ sa ad hũ var oliett/virte hũ lijtils sij
na Hussfru hia sier. Þa sagde Sarai til Abram/ Þu giører mier Oriett/Eg lagda mijna B
Ambatt hia þier/Enn nu hun sier/ad hun hefur Gietnad feingid/fyrerlijtur hun mig. Dæmi
Agar flyr fra Sarai
Gud i millũ þijn og mijn. Þa sagde Abram til Sarai/Sia þu/Þijn Ambatt er vnder þijnu
vallde/ giør vid hana slijkt þu villt.
Og sem Sarai villde þia hana/ þa flyde Agar i burt fra henne. Enn Eingill DRO-
TTINS fañ hana hia einum Bruñe/i Eydemorkinne/sũ ad liggz hia þeirre Vppsprett-
tu/sũ er a veigenum til Sur/Hũ sagde til hennar/Agar Sarai Ambatt/Huadan kemz þu?
Og huert villtu fara? Hun sagde/Eg flyde fra minne Hussfru Sarai. Og Eingill DRO-
TTINS sagde til heñar/Far heim aptur til þinnar Hussfrur/ z audmyk þu þig vnder he- C
ñar hende.
Og Eingill DROTTINS sagde til heñar/Eg vil margfallda þitt Sædi/so þat skal
Jsmael kallast/Gud Bæn heyrer
eigen kuña ad telia fyrer fiølda saker. Og Eingill DROttins sagde framar meir til heñar/
Sia/Þu ert oliett orden/z þu mũt Son fæda/ hũs nafn skt þu kalla Jsmael/ Þui DRO-
TTIN hefur heyrt þinn Motgang. Hũ mũ vera eirn grimmur Madur/ og hũs hønd skal
vera j mote huerium mañe/og huers mans hønd j mote honum/og hũ mun bua gagnuart øl-
lum sinum Brædrum
Og hun kallade Nerrans nafn sem talade vid hana/Þu Gud sem sæst mig/Þui hun sag- D
de/Sannarliga hefe eg sied hier þann / sem mig sier hier epter. Þui kallade hun þann
Brunn/Bruñ þess lifanda og mig siaanda/huer Brunnur ad liggur a millum Kades z Ba-
Jsmael fæddist a lxxxvi are Abrahams
red.
Og Agar fædde Abram eirn Son/og Abram kallade þañ Son sem Agar fædde honum
Jsmael. Og Abram hafde sex vm attrætt/þa Agar fæddi honum Jsmael.

XVII.

A Abram var Niũ og niutijger ara gamall/birtist DROTTIN honum/ A
og sagde til hũs/Eg er Almattugur Gud/gack fyrer mier/z vertu algiørdz.
Eg vil giora miñ Sattmala i millum mijn z þijn/og eg vil margfallda þig
harla miøg. Þa fiell Abram fram a sitt andlit.
Og Gud talade framar meir vid hũ/og sagde/Sia þu/Eg em hũ/og eg
Abram kallast hæz Fader/eñ Abraham Fader Fiølmeñis
vil setia mitt Sattmal vid þig/z þu skallt verda margra þioda Fader. Þar
fyrer skalltu ecke leingur heita Abram/helldur skal þitt nafn kallast Abraham / þui eg hefe
giort þig ad Fødz margra þioda. Og eg vil giora þig miøg margfalldligan/ z eg vil læta
koma fiølda Folks af þier/ þar skulu z eirnen Kongar koma af þier.
Sattmale Gudz vid Abraham
Og eg vil vppreisa minn Sattmala/i millum mijn og þijn/og þijns Sædis epter þig/hia
þeirra epterkomendum/med einum eilijfum Sattmala/ Ad eg sie þiñ Gud/ og þijns Sædis/
epter þig. Og eg vil giefa þier og þinu Sæde epter þig/ þad Land/j hueriu þu ert framan- B
de/Sem er þad allt Landit Chanaan/til eirnrar eilijfrar eignar/Og eg vil vera þeirra Gud.
Vmskurdarskirnen war iñsett
Og Gud sagde til Abrahams/So hallt nu mitt Sattmal/þu og þitt Sæde epter þig/hia
þeirra epterkomendum. Þetta er mitt Sattmal/sem þier skulud hallda/mille mijn og ydar/og
þijns Sædis epter þig. Allt Kallkyns sem er a medal ydar/skal vmskerast/Og þier skulut vm
skiera

skiera Yferhwd yduars Holldz. Þad skal vera Sattmals teikn/a millum mijn ⁊ ydar. Þier skulud vmskiera huert Sueinbarn/þa þad er ætta Daga gamallt/hia ydar epterkomendum/ Lijka og eirnen huern heimafæddan Þræl/eda tilkeyptan/af huers kyns Vtlendinge/sem ecke eru af ydar Sæde. So skal min̄ Sattmale vera a ydar hollde til eins eilijfs Sattmala. Og huørt þad Sueinbarn sem ecke er vmskorid a Yferhwd sins Holldz/þess Sal skal afmast fra hans folke/þuiad han̄ forliet min̄ Sattmala.

MMxlvij áru epter heims sköpun/þyrer hingat burdin MCMXV/a þui are aþ madist Sodom og Gomorra/þakom Isaac til are seirna

E Og Gud sagde j an̄at sin̄ til Abrahams/Þijna Kuin̄u Sarai skalltu ecke hiedan af kalla Sarai/helldur skal hen̄ar nafn vera Sara. Þui eg vil blessa hana/ og af hen̄e vil eg giefa þier eirn Son/Þui eg vil blessa hana / og þar skulu koma Þioder af henne/og suo Koningar margra Þioda. Þa fiell Abraham fram̄ a sitt Andlit/⁊ broste/seigiande i sijnu Hiarta/Skal eg eiga Barn Hundrad ára gamall? og skal Sara nijræd Barn fæda?

Sara Gen. 18. 12

Arca Noe

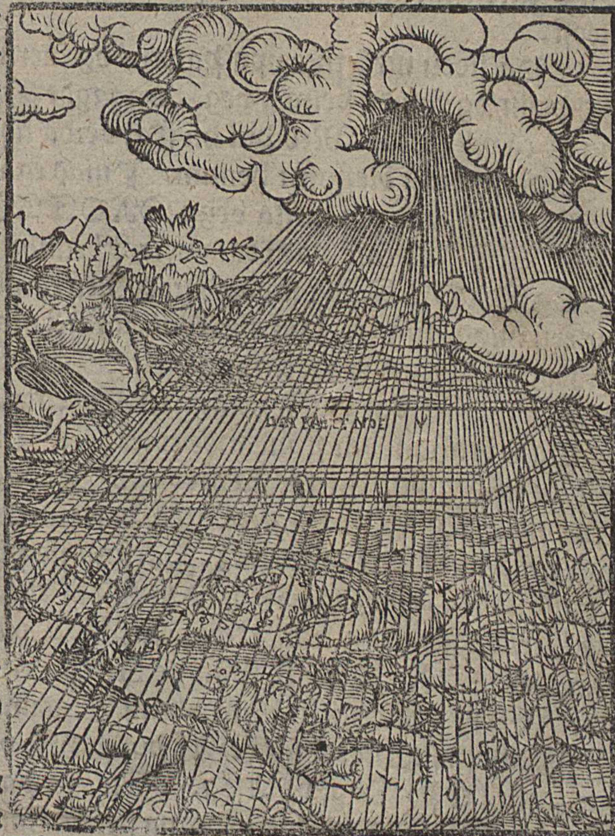

Þesse Figura á ad standa i hinum vij Cap. Genesis

Og Abraham sagde til DROTTINS/ Eg villde Ismael mætte lifa fyrer þier. Þa sagde Gud/Ad vijsu/ Sara þin Kuinna skal fæda þier eirn Son/ þan̄ skalltu kalla Isaac/ Þui vid han̄ vil eg vppreisa min̄ Eilijfan̄ Sattmala/og vid hans Sæde epter han̄. Þar mz he-

D fe eg ⁊ bænheyrt þig vm Ismael/Sia þu/Eg hefe blessad han̄/og eg vil auka han̄/og giøra han̄ miøg margfalldan. Hann̄ skal gieta tolf Høfdingia/og eg vil giøra han̄ ad eirne mikille Þiod. En̄ min̄ Sattmala vil eg vppreisa vid Isaac/ huern Sara skal fæda þier/i þetta mund a ødru are. Og han̄ liet af ad tala vid han̄/og Gud for vpp fra Abraham.

Þa tok Abraham sinn Son Ismael/⁊ alla þa Þienara/sem fædder voru i hans Hwsi/⁊ alla þa ē til voru keypter/og alla adra sem voru Kallkyns i hans Hwse/ ⁊ vmskar Yferhwd a þra Hollde/strax a þeim sama deige sem Gud hafde bodid honum. Og Abraham var niu og niu tijger Ara gamall/ þa han̄ vmskar Yferhudena a sinu hollde/enn Ismael var þrettan ára gamall/þa hans Hollds Yferhwd var vmskorin/A einum Deige voru þeir aller vmskorner/ Abraham/hans Son Ismael/og allt Kallkyns sem var i hans hwsi/heimafædder og an̄arliger þr voru aller vmskorner mz honum.

Abraham og Ismael taka vmskurdar skirn

XVIII.

A

OG DROTTIN birtist honum i þeim † Dal Mamre/þa han̄ sat j sijnum Tialldbwdardyrum/og Dagurin var sem heitastur. Og er han̄ vpplypte sijnum Augum/sa han̄ ad þar stodu þrijr men̄ gagnuart honum. Og sem han̄ leit þa/rann han̄ i mot þeim vr sinum Tialldbwdardyrum / og fiell fram̄ til Jardar/og sagde/Herra/Hafe eg fundit Næd fyrer þinu auglite / þa gack ecke fram̄ hia þinum Þienara. Eg skal sækia lijtid Vatn ad þuo ydar fætur/og huijlid ydur vnder Trienu. Eg vil bera ydur lijtid Braud/ so þier meigid styrkia ydart Hiarta/sijdan farid ydar Leid/Þui þar fyrer eru þier komner hingad til yduars Þienara. Þeir suørudu / Giør þu sem þu mællter.

† Lund

Abraham hliop i Tialldbwdena til Saru /og sagde / Flyt þier og meinga þria Mæler Huite miøls/hnoda þu og baka Køkur. Og han̄ hliop til/og tok eirn godan feitan Kalb/ og fieck Þienaranum/han̄ flytte sier og til reidde han̄. Og han̄ bar fram̄ Smiør ⁊ Miolk/⁊ af þm Kalbe sem han̄ hafde tilreitt/⁊ sette þ fram̄ fyrer þa/⁊ han̄ stod hia þm vnder Trienu/Og þeir neyttu.

Þa sogdu þeir til hans/Huar er þijn Kuin̄a Sara? Han̄ suarade/ hun er j Tialldbwdinne. Þa sagde han̄/eg vil koma til þijn aptur/ad mier lifanda/sia þu / Þa skal Sara þin Kuinna

hafa eirn Son. Þetta heyrde Sara a bak vid Tialldbwdar dyrnar. Enn Abraham og B
Sara voru bæde gomul/og hnÿgen a efra alldur/so ad Kuennliger edlis hætter voru horfner
fra Saru. Þar fyrer broste hun mz sier sialfre/og sagde/Skal eg nu stunda epter Lysting/
þar s̃ eg er gømul orden/z miñ herra hnÿgen ad alldre?
Þa sagde DROTTIN til Abrahams/Þui hlær Sara þar ad? Og seiger/Mun þad
4 Reg. 4 satt ad eg skule Barn fæda suo gomul? Er nockut DROTTNI neirn hlutur omøguligr?
Eg vil koma til þÿn aptur a þessum tÿma/ ad mier lifanda / og skal Sara hafa eirn Son.
Þa þrætte Sara og sagde/Eg hlo ecke/þui hun var hrædd. Eñ hñ sagde/Þad er ecke so/þu
hloost.
Þa stodu meñerner vpp þadan/ og sneru sier til Sodoma. Og Abraham gieck a leid
med þeim/og fylgde þeim a veg. Þa sagde DROTTIN/ Ma eg dylia fyrer Abraham
þui s̃ eg vil giøra? Med þui hñ skal verda ad einu myklu z mektugu Folke/og allar Þioder
Christus a Jørduñe skulu blessast i honum. Þuiad eg veit/ad hñ mun bioda sinum Bornum/og sijnu
Gen. 12 Hwsi epter sig/ad vardueita vegu DROTTINS/z giøra þad sem riett og gott er/So ad
DROTTIN late þad koma yfer Abraham/ sem hñ hefur heitid hm̃.
Ezech. 16 Og DROTTIN sagde/Hroop þeirra j Sodoma z Gomorra er mykid/z þeirra Syn- C
der eru miøg þũgar. Þar fyrer vil eg fara ofan/og vita huort þeir hafa giørt allt epter þui
Hroope/sem komid er fyrer mig/Eda sie þad ecke/so ad eg meigi þat vita. Og meñerner sne-
ru sijnu auglite þar fra/z geingu til Sodoma.
Og Abraham var standande epter fyrer DROTTNE/ z gieck fram̃ fyrer hñ z sagde/
Abraham Villtu liflata þañ Riettlæta mz þeim Ogudliga? Ma vera þar fiñist fimtÿgu Riettlater j
bidur fyrer þm Stadnum/Villtu þa liflata þa/og þyrma ecke Stadnum/fyrer søkum þeirra fimtÿge Rett-
i Sodoma læta maña/ef þeir være þar? Fiarlægt sie þier þad/ad þu skuler þad giøra/ ad drepa þann
Riettlæta mz þeim Ogudliga/ad sa hiñ Riettlate verde lÿkur þeim Ogudliga/ Þad sie langt
fra þier/þu sem ert allrar Veralldariñar Domare/i onguan mata dæmer þu suo. Þa sagde
DROTTIN/Ef eg fiñ fimtÿge Riettlatra maña i þeim Stad Sodoma / þa vil eg fyrer
þeirra Skulld fyrergiefa þeim øllum Stødum.
Abraham suarade z sagde/Af þui eg hefe vm siñ vppbyriad ad tala vid DROTTIN/ D
þar sem eg er þo Dupt og Aska. Skie ma þar sieu fim̃ midur enn fimtÿger Riettlatra/villd-
er þu þa afma allan Stadin/vegna þeirra fim̃? Hñ sagde/Ef eg fiñ þar fim̃ og fiorutÿge/
þa mun eg ecke afma Stadiñ. Og hñ talade framar meir vid hñ/og sagde/Eñ ef þar fiñast
Fiorutÿger. Eñ hñ suarade/Eg vil eckert giøra þeim vegna þeirra Fiorutÿge Riettlætra.
Þa sagde Abraham/Reidst mier ecke DROTTIN þo eg tale eñ meira/ Eñ ef þar fiñ-
ast þriatÿge Riettlætra. Hñ suarade/ Ef eg fiñ þar þriatÿgu/þa vil eg eckert giøra þeim.
Og hñ sagde/Af þui eg hefe eitt sinn til tekid/þa vil eg tala vid DROTTIN. Eñ ef þar
fiñast tuttugu/Hñ suarade/Eg vil ei fordiarfa þa vegna þra Tuttugu. Og hñ sagde/Her-
ra/Reidst ecke þo eg tale enn eitt siñ/Eñ ef þar verda fundner tÿu. Og hñ suarade/Eg vil ec-
ke afma þa vegna þeirra Tiu. Og DROTTIN gieck j burt/ epter þessar Vidrædur vid
Abraham. Og Abraham for aptur til sijns Stadar.

XIX.

AD Aptne komu tueir Einglar til Sodoma/Lot sat i Borgar hlide. Og er A
hñ leit þa/þa stod hñ vpp i mote þeim/og fiell fram̃ fyrer þeim til Jardar/z
sagde/Siaed/ Eg bid/Herrar/Komid jñ med mier i hws ydars Þienara/og
verid hier i Nott/z lætid þuo ydar fætur/so meige þid vera arla vppe/ z fer-
dast yckarn veg. Þeir søgdu/Nei/helldur vilium vid vera vte a Strætũ j nott
Ebre. 13 Þa neydde hñ þa miøg þar til/so þeir geingu jñ mz honum/og komu i hañ
Hws. Og hñ giørde þeim eina Maltÿd/og bakade osyrdar Køkur/ z þeir neyttu.
Enn fyrr eñ þeir føre i Sængur/þa komu Borgarmeñ Sodoma stadar/Vnger z Gam-
Synd og O- ler/allur Lydur af øllum ættum/og slou Hrÿng vm husid/vtkølludu Lot/ og søgdu til hans/
hæfu werk So- Huar eru þeir meñ sem komu til þÿn i Kuelld? Leid þa vt til vor/so vier meigum kieña þeirra.
domita Lot gieck vt fyrer Dyrnar til þeirra/og liet aptur Dyrnar epter sier/og sagde/Kiær bræ- B
dur/ giørid ecke suoddan Glæp. Sia/ Eg hefe tuær Dætur sem enn nu hafa ecke mann
þydst/eg vil leida þær vt til ydar/giørid vid þær huad ydur lyster. Med þui ad þier giørid

þessum mønnum eckert/ Þuiad þar fyrer eru þeir hier inngeingner/ vnder skugga mijns Husa
þaks. Enn þeir suorudu/ Far burt þu hiedan. Og enn aptur/ Þu ert eirn vtlendur Madr hier/
og villtu dæma oss/ Nu vel/ vier vilium quelia þig framar enn þa.
Og þeir brutust hart inn a þann mann Lot/ Og sem þeir hlupu til og villdu briota Dyrnar 2 Pet. 2
vpp/ seildust Mennerner vt/ og toku Lot inn i husit til sijn/ og lucktu Dyrnar aptur. Enn þeir Sap. 19
menn sem voru fyrer Dyrunum vrdu slegner mz Blindleika/ bæde smaer og storer/ so leingi þr
vrdu þreytter/ z fundu huørge Dyrnar
C Þa mælltu Mennerner vid Lot/ Ef þu hefur nockurn Mag/ Sonu eda Dætur/ edr nockurn
þier vandabunden i Stadnum/ þa lat þa fara hiedan/ Þui vid skulum afma þennan Stad/ Þui
ad þeirra Hroop er mikid fyrer DROTTNE/ Hann sende oss hingad ad Fordiarfa þa. Lot
gieck i burt/ og talade vid sijna Bidla Dætra sinna/ z sagde/ Standit vpp og gangid vt af þssm
Stad/ þuiad DROTTINN vill fordiarfa þennan Stad. Enn þeim virtist hanns Ræda
Gamanyrde.
Og þa ed Dagade/ Budu Einglarner Lot ad flyta sier/ og søgdu/ Tak þijna Konu z þij-
nar tuær Dætur sem þu att/ so ad þu fyrerfarist ecke i Syndum þessa Stadar. Og sem hann
seinkade/ þa toku Menerner i hendur honum/ z hns Kuinnu/ z hans tueimur Dætrum/ Þuiad
DROTTINN villde vægia honum/ z leiddu hnn vt/ z lietu hnn vt fyrer Stadinn.
D Og þa hnn hafde leidt hnn vt/ þa sagde hnn/ Frelsa Ønd þijna/ og lijt ei aptur a bak/ og nem
huerge stadar i þessu Nierade/ Far a Fiall vpp/ z hialpa þier þar/ so þu fyrer farist eige. Þa
sagde Lot til þeirra/ Eigi so minn Herra. Sia/ Med þui þinn Þienare hefur fundit Nad fy
rer þijnu auglite/ ad þu villder þa mykla þijna Myskunseme/ þa þu hefr nu veitt mier/ J þui
ad þu villdet lata mig hallda lijfe/ Eg kann ecke ad hialpast a þessu Fialle/ þui kann skie ad mier
verde nockut vondt so eg meige deyia. Sie/ Hier er eirn Stadur/ eigi langt hiedan/ til hns get
eg fluid/ og er lijtill/ þar vil eg hialpa mier/ þo hnn sie lijtill/ ad eg meige hallda mijnu Lijfe.
Þa sagde hnn til hns/ Sia/ Eg hefe nu veitt þier þessa þijna Bæn/ ad eg vil ecke vmturna
þeim Stad/ sem þu hefur talad vm. Flyt þier þangad/ z forda þier þar/ Þuiad eg kann eckert
E ad giora/ fyrr enn þu ert þar inn kominn. Þar fyrer kallast sa Stadur a Zoar/ Og Solen var
vpprunnen yfer Jørdina/ þa Lot kom jnn i Zoar.
Þa liet DROTTINN rigna Ellde og Brennesteine/ fra DROTTNE af Himnum/
yfer Sodoma og Gomorra/ og vmturnade þeim Stødum/ z øllu þui Nierade/ og øllum Inn-
byggiurum Stadanna/ z øllu þui/ sem j Landenu vaxid var. Og hns Kuinna leit aptur a bak/
og vard ad Salltsteine.
Abraham tok sig vpp snemma Morguns/ og for til þess Stadar/ sem hann hafde adur stadid
fyrer DROTTNE/ Og snere sijnu andlite i mot Sodoma/ z Gomorra/ z leit yfer allt Land
þeirra Nierada/ Og sia þu/ Þar vppgieck eirn Reykur af Landenu/ þuilijkast sem Reykur af
F Ofne. Þui þa Gud vmturnade þeim Stødum/ og þeirra Endemorkum/ þa minntist hann a
Abraham/ og leidde Lot af þeim Borgum sem hnn eydelagde/ þar sem Lot var buande. Og
Lot for af Zoar/ og dualdist a Fiallenu mz sijnum tueimur Dætrum/ þui hnn ottadist ad vera i
Zoar/ og var i einum Heller mz sijnum bædum Dætrum.
Þa sagde su Ellsdre til þeirrar Yngre/ Ockar Fader er hnijgen a efra alldur/ og þar er ein
ginn Madur epter ordin a Jørdu sem leggiast meigi med ockur/ epter Veralldarinnar Plagsid.
Þar fyrer kom þu/ og giefum Fødur ockar Vijn ad drecka/ og sofum hia honum/ so vid meigum
kueikia Kyn af ockrum Fødur. So gafu þær honum Vijn ad drecka/ þa sømu Nott. Og su
enn elldre gieck jnn/ og suaf mz sijnum Fødur. Enn hnn visse ecke af þa hun lagde sig/ og ecke
þa hun vppstod.
G Vm Morgunin sagde su elldre til hinnar yngre/ Sia þu/ J giær suaf eg mz minum Fød-
ur/ vid vilium og so a þessare Nottu giefa honum Vijn ad drecka/ so þu meiger fara inn og
sofa hia honum/ ad vid mættum kueikia Kyn af ockrum Fødur. Og þær gæfu sijnum Fødr
Vijn a þeirre Nottu ad drecka. Og su yngre Dotturen gieck inn/ z suaf med honum. Og hnn
visse ecke til/ þa hun lagde sig/ og ecke þa hun vppstod.
So feingu bædar Dætur Lots gietnad af sinum Fødr. Og su elldre fædde eirn Son/ þann
kallade hun Moab. Af honum komu þær Þioder er Moabite kallast/ allt til þessa Dags. Moab
Su yngre fædde eirn Son/ þann kallade hun Ammon/ af honum komu Ammons Syner/ allt Ammon
til þessa Dags.

a (Zoar) kallast lijtil

Gud vmturnar Sodoma og Gomorra/ synande enn annad epterdæme hrædeligar Gudz Reide i giegn Syndinne/ ccciiij Aarum epter Vatzflodid/ xlij ærum epter andlat Noa/ þa Hermurinn hafde stadit/ MMxxviij ær/ fyrer Hingadburden Christi/ MCMxv ær

XX.

ABraham flutte sig þadan i sudurætt Landsins/og sette Bustad siñ a millum A
† Framande Cades ⁊ Sur/⁊ vard † vtlendingr i Gerar/Og sagde vm sijna Kuiñu Sa
ra/Hun er mijn Syster. Þa sende Abimelech Konguriñ af Gerar bod epter
Gen. 12 heñe/og liet sækia hana.
Enn Gud kom vm Nott til Abimelech j Draume/og sagde til hñs/Sia
þu: Þu skallt deyia vegna þeirrar Kuiñu/sm̃ þu hefur tekid/þui hun a sier
Abimelech mann. Eñ Abimelech hafde ecke snert hana/Hñ sagde/DROTTIN/villtu þa sla Rett-
lætt Folk j Hel? Hefur hñ ecke sialfur sagt mier ad hun være sijn Syster? Nũ hefur ⁊ sagt B
ad hñ være sinn Broder/Eg giørda þetta af einfølldu hiarta/ og med Saklausum høndum.
Og DROTTIN sagde til hñs i Suefne/Eg veit ad þu giørder þad af einfølldu hiar
ta/Þar fyrer hef eg vardueitt þig/so þu misgiørder ecke vid mig/og ei leyfda eg þier ad sner-
ta hana. So fa nu mañenum sijna Kuiñu aptur/þui hñ er Spamadur/ og læt hñ bidia fy
Abraham eiñ Spamadur rer þier/og muntu lifa. Eñ ef þu fær honum hana ecke aptur/ þa skalltu vita ad þu munt
vissuliga deyia/ og allt þ þitt er.
Abimelech reis vpp ærla/og kallade saman alla sijna þienara/og talade øll þesse ord fyr- C
er þra Eyrum/ Og Folkid vard miøg ottasleigid. Eñ Abimelech kallade a Abraham/og
sagde til hñs/Þui hefur þu giørt oss þetta? Huad hefi eg misgiørt vid þig/ad þu villder lei-
da slijkan Glæp yfer mig og mitt Rijke? Ecke hefur þu breytt vid mig epter þui sm̃ þier bar.
Og Abimelech auijtade enn framar Abraham ⁊ sagde/Huad sæstu i þui/ad þu giørder þta?
Abraham suarade/Eg hugsade med mier/Skie ma/ad ei sie Gudz Otte i þessum Stad/og
Gen. 12 kann vera ad þeir slae mig i hel vegna miñar Kuiñu. Nun er þo i Sannleika mijn Syster/
þui hũ er mijns Fødurs dotter/eñ ei miñar Modr dotter/og er orden mijn Eiginkuiña. Eñ þa D
Gud baud mier ad ganga vt af mijns Fødurs hwsi/þa sagda eg til heñar/Veit mier þa My
skun/ ad huar sem vid komum/þa seigdu/ad eg sie þiñ Broder.
Þa tok Abimelech Naut og Saude/Þræla og Ambætter/og gaf þad Abraham/ ⁊ fieck
honum aptur Saram sijna Eigenkuiñu/ og sagde/Sia þu/ Mitt Land stendur opid fyrer
þier/þar fyrer mættu bwa huar þier best lijkar. Og hañ sagde til Sara/Sia þu/ Eg he-
fe giefid þinũ Brodr M. Silfurpeninga/ Sia: Þad sk vera ein Hulda fyrer þijnũ augũ/
fyrer øllum þeim sem eru hia þier/⁊ i øllum Stødum. Og þad var heñar straff.
Og Abraham bad til Gudz/og Gud læknade Abimelech/og hñs Kuiñu/og hñs Ambætt-
er/ad þær fæddu Børn. Þui DROTTIN hafde ædr til lukt allan Modurligan Kuid j
Abimelechs husi/fyrer saker Saru Abrahams Kuiñu.

XXI.

OG DROTTIN vitiade Saru/sem hñ hafde lofad/og fullkomnade þad s̃ A
Gen. 18 hñ hafde til heñar sagt. Og Sara vard olett/ ⁊ fædde Abraham eirn Son
Gal. 4 i elle sinne/i þeim sama tijma/sem Gud hafde sagt heñe. Og Abraham kall
Ebre. 11 ade siñ Son þañ honum var fæddur/ Isaac/ huern ed Sara fædde honum.
Isaac var fæ- Og hñ vmskar hñ a attunda Deige/so sem Gud hafde bodid honum. Abra-
ddur þa Abra- ham var hundrad æra gamall þa hñs Son Isaac var hm̃ fæddr.
ham war c æra
einu Aare epter Þa sagde Sara/Gud hefur giørt mier eirn hlætur/þuiad huer þetta heyrer/ hñ mũ hlæ-
þoreydslu So- ia med mier. Og hun sagde/Huer munde hafa þorat ad seigia Abraham / ad Sara hefde
doma Barn a brioste/og hefde fædt honum eirn Son i siñe Elle? Og barnid ox vpp/og vard afua-
nid. Eñ Abraham giørde eitt mikid Gestabod þñ dag/þa Isaac var afuanin.
Og þa Sara sa Son Agar hinnar Egiptsku/huern hun hafde fædt Abraham/ad hann
Ismael eirn var eirn Spottare/þa mællte hun til Abrahams/Rek þessa Ambatt a burt/og hennar Son/
Spottare Þui ei skal þesse ambattar Sonur Arf taka mz minum Syne Isaac. Þetta Ord misþock B
nadist Abraham miøg/søkum sijns Sonar. Enn Gud sagde til hñs/Lat þier ecke mislijka
Rom. 9 vegna Sueinsins og Ambattariñar/Helldur giør þu allt þad sem Sara sagde þier. Þuiad
Ebre. 11 i Isaac skal þier nefnast þad Sæde. Eg vil og giøra ambattarinnar Son ad Þiod / þuiad
Gal. 4 hñ er þitt Sæde.
Þa stod Abraham vpp ærla morguns/⁊ tok Braud/⁊ eirn Leigil mz Vatn/⁊ lagde hñ a
Herdar Agar/⁊ so Barnid med/ ⁊ liet hana fara. Nũ for burt/⁊ villtist a Eydemørkiñe hia

BerSaba. Og ẽ þau høfdu vtdruckid Vatnid af Leglinum/ þa sette hun Barnid nidꝛ vn-
der eina Eik/ gieck i burtu/ z settist nidur þar gagnuart/ so sem eitt aurskot þar fra/ þui hun
sagde/ Eige giet eg sied vppa ad Barnid deyr. Og hun settist nidur gagnuart Barnenu/ og
vpphof sijna Raust/ z gret.

Þa Bænheyrde Gud Sueinsins Græt. Og Gudz Eingill kallade af Himne til Agar/
og sagde til heñar/ Huad er þier Agar? Hrædst þu ecke/ þui Gud bænheyrde Sueinsins græt
þar sem hñ liggur. Statt vpp/ tak Sueinen og leid hñ þier vid hønd/ þui eg vil giøra hñ at
C mikille Þiod. Og Gud vpplauk heñar augum/ og hun sa eirn Bruñ/ Hun gieck þangad ad
og fyllte sinn Leigil mz Vatn/ og gaf Sueinenum ad drecka. Og Gud var med honum/ Hañ
ox vpp/ og bio i Eydemørku/ og vard eirn godur Skotmadur/ z bio i þeirre Eydemørku Pha-
ran. Og hñs Moder tok hm̃ til handa eina eigen Kuiñu af Egiptalande.

A þeim tijma talade Abimelech/ og Phicol hañs Hershøfdinge til Abrahams/ og sagde/
Gud er mz þier i øllũ þinũ giørningum. Þui vil eg þu viñer mier Eid/ vid Gud/ ad þu vil- Sattmale
ier ecke giøra mier/ mijnum Børnum eda minum Barnabørnum nockurt grand/ helldꝛ at þu a mille Abime-
vilier veita Myskunseme mier og mijnu Lande/ j hueriu þu ert eirn vtlendingur/ lijka ẽ eg vei- lechs og Abra-
tta þier. Þa suarade Abraham/ Eg vil sueria. hams

Og Abraham auñtade Abimelech/ fyrer þañ Vatzbruñ/ ẽ Abimelechs Þienarar høfdu
tekid med Ofrijke. Þa suarade Abimelech/ Eigi var mier vitanligt huer þad giørde/ Eigi he
fur þu helldur sagt mier þad/ Ecke hefe eg helldur heyrt þad fyrr eñ j Dag.

D Þa tok Abraham Naut og Saude/ og gaf Abimelech. Og þeir giørdu eitt Samband
mz sier. Og Abraham tok sio Lømb/ og liet þau afsijdis. Þa mællte Abimelech til Abra-
hams/ Huad skulu þau sio Lømb sem þu lætur þar afsijdis? Hñ suarade/ Þu skallt nu taka
sio Lømb af minne hende/ og þau skulu vera mier til Vitnis/ ad eg hefe grafid þeñan Bruñ.
Þar fyrer kallast þesse same Stadur [a] BerSaba/ Þuiad þr sooru þar bæder Eida/ Og þr [a] (Bersaba)
giørdu so þar bæder Samband i BerSaba. þydist Eid
brunnur

Þa tok Abimelech sig vpp/ og Phicol hñs Hershøfdinge/ og sneru aptur i Land þeirra
Philisteis. Eñ Abraham plantade eirn Lund i BerSaba/ og predikade þar vt af Nafne
DROTTINS/ þess eilijfa Gudz. Og hñ var vtlendingur i Lande Philistinorum j lan
ga tijma.

XXII.

A EPter þessa atburde freistade Gud Abrahams/ og sagde til hñs/ Abraham/ Gud bydur
Hñ suarade/ Hier em eg. Og hñ sagde/ Tak þiñ einka son Isaac þañ þu Abraham ad
elskar/ og far i burt i þad Landit Moria/ og fær hñ þar i Forn/ til eirnrar þornþæra
Brennefornar/ a einu þui Fialle/ sem eg vil vijsa þier. Isaac

Abraham stod ppp snema Morguns/ og Sødlade siñ Asna/ tok med sier Judith 8
tuo af sijnum Þienurum/ og sinn Son Isaac/ klauf Vidiñ til Breñeoffur- Rom. 4
sins/ tok sig vpp/ og feradist til þess Stadar sem Gud hafde bodit honum. Og a þeim þridia Ebre. 11
Deige vpplypte Abraham sijnum augum/ og sa þañ Stad a leingdar. Þa sagde hñ til siña Syrach 44
Þienara/ Bijdid hier med Asnan/ enn eg og Sueirnen vilium fara þangad/ Og þa vid høfũ
lokid Bæn ockar/ þa vilium vid koma til yckar aptur.

B Og Abraham tok Fornar vidinn/ og lagde hñ vppa siñ Son Isaac/ eñ hñ bar Elldinn og
Suerdit sier i høndum. Og þeir geingu tueir saman. Þa mællte Isaac vid siñ Fødur Ab-
raham/ Miñ Fader. Abraham suarade/ Hier em eg miñ Son. Og hñ sagde/ Sia þu/ Hier † Tafnid
er Ellduriñ og Viduriñ/ enn huar er † Kuikinded til Breñeoffursinns? Abraham suarade/
Miñ son/ Gud mun sia sier fyrer Kuikinde til Breñeoffursins. Og þr geingu tueir saman.

Og er þeir komu til þess Stadar/ sem Gud hafde sagt honum / Þa bygde Abraham þar Figura z fyr
eitt Alltare/ og lagde Viden þar a ofan/ og batt sinn Son Isaac/ og lagde hñ vppa Alltarid ermynd þornþæ
ofann a Vidinn / riette sijna Hond vt / og greip Suerdid / og atlade ad Høggua sinn ringar Christi
Son. vegna huerrar

C Þa kallade Eingill DROTTINS af Himne til hñs/ z sagde/ Abraham/ Abraham. Gud will Synd
Hañ suarade/ Hier em eg. Og hñ sagde/ Legg ecke þijna hønd a Sueininn/ og giør honum ernar þyrergiefa
eckert. Þui nu veit eg ad þu ottast Gud/ ad þu vægder ecke þinum einka Syne/ fyrer mijnar a og wetta þad
saker. eilyfa Lijf

saker. Þa vpplypte Abraham sijnum augum og sa eirn Hrwt fastan a Hornunum / a bake sier i einum Klungurþyrne. Og hn̄ gieck þan gad / z tok Hrwten / z færde hn̄ i Forn til Brēneoffurs / i sijns sôar stad. Og Abrahā kallade þan̄ Stad / DROTTIN sier. Þar fyrer er þad Malltæke en̄ til þessa Dags / a þui Fialle / DROTTIN sier.

Og Gudz Eingill kallade en̄ i an̄ad sin̄e af Himne / og sagde / Eg hefe suarid vid mig sialfan seiger / DROTTIN / Af þui ad þu giørder þen̄an hlut / og villder ei vægia þinum Einkasyne / þa mun eg blessa þig / og margfallda þitt Sæde / lijka sem Stiørnur a Himnum / og so sem Sand a Siafar strøndu. Og þitt D

Christus Gen. 12 18 28 Act. 3 Gal. 3 Sæde skal eignast Borgarhlid sinna Ouina. Og i þijnu Sæde skulu allar Þioder a Jørdun̄e blessast. Þui þu varst hlyden min̄e Roddu. Abraham for aptur til sin̄a Þienara / Og þeir toku sig vpp / z foru i Bersaba / þar var Bygd Abrahams.

Nahors Kynslod Epter þessa atburde skiede þad so / ad Abraham var sagt / Ad Milcha hefde fædt hn̄s Brodur Nahor Børn / sem er Vz þan̄ Frumgietna / og Bus hn̄s Broder / og Kemuel / af huerium Syri eru komner / og Chesed / z Haso / z Pil-

Rebecca das / og Jedlaph / og Bathuel. Enn Bathuel gat Rebecca. Þesse atta fædde Milka Nahor Abrahams Brodr / Og hn̄s Frilla hiet Rehuma / hn̄ fædde z so Theba / Gahan / Thahas / og Maacha.

XXIII.

Sara vard cxxvij ara gømul

Sara lifde Hundrad siø og tuttugu ar / og hun andadist i einum høfud stad / A sem hiet Hebron / i Lande Chanaan. Þa kom Abraham ad Barma sier og græta hana. Sijdan stod hn̄ vpp fra hen̄ar Lijke / og talade mz Hetz Sonu z sagde / Eg er eirn vtlendur Madr / z þo eirn jnbyggiare a medal ydar / Gefed mier ein̄ eiginligan stad / til greftrunar / hier hia ydur / so eg meige greftra þar min̄ Framlidinn / sem hier liggur fyrer mier. Þa suorudu Hetz Syner Abrahā / z søgdu til hn̄s / Heyr oss kiære Herra / Þu ert eirn Gudz Høfdinge hier a mzal vor / Graf þu þin̄ Framlidna hier i vorum Erligustum Grøfum / Eingen af oss skal meina þier sijna Grøf / ad þu meiger ei Jarda þin̄ framlidna þar vti.

Þa stod Abraham vpp / og hneigde sig fyrer Landz folkinu / sem var fyrer Hetz Sonum / og B talade vid þa og sagde / Ef þad er ydar vilie / ad eg meige greftra hier min̄ framlidna / sm̄ hier liggur fyrer mier / þa heyrid mig / og bidiet fyrer mig Effron son Zohar / ad han̄ vilie vnna mier þess tuefallda Hellers / sem ad liggur vid endan a hn̄s Akre / ad hn̄ selie mier hn̄ fyrer Peninga / so mykla sem hn̄ er verdur / hier fyrer ydur / til eins greftrunar eignardoms / Þui ad Effron bio a medal Hetz Sona.

Effron Þa suarade Effron Hettiter Abraham / so ad Hetz syner heyrdu þar vppa / fyrer øllum þm̄ sem geingu vt og jnn ad hn̄s Stadarport dyrum / og sagde / Nei min̄ Herra / helldur heyr mig / Eg gief þier þen̄an Akur / og þan̄ Helleren mz sem þar er vid / og eg gief þier hn̄ i Valld / fyrer mijns Folks Barna augum / til ad jarda þin̄ framlidin̄. Þa hneigde Abraham sig fy- C rer Folkinu Landsins / og talade mz Effron / so ad Landzfolkid heyrde vppa / og sagde / Vilier þu vnna mier Akursins / þa bid eg ad þu vilier taka Peninga fyrer hn̄ / so vil eg greftra minn framlidin̄ þar vti. Þa suarade Effron Abraham / og sagde til hn̄s / Min̄ Herra / Heyr mig / Su Jord er verd Fiogurhundrud a Silfur peninga / en̄ huad er þad reiknanda a millū mijn og þijn? Graf þu ad eins þin̄ hin̄ framlidna.

a (Siclos) Siclus var Silfurpeningur at vikt halfur Eyrer Silfurs

Abraham hlydde Effron ad / og vog honum þssa Peninga vt / s hn̄ sagde / þar heyrdu Hets

Børn

D Børn vppa/þad voru fiøgur hundrud Silfurpeningar/gillder og geinger i Kaup. So vard
Effrons Ak/j hueriñ sa tuefallde Heller var/þuert yfer fra Mamre/Abraham stadfester til
eignar bæde Akuriñ og Helleriñ/ꝛ øll þau Trie sem þar i kringum Akuriñ voru/ad asiaøndũ Act. 7
Hetz Sonum/ꝛ øllum þm ſ geingu vt ꝛ jñ vm Borgarhlid þſſ stadar.

Epter þad greptrade Abraham sijna Kuiñu Sara/ i þeim tuefallda Heller/ a Akrenum Sara var
þuert yfer fra Mamre/þad er Hebron/i Chanaans Lande. Og sa Akur ꝛ Helleriñ þar vti Jördut
stadfestist af Hetz børnum/Abrahams erfingium til greftrunar.

XXIIII.

A ABraham var gamall/ ꝛ hnijgen a efra alldr/ꝛ DROTTIN hafde ble-
ssad hñ i øllum hlutum. Og hñ sagde til sijns ellsta Þienara sem var i hñs Abraham sender siñ ellsta þienara til ad bidia Kuiñu til handa Isaac
huse/huer ed settur var yfer allt hañs godz/ Legg þijna hønd vnder mijnar
Lendar/ꝛ suer mier vid DROTTIN Gud Himins og Jardar/ad þu sku-
ler ecke taka mijnum Syne til handa nockra af þeim Chananeis Dætrum
honum til Eigiñar Kuiñu/a medal huørra eg er buande/Helldur skalltu fa-
ra i mitt Fødurland/ꝛ til miñar Fostur jardar/ꝛ til minnar ættar/ꝛ bidia þar mijnum Syni
Isaac til handa Eigiñar konu.

Þionen suarade/Eñ ef Konan vill ecke fylgia mier hingad i þetta Land/Skal eg þa færa
þiñ son þangad/j ꝥ Land af hũiu þu ert vtgeingiñ? Abraham sagde til hñs/ Varast þu ad
hafa miñ Son þangad aptur. DROTTIN Gud Himins/ sa ſ tok mig fra mijns Fød-
urs Hwsi/og fra miñe Odal Jørdu/sa ſ talade vid mig/ꝛ vañ mier Eid/ꝛ sagde/Þetta Land
vil eg giefa þijnu Sæde/Hñ mun senda siñ Eingil fyrer þier/suo þu munt þar taka mijnum Einglar hialpa til heilags Hiuskaparbandz
B Syne til handa Eigenkonu/Eñ vilie Konan ecke fylgia þier/þa ert þu kuittur þessa Eidz/eñ
eins kostar/lættu miñ son ei koma þangat. Þa lagde Sueirnen sijna Hønd vnder Lendar A-
brahams sijns Herra/ꝛ vañ hm̃ Eid at þſſu.

So tok Sueirnen tiu Vlfballda af sijns Herra Vlfbølldum/ ꝛ for af stad/og hafde all-
ra handa nitz sier af sijns Herra Godze/og audæfum. Og hñ tok sig vpp/ og for i Mesopota-
miam/til Borgar Nahor/Þar huijlde hñ sijna Vlfballda vtan Borgar/i mote Aptne / hia
einum Bruñe/a þeim tijma sem Konur foru vt / j veniuligan tijma epter Vatne. Og hann
sagde.

DROTTiñ Gud mijns Herra Abrahams/Kom nu a þessũ Deige til mijn/ꝛ veit My- Bæn Abrahams Þienara
skunseme mijnum Herra Abraham/Sia/Eg stend nu hier hia þessum Bruñe/og mañanna
Dætur af Borgiñe koma nu hingad epter Vatne/ꝛ þa hier kiemur nu ein Þijka til huerrar
eg seige/Set þijna Skiolu nidur/ꝛ læt mig drecka/ꝛ hũ seiger/Dreck þu/Eg vil ꝛ giefa þi-
num Vlfølldum ad drecka/Ad hun sie su hin sama/sem þu hefur fyrer hugad þijnum Þion
Isaac. Og at eg meige merkia hier vt af/ad þu hefur audsynt Myskunsemd minum Herra.

C Enn ædur hñ hafde þetta vt talad/Sia/ Þa kom Rebecca vt/ hun var Dotter Batuels/ Rebecca Batuels dotter Gen. 22
Sonar Milka/og Milka var Nahors Abrahams Brodur Kuinna/og hũ bar eina Skiolu
a Ørliñe/ꝛ var miøg væn Þijka ꝛ frijd/ꝛ enn þa Jungfru/so eingiñ mañ hafdi eñ þa þydst
hana. Hun stie ofan i Bruñiñ/ꝛ fyllte sijna Skiolu/ꝛ kom vpp aptr. Þa rañ Abrahams
Þienare i mot heñe/og sagde/Gief mier ad drecka lijtid Vatn af þiñe Skiolu. Hun sagde/
Dreck minn Herra. Og strax tok hun Skioluna/ꝛ sette nidur/ꝛ gaf honum ad drecka. Og
sem hñ hafde druckit/þa sagde hun/Eg vil ꝛ draga Vatn til þiña Vlfballda/þangad til at
þeir hafa aller druckid. Og hun flytte sier/ og steypte vr Skiolunne i Vatzreñuna/ ꝛ hliop
aptur ofan i Bruñinn/ꝛ dro Vatnid vpp/ꝛ vatnade øllum hñs Vlfølldum.

Mañin furdade þta/vm hana/med sialfum sier/ þegiande/þar til hñ kyñe ad vita huort
DROTTIN villde læta hñs Reisu luckast edur ei. Og sem hañs Vlfalldar høfdu aller
druckid/tok hñ eina gulliga Eñisspøng/ad vikt halfz Syclus/ꝛ sette tuo Armhringa a heñar
hendur/ſ voru ad vikt tiu Sycli Gulls. Og hñ sagde/Mijn Dotter/Huerra Maña ert þu?
Seig þu mier þad/Er ecke Rwm i þijns Fødurs hwse ad herbergia oss? Hun suarade/Eg er
Bathuels Dotter Sonar Nahors/sem Milcha fædde honum/Og hun sagde framarmeir til
hñs/Vier høfum Halm ꝛ Hey nog/ꝛ gott Rwm til ad herbergia ydur.

D Þa laut Maduriñ nidr/ꝛ bad til DROTTINS/ꝛ sagde/Lofadr sie DROTTIN Abrahams Þienare þackar Gude
Gud mijns Herra Abrahams/ſ ecke hefur snuid siñe Myskun ꝛ Sañleika i fra mijnũ Her-

 ra/Þui

ra/ Þuiad DROTTIN hefur leidt mig þañ rietta Veg / hingad til mins Herra Fødur
Brodurs huss/ Og Þijkan rann heim/ z bar øll þsse ord j siñar Modur hus.
Eñ Rebecca ætte eirn Broder/ sem hiet Laban/ Hñ gieck vt til Mañsins/ ad Bruñenum.
Og sem hñ sa Eyrnagullid/ og Hringana a høndum siñar Systur/ z heyrde Ord Rebeccu siñ-
ar Systur/ þ hun sagde/ so z so hefur Maduriñ Mællt. Þa kom hñ til Mannsins / Og sia
þu/ Hñ stod hia Bruñenum/ mz sijna Vlfallda. Og hñ sagde/ Kom hier jñ þu blessadur af
DROttne/ þui stendr þu hier vte? Eg hefe buid þi[er] Herberge/ z skickad Rwm til þiña Vlf-
allda. Og hñ leidde mañiñ jñ i Hwsit/ z sprette af hñs Vlfølldum / z gaf þeim Halm og
Hey/ Og so Vatn til ad þuo hñs fætur/ z hñs maña sem komu mz honum. Og hñ sette fæd-
slur fram̃ fyrer hñ.
Eñ hñ sagde/ Eg vil ei Matar neyta/ fyrr enn eg hefe rekid mitt Erinde. Þeir suørudu/ E
Laban Bro- Seig þu fram̃ þitt erinde. Hñ suarade/ Eg er Abrahams Þienare/ og DROTTIN hef-
der Rebeccu ur rijkugliga blessad miñ Herra/ ad hñ er Stormegtugur ordiñ/ z hañ hefur giefed hm̃ Naut
z Saude/ Silfur z Gull/ Þræla z Ambatter/ Vlfallda og Asna. Og hier mz hefur Sara
mijns Herra Hussfru fædt honum eirn Son j siñe Elle/ honũ hefur hñ giefed allt þ sem hñ a.
Og miñ Herra hefur tekid eid af mier/ z sagt/ Þu skt ei taka mijnũ Syne til hãda nockra
Kuiñu af þessum Chanaans Dætrum/ j þui Lande sem eg by/ Helldur far þu til mijns Fød-
urs hwss/ og til miñar ætt Jardar/ z tak þar mijnum Syne til handa eina Kuiñu. Enn eg
suarade mijnum Herra/ Eñ ef Kuinnan vill ecke fylgia mier? Þa sagde hann til mijn/ Sa
DROTTIN fyrer huerium eg geing/ hñ mun senda siñ Eingil med þier/ og greida Gøtu
þijna/ so ad þu munt taka mijnum Syne til handa eina Kuiñu/ vt af miñe ætt/ z af mijns Fø
durs Hwse. So skalltu vera kuittur fyrer þeim Eide/ nær þu kemur til miñar ættar/ vilie þr
ecke giefa þier hana/ so ertu og kuittur þessa Eidz.
Þui kom eg a þessum Deige til Bruñsins/ z sagde/ DROTTIN Gud mins Herra A-
brahams/ Hafer þu giefed mier Nad/ til þssarar Reisu s eg hefe ferdast/ Sia þu/ Eg stend
hier hia þessum Bruñe/ z nær hier kiemur nu ein Jungfru ad draga Vatn/ z eg seige til he-
ñar/ Gief mier lijtid Vatn af þiñe Skiolu til ad drecka. Og hun seiger/ Drecktu/ Eg vil og
draga Vatn vpp til þinna Vlfallda/ Ad hñ skal vera su Kuiña/ s DROTTIN hefr fyr-
erhugad/ ad vera skule mins Herra Sonarkuiña.
Enn adur eg hafda vt talad þesse ord/ j mijnu Hiarta/ Sia/ Þa kom Rebecca vt hingad/
og bar eina Skiolu a sijnum Øxlum/ z hun stie nidur til Bruñsins/ z dro vpp Vatnid. Þa F
sagda eg til heñar/ Gief mier ad drecka. So tok hun Skioluna strax af sinne Øxl/ og sagde/
Drecktu/ Eg vil z giefa þijnum Vlføldum ad drecka/ z eg drack. Hun vatnade og so Vlf-
ølldunum.
Eg spurde hana og at/ Huers Dotter ert þu? Hun suarade/ Eg er Batuels Dotter/ sem
er Nahors Son/ huern ed Milcha fædde honum. Þa liet eg eitt † Hlad vm heñar Enne/ og
† eñesspøng Armhring a heñar hendur. Og eg laut nidur og tilbad DROTTIN/ z lofade DROT-
TIN Gud mijns Herra Abrahams/ sem færde mig hingad þañ rietta Veg/ ad eg skyllde fa
mijns Herra Brodurdotter/ hñs Syne til handa.
Þar fyrer/ ef þier viliet syna Vinattu z Tru mijnum Herra/ þa seiged mier þ/ Eñ vilie
þier þad ecke/ þa seigid mier og eirnen þad / suo ad eg meige vijkia añadhuort til Hægre edur
Vinstre handar.
Þa suarade Laban og Bathuel/ z søgdu/ Fra DROTTNI er þetta komid / þar fyrer
kuñum vier ecke neitt at mæla i mote þier/ huorke jllt nie gott. Sia þu/ þar er Rebecca frame
fyrer þier/ Tak þu hana og far aptur/ ad hun sie þijns Herra Sonar Kona/ so sem DROT
TIN hefur sagt.
Og sem Abrahams Þion heyrde þesse Ord/ hneigde hñ sig til Jardar/ fyrer DROTT-
a NE. Og hñ tok vpp Silfur/ Gull/ gersemar/ z Klædnad z gaf Rebeccu. Eñ heñar Bro-
(Jurter) Dyrmæta Auðxtu dur og Modur gaf hñ Jurter. So at hñ og drack/ z þeir meñ sem voru mz honum/ og þeir
voru þar vm Nottina.
Ad Morne dags stod hñ vpp/ z sagde/ Leyfed mier nu ad fara heim til mijns Herra. Þa G
suarade heñar Broder z Moder/ Lat þu Stulkuna blijfa hier hia oss/ eina tiju Daga/ sijdan
mattu fara. Hñ sagde til þeirra/ Tefiet ecke fyrer mier/ þuiad DROTTIN hefur giefed
mier eina Luckusamliga Reisu/ Latid mig fara heim til mijns Herra.
Þau suørudu/ Vier vilium kalla a Þijkuna/ z spyria epter huad hun sialf seiger til. So
køll-

kølludu þau Rebeccu fyrer sig/ z søgdu til hennar/ Villt þu fara med þessum Manne? Nun suarade/ Ja/ Eg vil fara mz honum. So lietu þau Rebeccu sijna Systur/ og hennar Fostur moder fara mz Abrahams Þienara/ z mz hn̄s Møn̄um. Og þau blessudu Rebeccam/ z søgdu til hen̄ar/ Þu ert vor Syster/ vaxe af þier mørg Þusund þusunda/ og þitt Sæde skal eignast Borgar hlid sin̄a Ouina. So tok Rebecca sig vpp mz sijnum Ambættum/ og settu sig a Vlfallda/ z foru mz Man̄enum. Og þienaren̄ medtok Rebeccam / og for af stad.

En̄ Isaac kom fra þm̄ Brun̄e/ s̄ kalladist Þss lifanda z siaanda/ Þui hn̄ bio i Sudurætt Landsins/ og var vtgeingen i mote Aptne/ vt a Akurin̄/ ad giora sijna Bæn. Og sem hn̄ vpp lypte sijnum augum/ sa hn̄ huar Vlfalldar komu. Og er Rebecca leit vpp / z sa Isaac/ stie hun nidur af Vlfalldanum/ og sagde til Sueinsins/ Huer er sa madur sem kiemur a mote oss þar a Akrinum? Hn̄ sagde/ Þad er min̄ Herra. Þa tok hun sijna Kapu/ z hulde sig. Og Sueirnen sagde Isaac fra øllum þeim atburdum sem skied høfdu/ og huad han̄ hafde giort. Þa leidde Isaac hana i Tialldbwd sin̄ar Modur Sare/ Og tok hana sier til Eigenkonu/ og so elskade hn̄ hana/ ad hn̄ fieck Huggun þess Harms sem hn̄ hafde epter sijna Modur. Isaac hefur þa verid xl æra gamall

A

XXV.

OG Abraham gipte sig aptur/ og tok sier eina Kuin̄u/ sem hiet Ketura. Hun fædde honum þessa Sonu/ Simron/ og Jaksan/ Medan og Midian/ Jesbak z Suah. Og Jaksa gat Seba og Dedan. En̄ Dedan Børn voru þesse/ Assurim z Latusim og Leumim. Og Midians børn voru/ Epha/ Epher/ Hanoch/ Abida/ z Eldaa. Þesser aller eru Keture Syner. Abrahams Börn sem hann atte vid Ketura. 1 Para. 1

Og Abraham gaf Isaac øll sijn Audæfe. En̄ þeim ødrum Børnum s̄ hn̄ hafde mz sijnum Frillum gaf hn̄ gææfur/ z liet þa fara a burt i Austur ætt/ fra sijnum syne Isaac/ a medan hn̄ var en̄ a lijfe.

Þetta er Abrahams alldur/ sem hn̄ lifde/ Hundrad fim̄ og siøtijger ær/ so hn̄ for hnignād e og andadist i godre Elle/ þa hn̄ var hnijgen ad alldre/ og saddur af Lijfdøgum/ og safnadist til sins Folks. Og hn̄s Syner Isaac og Ismael jørdudu hn̄ i þeirre tuefalldre grøf/ a Akre Ephrons Zoar Hetiters sonar/ s̄ ad liggur þuert yfer fra Mamre/ a þm̄ Akre hu̇n Abraham keypte ad Hetz sonum. Þar var Abraham jardadur hia Sara sin̄e Eigenkuin̄u. Abrahams alldur clxxv ær

B

Og epter andlæt Abrahams blessade Gud Isaac hn̄s Son/ z Isaac bio hia þeim Brun̄i þess lifanda z siaanda.

Þesse er Ismaels Abrahams Sonar ættkuijsl/ sem Agar Egitpska æmbatt Saru fædde honum/ og þesse eru Ismaels sona nøfn/ sem þeirra ætt er nefnd epter. Nebaioth/ var hanns Frumgieten son/ sijdan Kedar/ Adbeel/ Mibsam/ Misma/ Duma/ Masa/ Hadar/ Thema/ Jetur/ Naphis/ z Kedma. Þesser eru þeir Ismaels syner/ mz þeirra nøfnum/ vti þeirra Køstulum og Stødum/ Tolf Høfdingiar yfer þeirra Folke. Og þetta er Ismaelis alldur/ Hun̄drad þriatijgu z siø ær/ for hn̄ hnignande z andadist/ og safnadist til sijns Folks. Og þeir biuggu fra Heuila og in̄ til Sur/ giegnt Egiptalande/ þar sem men̄ fara til Assyriam. Hn̄ † fiell fyrer øllum han̄s brædrum. Ismaels ættkuijsl. Ismaels alldur. † andadist

C

Þesse er Isaac Abrahams sonar ættkuijsl/ Abraham gat Isaac. Og Isaac var fiorutiju æra gamall/ þa hn̄ gieck ad eiga Rebechu Bathuels Dotter hins Syrlenska/ af Mesopotamia/ syster Labans hins Syrlendska.

Og Isaac bad til DROTTINS fyrer sinne Kuin̄u/ þui hun var Obyria. Og DROTTIN heyrde hn̄s Bæn/ Og Rebecca hn̄s Kuin̄a fieck gietnad. Og Børnen hnitludust vid i hen̄ar Kuide. Þa sagde hun/ Ef þad skal so ganga mier / Þui er eg þa Olett orden? Og hun gieck i burt/ og spurde DROTTIN þar ad/ Og DROTTIN suarade henne/ Tuær Þioder eru i þijnum Kuide/ z tueggia hāda Lyder skulu skiliast fra þijnum Kuide/ Og Lydur mun Lyd yferstijga/ og hin̄ meire mun þeim min̄a þiona. Isaachs ættkuijsl

Og sem sa tijme kom/ ad hun skyllde liettare verda/ Sia/ Þa voru þar Tuiburar j hennar Kuide. Og hin̄ fyrste sem kom i Lios/ hn̄ var raudur ad lit / og allur saman lodinn sem eitt Skin̄/ Og þeir nefndu hn̄ Esau. Jafnsnart kom i lios hn̄s Broder/ og hiellt vm Ristena a Esau sinne hende/ og þui nefndu þeir hn̄ Jacob. Isaac var sextugur ad alldre / þa þeir voru fædder. Og sem Sueinarner voru nu vagsner/ þa giørdist Esau Veidemadr og akurmadr/ enn Jacob var einfalldur madur/ og bio i Tialldbwdin̄e. Isaac elskade Esau/ og æt giarna Esau Jacob

D

af han̄s

af hn̄s Veide/ enn Rebecca vn̄e meir Jacob.

Og Jacob hafde matgiørt eirn Riett/ Og i þui bile kom Eſau af Akre/ og var modur/ og
† Sodningu
ſagde til Jacob/ Lat mig ſmacka af þeirre raudu † Matgiørd þinne/ þui eg em miøg modꝛ/
Og af þui kallaſt hn̄ Edom. Eñ Jacob ſagde/ Sel þu mier þa i dag þijna frumgietning.
Eſau ſuarade/ Sia/ eg ma deyia/ huad ſtodar mig ſu frumgietning? Þa ſagde Jacob/ Þa
vinn mier Eid i dag þar ad. Og hn̄ ſor honum Eid/ og ſo ſellde hn̄ Jacobe ſijna Frumgiet-
ning. Þa gaf Jacob honum Braud/ og af þeirre Matgiørd ſem hn̄ hafde tilreitt. Og hn̄
æt og drack/ reis vpp ꝛ gieck j burt/ So lijtils virte Eſau ſina Frumgietning.

XXVI.

Hallære a dø-
gum Iſaacs

OG þar vard eñ mikid hallære i Landinu/ meira eñ þad Hallære er adur var a A
døgum Abrahams. Og Iſaac for til Abimelech Kongs Philiſtinorum af
Gerar.

Þa vitradiſt DROTTIN honum/ ꝛ ſagde/ Far þu ecke i Egiptaland/
helldur vert þu i þui Lande ſem eg ſeige þier / Vertu eirn vtlendingur i þeſſu
Fyrerheit vm
Canaans Land
Lande/ eg vil vera med þier/ ꝛ bleſſa þig/ Þuiad þier og þijnu Sæde vil eg gie
fa øll þeſſe Lønd/ ꝛ eg vil efna þañ Eid/ ſm̄ eg ſoor þinum Fødur Abraham. Og eg vil þitt
Sæde margfallda ſo ſem Stiørnur a Himnenum/ ꝛ eg vil giefa þijnu Sæde øll þeſſe Lønd.
Chriſtus fyr-
erheitiñ Iſaac
Og i þijnu Sæde ſkulu allar Þioder a Jørduñe bleſſaſt. Fyrer þui ad Abraham var hlydugꝛ
miñe Roddu/ og vardueitte mijn Bodord/ mijn Riettinde/ mijnar Skickaner/ ꝛ mitt Løgmal.

Og Iſaac bio i Gerar. Eñ ſem Folkid i Stadnum ſpurde ad hn̄s Kuiñu/ þa ſagde hañ/
Hun er mijn Syſter/ Þui hn̄ vogade ei ad ſeigia/ Hun er mijn kuiña/ meinande/ kañ ſkie þeir
ſlae mig i Hel Rebeccu vegna/ þui hun var harla frijd.

Sem hn̄ hafde nu verid þar nockra ſtund/ leit Abimelech Philiſteis Kongur/ j giegnū eiñ B
glugg/ ꝛ vard þeſſ var/ ad Iſaac liek vid Rebeccu ſijna Konu. Þa kallade Abimelech a Iſa-
ac/ ꝛ ſagde/ Sia/ Hun er þijn Eigenkona/ Þui hefur þu þa ſagt/ ad hun være þijn Syſter?
Iſaac ſuarade honum/ Eg hugſade mz mier/ ſkie ma þeir ſlae mig i Hel fyrer heñar ſkulld.
Þa ſagde Abimelech/ Þui hefur þu ſo breytt vid oſſ? Þad hefde ſnart kuñad ad ſkie/ ad noc-
kur af Folkinu hefde lagſt mz þiñe Kuiñu/ þa hefder þu leidt eiñ Glæp yfer oſſ. Þa baud A-
bimelech øllu ſijnu Folke/ ꝛ ſagde/ Huer hn̄ ſnerter þeñan mañ eda hn̄s Konu / ſa ſkal deyia.

Og Iſaac ſæde i þui Lande/ og hn̄s Akur bar hundradfalldan Auøxt a þui are/ Þuiad
DROTTIN bleſſade hn̄. Og hañ vard audigur og eflldiſt meir og meir/ allt þar til ad
hn̄ vard miøg Megtugur/ ſo ad hn̄ vard ſtoraudigur ad Kuikfie ſma ꝛ ſtoru/ hn̄ hafde ꝛ fiøl-
da þionuſtu folks. Þar fyrer øfundudu Philiſtei hn̄/ og byrgdu aptur alla þa Bruña/ ſ hn̄s
Fødurs Þienarar høfdu grafed/ j Abrahams hn̄s Fødurs tijd/ ꝛ fylltu þa mz Molld/ So ad
Abimelech ſagde til hn̄s/ Vijk fra oſſ/ þuiad þu ert orden Megtugre eñ vier.

a
(Eſek)
kallaſt Oþrykte
b
(Sithna)
kallaſt motſtād
c
(Rehoboth)
wydd/ breidd

Þa for Iſaac burt þadan/ ꝛ ſette ſijna Tialldbwd j þeim Dal Gerar/ ꝛ bio þar. Og hañ C
liet vppgrafa þa Bruña aptur ſem þeir høfdu grafid a døgum Abrahams hn̄s Fødurs/ hu-
ia Bruña ad Philiſtei høfdu byrgt aptur epter Abrahams dauda. Og hann gaf þeim þau
ſømu nøfn/ ſem hn̄s Fader hafde ædur giefid þeim. So grofu Iſaacs Þienarar i Dalnum
og fundu þar eirn Bruñ lifanda Vatz. Eñ Hirdararner af Gerar þrættuſt a vid Iſaacs
Hirdara/ ꝛ ſøgdu/ Þad er vort Vatn/ Þar fyrer kallade hn̄ þn̄ Bruñ a Eſek/ þui þeir giørdu
honū þar oriett. Þa groofu þeir eñ eirn Bruñ/ Og þeir kijfudu eirnen vm hn̄/ Og þui kall-
ade hn̄ hn̄ b Sithna. Þa for hn̄ þar fra/ og grof eirn añan Bruñ/ ꝛ þr høfdu eckert kijf vm
hn̄/ Þar fyrer kallade hn̄ hn̄ c Rehobot/ og ſagde/ Nu hefꝛ DROTTIN giefed oſſ Rwm
og lætid oſſ vaxa i Landinu.

Sijdan for hn̄ þadan til BerSaba. Og DROTTIN vitradiſt honū þa ſømu Nott/
ꝛ ſagde/ Eg er þijns Fødurs Abrahams Gud/ Ottaſt ecke/ þui eg er mz þier/ ꝛ eg vil bleſſa
þig og marfallda þitt Sæde/ vegna mijns Þienara Abrahams. Þar bygde hann eitt
† Akallade
nafn DROTT-
inns
Alltare/ og † predikade vm DROTTINS nafn/ ꝛ ſette þar ſijna Tialldbwd/ ꝛ hn̄s Þie- D
narar grofu þar eirn Bruñ.

Og Abimelech for til hn̄s fra Gerar/ ꝛ hn̄s Vinꝛ Ahuſath ꝛ Phicol hn̄s Hershøfdinge/
Þa ſagde Iſaac til þeirra/ Þui kome þier til mijn? Huern þier hafed adur hatad/ og rekid
fra ydur? Þeir ſuørudu/ Vier ſiaum berliga / ad DROTTIN er med þier/ Þar
fyrer

fyrer sǫgdū vier/ ad þar skyllde vera Suardage a millū þijn ⁊ vor/ so ad vier viliū giøra eirn Sattmala vid þig/ ad þu skuler onguan skada giøra oss/ so sē̄ vier høfum ecke snortid þig/ ⁊ ei añat giørt þier eñ allt gott/ ⁊ vier lietum þig fara j Fride/ Eñ þu ert nu blessadur af DROTTNE. Nū giørde þeim eitt Giestabod/ og þeir æitu og drucku. Og þeir stodu sneīma vpp vm Morgunen/ ⁊ vñu Eida huorer ødrum. Og Jsaac liet þa fara/ ⁊ þr foru fra honū i Fride.

Sattmale a mille Jsaac og Abimelech

Þañ sama Dag komu Jsaacs þienarar/ ⁊ sǫgdu honum af þeim Bruñe sem þeir høfdu grafed/ og sǫgdu til hn̄s/ Vier høfum fundid Vatn. Og þañ Bruñ kallade hn̄ Saba/ Þar af kalladist sa Stadr BerSaba allt til þessa dags.

Ber kallast Bruñur Saba Eidur

Þa Esau var fioruti͡jger æra gamall/ Þa gieck hn̄ ad eiga Judith Dotter Beri Netitei/ ⁊ Basmath Dotter Elons Netitei/ Þær giørdu bædar hiartans Sorg Jsaac ⁊ Rebeccu

Esau tekur tuær Eigenkonur

XXVII.

A OG þad skiede so/ þa Jsaac var ordiñ gamall ad alldre/ ad hm̄ glapkist Syn/ so ad hañ sæ ecke. Nañ kallade þa sinn elldra Son Esau til sijn/ ⁊ sagde til hn̄s/ Miñ Son/ Nū suarade honum/ Nier er eg. Og hn̄ sagde/ Þu sier ad eg er orden gamall/ ⁊ veit ecke nær eg mun deyia/ þui tak nu þijn veidarfære/ þitt Þijlnakofur ⁊ þiñ Boga/ ⁊ far vt a Mørkina/ ⁊ veid mier nockut Villudyr/ reid þu mier þar af fædslu/ þa þu veist eg vil giarnan hafa/ ⁊ ber mier hana jñ hingad/ ad eg meige eta þar af/ so ad mijn Sæl meige blessa þig/ adur eñ eg Andast. Rebecca heyrde þesse ord/ sem Jsaac mællte til sijns Sonar Esau. So gieck Esau vt a Markena ad veida Villudyrid/ so hn̄ mætte færa þad heim.

Þa mællte Rebecca til Jacobs sijns sonar/ Sia þu/ Eg heyrda þiñ Fødr talanda vid þiñ Brodur Esau/ ⁊ sagde/ Ber hingad til mijn af þiñe Veide/ ⁊ tilreid mier fædslu/ ad eg eti þar af/ so ad eg giefe þier Blessan fyrer DROTTNI/ adur eñ eg andast. Suo hlyd nu Son minn Rødu miñe/ so sem eg seige þier/ Far þu til Hiardariñar / og haf hingad til mijn tuo þau bestu Kid/ so eg kuñe ad giøra af þeim Fædslu þijnum Fodur til handa/ af huerre hañ giarna neyter/ Þa Fædslu skalltu bera jñ til þijns Fødurs/ ad hn̄ ete þar af/ so at hn̄ bleze þig adr eñ hn̄ andast.

B Jacob sagde til Rebeccu siñar Modur/ Sia/ Miñ Broder Esau er Lodiñ enn eg er snøggur/ ma vel skie ad miñ Fader þreife a mier/ ⁊ honum þijke þa s̄ eg hafi viliad bleckia sig/ og føre þa Bøluan yfer mig eñ ecke Blezan. Þa sagde hn̄s Moder til hn̄s/ Sú bøluan kome yfer mig Son miñ/ hlyd þu ad eins miñe Røddu / ⁊ far ad sækia mier þad sem eg hefi sagt.

Nū gieck a burt/ sockte Kiden og bar þau siñe Modur. Og hun matbio eina Fædslu þa s̄ hn̄s Fader villde giarna hafa/ Og hn̄ tok þau bestu Klæde Esau sijns elldra Sonar/ þau sem hun hafde j geymslu hia sier/ ⁊ færde Jacob sinn yngra Son i þau/ enn skiñid af Kidenu liet hun vm hn̄s hendur/ og þar sem hn̄ var ber a Nælsinum/ Og fieck so Jacob sijnum Syne þær Fædslur sem hun hafde tilbuid/ og so Braud.

Og hn̄ gieck jñ til sijns Fødurs/ ⁊ sagde/ Minn Fader. Nū suarade/ Nier er eg. Nuer ertu minn Son? Jacob sagde til sijns Fødurs/ Eg er Esau þinn Frumgietinn Sonur/ Eg hefe giørt þad sem þu bijfalader mier/ Rijs þu vpp/ ⁊ Sit/ og et af mijnu Villubræde/ suo ad þijn Sæla meige blessa mier. Þa sagde Jsaac til sijns Sonar/ Son minn/ Nuernen mætter þu fiña þad so snart? Nū suarade/ DROTTIN Gud þiñ giørde þad/ ad þat rañ suo skiott j mote mier. Þa sagde Jsaac til Jacobs/ Kom hingat miñ Son/ so eg meige þreifa a þier/ og

C reyna huert ad þu ert miñ Son Esau elligar ei. Þa gieck Jacob ad sinum Fødur Jsaac. Og sem hn̄ hafde þreifad a honum/ sagde hn̄/ Rødden er Jacobs Rødd/ enn Nendurnar eru Esau hendur. Og hn̄ þeckte hn̄ ecke/ þui hn̄s hendur voru lodnar so s̄ hendur Esau hn̄s Brodurs. Og hn̄ blezade honum.

Og sagde til hn̄s/ Nuort ert þu Minn Son Esau? Nū suarade/ Ja/ Eg er hn̄. Þa sagde hn̄/ Fær mier þa hingad minn Son/ ⁊ læt mig eta af þijnu Villubræde/ Suo ad mijn Sæl blesse þig. Þa bar hn̄ honum fædslu/ ⁊ hn̄ æt. Nū bar honum og Vijn/ og hn̄ drack. Sijdā sagde hn̄s Fader Jsaac til hn̄s/ Kom hier Son minn og kyss mig. Og hn̄ gieck ad honum og kysste hn̄/ og sem hn̄ kiende Jlmen af hn̄s Klædum/ þa blessade hn̄ hn̄ og sagde.

Sia/ Mijns Sonar Jlmur er so sem Jlmur af þeim Akre huern DROTTINN hefur blessad/

Isaac blessar Jacob/i staden Esau
blessad. Gud giefe þier Døgg af Himne/og Feite Jardar/ꝛ nægd Korns ꝛ Víns. Þioder skal þiona þier/ og Folked skal falla þier til Fota. Vertu eirn Herra yfer þínum brædrum/og Børn þinnar Modur skulu Lwta þier. Boluadur vere sa sem þier boluar/ ꝛ blessadur sie sa sem þig blessar.

Og sem Isaac hafde endad þessa Blessan yfer Jacob/ꝛ Jacob var sem naumast vtgeingen fra sínum Fødur Isaac/þa kom Esau hans Broder heim fra sínum Veideskap/ og hann tilreidde Rædslur/og bar þær inn til síns Føðurs/ꝛ sagde til hans/Ris vpp minn Fader/ ꝛ et af Veide þíns Sonar/so ad þín Ønd meige blessa mier. Þa suarade Isaac hans Fader/Hu ert þu? Hann suarade/Eg er Esau þinn Frumgietinn sonur. Isaac vard harla miøg felmsfullur/ꝛ sagdi/Huad var þad þa fyrer eirn Veidemann sem mier færde Rædslur/og eg at af þeim øllum/ædur þu komst/ꝛ eg blessade hann/ꝛ hann mun vera blessadur. D

Og þa Esau heyrde þesse síns Føðurs ord/þa grieт hann mz hærre Røddu/ꝛ vard miøg Sorgfullur/og sagde til síns Føðurs/Blessa þu mier og so/ Fader minn. Hann suarade/Þinn Broder kom mz Kiænsku/ꝛ tok j burt þína Blessan. Þa sagde hann/Riettеliga er hans nafn Jacob/ E

(Jacob) kallast/vnder þo tum trodande
Þui hann hefur nu i tuær reiser vnder footum trodid mig. Mína Frumgietning tok hann burt/og Sia/Nu hefur hann i annat sinn ꝛ so tekid mína Blezan. Og hann sagde/Hefur þu þa ecke ætlat mier epter neina Blessan?

Isaac suarade ꝛ sagde til hans/Eg hefe sett hann til eins Herra yfer þig/og alla hans Brædꝛ okade eg vnder hans Þrældom/eg hefe ꝛ sied hm fyrer Korne og Víne/ Huad skal eg nu giøra þier minn Son? Esau sagde til síns Føðurs/Hafder þu ecke vtan þa eina Blessan/ minn Fader? Blessa mig ꝛ so/minn Fader. Og hann vpphoof sína Rauust og griet. Þa suarade Isaac/ og sagde til hans/ Sia þar/ Þu skallt hafa eitt Feitt Heimile a Jordunne/og af Døggu Himinsins hier ofan ad/ af þinu Suerde skalltu næra þig/ꝛ þiona muntu þínum Brodꝛ. Og þad mun skie/ ad þu munt vera eirn Herra/ ꝛ muntu slíta hans Ok af þínum Halse. F

Og Esau vard reidur vid Jacob/sokum þeirrar Blessanar sem hans Fader hafde blezad hann med/og hann sagde i sínu hiarta/Su stund skal snarliga koma ad minn Fader skal græta/þui eg vil sla Jacob minn Brodur j Hel. Og Rebecca fieck þad at vita/ad Esau hennar Frumgietne Son hafde so sagt/Þui sende hun j burt/og liet kalla sinn yngsta Son til sín/ꝛ sagde til hans/ Sia/Þinn Brodꝛ Esau heitast vid þig/ ad hann vilie lifláta þig/Þui heyr þu nu mín ord/minn Son/Tak þig vpp/ og fly til míns Brodurs Laban i Haran/og vert vm stund hia honum/ G so leinge ꝛ þar til ad sefast grimd Brodur þíns/ og þar til hans reide stillist/ ꝛ þad rennur af honum/sem þu hefur hm j mote giort/Sídan vil eg senda þier bod/ꝛ hafa þig burt þadan/Þui skal eg missa yckur bæda a einum deige?

Gen. 26
Og Rebecca sagde Isaac/Mier leidist ad lifa vegna þeirra Hetz dætra/ Ef ad Jacob tekur sier Eigenkonu af þeim Hetz dætrum/þær sem eru mz soddan hætte sem þessa Landz Dætur/eg vil þa ecke leingur lifa.

XXVIII.

Jacob fer i Haran
Osee 12
HA kallade Isaac Jacob Son sinn fyrer sig/og blessade hann/baud honum og sagde til hans/Þu skallt ecke taka þier Eigenkonu af þeim Chanaans Dætrum. A Helldur tak þig vpp/ og far j Mesopotamian til Bathuels þíns Modurs fødurs huss/og tak þier þar Eigenkonu til handa af Dætrum Laban/ þíns Modurbrodur. Almattugur Gud blesse þig/ og giøre þig auagstarsaman/og margfallde þig/so þu verder til eins mikils Folks. Hann giefi þier Abrahams Blessan/þier og þínu Sæde med þier/ so ad þu eignist þad Land i huerju þu ert Framande/huert Gud gaf Abraham. So sende Isaac Jacob þangad/ꝛ liet hann fara i Mesopotamian/ til Labans Batuels sonar hins Syrlendska/huer ad var Broder Rebecca Modꝛ Jacobs og Esau.

Enn sem Esau sa þad/ ad Isaac hafdi blessad Jacob/ ꝛ sendt hann til Mesopotamian / ad hann skyllde giptast þar/ꝛ ad hann hafde blessad hann/bodid hm/ꝛ sagt so/Þu skalt ei taka þier Eiginkonu af Canaans Dætrum/Og ad Jacob var sínum Fødur og Modur hlydugur/og for burt i Mesopotamian. Hann sa og eirnen/ ad hans Fodur Isaac var ecke vm þær Chanaans Dætur/þa gieck hann burt til Ismael/ꝛ tok sier til Eigenkonu Dottꝛ Ismael/ Abrahams sonar/Mahalath/Syster Nebaioth/at auk þeirra Kuenna sem hann atte ædur. B

Mahalath Kuinna Esau

Enn

Enn Jacob for fra BerSaba/og reiſte til
Naran. Og hñ kom i nockurn Stad/ þar var
hñ vm Nott/þuiad Solen var vndergeingen.
Og hñ tok eirn Stein j þeim ſama ſtad/⁊ lag-
de hñ vnder ſitt Nøfud/og lagde ſig til Suefns
i þeim ſama ſtad. Og hñ ſa i Suefne / og ſia
þu/Eirn Stÿge ſtod a Jørdu/og hñ tok allt til
Nimins/ ⁊ ſia/Gudz Einglar foru vpp ⁊ ofan
epter Stiganū/ Og DROTtiñ ſtod vid ofan
E verdan Stigan/ og ſagde/ Eg er DROTT-
JN Gud þÿns Fødurs Abrahams/⁊ Jſaacs/ Canaan land
Þetta Land a hueriu þu liggur nu vil eg giefa Jacob þyrer
þier og þÿnu Sæde/ Og þitt Sæde ſkal verda heitid
ſem Dupt a Jørduñe/ ⁊ þu ſkallt vtbreidaſt til Chriſtus fyr-
veſturs og Auſturs/Nordurs og Sudurs/Og i erheiten Jacob
þier og þÿnu Sæde ſkulu allar Þioder a Jørd Gen. 26
unne bleſſaſt. Og ſia þu/Eg er mz þier/ ⁊ eg
vil vardueita þig huert ſem þu fer/ ⁊ eg vil fæ-
ra þig i þetta Land aptur/Og eg vil ecke yfer-
giefa þig/fyrr eñ eg hefe fullkomnad þad allt
ſem eg hefe ſagt þier.

D Og ſem Jacob vaknade af ſÿnum Suefni/
ſagde hñ/ Sannliga er DROTTJN i þeſſum ſtad/ og eg viſſe þad ecke. Nañ ottadiſt og
ſagde/ Nuerſu † Neilagur er þſſe Stadur? Nier er ecke añad eñ Gudz hws/og hier er hlid Ni † Ogurligur
mins. Og Jacob ſtod vpp ſneña Morguns/og tok þann Stein ſem hñ hafde lagt vnder ſitt
høfud/⁊ reiſte hñ vpp til eins Marks/⁊ hellte vidſmiøre yfer hñ. Og hñ kallade þañ ſama
Stad BethEl/ mdꝛ hiet ſa ſtadꝛ Lus. Bethel
Og Jacob ſtreingde eitt heit/⁊ ſagde/Ef Gud er med mier/⁊ vardueiter mig a þeſſum vei- Lus
ge ſem eg nu ferdaſt/ og giefur mier Braud ad eta/og klæder mig/og færer mig heim ap- Gen. 35
tur til mÿns Fødurs Nwſſ mz Fride/þa ſkal DROTTJN vera miñ Gud. Og þeſſe ſteirn
ſem eg hefe hier vppreiſt til eins Teikns/ſkal verda Gudz Nws/Og eg vil færa þier Tiun-
der/af øllu þui ſem þu giefꝛ mier.

XXIX.

A Sidan ferdadiſt Jacob i burt þadan/ i þad Land ſm̄ ad liggur til Auſturs.
Og hñ ſa þar eirn Batsbruñ a Akrenum/og þar lau hia Brunnenū þreñ-
ar Saudahiard'/þui þr voru van' ad vatna ſiñe Niørd af Bruñenū/Þar
var ⁊ eirn ſtor Steirn lagdꝛ ofan yfer muñ Bruñſins. Og þeir plogudu ad
ſafna allre Niørdinne þangad/⁊ vellta ſo Steinenum af Bruñenum/⁊ vøt-
nudu Fienū/løgdu ſÿdan Steinen aptur yfer Bruñs munnan/ſem hñ la ædꝛ.
Og Jacob ſagde til þeirra/ Kiærer Brædur/Nuadan eru þier? Þeir ſuørudu/Vier erum
af Naran. Nñ ſagde til þeirra/Þecke þier ecke Laban Nahors ſon? Þeir ſuørudu/Ja/Vel
þeckium vier hñ. Nñ ſagde/Er hñ Neill? Þeir ſuørudu/Vel ma hñ/Sia/ Þar kiemur hñs
Dotter Rachel mz hñs Saude. Þa mællte Jacob/Miked er eñ Dags epter/og er ei maal ad
reka Niørdena heim/Vatnid þier Niørdinne/farid ſÿdan og latid hana bÿta. Þeir ſuørudu/
Vier meigum ecke fyrr eñ øll Niørden kiemur til ſamans/ſo vier giefum vellt Steinenum fra
Bruñenum/⁊ vatnad ſo Niørdiñe.
B Og ſem hñ rædde þetta vid þa/kom Rachel mz Saude ſÿns Fødurs/þui hun giætte þeirr- Rachel giæter
a. Eñ ſem Jacob ſa Rachel Dotter Laban ſÿns Modur brodur/⁊ Saude Laban ſÿns Mo- Sauda
dur brodurs/for hñ til/og vellte Steinenum af Bruñenum/og vatnade Saudū Labans Mod
ur brodurs ſÿns/Nañ mintiſt vid Rachel og griet/⁊ ſagde heñe/ad hñ være hennar Syſtrun-
gur/eñ hun hliop og ſagde þetta ſÿnum Fødur.
Enn ſem Laban heyrde ad Jacob Syſturſonur hñs var kominn/rann hñ vt a mote honū/ Laban
tok hãſ ſier i fang/og mintiſt til hñs/⁊ fylgde honum jñ i ſitt Nws. Þa kuñgiørde hñ Laban

alla Søk sinnar farar. Þa sagde Laban til hñs/ Nu vel/ þu ert mitt Holld og Bein. Og z
hñ hafde nu verid med honum eirn Manud/ þa sagde Laban til Jacobs/ Þo ad þu sert minn
Broder/ skyllder þu fyrer þui þiona mier fyrer eckert? Þar fyrer seig þu mier huad þu villt/
ad þitt verk kaup skal vera?

Lea/ Rachel/ Labans Dætur

Laban atte tuær Dætur/ su elldre hiet Lea/ eñ yngre hiet Rachel/ Lea var Augndøpur/ eñ
Rachel var væn og fryd. Og Jacob fieck Elsku til Rachelar/ og sagde/ Eg vil þiona þier E
i siø Aar/ til þess/ ad þu giefer mier þyna yngre Dottur. Laban suarade/ Betra þike mier ad
eg giefe þier hana/ helldur eñ einum ødrum mañe/ Vertu hia mier

So þionade Jacob i siø Aar fyrer Rachel/ og syndist honum sem fáer Dagar være/ fyrer
ast þeirre sem hñ hafde a heñe. Epter þad sagde Jacob til Laban/ Gief mier nu myna Kui-
ñu/ þuiad tyminn er nu komiñ/ ad eg skule huerfa til heñar. Þa baud Laban øllu Folke i þeim
stad/ z giørde Brudlaup. Eñ vm Kuelldit tok hñ syna Dotter Lea/ z leidde hana jñ til hñs/
Og hñ la hia heñe. Og Laban gaf Lea siñe Dottr syna Þionustu þyku Silpa heñe til Am-
battar. Eñ vm Morgunen þa sa Jacob ad þetta var Lea. Þa sagde hñ til Labans. Huar

Lea Kuinna Jacobs

fyrer hefur þu so giørt vid mig? Hefe eg ecke þionat þier fyrer Rachel? Þui hefur þu so sut-
kid mig? Laban suarade/ Þad er ecke sidur i voru Lãde/ ad þær enu yngre se vtgiefnar fyrr eñ
þær elldre/ Halltu vt Vikuna mz henne/ so vil eg giefa þier hina adra/ fyrer þa þionustu sem

Silpa

þu skallt þiona mier i ønnur siø ar. Jacob giørde so/ og hiellt þa viku vt. So gaf hñ honum

Rachel Jakobs Kuiña

Rachel syna Dottur til Hwsfru. Og Laban gaf Rachel siñe Dotrur Bilha til Ambattar. D
So gieck hñ jnn til Rachelar/ og elskade Rachel meir eñ Lea/ og þionade hia honum øñur siø
Aar fyrer heñar skulld.

Bilha

Enn er DROTTIN sa ad Lea var fyrerliten/ þa giorde hñ hana auaxtarsamliga/ eñ
Rachel var Obyria. Og Lea vard oliett/ og fædde eirn Son/ og kallade hñ Ruben/ og sagde/

Ruben þydist Sionar Son

DROTTIN hefur sied til miñar lægingar/ Nu skal miñ Madur elska mig. Og hun
vard enn i annad siñ oliett/ z fædde eirn Son/ og sagde/ DROTTIN hefur heyrt ad eg er

Simeon kallast Heyrare

forsmad/ og hefur giefed mier þeñan/ z hun nefnde hñ Simeon. Og eñ aptur vard hun O-
liett/ z fædde eirn Son/ z sagde/ Nu skal miñ Madur hallda sig vid mig/ þui eg hefi fædt hm̃

Leui Vidaukenn

þria Sonu/ og þui kallade hun þann sama Leui. Sydan vard hun i fiorda siñ oliett/ og fæd-

Juda Medkiennare

de eirn Son/ z sagde/ Nu vil eg þacka DROTTNE/ Þar fyrer kallade hun hñ Juda/ og
hun liet af ad eiga Børn

XXX.

Em ad Rachel sa ad hñ ætte ecke børn vid Jacob/ þa ofundade hñ syna Sy- A
stur/ og sagde til Jacobs/ Gief þu mier Børn/ ella mun eg deyia. Vm þta
vard Jacob miøg reidur vid Rachel/ og sagde / Er eg þa Gud? Sa ad ecke
vill giefa þier auoxt þyns Kuidar? Þa sagde hun/ Sia/ Þar er myn Am-
bætt Bilha/ legstu mz henne/ so hun meige fæda a mitt Skaut/ suo eg meige
verda oppbygd af henne. Og hun gaf honum syna Ambatt Bilha til
Kuinnu.

Rachel gefur Jacob syna ambatt til Kuiñu

Og Jacob lagdist mz henne/ og hun vard oliett/ z fædde Jacob einn Son. Þa sagde Ra-
chel/ DROTTIN hefur dæmt myna søk/ og heyrt myna Raust/ og giefed mier eirn Son/

Dan kallast Domur

z þui kallade hun hñ Dan. J annad siñ vard Bilha Rachels Ambatt oliett/ z fædde Jacob
annan Son. Þa sagde Rachel/ Gud hefur nu skipt vm med mier z miñe Systur/ ad eg geing

Nephtali kallast/ vmbreytt/ vmskipt

nu yfer hana/ Og kallade hñ Nephtalim. B

Sem Lea sa nu ad hun liet af ad eiga Børn/ þa tok hun syna Ambætt Silpa/ z gaf hana

Gad kallast Vopnabundur

Jacob til Eigenkuinnu. So fædde Silpa Lea Ambatt Jacobi eirn Son/ Þa sagde Lea/ Til
reid þig/ og kallade hñ Gad. Og enn fædde Silpa Ambatt Lea Jacobi eirn añan Son/ Þa

† Kuiñurnar

sagde Lea/ Sæl em eg/ þui † Dæturnar skulu prysa mig Sæla vera. Og hun kallade hann
Asser.

Asser kallast Sæll

Og Ruben gieck vt þangad z Meñ voru ad yrkia Hueite/ og hñ fann a Dudaim a Ak-
reñu/ þ bar hñ heim til siñar Modr Lea. Þa sagde Rachel til Lea/ Gief mier nockud af Du-

a (Dudaim) Liliugras edur Ber/ okiend i nordurløndum

daim þyns Sonar. Hun suarade/ Þad er þier ecke nog ad þu hefur tekid miñ Mañ fra mier
og nu villtu taka myns Sonar Dudaim? Rachel suarade/ Nu vel/ lattu hañ sofa hia þier j
Nott/ fyrer Dudaim þyns Sonar.

Og

C Og sem Jacob kom heim ad Kuellde af Akre/ þa gieck Lea vt i mot honum/ og sagde/ Þu
skallt sofa hia mier i Nott/ Þuiad eg hefe keypt þig fyrer mijns Sonar Dudaim. Og suo
suaf hn̄ hia henne þa nott/ og Gud bænheyrde Leam/ Og hun vard þungut/ & fædde Jacob þn̄
fimta Son/ & sagde/ Gud hefur launad mier/ fyrer þad eg gaf mijna Ambaatt mijnū Mañe/
Og þañ kallade hun Isaschar. Og Lea vard enn þungut/ & fædde Jacob þann siette Son/ Isaschar
& sagde/ Gud hefur vel forsied mig & nu skal minn Mann bua vid mig/ þui eg hefi fædt honū kallast Laun
sex sonu/ Og hun nefnde hañ Sebulon. Epter þetta atte hun eina Dottur/ hana nefnde hun Sebulon
Dina. DROTTIN mintist þa a Rachel & bænheyrde hana/ & giørde hana Auaxtarsa- Hiabunadur
ma/ og hun vard þungut/ & fædde eirn Son/ og sagde/ Gud hefur burt tekid mitt Brijxle. Og
hun nefnde hn̄ Joseph/ og sagde/ DROTTIN gefe mier nu eirn annan Son til þessa. Joseph
D Og sem Rachel hafde nu fædt Joseph/ Þa sagde Jacob til Laban/ Lat mig nu fara til kallast auking
mijns Heimkynnis/ og i mitt Land/ og gief mier mijnar Kuinnur & Børn/ fyrer huer eg hefe
þionad þier/ ad eg meige nu ferdast/ Þui þu veist huernen eg hefe þionat þier. Þa suarade
Laban honū/ Lat mig fiña Naad fyrer þijnum augum/ Af reynslu hef eg numid/ at DROT
TIN hefur blessad mig fyrer þijnar saker/ Eñ þu set sialfur vppa huert Verkkaup at eg sk
giefa þier.

Jacob suarade honum/ Þu veist huersu eg hefe þionad þier/ og huersu mikil hefur ordid
Eign þijn j mijnum høndum. Þu atter lijtid Fie adur eg kom hingad/ eñ nu er þ margfallld
E liga vtbreidt/ Og DROTTIN hefur blessad þig fyrer mijnar Fætur. Og nu/ nær skal eg
hafa forsia fyrer mijnu Hwsi? Hn̄ suarade/ Huert Kaup skal eg þa giefa þier? Jacob mæ-
llte/ Þu skallt ecke giefa mier neitt/ Enn ef þu villt giøra þad sem eg seige þier/ þa vil eg enn
framueigis fæda & geyma Hiørd þijna

Eg vil i dag ganga i giegnum alla þijna Hiørd/ og i sundur skilia allt [a] fleckott og mislitt
Fie fra einlitu/ og alla suarta Saude a medal Lambaña/ og þær fleckottu og mislitu Geitur/
Huad þa þar epter verdr fleckott & mislitt/ þad skal vera mitt Verk kaup/ So skal mijn Rett-
uijse Vitne bera mier i Dag eda a Morgun/ þegar þar kiemur/ ad eg skal taka mitt Verk
kaup af þier/ so ad huad sem ecke er fleckott/ eda mislitt/ eda ecke verdur suart/ a medal Fiarins
F & Geitaña/ þa skal þad vera stuldr hia mier.

Þa sagde Laban/ Sia/ þ skal so vera sm̄ þu hefur sagt. Og þañ sama Dag skilde hn̄ fra
alla fleckotta og mislita Hrwta/ og alla Fleckotta og mislita Geitsaude/ þar sem nockurstad-
ar fanst huijtur fleckur vppa/ og allt þad sem var suart/ a medal Lambaña/ Þetta afhendte
hn̄ sijnum Sonum i hendur/ Og hn̄ liet þriggia daga leid vera i millum sijn & Jacobs. So
geymde Jacob Labans Hiørd/ þad sem afgangs var.

Eñ Jacob tok sier Vøndu af grænu Popel trie og Platanus Vide/ & so Narsvide/ & skof
af þeim Børkin i sumum stødum/ og giørde þa fleckotta/ og lagde so Vendena sem hn̄ hafde
skañd/ i Vatzþroarnar/ fyrer Hiørdena/ þar s̄ hn̄ skyllde drecka af/ og ad hun skyllde fa Lam
G ba i þui bile/ nær hun kiæme ad drecka. Og þad skiede/ ad ærnar horfdu a fleckotta Vøndu
þa þær feingu Lambaña/ og fæddu fleckott dijlott & mislitt Fie. So fraskilde Jacob Lømb-
in/ og skickade þa fraskildu hiørd/ til þeirrar fleckottu og suørtu j Labans Hiørd/ og giørde
sier sialfum eina sierdeilis Hiørd/ & liet hana ecke koma saman vid Labans Hiørd. Eñ þa sa
riette tijmen kom/ ad ærnar skylldu fa Lambaña/ þa lagde hn̄ Stafena j Reñurnar/ fyrer au-
gu þeirra/ so ad þær skylldu fa Lamba i þui bile er þær horfdu a Vønduna. Enn þær s̄ of-
sijd feingu Lambanna/ þa lagde hn̄ ecke Vønduna fyrer þær. So vard Labans þad sem sijd
borid var/ enn Jacobs þad sem snem̄borid var. Og af þessu vard hn̄ miøg storaudigur/ so ad
hn̄ hafde fiølda Sauda/ Ambaatter & Þræla/ Vlfallda & Asna.

[a] Lat þig hier ek willa/ at Moses kallar sina þienaden stundum Geitur/ stūdum Lømb/ stundum Hrwta/ epter Ebreskri mallysku/ Þuiad hann willde so mikid sagt hafa/ ad Jacob hafe hia sier haft allt huijtt Fie/ eñ suart og mislitt allt þieck hn̄ Laban. Og þ sem fleckott yrde/ wndan einlitum berþienade þad skyllde wera hans laun. Þessum skilmala ward Laban þeiginn/ og hafde Natturuna fyrer sier/ ad ei mūde margt fleckott fædast af einlitum epter Natturu edle. Eñ Jacob styrckte Natturuna mz list/ so at ein litar ær/ attu fiølda fleckottra Lamba

XXXI.

A OG Jacob heyrde ord Labans sona/ þr ed søgdu/ Jacob hefur komist yfer Al-
eigu vors Fødurs/ og af vors Fødurs eign er hn̄ so vellrijkur orden. Jacob
sa & a Labans yferbragde/ Og sia/ Þad var ecke so vid hn̄ s̄ i giær & adr fyr-
re. Þa sagde DROTTIN til Jacobs/ Huerf aptur i þitt Fostur Land og Infra 4
til þiñar ættar/ Eg vil vá mz þier. Þa sende Jacob/ & liet kalla þær Rachel
og Lea vt a Mørkina/ þar hn̄s Hiørd var/ og sagde til þra/ Eg sie ad yckar

Fødurs yferbragd er ecke vid mig so sem þ var i giær z j fyrra dag/Enn Gud mijns Fødurs hefur verid med mier.

Og þid vitid/ad eg hefe þionad yckrum Fødur af øllu mijnu megne/ enn hañ hefur suikid mig/og tiu sinnum hefur hñ skipt vm Verk kaup vid mig/Enn Gud hefur ecke lofad honum ad giøra mier skada. Þa hñ sagde/Þad fleckotta skal vera þitt verkkaup/þa fædde øll Niørden ecke vtan fleckott Lømb/ Og þa hñ sagde/ Þad mislita sk ва þitt Verkkaup/Þa fædde øll Niørden mislitt. So hefur Gud tekid fra yckar Fødur hñs eign/z giefid mier.

Þuiad nær tijmen kom/ad Berfied skyllde fa Lambaña/vpplypta eg mijnum Augū/ B
z eg sa i Suefne/z sia þu/Ad Hrutarner stucku vppa þañ fleckotta dijlotta z mislita Asaud. Og Gudz Eingill sagde til mijn i Suefne/Jacob. Og eg suarade/Hier er eg. Enn hñ sagde/Læt vpp þijn Augu og sia/ad Hrwtarner støckua vppa þann fleckotta dijlotta og mislita Asaud. Þui eg hefe sied allt þ s̄ Laban hefur giørt þier/Eg er sa Gud i BethEl/ þar sem þu smurder Steinen/z giørder Heite/Tak þig nu vpp/z far burt af þessu Lande/z huerf aptur til þiñar ættiardar.

Þa suørudu þær Rachel z Lea/og søgdu til hñs/Vid eigum nu ongua deilld/ eda nockurn Arf epter i ockar Fødurs Hwsi/Hefur hñ ecke halldit ockur so sem añarligar? Þuiad hñ hefur sellt ockur/og eydt ockar Verde. Þar fyrer hefur Gud tekid vors Fødurs Rijkdom/z gefit ockor og ockar Børnum/Giør nu allt þad sem Gud hefur bodid þier.

Jacob ferdast i land Canaan

Jacob tok sig vpp/og sette sijn Børn z Kuiñur vppa Vlfallda/z hafde i burt allar sijnar Hiarder/og alla þa Fiarhlute sem honum høfdu aflast i Mesopotamia/ad hñ fære til sijnns C
Fødurs Jsaachs/i Canaans land. Eñ vm þeñan tijma var Laban geingiñ ad klyppa Saude sijna/og Rachel hafde j burt Skwrgod sijns Fødurs. So [a] stal Jacob Hiarta Labans hins Syrlendska/j þui/ad hñ sagde honū ecke/ad hñ Flyde a burtu. Og hñ for i burtu þadan mz øllu þui honum tilheyrde/tok sig vpp/z for yfer vm Vatnid/og setti sijna Leid til Fiall sinns Gilead.

a (Stal) Ad stela hiarta er Ebreskt mal/tæke/og er so mi ked/ sem ad giøra nockud an añ ars witundar

Laban fer epter Jacob

A hinum þridia deige þar epter/friette Laban ad Jacob var i burt fluinn. Og hñ tok sijna Brædur til sijn/og for eptʳ honum sio Dag leider/ og næde honū a Fiallenu Gilead. Eñ Gud kom til Labans þess Syrlendska/vm Natt i Suefne/og sagde til hñs/Varast þu ad tala annars vid Jacob enn vinsamliga. Og Laban nalgadist Jacob. Enn Jacob hafde sett sijnar Tialldbwder a Fiallenu. Laban sette z sijn Tiølld þar mz sijnum Brædrum/a sama Fialle Gilead.

Þa sagde Laban til Jacobs/Þui hefur þu þ giørt/ ad þu stalst mijnu hiarta/z burtflutt- D
er mijnar Dætur/lika sem þær hefde verid Herteknar mz Suerde? Huar fyrer fluder þu suo heimugliga? Og stalst þig so i burt/og sagder mier þad ecke ædur/so ad eg hefda matt fylgia þier a leid mz Fagnade/mz Saungleik Bumbum z Hørpum. Þu liest mig eigi helldr minnast vid mijn Børn z Dætur. Þu hefur giørt fauijslega. Eg hefe(mz Gudz hialp)so mykla Magt/ad eg giet giørt þier jllt/Enn ydars Fødurs Gud sagde til mijn j giær/Varast þu ad mæla vid Jacob annat helldur enn vinsamligt.

Gud elur øn fyrer sinum

Nu þo ad þu villder a burt fara/og þo þig langade heim til þijns Fødurs hwsi/Þui hefr þu þa stolit mijnu Skwrgode? Jacob suarade/z sagde til Labans/Eg vgda/z hugsade ad þu munder mz ofrijke slijta þijnar Dætur fra mier. Enn hia huerium þu finnur þitt Skwrgod/ hñ skal hier deyia fyrer vorum Brædrum. Leitadu þijns hia mier/z tak þad burt(Eñ Jacob visse ecke ad Rachel hafde burt tekid þad)Þa gieck Laban jnn i Jacobs Tialld /og i Tialld Lea/z i beggia Ambattanna Tialldbwd/rañsakade z fañ eckert. Og hñ gieck vr Lea Tialldе/og i Tialld Rachelar. Þa tok Rachel Skurgodid/ og lagde þad vnder Halmstra Vlf- E
alldanna/z settist þar a ofan. Eñ Laban rañsakade allt Tialldit z fañ ecke þar. Þa mællte hun til sijns Fødurs/Minn Herra/Reidst mier ecke/þo eg giete ecke risid vpp i mote þier/ Þt kueñlig edlissott er komen ad mier. Og hñ fann ecke Skwrgodid/huersu miøg sem hann rañsakade.

Þa reiddist Jacob/og auijtade Laban/og sagde til hñs/Huad hefe eg misgiørt edur brotid vid þig/ad þu forst epter mier i Reide þiñe? Þu hefur rañsakad alla mina Bushlute/ Huad hefur þu nu hier fundit af allre þiñe eigu? Legg þad hier fram̄ fyrer mijna og þijna brædur/at þeir dæme a millum ockar.

Eg hefe verid hia þier i tuttugu ær/þijner Sauder og Geitur þijnar hafa ecke verid ofriofar/Hrwta Hiardar þiñar hefe eg ecke etid/Huad sem rifed var af Dyrunū/bar eg ecke heim til þijn/

til þijn/Nelldur matta eg þad bitala/og þu krafdr þess af minne hende/huort þad var helld-
ur stolid a Nottu eda Deige fra mier. Eg þreyngdust vm daga af Hita / enn vm Nætur af
Kulda/og þar kom einginn Suefn a mijn Augu.

F So hefe eg nu þesse tuttugu Aar þionad i þijnu Hwse/ fiortan Aar fyrer þijnar Dætur/⁊
sex Aar fyrer þijna Niørd. Og þu hefur tiu sinnū skipt mijnu Verkkaupe. Nefde ecke mijns
Fødurs Gud/Abrahams Gud/og Isaachs [a] Otte verid mier nalægur/ þa hefder þu lætid
mig Snaudan fra þier fara. En̄ Gud leit a mijna Neyd ⁊ mitt Eruide/⁊ hn̄ straffade þig i
Giær.

[a] (Otta) Jacob kallar Gud Isaachs otta/aþ þui ad Isaach ottadist Gud og war Gudz þienare

Laban suarade/og sagde til Jacobs / Þessar Dætur eru mijnar Dætur/og þesse Børn eru
mijn Børn/og þesse Niørd er mijn Niørd/⁊ allt þad þu sier þad er mitt/ Huad kann eg giø-
ra mijnum Dætrum j Dag/edur Dætra børnum? So kom nu/ Latum oss giøra eirn Sætt-
mala/eg ⁊ þu/sem skal vera til eins Vitnisburdar millum þijn og mijn. Þa tok Jacob eirn
Stein/og reiste hañ vpp til eins merkis/og sagde til sinna Brædra/ Safnid Steinum hing-
ad. Og þeir bæru Steina saman/ og giørdu eina Griøthrwgu/og þeir snæddu a þeirre
Hrwgu. Og Laban kallade hana Jegar Sahadutha/Enn Jacob kallade hana [b] Gilead.

Sattmal millū Jacob og Laban

[b] (Gilead) Vitnishrwga

Þa sagde Laban/Þesse Steinhrwga skal vera eirn Vitnisburdur i Dag i millum mijn ⁊
þijn/þar fyrer kallast hun Gilead. Og hun skal vera ein Sionarhæd/þui hn̄ sagde/DRO-
TTIN hn̄ skode millum mijn og þijn/nær vid skilium hier / Ef þu giører mijnum Dætrum
G nockud grand/edur ef þu tekur þier adrar Kuiñur ad auk miña Dætra. Hier er eingen madur
hia ockur/Enn sia þu/Gud er Vitnid millum mijn og þijn. Og Laban sagde en̄ framarmeir
til Jacobs/Sia/Þad er su Steinhrwga/og þad er þad merke sem eg hefi vppreist millū mijn
og þijn. Su sama Steinhrwga skal vera Vitne/og þad Teikn skal og vera Vitne / nær eg
fer hier yfer til þijn/eda þu til mijn/yfer þessa Steinhrugu ⁊ þetta Merke/til ad giøra mir
skada. Abrahams Gud/og Nahors Gud/og þeirra Forfedra Gud skal vera Domare millū
ockar.

Og Jacob sor hm̄ Eid/vid sijns Fødurs Isaachs Otta/Og Jacob færde Forner a Fialle-
nu/og baud sijnum Brædrum til Snædings/Og sem þeir høfdu Matar neytt/voru þeir þar
vppa Fiallenu vm Nottina. Arla Morguns stod Laban vpp/og mintist vid sijn Børn ⁊ sij-
nar Dætur/og blessade þau/og for i burt/og kom heim aptur til sijns Stadar.

Enn Jacob for leid sijna/og Gudz Einglar mættu honum. Og sem hn̄ sa þa/sagde hañ/
Þad eru Gudz Herbwder/Og kallade þañ sama stad [c] Mahanaim.

[c] (Mahanaim) Þad er/Herbwder

XXXII.

JAcob sende menn vndan fyrer sier til mots vid Esau Brodur sinn/i Landit Seir
i þui Nierade Edom. Og hn̄ baud þeim og sagde/ Seiged suo mijnum Herra
A Esau/Þinn Þienare Jacob lætur seigia þier/Eg hefe til þssa Dags verit vt-
anlandz med Laban. Eg hefe nu Vxa og Asna/Saude/Þræla og Ambætt-
er/og sende eg nu til fundar vid þig/ad eg villda kuñgiøra þetta mijnum Her-
ra/so eg mætta finna Nad fyrer þijnu Auglite.

Sendemenn komu aptur til Jacobs/⁊ søgdu/Vier komum til þijns Brodur Esau/hn̄ fer
i mote þier mz fiogur hundrud mans. Þa ottadist Jacob harla miøg/ og vard miøg hrygg-
ur. Og hn̄ skipte i tuo stade Føruneyte sijnu/og Nautum ⁊ Saudum ⁊ Vlfølldum/⁊ sagde/
Ef Esau kiemur til eins Flocksins/og drepur hn̄/þa ma sa annar Flockurinn komast vndan.
Og en̄ sagde Jacob.

DROTTIN mijns Fødurs Abrahams Gud/og mijns Fødurs Isaachs Gud/ þu sem
B hefur sagt til mijn/Far aptur i þitt Fosturland/og til þinnar ættar/ Eg vil giøra þier gott.
Minne er eg allre þeirre Myskun/og øllum þeim Sannleika sem þu hefur veitt þijnum
Þienara(þui eg hafda ecke meir en̄ þeñan staf/þa eg for yfer vm þssa Jordan/En̄ nu kiem
eg aptr mz tueña Flocka)Frelsa mig fra mijns Brodurs hende/fra hende Esau/þui eg hræd-
unst fyrer honum/ad hn̄ mune koma og sla mig/Mædurnar og so Børnen. Þu hefur sagt/
Eg vil veita þier Velgiørninga/og giøra þitt Sæde so sem Sioarsand/ huer ad ecki verdur
talin̄ fyrer Fiølda saker.

Jacob bidr til Gudz i siñe Neyd

Epterdæme eirnrar riettrar Truar

Jacob var þar vm Nottina/⁊ tok af þui sem hn̄ hafde hia sier/Gafur/ til handa sijnum

Brodꝛ Esau/ ō var tuø Hūdrud Geitꝛ/tuttugu Kiarnhafrar/ tuø Hūdrud Asaudar/tuttugu
Hrutᵃ/ ꝛ þriatiu Vlfalldar mz Fylū/fiorutijge Kyr ꝛ tiju tarbar/tuttugu Asnꝛ mz tiu Fylū.
Og hn̄ fieck þta i hendur sijnū Þienurum/Ja hueria Hiørd sier i lage/ ꝛ sagde til þra/ Farid
vndan mier/og latid vera bil i millum Hiardanna. Og hn̄ baud þeim fyrsta og sagde/ Þeg- E
ar ad minn Broder Esau mæter þier/og spyr/Huerium heyrer þu til? Og huert villt þu fa-
ra/Eda huer a þetta sem þu rekur vndan þier? Þa skallt þu seigia/Þetta heyrer til þinum
Þienara Jacob/ ꝛ hn̄ sender sijnum Herra Esau þetta til eirnrar Gæfu/og hañ kiemur hier
sialfur epter oss. Lijka so skipade hn̄ hinum ødrum/og so þeim þridia/ og so øllum þeim sem
fylgdu Hiørduñe/og sagde/Þier skulud seigia til Esau/þa þier mætid honum/ so sem eg hefe
bodid ydur. Seigid ꝛ eirnen so/Sia/ Þinn Þienare Jacob fer hier epter oss. Þui hn̄ þeink-
te/Eg vil blidka hn̄s auglit med þessum Gæfum sem fara vndan mier / þar epter vil eg sia
hn̄/skie ma ad hn̄ take j mote mier blijdliga.

So foru Gæfurnar vndan honum/Enn hn̄ var þa sømu Nott hia Herbudūum. Og hn̄
stod vpp vm Nottina/og tok bædar sijnar Eigenkonur/og þær tuær Ambætter/ ꝛ sijna ellefu
Sonu/ ꝛ for yfer vm vadit Jaboc/ Og þegar yfer vm voru komner aller Fiarhluter Jacobs/
vard hn̄ epter alleina. D

† glimde

Og Madur nockꝛ † fiekst vid hn̄/allt til þess ad Dagur var. Og sem hn̄ sa ad hn̄ gat ec-
ke yferuñid hn̄/tok hn̄ a Aflsinum hn̄s Lærs/ ꝛ strax hrørnudu Aflsinar i Lære Jacobs/i þui
þa hn̄ fiekst vid hn̄. Og hn̄ sagde/Lat mig lausan/ þui nu rennꝛ vpp Dagsbrun. Hn̄ sua-
rade/Ecke mun eg læta þig lausan/nema þu blesser mig. Hn̄ sagde/Huad heiter þu? Hn̄
suarade/Jacob. Hañ sagde/ Eigi skalltu leingur kallast Jacob/ helldur ᵃ Israel. Þuiad
þu varst styrkur i giegn Gude og Mañe/ ꝛ fieckst Sigur.

a (Israel) þydist Høfdinge edꝛ Yferuiñare Gudz

Og Jacob spurde hn̄ ad/ og sagde/Seig þu mier/Huad heiter þu? Hn̄ suarade/Þui spyr
þu epter mijnu heite? Og hn̄ blessade hañ/i þeim sama stad. Og Jacob kallade þann stad
ᵇ Pniel/ Þuiad eg hefe sied Gud fra Andlite til Andlits/ ꝛ mijn Ønd er heil. Og er hn̄ kom
yfer vm fra Pniel/þa rañ Sol vpp/ Og hn̄ var halltꝛ j Lærenu. Þar fyrer eta ecke Israels
syner aflsinar(vr Kuikindum)allt til þessa dags/þui þa hrørnudu Aflsinar i Lære Jacobs.

b (Pniel) merker Gudz Auglit/ edur Vidurkieñing

XXXIII.

Esau fer i mot Jacob

Jacob leit sijnum augum vpp / og sa sinn Brodur Esau komanda med fiøgur A
Hūdrud mans. Hn̄ skipade sijnū sonum til Lea/ ꝛ til Rachel/ ꝛ til beggia þeir-
ra Ambatta. Og hn̄ skipade Ambættunum og þeirra Sonū fremst/þar næst
Lea mz sijnum børnum/enn Rachel seinast mz Joseph. Enn hañ gieck fram̄
vndan þeim/og fiell sio sinnum til Jardar/þar til hañ kom til sijns Broders.
Esau rann i mot honum/og tok hn̄ i fang sier/lagde hendur vm hals honū
og kyste hn̄/Og þeir grietu bader. Og hn̄ lypte sijnum augum vpp/sa Kuinnurnar ꝛ børn-
en/og sagde/Huada Folk er þetta sem er med þier? Hn̄ suarade/Þetta eru smabørn þau sem
Gud hefur giefid þinum Þienara. Og Ambatternar geingu fram̄ mz sijnum Sonum/ ꝛ lutu B
honum/Lea gieck og fram̄ mz sijnum Børnum/ ꝛ laut honum/Þar epter gieck Joseph ꝛ Ra-
chel fram̄/ ꝛ lutu honum.

Og hn̄ sagde/Huad villt þu mz allan þañ Flock sem kom a mote mier? Hn̄ suarade/Ad eg
meige finna Nad fyrer mijnum Herra. Esau sagde/Minn Broder/eg hefe nog/hafdu sialfꝛ
þijna eign. Jacob suarade/ Eige so/ Hafe eg nu fundit Næd fyrer þier/ þa medtak nu
þessa Gæfu af minne hende/ Þui eg sa þijna Asionu/lijka sem eg hefde sied Gudz Asionu/
og læt þier þetta vel þocknast af mier/og tak þessa Blessan af mier sm̄ eg hefe fært þier/Þui
Gud gaf mier þad/og eg hefe alldeilis nog epter/So neydde hn̄ hañ þar til/ad hn̄ mztok þat.

Og hn̄ sagde/Latum oss ferdast a veigen mz þier/ vier vilium fara til samans. Enn Ja- C
cob suarade honum/ Miñ Herra/Þu sier vel/ ad eg hefe vng børn mz ferdis/þar til mz Fie ꝛ
nybærar Kyr/ef so skiedur nu ad þta þreytist a einū Deige/ þa mū Hiørden deyia fyrer mier.
Miñ Herra/ ferdist þier vndan ydrum Þienara/eg vil reka so hægt a epter/suo sem Børnen
og Hiørden gieta geingid/þar til ad eg kiem til mijns Herra i Seir.

Esau suarade/Þa vil eg þo lata epter hia þier nockra af þssum mønnum sm̄ eru mz mier/
Hn̄ suarade/Huad gioristst þess þørf? Læt mig ad eins fiña Næd fyrer þier/miñ Herra. So
ferdadist

D ferdadist Esau þann sama Dag aptur/þann rietta veg til Seir. Eñ Jacob for til Suchoth/
og bygde sier þar eitt Hws/giørde og Tialldbwder handa siñe Niørd/Og þui kallast sa stadꝛ Suchoth kallast Tialld/
Suchoth. edur Greysi

Epter þat for Jacob til Salem/i þa Borg Sichems/sm̄ liggur i Canaans Lande/þa
hñ var komin af Mesopotamia/og hñ sette sijna Bygd vtan stadar/og keypte eitt lijtid Akur
land af Nemors Sonū/Sichims Fødur/fyrer Hundrad † Silfurpeninga/og sette þar sijna † edꝛ Saude
Tialldbwd/Og vppbygde þar eitt Alltare/og akallade þar nafn þess sterka Gudz Jsrael.

XXXIIII.

DJna Dotter Lea/hueria hun fædde Jacob/gieck vt/ad sia þess Nierads Dæ- Dina Jacobz
A tur. Eñ sem ad Sichem sonur Nemor heuitei þess Lands Høfdingia/sa ha- Dotter werdur
na/tok hñ hana mz Vallde/ꝛ hafde samræde vid hana. Og hñs hugꝛ hne- leigen/
igdist miøg til hennar/og hafde hana harla kiæra/og talade vinsamliga vid
hana. Og Sichem sagde til sijns Fødurs Nemor/ad hñ skyllde bidia hennar
hm̄ til handa.

Sem Jacob fornam ad hñs Dotter Dina var osæmd/enn hñs Syner voru a Akre mz sij-
nar Niarder/þa var Jacob hliodur vm þetta/þar til þeir komu heim. Þa gieck Nemor Fad-
er Sichems vt ꝛ fann Jacob/og talade vid hñ. Og i þui bile komu Jacobs Syner af Akre/
og sem þeir heyrdu huad skied hafde/stygdust þeir vid þad og vrdu miøg Reider/ ad hñ hafde
framid soddan eitt liott verk i Jsrael/ og osæmt Jacobs Dotter/ þui þad var ecke hæfiligt.

Þa talade Nemor vid þa ꝛ sagde/Sichem Sonꝛ miñ hefꝛ mykla ast a ydar Dotter/ eg
B bid ad þier giefid hm̄ hana til Eigenkonu. Giørū mægder vor a mille/giptid oss ydar Dætꝛ/ ꝛ
takid ydur til handa vorar Dætur/og buid hia oss/Lādit skal vera opid fyrer ydur/Verid hier/
kaupid ꝛ seliet/ꝛ eignist Landit. Og Sichem sagde til heñar Fødur ꝛ heñar Brædra/Lat-
id mig finna Nad hia ydur/eg vil giefa ydur huad þier vppa setied/ æskid ad eins frijliga af
mier bæde Tilgiafar og Skeinkinga/Eg vil giefa ydur huad þier hafa viliet/giefed ad eins
Stulku þessa i mitt Valld/mier til Eigenkuiñu.

Þa suørudu Jacobs Syner Sichem/ ꝛ hñs Fødur Nemor/mz Vnderhyggiu/Søkum þss
ad þeirra Syster Dina var osæmd/og søgdu til þeirra/Eige meigum vier þad giøra/ad gip-
ta nockrum̄ Manne vora Syster/þeim sem ecke er vmskoriñ/þui þad er oss vanuirda. Eñ þo
vilium vier þa vera ydur til vilia/ef þier viliet verda oss lijker/og læta vmskiera allt Kallkyns
ydar a millum/þa vilium vier gipta ydur vorar Dætur/enn taka oss til handa ydar Dætur/ ꝛ
bwa hia ydur/og vier vilium vera so aller eitt Lydur. Enn vilie þier ecke viliugliga læta vm-
skiera ydur/þa vilium vier taka vora Dotter/ ꝛ fara i burtu.

Þesse ræda likade Nemor og hñs Syne vel. Og Sueirnen tafde ecke at giøra þad/þui hñ
C hafde stora ast a Dottur Jacobs. Enn hñ var agiætastur allra i sijns Fødurs Hwsi.

So komu þeir nu Nemor og hñs Sonur Sichem til Borgarhlidsins/ ꝛ toludu vid Borg-
armenn sijna/ꝛ søgdu/Þesser meñ eru fridsamliger hia oss/og vilia bwa i þessu Lande kaupa
og selia/eñ þier vitid ad Landit er nogu vijdt fyrer þa/Vier vilium taka þeirra Dætur oss til
Eigenkueña/og gipta þeim vorar Dætur. Enn i þann mata vilia þeir vera oss til vilia/ ad
bua hia oss/og vera eitt folk mz oss/ ef vier vilium vmskiera allt kallkyns a medal vor/lijka so
sem þeir eru vmskorner. Þeirra Fie og Fiarhluter og allt þad þeir hafa verdur vort / ef vær
einskostar vilium giera þeim þta til vilia/ so ad þeir bwe hia oss.

Og þeir hlyddu Nemor og Sichem hanns Syne/aller þeir sem geingu vt og inn vm þess
Stadar Borgarhlid. Og þeir vmskaru allt Kallkyns/sem gieck vt og inn vm þess Stadar
Borgarhlid

A þeim þridia deige/þa er Sar þeirra voru sollen/þa toku þeir tveir Syner Jacobs/Si-
D meon ꝛ Leui Brædꝛ Dina/huor sitt Suerd/ꝛ geingu diarfliga i Stadinn/ꝛ drapu alla Kall
menn. Og þeir Drapu eirnen Nemor og hñs son Sichem mz Suerdzeggium/og høfdu burt Grimdar hre-
Dinam sijna Syster af Hwsi Sichem/ ꝛ geingu i burt. yste werk þeirra

Þa komu Jacobs Syner yfer þa sem slegner voru/og Ræntu Borgina/søkum þess ad þr Simeon og Leui
høfdu osæmt þeirra Systꝛ/ Þeir toku þar Naut þeirra og Saude/Asna ꝛ allt huad þar var
i Borginne og a Akrunum/ og allt þeirra Godz/øll Born og Kuiñur toku þeir at Herfan-

 ge/og

ge/og ræntu øllu þui sem var i þeirra Hwſū.
† ouinſælan Þa ſagde Jacob til Simeon z Leui/Þid hafid ſtofnad mier til Olucku/z giørt mig † jlla lyc
ktande vid þſſa Lands jnnbyggiara/ſem eru Cananei og Phereſei/ Vier erū fáer/nær ſm̄ þeir
ſamanſafnaſt i mote mier/þa ſla þeir mig i hel/ſo verd eg afmáadur z mitt Hws. Þeir ſuo-
rudu/Skylldu þeir hafa þa breytt vid vora Syſtur ſo ſm̄ vid adra Þortkonu?.

XXXV.

BethEl Gen. 28 — O G Gud ſagde til Jacob/Tak þig vpp / og far til Bethel / og bu þu þar/ og A
bygg þu þeim Gude þar eitt Alltare ſem vitradiſt þier/þa þu flyder fyrer þij-
num Brodr Eſau.
Jacob vpp- Þa ſagde Jacob til ſinna Heimamañа og til allra þeirra ſem mz honum
bygger eitt All- voru/ Kaſted burt þeim annarligum Gudum ſem þier hafid hia ydur/z hrein-
tare epter Gudz ſid ydur/og ſkiptid vm ydar Klædnad. Tøkum oſſ vpp z førum i Bethel/ſo eg
ſkipan meige byggia þeim Gude þar eitt Alltare/ſem bænheyrde mig i minne Motgangs tijd/z hefr
verid mz mier a þm̄ vegie ſm̄ eg hefe farid.
† Eyrnaspeingr So gáafu þeir honum i hendur øll ſijn Skwrgod/ſem þeir høfdu / og ſuo þeirra † Eyrna
gull. Og hn̄ grof þau nidur vnder eina Eik ſem ſtod hia Sychem. So ferduduſt þeir/ Enn
Hrædſla kom af DROTTNE yfer alla þa Stade ſem þar voru vmhuerfis / ſuo þeir ſoktu B
ecke epter Jacobs Sonum. So komſt Jacob og allt þad Folk ſem var med honum til Lus i
El BethEl Canaans Lande/ſem kallaſt Bethel. Og hn̄ bygde þar eitt Alltare/og kallade þann ſama
þad er/Gud i Stad El BethEl/þuiad Gud birtiſt honum þar þa hn̄ flyde fyrer ſijnum Brodur. Þa and-
Bethel adiſt Debora Foſtra Rebeccu/og var jørdud fyrer nedan Bethel/vnder eirne Eik ſem var køll
Debora ut Gráat Eik.
andaſt Og Gud birtiſt Jacob i annad ſinn/ſijdan hn̄ var komiñ af Meſopotamia/z bleſſade hn̄/
z ſagde til hn̄s/Þu kallaſt Jacob/Eñ þu ſkt ecke hier epter nefnaſt Jacob/ helldr ſkalltu heita
Jſrael Jſrael/Og ſijdan kalladiſt hn̄ Jſrael. Og Gud ſagde til hn̄s/Eg er Almattigur Gud/vertu
Auaxtaſamur og margfallda þig/Þioder z Folksfiølde ſkal koma af þier / og Kongar ſkulu
Fyrerheit vm koma af þijnum Lendum. Og þad Land ſem eg hefe giefid Abraham og Jſaac/ vil eg giefa C
Canaans Land þier/z ſo þijnu Sæde epter þig. So for Gud vpp fra hm̄/i þm ſtad ſ hn̄ talade vid hn̄/Jacob
vppreiſte þr eiñ ſteinſtolpa j þm ſtad/þar Gud talade vid hn̄/z offrade Dryckiaroffre þr vp
pa/z hellte þr yfer Vidſmiøre. Og Jacob kallade þn̄ ſtad þar Gud talade vid hn̄/BethEl.
Og þeir ferduduſt fra BethEl/ og ſem þeir voru komner hart nærre Ephrata/ þa fædde
Rachel/z hn̄ komſt harla miøg vid i barnburdenū. Og ſ hun þiakadiſt meir z meir a Sæn-
garførinne/ſagde Liosmodurin til hennar/Ottaſt þu ecke/þui þennan Son ſkalltu z hafa.
Ben Oni Og ſem Onden gieck vpp af henne z hun hlaut ad deyia/þa kallade hun hn̄ Ben Oni/Enn
Rachel hn̄s Fader kallade hn̄ BenJamin. So andadiſt Rachel/z var Jørdut a vegenum til Eph-
andaſt rata/ſem nu kallaſt Bethlehem. Eñ Jacob ſette vpp eitt merke yfer hennar Leide/og þat er
Bethlehem merke yfer Leide Rachel/allt til þeſſa Dags.
Og Jſrael ferdadiſt þadan/og ſette ſijna Tialldbwd a hina ſijdu Turnſins Eder. Og þ D
Ruben liggur ſkiede/ þa ad Jſrael bio þar i Landenu/þa gieck Ruben til/og ſuaf med Bilha ſijns Fødurs
med Bilha Frillu/ Og þad ſpurde Jſrael.
Jacob áatte tolf Sonu. Syner Lea voru þeſſer/Ruben ſa Frumgietne Sonur Jacobs/
Simeon/Leui/Juda/Jſaſchar z Zabulon. Rachels ſyner voru Joſeph og BenJamin. Sy
ner Bilha Rachels Ambattar/ Dan og Nephtali/ Syner Silpa Lea Ambáattar/voru þeir
Gad z Aſſer. Þeſſer eru ſyner Jacobs ſem honum voru fædder i Meſopotamia.
Og Jacob kom til ſijns Fødurs Jſaac i Mamre/i þeim høfud Stad ſem kallaſt Hebron/
Þar ſem Abraham og Jſaac høfdu verid framande. Og Jſaac vard Hundrad z Attatijge
Jſaacs Alldr áara gamall/og hn̄ veyktiſt af Elle/z Andadiſt/og ſafnadiſt til ſijns Folks/gamall z ſaddur
clxxx Aar af þeſſu Lijfe. Og hn̄s Syner Eſau z Jacob jørdudu hn̄.

XXXVI

Þetta er

A Etta er Esau ættkuīsl/sem nefndist Edom. Esau tok sier Kuinnu af Cana Kynkuīsl Esau
ans Dætrum/Ada dotter Elons Hetei/og Ahalibama dott᷑ Ana/dott᷑ Zi-
beons Heuitei/og Basmath Ismaels dotter Nebaioths syster. Og Ada fæd Esau Kuinn᷑
de Esau Eliphas. Eñ Basmath fædde Reguel. Ahalibama fædde Jehus/
Jaelam og Korah/ Þesser eru Esau syner sem hñ ætte i Canaans Lande.
Og Esau tok sijnar Kuinnur Sonu ꝛ Dætur/ og þær allar Sæler sem
voru i hñs Hwsi/sinn Busmala ꝛ allt sitt Kuikfie og alla þa Fiarhlute sem honum høfdu af-
last i Canaans lande/ ꝛ for i annad Land fra Jacob sijnum Brodur. Þui þra Audæfi voru
so mikil/ad þeir mattu ecke bua til samans/og þad land i hueriu þeir voru Framande bar þa
ecke/fyrer søkū fiølda Hiardar þra. Og Esau bio a Fiallbygdū Seir. Eñ Esau er Edom.

Þetta er ættkuīsl Esau/af huerium Edomitar eru komner a Fiallenu Seir / og þetta er
heite Sona Esau/Eliphas son Ada Kuinnu Esau. Reguel Son Basmath Kuinnu Esau.
Eñ þesser voru Eliphas Syner/ Theman/Omar/Zepho/ Gaetham/ꝛ Kenas. Og Tim-
na var Frilla Eliphas Esau sonar/hun gat vid honum Amalech. Þesser eru syner Esau af
B Ada hañs Kuinnu. Eñ Reguels Syner eru þesser/Nahath/Serah/Sam̄a/Misa. Þess-
er eru Syner Basmath Kuinnu Esau. Þesser eru Syner Ahalibama Kuinnu Esau/Dott᷑
Ana Dotter Zibeon sm̄ hun gat Esau/Jeus/Jaelam og Korah.
Þesser eru Hertugar a medal Sona Esau. Syner Eliphas Esau frumgietna sonar voru
þesser/Hertuge Theman/ Hertuge Omar/ Hertuge Zepho/ Hertuge Chenas/ Hertuge
Korah/ Hertuge Gaetam/ Hertuge Amaleck. Þesser eru Hertugar komner af Eliphas/i
Lande Edom/ꝛ eru syner Ada. Þesser eru Syner Raguels Sonar Esau/Hertuge Nahat/
Hertuge Sera/ Hertuge Sam̄a/ Hertuge Misa. Þesser eru Hertugar komner af Reguel/
i Lande Edom/ og eru þesser syner Basmath Kuiñu Esau/ Hertuge Jeus/ Hertuge Ja-
elam/ Hertuge Kora. Þesser Hertugar komu af Ahalibama Adas Dotter Kuinnu Esau.
Þesser eru Synerner Esau og þeirra Hertugar/Hñ er Edom.
C Þesser eru syner Seir Horrei/sem biuggu i Landenu/Lothan/Zobal/Zibeon/Ana/Dison/
Ezer/og Disan. Þesser eru Hertugar Horrei sonar Seir i lande Edom. Enn þesser eru Lo- Syner Seir
tans syner/ Hori/og Heman. Og Lothans Syster hiet Thimna. Þesser voru Sobals syn-
er/Aluan/Manahat/Ebal/ Sepho ꝛ Onā. Þesser voru syner Zibeon/Aia ꝛ Ana. Og þsse
Ana var sa sem fann Mulasna i Eydemørku/ þa hñ geymde sijns Fødurs Zibeons Asna.
Þesser voru Anas syner/Dison/og Ahalibama/þat er Anas Dotter. Þesser voru syner Di-
son/Hemdan/Esban/Jetran ꝛ Charan. Þesser voru Ezers syner/Bilhan/Sauan/og Ach-
an. Syner Disan voru Vz og Aran.
Þess᷑ voru Hertugar Horeorū/Hertuge Lothan/ Hertuge Zobal/ Hertuge Zibeon/ Her
tuge Ana/ Hertuge Dison/ Hertuge Ezer/ Hertuge Disan. Þesser voru Hertugar Horeo-
rum sem rijktu i Lande Seir.
Þesser eru þeir Kongar/sem rijktu i Lande Edom/fyrr enn Israels Syner høfdu Konga. Konungar i Edom
D Bela Beors son var Kongur i Edom/og hñs Borg hiet Dinhaba. Enn ē Bela deyde/vard Bela
Jobab/Serha son af Bazra Kongur i hñs stad. Þa Jobab andadist/var Husan af Lande Jobab
Themanorum Kongur i hñs stad. Enn þa Husam deyde/vard Hadad Bedadz son Kongur Husam
i hñs stad/huer ed slo þa Madianitos a Moabiters Mørkum/ Og hñs Stadur hiet Auith. Hadad
Eñ sem Hadad deyde/ tok Kongdom Samla af Masrek. Þa Samla deyde/tok Kongdom ep Samla
ter hann Saul af Vatne Rehoboth. Epter andlat Sauls/tok Kongdom Baalhanan Ach Saul
bors son/epter Baalhanan Achbors son tok Hadar Kongdom/ og hañs stadur hiet Pagu/og Baalhanan
hñs Kuinna hiet Mehethabeel dotter Matred/ dottur Mesahab. Hadar
Þesse eru þeirra Hertuga nøfn/sem komu af Esau/epter þeirra ætterne Stødum ꝛ nøfn-
um/Hertuge Thimna/ Hertuge Alua/ Hertuge Jetheth/ Hertuge Ahalibama/ Hertuge
Ela/ Hertuge Pinon/ Hertuge Knas/ Hertuge Teman/ Hertuge Mibzar/ Hertuge
Magdiel/ Hertuge Iram. Þetta eru þeir Høfdingiar i Edom/ epter þui sem þeir biuggu i
sijnu Erfdalande. Enn Esau er Fader þeirra Edomitarum.

XXXVII.

Jacob bio i þui Lande/ sem hn̄s Fader hafde verid Framande/ sem var i Cana- A
ans lāde. Og þsse er Jacobs ættkuijsl. Joseph var seytian ara gamall/ þa hn̄
giætte Niardar mz sijnum Brædrum. Og Sueirnen var hia sonum þra Bil
ha og Silpa sijns Fodurs kuin̄um. Og han̄ sagde sijnū Fødur fra þra vondu
Act. 7 Ry: kte.

Og Jsrael hafde Joseph kiærara helldur enn alla adra sijna Sonu/ þui hn̄ hafde gietid hn̄ i sinne Elle/ og hn̄ giorde honum eirn mislitan Kyrtil. Enn er han̄s Brædur sau þad/ ad þeirra Fader elskade hn̄ meir enn þa alla/ þa feingu þeir hatur til hn̄s/ ⁊ gatu ei talad eitt vinsamligt ord vid hn̄.

Tueñer draumar Josephs Og þad skiede eitt sinn/ ad Joseph dreymde eirn Draum/ og sagde hn̄ sijnū Brædrum/ þar B
af hotudu þeir hn̄ en̄ meir/ þui hn̄ sagde til þra/ Heyrid huat mig hefur dreymt. Mier þotti ad vier bundum Byndine a Akre/ ⁊ mitt Byndine reiste sig vpp/ ⁊ stod/ en̄ ydar Byndine beyg du sig nidur fyrer minu Byndine/ allt vm kring. Þa suorudu hn̄s Brædur hm̄/ Muntu þa eiga ad verda vor Kongur/ og drottna yfer oss? Og þeir feingu en̄ meira hatur til han̄s/ bæde sokum hn̄s Draums/ og hn̄s orda.

Epter þad dreymde hn̄ eirn annan Draum/ og sagde sijnum Brædrum/ seigiande/ Siaed/
Mig dreymde enn eirn Draum. Mier þotte ad Solen ⁊ Tunglid og Ellefu Stiørnur lutu C
mier. Og sem þetta var sagt hn̄s Fødur/ og hn̄s Brædrum/ straffade Fader hn̄s hn̄ og sagde til hn̄s/ Huad er þad fyrer eirn Draum sem þig dreymde? Skyllde eg ⁊ þijn Moder og þijner Brædur koma og tilbidia þig? Og hn̄s Brædur ofundudu hn̄/ enn hn̄s Fader hugleidde þsse ord mz sialfum sier.

Sichem Og sem hn̄s Brædur geingu i burt/ ad hallda þeirra Fødurs Niørd til Haga i Sichem/ sagde Jsrael til Josephs/ Þijner Brædur geyma Niardar i Sichem/ Kom/ eg vil senda þig til þeirra. Hn̄ suarade/ Hier em eg. Og hn̄ sagde/ Far þangad/ og sia huort allt geingur vel
Hebron þijnum Brædrum ⁊ Niordinne/ og seig þu mier suar aptur/ huad þar er tijdinda. Suo sende hn̄ Joseph af stad vr Dalnum Hebron/ ad hn̄ fære til Sichem.

Og Madur nockur fann hn̄/ er hn̄ villtist a Mørkinne/ hn̄ spurde han̄ ad/ og sagde/ Epter D
hueriu leitar þu? Hn̄ suarade/ Eg leita epter mijnum brædrum/ eg bid þig ad þu seiger mier huar þr hallda Niørdinne. Maduren suarade/ Þeir eru farner hiedan/ þui eg heyrda þa seigia / Vier vilium fara til Dothan. Suo gieck Joseph epter sijnum brædrum/ og fann þa i Dothan.

Brædur Josephs wilia lijfi lata hn̄ Sem þeir sau hn̄ nu a leingdar/ adur en̄ hn̄ kom nærre þeim/ huxudu þeir med sier ad vega hn̄/ Og sogdu sijn a mille/ Siaed/ Draumamadurinn kiemur/ komid nu ⁊ latum oss vega hn̄/ og kostum honum i Gryfiu/ og seigum ad illt Dyr hafe slitid hn̄ og vppetid / þa mun siast huad honum stoda hn̄s Draumar.

Ruben hialpar Joseph Enn sem Ruben heyrde þetta/ villde hn̄ frelsa hn̄ af þeirra høndum/ ⁊ sagde/ Eige skulum E
vier drepa hn̄. Og enn sagde hn̄ framar/ Hellid ecke vt hn̄s blode/ helldr kastid honum i þssa Grøf sem hier er i Eydemørkinne/ og leggid ecke ydar hendur a hn̄. Þui hn̄ villde frelsa han̄ af þeirra høndum/ suo ad hn̄ giæte aptur feingit hn̄ sijnum Fødur.

Joseph kastadur i gryfiu og var sidan selldur Og sem Joseph kom nu til sinna brædra/ flettu þeir hn̄ sijnum Klædum / og þeim mislita Kyrtle/ sem hn̄ hafde. Og þeir toku hn̄/ og køstudu honum i eina Gryfiu. Enn su hin sama Gryfia var tom ⁊ vatslaus. Þeir settust nidr ad neyta Matar. Og i þui bile/ lyptu þeir vpp sijnum Augum/ og sau ad nockrer vegfarendur/ Jsmaelite komu af Gilead/ og þeirra Ulfall dar baru Jurter/ Balsamum/ og Mirram/ og ferdudust i Egiptaland.

Þa sagde Judas til sinna brædra/ Huad stodar oss þo ad vier myrdum vorn Brodur/ ⁊ ley F
num hn̄s Blode? Komid/ vier vilium selia hn̄ þeim Jsmaelitis/ so ad vorar hendur saurgist ecke/ þuiad hn̄ er vor Broder/ vort Holld ⁊ Blod. Og þeir hlyddu hn̄s Røddu/ og sem þeir Madianitersku Kaupmenn reistu þar fram hia/ drogu þeir hn̄ vpp vr Gryfiunne/ ⁊ selldu hn̄ þeim Jsmaelitis fyrer tuttugu Silfurpeninga/ Þeir fluttu hn̄ i Egiptaland

Enn þa Ruben kom nu til Gryfiunnar aptur/ ⁊ fan̄ ecke Joseph þar/ þa reif hn̄ sijn klæde/ kom til sinna brædra aptur og sagde/ Sueirnen er ecke þar/ Huort skal eg fara? Þa toku þeir Josephs Kyrtil/ skædu eirn Hafur/ og velktu Kyrtilen i han̄s Blode. Og þeir sendu
Þa hefur Jacob hæst atta vetur og huntrad þann sama mislita Kyrtil af stad/ og lietu færa hn̄ þeirra Fødur/ og seigia suo/ Þetta høfum G
vier fundid/ skoda þu huert þad er þijns Sonar Kyrtill eda ecke.
Jacob þekte hn̄ þegar/ og sagde/ Þad er mijns Sonar Kyrtill/ olmt Dyr hefur vppetid hn̄/

eitt

eitt glepsanda Dyr hefur suelgt Joseph. Og Jacob reif sijn Klæde/og tok eirn Seck z fær- a (Fader)
de sig i/og sorgade sinn Son langa tijma. Og aller hañs Syner og Dætur/ løgdu sig til ad Þad war Isaac
hugga hñ/Enn hñ villde ecke lata sig hugga/ z sagde/Eg mun fara mz Harme i Grøsina til Jacobs Fader
mijns Sonar. Og hñs a Fader griet hñ. Enn þeir Madianitar selldu Joseph i Egipta- og Afe Jo-
lande þeim manne sem hiet Putiphar/ huer ed var Pharaonis Drottsete og † Hofmeistare. sephs

† Herhøfdinge

XXXVIII.

A HAd bar til a þeim sama tijma/ad Juda for ofan fra sinum Brædrum/z gaf Juda Kuongast
sig til eins Mans/af Odollam/hñ hiet Hira. Og þar leit Juda eins Can-
uersks manns dotter/hañ hiet Suha/ og fieck heñar. Og sem hñ lagdist mz
henne/vard hun þungut/z fædde eirn Son / þann nefnde hun Ger. Hun Syner Juda
vard og oliett i annad sinn/z ætte eirn Son/þann nefnde hun Onan. Hun
gat z eñ þridia Son/ þann kallade hun Sela. Hun var i Chesib þa hun
fædde hañ.

Enn Judas gipte sinn Frumgietin son Ger eirne Kuinnu/sem hiet Thamar. Enn hañ Thamar
var Skalkur i Auglite DROTTINS/þar fyrer slo DROTTIN hñ i hel. Þa sagde Num. 26
B Juda til Onan/Gack inn til þinnar Brodurkuinnu/og tak hana til Ekta/ so þu meiger vpp Deut. 25
uekia þijns Broдurs Sæde. Enn þui ad Onan visse þad/ad Sædid var ecke hañs eigid/þo Math. 22
ad hñ legdist mz sijns Brodz Kuiñu/liet hñ þ a Jørd falla/z spillast/so hñ skyllde ei vppuek
ia sijnũ Brodz Sæde. Þad mislikade DROTtne er hñ giørde/þui liet hñ hñ z slaast i Hel.
Þa sagde Juda til sinnar Magkonu Thamar/Vert þu ein Eckia i þijns Fødurs Hwsi/þar
til minn Son Sela er vaxinn. Þui hñ huxade/skie ma ad hñ deyie so sm̃ hñs brædur. Tha-
mar for burt/z var i sijns Fødurs huse.

C Og epter marga Daga lidna/andadist Dotter Suha/Husfru Juda. Og þar epter sem
Judas hafde vte sijna Sorg/þa for hñ vpp til Timnath ad klyppa sijna Saude med sijnum † Vin
† Hirder/Hira af Odollam. Þetta spurde Thamar/ad Magur heñar fære vpp til Tim-
nath/ad klippa sitt fie. Og hun lagde sinn Eckiubuning af sier/og vafde vm sig einũ Møtt-
le og hulde sig/og sette sig fyrer Dyrnar/a þeim veige sem liggur til Timnath / Þui hun sa
ad Sela var fulluaxinn/enn hun var þo ei gipt hm̃.

Enn þa nu Judas sa hana/ætlade hñ ad vera munde ein Portkona/þui hun hafde hulid
D sitt andlit. Hñ gieck af veigenum þangad sem hun sat/z sagde/Leyf mier ad liggia hia þier/
Þuiad hñ visse ecke ad þat var hñs Sonarkuinna. Hun suarade/Huad villt þu giefa mier/
ad eg leyfe þier þad? Hñ sagdi/Eg vil senda þier eirn Geithafur af Hiørdinne. Hun suar-
ade/Fa mier þa nockut i panta/þar til þu sender mier hñ. Hñ sagde/Huad villt þu þa ad eg
fae þier til panta? Hun suarade/Þitt Fingurgull/þinn Nasadwk/og þiñ staf sm̃ þu hefur
i Hendinne. So fieck hñ henne þetta/og la hia henne/og hun fieck Gietnad af þeirra vidskip
tum/stod vpp/og gieck i burt/og lagde Kapuna af sier/z færde sig i sinn Eckiubuning aptur.

E Og Juda sende Geithafurinn mz sijnum † Hirder af Odollam/og ad hann skyllde heimta † Vin
Þantana aptur af Kuinnuñe/ enn hñ fann hana huerge. Þa spurde hañ Folkid ad i þeim
Stad/z sagde/Huar mun su Portkona sem sat vt vid veiginn i Dag. Þeir suørudu/ Eigen
Portkona hefur þar verid. Og hñ kom til Juda aptur/og sagde/Ecke fann eg hana/z Folk
id i þeim stad sagde þar hefde eingen Portkona verid. Þa sagde Juda / Hafe hun þad hun
helldur/Eige ma hun væna oss Osanninda/þui eg señda Geithafurinn sm̃ eg lofada/eñ hun
fanst ecke.

F Þrimur Manudum þar epter lidnum/var Juda sagt/ Thamar þijns Sonarkona er nu
orden Portkona/z sie/hier mz er hun ordin oliett i Frillulijfe. Þa suarade Juda/Færit hana
hingad/hun skal breñast. Og þa hun var framleidd/sende hun bod til sijns Mags/z sagde/
Af þeim Manne hefi eg gietnad feingid sem þetta heyrer til/z sagde/Veist þu ecke huerium
þesse Hringur/z þesse Klwtur/z þesse Stafur tilheyrer? Juda þeckte þ z sagde/Hun er rett-
uijsare enn eg/þui eg gaf henne ecke minn Son Sela/og hñ kiende hennar ecke þadan i fra.

G Og sem hun skyllde nu verda liettare/þa gieck hun mz Tuibura/ og i sialfre Fædingunne Perez
þa kom þar ein Barnshønd i lios. Yfersetukonan tok þa eirn raudan þrad/z batt vm høn- Þydist / sundur
dina og sagde/Þesse skal fyrst fædast. Enn sem hñ tok sijna hønd ad sier/þa kom hñs broder slijtare

Serah Vpprune

til/ og hun sagde/ Þui hefur þu fyrer þijna skulld giørt soddan Sprungu? Og hann var
nefndur Perez. Þar epter var hn̄s broder fæddr/ sm̄ hafde þann rauda þraad vm sijna hønd/
Og hn̄ var kalladur Serah.

XXXIX.

† Hershøfdinge. Potiphar kauper Joseph af þeim Jsmaelitis

JOseph var fluttur i Egiptaland. Og Potiphar eirn Egiptskur madr/ Drott
sete og † Hofmeistare Pharaonis Kongs keypte hn̄ af þeim Jsmaelitis s̄ flut-
tu hn̄ ofan þangad. Og Gud var mz Joseph/ so hn̄ vard Luckusamur/ og var
i husi sijns Herra þss Egipska. Og hn̄s Herra sa/ at DROTTJN var mz
honum/ þuiad allt huad hn̄ giørde / þad liet DROTTJN vel luckast fyrer
hn̄s hendur/ Og Joseph fann Naad i auglite sijns Herra/ og þionade honum.
Og hn̄ sette hn̄ yfer allt sitt Hws/ og allt huad hn̄ hafde/ þad gaf hn̄ honum vnder hn̄s Hen-
dur. Og vpp fra þm̄ tijma s̄ hn̄ hafde sett hn̄ yfer sitt Hws/ og yfer alla sijna Fiarhlute/ þa
blessade DROTTJN og audgade þess hins Egiptska hus / vegna Josephs/ Og þar var
jduglig Gudz Blessan yfer øllu þui sem hn̄ hafde/ bæde heima i Husinu og so a Akrunū vte. B
Og þui gaf hn̄ alla sijna Eigu Joseph i hendur/ og tok sier eckert fyrer hendur/ af þui hn̄ var
hia honum/ vtan þad hn̄ aat z drack. En̄ Joseph var væn̄ ad yferlite/ og frijdur i Asionu.

Þad skiede epter þessa tilburde/ ad Kona hn̄s Herra rende Augum til Josephs/ og
sagde/ Sof þu hia mier. Enn hn̄ villde ecke/ og sagde til hennar/ Sia/ minn Herra tekur sier
eckert fyrer hendur/ þad sem er i hn̄s Hwsi/ helldur hefur hn̄ lagt þad allt i mitt valld/ og han̄
hefur eckert so stort i sijnu husi/ ad hn̄ geyme þad fyrer mier/ ad fratekinne þier/ þuiad þu ert
hn̄s Eigenkuin̄a/ Huernen ma eg nu þa giora so mikid ohæfu verk/ z syndgast a mote Gude? C
Hun talade dagliga suoddan ordum vid Joseph/ Enn han̄ villde i onguann mata samþyckiast
henne/ j þui ad hn̄ læe mz henne/ eda være hia hen̄e.

Hreinlifis epterdæme Joseph

Þad skiede so a nockrum deige/ ad Joseph gieck inn i eitt hws/ til Syslu sinnar/ og þar var
eingen mann af Heimafolkenu. Hun tok þa i hn̄s Skickiu laf/ z sagde so til hn̄s/ Sof þu mz
mier. Enn hn̄ liet epter sijna Skickiu i hennar høndum/ og gieck vt af Hwsinu. Og sm̄ hun
sæ nu ad hn̄ liet sijna Yferhøfn epter i hennar høndum/ og flyde i burt/ þa kallade hun a Fol-
kid/ ad þad kiæme i Husit til hennar/ og sagde til þeirra/ Siaed/ hn̄ hefur haft hingad þan̄ E-
breska man̄/ til ad veita oss Vanuirdu/ Hn̄ kom hier inn til mijn/ z villde hafa leigid mz mier/
enn eg kallade med hærre Røddu. Enn sem han̄ heyrde ad eg hroopade so z kallade/ þa slep
te hn̄ sinne Skickiu vid mig/ enn flyde sialfur og for vt.

Og hun hiellt hn̄s Skickiu hia sier/ þar til ad hn̄s Herra kom heim. Og hun sagde hm̄ D
øll þau sømu ord og mællte/ Hier kom sa enn Ebreske Sueirn inn til mijn / sa þu hefur haft
hingad/ og villde vanuirda mig. Enn þa eg tok til ad hroopa og kalla/ þa liet han̄ epter sijna
Yferhøfn hia mier/ og flyde i burtu. Og sem hn̄s Herra heyrde ord sinnar Kuinnu/ sem hun
talade til hn̄s/ og sagde/ So hefur þinn þienare giørt vid mig. Þa vard hn̄ miøg reidur.

Joseph kastast i Myrkuastofu Psal. 105 Supra 10

Þa tok hn̄s Herra hn̄/ og kastade honum i Myrkuastofu/ þar sem Kongsins Fangar vo-
ru vardueitter. Og hn̄ la þar i Myrkuastofunne. En̄ DROTTJN var med Joseph /og
myskunade honum/ og liet hn̄ finna Naad hia Høfdingia Myrkuastofunnar/ So hn̄ bifalade
vnder hn̄s hønd alla Bandingiana sem voru i Myrkuastofunne/ so ad allt huad han̄ ætte ad
giøra/ þad bifalade hn̄ Joseph ad giøra sinna vegna/ so ad Høfdingen Myrkuastofun̄ar tok
sier ecke neitt fyrer hendr/ Þuiad DROTTJN var mz Joseph/ Og Gud gaf Lucku til alls
þess sm̄ hn̄ giørde.

XL.

SA atburdur vard þar epter/ ad Skeikiare Kongsins i Egiptalād̄e/ z so hn̄s A
Bakare brutu i mote sijnum Herra Egiptalandz Konge. Og Pharao reid-
dist bædum sijnum Þionustumønnum þm̄ ypparsta Skeinkiara z yppasta
Bakara/ z liet setia þa i Hofmeistarans hus i Myrkuastofu/ þar s̄ Joseph
var fyrer i fangelsi. Og Høfdinge Myrkuastofunnar sette Joseph yfer þa
ad hn̄ skyllde þiona þeim/ z þeir sætu nockra Daga i Myrkuastofu.

Draumar Skeinkiarans og Bakarans

Bæda Egiptalandz Kongs Þionustumenn Skeinckiaran̄ og Bakaran dreymde a eirne
Nottu/ vnder eins/ huorn þeirra sinn Draum/ og huors þeirra Draumur hafde sijna Merk- B
ing. Þa

ing. Þa Joseph kom nu jnn til þeirra vm Morgunen/og sa ad þeir voru ogladare enn þeir voru vaner. Hn̄ spurde þa ad og sagde/Þui eru þid nu so okater i Dag/hia þui sem vane er til? Þeir suørudu/Ockur hefur dreymt eirn Draum/og hier er eingen sa sm̄ hn̄ kan̄ ad rꜳda fyrer ockur. Joseph sagde/Gud mun rꜳda meiga Draumana/Enn seiget mier þo huad yckur Dreymde.

Þa suarade sa hinn ypparste Skeinckiare / og framsagde fyrer Joseph sinn Draum og sagde/Eg sa i Draume Vijnuid standa/mz þremur Kuijslum/ þeir vrdu grꜳner/vxu z blomgudust/so ad Vinberen þar a vrdu fulluaxin/og eg þottist hafa Pharaonis Bordkier i min̄e hende/og eg tok Beren og spreingde þau i Kierid/og so rietta eg Kierid i Pharaonis hønd.

C Þa sagde Joseph til hn̄s/Þetta er Vtþyding Draumsins. Þrijkuijslottur Vijnuidr merker þria daga/og ad þremur døgum lidnum/mun Pharao vpphefia þitt høfud / og setia þig aptur til þinnar tignar/so þu munt rietta Bordkierid i hn̄s hønd/so sem þu plagader fyrr ad giøra. En̄ minstu mijn þa þier velgeingur/og veit mier þa Myskun/ad þu seiger þa Pharaone/ad hn̄ take mig af þessare Myrkuastofu/þuiad mier var mz leynd burt stolid/z var eg fluttur af Lande Ebreorum/Þar med hefe eg saklaus latinn verid i þessa Myrkuastofu.

Joseph vtleggur Draumana Skeinkiarans og Bakarans

Nu sm̄ sa ypparste Bakare sa þetta/ad Joseph ried Draumen so vel/þa sagde hn̄ til Josephs/Mig dreymde z so Draum. Eg þottist bera þriar huijtar Karuer a mijnu høfde. Og i þeirre efstu Kørf voru allra handa steiktar Krꜳser til handa Pharaone. Enn Fuglarner

D ꜳtu vr Kørfinne/a mijnu høfde. Þa suarade Josepp/z sagde/Þetta er Vtþydingen/Þriar Karfer eru þrijr Dagar/og epter þria daga mun Pharao vpphefia þitt høfud/ z festa þig a Galga/og Fuglar munu slijta þitt Holld af þier.

A þeim þridia Deige þadan/þa hiellt Pharao sinn Burdardag/ og giørde ollum sijnum Þienurum eitt mikid Giestabod/Þa vpphof hn̄ þess ypparsta Skeinkiara høfud / og suo þess ypparsta Bakarans/a medal sinna Þienara. Og hn̄ sette þann ypparsta Skeikiara aptur til sijns Embꜳttis/ad hn̄ skyllde rietta Kierid i Pharaonis hønd/ En̄ þan̄ ypparsta Bakara liet hn̄ heingia/so sem Joseph hafde vtþydt honum. Enn sa ꜳdste Skeinkiarinn mintist ecke a Joseph/helldur gleymde honum.

Skeinkiaren gleymer Joseph

XLI.

A G tueimur Aarum þar epter/þa dreymde Pharao Kong Draum/Hn̄ þottist standa a einum ꜳrbacka/Og sia/vpp vr ꜳnne komu siø Kyr feitar z fagrar og þꜳr bitu grꜳn Grøs Jardar. Epter þ sꜳ hn̄ adrar siø Kyr koma vpp vr ꜳnne/þꜳr voru liotar og magrar. Þꜳr geingu ad þeim ødrum Kunum/sm̄ voru a Aarbackanum. Og þꜳr enu liotu z mogru Kyrnar/vppꜳtu þꜳr siø feitu og føgru Kyr/Og þa vaknade Pharao.

Pharaonis Draumur vm þꜳr siø Kyr og siø Aux

Og hn̄ sofnade i annan̄ tijma/og dreymde enn an̄an Draum/og þottist sia/ad þar spruttu vpp siø Axin a einum Halme full z føgur. Þar epter sa hn̄ ønnur siø Axin vppkoma/ þau voru mio z visen. Og þsse siø miou Auxen vppsuelgdu þau siø feitu og fullu Auxen. Þa vaknade Pharao/og fornam ad þad var eirn Draumur. Enn vm Morgunen vard hn̄ Hugsiukur. Og hn̄ sende vt Bod/og heimte til sijn alla Spꜳsagnar menn Egiptalandz/ og alla Spekinga/z sagde þeim sijna Drauma/Enn þar fan̄st eingin̄ sem þa kun̄e ad rꜳda.

B Þa talade sa ypparste Skeinckiare til Pharaonem/z sagde/Min̄ist eg i dag a Misgiørning minn/þa Pharao vard reidur vppa sijna þienara/og liet setia mig z þan̄ ypparsta Bakara i Myrkuastofu/ i Hofmeistarans hwsi/þa dreymde ockr bada a eirne Nottu sin̄ Draum huorn ockar/og huorum fyrer sig gieck epter þui sm̄ huors Draumur riedst. Þar var hia ockr i Myrkuastofunne eirn vngur madur Ebreskur/ Hofmeistarans Þienare/honum søgdu vid ockar Drauma/z hn̄ ried þa sierhuorum ockar sinn Draum/z þad gieck so sem hn̄ sagde ockr/Þuiad eg er settur til mijns Embꜳttis aptur/en̄ sa an̄ar var heingdur.

Gen. 4

Þa sende Pharao/ z liet kalla a Joseph/og þeir(ed epter hm̄ foru)lietu hn̄ strax vr Myrkuastofunne/klyptu hn̄s hꜳr og skiptu Klꜳdum vid hn̄/ og han̄ gieck inn fyrer Pharao. Þa sagde Pharao til hn̄s/Mig hefur dreymt eirn Draum/en̄ hier er eingin̄ sa hn̄ kann ad rꜳda/Enn eg hefe heyrt þad sagt ad þu rꜳder vel Drauma. Joseph suarade Pharaone/z sagde/Ecke er þuilijkt i mijnu vallde/þo mun Gud birta fyrer Pharaone farsꜳlliga hlute.

Pharao tekur Joseph vr Myrkuastofun̄e

C Þa sagde Pharao Joseph/Mig dreymde/Eg þottist standa a Aarbackanum/z eg sꜳ siø

Pharao seig-
er Joseph sijna
Drauma

fagrar feitar Kyr koma vpp vr Aañe / og
þær geingu i Naglendi z ætu græn Gros. Og
ept' þ sa eg adrar siø Kyr vppkoma miøg liotar
og magrar/so ad eg hefe alldrei sied adrar iafn
magrar i øllu Egiptalande. Og þær siø møg-
ru og liotu Kyr vppætu þær fyrre siø Feitu
Kyrnar/Og þa þær høfdu vppetid þær/sa þar
ecke lijkinde lil ad þær hefde etid þær/helldur vo-
ru þær jafn Magrar sem ædur. Og þa vak-
nade eg.

Þar epter sa eg enn i Draume/ Ad siø Aux
runnu vpp a einum Hæálme/full z føgur. Þar
epter runnu vpp siø þunn Aux / sem voru bæde
þuñ og visin. Og þesse siø þuñu Auxin vpp atu
þau enu siø þyckuu Auxin. Eg hefe sagt
Spasagnarmønnum þssa Drauma/enn þar er
eingen sem þa kunne ad ræda.

Joseph rædur
Drauma Pha-
raonis

Joseph suarade Pharaone/Bæd' Pharao- D
nis Draumar merkia eitt/þui Gud vill kuñgiø-
ra Pharaone/ huad hañ ætlar ad giøra. Siø
Kyr fagrar og feitar eru siø Aar/ Og þau siø
Aux eru z siø ær/Þesser bæder Draumar hafa
eina merking. Og siø Kyr magrar og liotar/sem vppkomu epter hinar/þad eru siø Aar/Og
þau siø miou og visen Aux/eru siø Hallæris Aar/ sem koma munu. Þetta er nu þ ord sm̃ eg
hefi sagt Pharaone/Ad Gud sijner Pharaone huad hñ vill giøra.
Sia/siø Aar munu koma/mz nægd alls Jardar auaxtar/yfer allt Egiptaland. Enn ad
þeim lidnum. Þa munu koma ønnur siø Hallæris ær/suo ad menn skulu gleyma allre þeirre
nægd sem ad nockurn tijma var i Egiptalande/ Og þad Hallære skal vppeta Landid/ suo at
menn skulu ei minnast þrar yferfliotanligrar Aargiæsku/ søkum þeirrar Hallæris tijdar sem
koma mun/þui hun verdur miøg þung. Eñ þad Pharaonem dreymde hid sama i ødru siñe/
þad hefur þa merking/ad Gud vill sannarliga/ z snarliga giøra þetta.
Þui siae sig Pharao vm/og fae til eirn vijsan og forsialan Mann/og setie hñ yfer allt E- E
giptaland/Og ad hñ skicke Verkstiora yfer øll Hierød Landsins og take þañ fimta hlut all-
ra Auaxta i øllu Egiptalande/ i þesse siø ærgiæsku æren. Og samansafne allra handa Vi-
stū a þssū godū tilkomande Aarū/ Og ad safnad sie til samans Korne i Pharaonis Kornhlø
dur/til atuinnu/og geymist i stødunum/So meñ meigi finna Fædslur þau siø Hallæris Aar
sem koma munu yfer Egiptaland/so ad Landid fordiarfist ecke af Hungre.
Þetta ræd lijkade Pharaoni vel/og so øllum hñs Þienurum. Og Pharao sagde til sinna

Joseph settur
til Heidurs og
Virdinga/epter
stora Olucku og
Motgang

Þienara/Huar munum vier finna eirn þuilijkan mañ /med huerium ad Gudz Ande er? Og
hñ sagde til Josephs/Af þui ad Gud hefur kunngiort þier þuilijkt/so þu veist allt þetta/ Þa
er þar einginn so hygginn og forsiall sem þu ert. Þig set eg yfer mijtt hws/ z allur minn Ly-
dur skal luta þijnu Bodorde/Kongs Hasæte einu skal eg þier ædre vera.
Og enn sagde Pharao til Josephs/Sia/eg hefi sett þig yfer allt Egiptaland. Og hñ tok F

† Fingrgull

† Hring af hende sier/z gaf hñ Joseph/z klædde hñ mz huijtū Silkeklædum/ z heingde eina
Gullkediu vm hñs Hals. Og hñ liet aka honū i sijnum ødrum Vagne næst sier/z liet Kall-
ara fyrer honum renna/Hñ er Landsins Fader. Og sette hañ Høfdingia yfer allt Egipta-
land. Og Pharao sagde til Joseph/Eg er Pharao/ An þijns vilia skal eingiñ hræra Hønd

Asnath Jo-
sephs Kuinna

edur Fot i øllu Egiptalande. Og Pharao kallade hñ/ þad leynda Rædit. Og hñ gaf hm̃
Asnath til Eiginnarkuiñu/ sem var Dotter Potiphars Kiennemans i On.

Joseph var
xxx æra þa hñ
ward Høfdinge
Egiptalandz/
og hafde þa
wered xiij ær i
sinne Vtlegd og
Fangelsi

So reiste Joseph vt/ad skoda Egiptaland. Og hñ var þriatijge Aara gamall/þa hñ stod
fyrer Pharaone/Kongenum af Egiptalande/ Og hñ gieck vt fra Pharao / og for vt vm øll
Hierød Egiptalandz. Og Landit leidde af sier nægd Auaxtar vm þau siø Vellte ær. Og
hñ safnade saman allshæattudum Fædslum sem voru a Egiptalande/og lagde þær inn i Sta-
dena til geymslu/allt þad Korn sm̃ oox a Ökrunum i kringum huorn stad/þad alltsaman liet
hann innlæta/ Og i soddan mata safnade Joseph omælanligu Korne til samans/ suo sem

sand

Sand med Siafarstrondu/so hñ liet af ad mæla þad/þui þad mætte ecke reiknast. Josephs syner
G Og Jöseph atte tuo Sonu/adr enn Hallærid kom/hueria ed Asnath dotter Potiphar Keñe Manasse
mannsins i On fædde honum. Og hñ nefnde þañ fyrra Manasse/Þui Gud(sagde hñ)hefr þydist
latid mig gleyma allre minne Olucku/og ollu mijns Fodurs Husi. Þann añan nefnde hañ Gleymdur
Ephraim/Þui Gud(sagde hñ)hefur latid mig vaxa i þui Lande þar eg var fatækur. Ephraim
Og s̄ þau sio Friofgunar ar voru vmlidin i Egiptalande/þa toku þau sio Hallæris arin Vppuaxin
ad koma/þau s̄ Joseph hafde talad vm. Og þar vard Hallære i ollū Londū/Eñ i ollu Egip
talande var Braud. Enn sem ad þar kom/ at Egiptalandz innbyggiarar toku at lijda Sio Hallæris ar/a dögum
Hungur/þa bad Folkid Pharao vm Braud. Enn Pharao sagde til allra Egiptskra / Fared Jacobs
til Joseps/og huad sem hñ bydur ydur/þad giorid. Enn sem Hallærid megnadist i ollu Lan
dinu/þa opnliet Joseph allar Kornhlodur/og sellde þeim Egiptskum/Þuiad þess leingur sem
Hallærid var/þess þyngra vard þad j Landenu. Og oll Lond komu i Egiptaland/ad kaupa
sier Atuinnur af Joseph/ Þui miøg megnt Hungur var i ollū Londū.

XLII.

A NU sem Jacob sa/ad Korn var til kaups i Egiptalande/ þa sagde hñ til so- Tiu Syner
na sinna/Þui horfe þier so leinge a þetta? Siaed/ eg heyre sagt ad Korn Jacobs þara i
sie til kaups i Egiptalande/Þar fyrer farid ofan þangad/og kaupit oss At- Egiptaland
uinnur/so vier meigum lifa z deyia ecke. Þa foru Josephs Brædr ofan til Korn ad kaupa
Egiptaladz/ad kaupa korn. Eñ Jacob liet ecke BenJamin Josephs brod Act. 7
ur fara mz sijnum Brædrum/þui ad hñ sagde/Ma skie at hñ meige saka
nockut. Og Israels syner komu ad kaupa Korn/mz þm odrū s̄ at foru iafnframt þm/ Þui
ad þar var z Hallære i Canaās Lāde

Eñ Joseph var Hofdinge i Landinu/ Hñ sellde Kornid ollum monnum Landsins. Og sīn
B hñs Brædur komu nu til hñs/fiellu þeir nidur til Jardar fyrer honum/a sijnar Asionur/ Og
hñ sa þa og þeckte þa/enn hñ liet sem hñ þeckte þa ecke/og mællte hardliga vid þa / og
sagde til þeirra/Huadan eru þier adkomner? Þeir suorudu/af Canaans Lande/ad kaupa oss
Fædslur. Enn þo hñ þeckte þa/þa þecktu þeir hñ ecke ad helldr.

Joseph mintist þa a Draumana s̄ hñ hafde adr til forna dreymt vm þa/z sagde til þra/ Gen. 37
Þier munut vera Niosnarmeñ/komner til þess ad sia huar Landid er † opid. Þeir suorudu ho † veykt
num/Eige er so Herra/Þijner Þienarar eru hingad komner ad kaupa Fædslur. Vier erum
aller eins Mañs syner/vier erum ærliger/og þijner Þienarar hafa alldrei verid Niosnarmeñ.
Hñ sagde þa til þra/Nei/þier munut sañliga komner/ad skygnast vm huar Landid er † op- † veykt
C id. Þeir suorudu honum/Vier þijner Þionar erum tolf Brædur/ eins Mañs Syner i Ca-
naans Lande/og sa hinn yngste er nu heima hia vorum Fodur/enn sa tolfte er ecke til.

Joseph sagde til þeirra/Þetta er þad sem eg hefe sagt/Þier erud Niosnarmeñ. Þar vpp
a vil eg reyna ydur/ so sañarliga sem Pharao lifer/ Þier skulut ecki a burt fara Hiedan/fyrr
enn ydar yngste Broder kiemur hingad. Sendid eirn af ydur/z latid sækia hñ. Eñ þier sku-
lut vera i Fiotrum þar til eg reyne ydar sagner/huort þier seigid satt eda ei. Añars eru þier
so sannarliga sem Kong Pharao lifer/Niosnarmenn. Og hañ liet setia þa i Myrkuastofu
þria Daga

Enn a þeim þridia Deige sagde hñ til þeirra/Ef vilie þier hallda ydar lijfe/ þa giorid so
D sem eg seige/þuiad eg ottunst Gud. Ef þier erut fromer/þa vere eirn af ydar Brædrum bun-
din i Myrkuastofu i ydarn stad/enn adrer fare heim mz þad Korn sem þier hafid keypt/ydars
Hungurs vegna/og hafid hingad ydar yngsta Broder til mijn/þa vil eg trua ydrum ordum/
so þier skulud ecke deyia/ Og þeir giordu suo.

Og þeir toludust vid sijn a mille/Makliga lijdum vier þetta/þuiad vier misgierdum vid Gen. 37
Brodur vorn/siaande angist hñs Andar/þa hñ grat bænde oss/og vier villdum ecke heyra hñ/
og þar fyrer kiemur nu þsse Hormung yfer oss. Ruben suarade þeim/og sagde/ Huort sagde
eg ydur ecke þetta? Þa eg sagde/syndgist ecke vid Sueinen/enn þier villdut ecke hlyda mier.
Nu heimtist hñs Blod. Enn þeir vissu ecke ad Joseph skilde huad þeir toludu/þui hñ talade
E vid þa fyrer eirn Tulk. Og hñ snere sier fra þeim/z griet. Enn sem hñ snere sier nu til þra
aptur/og talade vid þa/þa tok hñ Simeon/og liet binda hñ fyrer þeirra augū.

Og Joseph baud/ad fylla skyllde Secke þeirra mz Korn/ og læta i Secke þeirra aptr sier-
huers þra Peninga/þar til mz Vister vppa veigiñ/Og so giordu þeir. Og þeir løgdu Kor-
nid vppa sijna Asna/og foru i burt þadan. Enn sem eirn þeirra leyste til sijns Secks/ ꝛ vill
de giefa sijnū Eyk Foodur i Herberginu/ þa fañ hñ sijna Peninga/ad þr lau ofan a j Seck
num. Og hañ sagde til siña Brædra/Mijner Peningar eru komner til mijn aptur/Sia/þr
eru hier i mijnum Seck. Og þeir vrdu ottaslegner og felmsfuller og søgdu/Huertu mun þad
sæta/ad Gud hefur giørt oss þetta?
Jacob Enn sem þeir komu nu heim til sijns Fødurs Jacobs/i þad Landid Canaan/ kunngiør- F
du þeir honum allt þad sem yfer þa hafde geingid/ og søgdu/ Sa madur sem er Herra i þui
Lande/hñ talade hardliga til vor/og hiellt oss fyrer Landsins Niosnara. Enn þa vier suøru-
dum honum/Vier erum erliger og vorum alldrei Niosnarar/helldr erum vier tolf Brædr vors
Fødurs syner/og sa eirn er ecke meir til/enn sa yngste er enn nu heima hia vorum Fødr/i Ca-
naans Lāde. Þa sagde Landzherran til vor/ Þar af vil eg merkia hūt þier erut fromer edur
ei/Latid eirn af ydrum Brædrum vera hier epter hia mier/enn þier takid fædslur handa ydar
Hwsum/ꝛ farid heim aptur/ꝛ hafed so ydarn yngsta Brodr til mijn hingad/Þa merke eg ad
þier erut ecke Niosnarmenn/helldur erliger/þa vil eg og giefa ydur ydar Broder aptur/ og so
lijka skulu þier meiga Kaupslaga hier i Lande.
Og sem þeir helltu Kornenu vr sinum Seckium/þa fann huor vm sig sijna Peninga i sij- G
num Seck. Og sem þeir sau/ad þad voru þra Peninga hnytelskautar/ þa vrdu þeir felms
fuller/ꝛ so þeirra Fader.
Þa sagde Jacob þeirra Fader til þeirra/ Barnlausan giøre þier mig. Joseph er ecke a
døgū/ꝛ Simeon er burtu/ BenJamin vilie þier i burt taka/allt þetta kiemur yfer mig. Ru-
ben suarade sijnum Fødur/ꝛ sagde/Ef eg fære þier hñ ecke aptur/þa sla þu bada mijna So
nu i Hel/Sel þu hñ ecke vtan i mijna hønd/eg vil færa þier hñ aptur. Hñ sagde/ Miñ Son
skal ecke fara þangad mz ydur/þui hñs Broder er andadur/ og hañ er eirn epter ordinn/ Ef
honum fielle nockur olucka til a veigenum þeim þier farid/þa munu þier leida mijnar Hærur
mz hiartans Sorg til Grafarinnar.

XLIII.

V sem Hallæris tijden þreyngde þeim fast i Landinu. Og er þeim Atuiñū A
var lokid sem þeir høfdu flutt af Egiptalande/ þa mællte Jacob vid Sonu
sijna/Farid aptr þāgad/ꝛ kaupid oss nockrar Fædslur. Þa suarade Juda ꝛ
sagde/Sa madr lagde mikid vid ꝥ/ꝛ talade so/Þier sklud ecke sia mitt And
lit/nema þui ad eins ad ydar yngste Broder sie med ydr. Sie þad nu so/ad
þu vilier senda vorn Broder mz oss/þa vilium vier ferdast þangad/ꝛ kaupa
þier atuinnur/ Eñ vilier þu ecke senda hñ mz oss/þa førum vier ecke ofan þangad / þuiad sa
madur sagde til vor/Þier skulut ecke sia mijna asionu/nema þui ad eins at ydar Broder sie mz
ydur.
Jsrael suarade/Mier til Hørmungar giørdu þier þad/ad þier søgdut honum ad þier ætt- B
ud nu enn eirn Brodur. Þeir suorudu/Sa madur spurde oss so nakuæmliga ad vorre ætt/ og
vm oss sialfa/huort Fader vor lifde/edur huort vier ættum Brodur nockurn? Þa suørudu vier
honum epter þui sem hñ oss adspurde. Eda huernen matte oss ꝥ i hug koma ad hñ munde seig-
ta/færid ydarn Brodur hingad mz ydur?
Þa sagde Juda til Jsraels sijns Fødurs/Lattu Sueinen fara med mier/suo vier meigum
bua oss til og ferdast/og lifum enn deyum ecke/bæde vier ꝛ þu/og vor smabørn. Eg vil vera i
borgun fyrer hñ/þu skallt krefia hñs af minne hende. Og ef eg fære þier hñ ei aptur/ og set
hñ fyrer þijn augu/þa vil eg bera þa Synd alla mijna daga. Og hefdum vier ecke tafid/þa
hefdū vier alla reidu tuær Reisur farid
Þa sagde þeirra Fader Jsrael til þeirra/Fyrst Naudsyn stendur til/þa giørid þad/ꝛ tak
Þesse Jurta id af þeim besta Auexte Landsins i ydar Secke/ og færid þeim manne Giafer/ sem er nockud C
nøþn eru okiend Balsamum og Hunang/og Jurter og Mirru ꝛ Dattel ꝛ Mandel. Takid og adra Peninga
iaþn wel hia med ydr/Og þa Peninga sem komner voru i ydar Secke hafid aptur/ Skie ma ad þar hafe
Gydingum misteкist til. Takid og hier til ydarn Brodur/takid ydur vpp og farid aptur til þess Mañs.
sialþum

Enn

Enn Gud Almattigur giefe ydur Myskunseme fyrer þeim manne/ suo hañ læte koma þann
annan ydarn Brodur/og þeñan BenJamin/aptur heim mz ydur/Eñ eg hlyt nu ad vera/so
sem sa ad ræntur er sijnum Børnum.
So toku þeir Gæfurnar/ og tuefallda Peninga mz sier/ og BenJamin/toku sig vpp/og Jacobs Sy-
foru i Egiptaland/og komu fyrer Joseph. Þa leit Joseph BenJamin mz þeim/og sagde til ner fara i E-
D sins Rædsmans/ Fylg þessum mønnum til Herbergis/ slætrid og reidid til / þui þeir skulu giptaland i añ-
eta mz mier Middags verd. Og Madurinn giørde sem ad Joseph bifalade honum/og fylgde ad sinn
moñunum i Josephs hus.
Enn þeir ottudust/fyrer þui ad þeir voru leidder inn i Josephs hus/og søgdu / Vier erum
lætner hier iñ/fyrer søkum þeirra Peninga sem vier fundum i vorum Seckium/ so ad hñ ko-
me Søkum a oss/og læte sijdan eirn Dom ganga yfer oss/so hñ kunne med þessu ad taka oss
til Þræla/mz vorum Øsnum. Þar fyrer geingu þeir til Josephs Rædsmans/og tøludu vid Gen. 42
hñ/fyrer Dyrum vte/og søgdu/Minn Herra/vier forum fyrre ofan hingad ad kaupa Fæd-
slur/Og þa vier komum til Herbergis/og leystum til vorra Seckia/Sia/ þa fann huør eirn
sijna Peninga/ofan a j sijnū Seck/mz fullre vigt/og þui høfum vier fært þa hingad mz oss
E aptur. Vier høfum ⁊ tekid adra Peninga mz oss/ad kaupa oss Fædslur fyrer/Eñ vier vitum
ecke/huer lagt mun hafa vora Peninga aptr i vora Secke
Þa sagde hñ/Verid til Fridz/ottist ecke/ydar Gud/og ydra Fedra Gud /hefur giefed ydur
Fiesiod i ydra Secke/Eg mztok ydra Peninga. Og hñ leidde Simeon vt til þeirra/⁊ leidde
þa i Josephs Hws/ og gaf þeim Vatn/ ad þuo sijna fætur/ suo gaf hañ og þeirra Eykium
Foodur. Enn þeir til reiddu sijnar Giafer/i mote þui ad Joseph munde koma vm Middag-
inn/þui þeir høfdu heyrt ad þr skylldu fa þar Matar.
Enn sem Joseph gieck nu inn i Herbergid/bæru þeir honum þeirra Gæfur i sijnum hon- Hier radast
F dum/og fiellu nidur til Jardar fyrer hønum. Eñ hñ heilsade þeim blijdliga ⁊ sagde/Huersu Josephs Draumar/ sem fyrr
ma sa gamle madur ydar Fader/af huerium þier søgdud mier/Lifer hñ enn nu? Þeir suoru- gietur
du/ Vel ma þinn Þienare vor Fader/og hañ lifer enn nu. Og þeir lutu og fiellu nidur Cap. xxxvij
fyrer honum.
Þa vpplypte hñ sijnum Augum/og sa siñ Brodur BenJamin sammæddan vid sig/⁊ sag
de/Huert er þ ydar yngste Broder/sa er þier søgdut mier fra? Og hñ sagde framueigis/Gud
myskune þier miñ Son. Og Joseph flytti sier/þui hñs Hiarta brann af Ast vid sinn Brodr/
og Tæren fiellu af honum/og hñ gieck inn i sitt Suefnhus og griet þar. Og sem hñ hafde
þueigid sitt Andlit/gieck hñ vt/⁊ liet ecke a sier sia/ ⁊ sagde/Leggid Braud a Bordid.
G Suo bæru Þienararner sierlage fyrer hñ/og sierlage fyrer hañs Brædur / og sierlage Joseph bydur
fyrer þa Egiptsku/sem ætu mz honum/Þuiad ecke leyfist Egiptskum ad eta mz þeim Ebre- Brædrum sij-
skum/þui þad er þeim suiuirduligt. Og þeir voru setter þuert yfer fra honum/sa frumgietne num til snæd-
epter siñe Frumgietningu/og sa enn yngste epter sijnum vnga alldre/þad vndrudust þeir ad- ings
rer sijn i mille. Og hñ sende sendingar fra sier til þeirra/enn þo mestar BenJamin/ so ad hñ
fieck fim̄ slijk meir eñ hiner adrer. Og þeir drucku ⁊ vrdu druckner mz honum

XLIIII.

A JOseph baud sijnum Rædzmañe/og sagde / Fyll þu þessara maña Secke med
Korn/suo mikid sem i þeim liggur/ og legg Silfur sierhuers þeirra efst i hans
Seck/Og legg mitt Silfurkier i BenJamins Seck/ ⁊ þa Peninga s̄ hñ gaf
fyrer sitt Korn. Hñ giørde sem Joseph baud honum.
Vm Morguniñ arla/lietu þeir þa fara af stad mz sijnum Øsnum. Og
sem þeir voru skamt burt farner af Stadnum/þa sagde Joseph til sijns Rædz
mans/Rijs vpp/og far epter þessum moñum/og høndla þa/og seig þu so til þeirra/Huar fy-
rer hafe þier bitalad jllt fyrer gott? Þad Bordkier(sem þier hafid stolid)þat er þad af hueriu
minn Herra dreckur/⁊ huert hñ hefur til sijns Spadoms/þier hafid vondsliga giørt. Og þa
hñ hafde høndlad þa/þa talade hñ þesse ord vid þa.
B Þeir suørudu honum/Þui mæler minn Herra soddan ord? Fiarlægt sie þad þijnum Þie-
nurum/ad giøra slijkt. Sia/ þa Peninga sem vier fundum efst i vorum Seckium/færdū vier
hingad vr Canaans Lāde/Og huernen skylldū vier þa nu stela añad huort Silfre eda Gulle

 vr þij-

vr þíns Herra hwse? Nia huerium sem þ finst/ a medal þiña Pienara/ hñ skal deyia/ Þar
til vilium vier og suo vera míns Herra Þionar. Hañ sagde/ Ja/ Verde suo sem þier hafit
mællt/ Nia huerium sem þad finst/ hñ skal vera minn Þræll/ Eñ þier skulut fara i fride. E
Þa hrødudu þeir sier/ og toku ofan sijnar Klyfiar/ og løgdu a Jørd/ og sierhuer leyste til
sijns Secks. Og hñ ransakade/ z hof vpp hia þm ellsta/ z til hins yngsta/ Þa fanst Bord-
kierid i Seck BenJamins. Enn þeir rifu sijn Klæde / og lietu vpp Klyfiar sijnar/ og foru i
Borgena aptur.
Og Juda gieck mz sinum Brædrū i Joseps hus/ þui at hñ var þar þa eñ. Og þeir fiellu
nidur til Fota Joseph. Þa sagde Joseph til þeirra/ Þui þordu þier at giøra þtta? Vite þier
ecke/ ad þuilijkur madr sem eg er/ kañ vel ad rada slijkt? Juda sagde/ Huad skulum vier seig-
ia minū Herra/ eda huad skulum vier tala? Eda huernen kunnum vier ad afsaka oss? Gud D
hefur fundid Ranglæte þinna Þienara. Sia/ vier og hñ sem Bordkierid fanst hia erū míns
Herra Þionar. Hñ sagde/ Þad sie langt fra mier/ ad eg giøre þad. Sa madur hia huerium
Juda talar fyrer Joseph — Kerid fanst/ hñ skal vera minn Þion. Eñ farid þier i fride vpp til ydar Fødurs.
Þa gieck Juda ad honum/ z sagde/ Minn Herra/ Leyf þínum Þienara ad tala eitt ord
fyrer þínum Eyrum/ miñ Herra/ og ad þu reidist mier ecke þínum Þienara/ þui þu ert s sial-
fur Pharao. Miñ Herra spurde sijna Þienara ad/ og sagde/ Hafe þier z eirn Fodr eda bro-
Gen. 42 — dur? Þa suørudu vier/ Vier høfum eirn gamlan Fødur/ og eirn vngan Suein sīn hañ gat i
i siñe Elle/ eñ híns samnæddur Broder er latiñ/ og þsse er eiñ epter af siñar Modr sonum/ og
híns Fader elskar hñ. Þa sagder þu til þiña Þienara/ Færid hñ hingad ofan til mín/ eg vil E
audsyna honum Næd. Þa suørudu vier mínum Herra/ Sueirnen ma ecke koma fra sijnum
Fødur/ Enn ef hñ fer fra honum/ þa deyr hñ. Þa sagder þu til þinna Þienara/ Kome ecke
ydar yngste Broder hingad mz ydur/ þa skulu þier ecke sia mitt Andlit framarmeir.
Þa forum vier af stad/ og komum heim til þíns Þienara míns Fødurs/ og kunngiørdum
honum míns Herra ord. Þa sagde vor Fader/ Ferdist af stad aptur/ z kaupid oss Fædslr nock
rar. Þa suøruduum vier/ Ecke þurfum vier ad fara ofan þangad/ nema þui ad eins ad vor
Gen. 37 — yngste Broder sie mz oss/ þa vilium vier fara þangad/ þui vier þorum ecke ad sia þess mañs F
Andlit/ ef vor yngste Broder er ecke mz oss. Þa sagde þinn Þienare miñ Fader til vor / Þier
vitid ad mín Kuinna Rachel hefur fædt mier tuo sonu/ annar þeirra for heiman fra mier/ og
seigia meñ ad hñ hafe verid rifinn i Hel/ og sijdan hefe eg ecke sied hñ. Og ef þier takid nu
þennañ fra mier/ og kemur honum nockur Olucka til a Veigenum/ þa munu þier leida mín-
nar Hærur til Grafariñar mz Harme.
Nu ef eg kem heim til þíns Þienara/ míns Fødurs/ og Sueirnen er ecke mz oss/ fyrer þui
ad híns Sæl hanger vid sueinsins Sæl/ z nær hñ sier/ ad Sueirnen er ecke mz oss/ þa mū hñ G
deyia/ So færum vier þa/ þíner Þienarar Hærur vors Fødurs þíns Þienara/ mz Hiartañs
Sorg til Grafarinnar. Þuiad eg þiñ Þienare er i borgan fyrer Sueinen/ vid miñ Fødur/ z
sagde eg/ Ef eg fære þier hñ ecke aptr/ þa vil eg sekr vera alla mína daga. Læt nu þar fyrer
þinn Þienara vera epter i Sueinsins stad/ ad þiona mínum Herra/ z læt Sueinen fara vpp
mz sijnum Brædrum/ Þuiad eigi giet eg farid/ vpp til míns Fødurs/ ef ad Sueirnen er ecke
mz mier/ So eg siae vppa þa Hørmung/ sem koma mun yfer miñ Fødr.

XLV.

Joseph lætur sijna Brædur þeckia sig — HA gat Joseph ecke halldid sier leingur/ fyrer øllum þeim sem stodu hia hon- A
um/ og hñ kallade/ Latid huern mañ fara vt fra mier / og þar stod ecke eirn
madr epter/ þa Joseph liet sijna Brædur þeckia sig. Og hñ griet mz hærre
Act. 7 — Røddu/ so þ heyrdu Egiptsker/ z þ heyrdist j Pharaonis Hus. Og hñ sagde
til sinna Brædra/ Eg er Joseph/ Lifer miñ Fader eñ nu? Enn híns Brædur
mættu onguu suara hm/ so hrædder voru þeir ordner fyrer híns Auglite.
Þa sagde hñ til siña Brædra/ Komit hingad til mín/ z er þeir geingu til híns/ þa sagde hñ
Eg er Joseph ydar Broder/ huern þier selldut i Egiptaland. Hrædist ecke/ og hu:rid ecke ad eg B
sie þar fyrer Reidur/ ad þier selldut mig hingad/ Þuiad ydur til hialþar hefur Gud sendt mig
hingad fyrer ydur. Þuiad tuø Aar eru sijdan þetta Hallære kom i Landed/ og þar eru eñ nu
epter fim Aar/ a huerium meñ skulu huerke sæ nie vppskiera. Eñ Gud hefur sent mig hin-
gad fyrer

gad vndã ydur/ad hñ vill lata ydur halldast vid a Jørdunne/og frelsa ydart lijf mz storre frelsan. Og eige hafe þier sendt mig hingad/helldur Gud/hñ hefur sett mig Fødr Pharaonis/og eirn Herra yfer allt hñs Hws/og eirn Hofdingia yfer allt Egiptaland.

C Flytid ydur nu/og farid vpp til mijns Fødurs/og seigid honum/Þetta seiger Joseph þinn Son/Gud hefur giort mig ad Hofdingia yfer allt Egiptalãd/Kom ofan til mijn/ tefdu ecke/ Þu skallt bwa i Lande Gosen/og vera nærre mier/þu og þijner Syner/og þijn Barnabørn/ þitt Kuikfie smætt z stort/z allt þ þu hefur/Þar vil eg fæda þig. Þui þar stãda eñ nu fim Hallæris Aar epter/So ad þu ecke fordiarfist/med þijnu Hwsi/og ollu þui þu hefur. Siaid/ ydar augu sia þad/og mins Brodurs BenJamins Augu/ad eg tala muñliga vid ydur. Kuñ

D giorid mijnum Fødur alla mijna Vegsemd i Egiptalande/og allt þad sem þier hafid sied/ farid skyndeliga/ z komit ofan hingat mz mijnum Fødur.

Joseph bydur sijnum Fødur i Egiptaland

Og hñ fiell vm hals sijnum Brodur BenJamin/og griet/Og BenJamin griet z so vm hñs Hals. Og hñ mintist vid alla sijna Brædur/z griet yfer þeim. Epter þta toludu hñs Brædur vid hñ.

Þesse tijdinde komu i Pharaonis hus/ad Josephs Brædur voru komner/þad likade Pha-

E raone vel/og ollum hñs Þienurum. Og Pharao sagde til Josephs/Seig þu þijnum Brædrum/Giørid so/Klyfied ydar Eyke/og farit heim aptur i Canaans Land/og takid ydar Fødur/og ydart frændlid/og komit til mijn/Eg vil giefa ydur Godz i Egiptalande/ad þier skulud eta Merg Landsins. Og biod þeim/Giørit so/Takid ydur Vagna af Egiptalande/ handa ydar Børnum og Konum/og takid ydarn Fødur/og komit hingat. Og lijtid ecke epter ydar Bushlutũ/Þuiad Audæfe alls Egiptalandz skulu vera ydar.

Pharao bydr Josephs Brædrum ad sækia Jacob

F Og Israels syner giordu so. Og Joseph fieck þm Vagna/s Pharao baud/z so Vister a veigen. Hñ gaf z hũiũ þra tueñañ Natijda klædnad/Eñ BenJamin gaf hñ þriuhũdrud Silfurpẽinga/z fim helgra Daga klæde. Og hñ sende sijnũ Fødr þ᷎ mz tiu Asna klyfiada mz Godz af Egiptalande/z tiu Øsnr klyfiadar af Korne/Braude z Vistũ hãda sijnũ Fødr a veigen. Suo liet hñ sijna Brædr fara/Og þr foru i burt. Og hñ sagde til þra/Deilid ecke a vegenũ.

Þeir foru af Egiptalande/og komu i Canaans Land/til sijns Fødur Jacobs/kunngiordu

G honum og søgdu/Joseph lifer enn nu/og er eirn Herra yfer ollu Egiptalande. Eñ hñs hiarta hugsade allt annad/þui hñ trude ecke þeirra søgu. Þa søgdu þeir honum oll Josephs ord sem hñ hafde sagt til þeirra. Og sem hñ sa þa Vagna sem Joseph hafde sendt / honum til flutnings/ þa endurlifnade Ønd Fødur þra Jacobs. Og Israel sagde/ Þad er mier nog ad minn son Joseph lifer enn nu/Eg vil fara z sia hñ/adur eñ eg andast.

XLVI.

A Israel for mz ollu þui hñ atte. Og sem hñ kom til BerSaba/ offrade hann sijns Fødurs Israels Gude Forner. Og Gud sagde til hñs/ vm Nott/i eirne Syn/Jacob/Jacob. Hñ suarade/Hier er eg. Og hñ sagdi/Eg er Gud/þijns Fødurs Gud/ottast þu ecke ad fara i Egiptaland/þuiad þar vil eg giora þig/ ad eirne mikillre Þiod. Eg vil fara ofan mz þier i Egiptaland/z eg vil leida þig vpp aptur hingad/Og Joseph skal leggia sinar hendur yfer þijn Augu.

Jacob fer i Egiptaland

Jacob tok sig vpp fra BerSaba/z Israelis syner fluttu þeirra Fødur Jacob/ mz sijnum Sonum og Kuinnum/ i Vøgnum þeim sem Pharao hafde sent/ ad flytia þa a. Og þeir toku sitt Kuikfie/og alla þa Fiarhlute sem þeim hafde aflast i Canaans Lande/ og komu i Egipta Land/ Jacob og allt hñs Afkuæme mz honum/hñs Syner og hñs sona syner mz hm/ hñs Dætur/og hñs Dætraborn mz honũ/z allt hñs Sæde flutte hñ mz sier til Egiptalandz.

Jacobs Kynkuisl

Þesse eru Israels sona nøfn/sm komu i Egiptaland. Jacob/og hñs Syner. Ruben Ja-

B cobs Frumgietiñ son. Rubens syner/Hanock/Pallu/Hesron/ z Charmi. Simeons syner/ Jemuel/Jamin/Ohad/Jachin/Zohar z Saul/sonur þeirrar Canuersku Kuiñu. Levi Syner/Gerson/Cahat/z Merari. Juda syner/Ger/Onam/Selah/ Perez z Serah. Eñ Ger og Onan deydu i Lande Canaan. Enn Perez syner/Hezron z Hamul. Isaschar Syner/ Thola/Phua/Job z Simron. Sebulons syner/Sered/Elom/Jahleel/ Þesser eru syner kom ner af Lea s hñ fædde Jacob i Mesopotamia mz siñe dottr Dina/þssar allar Saaler voru ad

Exod. 1. 6
Num. 26
1 Para. 4
Syner Jacobs komner af Lea xxxiij

lu Þriatiigu og þrÿr med Sonum og Dætrum.

Syner Gad eru þesser/ Ziphion/ Naggi/ Suni/ Ezbon/ Eri/ Arodi og Areli. Syner Asser/ Jamna/ Jesua/ Jesui/ Bria/ og Sera þra Syster. Enn syner Bria/ Neber og Malchiel. Þesser eru þeir syner af Silpa sem Laban gaf siñe Dottur Lea/ og hun fædde Jacob þssar sextan Sæler.

Syner kom- ner af Silpa xvi

Syner Rachel Jacobs Kuiñu/ Joseph og BenJamin/ ꝛ Joseph gat i Egiptalande Manasse ꝛ Ephraim/ sem Asnath Potiphers dotter Kieñemañsins i On fædde honum. BenJamins syner. Bela/ Bechel/ Asbel/ Gera/ Naaman/ Ehi/ Ros/ Nupim/ Hupim/ ꝛ Ard. Þesser eru þeir syner af Rachel sem hun gat Jacob/ aller saman fiortan Sæler. C

Syner kom- ner af Rackel xiiij

Syner Dan/ Husim. Syner Neptali/ Jazheel/ Guni/ Jezer og Sillem. Þesser eru syner af Bilha/ sem Laban gaf siñe Dottur Rachel/ og hun fædde Jacob þessar sio Sæler. Allar Sæler sem komu mz Jacob i Egiptaland/ og komnar voru af hñs Lendum (ad vndanteknum hñs Sonarkonum) eru allarsaman sex og sextiige Sæler. Enn Josephs syner sem fædder eru i Egiptalande/ eru tuær Sæler. So ad allar Sæler sem komu i Egiptaläd/ af Jacobs Hwsi/ voru siøtiigu.

Syner Bilha vij

Og hñ sende Juda fyrer sier til fundar vid Joseph/ ad seigia honu komu þeirra til Gosen. Þa liet Joseph spaña fyrer siñ Vagn/ og dro til fundar vid Fødur siñ/ til Gosen/ Og sem hñ sa hñ/ fiell hñ vm hñs Hæls/ ꝛ griet leinge vm hñs Hæls. Þa sagde Israel til Joseph/ Gladur vil eg nu deyia/ fyrst eg hefi sied þitt Andlit/ at þu eñ nu lifer. D

Joseph sagde til siña brædra/ ꝛ til siins Fødurs huss/ Eg vil fara vpp til fundar vid Pharao/ kuñgiøra honum ꝛ seigia til hñs/ Miiner Brædur/ og mitt Fødurs hus er komit til miin af Lande Canaan/ og eru Fiarhirdar/ Þui þeir eru þeir meñ / sem vmgeingist hafa mz Fie/ Þeirra Kuikfie smatt og stort/ og allt þad þeir eiga/ hafa þeir haft hingad mz sier. Og þa Pharao kallar nu ydur fyrer sig og seiger/ Hvad er ydart verklag? Þa skulu þier seigia/ Þiiner Þienarar eru þeir meñ/ sem vmgangast mz Kuikfie/ fra vorum vngdome allt til þessa/ bæde vier og vorer Forfedꝛ/ So þier meigit bwa i lande Gosen. Þuiad þeir Egiptsku hafa andstygd a øllum Fiarhirdurum.

XLVII.

Þa kom Joseph/ og talade vid Pharao/ og sagde/ Miñ Fader og miiner brædur/ þeirra Kuikfie og Niord/ sma og stor/ og allt þad þeir eiga / er komid af Canaäs lande/ Og sia/ þeir eru i Lande Gosen. Og hñ tok fim af siinu yngstum Brædrum/ og skickade þa iñ fyrer Pharaonem. Þa talade Pharao til hñs Brædra/ Hvert er ydart Verklag? Þeir suorudu/ Þiiner Þienarar eru Fiarhirdarar/ vier ꝛ vorer Forfedꝛ. A

Og eñ søgdu þr til Pharao/ Vier erū komner til ad bwa hia ydꝛ hier j Läde/ Þui þiiner Þienarar hafa ongua fædu til siñar hiardar/ so storliga þreynger Hallære Canaans land. Þar fyrer leyf þu þiinum Þienurum ad bwa i Lande Gosen. Pharao sagde til Joseph/ Þiñ Fader og þiiner Brædur eru komner til þiin. Egiptaland stendur opit fyrer þier/ Lat þa bua i þui besta Takmarke Landsins/ bue þeir i Lande Gosen. Og ef þu veist nockra Dugnadarmenn vera a medal þeirra/ þa set þa yfer miinar Hiarder. B

Joseph leidde siñ Fødꝛ Jacob til fundar vid Pharaonem/ ꝛ skickade hñ fram fyrer hñ. Og Jacob blessade Pharaonem. Eñ Pharao spurde Jacob/ Hüsu gamall ert þu? Jacob sagde til Pharaonem/ Miñ vegferdartiime er hundrad og þriatiige Aar/ faer og iller eru miiner Dagar/ og na ecke Aaratolu minna Forfedra/ a døgum þeirra vegferdar. Og Jacob blessade Pharaonem/ ꝛ gieck vt fra hm. C

Joseph hefur Jacob fyrer Pharaonem

Enn Joseph skickade siinum Fødur og siinum Brædrum Bustade/ og gaf þeim Eigner i Egiptalande/ þar bester voru Landzkoster/ sem var i lande Raemses/ so sm Pharao hafde bodid. Og Joseph fædde siñ Fødꝛ/ ꝛ siina Brædꝛ/ ꝛ allt sitt Fødurs hus/ sierhuern epter þui s hñ hafde Børn til. Eñ þar var eckert Braud i øllum Londu/ Þuiad Hallæred þreyngde miøg fast ad/ so ad Egiptaland og Canaan þreyngdist af þui Hallære. Og Joseph safnade øllum Peningum til samans sem fundust i Egiptalande og Canaan/ fyrer þad Korn sem þeir keyptu/ Og hañ lagde þa alla Peninga i Pharaonis hus. D

Nu sem þa þraut Peninga i Egiptalande og Canaan/ þa komu aller Egiptsker til Josephs/

sephs/z søgdu/Gief oss Braud/Þui lætr þu oss deyia fyrer þier/þo ad vier høfū ei Peninga?
Joseph suarade/Hafid hingad ydar Kuikfie/so vil eg giefa ydur Fædslur fyrer Kuikfied/fyrst
ad þier hafed ecke til Peninga. So færdu þeir þad til Josephs. Og hn̄ gaf þeim Korn fy-
rer þeirra Hesta/Saude/Vxa/og Asna. So hialpade hn̄ þeim mz Braud/þad Aar i geg-
num/fyrer allt þeirra Kuikfie.

E Eñ sem þad Aarid var vte/komu þeir þad añat Aar til hn̄s z søgdu honum/ Vier vilium
ecke dylia þess fyrer Herra vorum/ad ei alleinasta Peningar helldur og so Kuikfied er i burt/z
vier høfum ecke meira epter/handa Herranum/vtan vora Likame og vorar Jarder/ Þui læ-
tur þu oss deyia/og vora Akra verda i eyde? Kaup þu oss z vorar Jarder fyrer Braud/at vier
z Jarder vorar sieum Pharaonis Þrælar/Gief oss Sæde/so ad vier meigū lifa og ecke deyia/
z ad Akrarner ecke eydist

So keypte Joseph allt Egiptaland/til handa Pharaone/Þui þeir Egipsku selldu huer sij-
nar Jarder fyrer Sulltar saker. Og mz þessu vard Landid Pharaonis eign. Og hn̄ vtskip
te Folkinu vm Borgernar/fra þm einum EgiptaLandz enda til annars/ Ad vndantek-
num Prestaña Jørdum/ þær keypte hn̄ ecke/Þuiad Pharao hafde skickat Prestunum/ huar Prestaña Friheit
F af þeir skylldu næra sig/af hn̄s eign sem hn̄ hafde giefit þeim / Þar fyrer þurftu þeir ecke ad
selia sijnar Jarder.

Þa sagde Joseph til Folksins/Sia/eg hefi i Dag keypt ydur og ydar Akra/Pharaoni til
handa/take þier nu Korn til Sæds. Eñ af Auextinum skulu þier giefa Pharaoni þañ fim-
ta hlut/Þeir fiorer hluter skulu vera ydar/til Sæds og Fædslu/fyrer ydar Hws z Heimkyñe.
Þeir søgdu/læt oss ad eins lifa/og fiña Nad fyrer þierr vorum Herra/Vier vilium giarnan Løgmal vm
vera Pharaonis Þrælar. So skickade Joseph þeim ein Løg/ iñ til þessa Dags yfer allt E- pinitung Kon-
giptaland/at huer madur skyllde giefa Pharaone þañ fimta hlut/ Vndan teknum Prestaña ge til handa
Jørdum/ þær komu ecke vnder Pharaonem

G So var Jsrael buande i Egiptalande/ i Lande Gosen/og eignadist þad. Og þeir vxu og
margfiølgudust mieg. Og Jacob lifde seytian Aar i Egiptalande/ So ad hañs allr Alldur 147. Ar.
vard Hundrat/ siø og fiørutie Aar.

Nu sem nalgadist Andlatz tijd Jsrael/þa kallade hn̄ siñ Son Joseph til sijn / og sagde til
hn̄s/Hafe eg fundid Nad fyrer þier/þa legg þijna hønd vnder mijnar Lendar / og syn mier Jacob vill
Kiærleika og Tru/so at þu jarder mig ecke i Egiptalande/Helldur vil eg liggia hia mijnum iardast hia sij-
Forfedrum/Og þu skallt flytia mig af Egiptalande/og jarda mig hia Leidum þeirra. Hañ num Fedrum
sagde/Eg vil giøra so sem þu hefur sagt. Eñ hn̄ sagde/So suer mier þar Eid vppa. Og hn̄
soor hm̄/ Þa hneigde Jsrael sig i Sængiñe ad Høfdalaginu.

XLVIII.

A Ar epter var Joseph sagt/Sia/þiñ Fader er siukur. Þa tok hn̄ sijna bæda
Sonu Manasse og Ephraim mz sier. Þa var sagt Jacobi/ Sia þiñ Sonr Gen. 28
Joseph kemur til þijn. Þa hreyste Jacob sig/og settist vpp i Sængiñe z sag-
de til Joseph.

Almattugur Gud birtist mier i Lus i Lande Canaan/og blessade mig/og
sagde til mijn/Sia/eg vil læta þig vaxa z margfalldast/z læta fiølda Fol-
ks koma af þier/og eg vil giefa þijnu Sæde þetta land til æfinligrar Eignar. So skulu nu Jacob reik-
þijner tueir Syner Manasse og Ephraim/sm̄ þier eru fædder i Egiptalande/ædur eñ eg kom nar Ephraim
hingad til þijn/vera mijner/lijka sem Ruben og Simeon. Eñ þeir sem þu att hier epter/þeir og Manasse
skulu vera þijner/og kallast sem þeirra Brædr/i þra Arfskipte. fyrer sina Sonu

Þuiad þa eg kom af Mesopotamia/andadist Rachel fyrer mier/i þui Lande Canaan/a
þm veige/þa eg var eina Milu vegar til Ephrata/Og eg grof hana þar i þeim sama stad/
a veigenum til Ephrata/ sem nu kallast Bethlehem

B Og Jsrael sa Josephs Sonu/og sagde/Huerier eru þesser? Joseph suarade sijnum Fødr/
Þesser eru mijner syner sem Gud hefur hier giefid mier. Hn̄ sagde/Lat þa hingad til mijn/so
ad eg blesse þa/Þuiad Jsrael glaptist Syn af Elle/so ad hn̄ gat ecke vel sied. Og hañ leidde
þa til hn̄s/Eñ hn̄ kyste þa/og tok þa i fang sier/z sagde til Joseph/Sia/eige hugda eg ad eg
munde sia þitt Andlit/og sia/Gud hefur ad auk þess/og læatet mig sia þitt Sæd. Og Joseph
tok þa

tok þa af hũs Fadme/ ꝛ hneigde sig til Jardar a sijna Asionu.

So liet Joseph þa bꝛda/ Ephraim sier til hægre handar/ mot Jsraels vinstre Hønd/ enn Manasses til Vinstre handar/ mote Jsraels hægre hønd/ ꝛ leidde þa til hũs. Eñ Jsrael riet te sijna hægre hønd vt/ og lagde hana a Effraims høfud sem var yngre/ og sina vinstre hønd a Manasses høfud/ skiptande so viliande vm sijnar hendꝛ/ þui Manasses var sa hiñ Frumgietne. Og hũ blessade Joseph/ ꝛ sagde/ Gud/ i huers auglite mijner forfedꝛ Abraham ꝛ Jsaac geingu/ sa Gud sem ad fædde mig mijna Lijfs tijd iñ til þessa Dags/ Sa Eingill s̃ mig hefur frelst fra øllu vondu hñ blesse þessa Sueina/ ad þeir kallist a epter mijnu nafne/ og epter miña Forfedra Abrahams og Jsaacs nafne/ og þeir vaxe og verde marger a Jørdunne. E

Jacob blessar Manasses og Ephraim

a (Epter) Þad er/ þeir skulu kallast mijner Syner

Eñ sem Joseph sa þad/ ad Fader hũs lagde sijna hægre hønd vppa Ephraims Høfud/ þa mislikade þat honum. Og hñ tok vpp sijns Fødurs hønd af høfde Ephraim/ ꝛ villde leggia hana yfer Manasses høfud/ og sagde til hans/ Ecke so miñ Fader/ þesse er sa hiñ Frumgietne/ legg þijna hægre hønd vppa hũs høfud. Eñ hũs Fader neitade þui/ ꝛ sagde/ Eg veit þad vel mini Son/ eg veit þad vel. Þesse skal og verda at Folke/ og margfalldast/ Eñ hañs yngre Broder skal verda meire eñ hñ/ og hũs Sæde skal verda eitt mikid Folk. Suo blessade hñ þa þañ sama dag/ og sagde/ Huer sem vill blessa nockurn i Jsrael/ hñ skal seigia/ Gud giøre vid þig lijka sem vid Ephraim ꝛ Manasse. Og so sette hañ Ephraim fyrer Manasse. D

Og Jsrael sagde til Josephs/ Sia/ eg andast/ Og Gud skal vera mz ydur/ og leida ydꝛ aptur i ydart Fødurland. Eg hefe giefid þier eirn hluta Landsins/ fram yfer þijna Brædur/ hũn eg tok af þeirra hende Amorreis/ mz mijnu Suerde og Boga.

XLIX.

Jacob blessar Sonu sijna

Genesis. 25
2 Para. 5

Jacob kallade sijna Sonu fyrer sig/ og sagde/ Safnid ydur til samans/ suo eg meige kuñgiøra ydur/ huad yfer ydꝛ skal koma/ a seinustum Døgum/ Neimtist saman/ og hlydid til þier Jacobs Syner/ og heyred ydarn Fødꝛ Jsrael. A

Ruben miñ fyrste Son/ Þu ert miñ Kraptur/ og mijn fyrsta Magt/ yppastur i Offre/ og yppastur i Rijkenu. Hñ rañ lausliga burt sem Vatn/ Þu skallt ecke vera ædstur/ þuiad þu forst vpp i þijns Fødurs Sæng/ og saurgader mijna Sæng mz þiñe vppfør

Gene. 34

Þeir Brædur Simeon og Leui/ Þeirra Suerd eru Mordingia vopn. Mijn Sæl skal ecke koma i þra Rad/ ꝛ mijn æra skal ecke vera i þeirra Samkundu/ Þui þr myrtu mañ i siñe Reide/ ꝛ mz sijnum eigen vilia hafa þr Vxan fordiarfad. Bøluud verde þeirra Reide/ þui hun er so strøng/ og þeirra Grimd ad hun er so hørd. Eg vil skipta þeim i Jacob/ og tuistra þeim i sundꝛ medal Jsrael.

Juda/ Þu ert þañ/ Þig skulu þijner Brædur prijsa/ Þijn hønd skal vera a þinna Ouina Halse. Þier skulu þijner Fødursyner lwta. Juda er Leons Hnølpur/ Þu ert hatt komiñ miñ Son vid storan Sigꝛ/ Hñ kraup nidꝛ/ og lagde sig so sem Leon/ ꝛ so sem Leoniña/ Huer vill vpp reisa sig i mote honum? Su Konungliga Spijra skal ecke burt takast fra Juda / nie helldur Lærimeistaren fra hũs Fotum/ fyrr eñ sa † Frelsaren kiemur/ og ad honũ skulu Þiodernar safnast. Hñ mun binda siñ Fola vid Vijntrie/ og sijna Asnu vid þañ edla Vijnkuistiñ. Hann mũ þuo siñ Klædnad i Vijne/ og siñ Møttul i Vijnberia blode. Hũs Augu eru raudare eñ Vijn/ og hũs Teñur huijtare eñ Miolk. B

† Silo (Silo) Merker/ Lukku saman/ Hamingiufullan Sigurvegara/ þyrer Andann og Truna/ þui hønum wier þad norrænad Frelsare

Sabulon skal bua hia Nøfniñe vid Sioen/ og þar sem Skipalagen eru/ ꝛ hũs Landamerke taka ad Sydon.

Jsaschar skal vera eirn Beinasne/ og skal leggia sig a mille Landamerkiaña. Og hañ sier ad Huijlden er god/ og ad Landid er Lysteligt/ Eñ hñ hefꝛ beygt sijnar Herdar til byrdar/ og er orden eirn Skattgilldur þienare.

Dan skal vera Domare yfer sinu Folke/ so sem ein øñur ættkuijsl i Jsrael. Dan skal vera eirn Høggormur a veige/ og ein Nadra a Gøtuñe/ bitande i Hestsins Hæl/ suo ad sa ed rijdur falle a Bak aptur. DROTTJN/ eg bijd epter þijnu Hialpræde. E

Gad Herklæddur/ skal færa Strijdsherin fram/ og til baka aptur.

Af Asser kiemur þad feita Braud/ Og hñ mun giøra Kongunum til vilia.

Neptali er eirn snar Hiørtur/ ꝛ gefur føgur ord.

Joseph mun vaxa/ Hn̄ mun vaxa sem eirn Vppsprettu brunnur/ Dæturnar ganga fram
mz Valldstiornīne. Og þo ad Skotmeñern reidist/ ⁊ strijde i mote hm̄/ ⁊ ofsæke hn̄/ so vdr þo
hn̄s Boge fastur/ og Armleggur hn̄s handa sterkur/ fyrer hendur þess hins megtuga i Jacob
Af honum eru komner Hirdarar og Steinar i Jsrael. Af þijns Fødurs Gude ert þu holpiñ
og blessadur ert þu af þeim Almattuga/ mz Blessan af Himnum ofan/ mz Blessan af Vnd-
erdiupenu/ sem hier vnderliggr/ mz Blessan af Briostenu og Kuidnum. Þijns Fødurs Bless-
C aner eru sterkare/ eñ minna Forelldra Blessaner (epter oosk þeirra Hæsu i Heimenum) ⁊ þær
munu koma yfer Josephs høfud/ og yfer Huirfel a þeim Nazarenis a medal hañs Brædra.

BenJamin er eirn glepsande Vlfur/ Ad Morne mun hn̄ eta Herfang/ enn ad Kuelld e
skal hn̄ Herfanginu vtskipta.

Þesser eru þeir tolf Kynþætter Jsraels/ Og þetta er þad sem þra Fader mællte vid þa/
þa hn̄ blessade þa/ sierhuorn þeirra mz eirne sierligre Blessan.

Og hn̄ Baud þeim/ og sagde til þeirra/ Eg safnast til mijns Folks/ Grafed mig hia minū
Forfedrum/ i þeirre Grøf a Ephrons Hetiters Akre/ i þeim tuefallda Heller/ sem liggr giegnt
Mamre i Lande Canaan/ hueria Abraham keypte mz Akrenum/ af Ephron Hetiter til gref-
D trunar Arfs. Þar hafa þeir grafid Abraham/ og hn̄s Kuiñu Sara/ Þar hafa þeir og gra-
fid Jsaac og Rebeccu hn̄s Kuinnu. Þar i sama stad hefe eg ⁊ so grafid Lea/ i þeim Akre ⁊ i
þeim Heller s̄ keyptur var af Sonum Heth.

Jacob bydur ad iarda sig hia sijnum Fedrum

Þa Jacob hafde endad þessar skipaner/ til Sona sijña/ lagde hn̄ sijnar fætur til samans i
Sængiñe/ og andadist/ og vard safnadr til sijns Folks. Þa fiell Joseph yfer sijns Fødurs
Andlit/ ⁊ griet yfer honum/ og mintist vid hn̄.

Jacob andast þa hn̄ var cxlvij ara

L

A OG Joseph baud sijnum Þienørum/ Læknørum/ ad smyria siñ Fødr. Og Læk-
nararner smurdu Jsrael i fiorutijgu Daga/ Þuiad so leinge stodu yfer Smur
nings Dagarner/ Og Egipsker Meñ gretu hn̄ i siøtijge daga.
Enn sem Sorgardagarner voru nu endader/ þa talade Joseph vid Phara
onis Þienara/ og sagde/ Hafe eg nu fundet Næd hia ydur/ þa talid vid Pha-
raonem/ og seigid/ Miñ Fader tok eirn Eid af mier/ og sagde/ Sia/ eg andast/
Jarda þu mig i minne eigin Grøf/ hueria eg liet grafa mier i Lande Canaan. Nu bid eg ad
eg mætte fara vpp/ og greftra miñ Fødur/ og koma aptur. Pharao suarade/ Far þar vpp/ ⁊
iarda þu þiñ Fødr suo sem þu hefur suarid honum.
B So for Joseph vpp/ ad greftra sinn Fødur/ og aller Pharaonis Þienarar/ ⁊ aller enu ell-
stu af hn̄s huse/ og aller enu ellstu af Egiptalande foru mz honum. Þar ad auk aller af Jo-
sephs Hwse/ og hañs Brædur/ hanns Fødurs Folk/ Þeirra Børn/ Hiørd/ og Fienad lietu
þeir ad eins epter verda i Lande Gosen. Þar voru og i ferd mz honum Vagnar / og Reidm̄/
suo ad þetta vard eirn stormikill Her.

Enn er þeir komu nu til þeirrar Kornhlødu Atad/ sem liggur hinumeigin Jordanar/ þar
høfdu þeir eirn miøg storan ⁊ bitran Harm/ Og hn̄ sorgade yfer sijnū Fødur þar i siø daga.
Og sem Folkid Landsins þeir Cananei sau þañ Græt/ hia þeirre Hlødu Atad/ þa søgdu þr
Þeir Egiptsker hafa þar storan Harm. Þar fyrer kallast sa same stadur/ sm̄ liggr hinumei-
gen Jordanar/ Egiptskra Harmur.

C Og hañs Syner giørdu so sem hn̄ hafde bodid þeim/ og fluttu hañ i Land Canaan/ og
jørdudu hn̄ i þeim tuefallda Heller þess Akurs sem Abraham hafde keypt / mz þeim Akre/ til
greftrunar Arfs/ af Ephron Hetiter/ þuert yfer fra Mamre. Og sem þeir høfdu nu jardad
hn̄/ þa for Joseph til baka aptur i Egiptaland/ mz sijnum Brædrum/ og mz øllum þeim sem
voru farner vpp mz honum/ til ad jarda hn̄s Fødr.

Jacob jardast i Canaans Lande

Enn Josephs Brædr voru hrædder/ þa þeirra Fadr var andadr/ ⁊ søgdu/ Skie ma ad Jo-
seph sie reidr vid oss/ og endurgiallde oss allt þad jllt sem vier høfum giørt honum. Þar fyrer
lietu þeir seigia honum so/ Þiñ Fader baud oss/ ædr enn hn̄ andadist/ og sagde/ So skulu þier
seigia til Josephs/ Fyrer læt þu þijnum Brædrum þeirra Misgiørning og þeirra Synd/ ad
þeir hafa giørt þier so jllt. Nu bidiū vier ad þu fyrergiefer oss þijns Fødurs Gudz þienurum
þann Misgiørning. Þa griet Joseph/ er þeir tøludu þetta vid hn̄. Og hn̄s Brædr gengu
til

Josephs brædur bidia vm fyrergiefning

til hus/og fiellu nidur fyrer honum/og sogdu/Sia/vier erum þijner Þionar. Joseph sagde til þeirra/Hrædist ecke/þui eg er vnder Gude. Þier huxudut ad giora mier illt/ en Gud snere þui vm til Godz/i þui hn̄ giorde/so sem nu klarliga ma sia/ad hallda morgu Folke vid Lijfit. So verid nu ohrædder/Eg vil fæda ydur/og ydar Born. Og hn̄ huggade þa/og talade bliid liga til þeirra.

Og Joseph bio i Egiptalãde/mz ollu sijns Fodurs hwse/Og hn̄ lifde Hundrad ꝛ tiu ar/ D

Josephs Alldur — og sa Ephraims Born/allt til þridiu ættar. Og Syner Machir sonar Manasses fæddust i Josephs skaut.

Og Joseph sagde til sinna Brædra/Eg andast/ꝛ Gud mun vitia ydar/ꝛ færa ydr af þssu

Ebre. 11 — Lande/inn i þad Land sem hn̄ hefur suarid Abraham/Isaac og Jacob. Þar fyrer tok hn̄ ein̄

Exod. 13 — Eid af Israels sonum/ꝛ sagde / Þegar Gud vitiar ydar/ þa berid mijn Bein i

Josu. 24 — burtu hiedan. Og Joseph andadist/þa hn̄ var hundrad ꝛ tiju ara gamall/Og þeir smurdu hann/ og logdu han̄ i eina Kistu i Egiptalande.

Ender þeirrar þyrstu

Moses Bokar

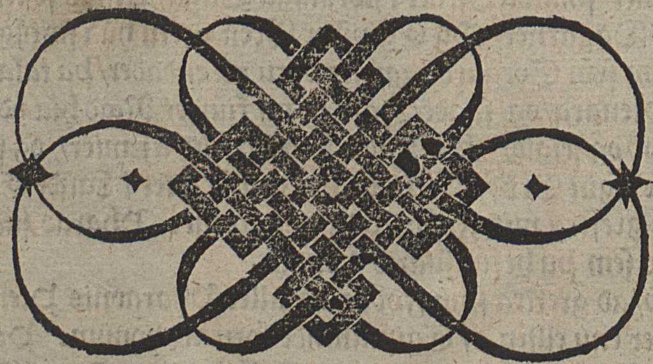

I.

A Esse eru Nöfn Israelis sona/ sem komu Jacobs syner sm̄ mz hm̄ komu i Egiptaland
i Egiptaland med Jacob/ huer med sitt hws. Ruben/
Simeon/ Leui/ Juda/ Isaschar/ Sebulon/ BenJamin/
Dan/ Neptali/ Gad/ Asser. Og allar Sæler sem vo
ru komnar af Jacobs Lendum/ þær voru siøtije. Enn
Joseph var adur fyrer i Egiptalande. Og sem Joseph
var andadur/ og aller hn̄s Brædur/ og þeir aller sem lif-
ad høfdu a þeim tijma / þa fiølgade Israels Sonu/ og
þeir gætu Børn og jukust/ og vrdu miøg marger/ so ad
Landet vard fullt af þeirra man̄fiølda.
B So kom nyr Kongur i Egiptaland / hn̄ visse eingen Radagiørd
deile a Joseph. Og hn̄ sagde til sijns Folks/ Siaed/ lydz þess nyia
Israels sona er margur / og fleire en̄ vier. Nu vel/ vier Kongs ad þryck ia nidur Israelis Lyd
vilium þreyngia þeim mz kiænsku/ so ad ei fiølgist Lydur
þeirra so miøg. Þuiad/ ef Ofridur giørist/ þa meiga þr Act. 7
hlaupa i lid mz Ouinum vorum/ og beriast i mote oss/ og
fara so i burt af Lādenu.
Og þar voru setter Verkstiornarmenn yfer þa/ þeir ed þa skylldu kuelia mz þungū þræl-
dome/ Þuiad menn voru þa ad byggia Pharaone Borgernar Pithon ⁊ Raemses/ ad leggia
in̄ i hn̄s jn̄tekter. En̄ þess meir þeir plagudu folkit/ þess meir fiølgade þad og margfalldad-
C ist. Og þeir hielldu Israels sonu suiuirduliga. Og þeir Egiptsku þiadu Israels sonu omys-
kunsamliga/ mz þrældome/ og giørdu þeim þeirra lijf leidenligt/ mz Leirelltu ⁊ Griotgiørd/ og
allra handa verke a Mørkin̄e/ ⁊ mz allra handa erfide/ sm̄ þeir løgdu omyskunsamliga a þa. Pharao bydz at drepa øll Sueinbørn
Og Kongurinn i Egiptalande mællte til þeirra Ebresku Yfersetu kuen̄a/ ein hiet Sepho-
ra/ enn su øn̄ur Pua/ Nær þid sitied yfer þeim ebresku Kuin̄um/ og þid siaed i fædingunne
ad þær ala Sueinbørn/ þa lijflatid þau/ En̄ ef Meybørn eru/ þa latid þau lifa. En̄ Yferse- Sap. 18
tukonurnar ottudust Gud/ og giørdu ecke so sem Egiptalandz kongur hafde þeim boded/ helldz
lietu þær Sueinbørnen lifa.
Þa kallade Egiptalandz Kongur Yfersetukonurnar fyrer sig/ ⁊ sagde til þeirra/ Þui giøre
D þid þad/ ad þid latid Sueinbørnen lifa? Liosmædurnar suørudu Pharaoni/ Þær Ebresku
Konurnar eru ecke lijkar þeim Egiptsku/ þuiad þær eru hraustar Konz/ og ædur en̄ þad Yfer-
setu Konurnar koma til þeirra/ þa fæda þær Børn sijn. Þar fyrer giørde Gud Yfersetuko-
nunum gott. Og folkid iokst og vard miøg margt. Og sokum þess ad Yfersetukonurnar ott-
udust Gud/ þa bygde han̄ þeim Hws.
Þa baud Pharao øllu sijnu Folke/ ⁊ sagde/ Kastit øllum Sueinbørnum i Aana ſ ad fæd
ast/ og latid øll Meybørn lifa.

II.

A Var var eirn madz af Hwse Leui/ hn̄ gieck ad eiga eina af Leui Dætrum/ Og Moses fædist
Kuinnan vard oliett/ og fædde eirn son/ Og sem hun sa ad þad var eitt vænt lxiiij xxum ep-
Sueinbarn/ geymde hun þad i þria Manude. En̄ þa hun gat eige leingur ter andlat Jo-
leynt þui/ giørde hun eirn Kistil af Reyr/ og brædde mz Leir og Bike/ og lag sephs/ Año
de þar i Barnid/ og liet Kistilin̄ i Sefid vt mz Arbackanum. Enn hn̄s Sy- Mundi Mmccc
ster stod langt fra/ ⁊ villde sia huernen þetta munde ganga. lxxiij/ Fyrer Christi hingad-
Og Pharaonis Dotter gieck ofan/ ad þuo sier i An̄e/ ⁊ hen̄ar Jungfrwr geingu epter ar- burd Mdlxxx viij Aar
backanum. Enn sm̄ hun sa Kistilin̄ i Sefinu/ sende hun sijnar Ambatter þangad/ ⁊ liet fæ- Act. 7
ra sier hn̄. Og er hun lauk honum vpp/ sa hun Barnid/ ⁊ sia/ þad griet/ Nun sa aumz a þui Ebr. 11
og sagde/ Þad er eitt af þeim Ebresku Børnunum.
Þa sagde Barnsins Syster til Pharaonis Dottur/ Villt þu ad eg fare / og kalle eina af
B þeim Ebresku Kuin̄um/ sem Barnid fæde a Brioste sier? Pharaonis Dotter sagde til hen̄ar/
Far þu. Jungfruen for af stad/ og kallade a Modur Barnsins. Þa sagde Pharaonis Dot-

E ter til

ter til hennar/ Tak þetta Barn til þijn/og fostra mier þad vpp/eg mun launa þier. Kuińan tok Barnid/og fostrade þad vpp. Og þa Sueirnen var vaxin/leidde hun hn̄ til Pharaonis Dottur/og hun hiellt hn̄ fyrer sin̄ Son/og kallade hn̄ Moses/Þui hun sagde/Eg hefe tekid hn̄ vr Vatne.

Moses var þa xl ara gam̄all Act. 7

Og a þeim tijma/þa Moses var fulltijda/gieck hn̄ vt til sin̄a Brædra/ z sa Kuol þeirra/
Og hn̄ sa eirn Egiptskan liosta hn̄s Brodr/sem var eirn af þeim Ebreskū. Þa litadist Mo-
ses vm/og er hn̄ sa onguan man̄ i nand þeim/vo hn̄ þann hin̄ Egiptska/ z grof hn̄ i Sande.
Annars dags gieck hn̄ vt aptur/og sa tuo Ebreska men̄ þratta sijn a mille/ z hn̄ sagde til hn̄s C
s̄ oriett giørde/Þui slær þu þin̄ Naunga? En̄ hn̄ sagde/ Nú hefr sett þig til Høfdingia edur
Domara yfer oss/ Villtu vega mig/s̄ þu drapst þan̄ Egiptska i giær? Þa vard Moses hræ-
ddur/ og sagde/Huernen er þad ordid opinbert? Og þad kom fyrer Pharaonem/og hn̄ leitade
epter ad læta drepa Mosen/En̄ Moses flyde fra Pharaone/ z hiellt sig i þui lāde Madian/
og dualdist hia einum brunne.

Moses flyr fyrer Pharaone

Og þar var eirn Kien̄emadur i Madian/hn̄ ætte siø Dætur/þær komu þangad ad ausa
vpp Vatn/og fylltu Vatzren̄urnar/ad vatna þeirra Fødurs Saudum. Þa komu Hirdarar
ad/og ræku þær i burt. Enn Moses reis vpp/og hialpade þeim/og vatnade Saudunū. Og
þa þær komu heim til sijns Fødurs Raguel/ spurde hn̄ þær at/Þui komu þier suo snart ap- D
tur i Dag? Þær søgdu/Eirn Egiptskur madr leyste oss fra Fiar hirdaran̄a hende/ z ios Vat
nit vpp fyrer oss/og vatnade Saudunum. Hn̄ sagde til sinna Dætra/Huar er sa madr? Þui
lietu þier hn̄ fara i burt/ z budut hm̄ ecke in̄ ad eta mz oss?

Zephora Moses Kuinna

Og Moses liet sier lijka ad vera hia þm man̄e/ Og hn̄ gieck ad eiga han̄s Dottur Ze-
phora/Hun gat vid honum eirn Son/þan̄ kallade hn̄ Gerson/Þuiad hn̄ sagde/Eg er ordenn
eirn vtlendingur i annarligu Lande. Og hun ol eirn an̄an Son/þan̄ nefnde hun Eliezer/ og
sagde/Mijns Fødurs Gud er minn Hialpare/og hn̄ frelste mig af hende Pharaonis.

Gerson þydist/ vtlendingur

Eliezer þydist/Gud min̄ Hialpare

Epter langa tijma andadist Kongurin̄ af Egiptalande. Enn Israels syner anduørpudu
vnder þra Anaud/og kølludu/Og þeirra Kall vnder erfide þeirra kom vpp fyrer Gud. Og
Gud heyrde þeirra anduarpan/og mintist a sin̄ Sattmala sem hn̄ hafde giørt vid Abraham
Isaac og Jacob/Og han̄ leit til þeirra / og tok þa ad sier.

III.

OG Moses giætte Sauda Jethro Mags sijns/Kien̄emans i Madian/og han̄ A
hiellt Fienu in̄arliga i eydemørku/og kom til Gudz Fiallz Horeb.
Og Eingill DROTTINS birtist honum/i einum gloanda Elldzloga
af einum Run̄e/Og hn̄ sa ad Run̄urinn logade af Ellde/ en̄ brann þo ecke.
Þa mællte hn̄/Eg vil fara þangad/ad sia Syn þa hina myklu / huar fyrer
Run̄urin̄ bren̄ur ecke vpp. Og sem DROTTIN sa ad hn̄ gieck þangad/
ad skoda/þa kallade Gud til hn̄s vr Run̄enum/ z sagde/Moses/Moses. Han̄ suarade/Hier
er eg. Og hn̄ sagde/Kom þu ecke hier nær/Leystu skoklæde af þijnum Fotum/Þui sa Stadr
Math. 22 sem þu stendur a er Heiløg Jørd. Og hn̄ sagde en̄ framarmeir / Eg er þijns Fødurs Gud/
Marc. 12 Gud Abrahams/Gud Isaacs/ z Gud Jacobs. Moyses byrgde sitt andlit/Þui hn̄ þorde ecke
Luc. 20 ad lijta i giegn Gude.

Gud talar wid Mosen vr Run̄enum/ad hn̄ wille leysa Israel

Þa sagde DROTTIN/Eg hefe sied Kuol mijns Folks i Egiptalande/og heyrt þeirra B
kall/vnder þeim sem þa þrælka/Og eg veit þeirra Harm/ og eg er nu ofanfaren ad leysa þa
af hende Egiptskra/og vtleida þa af þui Lande/i eitt gott og vijdt Land/ z i þad Land sem fly
tur i Miolk og Hunange/ i þa stade þar nu eru Cananei/ Hetei Amorei/ Pheresei/ Heuei/
og Jebusei. Þuiad Israels Sona kall er nu komid fyrer mig/ z eg hefi sied þeirra Þrældom
med huerium ad Egiptarner þreyngia þeim. So far nu þangad/Eg vil senda þig til Pha-
raonem/ad þu vtleider mitt Folk/ Israels Sonu af Egiptalande

Moses kallan

Moses sagde til Gudz/Huer em eg/ad eg fare til fundar vid Pharaonem/ z leide eg Isra-
els Sonu af Egiptalande? Hn̄ sagde/Eg vil vera mz þier. Og þta skalltu hafa til marks/
ad eg sende þig/Þa þu hefur leidt mitt Folk af Egiptalande/þa munu þier færa Gude For- C
ner a þessu Fialle. Moses sagde til Gudz/Sia/þegar eg kem til Israels Sona/ og eg seige
til þeirra/Gud Fedra ydra sende mig til ydar/Og ef þeir seigia þa til mijn. Huert er hanns
Nafn?

Nafn? Nueriu skal eg þa suara? Gud sagde til Mosen/ Eg mun vera sa sm̄ eg mun vera.
Og sagde/ Suo skalltu seigia til Jsraels sona/ Eg mun vera/ hn̄ sende mig til ydar

Og enn sagde Gud til Mosen/ So skalltu seigia til Jsraels Sona/ DROTTEN ydra Gudz Nafn
Fedra Gud/ Gud Abrahams/ Gud Jsaacs/ ꝛ Gud Jacobs sende mig til ydar. Þetta er mitt
nafn ad eilijfu/ þar mz skulu menn nefna mig vm allder og ad eilijfu. Þar fyrer far nu þan
C gad/ og safna saman Wlldungum Jsrael/ og mæl vid þa / DROTTJN Gud ydra Fedra
Gud Abrahams/ Gud Jsaacs/ og Gud Jacobs/ birtist mier/ og sagde/ Eg hefe vitiad yd-
ar/ og sied hefe eg allt þat ydur hefur skied i Egiptalande. Og eg hefe sagt/ Eg vil vtleida ydꝛ
af Egiptalandz anaud/ in̄ i Land Cananei/ Hetei/ Amorei Pheresei/ Heuei ꝛ Jebusei/ J þad
Land sem flytur j Miølk ꝛ Hunange.

Og þegar þeir heyra þin ord/ þa skalltu/ og þeir ellstu af Jsrael fara jnn fyrer Egipta-
landz Kong/ og seigia so til hn̄s/ DROTTJN Gud Ebreskra man̄a hefur kallad oss. So
læt oss nu fara þriggia daga leid a Eydemørk/ ad vier færum Forner DROTTNJ Gude
D vorum. Enn eg veit/ ad Egiptalandz Kongur mun ecke læta ydur fara/ vtan fyrer eina styr-
kua Hønd. Þui mun eg vtrietta mijna hønd/ og liosta Egiptaland/ mz allra handa Stor-
merkium/ þm er eg mun giora a mille þra/ Sijdan mun hn̄ læta ydur fara.

Og eg vil giefa þessu Folke Nꝋd/ hia þeim Egiptskum/ Ad þier skulud ecke fara snauder
fra þeim/ þa þier farid af Landenu/ Helldur skal huer Kuin̄a bidia sijna Gran̄konu ꝛ þa sm̄
hun er i Hwse med/ vm Silfurker/ Gullker/ og Klædnad/ þ skulu þier leggia vppa ydra Sonu
ꝛ Dætur / og ræna Egiptaland.

IIII.

A MOses suarade/ og sagde/ Sia/ ecki munu þr trua mier/ nie helldur hlyda mi-
num ordum/ helldur munu þeir seigia/ Gud hefꝛ ecke vitrast þier. Þa sagde
DROTTJN til hn̄s/ Huad er þad sm̄ þu hefur i þinne hende? Hn̄ sag-
de/ Vøndur er þad. Hn̄ sagde/ kasta þu honum fra þier a Jørdena. Og Þriu Teikn
hn̄ kastade honum fra sier/ Þa vard hn̄ ad einum Høggorme. Og Moses er Moses skal
flyde vndan høum. Þa sagde DROTTJN til hn̄s/ Vtriett þijna hønd giøra/ huar aþ
og grijp vm hn̄s Hala. So riette hn̄ vt høndena og hiellt hon̄/ og hn̄ vard ad einum Vende þeir skulu merc-
aptur i hn̄s hende. Þar fyrer munu þr trua ad DROTtin̄ Gud þra Fedra/ Gud Abraha- kia/ ad hn̄ sie aþ
B ms/ Gud Jsaacs/ og Gud Jacobs hafe vitrast þier. Gude sendur

Og DROTTJN sagde en̄ aptur til hn̄s/ Stiktu þin̄e hende i Barm þier. Og hn̄ liet
hana i sin̄ Barm/ ꝛ tok hana vt aptur/ Og sia/ hn̄ var orden Lijkþra s Snior. Og hn̄ sagde/
Stiktu hen̄e i Barm þier aptur. Og hn̄ stack hen̄e aptur i Barmen/ og tok hana vt/ Og sia/
þa var hun orden aptur lijka sem an̄ad hn̄s Holld. Sie þad so ad þeir vilie eige trua þier/ nie
heyra þijna rødd vid þ fyrra Teikn/ Þa skulu þeir þo trua þin̄e Røddu/ vid þ seirna Teiknid

C Enn ef þeir trua ecke þssum tueimur Jarteiknum/ ꝛ hlyda ecke þin̄e Røddu/ þa tak Vatn
vr An̄e/ og aus þui vppa þurt Land/ so skal þad Vatn sem þu tokst vr An̄e/ verda ad Blode a
þurru Lande.

Þa sagde Moses til DROTTJNS/ DROTTJN/ eg hefe ecke hier til Dags haft Moses hefur
gott ordfære/ sijdan þu talader vid þin̄ Þienara/ þui eg hef þungt malfære/ og em lijtt talan- þungt mælþære
de. DROTTJN sagde til hn̄s/ Huer hefur skapad Man̄sins mun̄/ eda huer hefur giørt
þan̄ Dumba og Daufa/ Siaanda eda þan̄ Blinda? Hefe eg DROTTJN ecke giørt þ?
So far nu hiedan/ Eg vil vera mz þijnū mun̄e/ ꝛ kien̄a þier huad þu skallt tala.

D Moses suarade/ Min̄ DROTTJN/ Send þu huern þu villt senda. Þa vard DRO- Math. 10
TTJN miøg reidꝛ Mose/ ꝛ sagde/ Veit eg þo vel/ ad þin̄ Broder Aaron af Leui slekte/ hn̄ Syrach 45
er Mælsniallur/ Og sia/ hn̄ skal fara vt i mote þier/ og nær hn̄ sier þig/ þa mun han̄ fagna i Exod. 7
sijnu Hiarta. Þu skallt tala til hn̄s/ og leggia orden i hn̄s Mun̄/ ꝛ eg vil vera mz þijnum ꝛ
hn̄s mun̄e/ ꝛ læra yckꝛ huad þid sklud giøra/ ꝛ hn̄ sk tala vegna þijn til Folksins. Hn̄ sk vera
þinn mun̄ur/ og þu munt vera hn̄s Gud/ og þen̄an Vønd tak mz ~~mier~~ / med huerium ad þu þier
E skallt Jarteiknernar giøra.

Moses gieck burt/ og kom aptꝛ til sijns Mags Jethro/ og sagde til hn̄s/ Kiære/ leyf mier at

a Blodbrwdgume þad er ad skilia hun reiddist og sagde/ þad kostar Blod at þu ert minn madr/ eg hlyt ad wmskiera mitt Barn/ huad hun giörde naudug/ so sm̃ adra Vanurdu hia þeim Heidnu/ eñ þtta merker Lögmal sins Lyd/ huer ed gierna will haþa Gud/ enn will þo ei lyda Krossen/ nie lata wmskiera þañ gamla Adam/ þangad til þad hlytur ad skie

fara/ so eg meige koma til miña Brædra aptur/ Sem ad eru i Egiptalande/ ⁊ vita ef þeir eru
enn nu a lijfe. Jethro suarade/ Far þu i Fride. Og DROTTIN sagde til hñs i Madi-
an/ Far hiedan ⁊ ferdast aptur i Egiptaland/ þui þeir eru dauder sem leitudu epter ad lijflata
þig. Moses tok sijna Kuiñu/ og sijna Sonu/ og sette þau vppa eirn Asna/ og foor aptur til
Egiptalandz/ berande Gudz Vønd i sinne Hende.
Og DROTTIN sagde til Mose/ Sia so til/ nær þu kiemur aptur i Egiptæland/ at þu F
giører allar þessar Jarteikner fyrer Pharaone/ sem eg hefi lagt i þijnar Hendur/ Eñ eg vil
herda hñs Hiarta/ so ad hñ mun ecke læta Folkid laust. Enn þu skallt seigia til hñs/ So sei-
ger DROTTIN/ Jsrael er miñ Frumgietiñ Sonur. Eg byd þier/ ad þu læter miñ Son
lausan/ so hñ meige þiona mier/ Eñ vilier þu þad ecke/ þa skal eg liosta i Hel þiñ frumgietna
Son.
Enn sem Moses kom til Herbergis nockurs a veigenum/ kom DROTTIN i mote ho-
num/ og villde deyda hñ. Eñ Zephora tok þa eirn Stein/ og vmskar Yferhudena a sijnum
Syne/ snart vid hañs Fætr/ ⁊ sagde/ Þu ert mier eirn a Blodbrwdgume. Þa liet hañ hñ ve-
ra/ Enn hun kallade Blodbrwdguma/ vegna Vmskurnariñar.
Og DROTTIN sagde til Aarons/ Far þu a Eydemørk til fundar vid Mosen. Og G
hñ foor/ og mætte hm̃ hia Gudz Fialle/ ⁊ kyste hñ. Og Moses sagde Aarone øll ord DROtt
ins þss er hñ sende/ ⁊ allar þær Jarteikner s̃ hñ baud honum. Þeir foru burt og søfnudu sa-
man øllum þeim enu ellstu af Jsraels Sonum. Og Aaron talade øll þau ord sm̃ DROT
TIN mællte fyrer Mosen/ og giørde Jarteikne. fyrer Folkenu/ og Følkid trwde. Og sm̃
þeir heyrdu þad/ ad DROTTIN hafde vitiad Jsraels Sona/ ⁊ sied þeirra Kuøl/ fiellu
þeir fram/ og bæduft fyrer.

V.

Pharao/ afneitar ad læta Lyden lausan

Ypter þetta giecK Moses og Aaron inn fyrer Pharaonem/ og søgdu/ So sei- A
ger DROTTIN Jsraels Gud / Lofa þu mijnum Lyd ad fara og hallda
mier eina Hætijd a Eydemørku. Pharao suarade/ Huer er sa DROTT-
JN ad eg heyre hñs Rødd/ ⁊ læte Jsrael lausañ? Eigi veit eg neitt af þm
DROTTNI/ ⁊ ei læt eg Jsrael lausañ
Þeir suørudu/ Gud Ebreskra maña hefur kallat oss / Leyf oss nu ad fara
þriggia daga leid a Eydemørk/ so vær meigũ færa forner DROTTNI vorum Gude/ at ei
kome Drepsott eda Suerd yfer oss. Þa sagde Kongur Egiptalandz til þeirra/ Þu Moses ⁊
Aaron/ þui vilie þid tefia Folkid fra sijnu verke? Farid aptr til ydars Eruidis. Og Pharao
sagde eñ framar meir/ Sia/ Folkid er alla reidu ofmargt hier i Lãde/ ⁊ þo vilie þier nu ad þ
skule gefa vpp ad erfida.

Pharao þynger enn hardara Jsrael mz Eruide

Og þar fyrer a þeim sama deige/ baud Pharao Fouitum og Verkstiornarmøñum (sm̃ sett
er voru yfer Folkid) ⁊ sagde/ Þier skulut ecke hier epter giefa Agner þessu Folke/ suo sem þier B
hafid hier til giørt/ til ad breña Leirhellurnar þar vid/ Helldur fare þeir sialfer/ og safne sier
øgnũ og Elldeuide/ Enn lætid þa þo giøra iafnmargar Leirhellur/ s̃ þeir hafa giørt til þssa
Dags/ og mijnkid þad ecke þar/ Þui þeir ganga idiulauser / þar fyrer kalla þeir/ og seigia/
Vier vilium fara og færa Forner vorũ Gude. Þreyngid ad þeim mz Eruide/ so ad þeir hafe
nog ad giøra/ ⁊ true ecke Hiegomaordũ. So geingu Fouitarner ⁊ Verkstiornarmeñ Folksins
vt/ og søgdu þetta Folkenu/ So seiger Pharao/ Ønguar Agner skulu ydr giefast/ Farid sialf-
er og safned ydur Sprekum/ þar þier gietid fũdid/ Eñ þo skal þad ecke þar minka ydart akue
did Arfide.
So dreifdist Lyduriñ hingad og þangad vt vm allt Egiptaland/ at leita sier Spreka/ so þr
mættu hafa þad i staden Agnaña. Og Fouitarner þuingudu þa/ og søgdu/ Vinnid ydart
dagligt Akuedit verk/ so sem þier giørdud fyrr/ þa þier høfdut Agnernar. Og þeir Verkstior C
nar meñ sem Pharaonis Fouitar høfdu sett og skipad yfer Jsraels Lyd/ voru barder. Og þr
søgdu til þeirra/ Huar fyrer hafe þier huorke i Dag nie helldr i Giær fullkomnad ydart tilsett
dagligt Erfide/ so sem fyrr?
Þa geingu Verkstiorarner Jsraelis sona inn fyrer Pharaonem/ kølludu og søgdu/ Þui
giører þu so vid Þiona þijna/ ad þu lætur ei giefa Agner þijnum Þienurum / og skulum vier

þo jafnmargar Leirhellur hnoda sem adr/Og sia/ þar ofan a eru þijner þienarar barder/ og Dæme eins
þinn Lydur hlytur ad vera sektugur. Pharao suarade/Þier gangid jdiulauser/Ja/ jdiulau- Tyranna/huer
ser gange þier/ z þui seige þier/ Vier vilium fara burt og færa Forner DROTTNI. Þui sydar meir aþ
farid nu til verks ydars/Eingen Halmur skal ydur giefast. Og skulu þier þo fylla tølu ydara Gude refsast
Leirhellna.

Þa sau Verkstiornarmenn Jsraelis Sona/ad þad villde verda verr/þuiad sagt var/ Þier
D skulut ecke minka ydart dagligt verk Leirhellnanna. Og þa þeir geingu vt fra Pharaone/kō
i mot þeim Moses og Aaron/og þeir geingu til þeirra/ z søgdu til þra/DROTTINN siae ydr/
og dæme vm þad/ad þier hafed giort oss so jlla luktande fyrer Pharaone/og hans Þienurum/
og hafid feingid þm Suerdid i hendr/til ad drepa oss.

Og Moses kom fyrer DROTTIN aptur/og sagde/DROTTIN/ Þui giorer þu so jlla vid Folk þta? Huar fyrer sendr þu mig hingad? Þuiad sijdan ad eg gieck fyrst inn fyrer Pharaonem/ad tala vid hann i þijnu Nafne/þa kuelur hann Lyden meir enn adur/og þu hefur ecke frelsad þitt Folk. DROTTIN sagde til Mosen/ Nu skalltu sia/huad eg vil giøra Pharaone/Þuiad hann mun giefa þa lausa fyrer styrkua hønd/ og mz styrkre hende mun hann burt reka þa vr sijnu Lande.

VI.

A GUd talade vid Mosen/og sagde til hans/Eg er DROTTINN/Og eg vitradist Abraham/Jsaac og Jacob/ad eg villda vera þeirra Almattigr Gud/Enn mitt Nafn/DROTTIN/hef eg ecke opinberad þeim. Eg hefe og so vpp reist minn Sattmala vid þa/og hiet eg ad giefa þeim Canaans land/þeira vmferdar land/i hueriu þeir hafa verid framande. So og hefe eg heyrt Syting Jsraels Sona/hueria Egiptarner þuinga mz storum Þrældome / og eg minnist a minn Sattmala

Þar fyrer seigdu so Jsraels Sonum/Eg er DROTTIN/ z eg vil vtleida ydr fra Þrældome Egiptskra manna/og frelsa ydur af ydar Þyngslum/og endurleysa ydur mz vtrietstum Armlegg/og storum Dome/Og eg vil taka ydur mier til Lydz/og eg vil vera ydar Gud/Suo ad þier skulut vita/ad eg er DROTTIN ydar Gud/sem vt hefur leidt ydur fra Egiptskra manna Þrældome/og innleider ydur i þad Land/yfer huert eg [a] vpphof mijna hønd/at eg giæfe þad Abraham/Jsaac z Jacob/þad vil giefa ydur til eignar/Eg DROTTIN. Þetta sagde Moses Jsraels Sonum/Enn þeir hlyddu honum ecke/fyrer Hugar angist og hørdum Þrældome.

[a] (Vpphof) Eg hiet mz Eide vt supra Gen. xxij

B Þa talade DROTTIN vid Mosen/og sagde/Far þu inn/ z tala vid Pharaonem Egiptalandz Kong/ad hann leyfe Jsraels Sonum ad fara af sijnu Lande. Moses talade fyrer DROTTNI/ z sagde/Sia/Jsraels Syner hlyda mier ecke/Huernen skyllde þa Pharao hlyda mier? Þar mz er eg mz [b] oumskornum vørum. So talade DROTTIN mz Mosen og Aaron/og gaf þeim bifalning til Jsraels Sona/ og til Pharaonem Kongsins i Egiptalande/ ad þeir leiddu Jsraels Sonu burt vr Egiptalande.

[b] (Oumskornū) Þad er/omalsniallur

Þesser eru Høfdingiar i sierhuerre ættkuijsl Fedranna. Syner Ruben þess frumgietna Sonar Jsrael eru þesser/ Henoch/Pallu/Hezron/Charmi/Þesser eru Kynþætter komner af Ruben. Simeons syner eru þesser/Jemuel/Jamin/Ohad/Jachin/ Zohar z Saul sonur þrar Canuersku Kuinnu/Þetta er Simeons ættkuijsl. Syner Ruben Syner Simeon

Þesse eru Sona nøfn Leui/i þeirra ættkuijsl/Gerson/Kahath og Merari. Enn Leui vard Hundrad siø og þriatijgu ara gamall. Syner Gerson eru þesser/Libni og Simei mz sijnum ættkuijslum. Þesser eru Kahath syner/Amram/Jezehar/Hebron/Vsiel. Og Kahat vard Hundrad þriu og þriatiju Aara gamall. Þesser Merari syner/Maheli og Musi/þesser eru komner af Leui mz sijnum ættkuijslum. Syner Leui
C Og Amram tok sijna Fødurs Syster Jochebed/sier til Eigenkuinnu/Og hun gat vid honum Aaron og Mose. Enn Amram vard Hundrad siø z þriatijgu ara gamall. Þesser eru Jezears syner/ Chorah/ Nepheg/ Sichri. Vsiels syner eru þesser/ Misael/Elzaphan/Sithri. Amram Fader Moses og Aarons

Aaron atte Elizabeth Dottur Aminadab Systur Nahasson/Og hun fædde honum Nadab Abihu/Eleazar/Ithamar. Syner Chorah eru þesser/Asser/Elchana/Abiasaph. Þad er su

Choriters ætt. Eñ Eliazar Aarons son/ hañ tok af Putiels Dætrum sier Eiginkuiñu/ hun D
gat honum Phineas. Þesser eru Nøfdingiar a medal Fedranna/ Leuitanna ættkuijslar.
Þetta eru þeir Aaron og Moses/ til huerra DROTTIN sagde / Færid Jsraels Sonu
af Egiptalande/ med þeirra Ner. Þesser eru þeir sem toludu vid Pharaonem Egiptalandz
Kong/ ad þeir leidde Jsraels sonu af Egiptalande/ sm̃ er Moses ꝫ Aaron. Og a sama Dei-
ge talade DROTTIN vid Mosen i Egiptalande/ ꝫ sagde til hũs/ Eg er DROTTIN
Tala þu vid Pharao Egiptalandz Kong allt þad eg seige þier. Og hñ suarade DROTT
NI/ Sia/ Eg er mz oumskornum vorũ/ Nuernen skal þa Pharao heyra mig?

VII.

Exo. 4 OG DROTTIN sagde til Mosen/ Sia/ eg hefe sett þig til eins Gudz yfer
Pharaonem/ og Aaron þiñ Broder skal vera þinn Prophete. Þu skallt ta- A
la allt þad eg byd þier/ Enn Aaron þiñ Broder skal tala þad fyrer Phara
one/ ad hñ leyfe Jsraels sonũ ad fara af sijnu Lãde. Eñ eg vil forherda Pha-
raonis hiarta/ suo ad eg giøre mørg Takn ꝫ Stormerke i Egiptalande. Og
Pharao mũ ecke hlȳda ydur/ Vppa þad eg leggi mijna hønd yfer Egiptaland
og leide miñ Ner/ mitt Folk Jsraels sonu af Egiptalande/ mz storum Dome. Og þeir Egipt
sku skulu fa at vita/ at eg er DROTTIN/ nær eg nu vtriette mijna hønd yfer Egiptalãd/
og leide Jsraelis sonu burt fra þeim.

Moses ꝫ Aaron giørdu so sem DROTTIN baud þeim. Og Moses var attatijge æ-
Alldr Moses og Aarons ra gamall/ enn Aaron þriggia og attatijge æra gamall/ þa þeir toludu vid Pharaonem. Og B
DROTTIN sagde til Moses og Aaron/ Þegar nu ad Pharao seiger til ydar/ Synid ydar
Teikn/ Þa skalltu seigia til Aarons/ Tak þiñ Vønd/ og kasta honũ fram fyrer Pharaonem/
og mun hñ verda ad Nøggorme. Þa geingu þeir Moses og Aaron jñ fyrer Pharaonem/ og
giordu so s̃ DROTTIN hafde bodid þm. Og Aaron kastade sijnũ Vende nidr fyrer Pha
raone/ og fyrer hũs Þienurum/ og hñ vard ad einum Nøggorme. Þa kallade Pharao a sijna
Moses Vøndur werdur ad Nøggorme Spekinga og sijna Galldra meñ. Og þeir Egiptsku Galldrameñ giørdu eirnen lijka so med
sijnum Særingum/ Og huer eirn kastade sijnum Vende fra sier/ og þr vrdu ad Nøggormũ/
Eñ Aarons vondur gleypte þeirra Vøndu. So forhertist Pharaonis Niarta/ ad hñ hlydde
þm ecke/ so sm̃ DROTTIN hafde talad.

Og DROTTIN sagde til Moses/ Pharaonis Niarta er harnad/ ei vill hñ leyfa Fol- C
kenu burt ad fara. Far þu a Morgun a fund Pharaonis/ Sia/ hñ mun ganga ad Vatne-
nu / Þu skallt standa gagnuart honum a Aarbackanum/ og tak þañ Vønd i þijna hønd/ s̃
vard ad Nøggorme/ og seig þu til hũs/ DROTTIN Gud Ebreskra manna sende mig til
þijn/ og hñ lætur þier seigia/ Lofa þu mijnu Folke ad fara/ so þad meige þiona mier a Eyde-
mørku/ Enn þu hefur ecke vlliat til þessa. Þar fyrer seiger DROTTIN suo/ Þar af þa
skalltu merkia ad eg er DROTTIN/ Sia/ eg mun liosta a Vatnid Aarinnar/ þessũ Ven
de sem eg hefe i miñe hende/ og þad skal verda ad Blode/ so ad Fiskarner i añe skulu deyia/ og
Vatnid skal wllna/ so ad Egipska sk velgia vid/ ad drecka af þui. Og DROTTIN mæ-
llte vid Mosen/ Seig til Aarons/ Tak þiñ Vønd/ og riett þijna Nønd vt yfer Vøtnen i E-
giptalande/ og yfer alla þeirra Læke/ Strauma ꝫ Støduuøtn/ ꝫ yfer allar Kielldr/ ad þat ver
de ad Blode/ og þar skal vera Blod vm allt Egiptaland/ bæde i Triekierum og i Steinkerũ. D
Fyrsta Egiptalandz plaga Vatn snyst i Blod Moses og Aaron giørdu sem DROTTIN hafde bodid þeim/ og lyptu vpp Vendenum/ ꝫ
liostudu a Vatnid ærinnar ad asiaanda Pharaone og hũs Þienurum. Og allt Vatnid æ-
rinnar vard þegar ad Blode/ og Fiskarner i ænne dou/ og Vøtnen wllnudu/ suo ad Egiptsker
menn gætu ecke druckid Vatnid nockursstadar vr æñe/ Og øll Vøtn vrdu ad Blode vm allt
Egiptaland.

Og þeir Egiptsku Tøframenn giørdu slijkt hid sama mz sijnum Gølldrum. Og Phara
onis hiarta forhertist/ so ad hñ hlydde þeim ecke/ so s̃ DROTTIN hafde talad. Og Pha
rao snere sier/ og gieck heim/ og skipadist ei hũs Niarta vid þetta. Enn aller Egiptsker menn
grofu sier Bruña epter Vatne/ tueimmeigen æriñar til ad drecka/ Þui þr gætu ecke druckid
af þui Vatne s̃ i æñe var. Og so lidu sio samfellder dagar/ at DROTTIN slo Vøtnen.

VIII

Og

A
G DROTTIN sagde til Mose/Gack inn fyrer Pharaonem/og seigdu til
hn̄s/So seiger DROTTIN/ Lat mitt Folk fara/ so þ meige þiona mier/
En̄ ef þu villt ecke giøra þad/Sia/þa vil eg liosta þitt allt Land/fra hm̄ ei-
na Landzenda og til annars/mz Poddum/so ad Vatnid skal vella vpp Pod-
dum/Og þær skulu skrijda vpp/og koma i þitt hus/i þitt Suefnherberge/i þi
nar Reckiur/og i hus þinna þionustu manna a medal þijns Folks/og i þinn
Baksturofn/og i þitt Deig. Og Poddurnar skulu skrijda vpp a þig/⁊ vppa þitt Folk/⁊ vpp
a alla þijna Þienara.

Annur Plaga/Poddur

Og DROTTIN mællte vid Mosen/Seig þu til Aarons/Rettu þijna Hønd vt mz þij
B num Vende/yfer Læke og Strauma og Stoduuøtn/og læt Poddur koma yfer Egiptaland/
Og Aaron riette vt sijna Hønd yfer Vøtnen i Egiptalande/Og þar komu vt Poddur/suo at
huldist allt Egiptaland/⁊ Toframen̄erner giørdu slijkt hid sama mz sijnum Golldrum/⁊ lie
tu Poddur koma yfer Egiptaland.

Þa kallade Pharao a Mosen og Aaron/⁊ sagde/ Bidiet DROTTIN ad hn̄ take þe-
ssar Poddur fra mier/og fra mijnu Folke/þa vil eg leyfa Folkenu ad fara/so þad meige fara
Forner DROTTNE. Moses sagde/Hafdu þa æru fyrer mier/og kued a nær eg skule bid
C ia fyrer þier/og fyrer þijnum Þienurum/og fyrer þijnu Folke/ad Poddurnar huerfe fra þier
og þijnu Hwsi/og sie þær alleinasta i Vøtnunum. Hn̄ sagde/A Morgun. Og han̄ sagde/
Sia/þad skal skie epter þui sm̄ þu hefur sagt/vppa þad ad þu skallt vita/ad þar er eingin̄ so
sem DROTTIN vor Gud. So skulu Poddurnar takast fra þier/fra þijnu Hwse / ⁊ fra
þijnum Þionustu mønum/og fra þijnu Folke/og skulu alleinasta vera i Vøtnunum.

So geingu þeir Moses og Aaron vt fra Pharaone/Og Moses kallade til DROTT- Moses bidur fyrer Pharaone
INS/vm Poddurnar sem hn̄ hafde lofad Pharaone. Og DROTTIN giørde so s̄ Mo
ses hafde sagt. So dou Poddurnar i Husunū/i Bæunum og a Akrunum/og þr søfnudu þm
D saman hier og huar i storhrwgr/so ad Landid wllnade þar af. En̄ er Pharao sa ad hm̄ var
huyld giefen/þa vard hn̄s Hiarta forhert/so ad hn̄ hlydde þeim ecke/suo sem DROTTIN
hafde sagt.

Og DROTTIN mællte vid Mosen/Seigdu til Aarons/Riettu þin̄ Vønd vt/⁊ liosta Þridia Plaga/Lys
a Molld Jardarin̄ar/ so þar verde Lys yfer allt Egiptalād. Og þeir giørdu so. Og Aaron
vtriette sijna hønd og laust Vendenū/i Molld Jardar/Og komu þegar Lys a men̄ ⁊ Fienad/
All Molld Landsins vard at Lwsum/i øllu Egiptalande. Toframen̄erner giørdu slikt hid sa
ma mz þeirra Golldrum/ad þeir kiæme Lwsunum i burt/en̄ þeir gaatu ecke. Og Lysnar voru
E bæde a møn̄onum og a Fienadenum. Þa søgdu Toframen̄erner til Pharaonem/ Þetta er
Gudz fingur. Og Pharaonis hiarta vard forhert/so ad hn̄ hlydde þeim ecke/so sem DROT
TIN hafde sagt.

Og DROTTIN mællte vid Mosen/Tak þig vpp a Morgun snem̄a/og far til fundar Fiorda Plaga/allzhattat Flugna kyn/sm̄ spilla og skada giøra allskyns Jardar Auexte
vid Pharaonem/Sia hn̄ mun ganga til Vatsins/og seigdu so til hn̄s/Suo seiger DROT-
TIN/Lofadu Lyd mijnum ad fara/so hn̄ meige þiona mier/En̄ ef þu giører þad ecke/Sia/
þa skal eg læta koma allshaattadar Flugur yfer þig/ þijna Þienara/ þitt Folk/ og þitt hws
So ad øll hws Egiptalādz skulu fyllast af alls haattudum Flugum/suo og Akrarner ⁊ huad
sem a þeim er. Enn a þeim deige vil eg giera dasamligan hlut vid Land Gosen/þar sm̄ mitt
Folk er/ad þar skulu onguar Flugur vera. Suo ad þu viter/ad eg er DROTTIN a allre
F Jordun̄e. Og eg vil setia eina † Frelsan a millum mijns Folks og þijns Lyds/ A Morgun † Adskilnad
skal þad Tæakn skie.

Og DROTTIN giørde so. Og þar kom fiølde Flugna i Pharaonis Hws/i hn̄s Þie-
nara Hws/og so yfer allt Egiptaland/so ad Landtt spilltist af Flugunum. Þa liet Pharao
kalla til sijn Mosen og Aaron/og sagde/Farid og Fornfærid ydrum Gude hier a Egiptalan-
de. Moses suarade/Ei ma so vera/ad vier giørum þad. Þuiad Suiuirdingar Egipskra mu
num vier i Forner færa DROTTNI vorum Gude/Sia/ef vier offrudum Egiptskra Sui-
uirdingum/fyr' þeirra Augum/Mundu þeir þa ecke lemia oss i Hel mz Griote? Vier vilium
ferdast þriggia daga Leid i burt hiedan/ a Eydemørk/og færa Forner DROTTNI vorū
Gude/so sem hn̄ hefur bodit oss.

G Þa sagde Pharao/Eg vil leyfa ydur ad fara/so þier fornfærid til DROTTINS yd-
ars Gudz a Eydemørku/þo mz þui mote ad þier ferdist ei leingra i burt/og bidiet fyrer mier.
Moses suarade/Sia/þegar eg kem vt fra þier/þa vil eg bidia DROTTIN ad þssar Flu

 gur huerfe

gur huerfe fra Pharaone og hn̄s Þienurum/og hn̄s Folke/a Morgun/ Enn þretta mig ecke
optar/so þu læter ecke Folkid fara / og giora DROTTNI Offur. Og Moses gieck vt
fra Pharaone/og bad til DROTTINS. DROTTIN veitte þat sem Moses bad/og
tok Flugurnar i burt fra Pharaone/fra hn̄s Þienurum/og fra hn̄s Folke/so þar var ecke ein
epter. Eñ Pharao hardnade i sijnu hiarta þa eñ/ꝛ liet ecke Folkid fara.

IX.

Fimta Plaga/ Drepsott

DROTTIN mællte vid Mosen/Gack fyrer Pharaonem/og seigdu til hn̄s/ A
So seiger DROTTIN Ebreskra maña Gud/Leyfdu mijnu Folke ad fara
og þiona mier. Enn ef þu neitar þui/ꝛ leyser þui ecke ad fara/Sia/þa skal
Hønd DROTTINS koma yfer þig/ꝛ þitt Fie a Mørkiñe/yfer Hesta/
yfer Asna/yfer Vlfallda/yfer Vxa/yfer Saude/mꝫ eirne ofurmikille Drep-
sottu. Og DROTTIN mun giora sierligan hlut / millum Israelis
hiardar og Egiptaña. Og þar skal eckert deyia af øllu þui sem Israelis Syner hafa. Og
DROTTIN sette tijman til /og sagde / A Morgun skal DROTTIN giora þetta a
Jørdu.

Og DROTTIN giørde þat ad Morne/ad allshattud Egiptalands Kuikinde dou/eñ B
þar do ecke eitt af Fie Israelis sona. Og Pharao sende þāgad meñ sijna/Og sia/þa var þar
eckert daudt af Israelis Fie. Enn Pharaonis Hiarta var forhardnad/so ad hn̄ gaf ecke fol-
kenu burtfararleyfe.

Siötta Plaga/suört illsku Kaun

Þa mællte DROTTIN vid Mosen og Aaron/Taked þid yckar hendur fullar mꝫ Ø-
sku af Ofnenum/og Moses skal dreyfa heñe i lopt vpp fyrer augsyn Pharaonis/ad þar kome
Øskufall yfer allt Egiptalād/ꝛ ad þ^r kome suört illsku Kaun bæde a meñ ꝛ Fienad/yfer allt
Egiptaland. Og þeir toku Ösku af Ofnenū/ꝛ geingu fyrer Pharaonem. Og Moses dreyf
de øskuñe i Lopt vpp/Þa fiellu suört illsku Kaun/bæde a meñ ꝛ so Fienad/so ad Tauframeñ-
erner gatu ecke stadid fyrer Mose/søkum þeirra vondra Kauna/þuiad þsse Kaun/voru so vel C
a Galldramønnunum/so sem a øllum ødrum Egiptiskum møñum. Eñ DROTTIN for
herte Hiarta Pharaonis/so ad hn̄ hlydde þeim ecke/so sm̄ DROTTIN hafde sagt Mose.

Þa mællte DROTTIN vid Mosen/a morgun sneñma skalltu vpprijsa/og ganga fyrer
Pharaonem/og seigdu til hn̄s/So seiger DROTTIN Ebreskra maña Gud/Leyfdu mij-
nu Folke ad fara i burt/og þiona mier/Elligar vil eg i þessu sinne senda allar mijnar Plagr
yfer sialfan þig/yfer þijna Þiona/og yfer þitt Folk/so ad þu skallt fa ad vita/ad miñ lijke er
eingen i øllum Londum. Þuiad eg vil nu vtrietta mijna hønd/og liosta þig og þitt Folk med
Rom. 9 Drepsott/so þu verder afmadur af Jørduñe. Og ad vijsu hefe eg þar fyrer vppuakit þig/at
eg vil syna miñ Krapt a þier/ so ad vtberist mitt nafn vm alla Verølld. D

Þu vnderokar enn nu mitt Folk/og villt ecke leyfa þui burt ad fara/Sia/eg vil a Morgū
i þetta mund læta rigna so stort Hagl/ad alldrei mun jafnstort komid hafa sijdan Egiptalād
var fyrst grunduallad/inn til þessa dags. Þui send nu meñ til ad safna saman þijnum Fie-
nade/ꝛ øllu þui sm̄ þu hefur a Akre. Þuiad allt þad vte verdur statt/ꝛ ecke er i hus innlatid
menn og Fienadur/þad mun af Hagle drepast. Þeir sem ottudust Gudz Ord/af Pharaonis
Þienurum/þeir lietu sijna Þienara og sinn Fienad flyia i Hus. Eñ þeir sem ecke lietu Gudz
Ord falla sier til hiarta/ þeir lietu Þienara sijna og Kuikfie vera kyrt a Akre.

Siöunda Plaga/Hagl

Þa mællte DROTTIN vid Mosen/Riett þijna Hønd i lopt vpp/so ad Hagl kome yf-
er allt Egiptaland/yfer menn og Fienad/og yfer allan Auoxt Jardar i Egiptalande. Og E
Moses vpprietti sinn Vønd i Loptid/Og DROTTIN liet þegar Hagl koma mꝫ Reidar-
þrumum og Elldingum ofan a Jørdena. Og DROTTIN liet rigna Hagl yfer allt E-
giptaland/so ad Hagl og Elldur for so grim̄liga huort mꝫ ødru/ad suoddan hafde alldrei fyrr
skied i øllu Egiptalande/sijdan þad var fyrst bygt. Þetta Hagl slo nidur allt þad sem var a
Akrenum/bæde menn og Fienad ꝛ Grøs Akursins/so ad brottnudu øll Trie nidur a Mørki-
nne i øllu Egiptalande/Eñ i Lande Gosen kom eckert Hagl þar sem Israels Syner biuggu.

Þa sende Pharao meñ vt/og liet kalla til sijn Mosen og Aaron/ꝛ sagde til þeirra/Eg hefi
enn nu syndgast/DROTTIN er Riettlatur/Enn eg og mitt Folk erum Ranglater. Bid F
ied DROTTIN ad soddan Guds Hagl og Reidarþrumur burt takist/þa vil eg leyfa ydur
burt

burt ad fara/ so ad þier skulut ecke vera hier leingur.

Moses sagde til hns/ Þegar eg kiem vt af Borginne/ þa vil eg rietta mijnar hendur vpp til DROTTINS/ þa mun burt huerfa bæde Nagl og Reidarþrumur/ suo þu skallt vita/ ad Jørden er DROTTINS. Enn vel veit eg/ ad þu og þijner Þienarar ottist ecke Gud DROTTIN. Suo sloust nidur bæde Lijnakrar og Byggakrar/ Þui Byggid var vaxed og Nøren hafde Knappana feingid/ Enn Hueite og Rwgur var ecke nidursleigid/ þuiat þau
G voru seint sæd.

Moses gieck fra Pharaone vt af Stadnum/ og vpprietti sijnar hendur til DROTTINS/ So linte Naglinu og Reidarþrumunum/ og ei rignde meir a Jørdena. Og sem Pharao fornam/ ad Regnenu/ Reidarþrumunum z Naglinu linte/ þa syndgadist hn en meir/ Og hn forherte sitt hiarta/ hn og hns Þienarar. So vard Pharaonis hiarta forhardnad/ ad hn liet ecke Israels sonu fara/ so sem DROTTIN hafde bodid fyrer Mosen.

X

A OG DROTTIN mællte vid Mosen/ Far inn fyrer Pharaonem/ Þui eg hefi forhert hns hiarta/ og so hns Þienara/ ad eg giøre þesse mijn Takn a medal þeirra/ So ad þu meiger kunngiøra þad fyrer þijnum Sonum/ z Sonarsonum huad eg hefe giørt i Egiptalande/ og huernen eg hafe audsynt mijn Teikn a medal þeirra/ Ad þier skulud vita/ ad eg er DROTTIN.

Þeir Aaron og Moses geingu fyrer Pharaonem/ og søgdu til hns/ So seiger DROTTIN Ebreskra manna Gud/ Huersu leinge villtu standa i mote ad audmykia þig ecke fyrer mier/ ad þu lætur ecke mitt Folk fara vt hiedan/ ad þiona mier? Enn vilier þu ecke lata mitt Folk fara/ Sia/ þa vil eg a morgun læta Eingesprettur koma allstadar/ suo
B þær hylia Landet/ so menn skulu eige meiga sia Jørd bera. Og þær skulu vppeta allt þad sem epter var fyrer Naglinu/ og þær skulu eta øll græn auaxtarsøm trie a Akre/ og þær skulu vppfylla Hws þijn/ allra þinna Þienara/ og allra Egiptskra manna/ So ad huorke þijner Fedr nie Forfedur skulu soddan sied hafa/ fra þeim tijma þeir fæddust a Jørdena/ z inn til þessa Dags. Og hn snere sier i burt/ og gieck vt fra Pharaone.

Þa søgdu Pharaonis Þienarar til hns/ Huersu leinge skulu vier vera hier mz plægader? Leyfdu þessu Folke ad fara/ so ad þad meige þiona DROTTNI sijnum Gude/ Eda villtu ædur so leinge reyna þetta/ þar til ad Egiptaland er fordiarfad. Og Moses og Aaron voru kallader til baka aptur/ inn fyrer Pharaonem/ þa sagde hn til þeirra. Farid nu z þionid DROTTNI ydrum Gude. Enn huerier eru þeir sem ad hellst fara skulu? Moses sagde/ Vier
D vilium fara mz vngum og Gømlum/ mz Sonum og Dætrum/ Naufum og Saudum/ Þuiad vier eigum ad hallda vorum DROTTNI eina storhætid. Þa sagde hn til þeirra/ Ja/ sie so DROTTIN mz ydur/ skyllda eg leyfa ydur og ydar Børnum burt ad fara? Siaed til/ huort þier hafed ecke vont i sinne? Ecke so/ Helldur þier Kallmenn/ farid þier/ z þionid DROTTNI/ Þuiad þar vm hafi þier bedit. Og þeir voru vtrekner fra Pharaone.

Þa mællte DROTTIN vid Mosen/ Riett þijna Hønd yfer Egiptaland/ epter Eingesprettunum/ ad þær kome yfer Egiptaland/ og vppete allt Alldine i Landinu/ mz øllu þui s̄ epter var vndan Naglenu. Moses riette sinn Vønd yfer Egiptaland/ Og DROTTinn liet koma Austan vind allan þann Dag/ og alla þa Nott yppa Landid/ Og ad Morne færde þetta Austanuedur Eingesprettunar fram. Og þær komu yfer allt Egiptaland/ z fiellu nidr i øllu
E ættum Egiptalandz/ so miøg margar/ ad slijkt hafde þar alldrei fyrr skied/ og eige helldr numskie/ Þui þær huldu Landid/ og þad sortnade af þm/ Og þær vppætu allt Gras i Landenu/ z allan Auøxt Trianna/ sem ad stod epter Naglid/ og þar var eckert grænt epter a trianum/ eda Grasenu a Akrenum/ yfer allt Egiptaland.

Attunda Plaga/ Eingesprettur

Locustae eru þerþættar lijkande kindur plugande/ oss okenndar

Þa kallade Pharao Mosen og Aaron fliotliga til sijn/ og sagde/ Eg hefe syndgast i mote DROTTNI ydrum Gude/ og so ydur/ fyrerlætid þier mier mijn misuerk/ og suo nu i þessu sinne/ og bidied DROTTIN ydarn Gud/ ad hn vilie nu taka burt þennan dauda fra mier. Hn gieck þa vt fra Pharaone/ og bad til DROTTINS. Þa snere DROTTIN vedrenu/ og þar kom sterkur Vestanuindur/ og hn vpptok Eingesprettunar/ og kastade þeim i þ
F rauda Haf/ so þar var ecke ein epter i øllu Egiptalande. Enn DROTTIN forherti Pharaonis

onis hiarta/ so ad hn̄ leyfde ecke Israelis Sonum burtu ad fara.

Niunda Plaga Myrkur
Sap. 17. 18

Og DROTTIN mællte vid Mosen/ Rettu þijna hond til Himens/ ad þar verde so mikid Myrkur i øllu Egiptalande/ ad men̄ meige þreifa a þui. Og Moses vpprietti sijna hond til Himens/ Þa vard þar so suart Myrkur i þria Daga/ vm allt Egiptaland/ ad eingen sa þar annan/ og ei helldur stod nockur vpp af þeim stad/ sem hn̄ var staddr/ i þa þria daga/ Enn hia øllum Israelis sonum/ þar þeir biuggu var biart.

Þa kallade Pharao Mosen/ og sagde/ Farid hiedan og þionid DROTTNI / en̄ lætid G
alleinasta ydar Naut og Saude verda epter/ ydar Børn meiga fara mz ydur. Moses sagde/ Þu matt og giefa oss Offur/ z Bren̄eforn/ ad offra Gude DROTTNI vorum/ Vort Kuik fie skal fara mz oss/ so ad ecke verde ein Klauf epter/ Þui vier munum taka af vorre Eign/ sm̄ þorf giørist til DROTTINS vors Gudz Þionustu. Þui vier vitum ecke/ mz hueriu vier skulum þiona DROTTNI/ fyrr enn vier komum til þss stadar. En̄ DROTTIN forherte Pharaonis hiarta/ so ad hn̄ villde ecke leyfa þeim burt ad fara.

Og Pharao sagde til hn̄s/ Far fra mier/ og varast ad koma hier epter fyrer mijn Augu/ Þuiad a huerium þeim Deige sem þu kemur i augsyn mier/ þa skalltu deyia. Moses suarade/ verde s̄ þu mællter/ Eg vil ecke framar meir koma fyrer þijn augu.

XI.

G DROTTIN mællte vid Mosen/ Eg vil en̄ nu læta eina Plagu koma A
yfer Pharaonem og Egiptaland/ Epter þad mun hn̄ leyfa ydur burt ad fara/ og hn̄ mun ecke alleinasta læta ydur fara/ helldur mun hn̄ reka ydr i burt Þar fyrer seigdu nu Folkenu/ ad huer kallmadur bidie sinn Vin/ z huer Kuin̄a sijna Gran̄konu vm Silfurkier og Gullkier/ Þuiad DROTTIN mun̄ giefa Folkenu Nææd fyrer Egiptskum. Og Moses var miøg mikilshattar madur i Egiptalande/ fyrer Pharaonis Þienørum / og fyrer Folkenu. B

Exo. 3
Tiunda Plaga Dræp allskyns Frumburdar

Og Moses sagde/ So seiger DROTTIN/ Vm midia Nott vil eg fara vm Egiptaland/ Og aller Frumburder i Egiptalande skulu deyia/ fra Pharaonis frumgietna syne/ s̄ situr a hn̄s Stole/ og til Frumgietins sonar Ambattarinnar/ sem Kuern dregur/ og allur Frumgietnadur Fienadarins mun deyia. Og þar skal koma so mikid oop i øllu Egiptalande/ huers C
lijke alldrei hefur verid/ og ei skal vera. Enn medal allra Israels sona/ skal ecke eirn Hundur geyia/ huorke hia mønnum nie Fienade/ So þier vitid hueria grein DROTTIN giører a millum Egiptskra man̄a og Israel. Þa skulu aller þesser þijner Þienarar koma ofan til mijn og falla mier til fota/ og seigia/ Far þu burt/ og allt þad Folk sem þier er vndergiefed/ Epter þad vil eg i burtu fara. Og hn̄ gieck miøg reidur vt fra Pharaone.

Og DROTTIN mællte vid Mosen/ Pharao hlyder ydur ecke/ vppa þ ad mørg Takn D
skulu skie i Egiptalande. Og Moses og Aaron giørdu øll þesse Takn fyrer Pharaone. En̄ DROTTIN forherte hn̄s hiarta/ so ad hn̄ villde ecke leyfa Israels sonum burt ad fara af sijnu Lande.

XII.

Fyrsta Pascha hatijd

ROTTIN mællte vid Mosen og Aaron i Egiptalande/ og sagde/ Þesse A
Manudur skal vera hinn fyrste Manudur medal ydar/ og hn̄ skal ydur vera sa fyrste Manudur Aarsins. Talid til alls Almugans af Israel/ og seigit/ A tiunda deige þssa Manadar/ skal huer Husbonde taka eitt Lamb fyrer sitt hus/ ja eitt Lamb fyrer huørt Hus/ En̄ ef þeir eru ecke so marger i husenu/ ad þeir giete vppetid Lābid/ Þa skal hn̄ taka sinn næsta Nagran̄a til sijn/ þar til ad þeir eru so marger/ ad þeir gieta vppetid Lanbid.

Paschalamb Gydinga

Enn þier skulud taka þad Lamb sem eingen Lyte hefur/ eitt hrutlamb/ ærs gamallt/ Þad skulu þier taka af Lømbunum og af Kidunum. Og þad skulu þier geyma til fiortanda dags i þeim Manude/ Og allur mannfiølde Israels skal slæfa þad/ ad kuellde Dags. Og þeir skulu taka af Blodenu/ og rijda þui a bæda Dyrastafena/ og a þad efsta Dyratried þess Hwssins þar þeir eta þad inne. Og þa sømu Nott skulu þier eta þad Kiøt sm̄ er steikt vid Elld/ med osyrdu Braude/ z beisku Sallte. Þier skulud ecke eta þ hrætt/ z ecke sodid i Vatne/ helldr mz

dur steikt vid Elld/ mz ꝥss Høfde og Footum og Jnīflū. Ecke skulu þier leyfa nockud þar af
til morguns/Enn ef nockud geingur af til morguns/þad skulu þier oppbreña i Ellde.
B Og so skulu þier þess neyta/Gyrda skulu þier Lendar ydar/⁊ hafed sko a ydrum Fotum/og — Huad Paska Lambid merk er/ꝥ keñer S. Pall i. Cor. v. þar hn̄ seiger/ Vort Paskalāb er Christur/ huer fyrer oss fornþærdur er
staf i ydrum høndum/Og þier skulud eta þad/so sē þeir ed fliotliga vilia ferdast/Þui þad er
DROTTINS Paskar. Þuiad eg vil fara vm Egiptaland/þessa sømu Nott/ og drepa
allan Frumburd i Egiptalande/bæde a medal maña og Fienadar. Og eg vil audsyna mijna
Refsing a øllum Skwrgodum Egiptskra maña/Eg er DROTTIN. Og þad Blod skal
vera ydart mark/ a þeim husum þar sem þier iñe erud/ Ad þar sem eg sie Blodid/ þar vil eg
ganga fram̄ hia ydur/ Og þar skal eingen Plaaga koma a ydur/ sem ydur fordiarfe/nær eg
slæ Egiptaland.

Og þann Dag skulu þier hallda til miñingar/⁊ hn̄ skulu þier og ydar epterkomendr hall-
da DROTTNI helgan/til eirnrar Nætijdar/þier ⁊ aller ydrer epterkomendur/a tilsettum — Sætu braudz Dagar
tijma. Osyrt Braud skulu þier eta i siø daga/Sem er/þañ fyrsta-Dag skal burt takast swrt
Braud vr ydrum husum. Huer sem etur swrt Braud/fra þm fyrsta Deige / allt til þess siø-
C unda/hn̄s Sæl skal opprætast af Jsrael. Sa fyrste Dagur skal vera helgur/ad þier komed
þa til samans/Sa siøunde skal og vera helgur ad þier komid þa til samans / Eckert Eruide
skulud þier fremia a þeim døgum/vtan þad sem til Matgiørda heyrer/ handa allshættudum
Sælum/þad meige þier ad eins giøra.

Og þier skulud hallda osyrdra Brauda hatijd. Þuiat a þañ sama dag færda eg ydar Her — Leuit. 23
af Egiptalande/Þar fyrer skulu þier/og aller ydar epterkomendur hallda þennan dag/til eir- — Num. 28
nrar æfenligrar stickanar. Þañ fiortanda dag i Manadenū/ ad kuellde skulu þier osyrt Br-
aud eta/ ⁊ til ꝥss tuttugasta ⁊ fyrsta dags i sama Manade ad aptne. Þar sk ecke fiñast syrt
Braud i ydrum husum a þeim siø døgum. Þui huer sem etur syrt Braud/hn̄s Sæl skal vpp
rætast fra Jsraelis Samkundu/huert hn̄ er helldur tilkomande edur jñbyggiare i Landenu.
Þar fyrer etid mz øllu eckert syrt Braud/helldur einskostar osyrt Braud/i øllū ydar hybylū.
D Þa kallade Moses alla þa ellstu af Jsrael til samans/og sagde til þeirra/Vtuelied ⁊ ta-
kid ydr Saude/sierhuer til sijns Heimkyñis/og slatrid Paskalambe/Og takid eitt byndine med
Ysop/og drepid þui i Blodid/þad sem er i Muñlauginne/ og rijdid þui framan a Dyratried/
og so a bæda Dyrastolpana/ Og eingen manneskia skal fara vt fyrer Dyrnar a sijnu Husi
fyrr enn ad morne. Þuiad DROTTJN vill fara vm kring/ og liosta þa Egiptsku. Og
þar hn̄ sier Blodid a Dyratrienu/og a bædum dyrastolpunum/ þa mun hn̄ ganga fram hia
vm þær dyr/og læta ecke Fordiarfaran koma i ydar hus/ad skada ydur. Þar fyrer hallt ꝥssa
stickan/fyrer þig og þijn Børn æfenliga.

Og þegar þier komid i þad Land/ sem DROTtiñ mun giefa ydur/so s hn̄ hefur sagt/þa
halldid þessa Þionustugiørd. Og þa ydar Børn seigia til ydar/Huad er þetta fyrer Þionu-
stugiørd? Þa skulu þier suara/Þad er DROTTINS Paska offur/ sem gieck fram̄ hia
Jsraelis Folke i Egiptalād/þa hn̄ slo Egiptana/eñ frelsade vor Hws. Þa fiell Folkid fram̄/
E og badst fyrer. Og Jsraelis syner geingu i burt/og giørdu so sem DROTTJN hafde bodid
þeim Mose og Aaron.

Og vm midnættar tijma/drap DROTTJN allan Frumburd i Egiptalande/fra Pha
raonis frumgietna syne/sem sat a hn̄s Stole/og allt til Frumgietnings þess sem sat i Myrk- — Tiūda Plaa-ga/aller Frumburder i Egiptalande worn ⁊ hel slegner
uastofu/og so Fienadarins frumburd.

Þa stod Pharao vpp/og aller hañs Þienarar/og so allur Landzlydur a þeirre Nottu/og
þar giørdist eitt mikid oop i Egiptalande/Þuiad þar var ecke eitt hus/ad ei være Daudr ma-
dur iñe. Og hn̄ kallade a Mosen og Aaron/vm Nottena/ og sagde/Takid ydur vpp/og fa-
rid fra mijnu Folke/þier og Jsraelis syner/Farid og þionid ydrum DROTTNI sem þier
hafed sagt. Takid og mz ydur ydar Naut og Saude/so sem þier hafed talad. Farid/og blezit
mig. Og þr Egiptsku þreyngdu Folkinu/⁊ ræku þad hastarliga af Landenu/Þui þeir søg-
du/Vier munum aller deyia.
F Og Folkid bar mz sier hrætt Deig/þm til Fædslu/ædur eñ þad gat swrnad/ ⁊ būdu þ i sij
num Klædum/og bæru þad a øxlum sier. Og Jsraels syner høfdu giørt sem Moses sagde/⁊
bædust af Egiptskum epter Silfurkierum/ Gullkierum/ og Klædnade. DROTTJN haf
de og giefed Folkenu Nad fyrer þeim Egiptsku/so at þeir Lænudu þeim þetta/Og þr ræntu
þa Egiptsku.

So ferdudust Jsraels syner fra Raemses/og til Suchot/sex sinnum hundrad Þusund ma-
ña/fot-

Vtgangr Israels Sona af Egiptalande
Anno Mundi MMcccclij
Ant. Christum natum Mdxiij

ña fotgøngulidz/ad auk Børn/og margt annad almuga folk sem at fylgde þeim/so og Naut
og Sauder/og miøg mikid Kuikfie. Og þeir bøkudu osyrdar Kokur/af þui hrau Deige sem
þeir bæru af Egiptalande/Þui þad var ecke swrnad/søkum þess ad þeir voru so fliotliga rek-
ner af Egiptalande/og mættu þar ecke leingur tefia/og þeir høfdu ecke neitt añad buid sier til
Vegarnestis.

Israels syner høfdu þa buid i Egiptalande fiøgur hundrud og þriatijgu ar. Og þa þsse
Aar voru lidin/þa gieck allur DROTTINS Her af Egiptalande/a einum Deige. Þar

Siduenia Paskahatydar halldsins

fyrer hallda meñ DROTTNE þa Nætt/þuiad hñ leidde þa af Egiptalande/ Þa Nott
skulu Israelis syner DROTTNI helga hallda/þeir & þeirra epterkomendr.
Og DROTTIN mællte vid Mosen og Aaron/ Þesse er hættur Paskahalldsins/ G
Eingen vtlendingur skal eta þar af. Eñ sie þar nockur þræll sa sm̃ keyptur er/læte hñ sig vm
skiera/so ma hñ eta þar af. Eingen vtlendingur eda Leigumadur skal eta þar af. Meñ sku
lu og eta þad i einu husi/Þier skulud eckert bera af Kiøtenu vt af Hwsinu/ Þier skulut og eck-
ert þess Bein i sundur briota. Øll Israelis Samkunda skal þetta so giøra.
Sie þad so/ad þar bue nockur vtlendingr hia þier/& vilie hallda Herrans Paska/ þa skal
hñ vmskiera allt Kallkyns/og þa ma hñ koma & giøra þad/ & skal hñ þa vera so s̃ eirn añar
sa þar er odalborinn/ Þuiad eingen oumskoriñ skal eta þar af. Þesse Løg skulu eins vera fy-
rer þa sem odalborner eru i Lande/ so sem fyrer þa framande sem bwa a medal ydar. Og all
er Israels syner giørdu so sem DROTTIN hafde bodid Mose og Aaron. A þeim sama
deige liedde DROTTIN Israelis sonu af Egiptalande/og þeirra Her.

XIII.

Løgmal/ þat aller Frumburder skulu helgast DROTTNE
Luc. 2
Leuit. 27
a (Abib) er Aprilis

OG DROTTIN mællte vid Mosen/og sagde/Helgid mier allan frumburd
sem fyrst opnar allshættar Modurlijf/a medal Israels sona/bæde af møñu A
og Fienade/Þuiad þad heyrer mier til.
Og Moses sagde til Folksins/Verid miñuger þessa Dags/a hueriu þier
geingud vt af Egiptalande/vr Þrældomsins husi/þuiad DROTTIN leid
de ydur vt þadā mz styrkre hende/ Þar fyrer skalltu ecke eta Swrdeig. I dag
eru þier vtgeingner/i þeim Manude a Abib. Og nu þegar ad DROTTIN hefur iñleidt
þig i Landid Cananei/Hetei/Amorei/Heuitei/ Jebusei/ huert hañ soor þinum Forfedrum/
ad giefa þier þad Land s̃ flytur i Miolk & Hunange/ Þa skalltu hallda þssa Þionustugiørd
i þeim Manude. Sio daga skalltu eta osyrt Braud/og a þeim siøunda deige er DROTT
INS Hatijd. Þar fyrer skalltu eta osyrt Braud/i siø Daga/ so ad eckert Surdeig nie surt
Braud siaist hia þier/i øllũ þijnum Landzælfum.
Og þier skulut seigia þetta fyrer ydrum Sonum/a þeim deige/ Þetta holldũ vier/þss veg
na sem DROTTIN giørde oss/þa vier forum af Eiptalande. Þar fyrer skal þetta vera B
þier eitt teikn i þinne hende/og ein miñing fyrer þijnum augum/ So ad Gudz Løgmæl sie i
þijnum muñe/ad DROTTIN vtleidde þig af Egiptalande/mz eirnre styrkre hønd/Þar
fyrer halldid þessa skickan/a sijnum tijma huort Aar.

Aller Frumburder eru DROTTNE helgger
Luc. 2

Og þa DROTTIN hefur innleidt þig i Land Canaans/ sem hñ soor þier og þijnum
Forfedrum/og þa hñ hefr giefed þier þad/þa skalltu fraskilia DROTTNI til handa/allt
þad sem opnar sinnar modur Kuid/og þañ fyrsta frumburd af Fienadinum/ sm̃ Kallkyns er.
Frumburd Asnans skalltu leysa mz einum Saud/Enn leyser þu hñ ecke/þa briot hñ vr Hælz
lidunum. Enn allan mañligan frumgietnad medal þinna Sona/þa skalltu leysa.
Og þa þiñ Sonur spyr þig ad i dag eda a morgun/& seiger/Huad er þ? Þa suara þu hm̃
so/DROTTEN leidde oss af Egiptalande/fra þui Þrældoms huse/med eirnre styrkre hen C
de. Þuiad þa Pharao var forhertur/og villde ecke leysa oss burtfør/þa slo DROTTIN i
hel alla frumburde i Egiptalande/fra þeim fyrsta mañs frumburde/og allt til Fienadarinns
fyrsta frumburdar. Þar fyrer fornfærum vier DROTTNI allt þad sem fyrst opnar siñ-
ar modurkuid/þad sem er kallkyns/Og eg leyse Frumburd minna Barna. Og þetta skal ve-
ra þier eitt merke i þinne hende/& til eirnrar miñingar fyrer þijnum augum/Þat DROT-
TIN hefr leidt oss af Egiptalande/mz eirne sterkre hende.

Reisa Israels Sona

Og sem Pharao hafde leyft Folkenu burt ad fara/ þa leidde Gud þa ecke a þañ veg/sem
liggur i giegnum Landid Philistinorum/sem þeim var nalægast/Þui Gud hugsade/Skiema
ad folkid

D ad Folkid meigi idrast/þa þad sier ad Bardagar rijsa i mote þui/ og snue aptr i Egiptaland.
Þar fyrer leidde hñ Folkid a þañ veg Eydemerkur sem liggur vt mz þui rauda Hafe. Og Is raels syner foru vopnader af Egiptalande. Og Moses tok Josephs Bein vt mz sier/ Þuiad hñ hafde tekid eirn Eid þar vppa af Israels Sonum/og sagt/Gud mun vitia ydar/ Þa flyt ied mijn Bein burt mz ydur. Josephs bein

Og þeir reistu vt fra Suchot/ og settu sijnar Herbuder i Etham/fremst i Eydemørkiñe. Skyed og
Og DROTTIN gieck fyrer þeim vm Dagana i einū Skystolpa/& leidde þa beinañ veg/ Elldstolpin
Enn vm Nætur i einum Elldstolpa/og lyste þeim ad ganga bæde Dag og Nott. Sa Sky stolpe veik ecke fra Folkenu vm Daga/og eigi helldr Elldstolpen vm Nætur.

XIIII.

A
OG DROTTIN mællte vid Mosen/og sagde/ Tala þu til Israels Sona/
Og seig þu þeim ad þeir snue aptur/og sette sijnar Herbuder hia þeim Dal
Hiroth/ sem liggur millum Migdol & Siafarins/ gegnt BaalZephon/ og set
te sijnar Herbuder þar þuert yfer/ hia Sionum. Þui Pharao muñ seigia vm
Israels sonu/ Þeir fara villt i Landenu/Eydemørken hefur iñebyrgt þa. Og
eg vil forherda hñs hiarta/so ad hñ skal fara epter þeim. Og eg vil vinna
Prijs a Pharaone/og allre hñs magt. Og Egiptsker skulu vita ad eg er DROTTIN.
Og þr giordu so.

B Og ē Kongr Egiptalādz friette þ ad Folkid var burtfluid/þa vmsneriste hiarta hñs/ & hñs Pharao sæker
Þienara/vid Folkid/& sagde/ Þui høfū vier þ giort/ ad vier leyfdū Israel ad fara i burt/so epter Israel
ad hñ þione oss ecke? Og hñ liet spenna fyrer sijna Vagna/& safnade Lide ad sier/Hñ tok sex
hundrud vtualdra Vagna/og so lijka adra Vagna sem voru i Egiptalande/& Hershøfdinge
iana yfer allan siñ Her. Þui DROTTIN herte Pharaonis hiarta Kongsins af Egipta
lande/so ad hañ for epter Israels Sonum. Enn Israels syner voru vtgeingner mz einum ha
fum Armlegg. So sokktu nu þeir Egiptsku epter þeim/mz Hestum/ Vøgnum/ & Riddaralide/
og mz allan Pharaonis Her/ & nadu þeim vid Hafed rauda/ þar ē þeir høfdu sett sijnar Her
buder/i Dalnum Hiroth gegnt BaalZephon

Og þa Pharao nalgadist þa/þa vpphofu Israels syner sijn augu/ Og sia/þa komu þeir
C Egiptsku sækiande epter þm. Og þr ottudust hardla miøg/ & kølludu til DROTTINS/ Israel mæg
og søgdu til Mosen/ Voru þar ecke Grafer i Egiptalande/ Þurfter þu ad leida oss i burt/til lar i giegn
þess ad deyia hier i Eydemørku? Þui giørder þu oss þetta/ad þu leidder oss af Egiptalande? Mose
Huort er nu ecke þar komid/ sem vier søgdum til þijn/i Egiptalande/Lat oss vera kyrra/& lat
oss þiona helldur Egiptskum/þuiad betra er ad vier þionum þeim enn ad vier deyum i Eyde
mørku. Þa sagde Moses til Lydsins/Ottist ecke/ stādid støduger/& siaed Hialp DROTT
INS/þa sem hñ mun veita ydur i Dag. Þuiad Egiptska meñ þessa sem þier siaed i Dag/
þa munu þier ecke sia meir ad eilijfu. DROTTIN mū beriast fyrer ydur/þier skulud ve
ra kyrrer.

DROTTIN mællte vid Mosen/ Þui kallar þu til mijn? Seig þu til Israels sona/ ad
D þeir fare leid sijna. Enn þu hef vpp þinn Vønd/og rett Hønd þijna yfer Sioen / og skiptu
honum i sundur/so ad Israels syner meige ganga þar i giegnum mz þurrum Fotum. Sia/eg
vil forherda hiarta Egiptskra mañа/so ad þeir skulu fara epter ydur/ So vil eg vinna Prijs
a Pharaone/og a allre hñs magt/ Vøgnum/ & Riddaralide/suo ad Egiptsker skulu vita ad eg
er DROTTIN/nær eg hefe vnnid Prijs a Pharaone/og hñs Vøgnum/ & Riddaralide.

Þa vpptok sig Gudz Eingill/sa sm̄ gieck vndan Israelis Her/& hñ for til baka vid þa/Og Gudz Eingill
sa Skystolpe hofst vpp fra þeirra auglite/& settist nidur a bak vid þa/ Og var mille Herbu Psal. 78 105
da þeirra Egiptsku/& Israels Hers. Og var eirn myrkur Skystolpe/vpplysande Nottena/so
ad þeir & þsser kunnu ei ad komast til samans alla þa Nott.

Nu sem Moses vtriette sijna Hønd yfer Hafid/þa liet DROTTIN þad burthuerfa/ fy Israels syner
E rer eirn sterkan Austanvind/alla þa Nott/so ad Sioren vard þurr/og Vatnid brast i sundr. gangr i giegnū
Og Israels syner geingu mitt i Hafid þurrum Fotum. Og vatnid var þeim sem Mwrueg Hafed rauda
gur til Hægre og vinstre handar. Þeir Egiptsku soktu epter/& geingu mitt i Hafid epter þm Psal.78. 106
allur rijdande Her Pharaonis/ Vagnar hñs/& Riddaralid.

Lofsaungur Eñ þa Morgūuakan kom/ þa leit DROTTIN yfer Her Egiptskra/af Elldstolpanū
⁊ Skyenu/Og skaut skielk i Herlid þra/ ⁊ vellte vm Hioluøgnum þeirra/ ⁊ kollkastade þm.
Þa søgdu Egiptsker/Flyum fra Israel/DROTTIN strijder fyrer þa mote Egiptskum.
Þa sagde DROTteñ til Mosen/Riett vt þijna Hond yfer Hafed/so ad Vatnid falle aptur F
yfer þa Egiptsku/yfer þeirra Vagna og Riddara lid. Suo vtriette Moses sijna Hond yfer
Sioen/og Sioren fiell aptur i sinn Farueg/ædur enn dagade/⁊ kom i mot þeim Egiptsku/þa
þeir flydu. So steypte DROTTIN þeim mitt i midiu Hafe/og Vatnid kom aptur/⁊ hul
de bæde Vagna og Riddara/og alla Pharaonis magt/sem farid hafde epter þeim/i Hafed/so
þar vard ecke eiñ epter af þm.

Pharao og allur hñs Her Druknar i Haf enu rauda

Enn Israels syner geingu þurrum fotum mitt i giegnum Hafed/ og Vatnid stod þeim sē G
Mwrueggur til hægre og vinstre handar. So leyste DROTTIN Israel a þeim deige/
fra Egiptskra mañа hende. Og þeir sau þa Egiptsku liggia dauda i Fioruñe. Og Israel
leit þa volduga hønd sm̄ DROTTIN hafde audsynt a þm Egiptsku. Og Folkid ottadist
DROTTIN og trude honum ⁊ hñs þion Mose.

XV

Lofsengur Moses

Psal. 118

Esa 12

A saung Moses og Israels syner DROTtne þeñan Lofsaung/ ⁊ søgdu/ A
Eg vil Lof syngia DROTTNI/ Þui hñ hefur giort eitt Dasemdar
verk/Hestum og Vøgnum hefur hñ i Hafed nidur steypt.
DROTTIN er miñ Styrckur/⁊ Lofsøngur/Og hñ er mitt Hialp-
ræde/ Hñ er miñ Gud/Hñ vil eg prijsa/Hñ er mijns Fodurs Gud/Hañ vil
eg vpphefia.
DROTTIN er þañ riette Strijdzmañ/DROTTIN er hñs heite/Hñ kastade Pha
raonis Vøgnum/og hñs magt nidur i Hafed.
Hñs vtvald' Høfdingiar sucku i Hafenu rauda/Og Vnderdiupid hulde þa/þeir sucku til
botns sem Steinar.
DROTTIN/þijn hægre hønd giørde myklar Dasemder/ DROTTIN þijn Hægre
hønd slo nidr Fiandmañen
Þu kolluarpader þijnum Motstodumøñum/mz þiñe mikillre Dyrd/Þui þa þu liest lausa
þijna Reide/þa fortærde hun þeim suo sm̄ øgnum.
Þa þu bliest/gaf Vatnid sig vpp/og Vatsføllen stodu sem ønnur hrwga/⁊ Vnderdiupen B
velltu vpp Vatnenu mitt i Sionum.
Ouinuriñ sagde/Eg vil sækia epter þm/⁊ høndla þa/ Og skipta Herfange/og sedia Rei-
de mijna a þeim.
Eg vil ryckia mijnu Suerde/Og mijn hønd skal vega þa/Þa liestu þiñ Vind blæsa/ Og
Sioren hulde þa/og þeir sucku nidur sem Bly i myklū Vatzfollū.
DROTTIN/Huer er þinn lijke a medal Gudaña? Huer er þiñ lijke/sem so er Mæt-
tugur/Heilagur/Hrædeligur/Lofligur og so Dasamligur i þijnum verkum sem þu?
Þa þu vtriekter þijna hægre hønd/þa gleypte Jørden þa.
Þu hefur leidt þitt Folk/med þinne Myskunsemd/ ō þu hefur endurleyst / Og hefur leidt
þa mz þijnum styrk/til þijns Heilaga Bustadar.
Þa Þiodernar heyrdu þad/þa bifudust þær/og angist kom yfer Philisteos.
Josu 2 Þa vrdu hrædder Høfdingiar Edom/ og þeir Volldugu i Moab skulfu/og aller jñbygg-
iarar i Canaan vrdu Duglauser.
Læt Hrædslu og Otta falla yfer þa/fyrer þiñ sterka Arm/ ad þeir stirdne ō Steinar/Þar
til þitt Folk DROTTIN er fram hia komid/Þar til þitt Folk er frañ vm komid/þad sm̄
þu hefur vtuegad.
Leid þa þar inn/og grodurset þa/vppa þijnu Erfdafialle/sem þu DROTTIN giørder D
þier til eins Heimilis/Til þijns Helgedoms/DROTTIN/ ō þijn hond hefr tilreidt
DROTTEN mū rijkia/vm allder og ad eilijfu. Þui Pharao dro iñ i Hafed mz Hestū
Vøgnum/og Riddaralide/Og DROTTIN liet Hafed falla aptur yfer þa.
Enn Israels syner geingu a þurru/mitt i giegnum Hafed.
Og Maria Spakona Syster Aarons tok eina Bumbu i sijna Hond/⁊ Kuiñurnar allar

vt ep

vt epter henne i Dans mz Hliodfærum. Og Maria saung fyrer þeim/ Lætum oss Lof syngia
DROTTNI/ Þui hann hefur giørt eirn dyrdligan giørning/ og nidur kastade Manne og
Heste i Hafed.
Og Moses liet Jsraels sonu ferdast burt fra Hafenu rauda/ til þeirrar Eydemerkr Sur/ Sur Eydemörk
Þar geingu þeir þria daga i Eydemørku/ og fundu eckert Vatn. Þa komu þeir til Mara/
D Enn þeir gatu ecke druckid af Vatnenu i Mara/ þui þad var miøg beiskt/ Þar fyrer kalla Mara
menn þann stad Mara. Þa møglade Folked mot Mose/ og sagde/ Huad skulum vier dreckar? þydist Beiskur
Enn hann kallade til DROTTJNS/ Og DROTTJN vijsade honum eitt Trie/ þui ka-
stade hann i Vatnid/ og Vatnid vard sætt.
Þar sette hann þeim Løg og Riett/ og freistade þeirra/ og sagde/ Ef ad þu hlyder Røddu
DROTTJNS Gudz þijns/ og giører þad sem riett er fyrer honum/ og ef þu lætur hanns
Bodord þier i eyrum loda/ og helldr allar hans skickaner/ Þa vil eg onguan af þeim Siukdo-
mum leggia vppa þig/ sem eg lagde a Egiptaland/ Þuiad eg er DROTTJN þinn Grædare

XVI.

A Og þeir komu til Elim/ þar voru tolf Vatsbrunnar/ z siøtiju Palmvidartrie/ Elim
og þeir settu þar sijnar Herbwder/ hia Vøtnunum. Sijdan foru þeir fra E- Num. 33
lim/ og allur mannfiølde Jsraels sona/ til þeirrar Eydemerkur Sin/ sem lig- Sin
gur a millum Elim og Sinai/ a fimtanda deige i þeim ødrum Manade/ ep-
ter þad þeir voru burtfarner af Egiptalande.
Og allr Søfnudr Jsraels sona møglade mot Mose z Aaron/ i Eydemør- Lydurinn møglar i mote Mose
kinne/ z sogdu/ Gud giæfe ad vier hefdum dait/ fyrer DROTtins hønd/ i Egiptalande/ þa vier
sætum þar yfer Kiøtkøtlum/ og høfdum nægd Braudz ad eta. Þui þar fyrer hafe þier leidt Numeri 11
oss vt a þessa Eydemørk/ ad þier villdut læta allan Almugan deyia af Sullte.
Þa mællte DROTTJN vid Mosen/ Sia/ eg vil læta rigna Braud af Himne til yd-
B ar/ og Folked skal fara vt ad safna huern dag/ so mikid sem þad þarf til atuinnu a þeim Dei-
ge/ suo ad eg reyne/ huort þad geingur epter mijnum Bodordum edr ecke. Enn a siøtta Dei-
ge skulu þeir bwa sig til/ ad safna tuefallt so mikid þann Dag/ sem þeir annars pløgudu saman
ad safna dagliga.
Moses og Aaron søgdu til Jsraels sona/ J Kuølld skulu þier vita ad DROTTJN he-
fur vtleidt ydur af Egiptalande/ og a morgen skulu þier sia DROTTJNS Dyrd/ Þui
hann hefur heyrt ydarn Kur i giegn DROTTNI. Huad erum vid ad þier møglid i giegn
ockor? Moses sagde framar meir/ DROTTJN skal giefa ydur Kiøt ad eta i Kuølld/ enn
C nog Braud a morgun/ Þuiad DROTTJN hefur heyrt ydart Møgl/ sem þier møglad ha-
fed i giegn honum/ Þui huad erum vid? Þier møglid ecke i giegn ockor/ helldur i giegn DR-
OTTNE.
Og Moses mællte til Aarons/ Seig til Jsraels sona Samkundu/ Komid hier fram fyrer
DROTTJN/ þui hann heyrde ydart Møgl. Og sem Aaron talade þetta til allra Jsraels
sona Samkundu/ þa sneru þeir sier i mot Eydemørkunne/ Og sia/ þar sæst Dyrd DROTT-
JNS i einu Skye. Og Gud sagde til Mosen/ Eg hefe heyrt Møgl Jsraels sona/ seig þeim/
J Kuølld skulu þier fa Kiøt ad eta/ enn a Morgun skulu þier sediast af Braude/ og þier sku-
lud vita ad eg er DROTTJN ydar Gud.
D Ad Aptne komu † Vaktalar/ z huldu Herbwdernar. Enn ad morne laa þar Diela allt vm kring
Herbwdernar/ enn þegar Dielan var burtu/ Sia/ þa la þar a Eydemørkinne (nockud) kringlott z † Coturnices þad fuglakyn er okient mz oss
lijtid/ þuilikast sem hrijmfrost a Jørdu. Enn þegar Jsraelis syner sau þad/ sagde huer til annars/
Þad er Man/ Þui þeir vissu ecke huad þad var. Þa sagde Moses til þeirra/ Þad er þad Braud Man
sem DROTTJN hefur giefed ydur ad eta. Enn þetta er Gudz skipan/ Safne huer þar af Numeri 11
so mikid sem hann hefr þørf til ad eta/ z take eirn Gomor fyrer sierhuert Høfud/ epter Sælnanna Psalmo 78
tale/ sem hann hefur i sinne Tialldbwd. Joh. 6
Og Jsraels syner giørdu so/ og samansøfnudu sumer meira/ enn sumer minna. Enn þa þad Sap. 16
var mællt mz Gomor/ þa fieck sa eckert afhlaups sem meira hafde safnad/ Sa og ecke midur 1 Cor. 10
sem litlu hafde safnad/ Helldur hafde huer safnad so miklu sem hann þurfte sier til Atuinnu. Og 2 Cor. 8
E Moses sagde til þeirra/ Einginn skal leyfa þar nockud af til morguns. Enn þeir hlyddu ecke
Mose/

Mose/Og sumer drou af og leyfdu til añars dags/ enn þat vall Mødkum/ ꝛ wllnade. Þar
fyrer vard Moses reidur vid þa. So søfnudu þeir huorn morgun þar af/ suo mikid sem huer
kunne ad eta/Eñ þa Solen skein heitt/þa brædnade þad.
A þm siøtta deige søfnudu þr tuefølldu Braude/Ja/tueimr Gomor fyrer sierhuern eirn.
So geingu aller þeir yppurstu af Safnadenum til Mosen/ og giørdu honum kuñugt/þa sag
de hñ til þeirra/ Þad er þ sem DROTTIN sagde/ A morgun er þad Sabaths dagr Nei-
løg huijld DROTTINS/Huad þier vilied baka/þad bakid/og huad þier vilied matgiø-
Sabbaths Dagur Sabbaht þ ydist Huild/ Þui er þad eitt/ Sabbahtz Dagur/og Huildardagur
ra/þad matgiørid/ Eñ allt þat sem afgangs er þad lætid vera/so þad meige geyma til mor- F
gunsins. So lietu þeir þad vera til morguns/so sem Moses baud þeim/og þad wllnade ecke/
og eige madkade þad. Þa sagde Moses/Etid þad i dag /þuiad i Dag er DROTTINS
Sabbath/A þessum deige finne þier þad ecke a Mørkiñe. Sex daga skulu þier safna þui/
Eñ sa siøunde Dagr er Sabbaths dagr/ ꝛ a þeim Deige fiñst þ ecke.
Enn a þeim siøunda Deige/ geingu nockrer af Folkenu vt/ ad safna þui saman/ enn þr
fundu eckert. Þa sagde DROTTIN til Mosen/Huersu leinge vilie þier ei vardueita mitt
Løgmaal/og mijn Bodord? Sia/DROTTIN hefur giefed ydur Sabbaths dagiñ/ ꝛ þar
fyrer giefur hñ ydur a þeim siøtta deige tuegga daga fædslu/Þui skal huer eirn vera heima a
sijnu Heimile/og eingen fare vt af sijnum stad/a þeim siøunda deige. So hiellt Folkid þann G
siøunda dag. Og Israels hws kallade þetta Man/Og þad var lijka sem Coriander Fræ/og
huijtt/ og þess smackur var so sem Hueitissalla mz Hunange.

Gomor var mæler/takande nær iiij Merkur þa er Epha xl merkr. Victorinus

Og Moses sagde/Þetta er þad sm DROTTIN baud/Fyllit eirn Gomor þar af/ so at
þad geymist fram j ydar ætter /so ad ydrer epterkomendr meige sia þ braud/mz hueriu eg fæd-
de ydur a Eydemørku/þa eg vtleidda ydur af Egiptalande. Og Moses segde til Aaron/Tak
þier eina Føtu/og legg eirn Gomor fullan af Man þar i/og læt þad vardueitast fyrer DR-
OTTNI til ydar eprerkomande Kynkuijsla/ so sem DROTTIN baud Mose. Suo liet
Aaron þ sama vardueitast hia Vitnisburdenum.

Man geymdist til synis

Og Israels syner ætu Man i fiorutijge Aar/þangad til þeir komu i þad Land þar sm þr
skylldu bwa/ Þeir ætu og Man/þar til þeir komu i Landamerke Canaans Landz. Eñ eirn
Gomor er tiunde Partur Epha.

XVII.

Raphidim

G sa allr Almuge Israels Sona for vr Eydemørku Sin/ þeirra dagleider/ A
sem DROTTIN baud þeim/og settu sijnar Herbwder i Raphidim / Þar
Folkid møglar aþ Vatsleyse
fieck Folkid eckert Vatn ad drecka. Og þeir þrættudu vid Mosen/og søgdu/
Gief oss Vatn ad drecka. Moses sagde til þeirra/ Þui þrætte þier so i giegn
Numeri 20
mier? Þui freiste þier DROTTINS? Og þa Folkid þyste epter Vat-
nenu/þa møglade þad i giegn Mose/og sagde / Huar fyrer liestu oss fara af
Egiptalande/til þss/ad þu lætur nu vor Børn og Fienad deyia hier af Þosta?
Þa kallade Moses til DROTTINS/og sagde / Huad skal eg giøra vid þetta Folk? B
Innan skams munu þeir lemia mig Griote. DROTTIN sagde til hñs/Gack fram vn-
Massa merker Freisting Meriba Þrættan
dan Folkenu/ og tak nockra af Olldungũ Israelis mz þier/ og tak þiñ Vønd i þijna hønd/
mz huerium þu slost a Vatnid/og gack/Sia/eg vil þar standa fyrer þier/yfer einũ Steine i
Horeb/Liosta þu mz Vendinum a Steinen/þa skal reña Vatn af honum/so ad Folkid drec-
ke. Og Moses giørde so/ fyrerølldungum Israelis. Og hñ kallade þañ stad Massa ꝛ Me-
riba/vegna þrættanar Israelis Sona/Og þar fyrer ad þeir høfdu so freistad DROTT-
INS/ ꝛ sagt/Huort mun DROTTIN vera a mzal vor eda eige?
Amalech strider i mote Israel
Þa kom Amalech/og hiellt Orustu vid Israel i Raphidim. Og Moses sagde vid Josua/ C
Vtuel oss Lid/far vt og berst vid Amaleck/enn eg vil standa efst vppa Fiallenu a morgun/og
hafa Gudz Vønd i miñe hende. Og Josua giørde so sem Moses sagde honum/og bardist vid
Numeri 24 Samu. 15
Amalech. Eñ Moses/Aaron og Hur geingu efst vppa Fiallit/ Og alla þa stund s Moses
hiellt sijnum høndum vpp/ þa vann Israel/ Eñ þa hñ liet sijnar hendur midr sijga þa vann
Amalech. Enn Moses hendur voru þungar/ Þar fyrer toku þr eirn Stein/ ꝛ lietu vndr hñ/
ꝛ hñ sette sig þar vppa. Eñ Aaron ꝛ Hur studdu hñs hendr sitt a huora hlid / Og hñs Hen
dr mædduſt ecke allt til Solarfalls. Og Josua lægde Amalech/ ꝛ hñs folk mz huøssu Sũde.

Og

D Og DROTTIN sagde til Mose/ Skrifa þu þta i Bok til minnis/ z biod þad Eyrum Josue/ Þuiad eg vil so afma Amalech vnder Himnenum/ ad eingtñ minnist leingr a hñ. Og Moses bygde þar eitt Alltare/ og kallade þad DROTTINS Nissi. Þui hñ sagde/ Þetta er eitt Teikn hia DROTTINS Hasæte / ad DROTtiñ mune beriast mot Amalech fra eirne ættkuysl til annarar.

Nissi/ þydist mitt Merke

XVIII.

A Nu sm̃ Jethro Kieñemadur af Madian/ Mægur Mose/ heyrde allt þad sm̃ Gud hafde giort Mose og sijnu Folke Jsrael / huersu ad DROTTIN hafde vtleidt Jsrael af Egiptalande/ Þa tok hñ Zephora Moses Kuiñu/ hueria hñ hafde aptur sent/ og tuo heñar Sonu/ Eñ fyrste het Gerson/ þui hñ sagde/ Eg var eirn Gestur i framande Lande/ og sa annar Elieser / þui hñ sagde/ Mijns Fødurs Gud hefr verid mijn hialp/ z hefur varduett mig fra Suerde Pharaonis.

Jethro fer til fundar vid Mosen mag sijn

Og sem Jethro mægur Moses kom/ og hñs Syner og Kuinna/ i Eydemørkena til hñs/ þar sem hñ hafde sett sijnar Herbwder/ hia Gudz Fialle/ þa liet hañ segia Mose/ Eg Jethro mægur þiñ er kominn til þijn/ og þijn Kuiña/ z bææder heñar Syner mz heñe. Þa gieck Mo-

B ses vt i mot honum/ og laut honum/ og minntist vid hñ. Og er þeir hofdu heilsast/ þa geingu þeir inn i Tialldbwdena. Moses kuñgiorde sijnu Mæge allt þad s DROTTIN hafde giort Pharaone/ og þeim Egiptisku fyrer Jsraels skulld/ og so allt þad Erfide/ sem þeir høfdu haft i ferdinne/ og huernen DROTTIN hafde frelsad þa.

Þa gladdist Jethro fyrer alla þessa goda hlute/ sem DROTTIN hafde giort Jsrael/ og frelsad þa af Egiptskra manna hende. Og Jethro sagde/ Blessadur sie DROTTIN/ sem ad frelsade ydur af Egiptskra manna hende/ og af hende Pharaonis/ hañ kann ad frelsa sitt Folk ad Egiptskra manna hende/ Nu veit eg/ ad DROTTIN er meire enn aller adrer Guder/ þar fyrer ad þeir fromdu Drambseme mot þeim. Og Jethro Mose mægr tok breñe Forner/ og offrade Gude. Þa kom Aaron og þeir aller Olldungar Jsrael/ ad eta Braud mz Mæge Mosi/ fyrer Gude.

Jethro lofar Gud wegna Jsraels

C Og annars dags sette sig Moses til ad dæma Folkid/ Og Folkid stod fyrer honũ/ fra morne til aptans. Þegar hñs Mægur sa allt þad hñ giorde vid Folkid/ þa sagde hñ/ Hvad er þ þu giorer vid Folkid? Þui situr þu alleina/ og allt Folkid stendur fyrer þier fra morne z til Kuølldz? Moses suarade honum/ Folked kiemur til mijn/ og leitar Gudz atkuædis. Þui nær nockur maal gioraft þeirra a mille/ þa koma þeir til mijn/ ad eg dæme vm þær Saker sem til falla a mille sierhuers manns/ og hñs Naunga/ og ad eg kieñe þeim Gudz setninga/ og hñs Logmaal.

Hñs Mægur mællte til hñs/ Þat er ei gott sem þu giorer/ þta erfide gierer þig þreyttan/ og þad Folk sem mz þier er/ Þad er þier of þungt/ þu matt þad ecke eirnsaman bera. Þar fyrer hlyd mijne Roddu/ og haf mijn Raad/ og mun Gud vera mz þier. Annast þu Folked/ i þui sem Gude tilkemur/ og ber fram þeirra mælefne fyrer Gud/ Set þeim Log/ og Riett/ kienn þeim Veigiñ sem þeir skulu a ganga/ og þau verk sem þeir skulu giora.

Jethro Rad Deutro. 1

D Eñ sia þig vm a medal Folksins epter nockrũ Valmkuñũ moñum/ sm̃ ottast Gud/ og eru sañsyner/ og hata Agirnd/ z set þessa yfer þa/ Suma yfer Þusũd/ suma yfer Hundrad/ suma yfer Fimtijge/ og suma yfer Tiu/ ad þr ætijd dæme Folkid. Enn sie þar nockur stor maal/ þa læt þau koma fyrer þig/ enn læt þa dæma øll ønnur smærre maal / Suo verdur þier þetta liettbærara/ þegar þr bera mz þier. Ef þu villt nu þta giora/ þa kantu ad framkuæma þ s Gud bydur þier/ so ma og allt þetta Folk koma mz Fride til siña Heimkynia.

Moses hlydde ordum sijns mægs/ og giørde allt þad sem hñ sagde/ Og vtualde froma meñ af øllum Jsrael/ og sette þa til Høfdingia yfer Folked /suma yfer Þusund/ suma yfer Hundrad/ suma yfer Fimtijge/ og suma yfer Tiu/ ad þr skylldu alltijd sitia Doma yfer Folkenu. Eñ øllũ Stormaalum skylldu þeir skiota fyrer Mosen / enn þeir sialfer skylldu dæma øll smærre Maal. So liet Moses sinn mæg ferdast heim aptur i sitt Land.

XIX.

Israel kemr i Eydemørku Siani

A Pridia Manade epter þad sem Israels syner voru vtgeingner af Egipta- A
lande/þa komu þeir a þeim Deige i Eydemørku Sinai/ Þui þeir ferdudust
af Raphidim/og villdu til Eydemerkr Sinai/ og þr settu sijnar Nerbwder i
þeim sama stad i Eydemørkinne giegnt Fiallenu. Enn Moses gieck vpp til
Gudz. Og DROTTIN kallade hn̄ af Fiallenu/og sagde/ So skallt þu
seigia til Jacobs Nwss/og kun̄giora Israels sonum / Þier hafed sied huad
eg giørda þeim Egiptsku/og huernen eg hefe borid ydur a Arnar vængium/og tekid ydur til
mijn. Ef þier viliet hlyda minne Røddu/og hallda min̄ Sattmala/ Þa skulu þier vera mijn
eigen Eign/af øllu Folke/þui øll Jørden er mijn/ Og þier sklud ðá mier eitt Kien̄iman̄ligt
Konungs Rijke/og eitt heilagt Folk. Þesse eru þau ord sem þu skallt seigia Israels sonum.
Moses kom/og kallade saman Ølldunga Lydsins / og lagde fram fyrer þa øll þesse ord/
sem DROTTIN hafde bodit. Þa suarade allur Lydurinn vnder eins/og sagde/ Allt þad B
sem DROTTIN hefur sagt/þad vilium vier giøra. Og Moses sagde DROTTNI
aptr ord Folksins. Þa sagde DROTTIN til Mose/Sia/eg vil koma til þijn i einu þyck
uu Skye/vppa þad ad Folkid meige heyra mijn ord/þau sem eg tala vid þig/og true þier æfin
liga sijdan. Og Moses sagde DROTTNI fra ordum Lydsins.

Moses helgar Folkid

Og DROTTIN mællte vid Mosen/ Far til Folksins / Og Helgadu þad i Dag og a
morgun/ad þeir þuoe sijn Klæde/ og sie bwner a þridia Deige / Þuiad a þeim þridia Deige
mun DROTTIN ofanstijga yfer Sijnai Fiall/fyrer øllu folke. Settu Folkenu eitt Tak
mark vmhuerfis Fiallid/og seig þu til þeirra/ Varid ydur/ad þier gangid ecke vppa Fiallid/z
komid ecke helldur vid þad nedsta a þui/ Þui huer sem kiemur vid Fiallid/hn̄ skal Dauda dey-
ia. Eingen mans hønd skal snerta hn̄/helldur skal hn̄ mz Griote lemiast/eda mz Skotum i C
hel skiotast/huort þad er helldur madur edur Kuikinde/ þa skal þad ecke lifa. Enn þegar
blæsid er i Basuned/þa skulu þeir fara til Fiallsins. Og Moses gieck ofan af Fiallenu til
Folksins/og helgade þad/og þeir þuodu sijn Klæde. Hn̄ sagde til þeirra/ Verid bwner a þm
þridia Deige/og komit ecke i nænd ydrum Kuin̄um.

Løgmal verkar Reidi
Rom. 4

Og þegar sa þridie Dagur kom/og liost var ordid/ Þa toku ad heyrast Reidarþrumur/ og
Ellding" ad sijnast/z eitt þykt Sky hulde Fialled/z Lwdursins hliod vard akafliga sterkt/so at
allt Folkid vard hrædt/þad sem var i Nerbwdunum. Og Moses leidde Folkid vt af Nerbwd-
unum i motz vid Gud/ Og þad stod vnder Fiallenu. En̄ allt Sijnai Fiall rauk/þuiad DR-

Ebre. 12
Deutro. 4
Psalmo 68

OTTIN for ofan yfer Fiallid mz Ellde/ Og eirn Reykur gieck vpp af þui/so sem Reykur
af Ofne/og allt Fiallid skalf ogurliga. Og Lwdursins hliod vard stærra z stærra. Moses D
talade/og Gud suarade honum hatt.
Og sem DROTTIN var ofan komin̄ yfer Fiallid Sinai a efsta Nuirfil Fiallsins/þa
kallade han̄ Mosen efst vppa Fiallid/ Og Moses gieck vpp. Þa sagde DROTTIN til
hn̄s/Far þu ofan/ og vitna fyrer Folkenu ad þad brioteſt ecke hingad til DROTTINS/
ad sia hn̄/so ad ei falle fiølde af þeim. Enn Prestarner sem [illegible] ganga til DROTT-
INS/þeir skulu helga sig/so ad DROTTIN lioste þa ecke.
Og Moses sagde til DROTTINS/Folkid ma ecke stijga vppa Sinai Fiallid/Þuiad
þu vottader fyrer oss/og sagder/Settu eitt Takmark vmhuerfis Fiallid/og helga þad. DR-
OTTIN sagde til hn̄s/Far/og stijg ofan/ Þu og Aaron mz þier skulud stijga vpp / Enn
Kiennemen̄erner og Folkid skulu ecke yfer Takmarkid stijga til DROTTINS/ suo hn̄ ec-
ke slae þa i hel. Og Moses gieck ofan til Folksins/og bodade þui þetta

XX.

Gudz 10. Laga Bodord
Deutrono. 5
Leuit. 26

OG DROTTIN talade øll þesse Ord/Eg er DROTTIN þin̄ Gud/sm A
vtleidde þig af Egiptalande/af þui Þrældoms Nwse. Þu skallt ecke hafa
annarliga Gude fyrer mier. Þu skallt eingen Bijlæte giora þier/edr nockra
Lijking/epter þui sem er a Himnum vppe/eda a Jordu nidre/ eda þui sem er i
Vøtnunum vnder Jørdunne. Þu skallt ecke tilbidia þau/og eige þiona þeim/
Þui eg er DROTTin̄ þinn Gud/eirn Vandlætāde Gud/vitiande Rāglætis
Fedranna a Sonunum/i þridiu og fiordu ættkuijsl/þeirra sem mig hata/ Enn giørande my-
skunsemder i þusund Lidu/þeim sem mig elska og mijn Bodord vardueita.

Þu

Þu skallt ecke leggia DROTTINS þijns Gudz Nafn vid Hegoma / Þui ecke mun DROTTIN ohegndan vera lata þann sm̃ misbrukar hn̄s Nafn.
B Minst þu a Sabbaths Dagen/ad þu helger hn̄. Sex Daga skalltu erfida/ꝫ viña alla þina Viñu/Eñ sa siøunde Dagr er DROTTINS þijns Gudz Sabbaths dagr/Þa skallt þu eckert verk vinna/huorke þinn Sonur/eige helldur þijn Dotter/ eigi þiñ Þræll / eige þijn Ambatt/eige þitt Kuikfie/eige helldur nockur Utlendskur/ sem er innan þiña Borgarhlida. Þuiad a sex Døgum giørde DROTTIN Himen og Jørd/og Sioen/ og allt þad sem þar inne er/og hn̄ huijldist þañ siøunda dag/Þar fyrer blezade DROTTIN Sabbaths dagiñ/og helgade hn̄.

Þu skallt heidra þinn Fødur og þijna Modur/Suo ad þu langlijfur verder i þui Lande sem DROTTIN Gud þinn giefur þier.

Þu skallt ecki i hel sla   Mathei 15
Þu skallt ecke Hordom drygia.   Ephe. 6
Þu skallt ecke stela.   Mathei 7
C Þu skallt ecke bera falskan Vitnisburd mote þijnum Naunga
Þu skallt ecke girnast þijns Naunga Hws.
Þu skallt ecke girnast þijns Naunga Kuinnu/eige hn̄s Þræl/eige hn̄s Ambatt/eigi Uxa edur Asna/eda nockud þad sem hn̄s er.

Og allt folkid sa Reidarþrumur/og Elldingarnar/og hliod Lwdursins/og Fiallid riukanda. Og sem þeir sau þetta/þa flydu þeir/og stodu langt i burtu/og søgdu til Mosen/ Tala þu vid oss/vier vilium vera þier hlyduger/og lat Gud ecke tala vid oss/so ad vier deyum ecki. Moses sagde til Folksins/Ottist ecke/Þui Gud er komin til þess/ad hn̄ vill reyna ydur/og ad hn̄s otte sie fyrer ydrum augum/so þier syndgist ecke. Og Folkid stod langt i burtu fra/ Enn Moses gieck til Þokuñar/i huerre Gud var.   Verk og Embætte Løgmalsins

D Og DROTTIN sagde til hn̄s/ So skaltu seigia til Jsraels sona/Þier hafed sied/ad eg hefe talad vid ydur af Himnum/ Þar fyrer skulu þier ongua Gude af Silfre edur Gulle giøra ydur fyrer mier. Þu skallt giøra mier eitt Alltare af Jørdu/og þar vppa skalltu offra þiñe Breñeforn/ꝫ Þacklætis forn/af þijnū Nautū ꝫ Saudū. Þui i huerıū stad eg skicka ad vera skle minning mijns nafns/þangad vil eg koma til þijn/og blessa þig. Vilier þu giøra mier Alltare af Steine/þa skalltu ecke byggia þad af høggnū steine/Þui læter þu Knif koma yfer þad/þa saurgar þu þad. Þu skallt ecke ganga vpp ad Trøppum til mijns Alltaris so ad þinn Liotleike opinberist þar ecke.   Alltare af Jørdu, Alltare af Steinum Deut. 27 Josu 8

XXI.

A Þetta er sa Lagariettur sem þu skallt leggia fyrer þa. Ef þu kauper eirn Ebreskan þræl/ þa sk hn̄ þiona þier sex ar/Eñ a þui siøunda are sk hn̄ fara frials og laus fra þier. Kome hn̄ ei kuongadur til þijn/þa skal hn̄ og okuæntur fara fra þier. Enn ef hn̄ kemur kuongadur til þijn/þa skal hn̄s Kona fara burt m̃ honum. Enn ef hn̄s Herra hefur giefed honum eina Konu/ꝫ hafe hun fædt Sonu eda Dætur/þa skal Kuinnan og Børnen heyra hañs Herra til/enn hn̄ skal fara i burt Konu laus. Enn ef þrællen seiger/ Eg elska minn Herra/ og so mijna Kuinnu og Børn/eg vil ecke vera frials/Þa skal hn̄s Herra leida hañ inn fyrer Gudena/ og hallda honum vid Dyrnar eda vid Dyrastafen/og stinga i giegnum hañs Eyra m̃ Al/ sijdan skal hn̄ vera hn̄s Þræll æfinliga.   Veralldligur Lagariettur og Løgmal Leuit. 27 Deutrono. 13 Jeremie. 34

B Ef nockur selur sijna Dottur til Ambattar/þa skal hun ecke fara i burt suo sem Þrælar. Þocknist hun ecke sijnum Herra/og hn̄ vill ecke hialpa henne til Eigenordz/ þa skal hañ lata hana lausa. Enn ecke skal hn̄ hafa Valld til ad selia hana nockrum vtlendum mønnum/þui hn̄ forsmæde hana. Enn ef hn̄ hefur fastnad hana Syne sijnum/þa giøre vid hana suo sem sijna Dottur. Enn ef hn̄ gipter honum adra/þa skal hn̄ ecke korta nockud af hennar Koste/ Klædnade og Tilgiøf. Enn giøre hn̄ ecke þetta þrent/þa skal hun m̃ frelse fara i burt fyrer eckert.

C Huer hn̄ lystur mann/so hn̄ deyr/sa skal og Dauda deyia. Enn hafe hn̄ ecke setid vm hn̄s lijf/helldr hefur Gud latid hn̄ annars oforuarandis falla i hn̄s hendur/ Þa vil eg setia þier   Manslag Gen 9

Løgmaal eirn stad/þangad sem hñ skal flyia. Enn ef nockur misgiører mz Drambseme vid siñ Naunga/og vegur hñ suiksamliga/Þa skalltu taka hñ fra mijnu Alltare/so hñ deyie.

Leuit. 24 Sa sem lystur sinn Fødur eda Modur/hñ skal Dauda deyia.

Numeri 35 Sa sm̃ stelur manne/og selur hñ/so þ verde vppuijst vm hñ/ hñ skal Dauda deyia.

Deut. 19 Sa sem bøluar Fødur edr Modr/hñ skal Dauda deyia.

Leuit. 29 Ef menn þrættast a/og annar huor lystur annan mz Steine/eda Hnefa/ og hañ deyr þo D
Deut. 21 ecke/helldr legst i Reckiu/Ef hñ rijs vpp/og geingur mz Staf vte/Þa skal sa vera sykn saka
sem hñ slo/þo skal hñ bitala honum Verkafall/og giefa Læknislaun.

Mathei 15 Ef nockur lystur sinn Þræl eda Ambætt mz Staf so hñ deyr vndan hñs høndum/ þa skal
Marc. 7 hñ lijda Reffsing þar fyrer. Enn ef hñ lifer eirn dag eda tuo þadan af/þa skal hñ ecke Reffsingū mæta/þui (Þræll og Ambætt) þ er hñs Peningur.

Ef menn þrættast a/og lystur nockur kuiduga Konu/so ad hun skilst vid hennar høfn/ eñ E
hun helldur lijfe/þa skal sa straffast mz Peninga giallde/epter þui sem þeirrar Kuinnu madr leggur a hñ/og Domendur dæma. Eñ deye hun þar af/ Þa skal hñ læta Lijf fyrer lijf/Auga fyrer auga/Tonn fyrer tønn/Hønd fyrer hønd/Foot fyrer foot/Bruna fyr' bruna/Sær fyrer Sær/blætt fyrer blætt.

Ef madr Lystr i Auga sijnū Þræl eda Ambætt/ so þad fordiarfast/þa skal hñ giefa hm̃ frelse fyrer hñs Auga. So og lijka/ ef hñ brytr Toñ vr þræle sijnū eda Ambætt/þa skal hñ F
giefa honum frelse fyrer sijna Toñ.

Ef Vxe stangar mann edur Kuinnu til bana/þa skal Vxiñ grytast i Hel / og ecke skulu menn eta hñ/Og þar mz sie eignar madur Vxans saklaus. Enn hafe hñ fyrr vanr verid ad stāga/og eignar mañenum var þad sagt/og hñ liet ecke þadan i fra varduelta hñ/og hñ stangar mann edur Kuiñu til bana/Þa skal Vxiñ grytast i hel/og hñs eignar madur skal deyia. Eñ verde honum tilsagt ad bæta mz Fie/þa skal hñ giefa so mikid fyrer sitt Lijf / sem honum verdur tilsagt. Vnder sama Dome skal hann liggia/huort sem hñ stangar Son eda Dottur Mans til bana. Enn ef hñ stangar nockurs mans Þræl edur Ambætt/þa skal sa er a/giefa þeirra Hwsbonda þriatijgu Siclos Silfurs/ꝛ Vxin skal grytast i hel. G

Siclos þad er/xv aura Silfurs

Ef nockr madr opnar Gryfiu/edur grefr Grøf/ og byrger ei aptr/og fellur þar i Vxe eda Asne/Þa skal sa sem Gryfiuna giørde/bitala annad aptur mz Peningum/þeim ed ætte/ Eñ hafa sialfur hid dauda. Ef nockurs mañs Vxe stāgar añars mans Vxa til bana/þa skulu þeir selia þann lifanda Vxan/ og skipta mz sier þeim Peningum/ꝛ lijka þeim enum dauda. Enn hafe hñ stangad fyrre/og visse hñ þad/og eignarmadr liet ei varduelta hñ/ Þa skal hñ gialda Vxa fyrer Vxa/enn hafa sialfur þann dauda.

XXII.

Ressing þiofnadar
2 Sam. 12

F madur stelur Naute edr Saud/og slæktrar þui/ eda selur þad/þa skal hañ A
gialda aptur fim̃ Vxa fyrer eirn/og fiora Saude fyrer eirn Saud.

Ef Þiofur verdur tekinn þa hñ brytst i Hws/ ꝛ verdur hñ þar Lostiñ/so hñ deyr/þa skal eingen Blod domur ganga yfer vegandan. Eñ ef hñ giører þad ad vppruñinne Solu/þa skal Bloddomur yfer Veganda ganga.

Þiofuriñ skal skila þui aptur/ Hafe hñ eckert/ þa skal hañ seliast fyrer sinn Stuld. Enn ef meñ fiña þad Þiofstolna lifanda hia honū/ huort helldr þ er Naut/ Asne edur Saudur/þa skal hñ giefa þad tuefallt aptur. Ef nockur spiller Akre edur Vijngarde/og lætur siñ Fienad giøra Skada a añars Akre/ Þa skal hñ bæta skada aptur af þui besta sem hñ hefur a sijnum Akre/eda a sijnum Vijngarde

a (Gudena) Guder kallast Domendr/þar fyrer/ad þeir i Gudz Stad/epter Gudz Løgmale og orde/enn ei epter sijnum þotta/dæma eiga/og Drottnr/so sm̃ Christus auijsar Joh. x

Ef Elldur kuiknar/og kiemur i Þyrna/ og breñer Byndine/ eda þad Korn sem enn stendr a Akre/þa skal sa skada bæta sem Ellden kueikte. B

Ef nockur selur sijnum Naunga Fie edur Kier til vardueitslu/og verdur þad stolid fra honum vr hñs Hwsi/Hittist Þiofuriñ/þa skal hñ tuigiallda þad aptur/Eñ fiñist Þiofuriñ ecke Þa skal Hwsbonden iñleidast fyrer a Gudena/huort hñ hefur ecke lagt sijna Hønd a Eign sijns Naunga.

Ef nockr giefr ødrū Søk/ fyrer nockurskonar Oriett sie þad fyrer Vxa eda Asna/edur Saud/eda Klæde/edr fyrer nockurn añan hlut/þañ ed horfid hefr/ Þa sk beggia þra malefne

koma

koma jn̄ fyrer Gudena/ og huorn sm̄ Guderner dæma sakadan/ sa skal tuigillda þ aptur sijnū Naunga.

Ef nockur selur sijnum Naunga til vardueitslu/ añad huort Asna/ Vxa/ Saud/ edr nockud annad Kuikfie/ og þad deyr fyrer honum/ eda lestist/ eda huerfur burt fra honum/ suo eingen sier þat/ Þa skal þ koma til eins Eids/ fyrer DROTTNI þeirra a millum/ at hn̄ hafe ecke lagt sijna hønd a eign Naunga sijns/ Og þañ Eid skal eignarmadurin̄ taka/ og sa añar skal ecke bitala þad. Enn ef Fie er stolid j burt/ þa skal hn̄ bitala eignarmannenum skadañ/ En̄ ef Dyr bijtur i Hel/ þa skal hn̄ koma þar ad Vitnum/ z ecke bitala.

Ef madur hefur Fie til Laans af sijnum Naunga/ og þad lemst edur deyr so Eignarmadurен̄ er ecke hia/ þad skal hn̄ bitala/ En̄ sie eignarmadurin̄ þar hia/ þa skal hann ecke bitala þad/ þui hn̄ leigde þad fyrer sijna Peninga

C Ef nockur lockar eina Jungfru/ sm̄ ecke er en̄ nockrum mañe handfest/ og liggur hañ hana/ Þa skal hn̄ giefa heñe heñar Mund/ og taka hana sier til Eiginkuñu. En̄ vilie hennar Fader ecke gipta honum hana/ þa skal hn̄ vega heñe vt so mikid Fie/ sem Meyaña Mundur plagar ad vera. Deutrono. 22

Ecke skalltu læta Galldrakonuna lifa. Huer s̄ sam blādast Fienade hn̄ skal visseliga deyia. Huer sem Forner færer ødrum Gudum en̄ alleinasta DROTTNI / hañ skal deydast. Leuit. 20 Deutrono. 27

Þu skallt ecke fiesletta nie vnderþryckia þañ Vtlenda/ Þuiad þier hafed og verid vtlender i Egiptalande.

Þier skulud ecke mein giøra Eckium z Fødurlausum Børnum/ Ef giører þu þeim mein/ þa munu þau kalla til mijn/ og eg vil bænheyra þeirra kall/ Þa mun Grimd mijn reidast/ so ad eg mun liosta ydur i hel m̄z Suerde/ og mun eg læta ydar Kuinnur verda Eckiur/ og ydar Børn Fødurlaus. Leuit. 19 Deutro. 24 Zach. 7

D Ef þu lænar mijnu Folke Peninga/ þui sem Fatækt er/ hia þier/ þa skalltu ecke þreyngia þui til skada/ eda leggia nockurt Okur vppa þad

Ef þu tekur Klæde i ved/ af þijnum Naunga/ þa fa þu honum þ aptur fyrer Solarfall/ Þuiad hn̄s Klæde er alleinasta hulning hn̄s Likama sm̄ hn̄ sefur i. Sie þad so ad hn̄ kallar til mijn/ þa skal eg heyra hn̄/ Þuiad eg er myskunsamur. Deutro. 24

Þu skallt ecke Gudønum Bøls bidia / og ecke lasta Høfdingiann a medal þijns Folks. Act. 23 Þijnar Tiunder og fyrstu Forner skalltu ecke læta vndan dragast.

Þu skallt giefa mier þinn Frumgietin̄ Son/ Þad sama skalltu og giøra af þijnum Nautum og Saudum. Sio daga skal þad vera hia sinne Modr/ Enn þann attunda dag skalltu giefa mier þad. Leuit. 22

Þier skulud vera eitt Heilagt Folk fyrer mier/ Þar fyrer skulu þier eckert Kiøt eta sm̄ slited er af Dyrum a Akrenum/ helldur kastid þui fyrer Hunda. Ezechi. 44

XXIII.

A

V skallt ecke trua rongum Kiærumælum/ og gior ecke þm ogudliga nockra hiastod/ so ad þu berer falskt Vitne. Þu skallt ecke fylgia Folke til Illgiørda/ og suara þu ecke fyrer Dome/ ad þu fylger þeim sem fleire eru/ z ganger so af riettum veige. Þu skallt ecke fegra þañ Fatæka i hn̄s Mælefne. Leuit. 19

Ef þu mæter þijns ouina Vxa edur Asna/ sem villt fer/ Þa leid þu hann strax aptur til hn̄s. Siaer þu Asna þijns Ouinar liggia vnder byrde/ Vara þig/ og lat hañ ecke liggia/ helldur forsoma giarna þitt eigid fyrer þad. Deutro. 22

Þu skallt ecke halla Riettarfare hins Fatæka/ i hn̄s Søk. Verttu lāgt fra løgnū Søkū. Þu skallt ecke sla þann meinlausa og riettlæta j Hel/ Þui eg alijt ecke þann Ogudliga. Deutrono 10

B Eigi skalltu giafer þiggia/ Þuiad Giafurnar blinda þa siaondu/ og vmsnua Mælefnum Riettferdugra. Þrycked ecke nidur þeim Framanda/ Þuiad þier vitid vel hiørtu hiña Vtlendsku/ Þuiad þier hafed og verid Vtlendingar a Egiptalande. Exod. 22 Leuit. 20

Sex Aar skalltu eria Jørdena og sæ/ og safna saman Auoxtum Jardar. Þad siounda Arid skal hun liggia og huijla sig/ suo þeir Fatæku a medal þijns Folks meige eta þar af/ Og huad þar epter verdur/ þa læt Villedyren a Mørkinne eta þad. Suo skalltu og giøra vid Deut. 5

þinn

þiñ Vijngard/og Vidsmiers vidar gard.

Exod. 20
Deutro. 5

Sex daga skalltu erfida/Eñ þañ siounda dag skalltu hallda helgan / suo ad þiñ Vxe og
Asne meige huijla sig/og ad þinn Ambaattar sonur / og sa Framande meige endurnæra sig.
Allt þad eg hefe sagt ydur/þ skulut þier hallda. Og þier skulud ecke miñast a añara Guda
nøfn/og þeir skulu ecke heyrast af ydrũ muñe

Leuit. 23
Deutro. 16
Exod. 12
a (Blod) þad er/þu skallt ecke sæfa paskalambid/ adur enn allt swrt Braud er burt komid af þijnu huse

Þier skulud hallda mier þriar Nætijder a huiu aare/Sem er/þa sætu Braudz hatijd/so ad E
þu eter osyrt Braud a siø døgum/a þeim Manade Abib(sem eg baud þier) þui þu forst af
Egiptalande þa sømu tijd. Enn eingeñ skal koma mz tomum høndũ fyrer mitt Auglit. Og
þa Nætijd hins fyrsta Kornskurdar Auaxtarins sem þu saader a Akrenum/Og þa Innbur-
dar Nætijd/ nær Aarid er vte/ þa þu hefur jnn borid þitt Erfide af Akrenũ.

Þrysuar vm Aarid skal allt þitt Kallkyns birtast fyrer DRottnanda DROTTNI.
Þu skallt ecke fornfæra mitt Offurs a blod mz Swrdeige/Og þad feita af miñe Natijd skal
ecke bijda til Morguns. D

Þann fyrsta Auøxt af þijnum Jardargroda skalltu bera i þins DROTTINS Gudz
Hws/Þu skallt ecke matgiora Kidid medan þ sygur sijna Modur.

Eingill sendr fyrer Israelis Sonum
Exod. 13
32. 33

Sia/eg vil senda miñ Eingel fyrer þier/sem skal vardueita þig a þijnũ veige/og leida þig
til þss Stadar sem eg hefe til reidt þier. Þar fyrer gacktu varliga fyrer hañs auglite/og hlyd
hñs Røddu/og stygdu hñ ecke/Þuiad hñ fyrergiefur ecke ydar Misgiorninga/ og mitt nafn
er i honum. Eñ sie þad so ad þu heyrer hñs Rødd/z giorer allt þad eg seige þier/ Þa vil eg
vera Ouinur þiña Ouina/ og Motstandare þiña motstødumaña

Eñ nær ad miñ Eingill geingur fyrer þier/og leider þig iñ til þeirra Þioda/sm̃ eru Amo- E
rei/Hethei/Pheresei/Cananei/Heuei/Jebusei/z eg eydelegg þa/ Þa skalltu ecke tilbidia þra
Gude/nie þiona þeim/og eige helldur breyta epter þeirra verkum/ Helldur skalltu nidur sla z
i sundurbriota þeirra Skwrgod. Eñ DROTTNI ydrum Gude skulu þier þiona/ so mun
hñ blessa þitt Braud og þitt Vatn. Og eg vil taka allan Siukdom fra þier. Þar skal eck-
ert vera Auaxtarlaust nie obyria i þijnu Lande/og eg vil læta þig verda Langlifann

† Crabrones Flugur þær ed kuikna af Hestʒ hræium

Eg vil senda mijnar Ognaner vndan þier/ og giøra allt Folk hrædt/ sem þu kiemur til/ F
Og eg vil lata alla þijna Ouine flyia fyrer þier. Eg vil senda † Geitahame vndan þier/þr
sklu vtryma fyrer þig/þa Heueos/Cananeos/Heteos. Eige vil eg vtreka þa a einu aare fyr
er þier/so ad Landid verde ecke i eyde/og ad Villudyren skulu ecke fiølgast i mote þier/ Eg vil
vtreka þa smamsaman fra þijnu auglite/allt til þess þu vex og eignast Landid.

Landamerke þess fyrer heitna Landz
Exod. 34
Deutro. 7

Og eg vil setia þijn Landamerke fra þui rauda Hafe/ z til Philisteis Hafs/z i fra Eyde- G
merku/og inn til Vatzfallsins. Þuiad eg vil giefa Landsins jnnbyggiara i þijnar hendur/
so ad þu skllt vtreka þa fra þier. Þu skallt ecke giøra neina Saatt vid þa/eda vid þra Gude
Helldur læt þa ecke bwa i þinu Lande/so ad þr kome þier ei til ad syngast i mote mier/Þui ef
þu þionar þeirra Gudum/þa skal þ verda þier til hneykslunar.

XXIIII.

Exodi 19

OG hñ sagde til Mosen/Gack vpp til DROTTINS/þu og Aaron/ Na- A
dab og Abihu/og þeir siøtijge Olldungar i Israel/ og fallid fram langt fra.
Enn Moses skal eirn saman vppstijga til DROTTINS / enn þeir adrer
skulu ecke koma þar i nænd/Folkid skal og ecke helldur koma vpp mz honum.
Moses kom/og sagde øll Ord DROTTINS/og allan Lagaretttiñ fy
rer Folkenu. Þa suarade allt Folkid mz eirne Røddu og sagde/ Vier vilium
giøra epter øllum þeim ordum sem DROTTIN hefur sagt. Þa skrifade Moses øll DR-
OTTINS Ord/og hñ stod snema vpp vm Morgunen/og bygde eitt Alltare vnder Fialle- B
nu/ mz tolf Stolpum/ epter tølu tolf Kynkuijsla Israels/og sende vnga meñ þangad af Is-
raels sonum/ad þeir skylldu fornfæra DROTTNI Breñeforner og Þacklætis forner af
Nautum.

Ebre 9
Sattmalans Blod

Og Moses tok halfpart af Blodenu/z liet þad i eina Muñlaug/Og ødrum helminge-
num hellte hñ yfer Alltarid. Nũ tok og Sattmalans Bok/ og las hana fyrer Folkenu/Og
þa þ suarade/Vier vilium giøra allt þad sem DROTTIN hefur bodit/Og vera honum C
hlyduger. Þa tok Moses Blodid / og støckte þui a Folkid / og sagde/Siaed/þetta er Blod

Satt

Sattmalans/huern DROTTJN hefur giørt vid ydur yfer øllum þessum ordum.
Og Moses/Aaron/Nadab/Abihu/ z þr siøtyge Olldūgar af Jsrael geingu vpp/ og sau
Gud Jsraels. Vnder hns fotū var ad sia þuilykast s fagr Saphirus/ z so s Himen þa hn er
klaar. Og hn riette ei syna a Hønd yfer Olldūga af Jsrael. Og þa þr høfdu skodad Gud/
aatu þeir og drucku. Og DROTTJN sagde til Mose/ Kom vppa Fiallid til myn/og vert
þar/og eg vil giefa þier Steinspiolld/og Løgmalid z Bodorden sm eg hefe skrifad/þau s þu
D skallt kenna þm/Þa stod Moses vpp/og gieck vppa Gudz Fiall/og hns Þienare Josua mz
honum/og sagde til Olldunganā/Verid hier/þar til vid komum aptur til ydar/Sia/ Aaron
og Hur er hia ydr/falle nockur Maal til/þa lаatid þau koma fyrer þa.

a (Hond) Hn skielfde þa ecke mz Reidar þrumum og Elldingum so sem Folkid Supra Cap. xx

Ep sem ad Moses kom vppa Fiallid/þa hulde Skyid Fialled/Og Gudz Dyrd bygde vpp
a Fiallenu Sinai/og hulde þad i sex daga mz Skyenu/og kallade þan siøunda dag af Sky-
enu a Mosen. Og Dyrd DROTTJNS var ad sia þui lykast sem eirn breñande Elldr/
efst a Fiallenu/ fyrer auglite Jsraels sona. Og Moses gieck mitt jn i Skyed/ z stie vppa
Fiallid/og var a Fiallenu fiørutyge Daga og fiørutyge Natta.

Moses er a Fiallenu i xl Daga Exod. 34 35

XXV.

A HOg DROTTJN mаellte vid Mosen/og sagde/Seig þu Jsraels sonum/ ad
þeir giefe mier eitt vpplyptingar Offur/og take þad af sierhuerium Mañe/
sem þad giefur viliugliga. Þetta er þad vpplyptingar Offur/ sem þier sku-
lud taka af þm/Gull/Silfur/Kopar/gult Silke/ Skarlat/ Purpura/huytt
Silke/Geitahaar/ raudar Hrwta gixrur Greyfingia skinn/ þau Trie Se
tim/Vidsmiør til Lampaña/ Jurter til Smyrsla/ og til godz ilms/Onyxstei
na/og adra inngreyptasteina til Lyfkyrtilsins/og til Briostskiølldsins.

Vpplyptingar Offur

Og þeir skulu giøra mier eirn Helgedom/
so eg bwe a medal þeirra. Þan skulu þier giø
ra epter þeirre Tialldbwdar mynd/ mz øllum
synum Vmbunade/ suo sem eg mun vysa þier.

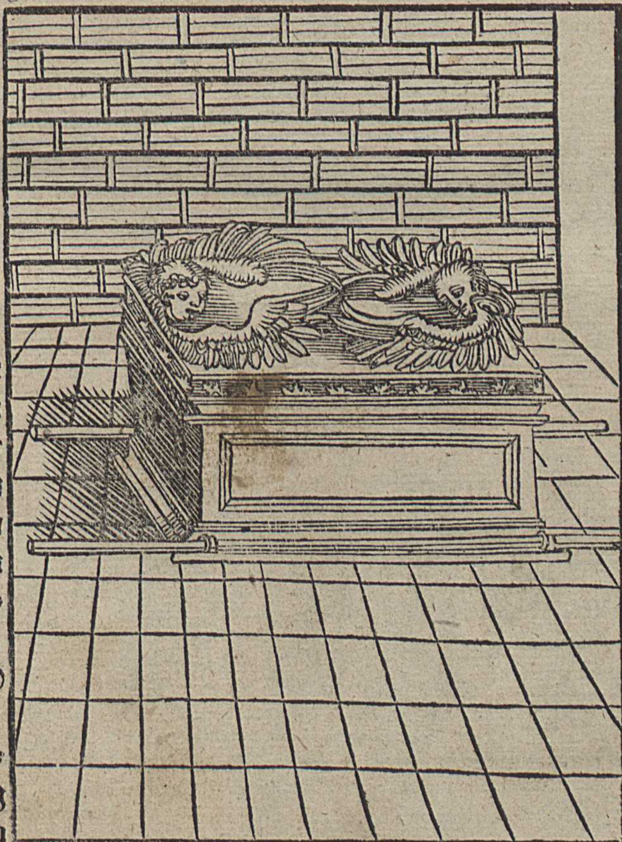

Giørid eina Ork af Triam Setim /Hun
skal vera half þridiu Alnar ad leingd/ halfrar
annarar alnar a breidd/og halfrar añarar al
nar a hæd. Hana skulu þier gylla mz hreinu
Gulle/bæde vtan og jñan/Giøra skalltu ofan
B vm hana Korenu af Gulle / allt i kring. Þu
skallt steypa fiora Gullhringa/og setia i fiøgur
horn Arckurinnar/tuo vppa huora sydu. Þu
skallt giøra steingur af Triam Setim/ z bua
þær vtan mz Gull/ z stynga þeim i hringana
Arkuriñar/ad bera hana mz/Og þær sklu ve-
ra kyrrar i Hringunum/og ecke takast af þm.
Og þu skallt leggia i Orkena þn Vitnisburd
sem eg vil giefa þier.

Aurken Exod. 37

Þu skallt og giøra einn Naadarstol/af sky-
ra Gulle / halfrar þridiu aalnar langan / og
halfr[v] añarar aalnar breidan/ Tuo Cherubin
skulu giøra af slegnu Gulle/yfer bаadum endum Naadar Stolsins. Sa eine Cherubin skal
C vera a ødrum endanum/enn añar a hinum ødrum/So þar sie tueir Cherubim a bаadum en-
dum Naadarstolsins. Og þesser Cherubim skulu vtbreida syna Vænge ofan yfer/ so ad þeir
hylie Naadarstolinn mz synum Vængium/ og huers þeirra Andlit skal standa huort i mote
ødru/og þeirra Andlit skulu horfa a Naadarstolinn. Og þu skallt setia Nadarstoliñ ofan a
Orkena/ og leggia þann Vitnisburd i Orkena sem eg vil giefa þier. Vr þeim stad vil
eg votta fyrer þier/og tala vid þig/sem er af Naadarstolnum/millum þeirra tueggia Cheru-
bim/ sm eru vppa Vitnisburdar Orkinne/ allt þ sm eg vil bioda Jsraelis sonum fyrer þier.

Naadarstollinn

Cherubim

Þu

Hṽnar Vmbu
nadur
Bordid

Exodi 37
Ebre. 9

Skodunar
Braudiñ

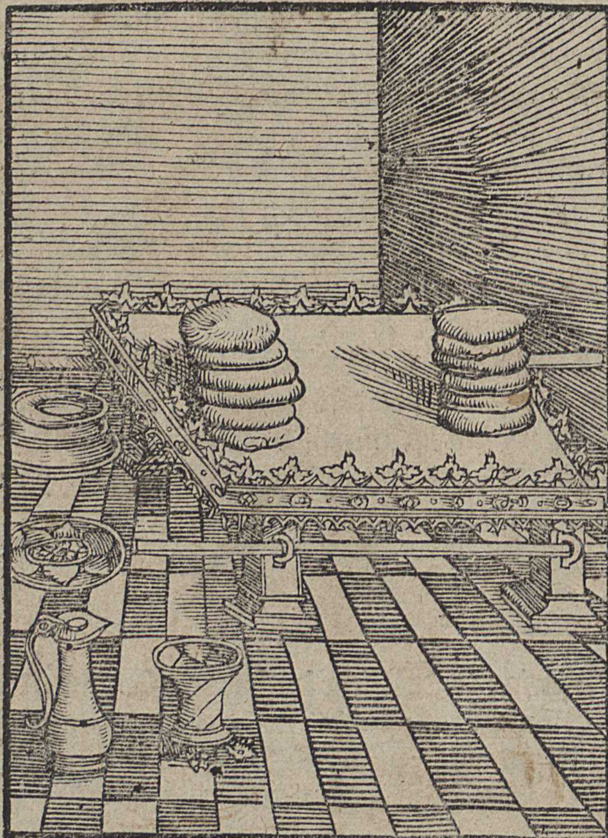

Þu skallt giora eitt Bord af triam Setim/
tueggia ælna langt og ælnar breidt / og half-
rar añar ælnar hatt. Og bua ꝥ allt mz hrei-
nu Gulle/ Og þu skllt giora Gullkoronu þr yf
er/ofan vm kring / og eina Spøng vm kring/
eirnrar handar breida/og adra Gullkoronu ofã
vm kring Spøngena. Þu skallt og giøra fiora
Gullhringa og setia þa i þau fiøgr horn Bord-
sins hia þm fiorum footum/ hart nær vpp vnd-
er Spøngiñe skulu Hringarner vera/ad stinga
Støngunum þar i/og ad bera Bordid mz. Og
þu skllt giøra Steingurnar af Triam Setim/
og bua þær vtan mz Gull/ ad bera Bordid mz.
Þu skallt giøra Foten/ Bikarana/ Køñurnar/
Skælernar af klæru Gulle/af huerium Dryck-
taroffred skal offrast. Og þu skallt alltijd legg-
ia Skodunarbraud a Bordid fyrer mier.

Kierkastikan
Exo. 37

Lamparner

Ebreos 8
Act. 7
a
(Centener)
xxx Pund
Gullz

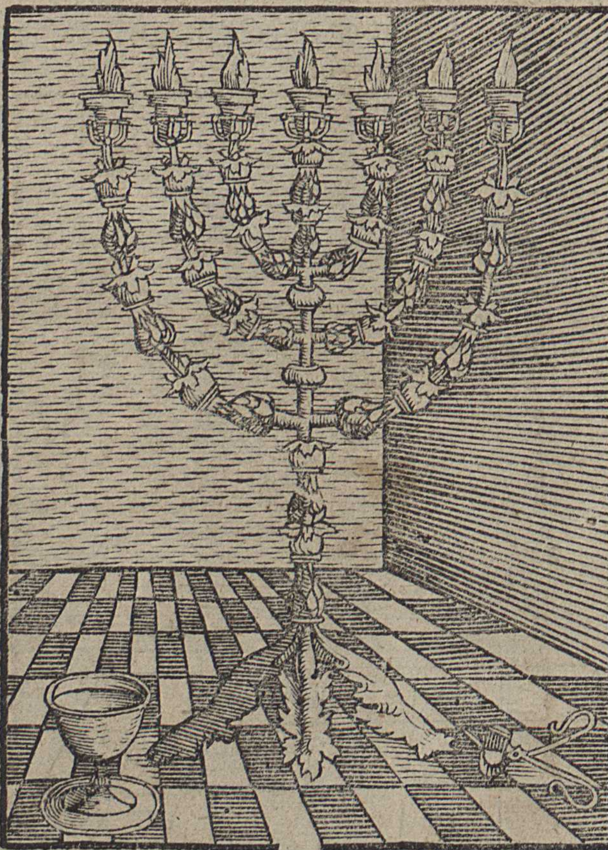

Þuskallt og giøra eina Kiertestiku af sleg- D
nu Gulle/þar skal vera a Stiake/Pijpr/ Ska
ler/Knappar/og Roser. Sex Pijpur skulu gã-
ga vt af Kiertestikuñe/þriar a huora sidu. Og
huør Pijpa skal hafa þriu Kier vaxen õ Hnot
Knappa og Roser. Þar skulu vera sex Pijpur
a Kiertestikuñe/ enn Stiaken skal hafa fiøgur
open Ker/ mz Knøppum og Rosunum/ Og
eirn Knapp vnder huerium tueimur Pijpum/
huøriar sex ad ganga vt af Stiakanum. Og
bæde Knapparner og Pijpurnar skulu ganga
vt af honum. Og allt saman þetta skal vera
af klæru slegnu Gulle.

Þu skallt og giøra sio Lampa þar ofã a/so
ad þr lyse huer j gegn odrũ/ ⁊ Liosasøx ⁊ skar
aklofa Liosen ad sløckua/allt af klaru Gulle/⁊
þu sklt giøra ꝥ af einu a Centen klærs Gulls
mz øllu þui sm̃ þar heyrer til. Og sia til ad þu
giorer þad epter þeirre Mynd sem þu sæst a
Fiallinu.

XXVI.

Tialldbwden
Exo. 36

V skallt giøra Bwdena af tiu Sparlaksdwkum/ af huijtu tuinnudu A
Silke/af Gulu Silke/af Skarlate og Purpura/Og Cherubim skalltu gio
ra kostuliga þar vppa/ Huør Dukur skal vera atta og tuttugu ælna langur
⁊ fiogra ælna breidr/⁊ aller þr skulu vera jafner/Og skulu ætijd sim̃ festast
til samans/huer vid añan. Og þu skallt giøra neslur af gulu Silke i hũt
horn ⁊ jadar Dwkaña/þar sem þr skulu festast til samans/ad ætijd sie fester
tueir ⁊ tueir til samans i hornunũ. Þar skulu vera fim̃tijge neslur a hueriũ Dwk/ so at huort
meige

meige festast vid añad. Þu skallt og giora Fim̃tÿge Gullkroka ad festa Tiollden saan med/ huort vid annad/suo þar verde ein Tialldbwd af

Þu skallt ꝛ giora eitt Narklæde af Geitahaare/yfer Tialldbwdena af ellefu Dwkũ/Og huer Dwkur skal vera Þriatÿge ælna langur/og Fiogra ælna breidur/og þesser ellefu Dwkar skulu vera jafnstorer. Fim̃ skalltu teingia til samans/og Sex til samans/suo þu giorer þann siotta Dwken tuefalldan a framanuerdre Tialldbwdiñe. Og þu skallt giora Fim̃tÿge Lyckiur a Iodrunum a huerium Dwk/ til ad festa þa saman mz a Iodrunum. Suo skalltu og giora Fim̃tÿge Messingarkroka/ꝛ læta Krokana i Lyckiurnar/so at Tialldid teingist saman mz þui/og verde ein Tialldbwd.

Nœra/af xi Dwkum

50 Lyckiur

50 Krokar

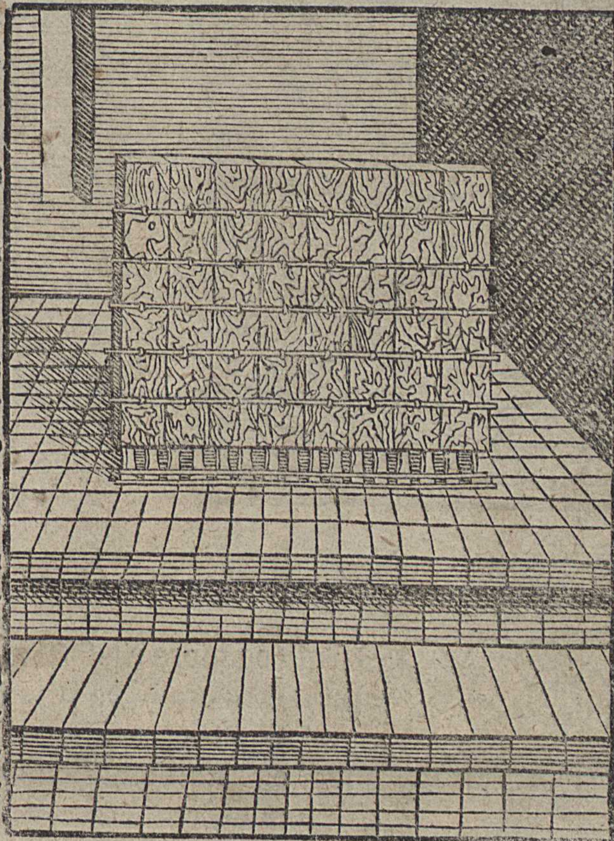

B Enn þeir Dwkar s̃ afgangs eru af Tialldenu/þa skalltu heingia Halfpart vt yfer Tialldbudena/ eirnrar Alnar sÿdt a bædar sÿdr/ so ad þ sim̃ afgeingur skal vera vid hlid Tialldbwdariñar/og þekia hana a bædar sÿdur. Þu skallt ꝛ giora Þak yfer allt þetta/af raudlitudum Hrwtskinnum/ Og so eñ eitt Þak þar vtā yfer af Greyfings skinnum.

Þak/af Hwta skinnum

Þu skallt og giora Fialer til Tialldbwdarinnar af Triam Setim/s̃ standa meiga/ Tiu ælna long sk̃ huor Fiol vera/ ꝛ hælfrar añarar ælnar Breid. Og huer fiol sk̃ hafa tuo titta/so at huor Fiol meige fost vera vid adra/So sklu allar Fialer vera giordar til Tialldbwdarinnar. Tuttugu skulu standa fyrer sunnan fram̃/og skulu hafa fiorutÿge Silfurfætur vnder sier / og tueir fætur vnder huorre Fiol/ hia hennar tueimur tittum. Suo skulu ꝛ Tuttugu Fialer standa fyrer nordan fram/a þeirre añare sÿdu/og Fiorutÿge Silfurfætur/og tueir fætur vnder huerre Fiol. Sÿdan skalltu giora sex Fialer a bak vid Tialldbwdena / til vesturs. So skalltu og giora tuær Fialer þar til baka/ a þeim tueimur hornum Tialldbwdariñar /ad huoriar Hornfialer sie samanfestar nedā/ ꝛ ofan til lÿka so festar til samans mz einũ Sinkle/ Og þær Fialer skulu vera ætta/mz þeirra Silfur fotum/sem eru Sextan/tueir Fætur vnder huerre Fiol.

Fialernar Exod. 36

C (margin marker beside "re sÿdu")

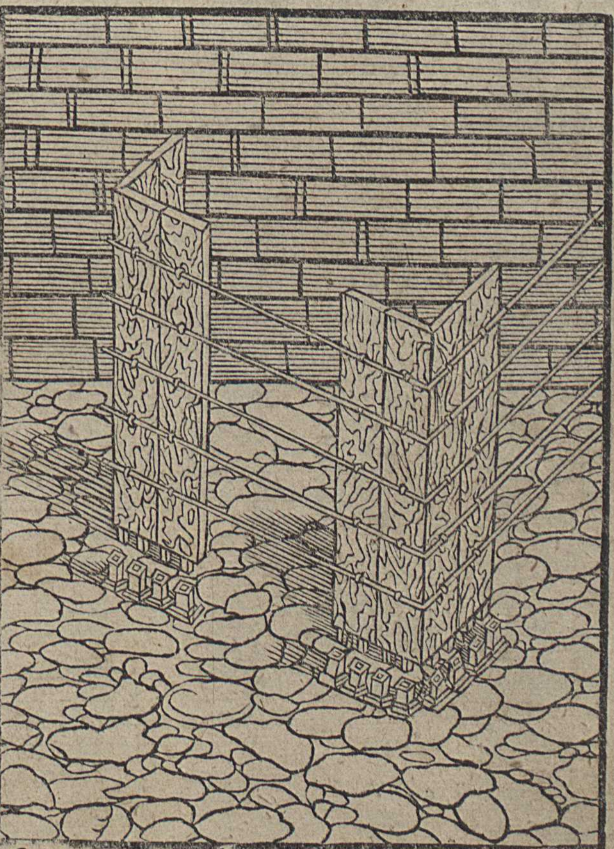

Þu skallt og giora steingur af Triam Setim til Fialañа/Fim̃ vid þa eina sÿdu a Tialldbwdinne / og Fim̃ til Fialanna vid þa adra sÿdu a Tialldbwdinne/og fim̃ til þeirra Fiala a bak vid Tialldbwdena/i Vestr. Og þu sklt stinga stongunũ mitt i Fialernar/og koma þm ollum til samans/fra þui einu Horne/og til þss annars. Og þu skallt bua Fialernar mz Gulle/og so giora Hringana af Gulle/ og stinga Steingunum i þa. Þu skallt ꝛ bua Steingurnar mz Gull. So skalltu vppreisa Tialldbwdena/epter þre Mynd sm̃ þu sæst a Fiallenu.

Steingurnar

D Þu skllt ꝛ giora eitt Fortialld af gulu Silke/ Guduef/Skarlate og Purpura/og huÿtu tuiñudu Silke/þar vppa skalltu mz Nagleik giora Cherubim. Og heingia þad a fiora Stolpa af Triam Setim/ sem eru buner med Gull/ hafande Gullknappa/ og fiorar Fætur af Silfre. Og þu skallt festa Fortiallid til samans

Fortialldid

Orken

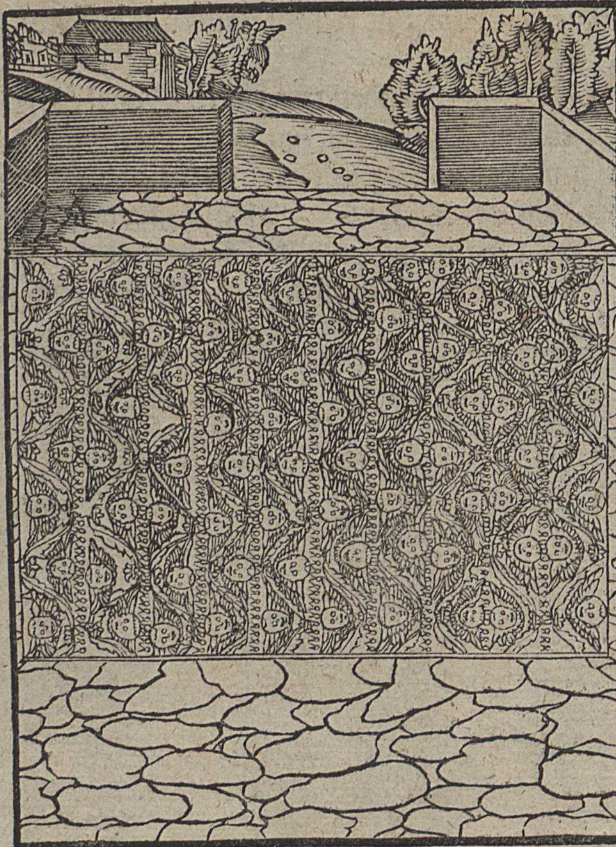

med Krokū/og setia Vitnisburdar Orkena fyrer jñan Fortialldid/ Suo pad sie ydur eirn ad skilnadur/a millum pess Heilaga/ og pess allra Heilagasta.

Nadarstolliñ

Og pu skallt setia Nadarstoliñ vppa Ork Vitnisburdarins inn i pad allra Heilagasta. Eñ Bordid skalltu setia fyrer framan fortialld ed/og Kerteſtikuna/puert yfer fra Bordenu/a pa sydre sijdu i Tialldbwdinne/eñ Bordid stande fyrer Nordan fram. D

Pu skallt og giøra eitt Klæde fyrer Dyrnar a Tialldbwdinne/ofid mz gulu Silke/Purpura/Skarlate z hwijtu tuiñudu Silke/ Og giør Fim̄ Gulliga Stolpa til säa Klædis/af Triam Setim/mz Gullknøppum/Og pu skallt steypa til peirra fim̄ Koparfætur.

XXVII.

A

Pu skallt og giøra eitt Alltare af Triam Setim/fim̄ Alna langt og breidt/ jafnt a fiora vegu/ og priggia alna hæætt. Pu skallt og giora Horn vpp af p̄m øllum fiorum Hyrningum Alltarisins/og sla Hornen mz Kopar vtan. Giør og Katla ad læta i Oskuna/Sleifar/Munlaugar/ Matkroka/ Elldpønnur/ øll pesse Verkfære skallt pu giøra af Kopar. Pu skallt og giøra Kopar grind par fyrer/so sem eitt Net / og giør fiora Koparhringa i pau fiøgur Horn par a. Og pu skallt giora hana nedan vm kring a Alltarenu/ad Grindurnar take mitt vppi Alltarid. Og pu skallt giøra Steingur til Alltarisins/ af Triam Setim/ og sla pær vtan vm mz Messing. Og pu skallt stinga Støngunum i Hringana/ so at Steingurnar meige vera a bædar sijdur vid Alltarid/ ad bera pad mz. Pu skallt z giora pad af Fiølum/so pad sie holt jnnan/ So sem pier var ædur sagt a Fiallenu. B

Brenneforna Alltarid med synum xm bunade Exodi 38

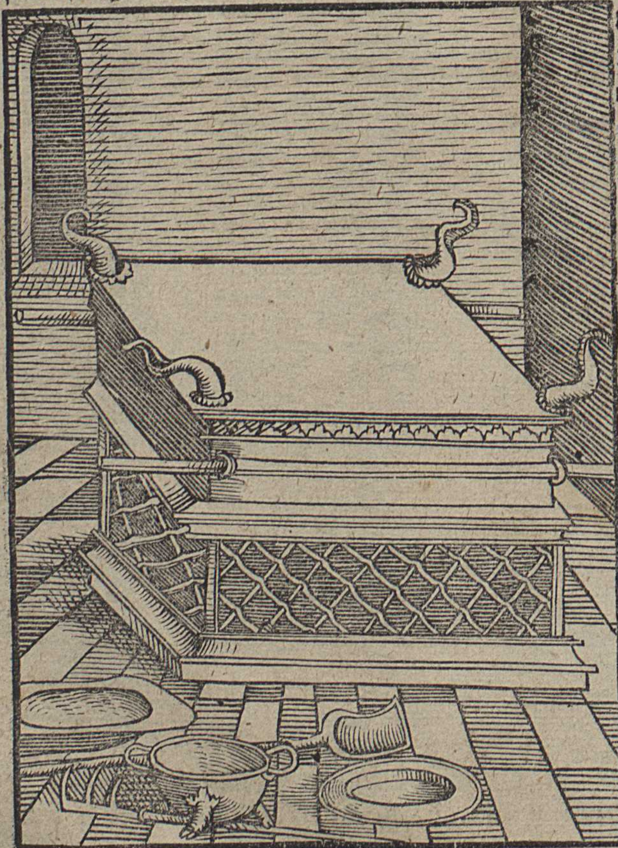

Pu skallt og giøra eirn Gard vm Tialldbwdena/pad skulu vera Langtiolld / af hwijtu tuinnudu Silke/Hundrad Alna langt a pa sydre sijdu/og Tuttugu Stolpa skallt pu giøra a Tuttugu Koparfootum/og peirra Knappa med Laufverk/af Silfre. Par skal og vera eitt Lägtialld a nyrdre sijdu / Hundrad Alna lägt/ Tuttugu Stolpar a tuttugu Koparfootum/ og pra Knappar mz Laufuerke af Silfre. Enn a pre vestre sijdu skal Gardsins leingd vera / Fimtiger Alner/mz Tiu Stolpum/og Tiu Footum. Eñ a pa Austursijdu skal Garduriñ vera Fimtiger Alna lägur/ so ad Langtiollden hafe Fimtije Alner a pa eina sijdu/par til pria Stolpa a primur foo- C

Garduriñ vm kring Tialldbwdena/mz sinum Langtiølldum

mur footum/Og lijka fimtan Alna a þa adra sijdu/þar til þria stolpa a þrimur Fotum.

J jñgongu Tialldbwdargardsins/sk̃ vera eirn Duk tuttugu Alna lägr/saumadr mz gulu Silke/Skarlate ꝛ Purpura/ꝛ huijtu tuiñudu Silke/Og þar til fiorer Stolp' a sijnũ fiorũ Fotũ. Aller Stolparner i kringũ Tialldbudargardiñ/skulu hafa Silfurhringa/ og Silfurhnappa/ ꝛ kop' Fætr. Og Tialldbwdargarduriñ sk̃ vera Hundrad Alna lägr/ ꝛ fimtijgu Alna breidr/og
D fim̃ Alna hæar/af huijt tuiñudu Silke. Og fætunner skulu vera af Kopar. Oll Tialldbwdarinnar Verkfære/til allshattadar Þionustugiordar/ꝛ aller hñar naglar/ꝛ aller Tialldbwdargardsins Nælar/skulu vera af Kopar.

Biod Jsraels sonũ/at þr bere þier þad allra skiærasta og klærasta Vidsmior/sem þr fa kunna af Vidmiørs vidartriam / sem er vel skekid/til ad læta i Campana a Liosastikunne/alltijd i Vitnisburdarbwdinne/ fyrer framan Tialldid/þat s̃ hanger fyrer Vitnisburdenũ.

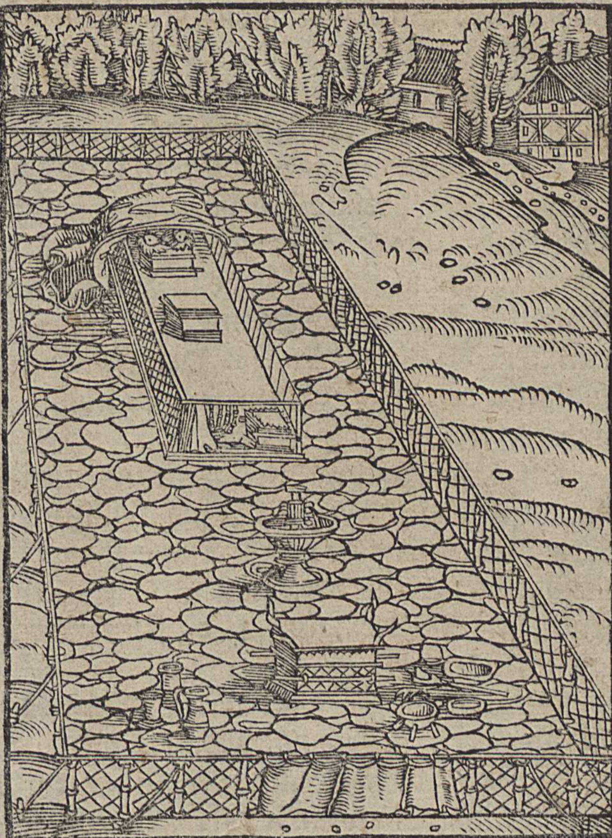

Vidsmior til Lampaña

Og Aaron og hñs syner skulu til reida þa fyrer DROTTNI/ bæde Morna og Kuolld/ Og þad skal vera ein eilijf skickan hia ydur/ ꝛ ydar epterkomendũ/ a medal Jsraels sona.

XXVIII.

Aarons og hñs Sona Klædnadur

A Og þu skallt taka þinn Broder Aaron ꝛ hñs Sonu til þijn/ af Jsraels sonum/ad hañ sie minn Kieñemadr/ s̃ er Aaron ꝛ hñs Syner/ Nadab/Abihu/Eleazar og Jthamar. Og þu sk̃lt giora Aaron þijnum Brodur helgan Klædnad/sem vera sk̃ Vegsamligr og þrydeligur. Og tala þu vid alla þa s̃m hafa eitt Vijsdoms Hiarta/hueria eg hefe vppfyllt mz Vijsdoms Anda/ ad þeir giore Aarone Klæde til sinnar Vijgslu/ad hñ sie miñ Kieñemadur.

Þesse eru þau Klæde/sem þeir skulu giora/ Briostskiolld/Lijfkyrtil/ Silkemottull/ þrongvan Kyrtel/ Høfudklæde/ ꝛ eitt Bellte. Þeñan helgan Klædnad skulu þeir giora Aaroni þijnum Brodur/og hñs Sonum/so ad þeir sieu mijner Kieñemeñ. Og þr til sklu þr taka Gull/ gult Silke/Skarlat/Purpura/ huijtt Silke.

Lijfkyrtillinn

B Þeir sklu giora Lijfkyrtiliñ af Gulle/gulu Silke/Skarlate/Purpura/ ꝛ huitu tuiñudu Silke/ fagurliga/ so ad hñ sie teingdr til sàans a bædũ Øxlunũ/ ꝛ so bindist til samans a sijdunũ. Og Belltid þar vtan yfer skal vera giort mz þañ sama Nagleik ꝛ Smijde/af Gulle/gulũ Silke/Skarlate/Purpura/og huijtu tuiñudu Silke.

Þu skallt og taka tuo Onix steina/og grafa nøfn Jsraelis sona a þeim/sex nøfn a huorrum/epter þeirra Alldre/og læta Steinsnijdara/ þa sem Jncigle grafa giora þad/og greypa þa j Gull allt vm kring. Og þu skallt festa þa vppa Axlernar a Lijfkyrtlenum/ad þr Steinar mei-

nar ſie til eirnrar Minningar fyrer Iſraels ſonum. Aaron bere þeirra nøfn vpp a bædum
ſijnum Oxlum/ fyrer DROTTNI til Miñingar

Þu ſkallt ⁊ giøra Gullſpeingr/ ⁊ tuær Kiediur af klaaru Gulle/ ſo ad huer Nringur hāge i
ødrum/og þær ſkalltu feſta i Spangernar.

Embættis Þu ſkallt og giøra Embættesins Brioſtſkiøllden koſtuliga/ ſo ſem lijſkyrtiliñ/ af Gulle/
Brioſtaſkiøll- gulu Silke/Skarlate/Purpura/og Guduef. Nū ſkal vera ferſkeyttur og tuefalldur/eirnrar C
durinn þuerhandar breidr a leingd/ ⁊ ſo lijka a breidd. Nū ſkalltu ſetia allanſaman mz fiorū rødū
Steina. Og i fyrſtu Rødiñe ſk vera Sardus/Topaſer og Smaragdus. I añare rødiñe/
Rubin/Saphirus/ Demant. I þeirre þridiu/Lyncurer/Achat/ Ameiiſtus. I þre fiordu/
eirn Turckis/Onix/Iaſpis. Þeir ſkulu vera greypter i Gull i øllum Rødunum/Og þr ſku-
lu ſtanda epter tolf Iſraelis ſona nøfnum/ vtgrafed af Steinſnijdaranum/ huer epter ſijnu
nafne/epter þeim tolf Kynkuijſlum.

Þu ſkallt og giøra hleckiafeſte til Brioſtſkiølldſins/ mz tueimur endum/ og lykia huern i
annan/af klaaru Gulle. Og tuo Gullhringa a Brioſtſkiøllden/ſo at þu feſter þa ſaman/tuo
Nringa til þeirra tueggia Norna a Brioſtſkilldenum / og ſet þar tuær Kediur i þa ſømu tuo
Gullhringa a bæde Nornen a Brioſtſkylldenū. Eñ þa hina tuo enda af þm tueimur Kediū/ D
ſkalltu ſetia i Speingurnar/ og feſta þær i Axlernar a Lijſkyrtlinum / ſijnumeigen huørn

Og þu ſkallt giøra tuo adra Gullhringa/og feſta þa i þau ønnur tuø Norn a Brioſtſkill
denum/huorn i ſijnum ſtad/nedan til motz vid Lijſkyrteliñ. So ſkalltu giøra tuo Gullhringa/
og feſta þa a bæde Nornen nedan til Lijſkyrtilſins/huorn mot ødrum/ þar ſem Lijſkyrtillinn
kiemur til ſamans/ofan a Lijſkyrtiliñ/mz Meiſtara hagleik/ſo ſkal mann knyta Brioſtſkiøll
den mz ſijnum Nringum/i Nringana a Lijſkyrtlinum/mz eirne gulre Snøru/ſo ꝥ ſie feſt vid
Lijſkyrtilinn/ſem er koſtuliga giørdur/ſo ad Brioſtſkiølldurinn ſie ecke laus vid Lijſkyrtilinn.

So ſkal Aaron bera Iſraels Sona nøfn i Embættiſins Brioſtſkilldenum/a ſijnu Brioſti E
þegar hñ geingr i Nelgedomen/alltijd til eirnrar Miñingar fyrer DROTTNI. Þu ſkllt
† Vrim og ſetia i Embættiſins Brioſtſkiøllden/ † Lioſid og Riettinn/ſo ꝥ ſie a Aarons Brioſte/þegar
Thumim hñ kiemur inn fyrer DROTTIN/ad hñ æ og alltijd bere Iſraels Sona Embætte a ſijnu
Brioſte fyrer DROTTNI.

Silkekyrtilliñ Þu ſkallt og giøra Silkekyrtel/allan ſaman af gulu Silke/vnder Lijſkyrtlinum. Og ſkal
vera eitt Nælsmæl a hñs midium/ og falldad mz einū Borda/ ſuo þad rifne ecke ofalldad.
Og nedan vert a Falldenum ſkalltu giøra ſuo ſem Granata eple allt vm kring /af gulu
Silke/Skarlate/ Purpura/ Og Gullbiollur millū þeirra/ſo riett vm kring/ſo ad þar ſie ein F
Gullbialla/ ⁊ eitt Granataeple/ ⁊ aptur ein Gullbialla ⁊ Granataeple/allt i kring/vm Fall-
den a ſama Silkekyrtle. Þeſſum Kyrtle ſkal Aaron ſkrydaſt/þa hñ Embættar/ſuo ad menn
meige heyra hliomeñ þar af/ þegar hñ geingr vt og iñ i Nelgedomiñ/fyrer DROTTIN/
ad hñ ſkule ecke deyia.

Eñisſpøngen Þu ſkallt og giøra eina Ennisſpøng af klaaru Gulle/ ⁊ vtgrafiñ DROTTINS Nel-
gedomur þar a/ſm menn vtgrafa Incigle. Þad ſkalltu feſta framā a Mitrid/mz einum gu-
lum Silkedreigle/yfer Aarons Enne/ſo ſkal Aaron bera Misgiørder þeſſ Nelgada/ſem Iſ-
raels Syner heilagt giøra mz øllum þra gaafum/Og ꝥ ſkal alltijd vera yfer hñs Eñe/til ad
forlijka þa fyrer DROTTNI.

Sa þraung- Þu ſkallt og giøra eirn mioan Kyrtil af huijtu Silke/ og eitt Mijtur af huijtu Silke/ og G
ue Kyrtillinn eitt ſtangad Bellte,

Þu ſkallt og giøra Aarons Sonū Kyrtla/ ⁊ Bellte/ ⁊ Mijtur/Vegſamlig ⁊ føgur. Og
færa Aaron þinn Broder og hñs Syne þar i/og ſmyria þa/og fylla þeirra hendur/og vijgia
þa til ad vera mijner Kiennemeñ. Þu ſkallt og giøra þeim Lijnbrækur af Lijne/fra Lendunū
og til Kniesbootar/ad hylia þeirra Blygdanarholld mz. Þær ſkal Aaron og hñs Syner ha-
fa/þa þeir ganga inn i Tialldbwd Vitnisburdarins/edr til Alltariſins/ad þiona i Nelgedo-
menum/ſo ad þeir bere eige ſijna misgiørninga/og deyie. Þetta ſkal vera honum og hanns
Sæde epter hñ ein eilijf ſkickan.

XXIX.

Þetta

A 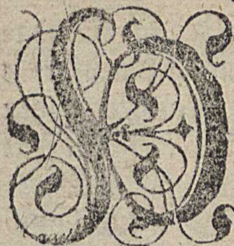Etta er þad sem þu skallt giøra þeim/ so ꝥr sieu vijgder mier til Kieñemaña. *Vijgsla Aarons og hñs Sona*
Tak eirn vngan Vxa/ og tuo Hrwta sem ad eru vankalauser/ og osyrt
Braud/og osyrdar Køkur blandadar mz Vidsmiør/ og osyrda Leifa smurda mz Vidsmiøre/ Þetta allt saman skalltu giøra af Hueitemiøle/⁊ leggia ꝥ
i eina Kørf/og bera þad fram̄ i Kørfinne/og Vxan/ og þa tuo Hrwtana.
So skalltu leida Aaron/ og hñs Syne / fyrer Dyrnar Vitnisburdar
Tialldbwdarinnar/og þuo þeim i Vatne/Og tak Klædnadiñ/⁊ fær Aaron i þañ mioa Kyrtil/og i þañ Silkekyrtil/og i Lijfkyrtiliñ/mz Brioſtaskilldenum til Lijfkyrtilsins. Og þu skalt
gyrda hñ vtan a Lijfkyrtlinum/og setia Mijtrid a hñs Høfud/og setia þa helgu Krwnu vpp
a Mijtrid. Sijdan skalltu taka þad smurningar Oleum/og hella þui a hñs Høfud/⁊ smyrja
B hñ. So skalltu og leida hñs Sonu hier til/og færa þa i þa miou Kyrtla/ og gyrda þa og
Aaron mz Lindū/ og setia Mijtren a þa/so ꝥr skulu hafa Prestdæmid/til eilijfrar skickunar.
Þu sklt og fylla Aarons hendur ⁊ hñs Sona/⁊ leida þañ vnga Vxan fyrer Vitnisburdar Bwdena. Og Aaron og hañs Syner sklu leggia sijnar hendur yfer høfud Vxanns/
og slæfa Vxan fyrer DROTTNI/ fyrer dyrū Vitnisburdar Bwdariñar. So sklt þu taka af hñs Blode/⁊ smyria a Hornen Alltarisins mz þinum Fingre/eñ allt annad Blod skltu
nidur hella fyrer Alltarisins Fot. Og þu sklt taka alla þa Feite/sm̄ vtan vm Inniflen er/og
Lifrarnetiuna/ og bæde Nyrun og Nyrnamøreñ/ og þu sklt vpptendra ꝥ a Alltarinu. Eñ
Kiøtid/Hwdena/⁊ Ohreininden Vxans sklt þu vppbrenna mz Ellde/ fyrer vtan Herbwdernar/Þui ꝥ er eitt Synda Offur.
C Enn añan Hrwtin skalltu taka/og Aaron ⁊ hñs Syner sklu leggia sijnar hendr yfer hñs
Høfud. Sijdan sklt þu slatra honū/og taka hñs Blod/⁊ støckua þui allt i kring a Alltarid. Enn Hrwtinn skalltu høggua i stycke/suo sklt þu þuo hñs Iñifle og hñs Lær/og leggia
þau a stycken/og a hñs Høfud/og brenna so Hrwten allan saman a Alltarenu / Þui þad er
ein Brenneforn fyrer DROTTNI/eirn sætleiks Ilmur/og DROTTINS Elldur.
Eñ þañ añan Hrwt skltu taka/Og Aaron og hñs Syner skulu leggia sijnar hendur yfer
hñs Høfud/og þu sklt slatra honum/og taka hñs Blod/og rijda þui a hægra Eyrnasnepel
Aarons/og hañs Sona/og a þeirra hægra Þumalfingur/ og a ꝥra hægre Þumal tæ. Og
þu skallt støckua Blodenu riett vm kring a Alltarenu. Og þu sklt taka þad Blodid a Alltarinu/og þad smurningar Oleum/og støckua yfer Aaron og hñs Klæde/ hñs Syne og þeirra
D Klæde/So verdur hñ og hñs Klæde/hñs Syner og þeirra Klæde vijgd. Sijdan skalltu taka
Feitena af Hrwtunum/og Rouna/þad Feita vm Iñiflen/Lifrarnetiuna/ og bæde Nyrun mz
Nyrnamørnum þar vm kring/⁊ hægra Bogiñ(þui ꝥ er Fyllingar Hrwtr) Og eitt Braud/
og eina Køku/smurda mz Vidsmiøre/ og einn Leif/wr þeirre Kørf s̄ stendur fyrer DROTTNI/mz osyrdu Braude. Og legg þad allt a Aaron og hñs Sona hendur/ og veifa þui *Veifunar og Vpplyptingar Offur*
fyrer DROTTNI. Og tak þad sijdan af þeirra høndum/⁊ vpptendra þad a Alltarenu/
til eins Breñeoffurs/til eins sæts Ilms fyrer DROTTNI / Þui þad er Elldur DROTTINS.

Og þu sklt taka Bringuna af Aarons vppfyllingar Hrwt/ og þu skallt veifa þui fyrer
DROTTNI. Þad skal vera þinn partur. Þu skallt og suo helga Veifunarbrioſtid/ *Hlutdeilld Aarons og hñs Sona af Offrenu*
E ⁊ Vpplyptingar Bogiñ/s̄ er veifat og vpplypt af Aarons ⁊ hñs Sona Fyllings Hrwt/ Og
þad skal Aaron eignast og hañs syner/fyrer eina eilijfa skickan/ af Israels Børnum/ Þui
ꝥ er eitt Vpplyptingar Offur. Enn Vpplyptingaroffrid skal heyra DROTTNI til/af
Israels Sonum/og þeirra Packlætis Offre/og Vpplyptingar offre.
Enn þau Helgu Klæde sem Aaron hefur/þau sklu hñs Syner hafa epter hñ/ad þeir sieu
smurder i þeim/og þeirra hendur vppfylltar. Huor af hñs Sonum sem verdur Prestur i hñs
stad/hañ skal i klædast þeim i siø Daga/ad hañ gange jnn i Vitnisburdar Bwdena/ til ad
þiona i Helgedomenum.
Þu skallt og taka vpplyptingar Hrwten/og matgiøra hñs Kiøt a einum Heiløgum stad.
Og Aaron og hñs Syner skulu eta þad sama Hrwtz Kiøt/mz þui Braude sem er i Kørfiñe/ *Leuit. 8*
fyrer Vitnisburdar Bwdar dyrum/ Þui þar med er Forlijkunen orden/ ad fylla þeira
hendur suo þeir sieu vijgder. Eingen añar skal eta þad/ þui þad er Heilagt. Enn ef nockud
F leyfest af sømu vppfyllingar Kiøte og af Braudenu/inn til Morguns/þa skal þat brennast
mz Ellde/og ecke lata þad etast/Þui þad er Heilagt.
Og þu skallt so giøra vid Aaron og hñs Sonu/ i allan mata / lijka sem eg hefe bifalad

mz hñar Vm bunade

þier. Þu ſklt fylla þeirra hendur i ſiø daga/og ſlætra huern Dag einum Vxa til Synda-
offurs/til Forlÿkunar. Þu ſkallt hreinſa Alltarid þa þu giører ſoddan Forlÿkan þar yfer/ ⁊
ſmyria þad/ad þad verde vÿgt. Siø daga ſkalltu giøra þſſa Forlÿkan yfer Alltarid/og vÿgia
þad/ad þad ſie eitt Alltare þeſſ allra Heilagaſta/Og huer ſem vill ſnerta Alltarid/hann ſkal
vera vÿgdur.

Dagligt Breñeoffur Num. xxviij

a Hin er ix. marka Mæler

Leuit 26

Og þetta ſkltu giøra vid Alltarid/ Þu ſklt ætÿd huern Dag Fornfæra þar a tuø Lømb
Veturgømul/Eitt Lamb ad Morne/⁊ þat añad ad Kuellde. Og til eins Lambs legg þu Ti- G
unda part af Hueitisſarla blandad vid ſkekid Oleum fiorda part af Hin / og eirn fiorda
part a Hin Vÿns/til Dryckiu offurs. Þu ſkallt giøra lÿka ſo mz þad añad Lambid ad Kue-
llde/ ſo ſm̃ vid Matoffur og dryckiar Offur vm Morgunen/ til eins ſætleiks Ilms/ eiñ Elld
fyrer DROTTNI. Þetta er þad dagliga Breñeoffur hia ydar Epterkomendum/fyrer
Tialldbwdarinnar Vitnisburdar dyrum/fyrer DROTTNI/þar ſm̃ eg vil vitna fyrer ydr
og tala vid þig. Þar vil eg þeckiaſt af Iſraelis Sonum/og helgaſt af minne Dyrd. Og eg
vil helga giøra Vitnisburdar Bwdena/ og Alltarid/ Og eg vil vÿga Aaron og hañs ſonu
mier til Kiennemaña/ Og eg vil bwa a medal Iſraels Sona/ og vera þeirra Gud/ ſuo þeir
vite ad eg er DROTTIN þeirra Gud/ſem vtleidde þa af Egiptalande/ ad eg by a mzal
þra/Eg DROTTIN þra Gud.

XXX.

Reykelſis Alltarid

NV ſkallt giøra eitt Reykleſis Alltare/ til ad breña Reykelſe vppa/af Triam A
Setim/eirnrar Alnar langt ⁊ breitt/riett ferſkeytt/⁊ tueggia ælna hætt/mz
ſÿnum Hornum. Og þad ſkalltu bua vtan mz klært Gull ofan til/og a ſÿd-
unum allt vm kring/og Hornen mz. Þu ſklt ⁊ giøra eina Coronu af Gu-
lle i kring vm þad/og tuo Gullhringa a bædar ſÿdur/vnder Coronunne/ſuo
menn meige ſetia ſteingurnar þar i/ad bera þ mz. Þu ſkallt ⁊ giøra ſtein-
gurnar af Triam Setim/⁊ bua þær mz Gull. Og þ ſkalltu ſetia fyrer framā Fortialldid/ſ
hanger fyrer Vitnisburdar Orkiñe/ og fyrer þeim Nadarſtol ſ er a Vitnisburdenum/huad
an eg vil vitna fyrer þier.

Dagligt Reykilſe

Og a þeſſu Alltare ſkal Aaron huorn Morgun tendra Ilmande Reykelſi/þa hñ tilreider

Þetta Alltare var fyrer fram-an Fortiallded i Helgedomenū eñ ecke fyrer iñ-an i þui allra Helgaſta

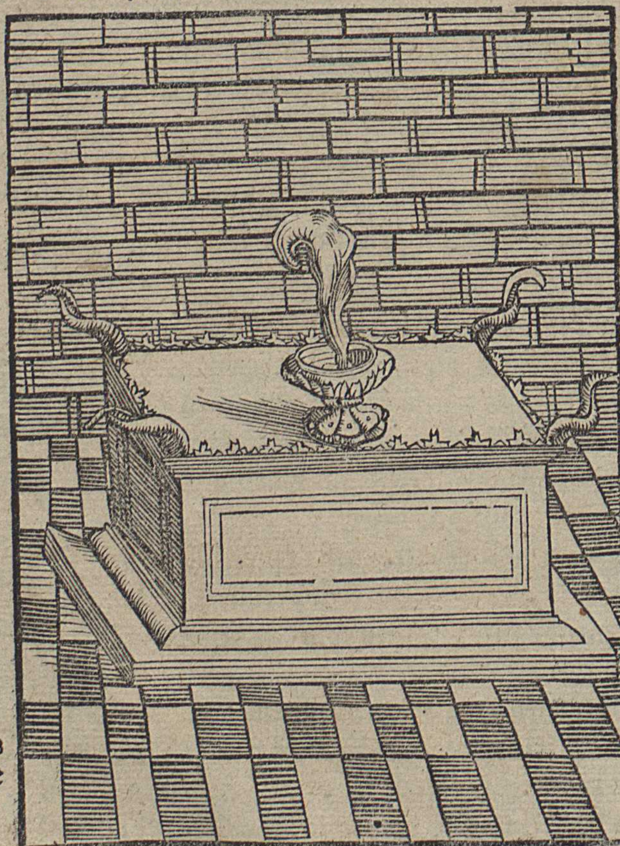

Lampana. Sømuleidis a Kuellden/þa hñ ten
drar Lampana. Þetta ſkal vera dagligt Reyk-
elſi fyrer DROTTNI/hia ydar Epterkom-
endum. Þier ſklut eckert annarligt Reykelſe
giøra þar vppa/og ei helldur offra þar vpp a
Breñeoffre/Matoffre eda Dryckiaroffre. Og
Aaron ſkal eitt ſinn vm Aarid giøra eina For-
lÿkun a Horne Alltariſinns / mz Syndaoffurs
Blode/til Forlÿkunar/Þeſſe Forlÿkun ſkal ſkie
eitt ſinn huort Aar/hia ydar Epterkomendum/
Þui þ er DROTTNI þad allra helgaſta
Og DROTTIN talade til Moſen/og B
ſagde/Þa þu telur Iſraelis Sona Høfud/ Þa
ſkal huør giefa DROTTNI ſiñar Sælar
Forlÿkū/ ſo ad þar ſkle eingen Plæga koma a
þa/þegar þeir eru talder. Og huør ſ i tøluñe
er/hñ ſkal giefa eirn halfan Sikel/ epter Hel-
gedomſins Sikle. Eirn Sikel gillder Tuttugu
Gera/ſoddan hælfur Sikel ſkal vera Herrans
Vpplyptingaroffur. Eñ huør ſm̃ er i tølunne
Tuitugur og þadan af Elldre/ hañ ſkal giefa
DROTTNI ſoddan vpplyptingar Offur.

Halfur Syclus er Ortt af Dal/ edr fiorde partur wr Eyr er Silfurs

Sa hinn Rÿke ſkal ecke giefa meira/ og ſa Fatæke ecke minna enn halfan Sikel/ ſem hañ
giefur DROTTNI til Vpplyptingar/fyrer þeirra Sælna Forlÿkan. Og þu ſklt taka
ſoddā

soddan Forlÿkunar Peninga af Israels Sonū/ ⁊ leggia til Gudz Þionustu i Vitnisburdar
Bwdena/ad þad sie Israels sonum ein Miñing fyrer DROTTNI/ at hū læte sig forlÿ-
ka yfer þeirra Sælum.

C Og DROTTIN talade vid Mosen/⁊ sagde/Þu skl ⁊ giøra eitt Vatnkier af Kopar/ Vatnkiered
mz einū Kopar Fæte til ad þuo sig vr. Og þad
skltu setia millum Vitnisburdarbwdarinnar/⁊
Alltarisins/⁊ læta Vatn þar vti/so ad Aaron
og hūs Syner meigi þuo sijnar Hendur ⁊ Fæ-
tur þar af/þa þeir ganga inn i Vitnisburdar-
bwdena/eda til Alltaris/ad þiona mz Reykelsi/
s er Elldur fyr DROTTNI/ þr sklu þuo
Hendr ⁊ Fætr/so ad þr deyie ecke. Þad sk vera
ein eylÿf skickan/ honum ⁊ hūs Sæde/hia þra
Epterkomendum

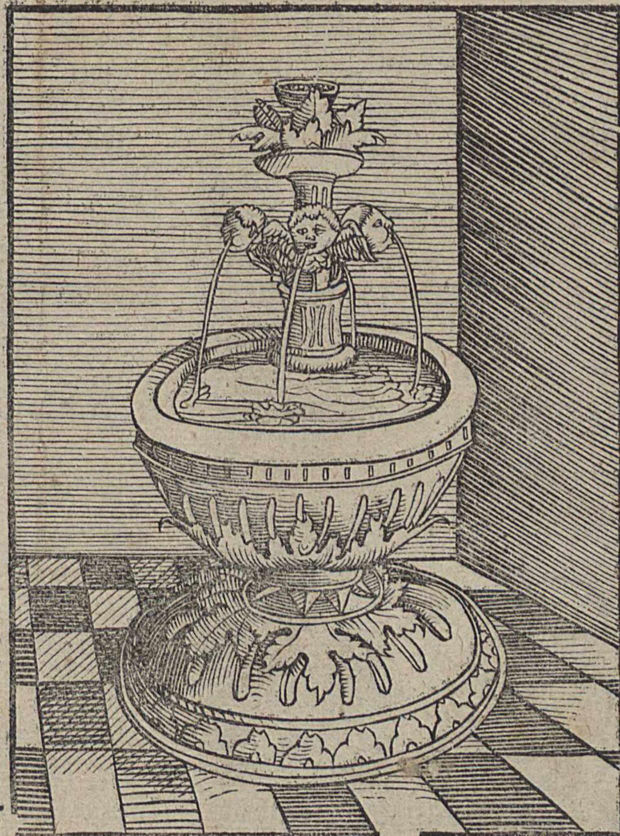

Og DROTTIN talade vid Mosen/ og
sagde/Tak til þijn þær bestu Jurter/þa skiæra
stu Mirru/Fimm hundrud Siclos (ad vikt)og Þau Heilo-
half part so mikid af Cinnamomum/tuø Hū- gu Smyrslen
drud ⁊ Fimtÿge(Siclos), ⁊ Calmus Tuø hū-
drud og Fimtijgu/og Fimhundrud Casien/ept-
er Vigt Helgedomsins Siclus/og eitt Hin Vid
smiørs/ af Vidsmiørstrie/ og giør eitt Heilagt
smurningar Oleum/ epter Smyrslamakarans
kunnattu.

D Þar mz skalltu smyria Vitnisburdarbwde-
na/og Vitnisburdarørkena/Bordid/ og øll þss
Ker/Kiertestikuna mz þui sem heñe tilheyrer/Reykelsisalltarid/Brenneoffursalltarid/mz øllū
sijnū Vmbunade/⁊ Vatnkierid mz sijnū Fæte. Og þu skallt vijgia þ/so ad þ sie þ allra Hel-
gasta/Þui sa sem vill snerta þetta/hū skal vera vijgdur. Þu skllt og smyria Aaron og hans
Sonu/og vijgia mier þa til Kiennemaña. Og þu sklt tala vid Israels Sonu/⁊ seigia/ Þet-
ta Oleum skal mier vera eitt Heilagt Smyrsl/ hia ydar Epterkomendum. Þui skal ecke vera
vthellt a Mañsins Likama/Eige sklu þier helldur giøra soddan/þui þad er Heilagt/ þar fyr
er skal þad og vera ydur Heilagt. Huer hellst sem giører soddan/edr giefur ødrum nockut þar
af/hū skal verda afmadur fra sijnu Folke.

Og DROTTIN sagde til Mosen/Tak til þijn Jurter/ Balsamum/ Stacten/ Gal- Reykelsid
ben/ og klæra Mirru jafnmikid af hueriu/og giør Reykelse þar af/epter Smyrslamakarañs
kuñattu blandad/ad þad blÿfe hreint og Heilagt. Og þu sklt melia þad i smætt/⁊ leggia þ
fyrer Vitnisburden i Vitnisburdarbwdiñe/ huadan eg mun vitna fyrer þier/ Þat skal vera
ydur þad allra Helgasta. Þier sklut ecke giøra ydur soddan Reykelse/helldur skal þetta vera
þier Heilagt fyrer DROTTNI. Huør sm giører soddan/til ad hafa hia sier slÿkan Ilm/
hann skal afmæst fra sijnu Folke.

XXXI.

A DROTTIN mællte vid Mosen ⁊ sagde/ Sia/ eg hefe kallad Bezaleel Son Bezaleel
Vri Sonar Hur/ af ætt Juda mz nafne/⁊ hef vppfyllt hū mz Gudz Anda/
mz Vijsdome og Skilninge/og Nagleik i allra handa Smijde/meistarliga at
erfida i Gulle/Silfre/Kopar/kostuliga ad vtgrafa og jñsetia Steina/⁊ kos-
tuliga ad smijda vr Trie/og ad smijda allra handa Smijde Og sia/ eg hefe
feingid honū Fielaga Ahaliab/ son Ahisamach af ætt Dan/Og eg hefe ge- Ahaliab
fed þeim allshattadan Vijsdom i þeirra hiørtu/ad þeir sklu smijda allt þad sem eg hefe bod-
ed þier/Vitnisburdarbwdena/Vitnisburdarørkena/Nadarstoleñ þar vppa/⁊ allañ Vmbu-
B nad Tialldbwdariñar/Bordid mz þm bwnade s þar tilheyrer/ þa føgru Kiertestiku mz sijnū
øllū Verkfærū/Reykelsisalltarid/ Breñefornaralltarid mz øllum sijnum bwnade/Vatnkerid

og þess Fot/Embættis Klæden/og Aarons Kienne mañs helgu Klæde/og hañs Sona Klæde
til Prestembættisins. Smurningaroleum/z Reykilse af Jurtrunum til Helgedomsinns. Allt
þ sem eg hefe byfalad þier/þ skulu þr giora.
Og DROTTIN talade vid Mosen/z sagde/Tala til Jsraels Sona/z seigdu til þra/ E
Halldid minn Huottdag/Þuiad þad sama er eitt Teikn millum myn og ydar/og ydra Epter-
komenda/so þier skilut vita/ad eg er DROTTIN sem ydr giører Heilaga. Þar fyrer hall
did minn Sabbatzdag/þui hn̄ skal vera ydur helgur. Huer sm̄ Vanhelgar hn̄/sa skal vissu-
liga deyia/Þui hũ s giører nockud erfide a hm̄/hn̄s Sal sk afmast fra sijnu Folke. Sex Da
ga sklu meñ erfida/ Eñ siøunde Dagr er Sabbatzdagur/DROTTINS heiløg Huijld.
Huer sem giører nockud Erfide a Sabbathsdeige/hn̄ skal vissuliga deyia. Þar fyrer sklu Js D
raels Syner hallda Sabbathsdagiñ/ad þeir og þeirra Epterkomendur hallde hañ til eins ei-
Exo. 20 lijfs Sattmala. Hn̄ er eitt eilijft Teikn millum myn og Jsraels sona/Þui DROTTIN
Gen. 2 skapade Himen og Jørd a sex døgum/Eñ a þm siøunda Deige huijldist hn̄/z endurnærde sig.
Og sm̄ DROTTIN hafde endad þessar Rædur vid Mosen/a Sinai Fialle/ Gaf hañ
honum tuær Vitnisburdar Tøblur/þær voru af Steine/z skrifadar mz Gudz Fingre.

XXXII.

EN þegar Folked sa/ad Moses dualde ad koma ad Fiallenu/søfnudust þeir
saman mot Aaron/og søgdu til hn̄s/Statt vpp/og giør oss Gude/sm̄ gange A
Aarons Fall fyrer oss/Þui vier vitũ ecke huad af þm Mañe Mose er ordid/s leidde oss af
Egiptalande. Aaron sagde til þeirra / Takid Eyrnagullid ydvarra Kuen
na/Sona og Dætra/og berid þad hingad til myn. So reif allt Folkid Eyr-
nagullid af þeirra Eyrum/og baru þad til Aarons. Og hn̄ medtok þad af
þeirra høndum/og vppkastade mz einum stijl/og giørde eirn steyptan Kalf. Og þeir søgdu/
Steyptur Kalfur Jsrael/ þsser eru þijner Guder/sem færdu þig af Egiptalande.
Þa Aaron sa þad/bygde hn̄ eitt Alltare fyrer honum/z liet vthropa og seigia/ A Morgen
er DROTTINS Hatijd. Og þeir stodu sneña vpp vm Morgunen/ og offrudu breñe
Forner/og løgdu til Packlætisforner. Epter þad sette Folked sig nidur ad eta og Drecka/og
stod so vpp ad dansa.
Þa sagde DROTTIN til Mosen/ Gack/ Og far ofan/Þui þitt Folk þad þu B
leidder af Egiptalande hefur misgiort. Þeir eru snart vikner af þeim veige sm̄ eg baud þm/
Þeir hafa giort sier eirn steyptan Kalf/z hafa tilbedit hann z offrad honum/z sagt/Jsrael/
Þesser eru þijner Guder sem leiddu þig af Egiptalande. Og DROTTIN sagde til Mo-
sen/Eg sie ad þta Folk er Hardsuijrad Folk/Lat mig nu rada/so myn Reide meige gremiast
þm/ og suelgia þa/So vil eg giøra þig til eins mikils Folks.
So bad Moses fyrer DROTTNI sijnum Gude/og sagde/DROTTIN / Þui vill
Moses bidur fyrer Folkenu þijn Grimd reidast þijnu Folke/sem þu vtleidder af Egiptalande/mz myklum Krapte og styrk
re hende? Huar fyrer sklu Egiptarner tala og seigia? Hn̄ hefur vtleidt þa þeim til Olucku/
Num. 14 So ad hn̄ dræpe þa a Fiøllum vppe/og afmade þa af Jørdunne. Snu þier fra þiñe grim̄
re Reide/og vert Nadugur yfer Vondskap þijns Folks. Lat þier i hug koma þijna Þienara
Abraham/Jsaac og Jsrael/huerium þu hefur suarid vid þig sialfan /og fyrer heitid þm/Eg C
vil so margfallda ydart Sæde sem Stiørnur a Himnenum/og allt þetta Land sem eg hefe lo-
fad vil eg giefa ydru Sæde/og þeir sklu þad eignast æfenliga. So jdradist þa DROTT-
JN þess hins vonda sm̄ hn̄ hafde hootad ad giøra sijnu Folke.
Moses snere sier/og gieck ofan af Fiallenu/ z hafde þær Vitnisburdar Tøblr i siñe hen-
de/þær voru skrifadar a badar sijdr/Og Gud sialfur hafde giort þær/ og sialfur ritad skrif-
tena a þm. Sem nu ad Josua heyrde Folksins Heroop z þys/ þa sagde hn̄ til Mose/Þar er
eitt Heroop i Herbudunum/lijka sem i Bardaga. Hn̄ suarade/Þad er ecke oop/so sm̄ þeirra
ed falla edur fa Sigur/ Helldur heyre eg Rødd kuedanda Dans.
Og er Moses nalgadist til Herbudanna/og sa Kalfenn og Dansiñ/þa reiddist hn̄ akaf- D
liga/ og kastade Tøblunum af hende/ og braut þær i sundur / vnder Fiallenu. Sijdan tok
hn̄ Kalfenn sem þeir høfdu giort/og brende hn̄ i Ellde/ giørde hn̄ ad Ösku / og kastade henne
j Vatn/og gaf Jsraelis sonum ad drecka af þui Vatne.

Og

Og hn̄ sagde til Aarons/Huad hefur þetta Folk giørt þier/at þu leidder suo stora Synd
yfer þad? Aaron suarade/ Minn Herra/ reidst ecke/Þu veist ad þta Folk er jllt. Þeir søgdu
til mijn/Giør oss Gude sem ad gange fyrer oss / Þui vier vitum ecke huad ordid er af þessum
Mose/sem oss vtleidde af Egiptalande. Þa sagde eg til þeirra/Huer sem hefur Gull/hn̄ rijfe
þad af/og fae mier þad. Og eg kastade þui i Ellden/So vard þesse Kalfur þar af.
F Sem Moses nu sa ad Folkid var ordid frij(Þuiad Aaron hafde giørt þad frij/til Hneyk-
ingar a medal Ouinanna)/þa gieck hn̄ fram̄ i Herbwdarhlidid/⁊ sagde/Ef nockur er Guds
hn̄ kome hingad til mijn. Þa søfnudust aller Leui Syner til hn̄s. Og hn̄ sagde til þeirra/
So seiger DROTTEN Israels Gud/Huer eirn binde sitt Suerd vid sijdu/og gange i gieg Hefnd Skur
num Herbwdernar/fram̄ ⁊ aptr/ fra einu Hlide til annars/Og huer slae sinn Broder/Vin ⁊ goda dyrkunar
Naunga i Hel. Leui syner giørdu sem Moses hafde sagt þeim. Og þar fiellu a þeim Dei-
ge/þriar Þusunder man̄s af Folkenu. Þa sagde Moses/ Þier hafed † fyllt ydar hendur i † helgad
Dag fyrer DROTTNI/huor eirn a sijnum Syne/og Brodur/so þar giefest Blessan yf
er ydur i Dag.
G Annars dags þar epter sagde Moses til Folksins/Þier hafed giørt eina mestu Synd/Eg
vil nu vppfara til DROTTINS/ef skie mætte eg giæte forlijkt ydar Synd. Og sm̄ Mo
ses kom aptur til DROTTINS/sage hn̄/Þetta Folk hefur framid eina stora Synd/og
giørt sier Gude af Gulle/Fyrergief þm nu þra Synd/Eñ vilier þu þ ecke/ þa afmædu mig
af þiñe Bok/ sm̄ þu hefur skrifad.
DROTTIN sagde til Mosen/Huad? Eg vil afma þan̄ af minne Bok sem syndgast Eingill
a mote mier. Far þu nu/ ⁊ leid Folkid þangad/s̄ eg sagde þier/Sia / miñ Eingill skal fara Exo. 13
fyrer þier. Eg vil vel vitia þra Synda/ þa miñ Vitiunartijme kemur. So slo DROT-
TIN Folkid/vegna Kalfsins huørn Aaron hafde giørt.

XXXIII.

Gen. 13
A OG DROTTIN sagde til Mosen/Far og ferdast hiedan/þu og Folkid þad Exo. 23
þu leidder af Egiptalande/til þess Landz sem eg soor Abraham/Isaac og Ia Deut. 7
cob/seigiande/Eg vil giefa þijnu Sæde þad. Eg vil senda eirn Eingil fyrer
þier/og vtryma þa Cananeos/Amoreos/Heteos/Phereseos/Heueos/ og Ie-
buseos/j þ Land s̄ flytur i Miolk og Hunange. Eg vil ecke fara vpp þāgat
mz þier/þui þu ert hardsuijradz Lydꝛ/ so ad eg ecke fyrerkome þier a veigenū.
Þa Folked heyrde þesse vondu Ord/griet þad/og eingiñ bar sijna Pryde a sier.
Og DROTTIN sagde til Mosen/Seigdu Israels Sonū/ Þier erut eitt hardhnack-
ad Folk/Eg kiem einu siñe brædliga yfer þig/⁊ eydelegg þig. Legg nu þitt Skart af þier/
so eg meige vita huad eg skal giora þier. So løgdu Israels syner þeirra Skart af sier/hia
þui Fiallenu Horeb.
Enn Moses tok Tialldbwdena/og reiste hana vpp/langt vt fra Herbwdunum/og kallade
B hana Vitnisburdarbwd. Og huer sa madur sm̄ villde adspyria DROTTIN/hn̄ hlaut at Tialldbwden
fara vt til Vitnisbwrdarbwdariñar/ vt fyrer Herbwdeñar. Og þa Moses gieck vt til
Bwdarinnar/ þa stod allt Folked vpp/ og huer gieck vt i sijnar Tialld Dyr/ og þeir li-
tu a bak honū/ þar til hn̄ kom iñ i Tialldbwdena. Og þa Moses kom i Tialldbwdena/þa
kom Skystolpen nidur/og stod i Tialldbwdardyrunum/⁊ talade vid Mosen. Og allt Folked Skystolpen
sa ad Skystolpen stod i Tialldbwdarinnar dyrum/og huor i sijnum Tialldyrum hneigde sig. a (Bak)
Enn DROTTIN talade vid Mosen/ Andlite til Andlits/lijka s̄ eirn madꝛ talar vid sinn Bak Mosis lijta
Vin. Og þa hn̄ gieck aptur til Herbwdanna/ þa veik hn̄s Þienare Josua sonꝛ Nun huørge aller Verkheila-
af Tialldbwdiñe. ger/þeir ecke skil-
Og Moses sagde til DROTTINS/ Sia/þu seiger til mijn/leid þu Folkid vpp þāgad lia Løgmalid/
C og þu lætur mig ecke vita huørn þu villt senda mz mier. Þar þu hefur þo sagt til mijn/ Eg þeir lijta þat
þecke þig mz nafne/og þu hefur fundid Nad fyrer mijnum Augum. Hafe eg nu fūdid Nad ecke vnder
fyrer þijnum Augum/þa vijsa mier þinn veg/huar mz eg kuñe ad þeckia þig/og finna Nad Augun
fyrer þijnum Augum/Og sia þu/ad þetta Folk er þinn Lydur. b Andlit
Hn̄ sagde/Mitt b Andlit sk fara(fyrer ydꝛ)þr mz vil eg vijsa þi veg. Eñ hn̄ sagde til hn̄s/ Merker hier
Ef þitt Andlit fer ei/þa leid oss ei vr þssū stad. Þui huñen eigū vi ella vita/ad eg ⁊ þitt Folk Skystolpann ⁊ huerium Gud var nalægur
þefe

hafe fundid Nad fyrer þÿnum Augum/ vtan þ þu farer mz oss? So ad eg z þitt Folk meigū
prÿsast/ fyrer ollu Folke a Iorduñe. Þa sagde DROTTIN til Mosen/ Eg vil giora þat
s þu nu mællter/ Þui þu hefur fundid Nad fyrer mÿnū Augum/ og eg þecke þig mz nafne.
Enn hañ sagde/ Þa lát mig sia þÿna Dyrd. Og hañ sagde/ Eg vil láta allan miñ goda D
fara fyrer þÿnu Andlite/ og eg vil láta predika DROTTINS Nafn fyrer þier. Enn
Rom. 9 c huerium sem eg er Nadugur/ þeim er eg Nádugur/ og huerium eg er Myskunsamur/ þeim er
(Andlit) Hier merker Andlit ecke Skyolpan/ helldur Gud sialþan eg Myskunsamur. Og hū sagde framarmeir/ Ecke mátt tu sia mitt c Andlit / þuiad eingen
Manneskia mū lifa sem mig sier. Og DROTTIN sagde enn framar/ Sia/ hier er eitt
rwm hia mier/ þar skalltu standa yfer steininū/ Þa nū Dyrd geingr nu fram hia/ þa vil eg
láta þig standa i Biargskorunne/ z mÿn hond skal hlÿfa þier/ A medan eg geing fram hia.
Og þa eg tek mÿna hond fra þier/ þa skalltu sia a bak epter mier/ Eñ mitt Andlit fær eingen
Madur sied.

XXXIIII.

OG DROTTIN sagde til Mosen/ Hogg þier tuær Steintöblr/ s þær enu A
fyrre voru/ so ad eg skrife þau Ord a þær/ sem voru a þeim fyrru Töblunum/
huoriar þu braust i sundur/ Og vert buiñ a Morgun/ so þu stÿger arla vpp
a Sinai Fiall/ z gack til mÿn efst vppa Fiallid. Og lat onguan fara vpp mz
þier/ z ad eingiñ ode sien hier i nánd Fiallenu/ z ad huorke Naut nie Sauder
fædist giegnt þssu Fialle.
Og Moses hio tuær Steintöblr so s hinar fyrre voru/ z stod sneīma vpp vm Morgunen/ z
gieck vppa Sinai Fiall/ sem DROTTIN hafde bodid honū/ z tok þær Steintöblur i sÿna
Hond. Þa kom DROTTIN nidur i einu Skyie/ og stod hia honum/ og predikade vt af
DROTTINS Nafne. Og þa DROTTIN gieck fram fyrer hūs Andlid/ kallade hū/
Bæn Moses DROTtenn/ DROTTIN/ Myskunsamur Gud og Nádugur/ og Þolinmodur/ og miog B
Lÿknsamur og Trwr/ Þu sem audsyner Myskun i Þusund lidu/ og fyrergiefur Misgiorder-
nar/ Ranglætid/ og Syndernar/ Og fyrer huerium eingiñ er Saklaus/ Þu sem vitiar Rang
lætis Fedraña a Bornunum og Barnabornunum/ iñ til þridiu z fiordu ættar.
Og Moses fiell strax nidur til Iardar/ og til bad hū/ og sagde/ DROTTIN/ hafe eg
funded Nad fyrer þÿnū Augū/ þa fare DROTTIN mz oss/ Þui þad er eitt hardsuÿrad
Folk/ og vert Lÿknsamur yfer vorum Syndum/ og Misgiordum/ og lát oss vera þiñ Arf.
Og hū sagde/ Sia/ eg vil giora eirn Sattmala/ i auglite alls þÿns Folks/ og eg vil giora C
Dasamligan hlut/ huers lÿke alldrei var fyrr giordur i nockru Lande/ eda hia nockru Folke.
Og allt þad Folk sem þu ert a medal skal sia Gudz giorning/ Þui þad skal vera dasamligt s
eg skal giora vid þig.
Hallt þad s eg byd þier i Dag/ Sia/ eg vil vtreka þa Amoreos Cananeos Heteos/ Phe-
reseos/ Heueos z Iebuseos fyrer þier/ Varastu ad þu giorer nockurn Sattmala vid jñ-
byggiara þss Landz sm þu jñkiemr/ ad þeir verde þier ecke til eirnrar hneyxlunar a medal yd
ar. Helldur skalltu nidurbriota þeirra Alltare/ z sundurmeria þeirra Afgude/ z hoggua þra
Lunda nidur. Þu skallt ecke tilbidia nockurn annan Gud/ Þui DROTTIN kallast Vad
lætare/ þuiad hū er eirn Vandlætur Gud/ Vppa þad/ ef þu giorer nockut Samband mz Lād D
sins Iñbyggiara/ og þa þeir fremia Hor epter þeirra Gudum/ og offra til siña Guda/ ad þeir
ecke biode þier/ og þu eter þeirra Forner/ og taker þeirra Dætur til handa Sonum ydar/ og
þær enar somu giore Hor epter sijnū Afgudum/ z kome þÿnum Syne til ad fremia Hor/ ep-
ter sijnum Afgudum.
Natÿd osyrdra Brauda Þu skallt eingen steypt Skwrgod giora þier. Þu skt hallda osyrdra Brauda Natÿd/
og eta osyrt Braud i sio daga/ sem eg hefe bodit þier/ i Abibs Manadar tÿma/ Fyrer þui/ ad
þu forst af Egiptalande i þeim Manade Abib.
Exo. 11 Allt þad sm fyrst opnar sinnar Modurkuid/ þad er mitt/ Huad sm þad er/ allt Kallkyns a E
medal Fienadarins/ sem opnar siñar Modurkuid/ huort helldur þad er Naut eda Sauder. Eñ
Frumburder Frumburd Asnans skltu leysa mz einum Saud/ Enn ef þu villt ecke leysa hū/ þa briot hañ vr
Hælslidunum. Allan Frumburd af þÿnum Sonū sklt þu leysa. Og þar skal eingiñ birtast
mz tomum hondum fyrer mier.
Sabbaths Dagurenn Sex Daga skalltu erfida/ þañ siounda dag skalltu huÿlast/ bæde mz Ploog z Kornskurd.

Þu skallt hallda Viku Hatijdena þijns fyrsta Hveitekornskurdar/ og þa Innburdarhatijd/ þegar Aarid er vte. Þrisuar sinnum vm arid skal allt Kallkyns opinberast fyrer DROttnanda DROTTNI/ og Gude Israels.
Og þa eg hef vtrekid Heidingiana fra þier/ z þijn Landamerke verda Vijdare/ skal eingen girnast þitt Land/ þegar þu so vpp fer/ til ad birtast fyrer DROTTNI þijnū Gude/ þriar reisur vm Aarid.
F Þu skallt ecke offra mitt Offursblod vppa swrt Braud/ Og þu skllt eckert læta afganga/ inn til Morguns af Paskahatijdarin̄ar Offre.

Þu skalt bera til DROTTINS þijns Gudz huss þann fyrsta Auoxt af þijnum Jardargroda/ Þu skallt ecke matgiora Kidid mzan þad er a sin̄ar Modur Miolk.

Og DROTTIN sagde til Mose/ Skrifa þu þesse Ord/ Þui epter þssum Ordū hef eg giort eirn Sattmala vid þig/ og vid Israel. Og Moses var þar hia DROTTNI i Fiorutijge daga/ og Fiorutijge Nætur/ og at ecke Braud og ei drack hn̄ Vatn. Og han̄ skrifade a Toblurnar soddan eirn Sattmala/ þau Tiu Orden.

En̄ ē Moses gieck nu ofan af Fiallenu Sinai/ hafde hn̄ tuær Vitnisburdarins Tabulz
G i sinne hende/ og hn̄ visse ecke ad Geislar stodu af hn̄s Andlite/ þar af ad han̄ hafde talad vid hn̄. Og sem Aaron og aller Israels syner sau ad Geislar stodu af hn̄s Andlite/ þa þordu þr ecke ad nalgast til hn̄s. Þa kallade Moses a þa/ Og þr sneru sier til hn̄s/ bæde Aaron z þr aller yppustu af Almwganum/ og hn̄ talade vid þa. Epter þad geingu aller Israels Syner til hn̄s. Enn hn̄ baud þeim ad hallda/ allt ꝥ sem DROTTIN hafde talad vid hn̄ a Fiallenu Sinai. Og þa han̄ talade allt þta fyrer þm/ liet han̄ Fortialld fyrer sitt Andlit. En̄ þa hn̄ gieck in̄ fyrer DRotten̄/ ad tala vid hn̄/ þa tok hn̄ Fortialldid fra/ þar til hn̄ gieck vt aptr. Og þa hn̄ kom vt/ og talade vid Israels Sonu/ þad honum var boded/ þa sau Israels Syner a hn̄s Andlit/ huørnen Geislar stodu af hn̄s Andlite/ Þa liet hn̄ Fortialld fyrer sitt Andlit ad nyiu. Þar til ad hn̄ gieck inn aptur ad tala vid hann.

XXXV.

A OG Moses samansafnade øllum Almwganum Israels sona/ og sagde til þeirra/ Þetta er þad sm̄ DROTTIN hefur boded/ ad þier skylldud giøra. Sex Daga skulu þier erfida/ enn þan̄ siøunda dag skulu þier helgan hallda/ eirn Sabbatzdag/ sm̄ er Hvijld DROTTINS/ Huør sem giører nockud Erfide/ a þann Dag/ hn̄ skal deyia. Þier skulud onguan̄ Elld giøra i øllū ydar Hybylum/ vm Sabbatz dagin̄. Og Moses sagde til alls Almwgans Israels sona/ Þetta er ꝥ sem DROTten̄ hefur bijfalad/ Giefed DROTTNI Vpplypptingaroffur a medal ydar/ so ad huør bere DROTTNI eitt vpplypt Offr viliugliga/ Gull Silfr/ Kopr/ gult Silke/ Skarlat/ Purpura/ huitt Silke/ z Geitahar/ raudlitad Hrwtaskin̄/ Greifingiaskinn/ z Trie Setim/ Oleum til Lampan̄a/ og Jurter til Smyrsla/ og til ilmanda Reykelsis/ og Onix/ og innsetta Steina til Lijfkyrtilsins/ og til Briostskiolldsins. Huer af ydur sem er Forstandigur/ han̄ kome og giøre huad sem DROTTIN hefur boded/ sem er Bwden mz hennar Tiølldum/ z Þake/ Hrijnganer/ Fialernar/ Steingurnar/ Stolparner/ z
B Fæturner. Aurken mz sijnum Staungum/ Nadarstolin̄/ z Fortialldid. Bordid mz sijnū stongum/ og øllum sijnum Verkfærum/ Skodunarbrauden/ Kiertestikan til ad lysa og hennar Verkfære/ Lamparner þar til/ og Oleum til Ltosan̄a/ Reykelsisalltarid mz sijnum Staungū/ Smyrslen og Jurternar til eins Sætleiks Ilms/ Klædid fyrer Tialldbwdarinnar Dyrunū. Bren̄eForna Alltarid/ med sinne Kopargrind/ Steingum z øllum sijnū Vmbwnade/ Vatnkierid mz sijnū Fæte/ Langtiollden Tialldbwdargardsins mz sijnū Stolpum og Fotū/ Klæded j hlide Tialldbwdargardsins/ Nælarner til Tialldbwdargardsins mz þra Støgum. Klæden sem heyra til Þionustugiørdinne/ ad þiona mz i Helgedominum/ Aarons Prestz Klæde/ z hn̄s Sona Klæde/ til Presta embættesins.

Þa gieck allur Almuge af Israels sonum vt fra Mose. Og aller þeir sem gæfu giarna og vel viliugliga/ komu og bæru vpplypt Offur til DROTTINS/ at giøra þad sem til heyrde Vitnisburdarbwdinne/ z til allrar þeirrar Þionustu/ og til þeirra helgra Klæda. So bæru bæde Menn og Kuinnur/ sem giordu þad vel viliugliga/ Armspanger/ Eyrnahringa/

Sabbathum

Exo. 20
23. 34

Vpplyptingar Offur

a (Veifunar) Veifa og Upplypta/ Þesse tuo ord/ at weifa og wpplypta/ hliotum wier ad læra rietteliga ad skilia/ Þuiad Forn edur Gaafa sem giefen var til Gudz Þionustu/ kallast þar fyrer wpplypting/ edr wpplyptingar offur/ ad menn hofu hāa i lopt wpp fyrer DROTTNE. En weifunar offur kallast þat þar fyrer/ ad þad sem offrad war þui war weifat i fiorar ætter/ i Austur og Vestur/ Nordur og Sudur

Nringa og Speingur/ og allra handa Gullker. Þar til bar huør madur Gull til Upplyptingar fyrer DROTTNI. Og huør madur sem hafde gult Silke/ Skarlat/ Purpura/ huitt Silke/ Geita hær/ raudar Nrwfa giærur/ og Greifingiaskinn/ þ bar sa fram. Og huer sm̄ vpplypte Silfre eda Kopar/ hn̄ bar þad fram̄ til Upplyptingar fyrer DROTTNI/ Og huer sem fan̄ Trie Setim hia sier/ þa bar hn̄ þad fram til allshattads smÿdis Gudz Þionustu giørdar.

Og þær Konur sem voru Forstandigar/ þær spunnu mz sijnum høndum/ og frambæru sin̄ verknad af gulu Silke/ Skarlate Purpura/ huijtu Silke/ og hueriar Kuinnur soddan Erfide kun̄u/ og voru viliugar þar til/ þær spun̄u Geita hær. En̄ Nøfdingiarner bæru Onix ꝛ greypta Steina fram̄/ til Lijfkyrtilsins/ og Briostskiølldsins/ og Jurter/ ꝛ Oleum til Kiertastikunn ar/ ꝛ til Smyrslan̄a/ ꝛ til jlmāda Reyks. So bæru Israels syner velviliugliga fram̄ bæde men̄ og Kuin̄ur til alls hattads Giørnings/ sem DROTTIN hafde bodid fyrer Mosen ad giøra skyllde.

Og Moses sagde til Israels sona/ Siaid/ DROTTen̄ hefur kallad mz nafne Bezaleel Vri son/ Sonar Nur/ af Juda Slecktе/ og hefur vppfyllt han̄ mz Gudz Anda/ suo ad han̄ er Vijs/ Nyggin̄/ og skickanligur til allra handa giørnings/ Nn̄ hefur Nagleik ad erfida i Gulle/ Silfre og Kopar/ og ad vtgrafa Gimsteina/ ꝛ innsetia þa/ Ad smÿda Trie ꝛ giøra allra handa hagleiks giørning/ Og hefur giefed honum i hn̄s Niarta Nygginde/ lÿka so Ahaliab syne Ahisamaks af ætt Dan. Nn̄ hefur vppfyllt þeirra Niørtu mz Vÿsdom/ til ad giøra allra handa giørning/ ad vtskiera/ verka/ ꝛ sauma mz gulu Silke/ Skarlate Purpura/ ꝛ huijtu Silke/ og ad vefa/ ꝛ ad giøra allra handa giørning/ ꝛ ad vpphugsa kostuligt Erfide.

XXXVI

Verkmeistar arner

Bezaleel

Ahaliab

Nier vpphefst smÿde Tialldbwdarinnar

SVO erfidade Bezaleel ꝛ Ahaliab/ og aller hyggnustu men̄/ sem DROTT A
IN hafde giefed Vÿsdom og Skilning/ ad vita huørnen þeir skylldu smÿda/ allra handa Smÿde/ til Nelgedomsins Þienustu/ epť þui øllu sm̄ DROTTIN hafde boded. Og Moses kallade Besaleel og Ahaliab/ ꝛ alla Vÿsa menn sem DROTTIN hafde giefed Vÿsdom i þeirra Niertu/ sm̄ voru aller þeir sem mz eirn frÿann vilia budu sig sialfa til / og geingu fram̄ ad erfida/ a þeim Verknade. Og þeir mztoku til sin af Mose/ alla þa Lypting sem Israels syner frambæru/ til ad giøra þann giørning mz/ sem heyrde til Nelgedomsins Þionustu/ suo hn̄ skyllde verda giørd/ Þui þeir bæru huørn Morgun sÿnar velviliugligar Gæfur til han̄s.

Þa komu aller þeir Vÿsustu sem erfidudu vppa Nelgedomsins giørning/ huør j sinne sÿdu/ sem þeir giørdu/ og søgdu til Mosen/ Folked ber ofmikid fram̄/ meir en̄ þar giørist þaurf til giørnings þessarar Þienustu/ sm̄ DROTTIN hefur boded ad giøra. Sÿdan baud Mose ad hroopa skyllde vt vm Nerbwdernar/ ad eingenn skyllde bera meira fram̄ til Nelgedomsins lyptingar. Og þa liet Folked af ad bera fram̄/ Þui þ var nog til allshattadz Giørnings sem þar var ad giøra/ ꝛ þ gieck þo af. B

So giørdu aller þeir Vÿsu menn sem voru a medal Erfidaranna / ad Giørninge Tialldbwdarin̄ar/ tiu Sparløk af huÿttuin̄udu Silke/ gulu Silke/ Skarlate/ Purpura/ Cerubim forkostuliga giørt. Nuørt Sparlak var atta ꝛ Tuttugu ælna lāgt/ ꝛ fiøgra ælna breitt/ Og þau voru øll vid eirn mæta/ ꝛ men̄ bundu fim̄ Sparløk til samans/ huørt vid an̄ad/ Og giørdu gulur lyckiur i huørn Jadar a Sparlokunum/ so þau mættu bindast til sāans/ Ja fimtÿe lyckiur a hueriu Sparlake/ ad festa þau saman mz. Og þr giørdu fimtÿe Nringa af Gulle/ og bundu þad eina Sparlak til þess an̄ars mz þeim/ so ad þar yrde ein Tialldbwd.

10 Sparløk

Suo giørde hn̄ ellefu Nærklæde af Geita Nære/ til þaks yfer Tialldbwdena. Þriatÿgu ælna laung og fiøgra ælna breid/ aull voru þau iafnlaung. Fim̄ feste han̄ til samans sier i lage/ og sex til samans/ i audru lage. Og hann giørde vel fimtÿgu Lyckiur i Jadrana/ a huerre Næru/ ad þau þar mz mætte saman bindast/ og giørde fimtÿgu Kopar Kroka/ ad binda Nærurnar til samās mz i eitt. Og hn̄ giørde eitt Þak yfer Bwdena/ af raudu Nrutskin̄e/ Og so enn nu eitt þak vtan yfer þad/ af Greifingiaskinne. C

11 Nærklæde

Og hn̄ giørde Fialer til Tialldbwdarin̄ar af Triam Setim/ s standa skylldu. Nuør var tiu Alna løng/ ꝛ halfrar an̄arar Alnar breid/ ꝛ tueir tittar a sierhuørre/ so huer mætte setiast til an̄ar.

Fialernar

C annarar þar mz. So giorde hň allar Fialernar til Tialldbwdarinnar / suo ad Tuttugu af
þeim sømum Fiølum stodu vppa þa sydre sijdu. Og hň giorde Fiorutijgu Silfurfætur vnder
þær/tuo Fætur vnder hueria Fiøl/ vid heňar tuo Titta. Nň giorde lijka tuttugu Fialer a þa
nyrdre sijdu i Tialldbwdinne/mz Fiorutijgu Silfur footum/tuo Fætur vnder hueria Fiøl. Eň
til baka a Tialldbwdiňe/ i vestur/giorde hň sex Fialer/ ꝛ tuær adrar Hornfialer a Tialldbw-
dinne/so ad huor af þm badū mz siňe Hornfiøl gaf sig til samans fra nedan verdu/ ꝛ sømu-
leidis ofan til mz einum Oka/so ad sømu Fialer voru ætta / og Sextan Fætur / vnder huerre
tueir Fætur.
So giorde hň Steing: af Triam Setim fim̄ til þra Fiala s̄ stodu a þa eina sijdu Tialld
bwdinne/og fim̄ a þa adra sijdu/og Fim̄ a bak til mot Vestre. Og giorde Steingurnar ad Asarner
þær mætte stingast mitt giegnum Fialernar/fra einu Hornenu til aňars. Og hň bio Fialer
D nar mz Gull/og þeirra Hringa giorde hň af Gulle til Stangaňa/ ꝛ bio steingurnar mz Gull

Nň giorde ꝛ eitt Fortialld mz Cherubim þ[r] vppa/ forkostuliga/af gulu Silke/Skarlate/ Fortialldit
Purpura/og huijttuinnudu Silke. Og giorde fiora Stolpa þar til af Triam Setim/ ꝛ sloo
þa mz Gulle/og þeirra hnappa af Gulle. Og steypte fiorar Fætur þar til af Silfre/ ꝛ giør
de eitt Fortialld fyrer Tialldbwdar Dyrnar/ af gulu Silke/ Skarlate/ Purpura/ stangad
mz huijttuinnudu Silke/og fim̄ Stolpa mz þeirra Hnøppum/og slo þeirra Hnappa og Lauf
uerk mz Gull/og Fim̄ Kopar fætur þar vid.

XXXVII.

A SVO giorde Bezaleel Orkena af Triam Setim/halfrar þridiu Alnar lan Orken
ga/og halfrar annarar alnar ad hæd og breidd. Og bio hana med klært
Gull bæde vtan ꝛ iňan/Og giorde eina Gullcoronu ofā vm hana/Og steyp
te fiora Gullhringa j hennar fiøgur Horn/ tuo a huora sijdu/ Og giorde
steingur af Setim Triam/og slo þær mz Gulle/ ꝛ stack þm i Hringana vid
sijdurnar a Aurkinne/ad bera hana mz
Og hň giorde Nadarstol/af klæru Gulle/halfrar þridiu alnar langan/og halfrar ann-
arar alnar breidan/og giorde tuo Cherubim af smelltu Gulle/a þeim tueimur endum Nadar Nadar
stolsins/Eiň Cherubim a þijsū enda/eň aňaň a ødrum. Og Cherubim breidde sina Vænge stolinn
vt/ ofan yfer/og huldu þar mz Nadarstolinn/ Og þeir hordu huor j mote ødrum/og litu a
Nadarstoliň.
Nň giorde Bordid af Triam Setim/tueggia Alna langt/eirnrar Alnar breidt/ ꝛ halfrar
B annarar Alnar hatt/ ꝛ lagde þad mz klært Gull. Nň giorde og eirn Krans af Gulle þar Bordid
vm kring/Og giorde eina Listu þar vmhūsis/eiňar Handbreiddar ad hæd/ ꝛ giorde eirn Gull-
krans i kringum Listuna/Og steypte fiora Gullhringa þar til/og sette þa i þau fiøg: Horn/
a þess fiorar Fætur/ hart nærre Listunum/ad steingurnar mætte vera þar i/ad bera Bordid
mz/Og giorde Steingurnar af Triā Setim/ ꝛ bio þær mz Gull/ ad bera Borded mz/Og hň
giorde øll Keren sem skylldu til Bordsins af klæru Gulle/Diska/ Bikara/ Koňur/ ꝛ Skæler
til ad skeinkia af og a
So giorde hň og Kertestikuna af klæru og smelltu Gulle/ þar vppa var Stiakiň mz Pij-
C punum/Skælunum/Hnøppunum/ ꝛ Liliunū/ Sex Pijpur geingu vt af heňar sijdu/þriar a Kiertestikan
huora sijdu/Þriar Skaler voru a huorre Pijpu mz Hnøppū og Liliū/ enn a Kiertastikunne
voru fiorar Skaler mz Hnøppū og Liliū/ ja/ eirn Hnapp: vnder hueriū tueim: Pijpū/ So ad
þar geingu sex Pijpur wt af heňe/og þeirra Hnappar og Pijpur þar vppa / Þad var allt af
smelltu Gulle/ Og hň giorde siø Lampa/mz þra Liosasøxum/ ꝛ Skaraklofū Lios ad slockua/
af klæru Gulle/Og hň giorde hana mz øllum sijnum bwninge/af einu Centener Gulls.
Nň giorde ꝛ Reykelsis Alltarid af Triam Setim/eirnrar Alnar a leingd/ ꝛ breidd/riett fer Reykelsis Alltarid
D skeytt/og tueggia alna hatt/mz sijnum Hornum. Nň bio þad ofan og a allar sijdur vmhuerf-
es mz klæra Gull/og so Hornen mz. Og hň giørde eirn Gullkrans i kring vm þad/og tuo
Gullhringa vnder Kransiň a badar sijdur/ ad stinga Steingunum i þa/ad bera þad mz/ Þau Heiløgu
Enn steingurnar giorde hň af Triam Setim/ ꝛ bio þær med Gull. Og hň giørde þau helgu Smyrslen
Smyrsl/og Reykelsid/af hreinum Jurtum/epter Smyrslamakarans kunnattu.

XXXVIII.

Brenneforna Alltarid

HAñ giørde ⁊ Breñeforna alltare af Triam Setim/Fim̃ alna lãgt ⁊ breidt/ A
riett ferskeytt/og þriggia Alna hæatt. Og hñ giørde fiøgur Horn/þau stodu
vpp vr fiorũ Hyrningũ Alltaresins / og yferslo þad vtan mz Kopar. Og
giørde allt ꝥ sm̃ heyrde til Alltaresins/ Øskupønnur/ Sleifar/ Mũnlaugar
Matkroka/Elldpønnur/allt þta af Kopar. Og giørde eina Grind i kringũ

Alltaris Keren

Alltarid/sem eitt Net/af Kopar/fra nedan verdu/og vpp til midz a Alltarid.
Og steypte fiora Hringa a þeim fiorum Hornum a Kopargrindiñe / ad stinga Støngunum
þar i/s̃ hñ hafde giort af Triam Setim/⁊ sloo þær mz Kopar/og stack þeim i Hringana/a
sijduna vid Alltarid/til ad bera þad mz. Og giørde þad holt jñan.

a (Konunum) Þessar Kuiñur hafa verid Gud hræddar Ektur og Kuiñur/sem mz Føstum og Bænahallde Gude þionudu fyrer Tialldbudinne

1 Reg. 2

Hñ giørde og Vatnkierid af Kopar/og þess Stiett af Kopar/þuert yfer fra a Konunum/
sem þionudu fyrer Vitnisburdardyrunum.
Hñ giørde og eirn Gard i mot sudre/ mz einu Langtiallde af huijttuinnudu Silke Hũdrad
alna langt/ mz sijnũ Tuttugu Stolpũ/ ⁊ Tuttugu Fotũ af Kopar/eñ þra Hnappar ⁊ Lauf B
uerk af Silfre. Lijka suo a þa Nyrdre sijdu/Hũdrad alna/mz Tuttugu Stolpum/⁊ tuttugu
Footum af Kopar/enn þeirra Hnappar og Laufuerk af Silfre. Enn a þa Vestre sijdu/Fim̃
tijge Alna/mz tiu Stolpum/og tiu Footum/med þeirra Hnoppũ ⁊ Laufuerke af Silfre. Eñ
a þa Eystre sijdu Fimtijgu alna/ a huora sijdu Portsins Fimtan alner/Ja/mz þrimur Stol-
pũ/og þrimur Footũ. Og allt Tiallded Tialldbwdargardsins/var af huijttuiñudu Silke/ ⁊
Fæturner til Stolpanna af Kopar/og þeirra Hnappar og Laufuerk af Silfre/suo ad þeirra
Høfud voru sleigen mz Silfre/Enn þeirra Laufuerk af Silfre a øllum Gardsins Stolpum.

Fortialldid i Inngöngu Tialldbudar gardsins

Og Fortialldid i jñgøngu Gardsins/liet hñ saumast mz Gulu Silke/Skarlate Purpura
⁊ huijttuiñudu Silke/Tuttugu Alna langt/og fim̃ alna hæatt/epter þm Mæler s̃ Tiølldin
Tialldbudargardsins voru/Þar til Fiora Stolpa/ ⁊ fiora Fætr af Kopar/ ⁊ þra Hnappa af
Silfre/og þeirra Høfud sleigen/og þra Kransar af Silfre/ Og aller Hælar til Tialldbwd- C
arinnar/og til Gardsins riett vm kring voru af Kopar.
Þetta eru Verkfære Vitnisburdarbwdariñar/sem nu eru vpp talin / sem Moses hafde
sagt/til Gudz Þienustugiørdar/sem Leuitarner skylldu hallda/vnder Ithamar Aarons Pre-
sts sonar hende. Og þetta tilreidde Bezaleel son Vri sonar Hur af ætt Juda allt saman/lij-
ka sem DROTTIN baud Mose/Og Ahaliab Ahisamachs son af ætt Dans mz honum/
þui hñ var meistara hagleiks madur til ad skiera vt/og ad stanga mz gulu Silke/Skarlate/

Vikt alls þss Gulls/ Silfurs og Kopars/ sm̃ for til þessa smijdis

Purpura/ og huijtu Silke.
Allt þad Gull sem smijdad var til þessa alls Helgedomsbunings/þad sm̃ giefed var til
Vpplyptingar offurs/er Niu ⁊ tuttugu Centener/Siø Hũdrud ⁊ þriatijge Siclar/ept' Hel-
gedomsins Sicle. Eñ Silfred/ sem fra Almuganum kom/var Hundrad Centener/Þusund
Fim̃hũdrud Siøtijgu ⁊ fim̃ Siclar/ epter Helgedomsins Sekle. So margt Høfud/so margr D
halfur Sekel/epter Helgedomsins Sekel/af øllum þeim sem talder voru/fra Tuttugu Aarũ
og þar yfer/Sex sinnũ hundrad Þusund/þriu Þusund fim̃ Hundrud/⁊ Fimtijge.
Af þui Hundrade Centener Silfurs/steyptu meñ Fæturnar til Helgedomsins/ og Fætur-
nar til Fortialldsins/Hundrad Fætr af Hũdrad Centener/Ja/eitt Centener i huørn Fot. Eñ
af þui Þusund/siø Hundrud/siøtijgu og fim̃ Sekel/giordu menn Hnappa ofan a Stolpana
⁊ þeirra høfud/ ⁊ þra Laufuerk.
Eñ Koparinn sem giefiñ var til vpplyptingar offurs var siøtijge Centener/tuø Þusund/⁊
Fiøgur Hundrud Sekel/Þar af giørdu meñ Fæturnar til Dyraña/fyrer Vitnisburdar Ti-
alldbwdena/og Kopar Alltarid/og Kopargrindernar þar j/og allt þad sem heyrde til Alltare-
nu. Þar til Fæturnar til Gardsins/allt vm kring/⁊ Fæturnar til Portsins a Gardenum/allã
saum til Tialldbwdarinnar/ ⁊ alla Hæla til Tialldbwdargardsins allt vm kring.

XXXIX

Aarons skrwde

Exod. 28

ENN af Gulu Silke/Skarlate og Purpura/giørdu þeir Skrwdan handa Aarone/ A
til Gudz Þienustu i Helgedomenum/sem DROTTIN hafde bodid Mose.
Og þeir giørdu Lijfkyrtiliñ af Gulle/gulu Silke/Skarlate/ Purpura/og huijtu
tuiñudu Silke. Og slou Gullid i Teina og giørdu vr þui þræde/suo Mann mætte
kostu-

kostuliga vefa Þui a millum guls Silkis/ Skarlats/Purpura/og huÿts Silkis/ Suo Lÿf-
kyrtillinn matte festast saman a bædum Oxlunum/og bindast til samans a bædum hlidunũ.
Og hñs Linde var epter sømũ Nagleik ꝛ giørninge/ af Gulle/gulu Silke Skarlate og Pur- Lÿfkyrtillinn
pura/ꝛ huÿttuinnudu Silke/sem DROTTIN hafde bÿfalad Mose. Og Þeir settu tuo
Onix Steina/ greypta i Gull vm kring/ vtgrafna af Steinsnÿdaranum/mz Jsraels sona nøf
num. Og festu Þa a Axlernar a Lÿfkyrtileñ/ ad Þeir Steinar skylldu vera Jsraels sonum
til eirnrar miñingar/sem DROTTIN hafde bifalad Mose.
B Og Þeir giørdu Briostskiollden epter Þeim sama Nagleik og giørninge/sem Lÿfkyrtilliñ Briostskiollд
var giørdꝛ af Gulle/gulu silke/skarlate/purpura/ꝛ huÿttuiñudu silke/So ad hñ var ferskeytꝛ urinn/med tolf
og tuefalldꝛ/Þuerar handar vÿdꝛ ꝛ breidꝛ. Og fylltu hñ med fiorar skipaner steina/ J fyrstu Gimsteinum
Linu var Sardis/Topaser/ꝛ Smaragdus/J añare Linu/Rubin/Saphir/ Demant/J Þrid
iu/Lyncurer/Achat ꝛ Ametist/J Fiordu/Turkis/Onix/ꝛ Jaspis/ꝛ greypter i Gull/ j øllum
Linunum. Og Steinarner stodu epter nøfnum tolf Jsraels sona/ vtgrafner af Steinsnÿda
ranum/huor vid sitt nafn/ epter Þeim tolf Kynkuÿslum
Þeir giørdu ꝛ a Briostskilldenum Kediur mz tueimur endũ/af klæru Gulle/ ꝛ tuær Gull Gullkediur
C speingur/ꝛ tuo Gullhringa/og festu Þa tuo hringa i tuø Horn a Briostskilldenum/ ꝛ stungu
so Þeim tueimur Gullfestum i Þa tuo Hringa/ sem voru i Hornum Briostskiolldsins/ Eñ Þa
tuo enda a samre feste/settu Þeir vid Þær tuær speingur/og festu Þar vid Jadarinn a Lÿfkyrtli
num/huora Þuert yfer fra annare.
Suo giørdu Þeir adra tuo Gullhringa/ꝛ festu Þa i Þau ønnur tuø Hornen a Briostskilld Gullhringar
enum/ i sÿnum stad/ suo Þad læ skrautligt a Lÿfkyrtlenum. Og Þeir giørdu adra tuo Gull
hringa/Þa settu Þeir til tueggia randa nedan a Lÿfkyrtlenum/ huern Þuert yfer fra ødrum/
Þar sem Lÿfkyrtilliñ gieck nedan til samans/so ad Briostskiolldiriñ festist mz sÿnum Hringũ
vid Þa Hringa a Lÿfkyrtlinum/mz eirne gulre Snwru/ suo ad hñ var festꝛ vid Lÿfkyrtiliñ/ꝛ
D ecke laus fra Lÿfkyrtlinũ/ Sem DROTTIN bÿfalade Mose
Hñ giørde ꝛ eirn Silkemøttul/auk Lÿfkyrtilsins/allan verkadan af gulu Silke/ꝛ Hals- Silkemøtlar
mæl mitt vppa/mz einum Borda falldat kring vm Halsmælid/at Þat skyllde ecke rifna. Og
Þeir giørdu granata Eple nedã a hñs Fallde/af gulu Silke/Skarlate/Purpura/ ꝛ huÿttuiñ
udu Silke/Og giørdu Biøllꝛ af klæru Gulle/ꝛ settu Þær a millum granata Eplaña/nedan
i Falldiñ allt vm kring/a Silkemøttuliñ/ so ad Þar var eitt granata Eple i ødrum stad og
ein Bialla i odrum/ allt vm kring a Falldenum/ til Þionustugiordar/ So sm DROTT-
IN hafde bifalad Mose.
E Þeir giordu og mioa Kyrtla/af huÿtu tuinnudu Silke/til Aarons og hañs sona/ Og eitt Mioer
Høfudklæde af huÿtu silke/ꝛ Þær føgru hwfꝛ af huÿtu Silke/ꝛ nidurklæde af huÿttuiñudu Kyrtlar
Lierepte/ Og Þeir støngudu Lindan mz huÿttuiñudu Silke/gulu Silke/Skarlate/ Purpura/ Exod. 28
Sem DROTTIN hafde bodid Mose.
Þeir giordu og Ennispøngena/sem var su helga Korona/af klæru Gulle/ og grofu skrift
Þar i/DROTtins Helgedom/ Og bũdu eiñ gulañ dreigel Þar vid/ad hũ skde festast ofã til
a Høfudklæded/ Sem DROTTIN hafde bodit Mose.
So var nu sa allur vmbunadur Vitnisburdarbwdarinnar fullgiørdur. Og Jsraels syner
giørdu allt Þad sem DROTTIN hafde bifalad Mose. Og Þeir baru Tialldbudena til Hier er Tia-
F Mose/Bwdena og allañ hennar Vmbunad/Hringena/Fialernar/Steingurnar/Stolpana lldbwden buen
Fæturnar/Þaked af raudlitudu Hrwt skiñe/Þaked af Greysingia skiñe/og Fortialldedd/ Vit
nisburdar ørkena mz sÿnum Støngum/Nædarstoliñ/ Borded mz øllum sÿnũ buninge/ꝛ sko-
dunar Brauden/Þa føgru Kiertestiku mz Lompunum tilreidda/ og øllu Þui sem Þar heyrde
til/ Oleum til Liosanna/Gullalltarid og Smyrslen/og Þad kostuliga Reykelse/ Og Fortialld
i iñgange Bwdariñar/ Koparalltarid mz sÿnum Kopargrindum/ mz sÿnum støngum/ꝛ øllũ
vmbwnade/Vatnkierid mz sinũ Fæte/Langtiollden til Gardsins/mz Þeirra stolpum ꝛ Footũ/
Fortiallded i inngøngu Gardsins/mz sÿnum støgum og Nøglum/ og allt Þad sem heyrer til
Þionustugiordinne/i Vitnisburdarins bwdiñe. Aarons Prestz Embættisklæde/til ad Þiona i
Helgedomenum/ꝛ hñs sona Klæde/sem Þeir skylldu hafa Þa Þr fremde Kieñemañligt Em-
G bætte. Og Jsraels syner giørdu allt Þad sm DROTTIN hafde bifalad Mose/til allrar
Þessarar Þionustu. Og Moses skodade allan Þeñan giørning/ad Þr høfdu giort Þad i allañ
mata sem DROTTIN hafde bifalad/Og hñ blezade Þa.

vppreist

LX

Nier bydur Gud Mose/ad reisa Tialldbwd ena/ og setia huad i sinn stad

OG DROTTIN mællte vid Mosen/ z sagde/ Þu skalt vppreisa Vitnisbur A
dar bwdena/ þañ en fyrsta dag i þeim fyrsta Manade. Og þu skallt setia
Sattmalans ørk þar/ og heingia Fortiallded fyrer Ørkena. Þu skallt z be
ra Borded þangad/ z tilbwa þad. Þu skallt og setia Kiertestikuna þangad
og Lampana a henne. Þu skallt og setia þ gyllne Reykallтare fyrer Satt
malansørkena/ z heingia so eitt Fortialld fyrer Tialldbwdarinnar dyr. Eñ
þu skallt setia Breñeoffursins alltare vtan fyrer Vitnisburdar bwdar dyrnar/ Og Vatnkie-
rid millũ Vitnisburdariñs tialldbwdar z Alltarisins/ z læta Vatn þar i. Og setia Tiallbw
Vijgslan dar garden þar riett vm kring/ z heingia Fortialldед fyrer Portid a Tialldbwdargardenũ.
Exod. 30 Og þu skt taka Smyrslen/ z smyria Tialldbwdena/ z allt þ s̃ þar er iñe/ z vijgia hana med
ølluũ heñar Vmbunade/ suo hũ sie Heiløg. So skaltu z smyria Breñeoffursins alltare/ mz ølluũ
sijnũ Verkfærũ/ og vijgia þ/ so þ sie þad allra Heilagasta. Þu skallt z smyria Vatnkierid
og þss Fot/ z vijgia þ.

Exod. 29 Þu skallt leida Aaron og hñs Sonu til Vitnisburdartialldbwdar dyra / og þuo þa med B
Vatne/ og fœra Aaron i þau Heiløgu Klæde/ z smyria z vijgia hñ/ ad hñ sie miñ Kieñema-
dur. Þu skt z leida hñs Sonu fram/ z fœra þa i þa miou Kyrtla/ og smyria þa lijka sem þu
smurder þeirra Fødur/ ad þeir skulu vera mijner Kieñemeñ. Þesse Smurning skal vera þeim
til eins eilijfs Keñemanskapar/ hia þra Epterkomendum. Og Moses giørde alla hlute so sem
DROTTIN hafde bodid hm̃.

So var nu Tialldbwden vppreist/ þañ fyrsta dag i þeim fyrsta Manade/ a þui ødru Aa-
Num. 7 re. Og þa Moses hafde vppreist hana/ sette hñ Fœturnar/ z Fialernar/ z Steingurnar/ og
reiste stolpana vpp/ Og vtbreidde Tiølldеn til Budariñar/ og lagde Tialldþøken þar
vppa/ sem DROTTIN hafde bifalad honum. So z tok hñ Vitnisburden/ z lagde hañ i
Ørkena/ z sette steingurnar i Ørkena/ z sette Nadarstoliñ ofan a Ørkena. Og bar Ørkena
jñ i Tialldbwdena/ z heingde Fortialldid fraaanfyrer Vitnisburdarins ørk/ s̃ DROTTIN
hafde bifalad hm̃. Og hñ sette Bordid i Sattmalans Tialldbwd j horne Budariñar i mot C
nordre/ fyrer framã Fortialldit/ z tilreidde Braud þar vppa fyrer DROttne/ s̃ DROTT-
IN hafde bifalad hm̃. So sette hñ Kiertestikuna/ þuert yfer fra Bordenu/ i þhorn i Tiалld
bwdiñe mot Sudre/ Og sette Lampana þar vppa/ fyrer DROTTNI/ s̃ DROTTIN
hafde bifalad hm̃

Hñ sette z Gullalltarid þar iñ fyrer Fortialldid/ z giørde sœtañ Reykelsis Ilm þar vppa/
s̃ DROTTeñ hafde bifalad hm̃. Og hñ heingde eitt Fortialld fyrer Tialldbwdar dyrnar/
Eñ BreñeFørna alltare sette hñ fyrer Tialldbwdardyrunũ/ z offrade þar a Breñefornũ z
Mataroffre/ So s̃ DROTTIN hafde bifalad hm̃. Og hñ sette Vatnkierid i millũ Vit
nisburdar bwdariñar/ z Alltarisins/ z liet þʳ Vatn i ad þuo af. Og Moses z Aaron z hñs
Syner þuodu sijnar Hendur z Fœtur þar af/ Þui þeir skylldu þuo sier / þa þeir geingu jnn i D
Vitnisburdarinstialldbud/ eda þa þr geingu fram til Alltarisins/ So s̃ DROTTIN haf
de bifalad hm̃. So reiste hñ Bwdargarden vpp i kring vm Tialldbwdena/ z Alltarid/ z hein
gde Fortialldед i Forgardsins Port/ So fullkomnade Moses þañ allan giørning.

Num. 9 Þa hulde eitt Sky Vitnisburdarbwdena/ z Dyrd DROTTINS vppfyllde hãa. Og
3 Reg. 8 Moses gat ecke geingid iñ i Vitnisburdar bwdena/ þa stund sem Skyed stod þar yfer. Og
a medan Gudz Dyrd vppfyllte Tialldbwdena. Og þa skyed tok sig vpp fra Tialldbwdiñe
þa ferdudust Israels syner þeirra leid. Eñ þa skyed tok sig ecke vpp/ þa voru þr kyrrer
og ferdudust ecke a þeim deige/ fyrr eñ þann Dag / þad tok sig vpp. Þuiad
DROTTINS Sky var vm Daga yfer Tialldbwdiñe/ z vm Nætur
var þad gloande Elldur/ fyrer Augum allz Israels huss/ suo
leinge sem þeir voru a Leidinne.

Ender a Aññare Bok
Mose.

I.

A

OG DROTTEN kallade Mosen/ og talade vid hn̄ vr Vitnisburdar buͦdinne/ og sagde/ Tala þu vid Israels Sonu / og seig þu til þeirra/ Huer af ydr sem Forn vill fęra DROTTNI/ hn̄ fęre hana af Kuikfie/ Nautum og Saudum.

Brenneforner af Fienade

Vilie nockr offra Brenneforn af Nautū/ þa sk hn̄ offra þui s Kallkyns er/ ⁊ vǫkalauſt/ fyre Tialldbuͦd arinnar vitnisburdardyrum/ so þad verde DROTT. ne þacknæmt af hn̄s hende/ Og hann skal leggia sijna Hond yfer Hofud Brennefornarinnar / þa mun þad verda þacknæmt/og forlijka hn̄. Hann skal sæfa þad

Brenneforn af Nautum Exo. 26

B vnga Naut fyrer DROTTNI/ Og Prestarner Aarons syner skulu bera Blodid fram / og stockua þui kring vm Alltarid/ þad sem stendur fyrer Dyrum Vitnisburdarbuͦdarinnar. Og Hudena skulu þeir flaa af Brenneforninne/ so skal Fornen ⁊ hogguast i stycke. Enn Aarons Prestz syner skulu giora eirn Elld a Alltarid/ ⁊ leggia þar yfer Vid/ sijdan sku- lu þeir leggia stycken a Viden/ sem er Hofudit og Moren/ Enn Innflen og Lęren skulu þeir þuo i Vatne. Og Presturinn skal brenna þad allt saman a Alltarenu/ til Brenneoffurs. Þad er eirn Elldur til sętleiks Ilms fyrer DROTTNI.

Brenneforn af Saudum og Geitum

C Enn vilie hn̄ giora eitt Brenneoffur af Saudum eda Geitum/ þa skal hn̄ offra þui sem af er Kallkyns og lytalauſt/ Og skal slatra þui hia sijdu Alltarisins i Nordur/ fyrer DRO- TTNI. Og Prestarner Aarons syner/ sklu stockua Blodenu kringum Alltarid. Og þad skal hogguast i stycke/ og Presturinn skal leggia Hofudit og Moren vppa Viden ⁊ Elldenn þann s er a Alltarenu/ Enn Innflen og Fęturna skal hn̄ þuo i Vatne. Og Presturinn skal offra þui/ ⁊ brenna þad allt saman a Alltarenu/ til Brenneoffurs. Þad er eirn Elldur til sęt leiks Ilms fyrer DROTTNI.

Brenneforn af Fuglum

D Enn vilie hn̄ offra DROTTNI Brenneoffre af Fuglum/ þa lǫte hn̄ þad vera af Tur tilduͦfu/ eda af Dufu vnga. Og Presturinn skal bera þad til Alltarisins/ og klypa Hofuded þar af/ so þ sie Brent a Alltarenu/ ⁊ lata Blodid renna nidr vtan hia Alltarinu/ Enn ka- sta Sarpenum ⁊ hn̄s Fiodrum/ i þa Osku hrugu fyrer austan til hia Alltarenu / Og hn̄ sk kliufa Vęngena/ og briota þa ecke af. Og so skal Presturinn kueikia i Vidnum a Alltarenu til Brenneoffurs. Þad er Elldur til eins sętleiks Ilms fyrer DROTTNI.

II.

Matarforn

A NEgar ein Ond vill giora DROTTNI Matoffur/ Þa skal þad giorast af Hueitesarla/ og hn̄ skal hella Oleum þar yfer/ ⁊ so leggia Reykelsed þar a/ og bera þad so til Prestanna Aarons sona. Þa skal Presturinn taka sijna Hond fulla af þeim sama Hueitissarla / ⁊ Oleū/ mz ollu saman Reykelsinu/ ⁊ brenna þad a Alltarenu/ til eirnrar Minningar/ Þad er Elldur eins sętleiks Ilms fyrer DROTTNI. Enn þad sem geingur af Matoffrenu/ þad skal heyra til Aaroni og hn̄s Sonum/ Þad skal vera þad allra Helgasta/ af Ellde DROT- TINS.

Matarforn af bǫkudu

B Enn ef vill hn̄ giora Mataroffur af þui sem bakad er i Ofne/ Þa skal hann taka osyrdar Hueitissarla Kokur/ meingadar mz Vidsmiore/ og osyrda þunna Leifa/ smurda mz Vidsmio re. Enn sie þitt Matoffur nockut/ af þui sem bakad er i Þonu/ Þa skal þad vera af osyrdum Hueitissarla/ meingodū mz Vidsmiore. Og þu sklt skipta þui i stycke/ ⁊ hella Oleū þar yfer/ Þa er þ eitt Matoffur. Enn sie þitt Matoffur/ nockud þ sem steikt er a Rist/ Þa skallt þu giora þad af Hueitis sarla og Vidsmiore/ Og þad Matoffur sem so giorist til DROTT. INS

Matarforn af steiktu

JNS/ skulu bera til Prestsins. Hñ skal bera þad til Alltarisins/ og vpphefia þ sama Mat- B
offur/ til eirnrar Miñingar/ og vppbreña þad a Alltarenu. Þad er Elldur eins sætleiks Ilms
fyrer DROTTNI. Enn þad sem afgeingur skal heyra Aaron og hñs Sonum til/ Og þ
skal vera þad allra Helgasta af Ellde DROTTINS.

Allt þad Matoffur sem þier viliet fornfæra DROTTNI / þad lætid vera æn Syr-
deigs/ Þui eckert Syrdeig/ edr Hunang skal vera vid þad sem þier vilied breña til Elldz fyrer C
DROTTNI. Enn i Forn fyrsta Jardar Auaxtar/ skulu þier bera þad fyrer DROT-
TIN/ Enn ecke skal þad koma a nockud Alltare til eins sæts Ilms. Þu skalt sallta allt þitt
Matoffur/ Og þitt MatOffur sk alldrei vera fyrer vtā þins Gudz SattmalaSallt/ Þui þu
skalt offra Sallte i øllum þijnum Fornum.

Matar offur af fyrsta Auexte

Eñ vilier þu giora DROTTNI Matar Offur af þinū fyrsta Auexte/ Þa skalltu þurka D
þad græna Axid vid Elld/ og melia þad smatt/ og offra so Matoffre af þijnum fyrsta Auexte
Og þu skalt læta Vidsmior þar vppa/ og leggia Reykelse þar yfer/ þa er þad eitt Matoffur.
Og Presturiñ skal breña nockud af þui enu malda/ z af Vidsmørenu/ mz øllu Reykelsenu/
til eirnrar Miñingar/ Þad er eirn Elldur fyrer DROTTNI.

III.

Packlætis offur af Nautum

EN sie hñs Offur eitt Packlætis offur af Nautum/ huort þad er Vxe edur A
Kyr/ Þa skal hñ þad offra fyrer DROTTNI/ sem er lytalaust. Og hñ
sk leggia sijna Hønd a Høfudit a Forniñe/ z sæfa hāa fyrer Vitnisburdar
Budardyrunū. Og Prestarner/ Aarons syner/ sklu støckua Blodenu kring
vm Alltarid. Og skal so offra DROTTNE af sama Packlætis offre/ sm
er allan Iñiflamøren/ þau tuo Nyrun mz Nyrnamørnū s þar er vid Maler
nar/ og Lifrarnetiuna/ med Nyrunum. Og Aarons syner sklu brenna þad a Alltarenu/
til Breñeoffurs/ a Vidnum þeim sem liggur a Elldenum/ Þad er Elldur til sætleiks Ilms/
fyrer DROTTNI.

Packlætis offur af Smatt fienade

Enn vilie hñ giora DROTTNI eitt Packlætisoffur af SmaaFienadi/ huort þad er B
Gradsie eda Bersie/ þa skal þad vera an flecks. Sie þad eitt Lamb/ þa skal bera þad fram
fyrer DROTTIN/ og leggia sijna Hønd a Høfudid a þui/ og slatra þui fyrer vtan Vit
nisburdarbudena. Og Aarons syner sklu støckua Blodenu vm kring Alltarid/ og Offra suo
DROTTNI af þui Packlætis offre til Elldsins/ sem er Møren og alla Rouna/ slitna fra
Hryggnum/ z allan Garnmøriñ/ Nyrun bæde mz Nyrnamørnum/ vid Malernar/ og Lifrar
netiuna/ mz Nyrunum. Og Presturinn skal brenna þad a Alltarenu/ til Ellzmatar fyrer C
DROTTNI

Enn sie hñs Offur ein Geit/ og leider hñ hana fyrer DROTTIN/ Þa skal hñ leggia
sijna Hønd yfer hennar Høfud/ og slatra heñe fyrer vtan Vitnisburdarbudena. Og Aa-
rons Syner skulu støckua Blodenu rett vm kring a Alltarid/ og skulu offra DROTTNE
eitt Offur þar af/ sem er IñiflaMøren/ og tuo Nyrun/ med þeim Mør/ sem þar er vid Len
darnar/ og Lifrarnetiuna/ med Nyrunum. Og Presturenn skal opptendra þad a Alltarenu D
til Elldzmatar/ og til eins sætz Ilms.

Mør z Blod fyrer bodid ad eta Leuit. 7 17. 19

Allt þad Feita heyrer DROTTNI til/ Þad skal vera eirn eiliifur Plagsidur hia ydrū
Epterkomendum/ i øllū ydar Hybylum/ Ad þier skulud huorke eta Møren ei helldur Blodid.

IIII.

Syndaoffur eins Kiennemans

OG DROTTIN talade vid Mosen/ z sagde/ Tala þu vid Israels Sonu/ A
seigiande/ Þegar nockur Sal misgiorer oviliande/ i mote nockru Bodorde
DROTTINS/ og giorer þad hñ ecke skyllde giora/ sem er/ Ef eiñ Pre
stur sa sem smurdur er/ syndgar/ so hñ hneyxlar Folked/ Þa skal hñ leida fram
fyrer sijnar Synder/ þær hñ hefur giort/ eirn vngan Vxa/ sem er æn lyta/ til
Syndaoffurs fyrer DROTTNI. Og hñ skal leida þañ Vxa fyrer Vit-
nisburdarbudar dyrnar/ og leggia sijna Hønd yfer hñs Høfud/ og sæfa hñ fyrer DROTT
NI. Og Presturiñ sa sem er smurdur/ skal taka af Vxans Blode/ og bera þad jñ i Vitnis
burdar

B burdarbwdena/Og hñ skal drepa sijnum Fingre i Blodid/ og støckua sio siñum þar af/ fyrer
DROTTNI/framan fyrer Fortiallde Helgedomsins. Hñ skal og læta af sama Blode/
vppa Reykalltarisins Horn/sem stendur fyr' DROTTNI/i Vitnisburdarbwdiñe/z øllu
Blodenu skal hñ vthella hia Breñeforna Alltarisins Fæte/sm̃ stendur fyrer Vitnisburdar dy
runum. Enn aullu þui enu feita af Syndaoffrenu/skal hañ vpplypta/ sem er/ Iñiflamør-
en/ tuø Nyrun mz þeirra Feite/ sem þar fylger vid Lendarnar/ og Lifrar Netian
med Nyrunū/ Suo sem sidur er ad vpplypta þui/af Vxanū Packlætisinsoffurs/og skal
vppkueikia þad a BrenneForna Alltarenu. Eñ skiñid af Vxanum mz øllu Kiøtenu/z Høf
C denu/ Beinunum/ Iñiflunum/ og Mykeñe/þad skal hñ allt saman bera i burt/vt fyrer Her
budernar/a eirn Hreinan stad/ þāgad sm̃ meñ plaga ad kasta Øskunne/z sk vppbreña þad a
Vidnum mz Ellde.

Enn þa allur Almugen i Israel misgiører/eñ giørninguriñ er huliñ fyrer þeirra Augū/ Syndaoffur
þad þeir hafe nockud vondt giort/a mote Bode DROTTINS/þad þeir attu ecke ad gio- alls Almugans
ra/z eru so ordner sakader/Eñ kañast vid sijdā/ ad þr hafa syndgast. Þa sklu þr fram leida Leuit. 9
eirn vngan Vxa/til Syndaoffurs/ z leida hñ fyrer Vitnisburdar Budar dyr. Og þr Ellstu Num. 15
af Almuganum sklu leggia sijnar Hendur yfer hn̄s Høfud/fyrer DROTTNI/ og slætra
Vxanū fyrer DROTTNI. Og Presturiñ sa s̄ er smurdz/sk bera af Blodenu Vxās jñ i
D Vitnisburdarbwdena/og drepa sijnum fingre þar i/og støckua þui siø reisur/fyrer DROT
TNI/fyrer framan Fortialldit/Og hñ sk læta Blodid a Alltaris hornen/sem stendur fyrer
DROTTNI i Vitnisburdarbwdinne/Enn steypa øllu odru Blodenu hia fæte Breñeoff-
ursins Alltaris/sm̃ stendur fyrer Tialldbudar vitnisburdar dyrunū. Eñ hn̄s Feite sk hñ vpp
lypta/z vpptendra hana a Alltarid. Og sk mz Vxan fara/so sm̃ hñ for mz Syndaoffursins
Vxa. Og so sk Kieñemaduriñ forlijka þa/og so verdur þeim þad fyrergiefed. Og þeir sklu
færa Vxan vt fyrer Herbwdernar/z vppbreña hñ/so sm̃ hñ vppbrende þañ añan Vxañ fyr-
re/Þad sk vera Almugans Syndaoffur.

E Enn þa eirn Høfdinge syndgast / og giorer nockud i mote DROTTINS sijns Gudz Synda offur
Bodorde/sem hñ sklde ecke giora/og giorer þad oforsyniu/so ad hñ er sekur orden/ z vidkañast eins Høfdingia
sijna Synd sem hñ hefur giørt. Hñ sk leida fram eirn Kiarnhafur/til Fornar sem er an Ly-
ta/og leggia sijna Hønd a Hafursins Høfud/og slætra honum i þeim stad / sem meñ plaga
ad slætra Breñefornū fyrer DROTTNI/ Þad skal vera hn̄s Syndaoffur. Þa sk Pre-
sturinn taka af þui Syndaoffursblode/mz sijnum Fijngre/og striuka þui a Hornen a Breñe-
offursins Alltare/og hella þui odru nidur hia fæte Breñefornar Alltaris. Enn allan hañs
Mør skal hñ vpptendra a Alltarinu/ lijka s̄ Møren af Packlætisoffrenu/ Og so skal Prest
urinn bidia fyrer hm̃ / z þa er hn̄s Synd fyrergiefen.

F Enn þa nockur Sæl af Almugafolkenu/misgaer sig og syndgast/ suo hū brytur nockud i Syndoffz sier
mote einu Gudz Bodorde/sem hun skyllde ecke giøra/ og verdur so Sek/ og vidkieñist so sijna huers af Al
Synd/ s̄ hun hefur giort/ Hū skal fram bera til Fornar eina Geit lastalausa/fyr' þa Synd mugafolke
sem hū hefur giørt/Og hun skal leggia sijna Hønd a Syndoffursins Høfud/og slatra þui a
Breñeoffursins stad/Og Prestarner skulu taka af Blodenu mz sijnum Fingre/og striuka þui
a BreñeForna alltaris Horn/eñ helle Blodenu nidz hia Alltarisins fæte/Eñ allañ Mør skal
hñ taka þar af/lijka sem hñ tok Møren af Packarforniñe/og hñ skal vppkueikia hañ a All-
tarenu/til eins sætz Ilms fyrer DROTTNI. Og skal Presturiñ bidia fyrer heñe/og suo
er þad heñe tilgiefed.

G Eñ ef hñ ber eitt Lamb fram til Syndaoffurs/þa skal hañ bera fram eitt Gymbrarlamb
an lyta/z leggia sijna hønd yfer Syndoffursins Høfud/Og slatra þui til Syndaoffurs/i þm
stad sem meñ plaga ad slætra Breñeoffre. Og Presturiñ skal taka af Blodenu mz sijnū Fin-
gre/og striuka þui a Hornen Breñe fornar alltaris/og steype øllu Blodenu nidur hia Alltare
sins Fæte/Enn alla heñar Feite skal hñ taka þar af/lijka sem hñ tok Feitena af Packoffur-
sins Lambe/Og sk vpptendra hana a Alltarenu/til eins Elldz fyrer DROTTNI/Og so
skal Presturiñ bidia fyrer honum og hn̄s Synd sem hñ giørde/z so er honum þad fyrergiefid.

V.

NEgar nockur Sæl syndgast i þui/ ad hũ heyrer nockurn bolua/ ꝛ hũ er Vit- A
ne þar til/ og hefur þad sied eda fornumid/ og seiger ecke til/ hun er Sekud fy
rer sitt Brot. Eda nær ein Sæl kiemur vid nockud ohreint/ huort þat er hell
dur eitt Nræ af ohreinu Dyre/ eda af Fienade/ eda af Skridkuikinde/ og veit
þad ecke/ hun er saurgud/ og hefur syndgat. Eda ef hun hrærer vid eiñ ohrei
nañ Mañ/ huad hellst Ohreinleika/ sem eirn mañ kañ ohreiñ af ad verda/ og
visse þad ecke/ og fornemur þad hun er orden Sekud. Eda nær ein Sæl suer/ og þad hrytur
af hũs munne/ ad giøra illa eda vel/ og allt þad Madur leggur Eid vid/ fyrr enn hũ þeinker
og vidurkiennist þad/ hũ er orden sekur i einu af ꝧssum.

Enn nær þad skiedur so/ ad nockur missier sig vm eitt af þessu/ og vidurkieñist ad hũ hafe
syndgast þar i/ Þa skal hũ fram bera eirn Saud/ eda eina Geit/ af siñe Niørd/ fyrer DRO-
TTNI/ til Synda offurs/ fyrer þa Synd sem hũ hefur giørt/ So skal Presturinn bidia fy
rer hm̃ og hũs Synd. Eñ hafe hũ ecke Sauden til/ so bere hũ tuær Turtildwfr edr tuo Du- B
fu vnga fram fyrer DROTTIN/ fyrer sijna Synd sem hũ giørde/ Þann fyrsta til Synd
Syndoffur offurs/ þann añan til Breñeoffurs/ og bere þa til Prestsins/ Hũ skal fornfæra þañ fyrsta til
Syndoffurs/ ꝛ klypa Halsen j sundr/ fyreraptan hnackañ ꝛ briota þo ecke fra/ ꝛ støckua med
Syndoffursins Blode vppa Alltaresins sijdu/ eñ hella ødru nidr hia Alltarisins Fæte/ Þad er
Syndoffur. Enn þañ añan skal hũ fornfæra til Breñefornar/ so sem tilheyrer/ Og suo skal
Presturinn bidia fyrer honum og hũs Synd sem hũ giørde/ og suo er honum hũ fyrergiefen.

Enn hafe hũ ecke til tuær Turtildwfur/ eda tuo Dwfu vnga/ Þa skal hũ bera fram/ fyr-
er sijna Synd/ sitt Offur/ sem er/ Hueitesarla tiunda part af Epha/ til Syndaoffurs/ Eñ eck-
ert Oleum skal hũ leggia þar vppa/ eige helldur Reykelse/ þuiad ꝧ er eitt Syndoffur. Og hũ
skal bera þad til Prestsins/ Eñ Presturiñ skal taka eirn hreming þar af/ til Miñingar/ ꝛ vpp
tendre þad a Alltarenu/ til eins Elldz fyrer DROTTNI/ Þad er eitt Syndoffur. Og suo
skal Presturiñ bidia fyrer honũ og hũs Synd/ sm̃ hũ giørde/ Þa er honum hũ fyrergiefen/ Og
þad skal heyra Prestenum til/ lijka sem eitt Matoffur. C

Og DROTTIN mællte vid Mosen/ og sagde/ Nær ein Sæl misgiører/ ad hun forsier
Skulldoffur sig/ og syndgast a þeim hlutum sem DROTTNE eru vijgder/ Þa skal hun bera sitt
Siclus Skulldoffur til DROTTINS/ eirn Hrwt an Lyta af Niørdinne/ s̃ ad vera skal ad ver-
er halfur Dalr daurũ tueir Sicli Silfurs/ epter Helgedomsins Sikle/ til Skulldoffurs. Þar til sk hañ giefa
aptr so mikid sem hũ syndgadist a þui vijgda/ og giefa enn fimta part ad auk/ og þad skal hũ
giefa Prestinum/ Hũ skal bidia fyrer honum/ og offra Skulldoffursins Hrut/ og so fyrergiefst
honum þad.

Nær ein Sæl syndgast/ og giører nockud i mote Bodorde DROTTINS/ ꝧ hun sklldе
ecke giøra/ og visse þad ecke/ hun er sek/ og er skylldug i sijnum Misgiørninge. Hũ skal fram
bera eirn Hrut af Niørdiñe lytalausan/ fyrer Prestinn/ þann ed virdist ad fornfæra meige/ j
eitt Skulldoffur/ Hũ skal bidia fyrer honum/ þuiad hũ giørde af Uuitsku og Fafræde/ og mun
honum þad fyrergiefast. Þad er Skulldoffur/ ꝧ s̃ hũ er fallen i fyrer DROTTNI D

Og DROTTIN taladi mz Mosen/ ꝛ sagde/ Nær ein Sæl syndgar/ og misgiører i mo
te DROTTNI/ ad hun seiger sijnum Naunga nei fyrer þad sem hm̃ var bifalad / Eda
hafe henne verid tiltruad þad ad geyma/ Eda ef hũ tekur ꝧ mz ofrijke/ eda dregur vnder sig mz
Oriette/ Eda hafe hun fundid þad nockud sem tynt var/ og seiger nei þar vid/ mz røngum Ei-
de/ Eda giører nockud annad/ huar mz eirn madur misgiører/ i mot sijnum Naunga. Nær ꝧ
skiedur/ ad hũ so syndgar/ og verdur sakadur/ Þa skal hũ giefa aptr þad hũ tok mz Ofrijke/ edr
dro vnder sig mz oriette/ eda þad hañ soor sier rangliga/ eda huad sem honum var til geymslu
feinged/ eda huad sem hũ hefur funded/ þad skal hũ allt saman apturgiallda/ Þar med skal
hũ giefa fim̃tunge meira/ þeim sem ætte/ samdægris þa hũ giefur sitt Skulldoffur. Eñ fyrer
sijna Skulld/ skal hũ bera fyrer DROTTIN/ til Prestsins eirn Hrut af Niørdiñe an Ly-
ta/ þann ad duger til Skulldoffurs. So skal Presturiñ bidia fyrer honum/ fyrer DROTT
NI/ þa mun honum fyrergiefast allt þad sem hũ hefur misgiørt/ ꝛ ꝧ hũ er sekur.

VI

A
G DOTTIN talade vid Mosen/og sagde/Biod þu Aarone og hñs Son-
um/seigiande/Þetta er Breñeoffursins Lögmal. BreñeFornen skal brennast
a Alltarenu/ alla Nottena/allt til Morguns/ Eñ Alltaresins Elldr skal all- Lögmæl Breñeoffursins
einasta brenna þar vppa. Og Presturinn skal færa sig i sinn Lijnkyrtil/og
draga sijnar Lijnhosur a siñ Lijkama/Og hñ sk burt taka Øskuna/s̄ Breñe-
offursins Elldur hefur giort a Alltarenu/og steypa heñe nidur hia Alltarenu/
Sijdan skal hñ færa sig af sijnum Klædum/og fara i aunnur Klæde/og bera Øskuna vt/vt-
an fyrer Herbwdernar/a eitn hreinan stad.

Elldoriñ skal brenna a Alltarenu/og alldrei slockna/Presturiñ skal huern Morgun ala
Ellden a þui/og leggia Breñefornena þar vppa/og vpptendra Þackoffursins Feite þar vpp
a. Elldur sa skal Eilijfliga breña a Alltarenu/ z alldrei slockna.

B Og þetta er Matoffursins Lögmæl/sem Aarons syner skulu offra yfer Alltarenu / fyrer Matoffursins Lögmal
DROttne. Kieñemaduriñ sk vpplypta Hreminge sinũ fullũ mz Sarla af Matoffrenu/z af
Vidsmiøre/og øllu saman Reykelsenu/sem liggur vppa Matoffrenu/og skal vppkueikia þad
a Alltarenu/til eins sæts Ilms/DROTTNI til eirnrar Miñingar. Enn Aaron z hñs
Syner skulu eta þad sem afgeingur/og þeir skulu eta þad Osyrt i Helgum stad/i Tialldbwd-
dargardenum. Þeir skulu ecke baka þad mz Swrdeige/Þui þad er þeirra partur/sm̄ eg hefe
giefed þeim af mijnu Offre/Þad skal vera þeim þad allra helgasta/so sm̄ Syndoffur/z skulld
offur. Allt kallkyns medal Aarons sona skal eta þad. Þad skal vera eitt eilijft Lögmal yd-
rum epterkomendum/vm Fornfæringar DROTTINS/Eingiñ skal snerta þad/ vtan hñ
sie vijgdur.

C Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Þetta skal vera þad Offur / sem Aaron
og hñs Syner sklu offra DROTTNI/a þeim deige sem hañ er smurdur. Hueitemiølssar-
la/tiunde Partur af einu Epha/sm̄ er eitt dagligt Matoffur/halfpart vm Morgunen/z añ-
an Helning vm Aptanen/Þad skltu tilreida mz Vidsmiøre/ i eirnre Poñu/ og bera þad suo
steikt fram/Og soddan skltu offra bakad i styckium/DROTTNI til eins sæts Ilms. Og
Presturiñ sa sem smurdur er/a medal hñs Sona/i hñs stad/skal þad giøra. Þad er ein eilijf
skickan fyrer DROTTNI. Þad skal brennast allt saman. Þuiad allt Kieñemaña Mat
offur/sk mz øllu vppbreñast/z eckert etast þar af.

D Og DROTTIN mællte vid Mosen/og sagde/Tala þu vid Aaron z hñs Sonu/seig-
iande/Þetta er Syndaoffursins Lögmal. Þu skallt og slætra Syndaforniñe / i þeim sama Lögmal Synda offurs
stad/sem þu sæfer Breñefornena/fyrer DROTTNI/Þad er þad helgasta. Eñ Prestur-
inn sem Synda fornena offrar/skal eta þad i helgum stad i Tialldbwdargardenum/ Eingeñ
skal koma vid þad Kiøt/nema sa sem vijgdur er/Ef þad Blod slettist vppa nockud fat/ þa sk
þad sem vppaslettist þuost i helgum stad/ Og sa Leirpottur sem þad er sodid i sk i sundr slæst/
Enn sie þad soded i einum Koparpotte/þa skal fæia hñ og þuo mz Vatne. Allt Kallkyns a
medal Prestaña sk eta þar af/þui þad er þad allra helgasta. Enn allt þat Syndoffur/hũs
Blod sem inn verdur borid i Vitnisburdar Tialldbwd/til eirnrar Forlijkunar i Helgedomen-
um/þad skal ecke etast/helldur vppbrennast mz Ellde.

VII.

A
G þetta er Skulldoffursins Lögmal/og þad er þad allra heilagasta. Mañ
skal slætra Skulldoffursforniñe/i þeim stad sem slætrad er Breñeforniñe/og Lögmæl Skulldoffursinns
dreyfa Blodenu þar af kring vm Alltarid/Og allre Feitinne þar af skal off-
ra/ Rounne og þui Feita af Iñiflunum/bædum Nyrunum mz þeirre Feite
sem þar er vid Lendarnar/ og Lifrarnetiuñe mz Nyrunum. Og Presturiñ sk
vpptendra þ a Alltare DROTTINS/til eins Ellds/Þad er eitt Skulld-
Offur.

Allt Kallkyns a medal Prestanna/sk eta þad i helgum stad/Þui þad er þad allra Helg-
gasta. Lijka sem Syndoffrid er/so sk og Skulldoffrid vera/þar sk vera eitt Lögmæl vm þau
bæde/Og þad sk heyra Prestunum til/þeim sem hñ forlijkar þar mz. Huør sa Prestur s̄ for-
nar nockurs mañs Breñeoffre/ hñ sk hallda skiñenu af þui Breñeoffre/s̄ hñ hefr offrad. Og
so allt Mataroffur sm̄ bakad er i Ofne/eda a Rist/eda i Poñu/ þad skal heyra Prestenũ til/
þeim

Packlætisoffursins þeim sem þad offrar/ Og allt Matoffur sem meingad er mz Oleo/ eda sie þad þurt/ skal allt
saman heyra Aarons Sonum til/ so einum sem ødrum.

Og þetta er Løgmaal Packlætisfornarinnar/ sem meñ færa DROTTNI. Vilie þeir
færa Lofgiørdarforn/ þa sklu þeir offra osyrdum Køkum/ meingødum mz Oleo/ og osyrdum
Leifum/ yferdreifdum mz Oleo/ og bøkudum Hueitisarla Køkum/ blandad mz Oleo. Eñ
þeir sklu giøra þetta Offur vppa eina Køku af syrdu Braude/ til þeirra Packlætis Lofgiør
dar offurs. Og sk offra DROTTNI eitt af þm øllũ til eins Vpplyptingaroffurs/ z þat
sk heyra Prestenum til/ sem støckuer Packlætisfornar Blodenu. Og Kiøtid af Lofgiørdar-
offrenu/ i hũs Packlætisoffre/ sk vpp etast sama Dag sem þad offrast/ og ecke neitt sk leyfast
þar af til Morguns.

Og huort helldur þad er eitt Heit/ eda eitt sialf viliugt Offur/ þa sk þad etast þañ sama B
Dag sem þad offrast. Enn ef af er leyft/ og þar geingur af til añars Dags/ þa sk þad og
Þad afgāgs er āþ Forniñe etast/ Eñ huad sem leyfest af Kiøtenu þui sem offrad er/ til hins þridia Dags/ þ sk vppbreñ-
ast i Ellde. Og ef nockur etur/ a þeim þridia deige/ af þui fornfærdu Kiøte hañs Pack-
lætis offurs/ þa verdur sa ecke þacknæmeligur sm̃ þad offrade. Og þ sk ecke tilreiknast hm̃/
helldur sk þad vera ein Suiuirding/ Og huør su Sæl sem þar etur af/ hun er søkud i einum
Misgiørninge.

Og þad Kiøt sm̃ snerter nockud ohreint sk ecke etast/ helldur vppbreñast i Ellde. Huer sm̃
er hreiñ/ a sijnum Likama/ hñ sk eta þad Kiøt/ Og huør Sæl sm̃ etur Kiøted af Packlætis
Offrenu/ sem heyrer til DROTTNI/ þa sk hennar Ohreinleike vera yfer henne/ og hun
sk fyrerfarast fra sijnu Folke. Og ef nockur Sæl kiemur vid nockud Ohreint/ sie þad ohreiñ
Madur/ Fienadur/ eda huad añad sm̃ ad er suiuirduligt/ z etur hñ af PacklætisFornar Kiø-
te/ sem ad tilheyrer DROTTNI/ hañ sk vpprætast fra sijnu Folke.

Og DROTTIN mællte vid Mosen/ og sagde/ Tala þu vid Israelis Sonu/ z seig C
Blod z Mør fyrerbodid ad eta þu þeim/ Þier sklud eckert þ Feita eta af Vxunum/ Lømbum og Geitum. Enn þad Feita
af Nræenu/ og huad sem rifed er af Villudyrum/ þad meige þier hafa ydur til allshattadrar
Nytsemdar/ Eñ eige sklu þier eta þ. Þui huør s etr þ Feita af Fienadenũ/ þm sem Drottne
Leuit. 13. 7 er giefen til Offurs/ su Sæla sk vpprætast fra sijnu Folke. Eigi sklu þier helldur eta Blod-
Deut. 12 id/ huorke af Fie nie Fuglum/ huar hellst sem þier bwed/ Huor su Sæl sm̃ nockurn tijma etur
Gen. 9 Blod/ hun sk vpprætast fra sijnu Folke.

Og DROTTIN mællte vid Mosen/ z sagde/ Tala þu vid Israelis Sonu/ og seig so/
Huor sem vill færa PacklætisForn DROTTNI/ þa sk hñ bera mz sier/ huad s heyrer til
PacklætisOffrenu/ fyrer DROTTNI. Enn hñ sk bera þ fram mz siñe Hende/ til Off-
urs DROTTNI/ s er þad Feita a Bringuñe sk hñ bera fram/ z Bringuna/ so þ sie ein
Vpplypting fyrer DROTtne. Og Presturiñ sk vpptendra þ Feita a Alltarenu/ eñ Brin-
Prestanna hlutdeilld gan sk heyra Aaroni og hũs Sonum til. Og þeir sklu giefa Prestenum þañ hægra Bog/
til Vpplyptingar/ af þeirra PackarOffre. Enn huor af Aarons Sonum sem offrar Blod- D
enu/ af PacklætisForniñe/ og þui enu Feita/ hñ skal hafa þañ hægra Bog til sijns hlutar/
Þui eg hefe tekid VeifunarBringuna/ z Vpplyptingar Bogen fra Israelis Sonũ/ af þra
PackarOffre/ og hefe giefed Prestenum Aaron og hanns Sonum þad / til eirnrar eilijfrar
Skickunar.

Þetta er Aarons og hũs Sona Smurning/ af DROTTINS Fornfæringum/ a þm
Deige sem þeir voru skickader til Kieñemanskapar DROTTINS/ Þa er DROTT
IN baud/ a þm Deige/ þa hñ smurde þa/ þad honum skyllde giefast af Israelis Sonum/ til
eins eilijfs Riettar/ hia øllum þra Epterkomendum. Og þtta er Løgmal vm BreñeForner-
nar/ MatFornernar/ SyndaFornernar/ SkulldaFornernar/ FyllingarForner/ og Pack-
lætisForner/ sem DROTTIN baud Mose/ vppa Sinai Fialle/ þañ Dag/ sem hñ gaf hm̃
bijfalning til Israelis Sona/ ad þeir skldu færa DROTTNI þeirra Forner/ i Eydemør-
ku Sinai.

VIII.

OG DROTTIN talade vid Mosen/ z sagde/ Tak Aaron og hũs Sonu mz hm̃/ A
og þeirra Klæde og smurningar Oleum/ og eirn Vxa til Syndoffurs/ tuo Hrwta/ z
Exo. 28 29 eina Kørf mz osyrt Braud/ Og samansafna øllum Almwganũ vtan fyrer Vitnis-
burdar Bwdardyrum. Moses giørde sem DROTTIN baud honum/ og saman

safnade

safnade ølluͤ Almwganū fyrer Vitnisburdarbwdar Dyrunum/og sagde til þra/ Þetta er sem
DROTTIN hefur bodid adgiøra.
Og hn̄ tok Aaron ⁊ hn̄s Sonu/ ⁊ þuode þa i Vatne/ Og færde hn̄ i Lijfkyrtilin̄/ ⁊ vmgyrd
te hn̄ mz einu Bellte/ ⁊ færde hn̄ i SilkeMottulin̄/og liet yfer hn̄ Lijfkyrtilin̄/og gyrdte hn̄ vt Aaron ⁊ hn̄s
an yfʳ Lijfkyrtilen̄/Og hn̄ heingde Briostskiølden vppa hn̄/ ⁊ i Briostskiølldin̄ Liosit ⁊ Riett Sona vijgsla
in̄/Og hn̄ sette Mitrid vppa hn̄s Høfud/og sette þa Gullspaūg af þre helgu Coronu framā
a Mitrid/a hn̄s Enne/Sem DROTTIN hafde bodit Mose.
B Og Moses tok smurningar Oleum/ ⁊ smurde Tialldbwdena/ ⁊ allt þat sem þar var in̄e/
og vijgde þad. Og hn̄ støckte siø reisur a Alltarid þar af/ og smurde Alltarid/og allt þad sm̄ Smurningar
þar tilheyrde/Laugarkierid mz sijnum Fæte/at þat være vijgt. Og hn̄ hellte SmurningarO- vidsmiøred
leo yfer Aarons Høfud/og smurde hn̄/so ad hn̄ være vijgdur/Og leidde Aarons syne þar ad/
⁊ færde þa i Lijfkyrtla/ ⁊ gyrte þa mz Bellte/ ⁊ sette Hwfurnar vpp a þa/ s̄ DROTTIN
hafde bodit honum
Og hn̄ liet leida eirn Vxa fram̄/til Syndaoffurs. Og Aaron og hn̄s Syner løgdu sijnar Synd Fornen
hendur yfer hn̄s Høfud/ og so var honum slatrad. Og Moses tok af Blodenu/ ⁊ strauk þui Exo. 29
vm Alltaris Hornen/riett vm kring mz sijnum Fingre/og hreinsade Alltared. Og hn̄ hellte
C Blodenu nidur hia Alltarenu/hia þess Fæte/og vijgde þad til Forlijkunar. Og hn̄ tok allt þ
sem Feitt var af In̄eflunum/Lifrarnetiuna/og þau tuø Nyrun/mz Nyrnamørnum/ og vpp Bren̄e fornen
tendrade þad a Alltarenu. Enn Vxan̄ mz hn̄s Hwd/ Kiøt og Myke/brende hn̄ mz Ellde fy
rer vtan Herbwdernar/so sem DROTTIN hafde bodid hm̄.
Og hn̄ leidde eirn Hrwt fram̄ til Bren̄eOffurs/og Aaron ⁊ hn̄s syner logdu sijnar hen
dur yfer hn̄s Høfud/og so var honum slatrad. Og Moses støckte Blodenu kringum All-
tarid/Og hio Hrwtin̄ i Stycke/og vpptendrade Høfudid/Stycken ⁊ Kroppen̄/ En̄ hn̄ þuode
In̄eflen ⁊ Beinen i Vatne/ ⁊ vpptendrade so allan Hrwten a Alltarid. Þad var eitt Bre-
D nneOffur/eirn sætleiks Ilmur / og eirn Elldur fyrer DROTTNI / sem DROTTIN
hafde bodid honum.
Nū leidde og þan̄ fyllingaroffurs Hrwten fram̄. Og Aaron mz sijnum Sonum/løgdu Vpp fylling-
hendur yfer hn̄s Høfud/og so var honum slatrad. Og Moses tok af hn̄s Blode/ ⁊ smurde ar Offrid
a Aarons hægra Eyrnasnepil/og a han̄s hægre Þumalfingur/og a hn̄s Hægre Þumaltaa.
Og hann leidde Aarons syne fram̄/og smurde af Blodenu/a þeirra hægra Eyrnasnepel/ og
a þeirra hægra Þumalfingur/og a þeirra hægre Þumaltaa/ Og dreyfde Blodenu riett vm
kring a Alltarenu
E So tok hn̄ þad ed Feita/og Rouna/og allan̄ Møren/og Lifrarnetiuna/og bæde Nyrun/ ⁊
þad Feita þar mz fylgde/ og þan̄ hægra Boogienn. Þar til tok han̄ ⁊ af Kørfinne/ þess
osyrda Braudz/fyrer DROTTNI/ osyrda Køku eina /og eina Køku af þui Braude sem
meingat var mz Oleo/og eirn Leif/ og lagde þetta ofan a þad Feita/ og ofan a þann hægra
Boogien̄/Og fieck Aarone og hn̄s Sonum þad allt saman i hendur/og veifade þui til Veif-
unar fyrer DROTTNE. So tok hn̄ þad allt saman aptur af þeirra Hondū/og vppkueik
te þad a Alltarenu/ofan vppa Brenneforninn̄e/ þui þad er eitt FyllingarOffur / til eins sæts
Ilms/ eirn Elldur fyrer DROTTNI. Og Moses tok Bringuna/og veifade mz Veif-
F ingu/fyrer DROTTNI/af FyllingarOffurshrwte/ Og þad fieck Moses i sinn part/sem
DROTTIN hafde boded honum.
Og Moses tok af SmurningarOleo/og af Blodinu af Alltarenu/ ⁊ stauckte a Aaron
og a hn̄s Klæde/a hn̄s Sonu og a þeirra Klæde/ og vijgde so Aaron/og han̄s Klæde/hanns
Syne og þeirra Klæde mz honū/ Og sagde til Aarons og hn̄s Sona/Matgiørid Kiøtid fyr-
er vtan Vitnisburdar Bwdardyrnar/og etid þad i sama stad mz þui Braude/sm̄ er i Fylleoff-
ursins Kørf/sem mier er bijfalad og sagt/ad Aaron og hn̄s Syner skulu eta þad. En̄ huad
sem leyfist af Kiøtenu og Braudenu/þad sklu þier vppbren̄a mz Ellde. a (Fylltar)
G Og i siø Daga sklu þier ecke ganga vt vm Vitnisburdar Bwdardyrnar /fyrr enn ydar Hendr ad fylla/
Fylloffurdagar eru fullkomner/Þuiad ydar hendr eru a fylltar i siø Daga/so sem nu er skied er Ebreskt Mal
vppa þennan Dag. DROTTIN bijfalade so ad giøra/ vppa þad ad þier skulud vera tæke/og var sier-
forlijkter/Og þier skulud vera siø Daga fyrer Vitnisburdar Bwdardyrunum/Dag ⁊ Nott/ lig vijsa/ þ prest
Og skulud DROTTINS Vardhalldz giæta/so þier deyed ecke/ Þui so er þad mier boded. an̄a Hendr/ þa
Og Aaron og han̄s Syner giørdu allt þad sem DROTTIN hafde bodid fyrer Mosen. þr voru vijgder/
voru fylltar af
Forninne fyrer
DROTTNE

IX.

Synda Forn
Brenne Forn
Packlætis Forn
Matar Forn

G a þeim Attunda deige kallade Moses Aaron og hn̄s Syne/og þa ellstu af A
Israel/og sagde til Aarons/ Tak þier eirn vngan Kalf / til Syndaoffurs/og
eirn Hrwt til Breñeoffurs/ huortueggia an Lyta/⁊ leid þa fyrer DRotten.
Og tala vid Israels Sonu seigiande/ Taked eirn Kiarnhafur til Syndoff-
urs/⁊ eirn Kalf/⁊ eiñ Saud huortueggia Veturgamallt/Lytalaust/til Bre-
ñeoffurs/ og eirn Vxa ⁊ eirn Hrwt til Packaroffurs/suo vier kuñum ad forn
færa DROTTNI/ og eitt Matoffur blandad m̄z Oleo / Þuiad DROTTIN mun i
Dag birast fyrer ydur.

Aarons fyrsta Fornfæring fyrer sig og Folked

Og þeir toku þad sem Moses hafde boded/vtan fyrer Vitnisburdar Tialldbwdar Dyrū.
Og allur Søfnudurin̄ gieck fram̄/ og stod fyrer DROTTNI. Þa sagde Moses/ Þetta
er ꝥ s̄ DROTTIN hefur bodid ad giøra /Og so sk̄ Dyrd DROTTINS birtast ydr. B
Og Moses sagde til Aarons/Gack fram̄ til Alltarisins/og fær þina Syndaforn/og so þijna
Brenneforn/og giør eina forlijkun fyrer þig og fyrer Folked/Og fær sijdan Folksins Foiner/
⁊ bid fyrer þeim/ so s̄m DROTTIN hefur boded

Og Aaron gieck til Alltarisins/og sæfde Kalbeñ til sijns Syndaoffurs. Og hañs Syner
baru Bloded til hn̄s/og hn̄ drap sijnum Fingre j Bloded/⁊ reid þui a Horn Alltarisins/ ⁊ hell
te Blodenu nidur hia Alltarisins fæte. Enn Feitena/og Nyrun/og Lifrarnetiuna til Synd
aoffurs/vpptendrade hañ a Alltarenu/sem DROTTIN baud Mose. Enn Kiøtid og skiñ-
ed brende hn̄ m̄z Ellde fyrer vtan Herbwdernar.

Sijdan slatrade hn̄ Breñeforniñe. Og Aarons syner bæru Blodid til hn̄s/og hn̄ støckte C
þui riett vm kring Alltarid. Og þeir bæru BrenneFornena til hn̄s høggna i stycke/og høf-
udid. Og hn̄ vpptendrade þad a Alltarinu/og hn̄ þuode Iñiflen og Beinen/og brende þad of
an a Breñeoffrid a Alltarinu

Sijdan bar hn̄ Folksins Forn fram̄/Og tok Kiarnhafurinn/sem var Folksins Syndoffur
og slatrade honum/og giørde eitt Syndoffur þar af/so sem adur. Og hn̄ bar Brenneoffred
fram̄/og giørde vid ꝥ sem skickad var/Og hn̄ bar Matoffrid fram̄/og tok sijna Nønd fulla/⁊
vpptendrade þad a Alltarenu/ad auk Morgunsins Brenneoffurs.

Sijdan slatrade hn̄ Vxanum og Hrutnum/til Folksins Packlætisoffurs. Og hañs Sy
ner bæru Bloded til hn̄s/þui støckte hn̄ riett vm kring a Alltarid/Enn þad Feita af Vxanū D
og Hrwtnum/ Rouna og þad feita a Inneflunum/ og Nyrunum og Lifrarnetiuna/allt
þad Feita lagde hn̄ a Bringuna/og vppkueikte þad feita a Alltarinu. Eñ Bringuñe ⁊ þm̄
hægra Boognū veifade Aaron til veifunar fyrer DROTTNI/ Lijka sem DROTT-
IN hafde bodid Mose.

Og Aaron vpplypte sinne hende til Folksins/og blessade þad/og gieck so ofan þa hn̄ hafde
giørt Syndoffrid/Brenneoffrid/og þackaroffrid. Og Moses ⁊ Aaron geingu jnn i Vitnis
burdarins Tialldbwd/ Og þa þeir geingu vt aptur/ blessudu þr Folked. Þa opinberade
sig Dyrd DROTTINS fyrer øllu Folke/Þui Ellduriñ kom fra DROTTNI/⁊ vpp
brende BreñeFornena og þad Feita a Alltarenu. Enn sem allur Lyduriñ sa þad/vard hann
miøg gladur/og fiell fram̄ a sijnar Asionur.

X.

Elldur breñer Nadab og Abihu

NN Aarons Syner/Nadab og Abihu/toku huor sitt Glodar Kier/ ⁊ løg- A
du Elld þar i/⁊ løgdu Reykelse þar a/og baru annarligan Elld fyr' DR-
OTTIN/huad hn̄ hafde ecke boded þeim. Þa kom þar eirn Elldur fra
DROTTNI/og brende þa/so þeir dou fyrer DROTTNI. Þa sag
de Moses til Aaron/Þetta er nu þad sem DROTTIN hefur sagt/ Eg
mun Heilagur verda a þeim s̄m nalgast til mijn/⁊ eg vil vera Dyrdarligur
fyrer øllu Folke. Og Aaron þagde.

Leuit. 16
Num. 26

Enn Moses kallade Misael ⁊ Elzaphan/ s̄ voru syner Vsiel/ Aarons Fødr Brodurs/⁊
hn̄ sagde til þeirra/Gangid fram̄/og berid ydar Brædur burt af Helgedomenum/vt fyrer Her
bwdernar. Og þeir foru til/og bæru þa vt fyrer Herbwdernar/iklædda þeirra Lijnkyrtlum/
sem Moses hafde sagt.

Þa sagde Moses
til Aarons/og hanns
Sona Eleazar og J-
thamar / Þid skulud
ecke ber giøra ydar
Høfud/ eigi helldur i
sūdꝛ ryfa yckar Klæ-
de/so þid deyed ecke/ ꝛ
ad þr kome ecke Rei-
de yfer allañ Søfnu-
den/Latid yckr Bræ-
dur af øllu Israelis
Hwse græta yfer þe-
ssum Bruna/s DR-
OTTIN hefur gi
ørt. Enn þid skul-
ud ecke ganga vt af
Vitnisburdar Bwd-
ardyrum/ so þid sku-
lut ecke deyia/ Þui ad
DROTTINS
Smurningar Oleum er a ydur. Og þeir giørdu sem Moses baud.

C Enn DROTTIN talade vid Aaron/og sagde/ Þu og þijner Syner mz þier skulu ecke
drecka Vijn/eda noekurn annan afeingan Dryck/ þa þier ganged i Vitnisburdarbwdena
so þier skulud ecke deyia/ Þad skal vera eirn eilijfur Riettur/ hia øllum ydar Epterkomendū.
So þier meigid giøra Grein a millū þess sem er Heilagt eda oheilagt/ og j millū þess Hrei
na ꝛ Ohreina/ Og ad þier meigid læra Israelis sonu alla þa Doma/ sem DROTTIN
hefur bodid ydur fyrer Mosen.

Vijn ꝛ afein-
gur Dryckur
Prestunum
fyrerbodiñ
Ezech. 44
1 Tim. 3
Tith. 1

Og Moses talade vid Aaron/og vid hñs Sonu Eleazar ꝛ Ithamar sem epter voru/Ta-
kid þad Matoffur sem ad leyfdist af Herrans Offre/ ꝛ etid þad osyrt vid Alltarid/Þui þad er
allra Helgasta. Enn þier skulut eta þad i einum Helgum stad/Þui þad er þiñ Riettur/ og
þinna Sona riettur/af Herrans Offre/Þui so er mier bodid. Eñ Veifunarbringuna/og vpp
lyptingar Boogenn skalltu og þijner Syner/ og þijnar Dætur mz þier eta / i einum hreinum
stad/Þuiad þier og þijnum Sonum er suoddan Riettur giefinn/ af Israelsbarna Packlætts

D Offre/ Þui vpplyptingarboogeñ/ og Veifunar Bringuna/ og Mørenn bera þeir fram/suo
þui sie veifad til eirnrar Veifunar/fyrer DROTTNI/ Þui heyrer þad þier / og þijnum
Sonum til/mz eilijfum Riettindum/ suo sē DROTTIN hefur boded.

Og Moses leitade epter Hafrenum/sem fornfærdur hafde verid/til Syndaoffurs/ og fañ
hñ vppbrendan/Og hñ vard reidur vppa Aarons Syne/Eleazar og Ithamar/ þeir sē þa ep
terlifdu/ og sagde/ Þui hafe þid ecke etid Syndaoffrid/a einum helgum stad / þui þad er þad
allra Helgasta? Og hñ hefur giefed ydꝛ þad/ad þier skulud bera Almugans Synder/so þier
bidiet fyrer þeim fyrer DROTTNI. Siaed/ hañs Blod er ecke komid jnn i Helgedo-
men/ þier skylldud hafa etid hañ i Helgedominum/ suo sem mier er bifalad. Enn Aaron
sagde til Mosen/ Sia/ i Dag hafa þeir offrad sijnu Syndaoffre/og sijnu Brenneoffre/ fyrer
DROTTNI/ enn mig hefur hent sem þu sier/og hefda eg etid af Syndaoffrenu/ munde þ
hafa þocknast fyrer/ DROTTNI. Eñ þa Moses þ heyrde/þa liet hñ þad so vera.

XI.

A OG DROTTIN mælte vid Mosen ꝛ Aaron/og sagde til þeirra/ Talid vid
Israels sonu og seigid/ Þesse eru þau Kuikinde sem þier skulut eta/a medal
allra Dyra a Jørdunne. Allt þad sem hefur Klaufer og jortrar a medal
Dyranna/ þad skulu þier eta. Enn huad sem jortrar/ og hefur ecke
Klaufer/ sem er Vlfallden/ þad er ydur Ohreint / Og ecke skulu þier
eta þad

Hrein og O-
hrein Kuikinde
hia Gydingum

og ohrein eta þad. Kuniſen kyggur Jorkur/ enn hefur þo ecke Klaufernar/ þar fyrer er han̄ Ohrein̄ Nieren jortrar/ en̄ han̄ hefur þo ecke Klaufer/ og þui er han̄ ydur ohrein̄. Suijnid hefur Klaufernar/ enn þad jortrar ecke/ og þui ſkal þad vera ydur ohreint. Þier ſkulud ecke eta af þeirra Kiøte/ og ei helldur ſnerta vid þeirra Hræ/ Þui þau eru ydr ohrein.

Hreiner og ohreiner Fiſkar

Enn þetta ſkulu þier eta/ af þui ſem er i Vatnenu/ Allt þad ſem hefur Sundvugga ꝫ Hreiſtur/ i Vatnenu/ i Sionum og Vøtnum/ þad ſkulu þier eta. En̄ allt þad ſm̄ ecke hefur Sūd Vgga og Hreiſtur/ i Sionum og Vøtnunum/ a medal alls ſem ſig hrærer i Vatnenu/ og ꝥ ſem lifer j Vatnenu/ þad ſkal vera ydur ſuiuirdeligt/ So þier ſkulud ecke eta af þeirra Kiøte/ og þier ſkulud fordaſt þeirra Hræ/ Þui allt þad ſem ecke hefur Vgga og Hreiſtur i Vatnenu þad ſkulu þier fordaſt. B

Ohreiner Fuglar

En̄ a medal Fuglan̄a ſklu þier þeſſa fordaſt ſo þier þa ecke etid/ Aurnena/ Hauken̄/ Haliæetum/ Gioden̄ ꝫ allt hn̄s kyn/ Gam̄en/ Og alla Hrafna mꝫ ſin̄e tegund/ Struzfuglen/ Nattugluna/ Gauken/ Valen ꝫ allt Valakyn/ Steinuglan/ Alften/ Hornuglan/ Fladarmwſen Mwſarbrodurinn/ Tranan/ Otrin̄/ Hegrin̄ mꝫ ſinne tegund/ Vpupa/ og Sualan/ Og allt þad ſem hræriſt a medal Fuglan̄a/ og ſkrijdꝛ a Fiorum Footum/ þad ſkal vera ſuiuirduligt fyr er ydur. C

† Locuſta

Þo ſkulu þier eta af þeim Fuglum ſem hræra ſig/ og ganga a Fiorum Footum/ og hoppa ecke a Jordun̄e mꝫ tueimur beinum/ af þeim ſømu̅ meige þier eta/ ſem er † Arben mꝫ ſinne tegund/ og Selaam mꝫ ſinne tegund/ og Hargel mꝫ ſinne tegūd/ og Hagab mꝫ hen̄ar tegund. Enn allt an̄ad þad ſem hefur fiora Fætur a medal Fuglan̄a/ þad ſkal ydur vera ſuiuirdeligt/ og þier ſkulud hallda þad ohreint. Og huer ſem ſnertur vid ſoddan eitt Hræ/ hn̄ ſkal vera Ohrein̄ til Kuelldz/ Og ef ein̄huer ber nockud af þeirra Hræe/ hn̄ ſkal þuo ſijn klæde og vera Ohrein̄ til Kuelldz. D

Ohrein Dyr

Þar fyrer ſkulu øll Dyr ſem hafa Klaufer/ og ecke jortra/ vera ohrein fyrer ydur. Og huor ſem ſnerter þau/ hn̄ ſkal vera Ohrein̄. Og allt þad ſemg eingur a ſijnum Hrømum/ a medal þeirra Dyra ſem ganga a fiorum footum / ſkal vera ydr ohreint/ Og huor ſem ſnertꝛ nockud Hræ hn̄ ſk vera ohrein̄ til Kuølldz / Og huør han̄ ber þeirra Hræ/ han̄ ſkal þuo ſijn Klæde/ og vera ohrein̄ til Kuellds/ Þui ſuoddan er ydur ohreint.

Þeſſe ſkulu og vera ydur ohrein a medal Dyran̄a/ ſm̄ ſkrijda a Jørdun̄e/ ſem er/ Hreyſekøtturin̄/ Mwſen/ Padda̅/ huort mꝫ ſin̄e tegūd/ Pindſuijn/ Camelion/ Stellio/ Lacerta/ ꝫ Molldvarpan/ Þetta er ydur ohreint/ a medal alls þeſſ ſem ſkrijdur/ Huør ſem ſnertʳ vid þra Hræ/ hn̄ ſkal vera ohrein̄ til Kuelldz/ og allt þad ſem eitt ſuoddan dautt Hræ fellur yfer/ þa er þad ohreint/ huort helldur þad er Trie Kier/ Klæde/ Skin̄ eda Secker /og øll aunnur Kier/ ſem til nockurs gagns eru høfd/ ſklu leggiaſt i Vatn/ ꝫ er Saurugt til Kuelldz/ þar epter er ꝥ hreint. E

Ef ſoddan eitt Hræ fellur i nockurs hattar Leirkier/ þa er þad allt ohreint ſem i þui er/ og ſkal i ſundurſlaaſt/ Kome ſoddan Vatn i nockurn Mat/ þan̄ etin̄ verdur/ þa er hn̄ ohrein̄. Og allur ſa Dryckur ſem drucken verdur/ af ſuoddan Kiere/ er ohrein̄/ Og allt þad ſm̄ ſoddan Hræ fellur yfer verdur ohreint/ og ſkal vera ydur ohreint/ ſie ꝥ Ofn eda Ketell/ þa ſk ꝥ j ſūdꝛ briota þui ꝥ er ohreint/ og ſkal vera ydur ohreint. En̄ þo eru Brun̄ar/ Vppſprettꝛ ꝫ Lœker hreiner/ En̄ huer ſm̄ ſnerter þeirra Hræ/ hn̄ er ohrein̄. F

Og ef nockut ſuoddan Hræ fellur a nockud Kornſæde/ ꝫ ſæder/ þa er þad þo hreint/ Enn ef menn auſa Vatne yfer Sæded/ og falle ſijdan nockud ſuoddan hræ þar yfer / þa er þad ydur ohreint.

Þa nockurs hattar Kuikinde deyr/ þad þier meiged eta/ Og huer ſem kiemur vid þeſſ Hræ hn̄ er ohrein̄ til Kuelldz. Enn huer ſem etur af ſoddan Hræe/ hn̄ ſkal þuo ſijn Klæde/ og vera ohrein̄ til Kuelldz/ Lijka og ſo huor ſem ſnerter ſuoddan Hræ/ han̄ ſkal þuo ſijn Klæde/ og vera ohrein̄ til Kuelldz.

Øll Skridkuikinde a Jørdun̄e/ þau ſklu vera ydꝛ ſuiuirdulig/ ꝫ men̄ ſklu ecke eta þau/ ꝫ allt þad ſem ſkrijdur a Kuidnum/ og allt þad ſem geingur a fiorum eda fleirum Footum/ a mꝫal allra þeirra Dyra ſem ſkrijda fram a Jørdun̄e/ ſkulu þier ecke eta / þui þad ſkal vera ydur ſuiuirdiligt. Giøred ecke ydar Saler ſaurugligar/ og giørid ydur ecke ohreina a þeim/ ſuo ad þier ſaurged ydꝛ. G

Þui eg er DROTTIN ydar Gud/ þar fyrer ſkulu þier helga ydur/ ſo þier ſieud Heilager/ þuiad eg er Heilagur. Og þier ſkulut ecke giøra ydrʳ Saler ohreinar/ a nockru ſkrijdanda Kuikinde ſem ſkrijdꝛ a Jørdun̄e/ Þui eg er DROTTIN/ ſm̄ vtleidde ydur af Egiptalande/ til

de/til þess ad eg sie ydar Gud/Þar fyrer skulu þier vera Heilager/þuiad eg em Heilagur.
Þesse eru Løgen/ vm Dyr og Fugla/ og allshattud Kuikinde i Vatnenu/og so vm allra handa Kuikinde sem skrijda a Jørdūne/ So þier kunnid ad giøra grein a millum þess sem er Hreint z ohreint/ Og huor Kuikinde æt eru/og huor ad sie oæt.

XII

A　OG DROTTEN talade vid Mosen/ og sagde/Tala vid ~~Aarons~~ Israel Sonu/
seigiande/Nær ein Kuiña fær Gietnad/z fæder Sueinbarn/ Þa skal hun ve-
ra siø Daga ohrein/so leinge sem hun er i sijnum Siukdome. Og a ættun-
da deige skal vmskiera Yferhwd a þss Hollde. Og hū skal vera heima i þria-
tijge Daga/i Blode siñar Hreinsunar. Hun skal ecke koma vid nockud þad
B　sem Heilagt er/og ecke skal hun koma til Helgedomsins/fyrr eñ heñar Hrein
sunardagar eru endader. Enn ef hun fæder eitt Meybarn/þa skal hun vera ohrein tuær
Vikur/so leinge sem hun er i sijnum Siukdome/Og hun skal vera heima i sijnu Huse/ sex og
C　Sextijgu Daga/i Blode heñar Hreinsunar.

Løgmal þrar sē Sueinbarn eda Meybarn fæder z þria.

Og þa heñar Hreinsunar dagar eru vte / fyrer Son eda fyrer Dottur / Þa skal hun bera
fram eitt Veturgamallt Lamb/til BreñeFornar/og eina vnga Dwfu/ eda eina Turtildw-
fu til Syndaoffurs/til Prestsins/ fyrer Vitnisburdarinstialldbwdardyrum. Hañ skal offra
D　þui fyrer DROTTNI/og forlijka hana/Og suo er hun hrein af sijnum Blodlatsbrunne.
Þetta er Løgmal vm þa Konu sem fæder Son eda Dotter.
Enn hafe hun ecke til Lambid/ þa take hun sier tuær Turtildwfur/eda tuo DwfuVnga/
þañ eina til Breñeoffurs z þañ añan til Forlijkunaroffurs/ So skal Presturiñ † forlijka ha-
na/ so ad hun verde hrein.

† bidia fyrer heñe

XIII.

A　OG DROTTIN talade vid Mosen/og Aaron/og sagde/Þa nockur madr
fær Bolgu i sitt Holld/eda Klæda/eda huijtnar hñs Holld/ so sem þad villde
verda Spitelska/i hñs Hollde/Þa skal leida þañ mann fyrer Prestiñ Aar-
on/eda fyrer eirn af hñs Sonum a medal Prestaña. Og þa Presturiñ sier
Fleckeñ a hanns Hørunde/ ad harid huijtnar/ og ad þad er diupara til ad
sia/a þeim stad/enn añarstadar a hñs Hollde / þa er þad visseliga Lijkþra/
Þar fyrer skal Presturiñ skoda hñ z dæma hñ ohreinañ
Enn sie þar nockur huijtur fleckur a hñs Hørunde/ og er þo ecke diupara til at sia/ eñ hñs
annad Skinn a Holldenu/og Harid huijtnar ecke/ Þa skal Presturinn byrgia hñ iñe i siø da-
ga/Og skoda hñ a þeim siøunda Deige. Sie þad so ad Fleckuriñ blijfur samt/ sem fyrre syn
dist hñ/og hefur ecke iñetid sig a Holldenu/þa skal Presturiñ byrgia hñ iñe i adra siø Daga.
Og þa hñ skodar hñ enn i añan tijma/a þeim siøunda Deige/ og formerker hñ ad Fleckuriñ
er i burt horfen/og hefur ecke vijdar innetid sig a Holldenu/Þa skal hñ dæma hñ Hreinan ve-
ra þui þ er Klæde/Og hñ skal þuo sijn Klæde/og þa er hñ Hreiñ. Og ef sa Klæde etur sig
vijdara vt a Holldenu/sijdan hñ var skodadur af Prestinum/og dæmdur hreiñ/ enn er nu i añ
an tijma skodadur af Prestenum/Og ef Presturiñ sier þat at Klædeñ hefur etid sig vijdara iñ
i Hollded/þa skal hñ dæma hñ ohreinañ/þui þat er vissuliga Spitelska.
B　Ef nockur Spitelsk Akoma er a Mañenum/þa skal leida hñ til Prestsins. Og nær hañ
sier og formerker/ad þar er huijtt vpphlaupet a Skinnenu/og at Hærit huijtnar/og Hørun-
det er raudbolgid/þa er þad vissuliga ein gømul Lijkþra i hñs Hollde. Þar fyrer sk Prestur
inn dæma hñ ohreinan/og ecke byrgia hñ inne/þui hñ er alla reidu ohreiñ.
Enn þegar Spitelskan brijst vt i Holldenu/og hylur allan Lijkaman/fra Høfdenu allt til
Footanna/allt þad sem Presturiñ ma sia mz Augunum/Sier þa Presturiñ og fiñur ad Spi-
telskan hefur hulit allt hñs Holld/Þa skal hñ dæma hñ hreinañ/þuiad þad er ordit allt samā
huijtt a honum/þui hñ er hreiñ. Enn er þad rautt Hørund bolgid a þeim Deige sem hñ er
skodadr/þa er hñ ohreiñ/Og þa Presturiñ sier þ raudbolgid Hørūd/þa sk hñ dæma hñ ohrei
nañ/þt hñ er ohreiñ z þ er vijst Spitelska. Eñ ef þ raudbolgna Hørundid vmbreytist z ver-

Spitelska a Mønnum Hier er augliost ad Moses kallar Spitelsku allra handa Skurþur/ Vos/ Klada/edur Flecke/aþ huertium Lijkþra kañ ad koma edur einser ad sia sem Lijkþra

dur huijtt/Þa skal hñ koma til Prestsins/Og þa Presturiñ skodar og formerker/ ad Akomañ
er orden huijt/ Þa skal hñ dæma hñ Hreinañ/þui hñ er hreiñ.

Vaxe þar Kyle a nockurs mans hwdar Hollde/og læknast aptur/og þar kiemur vpp sijd-
an nockud huijtt i þeim sama stad/eda verde þar huijtraudur Fleckur/hañ skal skodast af Pre-
stenum/Siae þad Presturiñ ad þat er diupara at sia/enn hñs añad Holld/z ad Hærid er or- E
ded huijtt/Þa skal hñ dæma hñ ohreinañ/Þuiad þar er vijst ein Spitelsk Akoma orden af þui
Kyle. Eñ siae Presturiñ og finne ad Hærid er ecke huijtt/og ad þad er ecke diupara enn añat
hñs Holld/z er horfed/Þa sk hñ byrgia hñ iñe i siø Daga. Og ef þ etur sig þa vijdara vt
i hñs Hollde/Þa skal hñ dæma hñ ohreinañ/þui þad er vissuliga Spitelsk Akoma. Eñ blij-
fe huijte Fleckur so samt/ z etur ecke vijdara vm sig/þa er þ Orid af Kylenu/z Presturiñ skal
dæma hñ hreinan.

Þegar nockur brenner sig a Ellde a skiñenu/og þad Holld er brañ hefur Rautt edur Huijtt
Or/og Presturinn skodar hñ/og formerker ad Harid er orded huijtt a þeim stad sem brañ/ og
er diupara til ad sia/helldur eñ annad Holld/Þa er þar sañliga orden ein Spitelska af þeim
Bruna/Þar fyrer skal Presturinn dæma hñ ohreinan/þui þad er Spitelskt teikn. Enn siae
Presturiñ og finne/ad hærid a þm stad hefur ecke vmskipist i huijtt/og er ecke diupara eñ añ-
ad Holld/og er þar mz i burt horfed/Þa skal hñ byrgia hñ inne i siø Daga/og þann siøunda
Dag skal hñ skoda hñ/Hafe þat þa vijdara vtetid sig a hñs Hollde/Þa skal hañ vrskurda hñ
ohreinan/Þui þad er Spitelska. Enn hafe þad verid kyrt a þeim bruna stad/og ecke vijdara D
etid sig j Hollded/ og er þar mz horfed/ þa er þad Or af Brunanum/ Og Presturinn skal
dæma hñ hreinan/þui þad er eitt Or af þeim Bruna.

Verde nockur madur eda Kuinna skurfottur a Høfdenu/eda i Skeggenu / og Presturinn
skodar Teiknid/og finnur ad sa blettur er lægre helldur eñ annad Holld til ad sia/og Hæred a
sama stad er gult z þunt/Þa skal hñ dæma hñ ohreinañ/þui þad er Spitelsk Skurfa a Høf
denu eda i Skeggenu. Eñ siae Presturiñ ad Skurfan er ecke lægre til ad sia helldz eñ Hollded
og hærid er ecke suart/Þa sk hñ byrgia þann inne i siø daga. Og þa hñ skodar þad a enum
siøunda deige/og formerker ad sama Skurfa hefur ecke vijdar jnnetid sig/og þar eru eingen
gul hær/og Skurfan er ecke diupare til ad sia enn annad Holld/Þa sk hñ raka sier / þo hañ
rake ecke Skurfuna. Og Presturiñ skal lyckia hñ inne aptur i adra siø Daga/ Og þa hañ
skodar hñ a þann siøunda Dag/og formerker ad skurfan hefur ecke vijdar vtetid sig a Holld-
enu/og ad þat er ecke diupara til ad sia enn annarstadar a Holldenu/Þa skal Presturinn seig
ia hñ hreinan/og hñ skal þuo sijn Klæde/þui hñ er hreiñ. Enn sie þad so/ad Skurfan ete
sig vijdara vt a Holldenu/sijdan hñ er dæmdur hreiñ / og Presturiñ sier þad/ og formerker ad E
Skurfan hefur so vijdara inn etid sig a Holldenu/þa sk hñ ecke meir leita þar epter/ef Hared
er gult/þui hñ er ohreiñ. Enn sie Skurfan kyrr fyrer hñs Augum/og þar er suart hær vpp
a vaxed/ þa er Skurfan læknud /og hañ er hreinn / Og þar fyrº skal Presturiñ seigia hann
Hreinann.

Nær eirn Madz eda Kuinna/hefur nockurn huijtan Fleck a Hwd sijns Holldz/ og Prest-
urinn skodar þad sama/ad sa huijte Fleckur i burt huerfur/þa er ein huijt Skurfa vppuaxen
i Skinnenu/z hñ er hreiñ.

Enn nær hæred fellur af nockurs mans Høfde/so hñ verdur skøllottur/hñ er hreiñ. Falle
þad honum framan af Høfdenu/ og þad verdz glærotid/ þa er hañ hreiñ. Enn vaxe þar a
þeim berskøllotta/eda huar hñ er rotiñ/eirn huijtur eda raudz Fleckur / þa er þar Spitelska
vpprunnen a þeim hærlausa/eda a þui skøllotta Høfde. Þar fyrer sk Presturiñ skoda hañ/
og þa hñ formerker ad huijtur eda Raudz Fleckur er komiñ a þui Glærotna eda Skøllotta
høfde/og þad er ad sia so sem Lijkþra a Skinnenu/þa er hñ Spitelskur og ohreiñ/Og Prest-
uriñ sk seigia hñ ohreinan/fyrer saker þuilijks merkis/ sem er a hñs Høfde.

Teikn z skilnadur þeirra Lijkþrau þra ødrum mønnum

Enn huer sem þar er nu Lijkþrær/Hñs Klæde sklu vera sundz rifen/ og hñs Høfud bert/ F
enn Muñuriñ huldz/og sk kallast mz øllu ohreiñ. Og so leinge sem þad Teikn er a honum
sk hñ vera ohreiñ/Hñ skal bua alleina/z hñs Heimile skal vera fyrer vtan Herbwdernar.

Spitelsku Teikn a Klædunum

Sie þar nockud spitelskt Teikn a nockru Klæde/huort helldz þ er a Vllu eda Lijne/a vppe
støduñe eda fyrervafenu/huort helldz þad er af Lijne eda af Vllu/eda a Skinne/eda a sierhú-
iu þui sem giort er af Skinne. Og þa þ Teikn er bleikt eda rautt/a Klædenu eda Skinne-
nu/eda a Vppestødunne/eda a Fyreruafenu/eda a nockrum hlut sem giørdz er af Skinne/ þ
er vijst eitt spitelskt Teikn/Þar fyrer sk Presturiñ skoda þad. Og þa hñ sier Teikned/ þa

skal

sk hn̄ loka þad inne i siø Daga. Siae han̄ þad a hinum siøunda Deige ad Teikned hefur vijdara etid sig in̄ a Klædenu/a Þrædenum/eda a Fyreruafenu/a Skinnenu eda a nockru þui sem giørt er af Skinne/Þa er þad eitt etande spitelskt Teikn/ og er ohreint. Og mann sk brenna þad sama Klæde/eda Þræden/eda Fyreruafed/huort þad er helldz af Ullu eda af Lij ne/eda huada Skinnavøru þad er/ a huoriu ad soddan Teikn er/ Þui þad er spitelskt Teikn z sk vppbren̄ast i Ellde.

En̄ siae Presturinn ad Teiknid hefur ecke etid sig vijdara in̄ a Klædenu/eda a Þrædenū/
G eda a Fyreruafenu/ eda a huada Skin̄averu þad er/Þa sk han̄ skipa at þuo þad/sm̄ Teik ned er a/og lyckia þad inn i adra siø Daga. Siae þa Presturin̄ eptera/ þa teikned er þuei ged/ad þ hefur eige vmbreytst/fyrer hn̄s Augum/hefur og ecke vijdara innetid sig/þa er þ o hreint/og skal brennast i Ellde/þui þad hefur diupt innetid sig/og giørt þad klædugt. Enn nær Presturin̄ sier/ad Teikned er horfed/epter þ þ er þueigid/ þa sk hn̄ rijfa þ af Klædenu/ af Skin̄enu/af Þrædenū eda Fyreruafenu/ Uill þ en̄ briotast vt aptz a Klædenu/ a Þræde nū/a Fyreruafenu/z a allshattudu skin̄vøke/þa er þ fleckz/ z sk bren̄ast i Ellde þr sodda Teikn er. En̄ sie þ Teikn geinged af Klædenu/af Þrædenū eda af Fyreruafenu/eda af øllu þui sm̄ giort er af Skin̄e/ sijdan þ var þueigid/ þa sk þ þuost aptz/z so er þ Hreint. Þetta er Logmalid vm Spitelsktteikn/a Klædunū/huort helldz þau eru af Ullu eda Lijne/a Þrædenū a Fyreruafenu/z a øllu þui sem giørt er af Skinne/til ad seigia þad hreint eda ohreint.

XIIII.

A DOG DROTTIN talade vid Mosen og sagde/Þetta er Løgmaled yfer þm̄ Lijkþra/ þa han̄ sk hreinsast. Hn̄ sk koma til Prestsins/og Presturin̄ skal ganga vt af Herbwdunum/og skoda huornen þad Spitelsku teikn er læknad a þeim Lijkþra. Og han̄ sk bioda þeim sem hreinsast skal/ad taka tuo lif ande Fugla/sem hreiner eru/og Cedrus Trie/og Purpura Ull/z Isop. Og hn̄ sk bioda ad slætra ødrum Fuglinum/i einu Leirkiere/hia einu rennanda Vatne. Og hn̄ sk taka þan̄ lifanda Fugl/mz Cedrus Trienu/Purpura Ullu/og Isopo/ z drepa þui i Blod þess sæfda Fugls/hia þui rennanda Vatne/z støckua siø sinnum yfer þan̄ sem hreinsast sk af Lijkþrænne/ Og hreinsa hn̄ so/og læta þan̄ lifanda Fugl fliuga lausan i burt.

Hreinsan Þra Lijkþrau
Math. 8
Marc. 1
Luc. 5

Enn sa sem hreinsadz er/sk þuo sijn Klæde/og raka allt sitt Hær af/ og lauga sig i Vatne so er hn̄ hrein̄. Sijdan gange hn̄ i Herbwdernar/Þo sk han̄ vera fyrer vtan sitt Tialld i siø Daga. Og þann siøunda Dag/sk hn̄ raka allt sitt hær af sijnu Høfde/ Skiegge z Aug nabrænn/so ad allt hn̄s Hær sie afrakat. Og hn̄ skal þuo sijn Klæde/og lauga sinn Lijkama i Vatne/ suo er hn̄ hrein̄.

B Og a þeim ættunda deige sk hn̄ taka tuø Lømb æn Lyta/ og veturgamlan Saud Van kalausan/z þria tijunda parta HueitisSarla til Matoffurs/ Blandad mz Oleo/z ein̄ a Log Oleum. Sijdan sk Presturin̄ skicka þann sem hrein̄ er giørdur / og þessa hlute fram̄ fyrer DROTTIN/vtan fyrer Vitnisburdar Bwdardyrunum. Og hn̄ sk taka an̄ad Lamb/ og offra þui til SkulldOffurs/mz þeim Log af Vidsmiøre/ og skal veifa þui fyrer DROT TNI/ og slætra sijdan Lambenu/ þar sm̄ vant er ad slætra Syndaoffrenu/z Bren̄eFor nimme/sem er/ a þeim Helgum stad. Þuiad lijka sem Syndaoffred heyrer Prestinum til/suo lijka og Skulldoffrid/Þui þ er þ allra Helgasta.

Og Presturinn sk taka af SkulldOffursins Blode/og striuka þui a þan̄ hægra Eyrna snepel/a þeim sem hrein̄ er ordin̄/ og a hn̄s hægra Þumalfingz / og a hn̄s hægre Þumaltæ. Þar epter sk hn̄ taka Vidsmiøred/af sama Log/z læta þad i sijna(þad er Prestsins)vinstre hønd/Og drepa sijnum Fingre af sinne hægre Hende i Oleum/sem hn̄ hefur i sinne Vinstre Hønd/og støckua mz sijnum Fingre siø sinnū af þui Vidsmiøre/fyrer DROTTNI. En̄ af þui Vidsmiøre sem hn̄ hefur i sin̄e hende epter/sk hn̄ striuka a hn̄s hægra Eyrnasnepel sm̄ er orden̄ hrein̄/og a hn̄s hægra Þumalfingz/z a han̄s hægre Þumaltæ/ofan a Skulldoffur sins Blod. Enn þat sem afgeingz af þui Vidsmiøre i hn̄s Hende /þad skal han̄ læta vpp a
C hn̄s Høfud sem hrein̄ er orden̄/og forlijka hn̄ sem hrein̄ er orden/fyrer DROTTNI. Og hn̄ skal giøra Syndoffred/og forlijka hn̄ sem hrein̄ er ordin̄/vegna hn̄s ohreinleika. Og sijd an hn̄

a (Log) Kallast litill Mæler hia Ebreskū/wita menn ei huad stor hn̄ var. Suer hallda ad i. Log take sex Hænu Egg. Min Hænu Egg ganga i wora Mörk/med oss/ þa er Log tueir hluter wr Mörk

dan skal hñ slætra Breñeforninne/og sk offra henne a Alltarid/mz Matoffrenu/ og forlÿka hñ/ ⁊ so er hñ hreiñ.

Løgmal fyrer þa Fatæku sem hreinsast

Enn sie hñ Fatækur/ og giete ecke vtuegad so miked mz sinne hende/ Þa sk hañ taka eitt Lamb/til eins Skulldoffurs/til Veifunar/ og forlÿka hñ/og eñ tiunda part HueitisSarla/ blandad mz Vidsmiøre/til Matoffurs/og eirn Log Oleum / og tuær TurtilDwfur /eda tuo DwfuVnga/ sem hañ kann ad vtuega mz sinne hende/ad eirn sie til SyndaOffurs/ eñ añar til Brennefornar/Þetta sk hñ bera til Prestsins/ fyrer DROTTIN/ vtan fyrer Vitnisburdar Bwdardyrunum/ þañ attunda dag epter sem hñ er ordiñ hreiñ.

Þa sk Presturiñ taka Lambed til SkulldOffursins/og þañ Log Oleum/ og sk veifa þui øllu fyrer DROTTNI. Og skal slætra Lambenu til Skulldoffursins/ og taka af sama Skulldoffursins Blode/og smyria a hñs hægra Eyrnasnepel/sem er ordiñ hreinn/og a hañs hægra Þumalfingr/og a hñs hægre Þumaltæ. Og hñ sk læta af Vidsmiore i sÿna(þad er i Prestseñs)vinstre Hønd/og støckua mz sÿnum Hægre handar Fingre af þui Oleo/sem er i hñs vinstre hende/siø sinnum fyrer DROTTNI. D

Enn hñ sk steckua af þui sem hñ hefur epter i sinne hende/a hñs hægra Eyrnasnepel/sm̃ hreiñ er ordinn/og a hñs hægra Þumalfingr/ ⁊ a hñs hægre Þumaltæ/ofan a Skulldoffursins Blod. Enn huad sem þa epter er af Oleo i hñs Hende/þad sk hñ læta vppa hñs Høfud sem hreiñ er ordeñ/til ad forlÿka hñ fyrer DROTTNI. Sÿdan sk hñ giora eitt SyndaOffur/af annare Turtildwfunne/eda DwfuVnganum/ so sem hñs hønd kuñe at vtuega/og eitt Breñeoffur af þeim ødrum/mz Matoffrenu/ Og Presturinn sk so forlÿka hñ fyrer DROTTNI/sem hreiñ er ordinn. Þetta sk vera Løgmaled vm þañ Lÿkþra/ sm̃ ecke kann ad vtuega mz sinne Hende/þat sem heyrer til hñs Hreinsunar. E

† Bidia fyrer hm̃

Spitelska i Hwsum

Og DROTTIN talade mz Mosen og Aaron/og sagde/Þa þier komid iñ i Canaans Land/þat sm̃ eg vil giefa ydr til Eignar/Og eg sende spitelskt Teikn i nockurt Hws/vt i ydar eigenligu Lande/Þa sk sa koma sem Hwset a/og auñsa Prestinum og seigia/ Mier synist ad þar sie komit spitelskt Teikn iñ i mitt Hws. Sÿdan sk Presturiñ bioda at þeir rydie hwsit/ adr enn Presturiñ kiemr þar inn ad skoda Teiknid/so þad verde ecke allt saman ohreint sem i Hwsenu er/Þui næst sk Presturiñ fara þar iñ ⁊ skoda Hwsit.

Og þa hñ skodar Teikned/og formerker ad þar eru gular eda Raudar Holur a Veggnū i Hwsenu/ suo ad þat er diupara til ad sia enn Vegguriñ sialfur/Þa skal hañ ganga vt af dyrum Hussens/og byrgia Hwsid aptur i siø daga. Og þa hañ kiemr aptur a þeim siøunda Deige/ ⁊ sier ad Teikned hefur vÿdara iñ etid sig a Veggiunum i Hwsenu/Þa sk hañ skipa ad briota þa Steina vt/sem Teikned er a/og kasta þeim vt vr Stadnum/i eiñ ohreinan stad. Sÿdan sklu meñ skafa Hwsed allt vm kring innan til/og kasta þui Kalke sm̃ af er skafed vt vr Stadnum/i eirn ohreinan stad/Og taka adra Steina/ ⁊ setia aptur i staden/ ⁊ so lÿmkasta Hwsid aptur mz ødru Kalke F

Huernen spitelskt hus skal hreinsast

Enn ef sama Teikn kiemr aptur/og vtbryst i Hwsinu/epter ꝥ sem mañ hefur nidurbrotid Steinana/ ⁊ so Limkastad Hwsed ad nyiu/ Þa sk Presturiñ fara þar iñ. Og þa hñ sier ad þat Teikned hefur vÿdara iñetid sig/þa er þar sañliga ein fortærande Spitelska i Hwsenu/ ⁊ þat er ohreint. Þar fyrer sk nidurbriota Hwsid/Steina og Trie/ og allt þad Kalk sem er i Hwsenu/og bera þat vt vr Stadnum/a eirn ohreinan stad. Og huor sem geingr iñ i þad Hws so leinge sem þad er til lukt/sa same er ohreiñ til Kuelldz. Eñ huer sem liggr eda etur þar iñe/hñ sk þuo sÿn Klæde.

Enn ef Presturiñ/þa hñ geingr þar iñ/sier ad Teikned hefur ecke etid sig vt vÿdara i Hwsenu/epter ꝥ sem Hwset var lÿmkastad/ Þa sk hñ dæma þat hreint/þui Teiknet er læknad. So sk hñ taka til Syndaoffurs fyrer Hwsid tuo Fugla/Cedrus Trie/ og Purpura Vll/ og Ysop/Og sk slætra ødrū Fuglenū i einu Leirkiere/hia reñanda Vatne/ Og sk taka Cedrus Tried/Purpura Vllena/og Ysopen/ ⁊ þañ lifanda Fuglen/ ⁊ drepa ꝥssu i Blod hins sæfda Fuglsins/hia þui reñanda Vatne/og støckua yfer Hwsed siø sinnum. Og suo sk hñ afleysa Hwsed mz Fuglsens Blode/og mz reñanda Vatne/medr þeim lifanda Fugle/mz Cedrus Trienu/mz Ysopo og mz þeirre Purpura Vllu. Suo sk hañ læta þañ lifanda Fugl vt af Stadnum fliuga frialsliga/huert hñ vill i Mørkena/og forlÿka Hwsit/og so er þad hreint. G

Þetta eru Løgen vm allshattada Lÿkþra/ og heñar Teikn/ ⁊ vm Skurfu/og vm Spitelsku a Klædunū/ ⁊ Husunum/ ⁊ vm Bolgr ⁊ Vos/ ⁊ marghattada Litu/so meñ meige vita/ nær nockut er hreint edr ohreint/ Og þetta eru Løgen vm Spitelskuna.

Og

XV.

A DROTTIN talade vid Mosen ᴣ Aaron/og sagde/Seiget Israels so-
num/og taled so til þeirra. Nær þar rennr Blod af nockurs mans Hollde/
hn̄ er ohreiñ/Eñ þa er hn̄ ohreiñ af þeirre Afrꜹs/ nær hañs Holld væger
eda suellur þar af/ Allt þ sem hn̄ liggr a/ og allt þ hañ situr a verdr ohreint/
Og huer sem snertur hn̄s Sæng/hn̄ skal þuo sin Føt/og lauga sig i Vatne/
og vera ohreiñ til Kuelldz

Lykþra/og ønnur fleire Saurugleike Mannsins Lykama

Og huor sem setur sig nidr þar sem hn̄ hefur ꜹdr setid/hn̄ sk þuo siin Klæde/ og lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuelldz. Huor sem snertur hn̄s Holld/hañ sk þuo siin Klæde/og lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuellds. Ef hn̄ spyter vppa nockurn þañ sem er hreiñ/ þa sk sa þuo siin Klæde/og lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuelldz

Og sa Sødull sem hn̄ riidr i verdr ohreiñ. Og huor sem snertur nockud af þui sm̄ hn̄ he-
fur haft vnder sier/sa er ohreiñ til Kuelldz/Og huor sem ber nockud suoddan/ hañ sk þuo siin
Klæde/og lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuelldz. Og huorn hn̄ snertur ꜹdr enn hañ
B þuær sier/hn̄ sk þuo siin Klæde/ᴣ lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuelldz. Nær hañ
kiemr vid nockut Leirkier/þa sk þad briotast i sundr/Eñ TrieKier sklu meñ þuo i Vatne.

Eñ þa hn̄ verdr Hreiñ af siñe Blodrꜹs/Þa skal hn̄ telia siø Daga fra þui hañ er ordeñ hreiñ/og þuo siin Klæde/ᴣ lauga sitt Holld i reñanda Vatne/so er hn̄ hreiñ. Og a þm̄ ꜹtt-unda Deige sk hn̄ taka tuær TurtilDwfur/eda tuo Dwfuvnga/ᴣ bera þa fram̄ fyrer DROTTIN/fyrer VitnisburdarBwdar dyrnar/og giefa þa Prestinum. Og Presturiñ sk giora eitt Syndaoffur af ødrum þeirra/ eñ BrenneOffur af ødrū/ † ᴣ forlyka hn̄/fyr[s] DROTTNI/vegna hn̄s Blodrꜹsar

† bidia fyrer honum

Ef nockurs mañs Sæde flytur fra honum i Suefne/ hn̄ sk bada allañ siñ Lykama i Vatne/og vera ohreiñ til Kuelldz. Og øll þau Klæde/og allt þat Skiñ sem mz þuilyku Sæde er saurgad/sk hn̄ þuo i Vatne/ᴣ þ skal va ohreint til Kuelldz. Ein Kuiña hia huørre þuilykr madr liggr/þau sklu bada sig i Vatne/og vera ohrein til Kuelldz.

C Nær ein Kuinna hefur Blodlꜹt a siinum Lykama/hun skal vera fyrer sig sialfa i siø Da-
ga/Huer hana snertr/hn̄ er ohreiñ til Kuelldz. Og allt þad hun liggr a/suo leinge hun hefur
siñ Tima/þad er ohreint/og þad sem hun situr a verdr ohreint. Og huer sem snertur heñar
Sæng/hn̄ sk þuo siin Klæde/og lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuelldz. Og huer sm̄
snertur nockud af þui sem hun hefur setid a/hn̄ sk þuo siin Klæde/ᴣ lauga sig i Vatne/og ve-
ra ohreiñ til Kuelldz. Og þegar nockur samrecker heñe/og hun fær sinn tiima hia honū/ þa
verdr hn̄ ohreiñ i siø Daga/og su Sæng sem hn̄ la vppa sk vera ohrein.

Kuiñan sem hefur sitt Blodlat

Þegar nockur Kuinna hefur leinge sitt Blodlꜹt/ ecke alleinasta epter venuligum tiima/
helldr og so yfer vanaligan tiima/Þa skal hun vera ohrein/so leinge sem hun hefur suoddan
Blodrꜹs/Lyka sem hun er þa hun er fyrer sig sialfa/so skal hun og hier vera ohrein. Huor
su Sæng sem hun liggr vppa/alla þa stund sem hun hefur þad Blodlꜹt / skal vera lyka sem
su Sæng/þa hun er fyrer sig sialfa/Og allt þad hun situr a/verdr ohreint/lyka s̄ sa Ohrein-
D leike er/nær hun er fyre sig sialfa. Huør sem snertur nockud þar af/hañ verdr ohreiñ/og sk
þuo siin Klæde/og lauga sig i Vatne/ og vera ohreiñ til Kuelldz.

Enn verde hun heil af siinu Blodfalle / Þa skal hun telia siø Daga / siidan sk hun vera hrein. Og a þeim ꜹttunda Deige skal hun taka tuær TurtilDwfur/eda tuo Dwfuvnga/ og bera til Prestsins/fyrer VitnisburdarinsTialldbwdardyr. Og Presturiñ skal giora eitt Syndaoffur af ødrum þeirra/eñ eitt Brenneoffur af ødrum/ᴣ sk † forlyka hana fyrer DROTTNI/vegna hesta Ohreininda Rꜹsar.

† bidia fyrer henne

Suo skulu þier viduara Israels Sonu/vid þeirra Ohreinleika/ ad þeir deye ecke i siinum Saurindum/nær þeir saurga miina Tialldbwd/sem er a medal þra.

Þetta er Logmaled vm þann sem hefur nockra afrꜹs af siinum Lykama/ og vm þañ sem sitt Sæd lætur fra sier i Suefne/so hn̄ verdr ohreiñ þar af/Og vm hana sem hefur sitt Blod fall/ Og huer sem hefur Blodlꜹt/hu̅t þad er helldr Kallmadr eda Kuinna/Og þa nockur samrecker þre sm̄ ad er ohrein

XVI.

OG DROTTIN talade vid Mosen (epter ꝥ þeir tueir Aarons syner voru A
dauder/þa þr høfdu offrad annarligan Elld fyrer DROTTNI) Og sag
Leuit. 10 de/Seigdu Aaron þijnum Brodr/ ad hñ gange ecke iafnliga inn i þañ insta
Exod. 30 Helgedom/fyrer innan Fortiallded/fyrer Nadarstolinn/sm̃ er/a Aurkinne/so
Ebre. 9 hñ ecke deye/Þui eg vil birtast i einu Skye yfer Nadar stolnum.
Enn mz þessu skal hñ ganga þar iñ/Med eirn vngan Vxa til Syndaoff-
urs/og mz eirn Hrwt til Brennefornar. Og skal færa sig i þann helga Lijnkyrtil/og hafa
eitt Nidurklæde af Lijne vm sinn Lijkama/og gyrda sig mz einu Lijnbellte/og hafa eitt høfud
klæde af Lijne/Þui þad eru þau helgu Klæde/Og sk lauga sina Lijkama i Vatne/⁊ færa sig
sø i þau. Og so skal hñ taka af Almuga Israels sona tuo Kiarnhafra til SyndaOffurs/ ⁊
eirn Hrut til Brenneoffurs.
Og Aaron skal leida Vxan fram̃/til sijns Syndaoffurs/og giøra eina Forlijkan fyrer sig B
⁊ fyrer sitt Hws. Sijdan skal hñ taka þa tuo Hafra/⁊ leida þa fram̃ fyre DROTteñ/ fyr
er VitnisburdarTialldbwdardyrnar. Og skal leggia hlute a þa tuo Hafra / eiñ hlut fyre
DROTTEN/og þañ annan fyrer þañ Hafur sem skal laus latast. Og hñ sk fornfæra
þann Hafur/sem DROTTINS hlutur fiell yfer/til Syndaoffurs. Enn sa Hafurinn
Sa lause ō hluturiñ fiell yfer ad hñ skyllde laus latast/ þañ sk hñ skicka lifanda fyr' DROTTIN/
Hafurinn ad hñ giøre eina forlijkan fyrer hñ/og sleppa so þeim lausa Hafre/vt a Eydemørk. Og so
skal hñ sijdan leida þañ Vxa fram̃/til sijns Syndaoffurs/⁊ forlijka sig ⁊ sitt hws/ ⁊ sæfa hñ
So skal hñ taka eitt Glodarkier/fullt af Glædum/af Alltarenu þui sem stendr fyrer DR
OTTNI/og einn Hrem̃ing fullan af møldu Reykelse/og bera þad iñyfer Fortialldet. Og C
kasta so Reykelsenu a Ellden/fyrer DROTTNI/so ad Reykuriñ af Reykelsenu hylie Na
darstoliñ/sem er yppa Vitnisburdenum/ad hñ ecke deyie. So skal hñ taka Blodet af Vx-
anum/og støckua þui mz sijnum Fingre framanuert a Nadarstoliñ/ Siø sinnum skal hñ so
støckua mz sijnum Fijngre af Blodenu fyrer Nadarstolnum.
Sijdan skal hñ slatra Hafrenum/sem er Folksins Syndaforn/og bera hñs Blod/iñ yfer
Fortialldet/og skal giøra mz hñs Blod/lijka sm̃ hñ giørde vid Vxans Blod/⁊ dreifa þui fra
manuert ad Nadarstolnum. Og skal so forlijka Helgedomen/af Israrlis sona Ohreinleika/
og af þeirra Yfertrodslu i øllum þeirra Syndum/ So skal hñ ⁊ giøra mz Vitnisburdarins
Tialldbwd/þui þeir eru ohreiner sem þar liggia vm kring. D
Luc. 1 Þar skal eingiñ madr vera i Vitnisburdarbwdinne/a medan hñ geingr þar inn/ at giøra
Forlijkun i Helgedomenum/þar til hñ kiemr vt aptr/ Og so skal hñ giora eina † Forlijkun fy
† Bidia fyrer rer sig/ og sitt Hws/ og fyrer allan Almugann i Israel. Og nær hañ geingr vt til Allta-
sier resins sem stendr fyrer DROTTNI/þa sk hñ giøra eina forlijkun þar fyrer/Og skal taka
Vxans Blod/⁊ Hafursins Blod/⁊ rijda þui a Alltarisens Horn vmhuerfis. Og skal rijda
Blodenu siø siñu mz sijnu Fingre þar a/⁊ hreinsa ꝥ ⁊ helga ꝥ af Israels Sona Ohreinleika E
Og sem hñ hefur fullkomnad Helgedomsins Forlijkun/⁊ Vitnisburdarbwdariñar/⁊ All-
tarisens/þa skal hñ fram̃leida þañ lifanda Hafuriñ. Þa skal Aaron leggia sijnar bædar
Lifande Haf Hendr yfer hñs Høfud/og mzkienna allar Israels Sona Synder yfer honum / og allar þra
uren sem ber Yfertrodslur/og allar þra Synder/ ⁊ skal leggia þær yppa Hafursens Høfud/⁊ senda burt i
Syndernar/ Audn mz einum manne sem þar er vidstaddr/ Ad Hafuriñ bere so alla þeirra Misgiørninga
merker Herran a sier/i eina Ville Audn/ og læte hñ þar epter i Eydemørkiñe.
Christum So skal Aaron ganga inn i Vitnisburdar Bwdena/og færa sig af Lijnklædum sem hañ
for i/ þa hañ gieck iñ i Helgedomen/ og læta þau þar epter. Og hñ skal lauga Lijkama
sinn i Vatne/i þeim helga stad/og færa sig i sijn eigenklæde/og ganga so vt/og giøra so bæde
sitt eigid Breñeoffur og Folksins Breñeoffur/og giøra Forlijkun bæde fyrer sig og fyrer Fol- F
ked/Og skal upptendra þad Feita af Syndaforniñe a Alltarenu. Enn sa sem færde þann
lausa Hafr i burt/sk þuo sijn Klæde/⁊ þuo siñ Likama i Vatne/⁊ gãge sijdã i Herbwdernar
Eñ Syndafornar Vxañ ⁊ Hafuriñ/ huerra Blod iñ er borit j helgedomiñ/til forlijkunar/
skulu meñ bera vt fyrer Herbwdernar/⁊ breña mz Ellde þra Hud/Holld ⁊ Myke. Og sa sm̃
þa breñer/ skal þuo sijn Klæde j Vatne/ ⁊ siñ Lijkama/ ⁊ koma þar epter j Herbwdernar
Forlijkunar Og þetta skal vera ydr ein eilijf skickan/Þier skulud þia ydra Lijkame/þann tiunda dag i
Hauden þeim siøunda Manade/og eckert arbide fremia/ huørke jnnbyggiarar nie framande a medal
Deut. 16 ydar. Fyrer þui ad ydar Forlijkun skier a þeim Deige/ ad þier skulut vera hreiner giørder/
Leuit. 23 af øllum ydar Syndum eru þier hreinsader fyr' DROTTNI. Þar fyr' skal þad ydar
vera

vera en̄ stærste Sabbath/ ⁊ þier skulud þia ydr Lykame/Og þetta skal va ydr ein eilyf skickan̄.
G Enn þessa Forlykun skal eirn Prestur giora/sa sem vygdr hefur verid / og huors hond ad
mann hefur vppfyllt/til PrestzEmbættis i hn̄s Fodurs stad. Og hn̄ sk færa sig i þau Lyn [Ebre. 9]
klæde/sem er þau heilog Klæde/ og forlyka so Helgedomenn og Vitnisburdarins Tialldbw-
dena/og Alltarid og Prestana/og allt Folked Safnadarins. Þad sk vera ydr ein eilyf skick-
an/ad þier forlyked Israels Sonu/af øllum þeira Syndum eirn tyma vm Aarid/ Og Mo-
ses giorde sem DROTTIN hafde bifalad honum.

XVII.

A OG DROTTIN talade vid Mosen og sagde/Tala þu til Aarons og han̄s
Sona/og allra Israels Barna/og seig þu til þra/Þetta er þad sem DRO-
TTIN hefur boded. Huør af Israels Hwsi sem slætrar einum Vxa
eda Lambe/eda Geitsaud/i Herbwdunum eda fyrer vtan Herbwdernar/og ber [a]
þad ecke fram̄ fyrer VitnisburdarisTialldbwdar Dyr/ ad þ sie borid DRO [(Sekur)]
TTne til Offurs/fyrer Tialldbwd DROTTINS/ Hn̄ skal vera Blodz [Hier sier þu/ad]
a sekur/suo sem sa ad vthefur hellt Blode/Og slykur madr skal afmadr verda fra synu Folke [Gud will ecke]
Þar fyrer sklu Israels syner færa synar Forner/þær sem þr vilia færa vti/a vydū vøllū [þa þionustu sem̄]
B fram̄ fyrer DROTTIN/ fyrer Vitnisburdar Bwdardyrnar/ til Prestsins / og þar [eirn hn̄ wtuelur]
sklu þr offra DROttne Þackoffr. Og Presturin̄ sk støckua Blodenu a Alltare DROTT [sialþur/og dikt]
INS/ fyrer vtan Vitnisburdar Tialldbwdarinnar dyr/ og vpptendra þad Feita/DRO- [ar/enn þeirrar]
TTNI til eins sæts Ilmz. Og þeir skulu i onguan mata hiedan af færa Dioflenum þra [þionustugiörde]
Forner/mz huorium þeir hafa framed synar Horaner. Þetta sk vera þeim ein eilyf skickan̄/ [ar sem Gud byd]
hia þra Epterkomendum. Þar fyrer skltu seigia til þeirra/Huør madr af Israels Hwse/ [dur/ þui kallar]
eda vtlendingr a medal ydar/sem færer Forn/eda Bren̄eoffur/og ber þad ecke fram̄ fyr Vit- [hn̄ slykan Forns]
nisburdarTialldBwdena/ til ad giora þad DROTTNI/ hann skal vpprækast fra synu [færara eirn Mordingia/so sem og Esaias talar i lxvi Cap.]
C Folke.
Og huor madr s̄ nockud Blod etur/ huort helldr hn̄ er af Israels Hwse/eda er ein̄ Framā [Act. 15]
de a medal ydar/i giegn honum vil eg setia mitt Andlit/og fyrerkoma honum fra synu Folke.
Þuiad Lyfed Lykamans er i Blodenu/og eg hefe giefed ydr þ til Alltaris/at ydar Sæler sklu
þar mz Forlykast/Þuiad Bloded er forlykunen fyrer Lyfed. Þar fyrer hefe eg sagt til Isra
els Sona/Eingen Sæl skal eta Blod a medal ydar/og eige helldr nockr Framande madr sem
byr a medal ydar.
Og huor sa madr sem veider eitt Dyr/eda eirn Fugl sem man̄ ma eta/ huort helldr hn̄ er af
D Israels Hwse/eda Framande a medal ydar/þa skal hn̄ vthella Blodenu af þui/og hylia þad [Blod fyrer]
mz Iordu. Þui Lyf Lykamans er Blodet/ so leinge s̄ han̄ lifer/ Og eg hefe sagt til Israelz [bodid ad eta]
sona/ Þier sklut ecke eta Bloded af þui s̄ hefur Lyf/þt Lyfed Lykamans er i hn̄s Blode/Hū
þad etur//hn̄ sk vpprycktast. Og huor Sæl sem etur nockut Hræ/ eda þad sem slited er af
Dyrum/huort hn̄ er helldr jnbyggiare eda framande/ hn̄ sk þuo syn Klæde/⁊ bada i Vatne
og vera ohrein̄ til Kuellds/þa vdr hn̄ hrein̄. Þuoe hn̄ ecke syn Klæde/⁊ badar sig ecke/þa skal
hn̄ vera Sakadur i synum Misgiørninge.

XVIII.

A OG DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Tala þu vid Israels Sonu/
og seig þu til þra/Eg er DROTTIN ydar Gud. Þier sklud eckert gio-
ra epter Egipta Landz giørningum/ þar sem þier biuggut/ Ecke hell-
dr epter Canaans Lands giørningum/ þar sem̄ eg vil innleida ydr. Þier sku
lud og ecke hallda ydr epter þeirra setningum/helldr skulu þier hallda ydr epter
mynum Domum/og myna setninga sklu þier hallda/ ad þier ganged i þeim/
Þuiad eg er DROTTIN ydar Gud. Þar fyr sklu þier og hallda myna Skickan/ og
myna Doma/Þui huør man̄a sem þad giører/hann skal lifa þar af/Þuiad eg er DROT-
TIN.
Eingin̄ Madr sk ganga til sinnar nanustu ættar/ad opinbera hennar Liotleik/Þui eg er
DR-

DROTTIN. Þu sklt ecke opinbera þins Fødurs/eda þinnar Modr Liotleik. Hun er
Fyrerbodner Lider wegna Blodzskulldugleika
þyn Moder/þar fyrer skltu ecke opinbera heñar Liotleik. Þu skallt ecke opinbera Liotleik þi-
ñar Fodurs Kuiñu/þui þad er Liotleike þyns Fødurs. Þu sklt ecke opinbera Liotleik þiñar B
Systr/sem er þyns Fødurs/eda þiñar Modr Dotter/huort helldr hun er fædd heima/eda añ-
arstadar. Þu sklt ecke opinbera Liotleika þiñar SonarDottr/ edr þiñar DotturDotter/þui
þ er þiñ Liotleike. Þu sklt ecke opinbera Liotleika þiñar Stiupmodur Dottur/s̄ er fædd af
þynum Fødr/og er þyn Syster. Þu sklt ecke opinbera Liotleika þiñar FodurSystur/ þui
hũ er nanust þynũ Fødr. Þu skt ei opinbera þiñar Modr Syster Liotleika/ þui hũ er skyll-
dust þinne Modr.

Fyrerbodner Lider wegna Sißia
Þu sklt ecke opinbera Liotleika þyns Fødur Brodurs/so þu taker hñs Kuinnu/ þui hun er
þyn SifKona. Þu sklt ecke opinbera Liotleika þinnar SonarKonu/ Þui hũ er þyns Son-
ar Kuiña/þar fyrer sklt ecke opinbera heñar Liotleika. Þu sklt ecke opinbera Liotleika þiñar
Brodurs Kuinnu/þui þad er þyns Brodurs Liotleike. Þu sklt ecke opinbera hñs Kuinnu/
eige helldur hennar Dottur Liotleika/ ecke helldur hennar SonarDottur edr Dottrdottur C
Liotleika/þui þad er hennar næsta ætt/og er skamarligt. Þu sklt ecke taka þinnar Kuiñu
Syster mz henne/og opinbera hennar Liotleika/ heñe i mote/þa stund s̄m hun eñ lifer.

Þu sklt ecke ganga til nockrar Kuinnu/nær hun hefur sinn Siukdom/ad opinbera heñar
Liotleik/i heñar Ohreinleika.

Þu sklt og ecke liggia hia Kuiñu þyns Naunga/ad hafa samræde mz heñe/þier til Saur
gunar.

Þu sklt ecke giefa af þynu Sæde / til ad breña þ fyrer Molech/ so þu Vanhelger ecke
þyns Gudz nafn/Þui eg er DROTTIN.

Þu sklt ecke liggia hia einum Kallmañe sem hia eirne Kuiñu/þui þ er suiuirdeligt. Þu
sklt og ecke samlagast nockru Kuikinde/suo ad þu saurgist af þui. Og eingen Kuiña sk
samlaga sig nockru Dyre/þui þad er ein suiuirding. D

Þier sklut ecke saurga ydr af nockru þessu/Þuiat Heidingiarner hafa saurgat sig mz þssu
Plagr/Oheyþeligra Girnda og Blodskama
øllu saman / hueria ad eg vil i burt reka fyrer ydr/Og Landet er saurgad þar af/Og eg vil
vitia þeirra Synda yfer þa/so ad Landed sk vtskyrpa sijnum jñbyggiurum. Hallded þar fy-
rer minn Setning og mijna Doma/og giorid ecke neitt af þessum Suiuirdingum/huort hñ er
helldr jñbyggiare edr Fraande hia ydr. Þui þta LandsFolk sem var fyrer ydr giørde allar
soddan Suiuirdingar/z hafa þar mz saurgad Landet/ So ad Landed ecke vtskyrpe ydr/ef þier
saurgid þ/lijka sem þad vtskyrpte Heidingium/sem þar voru fyrer ydr. Þuiad huerier sem
giøra nockut af þessum Suiuirdingum/ þeirra Sæler sklu afmæst fra þeirra Folke. Hall
ded þar fyrer mijnar Sidvaner/og giorid ecke nockud af þessum andstyggeligum siduenium
þeirra ed þar voru fyrer ydr/ad þier saurgid ydr ecke þar mz/Þui eg er DROTTIN ydar
Gud.

XIX

A
Leuit. xx
1 Pet. 1

G DROTTIN talade vid Mosen og sagde/Tala þu vid allan Almug-
an af Jsraelis sonum/og seig til þeirra/ Þier sklut vera Heilager / þui eg er
Heilagr/DROTTIN ydar Gud. Huør sk ottast sinn Fødr og sijna Mo-
dr. Hallded mijnar Hatijder/Þui eg er DROTTIN ydar Gud. Þier
sklut ecke snua ydr til Afguda / og eige sklu þier giøra ydr steypta AfGude/
Þui eg er DROTTIN ydar Gud.

Og nær þier viliet færa DROTTNI Þacklætis Forner/þa skulu þier offra þui sem ho
num ma þocknast/Eñ þier skulud eta þad/ þañ sama Dag/s̄m þier offrid/z næsta Dag þar
epter/Enn huad sem leyfest til þss þridia Dags/ þad skal breñast mz Ellde. Eñ ef nockur
etur af þui a þeim þridia Deige/þa er hñ ein Suiuirding/og er ecke þacknæmr / Og sa sem
þ etur hñ skal bera siñ Misgiørning/þui hñ saurgade Herrans Helgedom/z suoddan Sæler
skulu vppræptast fra sijnu Folke.

Verallðligur Riettur
Nær þu vppskier þitt Korn a þynũ Akre/ þa sktu ecke allt samã vppskiera/af enda þyns B
Akurs/z ei so naumliga safna øllu saan þynu Korne. So og skltu eigi helldr granduarliga
samanlesa þyn Vynber/af þinũ Vyngarde/z eige skalltu safna vpp þm Vynbertum s̄m nidr
eru fallen/Helldur skalltu vnna þess Fatækum/ og framande Mønum/ Þui eg er DROT-
TIN

DROTTINN ydar Gud.

Þier skulut ecke stela/ ecke helldr liuga/ & eige helldr svijkia huor annan. Þier skulut ecke falskliga sueria vid mitt Nafn/ og vanhelgid ecke ydar Gudz Nafn / Þui eg er DROTTINN. Exo. 20 1 Thess. 4

C Þu skallt ecke giøra oriett þijnum Naunga/ eige helldr ræna hn̄/ Latt þu ecke Daglaunamanñsins Verkkaup vera hia þier allt til Morguns. Math. 5

Þu skallt ecke bølua þeim Dausa. Þu skallt eckert leggia i veigen fyrer þan̄ hin̄ Blinda/ so hn̄ meige detta vm/ Þu skallt ottast þin̄ Gud/ Þui eg er DROTTINN. Exod. 23

Þier skulud ecke hondla orietteliga i Domum/ og þu skallt ecke alijta þan̄ Lijtilmagna/ og eige helldr heidra þan̄ Vollduga/ Helldr skalltu rietteliga dæma yfer þijnum Naunga

Vertu eingen̄ Baktalare a mæal þijns Folks. Þu skallt eige helldr sækia epter þijns Naungs Blode/ Þui eg er DROTTINN.

Þu skallt ecke hata þinn Broder/ i þijnu hiarta/ Enn þo skalltu straffa þinn Naunga/ so þu berer ei Skulld hn̄s Vegna. Math. 18

D Vert þu ecke Hefndargiarn/ og eigi helldr langræken/ vid Børn þijns Folks

Þu skallt og elska þin̄ Naunga so sem þig sialfan/ Þui eg er DROTTINN.

Þier skulut hallda mijna Setninga/ Suo ad þier lætid ecke ydarn Fienad samblanda sig vid nockur annarlig Kuikinde. Og sa þu ecke þinn Akur mz blendudu Korne. Og ber ei þau Klæde a þier/ sem ofen eru bæde mz Vllu og Lijne.

Ef nockur madr liggr hia eirne Kuinnu/ og samrædist henne s̄ er ein Ambatt/ og er kreinkt af manne/ þo eige giefen frij/ eda frials læten/ þad skal vera straffad/ enn þo skulu þau ecke deyia/ þui hun var ecke frij. Enn hn̄ skal bera fram̄ fyrer DROTTINN fyrer sijna Synd eirn Hrwt til Skulldoffurs/ fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyr. Og Presturinn

E skal giøra eina Forlijkun fyrer DROTTNI/ mz sama Skulldoffre/ fyrer þa Synd sm̄ hn̄ hefur giørt/ So skal Gud vera honum Nædugr/ yfer hn̄s Syndum sem hn̄ hefur giørt.

Nær þier komed in̄ i Landed/ og þier planted allra handa Trie/ til ad eta af/ Þa sklu þier [a]vmskiera þra Yferhwd og þeirra Auaxta. J þriu aar skulu þier hallda þau fyrer oumskorinn/ ad þier etid ecke af þeim. Enn a fiorda Aarenu skal allur þra Auoxtur vera DROTTNI helgadr og loflegr. Enn a þui fimta aare skulu þier eta af Auextenum/ og safna hm̄ til samans/ Þui eg er DROTTINN ydar Gud.

a (Yferhwdena) Vmskiera/ er þier so miked/ sem þriu Aar ad lyda/ so sem hn̄ sialfur wtleggur seigiande/ þriu Aar skulu þier hallda þau oumskoren/ et ce.

Þier skulud eckert mz Blode eta. Þier skulut enguan gaum giefa ad Fuglamæle/ eige

F helldr vtuelia ydr Daga. Þier skulut ecke kringum skiera ydart Hær/ og ecke mz ollu afraka ydart Skiegg.

Þier sklut ecke skiera nockut Teikn fyrer skulld þss dauda a ydarn Likāa/ Eda skiera nockra Bokstafe a ydur/ Þui eg er DROTTINN. Þu skallt ecke hallda þinne Dottur til Saurlifnadar/ suo ad Landed fremie ecke Horaner/ og verde glæpafullt.

Halldid mijna Huijldardaga/ & hrædist fyrer mijnu Helgedome/ Þui eg er DROTTINN

Snuet ydr ecke til Spasagnarmanna / og þier skulud einskis spyria af þeim sm̄ fara mz Teikna Þydingar/ so ad þier saurgist ecke af þeim/ Þui eg er DROTTINN ydar Gud. Leuit. 20

Þu skallt stāda vpp fyrer þeim Grahærda/ og heidra hinn gamla/ Þuiad þu skallt ottast þin̄ Gud/ Þui eg er DROTTINN. Exod. 22

G Ef ad einhuer Vlendskur byr hia þier i ydr Lande/ þa skulu þier ecke Fiefletta hn̄/ helldr skal hn̄ bua hia ydr sem an̄ar Innlendskur/ Og þu skallt elska han̄ sem sialfan þig/ þui þier hafed og verid vtlender i Egiptalande/ Eg er DROTTINN ydar Gud.

Þier skulud ecke oiafnt hondla i Lagadomum/ mz Alin/ mz Vikt/ og mz Mæler. Riettar Voger/ riett Pund/ og riett Mælekierølld & riettar Askar skulu vera hia ydr. Þuiad eg er DROTTINN ydar Gud s̄ leidde ydr af Egiptalāde/ Ad þier hallded og giørid alla mijna Lagasetninga/ og alla mijna Doma/ Þui eg er DROTTINN. Deut. 25

XX.

A OG DROTTINN talade vid Mosen/ og sagde/ Seig þu Israels Sonum/ Huor a medal Israelis Sona/ eda ein̄ Framande sem byr i bland Israel/ og giefur [a] Molech af sijnu [a] Sæde/ han̄ skal visseliga deyia/ Folked i Landenu skal gryta han̄ i Hel. Og eg vil setia mitt Auglit i mot soddan Man̄e/ & vppræta hn̄ frā sijnu Folke/ þar Molech

a (Sæde) Þad er syn Børn

ke/þar fyrer ad hn̄ gaf Molech af sijnu Sæde/og giørde ohreinan minn Helgedom/ og vanhelgade mitt heilaga Nafn. Enn ef Folked i Landenu sier i giegnū Fijngurnar/ mz suodan manne/sem Molech giefur af sijnu Sæde/ z vill ecke sla hn̄ i Hel/ þa vil eg þo setia mitt Auglit i mote þeim sama manne/ og i gegn hn̄s ætt/ og eg vil afmaa hn̄ fra hn̄s Folke/ og so þa alla sem framid hafa Hordom epter hm̄/ mz Molech.

Nær ein Sal snyr sier til Spasagnara/eda þeirra sem Teikn vtleggia/og hun horast epter þeim/ Þa vil eg setia mitt auglit i gegn þeirre sømu Sal/z afmaa hana fra sijnu Folke. B
Þar fyrer giøred ydr Heilaga/z verid Heilager/Þuiad eg er DROTTIN ydar Gud/Og hallded mijna Setninga/og giøred þa/Þui eg er DROTTIN s̄ ydr giører Heilaga.

Huor sm̄ bøluar sijnum Fødr eda siñe Modr/hn̄ skal dauda deyia/ hn̄s Blod sie yfer honū/ þui hn̄ bøluade sijnum Fødr edur Modr.

Huor sm̄ Horast mz annars mans Kuinnu/hn̄ skal dauda deyia/bæde Horkarlen z so Horkonan/Þar fyrer ad hn̄ drygde Hor mz sijns Naungs Kuiñu.

Ef nockr liggr mz Eigenkonu sijns Fødurs/z hefr so opinberad sijns Fødr Liotleika/þa skulu þau bæde dauda deyia/Þeirra Blod sie yfer þm̄.

Ef nockur liggr hia einū Kallmañe/so sm̄ hia eirne Konu/Þr hafa giort eina suiuirdeliga Skøm̄/og skulu bæder Dauda deyia/ Þeirra Blod sie yfer þeim.

Ef nockur liggr mz sinne Sonarkuinnu/þa skulu þau bæde deyia/Þui þau hafa framed eina Skøm̄/Þeirra Blod sie yfer þeim.

Ef nockur liggr mz eiñe Kuiñu/og so mz heñar Moder/hañ hefur framed eina Skøm̄/og hn̄ skal brennast i Ellde/og þau bæde/ suo þar verde ei slijkur Glæpur a medal ydar.

Ef einhuor samblandast Fienade/þa skal hann visseliga deyia / Og Gripurinn skal drepast. C

Ef Kuinna samlagar sig nockru Kuikinde/ suo ad hun hefur samræde mz þui/ hana skallt þu deyda/og suo Kuikinded med/ þau skulu Dauda deyia / Og þeirra Blod sie yfer þeim

Ef nockur tekur sijna Syster/sijns Fodurs Dotter/eda siñar Modr Dotter/ og sier heñar Lyte/og so hun hn̄s Lyte/þad er ein Blodskøm̄/Þau skulu lijflatast fyrer Folkenu/Þui hn̄ opinberade siñar Systur Liotleika/ Hn̄ skal bera sin̄ Misgiorning.

Ef nokr madr liggr hia eirne Kuiñu/þa hun hefr sin̄ Kueñligan Krankleika/og opinberar heñar Liotleika/z opnar heñar Bruñ/ z hun lætur vpp sin̄ Blodfallz Bruñ/Þau skulu bæde afmaast fra sijnu Folke.

Þu skllt ecke opinbera Liotleika þiñar Modr Syster/ eda þiñar Fodur Systur/Þui slijkr madr hefur opinber giort Lyte siñar nanustu frændkonu/z þau skulu bera sin̄ Misgiorning.

Ef nockur legst mz sijns Fodurs Brodurs Eigenkonu/hañ hefr opinberad Lyte sijns Fødurs Brodur/Þau skulu bera sijna Synd/og deyia Barnlaus.

Ef nockur tekur sijns Brodurs Kuiñu/þat er eitt skiemdar verk/Þau skulu vera an Barna/Þui hn̄ opinberade sijns Brodurs Lyte D

So halldit nu alla mina Setninga/og mina Doma/z giørid þar epter/vppa þad ad Landet skule ecke vt skyrpa ydur/ i huort eg vil jnnleida ydur/ suo ad þier bued þar jnni. Og gangit ecke i Setningū Heidingiaña/ hueria eg vil vt reka fyrer ydr/Þuiad allt soddan hafa þeir giort/og mier er Andstygd a þeim.

Eñ eg seige ydr/Þier skulut eignast þeirra Land/ Þui eg vil giefa ydur eitt Land til Efrdar/huort ad flytur j Miolk z Hunange. Eg er DROTTIN ydar Gud/sem ydur hefur skilid fra ødrū Þiodū/so þier sklut z skilia þ hreina Kuikinde fra þui ohreina/z ohreina fugla fra þm̄ hreinu/og þier saurgit ecke ydar Saler a Kuikindū/a Fuglū/ og a þui nockru sem skrijdur a Jørduñe/huort ad eg hefe skilit fra ydur/ad þad skule vera ohreint. Þar fyrer skulu þier vera mier Heilager/Þui eg DROTTIN em Heilagur/sem ydur hefur skilet fra ødrum Þiodum/ad þier skulut vera mijner.

Þa nockur Madr edr Kuinna/ fremur † Spasagner/eda teikna Vtleggingar/Þau skulu Dauda deyia/og skulu grytast i Hel/Þeirra Blod sie yfer þm̄.

† Fiolkinge

a Molech war eitt Skurgod/ hueriu þr þorn færdu sijn eigen Børn/og brendu þau/suo sem giørdi Manasses Kongr Juda/ og mentu þeir sig hier mz at giøra Gude Þienustu/alijka sem Abraham/ þa hn̄ forn færde Isaac Son sinn Gude/Enn mz þui ad Gud hafde ecke bodit þeim þat so sm̄ Abraham/þa war þad ørett. Þar fyrer seigir Gud hier/ad hn̄s Nafn saurgist þar mz/Þui ad þetta war giørt under Gudz Nafns yferuarpe/enn war þo Diøfuls Þionusta. So sem Klausturaheit/og adrer fleire manna setningar pretta allmargr/mz þui skine/so sm̄ ønnur sierlig Gudz Þionustugiørd

XXI.

A
G DROTTIN sagde til Mosen/ Tala þu til Prestanna Aarons Sona
⁊ seig þu til þeirra/ Eingeñ Prestur skal giøra sig ohreinañ a nockrū Fram Kirkiuriettur
lidnum af sijnu Folke/ vtan a sijnū skylldū/ sem honū nanastur er/ Sē ad er/
Hn̄s Moder/ hn̄s Fader/ hn̄s Son/ hn̄s Dotter/ hn̄s Broder og hn̄s Syster/
sem enn er Jungfru/ og er nu eñ hia honum/ ⁊ hefur ecke ꝍtt Mann/ vid þssa
ma hn̄ saurga sig. Annars sk hn̄ ecke giøra sig saurugan/ vid nockurn añañ
hm̄ skylldan/ a mzal hn̄s Folks/ so ad hn̄ vanhelge sig ecke.

Hn̄ sk og ecke raka nockra Krwnu a sitt Høfud/ og eige helldr raka sitt Skiegg af/ og eige Leuit. 19
helldr skiera nockurt Teikn a sinn Lijkama. Þeir skulu vera Heilager fyrer sijnum Gude/
og eige vanhelga þra Gudz Nafn/ Þui þr offra DROTTINS Offre/ þra Gudz Braude/ Þar fyrer skulu þr vera Heilager.

B Þeir skulu ecke ganga ad eiga nockra Portkonu/ eda þa sem er leigen/ eda þa sem er skilen fra sijnum Mañe/ þui hañ er Heilagur sijnum Gude. Þar fyrer skallt þu hallda hann Helgan/ þui hn̄ offrar sijns Gudz Braude/ Hn̄ sk vera þier Heilagr/ Þui eg DROTTIN er Heilagr/ sem ydr giører Heilaga.

Nær ein Kiennemañs Dotter tekur ad fremia Saurlifnad/ Hana skal breña i Ellde/ Þui hun hefur skam̄ad sinn Fødr.

Sa sem enn yppaste Prestur er a medal sinna Brædra / yfer huors Høfud ad hellt er þui Smurningar Oleo/ og hn̄s Hønd er vppfylld/ suo hn̄ er Klædtekiñ/ Hn̄ skal ecke vera beru Høfde/ ⁊ ecke skiera sijn Klæde. Og hn̄ skal ecke koma nær nockurs daudz mans Lijkama/ ⁊
C hn̄ skal ecke saurga sig huorke a Fødr nie Modur. Hn̄ skal og ecke ganga af Helgedomenum/ so hn̄ vanhelge ecke sijns Gudz Helgedom/ Þui su hin helga Corona ⁊ hn̄s Gudz smurningar Oleum/ er a hm̄/ Eg er DROTTIN. Ezech. 44

Hn̄ sk taka sier eina Jungfru til Eigen Konu/ eñ ongua Eckiu / eda manne fraskilda/ eda legna/ eda Lausakonu/ helldr sk hn̄ taka sier eina Jomfru/ af sijnu Folke/ sier til Eigenkonu/ So hn̄ vanhelge ecke sitt Sæde a millum sijns Folks/ Þui eg er DROTTIN/ sem hn̄ giører Helgan.

Og DROTTIN talade vid Mosen/ ⁊ sagde/ Tala þu vid Aaron/ ⁊ seig þu/ Nær þar er nockur vanskøpun a nockrum mañe af þijnu Sæde/ i ydar ætt/ þa sk hn̄ ecke ganga fram̄ ad offra sijns Gudz Braude. Þuiad eingen sa sē hefur nockurn brest sk ganga fram̄/ sie hn̄
D Blindur/ Halltur/ Hefliotur/ eda sa sem hefur nockra hindran mz Vanskøpudum Limum/ edr Fotbroten/ eda handlama/ eda Hryggbroten/ eda hafe hn̄ Vagl a auga/ eda sie hn̄ ~~skollottur/~~ skackeygdr
eda Skurfottr/ eda Klaadugr/ eda Kuidslitiñ.

Eingen Prestur af Aarons Sæde sē hefur nockud soddan fyrergreint Lyte a sier/ sk ganga fram̄ ad offra DROTTINS Offre/ Þui hn̄ hefur soddan Lyte/ þar fyrer sk hañ ecke gāga fram̄ ad offra sijns Gudz Braude. Eñ þo ma hn̄ eta af Braude DROTTINS/ bæde af þui Heilaga/ / og so af þui allra Heilagasta/ Eñ þo skal hn̄ ecke ganga til Fortiallds sins/ og eige helldr framan til Alltaresins/ fyrst hn̄ hefur suoddan Lyti/ suo hañ ecke vanhelge minn Helgedom/ Þui eg er DROTTIN/ sē ad giører þa heilaga. Þetta mællte Moses vid Aaron og hn̄s Sonu ⁊ vid øll Israelis Børn

XXII.

A
G DROTTIN talade vid Mosen/ og sagde / Seig til Aarons og hanns Sona/ ad þr a hallde sig fra þui helgudu Israelis Sona/ þ þr helga mier/ ⁊ vanhelge ecke mitt Heilaga nafn/ Þui eg er DROTTIN. So seigdu þeim nu þetta og þeirra Nidium/ Huor af ydar ætt sē framgeingr til þess sē heilagt er/ og Israelis syner hafa fornfært DROTTNI / og saurgar sig so af þui sama/ hn̄s Saal skal afmæst fra mijnu Andlite/ Þui eg er DROTTIN.

a (Hallde) Þad er/ so sem þeir Nazarei hallda sier heilagliga þra/ og þordast/ so skulu þier og ecki eta af Fornunum/ nema þier sieud ölldungis hreiner og Heilager

Huor sem er Lijkþrær af Aarons Kyne/ eda hefur nockra afræs af sijnu Hollde/ hn̄ sk ecke eta af þui Heilaga/ fyrr eñ hn̄ er orden hreiñ. Huor sem snerter nockurn ohreinan Lijkama/ eda lætur sitt Sæd fra sier i Suefne/ Og huor þar snerter vid nockurn Orm s honum er Ohreiñ/ Edr eirn Mañ sem fyrer honum er saurugr/ og allt þad sem hn̄ kañ ad giøra ohreinan

huor Seal sem snerter vid nockud af þessu/hun er ohrein til Kuelldz/ Og skal ecke eta af þui Heilaga/ helldr hũ skal fyrst lauga sinn Lÿkama i Vatne/ Og þa Solen er vndergeingen/ z hũ er ordeñ hreiñ/þa ma hũ eta þar af/þui þad er hũs Atuiña. Nañ skal ecke eta af nokru Hræ/eda af þui sem slited er af Villudyrũ/so hũ verde ecke ohreiñ af þui/ Þui eg er DROTTIN. Þar fyrer skulu þier hallda mÿnar Skickaner/so þeir hlade sig ecke Syndunum/ og deyie af þui/þa þeir saurga sig/ Þui eg er DROTTIN sẽ helgar þa.

Og þar skal eingeñ annarligr eta af þui Heilaga/ huørke Prestsins Hiw nie hañs Dag launa meñ. Eñ ef Presturiñ hefr keypt nockra Seal fyrer sijna Peninga/hũ ma eta þar af/ Og þad sem fædist i hũs Hwse/þad ma og eta af hũs Braude. Enn verde nockurs Prestz dotter Eigenkona nockurs framãde mans/þa sk hũ ecke eta af Heiløgu Vpplypstingaroffre. Enn sie hun Eckia eda vtreken fra Manne/og hefur eckert Sæde/og kiemur so aptur til sijns Fødurs Hwss/Þa sk hun eta af sijns Fødurs Braude/ so s þa hun var Jomfru/Eñ einginn Framande sk eta þar af. B

Enn ef nockur etur ouitande af þui Heilaga/hũ sk leggia þañ fimta part þar til/og giefa Prestinum þad mz þui Heilaga/so þeir vanhelge ecke þad Heilaga Israels Sona/þ þeir vpplypta fyrer DROTTNI/So þeir þynge sig ecke sialfa mz Søkum og Misgiorningum/þa þeir eta þeirra ed Heilaga/Þui eg er DROTTIN sem þa helgar.

Deut. 15. 17 Og DROTTIN talade vid Mosen/ z sagde/Seig þu Aaron z hañs Sonum og øllu C
Malach. 1 Israelis Folke/ad huor Israelite eda Framande i bland Israel/sem giøra vill sitt Offur/hut
Eccle 36 helldur þad er Heit/eda af lostugum vilia/ z vill hũ giøra DROTTNI eitt BreñeOffur/ ad þocknast honum þar mz/Þa sk þad vera Kallkyns/lastalaust/af Nautum/Saudum eda Geitum. Þier sklut onguu offra þui/sem nockurn Laust eda Lyte hefur a sier/Þui þat verdr ecke þacknæmt af ydr.

Og huor hũ vill færa DROTTNI Þacklætis Offur/eitt sierligt Heit/edr af sijnũ lostugum vilia/af Nautum edr Saudum/þ sk vera lastalaust/so þ verde þacknæmeligt/ Þat sk onguan Lost hafa. Sie þad Blindt/eda beinbrotid/ eda Magurt/ eda Bolget/eda Klædugt/Þa sklu þier ecke offra þ DROTTNI/ z eige helldr giefa neitt Offr af soddã/ a Alltare DROTTINS.

Þañ Vxa edr Saud/s hefr nockurn offkapadã edr våskapadañ Lim/mættu offra af lostugũ vilia/Enn i Heit er þad ecke þacknæmeligt. Þu skallt og ecke helldr offra DROTTNE þui/s er marid/eda i sundurrifed/eda i sundurslited/eda skart giørt/Þier sklut ecke giøra suoddan i ydar Lande. Þu skllt og ecke taka soddan af hende þess Framanda hia ydr/ad offra þui mz Gudz ydars Braude/Þui þ duger ecke/ z hefur Lyte/Þar fyrer er þ ecke þacknæmt fyrer ydr. D

Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Þa eitt Naut/Lamb eda Kid fædist/Þa skal þad vera i siø daga hia sinne Modur/og a þeim attunda Deige/og þar epter/ma þ offrast DROTTNI/ z so er þad þacknæmt. Huort þad er helldr Naut edr Saudr/ þa skal ecke slatra þui a einum sama Deige/mz sijnu Afkuæme.

Eñ þa þier offred DROTTNI einu Lofgiørdaroffre/s þacknæmt skal vera fyrer hm. Þa skulu þier eta þad þañ sama Dag/og leyfa eckert til Morguns/Þui eg er DROTTEN. Þar fyrer hallded mÿn Bodord/ z giøred þar epter þm/Þui eg er DROTTIN/ z vanhelged ecke mitt Nafn/so eg meige vera helgadr a millum Israels Sona/Þui eg er DROTTIN/sa ydr helgar/sem vtleidde ydr af Egiptalande/ad eg villde vera ydar Gud/Eg er DROTTIN

XXIII.

Sabbathen
Exod 23
Deut. 6

OG DROTTIN talade vid Mosen/ og sagde/ Tala til Israels Sona/og seig þu til þeirra/Þessar eru Hatÿder DROTTINS/sẽ þier skulud heilagar og mÿnar Hatÿder kalla/nær þier til samãs komid. Sex daga sklt þu erfida/eñ sa siøunde Dagr er sa myckle Heilage Sabbaths dagr/ a huoriũ þier skulud koma til samans/Þier sklut eckert erfida a þeim Deige/Þui þad er Sabbaths Dagr DROTTINS/i øllum ydar Hybylum. A

Storhatÿder Gydinga
Þessar eru Hatÿder DROTTINS/sem þier sklut kalla helgar Hatÿder/ a huorium þier komed saman. Þann fiortanda Dag i þm fyrsta Manude/ad aptne/ er Þaskar DROTTINS/og sa fimtande Dagur i sama Manade/ er osyrdra Brauda Hatid DR-

ottens

DROTTINS/ Pa skulu þier eta osyrt Braud i sio Daga. Sa fyrste Dagr sk kallast Hei- 1
lagur a medal ydar/ þar sem þier komid til samans / Pa skulu þier ongua Vinnu þiona/ og Paskahatijd
þier skulud færa Forner DROTTNI i sio daga/ Sa siounde Dagr skal og kallast Heila-
gur/ a huorium þier komid saman/ þa skulu þier eige helldur vinna nockra eruidis þionustu. Exo. 23
Og DROTTIN talade vid Mosen og sagde/ Tala þu til Israelis Sona / og seig þu Num. 28
til þeirra/ Nær þier komid i þad Land sem eg mun giefa ydr/ og þier skerid ydart Korn/ Deut. 16
B Pa sklu þier bera eitt Byndine til Kiennemannsins/ af Frumburde ydar Kornskurdar. Pad
Byndine sk veifast fyrer DROTTNE/ so þ sie packnæmt af ydr. Enn þetta sk Prestur-
inn giora annan Daginn epter Sabbathin. Þier sklud z færa DROTTNI eitt Brenne (Hin)
Offur/ þann sama Dag sem ydart Byndine suo veifast/ eitt Lamb/ sem er an Lyta/ og sk vera er viij Marka
Aars gamallt/ mz MatOffre/ tueimr tiundaþortum HueiteSarla/ meingad mz Oleo/ DR- Mæler/ helldur
OTTNI til Offurs eins sætleiks Ilms/ Þar til DryckiarOffur / eirn fiorda Part af einu xij Log
Hin Vijns. Og þier sklut ecke eta nytt Braud/ eige Mallt/ eige Korn fyrr enn þann Dag
þier berid Gude ydart Offur/ Þetta sk vera ein Skickan fyrer ydar Epterkomendr/ huar sem
hellst þier buid. 2
C Enn þar epter sklu þier telia fra þeim ødrum Deige epter Sabbathinn/ a huorium þier Nyiatasunnu-
berid ydar veifunar Byndine fram/ sio heila Sabbaths Daga/ allt til annars Dags epter hatijd
siounda Sabbath/ sem er/ Fimmtijgu Daga sklu þier telia/ z færa DROTTNE nytt Ma-
tarOffur/ og þier sklut offra þad i øllum ydar Heimilum/ Sem er/ tuo Veifunar Braud af
tueimr tiunda Portum HueiteSarla/ syrt og bakad/ DROTTNI til ens fyrsta Auaxtar
Offurs. Og þier sklud frambera mz ydar Braude/ sio Lomb Aars gømul lytalaus/ og eirn a
vngan Vxa/ z tuo Hrwta/ Pad sk vera DROTTINS BrenneOffr/ MatOffr z Dryc- (Blæstur)
kiaroffur / Pad er Offur sætleiks Ilms fyrer DROTTNI Þetta war Lwd
Sijdan sklu þier færa eirn KiarnHafur til SyndaOffurs/ og tuo Lømb Aars gømul/ til rablæstur til
Packaroffurs/ Þeim sk Presturinn veifa mz þui Frumfornar Braude/ fyr* DROTTNI/ minningar/ wm
D og mz þeim tueimr Lømbum/ Og þad sk vera DROTTNI helgat og heyra til Prestinum. Gud og hans Da
Og þier skulut bioda þennan Dag/ þui hann skal kallast Heilagr medal ydar/ a huorium þier ko- semdar werk/
mid til samans/ Þier sklut ongua Erfidesvinnu giora. Pad sk vera eirn eilijfur Setningr/ huernen hn hafde leyst þa/ so
hia ydr og ydar Epterkomendum/ a øllum ydar Heimilum. sm hia oss were
Enn þegar þier vppuinnid ydart Land/ þa sklu þier ecke mz øllu allt Korn vppskera af yd- dur minst Chri-
rum Akre/ og eige smasmugliga samansafna/ Helldr sklu þier lata nockut epter verda/ han- sti og hans En-
da þm Fatæka og Vtlenda/ Eg er DROTTIN ydar Gud. durlausnar/ þy rer Euangelij predikan
Og DROTTIN talade vid Mosen og sagde/ Tala þu vid Israelis Sonu z seig/ Þann 3
fyrsta Dag i þeim siounda Manade/ þa skulu þier hallda þess heilaga Sabbaths minning- Lwdra Hat-
ar a Blæstr/ þa þier komid til samans/ Pa skulu þier eckert Erfide vinna/ og þier skulud fæ- tijd
E ra DROTTNI Forner. Num. 29
Og DROTTIN talade vid Mosen/ og sagde/ Þann tiunda Dag i þeim siounda Ma-
nade/ er sa forlijkunar Dagr/ hann sk kallast helgr hia ydr/ so þier komid til saans/ þa skulu þier Forlijkunar
þia ydra Lijkame/ og færa DROTTNI Forner. Og þier skulud ecke neitt vinna a þeim Hatijd
Deige/ þui þad er Forlijkunar dagur/ ad þier meigid verda forlijkter vid DROTTIN ydar Leuit. 16
Gud. Þuiad huor sem ecke þiaer sinn Lijkama/ a þeim sama Deige/ hann skal afmaadur verda Num. 29
fra sijnu Folke. Og huor sem giorer nockurt Erfide a þeim Deige/ þann vil eg afma fra sij-
nu Folke/ Þar fyrer skulu þier eckert Erfide giora/ Pad skal vera eirn æfenligr Setningur/
hia ydr og ydar Epterkomendum i øllum ydar Hybylum. Pad er ydar enn mykle Sabbaths
Dagr/ ad þier skulud þia ydar Lijkame. Enn þann Hiunda dag i Manadenum / ad Kuellde
skulu þier hallda þennan Sabbath/ fra Kuellde/ z allt til annars Kuelldz. 4
F Og DROTTIN talade vid Mosen z sagde/ Tala þu vid Israelis Sonu/ z seig/ Þann Laufskala
fimtanda Dag i þeim sama siounda Manade/ er LaufskalaHatijd/ i sio Daga fyrer Hatijd
DROTTNI. Sa fyrste Dagr skal kallast heilagr/ ad þier komed til samans/ z þier sku- Exod. 29
lut ongua Erfidis vinnu þiona. Þier skulud færa Forner DROTTNI i sio Daga/
Sa attunde Dagur skal og kallast Heilagur/ suo þier komid til samans/ og þier skulud færa
DROTTNI ydar Forner/ þui þad er ydar samkomu Dagur / Þier skulud eckert Erfide
vinna.
Og þessar eru nu DROTTINS Hatijder/ sem þier skulud hallda Heilagt / z ad þier
komid til saans/ ad færa DROTTNI Offr/ BrenneForner/ MatOffr/ DryckiarOffr/ z so

onnur Offur/huørt a sijnum Deige/Ad auk þss sem er DROTTINS Sabath/og ydar
gafur/og Lofaner/ꝫ løstugar Gafur/ sem þier giefed DROTTNI.
So skulu þier hallda DROTTINS Hatijd þañ fimtanda Dag i þeim siøunda Ma- G
nade/siø Daga samfleytt/þa þier hafed innsafnad ydars Aars Auexte af Akrenum. Sa
15/Octob fyrste Dagr er Sabbath/og sa attunde Dagr er og Sabbath. Og a þm fyrsta Deige sku-
lu þier taka Auøxtiñ af þeim føgru Alldentriam/af Palmuidarkuistum/ꝫ Alldined af þyck-
voxnum Eikum/og Vijder/og verid glader fyrer DROTTNI ydrum Gude i siø Daga/
Og þier skulut hallda DROTTNI þa somu Hatijd/siø Daga a Aarenu. Þad sk vera
ein eilijf skickan hia ydrū Epterkomendum/ ad þeir hallde so þessa Hatijd i þm siøunda Ma-
nade. Siø Daga skulu þier i Laufskalum bwa/Huor eirn og eiñ Iñbyggiare i Israel/ hñ
skal bwa i Laufskalum/so ydar Epterkomendur meige vita/huørnen eg liet Israels sonu bwa
i Landtiølldum/ þa eg leidde þa af Egiptalande/ Eg er DROTTIN ydar Gud. Og
Moses sagde Israelis Sonum/suoddan DROTTINS Hatijder.

XXIIII.

Exod. 27

G DROTTIN talade til Mosen og sagde / Biod þu Israelis sonum/ad
þeir bere þier eitt hreint og skieked Vidsmiør/til Liosa/sem ad dagliga meige A
lata ofan i Lampana/fyrer framan Vitnisburdarins Fortialld/i Vitnis-
burdarbwdinne. Og Aaron sk tilbua þa dagliga fyrer DROTTNI/
vm Kuolld og Morna/ Þetta skal vera ein eilijf skickan hia ydrum Ept-
erkomendum. Enn hñ skal tilreida Lampana/ a þeirre føgru Liosastiku/
dagliga fyrer DROTTNI.
Og þu sklt taka HueiteSarla/og baka þar af tolf Køkur/i huorre Køku skulu vera tueir
Skodunar tiunda partar. Sijdan skalltu leggia sex til samans/ yfer þ fagra Bord fyrer DROTT-
Braudinn kallast NI/ Og þu skallt leggia hreint Reykelse ofan a þær/ suo ad þær sie Minningar
þier Kökur/þui Braud/til eins Elldz/ fyrer DROttne. Alla Sabbathz Daga æfinliga sk hñ tilreida þau B
þau woru Flöt/ fyrer DROTTNI/ af Israelis Sonū/til eilijfs Sattmala. Og þau skulu heyra Aaro-
þuiliikast sem ne og hñs Sonum til/ þeir sklu eta þau i Heilogum Stad/ Þui þad er þad allra Helgasta
Kökur af DROTTINS Offri/til eins eilijfs Løgmals.
Enn þar gieck vt eiñ Israelitiskrar Kuiñu Son/sem ad var Sonr eins Egiptsks manns/
a medal Israels Sona/og þrættade vid eirn mañ af Israel/i Herbwdunum/og lastade naf-
ned(DROTTINS)og bøluade. Þa leiddu þeir hñ til Mosen(hañs Moder hiet Selo-
mith Dibri Dotter/af ætt Dan) og settu hñ i Fanngelse/þar til ad þr feinge ad vita atkuæ- C
de DROTTINS
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Hafed hñ vt fyrer Herbwdernar sem suo
Hunen Blot- hefur bøluad/og lat þa alla sem þad heyrdu leggia hendr yfer hañs Høfud/ og lat allann
Menn og Almwgan lemia hñ Griote. Og seig Israelis Sonum/Huor sem bøluar sijnum Gude/hñ
Gudlastarar skal bera sijna Synd/ Huor sem lastar Nafn DROTTINS/ sa sk Dauda deyia/allur
skulu refsast Almugen sk gryta hñ/Lijka sm sa Framande/so sk ꝫ Iñbyggiariñ vera/nær hañ gudlastar/
þa skal hñ deyia.
Ef nockur slær annañ Mañ i Hel/þa skal hñ visseliga deyia/Eñ ef hñ slær nockud Kuik- D
Fie i Hel/ þa skal hñ bitala Lijf fyrer Lijf. Enn huer sem veiter Lemstur sijnū Naunga/ þa
sk giora vid hñ so sem hñ hefur giort/Skada fyrer Skada/Auga fyrer Auga/ Tønn fyrer
Exod. 21 Tønn/ Suo sem hñ hefur lemstrad añan/so sk hañ og Lemstradr verda. Huor sm slær eitt
Deut. 19 Kuikinde til Daudz/hñ sk bitala þad/Eñ huor sem slær eirn Mann i Hel hñ sk deyia. Eiñ
Math. 5 Riettur sk vera fyrer alla/so vel fyrer þañ Vtlenda sem þann Iñlenda/Þui eg er DROT-
TIN ydar Gud.
Þetta sagde Moses til Israels Sona/ Og þr leiddu þañ Blotmañ vt fyr' Herbudernar/
ꝫ gryttu hñ i Hel/Og Israels syner giørde so sem DROTTIN hafde boded Mose

XXV

Og

A
DROTTIN talade vid Mosen a Fiallenu Sinai / og sagde / Tala þu vid Israelis Sonu/ og seig þu til þeirra/ Þegar þier komed jñ i þad Lād sē eg vil giefa ydr/ Þa sk Lāded hallda DROTTINS Huijldardaga/ So ad þu saaer i sex Aar þinn Akur/ og i sex Aar skierer þinn Vijngard/ ꝛ safner saman þijnum Auexte/ Enn a þui siøunda Aare sk Landed hallda DROTTNI siñ stora Huijldardag/ a huoriū þu skllt ecke saa þinn Akur/ eige hell- dur vppskiera þinn Vijngard.

Margin: Huijldar Aar Landsins. Exod. 23

Enn huad sem vppvex epter þijna Naustyrkiu/ af sier sialfu/ þad skllt þu ecke vppskiera/ ꝛ þu skallt ecke safna þeim Vijnþrwgum saman/ sem vaxa fyrer vtan þitt Erfide/ þuiad þat er Lādsins huijldar Aar. Eñ þier skulud hallda Lādsins huijldar Aar þar fyrer/ ad þu meiger eta þar af/ þiñ Þienare/ þijn Ambaatt/ þiñ Daglauna madr/ þitt Heimafolk/ sa Vtlende hia þier/ þiñ Fienadur/ og Dyren i þijnu Lande/ Allur Auøxtur skal vera til a Fædslu

Margin: a (Fædslu) Þad er/ Þad skal vera almeñeligt/ og ecke samanberg- ast nie safnast

B Og þu skallt telia suoddañ siø Huijldar Aar/ ad siø Aar sie talen siø sinnum /og sa tijme þeirra siø huijldar Aara/ giøra niu Aar og Fiorutijgu. Þa skalltu laata blaasa i Lwdra/ vm allt ydart Land/ a þeim tiunda Deige/ þess siøunda Manadar/ rett a þeim Forlijkunar Deige. Og þier skulut hallda þad Fimtugasta Aar Heilagt/ og kalla þad eitt Frelsis aar i Landenu/ øllum þm sem þar bwa/ þui þad er ydart Fagnadar aar. Þa skal huør ydar koma aptur til sinna Odala/ og til sinnar aettar/ Þui þad Fimtugasta aar er ydart Fagnadar Aar. Þier skulud ecke saa/ og ecke vppskiera þad sem vex af sier sialfu / og ecke samansafna i Vijngardenum ꝥ sem vppuex aan Erfides. Þuiad Fagnadaraarid sk vera Heilagt a medal ydar/ Enn þier skulud eta huad sem Akuriñ ber. Þetta er Fagnadar aarid/ ad huor madr sk koma aptur til siñar Eignar.

Margin: Huijldar Aar. Annus jubileus/ Þad er/ Fagnadar Aar/ Frelsunar Aar

C Nær þu selur þijnum Naunga nockut/ eda ef þu kauper nockut af honum/ þa skalltu ecke suijkia þiñ Broder/ helldr sk þu kaupa ꝥ af hm/ epter þre tølu fra Fagnadar Aarenu/ ꝛ epter Auexte epterfylgiande Aara/ so dyrt sk hñ selia þier ꝥ. Epter Aara fiøldanū skalltu lata kaupid vppstijga/ ꝛ epter þui sm Aaren eru fa til/ skalltu lata ꝥ odyrra/ þui hñ sk selia þier ꝥ/ epter þui sm Akuriñ kañ bera. So suijke eingiñ siñ Naunga/ Helldr ottast þu þiñ Gud/ Þui eg er DROTTIN ydar Gud. Þar fyrer giøred eptr minum Setningum/ og hallded mijna Doma/ og giøred þar epter/ So þier meiged ohrædder bua i Lādenu/ Þui Lāded sk giefa ydr siñ Auøxt/ so þier sklud hafa nog ad eta/ ꝛ vgglauser bua þar jñe

Margin: Verallðligur Riettur vm Kaup og Sölur

Og ef þu villt seigia/ Huad sklum vier eta a þui siøunda aare? Þuiad vier saaum ecke/ og søfnum ecke helldur saman nockru Korne. Eg vil þa bioda minne Blessan yfer ydr a þui
D siøtta Aarenu/ so þad sk bera þrefalldan Auøxt/ So þier meiged sa a þui aattunda Aare/ og eta af þeim gamla Auexte/ allt til þess niunda aars/ so þier etid af þeim gamla Auexte / þar til ad nytt Korn kiemr. Þar fyrer sklu þier ecke selia Landed æfenliga/ Þuiad Landed heyrer mier til/ og þier erut Gester og Framande fyrer mier/ Og þier sklud i øllu ydar Lande/ laata Landed vera falt til lausnar.

Margin: Gudz Blezan

Nær ed þinn Broder verdur suo Fatækur ad hañ selur þier sijna Eign/ og kome þa hañs nanaste Frænde til hñs/ og vill leysa þad/ þa ma hñ leysa huad hñs Broder hefur sellt. Eñ hafe hñ onguan sm þad kañ ad leysa/ og giete hñ mz sinne hende orkad so mikels/ ad hñ meige leysa nockud þar af/ Þa sklu menn reikna fra þui Aare sem hñ sellde/ ꝛ giefa hinum sē keypte so miked sem vantaar/ so hñ meige fa sijna Eign aptur. Eñ giete hñ ecke orkad so mijklu/ ad hñ fae nockud aptur/ þa skal þad sem hñ hefur sellt vera i þess hende ed keypte/ allt til þess
E Fagnadar aarsins/ A þui sama skal ꝥ fra honū fara/ ꝛ hiñ skal koma til siñar Eignar aptr.

Huer sem selur eitt Hws innan Borgar Mwrueggia/ hñ skal hafa eins heils Aars frest/ til ad leysa þad aptur/ Þad skal vera tijmen innan huors hñ ma leysa ꝥ aptur. Enn leyse hñ ꝥ ecke aptur/ fyrr en allt Aarid er vte/ þa skal sa sem þad keypte edur hñs Epterkomendur hallda þui hwse æfenliga/ og ꝥ skal ecke ganga til lausnar a þui Fagnadar aare. Eñ sie ꝥ eitt Hws / þar i Þorpum sem eingeñ Mwr er vm kring/ þa skulu meñ reikna þad so sm añad Akurland/ ꝛ ꝥ skal vera falt til Lausnar a þui Fagnadar aare/ ꝛ koma so leyst aptur.

Margin: Vm Kaup ꝛ Sölur a Hwsum

Leuitanna Stader/ ꝛ þau Hws i Stødunum/ sm þeirra Eigner eru vti/ meiga alltijd leysast. Enn huor ad nockut leyser af Leuitønum/ huort sem þad eru Hus edur Stader/ sm hñ hefur eignast/ þa skal hñ laata þad til lausnar a þui Fagnadar Aare / Þuiad Hwsen i Leuitanna Stødum/ er þeirra Eign a medal Israelss Sona. Enn Akrana vtan fy-

Margin: Prestanna Fryheit

rer fra Stodum skulu ecke seliast/ Þuiad þad er þeirra æfinlig Eign
Exod. 21 Nær þinn Broder vtarmast/ og verdr fatækur hia þier/ þa skalltu taka hn̄ til þyn̄/ suo sem
eirn Gest edr Framanda/ ad hn̄ life hia þier/ Og þu skallt eckert Okur af honū taka/ og eige
ofmykels af honum krefia/ helldur skalltu ottast Gud þinn/ So at þinn Broder meige lifa hia
þier. Þui þu skallt ecke fa honum þyna Peninga vppa Okur/ eige helldr reikna honū þin̄
Kost ofdyran/ Þui eg er DROTTIN ydar Gud/ sem leidde ydr af Egiptalāde/ at eg giæ-
fa ydr Canaans Land/ og vera ydar Gud. F

Af Prælum z Ambættum

Ef þin̄ Broder vtarmast hia þier so ad hn̄ selur sig sialfan þier/ þa skalltu ecke læta hn̄
þiona so sem eirn annan̄ Præl/ Helldr skal hn̄ vera hia þier sem eirn Gestur eda Daglauna
Madur/ z hn̄ skal þiona hia þier til Fagnadarársins. Þa skal hn̄ laus fra þier fara/ og
hans Børn med honum/ og skal suo koma aptr til sin̄ar ættar og til sinna Forfedra Eignar.
Þui þeir eru myner Þionar/ sem eg vtfærda af Egiptalande/ þar fyrer skulu þeir ecke seliast
sem eilyfer Prælar. Og þu skallt ecke hardliga Drottna yfer þeim/ Helldr skalltu hrædast
þinn Gud.
Enn ef þu villt fa þier Præla edur Ambætter/ þa skalltu kaupa þau af Heidingium/ þm
sem eru i kring ydur/ af þm Fraande sem a medal ydar eru/ z af þeirra Epterkomendū/ s̄ þeir
hafa gieted i ydar Lande. Þa somu skulu þier hafa til Eigendoms Præla/ og þier skulud
eignast þa/ og ydar Børn epter ydur/ til eignar/ æfinliga/ þa skulu þier læta vera Præla.
Enn yfer ydar Brædr/ Israels Sonu/ skal eingenn hardliga Drottna yfer ødrum.

Þa nockur Giestur edr Framande verdr Rykur hia ydur/ og þin̄ Broder vtarmast hia hm̄/ G
so ad hn̄ selur sig þeim Framanda/ eda Vilenda/ hia þier/ eda nockrum af hn̄s ætt/ þa sk hn̄
epter hans Kaup/ hafa Riett til ad verda laus aptur. Huer ed vill hans Brædra/ ma leysa
hann/ eda hans Fodur Broder/ eda hans Brædrungur/ eda einhuor annar af hn̄s nanustum
Frændum/ Eda giete hn̄ so miked forþienat mz sinne sialfs Hende/ þa sk hn̄ leysa sig. Og hn̄
skal reikna mz þan̄ sem hn̄ keypte/ fra þui Aare sem hn̄ sellde sig a/ allt til Fagnadarársins/
Og þeir Peningar skulu reiknast sem hn̄ var selldr fyrer/ eptr Aaratolunne/ Og hn̄ sk reikna
syn daglig Laun þar mz/ vm þann allan̄ tyma. Stande þa enn mørg ar epter in̄ til Frel-
sunarársins/ og Peningarner skullu epter þui Aara tale reiknast/ sem hn̄ sellde sig a/ þa skal
hn̄ þar epter giefa þess meira fyrer syna Lausn/ epter þui sem hn̄ er keyptur. Enn sieu þar
fa Aar epter til Frelsunar Aarsins/ þa skal han̄ þar epter aptur giefa sier til Frelsis/ z han̄
skal reikna syn daglig Laun þar mz Aar fra Aare/ Og þu skllt ecke streingeliga læta Drott-
na yfer hn̄ fyrer þynum Augum. En̄ giete hn̄ ecke leyst sig mz þssū hætte/ þa skal hn̄ gan-
ga frials vt a þui frelsunar are/ z hn̄s Børn mz honum. Þuiad Israelis Syner eru myner
Exod. 20 Þienarar/ sem eg leidde vt af Egiptalande/ Eg er DROTTIN ydar Gud.
Deut. 5 Þier skulut ecke giora ydur AfGude/ eigi helldr Bylæte/ þier skulud ecke helldr vppreisa ydr
Psal. 96 nockrar Mynder/ eda setia Merkesteina i ydru Lande/ og ad tilbidia þa/ Þui eg er DROT-
TIN ydar Gud. Halldet myna Huyldardaga/ Hrædist min̄ Helgedom/ Eg er DROT-
TIN.

XXVI.

Fyrerheit og Ognaner Lögmalsins

F þier ganged nu epter mynum Setningum/ og hallded myn Bodord/ z gie- A
red þar epter/ Þa vil eg giefa ydr Regn i hæfeligan tyma/ Jorden sk z gie-
fa sinn Grooda/ z Trien a Mørkinne sklu bera sinn Auoxt/ og Þreskiunar
tymen sk vara allt til Vynyrkiun̄ar/ z Vynyrkiā sk na til Kornsædis tym-
ās/ Og þier sklut hafa gnott Braudz/ z bwa tryggeliga i ydru Lāde/ Eg vil
giefa Frid i ydru Lande/ og þier sklut meiga sofa/ og eingen̄ skal fæla ydur.
Og eg vil i burtu taka þau skadsomu Dyr af ydar Lande/ og þar skal eckert Suerd ganga i
giegnum ydart Land.
Þier skulud ellta ydar Ouine/ og þeir skulu falla fyre ydrum Suerdum/ Fim̄ af ydur skulu
ellta Hundrad/ og Hundrad af ydr skulu ellta tiu Þusunder/ Þuiad ydar Ouiner skulu falla
vnder Suerd fyrer ydur. Og eg vil snua mier til ydar/ og læta ydur aukast og Auaxtast/ og
eg vil stadfesta min̄ Sattmala vid ydr. Og þier sklud eta af þui enu gāla/ z burt taka þ gā
la þegar þ nyia kiemr. Eg vil bwa a mzal ydar/ z myn Sæla sk ecke burt kasta ydr. Eg vil
gan-

ganga a millum ydar/og eg vil vera ydar Gud/suo skulu þier vera mitt Folk. Þui eg er
DROTTIN ydar Gud/ sem leidde ydur af Egiptalande/ ad þier skulut ecke vera þeirra
Þrælar/Og eg hefe i sundurbrotid ydart Ok/og latid ydr ganga rietta. Deut. 38
B Eñ vilie þier ecke hlyda mier/ & ecke giøra øll þsse Bodord/ & viliet fyrerlijta mina Set- Thren. 2
ninga/og ydar Sæler vtskwfa mijnū Riettindum/so þier hallded ecke øll mijn Bodord/ & giø- Mala. 2
red onytan mīn Sattmala/ Þa vil eg og giøra ydur þetta/ Eg vil vitia ydar mz Hrædslu/
Kaunum og Kolldusyke/ad ydart Andlit skal visna/ ydar Lijf vanmegnast. Þier skulut for-
giefens sa ydra Akra/ og ydrer Ouiner skulu vppeta þa. Og eg vil setia mitt Auglit i
giegn ydur/og þier skulud verda slegner af ydrum Ouinum/og þeir sem ydr hata sklu Drott-
na yfer ydur/og þier sklud flyia þo eingeñ ellte ydr.

Enn ef þier vilied þa enn ecke hlyda mier/ þa vil eg siøfallt meira refsa ydr fyrer ydar
Synda saker/so eg fae sundurbroted ydar hardudliga Drambseme. Og eg vil lata Himinen
verda ydur sem Jarn/og ydar Jord so sem Kopar/og allt ydart Omak og Erfide sk vera til
einskis/Og ydar Jørd sk ei giefa sīn Grodur/ og Trien i Landenu sklu ecke bera sinn Auoxt

C Og ef þier þa enn ganged j gegn mier/ og viliet ecke hlyda mier/ Þa vil eg eñ giøra þad
siøfallt meira/ad sla vppa ydr fyrer yduarar Synda saker. Og eg vil senda Villedyr a mz-
al ydar/þau skulu vppsuelgia ydar Børn/ & i Hel rijfa ydart Fie/ & fæcka ydr/ & ydar veiger
skulu verda i eyde.

Vilie þier þa eñ ecke lata/typta ydr af mier/ helldr gangid i gegn mier/Þa vil eg ganga
i gegn ydur/ og sla ydur þa eñ siøfalldliga/fyrer ydar Syndaskulld /Og leida eitt Hefndar
Suerd yfer ydur/sem ad hefna skal mijns Sattmala. Og ef þier safned ydur saman i ydrū
Stødū/ þa vil eg lijka vel senda Drepsott a medal ydar/ og giefa ydur i ydra Ouina hendr.
Þa vil eg fordiarfa ydar Braudz nægd/ so ad tiu Kuinnur skulu baka ydart Braud i einum
Ofne/og ydart Braud skal vegast vt mz Vigt/ & nær þier etid skulu þier ecke verda metter

Þessar Refsingar eru yfer Gydingana komnar/ Þar fyrer mun Gud ecke helldr hlijfa oss/ ef ad vier giørum ecke Yferbot

D Vilie þier þa enn ecke mz þessu hlyda mier/ helldr ganga i gegn mier/ Þa vil eg og ganga
i gegn ydur i minne Reide/ og eg vil refsa ydur siø sinnum hardara fyrer ydar Synder/suo
þier skulud eta ydra Sona og ydra Dætra Kiøt. Og eg vil afma ydar Hæder/og vppryckia
ydrum Bijlætum/og eg vil kasta ydar Lijkomū/ofan a ydar AfGude/og mijn Sæl skal hafa
vidbiod vid ydr/ Og eg vil i eydeleggia ydar Stade/ & nidurbriota ydar Helgedoms Kirkiur/ &
eg vil ecke lukta ydarn sætan Ilm.

So vil eg eyda Landed/ad ydar Ouiner sem bwa i þui skulu vndrast þar vppa. Enn ydr
vil eg burt dreyfa/a medal Heidingia/ og vtdraga Suerded epter ydur/ og ydart Land skal
verda eyde/og ydar Borger skulu nidur briotast Þa skal Landenu þocknast og sijner Sabb-
E athz Dagar/so leinge sem þad liggur eyde/og þier erud i ydra Ouina Lande. Ja/ þa skal
Landed hallda Heilagt/og vel byhaga sijner helger Dagar/alla þa stūd þad liggr eyde/ Þar
fyrer ad þier kunned ecke ad hallda heilagt/þa þier ættud ad hallda Heilagt/ þa þier biugg-
ud þar inne.

Og þr ē lifa epter af ydr/þa vil eg giora so deighiartada/i þra Ouina Lāde/ad eitt þiot-
āde Lauf sk ellta þa/ & þr sklu flyia þar fyrer/lijka ē eitt Sūd ellte þa & falla þo eingiñ ellte
þa. Og huer skal falla yfer þueran añañ/lijka sem fyrer Suerde/ eñ þo ad eingeñ ellte þa.
Og þier skulud ecke þora ad reisa ydur i mote ydar Ouinum/og þier skulud eydeleggiast med-
al Heidingiaña/og Land ydra Ouina sk vppsuelgia ydr.

F Enn huørier sem þa lifa epter af ydur/þeir skulu vanmegnast i þeirra Misgiørningum/
i þeirra Ouina Lande/og þeir skulu vanmegnast i þeirra Forfedra Misgiørningum. Þa
skulu þeir kañast vid sijna Misgiørninga/og sinna Forfedra Misgiørninga / med huorium
þr hafa syndgast i mote mier & mothúfst mier. Þar fyrer vil eg gāga i gegn þm/ & i burt re-
ka þa i siña Ouina Land/ Og þar skal þa þeirra oumskorna hiarta audmykia sig / og þa
skal þeim vel þocknast þeirra Misgiørninga Refsing.

Og eg vil minnast a minn Sattmala vid Jacob/ og a minn Sattmala vid Isaac/og a
minn Sattmala vid Abraham/ og eg vil þeinkia a þad Landed sem af þeim er yfergiefed/ &
hefr þocknan a sijnū Huijldar døgū/þa stund ad þad liggr eyde fyrer þeim/ & þm skal byhaga
Refsing sinna Misgiørninga/Þui þeir forsmadu mijn Riettinde fyrer þeim/og þeirra Sæ-
G ler høfdu Vidbiod a mijnum Setningum. Og þo þeir sie i þeirra Ouina Løndum/
þa hefe eg ecke helldur vtskwfad þeim/ og hefe ecke helldur suoddan vidbiod vid þeim/ suo

 sem

sem þad være vigiørt mz þeim/og minn Sattmale mz þeim skyllde ecke meir gillda/Þui eg er
J Neidiñe minniſt Gud Myſkunar ſinnar
DROTTEN þra Gud. Eg vil miñaſt a minn fyrſta Sattmala vid þa/ þa eg færda
þa af Egiptalande/fyrer Neidingianna augum/ ſuo ad eg være þeirra Gud/ Eg DROT-
TIN.

Þeſſer eru þeir Setningar/Domar og Løgmæl/ ſem DROTTIN giørde i millū ſijn
og Jſraelis Sona/a Fiallenu Sinai/fyrer Hond Moſes.

XXVII.

Sierlig Heit Num. 30 Deut. 23
EG DROTTIN talade vid Moſen/z ſagde/Tala þu vid Jſraelis Sonu/ A
og ſeig þu til þeirra/ Þa nockur giører DROTTNI eitt ſierligt Heit/og
pantar ſitt Lijf/þa ſkal þetta vera Lauſnen/Eins manns Perſonu ſm er tutt-
ugu Aara allt þar til hñ er Sextugz / ſkallt þu virda fyrer Fimtijgu Silfur
peninga/epter Helgedomſins Sikle. Kuennmans Perſonu fyrᵉ Þriatijgu
Siclos. Fra Fim̄ Aarum og til Tuttugu Aara/þa ſkilltu virda eins mañs
Perſonu fyrer Tuttugu Siclos/enn eiñrar Kuiñu Perſonu fyrer Tiu Siclos. Sie nockur
Manadar gamall/og iñ til Fim̄ Aara/þa ſkalltu virda eins mans Perſonu fyre Fim̄ Silf-
ur Siclos/ og eiñar Kuinnu Perſonu fyrer þria Silfur Siclos. Enn ſie nockur Sex-
tijgu Aara gamall / og þadan af elldre/þa ſkllt þu virda eins mans Perſonu fyrer Fimtan
Siclus er halþur Eyrer Silþurs
Siclos/enn eirnrar Kuiñu Perſonu fyrer Tiu Siclos. Enn ſie hñ of fatækur til ſuoddan
virdingar/þa ſkal hñ færa ſig fyrer Preſtiñ/z ſo ſkal Preſturiñ virda hañ/Enn hñ ſk virda
hañ/ epter þui ſiñ hñ kann ad forþiena mz ſinne hende/ ſem Heitenu lofad hefur. B
Heite af Fienade
Enn ſie þad nockud Fie ſem menn kuña ad offra DROTTNI / þa er þad allt Heilagt
ſem DROTTNI er giefed. Ecke ſkal byta þui i burt/eda ſkipta þui enu goda fyrer añ-
ad Vont/eda Vondt fyrer gott. Enn ef nockur byter ſijnu Fie i burt fyrer annad/þa ſkal þ
huortueggia Helgaſt DROTtne/Eñ ſie þ ohreint Dyr/þ ſ Meñ þora ei ad offra DRott-
NI/ Þa ſkal færa þad fyrer Preſtiñ/ og Preſturinn ſkal virda þad/huort þad er Gott eda
Lieett/ Og lijka ſ Preſturiñ virderþad/ þa ſkal þad ſuo vera. Enn vilie nockur leyſa þad/
þa ſkal hann giefa þañ Fimta Part meira eñ þ var virt.
Heite vm Hws
Ef nockur helgar ſitt Hws/ad þad ſkule vera DROTTNI Heilagt/Þa ſkal Preſturiñ
virda þad huort þad er gott eda illt/Og lijka ſem Preſturiñ virder þad/ þa ſkal þad ſuo vera.
Enn vilie ſa leyſa þ aptur ſem þad hefur Helgad/þa ſkal hñ leggia þann Fimta part þar
til/af þeim Peningum ſem þad var virt fyrer/ſuo ma þad verda hñs aptur
Heit vm Akra
Ef nockur helgar DROTTNI eirn Akr/af ſijnu Erfdagotze/ Þa ſkal hñ virdaſt þar
epter ſem hñ ber Auoxt til. Bere hñ eirn Gomor Byggs/þa ſkal hañ gillda fimtijge Sil-
fur Siclos. Enn ef hañ helgar ſinn Akur fra Frelſunar Aare/ þa ſkal hañ gillda ep- C
ter ſijnu verde. Enn hafe hñ helgad hñ epter Frelſunar Aared/ Þa ſkal Preſturiñ reikna
epter þeim Aarum ſem epterſtanda til frelſunar Aarſins/og virde hñ þeſſ mun minna
Vilie ſa leyſa Akurinn aptur/ſem hñ hefur helgad/þa ſkal hñ leggia þañ fimta part yf-
er af Peningum/fram yfer þad ſem hñ var virdtur fyrer/ ſo ma hñ bijhallda honum. Enn
vilie hañ ecke leyſa hañ/ enn ſelur hañ nockrum ødrum/ þa ſkal hañ ecke meir ſtanda hon-
um til Lauſnar/helldz ſa ſame Akur ſkal vera DROTTNI Helgadz/nær hñ blijfur frials
a þui Fagnadar Aare/lijka ſem eirn Bøluadz Akur/og ſkal verda Preſtſins erfdagotz
Enn ef nockur helgar DROTTNI eirn Akur/þañ hñ hefur keypt/ z er ecke hñs Erf-
dagotz/Þa ſkal Preſturiñ reikna huad hñ gillder/allt til Fagnadar aarſins/ſo ſk hñ a ſama
Deige giefa þa virding/ſuo hñ ſie DROTTNI Helgadz. Enn a Frelſunar Aare ſk hñ
koma aptur til þeſſ ſem hñ ſellde/og vera hñs Erfdagotz i Landenu. Øll virding ſkal ſkie
epter Helgedomſins Sikle/eñ eirn Siclus giører Tuttugu Giera
Exod. 30 Num. 3 Ezech. 45
Fyrſta Burd ydars Fienadar ſem DROTTNI tilheyrer ædur mz riettu/þad ſkal eing-
inn DROTTNI Helga/huort þat er helldz Naut edz Saudz/þui þat heyrer DROTT-
NI til. Enn ſie nockut ohreint a Fienadenum/þa ſkal mann leyſa þad epter ſijnu verde/z D
leggia þañ fimta part þar yfer. Vilie hann ecke leyſa þad / þa ma þad ſeliaſt fyrer ſitt
verd.

Menn ſkulu eckert Bannfært ſelia edur leyſa/ þad nockur hefur helgad DROTT-
NE

NE/af øllu þui sem hañ a/ huort pad er helldur Madur/ Fienadur/ edur Erfdar Akur/ Þui allt suoddan Bañfært/ er þad allra Nelgasta fyrer DROTTNI. Menn skulu og onguañ Bañfærdan mann leysa/ helldur skal hñ vissuliga deyia. Nuad bañfært er

Allur tiunde partur i Landenu/ bæde af Jardarinnar Groda/ og so af Trianna Auexte heyrer DROTTNI til/ og sk vera DROTTNI helgad. Enn vilie nockur leysa sijna Tiund/ þa sk hñ giefa fimta part þar yfer/ Og alla Tiund af Nautum og Saudum/ og vad sem geingur vnder Fiehirdes Staf/ þad sk vera ein Neiløg Tiund DROTTINS. Eige sk spyria ad þui huort þad er Gott eda Vont/ og eige helldur skipta þui/ enn sie þui bytt / þa sk huorttueggia vera Neilagt/ og ecke leysast. Tiunder

Þesse eru þau Bod/ sem DROTTIN baud Mose/ til Israelis Sona/ a Fiallenu Sinai.

Ender þeirrar Pridiu Bokar Moses

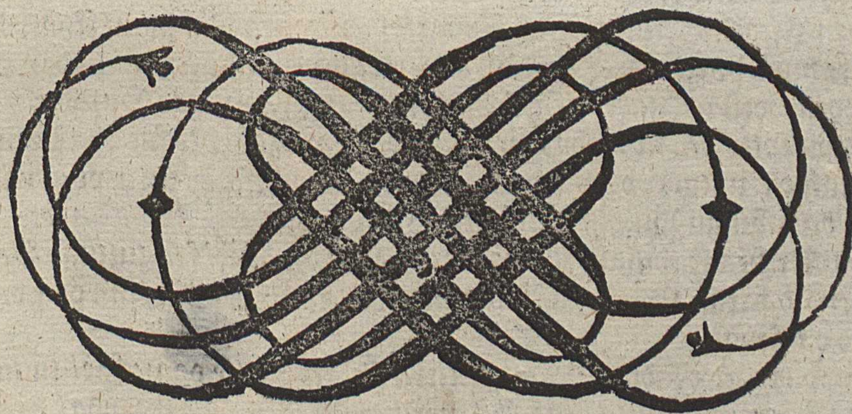

I.

Exod. 30 DROTTEN talade vid Mosen A
Num. 26 i Eydemørku Sinai/ i Vitnisburdar Budinne/ a
þm fyrsta Deige i ødrum Manade/ og a ødru Aa-
re epter þad sm þeir voru vtgeingner af Egiptalan-
de/ og sagde/ Reikned Mañtal alls Almwgans Is-
raels Sona/ epter þeirra Kynkuijslum/ z þra Fed-
ra Nwsum og Nøfnum/ Allt Kallkyns/ høfud
fyrer høfud/ þeir sem eru Tuttugu Aara z þadan
af elldre/ alla þa sem Vopn fœrer eru til Bardaga
af Israel. Og þu z Aaron skulud telia þa epter
sijnum fiølda / z þid skulut taka til yckar eiñ af hu-
re Kynkuijsl/ og setia hann til eins Nofdingia yfer
sijns Fødurs Nws.

Nøfn tolf Israelis Høfdingia

Þesse eru Nofn Nøfdingiaña sem standa sklu B
hia ydr. Af Ruben sk vera EliZur/ Son Zedeur.
Af Simeon sk vera Zelumiel/ Son ZuriSadai. Af Juda sk vera Nahesson/ Son Amina-
dab. Af Isaschar sk vera Nethaneel/ Son Zuar. Af Zebulon sk vera Eliab/ Son He-
lon. Af Joseps sonum af Ephraim sk vera Elisama/ Son Amihud. Af Manasse sk ve-
ra Gamliel/ Son Pedazur. Af BenJamin sk vera Abedan/ Son Gideoni. Af Dan skal
vera Ahiezer/ Son AmiSadai. Af Asser sk vera Pagiel/ Son Ochran. Af Gad sk vera
Eliasaph/ Son Deguel. Af Nephthali sk vera Ahira/ Son Enan.

Mañtal tolf Kynþatta Israels

Þesser eru þeir yppustu af Almuganum / Nøfudzmenn af Kyne þeirra Fedra/ sem voru
enu yppustu Nøfud og Nofdingiar i Israel. Og Moses og Aaron toku þa til sijn/ suo sem
þeir voru nu nøfnum nefnder. Þeir søfnudu øllum Almwganum til samans/ a þeim fyrsta
Deige i ødrum Manude/ og reiknudu þa epter þeirra Fœdingu/ Kyne/ Nøfnu z Neimkyñe/
tuituga og þadan af Elldre/ høfud fyrer høfud/ sem DROTTIN hafde boded Mose/
Og þeir tøldu þa i Eydemørku Sinai

1 Ruben
Syner Ruben Israelis Frumgietna Sonar/ epter þeirra Fœdingu/ Kynslod/ þeirra Fed- C
ra Nwse og nøfnum/ høfud fyrer høfud/ aller Kallmeñ tuituger og þadan af Elldre/ þeir
sem vopnfœrer voru/ voru reiknader af ætt Ruben/ sex og Fiorutijge Þusunder z Fim Nundrud.

2 Simeon
Syner Simeon epter þeirra Fœdingu/ Kyne og Neimkyñe/ Nafne og Tølu/ høfud fyrer
høfud/ aller Kallmeñ tuituger og þadan af elldre/ sm vopnfœrer voru/ voru reiknader af Ky-
ne Simeon/ niu og fimtijgu Þusunder og þriu Nundrud.

3 Gad
Syner Gad epter þra Fœdingu/ Kyne/ Fedra Nwse z nafne/ fra tuttugu Aarum z þadan
af/ sem fœrer voru ad fara i Bardaga/ voru reiknader af Kyne Gad/ fim og fiorutijge Þusun-
der/ sex Nundrud og Fimtijge

4 Juda
Syner Juda epter þra Fœdingu/ Kyne/ þeirra Fedra Nwse og nafne/ tuituger og þadan
af elldre/ þeir sem fœrer voru til Bardaga / voru reiknader af ætt Juda/ fiorar og siøtijger
Þusunder/ og sex Nundrud.

5 Isaschar
Syner Isaschar/ epter þra Fœdingu/ Kyne/ þeirra Fedra Nwse z Nøfnum/ tuttugu vet-
ra/ z þadan af elldre/ vopnfœrer til Bardaga/ voru talder af Kyne Isaschar/ fiorar z fimtijge D
Þusunder og fiøgur Nundrud.

6 Sebulon
Syner Sebulon epter þeirra Fœdingu/ Kyne/ þra Fedra Nwse og nøfnum/ tuituger / og
þadan af Elldre/ sem vopnfœrer voru/ voru reiknader af Kyne Sebulon/ siø z fimtijge Þusun-
der og fiøgur Nundrud.

7 Ephraim
Syner Joseph af Ephraim/ epter þeirra Fœdingu/ Kyne/ þeirra Fødurs hwse z Nøf-
num/ tuituger og þadan af elldre/ s vopnfœrer voru til Bardaga reiknader af Kyne Ephra-
im/ fiorutijge Þusunder og fim Nundrud.

8 Manasses
Syner Manasses epter þeirra Fœdingu/ Kyne/ þra Fedra hwse z Nafne/ tuttugu vetra
og þadan af elldre/ sem dugliger voru ad draga i Strijd/ voru talder til Manasses ættar/ tolf
og tuttugu Þusunder og tuø Nundrud

Syner

Syner BenJamin/epter þeirra Fædingu/ Kyne þra Fedra Hwsum ⁊ Nøfnum/tuttugu 9
vetra/⁊ þadan af elldre/þeir sem duganliger voru ad draga i Strijd/ voru reiknader af Kyne BenJamin
BenJamin/ fim̄ ⁊ þriatijgu Þusunder ⁊ fiøgur Hundrud.
Syner Dan/ epter þeirra fædingu/ Kyne/ þeirra Fedra Hwse og nøfnū/ tuituger og 10
þar yfer/þeir sem̄ hrauster voru ad draga i Strijd/voru talder af Kyne Dan/tuær og Sextijge Dan
Þusunder/og siø Hundrut.
F Syner Asser/ epter þeirra Fædingu/ Kyne/ þeirra Fedra Hwse og Nøfnum/tuituger og 11
þadan af elldre/sem dugliger voru ad draga i Strijd/ voru talder af Kyne Asser/ein og fioru- Asser
tijge Þusund/og fim̄ Hundrud.
Syner Nephthali/epter þeirra Fædingu/Kyne/þra Fedra hwse ⁊ Nøfnum/tuituger men̄ 12
⁊ þadan af elldre/s̄ duganliger voru ad draga i Strijd/voru talder af Kyne Nephthali/þriar Nephthali
og fim̄tijgu Þusunder/⁊ fiøgur Hundrud.
Þesser eru þeir/ hueria Moses og Aaron reiknudu/ og þeir tolf Israelis Høfdingiar/ Man̄tal allz
sierhuør þessara var yfer sin̄a Fedra Hwse. Og man̄tal allra Israelis Sona/ epter þeirra Israels/vndan
Fedra Hwse/þeir sem tuituger voru/ ⁊ þadan af elldre/sem̄ vopnfærer voru til Bardaga/ med- teknum Leuitis
al Israel/var sex sinnum Hundrad Þusunder manna/ þriar Þusunder/ fim̄ Hundrud og fim̄
tijgu. Enn Leuitarner epter þeirra Fedra ætt/voru ecke talder hier med.
G Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Þu skallt ecke telia Leui ætt/ ⁊ eige reikna Kynþattur
þeirra Man̄tal/a medal Israels Sona/ Helldr skallt þu skicka þa til Vitnisburdarbwdar- Leui
innar/ og til allra hennar Kiera/ og til allz hennar vmbwnadar/Og þeir skulu bera Tialld-
bwdena/og allan̄ þan̄ vmbwnad sem hen̄e fylger/Og þr skulu vakta þar vppa/og skulu setia
sijn Tiolld/kring vm Tialldbwdena. Og þegar Men̄ eiga ad ferdast/þa skulu Leuitarner
taka Tialldbwdena ofan/ En̄ sem Heren̄ setur sijnar Tialldbwder/þa skulu þr reisa Tialld- Embætte
bwdena vpp. Og ef nockur Framande kiemur þar vid/ þa skal hn̄ deyia. Israelis syner Leuitanna
skulu legga sig/ sierhuor j sijnū Herbwdū / og hia Merke sijns Lids. En̄ Leuitarner sku-
lu tiallda i kringum Vitnisburdarins Tialldbwd/so ad þar kome ecke nockur Reide yfer Al-
mugan Israelis Sona/Þui sklu Leuitarn' hallda Vardhalld hia Vitnisburdarins Tialld-
bwd. Og Israels Syner giordu allt/so sem DROTTIN hafde boded Mose.

II.

A OG DROTTIN talade vid Mosen og Aaron/og sagde / Israelis Syner Skipan
sklu reisa þeirra Herbwder/vtan vm kring Vitnisburdarbwdena/huor vnder Herbudan̄a
sijnu Merke ⁊ Teikne/ept' þeirra Fedra husum. Israels Sona
Juda skal setia sijnar Herbwder fyrer austan fram̄ / mz sijnu Merke/og
øllum Her/þeirra Høfdinge Nahesson/Son Aminadab/og han̄s Her/sem er Herbwder
ad Manntale/fiorar og siøtijgu Þusunder og sex Hundrud. Næst honum Juda/i Austur/þra Tialldbwdin̄e
skal Isaschar Kynkuijsl sijnar Herbwder reisa/ þeirra Høfudz madr Nethaneel Son Zuar/
og hn̄s reiknadur her/fiorar og fim̄tijge Þusunder og fiogur Hundrud. Þar næst Sebulons
ætt/þeirra Høfdinge Eliab/Son Helon/og hn̄s reiknadur Her/siø ⁊ Fim̄tijger Þusunder/og
fiøgur Hundrud. So ad aller þr sem heyra til Juda Herbwdum/ eru i ein̄e Sum̄a/ Hund-
rad Þusunder/og sex og attatijger Þusunder/og fiogur Hundrut/ sem heyrer til þeirra Her/
Og skulu reisa fremster.
C I Sudr skal vera Merke Ruben/ og Tialldbwd mz sijnum Her/þeirra Høfdinge Elizur Herbwder
Son Sedeur/og hn̄s reiknadur Her/sex og Fiorutijger Þusunder/⁊ fim̄ Hundrud. Næst hm̄ Ruben i Sudr/
sk Simeons Kynþattr setia sinar Herbwder/ þra Høfdinge Selumiel Son ZuriSadai/⁊ þra Tialldbwdin̄e
hn̄s reiknadr Her/ niu ⁊ fim̄tije Þusunder/ ⁊ þriu Hundrud. Þar næst Kyn Gad/þra Høf-
dinge Eleazar Son Reguels/⁊ hn̄s reiknadr Her/sem er fim̄ ⁊ fioruttijger Þusunder/sex Hun-
drut og Fim̄tijgu/So ad aller þeir sem heyra til Rubens Herbwdum / eru ad Man̄tale reikn-
ader/Hundrad Þusund/og eitt og fim̄tijgu Þusund/og fiogr Hundrut og fim̄tijge / sem heyrer
til þeirra Her/Og þeir skulu reisa næst þeim fyrstu.
Þar næst skal Vitnisburdarins Tialldbwd fara mz Leuitan̄a Herbwdunum/riett a mz-
al Herbwdanna/⁊ allt epter þui sem þeir leggia sig nidur/so sklu þr og ferdast/huør i sijnum Leuitanna
stad/vnder sijnu Merke. Herbuder

I Vest.

I Vestur skulu Ephraims Herbwder/og Merke liggia mz sijnum Her/ Peirra Hofdinge
Herbwder Ephraim i Vestur skal vera Elisama Son Amihud/og hns reiknadur Her/ er ad mantale fiorutiu Þusunder/ z fim Hundrud. Enn hia þeim skal Manasse ætt leggia sig/ Þeirra Hofdinge Gamliel Son Pedazur/ z hns reiknadur Her/tuær og þriatijse Þusunder z tuo Hundrud. Þar næst Ben-Iiamins Kynþattur/þeirra Hofdinge Albidan Son Gedeoni/hns reiknadr Her ad manntale/sim og Þriatijge Þusunder/og fiogur Hundrud. So ad aller þeir sem heyra til Ephraims Herbwdum/þeir eru samanreiknader epter Manntale/Hundrad Þusund/og atta Þusund z eitt Hundrad/þeir sem heyra til hns Her/Og þr skulu vera i þridiu Fylkingu þa þeir reisa.

Herbwder Dan/ i nordur fra Tialldbudinne Herbwder Dan og Merke skal vera i Nordur/mz sijnum Her/Þeirra Hofdinge Ahieser Son AmiZadai/ hns reiknadr Her/tuo og Sextijgu Þusundrud/og sio Hundrud. Hia hm sk Asser Kynþattur leggia sig/ Þeirra Hofdinge Pagiel Son Ochran/hns reiknadur Her/ eitt og fiorutijge Þusund/ z fim Hundrud. Þar næst Nephthali ætt/Þeirra Hofdinge Ahira Son Enan/hns reiknadr Her/þriar og Fimtijge Þusunder/og fiogur Hundrud/ So ad aller þeir sem heyra til Herbwdum Dan/ eru reiknader/ hundrad Þusund/sio og Fimtijge Þusunder/og sex Hundrud/Og þeir skulu vera þeir enu seinustu/ sem ad reisa vt mz þra Merkium. D

Summa og Manntal Israelis Sona Þetta er Mantaled allra Israelis Sona epter þeirra Fedra hwse/ z Herbwdum/mz þra Her/Sex sinnum hundrad Þusunda/þriar Þusunder fim Hundrud og Fimtijge. Enn Leuitarner voru ecke talder j þessu mantale/a medal Israelis Sona/ sem DROTTIN hafde

Num. 1 bifalad Mose. Og Israelis Syner giordu allt saman/so sem DROTTIN hafde bodet

Exod. 12 Mose/og settu Herbwdernar vnder þeirra Merke/og drogu vt huor mz sijnum Kynþatte/ epter þeirra Fedra Hwse.

III.

Aarons Syner Exod. 6 Leui. 12 1 Parali. 24 Þesse er Kynþattur Aarons og Moses/a þm tijma er DROTTIN talade vid Mosen a Sinai Fialle/og þesse eru nøfn Aarons Sona. Sa fyrste var Nadab/hns Frumgietin Son/þar næst Abihu/ Eleazar og Ithamar. Þesse eru Aarons Sona nøfn/ sem smurder voru til Kiennemanna/og þeirra hendur voru fylldar til Presta Embættis. Enn Nadab og Abihu Dou fyrer DROTTNI/þa þeir offrudu anarligum Ellde fyrer DROTTNE/i Eydemørku Sinai/og þeir høfdu ongua Syne. Enn Eleazar z Ithamar frømdu PrestEmbætted mz þra Fødr Aaron. A

Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Lættu Leui ætt koma fram/ og skicka þu hana til Prestsins Aarons/ad þeir þione honum/ og take vara vppa hns og alls Almwgans Þionustu/fyrer Tialldbwd Vitnisburdarins/og ad þeir take vara a þionustune i Tialldbwdinne/z ad giæta alls Vmbunadar i Vitnisburdarins Tialldbwd/ z hafe vakt a Israelis sonu/til ad þiona i Tialldbwdarennar Þionustu. Og þu skt giefa Leuitana Aarone/og Sonum hns/af Israelis Sonum. Enn Aaron og hns Sonu skallt þu skicka til/ad þr vakte sitt Kiennemannligt Embætte/ Ef þar geingur Framande til/ hann skal deyia.

Og DROTTIN talade vid Mosen/ og sagde/ Sia/eg hefe teked Leuitana medal Israelis Sona/i staden allra Frumgietninga/s ad opna sitt Modurlijf/ a medal Israels Sona/ suo ad Leuitarner skulu heyra mier til. Þuiad þeir fyrstu Frumburder eru miner/ sijdan

Exod. 13 eg i hel slo alla Frumburde i Egiptalande/þa helgade eg mier allan Frumburd i Israel/ad þr skylldu heyra mier til/bæde af Monnum z Fienade/Eg DROTTIN. B

Talan a Sonum Leui Exod. 6 Og DROTTIN talade vid Mosen i Eydemørku Sinai/z sagde/ Tel þu Leui Sonu epter þeirra Fedra hwse/og Kynþattum/alla þa sem eru Kallkyns eins Manadar gamler/z þadan af. Og so talde Moses þa epter ordum DROTTINS/so sem hn hafde bifalad. Og þesse voru nøfn Leui Sona/Gerson/Kahath/Merari. En Gersons Sona nøfn i þra Kynþattum voru Libni og Simei. Syner Kahath i þra Kynþattum voru Amram/ Jezear/Hebrom og Vsiel. Syner Merai i sijnum Kynþattum/ voru Mahel og Musi/ Þetta eru Leuitanna Kynþætter/epter þeirra Fedra Heimkynne.

1 Gersonitar Þesser eru Kynþætter Gerson/Libnitar og Simeitar/ Þeirra Manntal sem talder voru/ var sio Þusundrud/og fim hundrud/aller þeir sem voru af Kallkyni/eins Manadar gamler/ C

z þa-

og þadan af elldre. Og su sama Gersonita ætt/skal setia sijnar Nerbwder bak vid Tialldbwdena i Vestur. Eliasaph Son Lael skal vera þeirra Høfdinge. Þeir skulu taka vara vppa Vitnisburdarins Tialldbwd/ sem er a Tialldenu og Tialldbwdenne/ hennar Þake/ z a Dwknum fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyrum/ z a Sparlekunum til Forgardsins/ og a Dwknum i Forgardsins dyrum/ sem geingur i kring vm Tialldbwdena z i kring vm Alltarid/a Støgunum/og a ollu þui sem heyrer til þre Þionustugiord.

E Þesser eru Kynþætter Kahath/Amramitar/ Jezeharitar/ Nebronitar/ z Vsielitar/ aller Kallkyns Manadar gamler/og þadan af elldre/þeir sem voru ad tølu ætta Þusund/og Sex Nundrud/sem vara toku a Nelgedomenum. Og þeir skulu leggia sig a þeirre sydre sijdu hia Tialldbwdinne. Elizaphan Son Vsiel skal vera þra Nøfdinge. Og þeir skulu vardueita Ørkena/ Borded/ Kiertestikuna/Alltarid/og þau Verkfære sem heyra til Nelgedomenum/ ad giora Þienustu mz/og Dwkana og þad sem heyrer til þeirre Þionustu. Enn Eleazar Son Aarons Prestz / skal vera Nøfdingenn og allra ædstur af Leuitunum/ yfer þeim sem eru skickader til ad vardueit a Nelgedomenn. 2 Kahathitar

D Þetta eru Merari Kynþætter/ Mahelitar/ og Musitar/ sem voru reiknader ad tølu / sex Þusunder/og tuo Nundrud/allt þad Kallkyns var / Manadargamler/ og þadan af elldre. Zuriel son Abihail/skal vera þra Nøfdinge. Og þr sklu leggia sig a nyrdre sijdu/vid Tialldbwdena. Og þeirra Embætte skal vera/ad taka vara a Fiølunum / og a Staungunum/a Stolpunum/og a Fotunum til Tialldbwdarinnar/og a Vmbwnadenum sem heyrer til þeirre Þionustu/ suo og a Stolpunum/ i kring vm Tialldbwdar Gardenn/ og a Fotunum/ og a Nælunum/og so lijka a Støgunum. 3 Meraritar

E Enn Moses og Aaron og hans Syner skulu setia þeirra Landtiolld fyrer Austan Vitnisburdarinnar Tialldbwd/so þeir meige taka vara vppa Nelgedomenum / og a Israelis Sonum. Enn ef nockur Framande kiemz þar nær/þa skal hann deyia. Aller Leuitarner þeir sem Moses og Aaron høfdu taled/epter Orde DROTTINS/aller þr s Kallkyns voru/Manadargamler og þadan af elldre/i þra Kynþattum voru tuær og tuttugu Þusunder. Summa allra Leuitanna

Og DROTTINN sagde til Mosen/ Tel alla Frumgietninga þa s eru Kallkyns/ medal Israelis Sona/Manadargamla/og þadan af elldre/og tak toluna og þra Nøfn. Og þu skallt fraskilia mier til handa/ s er DROTTIN/ Leuitana/ i staden allra Frumburda a medal Israels sona/og Leuitana Fie i staden allz fyrsta Frumburdar medal Israelis Sona

F Fienadar. Og Moses talde sem DROTTINN baud honum/alla Frumburde a medal Israelis Sona/Manadar gamla z þadan af elldre/þr voru tuær z tuttugu Þusunder/ z tuo Nundrud/ z þrijr z siotijgu.

Og DROTTINN talade til Mosen/og sagde/ Tak þu Leuitana i staden allra Frumgietinna/medal Israels Sona/og Leuitanna Fienad/fyrer þra Fienad/so ad Leuitarner heyre mier til/Eg em DROTTINN. Enn þu skallt taka Lausnar Peninga fyrer þau tuo hundrud þria og Siotijge sem Frumgietner eru a medal Israels Sona/ z voru yfer Leuitanna tø- Siclus er halfur Dalur

G lu/fimm Siklos fyrer huert Nøfud/til Lausnar/epter Nelgedomsins Sikle(enn tuttugu Giera gillda eirn Sikel)og þu skallt afhenda Aarone og hans Sonum þessa Peninga/sem so er yfer toluna. So tok Moses Lausnar Peninga þeirra sem afhlaups voru/framm yfer Leuitanna tølu/af þeim Frumgietnu Israelis Sonum/ Þusund/Þriuhundrud og fimm og sextijgu Siklos/ epter Nelgedomsins Sikle/Og hann gaf Aarone og hans Sonum þa Peninga/epter DROTTINS Orde/sem DROTTINN hafde boded Mose. Exod. 30 Leuit. 27 Ezech. 45

IIII.

A

G DROTTINN talade vid Mosen og Aaron/z sagde/Tel þu alla Sonu Kahath/ sier i lage fra Sonum Leui/epter þra Kynkuijslum/ og Fedra hwse/þa s eru þriatijge Aara/z þadan af elldre/ til Fimtugs Alldurs/alla þa sem duganliger eru ad draga i Strijd/ ad þr þione i Vitnisburdarins Tialldbwd. Þetta skal vera Embætte Sona Kahath/ i Vitnisburdar Bwdinne/ sem er þ allra Nelgasta.

Þa Nerinn suipter Nerbwdunum/ þa skal Aaron og hans Syner ganga inn/ z ofan taka Fortialldid/ og vefia i þui Ørkena Vitnisburdarins/ z leggia þar yfer Felld af Greifings

1 ings Skinnum/og breida eitt gult Klæde þar ofan a/og leggia Steingurnar þar til. Og
Arons z hns þeir skulu z so breida eitt gult Klæde yfer Skodunar Bordred/z leggia þar til Føten/Skeider-
Sona Embætte nar/Skalernar/z Konnurnar til ad skeinckia af z a/og þad huorsdagliga Braud skal liggia
þar a. Og þeir skulu breida þar yfer eitt dreyrrautt Klæde/ og þekia þad sama med einu
Þake af Greyfingia skinne/z setia Steingurnar þar til.
So skulu þeir taka eitt gult Klæde/ og sueipa þar j Kiertistikuna/og Lampana/Liosa-
søxen/Skaraklofana til ad slöckua Liosen/og øll Vidsmiørs Kieren/sm heyra til Þionustu-
giordinne/og sueipa þar i kring vm allt saman Greifingia Skinne/og leggia þ vppa Bør-
urnar. So skulu þeir og breida eitt gult Klæde yfer Gull Alltared/og hylia þad mz einu Þa
ke af Greifingiaskinne/og setta Steingurnar þar til. Þeir skulu og sueipa øll þau Kier s
þeir hafa til Þionustunnar i Helgedomenum/i einu gulu Klæde/ z hylia þar yfer mz Greifing
iaskinne/og leggia þad a Børunnar. Þeir skulu suo Klaara Øskuna af Alltarenu/og brei
da eitt Skarlatsklæde þar yfer/og læta Kieren þar til/sm ad heyra til þre Þionustunne/ Elld
pønur/Matkroka/Ausur/Munnlaugar/mz øllum Alltaresins Kierum/ Og þeir skulu breida
eitt Þak þar yfer af Greifingiaskinne/ og setia Steingurnar þar til.
Sem Aaron og hns Syner hafa þetta fullgiort/z þaked Helgedominn/ z allann hns Vm- B
bwnad/þegar Herinn suipter Herbwdum/ Epter þad skulu syner Kahath ganga inn/ og bera
2 þad/Og þeir skulu ecke snerta Helgedominn/so þeir deye ecke. Þessar eru Byrder Sona Ka-
Kahatitanna hath/ i Vitnisburdarins Tialldbwd. Og Eleazar son Aarons Prests/sk hafa þad Em-
Embætti bætte / ad skicka Oleum til Liosanna/og Jurter til Reykelsis /og þad dagliga Matoffur og
3 smurningar Oleum/ad hn siae fyrer allre Tialld Bwdinne/og øllu þui s þar er inne i Helge-
Eleaser Embætte domenum/og fyrer Helgedomsins Kierum.
Og DROTTIN talade vid Mosen z Aaron/og sagde/ Þier skulud ecke læta Kynþatt
Kahathitanna ættar fordiarfa sig/a medal Leuitanna. Enn þetta skulu þier giora þeim/
so þeir meige lifa enn ecke deyia/ef þeir annars snerta þad allra Helgasta. Aaron og hns
Syner sklu ganga inn/z setia huørn til sijns Embættis og byrdar. Enn þeir skulu ecke gan-
ga inn ad skoda Helgedomen þa þr þekia hn/so þeir deyie ecke
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Tak þu Manntal Sona Gerson/epter
þeirra Fedra hwse/og Kynþattum/þa sem eru þriatyge Aara og þadan af Elldre / allt til
fimmtugasta Aars/og skicka þeim øllum sem duganliger eru ad draga i Strijd/ ad þeir þione i
Vitnisburdarins Tialldbwd. Enn þetta sk vera Embætte þeirrar Gersonitis ættar/ad þio-
4 na og bera. Þeir skulu bera Tiollden Tialldbwdarinnar/ og Vitnisburdarbwdarinnar/
Gersonika og hennar Þak/og Þøken af Greifingiaskinnunu/sem þar er vtan vm/og Fortiallded i Vitnis
Embætte burdarins tiallo Bwdardyrru/og Langtiollden Tialldbudar Gardsins/ og Fortiallded i inngøn-
gu Tialldbwdar Gardsins/þess sem er i kring vm Tialldbwdena og Alltared/og þra Stog/
og øll þeirra Embættis Verkfære/og allt þad sem heyrer til þeirra Embætte. Syner Ger- C
son skulu giora sijn Embætte/epter Aarons z hns Sona ordu/mz øllu þui sem þeir skulu bera
og giora. Og þier skulud sia til/ad þeir take vara a øllum sijnum byrdum. Og þetta skal
vera Sona Gersonis z Kynþattar Embætte/i Vitnisburdarins Tialldbwd /Og þra vard-
halld skal vera vnder hende Ithamar Sonar Aarons Prestz.
Þu skallt og skicka Merari Sonum/ epter þeirra Kynþattum og Fedrahwse/ fra þria-
5 tyge Aarum og þadan af til Fimmtyge Aara/øllum þeim s duganliger eru ad draga i Strijd/
Merarikaka ad þr hafe eitt Embætte i Vitnisburdarins Tialldbwd. Enn þta eru þra Byrdar/epter øllu
Embætte þeirra Embætte i Sattmalans Tialldbwd/Þeir skulu bera Fialernar/Steingurnar z Stol-
pana/og Fæturnar til Tialldbwdarinnar/so og Stolpana til Tialldbwdar Gardsins allt ym
kring/og so Fæturnar/og Nælana og Støgen/mz øllum sijnum vmbunade epter øllu þeirra
Embætte. Þier skulut skipa til huorium sinn part af Byrdunum / til ad taka vara vpp a.
Þetta skal vera Embætte Merari Sona ættar/allt þad sm þeir skulu giora i Vitnisburdar-
ins Tialldbwd/vnder hende Ithamar Sonar Aarons Prestz.
T Og Moses og Aaron z Hofdingiar Almugans tøldu þa Sonu Kathathitanna/epter þra
Manntal Ka- Kynþattum og Fedrahuse/ Þrijtuga og þadan af elldre/inn til fimmtyge Aara / aller þeir sem
hathitanna duganliger voru ad draga i Strijd/ ad þeir skylldu þiona i Sattmalans Tialldbud / og þeir
Kynþattar voru ad tølu tuær Þusunder siø Hundrud/ z Fimmtyge. Þetta er Manntal Kathathitanna ætt-
ar/sem høfdu aller nockud ad þiona/i Vitnisburdarins Tialldbwd/ huoria Moses z Aaron
tøldu/epter DROTTINS orde fyrer Mosen.

D Syner Gerson voru & so kallder epter þra Kynkuijslum & Fedra hwse/fra Þriatijgu Aara
gømlum og þar epter/til fimtugs alldurs/aller þeir sem duganliger voru i Strijd/ad þr skyll- 2
du þiona i Vitnisburdarins Tialldbwd/og þeirra Manntal var tuær Þusunder sex Hund- Gersonitar
rud og Þriatijge. Þad er talan a ætt Sona Gerson/ huørier aller nockut høfdu ad þio-
na i Vitnisburdarins Tialldbwdinne/huoria Moses og Aaron tøldu epter Orde DROT-
TINS.

Syner Merari voru og so kallder/epter þeirra Kynkuijslum og Fedra hwse/fra Þritugum
og þadan af til Fimtugs Alldurs/aller þeir sem duganliger voru til Strijds/ ad þeir skylldu 3
þiona i Vitnisburdarins Tialldbwd/og þeir voru ad tølu Þriar Þusunder & tuø Hundrud. Meraritar
Þetta er talan a Merari Sona ættkuijsl/sem Moses og Aaron tøldu epter Ordum DRO-
TTINS/fyrer Mosen.

Manntal allra Leuitanna/sem Moses og Aaron/& Israels Høfdingiar tøldu/epter þra
Kynþættum og Fedra huse/ þeir sem voru Þriatijge Aara og þadan af elldre/ inn til Fim- Suma allra
tugs Alldurs/sem aller geingu inn ad þiona huør sijna Þionustu/ og bera Byrdar i Vitnis- Leuitanna
burdarins Tialldbwd/voru atta Þusunder fim̄ Hundrud og Attatijge/huørier talder voru ep-
ter DROTTINS Ordum/ fyrer Mosen/ huør til sijns Embættis og Byrdar/s DRO-
TTIN hafde boded Mose.

V.

A OG DROTTIN talade vid Mosen/& sagde/Biod þu Israelis Sonum/ad
þeir late vt af Herbwdunum alla Spitelskamenn/og alla þa sem hafa raud- Huorier læ-
lifada afrææs/og þa sem eru ohreiner ordner af nockru daudu Lijke/ Bæde men̄ tast skulu
& Kuinur þa skulu þier reka vt fyrer Herbwdernar/so þeir saurge ecke þeirra vtan Herbuda
Herbwder/ j huorium eg by a medal þeirra. Og Israelis Syner giørdu so/&
lietu þa vt fyrer Herbwdernar/sem DROTTIN hafde boded Mose.
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Tala þu til Israelis Sona/ og seig þu
til þeirra/Þegar nockur madr eda Kuinna brytur nockud i mote ødrum/og syndgast þar med Skulld
i mote DROTTNI/Þa er su Sæl søkud. Og þeir skulu iata sijna Synd/þa sem þeir Offur
hafa giørt/og þeir skulu forlijka sijna skulld mz høfud Suminne/ og skal yfer leggia þann
fimtapart þar til/og giefa honum sem þeir hafa a mote giørt. Enn sie þar eingen̄ sem þn̄
bitaling medtekur/Þa skal þad giefast DROTTNI/ og er Prestsins / ad vndanteknum
þeim Forlijkunar Hrwt/mz huorium hn̄ blijfur forlijktur. So skal og huørt Vpplyptingar
B Offur/af øllu þui sem Israelis Syner Helga og offra Prestinū/heyra honum til/Og ef ein-
huor giefur Prestenum nockud/þa skal þad og heyra honum til.
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Tala þu vid Israelis Sonu/og seig til
þeirra/Ef nockurs Manns Eigenkuiña vijkur fra sijnum Mañe/& misgiører vid hn̄/& ein- Vpplyptin-
huor liggr mz henne/enn er þo huled fyrer Mañsins Augum/og er duled fyrer honum at hun gar Offur
sie saurgud/og hn̄ giefur ecke sannad þad vppa hana/þuiad hun er ecke gripen i þm giørnin-
ge/Og vandlætingar Ande vppæser Mañen/ so ad hn̄ er vandlætur vm sijna Kuinnu/huort
sem hun er saurug eda osaurug. Þa skal hn̄ leida hana til Prestsins/og færa eitt Offur fy-
rer heñe/eirn tiunda part af Epha ByggMiøl/og rijde þar onguo Oleo a/ eige helldr leggie
Reykelse þar vppa/ Þui þ er eitt Vandlætis Offur & Skyrslu Offur ransakande Misgiør-
ninginn.
C Sijdan skal Presturinn hafa hana fram̄/og leida hana fyrer DROTTIN / og hann
skal taka af þui Helgu Vatne i einu Leirkere/ og Dupt af Golfe Tialldbwdarinnar / og
kasta i Vatned. Og hn̄ skal leida Kuinnuna fyrer DROTTIN/& læta hana vera ber-
hofdada/og leggia SkyrsluOffred sem er eitt Vandlætis Offur vppa hennar Hønd. Og
Presturinn skal hafa beiskt bøluad Vatn i sinne Hende/og særa Kuiñuna & seigia til heñar/
Hafe eingen̄ Madr leiged med þier/og ert þu ecke hlaupen fra þijnum Mañe ad þu hefur so
saurgat þig/Þa skal þetta beiska bøluada Vatn ecke skada þig.
Enn siertu hlaupen fra þijnum Manne/og þu ert saurgud/og hafe nockur Madur leiged Huorsu aluar
med þier/annar enn þinn Madr. Þa skal Presturin̄ særa Kuiñuna/mz eirnre þuilijkre sæ- liga Gud vill
ringu/og seigia til hennar/DROTTIN giefe þig til Bøluanar og til eins Eidz a medal hafa Hiuskapin̄
Hreinan̄ og
Helgan̄

þijns

þÿns Folks/so ad DROTTJN læte þÿnar Lendar fwna/og þinn Kuid vppbolgna. So
gange nu þetta Bøluada Vatn i þinn Kuid/so ad þinn Kuidr bolgne og þÿnar Lendar fw-
ne. Og Konan skal seigia/Amen/ Amen.
Sÿdan skal Presturinn skrifa þessa Bøluan vppa eitt Blad/ ⁊ þuo þad af mz þui beiska
Vatne/og skal giefa Konunne af þui beiska og bøluada Vatne ad drecka. Og sem þad bei-
ska ⁊ bøluada Vatn er komid i hana/þa skal Presturinn taka þ VandlætisOffur af hen̄ar
hende/og veifa þui fyrer DROTTNJ til eins Matoffurs/og offra þui yfer Alltarid / sem
er/Hn̄ skal taka eina Hønd fulla af Matoffre til hennar SkyrsluOffurs/og vpptendra þat
a Alltarenu/og epter þad giefe hn̄ Konun̄e Vatned ad drecka. Og sem hun hefur drucked D
Vatned/Sie hun þa ohrein og hafe misgiørt/i mote sÿnū Man̄e/Þa skal þ bøluada Vatn
fara i hana / og vera henne beiskt/ suo hennar Kuidr sk vppbolna/ og hen̄ar Lendar fwna/
Og su Kona skal vera bøluod a medal sÿns Folks. Enn sie su Kuin̄a ecke ohrein/ helldur
Hrein/Þa sk þad ecke skada hana/ og mun hun ecke vera Obyrja.
Þetta er Vandlætis Løgmaal/nær ein Kuin̄a vÿkur fra sÿnum Man̄e/og verdr Ohrein.
Eda ef eirn Vädlætingar Ande vppkueiker Man̄en/ad hn̄ vädlæter vm sÿna Kuin̄u/ So hsk
leider hana fyrer DROTten̄/og Prestrin̄ giører henne allt þetta epter þessum Løgū. So
skal Madurin̄ vera Saklaus i þessum Misgiørninge/ Enn Konan bere sin̄ Misgiørning.

VI.

(a) A Ebreschu kallast Neser/ og hn̄ sem so war Heite bun-dinn kallast Nasir/ epter huorīu wor Herra Jesus Christus kallast Nazarenus/ Og hn̄ er sa sanne Nasir/ Fraski-linn/ Helgadur

G DROTTJN talade vid Mosen og sagde/ Tala þu til Jsraelis Sona/ A
og seig þu til þeirra/ Nær ad nockur madr edur Kuin̄a semur DROTTNJ
nockud a Heit ad hafa nockurt bindinde/ Sa sk hallda sig fra Vÿne ⁊ sterkū
Dryck/ Hn̄ skal ⁊ ecke drecka VÿnEdik/eda Edik af ødrum sterkum Dryck/
og ecke neitt þad sem þryckt er af Vÿnberium. Hn̄ skal huørke eta Fesk nie
þur Vÿnber/so leinge sem soddan hn̄s Heit stendr yfer/ Hn̄ skal og ecke eta þ
sem er af Vÿnvide/huørke Kiarnan nie Børken.
Allan̄ þan̄ tÿma sem hn̄s Heit varer/þa skal eingin̄ Hærknÿfur koma a hn̄s Høfud/fyrr
enn tÿmen̄ er vte sa hn̄ lofade DROTTNJ/ Þui han̄ er Heilagr/og sk læta sitt Hær med
frelse vaxa a sÿnu Høfde. Allan̄ þan̄ tÿma sem hn̄ hiet DROTTNJ þessu bindinde/ þa
sk hn̄ ecke innganga til nockurs Framlidins. Han̄ sk og ecke helldur saurga sig a Lÿke sÿns
Fødurs/ Modur/ Brodr/eda sinnar Systur/ Þui Heitstreinging hn̄s Gudz er yfer hn̄s Høf- B
de/og allan̄ þann tÿma sem hn̄s Heitstreinging varer/ sk hn̄ vera DROTTNJ Helgadr/
Og ef nockur deyr fyrer honum oforuarandis brædliga/ Þa verdur han̄s Høfud saurugt i
Act. 23 hn̄s Heite/ Þar fyrer sk hn̄ raka sitt Høfud a þeim Deige sem hn̄ hreinsast/þad er sa siøun-
de Dagur. Og a þm ættunda Deige skal hn̄ bera tuær TurtilDwfur/eda tuo DwfuVn-
ga til Prestsins/fyrer Vitnisburdarins TialldbwdarDyr. Og Presturin̄ skal færa þann
eina til eirnrar SyndaFornar/enn an̄an til Bren̄eFornar/og forlÿka hn̄ fyrer þ ad hn̄ giorde
sig ohreinan/a þui dauda Lÿke/og helge so sitt Høfud þan̄ sama Dag/so hn̄ hallde DROT-
TNJ vt sinn Heitstreingingar tÿma/Og hn̄ sk leida eitt Aars gamallt Lamb fram̄ til eins
Skulldoffurs. Og þeir vmlidnu Dagar skulu vera forgiefens/ Søkum þess ad hanns Heit
saurgadist. C
Þetta er Løgmaal hn̄s sem nockud Heit hefur samed/ Þegar hn̄s Heitlofunartÿme er vte/
Þa skal hn̄ leidast fyrer Tialldbwdarinnar Vitnisburdardyr. Og hn̄ sk bera sitt Offr fram̄
Løgmaal Nazareorum fyrer DROTTJN/eins Aars gamallt Lamb til Bren̄eoffurs/lastalaust/ ⁊ ein̄ veturgam-
lan̄ Saud an Lyta til eins Syndaoffurs/og eirn Hrwt an Lyta til eins ÞackarOffurs / og
eina Korf mz osyrdar Køkur/af HueitisSarla/mengad mz Oleo/ og osyrda Leifa yferdreyf-
da mz Oleo/og þra Matoffur og Dryckiaroffur.
Og Presturin̄ skal bera þad fram̄ fyrer DROTTJN/og færa hn̄s SyndaForn/ ⁊ hn̄s
Bren̄eForn. Og Hrwtenn skal hn̄ færa til ein̄rar ÞacklætisFornar fyrer DROTTNJ/
og Kørfena mz þui osyrda Braude/Og hn̄ skal og so færa hn̄s Matoffur/ ⁊ DryckiarOffur.
Og hn̄ sk raka hn̄s høfud s Heitenu hiet/fyr Tialldbwdarin̄ar Vitnisburdardyrū/þa Hei
tid er vte. Og hn̄ sk raka af hm̄ s Heitid giørde/ hn̄s Heitis Høfud Hær/ ⁊ kasta þm a Ell-
den sem er vnder ÞackarOffrenu. Og hn̄ skal taka þann sodna Boog af Hrwtnum/ ⁊ eina D
osyrd

osyrda Koku af Kørsinne/og eirn osyrdan̄ Leif/ z leggia þad a hn̄s Hendr/sem Heitenu hiet/
þegar hn̄ hefur rakad sitt Høfud/og hn̄ sk veifa þui fyrer DROTTNI/ þad er Prestinū
helgad mz Veifunar Bringun̄e/ z Upplyptingar Bognum/þar epter ma sa s̄ Heitid giør-
de drecka Vijn. Þetta er Løgmaled vm þan̄ sm̄ giørde eitt Heit/ z lofade DROTTNI
sijnu Offre/vegna sijns Heits/ fyrer vtan þad hn̄ annars giefur af stad komed/Suo sem hn̄
hefur heitid sk hn̄ giøra epter Løgmale sijns Heitis.

Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Tala þu til Aaron og hn̄s Sona/z seig
þu/So sklu þier seigia til Israels Sona þa þier Blessed þa.

DROTTIN blesse þig og vardueite þig. Blezan Prestanna yþer Folkenu
DROTTIN læte sijna Asionu lysa yfer þig/ Og sie þier Myskunsamur.
DROTTIN snue sijnu Andlite til þin/ Og giefe þier Frid.
Þui þier sklud leggia mitt nafn yfer Israelis Sonu/og eg mun blessa þa.

VII.

A
A Moses hafde vppreist Tialldbwdena/smurt hana og helgad og øll hen̄ar
Kier/Og so smurt og helgad Alltarid mz øllum sijnum vmbunade/Þa offru-
du Israelis Høfdingiar/þeir sem hellster voru i þeirra Fedra hwse/Þui þeir
voru þeir enu yppustu a medal Kynþættanna/og stodu fyrst a medal þeirra
sem talder voru. Og þeir bæru sitt Offur fram̄ fyrer DROTTIN/sex
hladna Vagna/og tolf Uxa / ja eirn Vagn fyrer tuo Høfdingia/ og eirn
Uxa fyrer huørn af þeim/og þeir færdu þetta fyrer Tialldbwdena.

Forner þeirra Tolf Höfdingia Israelis

Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Medtak þu þad af þeim/so þad meige
vera til Þionustugiørdar/i Vitnisburdarins Tialldbwd/og gief þad Leuitunum/sierhuørium
epter sijnu Embætte. Þa tok Moses Vagnana z Uxana/og gaf Leuitunum þa/Og han̄
gaf Sonum Gersons tuo Vagna/ z fiora Uxa/epter þeirra Embætte/ Og han̄ gaf Sonum
Merari fiora Vagna z atta Uxa epter þra Embætte/ vnd' Ithamar Arons Prests Sona
hende. En̄ hn̄ gaf Sonū Kahath eckert/fyrer þui ad þeir høfdu eitt Heilagt Embætte a sier
B og vrdu ad bera a sijnum Øxlum.

Og Høfdingiarner offrudu til Alltaresins Vijgslu/a þeim Deige sem þ var vijgt/z offru-
du þeirra gæfum fyrer Alltarid. Og DROTTIN sagde til Mosen/ Lættu sierhuørn
Høfdingian̄a færa sitt Offur fram̄/a sijnum Deige/til Alltaresins Vijgslu.

A fyrsta Deige offrade Nahasson Son Aminadab af ætt Juda/ sijnum Gæfum. Og
hn̄s Gæfa var eitt Silfur fat/Hundrad og þriatijge Sikla vert/ein Silfurskal/siøtijge Si- 1 Nahasson
kla verd/epter Helgedomsins Sikle/huørttueggia fullt af Hueitemiøls sarla meingad mz O-
leo/til eins Matoffurs. Þar til ein Gullskeid/tiu Sekla Gullz verd/full af Reykelse. Eirn
Uxe af Nautunum/eirn Hrwtur/eitt Lamb ærs gamallt til Bren̄eoffurs/ ein̄ Kiarnhafur
til Syndaoffurs/Og tueir Uxar til eins Þackaroffurs/fim̄ Hrwtar/fim̄ Kiarnhafra r/z fim̄
Lømb Aars gømul. Þetta eru Gæfur Nahasson sonar Aminadab.

C A ødrum Deige offrade Nethaneel son Zuar/Høfdinge Isaschar. Han̄s Gafa var eitt 2 Nethaneel
Silfurfat/hundrad og Þriatijge Sikla virde/ ein Silfurskal siøtijge Sikla verd/epter Hel-
gedomsins Sikle/huørttueggia fullt af Hueitemiøls sarla meingad mz Oleo til eins Matoff-
urs. Þar til ein Gullskeid/ tiu Sikla Gullz verd/ full af Reykelse. Ein̄ Uxe af Nau-
tunū/eirn Hrwtur/eitt Lamb ærs gamallt til Bren̄eoffurs/ein̄ Kiarnhafur til Syndaoffurs.
Og tuo Uxn til Þackoffurs/fim̄ Hrwtar/ fim̄ Kiarnhafrar/ z fim̄ Lømb ærs gømul. Þe-
tta eru Gæfur Nethaneel/ sonar Zuar.

A þridia Deige offrade Eliab son Helon/ Høfdinge yfer Sonum Zebulon. Hn̄s Gæfa 3 Eliab
var ein̄ Silfurdiskur hundrad z Þriatijge Siklos verdur/ein Silfurskal/siøtijge Sikel verd/
epter Helgedomsins Sikle/huørttueggia fullt af Hueitemiøls sarla blandad mz Oleo til eins
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Sikla Gullz verd/full af Reykelse. Ein̄ Uxe af Nautu-
num/ein̄ Hrutur/og eitt Lamb Aars gamallt til Bren̄efornar/ein̄ Kiarnhafur til Syndaoff-
urs. Og tueir Uxar til Þackoffurs/fim̄ Hrutar/fim̄ Kiarnhafrar/og fim̄ Lømb Aars gø-
D mul. Þessar eru Gafur Eliab sonar Helon.

Enn fiorda Dag offrade Elizur/ son Sedeur/ Høfdingin̄ fyrer Sonum Ruben. Hanns

Høfdingiar Gafa var eirn Silfurdiskur hundrad og Þriatijge Sekla verdꝛ/ein Silfurskꝏl siøtijgu Sekla
4 verd/epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiøls sarla / blandad mz Oleo
Elizur til Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Sikla Gulls verd/full af Reykelse. Eiñ Vxe af Naut-
unum/eirn Hrutur/ eitt Aarsgamallt Lamb til eins Brenneoffurs/ eirn Kiarnhafur til eins
Syndaoffurs. Og tueir Vxar til eins Þackar offurs/fim̃ Hrutar/fim̃ Kiarnhafrar/ z fim̃
Lømb Aars gømul. Þetta er Gafa Elizur sonar Sedeur.
5 Enn fimta dag offrade Selumiel son Zuri Sadai Høfdingiñ af sonum Simeonis. Hñs D
Selumiel Gafa var eirn Silfurdiskur/hundrad og Þriatijge Sikla verdꝛ/ein Silfurskꝏl siøtijꝰ Sikla
verd/epter Helgedomsins Sikle/huortueggia fullt mz Hueitemiøls sarla blandad mz Oleo til
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Sekla Gullz verd/full af Reykelse. Eirn Vxe af Nautu-
num/eiñ Hrutꝛ/ eitt Aars gamallt Lamb til Breñefornar/eirn Geithafur til eins Syndaoff-
urs. Og tueir Vxar til Þackaroffurs/fim̃ Hrutꝰ/Geithafrꝰ fim̃/z fim̃ Lømb Aarsgømul.
6 Og Þssar eru Gꝏfur Selumiel sonar Zuri.
Elisaph A siøtta Deige offrade Elisaph son Deguels/ Høfdinge yfer sonum Gad. Hñs Gꝏfa
var eirn Silfurdiskur hundrad z Þriatijgu Sekla verdur/ein Silfurskal siøtijge Sekla verd
eptꝰ Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt mz Hueitemiølssarla blandad mz Oleo til Mat
offurs. Ein Gullskeid tiu Sekla Gullz verd/full af Reykelse. Eirn Vxe af Nautunum/
eiñ Hrutur/eitt aarsgamallt Lamb til Breñefornar / eirn Geithafur til eins Synadoffurs.
Og tueir Vxar til Þackaroffurs/fim̃ Hrutar/fim̃ Geithafrar/z fim̃ Lømb Aarsgømul. Og
þessar eru Gafur Elisaph son Deguel.
7 Eñ siøunda Dag offrade Elisama/son Amihud/Høfdingeñ yfer Ephraims sonũ. Hñs
Elisama Gafa var eiñ Silfur diskur hũdrad og Þriatijge Sekla verdꝛ/ein Silfurskꝏl/ siøtijge Sikla
verd/epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiølssarla blandad med Oleo/ E
til eins Matoffurs. Ein Gullskeid/ tiu Sikla Gullz verd/ full af Reykelse. Eirn Vxe af
Fienadenum/eiñ Hrutur/eitt Aarsgamallt Lamb til Breñeoffurs/eiñ Kiarnhafur til Syn-
daoffurs. Og tuø Vxn til Þackoffurs/fim̃ Hrutar/fim̃ Kiarnhafrar/fim̃ Lømb aarsgømul.
8 Þessar eru gafꝛ Elisama sonar Amihud.
Gamliel A attunda Deige offrade Gamliel son Pedazur/Høfdinge yfer Manasse sonum. Hañs
Gafa var eirn Silfurdiskur hundrad og Þriatijge Sikla verdꝛ/ein Silfurskal siøtijge Sikla
verd epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiølssarla blandad med Oleo til
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos Gulls verd full af Reykelse. Eirn Vxe af Nau-
tunum/eirn Hrutur/ꝏrsgamallt Lamb til Breñefornar/eiñ Kiarnhafur til eins Syndaoff-
urs. Og tueir Vxar til Þackaroffurs/fim̃ Hrutar/Kiarnhafrar fim̃/og fim̃ Lømb ꝏrsgø-
mul. Þetta eru Gafur Gamliel sonar Pedazur.
9 Þañ niunda Dag offrade Abidan son Gedeon/ Høfdinginn fyrer sonum BenJamins.
Abidan Hñs Gafa var eirn Silfurdiskur/hundrad z Þriatijge Siklos verdꝛ / ein Silfurskꝏl siøtijge
Siklos verd/ epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiølssarla blandad mz
Oleo til Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos verd/ full af Reykelse. Eiñ Vxa af Nau- F
tunum/eiñ Hrutur/eitt ꝏrsgamallt Lamb til Breñeoffurs/eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs.
Og tueir Vxar til Þackaroffurs/fim̃ Hrutar/ fim̃ Kiarnhafrar /fim̃ Lømb arsgømul. Og
Þtta eru nu Gafur Abidans sonar Gideoni
10 Tiunda Dag offrade Ahieser son AmmiSadai/ Høfdinge fyrer sonum Dan. Hanns
Ahieser Gafa var eirn Silfurdiskꝛ hundrad z Þriatijge Siclos verdꝛ/ ein Silfurskꝏl siøtijge Siclos
verd epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitimiølssarla blandad mz Oleo til
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos Gullz verd full af Reykelse. Eirn Vxe af Naut-
unum/eiñ Hrutur/eitt Aarsgamallt Lamb til Breñeoffurz/eirn Kiarnhafur til Syndaoff-
urz. Og tueir Vxar til Þackaroffurz/fim̃ Hrutar/fim̃ Kiarnhafrar/fim̃ Lømb Arsgømul.
Og Þetta eru nu Gafur Ahieser sonar Am̃iSadai.
11 Þann ellefta Dag offrade Pagiel son Ochran/ Høfdingiñ fyrer sonum Assers. Hañs
Pagiel Gafa var eirn Silfurdiskur hundrad z Þriatijge Siklos verdur/ ein Silfurskꝏl siøtijge Si-
klos vd epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitimiølssarla blãdad mz Oleo til
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos Gullz verd/full af Reykelse. Eiñ Vxe af Naut-
unum/eiñ Hrwtur / eitt ꝏrzgamallt Lamb til Breñeoffurz/eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurz.
Og tueir Vxar til Þackaroffurz/fim̃ Hrutar/fim̃ Kiarnhafrar/fim̃ Lømb ꝏrsgømul. Og
Þetta eru nu Gꝏfur Pagiel sonar Ochran.

Þañ tolfta dag offrade Ahira son Enan/ Høfdinge fyrer sonum Nephthali. Hñs Gafa 12
var eiñ Silfurdiskur/ hüdrad og þriatijge Siklos verdz/ ein Silfurskal siøtijge Siklos verd/ Ahira
epter Helgedomsinz Sikle/ huortueggia fullt af Hueitemiølsfarla blandad mz Oleo til eins
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos Gullz verd/ full af Reykelse. Eirn Vxe af Naut-
unum/ eirn Hrwtur/ eitt ærsgamallt Lamb til Brenneoffurz / eiñ Kiarnhafur til Syndaoff-
urs. Og tueir Vxar til Þackoffurs/ fim Hrwtar/ fim Kiarnhafrar/ fim Lømb ærsgømul.
Og þetta eru Gæfur Ahira sonar Enan.

G Þetta er Alltaresins vijgsla/ þañ tijma þa þad var vijgt/ Til huors ad Israels Høfd-
ingi" offrudu þssa tolf Silfurdiska/ tolf Silfurskaler/ tolf Gullskeider. So ad huør Diskur
vog hüdrad og þriatijge Siclos Silfurz/ z huør ein Skæl þriatijge Siklos. Suo ad Sum-
an allz Silfursins af þessum Kierum/ var ad vikt tuø Þusund/ z fiøgurhundrud Siklar/ ep-
ter Helgedomsins Sikle. Og þær tolf Gullskeider fullar af Reykelse / og hiellt sierhuør tiu
Siklos/ epter Helgedomsins Sikle/ so ad Suman Gullsins i Skeidunū/ var ad vikt hundrad
og tuttugu Sikli.

Suma a 'For num þeirra tolf Høfdingia

Talan a Vxunum til Breñeoffursins voru/ tolf Vxar/ tolf Hrwtar/ tolf Lømb ærs gøm-
ul mz þeirra Matoffre/ og tolf Kiarnhafrar til Syndaoffurs. Og Suman af Vxunum
til Þackoffursins/ voru fiorer og tuttugu Vxar/ sextijge Hrwtar/ sextijge Kiarnhafrar/ sextijge
Lømb ærsgømul. Þetta var Alltarisins Vijgslan/ þa þad var vijgt.

Og þa Moses gieck inn i Vitnisburdarins Tialldbwd/ ad leita Adkuædiz/ þa heyrde hañ
Røddena tala vid sig/ af Nædarstolnum sm̄ var ofan a Vitnisburdarinz Ørk/ j millum þra
tueggia Cherubim/ þadan var talad vid hañ.

VIII

A

OG DROTTIN talade vid Mosen og sagde/ Tala þu vid Aaron/ z seigdu
til hñs. Þa þu setur Lampana vpp/ þa skalltu so setia þa/ ad þeir lyse aller
siø til lijka a framanuert fyrer Liosastikunne. Og Aaron giørde so/ og sette
Lampana ad lysa framanuert fyrer Liosastikuñe/ sem DROTTIN hafde
bifalad Mose. Kierkestikan var af slegnu Gulle/ bæde Stiakin̄ sialfur/ og
Liliurnar/ epter þeirre lijking sem DROTTIN hafde synt Mose/ so giørde
hñ Liosastikuna.

a (Framan werk) Þad er/ Liosen i Lømpunum skulu wera þm meigen sem horþer innar ad Fortiall denu

Og DROTTIN talade vid Mosen/ z sagde/ Tak þu Leuitana burt fra Israelis So-
nū/ og hreinsa þa. Eñ so skalltu fara ad hreinsa þa/ Þu skallt stockua † Syndavatnenu a
þa/ og þeir sklu raka aller sitt Hær af/ og þuo sijn Klæde/ so eru þeir mz øllu hreiner.

Hreinsan Leuitaña

Þa sklu þeir taka eirn vngan Vxa/ z hñs Matoffz/ Hueitemiølsarla blandad mz Oleo/
B Og þu skallt taka eirn añan vngan Vxa til Syndaoffurz. Og þu skallt leida Leuitana fy-
rer Vitnisburdarins Tialldbwd/ og samansafna øllum Israels Sonum/ og leida Le-
uitana fyrer DROTTIN. Og Israels syner sklu leggia sijnar hendur yfer Leuitana.
Og Aaron sk veifa Leuitunum af Israels sonum til Veifunaroffurs fyrer DROTTNI/
So þeir meige þiona i Embættinu fyrer DROTTNE.

† (Synda Vatn) Vijgt Vatn/ sem stóckt var yfer þa sm̄ aplcysast voru

Þa sklu Leuitarner leggia sijnar hendz vppa Vxanna Høfud/ Og þañ eina skalltu færa
til SyndaOffurs/ enn añan til Breñefornar/ fyrer DROTTNI/ til eirnrar Forlijkunar
fyrer Leuitunum. Og þu skllt skicka Leuitana fram fyrer Aaron og hñs syne/ z veifa þeim
til Veifunaroffurs fyrer DROTTNI/ og skilia þa so fra Israelis Sonum/ ad þeir sie
mijner/ Þui næst sklu þeir ganga/ og þiona i Vitnisburdarins Tialldbwd. Suo skllt þu
hreinsa þa z veifa þeim/ þui þeir eru mier giefner af Israels Sonum/ og eg hefe þa til mijn
teked/ fyrer allt þad sem opnar sinnar Modurkuid/ sem er/ fyrer þa Frumgietnu af øllum Is-
raels sonum.

Aller Frumburder heyra DROttne til

C Þui aller Frumburder a medal Israels sona heyra mier til/ bæde af Mønnum z Fienade/
sijdan þad eg i hel slo alla Frumburde a Egiptalande/ og helgade þa mier/ Og tok Leuitana
til mijn/ fyrer alla Frumburde a medal Israels sona/ Og eg gaf Aarone og hñs sonum þa/ Exod. 13
af Israels sonum/ so þeir skilldu þiona i Israels sona Embætte/ i Vitnisburdarins Tialld- Num. 3
bwd/ til ad giøra Forlijkun fyrer Israels syne/ So ad þar sie eingin Plaga a medal Israelis Luc. 2
sona/ ef þeir vilia koma nær Helgedomenum.

 Og

Og Moses ꝛ Aaron/og allur Almugen af Israels sonum breytte i øllum hlutum vid Le- D
uitana/suo sem DROTTIN hafde boded Mose. Og Leuitarner hreinsudu sig/ꝛ þuodu
siin Klæde/og Aaron vpplypte þeim fyrer DROTTNI/og forlijkte þa/ so þeir vrdu hrei-
ner. Og epter þad geingu þeir in̄/og fremdu sitt Embætte i Vitnisburdarins Tialldbwd/
fyrer Aarone og hn̄s sonum/ Sem DROTTIN hafde bifalad Mose yfer Leuitunum/so
giørdu þeir vid þa.

Leuitanna Alldur

Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Þetta er þad sem Leuitarner skulu giø-
ra/Fra þui þeir eru fim̄ ꝛ tuttugu Aara/og þadan af eru þeir duganliger ad draga i Strijd/
og þiona i Vitnisburdarins Tialldbwd. Enn fra Fim̄tuganda Aare skulu þeir vera frial-
ser fra sijnu Embætte/og Þionustu/og skulu ecke meir þiona/helldr taka vara a þeirra brœd-
ra þionustu/i Vitnisburdarins Tialldbwd/ En̄ þeir skulu ecke an̄ast Embættid. So skalltu
breyta vid Leuitana/suo ad huør vakte sitt Vardhalld.

IX.

OG DROTTIN talade vid Mosen i Eydemørku Sinai/a ødru Aare ep- A
Num. 28 ter þad þeir voru vtfarner af Egiptalande/a þeim fyrsta Manade/ꝛ sagde/
Exod. 12 Lat Israels sonu hallda Paska a sijnum tijma / epter allre sinne skickan/og
Leuit. 13 øllum sijnum Riette/þann fiortanda Dag i þessu Manade ad Aptne. Og
Deut. 16 Moses talade vid Israels sonu/ ad þeir skylldu hallda Paska. Og þr hiell-
du Paska þan̄ fiortanda Dag/i þeim fyrsta Manade/mote Kuøllde/i Eyde-
mørku Sinai/Og Israels syner giørdu allt þad sem DROTTIN hafde boded Mose.

Paskahalld þeirra ohreinu

Þa voru þar nockrer men̄/sem saurgast høfdu af framlidnum Manne/ so þeir gætu ecke
hallded Paskana/a þeim Deige/þeir geingu fyrer Mosen og Aaron þan̄ sama Dag/ꝛ søg-
du/ Vier erum ohreiner af framlidnum̄ man̄e/ Þui skulum vier þar fyrer vera minne hætt-
ar/ad vier meigum eige bera vorar Gæfur in̄ fyrer DROTTIN/ a sijnum tijma a medal
Israels sona? En̄ Moses sagde til þeirra/Hafed bidlund/eg vil heyra huad DROTten̄ B
bydr ydur. Og DROtten̄ talade vid Mosen/ꝛ sagde/Tala þu til Israels Sona/ꝛ seigdu/
Þegar ad nockur saurgast af einum framlidnum/eda er i fiarska vid ydur a sin̄e Reisu/ eda a
medal ydar ættmanna/sa same skal lijka vel hallda Herrans Paska. Enn þo a þann fiort-
anda Dag i þm ødrum Manade/ a mote Kuøllde/ og skal eta þad mz osyrdu Braude ꝛ bei-
Exod. 12 sku Sallte/Og læta þar ecke neitt afleyfast til an̄ars Morguns/ Og eckert Bein skulu þeir
Joh. 19 briota i þui/ og þeir skulu hallda þad i allan̄ mæta so sem men̄ plaga Paska ad hallda.
En̄ huør hn̄ er hrein̄/ꝛ er ei i fiarlægd a sin̄e Reisu/ꝛ hiellt þo ecke Paskana/Hn̄s Sæl sk
afmæst fra hn̄s Folke/søkn̄ þss/ad hn̄ hefur ecke fært DROTTNI sijna Gæfu/ a sinum C
tijma/Hn̄ sk bera sijna Synd. Og þa þar byr nockur Framande hia ydur/hn̄ sk og hallda
DROTTINS Paska/og hn̄ sk hallda þa epter Paskan̄a skickan ꝛ Riette. Þesse skick-
an sk vera eins fyrer alla/so þan̄ Framanda so sem þan̄ Odalborna.

Huenær Israels Syner ferdudust og nær þeir reistu Herbwder

Og a þeim Deige sem Tialldbwden var vppreist/þa kom eitt Sky og hulde Tialldbwde-
na Vitnisburdarins/og þad var ad sia yfer Tialldbwdinne / fra Kuøllde/ og til Morguns/
þuilijkast sem eirn Elldr. So skiede iafnan ad Skyed hulde hana/og vm Nætur var þad ad
sia sem eirn Elldur. Og þa Skyed tok sig vpp fra Tialldbwden̄e/þa ferdudust Israels syner
sijna Leid/Og huar sem Skyed stadnæmdist/þar settu Israelz syner sijnar Tialldbwder. Is-
raels Syner ferdudust epter Orde DROTTINS/og epter hn̄s Orde løgdu þeir sig. Og
so leinge sem̄ Skyed var yfer Tialldbwdinne/so leinge lau þr kyrrer/Og þa Skyed var mar-
ga Daga yfer Tialldbwdinne/þa giættu Israels syner Vardhalls DROTTINS/ꝛ fer-
dudust huørge.
Og þegar so bar at/ad Skyet var nockra Daga samfleytt yfer Tialldbwdin̄e/þa settu þr
sijnar Herbwder epter Orde DROTTINS/so ꝛ ferdudust þeir aleidis epter Orde DRO- D
TTINS. Þa Skyed var þar fra Kuøllde og til Morguns/og tok sig þa vpp/ þa ferd-
udust þeir framueigis/Eda þa þad tok sig vpp vm Daga/ eda vm Nætur/þa ferdudust þeir
sijna Leid. Enn þa þad var tuo Daga/eda eirn Manud/ eda nockud leingur yfer Tialld-
bwdinne/þa voru Israels syner kyrrer/og ferdudust huørge/Og þa þad tok sig vpp/ þa ferd-
udust þeir. Þui epter DROTTINS Mun̄e reistu þeir sijnar Herbwder/og epter DR-

OTTI-

DROTTINS Munne ferdudust þeir/ Og þeir giættu ad DROTTINS Vardhallde/ epter Ordum DROTTINS fyrer Mosen.

X

A Og DROTten talade vid Mosen/ og sagde / Gior þier tuo Lwdra af klæru Tueir Lwdrar edur Trametur
Silfre/ so þu meiger hafa þa þar til/ ad kalla Almwgan saan/ z þegar ydar
Her sk Herbwdu͂ suipta. Þegar blæsed er i þa bæda einfalldliga/ þa sk allz
Almugen saansafnast til þin vtan fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyru͂.
Og þa blæsid er j annan einfalldliga/ þa sklu Hofdingiarn safnast til þin/ z
þr enu yppustu yfer Þusu͂d i Jsrael. En þa Lwdurin gellz leinge z tramet
ar/ þa sk sa Flockz Herbudu͂ suipta s er i Austre. Og þa þr blæsa i annan tijma/ z trameta/
þa sk sa Flockur Tiolldum suipta/ sem liggz i mot Sudre/ Þui þa þeir sklu ferdast/ þa sklu
þeir trameta. En þa Almugen sk samankoma/ þa sklu þier einfalldliga blæsa/ z ecke trameta.
Prestarner Aaron syner sklu blæsa i Lwdrana/ Og þ sk vera ein Løgteken skickan/
hia ydrum Epterkomendum.

Þa þier dragied i Strijd i ydar Lande/ i mote ydrum Ouinum/ sem giora ydur Skada/ þa Nuenær ed Trameta skal
sklu þier trameta mz Lwdrunu͂/ so ydar meigi minst verda fyrer DROTTNI ydru͂ Gude/
og ad þier verded frelster fra ydrum Ouinum. Sømuleidis/ þa þier hafed fagnad a ydar
Hatijdum/ og a ydrum nyum Manudu͂/ þa sklu þier blæsa i Trameturnar/ yfer ydar Brenne
fornum/ og Þackaroffre/ so ad ydar verde minst fyrer ydrum Gude/ Eg er DROTTIN
ydar Gud.

B A þeim tuttugasta deige i þeim ødrum Manade/ z a þui ødru Aare/ hofst Skyed vpp fra Med huørre skipan Jsraels Folk ferdadist
Vitnisburdarins Tialldbwdinne. Og Jsraels syner toku sig vpp/ z drogu af Eydemørkinne
Sinai/ og Skyed nam stadar i þeirre Eydemørku Paran. En þesser suiptu fyrst Herbw- 1
dum epter Ordum DROTTINS vid Mosen/ sem er/ Fyrst foru Merke Herbwdanna Ju- Juda
da sona/ og þeirra Flockur/ z Høfdinge fyrer þeirra Lide var Nahasson son Amminadab. Og
Nethaneel son Zuar var Høfdinge yfer lide Jsaschars sona ættar. Og Eliab son Helon/
var Høfdinge yfer Lide Sebulon sona ættar. Þar mz toku þr z Tialldbwdena nidz/ Og syn-
er Gerson z Merari foru/ z bæru Tialldbwdina 2
Þui næst for Merke Herbwda Rube͂ z þra Lid/ z Elizur son Sedeur var Høfdinge yfer þra Ruben
Lide. Selumiel son Zuri Sadai/ var Høfdinge fyrer Lide Simeonis sona ættar. Og E-
liasaph son Deguels/ var Høfdinge yfer Lide Gad sona ættar. Þa foru og so Kahatiterne
z bæru Helgedomin͂/ Og hiner adrer reistu Tialldbwdena vpp (a medan)/ þar til ad þsser ko-
mu epter þeim. 3

C Þar næst for Merke Ephraims sona Herbwda/ z þeirra Lid/ z Elisama son Amihud var Ephraim
þeirra Høfdinge. Og Gamliel son Pedazur/ var Høfdinge yfer Lide Manasse sona ættar/
Og Abidan son Gideoni var Høfdinge yfer Lide BenJamins sona ættar. 4

Þier næst for Merke sona Dan Herbwda/ z þra Lid/ z þa var øllu͂ Herbudu͂ suipt. Og Dan
Ahieser son AmiSadai var Høfdinge yfer þra Lide. Og Pagiel son Ochran var Høfdinge
yfer Lide Asser sona ættar. Og Ahiar son Enan/ var Høfdinge fyrer Lide Nephthali sona
ættar. Med þessare skipan foru Jsraels syner z þra Herlid.

Og Moses sagde til sins Mags Hobab/ sonar Reguel/ af Madian/ Vier førum til þess
stadar vm huern DROTTIN hefur sagt/ Eg vil giefa ydz hn͂/ Þui far nu mz oss/ þa vil-
iu͂ vier giora vel til þijn/ þt DROTTIN hefur lofad Jsrael godu. En hn͂ suarade/ Ei-
ge vil eg fara mz ydz/ Helldur mun eg fara til minnar ættiardar. En hn͂ sagde/ Kiære/ forlat
oss ecke/ þui þu veist huar vier skulum setia vorar Herbwder i Eydemørkinne/ og þu skallt vera
vort † Auga. Og ef þu fer mz oss/ þa vilium vier giora vel til þijn/ af þui goda sem DRO- † Leidkogare
D TTIN giefur oss.

So ferdudust þeir fra Fialle DROTTINS/ þriggia Daga leid/ og Sattmalsaurk Skyed vysar Folkenu weg vm Daga
DROTTINS for fyrer þeim/ þa somu þriggia daga leid/ til ad vijsa þeim Veigin͂ huar
þr skylldu huijla. Og Sky DROTtens var yfer þm vm daga/ þa þr foru af Herbwdunu͂.

Og þa Orken for/ þa sagde Moses/ Rijs vpp þu DROTTIN/ Lat þijna Ouine tui-
strast/ Og flyie aller fyrer þier/ þeir sem þig hata. Og þa Orken var nidursett/ þa sagde Psal. 83
han͂

hñ/ Kom aptur þu DROTTIN til Fiøldans þusundanna Israel.

XI.

G þa Lydurinn vard opolinmodꝛ/ þad mislÿkade fyrer Eyrum DROTT- A
Mogl Folksins INS/ Og þegar DROTTIN heyrde þad/ vard hañ reidur/og Elldur
DROTTINS kom vpp a medal þeirra / og vppbrende þær ÿstu Ner-
bwder. Þa kallade Folked til Mosen/Og Moses bad til DROTTINS
og so huarf Ellduriñ. Og menn kølludu þañ stad Tabeera/søkum þess/ad
Elldur DROTTINS vppkueiktist a medal þra.
Tabeera Þui Almuga folked a medal þra þ fieck Lysting/ ꝛ sat ꝛ griet mz Israels sonum ꝛ sagde/
Huor vill giefa oss Kiøt ad eta? Vier endurminnunst þeirra Fiska sem vier ætum fyrer B
eckert i Egiptalande/Cucumeres/Repones/Lauk/ ꝛ Raudlauk og Huÿtlauk/Enn nu eru An-
der vorar þreyttar/Þui vor augu sia eckert añad vtan þetta Man.
Man Enn Man var lÿka sem Corianderfræ/og þuilÿkast ad sia sem Bedellion. Og Folked
Exod. 16 for hingad og þangad/og tinde þad vpp/ ꝛ møludu þad vnder Kuern/ ꝛ steyttu þad i Morte-
Psal. 78 le/og sudu þad i Pottum/og giørdu þar af Køkur/ ꝛ þær smøckudu sem være þær meingadar
Joh. 6 mz Oleo. Og þegar Nættdøgg fiell yfer Nerbwdernar/þa fiell og Man þar ofan mz.
Sap. 16 Þa Moses heyrde nu ad Folked griet/mz sÿnum Kynkuÿslum/huor i sÿnum Tialldd yrū/
þa gramdist Reide DROTTINS miøg þungliga/og Moses vard ꝛ hryggꝛ. Þa sag- C
de Moses til DROTTINS/Huar fyrer hreller þu þiñ Þienara/ ꝛ þui fiñ eg ecke Næd
fyrer þÿnum Augum/ad þu leggꝛ vppa mig Byrde alls þessa Folks? Hefe eg nu gieted eda
Moses stuꝛlast. fædt allt þetta Folk/so þu meiger seigia til mÿn/ber þa i þÿnum Fadme(lÿka sem ein Fostra
ber eitt Barn)inn i þad Land sem þu hefur lofad þra Fedrum? Huar skal eg taka Kiøt ad
giefa ollu þessu Folke? Þad æper fyrer mier og seiger/Gief oss Kiøt ad eta. Eg eiñsam-
an giet ecke borid allt þtta Folk/þui þ er mier ofþūgt/Og villtu so giøra vid mig/ þa lÿfflat
mig helldur/ hafe eg añars funded Næd fyrer þÿnum Augum/ad eg siae ecke suo mÿna O-
lucku.
Og DROTTIN sagde til Mosen/Samansafna mier siøtÿge monnum af Olldungū D
70 Olldungar wtueliast Israels/sem þu veist ad þeir sieu ellster a medal Folksins/og þeirra bifalningsmeñ eru/ ꝛ leid
þa fyrer Vitnisburdarins Tialldbwd/ ꝛ skicka þa þar fram fyre þig. So vil eg koma ofan/
og tala þar vid þig/og taka af þm Anda sem er mz þier/ ꝛ leggia a þa/so ad þeir bere Folk-
sins Þunga mz þier/so þu skuler ecke eiñ bera hñ
Og þu skallt seigia til Folksins/Helged ydur til morguns ꝛ munu þier eta Kiøt/Þui ydar
Grætur er komeñ fyrer Eyru DROTTINS/þier sem seiged/Huer giefur oss Kiøt ed eta?
Þui þad gieck oss vel i Egiptalandi. Þar fyrer mun DROTTIN giefa ydur Kiøt ad
eta/ecke eiñ Dag /ecke tuo/ecke fim/ ecke tiu/ ecke Tuttugu vm kring/ helldur einn Manud/
þangad til þat geingꝛ vt vm ydar Naser/so ydur velgie vid þui/Fyrer þui þier hafed i burtka- E
stad DROTTNI/sem a medal ydar er/og hafed græted fyrer honum og sagt / Huar fyrer
erum vier vtgeingner af Egiptalande?
Og Moses sagde/Þetta Folk er sex sinnum Hundrad þusund Fotgøngulidz/medal huør-
Moses er exasamur ra eg em/og þu seiger/Eg vil giefa ydꝛ Kiøt ad eta allan Manud i giegnum. Skal nockud
sla nidꝛ Naut ꝛ Saude/ so ad þm meige nægiast? Eda sklu aller Fiskar Sioarins safnast
hingat/so þr sediest af? DROTTIN sagde til Mosen/Er þa Hønd DROTTINS
† ostyrk † stutt ordin? Nu skalltu sia huert mÿn Ord fyllast mz verke/edur ei.
Og Moses gieck vt/ ꝛ sagde Ord DROTTINS fyrer Folkenu /Og hñ heimte saman F
70 meñ vtualder til Stiornara þa siøtÿge menn af Olldungum Folksins/ ꝛ liet þa standa kringū Tialldbwdena. Þa kom
DROTTIN nidꝛ i Skyenu/ ꝛ talade vid hñ. Og hñ tok af þeim Anda sem var mz hon-
um/ ꝛ gaf hñ þeim siøtÿgu Olldungum. Og þegar Andiñ huÿldist yfer þeim/þa spaadu þr/
ꝛ lietu ecke af.
Enn þar voru tueir menn epter i Nerbwdunum/eiñ hiet Eldad/eñ annar Medad/ ꝛ And-
Eldad inn huÿldist yfer þeim/Þui þeir voru ꝛ so vppskrifader/eñ voru þo ecke vtgeingner til Tialld-
Medad bwdarinnar/ ꝛ þeir spaadu i Nerbwdunum. Þa hliop eitt Vngmeñe burt/ ꝛ vnderuÿsade þ
Mose/ ꝛ sagde/Eldad og Medad spaa i Nerbwdunum. Þa suarade Josua son Nun/Moses
Þienare/sem hñ hafde vtualed og sagde/Moses minn Herra/fyrerbiod þu þeim þad. Enn

Moses sagde til hn̄s/ Vandlæter þu minna vegna? Giæfe Gud ad allt Folk DROTT-
TINS spæe/ og ad DROTTIN villde giefa sinn Anda yfer þa. Og Moses ꝛ Olldun-
garner af Israel komu aptur i Herbwdernar.

Þa gieck vt Vindr fra DROTTNI/ ꝛ liet † Vacktela koma af Sionū/ ꝛ dreifde þm
yfer Herbwdernar/ vmhuerfes/ so vyđt sem Dagleid være/ þeir flugu tueggia ælna Hætt yfer
Jørdun̄e. Þa stod Folked vpp/ ꝛ safnade Vakteler/ allan̄ þan̄ sama Dag ꝛ alla þa Nott/
og allann an̄an Dagin̄/ ꝛ sa sem minstu safnade/ hn̄ fieck tiu Homor/ og þeir festu þa vpp/
kryng vm allar Herbwdernar.

† Coturnices

Þa Kiøted var enn nu i millum þeirra Tan̄a/ ꝛ adr en̄ þui var loked/ þa gramdist Reide
DROTTINS Folkenu/ og slo þad nidr eirne miøg storre † Plægu. Þar af kalladist sa
Stadr/ Girndargrafer/ Søkum þess ad þad Folk/ sem Kiøt girntist/ var iardad i þeim sama
stad. Folked for fra Girndargrøfunum til Hazeroth/ ꝛ voru i Hazeroth.

† Drepsott

Girndar grafer

XII.

A OG Maria ꝛ Aaron atøldu Mosen/ fyrer hn̄s Kuinnu skulld s̄ var af Bla-
lande/ þar fyrer ad hn̄ hafde teked eina Blalendskakonu sier til Eigenkuin̄u/ ꝛ
søgdu/ Talar þa DROTTIN alleinasta fyrer Mosen? Talar hn̄ ecke ꝛ
so fyrer oss? Og DROTTIN heyrde þad. En̄ Moses var eirn miøg a
plægadr madur framar en̄ aller menn a Jørdun̄e.

Og DROTTIN sagde hastarliga til Mosen/ til Aarons ꝛ til Mari-
am/ Fared vt þier þriu saman til Vitnisburdarins Tialldbwdar. Og þau øll þriu geingu
B þangad. Þa kom DROTTIN nidr i Skystolpanum/ ꝛ for i Tialldbwdardyrnar/ ꝛ ka-
llade a Aaron og Mariam/ Og þau geingu bæde fram. Og hn̄ sagde/ Heyred myn̄ Ord/ Er
þar nockur Spamadr DROTTINS a medal ydar/ þeim vil eg opinbera mig i ein̄e Syn/
eda eg vil tala vid hn̄ i einum Draume. Enn ecke er so min̄ Þienare Moses/ sem er trulyn-
dur i øllu myn̄u Hwse/ Eg tala mun̄liga vid hn̄/ og hn̄ sier DROTten̄ i sin̄e mynd/ ecke fyre
Rædgatu nie lykingar. Þui ottudust þid þa ecke ad hallmæla myn̄um þienara Mose?

Maria og Aaron mögla mot Mose

a (Motgangs madur) sem mart hlaut ad lyda: Psal. cxxxij. Minstu DROttenn Davidz og alls hn̄s Motgangs

C Og Reide DROTTINS gramdist þeim/ og hn̄ for i burt/ Þar med huarf og Skyed
i burt fra Tialldbwdinne. Og sia/ Maria vard † spitelsk lyka sem Snior. Og Aaron sne-
re sier til Mariam/ ꝛ vard var vid ad hun var orden Lykþra/ og han̄ sagde til Mosen/ Minn
Herra/ Lat ecke þessa Synd blyfa yfer ockur/ mz huørre vid høfum dærliga giørt ꝛ syngast/
Ad þsse sie ecke so s̄ sa er daudur kiemr af sinnar Modr lyfe/ Hun hefr allareidu vppetid halft
D hen̄ar Holld.

† huit s̄ snior af Lykþra

Þa kallade Moses til DROTtenns/ ꝛ sagde/ DROTTIN/ græd þu hana. DRO-
TTIN sagde til Mosen/ Ef hen̄ar Fader hefde hrækt i hennar Andlit/ skyllde hun þa ecke
hafa Kin̄roda i siø Daga? Lat hana vera vtelukta i siø Daga vtan Herbwdanna/ Epter þ
ma hun takast aptur til ydar. So var Maria vtelukt af Herbwdunum i siø Daga. Og
Folked ferdadist huørge/ fyrr en̄ Maria var mzteken aptur. Epter þad dro Folked fra Ha-
zeroth/ og sette Herbwder syn̄ar i þre Eydemørku Paran.

XIII.

A OG DROTTIN talade vid Mosen/ og sagde/ Send þu menn vt ad skoda
Landed Canaan/ huørt eg vil giefa Israels sonum/ af sierhuerre Kynkuysl
eirn sierligan̄ Mann. Moses sende þa af þeirre Eydemørku Paran/ epter
Ordum DROTTINS/ þeir ed aller voru sierliger (Yppustu men̄) a millū
Israels sona/ Og þeir heita suo.

Samnua son Zacur/ af ætt Ruben. Saphat son Hori af ætt Simeon.
Caleb son Jephun̄e af ætt Juda. Jgeal son Joseph af ætt Isaschar. Hosea son Nun af
ætt Ephraim. Palti son Raphu af ætt BenJamin. Gadiel son Sodi af ætt Sebulon.
Gaddi son Susi af ætt Joseph ꝛ Manasse. Am̄iel son Gemalli af ætt Dan. Setur son
Michael af ætt Asser. Nahabi son Vaphsi/ af ætt Nephthali. Guel son Machi/ af ætt
Gad. Þesse eru nøfn þra man̄a s̄ Moses vtsende ad skoda Lāded/ En̄ Moses kallade Hosea
Nun son Josua

Nøfn þeirra ed ransaka skylldu Landed

Og

Og sem Moses sende þa nu vt til ad skoda Canaans Land/sagde hn̄ til þeirra/ Reised D
vpp i mote Sudre/og ganged a Fiøllum vppe/ og lijted þadan a Landed/huernen þad er/og ꝥ
Folk sem Landed byggier/huort þad er sterkt edr veykt/fætt eda margt. Og huad þad er fy-
rer eitt Land sem þr byggia/huort ꝥ er gott eda vont/ og huad fyrer Borger þat eru/ sem þeir
bwa vti/huort þeir bwa i Tialldbwdum eda føstum Stødum. Og huad þat er fyrer Land/
huort þad er feitt eda magurt/ og huort þat er skogott eda ecke/ Verid hrauster/og taked af A-
uexte Landsins. Og þetta var a þeim tijma sem Vijnþrugurnar voru fyrst fulluaxnar.
Þeir foru af stad/og ransøkudu Landed/ fra Eydemørku Zin/ ⁊ allt til Rehob/þa fared er E
til Hamat. Þeir geingu ⁊ vpp i mot Sudre/ og komu til Hebron/ Þar voru þeir A-
himan/Sesai ⁊ Thalmai/syner Enak. En̄ Hebron var bygd sio arū fyrr en̄ Zoan i Egip-
talande. Og þeir komu til þess Lækiar sem kalladist Escol / og skaru þar vpp einn Vijn-
vid mz sijnum Vijnberiū/ ⁊ lietu tuo Men̄ bera han̄ a eirne Støng/þar til og so Granat
Eple ⁊ Fijktur. Sa stadur kallast Escols Lækur / sokum þeirrar Vijnþrwgu sem Israels
syner skaru þar af.
Og þr komu aptur þa þeir høfdu ransakad Lāded epter fiorutijgu Daga/ geingu þadā/⁊ F
komu til Mosen og Aaron/ og alls Almugans Israels sona/ i Eydemørku Paran i Ka-
des/og søgdu þm ⁊ øllū Almuganū fra þm tijdendum sem þeir sied høfdu/Og þeir syndu þm
Landsins Auoxtu. Og kun̄giørdu þeim fra og søgdu/Vier komum i Landed þad þier send-
ud oss til/huort ad flytur i Miolk ⁊ Hunange/og þta er Landsins Auoxtur/vtā ꝥ/ ad ꝥ Lād
bygger eitt sterkt Folk/og þar eru miøg storar ⁊ sterkar Borger/ ⁊ vier saum þar syne Enak.
Amalech bygger Landed ad sunnanverdu/ Hetei og Jebusei og Amorei bua a Fiallbygdum/
Cananei bua vt mz Hafenu/⁊ hia Jordan.
Enn Caleb stoduade Folksins Møgl i giegn Mose/⁊ sagde/Latum oss fara vpp þangad G
ad eignast Landed/þuiad vier faum þad vel vn̄ed. En̄ Førunautar hn̄s søgdu/Eige kun̄um
vier ad fara mot þui Folke/þui þad er sterkara en̄ vier. Og þeir hallmælltu Landenu/fyrer
Israels sonum/ sem þad høfdu skodad/⁊ søgdu / Þad Land sem vier geingum i giegnum ad
skoda/vpp etur sijna jnnbyggiara/og allur sa Lydur sem vier saum þar in̄e/ er mz Risavexte.
† Poddur Vier saum þar ⁊ Risa/sonu Enak af Risa ættū/⁊ vier þottunst vera lijka sem † Locustae hia
þeim ad sia/og so vorum vier fyrer þeirra augum.

XIIII.

Møgl Israels Sona i giegn Mose
Deut. 1
Psal. 106

NA hof allur Almugien vpp ad kalla/⁊ Folket griet þa alla Nott. Og þa A
Israels syner møgludu mot Mose ⁊ Aaron/⁊ allur Almwgien sagde til þra
Gud giæfe þad vier hefdum daed i Egiptalande/ eda dæum vier en̄ nu hier i
Eydemørku/Þui leider DROTTJN oss i þad Land / suo ad vorar Konur
falle fyrer Suerde/⁊ vor Børn verde ad Herfange? Er ecke betra ad vier
snuum aptur til Egiptalandz? Og huør sagde til an̄ars/Fan̄ oss ein̄ Høf-
dingia/⁊ førum i Egiptaland aptur.
En̄ Moses ⁊ Aaron fiellu fram̄ til Jardar a þra Asianer fyrer øllum Almugans Sof-
nude/af Israels sonum. Og Josua son Nun/og Caleb son Jephunne sm̄ ⁊ so høfdu skodad
Landed/rifu sijn Klæde/⁊ søgdu til alls Almugans Israelis sona/ Þad Land sm̄ vier forum
ad skoda er harla gott. Sie DROTTJN oss Nædigr/þa leider hn̄ oss vel inn i þad sa-
ma Land/⁊ giefur oss þad/þad er þad Land sem flytur i Miolk ⁊ Hunange. Falled ecke fra
NB DROTTNI/⁊ hrædist ecke Lyd þss Landz/ Þui vier vilium eta þa vpp/lijka sem Braud/
Allt þeirra Fullting er fra þm horfed/ En̄ DROTTJN er mz oss/hrædist þa ecke. B
Þa suarade allur Almugen̄/ ⁊ sagde/at men̄ skylldu beria þa Griote. Þa opinberadist
Dyrd DROTTJNS i Vitnisburdarins Tialldbwdin̄e/fyrer øllū Israelis sonum. Og
DROTTJN sagde til Mosen/ Huørsu leinge skal þetta Folk hallmæla mier? ⁊ huørsu
leinge vilia þeir ecke trua mier / fyrer allra handa Teikn sem eg hefe giørt a medal þeirra?
Eg vil liosta þa mz Drepsott/⁊ afma þa/ ⁊ giøra þig ad meire og styrkuare Þiod en̄ þesse er.
Moses bidur fyrer Folkenu Þa sagde Moses til DROTTJNS/Þad spyria Egiptsker men̄/Þui þu hefur fært þe-
tta Folk nitt vt fra þeim/mz þijnum Krapte/Og þeir munu seigia til þessa Landz Jn̄bygg-
iara/sem hafa heyrt/ad þu DROTTJN ert a medal þessa Folks/⁊ opinberliga audsyner
þig/

þig/⁊ þitt Sky stendr yfer þeim/⁊ þu DROTTIN geingr fyrer þeim vm Daga i Sky-
stolpa/eñ vm Nætr i Elldstolpa/ Og ef þu slær nu þta Folk i hel lijka sm eirn mañ/ Pa mu-
nu Neidingiar þeir sem þetta spyria/mæla ⁊ seigia/DROTTIN gat i onguañ mata leitt
þetta Folk j þad Land/sem hñ hafde heited þui/⁊ þui hefur hñ dreped þad i Eydemørku.
C So myklest nu Kraptur þiñ DROTTIN/so sem þu hefur talat/⁊ sagt/ DROTteñ Exod. 32
er þolinmodr ⁊ miøg myskunsamr/⁊ fyrergiefr Synder ⁊ Misgiørder/⁊ lætr onguañ ohegnd- Psal. 103
añ/helldr vitiar hñ Fedraña Misgiørninga a sonunũ/til þridia ⁊ fiorda Lids. So vertu nu
lijknsamur Misgiørningum þessa Folks. Epter þinne mykille Myskunseme/So sem þu he-
fur ⁊ fyrergiefed þessu Folke/ sijdan þu leidder þad vt af Egiptalande/ allt til þessa.
DROTTIN suarade/Eg hefe fyrergiefed epter þui sem þu mællter. Eñ suo sañar- Num. 29
liga sem eg life/skal øll Verøllden vppfyllast af Dyrd DROTTINS. Þuiad aller þr Deut. 12
meñ s sied hafa mijna Dyrd/⁊ mijnar Jarteikner s eg giørda i Egiptalande/⁊ i Eydemør- Psal. 95
kiñe/og hafa nu freistad mijn tiu sinnum/⁊ ecke hlydt miñe Rødd/ eingiñ þeirra skal sia þet-
D ta Land sem eg soor þeirra Fedrum/ So ⁊ skal eingiñ af þeim sia þad Land sem mig hafa Caleb
lastad. Eñ minn Þienara Caleb/vil eg leida i þad Land/sem hñ var fyrre i/ þuiad añar
Ande er mz honum/og hñ hefur truliga epterfylgt mier/⁊ hñs Sæde skal eignast þ. Af þui
ad Amalechite/⁊ Cananei bua i Dølunũ/ þa snued aptur a morgun/⁊ fared i þa Eydemørk
a þañ veg sem liggr til rauda Hafs.
Og DROTTIN talade vid Mosen ⁊ Aaron/⁊ sagde/Huersu leinge vill þesse hiñ ve- Nefndar-
ste Lydr møgla i mote mier? Þui heyrt hefe eg þad Møgl sem Israels syner hafa møglad strapp Møgls
i mote mier. Þar fyrer seig þu til þeirra/So sañarliga sem eg life/seiger DROTTIN/ sins i mote Gude
Eg skal giøra vid ydr/suo sem þier hafed sagt/ mier aheyrãda/Ydar Hræ skulu falla i þssare Josue 3
Eydemørku/⁊ aller þier sem talder erut Tuituger og þadan af elldre/þier sem møglad hafed
E i mote mier/skulud ecke koma i þad Land sem eg hefe vpplypt miñe hende yfer/ad eg villde læ-
ta ydr bua þar/ Vtan Caleb son Jephuñe/ ⁊ Josua son Nun.
Ydrer Syner vm huoria þier søgdut/Þeir munu verda ad Herfange/þa vil eg leida þan-
gad/ad þeir siae þad Land huørt þier forsmadud/ Eñ þier og ydar Hræ skulu falla i þessare
Audn. Og ydrer syner skulu vera † Hirdarar i þssare Eydemørku i fiorutijge Aar/ ⁊ bera yd- † rafande
arn Saurlifnad/ þar til ad ydar Hræ eru fallen i Eydemørkiñe. Epter tølu þra fiorutijge
Daga a huorium þier ransøkudut Landed/Ja/huør Dagr skal gillda Aar / suo ad þier skul-
ud bera ydra Misgiørninga i fiorutijge Aar/ suo þier vited huad þad er/ þa eg tek af Hønd-
F ena. Eg DROTTIN hefe sagt þetta / þetta vil eg og giøra þessum vonda Almuga/
sem sig hefur vppsett i mot mier/Þeir skulu aller hrynia nidur i þessare Eydemørku/ ⁊ deyia
i þessum stad.
So dou aller þeir meñ i eirne Plagu/fyrer DROTTNI/ sem Moses hafde vtsent ad
ransaka Landet/⁊ voru komner aptur/og komu aullum Almuganum til ad møgla i mote ho- 1 Cor. 10
num/þar mz ad þeir nidrudu Landenu/ad þad være illt. Josua son Nun ⁊ Caleb son Je- Ebre. 3
phunne lifdu epter/ af þeim møñum sem fared høfdu ad skoda Landed.
Og Moses talade þesse Ord fyrer øllum Israels sonum/Þa griet Folked miøg. Og vm
morgunen stodu þeir miøg sneña vpp ⁊ geingu vppa Fialled/ ⁊ søgdu/ Vier erum til reidu/
G ad fara j þann stad sem DROTTIN hefur talad vm/ þui vier høfum syndgast. Enn
Moses sagde/Þui yfertrode þier so Ord DROTTINS? Þad mũ ecke luckast ydr/ Fared
ecke vpp þãgad/ þui DROTTIN er ecke mzal ydar/ad þier falled ecke fyrer ydrũ Ouinũ.
Þui Amalech og Cananei eru þar fyrer ydr/og þier munud falla fyrer Suerde / fyrer þui ad
þier snerud ydr fra DROTTNI/⁊ DROTTIN mun ecke vera mz ydr.
Eñ þeir villdu ecke/helldr foru þr vppa hæd Fiallsins/ Eñ Sattmals Ørk DROTT-
INS og Moses kom huørge vr Herbudum. Þa komu þeir Amalech og Chananei Israels syner falla
ofan sm biuggu a Fiallbygdonũ/ og veittu þeim Slag ⁊ felldu þa/allt til Horma.

XV.

A OG DROttenn talade vid Mosen/ og sagde/ Tala vid Israels Sonu/⁊ seigdu til
þeirra/Þa þier komed i þad Land sem þier skulud byggia/huert ad eg vil giefa ydr/ Kirkiu
og þier viliet giøra DROTTNI Offur/huert helldr þad er eitt Brẽneoffur/eda Løgen
eitt Offur fyrer nockra sierliga Heitstreinging/ eda er þ eitt sialfuiliugt Offur/eda

ydart Nathÿda offur/so ad þier meiged færa DROTTNI eirn sætann Ilm/ af Nautum
eda Saudum.

Nuør sem nu vill offra DROTTNI siÿna Gaafu/ hñ skal færa Matoffur þañ tiunda
Part Nueitemiølssarla blandad vid fiordung af Nin Vidsmiørs/ ⁊ eñ fiorda part af Nin
Vÿns til Dryckiar offurs/ til eiñrar Breñefornar/ edr nockurs añars Offurs/ þegar eitt Lãb
er haft til Fornar. Enn þa eiñ Nrwtur er fornfærdr/ þa skallt þu giøra Matoffur/ tuo tiũ-
da parta Nueitis sarla/ blandat mz Oleo/ þridia part af Nin/ ⁊ eñ þridia part af Nin Vÿns
til Dryckiaroffurs/ þad skalltu offra DROTTNI til eins sæts Ilms.

Vilier þu offra DROTTNI einum Vxa til eiñrar Breñefornar/ eda til eirnrar sier- B
ligrar Lofunarforn^r/ eda til eins Þacklætisoffurs DROTTNI/ þa skallt þu offra mz sa-
ma Vxa til Matoffurs þremur tiundum Nueitesarla/ blandad mz halfre Nin Vidsmiørs
⁊ eina halfa Nin Vÿns til Dryckiaroffurs/ þ er Offur DROTtne til eins sætleiks Ilms.
So skalltu giøra vid sierhuorn Vxa/ Nrwta/ Saude/ Lømb/ og Geitur. Epter tølu þessara
Forna/ þa skal og talan vera a Matoffrenu ⁊ so Dryckiaroffrenu.

Riettur þess
Framanda eins
sm̃ hins iñlenda

Sa sem þar er heima alinn hia ydur/ hñ skal soddan giøra/ ad hañ fære DROTTNI
Offur til eins sæts Ilms. Eñ ef þar er nockur Framande medal ydar/ eda a medal ydar ætt-
ar/ og vill giøra DROTTNI eitt Offur til eins sætts Ilms/ hñ skal giøra lÿka so sm̃ þier
giøred. Ein skickan skal vera øllum Søfnude bæde hia ydur og so hia þeim Frømundum. C
Þad skal vera ein æfenlig skickan hia ydrum Epterkomendum/ og sa enn Framande skal vera
fyrer DROTTNI lÿka sem þier. Eitt Løgmal/ eirn Riettur skal vera/ bæde fyrer ydur
og so fyrer þa Framande sem bwa hia ydur.

Exod 23
Deut. 8

Og DROTTIN talade vid Mosen og sagde/ Tala þu vid Israelis sonu/ og seig þu til
þeirra/ Þa þier komid i þad Land sem eg vil leida ydr vti/ þa þier etid af Braudenu þss Lãds
þa skulu þier giefa DROTTNE eitt Vpplyptingaroffur/ s̃ er/ eina Køku af ydar fyrsta
Deige skulu þier giefa til Vpplyptingar/ Lÿka sem þier færdud Vpplyptingar Forn af ydar
Kornhlødu/ so skulu þier og hia ydar Epterkomendum giefa DROTTNI þad fyrsta af
ydar Deige til Vpplyptingar.

Forner fyrer
ouitande
Synder
Leuit. 4

Og þegar þier søkum Ouisku giøred ecke nockud af þessum Bodordum/ sem DROTT- D
IN hefur talad til Mosen/ ⁊ þad allt sem Herrañ hefur boded ydur/ fyrer Mosen/ fra þeim
Deige s̃ hñ tok fyrst til ad skipa ydrũ Epterkoendũ/ Ef Almugeñ giører nu nockud mz ouil-
ia verke/ Þa skal allur Almugeñ taka eirn vngañ Vxa/ af Fienadenum til Breñefornar/ til
eins sæts Ilms fyrer DROTTNI/ mz siÿnu Matoffre og Dryckiaroffre/ so sem tilheyrer/
og eirn Kiarnhafur til Syndaoffurs. Þa skal Presturiñ giøra eina Forlÿkan fyrer allann
Almuga Israelis Sona/ So er þeim þad fyrergiefed/ þui þad er ouilia verk. Og þeir skulu
bera DROTTNI þessar siÿnar Gaafur til eins Offurs/ og þeirra Syndaoffur fyr^r DR-
OTTNI/ fyrer þeirra gleymsku/ suo verdur þad øllum Almuganũ Israelis sona fyrergie-
fed/ So ⁊ lÿka þeim Frømundum sem ad bwa a medal ydar/ med þui ad allt Folked er i suodd
an Ouisku.

Eñ þegar ein Sal syndgar af Fauitsku/ hũ skal færa eina Geit ærs gamla frã til eins E
Syndaoffurs. Og Presturiñ skal forlÿka slÿka ouitãde Sæl mz Syndoffre/ fyrer þa ouisku
fyrer DROTTNI/ ad hñ forlÿke hana/ so er þad heñe fyrer giefed. Og þta skal vera eitt
Løgmal ad þier skulut giøra fyrer Fauiskunne/ bæde fyrer þeim jnnlenda a medal Israelis
sona/ ⁊ þm Framanda sem byr a medal ydar.

Enn þa ein Sæl giører nockud af siÿnum Metnade/ huert sm̃ hun er jnnlendsk eda fra-
mande/ su hefur foraktad DROTTIN/ Soddan ein Sæl sk afmæd verda fra siÿnu Folke
fyrer þui hun fyrerleit DROTTINS Ord/ og forliet hñs Bod/ Nun sk mz øllu afmæst/
Nun sk bera sitt Ranglæte.

Sa grytist i
hel sem las
saman Trie a
Sabbaths
deige

Og þad skiede þa Israels syner voru i Eydemørkuñe/ fundu þeir eiñ mann huør ed saman F
safnade Triam a einum Sabbathsdeige. Enn þeir sem fundu hñ ad þessu verke/ Trianum
ad safna/ leiddu hñ fyrer Mosen og Aaron/ ⁊ fyrer allañ Søfnudiñ/ Og þeir settu hñ i Fan-
gelse. Þui þad var eñ ecke liost orded huad þeir skylldu giøra vid hñ. Enn DROTTEN
sagde til Mosen/ Sa madr sk visseliga deyia/ allur Almugeñ sk beria hñ Griote til bana vt-
an Herbwdaña. Þa færde allur Almugeñ hñ vt yfer Herbwdernar/ ⁊ gryttu hañ i hel/ epter
þui sem DROTTIN hafde boded Mose.

Og DROTTIN talade vid Mosen/ ⁊ sagde/ Tala vid Israelis sonu/ ⁊ seig til þeirra

ad þe

ad þeir skulu giora sier Falld a Lofum þeirra Kyrtla/ a medal allra ydar Epterkomenda/ og setia gula dregla yfer sømu Fallda a Lofunum/ Og sømu Dreglar skulu þiena ydur þar til ad þier skulud horfa a þa/ ꝛ miñast a øll Bodord DROTTINS/ ꝛ giora þau/ ꝛ ecke rietta ydꝛ epter Hugbode ydars hiarta / og eige helldꝛ fremia Hordom epter ydrum Augum. Þar fyrer skulu þier minnast a og giora øll mijn Bod/ ꝛ vera Heilager fyrer ydrum Gude. Eg DROTTIN ydar Gud/ sem hefur vtleidt ydꝛ af Egiptalande/ suo ad eg sie ydar Gud/ Eg DROTTIN ydar Gud.

XVI

A OG Korah son Jezehar Sonar Kahath Sonar Leui/ og Datan og Abiram syner Eliab/ og On son Peleth sem var af sonum Ruben/ þesser settu sig vpp i mot Mose/ mz nockrum ødrum møñum af Israelis sonum/ tuø Hundrud og fimtyge betur af þeim yppøstum mzal Almwgans/ Rꜳdmeñ ꝛ nafnkuñuger meñ/ Og þr toku sig saman i mot Mose og Aaron / og søgdu til þeirra/ Þid hafed ofmiked vid/ Þui sa Almuge er allur saman Heilagꝛ / og DROTTIN er a medal þeirra/ Þui vpphefie þier ydꝛ yfer Gudz Almuga?

Korah ꝛ hñs Selskapur giøra vppsteyt i mote Mose og Aaron

Og þa Moses þad heyrde/ fiell hñ fram̃ a sitt Andlit/ ꝛ sagde til Korah ꝛ alls hañs Selskapar/ A morgun skal DROTTIN syna huør hñs er/ huør Heilagꝛ er/ ꝛ huør honum sk Offur fꜳra/ Huørn hñ vtvelur sa skal fꜳra honum Offur. Giøred so/ Taked ydar Glodarkier/ Korah og allur hñs Selskapur / og legged Elld þar vti/ og leggid Reykelse þar a/ a morgun fyrer DROTTNI/ ꝛ huørn DROTTIN vtuelur/ sa vere Heilagꝛ/ Þier ha-
B fed ofmÿked vid þier syner Leui

Og Moses sagde til Korah/ Heyred þo þier syner Leui/ Þiker ydur þad suo lÿtils vert/ ad Israels Gud hefur skiled ydur fra Israels Almuga/ ad þier skulut offra honum/ og ad þier þioned vti DROTTINS Tialldbwdar Embꜳtte/ ꝛ ganged fram̃ fyrer Almuganum ꝛ þioned honũ? Hñ hefur medteked þig/ og alla þÿna Brꜳdꝛ sonu Leui til sÿn/ Og þier girnist nu ꝛ suo Prestaña Embꜳtted/ enn þu ꝛ allur þiñ Selskapur giører eiñ Motblꜳstur i mote DROTTNI/ Huad er Aaron/ ad þier møglid i mote honum?

Og Moses sende bod þangad/ ꝛ liet kalla Dathan ꝛ Abiram sonu Eliab. Eñ þeir suørudu/ Eigi vilium vid koma vpp þãgad/ Er þad so lÿted ad þu hefur fꜳrt oss af þui Lande sm̃ Miolk og Hunang flytur vti/ til ad sla oss i Hel hier i Eydemørkuñe? Þu villt enn og suo drottna yfer oss/ Huørsu fÿnliga þa hefur þu fꜳrt oss inn i þad Land sem flytur i Miolk og Hunange? Og giefed oss Akra ꝛ Vÿngarda til eignar? Villtu ꝛ slÿta Augun vt a Folkenu/ Ecke komum vier vpp þangad.

C Þa vard Moses afar reidur/ ꝛ sagde til DROTTINS/ Snu þier ecke til þra Matoffurs. Eg hefe ecke teked eiñ Asna fra þeim/ ꝛ onguum hefe eg vont giørt a medal þra. Og hñ sagde til Korah/ Þu ꝛ allur þinn Selskapur skulut vera a morgun fyr' DROTTNI/ þu/ þeir ꝛ so/ ꝛ Aaron. So skal huør af ydꝛ taka sitt Glodarkier/ ꝛ leggia Reykelse þar vppa/ ꝛ ganga fram̃ fyrer DROTTIN/ huør mz sitt Glodarkier/ þad eru tuø Hundrud ꝛ fimtÿgu Glodarkier. Og huør tok sitt Glodarkier/ og løgdu Elld þar vti og Reykelse þar yfer/ ꝛ geingu fram̃ fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyr / ꝛ Moses suo ꝛ Aaron. Og Korah samansafnade øllum Almwganum j gegn þeim/ vtan fyrer Vitnisburdarinns Tialldbwdardyrum.

Og DROTTINS Dyrd opinberadist fyrer øllum Almuganum. Og DROTTIN talade vid Mosen ꝛ Aaron/ ꝛ sagde/ Skilied ydur fra þeim Almuga so eg meige skyndeliga eydeleggia hñ. Enn þeir fiellu fram̃ a sÿnar Asionur/ ꝛ søgdu/ O Gud þu sem ert eirn Gud Andaña alls Hollds/ Þo ad eiñ madꝛ hafe syndgast/ villtu þar fyrer lata Grimd þina
D gãga yfer allann Almugañ?

Og DROTTIN talade vid Mosen/ ꝛ sagde/ Tala til Almugans ꝛ seigdu/ Vÿked fra Tiølldũ þra Korah/ Dathan ꝛ Abirã/ allt vm kring. Og Moses stod vpp/ ꝛ gieck til Dathã og Abiram/ Og þr enu ellstu af Israel fylgdu honum epter. Og hñ talade vid Søfnuden/ ꝛ sagde/ Vÿked fra þessum Ogudligra Maña Tiølldũ/ ꝛ snertid ecke neitt af þui sm̃ þm heyrer til/ suo þier skulud ecke (ef skie mꜳtte) fyrerfarast i þeirra Syndum. Og þeir viku

fra Tiolldum Korah/Dathan og Abiram. Enn Dathan z Abiram geingu vt/ z stodu i sij
num Tialld dyrum/ mz sijnum Kuiñum Sonum z Dætrum.
Og Moses sagde/Þar af skulu þier merkia/at DROTTIN hefur sent mig/at eg skyll
de giora øll þesse Verk/enn ecke af mijnu Hiarta. Sie þad so ad þesser deyie suo sem aller
Num. 26 meñ deyia/eda sie þra heim vitiad so sem allra añara maña verdur vitiad/þa hefur ecke DR.
Psal. 106 OTTIN vtsent mig. Enn giøre DROTTIN nockut nytt/ so ad Jørden vpplaate sinn
Deut. 11 Munn/z vppsuelge þa mz øllu þui sem þeir hafa/so at þeir fare lifande ofan i Heluijte/ Þa
skulu þier vita ad þesser menn hafa lastad DROTTIN
Korah z hñs Selskapur fyrererst Og þa hñ hafde vt talad øll þesse Ord/sprack Jørden vnder þeim/z vppliet sinn Muñ/ E
og vppsuelgde þa mz þeirra Hwsum/z mz øllum þeim Mønum sem voru mz Korah/mz øllū
þeirra Fiarhlutū/ z þeir foru lifande ofan i Heluijte mz øllu þui sem þeim kom til/og Jørden
hulde þa/ og þeir fyrerforust so fra Almuganum. Og allt Israels Folk sm̄ var i kring vm
þa flydu fyrer þra hareysste/þui þeir søgdu/Late Gud Jørdena z ecke eirnen suelgia oss vpp.
Þar ad auk for og eirn Elldz vt fra DROTTNI/z vppbrende þau tuø Hūdrud z fimtyge
manna sm̄ offrudu Reykelse.
Og DROTTIN talade vid Mosen/z sagde/Seig Eleasar syne Aarons Prests/at hñ
take Gloodar Kieren vpp vr Elldenum/ z dreyfe Elldenum hingad z þangad/ Þuiad Glod-
ar Kier þessara Syndugra eru helgud fyrer þeirra Saaler/ og þau skulu slaast i breidar
skijfz/z heingiast i kringū Alltarid/Þui þau eru offrud fyr' DROTTNI z heiløg giørd/
Og þau skulu vera Israels sonum til eins Teikns. F
So tok Presturen Eleasar þau Glodar kier af Kopar/ sem þeir høfdu offrad med sm̄ bru
ñu/ og slo þau vt i Skijfur ad heingia vm Alltarid/ Israels sonum til eirnrar minningar/ad
einginñ Framāde s̄ ecke er af Aarons sæde skyllde ganga til ad offra Reykelse fyrer DROT-
TNI/so ad þ gange ecke þm hinū sama/ so s̄ ad gieck til mz Korah z hñs Selskap/s̄ DR-
OTTIN hafde sagt honum fyrer Mosen.
Añars Dags epter møglade allur Almugien Israels sona i giegn Mose og Aaron/z søg-
du/Þier hafed sleiged DROTTINS Folk i hel. Og þa Almugien samansafnadest i
mote Mose og Aaron/snetu þeir sier til Vitnisburdarins Tialldbwdar/ Og sia/ ad Skyed
hulde hana/og Dyrd DROTTINS opinberadist. Enn Moses og Aaron geingu inn i
Vitnisburdarins Tialldbwd. Og DROTTIN talade vid Mosen z sagde/ vijkid fra
þessum Almuga/ Eg vil hastarliga eydeleggia þa/ Og þeir fiellu fram a þra Andlit. G

Hrædeligt Strapp og Hefnd Vppl plaupsins Og Moses sagde til Aarons/Tak Glodarkiered og legg Elld þar i af Alltarenu/og legg
Reykelse þar oppa/og gack þu fliotliga þāgad til Almugans/ og bid fyrer þeim/Þuiad þar
er Braden vtgeingen af DROTTNI/og Plagan er vpphafen. Og Aaron tok sem
Moses hafde bifalat honum/z hliop mitt i millum Almugans. (Og sia/ þa var Plagan
vppkomen a medal Folksins)og veifade Reykelse/ og giørde eina Forlijkun fyrer Folked/ og
stod i millum þeirra daudu og hinna lifundu/og so stilltist Plagan. Eñ þeir sm̄ dou i þeirre
Plagu voru fiortan Þusunder/og siø Hundrud/fyrer vtan þa sem dou mz Korah. Og Aaron
kom til Mosen aptur/vtan fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdar dyrū/og Plagan stilltist.

XVII.

G DROTTIN talade vid Mosen og sagde/Tala þu vid Israels sonu/og A
tak tolf Vøndu af þeim/eirn af huorium Høfdingia sijns Fødurs Hwss/og
skrifa sierhuørs Nafn a hñs Vende. Enn Aarons nafn skalltu skrifa a
Vønd Leui. Þuiad sīn Vøndur skal vera fyrer huørt Høfud/af þeirra Fed-
ra Hwse. Og legg þa i Vitnisburdarins Tialldbwd/ fyrer Vitnisburd
inn/þar sem eg vitna fyr' ydz. Og þañ eg vtvel/þss Vøndur skal blomgast/ B
Ad eg meige so stilla Møgl Israelis sona/ þ þeir møgla i mote ydur.
Moses talade vid Israels sonu/og aller þeirra Høfdingiar feingu honum tolf Vøndu/hū
Høfdinge sinn Vønd/epter þeirra Fedra Hwse/og Aarons Vøndz var a mzal þeirra Van-
da. Og Moses lagde Vøndu na fyr' DROTTIN/i Vitnisburdarins Tialldbwd. Eñ
vm morgunen sm̄ Moses gieck iñ i Vitnisburdarins Tialldbwd/fann hañ Aarons Vønd af C
Leui

Leui Hwse ad hn̄ var blomgadur orden/og Blomstrid var vtsprunged/ og bar Mandel korn
Og Moses bar alla Vonduna vt fra DROTTNI/til allra Israels sona/so þeir sau þa
og huør tok vid sijnum Vende.
D Og DROTTIN sagde til Mosen/ Ber Aarons Vond in̄ aptr fyrer Vitnisburdenn/so
hn̄ sie geymdr til eins merkis þeim ohlydnu sonum/so ad þeirra Møglan afleggist fyrer mier/
so þeir skulu ecke deyia. Moses giørde sem DROTTIN baud honum. Og Israels sy-
ner søgdu til Mosen/Sia þu/ vier fordiørfunst/ z deyum/ vier verdū aller afmæder z fyrerfør
ūst/Huør ſ kiemr nær Tialldbwd DROttens/hn̄ deyr/ Skulu vier þa mz øllu eydeleggiast?

Aarons Von dur blomgast

XVIII.

OG DROTTIN sagde til Aaron/ Þu og þijner Syner/ og þijns Fødurs
A hws mz þier skulud bera Misgiørning Helgedomsins/ z þu og þijner Syner
mz þier skulut bera misgiørning ydars Presta Embættis. Enn þu skallt ta-
ka þijna Brædr af þijns Fødurs Leui slekte til þijn/ so ad þeir skulu vera hia
þier/og þiona þier/Enn þu z þijner Syner mz þier skulud þiona i Vitnis-
burdarins Tialldbwd. Og þeir skulu taka vara vppa sinne þionustu/ og a
þeirre allre Tialldbwdarinnar þionustu. Þo skulu þeir ecke koma vid Helgedomsins Kier/
eda vid Alltarid/so ad bæde þeir og þu meiged ecke deyia/Enn þeir skulu vera hia þier/ z taka
vara a Þionustunne i Vitnisburdarins Tialldbwd/og a øllu Embætte Tialldbwdarin̄ar/ og
eingin̄ Framande skal nalægiast ydur.
So taked nu vara a Helgedomsins þionustu/ z suo a Alltarisins þionustu/ suo ad hiedan i
fra kome ecke meir høstug Reide yfer Israels sonu. Þui sia þu/Eg hefe teked ydar Brædr
Leuitana af Israels sonum/ z skeinkt ydr þa/ DROTTNI til ein̄rar Gæfu/ at þr skylldu
an̄ast Embætte i Tialldbud Vitnisburdarins. En̄ þu z þijner Syner sklut taka vara a ydru
Presta embætte/suo þier þioned i øllu þui sem heyrer til Alltarenu/ z fyrer innan Fortiallded/
Þui eg gief ydur ydart Prestembætte/fyrer ein̄ Skeink/. En̄ kome nockur Framande þar
til/þa skal hn̄ deyia.
Og DROTTIN sagde til Aaron/ Sia/ eg hefe giefed þier mijnar Vpplyptingarfor-
ner/af øllu þui sem Israels syner helga/fyrer þitt og þin̄a sona Presta Embætte/ til ein̄rar
eilijfrar skickunar. Þad skalltu hafa af øllu þui helgasta sem þeir offra/ allar þeirra Gæ-
fur mz øllu þeirra Matoffre/og mz øllu þeirra Syndoffre/ z mz øllu þeirra Skulldoffre sem
þeir giefa mier/þad skal vera þier og þijnum Sonum þad allra helgasta/Og þu skallt eta þ
i þeim allra Helgasta Stad/huad Karlkyns er skal eta þar af.

Huad Prestarner og Leuitarner skulu hafa fyrer þeirra þionustu

Og eg hefe giefed þier þad sama Vpplyptingaroffur/af þeirra Gæfum/ mz øllu Israe-
lis sona Veifunaroffre/ ad þu z þijner syner þijnar Dætur skulu hafa þau fyrer eilijfa skic-
kan/Og huør sa ſ hrein̄ er i þijnu Hwse/skal eta þar af. Allt þad besta af Vidsmiørenu/ z
allt þad besta af Vijnenu/og allt þad fyrsta af Kornsins Sæde/ sem þr giefa DROTT-
NI/þad hefe eg giefed þier. Þann fyrsta Auoxt af øllu þui sem er i þeirra Lande/ sm̄ þr
giefa DROTTNI/þ skal vera þitt/ Huør sem er hrein̄ i þijnu Hwse/hn̄ skal eta þar af.

Gud skickar Prestunum þad besta

Allt þad sem ban̄fært er i Israel/þad skal vera þitt. Allt þad sem fyrst opnar sinnar
Modurkuid/af øllu Holde/ sm̄ þeir bera til DROTTINS/huort þad er af møn̄um eda
af Fienadenum/þad skal vera þitt. Þo so ad þu læter Man̄sins Frumburd leysast aptur/
sa Frumburdur af ohreinu Fie skal z leysast. Enn þeir skulu leysa þat/þa þat er eins Ma-
nadargamallt/ Og þ skal giefast laust fyrer Peninga/fyrer fim̄ Siklos epter Helgedomsins
C Sikle/sem gillder tuttugu Giera. Enn þa Frumburde af Naukum og Saudum/eda Geitū
skalltu ecke lata til lausnar/þui þat er heilagt/Þeirra Blode skalltu stockua a Alltarit/ z vpp
tendra þeirra Feite til eins Offurs/og til eins sæts Ilms fyrer DROTTNI/Þeirra Kiøt
skal heyra þier til/lijka sem Veifunarbringan/ og sa hægre Boogurinn heyr' þier til. Øll
Vpplyptingaroffur sem Israels syner helga DROTTNI hefe eg giefed þier og þijnum
Sonum/og þijnum Dætrum mz þier/til ein̄rar eilijfrar skickunar/Þad skal vera þier og þij-
nu Sæde mz þier ein̄ oforgeingeligur Sattmale fyrer DROTTNI æfenliga.

Exod. 34

Og DROTTIN sagde til Aarons/ Þu skallt eckert eignast i þeirra Lande/og eckert
Hlutskipte a medal þra taka/Þui eg er þitt Hlutskipte/ og þin̄ Arfur a medal Israels sona.

Enn eg hefe giefed Leui sonū allar Tiunder i Israel/ til eins Arfs fyrer þeirra Þionustu/ sem
þr giora mier i Vitnisburdarins Tialldbwd/ Ad Israels syner skulu ecke meir hier epter fa-
ra til Vitnisburdarins Tialldbwdar/ so þeir hlade ecke a sig nockre Synd/ og deyie. Enn
Leuitarner skulu taka vara a Þionustunne i Vitnisburdarins Tialldbwd/ og þeir skulu bera
þeirra annara Misgiorninga/ til eins eilijfs Rettar hia ydar epterkomendum. Og þr skulu
eckert Arfagotz eignast medal Israels sona/ Þui eg hefe giefed Leuitunum til eins Arfs Ti-
under Israels sona sem þeir vpplypta fyrer DROTTNI/ Þui hefe eg sagt til þeirra/ ad
þeir skulu onguan Arf eignast a mz al Israels sona.

Leuitar skulu onguan Arf hafa a mz al Israels Sona
Deut. 8
Josu. 13

Og DROTTIN talade vid Mosen ⁊ sagde/ Tala þu vid Leuitana ⁊ seig þu til þra/ D
Þa þier taked þa Tiund af Israels sonum sem eg hefe giefed ydur af þeim/ til ydars Erfda
gotz/ Þa skulu þier giora DROTTNI eitt Vpplyptingar offur þar af/ Ja þañ tiunda
part af Tiundinne/ Og þad ydart Vpplyptingar offur skal reiknast ydur/ lijka s̄ þier giæfud
Korned af Hlodunne/ og a Fyllinguna af Vijnþrwguñe. So skulu þier og giefa DRO-
TTNI Vpplyptingar offur af øllum ydar Tiundum/ sem þier taked af Israels sonum/ ad
þier giefed Prestinū Aaron þ sama DROTTINS Vpplypt offur. Þier skulut giefa
DROTTNI Vpplyptingaroffur af ollu þui sem ydur giefst/ af ollu þui enu besta s̄ Hel-
gad verdr þar af.

a (Fylling) Þat er/ Vijn/ Vidsmiör og annad þuilijkt

Og seigdu til þra/ Þa þier so vpplypted þui b besta þar af/ þa skal þad reiknast Leuitu-
num til/ lijka sem ein iñtekt af Kornhloduñe/ og lijka s̄ ein iñtekt af Vijnpressuñe. Og þetta
meige þier eta a ollum stodum/ þier og ydar Børn/ Þui þad eru ydar Laun fyrer ydar Þio-
nustu i Vitnisburdarins Tialldbwd/ Suo hladed ecke a ydur Syndum mz þui/ þa þier vpp
lypted þui besta þar af/ og Vanhelged ecke Israels sona Helge/ so skulu þier ecke deyia.

b (Besta) Þad er þui enu Feita

XIX.

Ebre. 9

OG DROTTIN talade vid Mosen og Aaron/ og sagde/ Þesse skickan skal A
vera eitt Løgmal/ sem DROTTIN hefur boded og sagt/ Seig til Israels
sona/ ad þeir leide eina rauda Ku til þijn an Lyta/ sem onguan vanka hefur a
sier/ og su sem eñ hefur eckert Ok borid. Og faed Prestenum Eleasar hana i
hendur/ hū skal færa hana vt fyrer Herbwdernar/ og læte slatra henne þar
fyrer sier
Og Presturinn Eleasar skal taka af heñar Blode mz sijnum Fingre/ og støckua þui strax
sio sinnum mot Vitnisburdarins Tialldbwd/ ⁊ læta vppbrenna Kuna fyrer sier/ bæde heñar
Hwd og Holld/ og so heñar Blod ⁊ Myke. Og Presturinn skal taka Cedrus Trie/ ⁊ Isop/
⁊ Purpura Vll/ ⁊ kasta þui i Logañ þa Kyren breñr. Og hū skal þuo sijn Klæde/ ⁊ bada siñ
Lijkama i Vatne/ og fara so inn i Herbwdernar og vera ohreiñ til Kuelldz. Og sa sem ha- B
na brende skal og þuo sijn Fot i Vatne/ og bada sinn Lijkama i Vatne/ og vera ohreinn til
Kuelldz.
Og eiñ Madr sa sem hū er Hreiñ/ skal samansafna Øskuñe af Kwnne/ og hella heñe vt
fyrer Herbwdernar/ a hreinan stad/ suo hun meige vera þar geymd fyrer Almwgann af
Israelis sonum/ til eins adreifingar Vats/ þui þad er eitt Syndaoffur. Og sa same sem
Øskuñe safnade af Kunne sk þuo sijn Klæde/ og vera ohreiñ til Kuellds. Þetta sk vera ein
eilijf skickan fyrer Israels Sonu/ og fyrer þa Vtlendu sem bua a millum ydar
Huer s̄ kiemur vid nockurn daudañ mann/ sa sk vera ohreiñ i sio Daga. Hū skal mz þssu
(Vatne) yferstøckuast/ þañ þridia Dag ⁊ þañ siøunda dag/ so er hū hreiñ. Eñ ef hū vðr ecke
yferstøckt/ þañ þridia Dag ⁊ þañ siøunda dag/ þa blijfr hū ecke hreiñ. Eñ ef nockur sner
tur Daudañ Mann/ og vill ecke læta yferstøckua sig/ sa giører DROTTINS Tialld- C
bwd ohreina/ ⁊ suoddan Sal sk afmast af Israel/ þuiad dreifingar Vatne er ecke støkt a
hū/ So er hū ohreiñ suo leinge sem hann lætur sig ecke hreinsa þar af.

Þetta er Løgmal þa nockur madur deyr i Tialldbwdū/ Huer s̄ geingur iñ i sama Tialld/
og allt þad sē er i Tialldenu/ sk vera ohreint i sio Daga/ Og huert oped Kier sē ecke er Lok
yfer/ edabunded yfer/ þad er ohreint/ Og huer sem hrærer vid nockurn sē sleigiñ er til dauds vt
a Mørkinne mz Suerde/ eda vid nockurn annañ sem odruuijs ligg Daudr/ eda vid Manns
Bein/

Bein/eda Grøf/hann er ohreiñ i sio Daga.
Suo sklu þeir nu taka fyrer þann enn Ohreina/af þeirre brendu Syndaoffurs Ösku/ꝛ
læta rennande Vatn þar vtyfer i eitt Kier/ Og eiñ hreiñ madꝛ sk taka Isop ꝛ drepa i Vat-
ned/ꝛ stockua a Tialldbwdena ꝛ øll Kier/ꝛ allar Sæler s̄ þar iñe eru/ꝛ lyka þañ sem komid
D hefur vid þess Dauda mañs Bein/eda i hel slegna/eda vid Framlidins Grøf/ þa sk sa hreine
stockua a þañ ohreina a þridia Deige ꝛ a siøunda Deige/ Og a siøunda Deige sk hñ ley-
sa hñ /og hñ sk þuo siin Klæde ꝛ lauga sig i Vatne/þa verdur hann hreinn vm Kuellded.

Huer sem verdur ohreiñ/og vill ecke læta sig afleysa /þess Sæl skal afmæd verda fra Al-
muganum/þui hñ þefur giørt DROTTINS Helgedom ohreinañ/ ꝛ er ecke adreyfdꝛ mz
dreysingar Vatnenu/þar fyrer er hñ ohreiñ. Og þetta sk vera þeim ein eilyf skickan Og
sa sem støckuer dreisingar Vatnenu/hñ skal og þuo siin Klæde/Og huer sem snertur Dreisin-
gar Vatned/ sa sk vera ohreiñ til Kuelldz/ og allt þad hñ kemur vid verdꝛ ohreint/ Og huer
Sæl sm̃ snerter hñ/su sk vera ohrein til Kuelldz.

XX.

A OG Israels syner komu/og allur Almugieñ i þa Eydemørku Zin/a þeim fyr- Maria andast
sta Manude/ꝛ Folked læ i Kades/Og þar andadist Maria/ ꝛ var þar jør-
dud.
Og Almugan brast Vatn/ ꝛ safnadist saman i mot Mose ꝛ Aaron. Og Israel møg-
Almugieñ þrættade i giegn Mose og sagde/ Gud giæfe ad vær hefdum daid/ lar i mot
þar sem vorer Brædꝛ dou fyrer DROTTNI / Þui leiddu þid Gudz Folk Mose
hingad i þessa Eydemørk/ad vier skylldum so hier deyia mz vorum ~~Kuinnum og~~ Kuikfie/ Og
þui færder þu oss af Egiptalande hingad i þeñañ vondan Stad/ þar meñ kunna ecke ad sæ/
þar huørke vaxa Fykiur nie Vynträe/ og eige Granata Eple/ og ad auk þessa er hier ecke
Vatn ad drecka.
Eñ Moses og Aaron geingu fra Almuganũ i Vitnisburdarins Tialldbwdardyr/ꝛ fiellu Exod 17
fram̃ a siinar Asionur/ Og Dyrden DROTTINS birtist þeim/ og DROTTIN
talade vid Mosen/ꝛ sagde/ Tak þiñ Vond/og samansafna Almuganum/ þu ꝛ þiñ Broder
Aaron/og tala þu vid Steiniñ fyrer þeirra Augum/so þeir og heyre/þa mun hñ gefa Vatn
B af sier/So skalltu leida þeim Vatn af þeim Steine/ ꝛ gief Almuganum ad drecka ꝛ hañs
Fienade.
Þa tok Moses Vondeñ fyrer DROTTNI/sem hñ hafde bifalad honum. Og Mo- Moses efast
ses ꝛ Aaron samansøfnudu Almuganum til Steinsins/ og sagde til þeirra / Heyre þier O- Psal. 78
hlyduger/ Munu vier ꝛ giefa leidt ydur Vatn af þessum Steine? Og Moses vpplypte siñe
Hende/ꝛ slo tuisuar a Steineñ mz Vendenum/Þa kom mikid Vatn vt/so ad Almugen drack Honũ bar ad
og þeirra allur Fienadꝛ. sia einu sinne
Og DROTTIN sagde til Mosen og Aaron/Søkum þess ad þid trudud mier ecke/ og Motmælis
helgudud mig ecke fyrer Israels sonum/þa skulu þid ecke iñleida þeñan Almuga i þad Land Vatn
sem eg vil giefa þeim. Þetta er Motmælis vatn/ þar sem Israels syner þrættudu i giegn
DROTTNI/ og hñ helgadist a þm̃
C Og Moses sende bod af Kades til Kongs þeirra Edomitarum/seigande/Israel þiñ Bro-
der lætur þier so seigia/Þu veist allt þad Erfide sem oss hefur skied/ad vorer Forfedꝛ ferdudust
ofan i Egiptaland/ Og vier biuggum langa æfe i Egiptalande / Og ad Egiptarner þiadu Bodskapur
oss/og vora Forfedur/Og vier kølludũ til DROTTINS/hñ heyrde vora raust/ꝛ sende oss til Edomita
eiñ Eingil ꝛ leidde oss af Egiptalande. Og sia nu/ad vier erum nu i Kades stad/hia þynũ Kongs
Landamerkium/leyf oss ad fara i giegnum þitt Land/ Vier vilium huerke ganga yfer Akra
nie Vyngarda/ og eige helldur drecka Vatned af Bruñunum/ vier vilium fara Þiodgøtur
og vykia huerke til vinstre nie hægre handar/ fyrr eñ vier erum komner yfer þyn Landa-
merke.
D Edomitar søgdu til þeirra/Þu skllt ecke reisa i giegnum mitt Land/ella vil eg draga i mo-
te þier mz Suerde. Israels syner søgdu til hñs/Vier vilium fara þañ beinsta Veg/Og ef
vier dreckum af þynu Vatne/ vier og vor Fienadur/þa vilium vier þad bitala / Vier vilium

Edom vill ecke gieþa Jsrael þararleyþe yþer sitt Land

ecke annars enn ganga a fæte hier i giegnum. Eñ hñ sagde/ Þu skallt ecke ferdast hier i gieg-
num. Og Edomitarner drogu vt i mote þeim mz myklu Lide / og mz eiñe megtugre Hønd.
So vørnudu Edomitarner Jsrael ad draga i gegnum þeirra Landamerke. Og Jsrael veik
fra þeim.

Og Jsraels syner ferduđust fra Kades/ og komu mz allañ Almwgañ til þess Fialls Hor.
Og DROTTJN talade vid Mosen og Aaron a Fiallenu Hor / hia Edomitis Landa-
merkium/ & sagde/ Safnist Aaron til sijns Folks/ þt hñ skal ecke koma i þad Land sem eg he-
fe giefed Jsraels sonum/ Þuiad þid vorut mijnum Muñe ohlyduger / hia Motmælisvatne/
Tak Aaron og hñs son Eleasar/ & leid þa bada vppa Fialled Hor/ og fær þu Aaron af hañs
Klædum/ & fær þu hñs son Eleasar i þau/ Og Aaron skal fara & deyia þar.

Aaron andast

Þa giørde Moses sem DROTTJN hafde bifalad honum/ og þeir geingu vppa Fialled
Hor fyrer øllum Almuganū. Og Moses færde Aaron af sijnum Klædum/ & færde hañs
son Eleasar i þau. Og Aaron andadist þar a þui Fialle/ Eñ Moses & Eleasar geingu ofan
af Fiallenu. Og þa allur Almugeñ sa ad Aaron var i burt/ grietu þeir hñ i þriatije Daga/
Ja/ allt Jsraelis hws.

XXI.

Arad

A Arad Kongꝛ Cananeorum sem bio i Sudur/ heyrde ad Jsrael var komiñ A
ad veige Niosnarmanna/ þa bardist hañ a mote Jsrael/ & tok nockra til fan-
ga af þeim. Þa hiet Jsraels Lydur DROTTNI einu Heite & sagde/
Þegar þu giefur þta Folk vnder mijna Hønd/ þa vil eg og bañfæra þeirra
Borger. Og DROTTJN heyrde Jsraelis raust/ & gaf þeim Cananita-
na/ & þeir bannfærdu þa/ & þra Borger/ Og kølludu þañ stad a Harma.

a (Harma) Er Bann Møglan Folksins Num. 11

Sijdan reistu þeir fra þui Fialle Hor/ a veigen sem liggꝛ til þess rauda Hafs/ ad þeir fære
vm kring Landed þeirra Edomitis. Og Folkenu leiddist vegaleingdin/ & talade i mote Gu-
de/ & i mot Mose/ Þui færder þu oss af Egiptalande/ suo ad vier dæum i þessare Eydemørku?
Þui hier er huerke Braud nie Vatn/ & vorar Saler velger vid þessare liettre Fædu.

Þeir kallast breñade/ ad meñ urdu aþ þeirra Eitre rauder sem Elldur/ og dou aþ Hita/ sem i Drepsott edur Carbunculo

Þa sende DROTTJN breñande Høggorma a medal Folksins/ þeir bitu Folked/ so ad B
marger dou af Jsrael. Þa komu þeir til Mosen & søgdu/ Vier høfū syndgast i þui ad vier
høfū talad i mote DROTTNI/ & i mote þier/ Bid þu DROTTJN ad hñ vilie taka þss
a Høggorma fra oss. Og Moses bad fyrer Folkenu

Þa sagde DROTTJN til Mosen/ Giør þier eiñ Eirorm/ & reis hñ vpp til eins merk-
es/ Huer sem er bitinn/ & lijtur a hñ/ sa skal lifa. Þa giørde Moses eiñ Eirorm/ & reisie hañ
vpp til eins Merkis. Og þegar eirn Høggormꝛ beit nockurn/ þa leit sa til Eirormsins/ & hielt
Lijfe.

Og Jsraels syner foru i Oboth. Þeir foru fra Oboth/ & løgdu sig i Jim / hia Abarim
Fialle i Eydemørkuñe/ þuert yfer fra Moab/ i mot Solariñar vppgange. Þeir ferdudust
þadan/ & løgdu sig hia þeim Læk Sared. Þa drogu þeir þar fra/ og løgdu sig þessumeg- C
gen Arnon sem liggur i Eydemørku/ & strecker sig þadan vt til Moabitaña Landamerkia/
Þuiad Arnon er Moabs Landamerke/ millū Moab & þra Amorita. Þar fyrer seigist i Bar
daga Bok DROTtens/ ad Vaheb i Supha & Arnon Lækur/ & Lækiaña Vppsprettur taka
til Borgar Aar/ & beyger sig/ & er Moabitanna Landamerke.

b (Staþe) Meiga hier kallast Høþdingiarner fialþer/ so sem hia Esaia kallast Egiptalandz Kongur Staþur/ þui hñ stiornar Folkenu

Og þeir ferdudust þadan/ og komu ad einum Bruñe/ þad er sa Bruñur sem DROTT-
JN talade vm vid Mosen/ Samansafna Folkenu/ eg vil giefa þeim Vatn. Þar saung Js-
rael þessa Vijsu/ og eirn saung til annars yfer Bruñenum/ Þesse er sa Bruñur sm Høfd-
ingiarner hafa grafed/ þeir Gøfugu a medal Folksins hafa grafed hñ/ fyrer Læremeistarañ
og þeirra b Stafe. Þeir foru fra þessare Audn til Mathana/ & fra Mathana til Na-
haliel/ og fra Nahaliel til Bamoth/ Og fra Bamoth til þss Dals sm liggꝛ i Moabita Lan-
de/ til þess hæfa Fiallsins Pisga/ sem breidist vid Eydemørkiñe.

Sihon

Og Jsrael sende bod til Sihon Amorita Kongs/ & liet seigia honum/ Leyf mier ad fara i D
giegnum þitt Land/ vier vilium ecke vijkia vt a Akrana/ og ecke i Vijngardana/ vier vilium
og ecke drecka Vatned af Bruñunum/ vier vilium fara Þiodbrauter/ þar til ad vier komum i
giegnum þijn Landamerke. Enn Sihon villde ecke giefa Jsrael Fararleyfe i giegnum sijn
Landamerke/ helldꝛ safnade hñ ad sier øllu sijnu Folke/ & dro vt i mot Jsrael i Eydemørkena/

Og

Og þa hn̄ kom til Jachza/bardest hn̄ vid Israel. Enn Israel slo hn̄ mz Suerdz eggium/ꝛ
eignadist hn̄s Land fra Arnon/ꝛ allt til Jabok/ꝛ allt til Am̄on sona/ Þui Am̄ons sona Lan- Israel eignast Land
F damerke voru rambygd. So tok Israel alla þessa Stade/ og bio i øllum Am̄oritan̄a stødū/i Sihon Kongs
(Borg)Nesbon og øllū hn̄ar c Dætrum/ Þuiad Borgen Nesbon heyrde Sihon Amoritan̄a
Konge til/og hn̄ hafde ꜳdur strijtt i mote Kongenum þeirra Moabitarum/og teked hn̄s Land c (Dætrum) Þad er/Þorpin og sma Stødum sem liggia um huerþes Borgernar
fra hm̄/allt til Arnon.
Nier af seigia men̄ i sijnum Ordzkuidum/ Komed til Nesbon ad byggia ꝛ vppreisa Sihon
stad. Þui þar er komin̄ Elldr af Nesbon/ Einn Loge af Zihon stad/sem hefur vppetid Ar
þeirra Moabitan̄a/ og Borgaran̄a þrar hæfu Arnon. Vei þier Moab/ þu Camos Folk
ert fortapad/hn̄s syner eru slegner a flotta/ꝛ hn̄s Dætur eru Nerteknar/hafd' i burt til Si-
hon Kongsins Amoritarum. Þeirra Pryde er orden ad onguo/fra Nesbon og in̄ til Dibon/
Nun er eydeløgd allt til Nopha/ sem tekur til Medba. Suo bio Israel i Ammoritanna
Lande.
G Og Moses sende niosnarmen̄ vt til Jaeser/og þeir vnu hn̄s Vnderborger/ꝛ toku þa Amorita
sem þar biuggu. Og þeir sneru sier/ og drogu vpp ad Veigenum til Basan/ Þa dro Og Og
Kongurinn af Basan vt j mote þeim/ mz allt sitt Folk ad beriast i Edrei. Og DROTT-
JN sagde til Mosen/Ottast hn̄ ecke/þui eg hefe giefed hn̄ i þijnar hendur mz Lande og Lyd- Israel eignast Land Ogs Kongs
um/Og þu skallt giora vid hn̄ lijka sem þu giørder vid Sihon Amoritanna Kong/sem bio i
Nesbon. Og þr slou hn̄ og hn̄s sonu/ ꝛ allt hn̄s Folk/so þar var ecke ein̄ epter/Og eignudust Deut. 29
allt þad Land. Epter þetta foru Israels syner ꝛ settu Nerbuder sijnar a Vøllum Moab/
hinumeigen Jordanar ganguart Jericho.

XXII.

A NA Balak son Zipor sa allt þad sem Israel hafde giørt þeim Amorreis / Og Balak Moabitis Kongs
ad Moabitarner voru miøg hrædder fyrer þessu Folke/ sem so var margt/ ꝛ
ad Moabitarner voru ottaslegner fyrer Israelis sonum/og søgdu til Olld-
unganna i Madian/Nu mun þesse Flockur vppeta allt þad sem er i kringū
oss/lijka sem Vxar vppeta Grased a Morkinne. Enn Balak son Zipor
var i þan̄ tijma Kongr þeirra Moabita.
Og hn̄ vtsende menn til Balaam sonar Beor/til Petor/han̄ bio hia Vatnenu j Lande so- Balaam
na sijns Folks/ad þeir skylldu kalla han̄/ og seigia honum suo/Sia/þar er eitt Folk komed af
Egiptalande/þad hylur Andlit Jardarinnar/ꝛ liggr gagnuart mier. Þar fyrer kom nu ꝛ bøl
ua fyrer mig þessu Folke/þui þad er styrckuara enn eg/ Ef eg mætta slꜳ þ/ og burt ryma þ
af Landenu/ Þui eg veit/ huerium þu bøluar/hn̄ er bøluadr/og huørin̄ þu blessar/hn̄ er bless
adr.
B Og Olldungar þeirra Moabitis foru mz þm ellstu af þeim Madianitis/ og høfdu spa-
sagna Launen i sijnum Hondum/ og þeir geingu in̄ til Balaam/og søgdu honum Ord Ba-
lak. Og hn̄ sagde til þeirra/Vered hier i Nott/ so vil eg giefa ydur suar aptur/epter þui s̄
DROTTJN seiger mier. So voru Høfdingiar Moabitarum hia Balaam.
Og Gud kom til Balaam/ꝛ sagde/Huerier eru þr men̄ sem komner eru til þijn? Balaam Gud talar vid Balaam
sagde til Gudz/Balak son Zipor Moabitarum Kongr sende pa til mijn/Sie/þar er eitt Folk
komed af Egiptalande/og hylur Andlit Jardar/So kom nu ꝛ bølua þeim/ef eg mætte beriast
vid þa/ og reka þa burt. Gud sagde til Balaam/Far ecke mz þeim/og eige helldur skallt þu
bølua þessu Folke/þui þad er blessad. Þa stod Balaam ærla vpp vm Morgunen/ ꝛ sagde
til Høfdingia Balak/ Fared heim i ydart Land/ þui DROTTJN vill ecke leyfa mier ad
fara mz ydur.
C Høfdingiarner Moabitarum toku sig vpp/komu heim ꝛ fundu Kongin̄ Balak/ ꝛ søgdu/
Balaam villde ecke fara mz oss. Þa sende Balak en̄ i annad sin̄/megtugre ꝛ vegligre Høf-
dingia helldr enn þad hiner fyrre voru. Þa þeir komu til Balaam/søgdu þeir til hn̄s/So læ-
tr Balak son Zipor seigia þier/Kiære/duel þu ecke ad koma til mijn/Þui eg vil giøra þier sto-
ra æru/og huad þu seiger mier til þ vil eg giora/Eg bid/kom ꝛ bølua fyrer mig þessu Folke.
Balaam suarade/ꝛ sagde til Þienara Balak/ Þott villde Balak gefa mier sitt Hus fullt
mz Silfur og Gull/þa kynna eg þo ecke ad yfertroda Ord mijns DROTTJNS Gudz
hük

Deut. 24 huerke i myklu nie litlu/nockud ad giøra. Verid þo sem adur hier þessa Nott/suo eg meige
vita huad DROTTIN vill enn framar meir tala vid mig. Þa kom Gud vm Nottena
til Balaam/⁊ sagde til hn̄s/Ef þesser meñ eru komner hingad at kalla þig/ þa tak þig vpp
⁊ far mz þeim/Eñ þo skalltu þad giøra sem eg seige þier.

Þa stod Balaam vpp vm Morgunen/og sødlade Osnu sijna/ ⁊ for af stad mz Moabitis D
Høfdingium. Eñ Gud reiddist miøg ad hn̄ ferdadist þangad. Og Eingill DROTT-
INS gieck fram̄ i veiginn/ ad standa honum i mote / Eim hañ reid a sinne Osnu/og haf-
de tuo Þienara mz sier. Og Asnan sa Eingil DROTTINS standa i veigenum haf-
ande brugded Suerd i sinne hende. Og Asnan veik af Gøtunne/⁊ gieck a Akuriñ/Eñ Ba-
laam slo hana / so hun skyllde ganga veigeñ.

Þa gieck Eingill DROTTINS fram̄ i eitt Gardz hlid/s̄ la fram̄ mz nockrum Vijn-
garde/þar sem vegger voru a bædar sijdur. Og sem Asnan sa Eingil DROTTINS/
þreyngde hun sier vpp ad Veggnum/og kreiste Balaams foot vpp vid Veggiñ/ Og hañ slo
hana enn meir. Þa gieck Eingill DROTTINS eñ leingra fram̄ / ⁊ a eiñ mioan Stijg/ E
þar sem huerge mætte afuijkia/huerke til vinstre nie til hægre hlidar. Og s̄ Asnan sa Ein-
gil DROTTINS/fiell hun nidur vnder Balaam. Þa vard Balaam miøg reidr/ ⁊ hn̄
slo Osnuna mz Stafnū

Balaams Asna talar Þa vpplauk DROTTIN Muñe Osnuñar/og hun sagde til Balaam/ Huad hefe eg
þſſ giørt þier/ ad þu hefur nu sleiged mig þrysuar? Balaam sagde til Osnuñar/ Fyrer þui
slo eg þig ad þu hæder mig/ være suo vel at eg hefde nu Suerd i miñe hende / skyllda eg dre-
pa þig. Asnan suarade Balaam/Er eg ecke þijn Asna/þeirre þu hefur rided/ þijna tijd iñ
til þessa dags? Eda nær giørda eg þier slijkt? Hn̄ sagde/alldrei.

Þa vpplauk DROTTIN Augum Balaam/suo ad hañ sa Eingil DROTTINS F
standa i Veigenum/ mz brugdnu Suerde i sinne hende. Og Balaam laut nidr/⁊ fiell fram̄
a sijna Asionu. Og Eingill DROTTINS sagde til hn̄s/Huar fyrer hefur þu sleiged so
þijna Osnu i þriar reisur? Sia/eg er vtfariñ til þess ad standa þier i mote/ þui þiñ Vegur
er mier motstadligr/Og Asnan sa mig ⁊ veik þrisuar fyrer mier/Eñ hefde hun ecke viked fy-
rer mier/þa villda eg hafa sleiged þig i hel/eñ lætid Osnuna lifa. Þa sagde Balaam til
DROTTINS Eingils/Eg hefe syndgast/þui eg visse ecke ad þu stodst i mot mier a vei-
genum/ Og ef þesse mijn reisa þocknast þier ecke/ þa vil eg snua aptur. Eingill DROT-
TINS sagde til hn̄s. Far þu mz þſſū møñū/eñ þu varast ad þu taler neitt añad/eñ þ s̄ eg
seige þier. So for Balaam mz Høfdingium Balak.

Og sem Balak spurde komu Balaam/for hn̄ vt i mot honum til eins Stadar þeirra Mo G
abitis/huer at liggr i Landamerkium Arnon/sem er hia þeim ystu Landamerkium/⁊ sagde til
hn̄s/Senda eg ecke Bod til þijn/og liet kalla þig? Þui komstu þa ecke til mijn? Eda meinar
þu ecke ad eg giete heidrad þig? Balaam suarade/Sia/eg er komiñ til þijn/Eñ hūnen ma eg
nockud añad mæla enn þad sē̄ Gud leggur mier i Muñ/þad mun eg tala. So for Balaam
mz Balak/⁊ þeir komu i Gatnaborgernar. Og Balak offrade Nautum ⁊ Saudum/⁊ sen-
de epter Balaam og þeim Høfdingium sem voru hia honum.

XXIII.

a Baals Kirkia

OM morgunen tok Balak Balaam/og hafde hn̄ vppa Baals a Hæd/so hn̄ A
mætte sia þadan ysta hlut Herbuda Folksins. Og Balaam sagde til Ba-
lak/Giør mier hier siø Alltare/ og skicka mier hingad siø Vxa ⁊ siø Hrw-
ta. Balak giørde sem Balaam sagde/Og þeir bæder Balak og Bala-
am færdu Forner/ ja/ vppa huert Alltare eiñ Vxa ⁊ eiñ Hrwt. Og Ba-
laam sagde til Balak/Stattu hia þijnu Breñeoffre/ Eg vil gāga i burt/ef
skie mætte at DROTTIN mæte mier/ so eg kuñgiøre þier huad hn̄ vnderuisar mi'/Og hn̄
gieck skyndeliga af stad.

Og DROTTIN mætte Balaam/Enn hn̄ sagde til hn̄s/Eg hefe tilbued siø Alltare/⁊
offrad einum Vxa og einum Hrwt yfer huert Alltare. Þa lagde DROTTIN Orded i
Munn Balaam/og sagde/Gaktu til Balak aptur ⁊ seig þu so. Og sem hn̄ kom til hanns
aptur/Sia/þa stod hn̄ hia siñe Breñeforn/mz øllum Moabitis Høfdingium.

Þa

B Þa vpphof Balaam sitt Mæl og sagde/ Af Syria hefur Balak Moabitis Kongur læt- Balaam
ed kalla mig/ fra Fiøllunum i Austre/ Kom og bølua fyrer mig Jacob/ Kom/ formæl þu Js- blessar Jsrael
rael. Med hueriu mote ma eg bølua þeim sem Gud ecke bøluar? Eda huernen ma eg for-
mæla þeim sem Gud ecke formæler? Þui eg sie hn̄ vel af þessum hæfum Biørgum/ og af
Hædunum skoda eg hn̄. Sia/ þad Folk skal sier i lage bua/ og ecke reiknast a medal Heidin-
gia. Huer kan̄ ad telia Dupt Jacobs/ eda tøluna af ein̄u fiorda parte Jsraels? Mijn Sal
deyie riettlætra man̄a Dauda/ og mitt hid sijdasta verde lijka sem þeirra.

Þa sagde Balak til Balaam/ Huad giører þu mier? Eg liet sækia þig ad bølua mijnū
Ouinum/ og sia/ þu blessar þa? Hn̄ suarade/ ꝛ sagde/ Skal eg þad ecke hallda og tala sem
DROTTIN leggꝛ mier j Mun̄? Balak sagde til hn̄s/ Kom en̄ mz mier a ein̄ annan̄
stad/ af huerium þu kant ad sia nockut af þeim/ og þo ei alla/ og bølua þeim þar fyrer mig.

Og hn̄ færde hn̄ vppa eirn Niosnarhool a Huirfle Fiallsins Pisga/ og bygde þar siø All- Pisga Fiall
tare/ og offrade yfer huert Alltare einum Vxa ꝛ einū Hrwt. Og sagde til Balak/ Statt þu
C hier hia þinne Bren̄eforn/ eg vil þar ad giæta. Og DROTTIN mætte Balaam/ ꝛ gaf
honum Orded j hn̄s Munn/ og sagde/ Far til Balak aptur ꝛ tala so. Og sem han̄ kom til
hn̄s aptur/ Sia/ þa stod hn̄ hia sijnu Bren̄eoffre/ mz Moabitis Høfdingiū/ Og Balak sag-
de til hn̄s/ Huad sagde DROTTIN?

Og hn̄ vpphof sitt Mæl/ ꝛ sagde/ Rijs vpp Balak/ ꝛ heyr þu til/ Gaumgiæf þu huad eg
seige/ þu son Zipor. Gud er ecke Madꝛ ad hn̄ liuge/ eige helldur Manns son suo han̄ angre
nockud. Skyllde hn̄ seigia nockut og giøra þad ecke? Skyllde hn̄ tala nockud ꝛ hallda þad
ecke? Sia/ eg er hafdur hingad ad blessa/ Eg blessa og ma þui ecke vmbreyta. Men̄ sia on-
gua a Mædu i Jacob/ og eckert Eruide i Jsrael. DROTTIN hn̄s Gud er hia honum/ a (Mædu)
og Kongsins Lwdrar a medal þeirra. Gud færde þa af Egiptalande/ hn̄s Styrkleike er lij- Mæda og Erf-
ka sem eins Einhyrnings/ Þui eckert Fiølkinge er i Jacob/ ꝛ eingen̄ Spasagnare i Jsrael. ide kallast
D A sijnum tijma skulu menn tala vm Jacob ꝛ Jsrael/ huertar Dasemder Gud giører. Sia Skurgoda-
þu/ þad Folk skal vppstanda sem eitt vngꝛ Leon/ og þad skal vpphefia sig sem eitt Leon / Þad dyrkan
skal ecke leggia sig fyrr enn þad vppetur Herfanged/ og dreckur Bloded af þui sem i Hel er
sleiged.

Þa sagde Balak til Balaam/ Þu skallt huerke bølua þeim nie blessa. Balaam suarade
og sagde til Balak/ Hef eg ecke sagt þier/ ad allt þad sem DROTTIN seiger/ þad skal eg
giøra? Balak sagde til hn̄s/ Kom þo sem adꝛ/ eg vil leida þig en̄ til eins stadar/ mætte skie/
ad Gud villde sier þocknast læta/ ad þu bøluer þeim þar fyrer mig. Og hn̄ færde hn̄ a eina
hæstu hæd Fiallsins Peor/ s̄ ad horfer til Eydemerkur. Og Balaam sagde til Balak/ Giør Peor
mier hier siø Alltare/ og læt mig fa siø Vxa og siø Hrwta. Balak giørde sem Balaam
sagde/ og offrade einum Vxa og einum Hrwt yfer huert Alltare.

XXIIII.

A 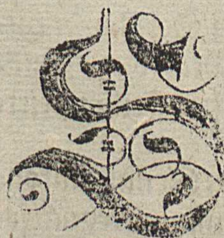
Em Balaam sa nu ad þad þocknadist DROTTNI/ ad hn̄ blessade Ja- b
cob/ for hn̄ ecke til b Fiølkinge sem adur/ helldꝛ snere hn̄ sinne Asionu strax (Fiølkinge)
til Eydemerkur/ vpphof sijn Augu/ ꝛ sa Jsrael huernen þr læu epter sijnum Hier ma merkia-
Kynkuijslum/ Og Gudz Ande kom yfer hn̄/ ꝛ hn̄ tok til at tala/ ꝛ sagde/ Þat ast/ ad Balaam
seiger Balaam son Beor/ Þad seiger hn̄ huers Augū er vpploked/ Þad sei- hefur ætijd adꝛ
ger heyrare Gudligra Mæla/ sem sier Opinberan þess Allsmektugasta/ sa fared ad Fiølk-
huers Augu ad vpp eru loken/ þa hn̄ fellur a sijn Knie. inge vnder yfer-

O huersu føgur eru þijn Landtiolld Jacob/ ꝛ þijnar Tialldbwder Jsrael/ lijka s̄ Læker vt- varpe Gudligs Nafns/ Enn
breidast/ ꝛ Alldengardarner vid Vøtnen/ sem þau Tiølld er sialfur DROTTIN plant- Drotten̄ mætte
ar/ sem̄ Sedrus vidar Trie hia Vatne. Þar mun ren̄a Vatn af hn̄s Skiolu/ ꝛ hn̄s Sæd sk̄ honum ætijd/ og
blijfa eitt stort Vatn/ Hn̄s Kongur skal blijfa hærre enn Agag/ ꝛ hn̄s Rijke sk̄ vpphefia sig. hamlade hn̄s Gölldrum/ so
B Gud leidde hn̄ af Egiptalāde/ hn̄s Styrkleike er lijka sem Einhyrnings. Hn̄ mū vppsuelgia hn̄ hlaut ad mz
Heidingiana þr ed hn̄ ofsækia/ ꝛ i sundurmelia þeirra Bein/ ꝛ slæ þa sinatt mz sijnum Sko- taka Gudz Ord
tum. Hn̄ hefur lagt sig nidꝛ sem eitt Leon/ ꝛ sem ein̄ vngꝛ Leon/ Huer vill vppreisa sig i mote i staden sinna
honum? Blessadꝛ er sa sem þier blessar/ ꝛ bøluadꝛ er sa sem þier bøluar. Galldra

Þa vard Balak gramur og reidur vppa Balaam/ ꝛ slo høndum saman/ ꝛ sagde til hn̄s/

Eg liet sækia þig so ad þu skyllder bølua mijnum Ouinū/ og sia/ þu hefur nu þrysuar blessad
þa. Far nu heim j þinn Stad/ Eg þeinkta mier ad veita þier Heidur/ eñ DROT-
TIN hefur suipt þig þm Heidre.
Balaam suarade honum/ huort sagda eg ecke þtta þijnum Sendemøñum sm̄ þu sender til
mijn? Þott Balak giefe mi' sitt Hws fullt af Gulle z Silfre/ þa kañ eg ecke ad giøra i mote
DROTTINS Ordum/ huerke ed Vonda nie ed Goda/ epter mijnu Hiarta/ Helldur huad C
DROTTIN seiger mier/ þad mun eg tala. Og sia nu/ þa eg fer til mijns Folks/ kom þu
þa/ suo vil eg rædleggia þier/ huad þetta Folk sk giøra þijnu Folke/ a seinustū tijma.
Balaam spadomur wt aþ Christo — Og hñ vpphof sitt Mæl/ og sagde/ Þetta seiger Balaam son Beor/ Þad seiger sa madz
huers Augū vpp er loked/ Þad seiger Heyrare Gudligra Mæla/ z sa s̄ hefur Vijsdom þss all
ra Hæsta/ sa sm̄ sier Openberan þess Almattuga/ hañ huers Augu eru opnut/ þa hañ fellur
fram̄. Eg mun sia hñ/ enn ecke nu/ Eg skal skoda hñ/ eñ ecke j nænd. Þar mun vppreña
ein Stiarna af Jacob/ og ein Rijkesspyra skal vpprijsa af Jsrael/ og mun i sundurmeria
Moabitis Høfdingia/ z eydeleggia alla sonu Seth. Edom mū hñ eignast/ z Seir sk va sij-
num Ouinum vndergiefen/ Eñ Jsrael sk hafa Sigurinn. Af Jacob mun sa koma ed yf- D
erdrottnar og eydeleggz þ sem epter er af Stødunum
Og þa hñ sa Amalech/ vpphof hñ sitt Mæl/ og sagde/ Amalech sa fyrste a medal Heid-
ingia/ Eñ mz þ sijdsta sklltu mz øllu eydeleggiast.
Og sem hñ sa Keniterna/ hof hñ sitt Mæl/ z sagde/ Rambygt er þitt Heimile/ z þu hefur
bygt þitt Hreidz i Biargskorum/ Eñ þu Kain/ þu skllt breñast/ þa Asser flytur þig fangeñ i
burt.
Og hañ vpp hof eñ sitt Mæl/ z sagde/ Oh/ huer mun lifa þa Gud mū giøra þtta? Og
Skipen af Chitim skulu fordiarfa Assur og Eber/ enn hñ mun ad sijdustu eydeleggiast.
Og Balaam tok sig vpp/ og for þadan/ og kom til sijns Stadar aptur/ eñ Balak for siñ
veg.

XXV.

Baal Peor — OG Jsrael bio i Sittim. Og Folked tok til ad fremia Horaner mz Dætrū fra A
Moabitis/ hueriar ad budu Folkenu til Offurs sinna Skurgoda. Og Folked
ǽt/ og tilbad þra Skwrgod/ z Jsrael samteingdist Baal Peor. Þui gram-
dist Reide DROTTINS yfer Jsrael/ og hñ sagde til Mosen/ Taktu alla
Høfdingia Folksins/ og heing þa vpp i mote Soluñe fyrer DROTTNI/
so ad grimdar reide DROTTINS snuest fra Folkenu. Og Moses sag-
de til Jsraels Domenda/ Huer drepe sijna Menn þa sem samteingst hafa Baal Peor.
Og sia/ eiñ Madur af Jsraels Sonum kom/ og leidde eina Madianeska Kuiñu til sinna B
Brædra/ ad asiaanda Mose/ og øllum Almuganum Jsraelis sona/ þeir ed grietu fyrer Vit-
Phineas — nisburdarins Tialldbwdardyrum. Enn sem Phineas son Eleasar sonar Aarons Prests sa
Psal. 106 — þad/ stod hñ vpp fra Almuganum/ og tok eitt Spiot i Hond sier/ og gieck iñ i Horuhwset ept-
1 Cor. 10 — er þeim Jsraelis Mañe/ og lagde þau bæde i giegnum lijfed/ þañ Jsraelis Mañ og so Kuiñ-
una. Þa stilltist su Plaaga strax/ sem komen var yfer Jsraels sonu. Og þar fiellu i þeirre
Plægu fiorar og tuttugu Þusunder maña.
1 Mach. 2 — Og DROTTIN talade vid Mosen/ og sagde/ Phineas Son Eleasar/ Sonar Aarons E
Syrach 45 — Prests/ hñ hefur snuid minne Reide fra Jsraels sonum fyrer sitt Vandlæte minna vegna/ suo
eg ecke i minne Vandlætingu eydelegge Jsraels sonu. Þar fyrer seigdu/ Sia/ eg gef honum
Sattmala mijns Fridar/ z hñ og hñs Sæde epter hñ skulu hafa þañ Sattmala til eins eilijfs
Kieñemañskapar/ søkū þss ad hñ vandlætte vegna sijns Gudz/ z forlijkte Jsraels sonu
Enn sa Jsraelita s̄ var sleigen mz þeirre Madianeskre Kuinnu/ hiet Simri/ son Salu/
eiñ Høfdinge yfer Simeon Fødurs hwse. Eñ su Madianeska Kuinna sem z sleigiñ var/ hiet D
Casbi Dotter Zur/ sem var Høfdinge eiñar Kynkuijslar þeirra Madianitarū.
Og DROTTIN talade vid Mosen og sagde/ Giered skada þeim Madianitis/ z slæed
þa/ Þui þeir hafa giørt ydur skada mz sijnū suikum/ sem þeir veittu ydur fyrer Peor/ og þeir-
ra Syster Casbi/ þess Madianitis Høfdingia Dotter/ sm̄ sleigen var a Plaguñar deige/ fy-
rer Peor skulld. z plaga kō þ' epter

Og

XXVI.

A
O DROTten talade til Mosen z Eleasar/son Aarons Prests/ Teliet allan
Almuga Israelis sona/ tuttuga z þadan af elldre / epter þeirra Fedra hwse/
alla þa sem fœrer eru til Bardaga/ a medal Israel. Og Moses z Ele-
asar Prest: toludu vid þa a Vollum Moab/ hia Jordan/ giegnt Jericho/
þeir sem voru tuttugu ara z þadan af elldre/suo sem DROTTIN hafde
boded Mose/ z Israels sonu/ sem farid hofdu af Egiptalande

Ruben Israels Frumgietne son. Þesser voru syner Ruben/Hanock af huerium Hanok
ættkuijsl kiemur. Pallu/ af huerium ad kiemur Palluita ættkuijsl. Hezrom/ af huerium 1 Ruben
Hezromita ættkuijsl kiemur. Charmi/ af huerium Charmita ættkuijsl kiemur. Þetta eru
ættkuijsler fra Ruben Og þr voru ad tolu/ þriar z Fiorutijge Þusunder/ sio Hundrud z þria-
tijger.

Enn syner Pallu voru Eliab/og syner Eliab voru Nemuel/z Dathan z Abiram. Þad
er sa Dathan z Abiram/ sem voru nafnkunuger a medal Almugans/ Þeir sem settu sig vpp
i mote Mose z Aaron/med þeim Selskap Chora/ þa þeir settu sig vpp i mote DROTT-
B ENI. Og Jorden vppliet sinn Munn/og suelgde þa/ mz Chora/þa sa Flockur do/z Elldur-
inn vppbrende tuo Hundrut z Fimtijge manna/ z voru til eins Merkes. Enn syner Chora dou
ecke.

Syner Simeon i þeirra ættkuijslum voru/Nemuel/þadann er komen Nemuelitanna ætt- 2
kuijsl. Jamin/ þadan er komen Jamita ættkuijsl. Jachin/ þar af kiemur Jachitana Simeon
ættkuijsl. Sera/þar af kiemur Serahitana ættkuijsl. Saul/þar af er komen Saulitanna
ættkuijsl. Þesse Kynslod er komen af Simeon/tuær z tuttugu Þusunder/ z tuo Hundrud.

Syner Gad i þeirra ættkuijslum voru/Ziphon/þar af kiemur Ziphonitana ættkuijsl. Nag- 3 Gad
gi/þar af kiemur Naggitanna ættkuijsl Suni/ þar af kiemur Sunitarna ættkuijsl. Osni/
þar af kiemur Osnitana ættkuijsl. Eri/þar af er komen Eritanna ættkuijsl. Arod/ þar af
er komen Aroditanna ættkuijsl. Ariel/þar af er komen Arielitanna ættkuijsl. Þetta eru ætt-
kuijsler sona Gad/ epter þra tolu/ Fiorutijge Þusunder og fim Hundrud.

C Syner Juda/Ger og Onan/huerier bader dou i Canaans Lande. Enn Syner Juda i 4
þeirra Kynkuijslum voru þesser/Sela/ þar af kom Selaitanna ættkuijsl. Perez/þar af er Juda
komen Perezitanna ættkuijsl. Serah/þar af er kamen Serahitana ættkuijsl. Enn syner
Perez voru/ Hesron/ þar af er komen Hezronita ættkuijsl. Hamul/ þar af kiemur Hamu-
lita ættkuijsl. Þetta eru Juda Kynkuijsler i þeirra tolu/ sex z siotijge Þusunder/og Fimm
Hundrut.

Syner Isaschar i þra Kynkuijslum voru/ Thola/ þar af er komen Tholaitana ættkuijsl.
Phuua/þar af er komen Phuuanitana ættkuijsl. Jasub/ þar af er komen Jasubitanna ætt- 5
kuijsl. Simeon/þar af kiemur Simeonita ættkuijsl. Þessar eru Isaschar ættkuijsler i sin- Isaschar
ne tolu/ Fiorar z sextijge Þusunder z þriu Hundrud.

Syner Sebulon i þra Kynkuijslu/Sared/þar af kiem: Sardita ættkuijsl. Elon/ af hm 6
kem: Elonita ættkuijsl. Jahelel/ þar af er komen Jahelelita ættkuijsl .Þessar eru ættkuij- Sebulon
sler Sebulon/epter þeirra tolu/Sextijgu Þusunder z fim Hundrud.

D Syner Joseph i þeirra Kynkuijslum voru/ Manasse z Ephraim. Enn Syner Mana- 7
sses voru/Machir/ þar af er komen Machiritana Kynkuijsl. Machir gat Gilead/ þar af Joseph
er komen Gileadita ættkuijsl. Enn þesser eru syner Gilead/ Hieser/þar af er komen Hie
seiternis ættkuijsl. Helech/ þar af er komen Helechitana ættkuijsl. Asriel/ þar af er kom-
en Asrielitana ættkuijsl. Sichem/þar af er komen Sichemitana ættkuijsl. Smida/þar af
er komen Smiditana ættkuijsl. Hepher/ þadan er komen Hepheritanna ættkuijsl. Enn Ze-
laphead var son Hepher/og hafde ongua Syne nema Dætur/s hietu/Mahelah/Noa/Nag-
la/Milcha/ Thirza. Þessar eru ættkuisler Manasses/i sinne tolu/tuær z Fimtijge Þusu-
der og sio Hundrut.

Syner Ephraim i sijnum Kynkuijslum voru/ Sutela/ þar af er komen Sutelaitana ætt-
kuijsl. Becher/þar af er komen Becheritanna ættkuijsl. Thahan/þar af er komen Tha- 8
hanitana ættkuijsl. Enn syner Suthela voru/Eran/ þar af er komẽ Eranitanna ættkuijsl. Ephraim
Þesser eru syner Ephraim ættkuijslar/i þeirra tolu/tuær og þriatijgu Þusunder/z fim Hund-
rud. Þetta eru syner Joseph i þeirra ættkuijslum.

9 Syner BenJamin i þeirra Kynkuislum voru/ Bela/ þar af kiemur Belalita ættkuysl.
BenJamin Asbel/þar af kiemur Asbelita ættkuysl. Ahiram/ þar af kiemur Ahiramiternis ættkuysl/
Supham/þar af er komen Suphamiternis ættkuysl. Hupham/þar af er komen Huphami⸗
ternis ættkuysl. Enn syner Bela voru þr/Ard og Naeman/þar af er komen Ardita z Nae⸗
manita ættkuysl. Þesser eru Syner BenJamin/ i sinū Kynslodū/ad tolu/Fim̄ z Fioruty̆ger
Þusunder z sex Hundrud.

10 Syner Dan i þeirra ættkuysslum eru/Suham/ þar af er komen Suhamiternis ættkuysl. E
Dan Þetta voru ættkuysler Dan mz þeirra Kyne/og þeir voru aller saman ad tolu/fiorar z sextȳ⸗
11 ge Þusunder z fiogur Hundrud.

Asser Syner Asser i þeirra ættkuysslum voru/Jemna/þar af er komen Jemnita ættkuysl Jesu⸗
ui/þar af er komen Jesuuita ættkuysl. Bria/ þar af er komen Bryta ættkuysl. Enn
syner Bria voru Heber/þar af er komen Hebrita ættkuysl. Melchiel/þar af er komen Mel
chielita ættkuysl. Og Dotter Asser hiet Sarah. Þesse er ættkuysl sona Asser/ad tolu þriar
og Fimtyge Þusunder z fiogur Hundrut.

12 Syner Nephthali i þeirra Kynkuysslum voru/Jaheziel/þar af er komen Jehezielita ætt⸗
Nephthali kuysl. Guni/ þar af er komen Gunita ættkuysl. Jezer/þar af er komen Jezerita ættkuysl.
Sillem/þar af er komen Sillemita ættkuysl. Þetta eru nu Kynkuysler Nephthali/ad tolu/ F
Sum̄a allra Israels Sona fim̄ og fioruttiu Þusunder og fiogur hūdrud. Þetta er Manntal Israelis sona/ sex sinnum
Hundrad Þusunder/eitt Þusund/sio Hundrut z Þriatyygu.

Og DROTTJN talade vid Mosen/z sagde/Þu skallt i sundurskipta Landenu millum
þssara/þeim til erfdar/epter Manntale/Þu skallt giefa þeim sm̄ marger eru/miked ad erfa/
enn fæm lytid/Sierhuerium skal giefa epter þeirra tolu. Þo skal sundurskipta Landenu mz
hlutkeste/epter nafne ættkuysslan̄a þeirra Fedra skulu þr Arf taka/ Þui þu skllt vtskipta þra
Erfd epter hlutfalle/so sem þeir eru marger og fæer til.

Og þetta er Sum̄an a Leuitunum/i þeirra ættkuysslum/Gerson/af honum er komen Ger⸗
sonita ættkuysl. Kahath/af honū er Kahathita ættkuysl. Merari/af honum eru Mera⸗
rita ættkuysler. Þessar eru Leui ættkuysler/Libnita ættkuysl/Hebronita ættkuysl/Mahali⸗
ta ættkuysl/Musita ættkuysl/Chorahita ættkuysl.

Leuit 10 Kahath gat Amram/og Kuin̄a Amram hiet Jochebed Dotter Leui/huer honum fæddist i G
Para. 14 Egiptalande/Hun fædde Amram/Aaron og Mosen/og Mariam þeirra Syster. En̄ Aaro⸗
ne fæddist Nadab/Abihu/Eleasar/og Jthamar. Enn Nadab og Abihu dou/þa þeir offru⸗
Sum̄a Leuitanna du annarligum Ellde fyrer DROTTNJ. Og talan a þeim var þriar og tuttugu Þu⸗
sunder/allt Kallkyns/Manadargamallt og þadan af elldra. Þuiad þeir voru eige reikna⸗
der a millum Jsraels sona/ z hofdu ongua arftoku i Jsrael.

Þetta er Sum̄an Jsraelis sona/sem Moses og Presturin̄ Eleasar toldu a Vollum Mo⸗
abitis /hia Jordan/gagnuart Jericho. Mz al huerra eingin̄ var af þui Man̄tale/þa Mo⸗
Num. 14 ses z Presturin̄ Aaron toldu Jsraels sonu i Eydemorku Sinai. Þui DROTTJN hafde
sagt til þeirra/ad þeir skylldu deyia i Eydemorkinne/ og þar lifde eingin̄ epter/ vtan Chaleb
Son Jephune/og Josua Son Nun.

XXVII.

OG Dætur Zelaphehad sonar Nepher/Sonar Gilead/Sonar Macher/sonar
Manasse/a medal Kynkuysla Manasses/sonar Joseph/mz Nafne/Mahela A
Zelaphehad Dætur Noa/Hagla/Milcha/z Thirza/komu z geingu fram fyrer Mosen z Prest
in̄ Eleasar/z til Hofudsmannan̄a/z til alls Almugans/ vtan fyrer Vitnis⸗
burdarins Tialldbwdardyrum/z sogdu/Fader vor do i Eydemorku/ og var
ecke i Selskap þess Almuga sem sig reiste i mote DROTTNJ/ i lide
Corah/helldr andadist hn̄ i Synd sin̄e/z atte ongua sonu/Þui sk þa vors Fodurs nafn vn⸗
der lok lyda i hn̄s Kynkuysl/þo hn̄ hafe onguan̄ Son atte Gief oss z nockra eign a medal
vorra Fodur brædra.

Logmæl vm Arfa og Arftokur Moses flutte Mæl þeirra fyrer DROTTJN/Og DROTTJN sagde til hn̄s / Ze⸗
laphehad Dætur hafa riett talad/Þu skalt giefa þeim Erfdagodz a medal þra Fodurbræd⸗
ra/og þu skallt læta þeirra Fodurarf koma til þeirra. Og seigdu Jsraels Sonum/Þegar B
nockur deyr og hefur ecke Syne epter/þa skulu þan̄ arf taka hn̄s Dætur. En̄ hafe hn̄ ong⸗
gua Dotter/

gua Dotter/þa skulu þier gefa hans Brædrum þañ Arf. Eige hañ ecke Brædr/þa sklu þier
giefa þañ Arf hans Fødurbrædrum. Hafe hañ ecke Fødurbrædr/þa skulu þier giefa hañ hans
enum skylldasta ættmanne/so hañ eignist hañ. Þetta skal vera Løgmæl og Riettur Israelis
sona/sem DROTTIN hefur bifalad Mose.

C Og DROTTIN sagde til Mosen/Gack þu vpp a þetta Fiall Abarim/og skoda Lan- Abarim
ded þad eg mun giefa Israels sonum. Og þa þu hefur sied þad/þa skalltu safnast til þijns Num. 20
Folks/lijka sem þinn Broder Aaron er komiñ. Søkum þess ad þid vorut mijnum Ordum o- Deut. 32
hlyduger i þeirre Eydemørku Zin/ þañ tijma ad Almugen þrættade þar/þa þid skylldut hel-
ga mig fyrer þeim/fyr Vatned/þad er Motmælesvatned i Kades/ i Eydemørku Zin. Og
Moses talade vid DROTTIN/ ⁊ sagde/ DROTTIN sem er Gud alls lifanda Holldz/
hañ villde setia eiñ mañ yfer þeña Almuga/ þañ sem kañ ad ganga vt og iñ fyrer þeim/og leida
þa vt og iñ/so ad DROTTINS Søfnudr sie ecke lijka sem Sauder þeir ed onguañ Hirder
hafa.

D Og DROTTIN sagde til Mosen/Tak þu Josua son Nun til þijn/ þañ mañ i huer-
ium Andeñ er/og legg þijnar hendr yfer hañ/Og skicka hañ fyrer Prestiñ Eleasar/⁊ fyrer all-
añ Almugañ/og gief honum bifalning fyrer þeirra augum/⁊ legg þijna Dyrd yfer hañ/ so ad
allur Almuge Israels sona veite honum hlydne. Og hañ skal ganga fram fyrer Prestiñ Ele-
asar/hañ skal ganga til frietta fyrer hañ/epter a Liossens skickan/fyr DROTTIN. Ep-
ter hans bode skal bæde hañ/ og aller Israels Syner mz honum reisa/ vt og inn/ og allur Al-
mugenn.

Moses giørde sem DROTTIN hafde boded honum/og tok Josua/⁊ skickade hañ fyrer
Prestiñ Eleasar/og fyrer allañ Almugañ/ og lagde sijnar Hendur yfer hañ/og baud honum/
suo sem DROTTIN hafde talad vid Mosen

a (Liossens) Þad er þat Liosed a Høfud-kiennemañsins Briost skillde/ Exo. xxviij. þar af seigia sumer/þa Gud hafde andsuarad og giefed Ja til Prestsins spurningar/ þa hafe þetta Lios Geisla af sier giefed. Þetta sama hafa og Kongarner tijdkad/þegar þeir villdu spyria Gud ad nockru/ sem lesa ma i. Reg. xxviij. og xxx

XXVIII

A
OG DROTTIN talade vid Mosen/⁊ sagde/Biod þu Israels Sonum/og
seig þu til þeirra/Fornfæring mijns Brauds / sem er eitt Offur til eins sæts
Ilms/skulu þier hallda a sijnum tijma/ ad þier offred mier þui. Og seig til
þeirra/Þetta eru þær Forner sem þier skulud offra DROTTNI/Ars ga-
mallt Lamb sem er an Lyta/ huern Dag tuo til eins dagligs Brenneoffurs/
annad ad Morne/⁊ añad ad Kuellde/ Þar til tiunda part af Epha Hueite-
miølssarla/til eins Matoffurs/meingad mz Oleo þad sem er stieked/eiñ tiunda part af Hin.
Þad er eitt dagligt Brenneoffur/þad sem þier fornfærdud a Sinai Fialle/til eins sæts Ilms/ eiñ
Elldur fyrer DROTTNI. Þar til Dryckoffur/ ja/ til eins Lambs fiorda part af Hin/
Mañ skal offra Vijne til dryckiar offurs/ fyrer DROTTIN. Þad añad Lambed skalltu
færa i mot Aptne/lijka sem Matoffur vm Morgunen/og þess Dryckiaroffur/til Offurs sæt-
B leiks Ilms fyrer DROTTNI.

Sabbaths daga Forner

Enn a Sabbaths Deige tuø Lømb ærs gømul an lyta/ og tuo tiunda parta Hueitesar-
la Miøls blandad mz Oleo/til eins Matoffurs/og Dryckiar offur þar til. Þad er sierhuers
Sabbathsdags Brenneoffur/fyrer vtan þad dagliga Breñeoffur/ mz sijnu Dryckiaroffre.

Enn þañ fyrsta Dag i ødrum Manudñ/skulu þier fornfæra DROTTNI eitt Breñe Nyrra Ma-
offur/tuo vnga Vxa/eiñ Hrwt/siø Lømb ærs gømul an lyta. Og so þria Tiunda parta nada Forner
Hueitemiøls sarla/ til Matoffurs blandad mz Oleo til huers Vxa/⁊ tuo tiundaparta Huei-
temiøls sarla til Matoffurs/meingad mz Oleo til Huørs Hrwts/og so eiñ tiunda part Huei-
temiølssarla til Matoffurs/blandad mz Oleo til huers Lambs/ Þad er Brenneoffur sætlegs
Ilms fyrer DROTTNI. Og þra Dryckiaroffur skal vera/ein half Hin Vijns til Vx-
ans/og eñ þridia part af Hin til Hrwtsins/og eñ fiorde partur Hin til Lambsins. Þad er
Brenneoffred a sierhuerium Manude vm ærid. Hier mz sk mañ færa DROTTNI eiñ
Kiarnhafur til Syndaoffurs/auk þess Dagliga Breñeoffurs/mz sijnu Dryckiaroffre.

C Enn a þeim fiortanda Deige hins fyrsta Manadar/eru Paskar DROTTINS/ ⁊ a Paskar
fimtanda Deige a þeim sama Manade er Hatijd/Menn skulu eta osyrt Braud i siø Daga. Exod. 12
Sa fyrste Dagr sk kallast Heilagur/ad þier skulud koma til samans/Þier skulud eckert Er- Leuit. 23
fide fremia i þessa Daga. Og þier skulud offra DROTTNI Breñeoffre/tuo vnga Vxa Deut. 16

einn

Manadar Hatyder eiñ Hrwt/ sio Lømb ærsgømul vankalaus/ Med þeirra Matoffre/ sm̃ er/ þrÿr tiunda parta
Hueitemiølssarla blandad m̃z Oleo til sierhuers Vxa/ og tuo tiunda parta til Hrwtsins/ og so
eiñ tiunda part til huørs Lambs af þeim siø. So og eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs/ z
Forlÿkunar fyrer ydur/ Þetta skulu þier giøra a Morna/ ad auk þess Brenneoffurs sm̃ er eitt D
dagligt Brenneoffur. Epter þessum hætte skulu þier huern Dag þa siø daga i samt offra
Braude/ til eins Offurs sæts Ilms fyre DROTTNI/ fyrer vtan þad dagliga Breñeoff-
ur/ og Dryckiaroffur. Og sa siøunde Dagur skal kallast Heilagur hia ydur/ ad þier komed
til samans/ þier skulud ongua Viñu vinna a þeim Deige.

Fyrstu Auaxta Hatyd Og sa Dagur fyrsta Auaxtar/ þa þier offred DROTTNI þad nyia Matoffr/ þa ydar
Vikur eru vte/ hn̄ skal kallast Heilagr/ so þier skulud koma til samans/ þier skulud eckert Erf-
ide fremia a þm̄ Deige. Og þier skulud fornfæra DROTTNI Breñeoffur/ til eins sæts
Ilms/ tuo Vngneyte/ eiñ Hrwt/ siø Lømb ærsgømul/ og þar til þeirra Matoffre/ þriar
tiūder Hueitemiølssarla/ meingad m̃z Oleo til huers Nauts/ tueimur Tiundum til Hrwt-
sins/ og suo eiñe Tiund til huers Lambs/ af þeim siø Lømbum/ Og eiñ Kiarnhafur/ til eiñ-
rar Forlÿkunar fyrer ydur. Þetta skulu þier giøra auk þess Dagliga Brenneoffurs med
sÿnu Matoffre/ Þetta skal vera ān lyta/ þar m̃z þra Dryckiaroffur.

XXIX.

Leuit. 23 1 Octob. OG sa fyrste Dagur i þeim siøunda Manude skal kallast Heilagur hia ydur/ A
so þier skulud koma til samans/ onguañ Erfides giørning skulu þier giøra a
honum/ Þad er ydar Lwdra Hatyd. Og þier skulud færa brenneforner
Trametaña Hatyd DROTTNI til eins sæts Ilms/ eiñ vngan Vxa/ eiñ Hrwt/ siø vetr-
gømul Lømb ān Lyta. Þar til þeirra Matoffur/ þria tiunda parta Hueite-
miølssarla meingad m̃z Oleo til Vxans/ tuo tiunda parta til Hrwtsins/ og eiñ
tiunda part til huers Lambs af þeim siø Lømbum/ Og eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs til
eiñar Forlÿkunar fyrer ydur/ fyr vtan Manadarins brenneoffur og Matoffur/ m̃z þeirra
Dryckiaroffre/ epter þeirra skickan/ til eins sæts Ilms/ Þad er DROTTNI eitt Offur

Sa tiunde Dagur i þeim siøunda Manude skal og Helgur kallast hia ydur/ ad þier skul-
ud koma til samans/ Og þier skulud þia ydar Lÿkame/ og eckert Erfide þa fremia/ Enn
þier skulut offra DROTTNI Brenneforn til eins sæts Ilms/ Eitt vngt Naut/ eiñ Hrwt
siø Lømb ærs gømul ān lyta. Og þra Matoffur þria tiunda parta Hueitemiøls sarla mein
gad m̃z Oleo til Nautsins/ tuo tiunda parta til Hrwtsins/ og suo eiñ tiunda part til huers af
þeim siø Lømbum. Þar til eiñ Hafur til Syndaoffurs/ fyrer vtan Forlÿkunar Syndaoff-
ur/ og þad dagliga Brenneoffur/ m̃z sÿnu Matoffre/ og m̃z þeirra Dryckiaroffre.

Leuit. 16. 13 Sa fimtande Dagur i þeim siøunda Manude skal kallast Helgr hia ydur / ad þier skulud B
koma til samans/ Þier skulud eckert Erfide fremia a þañ Dag/ og þier skulud hallda Hatÿd
Hatÿder hins siøunda Manadar DROTTNI i siø Daga. Og skulud offra DROTTNI Breñeoffre til sætleiks Off-
urs fyrer DROTTNI/ Þrettan vnga Vxa/ tuo Hrwta/ fiortan Lømb ærsgømul ān Ly-
ta. Og þeirra Matoffur/ þria tiunda parta Hueitemiøls sarla meingad m̃z Oleo til huers
Vxa af þeim þrettan/ og tuo tiunda parta til huers Hrwts af þeim tueimur/ og eiñ Tiunda
part Hueitemiølssarla til huers Lābs af þm̄ fiortan. Þar til eiñ Kiarnhafur/ til eins Syn
daoffurs / ad auk þess dagliga Breñeoffurs/ m̃z sÿnu Matoffre/ z m̃z þeirra Dryckiaroffre.

Annan Dageñ tolf vnga Vxa/ tuo Hrwta/ fiortan Lømb ærsgømul ān lyta/ med þeirra
Matoffre og Dryckiaroffre til Vxaña/ til Hrwtaña/ og til Lambaña/ i þeirra tølu/ ept set-
ningenum. Þar til eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs/ ad auk þess dagliga Brenneoffurs/ m̃z
sÿnu Matoffre/ og m̃z þeirra Dryckiaroffre.

A þm̄ þridia Deige ellefu Vxa/ tuo Hrwta/ fiortan Lømb ærsgømul/ fyr vtan Lyte/ m̃z
þeirra Mataroffre og Dryckiaroffre til Vxaña/ til Hrwtanna/ z til Lambaña/ i sinne tølu/
epter siduenîu. Þar til eiñ Hafur til Syndaoffurs/ ad auk þss dagliga Breñeoffurs/ m̃z sÿnu
Matoffre og Dryckiaroffre.

A fiorda Deige/ tiu Vxa/ tuo hruta/ fiortā Lømb ærsgømul ān Lyta/ m̃z þra Matoffre z
Dryckiaroffre/ til Vxaña/ og Hrwtanna z til Lambaña/ i þeirra tølu/ epter vana. Þar til C
eiñ Hafr til Syndaoffurs/ fyrer vtan þ dagliga breñeoffur/ m̃z sÿnu matoffre z dryckiaroffre.

Enn

A fimta Deige/ niu Vxa/ tuo Hrwta/ fiortan Lomb ærsgømul æn Lyta/ mz þra Matoffre og Dryckiaroffre/ til Vxaña/ til Hrwtanna/ og til Lambaña/ i þra tølu/ epter sidveniu. Þar til eiñ Hafur til Syndaoffurs/ fyrer vtan þad dagliga Brenneoffur/ mz siinu Matoffre og Dryckiaroffre.

A siøtta Deige ątta Vxa/ tuo Hrwta/ fiortā Lømb ærsgømul æn Lyta/ mz þra Matoffre z Dryckoffre/ til Vxaña/ Hrwtaña/ z til Lambaña/ i þra tølu/ epter Sidveniu. Þar til eiñ Hafr til Syndaoffurs/ ad auk þrar dagligrar Breñefornar/ mz siinu Matoffre z Dryckiaroffre.

D A Sieūda Deige/ siø Vxa/ tuo Hrwta/ fiortan Aarsgømul Lømb æn lyta/ mz þra Matoffre og Dryckiaroffre til Vxaña/ til Hrwtanna/ z til Lambanna/ i þa tølu/ epter sidveniu. Þar til eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs/ fyrer vtan þa dagliga Breñeforn / mz siinu Matoffre og Dryckiaroffre.

A ættunda deige skal vera Samkoma/ þier skulut ongua Viñu þa fremia. Og þier skul ud offra Breñeforn[r] til eins sæts Ilms fyr[r] DROTTNI/ eiñ Vxa/ eiñ Hrut/ siø Lømb ærsgømul æn Lyta/ mz þeirra Matoffre og Dryckiaroffre til Vxaña/ Hrwtanna/ z til Lambanna/ i þeirra tølu/ epter Sidvana. Þar til einn Kiarnhafur til Syndaoffurs/ fyrer vtan þa dagliga Breñeforn/ med siinu Matoffre og Dryckiaroffre.

Sliikt skulu þier giøra DROTTNI a ydrū Hatiidū/ fyrer vtan þ ꝫ þier hafed lofad/ z af Frialsum vilia giefed til Breñeoffurs/ Matoffurs/ Dryckiaroffurs z Þackaroffurs. Og Moses sagde Israels sonum allt þtta/ sem DROTTIN hafde boded honum

XXX.

A OG Moses talade vid Høfdingiana yfer ættkuiislum Israelis Sona/ z sagde/ Þetta er þad sem DROTTIN hefur boded. Ef nockur madur giører eitt Heit fyr[r] DROTTNI/ eda suer eiñ Eid/ ad hñ Heitbindr siina Sal/ Hñ skal ecke bregda siin Ord/ helldr sk hñ giøra allt so ꝫ þ framgieck af hñs Munne. Um Heit Deut. 23

Þegar ein Kuennmañs Persona giører DROTTNI nockut Heit/ og hñ heitbindur sig/ a medan hun er i siins Fødurs hwse ein Mey/ z hennar Heit z Lofan ꝫ hun giører/ vppa siina Sal/ kiemur fyrer heñar Fødr/ z hñ þeiger þar vid/ Þa gillder øll hennar Lofan/ og so allt hennar Heit/ sem hun hefur giørt vppa siina Sal. Enn ef hennar Fader fyrerbydur henne þad/ a þeim Deige sm hann þad heyrer/ Þa gilldur huerke Heited nie su Heitstreinging mz huerre hun hefur heitbunded siina Sal. Og DROTTIN mun vera henne Nadugur/ fyrst ad hennar Fader stod þar i mote

B Enn eige hun mann/ og hun hefur nockut Heit a sier/ eda falle af hennar Vørum nockur Heitlofun vppa hennar Sal/ z heñar madur heyrer þad/ z þeiger vm þad a þeim sama Deige/ Þa gilldur heñar Lofan z Heitstreinging sm hun hefur bundet vppa siina Sal. Eñ stande hennar madur þar i mot/ þañ sama dag sem hñ heyrer þad/ Þa er heñar Heit laust/ ꝫ hun hefur a sier/ og su Heitstreinging sem fram er geingiñ af hennar Vørum vppa hennar Sal/ Og DROTTIN mun vera heñe myskunsamr.

Eñ hueriu ein Eckia heiter eda su fra Mañe er skilen/ z heitbindr siina Sal mz/ þ skal hñ hallda.

C Nær nockurs mañs Viñuhiu heita eda lofa nockru vppa siina Sal/ mz einū Eide/ z Hwsbonden heyrer þad/ z þeiger yfer þui/ z stendur þar ecke i mot/ Þa skal þad allt Heit halldast/ z þad allt sem þau hafa trulofad/ vppa siina Sal. Enn tale Hwsbondeñ þa i mot/ a sama deige sem hñ þad heyrer/ þa duger þad ecke sem fram er geingid af þra Vørum/ sem þui lofvdu/ edr heitbūdu sig vppa siina Sal/ þui Hwsbondeñ hefur rofed þad. Og DROTTIN sk vera þm Nadigur. Og øll Heit z alla Eida ꝫ bundner eru Liikamanū til þianingar/ ma Hwsbondeñ stadfesta edr riufa/ i soddañ mata/ Nær hñ þeig[r] þar vm til annars Dags/ Þa stadfester hann øll þeirra Heit og Trulofaner sem þau hafa giørt/ þar fyrer ad hann þagde a þeim Deige þa hñ þ heyrde. Enn riufe hñ þad þar epter sem hñ hefur þ heyrt/ þa sk hñ bera Søkena. Viñuhiua Heit

D Þetta eru þær skickaner/ sem DROTTIN baud Mose/ millum Manns og Kuinnu/

berst i mote Madianitis

millum Fødur og Dottur/a medan þat hun er enn Jungfru/i sijns Fødurs Hwse.

XXXI.

G DROTTIN talade vid Mosen og sagde/ Hefn þu Israels sona a þeim A
Madianitis/ suo þu meiger þar epter safnast til þijns Folks. Þa talade
Moses vid Folked ꝛ sagde/ Buid Lid til Bardaga a medal ydar/ i mote Ma-
dianitis/ so þeir meige hefna DROTTINS a Madianitis/ vtvelied Þu-
sund manna af huerre ættkuijsl/og vtsended þa af øllum Israelis Kynkuijsl-
um i Bardaga. Og þeir vtvøldu af Þusundum Israel/ Þusund af hueriu Kyn
þætte/ tolf Þusunder maña vopnad lid. Og Moses vtsende þa i Bardaga/ mz Phineas syne
Eleasar Prestz/ ꝛ þau Heilögu Klæden/ ꝛ Lwdrana til ad blaasa i.

Kongar Madianitarum

Og þeir hielldu Orostu vid Madianitis/suo sē DROTTIN hafde boded Mose. Og
þeir slou i Hel allt Kallkyns/so ꝛ slou þeir þa Madianitis Konga i hel/ og felldu þeirra Lid/
sem voru/Evi/Rekem/Sur/Hur/og Reba/þessa fim Madianitis Konga/Þeir slou og Bal-
aam son Beor i hel med Suerde. Og Israels syner toku Madianita Kuinnur og þeirra
Børn ad Herfange/og þeir ræntu øllum þeirra Fienade/øllum þeirra Fiarhlutum/og aullu
þeirra Godze. Og þeir vppbrendu mz Ellde alla þeirra Stade/ þra Bygder ꝛ Borger.

Og þeir toku allt Herfanged/og allt þad til var/bæde meñ ꝛ Fiarhlute/ꝛ færdu þ til Mo- B
sen ꝛ til Prestsins Eleasar/ꝛ til Almugans Israelis Sona/Sem er/ þa herteknu/ꝛ allt þat
Herfang sem þeir høfdu feingid/þad høfdu þeir i Herbwdernar/a Moabs Vøllu/ sē ligg-
ia hia Jordañ giegnt Jericho. Og Moses og Presturinn Eleasar ꝛ aller Høfdingiar Al-
mugans/ geingu vt i mote þeim vt fyrer Herbwdernar.

Og Moses vard reidur Hershøfdingiunum/þeim sem setter voru yfer Þusund/ꝛ Hundrad/ ꝛ
komner voru fra þessum Bardaga/ og sagde til þeirra/Þui gafu þier lijf øllum Kuiñunum?
Sia/hafa ecki þessar enu sømu snued Israelis sonum/epter Balaams ræde/ ad þeir syndgud-
ust i mote DROTTNI mz(Synd) Peor/ꝛ þar kom ein Plaaga yfer Almugañ DROT-
TINS? So slaed nu allt Kallkyns i Hel a medal þeirra sona/og allar þær Konur sē sam-
ræde hafa att vid Kallmenn/Eñ læted øll Meyborn lifa / og allar ospilltar Meyar sem ecke
hafa leiged hia Kallmoñum. Verid vtan Herbwda i sio Daga/aller þeir sem Mañ hafa i
hel sleiged/eda komed hafa vid nockud Lijk/ad þier læted ydur hreinsa/a þeim þridia ꝛ sioun- C
da Deige/mz þeim sem þier hafed Herteked/Og allañ Klædnad/ ꝛ allt þ sem af skiñe er giort/
ꝛ alla skiña voru/ ꝛ allshattad Triekier skulu þier hreinsa

Synd Balaams og hans Radlegging

Og Presturiñ Eleasar sagde til Striidsfolksins sē i Bardaganum hafde verid. Þetta er
Løgmaled sē DROTTIN hefur bifalad Mose/Gull/Silfur/Kopar/Jarn/Tin ꝛ Bly/
og allt þad sem þoler Elld/skulu þier læta ganga i giegnum Elld/og hreinsa þad/ so ad þad
sie hreinsad mz adreisingar Vatne. Enn allt þad sem ecke þoler Elld/þad skulu þier læta
ganga i giegnum Vatn/og þier skulud þuo ydar Klæde a þañ siounda Dag/so eru þier hrei-
ner/Og epter þad skulu þier koma i Herbwdernar.

Leuit. 6. 11.

Og DROTTIN talade vid Mosen ꝛ sagde/Reikna þu allt þ Herfāg sē þr hafa fein-
ged/bæde af mønnum og Fiarhlutum/þu og Presturiñ Eleasar / og þeir yppøstu Fedur fyrer
Almuganū/Og gief þeim helftena þar af sē foru i Striidet ꝛ børdust/ꝛ añan Helming Almu-
ganū. Og þu skallt vpplypta fyrer DROTTNI af Striidsmoñū sē voru dregner i Striid
ed/ ja eiñe Saal af fimmhundrudum/ bæde af mønnum og Fienade / Ausnum og Saudum/af
þeirra Helminge skalltu þad taka/ og afhenda Prestenum Eleasar þad/DROTTNI til D
eins Vpplyptingaroffurs. Eñ af þeim Helminge sem Israels sonum tilkiemur/skalltu taka
þañ fimmtugasta part/bæde af mønnum og Fienade/af Øxnum og Saudum og af øllu Kuik-
fie/og afhenda þad Leuitunum/þeir sem varduelta Tialld Bwd DROTTINS.

Prestarner þa og so af Herfangenu

Moses og Presturinn Eleasar gierdu sē DROTTIN hafde boded Mose. Og Her-
fanged sem epter var/þad sem Striidz Folked hafde feinged til bytis var sex Hundrud Þusun-
da og siotijge Þusundrud og fim Þusundrud sauda/og siotijgu og tuo Þusund Vxa/ein og sex-
tijge Þusund Asna. Og þær Kueñsvipter sē ecke høfdu mañ kient/ ꝛ eige leiged hia møñum
voru tolf og tuttugu Þusund Saaler.

Herfanged

Enn helften sem þeim tilheyrde/er i Striidenu høfdu verid/ var þriu hundrud Þusunda/ꝛ
seytian

E seytian og tuttugu Þusunder/ og sim̃ Hundrut Sauda/ Þar af fieck DROTTIN sex hun-
drud sim̃ ꝛ siøtijge Saude. Item/ sextan ꝛ tuttugu Þusund Vxa/ Þar af fieck DROTT-
IN tuo og siøtijge. Itm̃/ þriatijgu Þusund ꝛ sim̃ Hundrad Asna/ Þar af fieck DROT-
TIN Sextijgu ꝛ eiñ. Itm̃ Kueñmanna Sæler sextan Þusunder/ Þar af fieck DROT-
TIN tolf og tuttugu.. Og Moses afhente Prestenum Eleasar þita DROTTINS
Vpplyptingar Offur/ sm̃ DROTTIN hafde bifalad honum.
Enn sa annar Helmingꝛ/ sem Moses skipte a millum Israelis sona/ og hñ tok fra Strijdz
folkenu/ sem var sa Helmingꝛ sem Almuganum fiell til/ voru þriu hundrud Þusunda/ seytian
ꝛ tuttugu Þusunder/ og sim̃ Hundrud Sauder/ sextan og tuttugu Þusunder Vxa / Þriatijge
F Þusunder og sim̃ Hundrud Asna/ ꝛ Kueñmaña Sæler sextan Þusunder. Og Moses tok af
þeim halfum parte Israelis/ eitt af huerium sim̃tijge/ bæde af monnum og Fienade/ ꝛ fieck þ
Leuitunum/ sem toku vara vppa Tiallbwd DROTTINS/ sm̃ DROtteñ hafde bifalad
Mose.
Og Hershøfdingiarner yfer Þusund/ ꝛ yfer Hundrad/ geingu fram̃ fyrer Mosen ꝛ søg-
du til hñs/ Þijner Þienarar hafa teked Mañtal alls þess Strijdzfolks/ sem var vnder vorum
høndum/ og þar vantade ecke eiñ. Þar fyrer skeinkium vier DROTTNI af þui sem hũ
af oss hefur funded/ af Gulle/ Gersemum/ Klædum/ Kedium/ Armspøngum/ Hringum / Eyr-
na Gulle/ og ødru smijde/ til eins Forlijkunar offurs fyrer vorar Sæler fyr' DROTTNI
G Og Moses ꝛ Presturinn Eleasar medtoku af þeim þad sama Gull/ i allshættudum Ger-
semum. Og allt Gull til Vpplyptingaroffurs / sem þeir vpplyptu fyrer DROTTNI/
var sextan Þusund og siø Hundrud ꝛ sim̃tijí Sicli/ af Hershøfdingium yfer Þusund ꝛ Hun-
drad/ Þui Strijdsfolked hafde rænt huer fyrer sig. Og Moses ꝛ Eleasar mꝫtoku þta Gull
af Hershøfdingium yfer Þusund og Hundrad/ og baru þ i Vitnisburdarins Tiallbwd/ Is-
raels Sonum til Minningar/ fyrer DROTTNI

XXXII.

A
Yner Ruben og Syner Gad høfdu miøg mykla mergd Kuikfiar/ og sau ad
Landed Jaeser og Gilead var kostgott fyrer Kuikfie/ og þeir komu til Mo-
sen og Prestsins Eleasar/ og til Høfdingiaña Folksinns/ Þad Land Atrot/
Dibon/ Jaeser/ Nimor/ Hesbon/ Eleale/ Seban/ ꝛ Beon/ s̃ DROTTIN
hefur sleiged fyrer Israels Almuga/ er kostgott fyrer Kuikfie/ og vier þijner
Þienarar høfum Aud fiar. Og þeir søgdu eñ framar/ Ef vier høfum fũ-
ded Nnad fyrer þier/ þa gief þijnum Þienørum þ Land til eignar/ So vilium vier ecke fara
yfer Jordan.
Moses sagde til þra/ Skulu þa ydr' Brædꝛ draga i Strijd/ ꝛ þier vilied blijfa hier? Þui
snue þier Hiørtum Israels sona/ so þeir drage ecke hier yfer vm/ i þad Land sem DROTT-
IN mun giefa þeim? Suo giørdu og ydar Fedur/ þa eg vtsende þa af Kades Barnea/ ad
skoda Landed/ Og sm̃ þeir komu vpp ad Læknum Elskol/ ꝛ sau Landed/ þa frasneru þr Hiør-
tũ Israels sona/ so þr villdu ecke fara i Landed/ þ sem DROTTIN villdi giefa þeim.
B Og DROTTINS Reide gramdist a þeim tijma/ og sor/ ꝛ sagde/ Þesse Lydur sem vt er
fariñ af Egiptalande/ Tuituger menn ꝛ þadan af elldre/ skulu ecke sia þad Land sem eg hefe
suarid Abraham/ Isaac ꝛ Jacob/ søkum þess/ ad þr hafa ecke truliga epterfylgt mier/ Ad fra
teknũ Caleb Jephuñe syne Kenisei sona ættar/ ꝛ Josua syne Nun/ Þui þeir hafa truliga ep-
terfylgt DROTTNI. Þa gramdist Gudz Reide Israel/ so hñ liet þa fara aptꝛ ꝛ fram̃
vm Eydemørku i fiorutijgu Aar/ so leinge sem þad Kyn foreyddist/ sem jlla giørde fyrer DR-
OTTNI.
Og siaed/ Þier ganged nu i ydra Fedra Fotspor/ so ad Syndernar blijfe þess meire/ og þier
auked enn nu Reide DROTTINS/ og giøred hñs Grimd stærre i giegn Israel / Þui ef
þier snued ydꝛ fra honum/ þa munu þier enn leingꝛ ganga a þessare Eydemørku/ Og mꝫ þijsu
fordiarfe þier allt þetta Folk.
C Þa geingu þr nær/ ꝛ søgdu/ Vier vilium ecke byggia nema Fiehws handa voru Kuikfie/ ꝛ
Borger fyrer vor Børn. Enn vier vilium standa fremst i Fylkingum fyrer Israels sonum/
þar til vier færum þa til þeirra Stada. Vor Børn skulu vera i þeim sterkum Borgum/ so-

Syn' Ruben og Gad bidia vm Land Gilead

Num. 13

Num. 13

Caleb Josua

 kum jn.

kum Iñbyggiara Landsins. Eigi vilium vier fara heim aptur/ fyrr enn Israels Syner ha-
fa medteked sierhuer siñ Arf. Þui vier vilium ecke taka Arf mz þm hinumeigen Jordanar/
Helldur skal vor Arfur fallen vera þÿsu meigen Jordanar/ i mot Austre
Moses sagde til þra/ Ef þier vilied þtta giøra/ ad þier vilied herklæda ydr til Stridz/ fyrer D
DROTTNI/ Þa farid yfer Jordan/ fyrer DROTTNI/ huer ydar sem herklæddr er a
medal ydar/ þar til ad hñ rekur sÿna Ouine fra sinne augsion/ og Landed er orded vndergiefed
DROTTNI/ Epter þad skulu þier snua aptur/ og vera kuitter fyrer DROTTNI/ og
fyrer Israel/ Og so skulu þier hafa þetta Land til eignar/ fyrer DROTTNI. Enn vilie
þier ecke so giøra/ Sia/ þa syndgist þier i mote DROTTNI/ og þier skulud verda varer
vid ydar Synd/ þa hñ finnur ydur. Suo bygged nu Borger fyrer ydar Børn/ og Fiarhws
fyrer ydar Kuikfie/ og giøred sem þier hafed sagt.
Enn Syner Gad og syner Ruben søgdu til Mosen/ Þÿner Þienarar skulu giøra sm̃ miñ E
Herra hefur bifalad. Vor Børn/ Kuinnur/ Fiarhluter/ og allt vort Kuikfie skal vera epter i
Stødum Gilead/ Enn vier þÿner Þienarar vilium aller fara bwner til Bardaga/ i Strÿd/
Josua 4 fyrer DROTTNI/ sem minn Herra hefur sagt.
So baud Moses þra vegna Prestinum Eleasar og Josua Syne Nun/ z þeim ypposstum
Fedrum Israelis sona ættar/ og sagde til þeirra/ Þa Syner Gad z syner Ruben draga yf-
er Jordan/ aller herklædder til Strÿdz/ fyrer DROTTNI/ og Landed er ydur vndergiefed
orded/ Þa giefed þm þad Land Gilead til eignar. Enn fare þeir ecke herklædder mz ydr/ Þa
skulu þr taka Arf mz ydr i Canaans Lande. Syner Gad z Syner Ruben suørudu z søg-
du/ So sem DROTTIN hefur talad til þinna Þienara/ so vilium vier giøra/ Vier viliũ F
fara herklædder fyrer DROTTNE i þad Land Canaan/ og eignast vort erfda gotz/ þÿsu
Deut. 3 meigen Jordanar
Jos. 13. 22 So gaf Moses sonum Gad/ z sonum Ruben/ z halfum Kynþætte Manasses/ sonar Jo-
seph/ Rÿke Sihon Kongs Amoreorum/ og Rÿke Og Kongs af Basan/ og Landed mz Stød-
unum mz øllum Landsælfum/ allt vmhuerfis. So bygdu syn' Gad Dibon/ Atharoth/ Aro-
er/ Athrot/ Sophan/ Jaeser/ Jegabeha/ Bethnimra/ og Betharan sterkar Borger/ z Sauda
hws handa þra Kuikfie. Eñ syner Ruben bygdu Hesbon/ Eleale/ Kiriathaim/ Nebo/ Baal-
meon/ z vmskiptu nøfnunum/ og Sibama/ z þeir gafu þm Stødum Nofn sem þeir byggdu. G
Machir Og Syner Machir/ sonar Manasse geingu inn i Gilead/ z vnnu hana/ og vtdrifu þa
Jair Amoreos sm̃ þar voru. Þa gaf Moses Machir syne Manasses Gilead/ z hñ bio þar. Eñ
Nobah Jair son Manasses gieck burt z vann þeirra smaborger/ z kallade þær Hauoth Jair. No-
bah gieck burt og vañ Knath/ og hennar Þorp/ og kallade hana Nobah/ epter sÿnu Nafne.

XXXIII

Reisa Israels Sona af Egiptalande
Exod. 12
Num. 20. 21

Etta er Reisa Israelis sona/ þeir sem vtforu af Egiptalande/ og þra Her/ A
fyrer Mose og Aaron. Og Moses skrifade vpp þeirra vtgøngu/ þeirra
Herbwda stade/ epter bifalningu DROTTINS/ z þtta eru þra Ferd' ẽ
þeir reistu.
Þeir ferdudust fra Raemses þañ/ fimtanda Dag i þeim fyrsta Mana-
de/ annan dag Paska/ fyrer eina hæfa Hønd/ ad asiaendũ øllum Egiptskũ/
Exod. 12 Og a þeim sama tÿma jørdudu þeir þa Frumgietnu/ sem DROTTIN hafde i hel sleiged
a medal þeirra/ Þui DROTTIN hafde fellt Dom yfer þeirra Afgude. B
Og þa þr ferdudust fra Raemses/ settu þr sÿnar Herbwder i Suchoth. Og þeir drogu vt
Exod. 13 fra Suchoth/ og settu sÿnar Herbwder i Etham/ sem liggr vid endann Eydemerkurinnar.
Exod. 14 Þeir drogu vt af Etham/ og voru i þeim Dalnum Hairoth/ sm̃ liggur giegnt BaalZephon/
15. 16 z settu Herbwder giegnt Migdol. Þeir foru fra Hairoth/ z geingu mitt i giegnum Hafed/
burt i Eydemørkena/ z ferdudust þria Daga i Eydemørku Etham/ z settu Herbwder i Ma-
rah. Þeir foru fra Marah/ og komu til Elim/ þar voru tolf Vatzbruñar/ z siøtÿgu Palm-
uidar trie/ z þar settu þeir Herbwder.
Þeir drogu fra Elim/ z reistu Herbwder hia þui rauda Hafe. Og þr ferdudust fra Ha-
fenu rauda/ og settu Herbwder i Eydemørku Sin. Þa drogu þeir fra Eydemørku Sin/ og C
settu Herbwder i Daphka. Þeir drogu vt fra Daphka/ og settu Herbwder i Alus. Þeir
drogu

drogu vt fra Alus/og settu sijnar Nerbwder i Raphidim / þar hafde Folked eckert Vatn ad drecka.
Þeir drou af Raphidim/ og settu sijnar Nerbwder i Eydemørku Sinai

Þeir ferdudust fra Sinai/og settu sijnar Nerbwder i girndargrøfum. Og þr drogu burt Num. 12
fra Girndargrøfunum/ og settu sijnar Nerbwder i Naseroth. Þeir drou vt fra Naseroth/ z Num. 13
settu sijnar Nerbwder i Rithma. Þeir drogu fra Rithma/og settu sijnar Nerbwder i Rimon
Parez. Þeir drogu fra Rimon Parez/z settu sijnar Nerbwder i Libna. Þeir foru fra Lib-
na/og settu sijnar Nerbwder i Rissa. Þeir drogu fra Rissa/z settu sijnar Nerbwder i Kehe-
E lata. Þeir drogu fra Kehelata/og settu sijnar Nerbwder a Fiallenu Sapher. Þeir drogu
fra Fiallenu Sapher/z settu sijnar Nerbwd' i Naratha. Þeir drou fra Naratha/z settu sij-
nar Nerbwder i Machelheloth.

Þeir ferdudust fra Machelheloth/ og settu sijnar Nerbwder i Thahat. Þeir drogu fra Deut. 10
Thahath/z settu sijnar Nerbwder i Tharath. Þeir drogu fra Tharath/og settu sijnar Ner
bwder i Mitka. Þeir foru fra Mithka/og settu sijnar Nerbwder i Nasmona. Þeir drogu
fra Nasmona/og settu sijnar Nerbwder i Moserot. Þeir drogu fra Moseroth/ og settu sijnar
Nerbwder i Bne Jaekon. Þeir drogu fra Bne Jaekon/ og settu sijnar Nerbwder i Norgid-
D gad. Þeir drogu fra Norgidgad/og settu sijnar Nerbwder i Jathbatha. Þeir drogu fra
Jathbatha/og settu sijnar Nerbwder i Abrona. Þeir drogu fra Abrona/z settu sijnar Ner Num. 20
bwder j Eseongaber. Þeir drogu fra Eseongaber/z settu sijnar Nerbwder i Eydemørku Zin/
þad er Kades.

Þeir foru fra Kades/og settu sijnar Nerbwder hia Fiallenu Nor/hia Edom Landz Landa- Aarons Alldr
merkium. Þar gieck Presturinn Aaron vppa Fialled Nor/ epter Bifalningu DROTT- Cxxiij. Aar
INS/og andadist þar/a þui fertugasta ære epter þad sem Israelis syner voru farner af E- Año Mundi
giptalande/þann fyrsta Dag i þeim fimta Manade/þa hn̄ var Hundrad tuttugu z þriggia M Mcccccxxiij
E Aara gamall. Og Arad Cananeis Kongr sem bio i sunnan verdu Landenu Canaan/spurde i. Augusti
ad Israels syner voru komner

Og þeir ferdudust fra Fiallenu Nor/og settu sijnar Nerbwder i Salmona. Og þr drogu
fra Salmona/ og settu sijnar Nerbwder i Phunon. Þeir drogu fra Phunon/og settu sijnar
Nerbwder i Oboth. Þeir drogu fra Oboth/og settu sijnar Nerbwder i Jgim/ hia Fiallenu
Abarim/i Landamerkium þeirra Moabitarum. Þeir drogu fra Jgim/og settu sijnar Ner-
bwder i Dibongad. Þeir drogu fra Dibongad/og settu sijnar Nerbwder i AlmonDiblatha-
im. Þeir drogu fra AlmonDiblathaim/og settu sijnar Nerbwder i Abarim Fialle gegnt Ne-
F bo. Þeir drou fra Abarim Fialle/og settu sijnar Nerbwder i Landamerkium þra Moabitis/
vid Jordan/ gagnuart Jericho. Enn þeir settu sijnar Nerbwder fra Beth Jesimoth a sliett-
lendenu Sittim/ avøllum þeirra Moabitis.

Og DROTTIN talade vid Mosen a Vøllum Moabitis/hia Jordan giegnt Jericho/ Israel skal vt
og sagde/ Tala þu vid Israels sonu/og seig til þeirra/ Þa þier erud komner yfer Jordan/ in̄ i drijfa Canaans
þ Land Canaan/ Þa skulu þier burtdrijfa alla Jn̄byggiara fra ydar Auglite/ z eydelegg- Landz inn-
ia alla þeirra Stalla/og øll þra steypt Bilæte/ og ad onguu giora allar þra Hæder/suo ad byggiara
þier eignist Landed og bued þar. Þui eg hefe giefed ydur Landed/ad þier eignist Landed.
G Og þier skulut skipta Landenu mz hlutfalle i millū ydar Kynkuijsla/ Þeir sem eru marg' þm
skulu þier skipta þss meira/z þr s̄ eru fæer/þm skulu þier þss miña skipta/so s̄ Hlutfalled fell
ur hüium til/so skal hn̄ hafa/epter þra Fedra ættkuijslum

Enn sie þ so ad þier burtdrijfed ecke Landsins Jn̄byggiara fra ydar Asionu/ Þa skulu þr
s̄ þier læted epter blijfa/ vda ydr Þyrner i Augū/z til Brodda i ydar Sijdr/z þr sklu þreyn-
gia ad ydr i þui Lande sem þier bued i. Þa mun þad skie/ad huad eg hugde ad giora þeim/
þad skal eg giora ydr.

XXXIIII.

A
G DROTTIN talade vid Mosen/z sagde/ Biod þu Israels sonum/z seig
til þeira/Þa þier komed i Canaans Land/þa skal þad Land sem ydr hlotnast Landamerke
til Arfs i Canaan Lande hafa sijn Landamerke. Þad sydra Landshorned Canaans
sk taka fra Eydemørkinne Zin/ hia Edom/ suo ydar Landamerke i sudr sie Lands
fra enda þss sallta Hafs/ sem liggr i austr. Og þad Landamerke sem liggr
fra Sudre/ vpp i mot Akrabim/ og i giegnum Zinna/ og tekur i fra Sud-
re/ jn̄

Canaans Lands
re/allt til Kades barnea/z naer allt til þess Þorps Adar/og geingr i giegnum Asmon/z tekur
allt fra Asmon til Egipti Lækiar/z skulu endast vid Sioen.
Enn Landamerkin i vestur skulu vera/þad mykla Haf/ Þad skal vera ydar Landamerke ve
stur fra.
Enn Landamerke nordr fra/ sklu þesse vera/ Þier skulud mæla fra þui stora Hafe/til Fia- B
llsins Hor/og fra Fiallenu Hor skulu þier mæla allt ad Hamath/og þad skal ganga vt allt til
Landamerkia Zebada/ og þau sømu Vmmerke take til Siphron/enn endast hia þui Þorpe
Enon/ Þetta skulu vera ydar Landamerke i nordr ætt.
Og þier skulut mæla ydar Landamerke i Austur/ fra þm By Enan til Sepham/ Og Lan
damerked sk gäga nidr fra Sepham til Ribla austan vert vid Ain/ Þar epter sk þ ganga of-
an epter/ og beygia sig til Stafarsiydunnar Cinereth til austurs/og þadan ad Jordan/ So
skal þad endast vid þad sallta Hafed / Þetta skal vera ydart Land allt vm kring med siinum
Vmmerkium.
Og Moses baud Israels Sonum/ z sagde/ Þetta er þad Land sem þier sklud skipta a mill-
um ydar/epter hlutfalle/huert DROTTIN bifalade ad giefa Israelis sonum/ þeim Niu C
Num. 23 Kynkuijslum/og þeim hælfum Kynþætte. Þuiad ættkuijsl sona Ruben/epter þra Fedrahw-
se/og Manasses half ættkuijsl/ hefur teked sinn hlut. So eru þær tuær ætter/ og þat halft
Slekte med þeirra Arfskipte i burt/a þessa Siijdu Jordanar/i austre giegnt Jericho.

Nøfn þeirra sem Landenu skylldu skipta mz Israels Sonum
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Þesse eru nøfn þeirra manna sm skipta
skulu Landenu med ydr/ Presturinn Eleasar/og Josua son Nun. Þar fyrer skulu þier taka
huern ættar Høfdingia/til at skipta Landenu. Og þetta eru nøfn þeirra manna/Caleb son
Jephune af Juda kyne/Semuel son Amihud af Simeon Kyne/ Elidad son Chislon af Ben D
Jamin Kyne/ Buki son Jagli/ Høfdige yfer Kyne Sona Dan. Haniel son Ephod/ Høfdige
fyrer Kyne sona Manasse. Af sonu Joseph/ Kiemuel son Siphtä/ Høfdinginn yfer Kyne sona
Ephraim. Elizaphan son Parnach Høfdinginn yfer Kyne sona Sebulon. Paltiel son A-
sar/ Høfdinginn yfer Kynþatt sona Isaschar. Abihud son Selomi/ Høfdinginn yfr Kynþatt
Asser. Pedahel son Amihud/ Høfdingin yfer Kynþatt sona Nephthali. Þesser eru þeir/ s
DROTTIN baud ad skipta Arfunum mz Israels sonum i Canaan Lande

XXXV.

Leuitanna Borger

G DROTTIN talade vid Mosen/a Moabitis Vøllu/ hia Jordä gagn A
uart Jericho/ z sagde/ Biod þu Israelis sonum/ad þeir giefe Leuitunu Bor
ger af þra Arfa Godze/til ad bwa i/ Þar til skulu þier og giefa Leuitunum
Vnderborger sem kring vm Borgernar liggia/ Suo þeir sialfer meige bwa i
Borgunum/enn hafa þeirra Kuikfie/Godz/og allra handa Dyr i vnderborg
unum.
Enn þær sømu Vnderborger/ s þeir skulu giefa Leuitunum/ skulu vera Þusund ælna vt
fra Stadz Mwrnu riett vmhuijs. So sklu þier nu mæla vtan fyre Stadnu/fra þui Horne
j Austur/ tuø Þusund Alna/Og fra þui sydra Hornenu/tuø Þusund Alna/ z fra Hornenu j
Vestr tuø Þusund Alna/ z fra þui Hornenu vid Nordursijdu tuø Þusund Aalna/so ad Bor-
† vnder-borger gen sialf sie riett i midiu/ Þad skulu vera þeirra † Forstader.
Og medal þeirra Stadanna sem þier giefed Leuitunum/ skulu þier giefa sex Frelsis sta-
de/ad þangad meige flyia/sa sm manne hefur ad skada orded. Ad auk þssara þa skulu þier
Frijstader Deut. 4 Josua. 20
giefa tuo z fiorutiige Stade/ Ad aller Stader þr þier giefed Leuitunum/ verde atta z Fioru- B
tiige/med þra Forstødum. Og þier skuludgiefa þeim af Israelis sona eign meira/fra þeim
sem meira hefur/enn minna fra þm sem minna hefur/ Sierhuer skal giefa Leuitunu Stade ept
er sinne Erfd/s hm hlotnast hefur.
Og DROTTIN talade vid Mosen/z sagde/ Tala þu vid Israels sonu/z seig til þra/
Nær þier komed yfer Jordä a Canaan Jord/þa skulu þier vtuelia Stade s vera skulu Frelsis
stader/til huerra ad þeir meige flyia sem ofyresyniu sla nockurn i Hel. Og þier skulud hafa
þssa frelsis Stade fyrer skulld Eptermæls Mannsins/so ad hn hliote ecke ad deyia sem nockut
Mannslag o-fyrersyniu
Manndræp hefur giort/Fyrr enn hn hefur staded riett fyrer Almuganum. Og þeir Stader
s þier skulud giefa/skulu vera sex Frelsisstader. Þria skulu þier giefa a þssa siijdu Jordanar
z þria

og þrÿr i Canaans Lande. Þesser eru þeir Sex Frelsisstader/bæde fyrer Israels Sonu/og Framande/ z so fyrer iñbyggiarana millū ydar/ad sa flyie þangad/ sē slær nockurn til dauds mz ovilia hende.

Huer sem slær nockurn mz Jarne so hñ deyr/hñ er einn Manndrapare/og skal sañliga deyia. Enn slae hñ med einum Steine sem nockur meige slast i Hel med/og hñ deyr þar af/þa er hñ eiñ Manndrapare/og skal sannliga deyia. Eñ slae hñ mz nockurs hattar Trie/þui sem nockur ma slast i hel mz/ so ad hñ deyr/þa er hñ einn Manndrapare/og skal sañliga deyia. Eptermalsmadurinñ Blodsins sk̄ læta deyda þañ Mañdrapara/Lÿka s̄ hñ hefur sleiged
C so sk̄ hñ z slast. Hrinde hñ hm̄ af hatre/ eda kastar nockru a hñ suiksamliga/so hñ deyr/edz slær hñ til dauds af Neift mz siñe hende/so hñ deyr/ Þa skal sa sē hñ slo/vissuliga deyia/þui hñ er eiñ Mañdrapare. Eptermalsmadurinn skal læta drepa hñ.

Eñ ef hñ hrindz hm̄ oforuarandis/fyrer vtan Ouinattu/eda kastar nockru a hñ ouarliga/ eda kastar einū Steine a hñ (ad sier ouitāda/ þ hm̄ ma til bana vda) so ad hñ deyr/z hñ er ecke hñs Ouin/ z eige villde hñ hm̄ vont/ Þa skal Almugeñ dæma i millum þess er slo/ og Eptermalsmañsins i þssū Dome. Og Almugeñ skal frelsa Mañdraparañ af eptermalsmañsins Hond/ og skal læta hñ koma aptur til þess frelses stadar/sem hñ flyde til/Og hñ skal vera þar/þar til sa yppaste Prestur deyr/sa smurdz er med þui heilaga Oleo. Ouiliande Manndrap

Enn gange Manndraparinn vt af Landamerkium þss frelsis Stadar/sē hann flyde til/ og Eptermalsmadurinn fiñur hñ fyrer vtan þess frelsis Stadar Landsmark/ z slær hñ i Hel/ þa sk̄ hañ ecke vera sakadur i hñs Blode. Þui hñ atte ad blÿfa i sijnū Frelsis stad/til þess yppasta Prests Dauda/og epter þess yppasta Prests Dauda skyllde hañ koma til sijns Lands aptur/Þar hñ hafde sitt erfda Gotz. Þetta sk̄ vera ydz eitt Løgmal hia ydar Epterkomendum/huar hellst þr bua.

D Einn Manndrapara skal sla i hel epter tueggia mañа Vitnisburde/Eitt Vitne skal ecke duga til nockurs manns Dauda. Og þier skulud ongua Forlÿkun taka af nockrum Manndrapara/þui hñ hefur forþient ad deyia/og hñ skal vissuliga deyia. Og þier skulud ongua Forlÿkun taka fyrer þañ sē flyr i frelsis Stadeñ/at hñ skle koma aptz/z bua i Lādenu/fyrr eñ Presturiñ deyr. Deut. 17

Og saurged ecke Landed þad þier buid i/Þui huer sē Blodz sekur er/hñ saurgar Landet/ og Landed ma ecke forlÿkast fyrer þad Blod sem vt er hellt/ nema mz þess Blode sem þui vthellte. Saurged eige Landed/þad þier buid/i hueriu z eg by/Þui eg er DROTTIN/hañ sem byr a millum Israelis Sona. Blodz vthelling saurgar Landed

XXXVI.

A Og þeir yppustu Fedur af ættkuÿsl Sona Gilead/sonar Machir/ sem var son Manasses/af ættkuÿsl sona Joseph/geingu fram/ og toludu til Mosen/og so til Hofudzmannañа/og til yppustu Fedra Israels Sona/ og sogdu/ Kiære Herra / DROTTIN hefur boded ad menn skule giefa Israelis Sonum Landed til Arfskiptis/mz Hlutfalle/Og þu miñ Herra hefur bÿfalad þ fyre DROTTNI/ad vier skilldum giefa vors Brodurs Zelaphehad Dætrum hñs erfda hlut. Nu ef nockur af Israels Sonum tekur þær til Eigeñkuenna/þa verdur vor
B Fodur Arfur miñe/og suo miked sem þær hafa/ fellur þad til Arfs i þa ættkuÿsl sem þær koma til/Og verdur þa vor erfda hlutur þess minne. Og þa þad Fagnadar Aar kiemur nu fyrer Israels Sonū/þa kiemur og þeirra Erfdahlutur burt/ til þeirrar ættkuÿslar sē þær eru. Og med þessu verdur vor Fodurarfur þess mun minne/ sem þær hafa meira. Zelaphead Dætur Num. 37 Jos. 15. 17

Og Moses baud Israelis sonum/epter Bÿfalning DROTTINS/ og sagde /Þad er
C riett sem ættkuÿsl Sona Joseph hefur sagt. Þetta bydur DROTTIN vm Zelaphehad Dætur/og seiger/Þær meiga gipta sig huerium þær vilia/ þo suo ad þær gipte sig i sijna Fodur ættkuÿsl/og Frændleifd/ Suo ad Erfd Israelis Sona falle ecke fra eiñe ættkuÿsl til annarar/Þuiad huor z eiñ af Israels sonum skal blÿfa vid Arf sinnar Fodur ættar. Og allar

Dætur sem hafa Erfdar part a medal Israelis Sona / þær skulu giptast i sinna Fedra ætt-
kuijsl/og Slekte/ Suo huer einn og eiñ a medal Israelis Sona meige hallda sijnns Fødurs D
Arfe/so ad ecke falle nockur Erfd vrættis/ i adra ættkuijsl/helldur ad huer meige hallda sinne
Erfd/a millum Israelis Sona Kynkuijssla.

Zelaphead Dætur/Mahela/Thirza/Nagla/Milcha og Noa/giørdu sem DROT-
TIN hafde boded Mose/og giptust sijnum Frændum/ i Manasses sona ætt-
kuijsl/son' Joseph/So bleif þra Arfleifd j ættiñe Kynkuijsslariñar
þra Fedra. Þesse eru þau Bodord z þau Riettinde/s̄ DR-
OTTIN baud Israelis sonū/fyr' Mosen/a þeim
Vøllum Moab/ hia Jordan/ gagn-
vart Jericho.

Ender a þeirre Fiordu Bok Moses

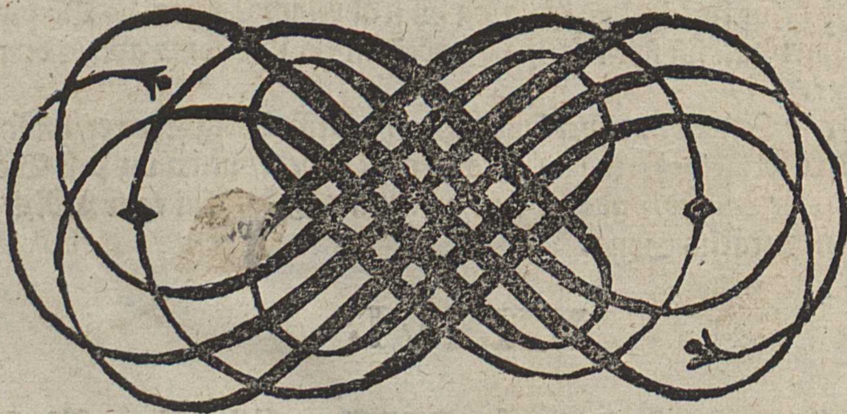

Hin Fimta Bok Moses

I.

A

Esse eru þau Ord/ sem Moses talade til
alls Israels Folks/ hinumeigen Jordanar/i Eydemør-
kiñe/a þui Sliettlendenu/ vt i mot þui rauda Hafenu/
a mille Paran og Thophel/ Laban/ Hazeroth og Disa-
hab/ellefu Dagferder i fra Horeb/ i giegnū þañ veigiñ
Fiallsins Seir/ allt til Kades Barnea. Og þetta skie-
de a fertugasta ære/a fyrsta Deige þss ellefta Manad-
ar/þa talade Moses vid Israels sonu/ allt þad s DR-
OTTIN hafde boded honum ad seigia til þeirra/ept-
er þad sem þeir høfdu i hel sleiged Sihon þann Kongiñ Sihon
Amoritis/sem bio i Hesbon/ þar mz Og Kongiñ i Ba- Og
san sem bio i Astaroth og i Edrei/ Hinumeiginn Jor- Num. 21
danar i Landenu Moab/tok Moses til vt ad leggia þet-
ta Løgmaal ⁊ sagde.
DROTTIN Gud vor talade vid oss a Fiallenu
Horeb/og sagde/Þier hafed nu nogu leinge verid a þssu Gen. 15. 17
Fialle/Snued ydr/⁊ fared hiedan/so ad þier komid til Fiallsins Amoritis/og til allra þeirra s
þeim eru Nalæger/a Sliettlendinu/a Fiollunum/⁊ i Dølunum i mot Sudrenu/⁊ i mot Nø-
fnum Siafarins Landsins Canaan/og til Fiallsins Libanon/ allt til hins mykla Vatz-
B sins Euphrates. Siaed/eg hefe giefed ydur þad Land s fyrer ydr liggr/ Fared þangad ⁊ eig-
nist þad/huert ed DROTTIN hefur suared Fedrum ydar Abraham/Isaac/ og Jacob ad
hñ villde giefa þeim þad/⁊ þra Sæde epter þa.

Þa sagde eg i þann sama tijma til ydar/Eg kañ ecke eiñsamall ad bera ydr/ Þuiad DR-
OTTIN ydar Gud hefur margfalldad ydr/so ad þier erut i Dag so marger sem Stiørnr a
Himne(DROTTIN Gud Fedra ydra giøre ydur eñ mørgum Þusundum fleire/ og blesse
ydr so sem hñ hefur sagt ydr)Huernen kañ eg einnsaman ad bera þuilijka Armædu/ Þunga ⁊
Þrætr af ydr? Vtuelied Vijsa og Skynsama meñ/þa s[illegible]lenkuñer eru/a mzal ydar Kyn
kuijsla/þa hinu sømu vil eg setia yfer ydr til Høfdingia.

Þa suørudud þier mier/⁊ søgdud/Þat er eiñ godr hlutur/ sem þu seiger þ þu vilier giøra. Huerta Meñ
Þa tok eg hina ædstu menn yduara Kynkuijsla/ vijsa menn og skynsama/og sette þa til Høf- skulu vtuelia til
dingia yfer ydr/yfer Þusund/yfer Hundrad/ yfer Fimtijge/og yfer Tiu/ og Embættis menn Stiornara
C medal ydar Kynkuijsla. Og eg baud ydrum Domurum þann sama tijma/og sagde/ Heyred
ydar Brædr/og dæmed riett a millum huers Manns/og hñs Brodr/⁊ hins framanda. Ha-
fed eckert Mañgreinar alit i Dome/ Helldr skulu þier heyra hinū minsta s hinū hæsta/⁊ ec-
ke skielfast fyrer nockurs mañs Personu/Þuiad Domara Embættid er Gudz. Eñ ef nockr Domara Em
Malefne eru ydur of þung/þa latid þau koma fyrer mig/so ad eg yferheyre þau. So baud bætte
eg ydur a þeim tijma allt huad þier skylldut giøra.

Suo forum vier fra Horeb/og reistum i giegnum alla Eydemørkena (su bæde er mikel og
hrædelig/sem þier hafed sied)a þañ veiginn sem liggr til Fiallsins þeirra Amoritis/ so sm þat
DROTTIN Gud vor hafde boded oss/og komum allt til Kades Barnea. Þa sagde eg
til ydar/ Þier erut komner til Fiallsins þra Amoritis/huert ed DROTTIN Gud vor vill
giefa oss/Sia þu þar þad Landed fyrer þier/ s DROTTIN Gud þinn hefur giefed þier/
Far þu vpp og eignast þad/so s þad DROTTIN Gud Fedra þiña hefur sagt þier/ Ott-
ast eige ⁊ hrædst eigi neitt.
D Þa komu þier aller til mijn/og søgdud/Latum oss senda nockra menn þangad vndan oss/ Tolf Meñ vt
sem fare ad skoda Landed/og seigie oss aptur/vm huern veg ad vier skulum þangad fara/⁊ þa sender til ad sko
Stadena sem vier eigū til ad koma. Þad lijkade mier vel/og eg tok Tolf menn af ydur /eirn da Landed Ca-
naan
Num. 13

vmlidnum giörningum af hue rre Kynkuȷ̃sl. Pa þeir sæmu geingu i burt/ og foru vm Fiallbygdernar/ og kemu til Bækiarins Escol/ pa skodudu þeir pad. Og þeir toku af Auextinu Landsins med sier/ z hofdu pa ofan hingad til vor/ og gafu oss þad suar aptur/ og sogdu/ Pad Land er gott sem DROTTIN Gud vor hefur giefed oss.

Enn þier villdud ecke fara þangad/ z þier vorut ohlydner Muñe DROTTINS Gudz yduars/ z mogludud i Landtiølldum ydrum/ og sogdud/ DROTTIN hn̄ hatar oss/ Þar fyrer hefur hn̄ vtleitt oss af Egiptalandi/ ad hn̄ villde giefa oss i hendr Amoritaña/ ad þeir i eydelegde oss. Huert skulū vier fara? Brædr vorer hafa skielft vor Hiørtu/ z sagt/ Pad Folk er stærra og hærra en̄ vier/ Borger eru þar storar z rambygdar allt til Himins/ Þar mz hofū E vier sied i þeim sama stad sonu Enakim.

Num. 14 Pa sagde eg til ydar/ Lated ecke skielfa ydr/ og hrædist pa ecke. DROTTIN Gud ydar/ hn̄ seiger ydr leid þangad/ og hn̄ mun beriast fyrer ydr/ so sem hn̄ giørde vid ydur i Egiptalande/ fyrer ydar Augum/ og a Eydemørkinne/ þar þu sied hefur huernen pad DROTTIN Gud þinn hefur bored þig/ lyka sem ein̄ madr ber sinn son/ i giegnum allañ þann veigin̄ sem þier hafed vmfared/ þangad til ad þier erut komner til þess Stadar. En̄ þat fieckst mz onguu mote af ydr/ at þier villdud trua a DROTTIN Gud ydarn/ huer ed gieck fyrer ydur/ til ad vysa ydr pa Stadena/ huar ad þier skilldut setia ydar Landtiølld jnnur/ A Nottine i Elldenum/ so ad hn̄ vysade ydur þañ veigin̄ sem þier skilldud ganga/ og a Dagien i Skyenu.

Num. 14 Enn sem ad DROTTIN heyrde ydra Kueinan/ vard hn̄ reidr/ soor og sagde/ Þar skal F
Jos. 14 eingin̄ af þessare vondre Kynslod sia pad goda Landit / sem eg hefe suared ad giefa Fedrum
Caleb þra. Vtan Caleb son Jephunne/ hn̄ skal sia pad/ og honum vil eg giefa pad Landed z hañs Sonum/ sem hn̄ hefur yfer fared/ af þui/ ad hn̄ hefur truligana epterfylgt DROTTNI. Og DROTTIN vard eirnen reidr vid mig/ ydar vegna/ z sagde/ Þu skallt og eirnen ecke
Josua helldr koma þangad. En̄ Josua son Nun/ sem er þin̄ Þienare/ hn̄ skal koma þar jn̄/ Styrk
Deut. 2. 3. þu hn̄/ Þuiad hn̄ skal vtskipta Arftøkunne a medal Jsrael. Og ydrer Syner / huerta þier
4. 14 sogdud verda munde eitt Herfang/ og ydrer Syner sem i Dag hafa huerke skyn a goodu nie
Num. 20 jllu/ þeir skulu koma þar jnn/ þm enum sæmu vil eg giefa pad/ z þeir sklu eignast pad. En̄
27. 34 þier snued ydur aptur/ og dragiet til Eydemerkur/ a þann veigin̄ til rauda Hafsins.
Num. 24 Pa suørudut þier/ og sogdut til myn/ Vier hofum syndgast a mote DROTTNI/ vier G
vilium fara vpp og beriast so sem pad DROTTIN Gud vor hefur boded oss. Pa þier herklædud ydur nu/ huer eirn sinum Herklædum/ og vorud a þui ad draga vpp a Fialled/ pa sagde DROTTIN til myn/ Seig þu þeim ad þeir fare ecke/ vpp z beriest ecke helldur/ Þuiad eg er ecke a medal ydar/ so ad þier verded ecke slegner af ydrum Ouinum. Pa eg sagda ydr þta/ Villdu þier ecke hlyda mier/ og þier vorud ohlyduger Muñe DROTTINS/ og metnudust/ og drogud vppa Fialled. Pa foru þeir Amoritis vt a mote ydur/ sem biuggu a Fiollunum/ z eltu ydr/ so sem ad Byflugurnar giøra/ z slogu ydur i Seir/ allt til Harma. Pa þier komud nu aptur/ z grietud fyrer DROTTNI/ pa villde DROTTIN ecke heyra ydra Raust/ og hneigde ecke sijn Eyru til ydar. Suo blifu þier vti Kades i langa tyma

II

Num. 31. 22 Ha snerum vier oss/ og drogum til Eydemerkurinnar/ a þañ veigin̄ vt til rauda Hafsins/ so sem pad DROTTEN sagde til myn/ og vier drogū i kringum Fialled Seir i langa tyma. Og DROTTIN sagde til myn/ Þier hafed nog farid i kringum þetta Fiall/ snued ydr i mot Nordrenu. Og biod A
Land sona Esau þu Folkenu/ og seig/ Þier skulud ganga i giegnum Landsælfur Brædra ydara sona Esau/ sem bua i Seir/ og þeir munu otta slegner vera fyrer ydur. Enn taked ydr vel i vakt/ ad þier giøred þeim onguañ Ofrid/ Þuiad eg vil ecke giefa ydur eitt
Gen. 36 Fet af þeirra Lande/ Þuiad Fialled Seir hef eg giefed sonum Esau til eignar. Þier skulud kaupa Mat af þeim fyrer Peninga til ad eta / og þier skulud kaupa Vatned af þeim fyrer Peninga til ad drecka. Þuiad DROTTIN Gud þinn hefur blessad þig i øllum þynum Handauerkum/ Honū hefur og hugstæd verid þyn Reisa/ i giegnum þessa hinu myklu Eydemørku/ og pad eru nu fioruty̆ge ar/ og DROTTIN Gud þinn hefur hia þier verid/ suo at þig brast ecke neitt.

E Þa vier vorum nu farner fram̄ hia Brædrum vorum/sonum Esau/sm̄ biuggu a Fiallbyg Land þra Moabitis
dū Seir/ a þeim veigenum þss Sliettlendesins fra Elath ⁊ Ezeongaber/ þa snerum vier oss
⁊ geingū þan̄ veigin̄ til Moabitis Eydemerkr. Þa sagde DROTTJN til mijn/Þu skllt
ei giøra þm Moabitis neitt skadræde/⁊ strijda ecke vid þa/ Þui eg vil eckert giefa þier af þra
Lāde til eignar/af þui/ad eg hefe giefed sonū Loth Ar til eignar. Þeir Emim hafa i fordū tijd Emim
bued þar in̄e/ þ var eitt stort ⁊ sterkt ⁊ Lāgt Folk/ so s̄ þr Enakim/men̄ hielldu þa fyre Risa Enakim
lijka s̄ Enakim ⁊ Moabite kolludu þa ⁊ so Emim/ so biuggu ⁊ ein̄en fordūdaga i Seir þr Noritar
Noritis/ ⁊ syner Esau i burt drifu þa/ foreyddu þm fyrer sier/⁊ biuggu j þra Stødum/Lijka
sem Jsrael giørde vid þad Land sem þeir eignudust/huert ed DROTTJN gaf þeim.
So taked ydur nu vpp/⁊ fared yfer vm Læken̄ Sared/Og vier forū þar yfer vm. En̄ sa
D tijmen/ þa vier reistū fra Kades Barnea/allt þāgad til er vier komū yfer vm Lækin̄ Sared/vo
ru ætian ⁊ tuttugu Aar/ So þ aller Strijdsmen̄erner i burt deydu vt i øllū Nerbwdunū/so s̄
þad DROTTJN hafde suarid þeim. Þar med var og Hønd DROTTJNS a mote
þm/ til ad foreyda þeim vr Nerbwdunum/ so ad þeir tyndust aller
Og þa Strijdzmennerner voru aller fallner/so ad þeir deydu nidr a medal Folksins/ þa ta-
lade DROTTJN til mijn og sagde/Þu skallt fara i dag i giegnum Landzælfur þra Mo- Amonita Land
abitis/i hia Ar/og þu munt koma alla Leid fram̄ hia sonum Amon/ onguan̄ skada skallt þu
þeim giøra/og eige helldur beriast vid þa/Þuiad eg vil onguan̄ hlut af Lande þeirra Sona Jud. 11
Amon giefa þier til eignar/Þui eg hefe giefed sonum Loth þad/til eignar. Þad er og hall-
ded fyrer eitt Risa Land/þar hafa og eirnen fordum daga Risar innebued/og þeir Amoritis Am̄onitar Sam̄esumen
E kølludu þa Sam̄esumim. Þad var eitt stort miked og hætt Folk/ so sem Enakim. Og
DROTTJN afmade þa fyrer þeim/ ⁊ liet þa eignast þ/so ad þeir biuggu þar inne i þei-
rra Stødum/Lijka sem þad hn̄ hafde giørt vid sonu Esau sem biuggu a Fiallenu Seir/þann
tijd hn̄ i eydelagde þa Noriteos fyrer þeim/ og liet þa eignast þad / suo ad þeir biuggu j þeir-
ra Stødum/allt til þessa dags. Og þr Caphtorim drogu vt fra Caphtor/⁊ i eydeløgdu þa
Auim/sem biuggu i Nazerim allt til Gaza/⁊ biuggu so þar i þeirra Stødum.
Nafed ydr af stad/og dragied yfer vm Lækin̄ Arnon/Sia þu/eg hefe giefed Sihon Kon-
ginn þeirra Amoritis til Nesbon i þijnar hendr mz hn̄s Lande. Tak nu til vnder þig ad
leggia og eig Bardaga vid han̄/ J dag vil eg vpphefia/ad allar Þioder vnder øllum Him-
nenū/skulu hrædast og skielfast fyrᵉ ydr/ad nær þær heyra ydar gieted/þa sklu þær fa Nræd
slu og Ku ijda fyrer ydar komu.
F Þa senda eg bod wr Austan verdre Eydemørkinne til Sihon Kongsinns i Nesbon/med Sihon
fridsamligum Ordum/og liet seigia honum/Eg vil draga i giegnum þitt Land/og þar s̄ veg- Num. 21.20
urin̄ er/þar vil eg ganga/ ⁊ vijkia huerke til hægre handar nie vinstre vt af veigenū. Mat
skalltu selia mier ad eta fyrer Peninga/⁊ Vatn skallt þu giefa mier at drecka fyrᵉ Peninga/
Eg vil ecke vtan ganga þar a fæte j giegnum/lijka sem Syner Esau þeir ed bua i Seir haf-
a giørt vid mig/og þeir Moabitis sem bwa i Ar/Þangad til ad eg kiem̄ yfer vm Jordan/ i þ
Land sem DROTTJN Gud vor mun giefa oss.
Enn Sihon Kongurinn i Nesbon villde ecke leyfa oss ad draga þar i giegnū/Þuiad DR- Num. 21
OTTJN Gud þinn forherte hn̄s Sinne/og forblindade hn̄s Hiarta/vppa þad ad hn̄ villde Num. 21
giefa hn̄ i þijnar Hendr/so s̄ ad nu stae þier i dag. Og DROTTJN sagde til mijn/Sia Deut. 29
þu/eg hefe byriad ad giefa vpp fyrer þier Sihon og hn̄s Land/ tak þu til ad eignast og vnder
þig ad leggia hn̄s Land. Og Sihon dro vt i mot oss mz allt sitt Folk/til ad strijda i Jahza.
G Enn DROTTJN Gud vor yfer gaf oss hn̄/so ad vier sloum hn̄ og hn̄s Sonu og allt hn̄s
Folk.
Þa vnnum vier þann sama tijma alla hn̄s stade/og foreyddum alla stade/bæde menn Ko-
nur og Børn/og lietum eckert epter lifa/ vtan Fienaden huern vier tokum til vor/ ⁊ Herfan-
ged wr Stødunum/og Kauptunum sem vier høfdū vnned/i fra Aroer/s̄ liggr vid Strøn-
dena hia lækinum Arnon/og i fra þeim Stadnum vid Vatned/inn til Gilead/Þar var ⁊ ein-
ginn sa Stadr sem kunne ad veria sig fyrer oss/DROTTJN Gud vor gaf þa alla vnder
oss. Vtan þad eina/ ad þu matter ecke koma i Land þeirra Amon sona/ og til ongra þra
sm̄ liggia vid Læken Jabeck/eige helldr til Stadanna i Fiallbygdunum/nie til nockra þeirra
sem DROTTJN Gud hafde fyrerboded oss.

III.

Tuo Kongari-
ke/Sihon og
Ogs yfervunnen
af Israels
Sonum

G vier snerum oss/og forum vpp þadan þan̄ veg sem liggr til Basan. Þa A
dro Og Kongurin̄ af Basan vt i mote oss/ mz allt sitt Folk/til Bardaga hia
Edrei. Enn DROTTIN sagde til mijn/Vert ohrædd r fyrer honum/Þui
ad eg hefe giefed hn̄ og allt hn̄s Folk/ z hn̄s Land i þinar hendr/Og þu skallt
Num. 21 giøra vid hn̄ lijka sm̄ þu giørder vid Sihon Amorita Kong/sm̄ bio i Nesbon.
Deut. 29 So gaf DROTTIN Gud vor ein̄en Og Kongin̄ af Basan i vorar Hen-
Og dur/mz øllu hn̄s Folke/so ad vier sloum hn̄/þangad til ad þar var eingin̄ epter.
Deut. 20 Þa yfer vnnum vier þann sama tijma allar hn̄s Borger/og þar var eingin̄ sa Stadr ad
vier tokum eige fra honum/Sextijge Borger/ allt þad Nieradit Argob i Kongarijkenu Og i
Basan. Aller þesser Stader voru rambygder mz hæfum Mwrueggium/Borgarhlidum/ z
Slagbrøndum/Fyrer vtan mørg ønnur Kauptun/sem ecke voru Mwruegger vm krijng/Og
vier foreyddum þa/lijka so sem vier giørdum vid Sihon Kongin̄ af Nesbon. Alla Stadena
foreyddum vier/bæde mønnum Konum og Børnum/ En̄ allt Kuikfied z Herfanged sem var i
Stedunum drogum vier vnder oss.
So tokum vier i þann tijma Landed/af hende þeirra tueggia Amoritis Konga/þssumeig- B
Sirion inn Jordanar/allt i fra þeim Læknum Arnon/in̄ til Fiallsins Hermon/huert ed Sidonitis ka-
lla Sirion/ En̄ þeir Amorei kalla þat Senir. Alla Stadena a Sliettlendenu/z gieruallt
Gilead/og allt Basan/ in̄ til Salka z Edrei / þa Stadena i Og Kongs Rijke af Basan.
Ogs Sæng Þuiad Kongurinn Og af Basan var nu en̄ epterblifen̄ af Risunū/Sia þu/ hn̄s Jarnsæng
niu alna løng er hier i Rabbath hia sonum Amon/niu Alna løng/og fiogra alna breid/ epter Kallmanns
Alin.
Arfaskipte Og vier løgdum þad Land vnder oss þann sama tijma/i fra Aroer/sem liggr hia Læknum
þeirra Kynkuij- Arnon. Og eg gaf Ruben og Gad þad halfa Fialled Gilead/med sijnum Stødum. Og
sla Ruben og þui halfu Manasses Slekte gaf eg þa adra helftena af Gilead/z allt Konga Rijked Og af
Gad/oghalfrar Basan/og giøruallt Nieraded Argob/z allt Basan/þad kallast Risaland. Jair son Man-
ættar Man- asses tok allt Nieradid Argob inn/til Gessuri/og Maachati Landamerkia/z hn̄ kallade Ba-
asses
Risaland san epter sijnu nafne Hauoth Jair/allt til þessa Dags. En̄ Machir gaf eg Gilead. Og
Hauot Jair þeim af Ruben og Gad gaf eg ein̄ partin̄ af sama Lande Gilead/inn til Lækiarins Arnon/
mitt i Lækin̄ sem Landamerked er/og allt inn til þess Lækiarins Jabok/ sem er Landamerke so-
na Amon. Þar mz sliettu Vellerner og Jordan(sem er Landamerked)fra Cinereth inn til
Siafarins hia Sliettlendenu/sem er/sa sallte Sioren̄/ nedanvt hia þui Fiallenu Pisga/møte C
Austrenu.
Eg baud ydur þan̄ sama tijd/z sagde/DROTTIN Gud ydar hefur giefed ydr þta Lād
til eignar/Af þui draged nu herklædder fram̄e fyre ydar Brædrum Israels Sonum/ so mar-
ger sem færer eru i Strijd ad fara/ fyrer vtan ydar Hwsfreyiur/ Børn og Fienad(Þuiad eg
veit ad þier hafed miked Kuikfie)þad lætid blijfa i ydrum Stødum / þeim sem eg hefe giefed
ydur. Þangad til ad DROTTIN hn̄ kiemur ydar Brædrum til Nuijldar so sem ydr/so at
þeir meigi og eignast þad Land sem DROTTIN Gud ydar mun giefa þeim hinumeigin̄
Jordanar/Þa skulu þier snua aptur/ huer til sinnar Eignar/ sem eg hefe giefed ydr.
Josua Og eg baud Josua þann sama tijma/ z sagde/ Þijn Augu hafa sied allt huad DROT-
Num. 17 TIN hefur giørt þessum tueimur Kongunum/so mun og DROTTIN giøra vid øll þau
Konga Rijke/sm̄ þu dregr til. Vert ecke hræddur fyre þm/Þuiad DROTTIN Gud ydar
strijder fyrer ydr.
Deut. 3 Og eg bad DROTTIN þan̄ sama tijma og sagde/DROTten̄/DROTten̄/þu hef- D
Num. 27 ur vppbyriad ad syna þijnum Þienara þina Dyrd/ og þijna øfluga hønd / Þui huer er sa
Deut. 31 nockr Gud a Himne og Jørdu/ s̄ kun̄e ad giøra epter þijnum verkū z Maktar vellde? Læt
Num. 34 þu mig fara/ og sia þad goda Landed hinumeigin Jordanar/þad goda Fialled og Libanon.
Jos. 14 En̄ DROTTIN var reidr vid mig fyre ydar skulld/z bænheyrde mig ecke/ Helldr sagde hn̄
til mijn/Læt þ so nægia/seig þu mier þar ecke meira vt af. Stijg þu vppa hædernar Fialls-
ins Pisga/og vpplypt þijnum Augum mot Vestrenu/og mot Nordrenu/og mot Sudrenu/og
mot Austrenu/z sia þad mz Augunum/Þui þu skallt ecke ganga yfer þessa Jordan. Helldr
skipa þu Josua/ad hn̄ sie Hraustur og Oefadr/Þuiad hn̄ skal ganga fyrer þessu Folkenu yfer
[a] vm Jordan/og skal vtskipta mz þeim þui Landenu/sm̄ þu skallt sia. Og so vorum vier i þm
Kirkiu edr Dalnum giegnt [a] Hwsenu Peor
Musiere

IIII.

A
G heyr þu nu Jsrael þau Bodord og Riettinde sem eg kienne ydꝛ/at þier giø- Moses amīīr-
red þau/So þier meiged lifa/ꝛ eignast þat Landed sm̄ DROTTIN Gud er Jsrael ad
Fedra ydra mun giefa ydur. Þier skulud onguu auka vid þad sem eg byd yd- heyra og ad
ur/ꝛ ecke neitt taka þar j fra/ Vppa þad ad þier meiged vardueita Bodord- vardueita
en DROTTINS Gudz yduars/þau sem eg byd ydꝛ. Ydar Augu hafa Gudz Løgmal
sied huad DROTTIN hefur giørt i mot þm̄ Baal Peor/ Þui DROT- Baal Peor
TIN Gud þinn hefur foreytt øllum þeim a medal ydar sem epterfylgdu Baal Peor. Eñ
þier sem adhylltust DROTTIN ydarn Gud/lifed eñ nu aller saman þeñan Dag. Sia-
ed eg hefe kient ydꝛ Bodord og Riettinde/ so sem þad DROTTIN Gud miñ hefur boded
mier/ad þier skylldut giøra lÿka so i Landenu/þar þier munut inn koma/ til ad eignast þad.
So hallded þad nu og giøred þad/ Þui þad er ydar Viska og Skilningꝛ fyrer øllu Folke/
nær ed þeir heyra øll þesse Bodord/at þeir munu seigia/Nei/huersu Vÿser ꝛ Skynsamer meñ
eru þ/og eitt dyrdligt Folk. Þui huar er so dyrdligt Folk/hueriu ad Guderner hafa so nalæ-
ger verid/ suo sem þad DROTTIN Gud vor/ suo opt sem vier akøllum hn̄? Og huar er
eitt suo mikelshattar Folk/þad er hafe so riettferduga Setninga ꝛ Bodord/s̄ allt þetta Løg-
malid er/þad sem eg legg i Dag fram̄ fyrer ydur.

B Tak þier nu vara/ ꝛ vardueit þÿna Sælu vel/so ad þu forgleymer ecke þm̄ giørningum/
sem þÿn Augu hafa sied/ og þad þeir lÿde þier ecke vr Miñe/ vm alla Lÿfdaga þÿna. Og Gudz verk
þu skallt kunngiøra þÿnum Børnum og Barnabørnum/ af þeim Deigenum/þa þu stodst skulu menn
fyr' DROTTNI þinū Gude/i hia Fiallenu Horeb/þa er DROTTIN sagde til min/ æfinliga lofa
Samansafna þu Folkenu til mÿn/suo eg læte þa heyra mÿn Ord / og lære ad ottast mig vm Exod. 9
alla æfe sem þeir lifa a Jørdu/og ad þeir kienne þad Børnum sÿnum.
Og þier geingud þar fram̄/ og stodut hia nedan verdu Fiallenu/og Fialled þad logade allt Exod. 18
mitt vpp i Himineñ/og þar var Myrkur/Sky ꝛ Dim̄a. Og DROTTIN talade vid yd-
ur/mitt vr Elldenum/Raustena hn̄s Orda heyrdu þier/enn ongua Mynd sau þier þar vtan
Raustena. Og hn̄ kunngiørde ydur sinn Sattmala/huern ed hn̄ baud ydꝛ ad giøra/Einkū/
s̄ voru þau tiu Orden/ ꝛ hn̄ skrifade þau vpp a tuø Steinspiølld. Og DROTTIN baud
mier þann sama tÿma/ad eg skyllde læra ydꝛ Bodord og Riettinde/ suo ad þier skylldut giøra
þar epter/i þui Landenu huert ad þier munud eignast.

C So varduetted nu vel ydar Sæler/Þuiad þier hafed ongua Mynd sied a þeim Deige/þa Likneske fyrer
ed DROTTIN talade vid ydꝛ vr Elldenū vpp a Fiallenu Horeb. So at þier skylldud ec- boden ad giøra
ke fordiarfa ydꝛ/og giøra ydꝛ nockra Likneskiu sem alÿk være nockrum Kallmañe/ edꝛ Kuiñu/ og tilbidia
edꝛ Kuikfienade a Jørdu/ edur Fuglunum i Loptenu/ elligar Skridormum a Jørduñe/ edur Exod. 20
Fiskunum i Vatnenu vnder Jørdunne. Og at þu ecke vpplypter þÿnū Augum i mot Him-
nenum/ og alÿter ecke Solena/ og Tunglit/ og Stiørnuñar/ edur allañ Her Himinsins/ad
þu faller fra mier og tilbidier þad og þioner þeim/huad at DROTTIN Gud þinn hefur
skickad øllu Folke vnder øllum Himnenum.
Enn ydꝛ hefur DROTTIN medteked/og vtleitt ydꝛ af þeim Jarnofnenum/ vr Egip- Jsrael Gudz
talande/So at þier skylldut vera hn̄s Erfdafolk/so sem at þat er nu i Dag. Og DROT- Erfdar Lydꝛ
TIN vard Reidur vid mig/fyrer ydars giørnings saker/ og soor / þat ecke skyllda eg ganga Deut. 1. 3
yfer vm Jordan/og ecke helldꝛ koma i þat goda Landit sem DROTTIN þinn Gud mun Num. 20
giefa þier til Arftøku/Helldꝛ hlyt eg at deyia i þessu Lande/og ganga ecke yfer vm Jordan/ Deut. 34
Eñ þier munid ganga þar yfer vm/ og eignast þat goda Landet.

D So vared ydꝛ nu vid þui/at þier forgleymit ecke Sattmalanum DROTTINS Gudz
ydars/þm̄ sm̄ hn̄ hefur giørt vid ydꝛ/ Og giøred ecke Likneskiu epter nockri Mynd/suo sem þ Ebre. 12
DROTTIN Gud þinn hefur bodet. Þuiat DROTTIN Gud þinn er eiñ foreydande
Elldꝛ/og eiñ Vandlætur Gud.
Nær þier alit nu Børn og Barnabørn/og buit i Landenu/og þier fordiarfed ydꝛ/ꝛ giørit
ydꝛ Likneskiur epter einhüre Mynd/ so at þier giøred jlla fyrer DROTTNI Gude ydrū/ Hokaner
og reited hann til Reide. Þa kalla eg i Dag Himen og Jørd til Vitnisburdar yfer ydur.
Þier skulut snarliga foreydast i burt vr þui Landenu/sm̄ þier fared nu til/yf' vm Jordan/at
eignast/ Þier sklud ecke leinge bua þar iñe/helldꝛ skulu þier blÿfa i eyde lagder. Og DR-
OTTIN mun i sundurdreifa ydꝛ a medal Þiodaña/ so ad þier skulud blÿfa eiñ lÿtilshatt-

vid Israel ar Flockz a medal Þiodingianna/til huerra ad DROTTIN mun i burt dreifa ydr. Þar
muntu þiona þeim Skwrgodū/ sem giørd eru mz mañahondum/ af Trie/Stockum z Stei-
num/sem huerke kunna ad sia nie heyra/eta nie drecka.
Fyrerheit Enn nær ed þu leitar þa DROTTINS Guds þijns/Þa skalltu finna hn̄/ef þu leitar E
hn̄s af ollu þijnu Hiarta/og af allre þinne Sælu. Nær ed þu fær þa Hrygdar Angist/ og
aller þesser hluter koma yfer þig a þeim sijdustum Døgum/þa skalltu snua þier aptr til DR-
OTTINS Gudz þijns/og hlyda hn̄s Raust. Þuiad DROTTIN Gud þinn er eiñ
Myskunsamur Gud/Hn̄ mun ecke yfergiefa nie fordiarfa þig/hn̄ mun z ecke forgleyma þm
Sattmala/sem hn̄ soor Fedrum þijnum.

Spyr þu ad hiñe fyrre æfinne/ad þeim sm̄ fyrer þier hafa verid/i fra þm Deige ed Gud
Guds Vel- skapade Mañinn a Jørdena/i fra einu Takmarkenu til añars vnder Himnenum/Huert ad
giörningar sem þar hefur nockurn tijma skied so merkeligz hlutur/edur hafe slijkt fyrre heyrt verid / Ad nock-
hn̄ hefur veitt urt Folk hafe heyrt Gudz Rødd tala af Elldinum/so sem ad þu hefur heyrt/og life þo samt?
Israel Eda huert Gud hefur farid þess nockurn tijma a leit / ad ganga inn z taka ad sier eitt Folk/
Exod. 19 mitt a medal Þiodanna / fyrer Freistaner/ fyrer stor Takn og Dasemdar Giørninga/ fyrer
Strijd og fyrer volldugahønd/og fyrer eiñ vtþandañ Armlegg/ z fyrer so ogurliga giørnin-
† ydar vegna ga/so sem þad DROTTIN Gud ydar hefur giort þad allt saman † fyrer ydr i Egiptalā-
de fyrer ydar Augum?

Þetta hefur þu sied/so ad þu skallt vita/ad DROTTIN er alleina Gud/ z eingiñ añ- F
ar. Hn̄ hefur lætid þig heyra sijna Raust af Himne/ad hn̄ villde tyfta þig/ Og hn̄ hefur
læted þig sia sinn hinn mykla Elld a Jordu/og þu hefur heyrt hn̄s Ord af Elldinū/ Af þui
Exod. 13 ad hn̄ elskade þijna Fedr/og vtualde þeirra Sæde epter þa. Og hn̄ vtleidde þig af Egipta-
lande mz sinne Augsyn/og fyrer sinn stora Krapt/Ad hn̄ villde vtdrijfa fyrer þier stort Folk/z
sterkare enn þu ert/Og innleida þig/ad giefa þier þeirra Land til Arftøku/ suo sem ad nu til
stendr a þessum Deige.

Exod. 26 Suo skallt þu nu þad vita/og hugleida þat vel i þijnu Hiarta/ad DROTTIN er einn
Eiñ Gud Gud/bæde a Himnum vppe/ z a Jørdu nidre/og eingiñ añar. Ad þu varduciter hn̄s Laga-
setninga z Bodord/sem eg byd þier i dag/So skal þat ganga þier vel og þijnum Børnū ept-
er þig/so ad þu meiger leinge lifa i þui Landenu sem DROTTIN Gud þinn giefur þier
æfinliga.

Þa fraskilde Moses þria Stade hinumeigin Jordanar/i mot Austrenu/Ad sa sem ofyrer
Þrÿr Frelsis synju slær sinn Naunga i Hel/skyllde flyia þangad/ef ad hn̄ var ecke Ouinur hn̄s aðr fyrre/ G
stader þa mætte hañ flyia til einshuers þessara Stada/og hallda so sijnu Lijfe. Sem ad var Be-
Num. 35 zer i Eydemorkunne a sliettlendinu a medal Kynþættar Ruben/og Ramoth i Gilead/sm̄ lig-
Deut. 19 gur i ættleifd Gad/og Golan vti Basan i Manasses ættiord.
Josu. 20 Þetta er þad Løgmaled/sm̄ Moses framsette fyrer Israels Sonu/Þad er sa Vitnisbur-
durinn/Bodorden/og Riettinden/sem Moses sagde til Israels Sona / þa þeir voru vtfar-
ner af Egiptalande/hinu meigen Jordanar/ i Dalnum giegnt Hwse Peor/ i Lande Sihon
Kongsins þeirra Amoritis sem sat i Hesbon/huern ed Moses og Israels syner slogu/þa er þr
voru vtkomner af Egiptalande/og eignudust so hn̄s Land. Og so lijka þad Landed Kong
sins Og af Basan/þeirra tueggia Kongañа Amoritis/s voru hinumeigen Jordanar/ i mot
Austrenu/i fra Aroer sem liggr vid Lækiarbackañ Arnon/allt inn til Fiallsins Sion/ þad er
Hermon. Og allt þad Sliettlendit hinumeigen Jordanar mot Austrenu/ og iñ til Siafar-
ins a þui vnderlendenu/allt ad Fiallenu Pisga.

V.

G Moses kallade allañ Israels Lyd/og sagde til þeirra/Heyr þu Israel þau A
Bodord og Riettinde sem eg tala i Dag fyrer ydar Eyrum/læred þau z hall
ded þau/so ad þier giored þar epter. DROTTIN Gud vor giørde eitt
Exod. 19 Sattmala vid oss i Horeb/og hn̄ hafde ecke giort þennan Sattmala vid vora
Forfedur/helldur vid oss/sem hier erum aller lifande til a þessum deige. Hañ
talade vid oss fra Auglite til Auglites vr Elldenum vppa Fiallenu. Eg stod
þann sama tijma a millum DROTTINS og ydar/ad eg skyllda kungiøra ydur Ord
DRO-

DROTTINS/ Þuiad þier vorud hrædder fyrer Elldenum/ og geingud ecke vppa Fialled/ og hn̄ sagde.

X Bodorden

Eg er DROTTIN Gud þinn/ s vtleidde þig af Egiptalande/ af Þrældomshwsenu/ Þu skallt ecke hafa annarliga Gude fyrer mier. Þu skallt ongua Likneskiu giora þier epter neinne Mynd/ huerke a Himnum vppe/ nie a Iørdu nidre/ eige helldr i Vatnenu vnder Iørdunne/ Þu skallt huerke tilbidia þad og eige dyrka þad. Þuiad eg er DROTTIN Gud þinn/ ein̄ vandlætur Gud/ vitiande Ráglætis Fedranna a Sonunum i þan̄ pridia ꝫ fiorda ættlegg/ þeirra sem mig hata/ Og eg audsyne Myskunseme vid margar Þusunder þeim sem mig elska og mijn Bodord vardueita. Exod. 20 Leuit. 26

B Þu skallt ecke leggia nafn DROTTINS Gudz þijns vid Hiegoma/ Þuiad DROTTIN mun ecke þan̄ ohegndan̄ læta/ sim̄ han̄s nafn leggur vid Hiegoma. Exod. 20 Leuit. 19

Þu skallt hallda Þuottdagen̄/ so þu helger hn̄/ So sim̄ þad DROTTIN Gud þin̄ hefur boded þier. Sex Daga skallt þu erfida/ ꝫ giøra allan̄ þin̄ Verknad. En̄ sa siøunde Dagurin̄ er DROTTINS Gudz þijns Þuottdagur/ Þa skalltu ecke neitt Erfide fremia/ ecke helldr Sonur þinn/ eige helldr Dotter þijn/ ecke helldr þinn Þionustumadr/ ꝫ eige þijn Þionustukuin̄a/ eige þin̄ Vxe/ og eige þinn Asne/ og eige helldur nockur af þijnum Gripum/ ꝫ eige helldur hinn Framande sem ad er jnnan̄ þinna Borgarhlida/ So ad þin̄ Þionustumadr/ og þijn Ambatt meige huijla sig/ lijka sem þu. Þuiad þier skal til hugar koma/ ad þu hefur og verid ein̄ Þionustumadr i Egiptalande/ og DROTTIN Gud þin̄ leidde þig vt þadan/ mz volldugre Hønd og vtriettum Armlegg. Þar fyrer hefur DROTTIN Gud þin̄ boded þier/ ad þu skyllder hallda Þuottdagen̄. Math. 5 Gen. 12 Ebre. 4 Exod. 20

Þu skallt heidra Fødur þinn og Modr þijna/ So sem þad DROTTIN Gud þin̄ hefur boded þier/ So ad þu kun̄er leinge ad lifa/ og at þat meige þier vel ganga i Landenu/ þui sim̄ DROTTIN Gud þin̄ mun giefa þier. Exod. 30 Math. 5 Ephe. 6

Þu skallt ecke i hel slaa. Math. 5

C Þu skallt ecke Hordom dryia

Þu skallt ecke stela.

Þu skallt ecke Liuguitne mæla a mote Naunga þijnu̅.

Þu skallt ecke girnast a Hwsfreyiu Naunga þijns.

Þu skallt ecke girnast a þijns Naunga Hus/ Akur/ Þionustumadr/ Þionustukuin̄u/ Vxa/ Asna/ nie neitt þad sem hn̄ a. Rom. 7. 13

Þesse eru þau Ord sem DROTTIN talade til alls Man̄fiølda ydvars/ a Fiallenu/ vr Elldenum/ Skyenu og Myrkrenu/ mz hærre Raust/ Og jok þar onguu vid/ og skrifade þau a tuær Steintøblur/ ꝫ fieck mier þær.

En̄ þa þier heyrdud Roddena af dim̄un̄e/ ꝫ Fialled bran̄ i Elldzloga/ geingu þier til mijn/ aller þeir eru ædstu menn ydvara Kynkuijsla/ og ydrer Olldungar/ og søgdud/ Sia þu/ DROTTIN Gud vor hefur læted oss sia sijna Dyrd/ ꝫ sitt Tignar vellde/ ꝫ vier heyrdum hn̄s raust af Elldenum. Vier saum i Dag/ ad Gud talar vid Men̄ina/ og þeir hallda þo lijfenu/ Og huar fyrer skulum vier nu deyia/ so þad þesse hinn mykle Elldur skle nu foreyda oss? Exod. 20 Gudz Raudd hrædelig

D Ef ad vier heyru̅ nu leingur Raustena DROTTINS Gudz vors/ þa deyum vier. Þui huad er allt Holld þess/ ad þat kunne ad heyra Raust lifanda Gudz tala af Elldenum/ so sem vier/ og hallda þo lijfenu? Gack þu fram̄/ ꝫ heyr allt huad DROTTIN Gud vor seiger/ og seig þu oss þad/ vier vilju̅ heyra og giøra þ/ allt huad DROTTIN Gud vor talar vid þig.

Þa DROTTIN heyrde ydar Ord/ sem þier tøludud vid mig/ sagde hn̄ til mijn/ Eg hefe heyrt Ord þssa Folks/ sem þ talade til þijn/ Þad er allt gott huad þr hafa talad. Være so vel/ ad þr hefdu soddan hiarta til ad ottast mig/ ꝫ ad vardueita øll mijn Bodord/ vm alla þra lijfdaga/ So ad þm mætte þad vel ganga/ og þeirra Børnum eilijfligana. Gack þu burt ꝫ seig þu þeim/ Ganged heim i ydar Landtiølld. Enn þu skallt standa hier fyrer mier/ suo at eg seige þier alla þa Lagasetninga/ Bodord og Riettinde sem þu skallt kien̄a þm/ suo ad þeir giøre þar epter/ i Landenu sim̄ eg mun giefa þeim ad eignast.

So halldet þad og giøred þat/ lijka sem DROTTIN Gud ydar hefur boded ydr/ ꝫ vijked huerke til hægre nie til vinstre handar. Helldr gangid i øllum þeim Vegum/ sem DROTTIN Gud ydar hefur boded ydr/ Suo ad þier meiged lifa/ og vel vegna/ og lifa leinge i þui Landenu sem þier skulud eignast.

VI.

Esse eru þau Løgen og Bodorden/ og Riettindin/ sem DROTTIN Gud
ydar hefur bodet at þier skulud læra/ og giøra þau i þui Landenu/ sem þier A
nu innfared til ad eignast. Ad þu skallt ottast DROTTIN Gud þinn/og
hallda øll hans Riettinde og Bodord/ þau sem ad eg byd þier/ Bæde þu ꝛ þijn
Børn/og þijn Barnabørn/vm alla ydra Lijfdaga/ So at þier meiged leinge
lifa. Og þu Israel skallt heyra og vardueita þetta/og giøra þar epter/ So
ad þier gange vel/og meiger so fiølgast myklu meir/ suo sem þad DROTTIN Gud Fedra
þinna hefur lofat þier þui Lande/sem Miolk og Hunang jnneflytur.

Deut. 11
Gudz Ord skulu menn idka iaþnliga a (Bryna) Idka þad/og opt lesa/so ad ei rydge þat nie myglе/nie falle a þad/helldr ad þad sie iaþnan i Hugskotenu og Munnenum/nytt og skiært/Þuiad þess meir sem menn handtiera Gudz Ord/ þess skęra og skiærara verdur þad/Enn huar þad ecke idkast/ þar gleyma menn þui iaþnsnart/ og þar misser þad sinn Krapt

Heyr þu Israel/DROTTIN Gud vor er einn DROTTIN. Þu skallt elska DR-
OTTIN Gud þinn af øllu þijnu Hiarta/af allre Ønd þinne/og af øllum þijnum formæt-
te. Og þesse Ord sem eg byd þier i Dag/skallt þu rotfesta i Hiarta þijnu/ ꝛ þu skallt a bry-
na þau alltiafnt fyrer Børnum þijnum/og ræda vm þau/ nær ed þu situr i þijnu Hwse/ ꝛ nær B
ed þu geingur vm farinn veg/nær ed þu leggr þig nidr/ꝛ stendr vpp. Og þu skallt binda þau
til merkis a þijna Hønd/og þau skulu vera þier minningarteikn fyrer þijnum Augum/Og þu
skallt skrifa þau vpp yfer Gatttu og Dyru þijns Heimilis.

Nær ed DROTTIN Gud þinn leider þig inn i þad Landit/ sem hann hefur suared þijnum
Forfedrum Abraham/Isaac/ꝛ Jacob/ad giefa þier stora og agiæta Stade/ hueria ed þu he-
fur ecke vppbygt/og Hwsen full mz allshattud Audæfe/þau sem þu hefur þo ecke vppfyllt/
og vthøggna Brunna þa sem þu hefur ecke vthøgguid/ og Víngarda/og Oliugarda þa s þu
hefur ecke plantad/so at þu eter og verder mettur/Þa vara þig vid þui/at þu forgleymer ecke
DROTTNI/þeim sem vtleidde þig af Egiptalande/af Þrældomshwsenu. Helldr skalltu
ottast DROTTIN Gud þinn/og þiona honum/og sueria vid hans Nafn. Og þu skallt C
ecke epterfylgia annarligum Gudum þess Folksins sem kringum þig er. Þuiat DROTT-
IN Gud þinn er einn vandlætur Gud/ a medal þijn/So at Reide DROTTINS Gudz
þijns vppæsist ecke yfer þier/ ꝛ afmae þig af Iordu.

Exod. 17
Num. 2
Math. 4
Luc. 4

Þier skulud ecke freista DROTTINS Gudz ydars/suo s at þier freistudut hans i Ma-
ssa/Helldr skulu þier hallda Bodord DROTTINS Gudz yduars/ ꝛ Vitnisburde/ ꝛ hans
Riettinde/þau sem hann hefur boded/So at þu giører þat huad gott ꝛ Riettuijst er fyrer Aug-
lite DROTTINS/So at þier meige vel vegna/og at þu meiger innfara/ og eignast þat
goda Landet/huert ed DROTTIN hefur suared þijnum Forfedrum/ at hann skule vtdrijfa
alla þijna Ouine fyrer þier/so sem þ DROTTIN hefur sagt.

Gudz Ord skal leggia fyrer Vngdominn

Nær ed Sonur þinn spyr þig nu at i Dag eda a Morgun/og seiger/Huada Vitnisburd- D
um/ Bodordum og Riettindum er þat sem DROTTIN Gud vor hefur bodet ydr? Þa
skallt þu seigia til Sonar þijns/Vier vorum Þrælar Pharaonis i Egiptalande/og DROT-
TIN hann vtleidde oss af Egiptalande mz Volldugre Hønd/og DROTTIN giørde furdu
mykel ꝛ hrædelig Vndr/og Stormerke yfer Egiptalande og Pharao/og øllu hans Heimkynne/
fyrer vorum Augum. Og hann leidde oss vt þadan/So at hann innleidde oss/og giæfe oss þ Land
sem hann hafde suared Forfedrum vorum. Og DROTTIN hefur bodit oss at giøra epter
øllum þessum Riettindum/ at vier skulum ottast DROTTIN Gud vorn/So at oss gange
vel alla vora Lijfdaga/so sem ad þat geingur nu þennan Dag. Og þat sk vera vort Riett-
læte fyrer DROTTNI vorum Gude/ ef at vier høllidum og giørum øll þesse Bodord/sem
hann hefur bodit oss.

VII.

Exod. 23
Num. 21
Jos. 24
Exod. 15. 25

Nær ed DROTTIN Gud þinn innleider þig i Landed i huert ad þu skallt inn A
koma ad eignast þat/og vt drijfur fyrer þier margar Þioder/sem eru þr He-
thiter/Girgositer/Amoriter/ Cananiter/Pheresiter/Heuiter/ꝛ Jebusiter/sio
Þioder sem eru stærre ꝛ sterkare enn þu ert. Og nær ed DROTTIN Gud
þinn ofurgiefur þier þær/so at þu slær þær/Þa skallt þu foreyda þeim/ ad
þu giører onguann Sattmala vid þær/eige helldr audsyner þm nockra Nꝛd.

Skurgodadyrkan fyrerboden

Þu skallt onguar Mægder giøra vid þær/Þu skallt ecke giefa þra Sonu ydrar Dætr/ ꝛ þra
Dætr skulu þier ecke taka til handa ydru Sonu. Þuiat þær koma ydrum Sonu til ad falla
fra

fra mier/ad þeir þione annarligum Gudum/So ad þa blijfe Reide DROTTINS vpp
huøtt yfer ydꝛ/og afmæe ydꝛ skiotligana.
B Nelldꝛ skulu þier giøra so vidur þa/Þeirra † Alltare skulu þier nidurbriota/þra St oder i † Stalla
sundur slaa/þeirra Lunda afhøggua/⁊ þeirra Skwrgod i Ellde brēna/Þuiat þu ert DRO- Exod. 19
TTNI þijnum Gude eitt heilagt Folk. Og DROTTIN Gud þinn hefur vtualit þig Jsrael vtual-
til Folks sijns Eigindoms/ vt af øllu Folke þui s̄ er a Jørdu. Ecke hefur DROTTIN inn eignar
medtekid og vtualed ydꝛ fyrer þ/ ad þier værut meire hættar eñ allar adrar Þioder/ Þui þu Lydur
ert hin minsta medal allra Þioda. Nelldꝛ af þui/at hn̄ hefur elskat ydꝛ/og þat hn̄ hiellde sitt
Eid sem hn̄ hafde suaret ydar Forfedrum/þa hefur hn̄ vtleitt ydur mz volldugre Nønd/⁊ frel-
sad þig vt af þui Þrælldomshwse/af Pharaonis hwse/Kongsins af Egiptalande.
So skallt þu nu vita/þat DROTTIN Gud þiñ er eiñ Gud/eiñ Trufastur Gud / sem
helldur Sattmala og Myskunseme i þusund Lidu/vidꝛ þa/sem hn̄ elska og hn̄s Bodord vard- Fyrerheit
ueita. Og endurgielldꝛ þeim sem hn̄ hata/fyrer sijnu Auglite/so at hn̄ fyrerfare þeim/ ⁊ hn̄ Exod. 20.34
forsomar ecke at endurgiallda þeim fyrer sijnu Auglite/sem hn̄ ad hatre hafa. So varduelttu Deut. 4
nu þau Bodorden/þa Lagasetninga/ og Riettinde/ sem eg byd þier i Dag /ad þu giører þar
epter.
C Og nær ed þier heyred þessa Løgmaals setningana/og hallded þa/og giøred þar epter/Þa Exod. 33
mun og DROTTIN Gud þinn hallda þañ Sattmala ⁊ Myskunseme/ sm̄ hn̄ hefur sua- Leuit. 26
rid þijnum Forfedrum/⁊ hn̄ mun elska blessa/ ⁊ margfallda þig. Og hn̄ mun bleza þiñ lijf- Deut. 28
sins Auoxt/og þañ Auoxtenn þijns Landz/þitt Korn/þitt Vijn og Vidsmier/ Auoxtiñ þiña
Kua/⁊ þañ Auoxtiñ af þijnu Kuikfie/i þui Landenu sm̄ hn̄ hefur suarit Forfedrum þijnum/
ad giefa þier. Þu munt blessadꝛ vera yfer allt Folk/Þar sk eingiñ vera ofriosamligꝛ a mz-
al þijn/⁊ eige helldꝛ a medal þijns Fienadar. DROTTIN mun i burt taka fra þier all-
ann Siukdom/og leggia onguañ vondañ Egiptskañ Kranckleika a þig/sem ad þu veist vel/ ⁊
hn̄ mun leggia hn̄ vppa alla þijna Natursmeñ. Þu skallt vppsuelgia allt þat Folk/s̄ DR-
OTTIN Gud þiñ mun giefa þier. Þu skallt ecke vægia þui/og ecke þiona þeirra Guduñ/
þuiat þat mun þier verda til eiñrar Talsnøru
Enn ef at þu seiger i þijnu Hiarta/Þetta Folk er fleira enn eg er/Huernen kañ eg at vt-
drijfa þad? Þa vert ecke hræddꝛ fyrer þeim. Hugsa þu huad Gud þiñ hefur giørt Pharao
⁊ øllum Egiptalands møñum/fyrer þær myklu freistaner/sem þu sast mz Augunum/ ⁊ fyr-
er þau Takn og Stormerke/huernen þad DROTTIN Gud þiñ vtleidde þig mz volldug-
re Nønd/og vtriettum Armlegg. So mun og DROTTIN Gud þiñ giøra øllu þui Fol-
D ke sem þu ert hræddꝛ vid.
Og DROTTIN Gud þinn mun senda † Meinkindꝛ a mzal þeirra/þar til at þat ver- † Crabrones
dur allt i eydelagt sem epter er orded/og sig hefur geymt fyrer þier. Vert ecke hræddꝛ vid þa/ Huggun
Þuiat DROTTIN Gud þiñ er mz þier/sa hinn mykle og Ogurlige Gud. DROTT-
IN Gud þiñ mun foreyda þessu Folke fyrer þier/þat eina epter þat añat. Þu matt ecke so
bradliga vtdrijfa þ/ so ad Skogdyren øde ecke ofmørg i mote þier j Lādenu. DROTteñ Gud Jos. 11. 12
þiñ mun yfergiefa þa fyrer þier/og mun sla þa nidꝛ mz miklu Mañslage/ allt þar til er hañ
hefur foreytt þeim. Og hn̄ mun giefa þier þeirra Konunga i þijnar hendꝛ/ og þu skallt for-
eyda þra Nøfnum vnder Himnenum/ Þar sk eingiñ kuña ad standa a mote þier/ þar til at
þu hefur foreytt þeim.
Þu skallt vppbreña mz Ellde Likneskiurnar Skwrgoda þra/og þu skallt ecke girnast a þ
Gull edꝛ Silfur sm̄ þar er a/elligar at taka til þijn nockut þar vt af/so at þu misgrijper þig
ecke þar vti. Þuiat soddan er fyrer DROTTNI Gude þijnum ein Suiuirding. Þar fy-
rer skalltu ecke bera þa Suiuirding jn̄ i þitt hws/at þu verder ecke bøluadꝛ so sem ad þ sama
er/Nelldꝛ skalltu hafa eiñ Vidbiod ⁊ Hrylling vidꝛ þui/þuiat þat er bøluat.

VIII

A Hjer skulud hallda øll þau Bodord sem eg byd ydur i Dag/ so at þier giøret
þar epter/Vppa þat at þier meiged lifa/⁊ fleire verda/ ⁊ iñkoma at eignast
þat Landed sem DROTTIN hefur suaret ydar Forfedrum. Og þier
skal til hugar koma allur sa vegur/ sem DROTTIN Gud þinn hefur
leitt þig i giegnum/ a þessum Fiorutijge arum vt i Eydemørkuñe/Ad
hn̄ vill

Exod. 16 hn̄ villde audmykia og reyna þig/ So at þat yrde auglioſt/ hvad vti þinu Hiarta være/ huort
Num. 11 þu munder hallda hn̄s Bodord/ edur ei. Hn̄ audmykte þig/ ꝛ liet þig Hungra/ og gaf þier
Math. 4 Man ad eta/ ſ huerke þu edꝛ þiner Forfedꝛ þektu/ So at hn̄ villde lata þig vita/ þat Ma⸗
Deut. 26 durin̄ liſe ecke alleinaſta af Braudenu/ Helldꝛ af øllu þui ſm̄ vtgeingur af Munē DROT⸗
TINS. Þin̄ Klæde hafa ecke af alldre ſlitiſt a þier/ ꝛ þiner Fætur hafa ecke þrwtnad i
þeſſe Fioruttige Aar. So kantu nu at vidurkienna i þinu Hiarta/ at DROTTIN Gud B
þinn hefur vppfætt þig/ lijka ſem þat at ein̄ Madꝛ vppfæder Son ſin̄.

So vardueit þu nu Bodorden DROTTINS Gudz þins/ at þu ganger a hn̄s vegum/
og ottiſt hn̄. Þuiad DROTTIN Gud þin̄ in̄leider þig i eitt gott Land/ i þat Landet ſem
Landgiæde Landſins Læker/ Veideuotn ꝛ Vppſprettubrunar inne eru/ ſem framfliota i hia þeim hꝫ Fiollunum/ ꝛ
i þeim Dølunū/ eitt Land þar ed Hueite/ Bygg/ Vijnuider/ Fijkiutrie ꝛ Granataeple in̄e eru/
eitt Land þar ed Vidsmiørstrien/ ꝛ Hunang vaxa vti/ eitt Land þar þu in̄e hefur nog Braud
at eta/ og þig þrytur ecke neitt/ eitt Land/ huers Steinar at eru Jarn/ þar ed þu kant at høgg
ua Malm vr Fiollunū. Og nær þu hefur Matar neytt ꝛ ert mettur/ at þu þa lofer DR⸗
OTTIN Gud þin̄/ fyrer þat goda Landet/ ſm̄ hn̄ hefur giefed þier.

Ein amin̄ing til þacklætis So vara þig nu vid þui/ at þu forgleymer ecke DROTTNI Gude þinum/ i þui at þu C
vardueiter ecke hn̄s Bodord/ Riettinde og Lagaſetninga/ ſem eg byd þier i Dag/ At þa nær ed
þu hefur nu etid/ og ert mettur/ og þa þu hefur vppbygt prydeligt Hwſ/ ꝛ þu byr i þui/ þi⸗
ner Griper ꝛ þiner Sauder/ Silfur og Gull/ og allt þat þu hefur þa auaxtar ſig/ Ad þitt
Hiarta ſtære ſig þa ecke/ og forgleyme DROTTNI þinum Gude/ ſm̄ vtleidde þig af E⸗
giptalande/ af Þrældoms hwſenu. Og leidde þig i giegnū þa hinu myklu og hrædeligu Ey⸗
Exod. 16. 17 demørk/ þar ſem at voru brennande Høggormar og Scorpiones/ og ecke vtan þurra Hrioſtur
og Vatsleyſur/ Og hn̄ liet Vatn vppſpretta af Hørdū Steine til handa þier/ Og fædde þig
mz Man/ af hueriu þiner Forfedꝛ viſſu ecke neitt at ſeigia/ At hn̄ ſo audmykte og reynde þig/
at hn̄ giorde þier ſuo þar eptera til goda. Þu hefdꝛ elligar mátt ſeigia i þinu hiarta/ Min̄
Makt ſialfs/ og Sterkleikur minna handa hefur orkad mier þeſſa. Helldꝛ þat at þu min̄iſt D
a DROTTIN Gud þinn/ Þuiad han̄ er ſa ſem þier giefur Krapt til at giora ſuo mikels
hattar giørninga/ Vppa þat at hn̄ villde hallda ſinn Sattmala/ ſm̄ hn̄ hefur ſuared þinum
Forfedrum/ ſo ſem þat geingꝛ nu til a þeſſum Deige.

Enn forgleymer þu DROTTNI Gude þinum/ og epterfylger an̄arligum Gudum/ og
Dognar þionar þeim/ og tilbidꝛ þa/ Þa vitna eg yfer ydur i Dag/ at þier ſkulut eydeleggiaſt.
bootan Lijka ſem þeir Heidingiarner huerium ed DROTTIN foreydde fyrer ydar Augſyn/ Suo
lijka ſkulu þier og eirnen fyrer faraſt/ Af þui þier hafed ecke hlyduger verid Rauſtinne DR⸗
OTTINS Gudz ydar.

IX.

Heyr þu Iſrael/ þu munt i Dag ganga yfer vm Jordan/ ſo ad þu kunner inn A
Amin̄ing Moses til Iſraels Lydz at koma/ og vnder þig at leggia þær Þioder/ ſm̄ ad eru ſtærre ꝛ ſterkare en̄ þu/
ſtora Stade/ hatt vppmwrada allt i Himinin̄/ eitt Riſauaxed Folk ſonu Ena
chim/ hueria ed þu hefur þekt ꝛ heyrt gietid/ Huer kan̄ ad ſtanda i mote Sonū
Enach?

So ſkalltu vita i Dag/ ad DROTTIN Gud þin̄ geingꝛ fyrer þier/ ein̄
foreydande Elldur/ Hn̄ mun foreyda þeim/ og vnderleggia þa fyrer þier/ ꝛ hn̄ mun i burtdrijfa
þa/ og fyrerkoma þeim ſnarliga/ ſo ſem þ DROTTIN hefur tilſagt þier.

Eigi fyrer Folkſins Riettlætis ſaker/ helldur ꝫ Hadin̄ne/ og wegna þy verheiteſins verdur þad Land Folkenu giefed Nær ed DROTTIN Gud þinn hefur nu vtdrifed þa fyrer þier/ So ſeig þu ecke i þi⸗
nu Hiarta/ DROTTIN hefur inn leidt mig til at eignaſt þetta Land/ fyrer mijns Riett⸗
lætis ſaker/ Þuiad DROTTIN i burt drijfur þſſa Heidingia fyrer þier/ fyrer ſaker þeirra
Ogudligs athæfes. Þu kiemur þar ecke in̄/ til at eignaſt þeirra Land vegna þins Riettlætis B
og ecke fyrer þins Hiartans Riettuiſſe ſaker/ Helldꝛ vtdrijfur DROTTIN Gud þinn þſſa
Heidingia fyrer þier/ vegna þeirra ſialfs illſkuſamligs athæfes/ So þ DROTTIN villde
hallda þau Ord/ ſem hn̄ ſoor þinum Forfedrum/ Abraham/ Iſaac og Jacob.

So ſkalltu nu vita/ ad DROTTIN Gud þinn giefur þier ecke þetta gooda Landed ad
eignaſt/ fyrer þins Riettlætis ſaker/ af þui at þu ert eitt hardſuirat Folk. Hugleid þu þat/
ꝛ gley

og gleym þui ecke/ huernen at þu reitter DROTTIN Gud þin̄ til Reide a Eydemørkin̄e.
J fra þeim Deige ed þu drogst vt af Egiptalande/ allt til þess er þier komud hingat til þessa Moses aminn-
Stadar/ þa hafe þier verit DROTTNI ohlyduger. Þuiat i Horeb reittu þier DROT- er Lyden̄ um
TIN so miøg/ at hn̄ i Reide villde þa i eyde hafa lagt ydr/ þa eg var vppgeingin̄ a Fiallet/ hn̄s ohlydne
at mætaka þau Steinspiollden/ þær Sattmalans Tøblur/ sem DROTTIN giorde vid Exod. 17
ydur/ og eg var þar a Fiallenu i fiorutyge Daga ⁊ fiorutyge Nætur/ og eg at ecke Braud/ ⁊ 19. 31
drack ecke Vatn. Og DROTTIN gaf mier tuær Steintøblur/ sem voru skrifadar med
Gudz Fingre/ ⁊ þar a øll þau Ord sem DROTTIN talade vid ydur a Fiallenu af Ellde-
num/ a þeim Deige sem þier vorut þar til samans komner.

Og þa ed þr fiorutyge Dagar ⁊ fiorutyge Nætr voru lidnar/ þa gaf DROTTIN mier
tuø Steinspiolld Sattmalās/ ⁊ sagde til myn/ Statt vpp/ far þu snarliga ofan hedā/ þt þitt
C Folk sm̄ þu vtleidder af Egiptalande hefur sarliga misgiørt. Þeir eru þegar afgeingner þm
veige sem eg baud þm/ Þeir hafa giørt sier eitt steypt Likneske. Og DROTTIN sagde
til myn/ Eg sie at þetta Folk er eitt hardsuirat Folk/ Lattu mig vera/ so at eg foreyde þeim/ ⁊
afmae þeirra Nøfn vnder Himnenum/ Eg vil giøra eitt stærra og sterkara Folk vt af þier/ en̄
þetta er.

Og sem eg snere mier/ og gieck ofan af Fiallenu s̄ logade mz Ellde/ ⁊ hafde þau tuø Satt Synd ⁊ Mis-
mals spiollden i minum Hondum. Þa leit eg vid/ Og sia/ þa høfdu þier misgiørt vid DR- giørd Lydsins
OTTIN Gud ydarn/ i þui at þier giørdut ydr ein̄ steyptan̄ Kalb/ ⁊ vorut þa þegar afgein-
gner af þeim veigenum/ s̄ DROTTIN baud ydr. Þa greip eg bæde Spiollden/ ⁊ fleyg- Steyptur
da eg þm af bædum Høndum/ ⁊ i sundurbraut þau fyrer ydar Augum. Og eg fiell fram̄ fy- Kalfur
rer DROTTIN/ so sem i fyrstu/ i fiorutyge Daga og fiorutyge Nætur/ og at ecke Braud
⁊ drack ecke Vatn/ fyrer allra ydoara Synda saker/ sem þier høfdut misgiørt/ þat þier giørd-
ud suoddan Illsku giørning/ fyrer DROTTNI/ at reita hn̄ suo til Reide. Þuiat eg var
hræddur fyrer þre Reide ⁊ Heiptarbræde/ medr huerre ad hn̄ var til Reide egndr yfer ydur/ so
at hn̄ villde afmaa ydr/ En̄ DROTTIN bænheyrde mig/ ⁊ so i þat sama sin̄.

Og DROTTIN var miøg reidr vid Aaron/ so at hn̄ villde afmaa hn̄. En̄ eg bad þā Aarons
sama tyma fyrer Aaron. En̄ ydar Synd/ þan̄ Kalfen̄ sem þier høfdud giørt tok eg/ og bren- Synd
da hn̄ vpp i Ellde/ ⁊ i sundurbraut hn̄/ ⁊ eg molade hn̄ i sundur i smatt/ þangat til at hn̄ vard Exod. 32
at Dupte/ ⁊ eg kastade þui Duptenu i þan̄ Læk/ sem þar ran̄ ofan af Fiallenu.

D Lyka so giørdu þier DROTTIN ⁊ reidan̄ i Thabera/ ⁊ Massa/ ⁊ i hia Girndargrø- Exod. 17
funum. Og þa ed hn̄ sende ydr vt af Kades Barnea/ ⁊ sagde/ Faret vpp og eignist þat Lan Num. 11 21
dit sem eg hefe giefet ydr/ þa voru þier ohlyduger Munne DROTTINS Gudz ydars/ og
trudud ecke a hn̄/ ⁊ hlyddut ecke hn̄s Raust. Þuiat þier hafed verit DROTTNI ohlyd-
uger/ so leinge sem þat eg hefe þekt ydr

Þa fiell eg fram̄ fyrer DROTTIN i fiorutyge Daga ⁊ fiorutyge Nætur/ a huerium Bæn Moses
eg laa þar/ Þuiat DROTTIN sagde/ at hn̄ villde afmaa ydr. En̄ eg bad DROTTIN
og sagde/ DROTten̄ DROTten̄ fordiarfa ecke þitt Folk/ og þyna Arfleifd/ sem þu frelsa-
der mz þynum mykla Krapte/ og vtleidder af Egiptalande/ mz volldugre Hend. Minst þu
a þyna Þienara/ Abraham/ Jsaac ⁊ Jacob/ Alyt þu ecke Hardwd og illskusamligt athæfe ⁊ Exod 32. 34
Misgiørder folks þssa/ so at þat Land skule ecke seigia/ af hueriu þu vtleidder oss/ DROT- Num. 14
TIN gat ecke inn leitt þa i þad Landet sm̄ hn̄ lofade þeim/ Og hefur þui vtleitt þa/ at hn̄
vard þeim reidr/ at hn̄ so nidur drepe þa i Eydemorkinne. Þuiad þeir eru þitt Folk og þyn
Arfleifd/ huert ed þu vtleidder mz storū Krapte/ ⁊ mz þynum vtrettum Armlegg.

X.

A A Þeim sama tyma sagde DROTTIN til myn/ Vthogg þu þier tuø
Steinspiolld/ s̄ at þau hinu fyrre voru/ ⁊ kom til myn vppa Fiallet/ ⁊ giør
þier eina Ørk af Trie/ Þa vil eg skrifa þau Orden a Spiollden/ s̄ voru a
hinū fyrrū s̄ þu braust i sundr/ ⁊ þu skllt leggia þau i Ørkena. Þa gier
da eg eina Ørk af Trie/ ⁊ vthio tuø Steinspiolld/ lyka s̄ þau hin fyrre vo-
ru/ og gieck vppa Fialled/ ⁊ hafdr þau Steinspiolld i mynum Hondum. Exo. 32
Þa skrifade hn̄ a Spiollden/ lyka sem þat skrifat var a þeim hinum fyrrū/ þau tiu Orden

Exo. 32. sem DROTTIN talade til ydar af Elldinum vppa Fiallenu/þa ed vier vorum þar til sä-
Deut. 9. ans komner/og DROTTIN fieck mier þau. Og eg snera mier/ ꝛ gieck ofan af Fialle-
Exo. 34. nu/og lagde Spiollden i þa Ørkena sem eg hafda giørt/at þau skylldu vera þar vti/lijka sem
þat DROTTIN hafde bodit mier.

Aaron andast Og Jsraels syner drogu i burt af Beroth Bne Jachan til Moser (þar andadist Aaron B
Num. 20 3. og var jardadur/ Og hañs Son Eleasar vard Kiennemadr i hn̄s stad)so drogu þeir þadan
4. 18. og til Gudegoda/ og fra Gudegoda til Jathbath/ i þat Land sem Lækerner eru. J þañ sa-
Jos. 8. ma tijma fraskilde DROTTIN Kynsmeñ Leui/at þeir skylldu bera Sattmals Ørk DR-
OTTINS/og at standa fyrer DROTTNI/og þiona honum/og lofa hañs Nafn/allt
til þessa Dags. Þar fyrer skulu Leuitarner eckert hlutskipte eda Arftøku hafa med þeirra
Brædrum/Þuiat DROTTIN er þeirra Arfleifd/so sem þat DROTTIN Gud þinn
Exo. 32. hefur lofat þeim.

Deut. 9. Enn eg stod þa/sem ædur fyrre/j fiorutijgu Daga ꝛ i fiorutijge Nætur a Fiallenu/ꝛ DR-
OTTIN bænheyrde mig/og i þat sama sinne/og villde ecke fordiarfa þig. Enn hn̄ sagde C
til mijn/Tak þig vpp/ꝛ far hiedan/at þu ganger fyr' Folkenu/at þat meige iñkoma/ꝛ eig-
nast þat Landit/sem eg hefe suarit at giefa þeirra Forfedrum.

Nu Jsrael/Huers krefr DROTTIN Gud þiñ af þier? Vtan þess at þu skuler ottast
Vtlegging DROTTIN Gud þiñ/so at þu ganger i hn̄s vegum/ꝛ elsker hn̄/og þioner DROTT-
fyrsta Bodords NI Gude þijnum af ollu þijnu Hiarta/og af allre Sælu/So at þu hallder hn̄s Bodord/og
hn̄s Riettinde/ sem eg byd þier i Dag/Vppa þat at þier skule vel vegna. Sia þu/ Himin-
enn/ og aller Himnaña Himnar/og Jørden/ꝛ allt þat huad þar er inne/þa er DROTT-
JNS Gudz þijns/þo hefur hn̄ alleinasta haft Gedþeckne til þinna Forfedra/suo at hn̄ el-
skade þa/og hefur vtualid þeirra Sæde epter þa/ydur/yfer allt Folk/so sem þat er nu þeñan
Hiartad skal Dag. D

Madurin̄ vm-skiera Þar fyrer vmskieret nu Yferhwd ydars Hiarta/ꝛ verit ecke hiedä i fra Hardsuñrader/Þui
at DROTTIN Gud ydar er einn Gud yfer øllum Gudum/eiñ DROTTIN yfer øllū
DROtnum/eiñ mikelshættar Gud/ volldugur og hrædeligr/ og virder ecke neins Personu/
Deut. 20. ꝛ þiggr onguar Mwtur/ꝛ giører Fødurlausū børnum og Eckium riettañ Dom/ꝛ elskar hina
Rom. 2. Framande/ so at hn̄ giefur þeim Mat og Klæde. Þar fyrer skulu þier ꝛ elska hina Fram-
ande/þuiat þier hafet og Framande verit i Egiptalande.

Deut. 6. Þuiat DROTTIN Gud þinn skalltu ottast/honum skalltu þiona/hn̄ skalltu athyllast
Math. 4. og vid hn̄s Nafn sktu sueria. Hn̄ er þinn Lofstyr/og þinn Gud/sem hefur giørt suo mykla/
Luc. 4. og hrædeliga hlute hia þier/sem þijn Augu hafa sied. Þijner Forfedur foru ofan i Egipta-
Gen. 46. land siøtijge Sæler/ Eñ nu hefur DROTTIN Gud þiñ fiølgat þig/ suo sem Stiørnur a
Himne.

XI.

SVo skallt þu nu elska DROTTIN Gud þinn/og hallda hañs Løgmal/ A
Setninga/Riettinde og Bodord/alla þijna Lijfdaga. Og mꝫkeñed i Dag
Exod. 14. þat sem ydar Børn vita ecke nie hafa sied/Einkum sem er Tyftan DRO-
TTINS Gudz yduars/hn̄s Dyrd/þar til hn̄s Vollduga Hønd ꝛ vtriet-
tan Armlegg/ꝛ hn̄s stor Vndr ꝛ Dasemdar verk/ s̄ hn̄ giørde mꝫal Egipt-
skra maña/a Pharaone Egipta Konge ꝛ a øllu hn̄s Läde/Og huad hn̄ hefr
giørt vid þa maktena Egiptskra maña/vid þra Vagna ꝛ Vijghesta/Þa et hn̄ leidde Vatnet
Num. 16. i þui rauda Hafenu yfer þa/þañ tijd þr drogu ept' ydr/ꝛ DROTTIN foreydde þm allt til
þessa Dags/Og huad hn̄ hefur giørt vid ydur i Eydemørkinne/allt til þess at þier komud i
þennan Stad/Huad hn̄ giørde vid Dathan ꝛ Abiram þa sonu Eliab/Sonar Ruben/ huer-
nen þat Jørden opnade siñ Muñ/ꝛ suelgde þa i sig/mꝫ þeirra Heimkyñe ꝛ Tialldbwdum/ꝛ
øllu þeirra Gotze/ sem þeir høfdu aflat/ mitt a mꝫal alls Jsrael.

Þuiat ydar Augu hafa sied þau miklu Dasemdarverk DROTTINS/ sem hañ hefur B
giørt/Þar fyrer skulu þier hallda øll þau Bodord sem eg byd ydr i Dag /suo at þier mættut
styrkter verda inn at koma/ꝛ at eignast þat Landit/sem nu fare þier til iñ at taka. Og at
þu meiger leinge lifa i þui sama Lande/sem DROTTIN hefur suarit þijnum Forfedrum
at giefa þeim ꝛ þeirra Sæde/eitt Land þar Miolk ꝛ Hunang iñeflytur.

Þuiat

Þui þat Land sem þu fer nu til at eignast/er ecke lijka sē̄ Egiptaland/ af hueriu þier er-
ut vtfarner/þar er þu sialfur sader þijnu Sæde/ꝛ hlaust sialfur ad bera Vatn a þat/s a an- Gud gierer
an Kalgard. Helldur hefur þat Fiøll ꝛ Dale/sem Døggen af Himnenū voknar. A hu- Landet
iu Lande at DROTTIN Gud þinn hefur giætur a/ og Augun DROTTINS Gudz friosamt
þijns alijta þ mz iafnade/i fra vpphafenu Aarsins/ꝛ allt til enda.

Ef at þier hlydet nu mijnū Bodordū sem eg byd ydr i Dag/so at þier elskit DROTT- Deut. 28
IN Gud ydarn/ꝛ þionit honum af øllu Hiarta/ꝛ af allre Sælu/Þa vil eg giefa ydar Lan-
de Regn i tilheyreligan tijma/bæde sijd og snemma/so at þu innsafner þijnu Korne/þijnu Vijne/
ꝛ Vidsmiøre. Og eg vil giefa þijnum Fienade Gras af Tunvøllum/ so at þier skulud eta
ꝛ verda sadder.

C Enn þier varet ydur vid þui/at þier lætid ecki villa ydar Hiørtu/suo at þier afuijket/ꝛ þio
net Framande Gudum/ꝛ tilbidiet þa. Og þat Reide DROTTINS gremiest ydr/ꝛ læte
aptur Himinen/suo at þar kome ecke Regn/ og Jorden giefe ecke sinn Auoxt/ꝛ at þier foreydist
þa snarliga burt af þui goda Landenu/sem DROTTIN hefur giefet ydur.

So rotfestit nu þesse Ord i Hiartanu/og i ydar Sælum/ ꝛ bindet þau til Merkis a ydar
Hendr/at þau sieu eitt minnisband fyrer ydar Augum. Og kiennit þau Børnum ydar/suo
at þu taler vm þau/nær er þu situr i þijnu Hwse/edr geingr farin veg/nær þu leggr þig nidr/
ꝛ nær er þu stendur vpp/Og skrifa þau a Dyrugiætte þijns Heimilis/ ꝛ yfer þijnum Andy-
rum. So at þu og þijn Børn meige leinge lifa i þui Landenu/ sem DROTTIN hefur
suarit Forfedrum þijnum/ at giefa þeim/ suo leinge sem Dagar Himinsins vara a Jordunne. Fyrerheit

Þui ef at þier halldet øll þsse Bodord/s eg byd ydur/ꝛ giørit þar epter/at þier elsket DR- Num. 32
OTTIN Gud ydarn/ꝛ gangit a øllum hans Vegum/og hyllist hā at/Þa mun DROT- Jos. 1
TIN vtdrijfa allt þetta Folk fyrer ydr/so at þier skulud vnder ydur leggia stærra ꝛ sterkara
D Folk enn þier erut. Og huor sa Stadur sem þier setied ydar Fætur-a/þa skal hann vera ydar
eign/i fra Eydemørkinne/og i fra Fiallenu Libanon/og i fra þui Vatnenu Euphrates/allt
vt til þess ysta Hafsins/þa skal vera ydar Landemerke. Þar sk eingin þora at standa i mo-
te ydur. Hrædslu ꝛ Skielfing af ydur mun DROTTIN koma læta yfer øll þau Lond/
vm huer þier reiset/so sem þ hā hefur sagt ydr.

Sia þu/eg framset fyre ydr i dag Blessanena ꝛ Bøluanena/Blessanena ef ad þier hlyded Blessan
þeim Bodordum DROTTINS Gudz ydars/sem eg byd ydr i dag/ Enn Bøluanena ef Bøluan
þier hlyded ecke Bodordū DROTtins Guds ydars/ꝛ vijket af þeim Veigenum sem eg byd Leuit. 26
ydr/i Dag/þat þier epterfylget annarligum Gudum/sem þier þecket ecke. Deut. 28

Nær ed DROTTIN Gud þinn inleider þig i þat Landet/þar þu kiemr inn til at eignast
þat/Þa skallt þu vthropa Blessunena vppa Fiallenu Grisim/ ꝛ Bøluanena vppa Fiallenu Grisim
Ebal/huor at eru hinumeigen Jordanar/ a þeim Veigenum mot Vestrenu i Canaans Lan Ebal
de/þra s bwa a þui Sliettlendenu giegnt Gilgal/mote þm Lunde More. Þuiat þu skallt gā-
ga yfer vm Jordan/so at þu komer inn þangat/til at eignast þat Landet s DROTTIN
Gud ydar hefur gefed ydur/ꝛ þier skulut eignast þat/ꝛ bwa þar inne. Þar fyrer giæted at
þui/at þier gioret epter øllum þm Bodordū ꝛ Riettindum/ s eg legg fyrer ydr i Dag.

XII.

A Esse eru þau Bodord ꝛ Riettinde sem þier skulut hallda/ at þier gioret þar Skwrgoda dyrkan fyrer boden
epter i þui Landenu/sem DROTTIN Gud Fedra þinna hefur giefet
þier til eignar/so leinge sem þier lifet a Jordu.

Nidurbriotet at velle alla þa Stade/þar sem Heidingiarner (þeir er þier
skulut vnder ydr leggia) hafa þionat þeirra Gudum vti/bæde a Hafiøllunū/ † Alltare
ꝛ a smahædunum eda vnder þeim blomgudum Vidartrianum. Og nidur-
rijfet þeirra † Stalla/ꝛ i sundurbriotet þeirra Stoder/ꝛ vppbrennet mz Ellde þeirra Lunda/
og i burt taket Skwrgod þeirra Afguda/ ꝛ foreydet þeirra nøfnum af þeim sama a Stad. a (Stad)

Þier skulut ecke giora DROTTNI Gude ydar soddan/Helldr i þeim Stad sem DRO- Þad er/
TTIN Gud ydar hā vtuelur/a medal allra ydr Kynkuijsla/at hā vilie læta sitt Nafn þar Jerusalem
bua/þar sklu þier epter spyria/ꝛ þāgat skulu þier koma. Og flytia þāgad ydart Brēneoffr/ 3 Reg. 8
ꝛ adrar ydar Forner/ꝛ ydar Tiundr/ꝛ þ Vpphafningaroffr yduara hādā/ꝛ ydar heitgiafer/ 2 Para. 7
og ydar sialfkrafa Forner/ ꝛ þa Frumburde yduars Fienadar ꝛ Saudfiar. Og þar sku-

lu þier eta þat fyrer DROTTNI Gude ydar/ z vera glader af øllu þui sem þier z ydark
Heimkynne kerit þangat/ mzur þui sem DROTTIN Gud þiñ hefur blessat þig
Þier skulut ecke giøra neitt suoddan/ sem vier giørum hier i Dag / huer epter þui sem
Deut. 29. honum sialfum þiker riett vera/ Þuiat þier erut eñ ecke iñkomner til Nuḋldarinnar/eigi helldꝛ
til Arfleifdarinnar/sem DROTTIN Gud þiñ mun giefa þier. Enn þier skulut ganga
yfer vm Jordan/ z bwa i Landenu þui sem DROTTIN Gud ydar mun hlutskipta ydꝛ til
Arftøku/ z mun giefa ydꝛ Nuḋld/fyrer øllũ ydar Ouinum/ i kringũ ydur/ z þier munut bwa
vgglauser.
Nær et DROTTIN Gud ydʳ vtuelur nu eiñ Stad/þat hñs Nafn skal bwa/Þa sku- B
lu þier hafa þangat allt þat sem eg byd ydur/yduart Breñeoffur/adrar ydʳ Forner/ydar Ti-
Deut. 10. under/ydart Handanna Vpphafningar offur/og øll ydar Heit sm̃ þier lofet sialfkrafa DR-
OTTNI/Og þier skulut glader vera fyrer DROTTNI Gude ydar/ þier z ydrer Sy-
ner/og ydrar Dætur/og ydrer Þionustumenn/ z Þionustukuiñur/ z Leuitarner sem eru jñan
yduara Stadardyra/ Þuiat þeir hafa ongua Hlutdeilld nie Arftøku mz ydꝛ.
Vara þig vid þui/at þu offrer ecke þijnu Breñeoffre i øllũ þm Stødum sem þu sier/hell-
Leui. 3.7.19. dur i þeim Stad sem DROTTIN vtuelur/a medal eiñra af þiñe Kynkuijsl/þar skallt þu
offra þijnu Brenne offre/ z giøra allt þ eg byd þier. Þo mættu slætra z Kiot eta jñan allra
þinna Dyra/epter allre villd þiñar Sælu/epter DROTTINS Gudz þijns Bleßan/sm̃
hñ hefur giefet þier/bæde hiñ Hreine z hiñ Ohreine mega eta þar af/sem af eiñe Hind eda af
einum Hiort. Þo so/at þu eter ecke Bloded/helldꝛ vthellir þui a Jordena sm̃ Vatne.
Deut. 14. Eñ ecke matt þu eta jñan þiña Stadardyra af Tiundiñe þijns Kornsædis/þijns Vijns/
þijns Vidsmiørs nie af þeim Frumburdenum þinna Kwa/ þijns Saudfiar/eda nockut af
þeim Aheitum sem þu hefur lofad/edꝛ af þijnu sialfkrafa Offre/edur af ydar Handaña vpp
hafningar Offre. Helldur skallt þu suoddañ eta læta fyrer DROTTNI þijnum Gude/ C
i þeim Stad sem DROTTIN Gud þinn vtuelur/þu z þiñ Sonur/þijn Dotter/þiñ Þio-
nustu madur/þijn Þionustu kuiña/og þr Leuitarner sem eru innañ þiña Borgarhlida. Og
skallt vera gladuær fyrer DROTTNI Gude þinum/af øllu þui s̃ þu ber þangat. Og
vara þig vid þui/at þu yfergiefer ecke Leuitañ/alla þa Daga þu lifer a Jordu.
Ahyggia fyr- Nær ed DROTTIN Gud þinn giører þijn Landamerke vijdare/ so sem þat hañ hefur
er Kienne- tilsagt þier/og þu seiger/Eg vil eta Kiøt/af þui at þijn Sæla hefur Lysting til at eta Kiøt/
mønnunum þa et Kiøt sem þijna Sal lyster. Enn ef sa Staduriñ er langt i burtu fra þier/ sem DR-
OTTIN Gud þinn hefur vtualit/at læta sitt Nafn þar byggia/þa slætra þijnum Nau-
tum edur Saudfie/ sem DROTTIN hefur giefed þier/lijka sem eg hefe bodet þier/og et þ
innañ þinna Stadardyra/epter allre Lysting þinnar Sælu. Lijka sem þat Madꝛ hañ etur
eina Hind edꝛ eiñ Hiørt/so mættu þat eta/bæde sa hiñ Ohreine og hinn Hreine meiga eta þ
til Lijka. Ad eins þu vara þig vid þui/at þu eter ecke Bloded/Þuiat Blodit er Sælen/Þar
fyrer skælltu ecke eta Sælena mz Kiøtenu/helldꝛ skallt þu vthella þui a Jørdena sem Vat-
ne/Og þu skallt ecke eta þad/so at þier meige vel vegna/ z þijnum Børnum epter þig/ at þu
hafer giørt þat sem riettferdugt er fyrer DROTTNI.
Nær ed þu villt Heilagt giøra þ nockud sem þier tilheyrer/eda heiter þu nockru/ Þa skllt D
þu taka þat/ og flytia til þess Stadar sem DROTTIN hefur vtualed/ Og læt þar offra
þijnu Breñeoffre mz Kiøte z Blode/vppa DROTTeñs Gudz þins Alltare. Og þu skllt
vthella Blodenu af þijnu Offre/vppa DROTTINS Gudz þijns Alltare/ z eta Kiøted.
Sia þu til/ z hlyd øllum þessum ordum sm̃ eg byd þier/so ad þat meige þier vel vegna/ z þij-
num Børnum epter þig æfinliga/ad þu hefur þad giørt/ huad riettferdugt z Þacknæmeligt
er fyrer DROTTNI þijnum Gude.
Nær DROTTIN Gud þinn foreyder fyrer þier þeim Heidingiunum/ sem þu dregur
Deut. 18. nu til/þa vnder þig at leggia/og þu byr þar og eignast þeirra Land/ Þa vara þig vid/ad þu
Josu. 23. faller ecke i Snøruna/epter þeim/sijdan þat þeir voru foreydder fyrer þier/ z spyrier ecke ep-
ter þeirra Gudum/ z seiger/Lijka so sem at þetta Folk þionade þeirra Gudum/Suo vil eg og
giøra. Þu skallt ecke so breyta fyrer DROTTNI Gude þijnũ. Þuiat þeir giørdu þra
Gudum allt þat sem Sutuirduligt er fyrer DROTTNI/og þad sem hñ hatar/ Þuiad þr
Psal. 106. hafa og vppbrent i Ellde sijna Sonu z Dætur/fyrer þeirrra Gudum.
Leuit. 18. Þier skulud hallda allt þad eg byd ydꝛ ad þier giøred þar epter / Þier skulud onguu auka
þar vid/og ecke neitt taka þar i fra.

Ef

XIII.

A Ef at nockur Spamadꝛ elligᵉ Draumspekingꝛ rijs vpp a medal ydar/ ꝛ seig-
er fyrer eitthuad Teikn eda Stormerke/og þat Teikn edꝛ Stormerki fram-
kiemur/sem hn̄ sagde þier fyrer/og hn̄ seiger/Lꝍtum oss epter fylgia a Añar-
ligum Gudum/ sem þier þecked ecke/ꝛ þiona þeim. Þa skallt þu ecke hly-
da þeim ordum þss sama Spamans eda Draumspekings/Þuiat DROT-
TIN ydar Gud hn̄ freistar ydᵉ/at hn̄ vill reyna huert þier elskit hn̄ af øllu
Hiarta/ꝛ af allre Sꝍlu. Þuiad þier skulud eptꝛ fylgia DROTTNI Gude ydar/ꝛ ott-
ast hn̄/ꝛ varduеita hn̄s Bodord/og hlyda hn̄s Raust/ꝛ þiona honum og hyllast hn̄ af. Eñ
sa Spamadur edꝛ Draumspekingꝛ skal deyia/af þui/at hn̄ vill burt snua ydur i fra DRO-
TTNI Gude ydar/sem vtleidde ydꝛ af Egiptalande/ꝛ frelsade ydꝛ af þui Þrꝍldomshwse-
B nu/og þat hn̄ hefur villt þig af þeim veigenum sem DROTTIN Gud þinn hefur boded
þier ad ganga a/So at þu kunner ad skilia fra þier þad hid vonda.

Nær ed þinn Broder sonur þiñar Modur/elligar Sonur þiñ eda Dotter þijn/elligar þijn
Hwsfreyia i Fadme þijnum/eda Vinur þiñ/þann þu elskar sem þitt Hiarta / rꝍdur þier hei-
mugliga/ꝛ seiger/Lꝍtum oss fara ꝛ þiona añarligum Gudum(sem huerke þecker þu nie þij-
ner Forfedur)sem eru a medal þess Folksins/sem i kringum ydur er/ huert ad þeir eru helldur
nærre þier edur fiarre/i fra einum Jardar endanum allt til ens añars/ Þa samþyck þat ecke
mꝫ honum/ꝛ hlyd honum ecke af. Og þitt Auga skal ecke vꝍgia honum / og þu skallt ecke
honum myskunsamur vera/edꝛ skyla honum/Helldꝛ skallt þu drepa hn̄/þijn Hønd sk vera hin
C fyrsta yfer honum/til ad lijflꝍta hn̄/og sijdan þar næst Henden alls Almugans. Medur
Griote skal hn̄ gryttur vera til Dauda/Þuiad hn̄ villde i burt villa þig i fra DROTTNI
Gude þijnum/sem vtleidde þig af Egiptalande/af Þrꝍldoms Hwsenu. So þ allur Jsrael
meige þad heyra/og ottast þat/ꝛ astunda ecke framar ad giøra suoddan Illsku verk a medal
ydar.

Gudz Orde skulu menn bꝫ hallda (Annarligum) Þesse Spamadꝛ kienner i mote gamallre stadfastre Kieñingu/ og vill(þar hn̄ nefner hier annarliga Gude) ecke nꝍgiast mꝫ gamla Lærdomen̄/Þessum skal ecki trua þo hn̄ giøre Jardtekner/Eñ i xviij Cap. dꝍmist sa Spamadur sm̄ ecke kien̄er i giegn þeim fyrsta Lærdome/helldur kiemur mꝫ nyan Lærdom. Þessum ber ad stadfesta sinn Lærdom mꝫ Jartei꞉num/eda hitt/ hn̄ heyrist ecke

Ef at þu heyrer i nockrum af þijnum Stødum/sem DROTTIN Gud þinn hefur gie-
fed þier at bwa vti/þat menn seigia/Þar eru nockrer af Belials Børnum vtgeingner a med
al þijn/og hafa villt Stadarins in̄byggiara/ꝛ sagt/Lꝍtum oss fara/ꝛ þiona añarligū Gudū
sem þier þecket ecke til/Þa skallt þu in̄uirduliga ransaka og spyriast vm. Og ef þat finst i
Sannleika/ad þat sie so vissuligana/at su Suiuirding sie orden a medal ydar/Þa skalltu slꝍ
D Borgarmeñina i þeim sama Stad mꝫ Suerds eggium/og afmꝍ þa mꝫ øllu þui sem þar er
inne/ꝛ þeirra Fienad/mꝫ Suerds eggium. Og þu skallt sijdan bera allt þeirra Herfang a
mitt Strꝍtid/ꝛ brenna þat vpp mꝫ Ellde/bꝍde Staden̄ og allt þeirra Herfang eitt mꝫ ød-
ru/fyrer DROTTNI þijnum Gude/So ad þat blijfe þar liggianda i eiñe Hrwgu ꝍfinli-
gana/ꝛ byggist sijdan alldrei vpp aptur. Og lꝍt ecke neitt af þeirre Bøluan loda þier vid
Hendur/So ad DROTTIN meige snua sier fra siñe heiptar Reide/ og giefa þier My-
skunseme/ꝛ vera þier Lijknsamur/ꝛ margfallda þig lijka sem hn̄ hefur suared þijnum Forfed-
rum. Þuiad þu hefur heyrt Raust DROTTINS Gudz þijns/at hallda øll hn̄s Bod-
ord/sem eg byd þier i Dag/suo ad þu giører þat sem riett er fyrer DROTTINS Gudz
þijns Augsyn.

XIIII.

A Þier erut Børn DROTTINS Gudz ydars/ Þier skulut ecke vekia ydur
Beniar/eda giøra ydur skøllotta fyrer ofan Augū/ epter nøckurn Framlid-
en̄/Þui þu ert eitt heilagt Folk DROTTINS Gudz þijns. Og DR-
OTTIN hefur vtualed þig/at þu skuler vera hn̄s eigendomꝛ/ vt af øllu
þui Folke sem er a Jørdu.

Exod. 19.
Leuit. 19.

Þu skallt ecke eta neitt suiuirdeligt. Þesse eru þau Dyr sem þier skulut
eta/Nauf/Sauder/Geitfie/Hiørtur/ Hind/ Hrein/ Steingeiten/ Einhyrningur/ Vruxen̄/
Elgs dyrit/og þier skulut eta allt þad Kuikfie sem Klaufer hefur ꝛ jortrar. Eñ þier skulud
ecke eta þad sem jortrar og ecke hefur Klaufer/Vlfalldan̄/Hieran̄ og Kunised/ þesse jortra/ ꝛ
hafa þo ecke Klaufer/þau skulu vera ydꝛ ohrein. Enn Suined þo at þad hafe Klaufer/ þo
þar fyrer ad þat jortrar ecke/ þa skal þat vera ydur ohreint/ Þier skulut ecke eta Slꝍtred af
þm/ og þrra Hrꝍ skulu þier ecke helldꝛ snerta

Hrein og Ohrein Dyr

Fiskar

Þetta er þat sem þier skulud eta/ af øllu þui sem i Vatnenu er/ Allt þad sem hefur Sund-
vgga ꝛ Hreistur/ þad skulu þier eta. Enn þat allt sem ecke hefur Sundugga ꝛ Hreistur/ þ
skulu þier ecke eta/ Þuiat þad er ydur ohreint.

Fuglar

Þier meiged eta alla hreina Fugla. Enn þesser eru þeir sem þier skulut ecke eta/ Ørnen B
Haukurinn/ Kioenn/ Languienn/ Gamminn/ Valurinn mz sinne tegund. Og alla Hrafna med
þeirra Tegund. Strussinn/ Vglan/ Gaukurinn/ Smyrillinn mz sinne Tegund/ Nættuglan/
Hornuglan/ Flædarmwsen/ Mwsarbrodurinn/ Skiorinn/ Tranann/ Orrinn/ Hegrinn mz sinne
tegund/ Akurhænsnen ꝛ Sualuna/ ꝛ allt þat Fuglakyn sem skrijdur/ þa skal fyrer ydr ohreint
vera/ ꝛ þa skulu þier ecke eta. Enn þa hina hreinu Fuglana skulu þier eta.

Tiunder af øllum Auexte
Leuit. 27.

Þier skulud ecke neitt Hræ eta/ Þeim hinum Framanda innan þinna Portdyra mættu þad
giefa/ at hann ete þat/ elligar þu sel þat einhuerium Framanda/ Þuiat þu ert eitt heilagt Folk
DROTTINS Gudz þijns. Þu skallt ecke sioda Kidid a medan þat sygur sijna Modr. C
Huert Aar þa skallt þu fra skilia tiunda partinn af øllu þijnu Kornsæde/ ꝛ Jardar Auex-
te/ sem innkemur af þijnum Akurløndum. Og þu skallt eta þat fyrer DROTTNI Gude
þijnum/ i þeim stad sem hann vtuelur/ at hans Nafn skule bwa þar/ sem er/ Tiundena af þijnu
Korne/ þinu Vijne þijnu Vidsmiore/ ꝛ Frumburdena/ af þijnum Nautum ꝛ Saudfie/ So ad þu
meiger læra at ottast DROTTIN Gud þinn/ vm alla þijna Lijfdaga.
Enn nær ed sa Vegurinn er þier oflangur/ at þu giefur ecke borid suoddan þangad/ þui
at sa stadur er so miøg i fiarska vid þig/ sem DROTTIN Gud þinn hefur vtualed/ at hans
Nafn skule bwa þar (þuiat DROTTIN Gud þinn hefur blessat þig) þa sel þat vt fyrer
Peninga/ i þijna Hønd/ og gack til þess stadar sem DROTTIN Gud þinn hefur vtualed/
og kaup þar aptur fyrer þa sømu Peninga huad þin Sæla hefur Lysting til/ sie þ Naut/ D
eda Sauder/ Vijn/ afeingur Dryckur/ eda huad þat er sem þijn Sæla hefur hellst Lyst til/ Og
neyt þess i þeim sama stad/ fyrer DROTTNI Gude þijnum/ ꝛ vert gladur/ þu ꝛ þitt hei-
mafolk/ og þinn Leuite/ sem er fyrer innan þinna Portdyra. Þu skallt ecke yfergefa hann/ þui
hann hefur ongua Hlutdeilld edr Arftøku mz þier.

Num. 18.
Kiennemenn skulu ecke yfergiefast
Deut. 26.

Þridia huert Aar skalltu fra skilia alla Tiund ad þinne inntekt/ þess sama Aarsins/ ꝛ þad
skalltu leggia innan þinna Portdyra/ So skal Leuitinn sem ongua Arftøku edr hlutdeilld hefur
mz þier/ og sa hinn Framande og hinn Fødurlause/ og Eckian sem at er innan þinna Stadar
dyra/ koma þangat ꝛ neyta þessa/ og eta sig metta/ so at DROTTIN Gud þinn blesse þig i
øllum þinum Handauerkum/ sem þu giører.

XV.

Frelsunar Aar
Leuit. 25.

Nu skallt halda eitt Frelsunar Aar huert siøunda Aar/ Og þat skal sue til A
ganga mz þui sama Frelsunar Aarinu. Huer sem hefur lænat sijnum Na-
unga nockud/ þa skal hann giefa honum þat kuitt/ ꝛ krefia þess ecke/ af sijnum
Naunga/ edur af sijnum Broder/ Þuiad þat kallast frelsunar Aar DRO-
TTINS. Af einum Framanda mættu þad heimta/ Enn honum skallt
þu giefa þ kuitt/ sem er þinn Broder.

Vmhyggia fyrer Fatækum

Þar skal og einginn Olmøsu madr vera a medal ydar/ Þuiat DROTTIN mun velsig-
na þig i þui Landenu/ sem DROTTIN Gud þinn giefur þier til Arftøku ad eignast. Þo
so/ ad þu alleinasta hlyder Raustinne DROTTINS Gudz þijns/ ꝛ hallder øll þesse Bod-
ord/ sem eg byd þier i Dag/ so at þu giører þar epter. Þuiat DROTTIN Gud þinn mun
blessa þig/ so sem þat hann hefur tilsagt þier/ Þa muntu og læna mørgu Folke/ ꝛ þu skallt af on-
guum læn taka/ Þu munt drottna yfer mørgu Folke/ ꝛ einginn skal Drottna yfer þier.

Leuit. 25.

Ef nockur af þijnum Brædrum er Fatækur i einhuerium stad/ i þijnu Lande/ sem DRO-
TTIN Gud þinn mun giefa þier/ Þa skallt þu ecke forherda þitt Hiarta/ edr til lykia þijna B
Hønd þijnum Fatækum Broder/ Helldr skalltu vpplwka þinne Hende fyrer honum/ og læna
honum epter þui sem hann hefur þørf til. Vara þig vid þui/ ad þar sie nockur † Beli-
als þancke i þijnu Hiarta/ sem seiger/ Þar lijdur snart at siøunda Aarenu (sem at er eitt Frel-
sunar Aar) og þu lijtur omyskunsamliga til þijns Fatæka Brodurs/ og giefur honum ecke þar/
Þa mun hann kalla yfer þier til DROTTINS/ ꝛ þat mun verda þier at Synd/ Helldr þa
skalltu giefa honum giarnan/ og læta þijnu Hiarta ecke mispocknast þat/ at þu giefur honum/

† Ogudligur

Þui.

Þuiat DROTTIN Gud þinn mun þar fyrer blessa þig/ i øllum þijnum Giørningum / z
i øllu þui sem þu asetur þier. Alla tijma þa munu þar Fatæker vera i Landenu / þui byd eg
þier z seigie/ At þu skuler vpplwka þinne Nende fyrer þijnum Brodr/ sem þørf lijdur/ og Fa-
tækur er i þijnu Lande.

C Nær ed þinn Broder/ eiñ Ebreskur Madur/ edur ein Ebresk kuinna selur sig þier/ þa skal
hñ þiona þier i Sex Aar/ þat siøunda Aarit skalltu giefa hñ frialsañ z lausann. Og nær Exod. 2
ed þu giefur hñ frialsan/ þa skallt þu ecke læta hñ ganga tomum Nøndum fra þier/ Helldur Leuit. 25
þa skallt þu giefa honum af þijnu Saudfie/ af þinne Kornhlødu/ og af þinne Vijnþrugu/ at Iere. 34
þu giefer af þui sem DROTTIN Gud þiñ hefur blessad þig mz. Og minstu a þat/ ad
þu hefur og verid eiñ Þræll i Egiptalande/ z ad DROTTIN Gud þiñ hefur frelsad þig/
Þar fyrer byd eg þier i Dag þetta hid sama.

Enn seiger hñ þa til þijn/ Eg vil ecke i burt fara fra þier/ þuiat mier er vel vid þig/ z þitt
Heimkynne (mz þui at honum giedst þar vel at i hia þier) þa tak eiñ Þrion/ z stijng i giegnū
hñs Eyra vpp vid Dyrnar/ og læt hñ vera so þinn æfenligañ Þionustumañ. A somu leid
skalltu giora vid þijna Þionustukuiñu. Og læt þat ecke þikia þier forþungt / ad þu giefer
D hñ frialsliga lausañ/ þuiat hñ hefur þionat þier i sex Aar/ s eiñ tuefalldr Daglaunare/ So
mun DROTTIN Gud þinn blessa þig i øllum þijnum verkum.

Alla þa Frumburde sem berast af þijnum Kwm og Saudfie/ sem er Kallkyns/ þa skalltu
helga DROTTNI Gude þijnum. Þu skallt ecke plægia þinn Akur mz Frumburde Frumburder
þijns Vxa/ og ecke Vllena ryia af Frumburdum þijns Saudfiar/ Helldr skalltu neyta þeirra Exod. 13.
ærliga Aars/ fyrer DROTTNI Gude þijnum / þu og þitt Heimafolk/ i þeim Stad sem Num. 3.
DROTTIN vtuelur. Enn ef þat er vankad at nockru/ so at þat er hallt eda blint/ eda
hefur nockurn añann Løst a sier / þa skallt þu ecke offra þat DROTTNI Gude þijnum.
Helldr skallt þu eta þad iñan þiña Portdyra (huert ed þu ert hreiñ edur ohreiñ) suo sem adra
Hind edur eiñ Hiørt/ þo suo at þu eter ecke Blodid af þui/ helldur vthell þui a Iørdena/ lijka
sem ødru Vatne.

XVI

A NV skallt hyggia at þeim Manadenum Abib/ at þu hallder þa DROTT-
NI Gude þijnum Paska. Þuiat a þm Manade Abib vtleidde þig DR- 1 Paskar
OTTIN Gud þiñ af Egiptalande/ a Nættartijma. Og þu skallt fæ- Exo. 12. 23.
ra DROTTNI Gude þijnum Paska offur/ Naut og Saude / i þm stad Leuit. 23.
sem DROTTIN vtuelur/ at hñs Nafn skule þar bwa. Þu skallt ecke Num. 9. 28.
Swrdeig eta a samre Nættijd/ helldr skallt þu eta osyrt Braud vtlegdariñar
i siø Daga/ Þuiat þu flyder af Egiptalande mz Nrædslu / Ad þu skuler so minnast a þann
Dag/ sem þu vtforst af Egiptalande/ vm alla þijna Lijfdaga. Þar skal ecke neitt Swrdeig
siast a þm siø Døgū/ iñan allra þiña Landamerkia. Og þar skal ecke neitt epterskiliast af
þui Kiøtenu/ sem at Kuellde þess fyrsta Dagsins slætrad er/ til Morgunsins.

B Þu mætt ecke offra þat Paska offred innan nockra þiña Stadardyra/ s DROTTIN
Gud þinn hefur giefed þier. Helldur i þeim Stad sem DROTTIN mun vtuelia/ at hñs 2 Para. 35.
Nafn skule þar bwa/ þar skallt þu offra Paska offret/ at Kuellde Dags/ þa ed Solen geingr
vnder/ a þni tijma sem þu vtdrogst af Egiptalande. Og þu skt ~~sioda~~ og eta þad i þeim stad steikia
sem DROTTIN Gud mun vtuelia/ Og þar eptera ad Morne snu þu heim til þins/
Heimilis. Sex Daga skalltu eta osyrt Braud/ sa siøunde Daguriñ er Samkomu fundur
DROTTINS Gudz þijns/ þa skalltu ecke neitt erfida.

Siø Vikur skllt þu reikna/ z vpphefia ad telia nær ed til tekit verdur mz Sigdenū i Kor-
nit. Og þu skllt þa hallda DROTTNI Gude þijnum eina Vikuhætijd/ og gief honū 2
sialfuiliugar giafer af þinne Nende/ epter þui sem DROTTIN Gud þinn hefur blessad Huitasunna
E þig. Og þu skllt vera gladur fyrer Gude þinum DROTTNI/ þu og þiñ Sonur/ z þijn
Dotter/ þinn Þionustumadr/ þijn Þionustukuiña/ og Leuiteñ sem er iñan þinna Portdyra/
sa hinn Framande/ hinn Fødurlause/ og Eckian sem at er hia þier/ i þeim stad sem DROT-
TIN Gud þinn hefur vtualed/ þad hñs Nafn skle þar bwa. Og hugleid þu þad/ ad þu
hefur og verid eiñ Þræll i Egiptalande/ ad þu hallder og giører epter þessum Bodordum.

Þu skallt hallda Laufskala Nætÿd siø Daga j samt/ nær ed þu hefur jnnsafnad af
þinne Kornhløduz af þinne Vÿnþrøgu. Og þu skallt vera gladur a þeirre Natÿd/ þu z
3 Laufskala Hatÿd þiñ Son/ þÿn Dotter/ þiñ Þionustumadr/ þÿn Ambatt/ Leuitiñ/ sa hiñ Framande z hiñ Fø-
durlause/ og Eckian sem er jñann þiña Stadardyra. Siø Daga skalltu hallda DROT- D
TNI Gude þÿnum þessa Natÿd/ j þeim stad s̄ DROTTIN mun vtuelia. Þuiat DR-
OTTIN Gud þiñ mun blessa þig j allre þiñe jñtekt/ og i øllum þÿnum handauerkũ/ Þar
fyrer skalltu vera gladr.

Exod. 23. 34. Leuit. 23. Þrisuar sinnum a Aarinu sk allt huad Kallkyns er hia þier/ auglysast fyrer DROTT-
NI Gude þÿnum/ j þeim stad/ sem DROTTIN mun vtuelia/ A þeirre osyrdra Brauda
Nætÿdinne/ og a þeirre Vikuhallds Nætÿdinne/ z a þeirre Laufskala Nætÿdinne. Eñ ein
giñ skal þar tomum høndum auglysast fyrer DROTTNI/ huer epter giøf siñar Handar/
epter þeirre Blessan/ sem DROTTIN Gud þinn hefr giefed þier.

XVII.

Huerneñ Domendur skulu hegda sier i siñu Embætte. Exod. 18. Leuit. 19. Deut. 1. DOmara og Embættis menn skalltu setia þier j øllum þÿnum Borgarhlidũ/ A
sem DROTTIN Gud þinn mun giefa þier/ a medal þiña Kynkuÿsla/ at
þeir dæme Lydeñ epter riettferdugum Dome. Þu skallt ecke halla Rietten-
um/ þu skallt og ecke alÿta nockurs mans Personu/ og ecke helldur Giafer
þiggia/ Þuiat Giafernar forblinda Augun vÿsra manna/ og vmuenda Mæ-
lum Riettferdugra. Þu skallt epter fylgia þui sem riettferdugt er/ So at þu
meiger lifa z eignast þat Landed/ s̄ DROTteñ Gud þiñ mun giefa þier.

Þu skallt ongua Skogar ruña af nockurshattar Vidartriam rotsetia j hia Alltare DR-
OTTINS Gudz þÿns/ sem þu giører þier. Þu skallt ecke vppreisa þier neinar Stoder/
hueriar ed DROTTIN Gud þinn hatar.

Þu skallt ecke fornfæra DROTTNI Gude þÿnum neitt þat Naut eda Saud/ sem he-
fur nockut Lyte/ eda nockuñ Løst a sier/ Þuiad þat er DROTTNI Gude þÿnum ein Vã-
virding.

Nær ed þu finnur nockurn Mañ edr Kuinnu/ innañ þinna Stadardyra/ sm̃ DROTT-
Refsing Afguda dyrkarans IN Gud þinn mun giefa þier/ þañ er jlla giører fyrer DROTTINS Gudz þÿns Aug-
syn/ Ad hñ yfertredr hñs Sattmala/ z fer/ z þionar annarligum Gudum/ og tilbidr þa/ Sie B
þ Solen edr Tunglid/ edr nockud añad af Himinsins Her/ s̄ eg hefe ecke bodit/ Og þta verdr
Deut. 19. 21. sagt þier/ z þu heyrer þat/ Þa skllt þu spyria vel ad þui/ Og nær ed þu formerk[s] þat/ ad þ
Num. 35. eru vissulig sanninde/ at suoddan Suiuirding er skien j Jsrael/ Þa skllt þu læta þañ Mann
2 Cor. 13. edur Kuinnu/ sem soddan Glæp hefur giørt vtleida af þÿnum Portdyrum / og þu skllt beria
Ebre. 10. þau mz Griote/ til Heliar. Epter tueggia edr þriggia manna Vitnisburde þa skal sa deyia
sem dauda er verdur/ Eñ einginñ skal þar deyia epter eins mañs Vitnisburde. Þeirra Hønd
sem vitnad hafa sk vera hin fyrsta til ad lÿflæta hñ/ og sÿdan Hønden alls Folksins/ Ad þu
skilier þig so vid þ vonda.

Vm Doma Ef nockurt Kløgumæl verdur þier ofþungt yfer ad dæma/ a millũ Blods z Blodz/ a mill-
um Sakferlis og Sakferles/ a millum Skadsemdar og Skadsemdar/ og huada Kiærumælũ
sem þat eru/ jnnañ þinna Stadardyra/ Þa sklltu hafa þig til vegar/ z fara vpp til þess sta-
dar sem DROTTIN Gud þinn mun vtuelia þier/ Og koma til Prestanna og Leuitanna/ C
og til þess Domara sem þann sama tÿma verdr/ og spyriast fyrer af þeim/ So sklu þeir seig-
ia þier vpp Dominn. Og þu skllt giøra þat sem þeir seigia þier/ i þeim stad sm̃ DROT-
TIN hefur vtualed/ Og þu skallt hyggia vel ad þui/ at þu giører epter øllu þui s̄ þeir kieña
þier. Epter þui Løgmale s̄ þr keña þier/ z epter þeim Dominum sm̃ þeir seigia þier vpp/ Þa
skltu rietta þig/ so ad þu vÿker ecke þar i fra/ huerke til hægre nie til vinstre handar.

Og ef at nockur mann þrioskast so/ at hñ vill ecke hlyda Prestinum ad / sem stendur þar i
DROTTINS Gudz þins Embætte/ edr Domaranum/ sa skal deyia/ Og þier sklut i burt
taka þann hinn vonda af Jsrael/ Suo þat Almwgafolked meige þad heyra/ z ottast/ z þrio-
skast ecke leingr.

1 Reg. 8. Nær þu kiemur jnn i þat Landed sem DROTTIN Gud þinn mun giefa þier/ z eign-
ast þat/ og þu byr þar inne/ og seiger suo/ Eg vil setia einn Kong yfer mig/ so sm̃ allar adrar
Þio-

Þioder hafa hier j kring vm mig/Þa ſkallt þu ſetia þañ til Kongs yfer þig/ ſem DROT-
TIN Gud þinn mun vtuelia. Enn eiñ af þÿnum Brædrum ſkallt þu ſetia til Konungs
D yfer þig/ Þu ſkallt ecke ſetia nockurn Framanda yfer þig/ ſm̄ ecke er þiñ Broder. At eins Huerneñ Kōnguñ ſkal ſig hallda
þad/ at hñ ſkal ecke hallda marga Vÿghesta/og ecke innleida Folked i Egiptaland aptur/ af
þui þat hñ hefur marga Vÿghesta/epter þui ſem DROTTIN hefur ſagt ydur / ad þier
ſkulut ecke hiedan i fra fara vm þeñann veg aptur. Hñ ſkal og ecke helldur taka ſier marg-
ar Eigenkonr/ ad hñs Hiarta i burt ſnuiſt ecke/ Hañ ſkal og ecke ſamandraga mıked Gull og
Silfur.

Nær ed hñ kiemur nu at ſitia j Naſæte ſijns Kongs Rÿkis/þa ſkal hañ taka þetta annad
Løgmaled af Preſtunum/og Leuitunum/og læta ſkrifa þat i eina Bok. Hun ſkal vera i hia
honum/og hñ ſkal leſa þar inne vm alla ſijna Lÿfdaga/So at hñ meige læra at ottaſt DR- Kongar ſkulu læra Gudz Ord og þrampyl gia þut
OTTIN Gud ſinn/at hñ kunne at hallda øll Orden af þeſſu Løgmæle og Riettindum/ ſo
at hñ giøre þar epter. Hñ ſkal ecke offſtæra ſitt Hiarta yfer ſijna Brædur/og ecke i burt vÿ-
kia af Bodordunū/ huerke til hægre nie til vinſtre handar/Ad hñ meige ſo leingia ſijna Da-
ga i ſijnu Kongarÿke/hñ og hñs Børn i Iſrael.

XVIII

A Preſtarner/Leuitarner af allre Kynkuÿſl Leui/ſkulu ongua Hlutdeilld eda Arf- Num. 18
toku hafa i Iſrael/ Þuiat Forner DROTTINS/ og hañs Arftoku Deut. 10.
ſkulu þeir eta. Þar fyrer ſklu þeir ecke hafa neina Arftøku a medal 12. 14
ſiña Brædra/þuiat DROTTIN er þeirra Arfleifd/ſo ſm̄ hñ hefur ſialfur
tilſagt þeim. Enn þat ſk vera Preſtanna Riettur af Folkenu / og af þeim
ſem offra/huert þad er Naut eda Saudur/Eñ madur ſk giefa Preſtinū Bog-
iñ/bæda vãgana z Kalldunið. Og Frumforneñar af þÿnu Korne/þÿnu Vÿne z þÿnu Vid- Preſtaña og Leuitanna Riettur.
ſmiøre/og þa fyrſtu Vllena ſem þu tekur af þÿnu Saudfie. Þuiad DROTTIN Gud
þinn hefur vtualed hñ af øllum þÿnum Kynkuÿſlum/ad hñ ſkule þiona i Nafne DROT-
TINS/hñ og hñs Syner æfenliga.
B Nær ed Leuiteñ kiemur vt af þÿnum Stadardyrum/ elligar vt af einhuerium Stad/i øll-
um Iſrael/ þar ſem hñ er framande/og kiemur epter allre Lyſting ſinnar Sælu/til þeſſ ſta-
dar ſem DROTTIN hefur vtualed/at hñ þione i Nafne DROTTINS Gudz ſijns/
ſem aller hñs Brædur Leuitarner giøra/ſem þar ſtanda i ſama ſtad fyrer DROTTNI/
þeir ſklu hafa iafna Hlutdeilld Matarins/fyrer vtan þad ſm̄ hñ hefur af ſelldu Gotze ſiñar
Fødurleifdar.
Nær þu kiemur iñ i þad Landit/ſem DROTTIN Gud þiñ mun giefa þier/Þa ſkltu Leuit. 18.
ecke læra ad giora þeſſa Folks Suiuirdingar. So ad þar ſkle eige nockur fiñaſt hia þier/ſa 20.
ſem lætur ſiñ Son edur Dotter i giegnum Elldiñ ganga/ edur ſa nockr ſem fer mz Spadoma Deut. 21. 17.
edur er Dagueliare/ edur ſa ſem hyggur ad Fuglakuake/ edur Galldramadur/edr Særinga
madur/edur nockur Fitons Anda forſagnare/edur Teiknanna vtleggiare/edur ſa nockur ſm̄
C leitar Vÿſinda hia daudum møñum. Þui huer ed hñ giører ſuoddan/hñ er ein Suiuirding
fyrer DROTTNI/z fyrer ſlÿkrar Suiuirdingar ſaker/i burtdrÿfr DROTTIN Gud
þinn þa fyrer þier. Eñ þu ſkllt vera flecklaus fyrer DROTTNI Gudi þÿnum. Þui
ad þta Folk ſem þu ſkllt vnder þig leggia/þa hlyder Daga vtueliurum/ z Spaſagnarmøñ-
um/Eñ þu ſkllt ecke ſo giøra fyrer DROTTNI Gude þÿnum
Einn Spamann mun DROTTIN Gud þiñ vppuekia þier/vt af þier z þÿnū Bræd-
ſo z mig rum/Honum ſklu þier heyra. Lÿka ſem at þu badſt af DROTTNI Gude þÿnū i Ho- Chriſtus fyrerheitinn
reb/ a þeim Deige ſem vier vorum til ſamans þar/ og þu ſagder/ Eige vil eg leingur heyra Act. 3. 7.
Rauſtena DROTTINS Gudz mÿns/z eige optar ſia þann mykla Elldiñ/ ſo at eg ſkule Exo. 20.
D ecke deyia. Þa ſagde DROTTIN til mÿn/Þeir hafa talat vel. Eg vil vppuekia þeim
eiñ Propheta af þeirra Brædrum/lÿka ſem þu ert/z eg vil leggia mÿn Ord i hñs Muñ/Hñ
ſkal ſeigia þeim allt þad ſem eg byd honum. Og huør ſem eige heyrer mÿn Ord/ſm̄ hñ mū
tala i mÿnu Nafne/af þm hinum ſama vil eg þeſſ vtkreſia.
Þo nær ed einhuer Prophete dirfiſt til at tala þat nockud i mÿnu Nafne / ſem eg Straff Fals Prophetanna
hefe ecke bodid honum ad tala/Og jafnuel ſa ſem talar i annarligra Guda nafne/ſa hiñ ſa-

Mañdrꝍþa-tana me Prophete skal deyia. Ef at þu seiger þa i þijnu Hiarta/ Huernen kañ eg formerkia þat/
huort Ord ꝥ DROTTIN hefur ecke talad? Nær ed Prophetiñ talar j Nafne DROT-
TINS/ og þad kiemur ecke fram/ Þat sama er þat Ord sem DROTTIN hefur ecke ta-
lad/ eñ sa same Prophete hefur ꝥ talad vt af siñe eiginligre Offstæke/ þar fyrer skallt þu ecke
Kuydbug bera fyrer honum.

XIX.

Deut. 4. Josu. 20 Num. 35 — Nær ed DROTTIN Gud þinn hefur nu i eydelagt Folked / huerra Land A
þad DROTTIN Gud þinn mun giefa þier/ suo at þu eignist
þat/ og bwer i þeirra Borgū og Hwsum/ Þa skalltu fraskilia þriar
Borger i Landenu/ þui sē DROTTIN Gud þiñ mun gefa þier at eig-
nast. Og þu skallt vtuelia hagkuæmeliga Stade / og þu skallt i sundur-
skipta Landamerkiunum/ i þui Landenu sem DROTTIN Gud þiñ gie-
fr þier til Arftoku/ i þriar Hlutdeillder/ at hú s̄ mañe hefr ad skada orded meigi flyia þāgat.
Og ꝥ skal Søken vera/ ad hū s̄ dreped hefur mañ meige flyia þangat/ so ad hū meige hallda
Lijfenu.

Ouilia Mañslag — Nær ed einhuer slær sinn Naunga i Hel/ oforuarande/ ⁊ hafe hū ecke adr haft fyrre neitt
Hatur a honum/ Helldur so sem þa/ nær ed nockur fer i Skog mz sijnū Naunga/ til ad høgg-
ua Vid/ og hū vtrietter Hondena mz Øxinne til ad høggua Tried/ og Øxen hrytur af skap-
tenu/ og kiemr a hūs Naunga so ad hū deyr þar af/ Þa sk hū flyia til einhuers þessara stada/ B
† Eptermals madurinn — so hū hallde Lijfenu/ so ad † Blodhefnarinn veite ecke epterfør Mannslagaranum/ a medan
hañs Hiarta er suo heitt og nære hønum/ mz þui ad vegurinn er suo fiarlægur/ og slae honum
hūs Sælu i Hel/ Þo ad eingin Daudasøk være mz honum/ af þui hañ hafde adur fyrre ecke
neitt Hatur til hūs haft. Þar fyrer byd eg þier at þu i fraskilier þær þriar Borger.
Og þar sem DROTTIN Gud þinn giører enn vijdare þijn Landamerke/ suo sem þat
hū hefur suarid þijnum Forfedrum/ og giefur þier allt þetta Land sem hañ hefur til sagt
þijnum Forfedrum (so framt ad þu helldr øll þesse Bodord/ so at þu giører þar epter s̄ eg byd
þier i Dag/ þat þu elsker DROTTIN Gud þinn/ og gang' i hūs vegum/ alla þijna Lijf-
Adrer þrijr frelsis stader — daga) Þa skallt þu eñ leggia þriar Borger til þssara þriggia/ So at eckeverde vthellt sak-
lausu Blode i þijnu Lande/ s̄ DROTTIN Gud þiñ giefur þier til Arftøku/ so ad þu ver-
der ecke sekur i suoddan Blode.
2 Eñ ef ad nockur hefur Heipt a sijnū Naunga og situr vm hū/ ⁊ veiter honū ofrijke/ ⁊ slær C
Manndrap/ mz tilsettu ræde — honum hūs Sælu til Dauda/ og flyr so i burtu til einhuers þessa Stadar/ Þa sklu Wlldun-
garner hūs stadar senda þangad/ og læta hafa hū i burtu þadan/ og selia hū i Blodhefnar-
ans Hendur/ so at hū sie drepinn. Þijn Augu sklu eige vægia honum/ ⁊ þu skallt j burt taka
Num. 35 — þat saklausa Blodid fra Jsrael/ so at þier meige vel vegna
Þu skllt ecke til samans færa Landamerken þijns Naunga/ sem ad þeir ed fyrer þier voru
Prou. 22 — hafa sett j þiñe ættleifd sem at þu erfer i þui Landenu/ sem at DROTTIN Gud þiñ hefr
giefed þier til eignar.
Eitt Vitne eckert vitne — Þar sk ecke eitt Vitne framganga ad vitna a mote nockrū/ yfer nockurs hættar Misgiør
ninge/ eda Glæp/ huad hellst Glæp sem þad er at madur kann ad giøra/ Helldr skal huer Søk
Deut. 17 Math. 18 — standa i tueggia edr þriggia Votta Munne.
Falsvitne Exo. 21. Leuit. 24. Math. 5. — Ef at eitthuert Liuguitne geingur fram at vitna a mote nockrum/ til at votta yfer hū ein- D
huern Misgiorning. Þa skulu þeir bæder meñ sem Kiærumalid eiga til samans/ standa fy-
rer DROTTNI/ frame fyrer Prestønum og Domurunum sem þa eru i þañ tijma. Og
Domurarner sklu jñuirduliga rañsaka þad sama/ hafe hann þa borid falskan Vitnisburd i
mote sijnum Broder/ Þa skulu þier giøra so vid hū/ sē hū hafde huxad at giøra vid siñ Bro-
dur/ so ad þu i burt taker þann hinn vonda fra þier/ Ad þeir hiner adrer sem þad heyra meige
hrædast fyrer þui hinu sama/ og asetia sier ecke framar ad giøra suoddan Jllt verk a medal
ydar. Þitt Auga skal ecke vægia honum/ Lijf fyrer Lijf/ Auga fyrer Auga/ Tøñ fyrer Tøñ
Hond fyrer Hond/ Foot fyrer Foot.

XX.

Nær

A Þegar ed þu dregur j Strijd a mot þijnū Ouinum/ og þu sier ad þat Folk he-
fur fleire Vijghesta z Vagna en̄ þu/ Þa vert ecke hræddr fyrer þeim/ Þui- *Huernen sig skal hallda i Ofridar storme*
ad DROTTIN Gud þinn sem vtleidde þig af Egiptalande er mz þier.
Nær ed þier komit nu þar i nand sem Bardaginn a at vera/ Þa skal Pres-
turinn framganga/ og tala fyrer Folkenu og seigia til þss/ Heyr þu Israel/
Þier gangid i Dag i Bardaga mot ydar Ouinum/ Ydar Hiørtu skulu ecke
vantreysta/ hrædist ecke/ og skielfist ecke/ og kuijdid ecke fyrer þm/ Þuiat DROTTIN Gud
ydar geingur mz ydur/ so at hn̄ vill beriast fyrer ydur/ mote ydar Ouinum/ til at hialpa ydur.
Enn Herhøfdingiarner skulu tala fyrer Lidenu/ og seigia/ Huer sa madur/ sem vpphefur
byggt eitt nytt Hws/ og hefur enn nu ecke a vijgt þat/ sa fare i burt/ og blijfe i sijnu Hwse/ Ad *a (Vijgia Hws) Þad er a Ebreo skt mæltæke so miked sem flytia sig i Hwsid*
hn̄ falle ecke i Strijdenu/ og þad eirn an̄ar skle þa vijgia þat. Huer sem at plantad hefur eirn̄
B Vijngard/ og hefur enn ecke giørt hn̄ almenneligan̄/ sa gange i burt/ z vere heima/ at hn̄ deyie
ecke i Strijdenu/ og ein̄ annar skle giøra hn̄ almenneligan̄.
Huer hn̄ hefur trulofat sig einne Konu/ og hefur en̄ nu ecke haft hana heim til sijn/ sa gā-
ge burt og vere Heima/ At hn̄ falle ecke i Strijdenu/ og skule þo annar hafa hana Heim.
Og Herhøfdingiarner skulu enn framarmeir tala til Folksins/ og seigia/ Huer hn̄ er hræ-
ddur og ragur i sijnu Hiarta/ gange sa i burt/ og vere heima/ at hn̄ skle ecke hrædslufull giøra
Hiørtun sinna Brædra/ lijka so sem þat hn̄s Hiarta er. Og nær ed Herhøfdingiarn' ha-
fa nu vt talad sijnu Maale/ fyrer Folkenu/ þa skulu þeir setia hina ædstu yfer Herinn fremst
i Fylkingunne fyrer Lidenu.
C Nær ed þu dregur inn fyrer nockurn Stad/ til at strijda a mote honum/ þa skalltu fyrst
bioda þeim Frid. Suarar hn̄ þa til vinsamliga/ og lætur vpp fyrer þier/ Þa sk allt þ Folk
sem þar verdur inne fundid/ vera þier Skattgilldt og vndergiefed. Enn vilie hn̄ ecke hønlda
fridsāliga vid þig/ z vill strijda i giegn þier/ þa sestu vm hn̄. Nær DROTten̄ Gud þin̄ gie- *Strijdz Laga Riettur*
fur þier hn̄ i þijna Hend/ þa sk̄llt þu mz Suerds eggium i hel sla allt huad þar er kallkyns
ins. Fyrer vtan Konur og Børn/ z Busmalann/ og allt þat sem þar er i Stadnum/ z øllu
Herfange sk̄llt þu vtskipta a millum ydar/ Og þu mætt eta vt af bytenu þinna Ouina/ sm̄
DROTTIN Gud þinn hefur giefed þier. Lijka so skallt þu og giøra vid alla þa Stade
sem liggia langt i burt fra þier/ og ecke eru af þeim Stødunum þessa Folks.
Enn j Stødunum þessa Folksins/ sm̄ DROTTIN Gud þinn mun giefa þier til Arf- *Huerium Þiodum foreyda skal*
D tøku/ sk̄llt þu ecke neitt læta þat lifa sem andardrætt hefur/ Helldur sk̄llt þu foreyda þeim
øllū/ einkum sem eru þeir/ Hethiter og Amoriter/ og Cananiter/ og Pheresiter/ Heuiter z Je-
busiter/ so sem þat DROTTIN Gud þinn hefur bodit þier. Vppa þad ad þeir sklu ecke
læra ydur ad giøra epter allre þeirra Suiuirding/ sm̄ þeir plaga ad giøra vid sijna Afguda/
og ad þier syndgist ecke vid DROTTIN Gud ydarn
Nær ed þu hlytur leinge ad liggia fyrer einhuerium Stad/ mote huerium þu strijder/ so ad
þu villt yferuinna hn̄/ Þa sk̄llt þu ecke fordiarfa þau Alldintrien/ so at þu hogguer þau nidr
mz Øxinne/ Þuiad þu kant eta Alldine af þeim/ þar fyrer sk̄llt þu ecke vppræta þau/ Þuiad
þau eru Trie a Jørdu/ enn ecke menn/ at þau kunne ad vera suo eitt Heruirke yfer þier. En̄
þau Trien sem Mann kan̄ ecke at eta af/ þau skallt þu fordiarfa/ og høggua eitt Heruirke
þar vt af/ i giegn þm Stadnum s strijder a mote þier/ þangat til at þu hefur valld yfer hm̄.

XXI.

A Þegar ed mann finnur nockurn þan̄ sem af er i Hel sleginn i Landenu/ þui
sm̄ DROTTIN Gud þinn mun giefa þier at eignast/ z hn̄ liggr a Akre- *Ef sa hitt wegne finst a Akre*
num/ og Man̄ veit ecke huer at hn̄ hefur i hel sleiged/ Þa sklu þijner Øll-
dungar og þijner Domendur vtganga/ og mæla fra þeim sem i Hel er sleig-
enn/ og til þeirra Stadanna sem þar liggia vm kring/ Huer sa Stadur sem
þar liggr næst/ þa sklu þeir Ølldungarner af þeim Stadnum taka eina
Kuijgu af Hiørdinne/ þa sm̄ ecke hefur verid erfidat mz/ og su ed ecke hefur Ardurin̄ dreiged/ og
þeir sklu leida hana ofan i ein̄ þrønguan̄ og griotugann Dal/ sem huerke hefur verit plægdr
nie sædur/ og i þeim Stad/ nidur i Dalnum/ sklu þier høggua af hen̄e Halsin̄.
So sklu Prestarner/ Syn' Leui koma þar (þuiat DROTTIN Gud þinn hefur vtua-
lid þa/

Forlikun þyr-
er saklaust
Blod

lid þa/ at þeir þiöne honum/ og lofe hn̄s Nafn/ og øll Sakferle ꝛ øll Skadræde sklu vrskurd-
ast epter þeirra Munne). Og aller Olldungarner af þeim sama Stad skulu ganga fram̄
til þess hins vegna/ og þuo þeirra Hendur yfer þeirre Kuñgunne/ sem Halsinn er af høgg- B
uiñ i Dalnum/ og sklu andsuara og seigia/ Vorar Hendꝛ hafa ecke vthellt þessu Blode/ og
vor Augu hafa ecke helldur sied þat. Vertu Myskunsamur þÿnu Folke Jsrael/ huert ed þu
DROTTJN hefur frelsat/ og legg ecke þetta hid saklausa Blod vppa þitt Folk Jsrael/
So verda þeir forlÿkter yfer þessu Blode. Þanneñ skllt þu taka þat saklausa Blod i burt
fra þier/ so ad þu giører þad/ sem riettferdugt er i Auglite DROTTJNS.

Nær ed þu dregur vt i Strÿd/ mote þÿnum Ouinum/ og DROTTJN Gud þinn giefur
þa i þÿnar Hendꝛ/ so ad þu i burt leider nockra Hertekna af þm. Og þu sier a millū þrra
eina hreinliga Kuinnu/ og þu fær Aastarþocka til hennar/ suo at þu villt taka hana þier til
Eigen konu. Þa haf hana inn i þitt Hws/ og læt raka i burt hennar Høfud Hær/ ꝛ skiera
i burt hennar Neglur/ og læt hana færa sig af þeim Klædunum sem hun var Hertekinn vti/
og læt hana sitia i þÿnu hwse og græta sinn Fødur og Modur einn Manud / Sÿdan mættu C
sofa hia henne/ ꝛ taka hana þier til Eigiñar konu/ ꝛ læt hana vera þÿna Hwsfreyiu. Enn
nær ed þu hefur onguañ þocka til hennar/ þa skallt þu læta hana i burtu fara / þangad sem
hun vill sialf/ ꝛ selia hana ecke fyrer Peninga/ nie setia hana vt/ Þuiad þu hefur giørt henne
Læging.

Riettur hins
Frumgietna

Ef at nockur hefur tuær Eigenkonꝛ/ eina þa hn̄ elskar/ adra þa hn̄ hatar/ ꝛ þær fæda hm̄
Børn/ bæde hun sem hn̄ elskar/ og hin sem hn̄ hatar/ so ad sa hinn Frumgietne Sonuriñ hey-
rer þeirre til sem hn̄ hatar/ Og sa tÿme kiemur ad hn̄ skal vtskipta Arfenum a millum sinna
Barna/ Þa kann hn̄ ecke at giora hennar Son sem hn̄ elskar/ at þm Frumgietna Synenū/
vpp yfer Frūgetnū syne/ þrar s̄ hn̄ hatʳ. Helldꝛ sk hn̄ mꝫkieña heñar son/ hůia hn̄ hatar/ fy-
rer sinn Frumgietna Son/ ꝛ giefa honum tuefallt af øllu þui hn̄ hefur/ Þuiad hn̄ er hn̄s fyr D
stur Kraptur/ ꝛ hm̄ ber at hafa þañ Frumgietnings Riett.

Refsing O-
hlydins Sonar

Ef at nockꝛ hefꝛ eiñ þralyndañ ꝛ ohlydiñ son/ s̄ ecke vill hlyda sins Fødurs ꝛ Modꝛ Amiñ
ingū/ ꝛ nær ed þau strykia hn̄/ þa vill hn̄ þo ecke at helldꝛ ǒa þm hlydugꝛ. Þa sk Fader hn̄s
ꝛ Moder taka hn̄ Høndū/ ꝛ leida hn̄ til Olldūgaña stadarins/ Og j Ported þss stadar/ ꝛ til
Olldūgaña/ seigiāde/ Þesse ockʳ son er þrioskufullꝛ/ ꝛ ohlydiñ/ ꝛ vill ecke hlyda ockrū Amiñin
gū/ ꝛ er eiñ Olsuelgꝛ / ꝛ Dryckiudære. So sÿdan sk Almugeñ i Stadnū beria hn̄ til Heliar/
Og þu skllt so i burt skilia ꝥ hid vonda fra þier/ so at allꝛ Jsrael meige ꝥ heyra/ ꝛ ottast ꝥ.

Sa sm̄ heing-
dur er/ er
Bøluadur

Nær ed nockur hefur giørt einhueria Synd/ so at hn̄ er Dauda fyrer verdur/ og verdur suo
lÿflatnin/ þat hn̄ er vppheingdur a eitt Trie/ Þa skal hanns Lÿkame ecke vera a Trienu vm
Nottena/ Helldur skallt þu jarda hn̄ samdægris. Þuiat hn̄ er bøluadur af Gude sem verdur
heingdur. So ad þu saurger ecke þitt Land/ þad sem DROTTJN Gud þiñ giefur þier
til eignar.

XXII.

Þu skllt af
styra Skada
þÿns Naunga
og þins
Ouinar
Exod. 22.

NEgar ed þu sier þÿns Brodurs Naut eda Saud fara villt / Þa skllt þu ecke A
ganga fram̄ hia þui/ helldꝛ skllt þu leida þat aptur til þÿns Brodurs. Eñ
nær ed þinn Broder er ecke nærre þier/ og þu þecker hn̄ ecke/ Þa skllt þu taka
þat i þitt Hws/ og hallda þui so leinge hia þier/ þangad til at þinn Broder
kiemur og leitar epter þui/ so ad þu kuñer þa ad fa honum þat aptur. So
skllt þu giøra vid hn̄s Asna/ vid hn̄s Klædnad/ ꝛ vid allt þad sem tynt er/ sm̄
þinn Broder hn̄ tyner/ og fiñꝛ þu þad/ þu mætt ecke draga dulur a ꝥ.

Ef ad þu sier ad þÿns Brodurs Asne eda Naut er dottid vm koll a Veiginum/ Þa skallt
þu ecke draga þig j hlie/ helldꝛ sklltu hialpa honum vppa fætur.

Ein Kuinna sk ecke bera Kallmans Veriu/ og Kallmadur sk ecke færa sig i Konu Føt/
Þuiad hn̄ s̄ ꝥ giører/ er ein Suiuirding fyrer DROTTNJ Gude þÿnum.

Nær ed þu finnur eitt Fuglahreidur a Veigenum/ vpp i einhueriu Trienu / edur a Jørd-
duñe/ mꝫ Vngū edur mꝫ Eggiū/ og ꝥ Modurin situr a Vngunum/ edur Eggiunū/ Þa skllt
þu ecke taka Modurina mꝫ Vngunū/ helldꝛ sklltu læta Modurina burtfliuga/ ꝛ taka Vnga
na/ So ad þier meige vel vegna ꝛ leinge lifa.

Nær ed þu vppbyggʳ eitt nytt hws/ þa giør þier Karma vm kring/ vppa þÿnu þake/ So ad B

þu hlad

hlader ecke neinu Blode yfer þitt Hws/ef ad nockur fellur þar ofan af.

Þu skllt ecke sa þinn Vijngard mz marghꝛttudu Sæde/ad þu ecke Heilagt giører suod-
dan Sæde til einnrar vppfyllingar/sem þu hefur nidursæd hia Vijngardsins in̄komu. Þu Leuit. 29.
skllt ecke eria mz einu Naute ⁊ einum Asna til samans. Þu skllt ecke færa þig i þau Føt/
sem giørd eru vt af Vllu og Lijne til samans. Þu skllt giøra þier Falld a þm fiorum lø-
fum þinnar Skickiu/sem þu skyler þier mz.

Nær ed nockur Madur fær sier Eignarkonu/og verdur hn̄ henne reidur/ sijdan han̄ hefur Straff han̄s
leiged hia henne/og leggꝛ hen̄e Skom̄ til/⁊ kiemur hen̄e vt i eitt vondsligt Rykte/⁊ seiger/Þe- sem opræer sin
ssa Konu tok eg mier/⁊ þa eg lagde mig hia hen̄e/þa fann eg ad hun var ecke Meyia. Þa na Kuinnu
skal Fader og Moder þeirrar sømu Konu/taka hana/og leida hana inn fyrer Olldungana
C i Stadarportenu/og syna hennar Meydoms merke. Þa sk Faderin̄ þeirrar sømu Kuinnu
seigia til Olldungan̄a/Eg gaf þessum Manne mijna Dotter til Eignarkonu/ Nu er hn̄ ord-
in̄ hen̄e reidur/og leggꝛ hen̄e eina skiem̄eliga Søk til/⁊ seiger/Eg hefe ecke fundet þijna Dot-
ter Mey vera/Hier eru þessarar min̄ar Dottur Meydoms merke. So sklu þeir breida Klæ-
den vt/ fyrer Olldungum Stadarins. Þa sklu Olldungarner af Stadnū taka þan̄ man̄/
og refsa honum/og skatta af honum Hundrat Silfurpeninga/og giefa þa Fødurnum þeirrar
sømu Kuin̄un̄ar/fyrer þad hn̄ hefur vrykte giort ein̄e Jungfru i Israel/og hn̄ sk hafa hana
til eignarkonu/so at hn̄ ma ecke yfergiefa hana vm alla sijna Lijfdaga.

En̄ eru þad Sannindi/ad Kuin̄an fanst ecke ad vera Mey/Þa sklu þier leida hana vt fy-
rer dyrnar hen̄ars Fødurs Hwsa/⁊ Folked i Stadnum skal gryta hana til Heliar/ Af þui at
hun giørde suoddan Heimsku þar i Israel/og drygde Horan i sijns Fødurs hwse/Og þu skllt
i burt taka suoddan vondskap fra þier.

Ef at nockur finst mz þui/ad hn̄ liggur hia þeirre Konu s̄ hefur sin̄ Eignarman̄/ þa sklu Straff
þau bæde deyia/Madurin̄ og Konan sem hn̄ hefur hia leiged/og þu skllt i burt taka þat von- Hordoms
da af Israel. Leuit. 20.

D Ef ad ein Jungfru er trulofud nockrum/og ein̄ Madur hitter hana i Stadnum/ ⁊ liggur
hia henne/Þa sklu þier leida þau bæde vt fyrer Porten Stadarins/⁊ gryta þau bæde til Hel- Ef nockur
iar/Meyuna af þui/ad hun kallade ecke/fyrst at hun var in̄an Stadar/Og Man̄in̄ af þui/ liggur mz tru-
at hn̄ skam̄ade Festarkonu sijns Naunga/Og þu skllt i burt taka þad vonda fra þier lofadre Mey.

Ef ad nockur hitter eina trulofada Mey vt a Akrenum/og tekur hana mz vallde/og liggꝛ
hia henne/Þa sk Madurinn at eins deyia sem hia henne la/En̄ Meyunne skalltu ecke mein
giøra/Þuiad hun giørde ongua þa Synd/sem Dauda er verd. Helldur so sem þa einhuer
setur sig vppa mote sijnum Naunga/ ⁊ slær hn̄ i hel/eins lijka er og þetta/Þuiad hn̄ hitte ha-
na vt a Akurlondunum/og su hin trulofada Meyan kallade/ og þar var eingin̄ sem hialpade
henne.

Nær ed einhuer hitter þa Mey sem ecke er trulofud/ og tekur hana / og liggꝛ hia Exod. 21.
henne/og þad verdur vppfyst vm hn̄/Þa sk sa sem la hia hen̄e giefa Fødur hen̄ar Fimtijge Leuit. 15.
Siclos Silfurs/og hafa hana sijdan til Eigenkonu/Þuiad hn̄ vanuirte hana/Hn̄ ma ⁊ ecke Deut. 27.
yfergiefa hana vm alla sijna Lijfdaga. Eingin̄ sk taka sijns Fødurs Hwsfreyu/⁊ vppslette
ecke sijns Fødurs hylmingu.

XXIII.

A NAr sk eingin̄ meiddur Madur/edꝛ Gielldingur in̄koma i DROTTINS Huier at ecke
Samkundu. Þar sk og eingin̄ Portkonu Son in̄koma i Samkundu DR- skulu koma i
OTTINS/og ecke epter tiunda Lid/helldur þa sk hann alldrei in̄koma i Samkundu
Samkundu DROTTINS. Drottins

Am̄oriter ⁊ Moabiter sklu ecke innkoma i Sām̄kundu DROTTINS Num. 22.
og ecke epter tiunda Lid/helldꝛ sklu þeir alldrei koma þar in̄ / Af þui ad þeir Amonite
villdu ecke koma i mote ydur a Veigenum mz Braude og Vatne/þan̄ tijd þier forud af Egip Moabite
talande/Og þar at auk leigdu þr Balaam Son Beor/af Pethor wr Mesopothamia a mote
ydur/ad hn̄ skyllde bølua þier. Enn DROTTIN Gud þin̄ villde ecke heyra Balaam/ Balaam
og snere þeirre Bøluaninne vm til Blessunar/ Af þui ad DROTTIN Gud þinn elskade
þig. Þu skllt ecke bidia þeim Giæfu nie neins godz/vm alla þijna Lijfdaga æfenliga.

Þu

Þu skallt ecke hallda Edomitana fyrer neina Suiuirding/ Þuiad þeir eru þijner Brædur.
Þu skallt og ecke hallda þa Egiptsku fyrer neina Suiuirding/ Þuiad þu hefur verid vtlend-
ingur i þra Lande. Þau Børn ꝰ þeir gieta i þridiu ættkuijsl/ sklu jnnkoma i Samkundu
DROTTINS.

Nær ed þu geingur vt af Herbwdu͂/ i mote þijnum Ouinum/ Þa skllt þu vara þig vid øllu B
þui sem illt er. Er þar sa nockur a medal ydar/ sem ecke er Hreiñ/ fyrer þat sem hñ kañ ha-
fa hent vm Nottina/ Hñ sk ganga i burt fyrer vtan Herbwdernar/ ⁊ ecke jñ aptur koma/ fyr
enn ad Kuellde/ nær ed hañ hefur þueigid sig i Vatne/ Og nær ed Solen er vndergeingen/ þa
skal hñ jñganga i Herbwdernar aptur.

Þu skllt og hafa eitt Takmark fyrer vtan Herbwdernar/ þangad sem þu kant ad fara/ ⁊
giøra þijnar Naudsyniar. Og þu skallt hafa eiñ lijtiñ Spada/ og nær ed þu villt setia þig
nidur/ þa skallt þu grafa þar mz/ og þa þu hefur giørt þijnar Naudsyniar/ þa skallt þu hyl-
ia yfer þad sem fra þier er geingid. Þuiad DROTTIN Gud þiñ geingur a milium
þinna Herbwda/ til at frelsa þig/ og giefa þijna Ouine fyrer þiˀ/ Þar fyrer sklu þijnar Her-
bwder vera heilagar/ og þar skal ecke neitt skam̃arligt siast a mzal þijn/ ad hñ skule ecke snua
sier i burt fra þier.

Þu skallt ecke ofurselia þañ Þræl i sijns Herrans hendur/ sem flwid hefur fra honum til C
þijn. Hñ skal vera hia þier i þeim Stad/ vt i einum þinna Portdyra/ sm̃ hñ vtuelur / sier til
goda/ Og þu skallt ecke giøra hm̃ neina stygd.

Saurlifnadr Þar skal eingen Skiækia vera a mille Israelis Dætra/ Og eingiñ Frillulijfes madr a mz
al Israels Sona

Þu skallt ecke bera neina Skiækiu tilgiøf/ edur Hunda verd i þad Hwsed DROTT-
INS Gudz þijns/ vti nockurskonar Heitgiøfu͂/ Þui þ hu͂tueggia er DROTTNI Gude
þijnum ein Suiuirding.

Okur Þu skllt ecke giøra Okur þijnum Brodur/ huerke mz Peningum nie mz Mat/ nie mz nei-
Exod. 22 num þeim hlutum sem wt ma Okra. Þann Framanda mættu okra/ eñ ecke þinn Brod-
Leuit 25 ur/ So at DROTTIN Gud þiñ skule blessa þig/ i øllu þui sm̃ þu asetur þier/ i þui Lan- D
denu sem þu skallt jñkoma til at eignast.

Heite Nær þu heiter nockru DROTTNI Gude þijnum/ Þa skallt þu ecki giøra duøl a þui
Leuit. 17 at enda þad/ Þuiat DROTTIN Gud þiñ vill krefia þess af þier/ og þat sama verdur þier
Num. 30 at Synd. Enn heiter þu onguu/ þa er þier þat eingen Synd. Eñ huad framgeinged er af
þijnum Vørum/ þad skallt þu enda/ og giøra lijka sem þu hefur mz þijnu͂ Muñe heitit DR-
OTTNI Gude þijnum/ vt af þijnum sialfs eigenligum vilia.

Nær ed þu geingur i Vijngard þijns Naunga/ Þa mættu eta so mørg Vijnber sem þig
lyster/ til þess at þier nægier/ Eñ i þitt Kier skallt þu ecke neitt leggia.

Nær ed þu geingr vm Korn Akr þijns Naunga/ þa mættu plocka Axin mz hendiñe/ Eñ
med Sigdunum skallt þu ecke neitt skiera þar vpp.

XXIIII.

F at einhuer fær sier Konu/ og giører Eigenord vid hana/ og hun fiñur ecke A
sijdan seirnameir Nad fyrer hañs Augu͂/ fyrer einhuers Opocka saker/
Skilnadar- Þa skal hñ skrifa eitt skilnadar Brief/ og fa þat i hennar Hond/ og læta
skraen i burt fara af sijnu Heimile. Nær ed hun er so vtfarin af hañs Hwse/ og
Math. 5. 19 geingur i burt/ ⁊ verdur eins añars mañs Eigenkona/ Og sa hiñ añar mad-
Mar. 10 uriñ fær og eirnen stygd til heñar/ og skrifar eitt Skilnadarbrief/ ⁊ fær þad
i hennar Hond/ ⁊ lætur hana i burt fara af sijnu Heimile/ Elligar so/ ef ad sa hiñ añar Ma-
duriñ deyr/ sem hana tok sier seirna til Eiginnarkuiñu/ Þa ma ecke hennar sa hiñ fyrste ma-
duriñ/ sem hana liet i burt fara fra sier/ taka hana aptur til Eigenkonu/ af þui ad hun er ord-
en ohrein/ Þuiad slijkt er Smaan fyrer DROTTNI/ Suo ad þu skler ecke giøra þat Land
Syndugt/ sem DROTTIN Gud þiñ mun giefa þier til eignar.

Deut. 20 Nær ed nockur hefur teked nu nyliga sier Eigenkonu/ sa skal ecke vtdraga i Strijd/ og ein- B
geñ Pyngsl skulu honum aleggiast. Helldr sk hñ vera frij i sijnu Heimile eitt Aar vm kring
og sie gladur mz sinne Eigenkonu/ sem hñ hefur teked sier.

Þu skallt ecke taka i Pant þa vnderkuernena nie yferkuernena/ Þuiat hann setur þier þa
Sælina til Panta.
Ef ad sa finst nockur/ sem i burt stelur eiñe Sælu fra sijnum Brædrum Jsraels sonum/ Exod. 21.
og setur hana vt edur selur hana/ Þa skal sa same Þiofur deyia/ ad þu so i burt taker hid von- 1. Tim. 1.
da fra þier.
Vara þig vid Spitelskre sottar plægu/ ad þu hallder og giører mz athygle / allt þad sem Lijkþra
Prestarner og Leuitarner kienna þier/ Þad sklu þier hallda og giøra sem þeir bioda ydur. Leuit 13. 14.
Nugleid þu huad DROTTIN Gud þinn giørde vid Mariam a Veigenum / þa ed þier Num. 12.
forut af Egiptalande.
Nær ed Naunge þiñ er skylldugur þier vm nockud/ Þa skallt þu ecke fara jñ i hꝰs Nws/
C til ad pant setia af honum neitt/ Nelldur skallt þu standa þar vte fyrer/ og hañ sem þu hefur
lænat nockut/ z bera sinn Pant vt til þijn. Eñ ef hñ er Þurfande/ þa skllt þu ecke leggia Pantur
þig til Suefns mz hꝰs Pant/ Nelldꝛ skallt þu fa hm̃ sinn Pant aptur/ nær ed Solen geingur
vnder/ so at hñ meige sofa i sijnum Sængarklædum/ og velsigna þig/ Og þat mun þier fyrer
DROTTNE Gude þijnum vera til Riettlætis.
Þu skallt ecke hallda jñe hꝰs Kaupe hia þier sem er naudþurftugur/ z Fatækur/ huert hñ Verkmanns Kaupe skal
er af þijnum Brædrum edur þeim Vtlendingunum/ sm̃ ad eru i Landenu hia þier/ jñan þiña eingiñ inne
Portdyra. Nelldur skallt þu giallda honum sitt Verkkaup a biørtum Deige/ fyrr enn Solen hallda
geingur vnder/ Þuiad hñ er Fatækur/ og skal þar mz Vpphellde veita sinne Sælu/ So ad hñ
kalle ecke til DROTTINS a mote þier/ og þat sie þier reiknat fyrer Synd.
Fedurner skulu ecke deyia fyrer Barnaña saker/ z Børnen ecke fyrer Fedraña saker/ Nell- Ezech. 18.
D dur skal huer deyia fyrer sijna sialfs Misgiørd. 4. Reg. 4.
Þu skallt ecke halla Riettinum hins Framanda/ og hins Fødurlausa/ z þu skallt ecke ta-
ka neiñ Klædnad Eckiuñar til Pañta. Þui þier skal til hugar koma/ at þu vart eiñ Þræll Eckiurnar
a Egiptalande/ og DROTTIN Gud þinn frelsade þig þar i fra / Nuar fyrer ad eg byd
þier/ at þu skuler so giøra.
Nær ed þu hefur vppvñid þiñ Akur/ og hefur forgleymt einu Byndine a Akrenum/ Þa
skallt þu ecke snua þier aptur til ad sækia þad / Nelldur læt hinn Framanda og hinn Fø- Afgangs
durlausa og Eckiuna eiga þ/ So þ DROTTIN Gud þiñ blesse þig i øllū Nanda verkum Auexter heyra
þijnum. Nær ed þu hefur hrist þitt Vidsmiørsuidartrie/ þa skallt þu ecke hrista þad optar/ Fatækum til
Nelldꝛ skal sa hiñ Framande og hiñ Fødurlause og Eckian eignast þ.
Nær ed þu hefur vpp plockad þiñ Vijngard/ þa skallt þu ecke vpplesa þar so naumliga-
na/ Nelldur skal sa hiñ framande og hiñ Fødurlause og Eckian eignast þad. Og þier skal
til hugar koma ad þu vart eiñ Þræll i Egiptalande/ Þui byd eg þier/ ad þu giører þetta.

XXV.

A Nær ed þar er nockurt Kiærumæl maña i millū/ Þa skulu þeir koma til Dōs/
ad þar dæmist a millū þra/ og læta þañ hinn Riettferduga skie riett/ og dæ- Vm Kiærumæl huernen
ma hiñ Sakada. Og ef sa hinn Ranglæte hefur forþient Sløg/ Þa skal þau sklu dæmast
Domariñ sla hñ þar nidꝛ fyrer sier/ z skal veita honū sløg/ epter þui s̄ hꝰs
Misgiørd er stor til. Nær ed Madꝛ hefur giefed honum fiorutijge Nøgg/
þa skal ecke sla hñ meira/ So ad hñ verde ecke ofmiøg sleigiñ / ef ad honum
verda fleire Nøgg giefen/ og at þinn Broder lijde mijnkun fyrer þijnum Augum.
Þu skallt ecke mwlbinda þad Nauted sem Korned þresker.
B Nuar sem Brædur bwa huor hia ødrum/ og eiñ af þeim deyr Barnlaus/ Þa skal Nws-
freyan þess hins Framlidna onguañ Framande mann taka þar vtan ad/ helldur sk heñar ei- 1. Cor. 9.
gen Magur liggia hia henne/ og taka hana sier til Nwsfreyiu/ z eiga hana. Og þañ fyr- 1. Tim. 5.
sta Son sem hun fæder/ sk hñ stadfesta epter sijns framlidins Broders Nafne / suo at hañs
nafn skule ecke vtslettast af Jsrael.
Eñ ef sa same madur vill ecke taka sijna Brodurkonu/ til Nwsfreyu/ Þa skal hun/ hanns
Brodurkona/ ganga vpp til Portdyranna fyrer Ølldungana/ z seigia/ Miñ Mægꝛ hañ vill Eiñ Broder skal eiga añars
ecke vppvekia sijnum Broder eitt Nafn i Jsrael/ og vill ecke eiga mig. Þa skulu Ølldung- Konu
C arner af Stadnum kalla hañ fyrer sig/ og tala vid hañ. Nær ed hañ stendur þa a þui/ Ruth 4.

Math. 22. og seiger/Eg vil ecke eiga hana/Þa sk hñs Mægkona ganga ad honum/fyrer Olldungu-
Luc. 10. num/og taka añan Skoiñ af hñs Fæte/og hrækia a hñ/og skal suara þessu/ ꝛ seigia/ Suo
skal mañ giøra vid sierhuern þañ/sm̃ ecke vill vppbyggia sijns Broodurs Hws.Og hñs nafn
i Jsrael skal kallast/Hws hins berfætta.

Nær ed tueir meñ deila sijn a millum/og hins añars Eigenkona hleypur at/og vill hialpa
manne sijnum/af hñs Hondum sem slær hñ/Og hun vtrietter þa sijna Hønd/ og grijpur vm
hñs Leyndar Lim/þa skallt þu høggua af heñar Hønd/og þitt Auga skal ecke vægia henne.
Rangar Voger Þu skllt ecke hafa i þijnū Siod tueggia hāda Voger/adra stærre eñ adra miñe. Þu skllt
ecke helldꝛ hafa j þinu Hwse tueña Mæleaska/eiñ storañ ꝛ añañ lijtiñ. Þu skllt hafa ei- D
na fulla og rietta Vog/ og eiñ fullann og riettferdugan Mæler/ Suo ad þu meiger lein-
Leuit. 19. ge lifa i þui Lande/ sem DROTTJN Gud þinn mun giefa þier. Þuiad huer sm̃ giø-
Prouerb. 11. rer þta/hñ er ein Suiuirding fyrer DROTTNJ Gude þijnū/suo sem ad aller eru þeir ed
1. Thess. 4 jlla giøra.

Minst þu a þad huad Amalechiter giørdu þier a Veigenū/þa er þier drogud vt af Egip-
Amalech talande/Huernen ad þeir ofurfiellu þa a Veigenum/og slogu þa sem aptast geingu/alla þa
Exod. 17. sem veyker voru/ og epter a foru/ þa þu vart bæde luiñ og dasadur/ og þeir hræddust ecke
Gud at þui. Nær ed DROTTJN Gud þiñ giefur þier nu Huijld / fyrer øllum þijnum
Ouinum kring vm þig/i Landenu sem DROTTJN Gud þinn giefur þier til eignar ad
erfa/þa skllt þu mꝫ øllu afmaa miñing þeirra Amalechitis vnder Himnenum. Forgleym
þui ecke.

XXVI.

Fyrstu Auexter skulu berast fyrer Drottinn
Deut. 16.

Nær ed þu jnnkiemur i þad Land sm̃ DROTTJN Gud þinn mun giefa A
þier til ad erfa/og þu eignast þat/ꝛ byr þar jnne/Þa skallt þu taka þann
Hallskyns fyrsta Auoxt i Landenu/sa ed kiemꝛ af þeirre Jørduñe sem DR-
OTteñ Gud þiñ mū giefa þier/ꝛ þu skllt leggia þ j eina Kørf/ og ganga
burt til þess Stadar/sem DROTTJN Gud þiñ mun vtuelia/þar hañs
Nafn skal bwa. Og þu skallt koma til þess Kieñemañsins / sem þa er a
þeim Døgum/ꝛ seigia til hñs/Eg medkieñe i Dag fyrer DROTTNJ Gude þijnum /ad
eg er Komiñ i þad Land/sem DROTTJN soor Forfedrum vorum ad giefa oss.

Og Presturiñ sk taka Kørfena af þiñe Hende/og setia hana nidur fyrer Alltare DRO-
TTJNS Gudꝫ þijns. Þa skallt þu suara/og seigia/fyrer DROTTNJ þijnū Gude
Hiner Syrlendsku villdu fyrerfara Fødur mijnum/þa drog hñ ofan i Egiptaland/ꝛ var þar
eiñ vtlendingur/mꝫ fatt eitt Folk/og hñ vard þar eitt miøg øflugt og margt Folk. Eñ hi-
ner Egiptsku breyttu jlla vid oss/og þuijngudu oss/ꝛ løgdu eiñ hardañ Þrælldom a oss.

Þa kølludu vier til DROTTJNS Gudꝫ Fedra vorra/og DROTTJN heyrde vort B
akall/og sa vora vtlegd Angist og Anaud/ꝛ vtleidde oss af Egiptalande/mꝫ volldugre Hønd
og vtriettum Armlegg/og mꝫ myklum skielfingum/fyre Takn og Stormerke/ꝛ leidde oss hin-
gad til þessa stadar/og hefur giefed oss þetta Land/sem Miolk og Hunang flytur iñe. Nu
ber eg hingad þañ fyrsta Auoxt Landsins/sem þu DROTTJN giefur mier. Og þu skllt
lata þat vera fyrer DROTTNJ Gude þijnum/ꝛ tilbidia þar DROTTJN Gud þiñ/
og giøra þig gladañ yfer øllu þui goda s DROTTJN Gud þiñ hefur giefed þier/ ꝛ þitt
Heimkynne/ þu ꝛ Leuitiñ/ꝛ sa hiñ Framande sem hia þier er.

Deut. 14. Nær ed þu hefur safnad øllum Tiundum til samans af allre þiñe jñtekt / a þui þridia
Þad tiunda Aar Aarenu/þat er eitt tiunda Aar/Þa skallt þu giefa Leuitanum/þeim Framonda / þeim Fød-
urlausa/og Eckiuñe/ad þeir ete jñan þiña Portdyra/og verde mietter. Suo skallt þu seigia C
fyrer DROTTNJ Gude þijnum/Eg hefe borid af mijnu Hwse/þad sem Heilagt er giørt
Ein Packargiørd og hefe giefet Leuitanum/Vtlendinginum/hinum Fødurlausa og Eckiuñe/epter øllum þijnū
Bodordum sem þu hefur bodit mier/Eg hefe ecke afuiked edur forgleymt þijnum Bodordum.
Eg hefe þar einskis afneytt i miñe Sorg/og þar ecke neitt afteked i mijnum ohreinleika/Eg
hefe ecke neitt giefed hinum dauda þar vt af. Eg hefe verid Raustiñe DROTTJNS
Gudꝫ mijns hlydugur/og hefe giørt þad allt sem hñ hefur bodit mier. Lijttu ofan hingat af
þijnu heilaga Sæte af Himnum/og blessa þu Jsrael þitt Folk /og þat Landed sem þu hefur
giefed oss/so sem ad þu hefur suared vorum Forfedrū/eitt Land s Miolk ꝛ Hunang jñeflytur.

D DROTTIN Gud þinn bydur þier i Dag/ ad þu skuler giora epter øllum þessu Bod- Deut. 7.
ordum og Riettindum/ so ad þu vardveiter þau/ og giorer þar epter af øllu Hiarta/ og af all-
re þinne giorualle Sælu. Þu hefur talad i Dag fyrer DROTTNI/ ad hañ skule vera
þinn Gud/ ad þu vilier ganga i øllum hñs Vegum/ og hallda hñs Løgmal/ Bodord ꝛ Riett-
inde/ og hlyda hñs Raust. Og DROTTIN hefur tilsagt þier i Dag/ ad þu skuler vera
hñs eigid Folk/ so sem þat hñ hefur sagt þier/ Ad þu skuler hallda øll hñs Bodord/ ꝛ hñ skule
vpphefia þig/ ꝛ ad þu skuler hrosast/ prijsast og heidrast yfer øllu Folke/ sem hañ hefur giort/
Ad þu siert eitt heilagt Folk DROTTINS Gudz þijns/ so sem þat hñ hefur sagt.

XXVII.

A MOses asamt mz Ölldungunum af Israel/ baud Folkenu/ og sagde/ Hallded
øll þesse Bodord/ sem eg byd ydur i Dag. Og a þeim tijma/ nær ed þier
ganged yfer vm Jordan/ i þad Landit sem DROTTIN Gud þinn mun
giefa þier/ Þa skallt þu reisa vpp stora Steina/ og huijtfæga þa vtan
mz Kalk Lijme/ og skrifa a þeim øll þesse Løgmalsins Ord/ nær ed þu kiemꝛ
þar yfer vm/ So at þu jñkomer i þad Landit/ sem DROTTIN Gud þitt
mun giefa þier/ eitt Land þar ed Miolk og Hunang flytur vti/ suo sm̃ DROTTIN Gud
Fedra þiña hefur sagt þier.
Nær ed þier gãged nu yfer vm Jordan/ Þa skulu þier reisa vpp þa sømu Steina a Fiall- Mikils Stei nar a Fialle
enu Ebal (so sem ad eg byd ydur i Dag) og huijtfæga þa mz Kalklijme. Og þu skallt vpp- Ebal
B byggia þar DROTTNI Gude þijnum eitt Alltare af Steinum/ þad sem ecke neitt Jarn Exo. 20.
kiemur yfer/ þu skallt byggia þad sama DROTTINS Gudz þijns Alltare af heilum Josu. 8.
Steinum/ og offra DROTTNI Gude þijnum Breñoffur þar vppa. Þu skallt og offra
Þackargiørdar offri/ og neyta þess þar/ ꝛ giora þig gladan fyrer DROTTNI Gude þij-
nu. Og þu skallt skrifa øll Orden þssa Løgmals/ klarliga ꝛ skyrliga a þa sømu Steina.

Og Moses og Prestarner/ ꝛ Leuitarner tøludu vid allañ Israel/ ꝛ søgdu/ Hygg ad/ ꝛ heyr
þu til Israel/ Þu ert ordinn i Dag Gudz þijns Folk/ ad þu skuler hlyda DROTTINS
Gudz þijns Raust/ og giora epter hñs Bodordum og Riettindum/ sem eg byd þier i Dag.
Og Moses baud Folkenu þann sama Dag/ ꝛ sagde/ Þesser sklu standa vppa Fiallenu Grisem
E Grisim til at blessa Folked/ nær ed þier erut komner yfer vm Jordan/ Simeon/ Leui/ Juda/ Ebal
Isaschar/ Joseph/ BenJamin. Og þesser sklu standa vppa Fiallenu Ebal/ til ad bølua/
Ruben/ Gad/ Asser/ Zebulon/ Dan/ og Nephthali. Og Leuitarner sklu vpphefia/ og seigia
til huers mans af Israel mz hærre Raust.
Bøluadꝛ vere sa sem giorer eiñ Afgud/ elligar eina smijdada Likneskiu/ huer at er ein Sui- Bøluan yfer
uirding fyrer DROTTNI/ eins hags Mañs Handaverk/ ꝛ setur hana i leyne/ Og allt Yfertrodslu mönnum
Folked sk suara og seigia/ Amen. Lögmalsins
Bøluadur vere sa sem blotar Fødur sijnum og Moder/ Og allt Folked skal seigia/ Amen.
Bøluadꝛ vere sa s̃ sãan færer Landamerke sijns Nañga/ Og allt Folked sk seigia/ Amen.
Bøluadꝛ vere sa sem lætur hinn Blinda villast a Veigenum/ Og allt Folked sk seigia/
Amen.
D Bøluadꝛ sie sa sem hallar Riette hins Framanda/ hins Fødurlausa og Eckiuñar/ Og allt Fyrerbodner
Folked skal seigia/ Amen. Lider
Bøluadꝛ vere sa sem liggꝛ i hia sijns Fødurs Hwsfreyu/ ad hñ vpplypter so sijns Fødurs Leuit. 18.20.
Fallde/ Og allt Folkit seigie/ Amen.
Bøluadꝛ vere sa sem liggꝛ hia nockurs konar Fienade/ Og allt Folked skal seigia/ Amen.
Bøluadꝛ vere sa sem liggur mz Systur sinne/ sem ad er Dotter hñs Fødurs edꝛ hñs Modꝛ/
Og allt Folked skal seigia/ Amen.
Bøluadur vere sa sem liggur hia Modur Hwsfreyiu sinnar/ Og allt Folked skal seigia/
Amen.
Bøluadꝛ vere sa sm̃ slær siñ Naunga leyneligana/ Og allt Folk sk seigia/ Amen.
Bøluadur vere sa sem tekur giafer til þess/ ad sla Sælina hins Saklausa Blodsins/ Og
allt Folked skal seigia/ Amen.

 Bøl-

Gal. 3. Boluadur vere sa sem ecke fullkomnar øll Orden i þessu Lögmale/ so ad hn̄ giøre þar ep-
ter/ Og allt Folked skal seigia/ Amen.

XXVIII

Fyrerheit z Blessan Lögmalsins Leuit. 26

G ef at þu ert DROTTINS Gudz þijns Raust hlydugur/ so at þu helldur og giører øll hn̄s Bodord/ sem eg byd þier i Dag/ Þa mun DROTTIN Gud þin̄ giøra þig ædstan allra Þioda a Jardrijke. Og allar þessar Blessaner munu þa yfer þig koma/ og høndla þig/ af þui at þu hefur verid DROTTINS Gudz þijns Raust hlydugur. Blessadur muntu vera i Borginne/ blessadur a Akrenum. Blessadz mun vera Auoxturin̄ þijns Kuidar/ þin̄ar Jardar Auoxtur/ og þijns Fienadar Auoxtur / þin̄a Nauta Auoxtur/ og þinna Sauda Auoxtur. Blessud mun vera þijn Nirdsla/ og þijnar afgangs leyfar. Blessadur muntu vera j þijnum in̄gange/ z blessadz munt þu vera i þijnum vtgange. A

Og DROTTJN hn̄ mun nidursla þijna Ouine fyrer þier / sem setia sig vpp a mote þier/ Vm ein̄ Veg sklu þeir draga vt a mote þier/ en̄ vm siø Vegana sklu þeir flyia fyrer þier. DROTTJN hn̄ mun bioda Blessanin̄e/ ad hun skle vera hia þier i þijnu Matarhuse/ z i ollu þui sem þu asetur þier/ z hn̄ mun blessa þig i þui Landenu/ s̄ DROTTJN Gud mun giefa þier.

DROTTJN mun vpphefia þig sier til eins heilags Folks/ suo sem þat hn̄ hefur svared þier/ af þui/ at þu helldur DROTTINS Gudz þijns Bodord/ og geingur a hn̄s vegum. So ad allt Folked a Jørdu skal sia/ ad þu ert nefndur epter DROTTINS Nafne/ og þr sklu ottaslegner vera fyrer þier. Og DROTTJN han̄ mun giefa þier yfergnæfanliga noglig Audæfe/ bæde af þijnu̅ sialfs Lijffsins Auexte/ og af Auexte Fienadarins/ og af Auexte Akursins/ a þui Landenu sem DROTTJN Gud þinn soor þijnu̅ Forfedru̅ at giefa þier.

Og DROTTJN mun vpplwka sijnum gooda Fiesiod/ Himnenum/ til ad giefa þijnu Lande Regn/ a sijnum tijma/ og blessa øll þijn Handa verk. Og þu skallt læna mørgu Folke/ Og af onguum skallt þu Laan taka. Og DROTTJN mun giøra þig at Høfdenu/ og ecke ad Halanum/ z þu skallt alltijd yfer vera z ecke vnderliggia. Af þui ad þu ert DROTTINS Gudz þijns Bodordum hlydugur/ sem eg byd þier i Dag / at hallda og giøra þau. Og ad þu vijker ecke i fra neinum þessum Ordum / sem eg byd þier i Dag/ huerke til hægre nie vinstre Handar/ ad þu ganger epter annarligum Gudum/ til ad þiona þeim. B

Ognan z Bölvan

Enn ef þu hlyder ecke Raustinne DROTTINS Gudz þijns/ ad hallda og giøra epter hn̄s Bodordum og Riettindum/ sem eg byd þier i Dag/ Þa sklu allar þessar Boluaner koma yfer þig/ z høndla þig. Boluadur skallt þu i Borgin̄e vera/ bøluadz a Akrinu̅. Boluod sk þijn Nirdsla vera/ huat þijnar Afgangsleyfar eru j. Boluadur sk þinn Lijffsins Auoxtur vera/ þinn Jardar Auoxtur/ þijns Fienadar Auoxtur/ og þin̄a Sauda. Boluadur skallt þu vera nær ed þu geingur in̄/ bøluadz nær þu geingz vt.

Leuit. 26.

Malach. 3.

DROTTJN mun senda þijn a medal Slys/ og Ogiæfu/ og Oræd i øllu þui sem þu tekur þier fyrer hendur at giøra/ Þangad til at hn̄ foreyder þier/ og at þu fyrerfarist snarliga fyrer þin̄a Illgiørda saker/ þ þu hefur yfergiefed mig. DROTTJN mu̅ læta Drepsott yfer þig koma/ þangat til ad hann foreyder þier i þui Landenu/ sem þu fer til at eignast. DROTTJN mun slæ þig mz Bolgu/ Køldusott/ Hita/ Bruna/ Þurk/ z Banavedrattu/ Gulusott/ og hn̄ mun offsækia þig/ þangad til hn̄ fyrerkiemz þier.

Þin̄ Himen sem vpp yfer þijnu Høfde er/ sk vera sem Kopar/ og Jørden vnder þier sem Jarn. DROTTJN mun giefa þijnu Lande Ryk og Øsku fyrer Regn af Himne/ þangad til at hn̄ fær þig i eydelagt. DROTTJN mun sla þig fyrer þijnum Ouinum/ Vm ein̄ veigin̄ skallt þu vtfara i mote þeim/ En̄ vm siø veigena skallt þu flya fyrer þeim/ z þu skallt vtdreifast vm aull Kongarijken a Jørdu. Þinn Lijkame skal blijfa øllum Fuglum Loptsins/ og øllum Dyrum Jardarinnar til Fædis/ og þar sk eingin̄ sa vera sem þau i burtrekur. C

Exod. 9.

DROTTJN mun sla þig mz Egiptskum Jllsku Kylum/ z Bakhlutsins Sarrindum mz Vose og Klæda/ sem ei skal verda Læknad. DROTTJN mun slæ þig mz Rædleysu/ Blindleika/ og mz Hiartans sin̄uleyse/ og þu skallt fælma vm Middeiged/ so sem blindur Madur fælmar i Myrkre/ og þu skallt ongre Giæfu styra i þijnum vegum.

Þu skallt hliota at lÿda Ofrÿke og Yfergang/alla þÿna Lÿfdaga/og einginn sk þier hial-
pa. Þu munt fa þier Konu til eignar/Og einn annar mun sofa hia henne. Þu munt vpp-
byggia eitt Hws/Enn þu skallt ecke bwa þar jnne. Þu munt planta einn Vÿngard/Enn þu
skallt ecke giøra hn̄ almenniligann. Þÿner Vxar skulu slꜵtrader vera fyrer Augum þier/Enn
þu skallt ecke neitt fꜵ ad eta þar af. Þinn Asne sk i burtekinn vera fra þier asiaanda/ Og sk
ecke giefast þier aptur. Þÿner Sauder skulu giefast þÿnum Ouinum/Og einginn sk þier til
hialpar koma.

D Þÿner Syner og Dætur sklu giefast annarligu Folke/⁊ þÿn Augu skulu sia þar vppa/og
dagligana af þui Døpur verda. Og þar skal einginn Dugur vera i þinum Hondum. Þÿns
Lands Auoxt/⁊ allt þitt Erfide sk þ Folk vppeta/ sem þu þecker ecke/⁊ þu skallt lÿda Rang-
inde/⁊ vera nidurþrycktur alla þÿna Lÿfdaga. Og þu skallt vera sinnulaus/vt af þui s̄ þin
Augu hliota ad sia.

DROTTIN mun slꜵ þig mz jllum Graptarsꜵrum a Knien ⁊ Fotleggina/ So at þu
munt ecke græddꝛ verda/ i fra Huirfle ⁊ allt til Ilia.

DROTTIN mū vtdrÿfa þig ⁊ þinn Konung sm̄ þu setur yfer þig/i burt til þess Folks/
sem huerke þu nie þÿner Forfedur hafa þeckt/og þar munt þu þiona annarligū Gudū/Stockū
og Steinum. Og þu munt verda at Vndran/og at einu almenneligu Ordtæke/ ⁊ Hꜵdungu
a mꜵal alls þess Folksins/sm̄ DROTTIN i burt drÿfur þig til

Miked Kornsæde skllt þu vtfæra a Akurlønden/ enn litlu skallt þu jnn aptur safna/ Þui- Mich. 6.
Eingespretttur skulu vppeta þat. Þu skallt planta Vÿngard og yrkia hn̄/Enn þu skllt ecke Nagg. 2.
drecka eda samansafna Vÿnenu þar vt af/Þuiat Madkar skulu foreyda þui. Þu skllt ha-
fa Vidsmiorsuidartrie jnnan allra þinna Landamerkia/Enn þu skallt þo ecke smyria þig med
þui sama Vidsmiøre/Þuiat þin Oleutrie skulu vpprætast. Þu munt gieta Syne ⁊ Dætur/
enn ecke niota þeirra/Þuiat þau skulu Herteken i burt flutt verda. Oll þÿn Alldentrie ⁊ A-
uoxtu Landsins skulu jllsku Madkar vppeta. Hinn Vtlendske sem er hia þier skal ganga vpp
yfer þig/og ædre vera enn þu/Enn þu skallt lꜵta verda/og ætÿd vnderliggia. Hn̄ mun lꜵna
þier/enn þu munt ecke hm̄ lꜵna/Hn̄ mun Høfudit vera/enn þu Halinn.

E Og allar þessar Bøluaner skulu koma yfer þig/og offækia þig/⁊ høndla þig/ þangat til Sauken huar
at þu verdur afmꜵdur/ af þui at þu hlydder ecke Raustinne DROTTINS Gudz þÿns/ fyrer Gud lætur
at þu hiellder hns Bodord og Riettinde/sem hn̄ hefur bodid þier. Þar fyrer skulu Teikn ⁊ Plꜵgur all-
Fadæme vera a þier ⁊ þÿnu Sæde æfenligana/ Af þui at þu þionader ecke DROTT- hꜵttadar koma
NI Gude þÿnum/ med Hiartans Glede og Vnadsemd/ þa ed þu hafder allkyns næg- yfer oss
ter. Og þar fyrer skallt þu þiona þÿnum Ouin/sem DROTTIN Gud þinn mun senda
þier/mz Hungre og Þosta/ fatleyse ⁊ allskyns Vesølld/Og hn̄ skal leggia eitt Jarnok a þinn
Hꜵls/ þangat til hn̄ afmaer þig.

DROTTIN mū leida eitt Folk yfer þig vr fiarlægum Stødum/ allt i fra Veralldar-
innar enda/sem einn Orn fliuge/huerra Tungumꜵl er þu skilur ecke/ eitt grimligt Folk/þ sm̄ Bardagar
ecke skeyter Manngrein hins Alldrada/og ecke væger hinum Vnga. Og þad skal foreyda A-
uextinum þÿns Fienadar/og þÿns Lands Auexte/ þangad til ad þat foreyder þier/ Og þad
mun ecke lꜵta þier neitt epter vera/huerke af Korne edur Vÿne/edur Vidsmiøre/Eige helldꝛ
neitt Grand af Fienadarins Auexte/þangad til þat i eydeleggur þig. Og þeir skulu þier
Angist giøra i øllum þÿnum Portdyrum/þangad til ad þeir nidurbriota þÿna hꜵfa ⁊ ram-
bygda Mwruegge/sem þu treyster vppa/i øllu þÿnu Lande / Og ad þier skal þreyngt verda
jnnan allra þinna Borgarhlida / i øllu þÿnu Lande/ sem DROTTIN Gud þinn hefur
giefed þier.

Þu munt eta þinn Lÿfsins Auoxt/Kiøted af þÿnum Sonum og Dætrum/sem DROT- 4. Reg. 6.
TIN Gud þinn hefur giefed þier/vti þeirre Angist og Anaud/s̄ þÿner Ouiner sklu þuin- Tren. 4.
F ga þig mz. So ad sa Madur/sem ꜵdur hefur lifad i miklu Sællÿfe/⁊ Kræsingū hia ydꝛ/
skal ecke vilia vnna sÿnum Broder/og sinne Hwsfreyiu/sem i hns Fadme liggur/og þm sÿnū
Syne/sem epter er af hns Sonum/ ad hann giefe nockrum af þeim / af sÿnu Sonarkiøte ad
eta/Af þui ad honum hefur ecke neitt epterlꜵtid verid af øllu sÿnu Godze/i þeirre Angist og
Anaud sem þinn Ouin sk þuinga þig mz/jnnan allra þinna Stadardyra.

Su Kuinna a medal ydar s̄ ꜵdꝛ hefꝛ verid sællÿf/⁊ lifad miøg kræseliga hia ydꝛ/so hun he-
fur ecke reynt ad stÿga sÿnum Fæte a bera Jørd/fyrer Sællÿfesins og Vellystingarinnar sa-
ker/Hun skal ecke vilia giefa sÿnum Bonda/sem a hennar Armezliggꝛ/⁊ sÿnum Syne/⁊ sinne

 Dotter

† Nyfædda Barne — Dotter/af þeirre † Barnfylgiuñe/ sem vt er geingen af hennar sialfs Eigenligum Kuide/ og
eige helldur af þui Barnenu sem hun fædde/ Þuiad hun mun heimugliga eta þat sama/ fyrer
allskyns Vesølldar saker/ vti þre Angist & Naud s þijner Ouiner skulu þuinga þig mz/ iñan
þinn a Portdyra.

Vtan so sie ad þu hallder/ & giører epter øllum þeim ordum i þessu Løgmæle / sem skrifud
Søken plagunnar — eru i þessare Bok/ so at þu ottist þad hid Dyrdarsamliga & hid hrædeliga N. fned DROT-
TINS Gudz þijns/ Þa mun DROTTIN furduliga breyta vid þig/ mz Sottarplægū
yfer þig & þitt Sæde/ mz storum langgiædum Sottarplægum/ mz vondum og langsamligum
Krankdæmum. Og hñ mun snua til þijn øllum þeim Egiptskum Siukdome/ fyrer huerium
ad þu kuijder hellst/ & hñ mun þier vidlodande verda. Og þar ad auk øll þau Krankdæme &
Sottarfelle/ sem ecke eru skrifud i þessare Løgbok / þa mun DROTTIN læta koma yfer
þig/ þangad til ad þu foreydist. Og þar skal ecke vera margt Folk epter af ydr/ þier sm̄ ædr
hafet verid so marger sem Stiørnur a Himne/ Af þui/ at þu hlydder ecke Raustiñe DROT-
TINS Gudz þijns.

Og lijka sem þat/ at DROTTIN gladde sig ædur yfer ydr/ ad hñ giørde ydr til gooda/ G
og fiølgade ydur/ Eins lijka mun hñ þa & gledia sig yfer ydur/ at hñ kuñe at fordiarfa & i Ey-
deleggia ydur/ Og þier munut vtrekner verda af þui Landenu/ sem nu fer þu til ad eignast.
DROTTIN mun i burt dreifa þier a medal alls Folks/ i fra einum enda Verallda riñar
til hins añars/ Og þar munt þu þiona añarligum Gudum/ sm̄ huerke þu nie þijner Fedr ha-
fa þekt/ Stockum & Steinum.

Þar til skalltu ecke neitt eigenligt Adsetur hafa a medal þss sama Folks. Og þijner Fæ-
tur skulu þar ongua huijld hafa. Þuiad DROTTIN mun giefa þier i þeim sama stad/
eitt skialfanda Hiarta/ & døpur Augu/ & eina duglausa Sælu/ so ad þitt eiged Lijf sk driupa
nidur fyrer þier sialfum. Þu skallt ottablandiñ vera bæde Nott & Dag/ & ecke ohræddr vera
vm þitt Lijf. A Mornana muntu seigia/ æ Hei/ mætta eg nu lifa til Kuellds. Eñ a Kuell-
den muntu seigia/ æ Hei/ mætta eg lifa til Morguns/ vt af mikille Hrædslu þijns Hiarta/ sm̄
þig mun skielfa/ & vt af þui hinu sama sm̄ þu hlytur at sia mz þijnū Augū.

Og DROTTIN mun a Skipum iñflytia þig aptur i Egiptaland/ so at þañ Veigeñ
sem eg hefe sagt þier af/ þa skuler þu ecke framarmeir hñ sia. Og þar skulu þier sellder ver-
da ydrum Ouinū/ til Þræla & Ambætta/ & þar mun varla nockur sa vera s ydr vilie kaupa.

XXIX.

Þesse eru þau Sattmalans Ord/ sem DROTTIN baud Mose/ at giøra A
vid Israels Børn/ i Moabitis Lāde/ i añat siñ/ ept' þ hñ giørde þañ sama
vid ~~ydur~~ i Horeb. Og Moses kallade allañ Israels Lyd til samans/ & sag-
þa de til þeirra/ Þier hafed sied allt þat sem DROTTIN giørde i Egipta-
lande fyrer ydar Augum/ bæde vid Pharao/ og alla hñs Þienara/ og vid allt
hñs Lād/ þær hinar myklu Freistingar sm̄ þijn Augu hafa sied/ at þar skie-
du Stormerke og hrædelig Vndur. Og DROTTIN hañ hefur eñ nu ecke allt til þessa
Esa. 6. — Dags giefed ydur eitt skilnings fullt Hiarta/ edr Augun ad sia mz/ edur Eyrun ad heyra med

Fioruttijge Aar hefur hñ lætid ydur ganga i Eydemørkinne/ Ydar Klæde þau hafa ecke
Deut. 3. — slitist a ydur/ og þijner Skoor hafa ecke slitist a þijnum Footū. Þier hafed ecke etid Braud/
& eige helldr drucked Vijn nie nockurn afeingañ Dryck/ So ad þu skyllder vita/ ad eg er DR-
OTTIN ydar Gud.

Og þa þier komut i þennañ stad/ dro vt Sihon Konguriñ af Hesbon/ & Og Konguriñn
Deut. 3. — af Basan/ til at beriast vid oss. Og vier høfum sleiged þa/ og eignast þeirra Land/ & giefed
Num. 21 — þad Ruben og Gad/ og þeirre halfre Kynkuijsl Manasses til Arftøku. So hallded nu þsse B
Sattmalans Ord/ og giøred þar epter/ So at þier sieud Forsialer/ i øllu þui sem þier giørid.

Sattmalinn Drottins — Þier standed i Dag aller saman fyrer DROTTNI Gude ydar/ hiner ædstu meñ ydra
Kynkuijsla/ ydrer Elldungar/ ydrer Embættis menn/ huer eiñ Madur i Israel / ydar Børn/
ydar Hwsfreyur/ þijner Framande sem eru i þijnum Landtiølldū/ bæde hñ sa er þiñ Vid høg-
gur/ og hinn sa ed þitt Vatn dregur/ So at þu skuler ganga i Sattmala DROTTINS
Gudz þijns/ og i þeim Suardaga sem DROTTIN Gud þiñ giører vid ydur i Dag. At

hn̄ meige so vppreisa þig i Dag sier til eins Folks/og hn̄ skule vera þin̄ Gud/So sem hn̄ hef-
ur til sagt þier/og so sem hn̄ hefur suarid þinum Forfedrum/Abraham/Isaac z Jacob.
Þuiad eg giøre ecke þen̄an Sattmala z þen̄ann Suardaga alleinasta vid ydr/helldr bæ-
de vid ydr sem hier erud i Dag/z standet mz Oss fyrer DROTTNI Gude vorum/ z vid
þa sem hier eru ecke i Dag mz oss. Þuiad þier vited huernen ad vier bioggum i Egiptalan
de/z forum mitt vm þan̄ Neidinndomin̄/sem þier drogud i giegnum/ z saud þra Suiuirding-
ar z þeirra Afgude/Stocka z Steina/Silfur z Gull sem voru hia þeim.
C So ad þar sie ecke(ma vera nockur)sa Karl edr Kuinna/edr Þionustufolk/edr einhuer sw
Kynkuisl a mædal ydr/huers Niarta at hafe i burt snued sier i dag fra DROTTNI Gude
vorum/til ad ganga i burt/z þiona Gudunum þessa Folks/z kann vera at so verde ein su Rot
a medal ydar/sem ber Gall z beiskar Jurter. Og þo at hn̄ heyre Orden þssarar bøluanar/
þa velsigner hn̄ sig þo lijka samt i sijnu Niarta/z seig̃/ Þar vegn̄ mier vel/a mæan eg geing Act. 8.
sem þad mijnu Niarta vel þocknast/So þad hiner fordrucknu skulu og i burt fara/asamt mz Ebre. 12.
þeim sem ad þyrster eru.
Þo vill DROTTIN z ecke vera þeim Myskunsamr/Helldur mun su hin mikla Nefnd
og Reide DROTTINS riuka yfer þeim Man̄e/ suo ad allar þessar Bøluaner/ sem hier
standa skrifadar i þessare Bok/þa skulu leggiast a hn̄. Og DROTTIN mū afmæ hn̄s
nafn vnder Nimnenum/z hn̄ mun i burt skilia hn̄ i fra allre Israel/ til Olucku/ epter øllum Gen. 19.
þessa Sattmalans Bøluanar Ordum/ sem skrifud standa i þessare Løgmalsbok.
So munu þa seigia þeir Epterkomendur yduara Barna/þeir sem vpp munu koma epter Orsøk
ydur/og hiner vtlendsku sem koma vr fiarlægum Løndum/nær ed þeir sia þær Nefndarplagr/ Stráffunn
sem ganga yfer þetta Land/og þau Krankdæme sem DROTTIN slær þa mz/Ad hn̄ vpp- arinnar
D brenner allt þeirra Land mz Bren̄esteine og Sallte/so ad þar verdur ecke sæd/ og eige helldur Gen. 19.
kan̄ þar nockut vpp ad vaxa/nie neinar Jurter vpp at spretta/helldur eru þeir vm kollkastad-
er/ lijka sem Sodoma z Gomarra Adama z Zeboim/huertum ad DROTTIN vmturna-
de i sinne Reide/og Nefndarbræde.
Þa munu z allar Þioder seigia/Nuar fyrer hefur DROTTIN giørt so vid þta Lād? Nuar fyrer
huad er þetta fyrer so mykla Reidi? Þa munu men̄ seigia/Þar fyrer ad þeir hafa yfergiefed Gud hn̄
Sattmalan̄ DROTTINS Gudz Fedra þeirra/sem hn̄ giørde vid þa/þan̄ tijd hn̄ utleid- straffar
de þa af Egiptalande/Og þeir geingu i burt/og þionudu an̄arligum Gudum z tilbædu þa/
suoddan Gude þo sem þeir bæru ongua Kien̄slu a/og ecke neitt høfdu veitt þeim. Þar fyrer
hefur so Reide DROTTINS ordet suo brædheit vid þetta Land/at han̄ hefur læted allar
þær Bøluaner koma yfer þa/sem skrifadar standa i þessare Bok/Og DROTTIN hefur 3. Reg. 9
vtreked þa af þeirra Lande/i mikille Reide/Grimd og Nefndarbræde/z i burtfleygt þeim i eitt Jerem. 12
an̄arligt Land/ so sem ad þat tilstendr þen̄an̄ Dag.
DROTTINS Gudz vors leynder Domar eru oss og vorum Børnum opinberader ei-
lijfligana/suo at vier skulum giøra øll þesse Løgmalsins Ord.

XXX.

A Nær ed allt þetta kiemur nu yfer þig/annad huert Blessanen eda Bøluanen/s Þeir ed snu-
eg hefe fyrer þig lagt/og þu in̄geingr til þijns eigenligs Niarta/huar sē þu ast til Gudz
ert a medal Neidingian̄a/þangat sem DROTTIN Gud þin̄ hefur þig ødlast Nad
i burt drifed/og þu snyr þier til DROTTINS Gudz þijns aptur/suo at
þu hlyder hn̄s Raust/þu og þijn børn/af øllu Niarta/af allre Sælu/ i øllu
þui sem eg byd þier hier i Dag/Þa mun DROTTIN Gud þin̄ vmsnua
þinne Nerleidingu/og vera þier Myskunsamr/og samansafna þier i burt aptur fra øllu þui
Folke/ sem DROTTIN Gud þinn hefur i sundurdreift þier a medal
Þo ed þu værer en̄ i burt drifin̄ allt til Niminsins enda/ Þa mū þo DROTTIN Gud
þinn samansafna þier/og flytia þig þadan i fra. Og hn̄ mun flytia þig i þat Landet/sem
þijner Fedur hafa ætt/at þu skuler eignast þat/og hn̄ mun giøra vel i mote þier/z fiølga þig
B fram̄ yfer Fedur þijna. Og DROTTIN Gud þinn mun vmskiera þitt Niarta/z Niar-
tad þijns Sædes/So at þu skuler elska DROTTIN Gud þinn/af øllu þijnu Niarta/og
af allre Sælu/ so þu meiger lifa. Enn DROTTIN Gud þinn mun leggia allar þessar Rom. 2.
Bølua- Jerem. 4.

til Israels Sons Bøluaner a Ouine þiña/ z a þa sem þig hata/ z þier Offsokn veita.
Enn þu munt snuast z hlyda Raustinne DROTTINS/ so ad þu giører øll hñs Bod
ord sem eg byd þier i Dag. Og DROTTIN Gud þiñ mun lata þig luckusamligann
vera/ i øllum þijnum Handa verkum/ a þeim Auextinum þijns Kuidar / af þeim Auextinum
þiñar Jiardar/ z a þijnum Jard͏ᵛ Auexte/ so ad þat skule þier vel vegna. DROTTIN
mū vm venda sier/ z gledia sig yfer þier/ z þier til gooda/ lijka s hñ gladde sig yfer þijnū For-
fedrum/ Af þui ad þu hlyder Raustiñe DROTTINS Gudz þijns/ z helldr hñs Bodord
z Riettinde/ s skrifud stãda i þijsare Løgmaals bok/ Ef at þu snyr þier til DROTTINS E
Gudz þijns/ af øllu Hiarta z af allre Sælu.
Rô. 10. Þuiat þat Bodord sem eg byd þier/ er ecke huled fyrer þier/ z ecke miøg fiarlægt þier/ eige
helldr vppe yfer þier i Himnenum/ Suo at þu þurfer at seigia/ Huer vill vppfara fyrer oss i
Himinen/ z sækia oss þat sama? So ad vier kuñum ad heyra þat z giøra þar epter/ Þad er
ecke helldr him̃meigen Haffsiñs/ so at þu meiger seigia/ Huer mun vilia fara yfer vm Hafed/
z sækia oss þat/ so ad vier meigū heyra þat z giøra þat sama? Þuiat þat sama ordit er miøg
nærre þier/ i þijnum Muñe/ z i þijnu Hiarta/ so ad þu skuler giøra þ.
Sia þu/ Eg hefe i Dag lagt þier fyrer Lijfet z þat hid goda/ Daudañ z þat hit Vonda/
i þui sem eg byd þier i Dag/ ad þu skuler elska DROTTIN Gud þiñ/ z ganga i hñs ve-
gū/ z vardueita hñs Bodord/ Løgmal z Riettinde/ so ad þu meiger lifa z fiølgast/ z þ DRO- D
TTIN Gud þiñ blesse þig i þui Landenu/ sm̄ þu fer nu til ad eignast.
Enn ef þu frasnyr þijnu Hiarta/ og hlyder ecke þessu/ helldr lætur þu villa þig/ so at þu
tilbidur añarliga Gude/ z þionar þeim/ Þa kuñgiøre eg ydur i Dag/ at þier munut fyrer-
farast/ z ecke leinge vera i þui Landenu/ sem þu dregur nu til/ yfer vm Jordan/ ad eignast þ.

Eg tek i Dag Himen z Jørd til Vitnis yfer ydur/ Eg hefe lagt fyre ydr Lijfed og Dau-
dañ/ Blessanena z Bøluanena/ so at þu meiger vtuelia Lijfed/ at þu z þitt Sæde meige li-
fa. Ad þier elskit DROTTIN Gud ydar/ z hlydit hñs Raust/ z nalægid ydur so at hm̄/
Þuiad þar er þitt Lijf vnderkomed/ z þiñ langiædligur Alldr/ so ad þu meiger bua i þui Lan-
denu/ sem DROTTIN hefur suared þijnum Forfedrum/ Abraham/ Isaac/ z Jacob/ ad
giefa þeim þ.

XXXI.

Moses Alldr cxx Aar G Moses gieck i burt/ z talade þesse Ord vid allañ Israels Lyd / z sagde til A
peirra/ Eg er i Dag Hundrad z tuttugu Aara gamall/ Eg kañ og ecke lein-
Deut. 3. gr ad ganga vt z jñ. Þar mz þa hefur z DROTTIN sagt til mijn/ Þu
32. 34. skallt ecke ganga yfer vm þessa Jordan. DROTTIN Gud þiñ mun sial-
Num. 20. fur ganga fyrer þier/ Hñ mun z sialfur foreyda fyrer þier þessu Folke/ suo
ad þu legger þ vnder þig/ Josua skal ganga hier yfer vm fyrer þier/ suo sem
þat DROTTIN hefur sagt. Og DROTTIN mun so giøra vid þa/ sem hñ giørde
vid Sihon z Og þa Amoritis Konga z þra Land s hñ foreydde.
Nær ed DROTTIN giefur þa nu fyrer ydr/ Þa skulu þier giøra vid þa epter øllum B
Deut. 7. þeim Bodordum/ sem eg hefe boded ydur. Verit Hrauster og Fullhugader/ ottist ecke/ z verit
ecke hrædder fyrer þeim/ Þuiad DROTTIN Gud þiñ mun sialfur ganga mz þier/ og hñ
mun ecke i burt taka sijna Hønd fra þier/ edr yfergiefa þig.
Josua Og Moses kallade a Josua/ og sagde til hñs fyrer alls Israels Augsyn/ Vert þu Hug-
Deut. 3. hraustur z alløruggur/ Þuiat þu skallt jñleida þetta Folk i þat Landit/ sm̄ DROTTIN
hefur suarit þra Forfedrum/ at giefa þeim/ og þu skllt vtskipta þui a millum þeirra. Og
DROTTIN sem sialfr geingur fyrer ydr/ hñ mun vera mz þier/ og hñ mun ecke taka sijna
Hønd i fra þier/ edr yfergiefa þig/ Ottast ecke/ og vert ecke hræddur.
Løgmals boken skal lesast Og Moses skrifade þetta Løgmal/ og fieck þat Prestunum/ Sonum Levi/ þeir sem bææru
fyrer Follkenu Sattmals ørkena DROTTINS/ z øllum Olldungunum af Israel. Og baud þeim/ z C
sagde/ Þa sio Aar eru liden/ a þeim tijma sem Frelsunar Arid jñgeingur/ a Lauffskala Hå-
tijdiñe/ nær ed allur Israel kiemr þangat til ad augsyna sig fyrer DROTTNI Gude þij-
num/ i þeim stad sem hñ mun vt velia/ þa skallt þu lata lesa þetta Løgmal fyrer øllum Isra-
el/ fyrer þeirra Augsyn/ fyrer Folksins Samkundu/ bæde Køllum z Konum/ Børnum z þm
Fra-

Framande sem at eru jñann þinna Portdyra/ So at þeir meige heyra/ ⁊ læra af offast DROTTIN Gud þeirra/ ⁊ at hallda ⁊ giøra øll Ord þessa Løgmaals. Og at þeirra Børn sem þetta ecke vita/ meige heyra ⁊ læra/ at ottast DROTTIN Gud ydarn/ vm alla þa daga sem þier lifed i þui Landenu/ sem þier fared nu til yfer vm Jordan at eignast.

D Og DROTTIN sagde til Mosen/ Sia/ þiñ Andlaatz tijme er nalægur/ Kalla a Josua og ganged jñ i Vitnisburdarbwdena/ so at eg giefe honum Bifalning. Moses ⁊ Josua foru/ ⁊ geingu j Vitnisburdarbwdena. Eñ DROTTIN birtist i Vitnisburdarbwdenne/ i Skystolpanum/ ⁊ Skystolpiñ stod i Bwdardyrenum.

Og DROTTIN sagde til Mosen/ Sia þu/ þu munt sofna mz Fedrum þijnu͂/ Og þetta Folk mun vppstijga/ og Horaner drygia mz añarligum Gudum/ i þui Landenu sm̃ þeir koma nu vti/ ⁊ yfergiefa so mig/ ⁊ laata þañ Sattmala fara sem eg hefe giørt vid þa. Og mijn Reide mun þa geyselig verda yfer þui/ i þañ tijma/ ⁊ eg mun yfergiefa þa/ ⁊ byrgia mitt And

E lit fyrer þeim/ so at þeir skulu foreydder verda. Og nær ed mykel Ogiæfa ⁊ Angist kiemr yfer þa/ so munu þeir seigia/ Eru ecke allar þessar Meinsemder komnar yfer mig/ af þui/ at miñ Gud hñ er ecke mz mier? Og eg skal byrgia mitt Andlit a sama tijma/ fyrer saker allra þra Illgiørda/ sem þeir hafa giørt/ þ þeir hafa snued sier til añarligra Guda.

So skrifed nu ydr þennañ Dikt/ og kieñid hñ Israelis Børnum/ ⁊ leggit hñ i þra Muñ/ so at sa same Diktur meige vera mier eiñ Vitnisburdur a medal Israels Barna. Þuiat eg vil jñleida þa i þat Landit/ sem eg hefe suarid þeirra Forfedrum/ þar ed Miolk ⁊ Hunāg jñe flytur. Og nær ed þeir neyta þess og giørast fuller ⁊ Feiter/ Þa munu þeir snua sier til Af Guda/ ⁊ þiona þeim/ ⁊ hæda mig/ ⁊ yfergiefa miñ Sattmala. Og nær ed mykel Ogiæfa ⁊

F Angist kiemur yfer þa/ þa skal þsse Diktur þeim suar giefa/ til Vitnisburdar yfer þa/ Þui ad hñ skal ecke forgleymast vt af Muñe þeirra Sædis. Þuiat eg veit þra Þel/ huert et þeir nu þegar vm Hønd hafa/ adr eñ eg hefe jñleidt þa i þat Landit/ sem eg hefe suarit.

So skrifade Moses sama tijma þeñañ Dikt/ og kiende hñ Israels Børnum. Og baud Josua Syne Nun/ ⁊ sagde/ Vertu Hughraustur ⁊ alløruggr/ Þuiad þu skallt jñleida Israels Børn i þetta Land/ sem eg hefe suarid þeim/ Og eg vil vera mz ~~þeim.~~ þier

Þa ed Moses hafde nu algiørliga vtskrifad þesse Løgmalsins Ord i eina Bok/ þa baud hñ Leuitonu͂/ sm̃ baaru þa Sattmals Ørkena DROTTeñs/ ⁊ sagde/ Taked þssa Løgmaals bok/ ⁊ leggid hana odrumeigen i hlidena i þre Sattmals Ørkiñe DROTTINS Gudz *Løgmals Boken geymist*

G ydars/ ad hun skule vera þar eiñ Vitnisburdur a mote þier/ Þuiat eg þecke vel þijna Ohlydne ⁊ Hardwd. Sia þu/ þier erut eñ nu medan eg life hia ydr i Dag ohlyduger a mote DROTTNI/ Huersu myklu helldr mun þa epter miñ Dauda?

So samankallid nu fyrer mig alla Ølldungana af ydrum Kynkuijslum/ ⁊ ydar Embættismenn/ so at eg meige tala þesse Ord fyrer þeirra Eyrum/ ⁊ taka Himen ⁊ Jørd til Vitnis yfer þeim. Þuiad eg veit at þier munut mannspillast epter miñ Dauda/ og i burt vijkia af þessum Veige sem eg hefe boded ydur/ So ad þar eptera mun Olucka koma yfer ydr/ af þui/ ad þier hafed jlla giørt fyrer Augsyn DROTTINS/ at þier reitid hñ til Reide mz ydar Handaverkum. So talade Moses þau orden þessa Dikts øll saman vt/ fyrer Eyrum alls Israels Almuga.

XXXII.

A. HEyre þier til Himnar/ eg vil tala/ Og Jørden hñ heyre Maalit mijns muñs. Miñ Lærdomur skal drupa sem Døgg/ Og mitt Maal skal framfliota sem Regn.

Lijka sem Næturdøggen a Grasenu/ Og so s̄ Vatsdroparner a Jurtrunni. Þuiad eg vil prijsa Nafn DROTTINS/ Giefed vorum Gude einum Dyrdena. *(Biarg) Ebreska Tungumaalid kallar Gud Biarg/ Þad er/ Traust/ Huggun/ Hialp/ Hæle/ Athuarf/ þar meñ meigæ tilflyia og örugliga vppa treysta*

Hñ er eitt Biarg/ hñs ~~Ord~~ Verk eru ostraffanlig/ Þuiad allt huad hñ giører þa er þat riett. Gud hñ er trulyndur/ ⁊ aan allrar Hreckuijse/ hñ er Riettferdugr og godur.

Su hin rangsnwna ⁊ hin jllgiarna Kynkuijsl fellur fra honum/ Þeir eru Skemdar fleckcer/ og eru ecke hñs Børn.

Þackar þu þañen DROTTNI þijnum Gude/ þu hid Fauijsa og Heimskufulla Folk? Er hñ ecke þiñ Fader ⁊ þiñ DRotteñ? Er hañ ecke sa alleinasta s̄ þig skapade ⁊ til samans sette?

Minstu

Vppteiknan Minstu a þa hina fyrre æfena/ allt til þessa /og hygg ad þui huad hn̄ giørde þeim gøm
Gudz Velgiörninga lu Fedrønum.
Spyr þu þin̄ Fødur ad þui hinu sama/hn̄ skal kun̄giøra þier þat/þijner Ølldūgar sklu
seigia þier þat.
Þa ed sa allra hæste skipte Folkenu/ og adskilde Mannan̄a Sonu. Þa sette hn̄ Folke-
nu Landamerke/Epter tølu Jsraels Sona.
Þuiat Hlutskipte DROTTINS er han̄s Folk/ og Jacob er sa Mæle Vadurin̄ han̄s B
Arftøku.
Han̄ fann han̄ j Eydemørkin̄e/vt i einum þurlendum og foreyddum stad/þar er Grææt-
ur var. Hn̄ flutte hann vm krijng/ꝛ gaf honum Løgmæl/Hn̄ vardueitte hn̄ lijka s̄ Siallð-
rid sijns Auga.
Lijka sm̄ Ørnen vtleider sijna Vnga/ꝛ flygur yfer þeim/Hn̄ vtbreidde sijnar Fiadrer/tok
þa vpp/ꝛ bar þa a sijnum Vængium.
DROTTIN leidde hn̄ ein̄samall/ꝛ þar voru onguer framande Guder medꝛ hm̄
Hn̄ liet hn̄ fara hætt a Jørdun̄e/og fædde hn̄ mꝫ Akursins Auexte/Og liet hn̄ siwga Hu-
nang vr Biørgunum/og Vidsmiør vr þeim hørdu Steinunum.
Smiørid af Kufienadenum/ꝛ Miolkena af Saudfienu/medꝛ þre Feitin̄e af Lømbunū.
Og þa feitu Hrwtana/ꝛ Kiarnhafrana mꝫ Nyrnafeitin̄e/ og Hueitenu/ Og dryckiade
hn̄ mꝫ skiæru Vijnberia Blode.
En̄ þa hn̄ tok at vera fullur og feitur/giørdist hn̄ lausllætur/Hn̄ er og ordin̄ Feitur/þyckur
og vppbolgin̄/Og hefur yfergiefed so þan̄ Gud sem skapade han̄/Hann hefur fyrerlited þad
Hellubiargit sijns Hialprædis.
Og hn̄ hefur reitt hn̄ til Vandlætingar/fyrer þa hinu Framande/Fyrer þær Suiuirding-
arnar hefur hn̄ egnt hn̄ til Reide.
Synder Þeir hafa offrad Dioflunum/ en̄ ecke þeirra eigen Gude.
Lydsins Þeim Afgudunum sem þeir þecktu ecke/Þeim nykomnum sem ecke voru ædꝛ/huerta ed yd-
rer Fedur heidrudu ecke. E
Þu yfergafst mꝫ Fyrerlitningu þat Hellubiargid sem þig liet fædast/ Og forgleymder þm̄
Gude sem þig skapade.
Og þa er DROTTIN sa þat/vard hn̄ reidur vid sijna Syne og Dætur.
Nokaner Og hn̄ sagde/Eg vil byrgia mitt Auglit fyrer þeim/Eg vil sia huersu þeim mun ganga
ad sijdustu/Þuiat þad er ein rangsnuen Kynkuij̄sl/þr eru þau Vantruudu Børnen.
Þeir hafa stygt mig mꝫ þui sem ecke er Gud/Og medꝛ þra Afgudadyrkan hafa þr reitt
mig til reide. Og eg vil þar i mot egna þa (til Vandlætingar) yfer þui Folke sem ecke er
Folk/ Medur einu Faun̄su Folke vil eg egna þa til Reide.
Þuiad Ellduriñ er vpptendradur i min̄e Reide/hn̄ skal ꝛ bren̄a allt til hins nedsta Heluij̄-
tis/Og hn̄ skal foreyda Landenu mꝫ sijnū Groda/ Og vppkueikia Elld i Fiallan̄a grūduelle.
Eg vil samansafna allre Ogiæfu yfer þa/Øllū mijnū Nefndarskeytū vil eg skiota æ þa.
Þeir skulu farast i Hungre/ꝛ foreydder verda af Køldusott ꝛ brædum Dauda/Eg vil sen-
da Dyra Tennur a medal þeira/og Høggorma Eitur.
Hid ytra skal Ofridar Suerdit foreyda þeim/og hid jn̄ra skielfing/bæde Vngmøn̄unum/
ꝛ Meyønum/ꝛ Briostbørnønum asamt mꝫ þeim grahærdu møn̄um.
Eg vil seigia/Huar eru þeir? Eg vil i burt taka þeirra Min̄ing/a medal man̄anna.
Ef ad eg fordadest ecke Reidena þeirra Ouina/ad þeirra Ouiner meige stæra sig þar vt
af/ꝛ mætte seigia/Vor magt er mykel/ꝛ DROTTIN hefur ecke giørt þta allt saman.
Þuiat þ er ettt Folk/þad sm̄ er Rædlaust/Og þar er eingin̄ Skilningꝛ i þeim.
Være so vel/ad þeir være hyggner/Og kyn̄e ad formerkia slijkt/so ad þeir vnderstæde þad
huad yfer þa ætte at koma.
Huernen geingur þetta til/þad ein̄ skal ellta Þusund af þeim/og tueir skulu sla tiu Þu- D
sunder a flotta? Er þat ecke so/at þra Hellubiarg hefur sellt þa? Og DROTTIN he-
fur yfergiefed þa.
Þuiat vort Biarg er ecke suo sem þra Biarg / Þess hins sama eru vorer Ouiner sialfer
Domarar.
Þuiat þeirra Vijntrie eru af Sodoma Vijnuide/ꝛ af þeim Akurløndum Gomorra/Þeir-
ra Vijnber eru Gall/þeir hafa beiskan̄ Vijnberia løg.

Þeir-

Þeirra Vijn er Drekaña Eitur/og grimrar Nødru gall.
Er þetta ecke [b] geymt hia mier/og inciglad i mijnum liggianda Fiesiod?
Hefnden er mijn/eg vil endurgiallda/A sijnum tijma skal þeirra Footur skridna/Þuiat tij-
men þeirra Ogiæfu er nalægr/z tekur miøg at flyta sier.
E Þuiad DROTTIN mun dæma sitt Folk/ og hñ mun myskunsamur vera yfer sijnum
Þienurum. Þui hñ mun alijta þat/at þeirra Kraptur er i burtu/z þ eirnen at vtgiørt er vm
þa/sem jnelukter og yfergiefner voru.
Og meñ munu seigia/Huar eru þeirra Guder? Þeirra Biarg s̄ þeir forlietu sig vppa.
Af huers Fornum þeir ætu þat Feita/z drucku þat Vijned af þra Dryckiar offre/Lætit
þa vppstanda z hialpa ydr/z veita ydur Hlijfd.
Siae þier nu/at eg er hñ alleina/z ad þar er eingiñ Gud vtan eg. Eg kañ til Heliar ad
leida z Lijf at giefa/Eg kañ at særa z ad græda/Og sa er eingiñ s̄ kuñe at frelsa vt af minne
Hende.
Þuiat eg vil vpphefia mijna Hond i Himineñ/Og vil seigia/Eg lifi eilijfligaña.
F Nær eg huesse mitt Suerd/ s̄ adra Eldding/ z mijn Hond tekur til at refsa/Þa vil eg hef-
na mijn aptur a Quinum mijnum/og endurgiallda þeim sem mig hata.
Mijn Skeyte sk eg drucken giøra af Blode/z mitt Suerd sk Kiøt suelgia/ Fyrer þeirra [c]
Blod sem i hel slegner eru/z fyrer Hertekningena/z þ Quinarins Høfud verdr alsbert.
Glediet ydr aller/þier sem erut hñs Folk/Þuiat hñ mun hefna Blodsins sinna Þienara/
Hñ mun hefna sijn a sijnum Quinum/z myskunsamligr vera yfer Landenu sijns Folks.
Og Moses kom/z talade øll orden i þessum Lofsøng fyrer Folksins Eyrum/ hñ z Josua
Son Nun. Þa Moses hafde nu vt talat allt þta til alls Israels Lyds/þa sagde hñ til þra/
Hofsetied øll þsse Ord i ydr Hiørtu/s̄ eg vitna i Dag fyrer ydr/z biodit ydar Børnū at þau
G vardueite z giøre allt huad hier seigist i þssu Løgmale. Þui þat er ecke eitt Hiegoma Ord til
ydar/helldur er þat ydart Lijf/z þat sama Ord mun leingia ydar lijfdaga/i þui Landenu/ sm̄
þier fared nu til yfer vm Jordan/til at eignast.
Þañ sama Dag talade DROTTIN vid Mosen/z sagde/Gack þu vppa þ Fiallet A-
barim/hæst vppa þad Fialled Nebo/ s̄ liggr i Moabitis Lāde/þuert yfer fra Jericho/ z sko-
da þ Landit Canaā/huert at eg vil giefa Israels sonū til eignar. Og þar sktu deyia a Fiall-
enu/þa þu ert þangat vppkomiñ/z safna þier til þijns Folks/Lijka s̄ þiñ Broder Aaron hañ
andadist a Fiallenu Hor/z safnade sier til sijns Folks / Þar fyrer at þier misgiørdut a mote
mier a mzal Israels sona/hia Mofmælis vatnenu i Kades/i þre Eydemørkiñe Sin / þt þier
helgudut mig ecke a mzal Israels sona. Þui þu skllt sia þ Landet þuert yfer fra þier/s̄ eg vil
giefa Israels sonū/Eñ þu skllt ecke koma þāgat.

[b] (Geymt) Þad er/Þeir trua ecke þyrr eñ þeir taka a/þad er þyrer þeirra Augum leynt Romano. 2. Ebre. 10.

[c] (Blod) Þad eru þriggia handa Plagur Suerdsins/ Su þyrsta er Mañfalled/ auñur Hertekningen/þridia ad þeirra Høfud skal werda bert/Þad er þra Kongsryke og Kiennemañskapur skal þra þm takast/huer ed merkist þyrer Høfud hæren

XXXIII

A ÞEsse er su Blessan/mz hūre at Moses Gudz madr blessade Israels børn ædr
eñ hñ deyde/z sagde/DROTTIN er komiñ af Sinai/z hñ er þm af Se-
ir vpprunniñ/Hñ birtist af Fiallenu Pharam/ z kom mz margar Þusunder
Heilagra. Til hñs hægre handar er eitt gloande Løgmal til þra. Hñ el-
skade Folked/Aller hñs Heilager eru i þiñe Hende / Þeir munu setia sig hia
þijnū Footū/ z munu læra af þijnū Ordū. Moses baud oss Løgmaled/
þre Arfleifdiñe Mañfiøldans Jacobs. Og hñ stiornade so s̄ vti einu Konūgligu Embætte/z
hiellt þm ædstu moñum Folksins til samans/z þm Kynkuijslum Israels.
Ruben sk lifa z ecke deyia/z hñs Alþyda sk fa vera Ruben
Þesse er su Blessañ Juda/z hñ sagde/DROTTIN heyre Raustena Juda/lættu hañ Juda
stiorna sijnu Folke/lættu hñs Magt mykla vera/Og lat hñ fa hialp a mote sijnū Quinum.
B Og hñ sagde til Leui/Þiñ Riettr z þitt Lios sk ba hia þijnum heilaga mañe/s̄ þu freista- Leui
der i Massa/þar et þier þrættudut hia mofmælis Vatnenu. Nū seiger til sijns Fodurs/z til
siñar Modr/Eg sie hñ ecke/z til sijns Brodurs/eg þecke hñ ecke/z til sijns Sonar/eg veit ec-
ke af hm̄/þr hielldu þijn Ord/z vardueittu þiñ Sattmala. Þeir mūu læra Jacob þin Rett-
inde/z Israel þitt Løgmal/Þeir sklu bera þ Reykelsi fyrer þijn Vit/z algiørt Offur vpp a
þitt Alltare. DROTTEñ blesse hñs Megn/ lat þier þocknast hañs Nāda verk/ Sūdr sla
þu þra Hrygg s̄ setia sig vpp a mote hm̄/z a þm s̄ hata hñ/so at þr reise sig ecke vpp.
Og til BenJamin sagde hñ/Þat hid Elskuliga DROTTINS sk bua tryggeliga/ BenJamin

[a] (Elskuliga) Þad er/Mustered og Jerusalem og Kongasetred war i BenJamins Landseign

Og

Og hũ skal alltijd hlijfa hm̃/ z hñ skal bwa a millum hn̄s Nerda

Ephraim Og til Joseph sagde hñ/ Hn̄s Lãd liggr i Blessan DROTtens/ Þar eru edla Auexter af Nimne/ af Dogginne/ z af þm diupunũ/ s par liggia vnder nidre. Þar eru edla Auexter af Solunne/ z edla fullgroinn Auoxtr af Tunglenu. Og af þm Nafiollunũ mot Austrenu / z af þm smahædunũ æfinligana/ Og edla Auoxtr af Jordunne/ z huad sem j henne er. Hn̄s Blessan sin̄ birtist i Kiodrenu kome yfer Josephs Høfud/ z yfer Huirfel þss Nazarei/ a mzal hans

Manasse Brædra. Hn̄s Fegurdarpryding er lijka s eins frũgietins Vxa/ z hn̄s Horn eru s eins Einhyrnings Horn/ Medr þm sømũ skal hñ steyta Folked til samans/ og allt til Landsins Enda. Þad eru Þusunder Ephraim/ og þær Þusunder Manasse.

Sebulon Og til Zebulon sagde hñ/ Gled þig þu Zebulon i þinnũ vtgãge. Og þu Jsaschar gled þig i

Jsaschar þijnũ Lãdtiolldũ. Þeir sklu kalla Folked vppa Fiallit/ z offra þr þui Rettlætesins offre. Þui þr sklu siuga þo yferfliotãliga gnægd Siafarhaffsins/ z þa nidr fæcktu Fiesiodunaj Sãdenũ

Gad Og til Gad sagde hñ/ Blessadr se Gud s vtbreider Gad/ Hñ liggr s eitt Leõ/ z ræner Armlegginn z Høfutskielena. Og hñ sa at hm̃ var giefet eitt Høfut z einn Læresad s at hulinn er/ sa ed kõ mz Folksins Høfdingiũ/ vtuegade DROTtens Rettuijse/ z hn̄s Riettdæme i Jsrael. D

Og til Dan sagde hñ/ Dan er eitt vngt Leon/ Hñ mun fliota af Basan.

Dan Og til Nephthali sagde hñ/ Nephthali sk hafa gnægd/ huad hm̃ vel lijkar/ z mũ saddr va

Nephthali af Blessan DROTTJNS/ A mot Vestrenu og Sudrenu/ sk hn̄s Eign vera

Asser Og til Asser sagde hñ/ Asser sk velsignast mz Sonũ/ Hñ sk sijnũ Brædrũ þacknæmr va/ z dyfa sijnũ Fæte i Vidsmior/ Jarñ z Kopar sk va a hn̄s skoføtũ/ Þijn Elle sk vera lijka sem þinn æsku Alldur

Þar er einginn Gud/ so s sa Gud rettdæmesins/ Nũ ed sitr a Nimnũ vppe/ hñ vere þin Nialp/ Hn̄s Dyrd er i skyunũ/ Þar ed er Gudz Bwstadr fra Vpphafinu/ z a mzal Armleggianna eilijfligana. Og hñ mun vtdrijfa þijna Ouine fyrer þier/ z seigia/ Verid eydelagder. Jsrael hñ sk vgglaus bwa/ Brunnur Jacobs skal vera a þui Lãdenu/ s Korn z Vijn er/ þar til mz sk hn̄s Nimen driupa af Dogg. Sæll ertu Jsrael/ Hũ er þinn lijke? Og þu Folk s at frelsast fyrer DROTtenn/ s er þinn Nialpar skiolldr/ z þitt sigurvinningar Suerd/ Þijner Ouiner sklu læckast/ enn þu skllt frambrũa a þra hædũ.

XXXIIII.

OG Moses gieck i burt af Vøllunũ þra Moabitis/ vppa Fiallid Nebo/ vppa

Deut. 3. þar hæstu hædernar Fiallsins Pisga/ jafngiegnt Jericho. Og DROTtenn A

synde hm̃ giøruallt Landit Gilead/ allt til Dan/ z giøruallt Nephthali/ z E-

Gen. 12. 15 phraim z Manasses Lãd/ z giøruallt Lãdit Juda/ vt til hins ysta Naffsins/

z i mot Sudrenu/ z þ slietta Vijdlendit giegnt Jericho þm Palmuidar stad-

num/ allt til Zoar. Og DROTTJN sagde til hn̄s/ Þetta er þad Landid

sem eg hefe suarid Abraham/ Jsaac/ z Jacob/ z sagt/ Eg vil giefa þijnu Sæde þat/ Þu hefr B

nu sied þad mz þinum Augum/ Enn þu skllt ecke ganga hier yfer vm.

Og Moses sa Þienare DROTTJNS andadist þar i þm sama stad/ i Moabitis Lãde/

Moses andast þyrsta Dag Martij Anno Mundi Mmcccccxciij / Fyrer Christi hingatburd Mcccclxviij

epter Orde DROTTJNS. Og hñ jardade hñ i einnũ Dal i Moabitis Lãde/ þuert yfer

fra þui Hwsenu Peor/ z einginn veit enn nu af hn̄s Grøf/ allt til þessa dags. Og Moses var

Hũdrad z tuttugu ara gamall þa hñ andadist/ Eige glaptist hm̃ Syn/ z ei minkade hm̃ hn̄s C

Mannskapur. Og Jsraels Børn grietu Mosen/ i þriatijge Daga/ a þm sliettu Vollunum

i Moabitis Lãde/ þar mz þa fullkomnadist Harmsins z þr hrygdar dagarn epter Mosen.

Og Josua Sõ Nun vppfylltist af Vijsdoms anda/ Þuiat Moses hafde lagt sinar Hendr

yfer hann/ Og Jsraels syner hlyddu hm̃ / z giørdu so sem DROTTJN hafde bodit Mose.

Og þar reis einginn suoddan Prophete sijdar meir vpp i Jsrael s Moses/ huern ed DROT- D

TJN so þeckte fra Auglite til Auglits/ fyrer allra handa Takn og Dasemdar verk/

s þ DROTTJN sende hñ til at giøra i Egiptalande/ a Pharao og øllum

hans Þienørum/ og a øllu hn̄s Lande/ z fyrer allskyns maktar Hønd/ z

† Skelfing mykla r † Sioner/ s Moses giørde fyrer augsyn alls Jsraels.

Ending hinnar Fimtu Moses Bokar

I.

A
OG þad skiede/ þa Moses þion Drottens var andadur/ þa sagde DROTTIN til Josua sonar Nun/ huer ad verid hafde Moses þienare/ Moses miñ þion er andadur/ Þar fyrer tak þig
vpp/ ⁊ far yfer þessa Jordan/ þu ⁊ allt þetta Folk/
i þat Land sem eg gaf þeim Israels sonum. Og
eg hefe giefed ydr alla þa stade sem þier komid Footum a/ so sem eg adr sagde til Mosen. Fra Eydemørkinne og þessu Fialle Libanon/ allt ad þui mikla Vatne Euphrates/ allt Hetithers Lãd/ jñ til þess stora Vesturhafs/ sk vera ydars Lands vm merke. Deut. 11.
Eingiñ skal standa i mote þier/ alla þina Lijfdaga.
Eg vil vera mz þier/ lijka so sem eg var mz Mose/
B Og eige vil eg yfergiefa þig/ ⁊ ecke helldr vijkia fra
þier. Vertu Hughraustur ⁊ oefadur/ þui þu skallt
skipta Landenu mz þessu Folke/ huert eg soor þeirra Forfedrum ad giefa þeim.
Vertu þar fyrer ørugg ⁊ miøg Hughraustr/ so ad þu halld^s^ ⁊ giører alla hlute ept^r^ Løgmalinu/ þui sem miñ þienare Moses baud þier. Vijk þu þar eige fra huerke til hægre nie
vinstre handar/ So þu kuñer at høndla forsialliga i øllum þm hlutum sem þu skallt giøra.
Og lat þssa Løgmæls bok ecke koma fra þijnu Muñe/ helldr jdka þu hana Dag ⁊ Nott/ So Deut. 12. 17.
þu meiger hallda ⁊ giøra alla hlute þar epter/ so s̃ skrifat er j heñe. So skal þad luckast þier
vel/ i øllu þui þu giører/ Og þu munt forsialliga kunna þier at hegda/ Sia þu/ eg hefe bodid
þier/ at þu siert Hughraustur og styrckur/ Ottast ecke/ ⁊ vert ecke hræddr/ Þuiat DROTT-
C IN þiñ Gud er mz þier/ i øllum þeim hlutum sem þu skallt giøra.
Epter þetta baud Josua Folksins Høfdingium/ ⁊ sagde/ Fared vm allar Herbwdernar/ og
skiped Folkenu/ ⁊ seiged/ Tilbued ydur vister/ Þuiad þier skulud ferdast yfer vm þssa Jordan
epter þria Daga/ so ad þier jnnkomid og eignist þad Landit sem DROTTIN ydar Gud
mun giefa ydr.
Og Joseph sagde til þeirra Ruben sona/ Gad sona/ ⁊ til halfrar Manasses Kynkuijslar/
Miñist a þau Ord sem Moses þienare DROTTINS talade til ydar ⁊ sagde/ DRO- Num. 32.
TTIN ydar Gud hefur veitt ydur Huijld/ og giefed ydr þetta Land. Latid ydar Kuinnur/
Børn og Busmala/ blijfa epter i Landenu/ þui sem Moses hefur giefed ydur þessumeigenn
Jordanar/ Enn þier skulud ganga alvopnader fyrer ydrum Brædrum/ aller þier sm̃ vopnfæ-
D rer erut/ og hialpa þeim/ Þar til at DROTTIN giefur ydar Brædrum Huijld/ lijka so sm̃
ydur/ ad þeir eignist Landid þad DROTTIN ydar Gud skal giefa þeim/ Þa skulu þier
snua aptur i ydart Land/ sm̃ Moses Gudz þienare gaf ydr til eignar hinumeigen Jordanar/
mote Austre.
Og þeir suørudu Josua/ og søgdu/ Vier vilium giøra allt þat sm̃ þu hefur bodid oss/ suo ⁊
vilium vier fara huert sm̃ þu sender oss. Og so sem vier vorum Mose hlyduger/ so vilium vier
hlyda þier/ Vere ad eins DROTTIN Gud þiñ mz þier/ lijka sem hñ var mz Mose. Huer
sem er þijnum Muñe ohlydugr/ og ecke hlyder þijnum Ordum i øllu þui þu bydur oss/ sa skal
deyia/ Vert þu ad eins Hughraustur og styrkur.

II.

A
ENN Josua son Nun sende leyneliga tuo Niosnarmeñ af Sitim/ og sagde/
Farid og skodit Jericho. Þeir foru af stad/ og komu jñ i hws eiñrar Skiækiu sem hiet Rahab/ ⁊ toku sier þar Herberge.
Þa var þetta sagt Kongenum af Jericho/ Sia/ a þessare Nottu eru komner hingad meñ af Israels sonũ/ ad skoda Lãded. Þa sende Jericho Kongr

Sendemenn bod til Rahab/ og liet seigia henne/ Sel fram þa menn sem komner eru til þin i þitt Hws/
ena þui þeir eru komner hingat at niosna vm Landit.

Enn kuinnan for at fela bæda mennina/ z sagde/ Nier komu menn jnn til min/ enn eg vissa ei-
ge huadan þeir voru. Og sem myrkt var ordit/ og mote þui at Borgarhliden skylldu aptur B
lwkast/ þa struku þeir vt/ so eg veit ecke huert þeir sneru/ Farid sem skiotast epter þeim/ þa meige
þier na þeim. Enn hun liet þa stiga vppa Þaked/ z falde þa vnder Horhaalmenum/ sem hun
hafde breitt a Þaked/ Enn Mennerner sokktu epter þeim a veiginn til Jordanar/ til Feriustada-
rins/ Enn sem þeir voru vtfarner sem leita attu/ þa voru Borgarhliden apturlæten

Og ædur enn þ mennerner lægdu sig til Suefns/ for hun vpp til þra a þaked/ z sagde/ Eg veit
ad DROTTIN hefur giefet ydur þetta Land/ Þuiat ein Hrædsla er fallen yfer oss ydar
vegna/ og aller Landsins innbyggiarar bera kuinda fyrer ydar til komu. Søkum þess at vier
Exod. 14. hofum heyrt/ huersu at DROTTIN þurkade Vatned fyrer ydr i þui Rauda hafe/ þa þier
Num. 21. forut af Egiptalande/ Og so lijka/ huad þier giørdut tueimur Kongum Amoritis Sihon og
Og/ hinumeigen Jordanar/ og huernen þier eydeløgdut þa. Og vpp fra þui vier heyrdum
þetta/ þa er ædra komen i vor briost/ z þar er einginn Hreyste i nockrum manne vegna ydar tilko
mu/ Þuiat DROTTIN ydar Gud er einn Gud/ bæde a Himnum vppe og a Jordu nidre
Josu. 6. So sueried mier nu einn Eid fyrer DROTTNI/ ad so sem eg framde Myskunn vid yckr/ Þa C
veitid og so Myskun minu Hwse/ og mijns Fødurs hwse/ Og giefet mier eitt vijst Merke/ ad
þid viliet læta minn Fødur/ mijna Moder/ og mijn Syskin lifa/ z allt þat þeim tilkiemur/ og
frelset so vorar Sæler fra Daudanum. Mennerner suørudu henne/ Ef vier giørum ecke My-
skun og sannleik vid þig/ þa DROTTIN giefur oss þetta Land/ Þa skulu vorar Sæ-
1. Reg. 19. ler deyia fyrer ydr/ so framt sem þu lætur ecke þetta Efne i Liose.
Act. 9 Sijdan liet hun þa siga j Feste ofan fyrer Mwrenn/ vt vm eitt Vindauga/ þt hennar Hws stod
a Borgarueggnum/ z hun bio i Mwrnum. Og hun sagde til þeirra/ Farid vppa Fialled/ og
felit yckur þar i þria Daga/ so þeir mæte yckr ecke sem yckar foru at leita/ þar til þeir koma ap
tur/ sijdan meige þid fara yckarn Veg.

Mennerner suørudu henne/ Vid vilium vera frialser af þessum Eide/ sem þu hefur tekit af
ockur/ ef þu heinger ecke þessa rauda Feste vt vm þitt Vinduga/ i huerre þu læst ockur nidr
siga/ þa vier komum i Landit/ z so/ hafer þu ecke saman kallad i þitt Hws þinn Fodur þijna
Moder/ þijna Brædr z þitt allt Fødurs Hws. Og ef nockur geingr vt af þijnu Hwsdyrum/ D
hans Blod skal vera yfer hans Høfde/ enn vid vilium vera saklauser. Enn leggist ein Hønd vpp-
a nockurn þann sem er i þijnu Hwse/ þa skal þeirra Blod koma yfer vort Høfut. Enn verde so
at þu vtberer þesse vor Efne/ þa vilum vier vera Frialser af þessum Eide/ sem þu hefur tek-
ed af ockur. Hun suarade/ Verde so sem þid seiged/ Og epter þetta liet hun þa fara/ Og þr
geingu af stad/ Og hun hnytte þeirre raudu Festinne j Vindugat.

So geingu þeir nu sinnar leidar/ z komu a Fialled/ og tøfdu þar i þria Daga/ þar til þeir
komu aptur sem þeirra høfdu leitad/ Enn þeir høfdu leitad epter þeim i allar ætter/ z fundu hu-
ge. Sijdan sneru þesser tueir menn aptur/ z geingu af Fiallenu/ z foru yfer vm / og komu til
Josua sonar Nun/ z søgdu honum fra øllum hlutum sem giorst høfdu/ z søgdu til Josua/ DR-
OTTIN vor Gud hefur giefed allt Landit i vorar hendur/ og Landsins aller Innbyggiarar
eru felmsfuller fyrer oss.

III.

G Josua stod vpp miøg snemma Morguns/ og þeir ferdudust fra Sittim/ z ko- A
mu til Jordanar/ hann og aller Israelis syner/ z voru þar vm Nottena/ ædur þr
fære yfer vm. Enn þrimur døgum þar epter geingu Høfuds mennerner vm
Josua kiemur ad Jordan
allar Herbwdernar/ budu Folkenu og søgdu/ Þegar þier siaed DROTT-
INS Gudz ydars Sattmalans Ørk/ og Prestana af Leuitonum berande
hana/ Þa dragid vt huer af sijnum stad/ z fylgit henne epter. Þo so ad þar sie
tueggia þusund alna rwm/ i millum ydar z hennar/ Þier skulud ecke ganga miøg nærre henne/
so ad þier meigid vita huern veg þier skulut fara/ Þui þier hafed ecke fyrr geingit þennann veg.

Og Josua sagde til Folksins/ Helgit ydur/ þuiat DROTTIN mun giora Dasemdar B
verk a Morgun a medal ydar. Og hann sagde til Prestanna/ Berid Sattmalans Ørkena og
gangid vndan Folkenu. Og þeir toku Ørkena z bæru hana vndan Folkenu. Og DROT-
TIN

TIN sagde til Josua/ A þessum deige vil eg taka til ad mykla þig fyrer øllum Jsrael/ Suo
ad þeir skulu vita/ ad so sem eg var mz Mose/ so lijka vil eg & vera med þier. Og biod þu
Prestunum sem bera Sattmalans Ørkena & seig/ Þa þier stijged fyrst j Jordanar Vatn/ þa
standit þar kyrrer.
C Og Josua sagde til Jsraels Sona / Komed hingad/ og heyred DROTTINS ydars
Gudz Ord. Og hn̄ sagde/ Þar af skulu þier vita/ ad sa lifande Gud er a medal ydar/ og ad
hn̄ skal vtdrijfa fyre ydr þa Cananeos/ Heteos/ Heuiteos/ Phereseos/ Gergositeos/ Amoreos/ &
Jebuseos. Sia/ Sattmals ørk hañs sem rædur yfer alla Verølld/ hun skal fara vndann
ydur j Jordan/ So taked nu tolf menn af Jsraels ættkuijslum/ sinn Mañ af huerıu̅ Kynþætte.
Og þa Prestarner sem bera DROTTINS Sattmalans Ørk/ sem Drottnar yfer
allre Verølld/ drepa sijnum Fotum i Jordans Vatn/ Þa skal Vatned skiliast ad/ þ s reñur
ofan at/ & safnast saman i eitt/ i Jordan.
Enn sem Folked for nu af sijnum Tialldbwdum/ & þeir skylldu reisa yfer Jordan/ & Prest-
D arner bæru Sattmalans Ørkena fyrer Folkenu/ & komu at Jordan/ so ad þeir drapu sijnum
Fotu̅ i Vatnit (Eñ a Jordā fyllde allañ siñ farueg vppa Backa/ vm allañ Kornskurdartijman)/
þa nam Straumurinn stadar sa sem rañ ofan at/ og þrwtnade saman i eina Hæd/ miøg
langt fra Folkenu þess stadar sem liggur vid Zarthan/ Enn Vatned Ariñar fyrer nedan
fram rañ til Hafsins/ allt i sallta̅ Sio/ & þornade vpp mz øllu/ & rañ i burt. So gieck Folk
ed yfer vm gagnuart Jericho. Eñ Prestarner s bæru DROTTINS Sattmals Ørk/
stodu kyrrer/ mitt i Jordan/ a þurrum Footum/ Og allt Jsraels Folk gieck þurrum Footu̅ yfer
vm/ þangad til ad allt Folked var yfer vm Jordan komid.

(Jordan) Þesse Historia merker þad/ Ad Christus/ huern Postularner i Euangelio þramsetia fyrer oss/ og bera vndan oss/ hn̄ sie sa sem oss leide i Himerijke/ tijgiegnum þurra Jordan/ huer ed þo war full vpp a Backa/ þad er/ Løgmalet huert ed mz Verkunu̅ þiaer oss/ og at þreynger/ þad lætur vndan fyrer Euangelium/ suo ad vorar Samuiskur eru þyrer Løgmalenu gladar/ ohrædd-ar og wgglausar/ og epterþylgia Christo allt eina i Trunne et c.

IIII.

A OG DROTTIN sagde til Josua/ Vtuelied tolf menn/ eiñ af huerre ætt-
kuijsl/ & biodit þeim & seigid/ Takid vpp tolf Steina af Jordan/ vr þm sama
stad sem Prestarner standa a/ & berid þa Steina yfer vm mz ydur/ & berid þa
i þann stad sem þier skulud vera þssa Nott.

Tolf Steinar vppreister til minningar Deut. 27.

Þa kallade Josua tolf meñ/ sem til voru skickader af Jsraels Sonum/ siñ
af huerre ættkuijsl/ og sagde til þeirra / Gangid yfer vm fyrer DROTT-
INS Ørk/ mitt i Jordan/ og take sinn Stein huer ydar a sijnar Axler/ epter ættartølu Jsra
els Sona/ So þeir sie til merkis/ a millum ydar. Þa ydar Børn spyria sijna Fedr hier ad/
& seigia/ Huad þyda þesser Steinar hier? Ad þier meiged þa seigia þm/ huersu Aen Jor-
dan skildest ad fyrer Gudz Sattmals Ørk/ þa þeir geingu þurru̅ Footum yfer vm Jordan/
Ad þesser Steinar sie Jsraels Sonum til æfinligrar Miñingar.
B Þa giørdu Jsraels syner sem Josua baud þeim/ & baru þa tolf Steina mitt vr Jordan/ so
sem DROTTIN sagde til Josua/ epter ættkuijslatølu Jsraels sona/ & bæru þa mz sier yfer
vm/ allt til þess stadar sem þeir lau vm Nottena/ & lietu þa þar vera. Og Josua vppreiste
tolf Steina mitt i Jordanar Farueg/ þar s Prestaña Fætr stodu/ s bæru Sattmalans ørke-
na/ & þeir eru þar eñ nu a þessum Deige. Þuiad Kieñemennerner þeir sem bæru Ørkena/
stodu mitt i Jordan/ þar til ad þat var allt fullkomnat sem DROTTIN hafde bodit Jo-
sua ad seigia til Folksins/ suo sem Moses hafde ædur bifalad Josua/ Og Folked hradade sier
& gieck yfer vm.
Enn þegar Folked var nu allt saman yfer vm komid/ þa for og Ørk DROTTINS Num. 32.
C yfer vm̄/ og Prestarner vndan Folkenu. Eñ þr Syner Ruben & Gad & helften af Manasses
kyne/ geingu vopnader fyrer Jsraels sonum/ so sem Moses hafde sagt til þeirra/ nær fiorutij-
ge Þusunder/ bwner til Bardaga/ og þeir geingu fyrer DROTTNI til ad strijda/ a vø-
llu̅ Jericho. Og a þm Deige giørde DROtteñ Josua vegsamligañ fyrer øllu̅ Jsrael/ & þr
ottudust hn̄ so sm̄ þeir ottudust Mosen alla hn̄s Daga.
Og DROTTIN sagde til Josua/ Biod þu Prestunum/ þeir s bera Vitnisburdar ør-
kena/ ad þeir stijge vpp vr Jordan. Og Josua baud þeim þat/ & sagde/ Gangid vr Jordan.
Og þa Prestarner sem bæru DROTTINS Ørk komu vpp vr Jordan/ og stigu a þurt
D Land sijnum Footum/ þa fiell Aen jafnsnart apftur i sinn Farueg/ & rañ so full vppa Backa
sem ædur. Og þetta skiede þañ tiunda Dag i þeim fyrsta Manade/ ad Folked stie vpp vr

Jordanar Straumur kiemur aptur i sinn Farueg

Israels sonu

Jordan/ z sette sijnar Herbwder i Gilgal/ fyrer Austan Borgena Jericho.

Josua vpprei ser tolf Steina til eilijfrar Miñingar
Exod. 14.

Og Josua sette þa tolf Steina vpp i Gilgal/ sem þeir toku vr Jordan/ z sagde til Israels D
sona/ Þa ydar Børn spyria sijna Fedr sijdar meir/ z seigia/ Huad merkia þsser Steinar? Þa
skulu þier kuñgiøra þm þat/ z seigia/ Israels Syner geingu þurrum Footum yfer vm Jor-
dan/ a þm tijma þa DRottē ydar Gud liet Ana Jordan þurkast fyrer ydr/ þar til þier ko-
must yfer vm/ so sem DROTTIN ydar Gud giørde i rauda Hafe/ þa hn̄ þurkade þad og so
fyrer oss/ so leinge sm̄ vier geingum þar yfer vm/ So at allt Folk a Jørduñe meige vidurkieña
Hønd DRottens/ huad megtug hn̄ er/ So at þier alla tijma ottist DROTTIN ydr Gud.

V.

Josua vmsker Israels Sonu

NN a þeim tijma sem þeir aller Kongar Amoritarum/ sm̄ biuggu i Vestur A
ætt Ninumeigen Jordanar/ og so aller Kongar Cananitarum/ mz Hafenu
heyrdu þat/ at DROTTIN hafde þurkat Jordan fyrer Israels Folke/ a
medan þeir geingu þar yfer/ þa ædrudust þeirra Hiørtu/ suo ad eingen hug-
hreyste var mz þeim/ fyrer Israels Sonū.

a (Steinknijfa) Þad er/ huassa so sem a Steine bijnda

Og a þeim tijma sagde DROTTIN til Josua/ Giør þier a Stein-
knijfa/ og vmskier Israels sonu i añat sinn. Og Josua giørde sier Steinknijfa/ og vmskar
Israels syne a þeirre Hæd Aralot. Og þesse er Søken þar til/ þui Josua vmskar allt Kall-
kyns i Israel sm̄ komid var af Egiptalande/ Þuiat allt Strijds folk var andad i Eydemørku
a veigenum/ þa þeir foru af Egiptalande/ Þuiat allt þat Folk sem vtgieck þadan/ var vmsko B
red. Eñ þ allt Folk sm̄ fæddist i Eydemørkinne/ medan þeir voru a Veigenum fra Egipta-
lande/ var ecke vmskorid. Þui Israels syner geingu Fiorutijge Aar vm þa Eydemørk/ þang-
ad til ad allt þ Strijds folk sm̄ kom af Egiptalande var dautt/ Þuiat þeir hlyddu ecke Raust
DROTTINS. So s̄ DRottē hafde suarid þm/ at þeir skylldu ecke sia þ Land/ s̄ DR-
OTTEN sor þeirra Fedrū/ at giefa oss eitt Land þar sm̄ Miolk z Hunang iñe flytr. Þeir-
ra Sonu sem vpp voru komner i þeirra stad/ þa alla vmskar Josua/ Þui þr høfdu Yferhwd/ C
og voru ecke vmskorner a veigenum. Og sem Folket var allt saman vmskorid/ þa voru þeir
kyrrer i þeim sama stad i Herbwdunum/ þar til Saar þra voru groen.

Gilgal

Og DROTTEN sagde til Josua/ J Dag hefe eg tekid Egiptskra manna Brixle fra
ydur/ Og þesse stadr kallast Gilgal allt til þessa Dags.

Paskahatijd at halld

Og sem ad Israels Syner høfdu Herbwder sijnar j Gilgal/ þa hielldu þr Paska a Vø-
llum Jericho/ þañ fiortanda Dag Manadarins at Kuellde. Og ætu af Landsins Korne/
a odrū Paska deige/ sem var/ osyrt Braud/ og steikt Aux/ a þeim sama Deige / Þadan i fra

Man þrytur

þraut Man/ a þeim ødrum Deige/ sem þeir ætu af Landsins Korne/ suo Israels Folk hafde D
ecke þadan i fra Man/ helldr ætu þr af Canaans Landz Korne a þssu sama Aare

Madr birtist Josua

Og þat skiede so/ þa Josua var hia Jericho/ at hn̄ vpplypte sijnum Augum/ og hañ sa at
þar stod Madr gagnuart honum/ mz brugdnu Suerde. Og Josua gieck til hañs/ og sagde/
Ertu af voru Lide/ eda vorra Ouina? Enn hañ suarade og sagde/ Nei ecke/ Helldur er eg
Høfdinge Drottinligs Hers/ og em nu komiñ. Þa fiell Josua til jardar a sitt Andlit/ tilbad
hn̄/ z sagde/ Huad seigr minn Herra til sijns Þienara? Eñ Høfdingeñ yfer Gudz Her sagde
til Josua/ Drag þijna Sko af þijnū Fotū/ þui þesse stadur er heilagur sem þu stendur a. Og
Josua giørde so.

VI.

Jericho
Josua 24.

NN Jericho var læst/ z rambyggeliga byrgd fyrer Israelis sonū/ so at eingiñ mætte A
þar komast vt nie jñ. Og DRottē sagde til Josua/ Sia þu/ eg hefe giefet Jeri-
cho mz heñar Konge og øllum Her i þijnar Hendur. Læt allann þinn Her
ganga i kringum Stadeñ einu sinne a Deige/ og giør so i sex Daga. Enn a þeim
siøūda Deige/ þa lat Prestana taka þa siø Fagnadarærs Lwdra fyrer Orkiñe/ z gāge a þm
siøunda Deige siø sinnum i kringum Stadiñ/ og læt Prestana þeyta Lwdrana. Og þa
blæsid er i Fagnadar ærs Hornen/ og þier heyret Dynen/ þa skal allt Folket giøra eitt mi-
ket Herop/ Þa munu Stadariñs Mwruegger hrynia nidr/ Og Folked sk falla jñ i Stadeñ/
sier huer þar strax sem hañ er staddur.

Sÿdan kallade Josua Prestana/ ꝛ sagde til þeirra/ Berid Sattmals Ørkena/ ꝛ skicked siø
Presta til at bera siø Fagnadar ærs Lwdrana/ vndā Ørk DROTTINS. Og hñ sag-
de til Folksins/ Farid ꝛ gangid j kringū Stadeñ/ og sa huer sem vopnadur er gange hñ fram
B vndā Ørk DROTTENS. Og sem Josua hafde sagt þetta til Folksins/ þa bæru þeir
siø Prestar þa siø Fagnadar ærsins Lwdra fyrer Ørk DROTTENS/ geingu og þeyttu
Lwdrana/ ꝛ Sattmals ørk DROTTENS fylgde epter/ Og þr sem Nerklædder voru/
geingu vndan Prestunum/ þeim sem Lwdrana þeyttu / eñ øll Alþyda øñur epterfylgde Ør-
kinne/ og bliesu i sijnar Bæsuner. Eñ Josua baud Folkenu og sagde/ Þier skulut ecke gio-
ra nockut hareyste/ ꝛ lætid ecke heyra til ydar ꝛ ecke eitt ord af ydar Muñe/ fyrr eñ a þm Dei-
ge at eg seige til ydar/ æpid eitt Nerop/ so skulu þier æpa eitt almñt Neroop

So gieck nu Ørk DROTTENS einu siñe i kringum Borgina/ ꝛ kom aptr i Nerbw-
dernar/ ꝛ var þar. Þui Josua plagade ad vera ærla vppe a Morna/ Og Prestarner bæ-
ru Aurk DROTTENS. Og þeir siø Prestar bæru þa siø Fagnadar ærs Lwdra vn-
dan Aurkinne/ ꝛ geingu so þeytande Lwdrana/ Eñ þr sem vopnader voru geingu fyrer þeim/
Eñ Alþydan øll gieck epter Aurk DROTTENS/ og bliesu j sijna Lwdra. Þeir geingu ꝛ
so þañ annann Dag eitt sinn vm Stadiñ/ og komu i Nerbwdernar aptur/ Suo giørdu þeir i
sex Daga.

Enn þañ siøunda Dag/ stodu þeir ærla vpp/ i Døgun / ꝛ geingu i kringum Stadeñ siø Josu. 2.
siñū/ epter sama hætte ō ædur/ so þr geingu siø siñū a þßū einū Deige i kringū Stadiñ. Og
a þeirre siøundu reisu/ sem Prestarner bliesu i sijnar Bæsunur/ þa sagde Josua til Folksins/
C æped eitt Nerop/ þui DROTTIN hefur giefed ydur Stadeñ. Eñ þesse Stadr ꝛ allt þat Josu. 7.
sem er i honum/ skal vera Bañfært fyrer DROTTNE. Skiækan Rahab skal alleina
sijnu Lijfe hallda/ ꝛ aller þr sem eru i heñar Hwse/ þui hun fal þa Sendemenn/ sm̄ vt voru
sender af oss. Enn einskostar vakted ydur fyrer þui banfærda/ so þier banfæred ecke ydr sialfa
ef þier taked a þui nockru sem bøluad er/ þa banfærast Jsraels Nerbwder þar mz og koma i
Olucku. Enn allt þat Silfur ꝛ Gull/ so ꝛ lijka Koparkier ꝛ Jarnkier/ þat skal vera hei-
lagt fyrer DROTTNE/ so þat meige vera Herrans Fiesiodur.

Og Folked æpte eitt miked Nerop/ ꝛ bliesu i Lwdrana. Enn sem allt Folked heyrde Lwd-
rana gialla/ þa giørde Almugeñ eitt miked Nerop/ Og Mwrueggerner vm Stadeñ hrūdu ni- Mwruegger
dur allt vm kring/ so Folked mætte ganga j Stadiñ þat giegnsta sem huer var staddr. Og Jericho hrynia
mz þuilijkum hætte vnnu þeir Stadiñ/ og foreyddu øllu þui sem i Stadnum var/ mz Suerds nidur
eggium/ bæde Mønnum og Konum Vngum og gømlum/ hier mz Nautum og Saudum og
Osnum.

D Sÿdan sagde Josua til þrra tueggia Mañā ō sender voru at niosna vm̄ Landit/ Fared i Rahab
Hws þeirrar Lausakonu/ og leided hana vt þadan/ mz øllu þui sem henne tilkiemur/ so ō þid
hafed mz Eide lofad. Og þeir sømu Niosnarmeñ geingu strax þangat/ ꝛ leiddu Rahab vt/ ꝛ
so hennar Fødur og Modr/ hennar Brædr/ og allt þad sm̄ heñe tilkom mz allre sinne ætt/ ꝛ lie-
tu hana vera/ fyrer vtan Jsraels Nerbwder.

Enn Borgena alla vppbrendu þeir mz Ellde/ og allt þad sem i henne var/ Vtan Silfur Rahab byr
ꝛ Gull Kopar og Jarn/ þat løgdu þeir i Fiesiodeñ/ i Hws DROTTENS. Eñ Josua medal Jsrael
liet Rahab þa Portkonu og heñar Fodurhws lifa/ og allt þat henne tilheyrde. Og hun bio
a millum Jsraels/ jñ til þessa Dags/ Þar fyrer ad hun fal þa Sendeboda/ sem Josua hafde
vtsendt ad niosna vm Landet.

Og a þeim sama tijma soor Josua og sagde/ Bøluadr sie sa madr fyrer DROTTNE/ 3. Reg. 16.
sem vppreiser og bygger þeñann Stad Jericho. Þegar hñ leggr hñs Grunduoll/ þa gillde
þat hañs Frumgietna son/ enn þegar hañ setur hañs Port / þa koste þat hañs yngsta Son.
So var nu Gud med Josua/ og vm øll Lond barst hañs rykte.

VII.

A ENN Jsraels syner saurgudu sig a þui enu bañfærda/ Þuiad Achan Son Charmi/ Achan tekur
sonar Sabdi/ sonar Serah/ af ætt Juda/ tok nockut af þui sem bannfært var/ Þa aþ Herþangenu
gramdist Reide DROTTENS yfer Jsraels Syne.
Enn sem Josua nu vtsende menn fra Jericho mot Ai/ sem ad liggr hia Beth-

Auen austur fra Bethel/ og sagde til þeirra/Farit vpp z skodit Landit. Og þa þeir voru
vppfarner/og høfdu skodat og Njosnad Ai/ þa komu þeir aptur til Josua z søgdu honum/
Læt ecke allt Folked fara vpp þangad/ og ecke meir helldr eñ tuær eda þriar Þusunder ma-
nna/ad þeir fare og slae Ai/suo ad allt Folked omake sig ei þangad/ Þuiat þar er eitt fætt
Folk fyrer. So skickade Josua til þriar Þusunder manna af Strijdsfolkenu. Eñ sem þeir
komu vpp/ fludu þeir fyrer Borgarmøñum Ai/ so at þr slou sex og þriatijge meñ af þm/
og ræku þa fra Portunum allt til Sabarim/ z slou margañ Mañ til daudz a veigenum/ þa
kom ædra i Folksins Briost/ og þeirra Hiertu þidnudu sem Vatn.

Sem Josua heyrde þetta/hreif hñ sijn Klæde/og fiell fram̃ a sitt Andlit til Jardar/fyrer
Ork DROTtens/allt til Kuellds/z Olldungarner Jsrael/z iusu Molldu yfer sijn Høfud.

Josua staddr i storre Neyd og Angist kallar til Gudz

Og Josua sagde/ DROTten DROTTen/Þui leidder þu þetta Folk yfer Jordan til
þess ad giefa oss i hendur þeirra Amoritis/ad þr foreyde oss? være suo vel ad vier hefdum verid B
kyrrer hinumegen Jordanar/sem vier vorum. Auñ DROTTEN/ Huad skal eg seigia/
med þui at Jsrael snyr bake vid sijnum Ouinum? Þegar ad Cananei og aller Landsins jñ-
byggiarar spyria þetta/Þa munu þeir vmkringia oss/og afmæ vort Nafn af jørduñe/Huad
villt þu þa giøra vid þitt hid mykla Nafn?

Þa sagde DROTTEN til Josua/Statt vpp/Þui liggur þu sofram̃ a þijna Asionu?
Jsrael hefur syndgast/og hefur yfertrodit minn Sattmala sm̃ eg baud þeim/Þar mz toku þr
af þui Bañfærda/stælu og leyndu af/og løgdu þat i millum sinna Fiarhluta. Jsraels syner
gætu ecke stadit i mote sijnum Ouinum/helldur vrdu þeir at bakhuerfast sijnum Ouinum/Af
þui at þeir eru j Bañe/Eg vil ecke hier epter vera mz ydur / ef þier afmacd ecke þad Bann i
fra ydur.

Statt vpp/z helga þu Folked/og seig þui/Helgid ydur til Morguns. Þui so seiger DR-
OTTEN Gud Jsraels/ Bann er a medal þijn Jsrael/ og þui gietur þu ecke staded i mote C
þijnum Ouinum/þar til at þier skiliet þetta Bañ fra ydur. Og þier skulut koma snemma hin
gad/ein ættkuijsl epter adra/Og huer sa Kynþattur sm̃ DROTTEN auijsar/ skal þa ko-
ma fram̃/ein Kynslod epter adra/Og huer su Kynslod s̃ DROTteñ ahitter/skal koma fram̃
huort eitt Hws epter þat annad/Og huert þat Hws sem DROTTEN vijsar a skal komæ
fram̃/ einn Hwsbonde epter añann. Eñ sa sem fundeñ verdur i Banne/sa skal brennast i
Ellde mz øllu þui sem hañ hefur/ Søkum þess at hañ braut Sattmala DROTTENS/z
giørde eitt Heimskupar i Jsrael.

Josua ransakar huer misgiört hefur

Josua stod vpp snemma Morguns/ z leidde fram̃ Jsraels Kynþattu huern epter annañ/z
kom Hlutur a Kyn Juda. Og sem hñ leidde ætt Juda fram̃/þa fiell hluturiñ yfer Serahi-
ters Kynslod. Enn sem Serahiters Kynslod kom fram̃ / huert Hws epter annad/ þa Fiell
Hlutur yfer Sabdi. Og sem hñ leidde sitt Hus fram̃/huern Hwsbonda epter añann/þa fiell
hlutur yfer Achan Son Charmi/ Sonar Sabdi/ sonar Serah/ af Kyne Juda.

Og Josuasagde til Achan/ Minn Son/ gef DROTTNE Gude Jsraels Dyrdena/
Medkeñstu/z seig mier huad þu hefur giørt/z leyn onguu fyrer mier. Achan suarade Josua D
og sagde/Sañliga/ eg hefe misgiørt i mote DROTTNE Jsraels Gude/So z suo giørda

Achan

eg. Eg sa eiñ forkostuligañ Babiloneskañ Kyrtel medal Herfangsins/ z tuø Hundrut Siclos
Silfurs/z eina Gulltungu Fimtijge Siclos ad vikt/þetta agirntust eg/z tok eg þat/Og sia/
þetta er i Jørd nidurgrafed i minne Tialldbwd/z Silfred þar vnder.

Josua sender menn þangat/þeir runnu til Tialldsins/Og sia/þat var þar i Jørdu gra-
fid i hñs Tialldbwd/ z Silfred þar nidur vnder. Og þeir toku þat vpp vr Bwdiñe/z fær-
du Josua/z øllum Jsraels sonum/z løgdu þat fram̃ fyrer DROTTEN. Sijdan tok Jo-
sua og allur Jsrael mz honum Achan son Serah/ z suo Silfred/ Kyrteleñ z Gulltunguna/
hñs Sonu z Dætur/hñs Vxa z Asna/allann hñs Busmala/Tialldbwdena/z allt þad sem

Refsing Achan fyrer hñs Synd

hñ hafde/og fluttu þ allt saman vpp j Achors Dal.

Josua sagde til hñs/ Af þui þu hefur hrellt oss/þa hrelle DROTTJN þig a þssū dei-
ge. Og allur Jsraels Lydur lamde hñ þar Griote/og brendu sijdan vpp mz Ellde. Og ep-
ter þad sem þeir høfdu grytt hñ/ giørdu þeir eiñ storann Griothaug yfer hm̃/ hñ stendr allt

Achors Dalr

til þessa Dags. Sijdan snere DROTTEN sier fra sinne grimdar Reide/Og þar af ka-
llast þesse Dalur Achors Dalr/allt til þessa Dags.

VIII.

A Pter þetta sagde DROTTEN til Josua/ Ottast ecke og vertu ohræddur/ Ai
Tak mz þier alla Bardaga menn/ z tak þig vpp/ z far vpp til Borgar Ai/ Deut. 7. 20.
Sia/ eg hefe giefed Kongenn af Ai z allt hans Folk Landit z Borgena i þijn= Josu. 6.
ar Hendur. Og þu skallt giøra vid Borgena Ai og hennar Kong/ suo sem
þu giørder vid Jericho Borg og hennar Kong/ Fyrer vtan þat/ at þier skulut
skipta þeirra Herfange/ z þeirra øllum Fiarhlutum ydar a millum/ og setiet
launsæter a bak vid Borgena.

Þa tok Josua sig vpp/ og allur hans Her/ og drogu vpp til Borgar Ai. Og Josua vtual=
de þriatijge Þusund einuala Lidz/ z sende þa vt vm Nott/ baud þeim og sagde/ Siaet til/ þier
skulud vera i Launsatinne bak vid Borgena. Verit ecke miøg langt fra Borginne/ og vered Josu. 7.
aller saman reidubwner/ Enn eg og allt þad Folk sem mz mier er/ skulum draga vpp i mootz vid
B Borgarmenn. Og þa þeir hafa sig vt i mot oss/ so sem fyrr/ Þa viliu vier flyia vndan þeim/ so ad þeir
fare epter oss/ þar til vier gietum lockat þa nockut fra Borginne/ Þui þeir munu ætla ad vier
munum flyia vndan þeim/ so sem ædur fyrr. Enn a medan at vier flyum fyrer þeim/ þa sku
lu þier fara vr Launsætrenu/ z inntaka Borgena/ Þuiat DROTTEN ydar Gud skal gie=
fa hana i ydar Hendur. Enn þa þier hafed vnnit Stadenn/ Þa setied Elld i hann/ z giørit ep=
ter þui sem DROTTEN hefur bodit/ Siaed/ eg hefe skipad ydur þetta.

Sijdan sende Josua þa af stad/ z þeir foru i Launsætred bak vid Borgena/ z hielldu sig i
millum Bethel z Ai/ i vestur fra Ai. Enn Josua var vm Nottena hia Folkenu. Enn strax
tijmanliga vm Morgunenn skipade hann Folked i Fylkingar/ og drog vpp mz þeim ellstu af Js
C rael fyrer Folkenu i mot Ai/ og allt Strijdzfolked sem var hia honum foru vpp/ gieck framm/ og
komu til Borgarinnar/ og slogu sijnum Herbwdum nordur fra Ai/ so ad þar var eitt Dalver=
pe i millum þeirra og Ai. Og hann hafde teked nær fimm Þusund manna/ og sette þa i Launsat
red/ bak vid Borgena i millum Bethel/ z Ai/ vestur fra Borginne. Og þeir fylktu Lidenu vr
øllum Herbwdum nordur fra Borginne/ so ad annar Fylkingar endenn tok vestur fyrer Stad=
enn. Enn Jo sua gieck þa somu Nott mitt i Dalinn

Enn þa Kongurinn af Ai sa þetta/ þa flytte hann sier/ z bio sig wt þegar snemmendis/ z Borgar
lydurinn gaf sig vt i mot Jsrael til Strijds og Bardaga/ mz øllu sijnu Lide/ a einn tilsettan
Flot a Mørkinne/ Þui hann visse ecke af Launsatrenu sem var a bak vid Borgena. Enn Jo=
sua og aller Jsraels menn lietu sem þeir være slegner af þeim/ z flwdu a veigen til Eydemør=
D kur. Þa giørdu aller Borgarmenn mikit Herop/ og eggiade huer annann/ at þeir skylldu reka
Flottann. Og þeir soktu epter Josua/ og gæfu sig vt af Borginne/ suo ad þar var ecke einn
madur epter i Ai z Bethel/ sa at eige være vtfarinn ad reka Flottann Jsrael/ z lietu Borgena
standa opna/ so þeir mættu sækia epter Jsrael

Þa sagde DROTTEN til Josua/ Lypt vpp þijnu Spiote sem þu hefur i þinne Hende/
i mote Ai/ þui eg vil giefa hana i þijnar hendur. Enn sem Josua vpplypte Spiotenu sem hann
hafde i sinne Hende i mote Borginne/ þa spruttu þeir menn vpp skyndeliga sem i Launsatrenu
voru/ og hlupu af stad/ epter þad Josua hafde vtriett sijna Hønd/ og komu i Borgena/ z vunnu
E hana strax/ og settu Elld i hana. Og sem Ai Borgarmenn litu vid/ og sau huad tijdt var/ og
þat at Reykurinn gieck vpp af Stadnum i Lopted/ enn þeir gætu huerge fluid/ huerke framm
nie aptur. Og þad Folk sem flued hafde ad Eydemørku snere sier vid aptur j mote Borg=
armønnum og elltu þa.

Enn sem Josua og allur Almuge Jsrael sau/ at þeir sem i Launsatrenu voru høfdu vnned
Borgena z innteked hana/ fyrst at Reykurinn gieck vpp af Stadnum/ þa snerust þeir vid/ z slogu
Borgarmenn Ai. Og þeir af Borgenne komu og vt i mote þeim / suo ad þeir voru mitt a
millum Jsraels sona a allar sijdur/ og þeir slogu þa/ þar til at einginn stod epter af þeim nie
gat vndan komist. Enn Konginn af Ai toku þeir lifanda/ og leiddu hann fyrer Josua. Enn
F sem Jsraelis Folk hafde sleiged nidur alla Ai innbyggiara mz Suerds eggium/ þar til ad þeir
voru aller einn med ødrum fallner/ Þa snere allur Jsraels Lydur til Ai/ z slou hana mz Suerds
eggium. Enn allt þad Folk sem fiell a þeim Deige bæde menn z Kuinnur/ var ad tølu tolf Þusun=
der/ allur Borgar lydur Ai.

Josua tok ecke sijna Hønd aptur til sijn/ mz huerre hann vpphiellt Spiotenu/ fyrr enn allur
Borgarlydur Ai var foreyddur. Vtan Busmala og Herfanged Borgarinnar skipte Jsrael

Kongr af Ai heingdur sijn i millum/ so s̄ DROTTEN hafde bodid Josua. Eñ Josua vppbrende Ai/ og giørde
eiñ Griothaug þar af/ sem enn ma sia a þessum Deige. Sijdan liet hañ heingia Kongiñ af
Deut. 21. Ai vpp j eitt Trie/allt til Aptans. Enn epter Solarfall so baud Josua at hũs Lijkame sky-
Josu. 10. llde takast nidr af Trienu/Og þeir kostudu honum vnder Stadar Portid/ ⁊ giørdu eina sto-
ra Griothrwgu yfer honũ/huer at nu eñ er til a þessum Deige.

Ebal Epter þtta bygde Josua DROTTNE Jsraelis Gude eitt Alltare a Fiallenu Ebal(so
Deut. 27. s̄ Moses Gudz þion baud Jsraelis sonũ/so s̄ skrifad stendur i Mose Løgmalsbok/ Eitt All-
Exod. 20. tare af heilum Steine/sem ecke var høgguiñ mz Jarne)og færde þar yfer Brenneforner/og
Packlætis forner. Og skrifade þar sama stadar a Steinana/þat añad Løgmal sem Moses G
skrifade fyrer Jsraels sonum.

Og allur Jsraelis Almuge mz sijnum Vlldungum og Embættis mønnum/og Domendũ
stodu tueimmeigen Erkuriñar/ huert yfer fra Prestunũ af Leui/s̄ bæru Sattmals ørk DR-
OTTENS/so vel þeir Vtlendu sem hiner jñfæddu/Helmingur a Fiallenu Grisim/og añ-
Grisim ar helmingur a Ebal Fialle/sem Moses Gudz Þienare bodit hafde/at blessa Jsraelis sonu.
Epter þat liet hũ vthropa øll Løgmalsinns Ord/vm Bøluan ⁊ Blessan/sem skrifad stendr i
Løgmalsbokiñe. Þar var ecke eitt Ord s̄ Moses hafde bodid/at Josua liete þ ecke vthropa
fyrer øllu Jsraelis Folke/jafnt fyrer Kuinnum og Børnum/ so s̄ þm Framanda sem var a
medal þeirra.

IX.

Josua 10 11.

Egar þetta feingu ad spyria aller þeir Kongar sem hinumeigen Jordanar
biuggu/a Fiallbygdum vppe/og lijka þeir sem biuggu a Sliettlendenu/⁊ all- A
er s̄ biuggu vt mz høfnũ þss mykla Hafs/⁊ so þr s̄ voru hia Fiallenu Liba-
non/ s̄ voru Hetither/ Amoriter/Cananiter/Pheresiter/Heuiter og Jebusi-
ter/þa søfnudust þeir saman mz einu samhallde/ til Bardaga i mot Josua
og Jsrael.

Klokt Raad þeirra Gibeoniter Enn Borgarmenn af Gibeon/þa þeir frieftu huad Josua hafde giørt Jericho og Ai/ Þa
vpphuxudu þeir þetta brøgdugt ræd. Þeir foru ⁊ sendu meñ vt/⁊ løgdu gamla Secke a sij-
na Asna/og gamlar/bættar ⁊ i sundur rifnar Vijnfløskur/og þeir toku gamla bætta Sko a
sijna Fætur/og færdu sig i forn Klæde/og allt þad Braud sem þeir toku med sier/var hart og
myglad. Og þeir geingu fyrer Josua/j Herbwdernar til Gilgal/⁊ søgdu til hũs og til alls
Jsraels/Vier erum komner af fiarlægu Lande/Suo giorid nu Sattmala vid oss. Þa suar-
ade allur Almuge Jsraelis þeim Heuiter/ Ma skie at þu bwer a millum vor/ Huernenn
meigum vier giøra Sattmala vid þig?

Josu. 2. Enn þeir suørudu/⁊ søgdu til Josua/Vier erum þijner Þienarar. Josua suarade þeim/
Huerier eru þier/eda huadan komu þier? Þeir søgdu/Þijner Þienarar eru komner langan B
veg af framanda Lande/sækum DROTTENS þins Gudz Nafns. Þui vier høfũ heyrt
hũs Rykte/og allt þat sem hũ giørde i Egiptalande/og so lijka allt þat sem hañ giørde þeim
tueimur Kongum Amoritis/hinumeigen Jordanar/Sihon Konginum af Hesbon/ ⁊ so Og/
Kongenum af Basan sem bio i Astaroth. Og þui søgdu vorer Vlldungar og aller Lands
jñbyggiarar/Farit og taked Fædslur mz ydur a veigeñ/og farit til fundar vid þa/og seiged til
þeirra/Vier erum ydrer Þienarar. Setied nu þa Sattmæala vid oss. Þetta vort Braud/s̄
vier tokum mz oss af vorum Heimilum/oss til Fædslu/var nytt þa vier forum heiman til yd-
ar/Enn siaet nu er þat hart og myglad/⁊ þssar Vijnfløskr voru nyar/og vier fylldum þær af
nyiu Vijne/⁊ siaed at þær eru i sundr rifnar/Og þesse vor Klæde ⁊ Skofot eru nu ordin forn
og gømul/ a þessare vorre langre Reisu.

Josua bindur Frid vid Gabaonites So toku Høfuds mennern' af þeirra Mat/og spurdu ecke Muñ DROTTENS þar
at. Og Josua batt Sætt vid þa/og vppsette einn Sattmala vid þa/so þeir skylldu hallda C
sijnu Lijfe /Og þeir enu yppustu af øllum Søfnudenũ sooru þeim Eida.

Eñ þrimur Døgũ þar epter/sem þeir høfdu giørt Frid mz þa/ þa spurdu þeir þañ kuitt/
ad þeir ættu Bygder skamt fra þeim/og at þeirra Bygdarløg ættu ad vera i millum þeirra.
Þui þa Jsraels syner høfdu reist i tuo daga/þa komu þeir a þridia deige til þeirra Borgar
sem kalladist Gibeon/Chaphira/ Beeroth/⁊ KiriathJearim. Og þeir slogu þa ecke/þui
Høfuds

Høfuds mennerner fyrer Alþyduñe høfdu suarid þm Eida/ vid DROTTEN Gud Is-
raelis.

Enn sem allur Søfnudurinn kurrade vm þetta i mote Høfudsmonnunum/ þa søgdu aller Høfdingiarner til Almugans/ Vier sorum þeim vid DROTTEN Israelis Gud/ þui meigum vier ecke snerta þa. Enn þad vilium vier giøra/ Lætum þa lifa/ so þar kome ecke Reide yfer oss/ søkum þess Eids sem vier høfum suarid þeim. Og Høfudsmeñerner søgdu til Folk
D sins/ Lated þa lifa/ so þeir høggui Vid og bere Vatn ad øllum Almuganum/ so sem Høfdingiarner hafa sagt til þeirra. — *Vnneñ Eidr*

Sijdā kallade Josua þa fyrer sig/ ꝛ sagde til þra/ Þui suiku þier oss/ ꝛ søgdud ad þier værud j fiarska vid oss/ eñ þier bwed þo mitt a millū vor? Þui skulu þier nu bøluadr va/ þar skal ei þriota Þræla af ydr/ s̄ høggua skulu Vid ꝛ bera Vatn til mijns Gudz Hwss. Þeir suørudu Josua/ ꝛ søgdu/ Þad vr þijnū þienørū sagt/ ad DROTTEN þiñ Gud til sagde Mose sijnū Þienara/ at hñ villde giefa ydr allt Landid/ ꝛ eydeleggia alla Landsins jñbyggiara fyrer ydur/ Þui vrdū vier miøg ottaslegner/ ꝛ hrædder vm vort Lijf/ ꝛ tokū þui þta til Raads. Eñ sia nu/ Vier erū i þijnu Vallde/ Giør vid oss huad þier synist gott ꝛ riett vera.

Og so giørde Josua vid þa/ ꝛ frelsade þa fra hende Israelis Sona/ ad þeir slou þa ecke i hel. Og a þm sama Deige/ skipade Josua þa til at høggua Vid ꝛ bera Vatn handa Almuganum/ ꝛ ad Alltare DROTtens/ jñ til þssa Dags/ a þeim stad sem hñ villde vtuelia.

X

A Hegar ad AdoniZedech Kongurinn af Jerusalem heyrde/ ad Josua hafde vñed Ai og foreydt hana/ ꝛ giørt vid Ai ꝛ hennar Kong sm hañ hafde giørt vid Jericho og Kong hennar/ Og ad þeir af Gibeon høfdu giørt Frid vid Israel/ ꝛ voru nu konner medal þeirra/ þa slo yfer þa mikilli Hrædslu ꝛ Otta (Þui Gibeon var eiñ Megtugr Stadur/ eins suo sem Konunglig Borg/ ꝛ stærre enn Ai/ ꝛ aller Borgarar voru goder Strijdsmenn) Þui sende hñ bod til Hoham Kongsins i Hebron/ ꝛ til Piream Kongsins af Jarmuth/ ꝛ til Japhia Kongsins af Lachis/ ꝛ til Debir Kongsins af Eglon/ ꝛ liet seigia þeim/ Komid hier vpp til mijn ꝛ veited mier Styrk/ so vier mættum sla Gibeon/ þuiat þeir i Gibeon hafa giørt Frid mz Josua ꝛ Israels Lyd. — *Jerusalem* — *Adonizedech leitar styrks i mot Gibeonitis*

Þa komu þesser fim Kongar Amoritis til samans/ Kongur Hebron/ Kongur Jarmuth/ Kongur Lachis/ og Kongur Eglon mz Kongenum af Jerusalem med allann þeirra Her/ og settust vm Gibeon/ ꝛ strijddu fast a hana. Eñ þeir af Gibeon sendu til Josua/ i Herbwdernar i Gilgal/ ꝛ lietu seigia honum/ Snu ecke þinne Hønd fra þijnū Þienurum/ Kom þu sm fyrst vpp hingad til vor/ ad frelsa og hialpa oss/ Þuiad aller Kongar Amoritarum sem bwa vppa Fiallbygdum/ hafa samansafnast a mote oss.

B Þa Josua fieck þssa ordsending/ þa bra hñ strax vid/ ꝛ for fra Gilgal/ ꝛ allt hñs Strijdsfolk mz honum/ ꝛ aller enu bestu Bardaga menn. Og DROTTEN sagde til Josua/ Eige skalltu ottast þa/ Þui eg hefe giefed þa i þijnar Hendur. Einginñ af þeim skal standast fyrer þier. So kom Josua a þa ouara mz brædum Bardaga/ Þuiad alla Nottena i gegnū var hñ a ferd fra Gilgal. Eñ DRottiñ liet eina Hrædslu koma yfer þa/ fyrer Israel/ so at hñ veitte þeim myked slag i Gibeon/ og rak þa a flotta/ a þañ veg s̄ liggr til BetHoron/ ꝛ fellde þa allt til Asecha ꝛ Macheda.

Enn sem þeir hielldu a flotta vndañ Israel/ og flydu a þañ veg sem liggr ofan til BethHoron/ þa liet DROTTIN stora Haglsteina falla ofan af Himnenum/ yfer þa/ allt til Aseka/ so at þar af feingu menn bana/ Og miklu fleire dou af þui sama Hagle/ helldur eñ Israels syner felldu mz Suerde. — *Stort Hagl*

A þessum sama deige þa DROTTEN hafde giefed þa Amoriter vnder Israel/ þa talade Josua til DRottens/ ꝛ sagde/ ad aheyranda øllum Israel/ Sol statt þu kyrr j Gibeon/ ꝛ
C Tūglit j Dalnū Aialon. Þa stod Solen ꝛ Tunglit kyrr/ þar til ad Folked hafde hefnt sijn a sijnū Ouinum. Mun þat ecke skrifad i Bok hins Riettlæta? So stod Solen mitt a Himnenum/ suo ad hun gieck ecke þann allann Dag. Og þar var einginn Dagur þessum lijkur/ huerke ædur nie sijdan/ þa DROTTEN hlydde suo eins Manns Raust/ — *Solen stendr kyrr* — *Syrach 36. Esa. 38.*

Þui.

af Josua Þuiad DROTTEN bardist fyrer Jsrael.
Epter þetta dro Josua aptur til siña Herbwda i Gilgal/og allur Jsrael mz honum. En
þeir fim̃ Kongar flydu/og føldu sig j einum Heller hia Makeda. Þa friette Josua þat/ad
fundist hefde þeir fim̃ Kongar falder i einum Heller hia Macheda. Josua sagde/Farid z
velltid storum Steinu̅ fyrer Hellis muñañ/og setied menn til at varducita þa. Eñ þier verid D
ecke kyrrer/Nelldur sækid epter ydrum Ouinu/z slaed þa sem seinaster eru / z lated þa ecke ko
mast jñ j sijnar Borger/ Þuiat DROTTIN ydar Gud hefur giefed þa i ydar hendur.
Enn þa Josua og Jsraels syner høfdu endat þann mykla Bardaga a þeim/og sleiged þa
mz øllu/þa komu þeir sem flued høfdu af þm̃ i sijna fasta Stade

Epter þetta kom allt Folked aptur til Herbwda til Josua hia Makeda/ mz Fride/ og ein-
genn þorde ad hræra sijna Tungu fyrer Jsraels sonum. Enn Josua sagde/ Opned þann
Hellis munnañ/og leidit þa fim̃ Konga til mijn. Þeir giordu suo/z leiddu þessa fim̃ Konga
til hñs vr Hellernum/ Kõgiñ af Jerusalem/ Kongiñ af Hebron/ Kongiñ af Jarmuth/ Kong
inn af Lachis/ z Kongiñ af Eglon.

Enn sem þesser fim̃ Kongar voru leidder til Josua/þa kallade hañ saman allañ Jsraelis
Søfnud/z sagde til Høfdingianna sem setter voru yfer Strijds folket/þat sim̃ var mz honum/
Komed hingat z fottrodit þessa Konga/z gangid a þeirra Hælsa. Eñ þeir geingu fram̃ og E
stigu a þeirra Hælsa/z fottrædu þa. Sijdan sagde Josua til þeirra/Ottist ecke og verit O-
hrædder/verid hughrauster og oefader/Þuiad DROTTIN skal so giora vid alla ydar O-
uine/sem þier beriest i mote.

Fim̃ Kongar heingder af Josua Sijdan slo Josua þa/z liet drepa þa/z heingde þa vppa fim̃ Eikur/Og þeir hiengu i Ei-
kunum allt til Kuellds. Enn at Solarfalle baud Josua ad taka þa nidur af Eikunum/ og
kasta þeim i þañ Heller s̃ þeir høfdu falet sig i/z suo var giert/og þr bæru stora Steina fy-
rer Hellismuñañn/z eru þr þar eñ nu a þssu̅ Deige

Makeda Josua vann og þennañ sama Dag Makeda/z / z slo hennar jnnbyggiara med Suerds
Eggium/hñ slo og hennar Kong og allar Sæler sem i henne voru/ og liet ecke Mañsbarn
Josu. 6. epterlifa. Og eins giorde hñ vid Kongiñ af Makeda/ sem hñ hafde ædur giort vid Kongiñ
af Jericho

Libna Sijdan dro Josua z allt Jsraelis Folk mz honum fra Makeda til Libna/ z strijdde a ha-
na. Og DROTTIN gaf hana i Jsraels hendur/z so heñar Kong/ Og hñ slo hana mz
Suerds eggium/z allar Sæler sem þar iñe voru/so þa hiellt eckert Manns barn sijnu Lijfe. F
Og hñ giorde eins vid þennañ Kong/sem hñ giorde vid Kongiñ i Jericho.

Lachis Sijdan dro Josua og allur Jsrael mz honum fra Libna til Lachis/slo Heruirke vm hana
og strijdde a hana. DROTTIN gaf z Lachis j Jsraels hendur/z þeir vnnu hana strax
annars Dags. Og þeir slou Stadarins jñbyggiara mz huøssu Suerde/z allar Sæler sim̃
þar jnne voru/eins og hñ hafde giort Libna.

Horam A þessum sama tijma dro Horam Kongr af Geser vpp til at hialpa Lachis/Eñ Josua slo
hñ og allt hñs Folk/so at þar lifde einginn epter.

Eglon Sijdan dro Josua fra Lachis mz allañ Jsraels Her til Eglon/z settist vm hana/z strijd-
de a hana/z vann hana a sama Deige/z slo hana mz Suerds eggiu̅/z drap þær allar Sæ-
ler sem þar jñe voru þañ sama Dag/eins z hñ hafde giort Lachis.

Hebron Epter þetta for Josua mz allann Jsraelis Her/fra Eglon z til Hebron/z strijdde a hana/
og vann hana/og slo hana mz Suerds Eggiu̅/heñar Kong z alla heñar stade/og þær allar
Sæler sem i þeim voru/so ecke eiñ vard epter/eins og hñ giorde mz Eglon/z foreyddu Borge- G
na og allar þær Sæler sem þar jñe voru.

Debir Og epter þetta snere Josua aptur mz øllum Jsrael til Debir/ og strijdde a hana z yferuañ
hana z heñar Kong/og alla heñar Stade/ og slo hana mz bitru Suerde/ og foreydde þær
allar Sæler/sem þar voru jnne z liet onguañ epter lifa. Eins og hañ giorde mz Hebron/ so
giørde hñ z mz Deber z hennar Kong/z s̃ hñ giorde vid Libna/ z hñar Kong

Deut. 20. So vañ Josua vnder sig allt Landit hid efra mz Fiallbygdiñe/og i mot Sudre/ og i Dølu-
num og hia Vøtnunum/mz øllum þeim Kongum sem þau Rijke hielldu/z liet onguañ lifa/og
foreydde øllu þui sem Lijfs Anda hafde/so s̃ DROTTIN Jsraels Gud hafde boded. Og
hñ slo þa alla fra Kades Barnea og allt til Gasa/og allt Landid Gosen jñ til Gibeon/ z yf-
er vann alla þessa Konga/mz øllum þeirra Løndum a einum tijma/ Þuiad DROTTIN
Jsra-

Israelis Gud bardist fyrer Israel. Epter þetta for Josua til sinna Herbwda aptur i Gilgal/ mz allan Israel.

XI.

A SEm Jabin Kongr af Hazor spurde øll þsse tijdinde/ þa sende hn̄ bod til Jo- Jabin safnar oþlyanda her mote Israel
bab Kongsins af Madon/ ꝛ til Kongsins af Simron ꝛ til Kongsins af Ach
saph/ og til Konganna j nordur s̄ þar biuggu a Fiallbygdum/ og a sliettlen
denu fyrer sunnan Cinneroth/ ꝛ so til þra s̄ biuggu i Dølunū/i Naphot Dor/
vt mz sionū/ til Cananitanna bæde Austr ꝛ Vestr/til þra Amoritha/ Hethi-
ta/ Pheresita ꝛ Jebusita a Fiallbygdunū/ ꝛ til Heuitanna vnder Hermon
Fialle i Mispalande. Þesser aller drou vt mz allan sin̄ Her/ so margr Lydr s̄ Siafar Sandr/
mi ꝛ og marger Hestar ꝛ Vagnar. Aller þsser Kongar saansøfnuduſt/komu ꝛ settu sijnar Her
bwder j ein̄ stad/ hia þui Vatne Merom/ad hallda Bardaga vid Israel Merom
Og DROTTIN sagde til Josua/ Eige skallt þu hrædast þa/ Þuiad a Morgun i þtta
mund Dags/ vil eg giefa þa alla fallna fyrer Israels Sonum/ Þu skallt meida Hesta þeirra Sigurenn kiemur af Gude
ꝛ vppbrenna þeirra Vagna i Ellde. Og Josua hliop a þa mz brædū Bardaga/ mz øllu sijnu
B Strijds folke/ hia Vatnenu Meron/ ꝛ fiell yfer þa. Og DROTTIN gaf þa alla i Is-
raelis hendur/ ꝛ þeir felldu þa/ ꝛ ræku Flottan̄ allt til þeirrar myklu Borgar Zidon/ ꝛ til þss
Varma Vats/ allt til þeirrar storu merkur sem liggr i Austur fra Mizpa/ ꝛ þeir slou þa suo
giørualliga/ at þar var ecke ein̄ epter lijfs af øllum þm Her. Hazor
Og Josua giørde so sem DROTTIN hafde bodit honum/ meidde Hesta þeirra/ en̄ bren Høfudborg
de Vagna. Nū snere sier a þeim sama tijma/ ꝛ yfer vann Hazor/ ꝛ drap hennar Kong med
Suerde (Þui Hazor hafde ædur verit høfud Stadur fyrer øllum þessum Kongarijkium) og
allar þær Sæler sem voru i þeirre Borg/ slou þr i hel mz Suerds eggium/ ꝛ foreyddu þm/ og
lietu eckert epterlifa þ sem Lijfs Anda hafde/ ꝛ vppbrende Borgena Hazor mz Ellde. Þessa Exod. 34.
alla Konūgliga Stade van̄ Josua/ ꝛ slo þa ꝛ þeirra Kōga mz Suerds eggiū/ ꝛ foreydde þm/ Deut. 7.
so s̄ Moses Gudz Þienare hafde boded.

Enn a Fiøllum brendu Israels syner ønguar Borger/ vtan Josua brende Hazor alleina.
Sijdan skiptu Israels syner øllu Fie ꝛ Herfange mz sier af þessum Stødum/ enn dræpu allt
C Folked/ þar til þr høfdu afmæd þad allt/ ꝛ ecke lietu þeir neitt epterlifa/ þat s̄ lijfs Anda haf
de. So sem DROTTIN hafde bodit Mose sijnum Þienara/ ꝛ Moses baud Josua/ suo
giørde Josua/ suo at þar brast ecke neitt vppa allt þat sem DROTTEN hafde bifalad
Mose.
So eignadist Josua øll þau Lønden/ sem lææu a Fiallbygdunum/ ꝛ allt Sudurlandit/ hier
mz allt Gosen Land/ ꝛ þær Merkurnar ꝛ Dalena/ ꝛ Israels Fiallbygder mz sijnum Dølum
ꝛ Læglended/ fra þui Fialle sem Lønden sundur deiler/ fra Seir/ allt til Baalgad/ ꝛ til breid-
ennar Fiallsins Libanon/ nedan at Fiallenu Hermon/ Og hn̄ yfer vann alla þeirra Konga/ Josu. 9.
ꝛ slo siernhuern til dauds. En̄ lāga tijma ætte hn̄ Orøstur vid þessa Konga.
Og þar var eingen su Borg sem mz Fride villde giefa sig vnder Israel (vtan alleina þeir
Heuiter sem biuggu i Gibeon) helldr vnnu þeir þær allar mz Strijde. Og þ skiede af DR-
OTTNI/ ad þeir hørnudu i sijnum Hiørtum/ til at mæta Israelis sonum j Strijde/ suo at
D þeir skylldu foreydast/ ꝛ ongua Næd fin̄a/ Helldr ad þeir skylldu eydeleggiast/ so s̄ DROT- Josua afmæ-
TIN baud Mose. er Enachim

A þeim sama tijma kom Josua/ ꝛ vppræte Enachim af Fiallbygdum Hebron/ af De
bir/ af Anob/ af øllum Fiallbygdum Juda/ ꝛ af øllum Israels Fiallbygdum/ ꝛ foreyddu þm
mz þeirra Stødum. Og liet onguan blijfa epter af Enachim j Lāde Israels sona/ vtā i Ga
sa/ Gath ꝛ i Asdoth/ þar vrdu þeir epter.
So eignadist nu Josua allt Landit/ j allann mæta suo sem DROTTIN hafde sagt til
Mosen/ og gaf Israelis sonum þad til Arftøku/ huerre ættkuijsl sinn Part. Og þar vard
Fridur i Landenu

XII.

Þess

Num. 21. Deut. 3. HEsser eru þeir Konungar Landsins sem Israels syner slou/ og eignudust A
þeirra Lønd/ hinumeigen Jordanar i mot Austre/ fra þui Vatne Arnon/
og til Fiallsins Hermon/ z allt þat Vijdlendit i mot Austre. Sihon Kongr
Sihon Jabok þeirra Amoritarum sem bygde i Hesbon / huers Rijke ed var fra Aroer/ sem
liggur hia Arnon vats Backa/ z mitt i Vatned/ z yfer halft Gilead allt til
Vatsins Jabok/ sm er Landamerke Amon sona/ z yfer þat slietta Landed jn̄
til Sioar Cin̄eroth/ þar Austur/ z yfer þat slietta Lād til þess sallta Hafs i Austur/ a þn̄ veg
til BetJesimoth/ z fra Sudre til Lækiana Fiallsins Pisga. B

Og Num. 21. Deut. 3. Josu. 13. So og Kongsins Og Landamerke j Basan/ sem epter var af þm̄ storu Risū/ z bio i Asta
roth z Edrei/ og rijkte yfer Fiallit Hermon/ yfer Salka/ z yfer alla Basan jnn til fra Lands
merkia Gesuri z Maachati/ og Helftarin̄ar Gilead/ sm̄ var Sihon Kongsins af Hesbon Lā-
damerke. Moses Þienare DROTTens/ z Israels syner slou þa/ Og Moses Gudz þienare
gaf þra Land til eignar þm̄ sonū Ruben/ z sonū Gad/ z halfū Manasses Kijnþætte.

Ellefu og tuttugu Kongar slegner af Josua. Enn þesser eru Landsins Kongar sem Josua z Israels syner slou/ hinumeigin̄ Jordanar i C
mot Vestri/ fra Baalgad/ til Libani Fialls sliettu/ z til þess Fialls sem i sundurskilur Landit
vppi mot Seir/ z Josua gaf Israels ættkuijslū þ til eignar/ hueriū sin̄ part/ af þui sem var a
Fiollunum/ i Dolunum z so/ z a Morkinne/ hia Lækiunum/ z þa Eydemork i mote Sudre/
(þessar Þioder) Hethiter/ Amoriter/ Cananiter/ Phereseiter/ Heuiter og Jebusiter.

Kongurinn af Jericho/ Kongurin̄ af Ai sem liggur a hina sijdu Bethel/ Kongurin̄ af Je
rusalem/ Kongurinn af Hebron/ Kongurinn af Jarmuth/ Kongurinn af Lachis/ Kongurinn
af Eglon/ Kongurinn af Geser/ Kongurin̄ af Debir/ Kongurin̄ af Geder/ Kongurin̄ af Har D
ma/ Kongurinn af Arad/ Kongurin̄ af Libna/ Kongurinn af Adullam/ Kongurin̄ af Make-
da/ Kongurin̄ af Bethel/ Kongurin̄ af Thapua/ Kongurin̄ af Hepher/ Kongurin̄ af Aphek/
Kongurin̄ af Lasaron/ Kongurinn af Madon/ Kongurinn af Hazor/ Kongurin̄ af Simron
Meron/ Kongurin̄ af Achsaph/ Kongurin̄ af Taenach/ Kongurin̄ af Megiddo/ Kongurin̄ af
Kedes/ Kongurin̄ af Jachneam hia Charmel/ Kongurin̄ af Naphot Dor/ Kongurin̄ af Gil-
gal sm̄ var Kongur Heidingiana/ Kongurin̄ af Tirsa/ Og þ eru ellefu og tuttugu Kongar.

XIII.

SEm Josua var gamall/ z miog a efra Alldr komin̄/ þa sagde DROTTenn A
til hn̄s/ Þu ert nu gamall/ og hnijgen̄ ad Alldre/ enn miøg mikid er epter af
Landenu ounned/ sem er/ allt Philisteis Land/ Galilea og allt Gesuri/ fra
Philister Siuor sem fellur fram̄ hia Egyptalande til Ebron Landamerkia/ mot Nord
re/ sem tilreiknast þeim Cananeis/ þeir sim̄ Høfdingiar Philistinorum/
sem er/ af Gasa/ Asdodt/ Ascalon/ Geth/ Echron/ og þr Auiter. En̄ Sudan
til er allt Land Cananeorum/ z Meara/ sm̄ heyrer til þeim Zidoniter jn̄ til Aphek/ til þeirra
Amoriters Landamerkia. Og þar til Land þeirra Gibliter/ og allt Libanon mot Austre/ fra
Baalgad nedan vpp at Fiallenu Hermon/ allt til Hamath. Aller þeir sem bwa a Fiollunū
fra Libanon/ z allt at þui varma Vatne/ z aller Zidoniter/ Þessa vil eg vtdrijfa fyre Israelis
Sonū/ En̄ þu legg a hlute/ z skipt þui a millū Israelis Sona/ so sem eg baud þier. B

Suo skipt þu nu þessu Lande til Erfdar a millum þeirra niju Kynkuijsla/ og a millū half
Skipte Landsins rar Manasse ættar/ Þui þr af Ruben z Gad hafa medteked þeirra Part/ med þeim ødrum
hælfum Kynþætte af Manasse/ sem Moses gaf þeim hinumeigin Jordanar j mot Austre/ lij-
Num. 32. ka sem Moses Herrans Þienare gaf þeim/ fra Aroer sem liggur hia Arnon Vats bockum/ z
Deut. 3. fra þeim Stad mitt i Vatnenu/ z øll Endemørk Medba/ allt til Dibon/ z allar Borger Si-
Josu. 22. hon Amoritis Kongs sem sat i Hesbon/ jn̄ til Landamerkia Amon sona. Þar til mz Gilead
og Gesur/ og Maachat Landamerki/ og allt Fialled Hermon/ z so allt Basan/ jn̄ til Salcha.
Allt Rijke Og i Basan sem stiornade i Astaroth/ og i Edrei/ sem nu var epter af Risunum.
Og Moses slo þa z i burt dreif þa.

Arfskipte þra sona Leui Num. 8. Jos. 12. 14. Enn Israels syner vtrymdu ecke þa Gessur og Maachata/ helldur þa biuggu þeir bæder C
Gessur og Maachat a medal Israels sona/ allt til þessa Dags. Enn Leuitunum gaf han̄
onguan̄ Arf/ þuiat DROTTENS Israels Gudz Forner var þra Arfleifd/ so sem hn̄ sag
de til þeirra.

Suo

Suo gaf Moses Ruben sona slekte/epter þeirra ættkuijslum/so ad þra Lãdamerke skylldu Arfskipte
vera fra Aroer/sem liggur a Amons Vatsbøckum/og þann stad mitt i Vatnenu/ med allre Sona Ruben
þeirre sliettu Mørk jñ til Medba/Nesbon z allar Borger s̄ liggia a þui sliettlende/Dibon/
Bamoth Baal/z Beth Baalmeon/Jachza/Kedemoth/Mephaath/Kiriathaim/Sibma/Ze
reth/ Sahar/a Fiollunũ j Bet Peor dal/z þa læke hia Pisga/z Beth Jesimoth/z alla Sta-
de a þeirre sliettu. Og allt Rijke Sihon þess Amorita Kongs/sem sat i Nesbon/sem Moses
slo/ mz þm Høfdingiũ af Madian/ Eui/Rekem/Zur/Hur z Rebæ/ Kong Sihon yppustu Balaam slei-
menn/sem biuggu i Laudenu. Og Balaam Spamann Beor son/ sem Jsraels syner slogu i gen i Hel
Hel mz Suerde/mz þeim ødrum sem slegner voru. Og Jordan var Ruben sona Landamer-
ke. Og þetta er Ruben sona Arfur/a millum þeirra Kynþætta/ Borger og Kauptun.
D Moses gaf Gad sona ætt/a medal þeirra Kynkuijsla Jaeser og allar Borger i Gilead/
og halfañ Part af Amon sona Lande/ allt til Aroer/sm̄ liggur i mot Rabbath. Og fra Nes Gad
bon allt til Ramath Mizpe/og Bethonim/ og fra Mahanaim allt til Debir Landamerkia.
Eñ i Dalnũ Betharam Bethnimra/Suchoth z Saphon/s̄ epter var af Kong Sihons Rij- Manasses
ke af Nesbon/ Og Jordã var þra Landamerke/jñ til Ciñerath Sioar enda/a þessa sijdu Jor Sona hlut
danar mot Austre. Þetta er Gad sona Arfleifd/og þra Kynkuijsla/ Borger þeirra z Kaup- skipte
tun.
Moses gaf halfre Manasses sona ættkuijsl/ epter þra Kynþættum/so at þeirra Landa- Josu. 17.
merke var fra Mahanaim/ allt Basan og allt Kongs Ogs Rijke af Basan/og aller Jairs Paral. 6
Stader sem liggia i Basan/sem eru sextijge Borger/og halfpart af Gilead/Astaroth/ Edrei
Ogs Konga Rijkis stader af Basan/ Þetta gaf hñ Sonum Machir sonar Manasse/ Þad
er Helmingurin̄ af Machir sonum/ epter þra ættkuijsl.
Og þetta er þad sem Moses vtskipte a Moabs Vøllum/ hinumeigen Jordanar / Austur Num. 18.
fra Jericho. Eñ Moses gaf Leui Kynkuijsl onguann Arf/ Þui DROTTEN Jsraelis
Gud er þeirra Arfur/sem hann sagde til þeirra.

XIIII.

A ENN þetta er þad sem Jsraels syner hafa eignast i Canaans Lande / þat Skipte Land
sem Eleasar Kieñemadur og Josua son Nun/z þeir ædstu Fedur a medal sins mz Jsraels
Jsraelis Sona ættkuijsla vtskiptu a millum þeirra. Og þeir skiptu þui Sonum
mz hlutfalle a millum þeirra/so sem DROTTEN baud þeim fyrer Mo-
sen/at giefa þre halfre tiũdu ættkuijsl. Þui Moses hafde giefed half þrid-
iu Kynkuijsl sijna Arfleifd hinumeigen Jordanar. Enn hñ gaf Leuitunũ
onguañ Arf mz þeim/Þuiad þat voru tuær ættkuijsler/af Josephs sonum/ sem var Manasse
og Ephraim/Þui gæfu þeir Leuitunum onguañ part i Landenu/vtan Borger at bwa i/ og
B Forstade handa þeirra Godze og Fienade. Sem DROTTEN baud Mose/ suo giørdu
Jsraels Syner/z skiptu Landenu.
So geingu Syner Juda fram̄ til Josua i Gilgal/ og Caleb son Jephunne Kenisiter sag Caleb
de til hñs/Þu veist huad DROTTEN sagde til Mosen Gudz Mañs/vegna þijn z mijn Num. 13. 14.
i Kades Barnea. Eg var fiorutie æra gamall þa Moses DROTTENS Þienare vtsen Num. 14.
de mig af Kades Barnea/ad skoda Landed/og eg færda honum suar aptur epter miñe Sam-
uisku. Enn mijner Brædur sem geingu vpp mz mier tøldu ædru i Hiørtu Folksins/ Enn eg
fylgda DROTTNE mijnum Gude truliga.
C Þa soor Moses þañ sama Dag/z sagde/Þad Land sem þu giecksst a mz þijnum Footum/
þat skal vera þijn og þiña barna Erfd æfinliga/ Þui þu epterfylgder Gudi mijnum DROT
TNE truliga. Og sia nu/DROTTEN hefur lætid mig lifa sem hñ sagde. Eñ þat er
nu fim̄ og Fiorutijge Ar sijdan/at DROTTEN sagde þetta til Mosen/ þa Jsrael gieck i
Eydemorkinne. Og sia nu/eg er i Dag fim̄ z attatijge Aara gamall/z em eg a þessũ Dei-
ge so sterkur og hraustur sem eg var a þeim Deige/þa Moses vtsende mig/ Eins lijka og sem
miñ Mañskapr var þa/so er hñ eñ nu samur/til Bardaga/vtgøngu z jñgøngu. Þar fyrer
D gief mier nu þssa Fiallbygd/ s̄ DROTTEN talade vm a þeim Deige/þui þu heyrder þ a
þeim deige. Þui þeir Enachim bwa þar/z þar eru storer z sterker Stader/Ef ad DROT
TEN vill vera mz mier/ so eg meige vtdrijfa þa / so sem DROTTEN hefur sagt.

Hlutskipte Caleb Þa blessade Josua hn̄/og gaf Caleb syne Jephuñe Hebron til Arfs. Og suo vard Heb-
ron eign Caleb sonar Jephunne Kenesiter/allt til þessa Dags/þui hn̄ epterfylgde DROTT
NE Israels Gude mz allre Trygd. Eñ Hebron kalladist fyrr meir KiriathArba/ sem var
eiñ mikill Madr a millum Enachim/og Landit liet af Bardøgū.

XV.

Hlutfall Juda Nn hlutur þeirra Juda Sona ⁊ þeira ættkuïsla voru Edom Landsælfur/
til þeirrar Eydemerkur Zin i Sudur/og til endans a þui sydra Lande/Suo A
ad þeirra Landamerke i Sudur voru fra enda þess sallta Hafs / þad er fra
þeirre Tungu sem geingur i Sudurætt/ ⁊ geingur vt þar fra vpp i mote A-
krabbim/ ⁊ geingur i giegnum Zin/og rennur suñan at vpp aptur mot Ka-
des Barnea/og fellur i giegnum Hezron/ ⁊ geingur vpp ad Adar/ og beyger
sig i kriṅg Karkaa/og so i giegnum Asmon/og kiemr so i þañ Læk i Egiptalande/ ⁊ soad Sio
num/Þat eru ydar Landamerde j Sudur.

Eñ ydar Landamerke i Austur/er fra þui sallta Hafe ⁊ til Jordanar enda.

Eñ Landamerke j nordur/er fra Hassins Tungu/sem liggur vid Jordan/og geingur vpp
til Bethagla/og vïkur sier fra Nordre til BetAraba/ og kiemur sijdan vt til Ruben Sona
Steinboga. Og geingur vpp fra Akor Dal/til Debir/ ⁊ fra þeirre nyrdre sijdu mot Gilgal B
sem liggr þar þuert yfer til Adumim/nordanuert vid Vatned. Sijdan geingur þad til
Vatz/sem heiter Ensemes/og kiemur vt ad þeim Bruñe Rogel. Suo geingur þat vpp til
Hiñam Sona Dal/hia þeim Jebusiter/sem bwa j sudur/ þad er Jerusalem/og tekur þadan
vppa Tindana Fiallsins/sem liggur þuert fra Hiñam Dal/ og tekur jn̄ til Raphamis Dal/
j mot Nordre. Og so geingur þat fra sømum Fialls tindum/til Nephtoah Vats Kielldu/
og kiemur vt til þess stadar Fiallssins Ephron/ ⁊ beyger sig til Baala/þad er KiriatJearim.
Og geingur vm kring fra Baala mot Vestre/allt til Fiallsins Seir / og geingur vt mz Je-
arim Fialls sijdu nordan til/þat er Chessalon / og kiemur þar fra ofan til BethSemes/ ⁊
geingr i giegnum Timna/Og hleypur fram̄ hia Ebron sijdu/mot Nordre / ⁊ strecker sig til C
Sichron/og geingr yfer Baala Fiall/og kiemur vt til JabneEl/so ad Siorinn er heñar ende.

Enn þad stora Haf er Landamerke vestur fra. Þesse eru Juda Sonar landamerke/riett
vm kriṅg/i þra Kynkuïsslum.

Caleb Sonar Jephuñe partur var honum giefeñ a medal Juda Sona/ sem DROTT-
EN baud Josua/sem var KiriatArba Fødurs Enach/þat er Hebron. Og Caleb vtdreif þa
Hebron þria Syne Enach þadan/sem var Sesai/Ahimam/ ⁊ Thalmai/fædder af Enach. Og dro
Debir þar fra vpp til þeirra sm̄ biuggu i Debir/Eñ Debir hiet i fordum tijd Kiriat Sepher. Og
Caleb sagde/Huer sem kann at sla ⁊ vinna Kiriat Sepher/þeim vil eg gipta mijna Dotter D
Achsa Achsa. So vañ Athniel son Kenas/ sem var Brodurson Caleb þañ stad/Og sijdan gaf hn̄
Atniel honum sijna Dotter Achsa til Eigenkuiñu.

Eñ sem hun dro þar jn̄/var heñe rædlagt/ad hun skyllde beidast eins Akurlendis af sijnum
Fødur/og hun fiell af Asnanum. Þa sagde Caleb til heñar/Huad skadar þig? Hun sag-
de/Gief mier eina Blessan/þui þu gafst mier eitt Land i sudurætt/ Gief mier ⁊ nockra vpp-
sprettu Bruña. Þa gaf hn̄ heñe Vppsprettur bæde hid efra ⁊ nedra. Þetta er Arfleifd Juda
sona ættar a millū þra Kynkuïssla.

Og þessar voru Borger sona Juda ættar/fra þeim einum enda ⁊ til añars mots vid Edo-
miters Landamerke/i Sudurætt/Kaphseel/Eder/ Jagur/ China/ Dimona/Adada/ Kedes/ E
Hazor/Jtnan/Siph/Telem/Bealoth/HazarHadatha/KiriothHesrom/þ er Hazor/Amam/
Sema/ Molada/ HazarGadda/ Hesmon/ BethPaleth/ HazarSual/ BeerSeba/ BiSio
thJa/Baela/Jim/Azem/Eldolad/Kesil/Harma/Ziklag/Madmaña/San Sanna/ Leba-
oth/Silhim/Ain/Rimon/Þetta eru niu ⁊ tuttugu Borger mz þeirra Þorpum.

Eñ i Dallendinu var Esthaol/Zarea/Asna/ Sanoah/Enganim/Thaphua/Enam/Jar
muth/Adullā/Socho/ Asecha/Saeraim/Adithaim/Gedera/Giderothaim/Þesser eru þr fior
tan Stader ⁊ þra Þorp.

Zenam/Hadasa/Migdalgad/Dilean/Mizpe/Jaktiel/Lachis/ Bazekat/Eglon/Chabō/ F
Lah-

Lachman/Cithlis/Gederoth/ BethDagon/ Naema/Macheda/Þetta eru Sextan Borger/
og þra Þorp.
Libna/Ether/Asan/Jepthah/Asna/Nezib/Kegila/Achsib/Maresa/Þetta eru niu Bor-
ger/z þeirra Þorp. Echron mz hennar Dætrum og Þorpum. Fra Echron z til Hassins/
allt til Asdod/mz heñar Dætrū z Þorpū. Asdod mz heñar Dætrū z Þorpū. Gasa mz heñar
Dætrū z Þorpū/allt til Lækiarins i Egiptalande/Og þad mykla Haf er hēs Landamerke.
Enn a Fiallbygdū var Samir/Jathir/Socho/Daña/CiriathSanna/þat er Debir/A-
nab/Esthemo/Anim/Gosen/Holon/Gilo/Þetta eru ellefu Borger mz þeirra Þorpum.
G Arab/Duma/Esean/Janū/Bethaphua/Apheka/Humta/KiriathArba/þad er Hebron/
Zior/Þetta eru niu Borger z þra Þorp. Maon/ Charmel/Siph/Jutha/Jesreel/ Jakde-
am/ Sanoah/ Cain/ Gibea/Thimna/Þetta eru tiu Borger og þeirra Þorp. Halhul/
Betzur/Gedur/Maarath/Bethamoth/Eltechon/Þetta eru sex Borger z þra Þorp. Kiri-
athBaal/þad er KiriathJearim/Harabba/tuær Borger z þra Þorp.
Eñ i Eydemørku voru BethAraba/ Middin/ Schechacha/ Nibsan og sa Salltstadureñ (Jebusiter) Dauid vtdreiþ
Engeddi/ Þetta eru sex Borger z þra Þorp. þa sidan
Enn þeir Jebusiter biuggu i Jerusalem/og Juda syner gætu ecke vtdrifed þa. Suo biu- 2. Samu. 5
ggu þeir Jebusiter i Jerusalem/mz Juda Sonum/allt til þessa Dags.

XVI.

A HLutfall Sona Joseph var fra Jordan i mot Jericho / allt til þess Vats sem Arfur Jo-
liggur i Austur fra Jericho/z su Heide sēm geingz vpp fra Jericho/i giegnum sephs Sona
fiallsbygder BethEl/z liggz fra BethEl til Lus/z geingz i giegnū Lādamer
ke Archiatharoth/og geingur so ofan i Vestur til Japhleti landamerkia/allt
B til hins nedsta Betron Landamerkia / og jnn til Gaser/og endast vid Hafed/
Þetta toku Syner Joseph Manasse og Ephraim/j Arfskipte.
Ephraim sona Landamerke/ epter þeirra Kynþættum/ þrar Arfleifdar/ i mot Austre/var Arfur Eph-
AtharotAdar/ allt til hinnar efre BetHoron/z geingur i Vestur fra Mikmethat/ sem liggz raims sona
C i Nordz/z þadan snyr sier þat aptur i Austur/til þess Stadar Taenachsilo / z geingur þar i
giegnum Austur til Janoha/Og liggur fra Janoha til Atharoth/ og Naaratha z liggz
vpp og tekur til Jordanar/og geingur fra Tapuah z vestur til Nahalkana/ og endast vid
Sio.
D Þetta er Arfleifd Ephraim sona Kynkuīslar/epter þeirra Kynþættū. Og allar Ephra
im sona Landamerkia Borger/mz þeirra Þorpum/lau til samans medal Arfs Manasses so-
na ættar. Og þeir rymdu ecke vt þa Cananeos sem biuggu i Gaser/ So voru Cananiter a
medal Ephraim allt til þessa Dags/og voru vnder þa skattgillder

XVII.

A OG Hlutfalled fiell Manasse ættkuīsl/Þui hā var Joseph fyrste Son/og hlot
nadist Machir/fyrsta syne Manasses/Fødz Gilead/Þui hā var mikill Bar-
dagamadur/þar fyrer fieck hā Gilead og Basan. Þetta hlotnadist og þeim Manasse
ødrū Manasse sonū/ a medal þeirra Kynkuīsla/sem voru syner Abieser/syn- Num. 20.
er Helech/ Syner Asriel/ Syner Sechem/ syner Hepher / og Syner Semi
da/Þesser eru Syner Manasse sonar Joseph/ Kallkyns i þeirra ættkuīslum.
Eñ Zelaphehad Son Hepher/ sonar Gilead/sonar Machir/sonar Manasses/hafde on- Zelaphehad
gua Syne helldur Dætur/og þesse eru þeirra Nøfn/Mahala/Noa/Hagla/Milcha/Thir-
za. Og þær geingu til Eleasar Kiennemañs/og til Josua Sonar Nun/og til Høfdingiaña
og søgdu/DROTTEN baud Mose ad hā skyllde giefa oss Arfleifd a medal vorra Bræd-
B ra. Og þeim var giefen Arftekia a medal siña Fødurbrædra/epter DROTTENS bi-
falningu.
Og þar hlotnudust tiu Mæle vader Manasse/fyre vtan Gilead Lād og Basan/ ē liggz a
hina sijdu Jordanar. Þuiat Manasse Dætur feingu Erfd a millum hēs Sona/z þr adrer
Manasse Syner feingu þ Land Gilead.

Eñ Manasse Landeign var fra Asser til Mikmethat sem liggur fyrer Sethem/ z geingur
vt vpp a hægre sijdu til þeirra sm̄ bwa i Entapuah/ Þuiat Manasse fieck Taphuah Lād/
og er Landamerke a mille Manasses z Ephraim. Sijdan ganga þau i Sudur til Nahal-
Kana/ ad Vats stødunum sem heyra Ephraim til/a millum Manasses Stada. Enn i nor-
dur eru Manasses Landamerke til Lækiarins/og endast vid Sioiñ/So ad Ephraim er i sudr E
og Manasse i Nordur/Og Sioriñ er þra Landamerke/ Og liggr ad þeirre nyrdre sijdu jñ til
Asser/Enn a þa eystre sijdu til Jsaschar.

So hafde nu Manasse a medal Jsaschar z Asser/Betseam Borg/mz hennar Dætrum/
Jeblaam mz hennar Dætrum/og þeir sem biuggu i Dor med heñar Þorpum / og Endor mz
heñar Þorpum/ og þeir i Thahanah mz heñar Þorpum/og þeir i Megiddo med heñar Þor-
pum/og þridie partur af Naphet. Og Manasse Syner gætu ecke jnnteked þessar Borger/
Cananiter Eñ þeir Cananiter toku til ad bwa i þui Lāde. Eñ þa Jsraels Syner vrdu megtuger/ þa
giørdu þeir þa Cananiter skattgillda vnder sig/ z vtrymdu þa ecke.

Þa tøludu syner Joseph til Josua/ z søgdu/ Nuar fyrer hefur þu ecke giefed mier vtan eiñ
hlut og eiñ Erfdarþætt? enn eg er so miøg fiølmennur/so sem DROTTJN hefur blessad D
mig. Þa sagde Josua til þeirra/Fyrst þu ert fiølmeñur/þa far vt i Skogana/ad rydia þa i
Lande þeirra Pheresiter og Risana/fyrst at Ephraim Fiall er þier ofþraungt.
Jud. 1. Þa søgdu Syner Joseph/Vier faum ecke þad Fiall/þuiat aller Cananiter s̄ bwa i læg-
lende Landsins hafa jarnbwna Vagna/i hueriun Betsean og heñar Dætur liggia/og Jez-
rehel i Dølunum. Josua sagde til Josephs Nws til Ephraim/og Manasse / Þu ert eitt
miket og megtugt Folk/ z fyrst þu ert so stor/þa skallt þu ecke hafa eiñ Nlut/ helldr skal Fiall
id heyra þier til/þar Skoguriñ er/høgg þu hñ vpp/ Og þat skal vera ender a þijnu Lāde/þa
þu hefur vtrymt þa Cananiter/þeir sem Jarnbwna Vagna hafa/og eru Megtuger.

XVIII.

Saktmals Arcken vpp reist i Silo

OG allur Almwge Jsraelis Sona kom til Samans i Silo / og vppreistu þar A
Vitnisburdarins Tialldbwd/og Lādit var þeim vndergiefed. Eñ þar voru
þa eñ siø ætter Jsraelis sona/hueriū þa var onguo til Erfda skipt. Og Josu-
a sagde til Jsraels sona/Þui eru þier so leinge omenskufuller/ad þier farid ei
at eignast Lādit/þ sem DROTTEN ydra Fedra Gud gaf ydur? Vtuel-
ied ydur þria Menn/ af sierhuerre ætt/ so eg meige senda þa þāgad/at þeir
meige tilreida sig at fara i giegnum Landit/og vppskrifa þat epter þeirra Arfleifd/ og koma
so til mijn aptur

Skiptid Landenu i siø parta/Juda skal blijfa i sijnu Takmarke/a þa Sydre sijdu/ z Jo-
Num. 18. sephs Nws skal blijfa i sijnu landamerke i mot Nordre. Eñ þier skulud vppskrifa þa siø par
Deut. 18. ta i Landenu/og færid mier þad Skrif/so vil eg leggia a hlute fyrer DROTTNE vorum
Gude. Þuiad Leuitarner hafa onguañ part a medal ydar / Nelldur er DROTTENS B
Kiennemansskapur þeirra Arfleifd. Gad og Ruben z halfpart af Manasse ætt hafa fein
gid sinn hlut/hinumeigen Jordanar i mot Austre/sem Moses Gudz Þienare gaf þeim.

Epter þetta toku Meñerner sig vpp/ z foru af stad. Og Josua bifalade þm ad fara þā-
gad/og vppskrifa Landit/og sagde/Farid og reised i giegnum Landit/og skrifed þat vpp/ z ko-
mit til mijn aptur/so eg meige hier i Silo kasta ydar hlute fyrer DROTTNE. Sijdann
foru þesser meñ af stad/og geingu i giegnum Landit/og vppskrifudu þad a einu Briefe/i siø
parta epter Borgunū/ z komu aptr til Josua i herbudernar i Silo. Sijdā lagde Josua hlute
millum þeirra fyrer DROTTNE/i Silo/og vtskipte þui Lande a millum Jsraelis Sona
huerium sitt hlutskipte.

Arfskipte BenJamin Sona

Og hlutfall fiell sonū BenJamin ættar/epter þeirra Kynkuijslum/og Landamerke þeirra
hluta gieck a millum Sona Juda/og Josephs Sona. Og þeirra Landamerke voru i Nor-
nid a mot Nordre fra Jordan/ z geingu af Nordre vpp hia Jericho/ z geingr þar fra i Vest-
ur vpp til Fiallaña/ z geingr vt til Eydemerkr BethAuen. Og geingr þar fra til Lus/ z gein C
gr fram hia Lus mot Sudre/ þat er BethEl/ z liggr ofan til AtarothAdar/hia Fiallenu sem
liggur i Sudur vpp til þess Stadarins nedra BetNoron. Sijdan beyger þat sig/ z snyr sier
ad þui Landhorne/sem liggur i Sudur fra Fiallenu/ huert ad liggr i mot sudre/ þuert yfer fra
Beth

BetNoron/ og endast vid KiriatBaal/ þad er/ KiriatJearim/Stadur sona Juda/ Og þ er
þad Vestra Hornit.
Eñ þat Horn mot Sudre er fra KiriathJearim/og geingur j Vestur/ z kiemur vt til Ne-
ptohah Vats vppsprettu. Og geingz nidur til enda Fiallsins/og liggur þuert yfer fra Hi-
ñam sona Dal/ huer ad liggur i Dal Raphaim mot nordre/og geingur þadan i mot Sud-
re/ mitt i giegnum Hinnam Dal hia þeim Jebusitis / og þar fra vt til Brunns Rogel.
Og dregur sig fra Nordre/ z kiemur vt til EnSemes/ og hleypur vt til þeirra Næda/ sem
liggia vpp epter þuert yfer fra Adumim/og geingz nidur til Ruben sona Steinboga. Og
D fellur sijdan suñann vert hia sliettlende sem liggz i nordz. Og kiemz fra þre sliettu Markr
Og geingur vpp mz sijduñe hia Bethagla nordan vert/ z endist hia Tungunne þeirre s skerst
i þañ sallta Sio i Nordur hia Jordan j Sudz ætt/Og þta er þad sydra Landamerke.
Eñ Jordā skal vera ender a þui eystra Lādshorne. Þetta er BenJamin sona Arfleifd/i
þeirra Landamerkium rieff vm kring/ medal þra Slecktis.
Þessar eru Borger BenJamin sona ættar/a mzal þeirra Kynkuñsla/Jericho/Bethagla/ Joh. 2.
Emekkeziz/ BethAraba/Zemaraim/ BethEl/Auin/Hapara/Ophra/KapharAmonai/Ap-
hni/Gaba/Þad eru tolf Borger mz þra Þorpū. Gibeon/Rama/ Beeroth/Mizpe/ Caphi-
ra/Moza/Rechem/Jerpeel/Thareala/Zela/Eleph/og þeir Jebusiter / þad er Jerusalem/ Jerusalem
Gibead/Kiriad/fiortan Borger mz þeirra Þorpum/ Þetta er BenJamin Erfd i þra Kyn-
kuñslum.

XIX.

A EPter þetta fiell sa annar hlutur ættkuñsl sona Simeon/epter þra Kyn- Arfur Sona Simeon
kuñslum/og þeirra Erfd var mz erfd þeirra Sona Juda. Og þeir feingu
til Erfdar/Beerseba/ SebaMolada/ NazarSual/Bala/ Azem/Elthol-
ad/Bethul/Harma/ Zichlag/ BethMarcaboth/ NazerSussa/ Betleba-
ot/Saruhen/þad eru þrettan Borger og þeirra Þorp. Ain/Rimon/Eth-
er/Asan/þad eru fiorar Borger z þra Þorp. Þar til mz aller þeir Bær s
liggia vm kring þssar Borger jñ til BaalatBeerRamath mot Sudre. Þetta er Arfleifd
sona Simeon j þeirra Kynkuñslum/ Þuiat Simeons sona Arfleifd er a millum Juda sona
Arfleifdar/ Fyrer þui at Juda sona Erfd var þm ofstor/þar fyrer erfdu syner Simeon a mz-
al þeirra Arfleifda
Sa hinn þridie hlutur fiell sonum Sebulon epter þeirra Kynkuñslum/ Og Lādamer- Arfur Sona
ke þeirra Erfdar var til Sared/ z geingz i vestur til Mareala/ z tekur jnn til Dabaset/og til Zebulon
þess Lækiar sem hleypur til Jachneam. Og beyger sig fra Sared mot Austre / jñ til Cyslot
Thabor Landamerkia/og hleypur vt til Dabrat/og vpp til Japhia. Og þar fra i Austur
i giegnum Githa/Hepher/Jtha/Kazin/ z kiemur vt mot RimonMithar og Nea/ Og geingz
Nordan i kring til Nathon/ og endist i JephthaNel Dal/ Nehalal/ Simron/ Jedeala z
B Betlehem/ Þad eru tolf Stader mz þeirra Þorpum. Þetta er Sebulon sona Erfd mz þeirra Bethlehem
Kynslod/ z þra Borgum z Þorpum. i Sebulon
Sa hiñ fiorde Hlutz fiell sonū Jsaschar/epter þra ættkuñslū. Og þeirra Landamerke var/ Arfur Sona
Jesrehel/Kesulloth/Sunem/Hapharaim/ Sion/Anaharat/Rabit/Kiseon/Abes/ Remeth/ Jsaschar
Engañem/Enhada/ Beth Pazez/Og tekur allt til Tabor/Sahamina/Betsemes/og hennar
ender hia Jordan/sextan Stader z þeirra Þorp. Og þetta er Jsaschar Sona Erfd i þra
Kynþættum/ Stader þra og Bær.
Eñ fimte hlutz fiell sonū ættar Asser/ epter þra Kynkuñslū. Og þra Lādamerke var Helk Arfur Sona Assur
ath/Hali/Bethen/Achsaph/Alameleck/Amead/Miseal/ z tekz vt til Carmel hia Hafenu/ z
til SipharLibnath/ og snyr sier i Austur mot BethDagon/og tekur ad Sebulon/ z til Jeph-
thahel Dals mot Nordre/ Bethemech/Negiel/ z geingur ad Chalub/ a þa vinstre sijdu/E-
bron/Rehob/Hamon/Cana til þss stora Stadar Sydon. Og snyr sier vpp mot Rama/til þss Cana
fasta Stadar Zor/ og vendar sier til Hossa/og endast vid Hafed/epter þeim Mæler/til Ach- Zidon
sib/Vma/Apheck/Rehob/tuær og tuttugu Borger/og þeirra Þorp/Og þetta er Asser Sona Zor
Arfskipte/mz þra Kynkuñslū/ Borgum z Þorpum.
C Enn siøtte Hlutur fiell Sonum Nephthalim/og þeirra ættkuñslum/ Og þra Landamerke Arfur Sona
voru fra Heleph/Elon/i giegnū Zaenañim/ AdamiNekeb/ JabneEl/jñ til Lachim/ z endast Nephthali

hia Joran. Og snyr sier mot Vestre/til Asnoth/Thabor/og geingur þar fra/ til Hukoth/
og tekur sudur til Sebulon/ ⁊ til Asser/mot Vestre allt til Juda/hia Jordan mot Austre. Og
hefur þessa fasta stade/ Zidim/Zer/ Hamath/Rakath/Kinnarah/Adama/Rama/Hassor/
Kedes/Edrei/Enhazor/Jereon/Migdalel/Harem/Bethanath/ Betsamet/ nitian Borger ⁊
þeirra Þorp. Og þetta er Nephthali sona Erfd/og þeirra ættar/i þra Kynkuijslū/Stader
og Þorp.

Arfur Sona Dan

Sa siounde Hlutr fiell Sonum Dan/epter þra Kynkuijslum/ Og þra Arfleifdar Landa
merke var/Zarea/Esthaol/Irsametz/Saelabim/Aialon/Jethla/Elon/Thimnata/Ekron/
Eltheke/Gibeton/Baalat/Jehud Bnebarak/Gathrimond/Meiarchon/Rachon/mz þm Lā- D
damerkiū mot Japho/Og þar endast Landamerke Sona Dan. Og Syner Dan drogu vpp
ad strijda i mot Lesem/vnnu hana og slou mz Suerds Eggium/og eignudust Borgena/⁊ biu-
ggu i heñe/og kølludu hana Dan/epter þra Fødurs Nafne/Og þetta er Arfleifd sona Dan
epter þeirra Kynkuijslum/ Borger ⁊ Kauptun.

Hlutskipte Josua

Eñ ẽ þr høfdu vtskipt Landenu/ mz sijnū Vmmerkiū/ þa gæfu Israelis syner Josua sy-
ne Nun eina Erfd a medal þeirra. Og þeir gæfu honum þañ Stad epter Gudz bifalnin-
gu/sē hñ sialfur Girntist/ẽ var ThimnatSerah/a Ephraim Fialle. Þar bygde hñ Borg
og bio þar.

Þesse eru þau Arfskipte sem Eleasar Prestur ⁊ Josua son Nun ⁊ þeir ædstu Fedr a med-
al ættkuijslañа/skiptu mz Hlutfalle a nijal Israels sona/ i Silo/ fyrer DROTTNE/fyre
Tialldbudarinnar Vitnisburdardyrum/ ⁊ so endudust þesse Landsins skipte.

XX.

Frelsis stader
Num. 25.
Deut. 19.
Exod. 25.

DRottenn talade vid Josua/og sagde/Seig þu til Israelis Sona/Skicked þa A
frelsis Stade i millum ydar/ vm hueria eg talade til ydar fyrer Mosen/
þangad sem eiñ Mañslagare ma flyia /sa sem nockurn slær i hel/oviliande/
og ouitande/so þr meige vera frij a millum ydar fyrer Epternialsmañenū.
Og sa sem flyr til einhuers þeirra Stada/hñ skal standa fyrer vtan Stadar
Portid/ ⁊ opinbera þar sijna Søk/fyrer Alldungunum Stadarins/Sijdan B
skulu þeir taka hñ jnn i Stadinn til sijn/og giefa honum rwm/suo hñ meige bwa hia þeim.
Og þa Blodhefnarinn fer epter honum/ þa skulu þeir ecke framselia þeñan Veganda
i hañs Hendur/fyrst hañ slo sinn Naunga i hel oforuarad/ og var ecke hñs Ouin. Suo hñ
skal bwa i þeim sama stad/þar til at hñ hefur stadit sinn Riett fyr Almuganum/ þar til sa
ædste Kiennemadur Andast/ sem þa er þann sama tijma/ Epter þad skal Vegandeñ ko- C
ma i sijna Borg aptur/⁊ til sijns Hwss/til þess stadar sem hñ ædur fra flwde.

Hebron
Jericho

So helgudu þr Kedes i Galilea/a Fiallbygdū Nephthali/⁊ Sechem a fialle Ephraim/⁊
KiriathArba/sem er Hebron a Fiallenu Juda. Og hinumeigen Jordanar Austur fra Je-
richo/gæfu þeir Bezen i Eydemørku/a sliettlende af kyne Ruben/⁊ Ramoth i Gilead af ætt D
Gad/og Golam i Basan af ætt Manasse.

Þesser voru þeir Stader sem skickader voru fyrer alla Israels sonu/og so fyrer þa Fram-
ande sem biuggu a millum þeirra/ so ad sa skyllde flyia til einhuers af þeim/ ẽ nockurn haf-
de sleiged i hel ofyrersyniu/so hñ skyllde ecke deyia/fyrer Blodhefnaranum/ fyrr enn hañ hefde
stadit fyrer Almuganum

XXI.

Num. 35.
Deut. 19

EPter þetta geingu þeir ædstur Fedur a medal Leuitanna fram/ til Eleasar A
Kieñemans ⁊ til Josua sonar Nun/⁊ til þra yppustu Fedrana/mzal ættkuij
sla Israels sona/ ⁊ tøludu vid þa i Silo/ i Ladenu Canaā/⁊ søgdu/DRO-
TTIN baud fyre Mosen/ad oss skylldu giefast Borger ad bwa vti/⁊ þra
Forstader fyrer vort Kuikfie. Þa Gæfu Israels Syner Leuitønum af sijnu
Arfskipte/so sem DROTTEN hafde boded/þssar Borger ⁊ þeirra For-
stade.

Kahath

So fiell Hluturinn Kahatiters ætt/og Syner Aaron Kiennemañs af Leuitønum/ feingu
Þrettan borger/mz hlutfalle af Juda ætt/af Simeon ætt ⁊ af BenJamin ætt. Eñ þeir ad-
rer Sy-

rer syner Kahath af sama slekte feingu tuttugu Stade epter hlutfalle af Ephraim ætt/ af ætt
Dan/ z af halfre Manasse ætt
Eñ syner Gerson af sømu Kynkuijsl/ feingu epter hlutfalle/ þrettan Borger/ af Kyni Is= Gerson
aschar/ af kyne Asser/ z af Kyne Nephthali/ og af halfu Kyne Manasse i Basan
Og Merari sona ætt fieck tolf Borger/ af ætt Ruben/ af ætt Gad / og af ætt Sebulon. Merari
So gafu nu Israels syner Leuitønum/ epter hlutfalle þessar Borger/ og þeirra Forstade/
s̄ DROTTEN hafde bodit fyrer Mosen. Af ætt Sona Juda/ og af ætt Sona Simeon
gafu þeir sonum Aaron þessar Borger med nafne/ sem voru Kahathita ættar / af Sonum
Leui/ þuiad sa fyrste hlutur var þeirra. So gæfu þeir þeim KiriathArba/ sem heyrde Fødur
Enak til/ þ er Hebron/ a Fialle Juda/ z heñar Forstade i kring vm hana. Og þr gæfu Ca= Caleb
leb syne Jephunne Akrana/ z þau Þorp i kringum Borgena honum til eignar
B So gæfu þeir sonum Arons Prests þær athuarfs Borger fyrer Mannslagarana/ Hebrō
og heñar Forstade/ Libna z hennar Forstade/ Jathir og hennar Forstade/ Estmoa z heñar For
stade/ Holon z heñar Forstade/ Debir og hennar Forstade/ Ain og heñar Forstade/ Jura og
henngr Forstade/ Betsemes og hennar Forstade/ niu Stade af þessum tueimur ættum. Enn
þr gæfu þm fiorar Borger af BenJamin ætt/ Gibeon z hennar Forstade/ Geba og hennar
Forstade/ Anathot z hennar Forstade/ Geba og heñar Forstade/ Almon og hennar Forstade.
So ad allar Borger sona Aron voru þrettan mz sijnum Forstødum. Kahath
Enn þeir adrer Cahath sona Kynþætter af Leuitunum/ feingu i siñ Hlut fiorar Borger/
af Ephraim ætt/ og þeir gæfu þm frelsis Borgernar Manslagarans/ Sakim og heñar For=
stade/ a Ephraim Fialle/ Geser og heñar Forstade/ Kibzaim og hennar Forstade/ BetHoron
og heñar Forstade. Af ætt Dan fiorar Borger/ Elteki og heñar Forstade/ Gibeon z hennar
Forstade/ Aialon z hennar Forstade/ z Gatrimon z heñar Forstade. Af hælfū parte Ma=
nasses slektis tuær Borger/ Thaenak/ z hennar Forstade/ Gatrimon z heñar Forstade. So
ad allar þær adrar Kahatz sona ættar Borger/ voru tiu mz þra Vnderborgū.
C Og þeir gæfu sonum Gerson af ætt Leui/ tuær Borger af hælfum parte Manasse ættar Gerson
þa athuarfs borg fyrer Mannslagarana/ Golan i Basan og hennar Forstade/ Beesthra og
hennar Forstade. Af Isaschar ætt fiora stade/ Kision og hennar Forstade/ Dabrath og heñ=
ar Forstade/ Jarmuth og hennar Forstade/ eñ Ganim og hennar Forstade. Af ætt Asser
fiora Stade/ Miscal og hennar Forstade/ Afdom og heñar Forstade/ Helkath og hennar For=
stade/ Rehob og heñar Forstade. Af ætt Nephthali þriar Borger/ þa Frelsis borg Kedes/
fyrer Manndraparana/ i Galilea og hennar Forstade/ HatmothDor og hennar Forstade/
Karthan z heñar Forstade. So ad allar þær Gersonita ættar Borger voru þrettan mz sijnū
Vnderborgum.
Eñ þeir adrer Leuitar sem voru af Kyne Merari sona/ þeim voru giefnar fiorar Borger/ Merari
af ætt Sebulon/ Jakneam mz hennar Vnderborgum/ Kartha mz hennar Vnderborgū/ Dim
na med hennar Vnderborgum/ Nahalal med hennar Vnderborgum. Af ætt Ruben fiorar
Borger/ Bezer og heñar Forstader/ Jahza z hennar Forstader/ Kedemoth og hennar Forsta=
der/ Mephaath z heñar Forstader. Af Kyne Gad fiorar Borger/ Mañslagarans athuarfs
D borg/ Ramoth i Gilead/ z hennar Forstader/ Mahanaim og hennar Forstader/ Hesbon z heñ
ar Forstader/ Jaeser og hennar Forstader/ so ad allar Merari sona borger a millum þeirrar
ættar/ af þeim ødrum Leuitum voru tolf/ sem þeir feingu epter þeirra Hlutfalle. Allar Leui 48. Leui=
tanna Borger a medal Israels sona Arfs voru ætta og Fiorutijge mz sijnum Vnderborgū. ta Borger
Og huer af þessum Borgum hafde sinn Forstad vmhuerfes sig/ so eiñ s̄ añar.
So gaf DROTTIN Israel allt þ Lād sem hñ hafde suarid ad giefa þeirra Fedrum/ z Gen. 13.
þeir eignudust þ og bygdu þ. Og DROTTEN gaf þeim huijld allt vm kring fyrer øll= 15. 17. 28.
um/ so sem hñ soor þeirra Forfedrum/ og einginn af þeirra Ouinum gat stadid þeim i mot/ Gud helldur
helldur gaf hñ alla þeirra Ouine i þeirra Hendr. Og þar brast ecke neitt af øllu þui goda/ syn Ord
sem DROTTEN hafde lofad Israels Hwse/ þ kom fram allt saman.

XXII.

A HA kallade Josua þa sonu Ruben og þa sonu Gad z hælfann Kynþætt Manasse Num. 32.
ættar/ og sagde til þeirra/ Þier hafed halldit allt þad sem Moses Gudz Þienare Deut. 5.
baud ydur/ og hafed hlytt mijnū Ordū/ i øllu þui s̄ eg hefe bodid ydur. Þier hafed Josu. 12.

og ecke yfergiefed ydar Brædr j lāgañ tijma/allt til þessa Dags/ og hafed skickad ydur epter
DROTTENS ydars Gudz Bode. Og nu sokum þess/ad DROTTIN ydar Gud he
fur giefed ydrum Brædrum huijld/sem hñ þeim lofade/Þa huerfed aptur til ydra Tialldbw-
da j ydar Erfda Lande/ s̄ Moses Guds þienare gaf ydr hinumeigen Jordāar.
Enn alleinasta halldid þat mz allre Giætne/ad þier giøred epter þeim Bodordum ꝛ Løg-
Deut. 10 gū/s̄ Moses DROTTINS þienare baud ydr/Ad þier elsked DROTTIN ydʳ Gud/ꝛ B
gāged i hñs Vegum/geymid hñs Bodord og halldid ydr ad honum af øllu Hiarta og af allre
Sælu. Suo blessade Josua þa og liet þa fara/Og þeir foru i burt til sinna Tialldbwda.
Moses hafde giefed hælfū Kynþætte Manasses ættar til eignar/ Basā/þm ødrū Hel-
Num. 32. minge gaf Josua þssu meigen Jordanar i Vestr a medal þra Brædra. Þa hñ liet þa fara
Josu. 13. til sinna Tialldbwda/og hafde blessad þa/ sagde hñ til þeirra/Þier komid nu heim aptur til
1. Reg. 30. ydra Tialldbwda mz myklum Audæfum mz mikit Fie/ Silfur/Gull/ Kopar/Jarn og Klæde/
So vtskiptid nu þessu hinu sama ydar Ouina Herfāge med ydrum Brædrum. Suo sneru
þr Rubenitae/Gadditae/ half Manasse ætt aptur/og skildu vid Israels Sonu i Silo/ huer
ad liggr i Canaā Lāde/og foru i Lād Gilead/til sijns Erfdalāds/huert þeir høfdu feingid at
Erfd/epter DROTTENS bifalningu fyrer Mosen.
Enn þa þeir komu til þeirra Steinhæda hia Jordā/sem liggia i Canaan lāde/ þa bygdu E
þeir enu somu Rubenitae/Gadditae/og half Manasse ætt/ þar hia Jordan eitt myked pryde-
ligt Alltare. Enn þa Israels syner þad heyrdu/søgdu þeir/Siaed/syner Ruben/ syner Gad
og half Manasse ætt hafa bygt eitt Alltare gagnuart Canaan Lāde/ hia þeim Steinhrwgū
vid Jordā/a þessa sijdu vid Israels Sonu. Sijdā søfnudust þeir saman i Silo/ mz øllum
Almuganum/ suo ad þeir fare vpp i mote þeim mz Her. Og sendu til þeirra i Gi
Phineas lead lād Phineas son Eleasar Kennemañs/og mz honum tiu af þeim ædstum Hødfingium af
þeirra Fødurs Hwse/eiñ af hueriu Israelis kyne. Og sm̄ þeir fundu þa i Gilead lāde/tølu-
du þeir til þra ꝛ søgdu/Allur DROTTINS Almnge lætur suo seigia ydr.
Num. 25. Huar fyrer hafe þier syndgast i mote Israels Gude? Ad þier snerud ydr i Dag fra yd- D
rum DROTTNI/mz þui ad þier bygdut ydr eitt Alltare/ꝛ fiellut so fra DROTTNI/
Eda eru Peor Misgiørder oss oflitlar/af huerium vier erum ecke eñ hreinsader a þessū deige/
ꝛ þar kō ein Plaga yfer Gudz Almuga/ Og þier snued ydr i Dag fra Veige DROTT-
Josu. 7 INS/og erut fallner a þessum Deige fra ydrum Gude/So ad hñ i Dag edr a Morgun/ er
reidr vppa allann Israels Søfnud. Ef ydr þiker at ydart eigid Lād sie ohreint/ þa komed
yfer i þetta Land DROTTINS/ þar sem Gudz Tialldbwd stendur/ og taked ydarñ
Erfdar part a medal vor/og falled huerke fra DROTTNI nie fra oss/ so þier bygged ydr
eitt Alltare/annad helldr eñ DROTTINS vors Gudz Alltare. Syndgadist ecke Achan
son Serha a þui Bannfærda/og þui kom Gudz Reide yfer allann Israelis Søfnud/suo hñ
gallt ecke alleina sijns Misgiørnings.
Þa suørudu Syner Ruben og Syner Gad og half Manasse Kynkuijsl/og søgdu til E
Hofdaña ꝛ høfdingia Israel/DROTTIN sa sterke Gud/DROTTIN sa sterke Gud
veit þ/Suo veit þ Israel/Ef føllum vier fra/eda misgiørum vier i mot DROTTNI/þa
hialpe hñ oss ecke a þessum Deigi/Ef vier bygdum þ Alltare þar fyrer/ad vier villdum snua
oss fra DROTTNI/ad offra Brenneoffre eda Matoffre þar yfer/eda ad færa Þacklætis
offur þar a fyrer DROTTNI/Þa vtkrefie hñ þess/Og høfum vier ecke Helldr þ giørt fy
rer vmhyggiu saker/seigiande/Ydar Syner meiga seigia til vorra Sona/i Dag edr a Mor-
gun/Huad hafe þier ad giøra/mz DROTTIN Israelis Gud? Þuiad DROTTIN
hefur sett Jordā til Lādamerkia a medal vor ꝛ ydar/ sona Ruben og Gad/ þier hafed eckert
Hlutskipte i DROTTNE/ Þar mz mættu ydar syner vijsa vorū sonū fra Otta DRottens.
Vitnisburdar Alltare Þui søgdum vier/Lætum oss byggia eitt Alltare/ecke til Offurs/ eige helldr til Breñefor- F
na/ helldr ad þ sie eiñ Vitnisburdur a millum ydar og vor og vorra Epterkomenda/ ad vier
meigum giøra Gudz Þionustu fyrer honum/med vorum Brennefornum/Þackaroffre/ ꝛ ødrū
Fornfæringum/So ydar syner þurfa ecke ad seigia til vorra sona/i Dag edr a Morgun/Þier
hafed eckert hlutskipte j DROTTNI. Nær þeir vilia suo seigia til vor/ eda til vorra
Epterkomenda/i Dag edr a Morgun/þa meiga þeir seigia/Siait lijking DROTTINS
Alltaris/sem vorer Forfedur giørdu/eige til Offurs nie til Brennefornar/helldr til eins Vit-
nisburdar a millum vor og ydar. Þad sie lāgt fra oss/ad vier skylldum falla fra DROT-
TNI/ad vier villdum snua oss i Dag fra honum/og vppbyggia oss eitt Alltare til breñefor-
nar/og

nar/og til Matoffurs/og til annara Forna/fyrer utan DROTTINS vors Gudz Alltare/huert at stendr fyrer hñs Tialldbwd.

G. Eñ þa Phineas Kieñemadr/ ⁊ þr ædstu Almugans Høfdingiar i Jsrael sm̃ voru mz hm̃ heyrdu þsse ord s̃ syner Ruben ⁊ Gad ⁊ Manasse søgdu/ þa lijkade þm þ vel. Og Phineas Son Eleasar Kiennemanns/sagde til sona Ruben/ Gad ⁊ Manasses/ J Dag merkium vier ad DROTTIN er a medal vor/ ad þier hafed ecke syndgad a mote Gude j þessum Misgiørninge/Nu hafe þier frelsad Jsraelis sonu af hende DROTTINS.

So ferdadist Phineas Son Eleasar Kieñemanns og þeir yppøstu/af Lande Gilead/ fra sonũ Ruben og Gad/ yfer um̃ aptur i Canaan Land/til Jsraels Sona/ ⁊ kuñgiørdu þm allt þetta. Enn Jsraels Sonum þocknadist þad vel/og lofudu Gud Jsrael/ ⁊ søgdust ecke meir vilia draga upp i mot þeim med Herlid til ad fordiarfa þad Land/sem Syner Ruben ⁊ Gad biuggu uti. Og Syner Ruben og Gad kolludu þad Alltare/ Þad sie Vitnisburdur a millum vor/og ad DROTTIN er Gud. Vitnisburdar Alltare.

XXIII.

A Langum tijma epter þta/ þa DROTTIN hafde veitt Jsrael Næder fyrer øllum sijnum Ouinum allt j kriñg/og Josua var nu ordinn gamall/ ⁊ hniñgenn a efra alldur/ þa kallade hñ til samans allañ Jsrael/ ⁊ þeirra ellstu Olldunga/ Domendr og Embættis meñ/og sagde til þeirra/ Eg er nu gamall ⁊ miøg a efra alldr komiñ/ og þier hafed sied allt huad DROTTIN ydar Gud hefur giørt vid þetta Folk hier fyrer ydr/ Þuiat DROTTIN ydar Gud hefur sialfur strijdt fyrer ydr. Siaed/eg hefe skipt mz ydr þui Folke sem epter er/til erfdar/sierhuerre Kynkuijsl sinn Arf fra Jordan/og øllum Þiodum sem eg hefe utrymt/ og Vestur allt til þess stora Hafs. Og DROTTIN vor Gud skal utdrijfa þa fyrer ydr/og utryma þeim fra ydr/so þier skulud eignast þeirra Land/so sm̃ DROTTIN ydar Gud hefur lofad ydr. Josua amiñer Jsrael

B

So verid nu hughrauster/so ad þier hallded og giøred allt þad sem skrifad stendr i Moses Løgmaalsbok/ so þier uijked þar ei fra/ huerke til hægre nie til vinstre hãdar/ Uppa þ ad þier komit ecke a medal þessa Folks/sem nu enn er epter hia ydur/Og ad þier ecke hured eda suered vid þeirra Afguda nafn/eige helldr þioned þeim nie bidied til þeirra/Helldr hallded ydr vid DROTTEN ydar Gud/so sem þier hafed giørt til þessa Dags. Suo mun DROTTIN utdrijfa stort ⁊ megtugt Folk fyrer ydr/ ⁊ eingiñ hefur stadit i mot ydr jnn til þessa dags. Exod. 36. Deut. 28.

C Eiñ af ydr skal ellta Þusund/ Þui DROTTIN ydar Gud strijder fyrer ydr/so s̃ hñ hefur sagt. Þar fyrer geymed mz giætne ydar Saaler/ad þier elsked DROTTIN ydar Gud

Enn ef ad þier snued ydr/ ⁊ halldid ydr ad þui Folke/sem nu epter er/ ⁊ giered teingder vid þad/so ad þier samblandist vid þat/og þad vid ydur/ Þa vitid/ad DROTTIN ydar Gud mun ecke meir utryma allt þetta Folk/fyrer ydr / Helldr skal þad verda ydr ad Snøru/og at Nete/og at Suipu a ydar Sijdr/og ad Þyrnum i ydar Augu/ Þar til þ eydeleggr ydr/af þui goda Lande/sem DROTTIN ydar Gud hefur giefed ydr. Ognunar Hotaner Deut. 7. 11.

D Siaed/Eg geing gøtu allrar Veralldar/Og þier skulud vita af øllu Hiarta / og af øllu sinne/ad þar hefr ecke eitt Ord brugdist/ af øllu þui sm̃ DROTTIN ydar Gud hefur lofad ydr/ Þad er allt saman fram̃ komed/ og ecke neitt auantad. Og lijka sem þier hafed feinged allt þad goda/ sem DROTTIN ydar Gud hefur lofad ydr/So mun DROTTIN laata allt vont koma yfer ydr/ þar til hñ afmaer ydr af þessu goda Lande sem DROTTIN ydar gaf ydr/ef þier yferkrodid DROTTINS ydars Gudz Sattmala/ þañ hñ baud ydr/ Og taked fyrer ydr at þiona annarligum Gudum/ ⁊ bidia til þra/ þa skulu þier vita/at Gudz Reide verdr grim̃ yfer ydr/ ⁊ fyrekiemr ydr snarliga af þui goda Lãde/ s̃ hñ hefur giefed ydur. 3. Reg. 2.

XXIIII.

Jo-

j Sichem Osua heimte saman allar Israelis Kynkuisler til Sichim/og kallade þa hina A
ellstu af Israel/þa ædstu Høfudzmenn/Domendr og Embættis men̄. Og sm̄
þr voru fram̄geingner fyrer Gud/þa sagde hn̄ til Almwgās/ DROTTIN
Tharah Israels sona Gud seiger so/Ydrer Fedur biuggu fordum Daga hinumeigen
Skvrgoda Vatsins/Tarah Fader Abraham og Nahor/ og þionudu þar annarligum
dyrkare
Gen. 21. Gudum. Þa tok eg ydar Fødr Abraham burt þeim meigen Vatsins/ og liet
25.36.46. hn̄ ferdast vm allt Canaan Land/og jok hn̄s Sæde/Og eg gaf honum Isaac. Enn Isaac
gaf eg Jacob z Esau. Og eg gaf Esau fiallbygder Seir/En̄ Jacob z hn̄s Syner foru ofā
i Egiptaland.
Exod. 3. 7. Epter þad senda eg Mosen og Aaron/og plagade EgiptaLand/suo sem eg giørde vid þa. B
8. 9. 10. Sijdan leidda eg ydr og ydar Forfedr af Egiptalande/ Og þan̄ tijma sem þier komud til Naf
11. 12. sins/og þeir Egiptsku veittu epterfør ydar Forfedrum mz Vøgnum og Riddaralide / allt til
Exod. 14. þess rauda Nafs/Þa kølludu þeir til DROTTINS/hn̄ sette eitt Myrkur a millum ydar
og þeirra Egiptsku/og veitte Nafenu yfer þa/ so ad Sioren̄ hulde þa. Og ydar Augu ha-
fa sied þad sm̄ eg giørda i Egiptalande/Og þier biuggud i Eydemørku langa tijma. Og eg
færda ydr i Land þeirra Amoritis/sem biuggu hinumeigen Jordanar/ Og þa þeir strijddu j
mote ydr/gaf eg þa i ydar hendr/so þier eignudust þra Land/ en̄ eg eydelagde þa fyrer ydr.
Epter þ vpptok sig Balak son Zipor/ Kongr þeirra Moabitis/z hiellt Bardaga vid Is-
rael/Og hn̄ sende af stad/og liet kalla Balaam son Beor/ad hn̄ skyllde bølua ydr. Enn eg C
Num. 22. villda ecke heyra hn̄/og hn̄ blessade ydr/og eg frelsade ydr af hans Høndum. Og þa þier
Deut. 23. geingud yfer Jordan/og komnd til Jericho/þa børdust Borgarmenn Jericho i mote ydr/þeir
Amoriter/Pheresiter/Cananiter/Hetiter/Gergositer/Heuiter z Jebusiter/ Enn eg gaf þa
† Crabrones alla i ydar hendr. Og eg senda † Meinuætter fyrer ydr / þær vtræku fyrer ydr þa tuo Kon
Deut. 7. ga Amoritarum/Eige fyrer þitt Suerd eda fyrer þin̄ Boga/Og eg gaf ydr eitt Lād/i hueriu
Exod. 23. þier hafed ecke arfidad/ og þær Borger sm̄ þier hafed ecke vppbygt/ so þier skylldud bwa þar/
Josu. 11. og eta af þeim Vinuidargørdum/z Vidsmiørsgørdum sem þier høfdud ecke plantad.

Þar fyrer ottist nu DROTTIN/ og þionid honum truliga/ og aluarliga/og lætid fra D
ydr þa Afgude/huerium ad ydrer Fedr þionudu hinumeigen Vatsins og i Egiptalande/ z þio
nid DROTTNI. Enn þocknist ydr ecke ad þiona DROTTNI/Þa vtuelied nu a þe-
ssum Deige/ huorum þier vilied þiona/ þm Gudū sm̄ ydrer Fedur þionudu a hina sijdu Vat-
sins/eda Gudum þeirra Amoritarum/i huerra Lande þier nu buid/En̄ eg z mitt Hws/ vilium
þiona DROTTNI.
Josu. 23. Þa suarade Folked og sagde/Þad sie langt fra oss/ ad vier yfergiefū DROTTIN vorn
Gud/og þionum ødrum Gudum/ Þui DROTTIN vor Gud færde oss z vora Fedr af E-
giptalande/af þui þrældoms hwse/Og giørde so stor Tækn fyrer vorum Augum/z vardueit-
te oss a øllum þeim veige sem vier reistum/og so fyrer øllu þui Folke sem vier forum fram̄ hia. E
Huer z ad vtdrifid hefur fyrer oss allt Folk Amoritarum/sem bio i þui Lande/Þar fyrer vil-
ium vier z þiona DROTTNI/Þui hn̄ er vor Gud.
Josua suarade Folkenu/Eigi meigi þier þiona DROTTNI/ Þuiat hn̄ er ein̄ Heilagr
Gud/ein̄ Vandlætur Gud/sa ad eige hlijfer ydar Yfertrodslum z Syndum. Enn ef þier yf
ergiefid DROTTIN/z þionid ødrum Gudum/Þa mun hn̄ snua sier/z plaga ydr z fyrer
koma ydr/so sem hn̄ hefur giørt ydr hid goda/Folkid suarade Josua/Ecke suo/helldr viliū vier
þiona DROTTNI.
Þa sagde Josua til Folksins/Þier erut nu sialfer til vitnis yfer ydr/ad þier hafed vtualed
ydr DROTTIN/honum ad þiona. Þeir søgdu/Ja. Þa kastid nu burt fra ydr annar-
ligum Gudum sem a millum ydar eru/og hneiged ydar Hiørtu til DROTTINS Israels
Gudz. Folked sagde til Josua/Vier vilium þiona DROTTNI vorum Gude/ og hlyda F
Sattmal i hn̄s Roddu. Og a þessum sama Deige giørde Josua eitt Sattmal mz Folkenu/z sette þm
Sichem fyrer Løgmaal z Riettinde i Sichem.
Minningar Og Josua skrifade allt þetta i Gudz Løgmals Bok/og tok einn storan Stein/ z reiste hn̄
Steinn vpp- vpp i þeim sama stad/vnder ein̄e Eik/sem stod hia DROttens Helgedome/og sagde til Folk-
reistr af sins/Siaed/Þesse Steinn skal vera ein̄ Vitnisburdr a millum vor/Þui hn̄ heyrde øll DRot-
Josua tens Ord/sem hn̄ hefur talad vid oss/og hn̄ skal vera Vitnisburdr yfer ydr/ so þier skulud ecke
afneita ydrum Gude. So liet Josua Folked fra sier fara/huern til sinnar Arfleifdar

Og þ

Og þad skiede suo epter allt þetta/ ad Josua Son Nun/ þienare DROTTINS an- | Josua andast
dadist/ þa hann hafde ad Alldre tuttugu Aar og Hundrad. Og þeir Jordudu hann i | xxxi. Aarum
Landamerkium sijns Erfdalands i ThimnathSerah/ sem liggur a Fialle Ephraim/ Nord- | epter Mosen/
G an fra Fialle Gaas. Og Jsrael þionade DROTTNI suo leinge sem Josua lifde/ og | þa hn̄ hafde
þeir enu ellstu Meñ/ sem leinge lifdu epter Josua/ huerier ad vissu alla DRottens Giorning- | vnnid Landed
a/ semhn̄ hafde giort vid Jsrael. | og vtskipt þui
| mz Folkenu

Enn Josephs Bein sem Jsraels Syner baaru med sier af Egiptalande/ grofu þeir i Si-
chem/ a þeim Parte Akurs sem Jacob keypte af sonū Hemos/ Fodur Sichem/ fyrer Hundrat | Josephs Bein
Silfur Peninga/ z vard Erfd Sona Josephs.

Eleasar son Aaron andadist og einnen/ Og þr jordudu hn̄ i Gibea/ s̄ heyrde til | Eleazar andast
hn̄s Syne Phineas/ og honum var giefen a Fialle Ephraim.

Ender Josua Bokar

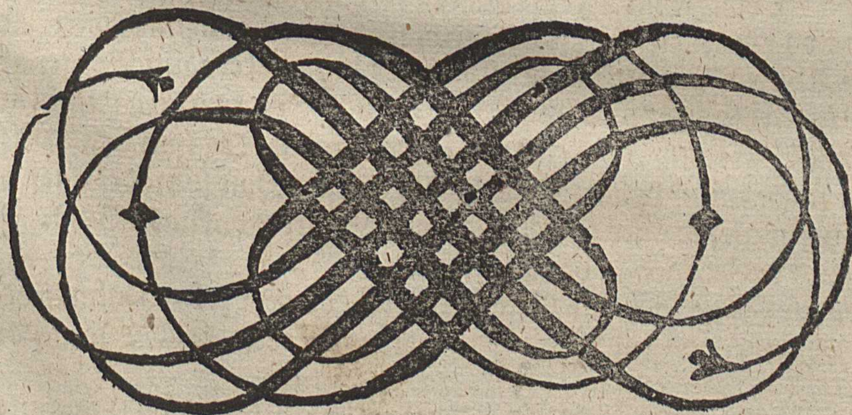

Liber Judicum
Domaraña Bok
I.

Pter Andlat Josua/leitudu Jsraels Syner Rads A
til DROTtens/og sogdu/Huer a medal vor skal vera vor Nershøfdin
ge a mote þeim Cananeis? DROTTJN suarade/Hañ skal Juda
vera. Siaed/eg hefe giefed Landid i hn̄s Hendr. Þa sagde Juda til
sijns Broduꝛs Simeon/ Far vpp mz mier i mitt Hlutskipte/og berienst
vid Cananeum/Sijdan vil eg reisa mz þier i þitt Hlutskipte/Og Sime-
on for mz honum.
Og sem Juda for vpp / þa gaf DROTTJN þa Cananiter og
Adoni Besek Pheresiter i þeirra Hendr/og þeir slogu i Besek tiu Þusund Manns. Og þeir fundu Ado-
ni Besek i þeim stad sem kalladist Besek/og børdust vid hn̄/og slogu þa Cananiter og Phere- B
siter. Enn Adonibesek flyde/ꝫ þeir soktu epter honum/Og þa þeir nædu honum/hiuggu þr
af honum hn̄s Þumalfingr og Þumaltær/af Hondum og Footum. Þa sagde Adoni Besek/
Siøtijge Kongar mz afhøggnum Þumaltæm a Hondum og Footum hafa samannlesed
Matleifar vnder mijnu Borde/ Lijka sem eg hefe giørt odrum/ suo hefur Gud læted endur-
gallda mier. Og þeir fluttu hn̄ til Jerusalem/þar andadist hn̄.
Jerusalem Enn Juda syner strijddu a Jerusalem/og vnnu hana/og slogu hennar Innbyggiara med
Suerdseggium/og settu Elld i Borgena. Og epter þad ferdudust Juda Syner ofan/og
børdust vid þa Cananiter/sem biuggu a Fiallbygdum/ og i Sudurætt/og eirnen i Dal Len-
dunum.
Hebron Og Juda dro i mot þeim Cananitis/sem biuggu i Hebron (enn Hebron kalladist i fyrre
tijd KiriathArba) og slo Sesai/og Ahinam og Talmai/Og hn̄ ferdadist þadan mot þeim C
Caleb Jn̄byggiurunum i Debir(Enn Debir kalladist fordum KiriatSepher). Og Caleb sagde/
Huer sa sem slær og vinnr Kiriat Sepher/þeim skal eg giefa mijna Dotter Achsa til Eigen-
kuinnu. Enn Atniel Sonr Kenas Caleb yngste broder yfervann Borgena/Og hn̄ gaf ho
Achsa num sijna Dotter Achsa til Eigenkuiñu. Og þ skiede so þa hun ferdadist heim/var heñe rad
Atniel lagt/ad hun skyllde bidia eins Akurlendis af sijnum Fødur/Og hun fiell af Asnanum. Ca-
leb heñar Fader sagde þa til heñar/Huad brestur þig? Hun suarade/Gief mier eina Ble-
ssan/Þuiad þu hefur giefed mier eitt þurrlende/gief mier ꝫ vøkuada Jørd. Þa gaf hn̄ he-
nne vøkuada Jørd bæde ofarliga og nedarliga.
Num. 10. Og þeir Keniter Syner sem var Magr Moses/ drou vpp fra Palmastødunum/mz son̄
Exod. 18 Juda til Juda Eydemerkur/sem liggr i sudr/mots vid staden Arad/ꝫ foru þangad/ꝫ biuggu D
hia þui Folke.
Num. 21 Enn Juda ferdadist mz sijnum Brodr Simeone/ og þeir slou þa Cananiter i Zephat/ ꝫ
foreyddu þeim/og kølludu Stadena Harma. Hier mz vann Juda Gassa/mz þui sem henne
fylgde/og Asklon mz þui sem henne til heyrer/og Ekron mz þui s heñe tilheyrde. Og DR-
Josu. 15. OTTJN var mz Juda/ so ad hn̄ eignadist allar Fiallbygder/ Þuiad þa gat hn̄ ecke yfer-
vnned sem i Dølunum biuggu/Þuiad þeir høfdu Jarnvagna. Caleb gafu þeir Ekron sem
Moses hafde sagt/ꝫ hn̄ vtrymde þadan þria sonu Enakim.
Eñ Syner BenJamin vtdrifu ecke þa Jebusiter/ sem ad biuggu i Jerusalem/ Helldr biu-
BethEl/ᴂdr ggu Jebusiter i Jerusalem hia BenJamin/allt til þssa Dags. E
fyrr nefnd So og foru Syner Joseph vpp til BethEl/ og DROTTJN var mz þeim. Og þr
Lus af Josephs Hwse niosnudu vm BethEl(huer ad kalladist i fyrre tijd Lus)og Vardhalldsmeñ
erner fundu einn mañ af Stadnum ganganda/ ꝫ søgdu til hn̄s/Vijsa þu oss huar vier meigū
komast i Borgena/þa vilium vier syna þier Myskun. Enn sem hn̄ hafde vijsad þeim þar
þeir mattu i Stadin̄ koma/þa slou þeir Stadarinns jnnbyggiara mz Suerdseggium/ vtan
þennañ mann mz sinne ætt lietu þeir frialsañ fara. Og sa hinn same Madr for i Land
þeirra Hetiters/og bygde þar eiñ Stad/og kallade hn̄ Lus/ suo kallast hann allt til þessa
Dags.
Og Manasse afmade ecke Betseam mz sijnum Dætrum/eige helldr Thaenack med sijnum F
Dæt-

Dætrum/og eige þa sem biuggu i Dor mz hennar Þorpum/ eige helldr þa jnnbyggiara i Je- Huerir Þio
bleam mz heñar Þorpum/eige helldr þa sem biuggu i Megiddo mz heñar Þorpum. Og Ca- der ei voru
naniter toku til ad bwa i Landenu. Eñ sem Jsrael efldist ad styrk/þa giørdu þeir Cananita wtdriþnar i Ca-
skattgillda vnder sig/ & vtdrifu þa ecke. naans Lande

Ephraim vtdrifu eige helldr þa Cananeos sm̄ biuggu i Gazer/helldr lietu þa bwa hia sier
i Gazer. Sebulon vtdreif & ecke helldr þa jñbyggiara i Chitron/ og Nahaloi/helldr biuggu
Cananiter hia þeim/ & voru skattgillder.

G Asser vtdreif eige helldr þa jñbyggiara i Acho/ eige helldr þa jñbyggiara i Sydon/i Ahe-
lab/i Achsib/i Helba/i Aphich/ & i Rehob/ Helldr biuggu syner Asser mz þeim Cananitum/
sem voru i Landenu/ þui þeir vtrymdu þa ecke.

Nephthali vtrymde eige helldr þa jñbyggiara i BetSemes/ei helldr þa j BethAnah/hell-
dur biuggu þeir med Cananitum sem voru i Landenu/Enn þeir i BethSemes/og i Bethan-
ath voru skattgillder.

Og þeir Amoritar þreyngdu Sonum Dan a Nædunum/og leyfdu þeim ecke ad koma of-
an i Dallendit. Og þeir Amoritar toku til ad bwa a þui Fialle sem kallast Heres i Aialon/
og i Saalbim. Þo vrdu þeirra hendr af Josephs hwse þeim þungar/ & skattgilltu þa. Eñ
Landamerke þeirra Amoritarum/voru þar sem vppliggr til Akrabim/ fra Steinenum og fra
Nædinne.

II.

A NA kom a Eingill DROTTENS vpp fra Gilgal til Bochim/og sagde/
Eg hefe leidt ydr vr Egiptalande/og fært ydr j þad Land sm̄ eg sor ydar Fed a
rum/og sagda/Ad eg villda alldrei riufa miñ Sattmala mz ydur/ & ad þier (Eingill)
skylldut onguañ Sattmala giøra vid þessa Landz jnnbyggiara/ & þier skyll- Kiennemadurinn Phineas
dut nidurbriota þeirra Alltari. Enn þier hlyddud ecke minne Raust/Þui
hafe þier þad giørt? Þa sagda eg so/Eige vil eg vtryma þa fyrer ydr /suo Deut. 7.
þeir verde ydr ad einne Snøru/og þeirra Skwrgod ydr ad Nete. Og sem Eingill DRO- Num. 33.
TTINS hafde talad øll þesse ord til alls Jsraels Folks/þa vpphof Almugen sijna Raust/ b
og griet. Og þeir kølludu þann stad [b] Bochim/ og færdu DROTTNI Forner i þeim (Bochim)
sama stad. þydist Grat-
ande

B Þuiad epter þad ad Josua hafde skilid Folked fra sier/ og Jsraels Syner voru af stad far
ner huer til sinnar Arfleifdar/ad eignast Landid/þa þionade Folked DROTTNE so leinge Epter And-
sem Josua lifde/ & þeir ellstu meñ s leinge lifdu epter Josua/ & sied høfdu alla stora Gudz giør lat Josua/og
ninga/sem DROTTIN hafde giørt Jsrael. Og sem Josua son Nun Gudz Þienare var Fedraña ward
andadr/þa hñ var Hundrad og tiu Aara gamall/jørdudu þeir hñ i Timnath/i sijnum Landa Folket þra-
merkium a Fiallenu Ephraim/i nordr fra þui Fialle Gaas. huerþt
Josu. 24.

Þa þeir aller sem lifad høfdu a þeim tijma voru komner til sinna(framlidinna)Forfedra
so ad þar epter kom ein oñur ætt vpp/huer ad ecke þeckte DROTTIN/visse og ecke af þni
verkum sem hñ hafde giørt vid Jsrael.

C Þa giørdu Jsraels Syner jllt i Auglite DROTTINS/og þionudu Baalim/eñ yfer Jsrael þionar
gafu DROTTIN Gud sinna Fedra/huer þa hafde leidt af Egiptalande/og fylgdu añar Skwrgodum
ligū Gudū/þess Folks Gudum sem biuggu i kringū þa/ og tilbadu þra Gude/ og stygdu suo
DROTTIN. Þui þeir yfergafu DROTTIN æ og alltijd/eñ þionudu Baal og Ast- Baal
haroth. Astharoth

Og af þessu vppkueiktist Gudz Reide yfr Jsrael/ & hñ gaf þa i þeirra Hendr s þa ræntu/
ad þeir skylldu ræna fra þeim/og hñ sellde þa i sinna Ouina hendr þar i kring. Suo þeir Gudz Hefnd
gatu ecke meir stadid i mot sijnum Ouinū/Helldr i huad mata þeir villdu bera sig ad/þa var þyrer Skwrgo-
Gudz Hond i mot þeim/til Olucku/suo sem DROTTIN hafde sagt/og suarid þeim/ Og dadyrkan
þeir þreyngdust miøg a allar sijdur.

D Og þa DROTTIN vppuakte þeim Domendr/sem frelstu þa af Ræningiaña Hon-
dū/þa voru þeir ecke helldr þeim Domendum hlyduger/ Helldr frømdu þr Hoor mz añarligū Leuit. 25.
Gudum/og tilbadu þa/og viku skiott af þeim Veige sem þeirra Fedr høfdu geinged/þeir sem Deut. 28.
hlyddu Bodordum DROTTINS/og giørdu ecke sem þesser.

Og þa DROTTIN vppvakte þeim Domara/ þa var DROTTIN mz Domar-

anum/ &

ranum/og hialpade þeim af þeirra Ouina Nøndum/ so leinge sm̄ sa Domarinn lifde. Þui
DROTTIN sa aumur a þeirra Kueinan/ yfer þeim sem þuīngudu og nidurþryktu þa.
Eñ þegar sa Domarinn deyde/ þa sneru þeir sier /og fordiørfudu þad meir eñ þeirra Fedꝛ/ suo
ad ꝥr fylgdu ødrum Gudū/ þionudu ꝥm z tilbædu þa/ Þeir viku ecke af sijnu vppsætre/ eige D
helldur af sijnu hørdudūgu athæfe.

Og þui vppkueiktist Reide Drottens yfer Israel/ad hñ sagde/Søkum ꝥss ad ꝥta Folk he-
fur yfertrødid minn Sættmala/ sm̄ eg hefe bodid þeirra Fedrum/ og hlyder ecke miñe Raust/
Þa vil eg og hier epter ecke fordiarfa Neidingiana/sem Josua liet epter þa hñ deyde/ Suo eg
vil reyna Israel mz þeim/ef þeir vilia blijfa a herrans Veige/og ganga þar vti/ sem þeirra
Fedꝛ voru/eda eige. Suo liet DROTTIN þessa Neidingia blijfa/at hñ vtrymde þa ecke
so snøgt/þa sem hñ hafde ecke yfergiefed i Josua Nønd.

III.

Neidingiar sem epter urdu a medal Israel
Num. 33.
Deut. 7.

ÞEsser eru þeir Neidingiar/sem DROTTIN liet epter vera ad reyna med A
Israel sem ecke þar vissu af Canaans Bardøgum/og ad Israels Sona ætt-
kuijsler lærdu ad beriast/þeir sem ædur vissu þar ecke af/sem er/þeir fim̄ Phi-
listeis Nøfdingiar/og aller Cananiter og Sidoniter/og Neuiter sem biuggu
hia Fiallenu Libanon/fra þui Fialle Baalhermon/ allt til þess at komid er
ad Nemath. Þesser sømu voru epter/so ad Israel skyllde reynast med þeim/
So ꝥ mætte opinbert verda/huort þeir villdu hlyda Bodordū DROTTINS/sem hñ haf-
de bodit ꝥra Forfedrum/fyrer Mosen

Þa Israels syner biuggu so a medal ꝥra Cananiter/ Hetiter/Amoriter/Pheresiter/ Neui-
Synder Israels — ter/z Jebusiter/þa toku ꝥr ꝥra dætꝛ sier til Eigenkueña/z gæfu ꝥra sonū sijnar Dætꝛ/z þio-
nudu ꝥra Afgudū/Og giørdu ꝥ s̄ Drottne mislijkade/z gleymdu Drottne ꝥra Gude/z þion-
Deut. 7 13. — udu Baalim z Astharoth. Og vpp kueiktu so Gudz Reide yfer Israel/ z hñ sellde þa vnder
Cusan Risathaim — Cusā Risathaim Kōg j Mesopotamia/Og Israels synꝰ þionudu Cusā Risathaim i ætta ar

Þa kallade Israel til DROTTINS/Og DROTTIN vpp vakte þeim eiñ Nialp-
Athniel Domare i Israel xl Aar — armann/sm̄ þa frelsade/Athniel son Kenas/huer ad var Calebs yngste Broder. Og Gudz
Ande var mz honum/og hñ var Domare i Israel/hñ reiste vt ad strijda/ Og Gud gaf Cusa
Risathaim Kongiñ af Siria i hñs hønd/og hñs Nønd vard honum yfersterkare. So var B
Landit vm kyrt i Fiorutijge Aar. Og Athniel son Kenas deyde

Eglon — Eñ Israels syner giørdu eñ jlla hlute i auglite DROTTENS/ so ad DROTTIN
gaf styrk Eglon sem at var Kongꝛ i Moab/i mot Israel/fyrer þui ad þeir giørdu ꝥ s̄ DR-
OTTNI mislikade. Og hñ safnade sonum Amon til sijn og þeim Amalechites/z hñ fer-
dadist af stad og slo Israel/og tok þann Palma stad fra þeim. Og þeir Israels Syner þio-
nudu Eglon Moabs Konge i Atian Aar. Þa hropudu ꝥr til DROTTENS/Og DR-
OTTEN vpp vakte þeim eirn Frelsara/sem hiet Ehud son Giera/sonar Jemini/hann var
Oruentur.

Og þat skiede suo/ad Israels syner sendu Eglon Moabs Konge gæfur mz honum / Enn
Ehud liet smijda sier eitt tuieggiad Suerd/eiñrar ælnar langt/og batt þad vnder sitt Yferklæ-
de a þui hægra Lære/ og færde so Kongenum þessar skeinkingar. Eñ Eglon var miøg fei-
tur Madꝛ.

Og sem hñ hafde afhendt Kongenum þessar Gæfur/þa liet hñ Folked fra sier/sem Gæf-
urnar høfdu borid. Og snere sier fra Gilgal/ þar ed Afgudeñ var/ aptur til Kongsins/og
liet seigia honum/Eg hefe Kongur nockud heimugligt at seigia þier. Enn hñ bad at giefa C
hliod/og ꝥr aller geingu vt fra hm̄/sm̄ i krijngum hñ stodu.

Og Ehud kom jñ til Kongsins/Eñ hñ sat i sijnū Sumar Sal. Og Ehud sagde/Eg hefi
Guds Ord til þijn. Þa stod Konguriñ vpp vr sijnu Sæte. Enn Ehud vtriette sijna vinstre
Nønd/og greip Suerdit/sem hieck a hñs hægra Lære/og lagde framan i Kuid Konge/so þad
gieck allt vpp yfer Niølltun/og Isturen huldu Niøllten(þui hñ dro ecke Suerdit aptꝛ/ af hñs
Kuide) z Saureñ sprænde fram̄ af Kuidnum. Enn Ehud gieck vt af Salnum/ z liet aptur
Dyrnar epter sier/z slo ꝥm i Læs.

Og sem hñ var vtgeingeñ/þa komu Kongsins Þienarar jnn/og sæu ad Dyrnar a Sum-
ar sal

ar Salnum voru aptur luktar/og søgdu huer til annars/Skie ma ad Kongurinn sie geingiñ
til Naudsynia erinda siña i Nædhwsid hia Sumar salnum. Eñ sem þeir bidu so leinge/þar
til þeim leiddist/þui einginn lauk vpp Dyrunum a Salnum/þa toku þeir Lyklana / og luku
vpp/Og sia/þa lꝏ þeirra Herra daudꝛ a Golfenu. Enn Ehud komst vndan a medan þr
D stølldrudu/og gieck fram̃ hia Blothwsenu/og komst til Seirath
Og sem hñ kom jnn þangad/liet hñ kueda vid Lwdra a Ephraim Fialle. Og Israels
Folk dreif til hñs/og fylgdu honum af Fiallenu/⁊ hñ for vndan þeim. Og sagde til þeirra/ Moabiter verda slegner af Israel
Fylged mier epter/Þui DROTTEN hefꝛ giefed ydꝛ þa Moabiter ydar Ouine i ydar hen-
dur. Og þeir fylgdu honum epter/og þeir toku øll Vød a Jordan/sm̃ lꝏu til Moab/og lie-
tu onguañ mañ komast yfer vm/⁊ slou þa Moabiter a þm tijma nær tiu Þusund meñ/alla sa
man þa enu bestu ⁊ hraustustu Strijdzmeñ/so ad þar komst ecke eiñ vndan. So vrdu Moabs
Iñbyggiarar lægder fyrer Israels Folke a þm tijma/Og Lãdid huijldist i attatijge Aar.
Þui næst var Samgar son Anath/Hñ slo sex Hundrut Philisteos/mz einu Plogiarne/og Samgar
hñ frelsade eirnen Israel

IIII.

A
ISraels Syner toku enn ad auka Illgiørder sijnar fyrer DROTTNI/ept-
er Andlꝏt Ehud. Og DROTTEN gaf þa i hendꝛ Jabin/s ad var Kon Jabim
gur þeirra Cananiter/og hñ sat i Hassor/Sissera var hñs Hershøfdinge/og Sissera
hñ bio i Haroset þeirre heidnu. Og Israels syner kølludu til DROTT-
ENS/Þuiad hñ hafde niu hundrud Jarnuagna/og þuijngade Israels Folk
vnder sitt valld i tuttugu Aar.
A þessum sama tijma var su Spakona Debora Domare i Israel/huer ed var Eigenkona Debora dæmer Israel xl Aar
þess manns sem hiet Lapidoth. Og hun bio vnder einum Palmuidar Skoge er nefndist De-
bora/ i millum Rama og BethEel/a Fiallenu Ephraim/Og Israelis Folk kom vpp til heñ-
ar/Þuiad hun dæmde a medal þra.
Hun sende bod/og liet kalla til sijn Barak son AbiNoam af Kedes Neptali/⁊ liet suo sei-
gia honum/Hefur ecke DROTTEN Gud Israel boded þier? Far hiedan/a Fialled Ta-
bor/og tak tiu Þusund med þier af Nephthali/og sonum Sebulon / Þui eg vil leida Sissera
B Jabin Strijds Høfuds mann til þijn/ vid þat Vatn Kison/mz sijna Vagna og allann sinn
Her/⁊ eg vil giefa hñ i þijnar Hendꝛ.
Barach suarade henne/Ef þu villt fara med mier/ þa vil eg fara/Eñ ef þu villt ecke/þa Barak
fer eg huerge/Hñ sagde/Eg vil fara mz þier/Enn onguañ Heidꝛ munt þu fa af þessare ferd
sem nu fer þu/ helldur mun Gud giefa Sissera i Hønd eiñar Kuiñu. Og epter þetta bio
Debora sig/og for mz Barak til Kedes. Þa kallade Barak Sebulon og Nephtali til sijn i
Kedes/ og reiste gangande mz tiu Þusund Mans. Debora var i før mz honum.
Enn Heber Keniter/var af þeim Keniter/ hñ var Komen af Hobab Mage Mose/⁊ haf- Heber
de reist sijna Tialldbwd hia þeirre Eik Zaanaim/hia Kades.
Þa fieck Sissera at vita/at Barak son AbiNoam var komiñ a Fialled Tabor. Og hañ Sissera
samansafnade øllum sijnum Vøgnum/niu Hundrud Jarnvagna/og ollu þui Folke sem var Thabor
mz honum/fra þeim Heidingia stad Haroset/allt ad þui Vatne Kison. Og Debora sagde
til Barach/Rijs vpp/þta er sa Dagꝛ hueriñ Drotteñ hefꝛ giefed Sissera i þinar Hendꝛ/Þui
DROTTIN mun fara vt vndan þier. Suo for Barak nidꝛ af Fiallenu Tabor/og þau
C tiu Þusund maña mz hm̃
Eñ Gud skielfdi Sissera/og alla hñs Vagna/og hñs mykla Her / fyrer Barak Suerdz-
eggium. So ad Sissera støck af sijnum Vagne/og flyde a fæte vndan. Enn Barak rak
Flottann/og sotte epter Vøgnunum og Hernum/til Heidingianna Haroseth/Og allt Herfolk
Sissera fiell fyrer Suerds Eggium/so þar var ecke eiñ lifande madꝛ epter.
Enn Sissera flude a fæte/ i Tialldbwd Jael/ sem var Hustru Heber þess Keniters/ Þui Jael
Jabin Kongur af Hazor/ ⁊ Hebers þess Keniters hws / høfdu Frid huorer vid adra. Þa
gieck Jael vt i mot Sissera/⁊ sagde til hñs/ Vijk miñ Herra/ vijk til mijn/⁊ ottast ecke neitt.
Og hñ snere jnn til hennar i Tialldbwdena. Og hun breidde yfer hñ Skickiu. Hñ sagde
til heñar/Eg bid/gief mier lijted Vatn ad drecka/þui mig þyrster. Þa tok hun eina Miol-
kur byttu/gaf honum ad drecka/og breidde yfer hñ aptur. Og hñ sagde til heñar/Gack vt i

Tiallds Dyrnar/og spaer þu nockurn koma og spyria ad? Nuert hier er nockur/þa seig þu ad hier sie eingiñ.

Þa tok Jael Kuinna Heber eirn Budarnagla/ og Hamar i sijna Hønd/og gieck hliodliga jñ til hñs/og slo Naglañ i giegnum hñs Gagnuanga/so hñ nam stadar i Jørdu. Eñ hñ D
fiell i omeigen/vard mættlaus z liet Lijfed.

Enn þa Barak sotte epter Sissera/þa kom Jael vt mote honum/ z sagde til hñs/Far hingad/eg vil syna þier þann Mann sem þu leitar epter. Og sem hñ gieck jnn til hennar/sa hñ huar Sissera læ daudr/ z Naglañ städa i hñs Gagnuäga. Med þssū hætte læckade Gud Jabin Cananiter Kong fyrer Jsraels Lyd. Og Jsraels sona Hendr efldust z styrktust mot Jabin Cananiters Konge/ þar til at þeir afmædu hñ. Enn Debora z Barak sonur Abi-Noam sungu bæde þennann Lofsaung a þeim Tijma/ og søgdu.

V.

Meining þessa Cantica er þetta/Ad Gud hafe sleiged Sissera/fyrer þa minstu Hatt-armenn i Jsra-el/vppa þad/at þeir fyrerlitnu feinge og Heid-ur/þa þær storu megtugu Kyn-kuijsler Jsraels sætu kyrrar/ og yfergæfu sijna Brædr i þeirra Neyd. Þetta er þad nyia sem DRottenn hef-ur wtualed/þa eru Bændur Jsrael wpphaf-der/og megtuger Herrar ordner

Lofed DROTTJN/ad Jsrael er frelsadr aptr/Og ad Folked var so veluiliugt þar til. A

Heyret til þier Kongar/ z giæted ad þier Høfdingiar/Eg vil syngia DROTTNI/Ja/Jsraels Gude vil eg syngia Lof

DROTTJN/ þa þu reister vt af Seir/ og gieckst fra Edoms vøllum/ Þa bifadist Jørden/Himnarner og Skyen drupu mz Vatne.

Fiøllen ruñu fyrer DROTTNI/Sialft Sinai fyrer DROTTNI Jsraels Gude.

A tijma Samgar sonar Anath/ i Jael tijma forgeingu Veigerner/ Og þeir sem ganga skylldu a Riettum stijgum/þeir geingu krokotta Vegu.

Þar þraut/þar þraut Bændur i Jsrael/Þar til eg Debora vppkom / þar til eg vppkom ein Moder i Jsrael.

Gud hefur vtualed eitt nytt/Nū hefur Borgarhliden jñteked/Þar var huerke Skiølldr ne Spiot a millum fiorutijge Þusunda i Jsrael.

Mitt Hiarta hefur lyst til Jsraels Stiornara/sm̄ voru viljuger a medal Folksins.

Lofed DROTTJN þier sem rijdit føgrū Asnū/ þier sm̄ sitied i Domenum/Og synged þier sem gangid a veigenum.

Þar sem Bogmennerner hropa a medal þra ed Vatnit ausa/ þar seigia Meñ af DROTTJNS Riettlæte/ af hñs Bænda Riettlæte i Jsrael/Þa ferdadist Gudz Folk nidur til Portanna. B

Vpp/vpp Debora/vpp vpp/og syng eina Vijsu/ Tak þig vpp Barak/ og fanga þu þa sem þig villdu fanga/þu son Abinoam.

Þa Drottnudu þeir fyrerlitnu yfer þad Megtuga Folk/DROTTJN hefur stiornad fyrer mig yfer þa Volldugu.

Af Ephraim var þeirra Root i mot Amalech/Og epter þig BenJamin i þijnu Folke.

Af Machir eru komner Stiornendr/og af Sebulon þeir ed Drottna fyrer Skriffiadrer.

Og Høfdingiar af Jsaschar voru mz Debora/Og Jsaschar var sm̄ Barak i Lægdernar vtsendr mz sijnum Fotgøngurum/Ruben hiellt mijked af sier/ og skilde sig fra oss.

Huar fyrer ert þu a millum Sandahwsanna/ad heyra Jarm Hiardarinnar/ og þu hiellst miked af þier/og skilder þig fra oss?

e (Sandahusit) Þu wart heima þo þu heyrder þañ litla Flock blæsa til Bardaga og warst þo i nænd

Gilead var hinumeigen Jordanar/og þui bio Dan a millum Skipanna? Asser sat vid Siafarhøfn/og var i sijnum nidurbrotnum Þorpum.

Enn Folk Sebulon hætte sijnum Sælu i Dauda/og Nephthali a þm Hædū i Mørkiñe.

Kongarner komu og heriudu/þa heriudu og þeir Cananiter Kongar i Thahanach/ hia Megiddo Vatne/Enn þeir vnnu þar onguañ Sigur. C

Af Himnenum var barist j mote þeim/Stiørnuñar i sinne ræs strijddu i mot Sissera.

Þeir Læker i Kison vmuelltu þeim/ Lækuriñ Kedumin/ Lækuriñ Kison.

Mijn Sæl stie yfer þa Styrkuu/Þa bifudust Hestafæturner/af Mistrauste þeirra sterkra Riddara.

Bølued þeim stad Meros/sagde Gudz Eingill/bølued hñs Borgurum/þui þeir komu ecke DROTTNI til Hialpar/Ja/ DROTTNI til hialpar i mote Risunum.

Blessud

Blessud vere Jael a medal Kuennanna/ kona Heber þess Cheniter/ Blessud sie hun j Ti- Jael
allðbwdunum a medal Kuennanna.
Nun gaf Miolk þa hñ bad vm Vatn/ og bar Smior fram i einne fordilldarligre Skæl.
Nun tok Naglann i sijna Hønd/ z Smidshamarinn mz sinne hægre Hønd.
Og slo Sissera i giegnum sitt Høfud/ Nun leitade Høggstadar og i giegnum borade hañs
Gagnaugu.
D Fyrer hennar Footum beygde hñ sig/ fiell nidur og lagde sig/ Hñ beygde sig z fiell nidr fyrer
hennar Fætur/ Lijka sem hñ beygde sig so la hñ fallen.
Sissera Moder sæ vt vm Vindugat/ og griet i giegnu grindurnar/ Þui tefur hñs Vagn
ad hñ kiemr ecke? Þui eru Hiolen hñs Vagna so sein?
Þær vijsustu a millum hñs Kuenna suørudu/ þa hun liet ecke af ad harma/ Skulu þeir ec-
ke finna og Herfangenu vtskipta? Sierhuerium mañe þa vænstu Kuiñu eina eda tuær til
bytis/ Og Sissera mislitudu stongudu Klædunum til bytis/ stongudu mislitu Klædu vm þra
Hæls til bytis.
So skulu DROTTIN aller þijner Ouiner fyrerfarast/ Enn þeir sim elska þig skulu ve-
ra lijka sem Solar vppræs i sinne Magt.
Og Landed var kyrt i fioruttyge Aar.

VI.

A G Jsraelis syner giordu jlla Hlute i Auglite DROTTENS/ Þui gaf
DRotten þa vnder Hendr Madianitis i sio Aar/ Eñ þ Hønd þra Madi-
anites var þung yfer Jsrael/ þa giorde Jsraelis Folk sier Fylsne a Fiollunu/
Hella og Vijge til varnar. Og þegar Jsrael sædu sier nockru Kornsæde/ þa
komu jafnsnart Madianiter z Amalechiter/ og þeir vr Austurælfu yfer þa/
z logdu sig i mot þeim/ spilltu og fordiorfudu Landsins Auoxtu/ allt til Ga-
za/ so ad Jsrael hiellt ongre Biørg epter/ huerke Nautum nie Saudum nie Asnum. Þuiat
þeir drogu vpp mz allar sijnar Hiarder/ og sijnar Tialldbwder/ suo til ad jafna sem mikell
fiolde Eingespretta/ so ad bæde þeir og þeirra Vlfualldar voru otelianliger/ z fiellu jnn i
Landit og fordiorfudu þ. So vard Jsrael miøg vnderþryckt af þeim Madianitis. Þa
kølludu Jsraels syner til DROTTINS.
B Enn sem þeir kølludu nu til Gudz/ søkum Þyngsla þeirra Madianites/ þa sende Gud
DROTTIN eiñ Spamann til þeirra/ hañ sagde til þeirra/ Suo seiger DROTTIN
Gud Jsrael/ Sjaed/ eg færda ydr af Egiptalande/ og leidde ydr af þui þrældoms Hwse/ z frel
sade ydr af Egiptskra hende/ z fra ollu þeim sem ydr Þuingudu/ z eg afmæde þa fyrer ydur/
og gaf ydr þeirra Land. Og eg sagda til ydar/ Eg er DROTTIN ydar Gud/ ottist ecke
þa Amoritis Gude/ i huerra Lande þier bwed/ Enn þier hafed ecke hlydt minne Raust
Og Eingill DROTTINS kom/ z sette sig vnder eina Eik i Ophra/ huer ad tilheyrde Gedeon
Joas Fødur Esriters/ z hñs son Gedeon var ad beria Hueite af Halme/ suo hañ mætte flyia
fyrer Hernade Madianites. Þa birtist Gudz Eingill honum/ z sagde til hñs/ DROTT-
C JN sie med þier/ þu enn styrkuaste Kappe. Enn Gedeon suarade honum/ Minn Herra/ Se
DROTTEN mz oss/ þui hender oss þa allt þta? Og huar eru þær allar Dasemder/ sim vo-
rer Forfedur framtoldu oss/ og søgdu/ DROTTIN hefur fært oss af Egiptalande? Enn
nu hefurhñ yfergiefed oss/ z giefed oss vnder hendr þra Madianitis.
Þa snere DROTTIN sier til hñs/ z sagde/ Far i þssu þijnu styrkleika/ þu skallt frelsa
Jsrael/ af Hondum þeirra Madianitarum/ Sia þu/ Eg hefe vtsendt þig. Enn hñ suarade/ Kallan Ge-
Miñ Herra/ Mz hueriu skal eg frelsa Jsrael? Sia/ mijn ætt er su hin miñsta a medal Ma- deonis
nasse/ og eg er þañ minnste i mijns Fødurshwse. DROTTIN sagde til hñs/ Eg vil ve-
ra mz þier/ so þu skallt slæ þa Madianites so sem eiñ Mañ. Þa suarade Gedeon/ Hafe eg
D funded Hæd fyrer þijnu Auglite/ þa gief mier eitt Teikn/ Ad þu ert hañ sem talar vid mig.
Far ecke i burt/ fyrr enn eg kiem til þijn/ og ber mitt Matoffur so eg setie þ fyrer þig. Hañ Gedeon girn-
suarade/ Eg vil bijda þar til þu kiemr aptur ist Teikn
Og Gedeon for og slætrade einu Hafur Kide / og tok eina Epha mz osyrt Miøl/ lagde
Kioted i eina Korf/ og hellte Sodenu i einn Pott/ og bar þetta til hñs vt vnder þad sama Ei
kettre/ og gieck fram. Þa sagde Gudz Eingill til hñs/ Tak Kioted og þad osyrda Braud/ z

legg þad vppa þennañ Stein sem hier er/og steyp vt Sodenu/Og hñ giørde suo. Þa vtrie-
tte Guds Eingill þann Staf sem hñ hafde i Hendinne/og snart Kiøtid og kom vid þat med
Stafsendanũ/og so þad osyrda Miøled/Og þegar spratt þar Elldr vpp af Steinenum/og
vppbrende Kiøtid z þad osyrda Miøl/Og Guds Eingill huarf epter þad fra hañs Augum.
Sem Gedeon fornam þa at þad var Guds Eingill/sagde hñ/DROTten/DROTten/
hefe eg so sied Herrans Eingil fra Andlite til Andlits. Þa sagde DROTTIN til hañs/
Fridur vere med þier/Ottast þu ecke/eige skallt þu deyia. Þa bygde Gedeon DROTT- E
NI eitt Alltare i þeim sama stad/og kallade þad/DROTTIN Fridarins/og þat stendur
enn a þessum Deige i Ophra sem heyrde til Fødur Esriter
Og a þrre sømu Nott sagde DROTTIN til hñs/ Tak eiñ Vxa af þijnum Fødurs
Vxum/og eiñ añann Vxa/siø Aara gamlañ/z briot nidur þad Baals Alltare sem er þijns
Fødurs/og afhøgg þañ Lund sem þar er hia/og vppbygg DROTTNI Gude þijnum eitt
keins Alltare vppa hæd þessa ~~Fialls~~/og tilbw þad/Tak sijdan añann Vxañ og offra Breñe offre
med Vidnum af þeim Lunde/sem þu vpphiost. Þa tok Gedeon tiu menn af sijnum Þienø-
rum/og giørde so sem DROTTIN hafde honum bodid. Enn hñ þorde eige ad giøra so-
ddan vm Dagiñ/søkum sijns Fødurs hwss/z søkũ Folksins i Stadnũ/z giørde þtta a Nætt-
ar tijma.
Gedeon brytur nidur Alltare Baal
Þa Stadarins Folk stod nu ærla vpp vm Morguneñ/Sia/þa var Baals Alltare nidur F
brotid/og Lundurinn þar hia vpphøgguiñ/og sa añar Vxi var lagdur til eins Brenneoffurs
a Alltarenu sem vppbygt var. Og huer sagde til añars/Huer mun þetta hafa giort? Enn
sem þeir ransøkudu og epterspurdu/þa var sagt/Gedeon son Joas hefur giort þad. Þa sag
de Folked i Stadnum til Joas/Sel þinn son fram/og lat hñ koma fyrer oss/hñ skal deyia/af
þui hñ hefur nidurbrotid Baals Alltare/og afhøggued Lundeñ þar Hia. Þa sagde Joas
til allra þeirra sem þar stodu hia honum/Vilie þier þrætta vegna Baal? Vilie þier hial-
pa honum? Huer sem reiser þrætur hñs vegna/ sa skal deyia þeñann Morgun. Sie hañ
Jerub Baal
Gud þa hefne hñ sialfur sijn/ ad hñs Alltare er nidur brotid. Vpp fra þeim Deige køllu-
du meñ hñ Jerub Baal/og søgdu/Baal hefne sijn sialfur/ad hñs Alltare er nidurbrotid.
Madianite
Nu sem aller Madianiter og Amalechiter/og þeir af Austurælfunne høfdu samansafnast
og drogu fram/og slou vpp sijnar Talldbwder/z løgdu sig i Jesreel Dal/ þa i klæddist Gudz
Ande Gedeon. Hñ þeyter sijna Herlwdra z stefner til sijn(Hwse)Abieser ad hñ skyllde fylgia G
honnm. Og hñ sende bod til alls Manasses og kallade þa/ad þeir skylldu honum epterfyl-
gia. Hñ sende z bod til Asser z Sebulon og Nephtali/ad þeir kiæme i mote hm
Þa sagde Gedeon til Gudz/Ef þu villt frelsa Jsrael fyrer mijna Hønd/ suo sem þu hefur
sagt/þa vil eg leggia eitt Vllar reyfe i Lauagardiñ/ og kome alleinasta Døgg a Reyfed/enn
øll Jørden er þurr i krijng/þa vil eg merkia ad þu villt frelsa Jsrael fyrer mijna Hønd/suo
Gedeon bidur Gud vm Teikn
sem þu hefur sagt. Og þat skiede suo. Og vm Morgunen þess annars Dags þegar ærla
sem hñ vppstod/gieck hñ þangad sem Reyfed la/og vatt fulla skal mz Vatn þar af. Og
Gedeon mællte vid Gud/Bid eg DROTTIN ad eige reidist þu mier þo eg giøre raun til i
annad sinn mz þetta Reyfe/ Lat nu Reyfed alleinasta þurt vera/ enn Jørdena vota allt vm
krijng. Og Gud giørde suo a þeirre sømu Nott/ ad Reyfed var þurt/ eñ Jørden aluot all-
a vegna allt vm krijng.

VII.

Gedeon Domare yfer Jsrael i xl Aar

Pter þetta tok sig vpp Jerub Baal/þad er Gedeon/z stod vpp snemma Mor- A
guns/og allt þad Folk sm̃ mz honum var/og sette sijnar Herbwder hia þeim
Bruñe Harad/ so hñ hafde Her þeirra Madianiter nordr fra sier/a bak vid
þa Hæd sm̃ þeir hielldu sitt vardhalld i Dalnum. Og DROTTIN sag
de til Gedeon/Þu hefur ofmargt Folk med þier/ad eg skule giefa Madian i
þeirra Hendr/Jsrael mætte vpphefia sig a mote mier/og seigia/Mijns sialfs
Hønd hefur frelsad mig. Þar fyrer lattu vthropa fyrer Folksins Eyrum/og seigia/ Huer s
hñ hræddr er og odiarfur/hñ snue aptur/og skunde strax fra Gilead Fialle. Þa sneru aptur
af Fiallenu tuær Þusunder og Tuttugu Maña/ suo eige vard epter meir enn Tiu Þusunder
Manna.
Og DROTTIN sagde til Gedeon/ Enn er Folked ofmargt/ Lat þ fara til þess Vats
sem

sem liggur fyrer þier/þar vil eg reyna þa. Og vm huern eg seige þier ad hn̄ skule fara med þier/þa tak hn̄ med þier i Bardagann/Enn til huers ad eg seige þier/hn̄ skule ecke med fara/hn̄ skal og ecke fara med þier. Og hn̄ færde Folked til Vatsins. Og DROTTEN sagde til Gedeon/Huer sa sem lepur Vatned mz sinne Tungu sem eiñ Hundur Lepur/þeim skallt þu skipa sier i Lage/ og so huer sa sem fellur a sijn Knie og dreckur suo. Og þeirra tala sm̄ Vatned høfdu Laped af sijnum Høndum mz Munnenum/var þriu Hundrud Man̄s/
E enn allt annad Folked fiell a sijn Knie/ og drack. Og DROTTEN sagde til Gedeon/Med þessum þremur Hundrudum manna sem Vatned hafa laped/vil eg frelsa ydr/ og giefa Madianitis i þijnar Hendr/ Eñ lꝫt þad allt annad Folk fara til sinna Heimkynna.

Og þeir toku vister mz sier handa Folkenu/ og so sijnar Basuner/ Eñ þa alla adra Israelita liet han̄ fara fra sier/huern til sijns Heimilis. Og han̄ reidubio sig strax med þau þriuhundrud Man̄s/ Og Her þeirra Madianiter lꝫ þar ofan fra i nockru Dal lende. Og
DROTTEN sagde til han̄s a þeirre samre Nott/statt vpp og gack ofan i Herbwdernar/
þui eg hefe giefed þa j þijnar hendr/Enn ef þu ottast ad fara ofan/þa lꝫt þinn Suein Þu-
ra fara mz þier i Herbwdernar/so þu meiger heyra huad þeir seigia/ Og epter þad skallt þu Þura
D med Magt draga nidr til þeirra Herbwda/ Sijdan gieck Gedeon mz sijnum Þienara Þura nidr til þess Stadar s̄ þeir hielldu skallduørd s̄ i Herbwdunū voru/eñ Madianiter ⁊ Amalechiter og aller af Austur Landenu/høfdu lagt sig nidur i Læglendit/suo marger sem otelianligar Eingespretttur/og þeirra Vlfualldar voru so marger/ad ecke mꝫtte tølu a koma/ eins ⁊ Sandr a Siafarstrøndu.

Enn sem Gedeon kom nu þangad/Sia/þa sagde eiñ ødrum sinn Draum/ ⁊ sagde/ Sia/ Mig dreymde/ Mier þotte ad eitt Øskubakad Byggbraud vellte sier ad Her þeirra Madianiter/Og sem þad kom ad Landtialldenu/þa slo þad þad nidur/ag kolluellte þui/suo þ nedsta vard vppa/og Landtiallded lꝫ flatt. Þa suarade hinn annar/ Þad er ecke neitt an̄ad enn
E Suerd Gedeonis Sonar Joas þess Israelita. Gud hefur þa Madianiter i hn̄s Hendur giefed og þeñan̄ allan̄ Her.

Enn sem han̄ heyrde suoddan̄ eiñ Draum framsagdan̄/og hn̄s vtlagning/ þa badst hn̄ fyrer/og kō aptur til sijns Hers Israels/⁊ sagde/ Taked ydr vpp/ Þui DROTTIN hefur gefed Her þra Madianiter i ydar hendr. Og hn̄ skipte þessū þrimhundrudū man̄s i þria Flocka/og fieck sierhuerium einn Lwdur i sijna Hønd/ og toma Krws/og Blys þar vt i / og sagde til þeirra/Horfed a mig/og giørid lijka suo/Og siaed/Þegar eg kiem þangad ad sem Herinner/þa giørid eins og eg giøre/ad þa eg þeyte Lwdureñ og aller þeir sem mz mier eru/ þa skulu þier og þeyta ydar Lwdra/i krijngum allann Heriñ/⁊ seiged/DROTTIN ⁊ Gedeon.

F Suo kom Gedeon og þeir hundrad menn mz honum ad þeim Stad sem Herinn var/ad þui fyrsta Vardhallde/sm̄ þar var skickad/⁊ vpp vøktu þa/⁊ bliesu i sijnar Basuner/⁊ slou Krwsernar j sundr i sijnū Høndum. Og aller þesser þrijr flockar bliesu i sijnar Bꝫsuner i einu/og brutu i sundur Krwsernar/enn hielldu a Blysunum j sijnum vinstre Høndum/ enn Lwdrunum i sijnum hægre Høndum/ sem þeir bliesu i/ og giørdu eitt Herop/ og søgdu/Hier Suerd DROTTENS og Gedeons. Og huer vm sig stod i sijnum sama stad/ i krijng Sigr Gedeon a Madianitis
vm Herinn. Enn allur Herinn tok til hlaups/kallade og flyde. Og sem þesse Þriuhundrud manns þeyttu sijnar Basuner/þa skickade Gud þui suo/ad sierhuers Suerd snerist i gegn ødrum/vm allann Heriñ. Og Herinn flyde til Beth Sittha Zeredatha/allt ad þui Vijdlende
G Mechola Landamerkia/hia Tabath. Og Israels Folk af Nephthali af Asser og af øllum Manasse hropade/og rak Flottann/ og sotte epter Madianitis.

Og Gedeon sende bod vm̄ allar Fiallbygder Ephraims/ og liet seigia þeim/ Fared ofan i mote þeim Madianitum/ og jnntaked fyrer þeim Vøden / allt til Beth Bara og Jordan. Þa kølludu aller þeir sem voru af Ephraim / og Bønnudu þeim Vatned/ jnn til Bet Bara
og Jordan. Og þeir gripu tuo af þeim Madianitis Høfdingium/ Oreb og Seb/ og drꝫpu Oreb
Oreb a þeim steine sem þeir kølludu Oreb/⁊ Seb i þeirre Þrwgu Seb/⁊ rꝫku Flottan̄ þei- Seb
ra Madianitis/Eñ færdu Hofuden af Oreb og Seb til Gedeon/yfer vm̄ Jordan. Psal. 3.

VIII.

Og þeir meñ af Ephraim sögdu til hñs/ Þui giörder þu suo ad þu villder ecke A
kalla oss þa þu fort i þetta Strijd i mot þm Madianitis? Og þeir þrættudu
hardliga vid hñ. Þa sagde hñ til þeirra/ Huad hefe eg þess giort/ sm jafn-
ast ma vid ydar giörninga? Er ecke eiñ Wijnkutstur betre af Ephraim/ hell-
dr eñ öll Vinyrkia Abieser? DROTTIÑ hefur giefit Höfdingia þeir-
ra Madianitis Oreb z Seb i ydar Hendur/ Huernen matta eg giöra þad sem
þier hafit giört? Og þa hñ hafdi þad talad/ stilltist þeirra Reidi.

Eñ þegar ad Gedeon kom til Jordanar/ for hañ yfer vm mz þau þriu Hundrud Mañs
sm voru med honum/ z þeir þreyttust ad reka Herflottañ. Og hañ sagde til þeirra Jñbygg-
Suchot tara i Sucoth/ Eg bid ydr/ giefid þeim mönnum sem mz mier eru nockud Braud/ þui þeir eru B
Sebath þreytter/ so eg meige sækia epter þeim Sebah og Zalmuna/ Madianiters Kongum. Enn
Zalmuna þeir Yppustu i Suchot suörudu/ Eru Hnefar þeirra Sebah z Zalmuna alla reidu i þijn-
um Höndum/ Suo vier skulum giefa þijnum Hermönnum Braud? Gedeon suarade/ Nu
vel/ þa DROTTIÑ giefur Sebah og Zalmona i mijna hönd/ þa vil eg i sundurþreskia
ydart Holld mz Þyrnum af Eydemörku og Þyslum. Og hñ reiste þadañ z vpp til Pnuel/
Pnuel Og talade eins til þeirra. Og þeir meñ i Pnuel gafu honum eins suar og hiner sem voru i
Suchoth. Og hñ sagde eins til þeirra i Pnuel/ Ef eg kiem aptur j Fride/ þa vil eg og nidr
briota þeñañ Kastala

Eñ Sebah og Zalmuna voru i Karkor/ med sijnum Her sem var nær Fimtan Þusunder/
og þesser voru epter ordner af þm öllum Her vr Austurlande/ Eñ þad Herlid sem falled var/ C
120000. var Hundrad og tuttugu Þusunder mañа/ sem vopnfærer voru. Og Gedeon ferdadist vpp a
Mañs fallner þañ veg/ þar menn bigggu i Tialldbwdum/ Austur fra Nobah og Jagbeha/ og slo þañ Her
þui sa Her ottadist ecke ad sier. Og Sebah z Zalmuna flydu/ Eñ hñ rak Flotta epter þm
og handtok bada Madianitis Konga Sebah og Zalmuna/ enn hrædde allann Heriñ

Enn sm Gedeon son Joas kom aptur vr þessum Bardaga/ fyrer Solar vppruna/ þa häd
tok hñ eiñ mañ af þui Folke i Suchot/ z adspurde hñ/ Hñ skrifade hm vpp þa yppustu i Suc
oth/ z þra Olldunga sió z siotije meñ. Og hñ kom til þra j Sucoth z sagde/ Siaed/ hier er Se
bah z Zalmuna vm hüia þier hæddut mig/ z sögdud/ Er þa Sebah z Zalmuna Hnefar mz D
öllu þier i Höndum? Ad vier skulum giefa Braud þijnu Folke sem þreytt er? Og hñ tok
þa hina ellstu i Stadnum/ og Þyrna og Þysla i Eydemörku/ og liet Folked i Suchot kienna
a þeim. Og þañ Kastala i Pnuel braut hñ nidr eñ drap Folked i Stadnum.

Epter þetta sagde hñ til Sebah og Zalmuna/ Huernen voru þeir menn i hætt sem þier i
hel slogut i Tabor? Þeir suorudu/ Þeir voru þier lijker/ og huer þeirra so prydeligr s Kong-
son være. Hñ sagde/ Þad voru mijner Brædr Syner minnar Modur. Suo sanliga sem
DROTTIÑ lifer/ hefdut þier latid þa lifa/ þa skyllda eg ecke hafa sleigit ydr i Hel. Og
hñ sagde til sijns Frumgietins Sonar Jether/ Statt vpp og drep þa. Enn Sueirnen dro ei
sitt Suerd vt/ þui hñ ottadist/ sökum þess ad hñ var enn þa barn ad alldre. Seba z Zalmu E
na sögdu/ Statt þu vpp og vinn a ockur/ Þuiad Afl fylger alldre Mannsins. Þa stod Ge-
deon vpp/ og slo Sebah og Zalmuna bæda i Hel/ Og tok þær Spanger sem voru vm Hals
þra Vlfallda.

Þa töludu nockrer af Jsrael til Gedeon/ Vert þu Herra yfer oss/ þu og þinn Son/ og þiñ
Sonar son/ sökum þess ad þu hefur frelsad oss af Höndum þeirra Madianiter. Eñ Gedeon
suarade þeim/ Eige vil eg vera Herra ydar/ minn son skal z eingiñ Herra yfer ydur vera/
helldr DROTTIÑ hñ skal vera Herra yfer ydr.

Gedeon sagde til þeirra/ Eins hlutar beidunst eg af ydr/ ad huer ydar einn giefe mier þær
Ennisspeingr sem hñ hefur at Herfange feinged/ Þuiat þeir Jsmaelit' höfdu Gullhlader vm
Enne. Þeir sögdu/ Þær vilium vier giefa þier. Og þeir breiddu nidur eitt Klæde/ og lagde A
huer eiñ og eirn þar vppa þær Ennisspeingr sem hañ hafde feinged. Eñ þessar Eñisspein
gur sem hñ epterbadst/ vogu epter riettri Vigt Þusundrud og siö Hundrud Secel Gulls/ fyrer
vtan þær Spanger og Kiediur og Skarlaths Klæde sem þeir Madianiter Kongar bæru /og
Gedeonis Lijf so an þeirra Halsbanda/ sem þeirra Reidskiotar bæru. Og af þessu giörde Gedeon einn
kyrtill i Ophra Lijfkyrtel/ og sette hñ i sinn stad til Ophra. Og allur Jsrael framde Hor þar med/ Og þad
† Falls vard Gedeone z hñs Hwsi til † Hneyxlunar.

So lægdist Offstopi þeirra Madianitis fyrer Jsraels sonum/ suo þeir hofu ecke meir vpp
sitt Höfud

sitt Hofud/ Og Landed var kyrt vm Fioruti̋ge Aar/ suo leinge sem Gedeon lifde.

G Og Jerub Baal Son Joas for/ og bio j sijnu Hwse. Og Gedeon hafde siøti̋ge sonu sin̄ komner voru af hn̄s Lendum/ Þui hn̄ atte margar Konr. Og hn̄s Frilla s hn̄ hafde i Sichem fædde honum einn son/ og kallade hn̄ AbiMelech. Og Gedeon Son Joas andadist i godre Elle/ og var jardadur i sijns Fødurs ~~Hwse~~ gröf Joas i Ophra / sem heyrde til þeirra Faudur Esriter. 70 Syner Gedeons Gedeon andast

Epter frafall Gedeonis þa sneru sier Jsraelis Syner/ og frømdu Horaner epter Baalim z giørdu sier Baal Berit til eins Afgudz. Og Jsraels syner mintust ecke a DROTTJN sinn Gud/ þan̄ sem þa hafde frelsad af allra þeirra Ouina hende/ allt vm kri̋ng/ og þeir veitu ongua Myskun Jerub Baal Gedeons Hwse/ so sem hn̄ hafde þo allt gott giørt Jsraelis Hwse. Opacklæte Solksins

IX.

A OG AbiMelech son Jerub Baal for til Sichem/ til sin̄a Modur brædra/ og talade vid þa/ og vid alla sijna ættmenn af sins Modurfødurs Hwse/ og sagde/ Eg bid ydr ad tala fyrer Almugans Eyrum i Sichim/ Huert mun helldur betra vera fyre ydr/ ad siøti̋ge men̄/ aller syner Jerub Baal sie Herrar yfer ydur/ eda ad eirn Madr verde ydar Herra? Huxed og vm þ/ ad eg er ydar Hollд og Bein. AbiMelech Domare i þriu Aar

Þa ǿludu hn̄s Modurbrædr øll þesse Ord vm hn̄/ fyrer allra manna Eyrum i Sichim/ Og þeirra Hiørtu hneigdust til Abimelech þui þeir hugsudu mz sier/ Hn̄ er vor Broder. Og þeir gæfu honū siøti̋ge Silfur peninga af Hwse Baal Berit/ og AbiMelech leigde sier med þessu Fie vmhleyppings menn/ sem honum epterfylgdu. Og hn̄ kom i sijns Fødurs Hws i Ophra/ og drap sijna Brædur/ syne Jerub Baal/ siøti̋gu Menn yfer einum Steine/ En̄ Jotham yngste son Jerub Baal komst vndā/ Þui hn̄ var geymdr. AbiMelech drepur sina lxx Brædur

Enn aller menn af Sichim/ og allur Almugie af Millo Hwse søfnudust saman/ foru til z hylltu Abimelech til Kongs/ hia þeirre storu Eik sem stod i Sichim Jotam

Sem Jotham frietter þetta/ gieck hn̄ burt/ og for vpp a hæsta huirfel Fiallsins Grisim/ vpphof sijna Raust/ hropade z sagde til þeirra/ Þier men̄ i Sichim/ heyred mig/ og mun Gud heyra ydr. Skogartrien foru ad vi̋gia eirn Kong yfer sig/ z þau søgdu til Vidsmiørstriesins/

B Vert þu vor Kongur. Vidsmiørs Tried suarade/ Skal eg yfergiefa minn Feitleika / sem bæde Guder og menn heidra i mier/ og fara ad eg sueime vpp yfer Skogartriam? Þa søgdu Trien til Fi̋kiutriesens/ Kom þu og tak Ri̋ke yfer oss. Enn Fi̋kiutried suarade þeim/ Skal eg yfergiefa min̄ Sætleika og minn godan Auoxt/ og fara og hræra mig yfer Trien? Þa søgdu Trien til Vi̋nuidarins/ Kom þu/ og biod yfer oss. Vi̋nuidurinn suarade þeim/ Skal eg fyrerlæta mitt Vi̋n sem gledr bæde Gude z Men̄/ og fara til ad vpphefia mig yfer Skogtriē? Þa søgdu øll Trien til Þyrnetriesins/ Kom þu og vert vor yfer Kongr. Og Þyrnebuskurin̄ suarade Trianum/ Er þad vi̋st ad þier vilied vi̋gia mig til Kongs yfer ydur/ Suo komed hingad/ z hafed Traust vnder mi̋num skugga/ Vilic þier ecke þad / þa kome Elldur af Þyrnebuskenum/ z eyde þm Cedrus vidū j Libanon

Hafe þier nu Riettteliga og ærliga giort/ ad þier hafed hyllt og til Kongs teked AbiMelech/ og hafe þier nu og vel giørt vid Jerub Baal og hn̄s Hws/ og hafe þier nu golled honū makliga vmbon fyrer sijna Godgiørninga/ ad min̄ Fader bardist fyrer ydr/ z lagde sitt Li̋f i haska fyrer ydr/ ad hn̄ frelste ydr af valllde þeirra Madianitis/ Og þier settied ydr nu vpp i dag a mote mi̋ns Fødurs hwse/ og dræpud hans eigen Sonu siøti̋ge Menn / a einum Steine/ En̄ tokud ydr til Kongs þann AbiMelech sem ad var hn̄s Ambættar Sonur/ yfer þa Men̄ i Sichem/ af þui ad hn̄ er ydar Broder.

C Nu ef þier hafed giort rietteliga z ærliga vid Jerub Baal z vid hn̄s Hws a þssū Deige/ Þa fagned med AbiMelech/ sie hn̄ og gladr mz ydur. Enn hafe þier þetta rangt giort/ Þa (mæle eg vm) kome Elldur af Abimelech/ og vppbrenne Byggendr Sichem og Mello/ sijdan kome og Elldur af Sichim og af Mello/ og vppbrenne AbiMelech. Epter þetta flyde Jothan/ og veik sier afuega/ og gieck til Ber/ og bio þar/ sokum sijns Brodurs AbiMelech.

Enn sem AbiMelech hafde ri̋kt yfer Jsrael i Þriu Aar / þa sende Gud ein̄ sundurþyckes AbiMelech

An-

Anda a millum AbiMelech og Bygdarmaña i Sichem. Þuiad þeir i Sichem akølldu Abi-
Melech/ ⁊ brugdu honum vm hñs Illsku og Vanart/ sem hñ hafdi framed i mote þeim siøtti-
ge sonũ Jerub Baal / ⁊ løgdu AbiMelech til hñs Brædra Blod/ hueria hñ hafde dreped/ og
þeir menn i Sichem/ þeir sem hñs Hønd høfdu tilstyrkt ad hñ drap suo sijna Brædur. Og
þeir af Sichem giørdu sier eitt fyrersætur a Fiallenu/ og rændu þa alla sm̃ ferduduſt þañ veg
Gaal hia þeim. Og þetta var vnderuijſſad AbiMelech.
Þar var einn Mañ sem hiet Gaal son Ebed/ hñ kom med sijnum Brædrum/ og dro i Si-
chem/ Enn þeir bygdarmenn i Sichem treystu a hñ/ og drogu vt a Akrana/ brutu nidr Vijn-
garda trædu vnder footum Vijnþrwgur/ og slou vpp Dans/ og geingu jñ i sijns Guds Hws/ D
ætu og drucku/ og formælltu AbiMelech. Eñ Gaal son Ebed sagde/ Huer er AbiMelech/ og
huad er Sichem/ at vier skulum þiona honum? Er hñ ecke son Jerub Baal/ og hefur sett sinn
Þienara Sebul hier yfer Hemor Fødur Sichem? Þui skulu vier þiona honum? Gud giæ-
fe ad Folked være vnder minne Hønd/ so at eg mætte vtdrijfa þeñañ AbiMelek
Og nockur sagde til AbiMelech/ safna Lide ad þier/ og drag vt. Þuiat Sebul Høfdinge
Sebul i Stadnum/ þa hñ heyrde Ord Gaal sonar Ebed/ þa vppkueiktiſt hñ af Reide/ ⁊ sende Abi-
Melech bod a laun/ og liet seigia honum/ Sia þu/ Gaal son Ebed ⁊ hñs Brædr eru komner i
Sichem/ og hafa giørt Stadinn þier motsnuiñ. So tak þig vpp nu strax a þessare Nott/
og þad Folk sem hia þier er/ og giør þier eitt Leynesætur i Mørkinne. Og ad Morne þeg-
ar Sol geingur vpp/ þa reid þig til snemmindis/ og fall yfer Stadiñ. Enn ef Gaal og þ Folk
Vpphlaup i sem mz honum er fer vt til þijn/ Þa giør vid hñ sem þijn Hønd orkar
mote Abimelech AbiMelech stod vpp snemma vm Nottena/ ⁊ allt þat Folk sem med honum var/ ⁊ settuſt vm
Sichem mz fiorum Fylkingum. Og Gaal son Ebed dro vt/ og gieck i Stadarportid. Enn
AbiMelech tok sig vpp vr Launsætrenu/ og þad Folk sem hia honum var. Eñ sem Gaal sæ
Folked/ sagde hñ til Sebul/ Sia/ þar kiemur Folk ofan af Hæd Fiallsins. Þa suarade Se- E
bul/ Þu reiknar Skugga Fiallaña fyrer Folk. Gaal talade enn framar/ ⁊ sagde/ Sia/ þar
kiemur eitt Folk nidr mitt af Landenu/ og eirn Flockur kiemur af þeim Veige/ sem liggur hia
þeirre tøfra Eik.
Þa sagde Sebul til hñs/ Huar er nu þiñ Muñur sem ad so sagde/ Huer er AbiMelech ad
vier skylldum þiona honum? Er þad ecke þad Folk sem þu forsmæder/ far nu vt og hallt
Bardaga vid hñ. Gaal for vt fyrer Borgarmøñum Sichem/ og hiellt Bardaga med Abi-
Melech. Eñ AbiMelech vard honum yfersterkare/ suo ad Gaal hiellt a Flootta vndan hm̃.
Og margt af Folkenu fiell i Hel sleiged/ allt ad Borgarhlide/ Og AbiMelec var j Aroma.
Eñ Sebul vtrymde Gaal og hañs Brædur/ so þr mættu ecke vera j Sichem.
Ad morne gieck Folked vt j Mørkena af Sichem. Og sm̃ þad var vnderuijſſad AbiMe-
lek/ þa tok hñ sitt Folk til samans/ og skipte þui j þria flocka/ og giørde eitt launsatur i Mørk
iñe. Eñ sm̃ hñ sa nu ad Folked gieck vt af stadnũ/ þa fiell hñ yfer þa/ og slo þa. Eñ Abi-
Melek og þeir flockar sm̃ voru mz honum/ yferfiellu þa/ og foru allt ad Borgarhlide/ Eñ þeir
tueir flockar yfer fiellu þa alla sm̃ vte voru j Mørkeñe/ og slou þa. Sijdan strijdde AbiMelek F
a stadeñ allañ þañ Dag/ og vañ hñ/ eñ drap allt þad Folked sm̃ j stadnum var/ nidur braut
stadeñ og sæde Sallte þar yfer.
Eñ sem þeir menn sem voru i Turnenum Sichem heyrdu þat/ geingu þeir jnn i Kastala
Berith sijns Afgudz Hus Berith. Og sm̃ AbiMelech heyrde þ/ ad aller Meñ i Turnenũ i Sichem
høfdu samansafnaſt/ þa gieck hñ vppa Fialled Salmon/ med allañ siñ Her/ þeim sem mz hm̃
var/ Og hñ tok eina Oxe i sijna Hønd/ og hio Kuistu af Trianum ⁊ lagde sier a Herdar/ og
sagde til alls þſſ Folks sem var mz hm̃.
Huad þier saed mig giøra/ þa giøred strax þ sama. Þa hio huer Madr Kuistu af Tria-
Sichem vpp- num/ og fylgdu AbiMelech/ og bæru þetta ad Kastalanum þangad sem Folked var flued/ og
brend kueiktu Elld þar i/ so ad aller þr Meñ s voru i Turnenum i Sichem drapuſt nær Þusunder
Kallmeñ ⁊ Konur.
Sijdan dro AbiMelech til Thebes/ og settist vm hana og vann hana. Eñ þar var einn
fastur Turn mitt i Borginne/ þangad fludu aller meñ ⁊ Kuiñur/ og aller þeir Borgarmenn
sem i Stadnum voru/ og luktu Dyrnar eptr sier/ ⁊ stigu sijdan vppa Hwsaþaked Kastalans. G
Þa lagde Abimelech ad þessum Turne/ og strijdde a hñ/ Og hñ gieck ad Dyrunum a Turn-
enum/ til ad vppbrenna Turnen mz Ellde. Eñ ein Kuinna kastade einu Kuernarsteinsbro-
te i AbiMelek Høfud/ ⁊ braut hñs Hausskiel i sundr. Þa kallade AbiMelek sem skiotaſt sitt
Skialld

Skalldsuein/ z sagde til hns/ Drag vt pitt Suerd z sla mig i Hel/ so ad ei seigist ad ein Kui- Abimelek
na hafe drepid mig. Sueinen giørde sem hn bad z drap hn. þær makligt
Enn sem þeir Israelite sem voru mz honum sau ad AbiMelech var Daudur/ þa gieck huer laun
til sijns Heimkynis. Suo bitalade Gud AbiMelech pad ed vonda sem hn hafde giort sijnu
Fødur/ ad hn drap sijna siotijge Brædr. Sømuleidis liet Gud koma allt pad hid vonda yfer
Sichems menn/ pad þeir hofdu giort/ Og Forbæner Jotam sonar JerubBaal komu yfer þa.

X.

A EPter AbiMelech tok Thola sig vpp ad hialpa Israel/ hn var af ætt Isas- Thola Do-
char/ Sonar Pua sonar Dodo. Og hn bio i Samir a Fiallbygdum Eph- mare i Israel
raim/ og hn dæmde Israel i þriu og tuttugu Aar/ hn andadist og var grafinn xxiij Aar
i Samir.
Epter hn vppreis sa madur sem hiet Jair/ einn af Gilead/ og dæmde Is- Jair dæmer
rael tuo og Tuttugu Aar. Hn atte þriatijge sonu/ huerier ad ridu a þria- Israel xxij
tijge Asna folum. Hn hafde og vnder sier þriatijge Stade/ huerier ad kølludust Jairs Þorp Aar
allt til þessa Dags. Og Jair do/ z var grafenn i Kamon.
B Jsraelis syner juku enn Illskur sijnar i Auglite DROTTINS/ z þionødu Baalim z
Astharoth/ og þeim Afgudum j Syria/ og þeim Skurgodum i Zidon/ og Moabs Gudum og Amon Syner
Amon sona Gudum/ z Philistearanna Gudum/ og fyrerlietu DROTTIN/ z þionudu hm
ecke. Af þessu vppkueiktist Reide DROTTENS yfer Israel / suo ad hann gaf þa vnder
Hønd þeirra Philisteis og Amon sona. Og þeir þiædu og þuingudu Israelis sonu i atian
Aar samfelld/ Einkum alla þa Israelis sonu sem voru hinumeigen Jordanar/ i Lande þeirra
Amoreorum/ sem ad liggur i Gilead. Þar mz drogu Amon syner yfer vm Jordan/ og heriudu a
Juda og BenJamin og a Ephraims Hws/ Suo ad Israelis ættkuisler þreyngdust miøg
þungliga.
C Þa kølludu Israelis syner til DROTTINS/ og søgdu/ Vier høfum misgiørt i mote
þier/ Þuiad vier høfum yfergiefed vorn Gud / enn þionad Baalim. Þa sagde DROTT-
JN til Israelis sona/ Hafa ecke Egiptar/ þeir Amoriter/ Amon syner/ þeir Philistear/ þr Zi-
doniter/ þeir Amalechitar og Maoniter þuingad ydur/ og eg hialpade ydr af þeirra Høndum/
þa þier kølludut til mijn/ Þo hafe þier samt sem ædur yfergiefed mig/ og þionad annarligum
Gudum. Þui vil eg ecke framarmeir hialpa ydur/ Helldur fared og akalled þa Gude sm þier
hafed vtualed ydr/ Lated þa hina sømu hialpa ydur i þessare ydar hrygdartijd. Deut. 32
Þa søgdu Israelis syner til DROTTINS/ Vier høfum syndgast/ giør þad vid oss sem
D þier er þægeligt/ enn frelsa þu oss nu ad eins a þessare tijd. Og þeir køstudu fra sier annar-
ligum Gudum/ enn hoofu vpp ad þiona DROTTNI. Og hn tok til Hiarta Israelis A-
nauder.
Og Amon syner hropudu/ og settu Herbwder sijnar i Gilead/ Enn Israelis syner søfnudust
saman/ og settu Landtiølld i Mispa. Og þeir ædstu medal Folksins i Gilead søgdu huer til
annars/ Huer sem fyrst vekur Strijd a Amon sonum/ sa skal vera Høfdinge yfer øllum þeim sem
bwa i Gilead.

XI.

A HAR var einn madur ad nafne Jephthah/ af kyne Gilead/ mikell Hermadur z 1. Reg. 22
var Laungietinn/ og Gilead hafde gieted þennan Jephthah. Enn hns Kuinna
atte vid hm Børn/ og þau vxu vpp z komu til Þroska/ þa vijsudu þau Jeph
thah fra sier/ og søgdu til hns/ Eige mattu taka Arf j vors Fødurs Hwse/
þui þu ert af annarligre Konu fæddr. Þa flyde hn fra sijnum Brædrum/ z
bio i þui Lande Tob / Drifu þa til hans vmhleypingsmenn/ og drogu vt med
honum.
Og epter stunder lidnar/ heriudu Amon syner a Israel. Enn sem þeir veittu Agang Is-
rael/ þa foru Ølldungar Gilead og soktu Jephthah i hns Land Tob/ og søgdu / Kom til vor
og vert vor Høfdinge/ suo ad vier gietum halldet Bardaga vid Amons sonu. Enn Jephthah
suarade Ølldungum af Gilead/ Eru þier ecke þeir enu sømu sem mig hafa hatad/ og vtreked
mig af

mig af mÿns Fødurs hwse/ ⁊ þo kome þier nu til mÿn/ þui þier eruð nu i neydstadder. Olld- B
ungar af Gilead suørudu Jephthah/ Þui komum vier nu til þÿn aptur/ ad þu farer med
oss/og veiter oss styrk at beriast i mote Am̄ons sonum/ og at þu siert vor Høfdinge yfer øllum
þeim sem bwa i Gilead.
Jephthah suarade þeim/ Ef at þier sæket mig nu aptr/ ad eg skule beriast vid Amons so-
nu/og ef DROTTIN giefur þa vnder mitt Valld / Skal eg þa verda ydar Høfdinge?
Olldungarner af Gilead søgdu til Jephthah/ DROTTIN heyre vor vidurmæle/ef vier
giørū ecke þat sem þu hefur sagt. Suo gieck Jephthah mz þeim Olldungum af Gilead/og
Folket sette hn̄ til Høfuds og Høfdingia yfer sig. Og Jephtha talade allt þetta fyrer DR-
OTTNI i Mizpa
Jephthah sende bod Amorita Konge Þa sende Jephthah bod til Kongs Am̄ons sona/ ⁊ liet seigia honum/ Huad hefur þu med C
mig/ at þu kiemur til mÿn og heriar a mitt Land? Amon Kongur suarade hn̄s Sendemø-
nnum/ Søkum þess ad Jsrael hefur teked vnder sig mitt Land/ þa þeir foru af Egipta lan-
de/ fra Arnon og allt til Jabok/ ⁊ jn̄ til Jordan/ So gief mier þat Land aptur nu med Fride.

Og i an̄ad sin̄ sende Jephthah en̄ meira bodskap til Am̄ons sona Kongs/og sagde til hn̄s/
Suo seiger Jephthah/ Jsrael hefur eckert Land teked/ huerke fra þeim Moabiter og eigi fra
Num. 21. þm Am̄ons sonum. Þuiat þa þr foru af Egiptalande/ þa dro Jsrael i giegnum Eydemørk
til þess rauda Hafs/og kom til Kades/ og sende bod til Kongsins þeirra Edomiter / og sagde/
Leyf mier ad fara i giegnum þitt Land. En̄ Edomita Kongur villde ecke heyra þa. Þeir D
sendu og so til Kongsins af Moab/ hn̄ villde og ecke helldur. So var Jsrael i Kades/ ⁊ gieck
vm Eydemerkur/ og ferdadest j krÿng vm Edoms og Moabs Land/og komu Austann ad
Moabites Lande/ ⁊ sette sÿn Landtiølld hinumeigen Arnon/ og kom ecke i Moabiters Lan-
daeign/ Þui Arnon er Moabiters Landamerke.
Deut. 2. Og Jsrael sende bod til Sihon/ Amoritis Kongs i Hesbon/og liet seigia honum suo / Leyf
oss at draga i gegnum þitt Land/ allt til mÿns Heimilis. Enn Sihon villde ecke trua Jsrael
til ad ferdast i giegnū sitt Land/ helldr safnade hn̄ at sier øllu sÿnu Folke/ ⁊ lagde sig i Jach-
za/og bardist vid Jsrael. Þa gaf DROTTEN Jsraelis Gud Sihon og allt hn̄s Folk i
Jsraels hendur/ suo ad þeir slogu hn̄. Suo vann Jsrael vnder sig allt Land þeirra Amori-
tarum/ þeir sem i þui Lande biuggu/og þeir eignudust øll Landamerke Amoritarum/ fra Ar- E
non jnn til Jabok/ ⁊ fra Eydemørkun̄e ⁊ allt til Jordan.
Num. 21. Suo hefur DROTTIN Jsraelis Gud vtdrifed og eydelagt Amoritas fyrer sÿnu Folke
Jsrael/og þo villt þu eignast þat og jn̄taka? Þu skyllder helldur leggia þa vnder þig sm̄ for
Camos diørfudu þinn Gud Camos/ enn læta oss eignast þa alla sem DROTTIN vor Gud hefur
vtdrifed fyrer oss. Eda meinar þu/ ad þu hafer betra Riett enn Balach son Zipor Moabit-
es Kongr? Hefur han̄ nockurn tÿma ataled eda fært Strÿd a mote Jsrael? Hefur þo Js-
rael nu buid þriu hundrud Aar i Borg Hesbon/og hen̄ar vnderborgū/ i Aroer ⁊ hen̄ar Þorp-
um/ og i þeim øllū Borgum sem liggia hia Arnon? Huar fyrer fridudu þier ecke þat a þeim
sama tÿma? Eg hefe ecke misgiørt vid þig/ enn þu giører suo jlla vid mig/ ad þu strÿder a
mig. DROTTIN dæme i Dag a millū Jsrael og Am̄ons sona. En̄ Am̄ons sona Kon-
gur villde ecke hlyda þessum Bodskap sem Jephthah sende hm̄. F
Heit Jephthah Þa kom Ande DROTTENS yfer Jephthah/og hn̄ ferdadist i gegnū Gilead ⁊ Ma-
nasse/og i giegnum Mizpa sem liggur i Gilead/ giegnt Amon sonum. Og Jephthah hiet
DROTTNI einu Heite/og sagde/ Ef þu giefur Amon sonu i mÿnar hendur/ huad s̄ fyrst
kiemur j mote mier vt af mÿnu Hwse/ þa eg kiem heim aptur mz Fride/ fra Am̄ons sonum/ þ
skal heyra DROTTNI til/og þad vil eg offra til Bren̄efornar.
Sÿdan for Jephthah mote Amon sonum/og hiellt Bardaga vid þa. Enn DROTT-
EN gaf þa i hn̄s hendur/ suo ad hn̄ slo þa fra Aroer ⁊ allt til Min̄it/ tuttugu Borger/ ⁊ allt
til þess Sliettlendis sem kalladist Vÿnuidar vøllur/ ⁊ var þetta hin̄ meste Bardage. So læg
dist Opstope Am̄ons sona fyrer Jsraelis sonū.
Enn sem Jephthah kom nu heim j sitt Hws Mispa/ Sia/ þa rann hn̄s Dotter vt i mote
honum/ mz Streingleik og Danse/og hun var hn̄s Einberne/ suo han̄ ætte eckert an̄ad Barn G
huerke Son nie Dottur. Og sem hn̄ sa hana/ þa reif hn̄ i sundr sÿn Klæde/og sagde/ O ho/
Mÿn Dotter/ þui † beygder þu mig/og hreller mig/ Þui eg vppliet min̄ Munn fyrer DRO-
† læckar TTNI/ og eg giet þad ecke teked aptur. Hun suarade/ Minn Fader/ hafer þu vpplat-
ed þinn

ed þinn Muñ fyrer DROTTNE/Þa gior vid mig so s̄ þ er framgeinged af þÿnū Muñe
fyrst ad DROTTIN hefur hefnt þÿn a þÿnum Ouinum Amons sonum.
Eñ hun sagde til sÿns Fodurs/Gior mier þo þat til vilia/at þu giefer mier tueggia Ma Heitstreingleg Jephthah
nada frest/ad eg meige ganga hier fra vpp a Fialled/ ad græta minn Meydom/med mÿnum
Fostur systrum. Og hñ sagde/Far sem þig lyster/Og hñ gaf heñe tueggia Manada frest.
Sÿdan gieck hun i burt mz sÿnum Fostursystrum/og griet sinn Meydom a Fiallenu. Og
tueim Manudum þar epter kom hun til sÿns Fodurs aptur/Og hñ giørde henne sm̄ hñ haf-
de heitid/Nun hafde enn alldrei kient nockurn mañ. Og þad vard eiñ siduane i Jsrael/ad
Jsraels Dætr geingu ærliga ærs i burt/ad græta Dotter Jephthah af Gilead i fiora daga/
a huøriu Aare

XII.

A
G þr af Ephraim toku sig samā/⁊ geingu i mot Nordre/⁊ søgdu til Jephth-
ah/Þui forst þu i Strÿd i mot Amon sonū ⁊ kallader oss ecke/ so ad vier færū
med þier? Vier vilium vppbrenna þig og þitt Nws med Ellde. Jephtah
suarade þeim og sagde/ Eg og mitt Folk høfdum-eina stora Þrættan vid
Amon sonu/og eg kallade ydr/ Enn þier veittud mier ecke Fullting af þeirra
Nøndum. Og sem eg sa þad/at þier villdut ecke Fulltÿng veita mier/þa
B lagda eg mitt Lÿf i Naska/og for eg so a mot Amon sonū/og DROTTIN gaf þa i mÿna
Nønd/Þui kome þier nu hier vpp til mÿn/ ad strÿda i mot mier?
Og Jephthah safnade saman øllum Mønnum i Gilead/og bardist vid Ephraim/Og
þeir meñ i Gilead slogu Ephraim/þui þr høfdu sagt/ Þier Gileads Meñ/medal Ephraim/
og Manasse/ þier erud Flotta Menn i Ephraim. Og þeir Gileads menn toku øll Vød a
Jordan fyrer Ephraim. Þa þeir Flotta menn af Ephraim nu søgdu/ Lat mig fara hier
yfer vm̄/þa søgdu Gileads Meñ til hñs/Ert þu einn af Ephraim? Enn ef hñ suarade/Nei/
C þa badu þr hañ ad seigia Schiboleth/ Eñ hñ sagde Siboleth/⁊ gat ecke nefnt þ riett/so gri-
pu þeir hñ ⁊ slou i hel þar hia Jordans vade/So þar fiellu i þañ tÿma af Ephraim tuær og 42. Þusund der slegner af
fiorutÿge Þusunder. Enn Jephthah dæmde Jsrael i sex Aar. Og Jephthah af Gilead
andadist/ ⁊ var grafeñ i sÿnum stad i Gilead. Jsrael
Epter hñ vard Domande yfer Jsrael Ebzan af Bethleem/hñ ætte þriatÿge sonu/⁊ þria Ebzan 7 Aar
tÿge Dætur gaf hañ vt/og hñ tok þar fyrer vtan þriatÿge Dætur til sinna Sona. Og hañ
var Domare yfer Jsrael siø Aar/og deyde/og var grafeñ i Bethleem.
D Epter hñ var Domare i Jsrael Elon/eiñ af ætt Sebulon/⁊ hñ var Domāde yfer Jsrael i Elon 10. ær
tiu Aar/og andadist/og var grafeñ i Aiolon i Lande Sebulon.
Epter hañ dæmde Abdon son Hillel yfer Jsrael/ af Pireaton/hañ ætte fiorutÿge syne/ Abdon 8. ær
og þriatÿge sonar syne/huerier ad ridu a siøtÿge Asnafolum/og hañ dæmde Jsrael ætta Aar.
Og hñ andadist/og var jardadr i Pireaton i Lande Ephraim/ a fialle Amalech.

XIII.

A
G Jsraels Syner giordu enn at nyiu jllt i Auglite DROTTINS/Og Manoah Fa-
DROTTIN gaf þa i Philisteis hendur i fiorutÿge ær. der Samsons
Enn þar var eiñ madr i Zarea/af ætt Dan/sem hiet Manoah/ og hans
Kuiña var Obyria/so hun ætte ecke Børn. Og Eingill DROTTINS
birtist Kuinnuñe/og sagde til heñar/Sia/þu ert Obyria/ og ætt ecke Barn/
Eñ nu skallt þu verda Kuidug/og fæda einn Son. So geym þig nu ⁊ giæt
þÿn/ og dreck ecke Vÿn nie nockurn sterckan Dryck/og suo at þu eter eckert Ohreint / Þuiad
þu skallt oliett verda/og eiñ son fæda/ a huers Nøfud ad Eingiñ Rakstur hnÿfur skal koma/ † Helgadur
þuiad þsse Sueiñ skal vera † Nazareus Gudz fra siñar Modurkuide/ og hñ skal vppbyria at
frelsa Jsrael af vallde Philistinorum.
B Þa for Konan/og kunngiorde þetta siinum Bonda/og sagde/Þar kom eiñ Gudz madur
til mÿn/og hñs Asiona var at sia sem Gudz Eingils/miøg ognarlig/so ad eg spurde hañ ecke
ad huadan hñ kom/eda huert hñ villde/og eige sagde hñ mier sitt Nafn. Enn suo sagde hñ
til mÿn/ Sia/þu skallt verda þungud og fæda einn son/Þar fyrer dreck ecke Vÿn nie afeing-
B añ Dryck

a (Nazareus) Pad er/ heiten/ og helgadur Gude

ann Dryck/og ef ecke neitt Ohreint/Þuiad Sueiñenn skal vera Gudz Nazareus/ fra Modr
lijfe allt til sijns Dauda.
Þa bad Manoah DROTTIN/og sagde/Heyr DROTTIN/Lat þañ Gudz mañ
koma til vor aptur/þann þu sender/so hñ meige vnderuijsa ockur/huernen vid skulum fara med
þetta Barn sem fædast skal. Og Gud heyrde hñs Bænar Ord/suo ad Gudz Eingill kom
til Kuiñunnar i ødru sinne/þar hun sat a Akre. Eñ heñar Bonde Manoah var ecke þar.
Þa rann hun sem skiotast/og kunngiørde þ sijnū Bonda/og sagde til hñs/Sia/ sa same ma-
dur birtist mier s til mijn kom i Dag. Manoah spratt vpp þegar/z fylgde siñe Konu/z kom
til þess stadar sem madurinn var/z sagde til hñs/Ert þu sa sem talader vid Kuinnuna? Hñ
sagde/Ja Og Manoah sagde/Þegar þad fullkomnast sm̄ þu hefur sagt/Hueria Framferd
skal þsse Sueiñ hafa/eda vid hueriu skal hñ vidsiar veita. Guds Eingill sagde Manoah/Hñ E
skal taka sig vara fyrer øllu þui sm̄ eg hefe sagt þiñe Kuinnu/hñ skal onguañ Vijnuidar A-
uozt eta/og eige skal hñ drecka Vijn/ nie nockurn añann sterkañ Dryck/z eckert ohreint skal
hñ eta/Allt þ s eg hefe bodit heñe/þ skal hñ hallda.

Gen. 32. Exod. 3.

Manoah sagde til DROTTINS Eingils/Lat oss hallda þier/vier vilium offra einu
Hafur Kide. Eñ Eingill DROTTINS suarade Manoah/ Þo þu hallder mier hier/
þa et eg þo ecke af þijnum Mat/ Eñ ef þu villt giøra DROTTNI eitt Breñeoffur/
þa mattu offra þui/ Þui Manoah visse ecke ad þat var DROTTINS Eingill sem vid
hñ talade. Og þa sagde Manoah til Eingilsins/Huad heiter þu/so vier meigum prijsa þig/
þegar þat er framkomed sem þu hefur sagt? Eingill DROTTINS suarade hm̄/Þui
spyr þu ad mijnu Heite/s þo er vndarligt?
Þa tok Manoah eitt Hafur Kid/z Matoffur/z offrade þetta fyr DROTTNI yfer ei- D
num Steine/Og hñ giørde þad a vndarliga. Eñ Manoah z hñs Kuinna horfdu a. Og
þa Logañ lagde vppaf Alltarenu/vpp i Himinen/þa for Gudz Eingill vpp i Loganū af All-
tarenu. Enn sem Manoah z hñs Kuiña sau þat/fiellu þau bæde fram til Jardar a sijnar
Asionur. Og Guds Eingill opinber adist ecke meir fyrer Manoah nie hñs Kuiñu þar epter.
Þa vnderstod Manoah at þetta var Eingill DROTTINS/ og hañ sagde til siñar Kui-
ñu/Vid munum vissuliga deyia/Þuiad vid saum Gud. Eñ hun suarade honum/Ef DR-
OTTIN hefde haft girnd til at deyda ockur/ þa hefde hañ huerke teked Breñe forn nie
Matoffr af ockar hende/ Hñ hefde z ei kuñgiørt ockur allt þuilijkt/ z ei lated ockr heyra sod-
dan sem nu er skied

a Pad gieck þurduliga til/suo sem epterþylger ad Eingillinn huarþ/og þor vpp i Loganum

Og Kuinnan fædde eirn Son/ og nefnde hñ Samson. Sueirneñ ox vpp/z DROTT-
IN blessade hñ. Og DROTTINS Ande tok ad vera med honum/i Herbwdum Dan/
millū Sarea z Estaol.

XIIII.

SAmson gieck ofan til Timnath/z sa þar eina Kuiñu j Timnath/ a medal A
þra Philisteis dætra. Og s hñ kom vpp til siña Forelldra/þa kuñgiorde hñ
þetta sijnum Fødur og siñe Moder/z sagde/Eg hefe sied eina Kuiñu i Tim
nath medal Dætra þra Philisteis/ Giefed mier nu þa enu sømu til Eigen
konu. Hñs Fader z Moder suørudu hm̄/Er þar nu eingen Kuiña a medal
þiña Brædra Dætra/og hia øllu þijnu Folke/ad þu villt fara þangad z fa
þier eigenkuiñu/ hia þeim oumskornu Philisteis? Samson suarade sijnū Fødur/ Lat mig
fa þessa/þui hun þocknast mijnum Augum. Enn hañs Fader og Moder vissu ecke/ at þetta
var suo til sett af DROTTNI/Þui hñ leitade yrkis efnis hia Philisteis. Þuiat þr Phi
listei Drottnudu i þañ tijma yfer Jsrael

Samson slijtur Leonshuolpenn i sundur

Þa gieck Samson mz sijnum Fødur og siñe Modr ofan til Timnath. Og sem þau ko-
mu at Vijngarde Stadarins/Sia/þa kom Leonshuolpur øskrande a mot honum. Og Gudz B
Ande kom yfer hñ/suo at hñ sleit Leonet/so sm̄ þa madur i sundurslijtur eitt Hafur Kid/z haf
de þo alls eckert i sinne Hende/ Og eige sagde hñ sijnum Fødur nie Modur fra þessu/ huad hñ
hafde giørt
Eñ sm̄ hñ kom nu ofan/talade hñ vid Kuiñuna/z hū þocknadist Augū Samsonar. Og
nockrum døgum þar epter kom hñ aptur/at fastna hana. Og hñ gieck af Veigenum/ ad
sia Leons

sia Leons Hræd/Og sia/ad Byflygie hafde bored Hunang j Leons hræd. Og hn̄ tok þad j sijna Hond/og át þar af a Veigenum/& gieck til sijns Fødurs & sinnar Modur/ og gaf þm þar af/og þau átu/Enn hn̄ liet þau ecke vita/ad han̄ hafde teked Hunanged af Leons Hræenu. Hunang i Leons Hræ

E Og nu sem hn̄s Fader kom ofan til Konunnar/þa giørde Samson sitt Brwdkaup þar/so sem hættur var til vngra manna. Og sem þeir sau Samson / gaf þeir honum þriatijge Lagsmenn/sem hia honum skylldu vera. Enn Samson sagde til þeirra / Eg mun bera vpp fyrer ydur eina Gátu/sie þat suo at þier gieted leyst hana innan̄ þessara siø Brullaups daga/ þa skal eg giefa ydur þriatijge Skyrtur/ og þriatijge Natijdar Kyrtla. Enn ef þier gietid ecke leyst mijna Gátu/þa skulu þier giefa mier þriatijge Skyrtur & þriatijge Natijdarkyrtla. Þeir suørudu honum/ber þu vpp þijna Gátu/og lát oss heyra hana. Hn̄ sagde þm/Matur for vt af Etanda/og Sætleike af þeim Sterka. Og þeir gátu ecke rádet þessa Gátu i þria Daga.

Samsons Brullaup

Samsons Radgata

A þeim siøunda Deige søgdu þeir til Samsons Kuinnu/Giør þig bliþa vid Bonda þin̄/ og fa þu af honum ad hn̄ seige oss þessa Gátu/Elligar þa skulu vier bren̄a þig & þijns Fødurs hws mz Ellde/Hafe þier til þess innbodit oss/ad þier viliet vtarma oss/eda eige? Kuin̄an bad mz Tárum Samson/og sagde/Hatar þu mig enn elskar ecke/ Þu hefur bored vpp eina D Gátu fyrer Sonum mijns Folks/og ecke skyrt mier hana. Han̄ suarade hen̄e/Sia/eg hefe ecke sagt mijnum Fødur og eige min̄e Modur þad/og ætlar þu at eg mune seigia þier þad?

Vtlegging Ritningar er hia Christeligre Kirku

Og hun griet fyrer honum þa siø Daga/a medan Brwdkaupet stod yfer/En̄ a þeim siøunda Deige sagde hn̄ hen̄e allan̄ Sannleik hier a/þui hun giørde honum Onnáder / Og hun sagde Sonum sijns Folks Gátuna. Þa mælltu Borgarmen̄ til hn̄s a þeim siøunda Deige/ádur Solen gieck nidur/Huad er sætara enn Hunang? Eda huad er sterkara enn Leon? Þa sagde Samson til þra/Hefdut þier ecke arid til med min̄e Kuijgu/þa hefdu þier ecke gietad leyst gátu mijna.

Og Ande DROTTENS kom yfer hann/og han̄ gieck ofan til Askalon / og drap þar þriatijge manna/Og tok þeirra Klædnad og gaf þeim Natijda Klæde sem riedu hn̄s Gátu. Og hn̄ vard akafliga reidur/og for vpp til sijns Fødurs Hws. Enn Samsons Kuin̄a var gipt ødrum/einum af hn̄s Stallbrædrum/sem honum tilheyrde.

XV.

A OG þad skiede suo epter nockra Daga a Hueite Kornskurdartijma / ad Samson for ad vitia sinnar Konu/og hafde mz sier eitt Hafur Kid. Og sem han̄ ætlade sier ad ganga i Herbergid til Konu sinnar/þa liet hen̄ar Fader onguan̄ kost a þui/og sagde/Eg ætlade at þu munder henne orden̄ reidur/ og þui gipta eg hana þijnum Lags manne. Enn hun hefur adra yngre þa Systur sem frijdare er en̄ hun/lát hana verda þijna fyrer hina. En̄ Samson suarade og sagde til þeirra/Eg hefe nu einu sin̄e feingid rietta Søk a mote þeim Philisteis/ Eg skal giøra ydur skada.

Og Samson gieck þadan/& veidde þriu Hun̄drud Refa/og hn̄ tok sier Elldskijd/batt þa saman a Holunum/og batt eitt Elldzskijd a millum huerra tueggia / og kueikte Elld i þeim/og slepte þeim lausum i Akra þeirra Philistim/og vppbrende þeirra Byndine/og suo þad standanda Korn/og þeirra Vijngarda/& Vidsmiørs trie. Þa søgdu Philistei/Huer hefur giørt
B þetta? Þa var þeim sagt/Samson Mágur han̄s i Timnath/fyrer þad/at hn̄s Mágur tok hn̄s Hwsfru/og gaf hana hn̄s Vin. Þa foru Philistei vpp þangad & brendu jn̄e Konuna & hen̄ar Fødur mz Ellde.

Enn Samson sagde til þeirra/En̄ þo at þier hafed þetta giørt/þa vil eg sem adur hefna mijn sialfur a ydur/og láta af þadan. Og han̄ slo þa hardliga bæde a * Herdar og Lendar. Og hn̄ for ofan/ & bio i ein̄e Biargskoru i Etham.

* (Herdar og Lendar) þad er/ Han̄ slo alla þa sem hn̄ hitte/hærre stettar og lægre

Þa foru Philistei vpp i Landit Juda/ og settu Herbwder sijnar j Lehi. Enn þeir af Juda søgdu/Þui eru þier hier vppkomner i mote oss? Þeir suørudu/Þess Erindis erum vier hingad komner/ad binda Samson & giallda honum Vmbon fyrer þad sin̄ hn̄ hefur giørt oss. Epter þ foru þriar Þusun̄der man̄a af Juda ofan̄ til Biargskorun̄ar i Etham/& søgdu Samsone/

son/Veistu ecke at Philistei Drottna yfer oss? Þui hefur þu suo breytt vid oss? Hñ suarade/ E
So s̃ þeir giordu vid mig so hefi eg ⁊ giort vid þa

Og þeir søgdu/ Vier erum komner hier ofan ad binda þig/ og selia þig i hendr þeim Philisteis. Samson sagde til þeirra/ Þa sueried mier Eid/ ad þier vilied ecke lijflata mig. Þeir suorodu honum/ Eige vilium vier hindra þig at neinu/ Helldur vilium vier at eins binda þig/ og giefa þig suo i þeirra hendr/ eñ ei viliũ vier slaa þig i Hel. Sijdan bundu þr hñ mz tueimur Reipum nyiũ/ og fluttu hñ burt af Biargenu (Etham)

Samson bundenn

Eñ sem hñ kom til Lehi/ hlaupa Philistei þegar i mote honũ mz myklum fagnade. Enn Ande DROTTINS kom yfer Samson/ og Reipen af hñs Armleggium vrdu sem Þrædur brunneñ i Ellde/ suo slitnudu þau Bønd sem voru a hañs Hondum. Og hañ fann eiñ D fuenn Asna Kialka/ og vtrietti sijna Hønd og greip hñ vpp/ og slo med honũ Þusund Manna. Og Samson sagde/ Þar liggia þeir i hrwgu/ Med einum Asna Kialka hefe eg sleiged Þusund menn. Og sem hñ hafde þat sagt/ kastade hñ Kialkanum fra sier/ og kallade þann stad [b] RamatLehi.

Asna Kialke

Og hñ vard miøg þystur/ kallade hñ til DROTTINS/ ⁊ sagde/ Þu DROTTIN hefr giefed þessa myklu Heilsu fyrer Hønd þijns Þienara/ Eñ nu hlyt eg ad deyia af Þorsta/ ⁊ falla i hendur Oumskorinna Mañа. Þa liet Gud eiñ Iaxla losna vr Asna Kialkanum/ so þar spratt vpp vr Vatn. Og sem hñ drack/ þa endurlifnade Ande hñs/ og hñ hrestist aptur. Þar fyrer kallast sa stadr enn a þessum Deige/ akallarans Brunnur/ sem vard i Kialkanum. Og hñ dæmde Jsrael a Døgum Philisteis i tuttugu Aar.

[a] (Ramhat Lei) kallast mdur, kast Asnar kialkans

Samson dæmer Jsrael i xx Aar

XVI.

Samson gieck i burt til Gaza/ og sa þar eina Skiækiu/ og gieck jnn til hennar. A Þetta friettu Borgarmeñ Gaza/ Samson er komiñ hingat til vor/ Og þeir vmkringdu hñ/ og lietu sitia vm hñ alla Nottena/ i Stadarportenu/ eñ voru kyrrer vm alla Nottena/ og søgdu/ Verum kyrrer/ a Morgun strax ad birter þa vilium vier sla hñ i Hel. Samson suaf til midrar Nætur/ Sijdan stod hñ vpp ad midre Nottu/ og tok bædar Hurdernar fra Stadarportenu/ mz bædum Dyrastolpunum/ ⁊ Slagbrøndunũ/ ⁊ lagde a sijnar Herdar/ og bar þad efst vppa Fialled sem veit til Hebron.

Og epter þetta lagde hñ Ast vid eina Kuiñu s̃ bio i þm † Dal s̃m hiet Sorek/ su nefndist B Dalila. Til hennar komu Høfdingiar Philistinorum/ og søgdu henne/ Komstu a slægsmune vid hñ/ ad verder þu vijs huar af hñ hefur suo mikinn Styrkleika/ ⁊ mz hueriu mote at vier meigum sigra hañ/ so vier faum bũded hñ ⁊ yferbugad/ Ef þu giører þad/ þa viliũ vier giefa þier huer vm sig Þusund ⁊ Hundrad Silfurpeninga.

† vid Læk
Dalila

Dalila sagde til Sãson/ Miñ Kiære/ seig þu mier i hueriu ad faliñ er þiñ mykle Sterkleike/ og mz hueriu ad þig ma binda suo þu slijter ecke. Samson suarade heñe/ Ef eg er bundeñ mz siø Lijnstreingiũ nyum votũ/ Þa verd eg veykur/ ⁊ so sẽ huer añar Madr. Þa feingu Philistei henne siø Lijnstreinge nyia/ sem ei voru enn þurrer/ og hun batt hñ þar mz (Enn C þeir leyndust i Herbergenu hia henne) og hun sagde til hñs/ Philistei yfer þig Samson. Eñ hñ rykte i sundur Streingiunum/ sem þa Hørtygell fer i sundr þa hñ keñer Ellds/ Og veit nu ecke giør enn ædr vm hñs Ast.

Samson styrkur er Drottiñ

Þa sagde Dalila til Samson/ Sia/ þu hefur gabbad mig/ ⁊ logiet at mier. Seig mier nu þo mz hueriu þig meige binda? Hñ suarade henne/ Ef þeir binda mig mz nyum Reipum sem til ongrar Vinnu hafa høfd verid/ þa verd eg ostyrkur/ og so sem adrer Meñ. Þa tok Dalila ny Reip/ og batt hñ þar mz/ og sagde/ Philistei yfer þig Samson (Eñ þeir leyndust i Herbergenu) ⁊ hñ sleit þau i sundr af sijnum Armleggium sẽ Horþræd

Eñ Dalila sagde til hñs/ Þu hefur eñ nu gabbat mig/ ⁊ logied at mier. Kiære/ seig mier D þo huar mz þig meige binda? Eñ hñ suarade heñe/ Ef þu samansnyr mijna siø Høfutlocka mz einum Vaardregle/ og fester þa vid Hæl. Og hun sagde til hñs/ Philistei yfer þig Samson. Og hñ vaknade af sijnum Suefne/ og rykte vpp sijnum flettudum Lockum med Hælnum/ og Vaardreglinum. Þa sagde hun til hñs/ Huernen maatt þu seigia at þu hafer Ast a mier/

mier/þar þitt Hiarta er ei mz mier? J þriar reisur hefr þu nu gabbad mig/ꝛ ecke sagt mier i
hueriu þitt myckla Afl folgit være.

Eñ ē hñ helldr a þui hinu sáa vid hñ alla daga/þa mæddist Hugr hñs miøg so til Dauda/ Samson yfer vnneñ aþ Konuñe
so hñ liet heñe i liose sitt Hiarta/ꝛ sagde til heñar/Alldrei hefr Harhnijfr kõed a mitt Høfut/
þui eg er Guds a Nazareus fra Modurkuide. Og ef þu rakar mitt Haar af mijnu Høfde/þa
huerfur minn styrckur fra mier/suo eg verd so ostyrkur sem adrer Meñ. Enn sem Dalila sæ
nu/at hñ hafde birt henne sijna Aluøru/þa sende hun/og liet kalla a Høfdingia Philistino-
E rum/og liet seigia þeim/ Komid nu enn vm sinn vpp hingat/þuiad hañ hefur nu birt mier sitt
Hiarta. a (Nazareus) Þad er/ Gude helgadur

Þa komu Høfdingiar Philisteis vpp til hennar/og høfdu mz sier Fie þad sem þeir lofudu
heñe. Og hun liet hñ sofna yfer Kniam sier/ꝛ kallade þañ til sijn/sm̃ alla hñs Locka sio ra-
kade af hñs Høfde. Og hun tok til ad hrinda honum fra sier/ Huarf þa fra honum hanns
Styrkleike. Og hun sagde til hñs/Philistei yfer þig Samson. Eñ sm̃ hñ nu vppuaknade Samson fangen og Blindadur
af sijnum Suefne/huxade hñ/Eg mun ganga vt so sem eg hefe ædur opt giørt/ꝛ hrista mig/
Og hñ visse ecke at DROTTJN var vikeñ fra honum. Jafnsnart gripu Philistei hñ/ꝛ
stũgu vt bæde hñs Augu/og fluttu hñ til Gaza/ꝛ bundu hñ mz tueimur Koparvidium/ at hñ
skyllde draga Kuern i Myrkuastofu. Eñ hañs Høfudhaar toku ad spretta aptur/þar þau
voru afrøkud.

F Enn þa Høfdingiar Philistinorum søfnudust saman/ ad giøra myked Offur sijnũ Gude
Dagon/og sig sialfa glada at giøra/þa søgdu þeir huer til annars. Vor Gud hefur giefed Dagon
oss vorn Ouin Samson i vorar hendr. Sømuleidis Alþydufolked lofade þra Gud/ þui þeir
søgdu/Vor Gud hefur giefed vorn Ouin i vorar Hendr/sa sem eydde vort Land/ꝛ dreped he-
fur mikiñ Mannfiølda fyrer oss. Og sm̃ Dryckur Kiæter nu Hiørtu þeirra/þa seigia þeir/
Læted sækia Samson/so hñ leike fyrer oss. Þa toku þeir Samson af Fangelsenu/ꝛ hañ liek
fyrer þeim/ Og þr settu hñ a millum tueggia Stolpa.

Eñ Samson sagde til þess Vngmeñes sm̃ hñ leidde vid hønd sier/Læt þu mig fara þan-
gad at þeim Stolpũ sem Hwset stendr a/so eg meige stydia mig vid þa. Eñ Hwsed var al-
skipat bæde af Møñum og Kuinnum/Þar voru j þui sama sinne samankomner aller Høfd-
G ingiar Philisteis/og vppa Þakenu voru nær þriar Þusunder Mans og Kuinnr/ sem horfdu
a huernen Samson liek. Enn Samson akallade DROTTJN/ꝛ sagde/DROTTJN
Gud/minst þu nu mijn/og gief mier nu/Gud/aptur Styrkleik minn (hiñ fyrra)so at eg mei-
ge vm sinn hefna mijn a Philisteis/fyrer mijn bæde Augu.

Og hñ greip siñe Hende vm huorn Stolpa ē i midiu Hwsenu stodu/huerier ad hielldu þui Samson Domare yfer Jsrael i xx Aar
øllu vpp. Og hñ sagde/deye Ond mijn mz þeim Philisteis. Og hann suipte Stolpunum
styrkliga vndan/suo at Hwset fiell ofan a Høfdingiana/og a allt Folked sem þar var iñe/suo
at hñ drap fleire deyande/enn hñ hafde drepit medan hñ lifde. Epter þetta komu hñs Bræ-
dur ofan þangat/og aller af hñs Fødurs hwse/og toku hñ vpp/og færdu hñ þadan/ ꝛ grofu
hann i sins Fødurs Manoa Grøf / huer ad liggur a millum Zarea og Estahol/ Hañ var
Domande yfer Jsrael i Tuttugu Aar.

XVII.

A HAr var eiñ Madr a Fiallbygdũ Ephraim/ ē hiet Micha/hñ sagde til sijnar
Modur/Þa Þusund ꝛ Hundrad Silfurpeninga/ sm̃ þu hefur teked til þijn/
og suarit og sagt fyrer mijnum Eyrum/Sia/ þeir eru sømu Peningar eru
hia mier/eg hefe teked þa til mijn. Þa suarade hñs Moder / Blessadr sie
miñ son DROTtne. Sijdan gaf hñ siñe Modr þa Þunsund og Hundrad Skwrgod Micha
B Silfurpeninga aptr. Og hñs Moder sagde/Eg hefe helgad DROTtne
þa Peninga vr minne Hende/fyrer minn Son/so at þar sie giørt af eitt Lijkneske og Afgud/
þar fyrer gief eg þier þa nu aptur. Eñ hñ gaf siñe Modr þssa Peninga aptur.

Þa tok hñs Moder tuø Hundrut Silfurpeninga/og fieck þa einum Gullsmid/hañ giørde a (Fyllte) Þad er/hñ vijgde þñ/ so sm̃ þ stendur Exo. xxxix
heñe eina Lijkneskiu ꝛ Skwrgod þar af/ꝛ þar epter var þ i Micha Hwse. Og þsse Micha
hafde eitt Gudz Hws. Og hñ giørde eirn Lijfkyrtel og Helgedom/ꝛ a fyllde Hendr a einum
C sijnũ syne/so hñ var hñs Prestur. A þeim tijma var eingiñ Kongur i Jsrael/Og huer giørde

gierde þat sem honum þotte riett vera

Leuite j Nwse Micha

Enn þar var eitt Ungmeñe af Bethlehem Juda/ a medal Juda Kynþattar/ og hañ var
eiñ Leuite/ og var þar Framande. Hañ reiste fra þeim stad Bethlehem Juda / og gieck
hier og huar sem hañ kuñe. Enn sem hũ kom vppa Fialled Ephraim til Nwsa Micha/ ad
hañ fære sinn veg/ þa spurde Micha hũ at/ Huadan komst þu? Hũ suarade/ Eg er eiñ Le-
uite af Bethlehem Juda/ og geing þangat sem eg kañ. Micha sagde til hũs/ Vert þu hia D
mier/ þu skallt vera miñ Fader og minn Prestur/ Eg vil giefa þier huert Aar tiu Silfurpe-
ninga/ og tilskiliñ Klædnad/ ⁊ þijna Fædu/ Og Leuitiñ for þangad.

Og Leuiteñ for til/ ⁊ var hia Mañenum/ og hũ hiellt þeñañ Unga mañ lijka s eiñ Son.
Og Micha fyllte Leuitans Hønd/ so hũ vard hũs Prestur/ ⁊ var so vti Micha Nwse. Og
Micha sagde/ Nu veit eg at DROTTIN mun giora mier til Goda / fyrst ad eg hefe eirn
Leuita fyrer Kiennemañ.

XVIII.

Syner Dan leita Arþskiptis

A Þeim tijma var einginn Kongꝛ yfer Jsrael/ Og Kynkuijsl Dan leitade vid A
ad vmganga sier eina Arfdeilld/ þar þeir mættu bwa / Þui þeir høfdu ecke
til þessa Dags feinget Erfd mz Jsraels sonum. Og Syner Dan sendu vt
(Meñ) af þeirra ætt/ fim̃ Strijds menn/ af Zarea i Esthahol/ til ad skoda og
rannsaka Landit/ og sagde til þeirra/ Farid ⁊ skodit Landit. Og þeir komu
a Fialled Ephraim til Nwsa Micha/ ⁊ voru þar vm Nott.

Enn a medan þeir voru þar hia Micha/ þa þecktu þeir þess vnga Leuita Raust/ og þr vi-
ku þangat/ ⁊ søgdu til hañs/ Huor hefur fært þig hingad? Og huad giører þu hier/ eda
þui komst þu hingat? Hañ suarade þeim/ Suo og suo hefur Micha giørt vid mig/ og hañ
hefur leigt mig til ad eg sie hũs Prestur. Þeir søgdu til hũs/ Kiære/ spyr Gud at/ so vier mie- B
gum fa at vita huert þesse vor vegꝛ sem vier gøngum skal Luckast. Presturiñ suarade þeim/
Farid j burt mz Fride/ Ydar Vegꝛ sem þier ganged er riettur fyrer DROTTNI.

Þeir ættu huorke Quine nie Herra yfer þeim

Sijdan geingu þsser fim̃ Meñ af stad/ og komu til Lais/ ⁊ sau at þat Folk sm̃ þar bio var
athugalaust (þui lijkast sm̃ þr Zidoniter) kyrrt ⁊ ohrædt/ ⁊ þar var eingeñ j Lãde s þm jllt
giørde/ eda þra Herra Være/ ⁊ þr voru i fiarlægd vid þa Zidoniter/ ⁊ høfdu ongua høndlan
vid añad Folk.

Og þeir komu til siña Brædra j Zarea ⁊ Esthaol/ ⁊ þra Brædꝛ spurdu þa/ Huersu gein-
gur ydꝛ? Þeir søgdu/ Tøkum oss vpp ⁊ førum til þeirra/ Þui vier høfum skodat Landet/ þat C
er miøg gott/ Þar fyrer fared sem skiotast/ og vered ecke later a þessa Ferd/ suo þier komed at
eignast þat Land. Og sem þier þar komed/ munu þier koma til vgglausra Maña/ Eñ Lan-
det er bæde vijtt og breitt/ Og Gud hefur giefed þat j ydar Hendꝛ/ Ja/ soddan eitt Land sm̃
eckert vãtar af øllu þui sem a Jørduñe vaxa ma.

Dans Herbwder

Sijdan foru syner Dan fra Zarea ⁊ Esthaol/ sex Hundrut manna bryniader ⁊ Herklæd-
der til Bardaga/ ⁊ þeir reistu vpp/ ⁊ settu Herbwder j Kiriath Jearim j Juda/ Þui kallast sa
Stadꝛ/ Herbuder Dan/ allt til þessa Dags/ sm̃ liggur til baka vid Kiriath Jearim.

Og þeir geingu þadan/ og a Fialled Ephraim og komu til Nwsa Micha. Þa søgdu D
þeir fim̃ Menn/ sem fyrr voru sender ad skoda þat Land Lais til sinna Brædra/ Vited þier ⁊
at j þessu Nwse er eiñ Lijfkyrtell/ Helgedomꝛ/ Likneske ⁊ Skwrgod? Nu hugsed ydur vm huad
þier skulut giøra.

Þeir viku þangad at/ og Komu til Nwsa þess vnga Leuita/ sem var j Micha Nwse/ ⁊ heil
sudu honum vinsamlega. Enn þau sex hundrud Maña vopnader og bryniader/ af Sonum
Dan stodu fyrer Dyrum vte. Og þeir fim̃ menn sem fared høfdu at niosna vm Landet/ fo-
ru vpp ⁊ komu þangat/ og toku Liknesked/ Lijfkyrteliñ/ Helgedomeñ ⁊ Skwrgodet/ Eñ med-
an þetta skiede/ stod Prestureñ fyrer Dyrunũ/ hia þeim sex Hundrudum vopnudum / og Her-
klæddum.

Enn sem þeir adrer voru nu komner j Micha Nws/ og toku Bijlæted/ Lijfkyrteleñ/ Helge-
domenn ⁊ Skwrgodet/ þa sagde Prestureñ til þeirra/ Huad giøre þier? Þeir suorudu honũ/ E
Þeige þu ⁊ hallt þinũ Muñe/ ⁊ far mz oss/ so þu siert vor Fadr ⁊ Prestꝛ. Er þ þier ecke betra
ad þu siert Prestꝛ a mille heils Slektis ⁊ ættar j Jsrael/ helldꝛ eñ at vera Kieñemadꝛ j eins
mañs Nwse? Þesse Ord þocknudust Prestenũ vel/ ⁊ hũ tok bæde Lijfkyrteleñ/ Helgedomeñ ⁊
Bijlæted

Bylæted/z kom j før mz Folkenu. Og þa þr voru farner/z høfdu lated fara vndā sier Børn og Bwsmala/og allt þat sem Fiemætt var. Og sem þeir komu Langt fra Micha Nwse/þa kølludu þeir menn vpp sem voru j Nwsunum/þeim sem stodu hia Micha Nwse/og foru epter Sonum Dan/og kølludu epter þeim. Þa þeir heyrdu suoddan Nroop/ sneru þeir aptur/og søgdu til Micha/Nuad er þier/ad þu hropar so? Hn̄ suarade/Þier hafed teked mijna Gude

F þa sem eg hefe giort/og so Prestēn/og erut farner j burt mz þetta / Nuad hefe eg nu epter? Og spyrie þier þo at/huad mig vātar? Þa suørudu syner Dan hm̄/Lat ecke heyra til þijn/so ad Reide Folksins falle ecke yfer þig/og glater þu Lijfe þijnu og allt þitt Nws. Og Syner Dan geingu siñ veg. Og sem Micha sa/at þeir voru honum sterkare/huarf hn̄ heim aptur j sitt Nws.

Eñ þeir toku þat sem Micha hafde giort/og Prestenn þann sem hn̄ hafde/z komu til Lais/til eins kyrrlæts z spakferdugs Folks/z slogu þ Folk mz sijnū Suerdseggiū/z settu Elld j Stadeñ/ z vppbrendu hn̄. Og þar var eingeñ s̄ þm kiæme til hialpar/ Þui þr voru langt

G fra Zidon/og høfdu ongua høndlan med annat Folk/ og Stadurinn la j einum Dal/ sm̄ liggur hia BethRehob. Þar bygdu þeir Borg/z biuggu þar/og kølludu hana Dan/ept' nafne Dan þeirra Fødurs/sem var komeñ af Jsrael/Enn þesse Stadur hiet fyrr meir Lais. Dan kalladist fyrr Lais

Og syner Dan vppreistu þetta Bylæte fyrer sier. Og Jonatham son Gerson/sonar Manasse/og hn̄s Syner voru Prestar medal ættar Dan/allt til þess tijma/sem þeir voru herteknir j burt flutter af Landenu. Og suo settu þeir Micha Bylæte vpp/þeirra a medal/ sm̄ hañ hafde giora læted/ suo leinge sem Gudz Nws var i Silo. 4. Reg. 17

XIX.

A A Þeim tijma var eingiñ Kongr yfer Jsrael. Og eiñ Leuite var framāde hia fiallbygdū Ephraim/z hn̄ hafde teket sier eina frillu til eign' af Bethlehem Juda/Og sem hun hafde framed Noor framhia honum/ suo hliop hun fra honum j sijns Fødurs Nws til Bethlehem Juda / og var þar i fiora Manade. Nistoria vm Leuitans Kuinnu

Enn Bonde heñar tok sig vpp/og for epter heñe/og villde tala vingiarnliga vid hana/og fa hana til sijn aptur/z hn̄ hafde mz sier eirn Suein og tuo Asna. Og hn̄ leidde hn̄ j sitt Fødurs Nws. Eñ sem Fader Kuiñunnar sa hn̄/vard hn̄ gladr/og tok vel vid honum. Og hn̄s Magr Kuiñunnar Fader hiellt honum/suo hn̄ var hia honum i þria Daga/atu z drucku/z voru þa Nott til samans

A þeim fiorda Deige biuggu þau sig miøg snem̄a til/og hn̄ stod vpp og villde ferdast sinn veg. Þa sagde Faderiñ Kuiñunnar til sijns Mags / Lijfga þitt hiarta mz mz Litlu Braude/z epter þat skulu þid ferdast. Og þeir settust nidr/atu bader til samans z drucku. Og Fader Kuinnuñar sagde til Mannsins/Kiære/Blijf hier þssa Nott/z gled þitt Niarta. Eñ sem Madurinn stod vpp og villde ferdast/þa naudgade hn̄s Magr honum/so hn̄ var þar vm Nottena.

Enn fimta Dag at Morne biost hañ til sinnar Ferdar/snem̄endis/og villde fara af stad. Þa sagde Fader Kuiñuñar/Kiære/Lijfga þu mz þitt Niarta/Og hañ tafde fyrer hm̄/þāgat

B til ad Dagurinn var Lidinn/z þeir neyttu bader saman. Epter þad bio Maduriñ sig z vill de ferdast mz sinne Kuiñu/og mz sijnum Þienara. Enn hn̄s Magr Kuiñuñar Fader sagde til hn̄s/Sia/Daguriñ er lidiñ/og komed er at Kuellde/vertu hier þessa Nott/Sia hier er enn Nerberge þeñan Dag/vert hier j Nott/z gled þitt Niarta/a Morgun fared þegar snem̄endes yckarn veg/til þijns Neimilis.

Enn Maduriñ villde ecke vera þar vm Nottena/helldr bio sig til/og for i burt sinn veg/og kom til Jebus/þad er Jerusalem/mz bada sijna Asna klyfiada/z hn̄s Frilla mz honū. Sm̄ þau komu nu nær Jebus/leid miøg a Dagiñ. Og Sueirn̄ sagde til sijns Nerra/Kiære/førum z vijkium i þeñañ Jebusiter Stad/og verum þar i Nott. Eñ hn̄s Nerra suarade hm̄/Eige vil eg koma j þeñañ framanda stad/sm̄ ecke er af Jsraelis sonum/Nelldur skulu vid fara til Gibea/Og hn̄ sagde til sijns Sueins/Nrada þier/so vier komunst einhuers stadar til natt stadar/añad huort j Gibea edr Rama Jebus Jerusalem

Og þeir ferdudust og foru sijna Leid/og Sol rañ til vidar þa þeir komu miøg suo ad Gibea/sem

Gibea Borgarmaña
bea/sem ad liggur vnder BenJamin. Þeir foru þangat/suo þeir være þa Nott i Gibea.
Og er hñ kom þar/sette hañ sig nidur a Stræte Stadarins/Þui þar var eingiñ sem hm villde
lia Herberge vm Nottena.

Og sia/þar kom eiñ Gamall Madur ad Kuellde fra sijnu Arfide af Akre/ hañ var og suo
af Ephraims Fialle/og einn Framande j Gibea. Enn Borgarmeñ þess Stadar voru Sy-
ner Iemini. Nu sem þesse Madur vpplypte sijnum Augum/og sa þañ Vegfaranda Mañ
a Strætenu/þa sagde hñ til hñs/Huert villt þu fara/eda huadan komst þu hingad? Hañ
suarade honum/Vier foorum fra Bethlehem Juda/og førum nu til Fiallshlijdar Ephraim/
þui þar a eg heima/Eg for til Bethlehem Juda/eñ fer nu aptur til Gudz Hwss/og einginn C
vill lia mier Herberge. Vier høfum Hey og Foodur til vorra Asna/Braud og Vijn handa
mier og þinne Ambatt og Sueinenum sem med þijnum Þienara fer/ suo oss vantar eckert/
Hinn gamle Madur suarade/Fridur sie med þier/Allt huad sem at þig vantar/þat skallt þu
fiña hia mier/ligg þu ecke i Nott a opnu Stræte/Og hñ leidde hñ i sitt Hws/z gaf hñs Ws-
num Fodr/Og þau þuodu sijnar Fætr atu z drucku.

Og ꝫ þra Hiørtu voru nu glød/ Sia/ þa komu þar Borgarmenn arger Skalkar/vm-
kriñgdu Hwsid/børdu a dyrnar/z søgdu til þss gamla mañs ꝫ var Hwsbondiñ/Leid þñ mañ
vt hingat/ꝫ komiñ er j þitt Hws/ suo vier megu keña hñ.

Gen. 19. Enn Hwsbondinn Hwsseñs gieck vt/og sagde til þeirra/Nei mijner Brædur/giøret ecke
so illt Verk/fyrst at þsse Madr er komiñ i mitt Hws/giøret ecke þuilijkt Heimskupar. Sia/
eg hefe eina Dotter/sem enn nu er ospillt og ein Jungfru/og þesse Madur hefur Frillu/þær
vil eg leida vt til ydar/vanuirdet þær/og breyted vid þær suo sem ydur lyster/Enn giøret eige D
suoddan Heimskupar þessum Manni. Enn Folket villde eige hlyda honum. Þa tok ma-
durinn sijna Frillu/z leidde hana vt til þeirra/ og þeir kiendu hennar/ og misþyrmdu henne
alla þa Nott/allt til Morguns/Og sem Dagr rañ þa letu þeir hana lausa. Sijdan kom
Kuiñañ snemma Morguns heim aptr/z fiell nidr fyrer þss Mañs Hwsdyrũ/ þar heñar Herra
var jñe/ z la þar þangat til at biart var.

Enn sem heñar Hwsbonde stod vpp vm Morguneñ/og vppliet dyrnar a Hwsenu/og gieck
vt/at reisa sinn veg/Sia/þa la hñs Frilla þar fyrer Hws dyrunum/og heñar Hendr a Þro-
skølldenum. Hñ sagde til hennar/Statt vpp/vier vilium ferdast. Enn hun suarade ongu.
Þa tok hñ hana vpp a Asnañ/bio sig til/og ferdadist til sijns Heimiles. Enn sem hñ kom
nu Heim/tok hñ eirn Knijf/z gieck til siñar Frillu/z hlutade hana j sundur mz Beinũ z øllu
j tolf Stycke/og sende þau j øll Israels Landamerke. Enn huer sem þad sa/þa søgdu aller
suo/Þuilijkt hefur eige skied/eda veret sied/sijdan at Israels syner drogu af Egiptalande/allt
til þessa Dags. Nu hugsed ydur vm/og giefed til Raad/og seiged fram.

XX.

Þter þetta drogu Israels Syner vt/og søfnudust saman/ suo sem eiñ Ma- A
dur være/fra Dan og allt til Berseba/og af Lande Gilead/til DROTT-
INS j Mizpa. Og þeir yppustu af þui øllu Folke sem var fyrer allre Is-
raels ætt/geingu til samans j Gudz Samkundu/ Fiøgur Hundrud Þusund
Mañs Fotgønguliđ sem vtdrogu Suerd. Eñ Syner BenJamin heyrdu
ad Israels syner voru komner til Mizpa. Og Israels Syner søgdu/Sei-
get fram/huernen þetta vonda verk er skied.

Hrædeligt verk þeirra i Gibea
Þa suarade Leuitenn/þeirrar Kuinnu Bonde sem at drepen var/og sagde/ Eg kom i Gib-
ea j BenJamin/mz minne Kuiñu/ad vera þar vm Nott/Þar risu Borgarmenn Gibea vpp
i mot mier/og spentu mig j Hwsenu vm Nottena/og ætludu at drepa mig/ þeir skømmudu mij-
na Kuinnu suo at hun doo. Sijdan tok eg hana/og skipte henne i Stycke/ og sende eg þau
vt vm alla Israels Landareign/þui þeir høfdu giørt einn Skamar hlut z Heimsku par j Is-
rael. Sia/Þier erud nu aller Israelis Syner/rædgist vm/og giøred nockut hier til.

Epter þetta tilbio sig allt folket suo sem eirn Madur være/og sagde/Þar skal eingeñ B
madur fara til sijns Heimilis/ og eige huerfa aptur j sitt Hws. Helldur vilium vier nu
þetta

þetta giøra vid Gibea/Vier skulum taka hlute/og telia tiu menn af Hundrade / og Hundrad
af Þusund/& Þusund af Tyu Þusundum/ af øllum Israelis ættkuijslum/ad þeir safne Fæd
slum handa Folkenu/suo at þad fare & giøre vid Gibea BenIamin/epter þui sem þra skam- Israel berst i mot BenIamin
arligt Verk er/ & þeir hafa framed j Israel. Sijdan safnadist allur Israelis Her i mot Gi
beon/lijka sem eirn Madur være/og toku sig saman.

Og Israelis ættkuijsler sendu Menn til alls BenIamins Kynþættar/& letu seigia þm/
Þui er soddan Skiemdar verk skied hia ydur? Framseliet þa Meñ/s þssa Skøm hafa giort
j Gibea/suo vier meigum sla þa i Hel/og i burt taka suo þad hid vonda af Israel. Beniamite
C Eñ syner BenIamin villdu ecke hlyda raust siña Brædra Israels sona/ Helldr komu þr þorsuara þeirr
saman af Borgunum/til Gibea/og villdu beriast vid Israelis Sonu. ra Glæp
Enn Syner BenIamin voru kalder af Stødunum sex og Tuttugu Þusund Mañs/ sem
fører voru i Strijd/ fyrer vtan þa Borgarmenn Gibea/sem voru at tølu Sio Hundrut ein-
uala Lids. Og i þessum Hers fiølda voru sio Hundrut menn vtualder/sem voru Aurfhenter
og jafntamer a bædar hendur/og voru so tamer a Sløngur/at þeir hæfdu eitt Hár a mañs
Høfde/so þm brást þ ecke

Eñ þr af Israel(fyrer vtan þa sm voru af BenIamin)voru kalder fiøgurhundrut Þusūd
manns/sem báru Suerd/ og fører voru til Bardaga. Israels syner geingu vpp til Gudz
Hwss/spurdu Gud Rꝛáda/og søgdu/Huer skal vera vor Høfdinge/og heyia Bardaga þeñañ
i mote sonum BenIamin? DROTTEN sagde/Juda skal vera ydar Høfdinge. Og Is
raels syner biuggu sig til árla Morguns/og settu sijnar Herbwder fyrer Gibea. Og huer
Madur af Israel gieck vt at beriast vid BenIamin/& þr skipudu sier j Fylkingar/til at strij- 22000
da a Gibea. Þa fiellu BenIamin syner vt af Stadnū/ & felldu a þm Deige af Israel tuær
& Tuttugu Þusunder maña.
D Enn Israels Folks Her efldu styrk/ & biugguzt aptur til Bardagans/j þeim sama Stad/
sm þr høfdu vidbuid hiñ fyrra Dag. Og Israels syner geingu vpp/& grietu fyrer DROT- Israel felldur aþ BenIamin
TNI allt til Kuellds/Og þeir adspurdu DROTTEN/& søgdu/ Skulu vier framarmeir
fara at beriast vid Sonu BenIamin/vora Brædur? DROTTIN suarade/Fared vpp
i mote þm. Og sm Israelis Lydur dro i mot sonum BenIamin þañ añañ Dag/þa fiellu 18000
BenIamin vt af Gibea/a þeim Deige j mots vid þa/og slogu eñ átian Þusunder Manna
af Israels Sonum/alla vopnføra Meñ.
Epter þetta foru aller Israelis syner vpp/og allt folked/& komu til Guds Hwss/& grietu/
& voru þar fyrer DROTTNI/& føstudu þañ Dag til Kuellds/ & offrudu Breñefornū &
Þacklætis offre fyrer Drotine. Og Israels syner adspurdu DROTTIN(Eñ Sattmals Pinehas
Ørk DRottens var i þm stad/a þm tijma/Og Phineas son Eleassar/sonar Aaron stodu fy-
rer DROTTINS Huse/a þeim tijma)og þeir søgdu/Skulu vier enn leingur fara at ber
iast vid sonu BenIamin/ vora Brædur/eda skulum vier af láta? DROTTIN sag-
de/Draged vpp j motz vid þa/þuiad a Morgun vil a eg giefa þa i ydar Hendur. a (Eg) seiger Gud/ret þad giøra/þui gad til haþe þier wiliad giøra þad. Eñ þad heiter eg/ enn ecke þier

Og Israelis syner settu Launsátur vm Gibea/So dro Israels Her a þeim þridia Deige
E a mote BenIamin/og biugguzt at strijda a Gibea/eins suo sem ádur tuisuar. Þa foru Sy
ner BenIamin vt a motz vid Herinn/og gáfu sig fra Stadnum / og toku til ad slá og særa
nockra meñ af Folkenu/so sm þeir giørdu ádur fyrre tuær reisur vt j Markiñe a tuo vegu/sá
eine liggur til Bethel/enn añar til Gibea/& slogu nær þriatijge Menn af Israel. Þa hug
sudu syner BenIamin/Þeir falla fyrer oss so sm fyrr. Eñ Israels syner søgdu/Flyiū vier/so
ad vier meigum locka þa fra Stadnum/ vt a Veguna.
Sijdan biost Israels Folk/huer eiñ og eiñ af sijnum Stad/biuggu sig til Bardaga j Ba-
althamar. Og þ Israelis Strijdz Folk sem i Launsátrenu lá/ kom fram af sijnū Stad/
af þeim Heller Gaba/og komu til Gibea tiu Þusund Manna/valdasta Lid af øllum Israel/
suo ad þar vard hardur Bardage. Enn þeir vissu ecke ad Oluckan stod fyrer þeim. So slo
DROTTEN BenIamin fyrer Israels sonum/suo ad Israels syner drápu á þm Deige 25000 slegner aþ BenIamin
fim og tuttugu Þusunder og Hundrad meñ af BenIamin/ allt kaska Strijds menn.
Enn sem þeir Beniamiter sau fall sinna Maña/þa gáfu Israelis syner þeim rwm/ Þui
þeir treystu vppa þad Launsátur/sem þeir høfdu sett til baka hia Gibea. Og þeir i Laun-
sátre

so nær af- satrenu hlupu a Borgena/ꝛ slogu hennar alla Iñbyggiara mz Suerds eggiū.
mæd Eñ Israels menn og þeir sem j Launsætrenu voru/ høfdu Merke sett med sier/ad þeir sm̃ F
i Leyndum voru skylldu falla yfer þa med Suerde/ þa Reykurinn giæfe sig vpp af Stadnū.

Enn sem þeir j Israel snerust vid j Bardaganum/og BenJamin slo þad sem fyrer vard og særdu þriatyge menn af Israel/og huxudu/Þeir liggia fallner fyrer oss suo sem fyrr/I þessu bile kom vpp Reykur af Stadnum. Og BenJamin snerest vid/Og sia/at Reykeñ ꝛ Logañ af Stadnū lagde vpp i Nimineñ.

Og Israels Lydur snerist vid/og børdust med øllu Megne i mot BenJamitis/Og er Ben
Nrædelegt Jamite sau þad/sneru þeir a flootta vndan Israel/a þann Veg sm̃ liggur til Eydemerkur/
Saurlifnadar Eñ þeir sottu epter þeim. Suo komu ꝛ þeir sem Borgena høfdu brent/ ꝛ fordiørfudu þa/
Strafff og slou a allar sijdur. Og þeir vmkryngdu BenJamin/ꝛ elltu þa allt til Menuah/ ꝛ felldu þa allt Austur ad Gilead/og þar fiell af BenJamin ætian Þusund Manna/þeir et aller voru Vijgkiæner Strijdsmeñ

Þa sneru sier hiner adrer a Flootta/til Eydemerkur/ad þui Biarge Rimon. Og a þeim
sama Veige slou þeir fim̃ Þusund Manna/og þeir sottu epter þeim til Gideom/ og slou enn G
25000. af af þeim tuær Þusunder Manns. So ad a þeim Deige fiellu af BenJamin fim̃ ꝛ Tuttu-
BenJamin i gu Þusunder/ Vopnfærer og villdustu Strijds menn. Ein sex Nundrud mañs flude vn-
hel slegner dan til Eydemerkur/til þess Biargs sem kallast Rimon/ꝛ voru þar fiora Manude. Og Israels Menn komu aptur til Sona BenJamin/og slou þad sem j Borginne var/mz Suerdz eggium/bæde Folk og Fienad/og allt þat sem þar fanst jnne/ og allar Borger j BenJamin brendu þeir a biørtu Bæle.

XXI.

ISraelis Menn høfdu suared eirn Eid j Mizpa/og sagt suo/Þar skal eingenn A
giefa þeim BenJamitis sijna Dotter til Eignarkuinnu. Og Folkit kom til Guds Nwss/og var þar fyrer Gude allt til Kuellds /Og þeir vpphoofu sijnar Radder/ ꝛ grietu beiskliga/ꝛ søgdu/DROTTEN Gud af Israel/Þui mun þuilijkt hafa skied j Israel/ad a þssum Deige er fallen ein Kynkuijsl af Israel? Añars Dags tok Folked sig ærla vpp/ꝛ bygde þar eitt Alltare/ ꝛ offrødu Breñefornum ꝛ Þacklætis offre

Og Israels Syner søgdu/Nuar er sa nockur stadar af Israelis Kynkuijslum sem ecke er kominn hingat/vpp mz Almuganum til DROTTENS? Þui þar var giørdur eirn stor Eidur/at huer sem ecke kiæme vpp til DROTTINS i Mizpa/sa skyllde sañliga deyia. Enn Israels syner jdrudust vegna BenJamin sins Brodurs/ og søgdu/ I Dag er ein
Kynkuijsl vr fallen i Israel/Nuernen skulu vier bera oss at mz þa sem epter eru/at þeir meige B
fyrer giptast?/ Þui vier høfum suared DROTTNI/at vier skulum ecke giefa þeim Kuiñur af vorum Dætrum.

Og þeir søgdu/ Nuar eru nockursstadar af Israelis ætt þeir sem ecke hafa vppkomed til DROTTINS/j Mizpa. Og sia/ ad þar var eingiñ a medal Almugans af Jabes i Gilead/Þuiat þeir tøldu Folked/Og sia/þa var þar eingenn Borgare af Jabes j Gilead. Þa sende Almugenn tolf Þusund Manns þangad af Strijdsmønnum/budu þeim/og søgdu/Farit og slaet mz Suerdzeggium Jabes Borgara i Gilead/iafnt Konur og Børn. Þo skulu þier suo giøra/Allt þat sem er Kallkyns/ og allar þær Kuinnur sem Menn hafa kient/ skulu þier foreyda. Og þeir fundu hia þeim Borgurum j Jabes j Gilead fiøgur Nundrud
Jabes af- Þijkur/sem voru hreinar Meyar/og ecke høfdu leiged hia Mønnum/þær høfdu þeir til Ner-
mæd bwda i Silo/sem liggur i Lande Canaan.

Sijdan sende allur Almugeñ/og liet tala vid BenJamin/sem voru a þui Biarge Rimon/ C
og kølludu þa mz Fride. Suo komu syner BenJamin aptur a þeim tijma. Og þeir gæfu þeim Kuinnur/af Jabes Kuinnum j Gilead sem þar voru epter / og ecke fundu þeir fleire. Þa jdradist Folked yfer BenJamin/ad DROTTEN hafde giørt eitt skard i Israels Kynkuijsler.

Eñ

Enn þeir Olldungar fyrer Almuganum søgdu/ Huad vilium vier til giøra/ suo ad þeir sm̄ epter eru meige og fa sier Eigenkonur? Þuiad allar Kuinnur j BenJamin eru afmædar. Og þeir søgdu/ Þeir s̄ epter eru af BenJamin meiga þo hallda sijnū Arfe/ ad ein Kynkuijsl verde ecke mz øllu afmæd j Jsrael. Enn vier meigum ecke giefa þeim vorar Dætr til Eigen kuenna/ Þui Jsraels syner hafa suarid og sagt/ Bøluadur sie sa sem giefur þeim BenJamitis Eigenkonur.

D Og þeir søgdu/ Sia/ þar er DROTTJNS Arlig Hatijd i Silo/ sem liggur nordr fra Bethel/ mot Austre/ a þm̄ Veige sem liggur vpp fra Bethel til Sichem/ j Sudur ætt mot Libona. Og þeir budu BenJamin sonum/ og søgdu/ Farid og ligged i leyndum i Vijngørdunum/ Og þa þier siaed ad þær Dætur af Silo ganga vt/ huer epter aññare j Dans/ þa hlauped sem snarast vr Vynuidargørdunum/ og take huer sier Eigenkuiññu af Silo Dætrum/ og fared suo apfur i BenJamin Land. Enn þa þeirra Fedur eda Brædur koma z klaga þtta fyrer oss/ þa vilium vier seigia til þeirra/ Verid þeim nædug'/ þuiad ecke hafa þeir tekit þær med Strijde/ Enn þier villdut ecke giefa þeim þær þa þeir bædu/ Þui er þad nu ydar skulld. Syner BenJamin giørdu eins lijka suo/ og toku sier Kuiññunnar epter Manntale/ af Dansinum/ og gripu þær/ Og ferduðust þadan og biuggu j sijnum Arfe/ bygdu Borger og biuggu i þeim. So toku Jsraels syner sig vpp/ foru þadan a þeim tijma/ huer til sinnar Kynkuijslar og ættar / Og þeir ferduðust þar fra / huer til sinnar Arfleifdar. A þm̄ tijma var einginn Kongur j Jsrael/ og giørde huer þad sm̄ hm̄ þotte riett vera

BenJamins Syner ræna Dætrum Silo

Ender a Domara Bokinne

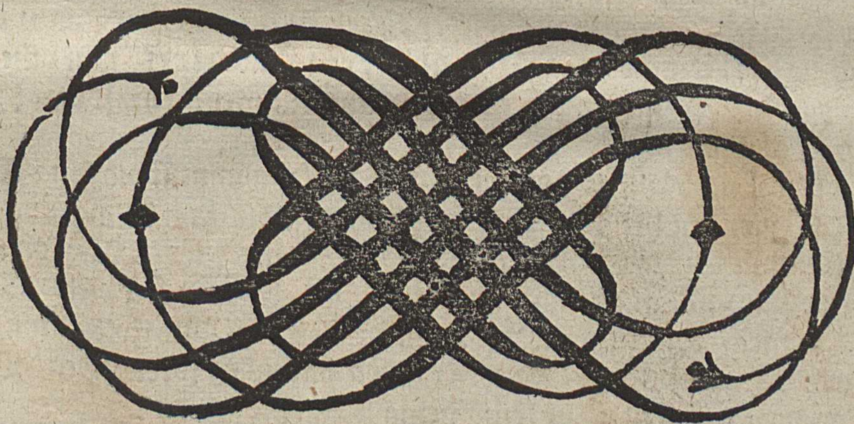

Boken Ruth

I.

Hallære

Þeim tima/þa Domendur stiornudu yfer Js- A
rael/vard myked Hallære j Ladenu. Og þ skiede/at eirn Madr
af Bethlehem Juda/ flutte sig i burt j Lād þra Moabitarum/
medur sinne Kuinnu og tueimur Sonum/ Þesse Madr hiet Eli-
Melech/ og hn̄s Kuinna Naemi/ z hn̄s tueir Syner/ Mahlon
z ChilJon/ þeir voru Ephrathei z af Bethlehem Juda. Eñ
sem þau komu j Land þeirra Moabitarum/ stadnæmdust þau
þar. Og Elimelech Bonde Naemi andadist. Eñ hun lif-
de epter mz sijnum tueimur Sonum/ Þeir giptust/og toku sier
Eigenkonur af ættum þeirra Moabitis/Ein þeirra hiet Arpa
enn ønnur Ruth. Og sem þeir høfdu buid þar hart nær j tiu
Aar/þa ønduduft þeir bæder/Mahlon og ChilJon/og Kuiñan lifde bæda sijna Sonu/ z sin
Bonda.

Elimelech

Arpa Ruth

Þa tok hun sig vpp med sijnum Sonakuinnum/ og ferdadist aptur af Lande Moab/ B
Þui hun hafde friett þad i Land Moabitarum/at DROTTJN hafde vitiad sijns Folks/
og giefed þui Braud. Og hun gieck vt af þeim Stad/sem hun hafde bwed/og bædar henn-
ar Sonar Kuinnur mz henne. Og sem hun gieck nu a veiginn/ ad hun fære aptur i Land
Juda/þa sagde hun til beggia sinna Sonarkuenna/Fared og snued aptur/huor yckar til hwsa
sinar Modur og Heimkynnes. DROTTJN veite yckur sijna Myskun/suo sem þid hafed
giørt þeim Framlidnu og suo mier. DROTTJN giefe yckur/ at þid fiñid Huijld/huør j
sijns Mañs hwse/Og hun minntist vid þær.

Þa vpphoofu þær sijnar Radder/mz Grate og/ søgdu til heñar/Vid vilum fara mz þier
til þijns Folks. Eñ Naemi suarade/Snued aptr mijnar Dætr/Huar fyrer vilie þid fara mz
mier? Huad mun eg gieta Sonu i mijnum Kuide hier epter/suo ad þeir mætte verda yckar C
menn? Snued aptr mijnar Dætur/og farid burt/Þuiat eg er nu ofgømul at giptast nockrū
Manne. Og þo eg segda/Þad ma eñ skie/ef eg tek Mañ a þessare Nottu og fade Sonu/
Enn huernen giæte þid bedit suo leinge/ þar til þeir eru fullvaxner? Þui vilie þid duelia þui
at giptast aptur? Ecke suo/mijnar Dætur/Mig aumkar yfer yckur/Þuiat Hønd DROT-
TJNS er komen yfer mig.

Arpa Ruth

Þa vpphofu þær sijna Raust/og grietu eñ meir/ z Arpa minntist vid sijna Mægkonu. Eñ
Ruth stadnæmdist epter hia henne. Þa sagde hun/Siadu/ þijn Mægkona snere aptur til
sins Folks/og til sinna Guda/Snu þu nu og suo aptur mz þiñe Mægkonu. Ruth suar-
ade/Tala þu ecke þar vm / at eg mune skilia vid þig / eda fara fra þier. Huert s þu fer/
þangad vil eg z so fara/ Huar þu verdr þar em eg z eirnen/Þitt Folk er mitt Folk/og þinn
Gud er miñ Gud. Huar þu deyr/ þar dey eg/ og þar vil eg jørdud vera/ DROTTJN D
giøre mier þat og þat/ ecke skal ockur skilia nema Daudiñ.

Agiætt Kiærleiks dæme þeirra Mægkuenna

Eñ sem Naemi sæ/ at þad var hennar aluara ad fylgia heñe/ þa hætte hun ad tala vid
hana þar vm. Suo geingu þær bædar saman/þar til hun kom til Bethlehem. Og s þær
geingu jnn j Stadiñ/hrærdist allur Borgar lydr yfer þeim/og sagde/Er þad Naemi? Eñ
hun sagde til þeirra/Kalled mig ecke a Naemi/helldr Mara/þuiat sa Almættuge hefur mi-
og hrellt mig/Eg for fullrijk i burtu/Enn DROTTJN hefur fært mig fatæka heim ap-
tur. Þui kalled þier mig Naemi/þar at DROTTJN hefur so lækad mig/og sa Almatt-
uge hefur hrellt mig.

Naemi kom aptur til Bethlehem

a (Naemi) þydist Glede/eñ Mara þydist beisk edur Sorgfull

Þetta skiede a þeim tijma Aars/þa ed Kornskurduriñ tok til/þa Naemi og hennar Sonar
kona Ruth hin Mouerska komu aptur/af Landenu Moabitarum/ til Bethlehem.

II.

G þar var eirn Madur/hn̄ var næñ at frændseme vid Bonda Naemi/þui hn̄ var
af ætt Elimelech/hn̄ hiet Boas/ hn̄ var eirn mættugr Madr z miøg Rijkr.
Og Ruth su Mouerska sagde til Naemi/Leyf mier ad eg fare vt vm Akra/z mu

eg saman

og saman lese Oxen epter þeim sem ad ecke amast vid mier. Hun sagde til hennar/ Far
þu mijn Dotter. Hun for af stad/og tijnde vpp Oxen epter Kornskurdarmonnum Akursins.
Enn so bar til/at þennan sama Akur ætte Boas Frænde Elimelech. Og sia/J þessu bile kom
Boas fra Bethlehem/og kuadde suo Kornskurdarmenn sijna/Vere DROTTIN mz ydr.
Þeir suara/Gud blesse þig.

Og Boas mællte til Fyrermanns Kornskurdarins/Huerium heyrer þesse Stulka til? Sueir-
nen suarade/Þad er su Mouerska Kuinna sem er komen mz Naemi/af Lande Moabitarum.
Þui hun sagde/Bid eg at þu leyfer mier ad safna til samans og vpp ad lesa þad sem fellur a
millum Byndenanna/epter Kornskurdarmonnunum/So kom hun hier/ og hefur stadit hier fra
Morne og jnn til þessa/z var ecke nema litla stund heima.

B Þa sagde Boas til Ruth/Heyrdu mijn Dotter/Þu skallt ecke fara vm adra Akra ad saf-
na saman/og ecke helldur hiedan/Helldur fylg þu Ambattum mijnum/z sia til huar þær skie-
ra Korned af Akrenum/og gack epter þeim/Eg hefe bodet mijnum Þienurum/ at einginn ko- Huer Gud elskar þann skortar eckert
me vid þig. Og ef þig þyster/þa gack at Kierenu z dreck/sem mijner Þienarar ausa af. Ruth
fellur þa framm oll til Jardar/bad hun/og sagde til hans/Med hueriu hefe eg þuilijka Nad fun-
det fyrer þijnum Augum/ad þu þecker mig so/ þar sem eg er ein vtlend Kuinna?

Boas suarade/og sagde til hennar/Sagt er mier allt huad þu hefur giort vid þijna Mag-
konu/epter frafall þijns Bonda/Ad þu hefur yfergiefed þinn Fodr og þijna Modur/ og suo
þitt Fodurland/og hefur farid til þess Folks sem þu þeckter ecke. Gud vmbune þier þinn gior-
ning/og þijn Laun skulu vera fullkomen hia DROTTNE Jsraelis Gude/til huers ad þu
ert nu komen/ad hafa skiol vnder hans Vængium. Hun suarade/Minn Herra/Lat mig finna
C Nad i þijnu Auglite/þui þu hefur huggat mig/og blijdliga talat vid þijna Ambatt/þar sem
eg ma þo ecke samuirdast eirne af þijnum Ambattum.

Boas mællte til hennar/Þa Maltijdar tijminn er/þa kom hingad z et Braud/z drep þijnu
bita i Edik. Og hun sette sig vtan hia Kornskurdarmonnunum. Enn hann lagde steikt Axin
fyrer hana/Og hun at/og vard mett/z leyfde af. Og sem hun stod vpp saman ad tijna/þa
baud Boas sijnum Sueinum/z sagde/Latid hana og so safna saman a medal byndinnna/og
amest ecke vid hana. Lated z nockud ei vuiliande epter verda/suo hun meige samanlesa þad/
og einginn skal aunijta hana þar fyrer.

Suo samanlas hun vm Akurinn/ allt til Kuellds/ og barde Korned af Halmenum/ sem
hun hafde samanlesed/og hun fieck eitt Epha mz Bygg. Hun tok þat vpp/og kom j Stad-
inn/og synde Magkonu sinne þat hun hafde aflat/ Hun liet z framm z gaf henne þær vistaleifar
sem henne voru afgangs.

D Þa mællte Magkona hennar/Huar samansafnader þu i Dag/ z huar hefur þu arfidat?
Blessadr sie sa Madr er þig þeckte. Enn hun sagde sinne Magkonu/hia hueriu hun hafde vnned/
z sagde/Sa Madr heiter Boas a huers Akre eg hefe i Dag vnnet.

Og Naemi sagde til hennar/Blessadr vere hann fyrer DROTTNE/þui hann hefur ecke yf-
ergiefed sijna Myskunsemd/huerke vid þa lifundu nie vid þa framlidnu. Og Naemi sagde
til hennar/Þesse Madr er Frænde vor/og vor Erfinge. Ruth su Mouerska suarade/ Hann
sagde og þat til mijn/Þu skallt fylgia mijnum Kornskurdarmonnum/þar til loked er ollu Ak-
urverke. Naemi sagde til Ruth sinnar Sonarkuinnu/Betra er mijn Dotter / ad þu ganger
vt mz hans Ambattum/So at einginn meige tala þier vondt til a odrum Okrum. Sijdan fylg-
de hun Ambattum Boas/og hun safnade saman/ þar til bæde Bygg og Hueite var loked ad
vppskiera/z kom aptur til Magkonu sinnar.

III.

A Og Naemi hennar magkona sagde til hennar/Mijn dott'/eg vil leita þier huijld
ar/ suo at gott rad gioresť fyrer þier. Þesse Boas vor frænde/hia huers Am
battum þu hefr ved/hann vinsar Bygg sitt i Nott j sijnum Lauagarde. Þar fyr
er skallt þu laugast z smyria þig/z klæd þig/z gack ofan i Lauagardenn so ad
einginn siae þig/þar til þeir hafa etid og drucked. Enn þa hann geingr ad sofa/
þa hygg þu ad vandliga huar hann liggr/kom sijdan og lypt vpp Abreid-

unne at hñs Footum/og legst þar nidr/Suo mun hñ seigia þier/huad þu skallt giøra. Ruth
suarade heñe z sagde/ Allt þat þu seiger mier þad vil eg giøra.
Og hñ gieck nu i Lauagardeñ/og giørde allt so sē heñar Mægkona hafde boded heñe. Eñ B
sem Boas hafde eted og drucked/og hñ var Glede kiendr/for hñ og lagde sig a bak vid Bynd
inen. Ruth kom leyneliga/og lypte vpp Abreidunne ad Footum hñs og lagdist nidr. Eñ sem
nu var mid Nott/kom Otte yfer Boas/z vndran/Og sa at Kuiña lœ til hñs Foota. Og hñ
† þijna Stickiu sagde/Huer ert þu? Hun suarade/Eg em Ruth þijn Þienustukuiña/Breittu † þijna Vænge
yfer þijna Þienustukuiñu/þuiat þu ert Erfingeñ.

Eñ hñ sagde/Blessud siertu fyrer DROTTNI mijn Dotter/Þu hefur giørt þa seirne
Myskun stærre þeirre hinne fyrstu/at þu hefur ecke fared epter vngum mønnum/huerke Rij- C
kum nie Fatækum. Nu mijn Dotter/ ottast ecke/ Allt þat þu seiger/vil eg giøra þier/Þui
veit allur miñ Borgarlydr/ad þu ert Dygdrijk Kuiña. Nu er þat satt/ad eg em Erfingiñ/
Þo er þar annar nanare eñ eg. Huijl þu þig hier j Nott/Vilie hñ taka þig a Morgun/þa
er vel/Enn ef hñ vill eige/þa vil eg taka þig/suo sañliga sem DROtteñ lifer/sof þu til Mor
guns. Og hun sofnade til Morguns hia hñs Footum
Og hun stod vpp/fyrr enn nockur þekte aňaň. Og hñ huxade/eingiñ skal fa þta ad vita D
at þsse Kuiña kom i Lauagardeñ. Og hñ sagde/Læt þu hingad Yferklæde þitt og greid þad
til/Hun giørde suo. Og hñ mællte sex Mæler mz Bygg/z lagde þat a hana. Og hañ kom
i Stadiñ. Enn hun for til sinnar Mægkonu/Og er hun sa hana/spurde hun/ Huernen he-
fur þier tilgeinged mijn Dotter? Og hun kuñgiørde henne allt þat sem þesse Madr hafde gi-
ørt heñe/og sagde/Þessa sex Mæla Miøls gaf hñ mier/þui hñ sagde/Þu skallt ecke fara mz
tuær hendur tomar heim til þiñar Mægkonu. Og hun sagde/Bijd kyrr mijn Dotter / þar
til þu veist huer enda lykt a fellur hier vm/Þui þesse Madur lietter ei fyrr/ eñ hñ hefur full-
giørt þad hñ hefur talad i Dag.

IIII.

OG Boas gieck vpp ad Stadar Portenu/z sette sig þar. Og sia/þa Erfing- A
eñ gieck þar fram hia/talade Boas til hñs/ z sagde/Kom z set þig nidr hier
edur þar. Og hñ kom z settist nidur.
Og Boas tok tiu Olldunga af Borgarmøñunum/ og bad þa sitia/og
þeir settust nidur. Þa mællte Boas til Erfingians/Naemi sm̄ aptur er ko-
men af Lāde þra Moabitarū/vill selia þañ part Akurs sem heyrde til vorum
Brodur EliMelech. Þui þeinkta eg mier at læta þat koma fyrer þijn Eyru/ og ad sei-
gia þier/Ef þu villt kaupa hñ/þa kaup hñ hier fyrer Borgørønum/ z fyrer þeim Olldungū
mijns Folks. Eñ vilier þu ecke erfa þat/þa vnderuijsa þu mier þad so eg meige vita þ. Þui
ad þar er einginn Erfinge nema þu/og eg næst þier. Hñ sagde/Akureñ vil eg Kaupa.

Boas suarade/A huerium Deige sem þu kauper þann Akur af Hende Naemi/þa hlyt-
ur þu og suo ad taka þier til Eigenkonu þa Mouersku Ruth / hueria ed ætte Framlidinn B
(Frænde vor)suo þu vpp vekier eitt Nafn þeim enum afgeingna/a hñs Erfdarparte. Þa
suarade hñ/Eige kann eg þann Akur til mijn ad leysa/ suo ad eg ecke þar mz fordiarfe mij-
Deut, 25. na Erfd/Erfdu þad sem eg skyllde Erfa/þui ecke giet eg erft þad. Enn þad var forn ven-
ia i Jsrael/Nær ed nockur villde ecke erfa eda kaupa nockut Gotz/so ad þad skyllde standa o-
brigdullt/þa tok hann sinn Sko af sijnum Fæte/og gaf þeim hinum ødrum/Og þetta var
Vitnisburdur i Jsrael.
Og Erfinginn sagde til Boas/Kaup þu hañ/Og hann tok Skoiñ af sijnum Fæte. Þa
sagde Boas til Olldunganna/og til alls Folksins/Eg tek ydur til Vitnis a þessum Deige/
ad eg hefe keypt af Naemi hende/allt þad sem EliMelech tilheyrde / og allt þad sem heyrde
Boas tekur Ruth til Eigen-Kuinnu til ChilJon/og Mahlon. Hier mz tek eg og suo Ruth þa Mouersku mier til Kuinnu/sem
var Malon Kuinna/suo eg vpp vekie þeim framlidna eitt nafn i siñe Erfd/ suo ad hañs C
Nafn skule eige verda afmæd mzal hñs Brædra/ nie af hñs Stad i Portenu/ Þessa hlutar
eru þier Vitne a þessum Deige

Og allt Folked sem var i Stadar Portenu/og Olldungarner/ søgdu/ Þess erum vier Vit-
ne. DROTTIN giøre þessa Kuinnu sem ad kiemur i þitt Hws/eins og hū giørde Ra- Gen. 38
chel z Lea/hủiar bædar ad vppbygdu Israelis Hws /z vaxe (hū)miøg j Ephrata/ og verde
prijsut i Bethlehem. Og verde þitt hws sem Hws Perez/huern ad Thamar fædde Juda/
af þui Afspreinge sem DROTTIN skal giefa þier af þessare vngre Kuinu.

D Suo gieck nu Boas ad eiga Ruth. Og þa hū gieck jnn til hennar/ þa gaf Gud heñe at
hun vard Oliett/og fædde eirn Son. Þa søgdu Kuinnuñar til Naemi/ Lofadur sie DRO-
TTIN/sem ad eige villde læta þig Erfingialausa a þessum tijma/suo ad hñs Nafn skyll- Obed Afe Dauidz
de blijfa j Israel/Nū mū endurlifga þig/og annast þijna Elle/Þuiad þijn Sonarkuinna sem
þig elskade/hefur fætt þann/sem þier er betre enn siø syner.

Og Naemi tok Barned/og lagde þad i sitt Skaut/og fostrade þad vpp. Og heñar grañ
konur gæfu þui nafn/og søgdu/ Naemi er fæddur eirn Son/og nefndu hū Obed/ hañ er Fa-
der Jesse/ Fødur Dauids.

Þetta er Perez Kynkuijsl. Perez gat Hezron. Hezron gat Ram. Ram gat Aminadab. Linea Christi Perez ætt
Aminadab gat Nahasson. Nahasson gat Salma. Salma gat Boas. Math. 1.
Boas gat Obed. Obed gat Jesse. Jesse gat Dauid. 1. Para. 2.

Ender Bokarinnar Ruth

Xij

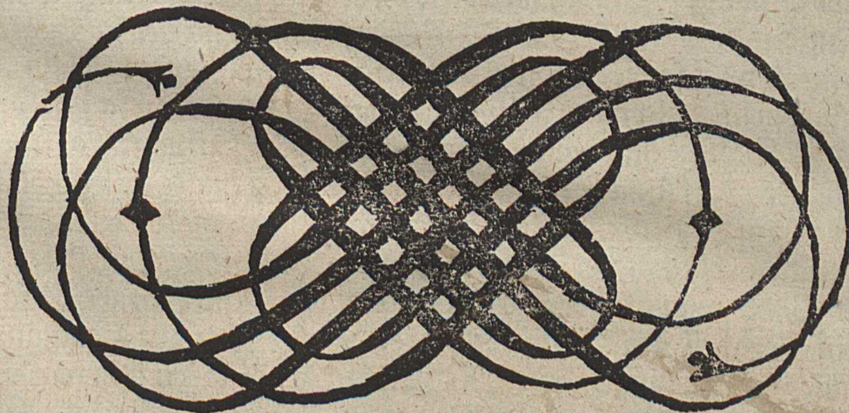

Fyrsta Bok Samuelis

I.

Elkana og Anna Samuels Forelldrar 1. Para. 7.

Ar var eiñ Madur aþ Ramathaim Zo-
phim/ af Fiallbygd Ephraim/ hñ hiet ElKana/ son Iero A
ham/ sonar Elihu/ sonar Thogu/ Sonar Zuph sem var
af Ephrata. Hñ ætte tuær Eigen konur/ ein hiet Aña
Anna Peninna — enn øñur Peninna. Enn Peninna ætte Børn/ Aña
var Obyria/ ⁊ ætte eckert Barn. Og þsse madr for af
sinne Borg i tilsettañ tijma / ad dyrka DROTTIN
Zebaoth/ og færa honum Forner i Silo. Enn þar voru
Kiennemeñ DROTTENS a þeim tijma/ Ophni og
Phineas/ þr voru syner Eli.
Og þad skiede suo a nockrum Deige/ ad Elkana fær-
Ophni Phineas — de Forner/ þa gaf hñ siñe Kuiñu Peninna/ ⁊ øllum heñ-
ar Sonum og Dætrum þeirra hlute/ Enn Auñu gaf hñ
eirn hlut mz Hrygd/ þui hñ elskade Aunnu/ Eñ DRO-
TTIN hafde byrgt hennar Kuid. Og hennar Elia
hrellde hana/ og skapraunade heñe/ ad DROTTIN B
hafde byrgt heñar Kuid. Þetta skiede huert Aar / þa hñ gieck vpp til Guds hwss/ ad hun
hrellde hana suo/ Enn Aña griet/ og neytte ongrar Fædu. Þa sagde Elkana heñar Bonde
til hennar/ Þui grætur þu Anna? Og þui neyter þu ecke Matar/ ⁊ þui hryggist þitt Hiarta
suo miøg? Er eg þier ecke betre eñ tiu Syner?
Bæn ⁊ Heite Añe — Epter þat stod Anna vpp/ þa hun hafde etid og drucked j Silo (Enn Eli Kieñemadr sat a
Stole/ fyrer Musteris dyrum DROTTINS) ⁊ hun var mz beiskū Hug/ bad til DROt-
tens grætande/ hiet a hñ ⁊ sagde/ Drotteñ allsheriar/ Ef þu virdist a ad lijta Eymd Ambætt-
Num. 4. — ar þiñar/ ⁊ miñast mijn/ ⁊ gleyma ecke þiñe Ambatt/ ⁊ vilier þu giefa þiñe ambatt eirn son/
Jud. 13. — þa skal eg giefa hñ Drottne alla hañs Lijfdaga/ ⁊ eingiñ Hærhnijfr skal snerta hñs Hefud.
Og s̄ hun leingde Bæn sijna fyrer DROTTNI/ þa hugde Eli at heñar Muñe/ Þui
Eli — Aña badst fyrer j sijnu Hiarta/ eñ heñar Varer hrærdust ad eins/ eñ ecke mætte heyra heñar
Ordaskil. Þa ætlade Eli hana vera druckna/ og sagde til heñar/ Huersu leinge villt þu vera
drucken? Lat Vijned reña af þier þad sem mz þier er. Aña suarade/ og sagde/ Nei/ minn C
Herra/ Eg er ein Sorgfull Kuiña/ Huerke hefe eg drucked Vijn nie afeingann Dryck/ Hell-
dur hefe eg vtaused Hiarta minu fyrer DROTTNI. Atla þu mig ecke þijna Ambatt ad
vera sem eina af Dætrum Belial/ Þui allt hier til hefe eg talad af mikelleik mijns Angurs ⁊
Ecka.
Þa suarade Eli/ og sagde/ Far þu i Fride/ Israels Gud mun veita þier þa Bæn / sem þu
hefur hñ bedid. Hun sagde/ Lat þijna Ambatt fiña Nad fyrer þijnum Augum. Suo
gieck Kuiñan heim aptur siñ veg/ tok fædu til sijn/ og var ecke sijdan suo hrygg. Ad Mor-
ne dags risu þau Helkana vpp sneña/ og sem þau høfdu dyrckad DROTTIN/ þa sneru
þau aptur/ ⁊ komu heim til Ramath
Og Elkana kieñde sijna Kuinnu Añam/ og DROTTEN mintist hennar. Og epter
Samuel — nockra Daga vard hun þungut/ ⁊ fædde eirn Son/ og nefnde hañ Samuel/ þui eg hefe (sag
fædist — de hū) med Bæn feingid hñ af DROTTNI.
Og sem Elkana for vpp mz øllu sijnu Hyske/ ad færa DROTTNI Forner veniuligar D
⁊ Heit sijn/ þa var Aña epter og sagde til sijns Hwsbonda/ Þegar Barned er af Brioste va-
ned/ þa vil eg skila honum/ suo hañ skal birtast fyrer DROTTNE/ og sie þar æfenliga.
Elkana heñar Hwsbonde sagde til heñar/ Giør suo sem þier synist best falled/ og far ei fyrre
vpp eñ þu hefur afuaned hñ. Stadfeste DROTTEN huad hañ hefur mællt.
Suo var Kuiñan heima/ og hafde siñ Son a Brioste/ þar til ad hun afuande hñ. Ept-
er þat/ þa hun hafde hañ af Brioste vaned/ Færde hū hñ vpp til Silo/ mz þremr Vxū/ einū
Epha Miøls/ og einum Legle Vijns/ ⁊ bar hñ jnn i Gudz Hws j Silo. Og Sueirnen var
þa eñ vngur/ og þeir slæfdu eirn Vxañ/ og færdu Barned til Eli. Og hun sagde/ Miñ Her-
ra/ suo sannarliga sem þijn Sal lifer/ miñ Herra/ þa er eg su sama Kuiña sm̄ ad stod hier fy-
rer þier

rer þier/akallande DROTTIN/þañ tijma sm̄ eg bad vm þetta Barn. Nu hefur DROTTIN veitt mier mijna Bæn/þa sem eg bad hn̄. Þui gief eg hañ nu DROTTNE aptr/alla hn̄s lijfdaga/mz þui hn̄ er mz Bæn feingeñ af DROTTNI. Og þau dyrkudu DROTTIN i þeim sama stad.

II.

A
G Aña badst fyrer z sagde/Mitt Hiarta gledr sig j DROTTNI/z mitt
Horn er vpphafed i DROTTNI/ Minn Munnur opnadist miøg yfer
mijnū Ouinū/Þui eg gled mig i þijnu Hialpræde.
Þar er eingiñ suo Heilagr sem DROTTIN/og fyrer vtan þig er ein-
geñ annar/Og þar er eingiñ suoddañ Frelsare s vor Gud er.
Aflegged ydart Dramb og Hrosan/Latid þat Gamla j burt af ydrum
Munne/Þui DROTTIN er eiñ Gud sem gaumgiæfer þad/og lætur ecke suoddan Fyrer-
ætlan luckast.
Bogeñ þeirra øflugu er brotinn/Enn þeir Veyku eru vmgyrter mz styrkleika.
Þeir enu søddu eru sellder fyrer Braud/enn þeir sem lijda Hungr hūgra ecke meir/Þar til
B ad su en Obyria fædde Siø/z su sem mørg Børn hafde vard veyk.
DROTTIN deyder og lifgar/Færer nidr til Heluitis og i burt aptur þadan. Deut. 22.
DROTTIN giører Fatækañ z so rijkañ/Hn̄ lijtelæckar z hn̄ vpphefur. Psal. 113.
Hn̄ vpplypter þeim þurftuga vr Duptenu/og vpp hefur þañ Fatæka vr Saurnum / suo
hn̄ setie hn̄ a medal Høfdingianna/og lætur hn̄ erfa Stol Dyrdarinnar/Þui ender Veralld-
ariñar heyrer DROTTNI til/Og þar vppa sette hn̄ Jardarkrijngluna.
Hn̄ mū vardueita Fætur siña Heilagra/ Eñ þeir Ogudligu skulu verda ad øngu i Myrk-
renu/Þuiad stor Magt hialpar onguum
Þeir sem kieppa vid DROTTIN/skulu falla j grunn/ Hañ lætur Skruggr af Himne
koma yfer þa.
C DROTTIN mū dæma Veralldariñar Enda/z mun giefa sijnum Konge Magt/Og
vpphefia Horn sijns hins Smurda.
Og Elkana gieck heim til Ramoth i sitt Hws/Og Sueirneñ var Þienare Gudz/ hia Eli
Kiennemanne.
Enn Syner Eli voru Skalkar/þeir hirtu ecke vm DROTTIN/eige helldur vm Em-
bætte Kiennemañskaparins fyrer Følkenu. Þa nockur villde færa Forn / þa kom Prestsins Eli Syner
Þienare/a medan Kiøted saud/og hafde i hende Sodkrok mz þrimur greinum/og hio honum wonder Skalkar
i Kietiliñ/Pønnuna eda Pottiñ/og huad hellst sem hañ færde vpp mz Sodkroknum/ þad tok
Presturinn til sijn. Suo giørdu þeir vid allt Israelis Folk/sem kom til Silo.
D Sømuleidis/ adur enn þad Feita var vpptendrad/ þa kom Prestsins Þienare til þeirra
sem Fornena færdu/og sagde/Gief mier Kiøt ad steikia fyrer Prestiñ /Þui hañ vill ecke taka
soded Kiøt af þier/helldr hratt. Ef nockr sagde þa til hn̄s/Lat þad Feita verda vpptendrad
fyrst suo sem sidur er til i Dag/z tak [illegible]dan huad þitt Hiarta lyster/Þa suarade hn̄/Þu skallt
nu i stad giefa mier þ/eñ vilier þu ec[illegible]kal eg taka þad mz afle. Þui var þessara Sueina
Synd miøg stor fyre DROTTN[illegible]olked lastade DROTTINS Matarforner.
Samuel þionade fyrer DROTTNI/klæddr a Lijfkyrtle af Lijne. Þar til giørde hn̄s a (Lijfkyrtle)
Moder honum eiñ lijtiñ Kyrtil/ og færde hn̄ honū vpp a akuednū tijma/ þa hun gieck vpp mz Þat woru Reñe
sijnum Bonda/Forner ad færa/i heyreligañ tijma. Og Eli blessade Elkana z hn̄s Kuiñu/ mañlig Klæde
og sagde/DROTTIN giefe þier Sæde af þiñe Kuinnu / søkum þeirrar Bænar sem hun wm þau ed talar Exo.
E bad DROTTIN. Og þau geingu til sijns Heimilis. Enn DROTTIN vitiade xxviij.
Hunnu/suo ad hun vard Olett/og fædde þria Sonu og tuær Dætur. Enn Sueirneñ Sa-
muel ox vpp fyrer DROTTNI.
Eli var ordinn miøg gamall/og heyrde allt þad sem hn̄s syner giørdu øllu Israelis folke/
og ad þeir lau mz þeim Kuiñum/ sem þionudu fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyrū. Linlig amiñing Eli
Og hn̄ sagde til þra/ Þui giøre þid slijkt? Eg heyre yckart vondt Athæfe af øllu þessu Fol-
ke. Ecke suo mijner Syner/ þad er ecke gott Rycke sem eg heyre/þid komed Gudz Folke
til yfertrodslu. Þo ad Madr misgiøre vid Mañ/þa kañ Domariñ ad slietta þar yfer. Eñ
ef nockur syndgast i mote DROTTNI/ huer kann þa ad bidia fyrer hann? Enn þeir

hlyddu

hlyddu ecke þeirra Fodurs Ordum/ Þuiad DROTTIN villde sla þa i hel/ Enn Sueirn-
enn Samuel ox mz Alldre/ og var þeckur bæde Gude og mo̅num.

Enn þar kom eiñ Gudz Madur til Eli/ og sagde til hñs/ Suo seiger DROTTIN/ Eg
opinberade mig fyrer þijns Fodurs Hwse/ þa þeir enn voru j Egiptalande/ i Hwse Pharao- F
nis. Og eg vtualde mier hñ af ollum Israels Kynkuijslum til Kieñemañs skapar/ ad hann
skyllde færa Forner yfer mitt Alltare/ og vpptendra Reykelse/ og bera þañ Lijfkyrtil fyrer A-
synd miñe/ og eg gaf þijnu Fodurs hwse allañ Israels sona Elld. Huar fyrer bakspirner
þu vid mijnu̅ Fornu̅ ⁊ Matoffre/ s̅ eg baud (ad offra) j Tialldbwdiñe? Og þu vegsamar þij-
na sonu meir eñ mig/ ad þier aled ydur mz þui besta af ollu Matoffre Israelis Folks

1. Reg. 2. Og þui seiger DROTTIN Israels Gud/ Eg hefe talad/ ad þitt Hws ⁊ þijns Fodurs
hws skyllde ganga fyrer mier æfenliga / Enn nu/ seiger DROTTIN/ Þad sie langt fra
mier/ Helldr huer mig heidrar/ þañ vil eg ⁊ heidra/ Og sa mig forackter hñ skal fyrelitiñ ver-
da. Sia/ sa tijme skal koma/ ad eg vil i sundurbriota þiñ Armlegg/ ⁊ þijns Fodurshwss Arm

Gudz aluarlig Hootan mot Eli legg/ ⁊ þar skal eingiñ gamall verda i þijnu hwse. Og þu skallt sia þiñ Motstandara i G
Tialldbwdinne/ j ollum þeim farsælligum hlutum sm̅ Israel skal til falla/ og þar skal eing-
iñ gamall verda i þijns Fodurs hwse æfenliga. Þo vil eg onguann vppræta af þier fra
mijnu Alltare/ Suo ad þijn Augu oskygnist/ og þijn Sæl syrge/ ⁊ mestur fiolde af þijnu Hw
se skal deyia/ nær þeir eru komner til mañа

Og þad skal vera þier eitt merke/ sem koma skal yfer þijna tuo syne Ophni og Phineas/
Ad a einum Deige skulu þeir bæder deyia. Og eg vil vppuekia mier eirn trulyndañ Kienne-
mañ/ hñ skal giora þad sem ad lijkar mijnu Hiarta ⁊ miñe Sælu/ Og eg vil byggia honu̅ eitt
Stadfast hws/ at hñ gange alla Daga fyrer minu̅ smurda. Og huer s̅ epterblijfur i þijnu
Hwse/ hñ skal koma og falla nidur fyrer honum/ fyrer eirn Silfurpening og fyrer einn bita
Braudz/ og skal seigia / Kiære læt mig na einum Kiennemañs hlut/ so eg meige eta eiñ bita
Braudz.

III.

G sm̅ Sueirnen Samuel þionade DROTTNI fyrer Eli/ þa var Gudz A
Ord dyrt a þeim sama tijma/ og þar vrdu sialldan Vitraner.

Og þat skiede suo a þeim sama tijma/ ad Eli la i sijnum stad/ ⁊ hñs Au-
gu voru næsta blind/ suo hñ mætte ecke sia. Og Samuel hafde lagt sig i
Mustere DROTTINS/ þar sem Gudz Ørk var/ ædur eñ Gudz Lamp-
DRottenn kallar Samuel þrysuar ar sloknudu. Og DROTTIN kallade Samuel. Hañ suarade/ Sia/
hier er eg. Og hñ rañ til Eli/ og sagde/ Sia/ hier er eg/ þu kallader mig. Hñ sagde/ Eg
kallade þig ecke/ Far aptur til Huijlu þiñar og sof/ Og hñ gieck i burt / og lægde sig aptur til
Suefns.

Og DROTTIN kallade enn eitt sinn/ Samuel. Og Samuel stod vpp/ og gieck til B
Eli og sagde/ Sia/ Hier er eg/ þu kallader mig. Hñ suarade/ Eige kallade eg þig miñ son/
Far burt aptur/ og legg þig at sofa. Enn Samuel þeckte þa eñ ecke DROTTIN/ Og
Mæl DROTTINS hafde þa eñ ecke birst fyrer honum. Og DROTTIN kallade
Samuel i þridia sinn. Og hñ stod vpp/ og gieck til Eli og sagde/ Sia/ hier er eg/ þu kallader
mig. Þa merkte Eli at DROTTIN kallade Sueineñ/ og sagde til hñs/ Far i burt apt-
ur/ og legg þig at sofa/ Og verde optar kallad a þig/ þa suara þu/ Tala þu DROTTIN
þui þiñ Þienare heyrer þad. Samuel gieck i burt/ og lagde sig i siñ sama stad

Þa kom DROTTIN og gieck þangad/ og kallade sem fyr/ Samuel/ Samuel. Og E
Kallan Samuelis Samuel suarade/ Tala þu/ þui þinn Þienare heyrer. Og DROTTIN sagde til Samu
el/ Sia/ eg giøre eiñ hlut i Israel/ ⁊ huer þ heyrer þar skal klingia fyre bædum hñs Eyrum.
A þeim Deige vil eg vpp vekia yfer Eli/ þad eg hefe talad i mote hñs Hwse/ Eg vil vppbyr-
ia og fullkomna þad. Þui eg hefe ædur vnderuijsad honum þat/ ad eg vil vera Domare yf-
er hñs Hwse æfenliga/ sokum þess Misgiørnings/ ad hañ visse huersu hñs Syner breyttu sier
skamarliga/ og hñ leit ecke eitt sinn reidugliga þar til. Þui soor eg Eli Hwse/ ad þesse Eli
Hussens Misgiørningur skyllde ecke verda forlijktur/ huerke mz Fornum nie Matoffre/ æfen-
liga.

Og Samuel la allt til Morguns/ og lauk vpp Dyru̅ a DROTTINS Hwse. Eñ ei
þorde hañ

D Þorde hñ ad seigia Eli þessa Syn. Þa kallade Eli hñ/og sagde/Samuel minn Son. Hñ
suarade/Sia/hier er eg. Eli sagde/Huad er þad Ord sem þier er sagt? Leyn ongu af fyrer
mier/Gud giøre þier þat og þad/ ef þu nu leyner nockru fyrer mier/af þui sem þier er sagt.
Þa sagde Samuel honum þad allt saman/og leynde onguu af. Eñ hñ sagde/Hñ er DRO-
TTJN/hañ giører huad honum er þeckt.

Samuel vox vpp/og DROTTJN var mz honum/og þar fiell ecke eitt af øllum hañs
Ordum a * Jørd. Og allur Jsraels Lydur fra Dan til BerSaba visse/ad Samuel var
DROTTJNS trulyndur Spamadur. Og DROTTJN opinberadist vpp fra þessu i
Silo/þui DROTTJN birtist Samuel i Silo/fyrer DROTTJNS Ord. Og Sa-
muel hoof vpp ad predika fyrer øllum Jsrael.

* (Jörd) Þad ward ecke ad Hiegoma

IIII.

A
Og þ skiede at Jsraels Lydz dro vt i mot þm Philisteis j Bardaga/z sette sij-
nar Herbwder hia * Eben Ezer. Enn þeir Philistei høfdu sett Herbwder
i Aphek/z buggust til Bardaga i mot Jsrael. Og Bardagiñ ridladist
vijda vm Vøllu/ so ad Jsraels Lydz fiell fyrer Philisteis/Og þeir felldu af
Fylkingum þeirra hart nær fiøgz þusund Mañs.

* (Ebon Ezer) Þad er pnllstyngs Stein Jnfra 7.

Eñ sem Folked kom til Herbwda/þa søgdu þeir ellstu af Jsrael/Þui mun
DROTTJN hafa lætid oss falla i Dag fyrer þeim Philisteis? Vier vilium sækia Satt
mals ørk DROTTJNS af Silo/og flytia hana hingat til vor/z lætum hana vera millu
vor/ so hun frelse oss fra vorra Ouina Hondum. Og Almugen sende bod til Silo/ og liet sæ-
kia þadan Gudz Allsheria Sattmals Ørk/sem situr yfer Cherubim/Og þeir tueir Eli syner
voru þar mz Gudz Sattmals ørk/Ophni og Phineas. Og þegar Sattmals ørk DROT-
tens kom i Herbwder/þa æpte allz Jsrael eitt mÿked Fagnadar Oop/ so at Jorden tok epter.

B Eñ sem Philistei heyrdu suoddan Glede hroop/þa søgdu þeir/Huad mun merkia suoddan
Oop mikels fagnadar Hareystis i Herbwdum Ebreskra mañá. Og sem þeir vissu ad DR-
OTTJNS ørk var komin i þeirra Herbwder/þa ottudust þeir og søgdu/ Gud er komenn i
Herbwdernar. Og søgdu eñ framar meir/Vei oss/Ei gieck so til fyrr/Vei oss/Huer vill frel-
sa oss af þeim Megtugum Guda høndum? Þetta eru þeir Guder sem slogu Egiptaland mz
allra handa Plagū j Eydemørkiñe. So styrkist nu z verid hrauster þier Philistei/so þier
þurfed ecke ad þiona Ebreis/lijka so sem þeir hafa þionad ydur/berjest nu Kallmannliga.

Philistei hlupu þegar a Jsrael mz Bardaga suo ad Jsraelis menn vrdu slegner/ og flydu
huer og einn til sijns Heimilis/ Og þar vard mikid Mañfall/ suo ad þar fiellu af Jsrael
þriatÿge þusund Fotgøngu lids. Og DROTTENS Ørk vard herteken af Philisteis/
z þar fiellu bæder Syner Eli Ophni z Phineas.

30000. fellur af Jsraelt/og Aurken helga herteken

C Eirn Madz af BenJamin flude vr Bardaganum/og kom til Silo þañ sama Dag/z hñ
hafde rifed sijn Klæde/og aused Molldu yfer Høfud sier. Og sia/þa hañ kom þar/sat Eli a
einum Stole/suo hñ matte sia til Vegarins/ Þui hañ var hugsiukur vm DROTTENS
Aurk. Og sem Madurinn kom j Stadiñ/þa kuñgiørde hñ huad skied var/z allur Staduriñ
griet mz hæarre Roddu.

Enn sem Eli heyrde Hareyste þessa Greats/þa spurde hñ/Huad veit þetta Hark og Ha-
reyste? Þa kom sa enn same Madz þegar/og sagde Eli fra allt huad tÿtt var (Eñ Eli var
atta z niutÿge ara gamall/z hñs Augu voru orden oskygn/so hñ sa ecke) þa sagde Komuma-
dur til hñs/eg er Komiñ/z flyda eg i Dag vr Bardaga. Eli suarade/Miñ son/Huad er þar
Tÿdenda? Komumadureñ suarade honum/ og sagde/Jsraels Folk flyde fyrer Philisteis/ og
þar vard eitt miked Mañfall/ suo eru og dauder bæder þÿner Syner Ophni z Phineas/ Her
med er Gudz Ørk herteken. Enn þegar hañ nefnde Gudz Ørk/þa fiell Eli aptur a bak af

Hefndarskapp Eli

D Stolnum/hia Portenu/og halsbrotnade/z andadist/ Þui hñ var gamall/z Lÿkama þungur
Madur. Hñ dæmde yfer Jsrael j fiørutÿge Aar.

Og hñs Sonarkona/Phineas Kuiña var mz Barne/og atte skamt epter at fæda sitt Fo-
stur/Enn sem hun heyrde þesse tÿdinde/ad Gudz Ørk var Herteken/ z ad hennar Madur og
Magur voru dauder/ laut hun nidz/ og vard liettare/ þuiad Jodsott greip hana. Og i
þui sem hun andadist/ þa søgdu þær Kuinnur sem sætu yfer heñe/Ottast ecke/þuiad þu hefur

Eli Domare yfer Jsrael xl. Aar

eirn vn-

eirn vngann Son. Enn hun ansade onguu/og giegnde þui ecke. Þa kallade hun Barned
Icabod/ ꝛ sagde/Dyrden er horfen fra Jsrael/ sökū þss ad Gudz ørk var herteken/ ꝛ sökū sijns
Icabod Mañs og sijns Mägs. Nun sagde og enn i annad sinn / Vegsemden er i burtu fra Jsrael/
Þui Gudz Ørk er herteken.

V.

Gudz Ørk høfd i Asdod

Dagon Skurgod Philistinorum

G þeir Philistei toku nu Gudz Ørk/og fluttu hana fra Eben Ezer til As- A
dod/ og lietu hana i Mustere Dagon/og settu hana hia Dagon. Enn sem
þeir af Asdod stodu ärla vpp þess añars Dags / þa fundu þeir Dagon
Dotten a Jordu nidur/og la þar a grwfu fyrer Ørk DROTTINS.
Enn þeir toku Dagon/og settu hañ vpp aptur i sinn stad. Añars Dags
sem þeir stodu snema vpp/ þa fundu þeir Dagon eñ aptur dotteñ a Jord
nidur/liggianda a grwfu fyrer Gudz Ørk/ Eñ hñs Høfud ꝛ bädar hñs hendur voru afbrot
nar vm Þrøskølldeñ/eñ Bolureñ lä alleina fyrer sig. Þui stijga ecke Dagons Prestar/og B
aller þeir sem ganga i Dagons Hws a Þrøskulld/nær þeir ganga fyrer Dagon þar i þeim
stad Asdod/jn til þessa Dags.
Og Guds Hønd vard þūg yfer þm j Asdod/ ꝛ fordiarfade þa/ ꝛ slo þa meñ i þra leyneli-
gan Þarfagang/i Asdod ꝛ øllum heñar Landamerkiū. Eñ þa Folked i Asdod sa/ad þ gieck
suo til/sagde þat/Latid Jsraels Guds Ørk fara fra oss/og høllldum heñe hier ecke leingr/Þui
hñs Hønd er ofhørd yfer oss/og yfer vorū Gude Dagon. Og þeir sendu bod vt og søfnudu
Philistei plagader a leyndarlimum øllum Philisteis Høfdingtum til sijn og søgdu/ Huad skulum vier giora mz Jsraelis Gudz C
Ørk? Þa suørudu þeir/Latid þa af Gad bera Jsraelis Gudz Ørk vm kring. Og þr ba-
ru Jsraelis Gudz Ørk vm kring. Og þa þr bäru hana vm kring/ þa vard eitt miked vpp
hlaup i Stødunū/fyrer Gudz Hønd/ ꝛ hñ slo Folked i Stødunū bæde stora ꝛ smäa/ so ad fw-
nudu leyneliger vegar þarfagangsins a þeim.
Þa sendu þeir Ørk DROTTINS til Ekron. Eñ sem Gudz Aurk kom til Ekron/
þa æptu þeir j Ekron/ Þeir bera Guds Aurk vm kring til mijn/ ad sla mig i Hel og mitt D
Folk. So sendu þeir Bod/ ꝛ saman kølludu alla Høfdingia Philisteis/og søgdu/Sendit Js
raels Gudz Ørk i burt aptur i sinn stad/suo hun drepe ecke mig nie mitt Folk. Þuiad Gudz
Hønd giørde eirn mijkeñ okyrrleik i aullum Borgum/ mz myklu mañfalle.
Enn þeir menn sem ecke dou/ þeir voru slegner i leyndum Limum sijns Lijkama/ suo ad
Ylfran Borgariñar gieck vpp i Himinen.

VI.

G Ørk DROTTINS hafde verid siø Manude i Lāde Philisteis/þa
kølludu Philistei saan Presta sina ꝛ Spasagnarmeñ/ ꝛ søgdu/Huad skulū A
Gudz Ørk i Philisteis Lande vier giora af Ørk DROTTINS? Seiged oss/ huar mz vier skulū sen-
da hana j siñ stad? Þeir suørudu/Ef þier vilied senda Jsraelis Gudz Ørk
i burt/þa sended hana ecke toma heim/helldur skulu þier bitala henne skulld
yduarra Synda/ suo verde þier heiler/ og munu þier fa ad vita/huar fyrer
hñs Hønd lijdur ecke fra ydur.
Enn þeir suørudu/Huad Skulldoffur er þad sem vier skulum giefa henne? Þeir søgdu/
Þad eru fim Bakhluter af Gulle giørder/ og fim Mys af Gulle/epter tølu fim Philisteis
Høfdingia. Þui þ hefr verid eins Plaaga yfer ydr øllum/og suo ydar Høfdingium. Og þsse
Ker skulu suo at mynd giørd vera sem ydar Gumpar/og so sem ydar Mys/sm fordiarfad ha-
fa ydart Land/so þier giefed Jsraelis Gude Dyrdena/ Skie ma ad hñs Hønd liette af ydur/
og ydar Gude og suo af ydru Lande. Þui forherde þier ydar Hiortu/sem þeir i Egiptalan- B
de ꝛ Pharao forhertu sijn Hiortu? Skiede þ ecke so/þa hñ plagade þa/þa gäfu þeir Fol-
Exod. 12. kenu burtfararleyfe? Og þad for i burt.
Suo farid nu til og giøred eirn nyan Vagn/ ꝛ taket tuær nybærar Kyr/þær sem alldreige
hafa vnder Ok komed/og beited þær fyrer Vagnenum/enn latid þeirra Kalfa vera heima.
Taket sijdan DROTTINS Ørk/ ꝛ setied hana a Vagnen/Og þau Ker af Gulle/sem
þier giefed henne til Skulldoffurs/þa leggid i eirn Kistil þar hia/ ꝛ sendet hana af stad/ ꝛ lä-
ted hana

lated hana fara. Og hygged ad/Ef hun fer a þañ veg siña Landzmerkia til BethSemes/
þa hefur hũ giort oss allt þta hid vonda/Eñ ef ecke sker suo/þa skulu vier vita/ad hũs Hønd
hefur ecke snortid oss/helldꝛ hefur oss þuilijkt skied nu ødrum Atburd.
Og Folked giørde suo/ꝛ þeir toku tuær vngar nybærar Kyr/ ꝛ beittu þeim fyrer Vagnen/
C enn hielldu þeirra Kælfum epter heima/Og þeir settu Ørk DROTTINS j Vagneñ/
ꝛ so Kistiliñ j hueriũ ad voru Gullmysnar ꝛ so myndernar þra Bakhluta. Og Kyrnar gein-
gu riettañ Veg til BetSemes/ rakleidis/ ꝛ þær geingu baulande/ꝛ þær viku ecke af huerke
til hægre nie vinstre sijdu. Og Høfdingiar þeirra Philisteis geingu epter þeim/allt til Bet-
Semes Landamerkia.
Þeir Bethsamite voru at Hueite Kornskurde/i einũ Dal/a þm tijma/ ꝛ þr vpplyptu sijnũ BethSemes
Augum/ꝛ sau Ørkena/ꝛ þr gløddust er þr sau hana. Og Vagneñ kom ad Josua BetSe-
mites Akre/ og nam þar stadar. Og þar var eirn stor Steirn/og þeir klufu i sundꝛ Trien
af Vagnenum/ ꝛ offrudu DROTTNI Kwnum til Brenneoffurs. Og Leuitarner toku
Gudz Ørk af Vagnenum/ ꝛ so Kistiliñ sem þar var hia/i huerium ad þau Gullkier voru/
og settu Ørkena a þann stora Stein. Enn Folked af Bethsemes færde DROTTNI a
þm sama Deige Breñeforner/og suo adrar Forner.
D Og sem þeir fiñ Philistei Høfdingiar sau þetta/sneru þeir aptur a þeim sama Deige til Fiñ Høfdin-
Ekron. Þesser eru þeir Gullbakhluter s̃ Philistei gæfu DROTTNI til skulldoffurs/As- giar Philistino-
dod eiñ/Gasa eiñ/ Asklon eiñ/ Gath eirn/ꝛ Ekron eiñ. Og þær Gullmys epter tølu Borg- rum og þeirra
anna Philistinorum/sem voru vnder vallde þeirra fiñ Høfdingia/bæde af mwrudum Borg- Borger
um/og Þorpum/og til þess stora Abel/sem þeir settu Gudz Ørk vppa/ allt til þessa Dags/a
Josua Bethsemiters Akre.
Og þat skiede ad nockrer af þeim Bethsemiter voru slegner/ søkum þess at þeir sau Gudz 50070. meñ
Ørk/Og hũ slo af Folkenu fimtijge þusund mans og siøtijge. Þa griet Folked/ad DRO- slegner i Beth-
TTIN hafde giort so miked mannfall i Lydnum. Og Folked af BethSemes sagde/Huer Semes
kañ at standast fyrer DROTTNI suo heiløgum Gude? Og huert skal hũ fara fra oss?
Og þeir sendu bod til Borgarañа i KiriathJearim/og lietu seigia þeim/Þeir Philistei hafa
flutt Aurk DROTTINS aptur/komed ofan hingad ꝛ flytied hana vpp til ydar

VII.

A SO komu þeir af KiriathJearim/og fluttu Aurk DROTTINS/og fær- Gudz Ørk i
du hana jñ i AbiNadab Hws i Gibea/Og hũs son Eleasar helgudu þr/at Kiriath
hũ skyllde varducita Aurk DROTTINS. Og fra þm Deige at Aurk Jearim
DROTTINS var i KiriathJearim/þa lidu lãgar stũder fram/þar til a
þad vrdu tuttugu Aar/ ꝛ allt Jsraels Folk a griet fyrer DROTTNI. (Griet)
Þa talade Samuel til alls Jsraelis Folks/Ef ad þier snued ydꝛ til DR- Hørmudu og
OTTINS af øllu ydar Hiarta/ so leggid fra ydꝛ annarliga Gude og Astharoth/ꝛ tilreid klögudu þyrer
ed ydar Hiørtu DROTTNI/og þioned honum alleina/ Þa mun hañ frelsa ydur af hen Drottne anaud-
de Philistinorum. Þa snørudu Jsraelis syner burt fra sier Baalim og Astharoth/ og þio- ar Øꝛ Philistei-
nudu DROTTNI einum. Og Samuel sagde/Samansafned øllum Jsraelis sonum til orum
B Mizpa/so at eg meige bidia til DROttens fyrer ydꝛ. Og Folked kom til samãs i Mizpa/ꝛ Afguder Ba-
jusu Vatne/og helltu þui vt fyrer DROTTIN/og føstudu þañ sama Dag/ꝛ søgdu j þm al og Astha-
sama stad/Vier høfum syndgast i mote DROTTNI. Og Samuel var Domande yfer roth
Jsraels Sonum j Mizpa.
Enn sem Philistei heyrdu þat/ad Jsraelis syner voru komner saman i Mizpa/ þa drogu Ecl. 48.
Høfdingiar Philistinorũ vpp i mote Jsrael. Og sem Jsraels syner heyrdu þ/ottudust þr fyrer
Philisteis/og søgdu til Samuels/Læt þu ecke af at bidia fyrer oss til DROTTENS vors
Gudz/ad hũ frelse oss fra hende Philistinorum. Suo tok Samuel eitt Miolkurlamb/ꝛ færer
DROTTNI heillt Brenneoffur/og bad til DROTTINS fyrer Jsrael/Og DROT
TIN bænheyrde hũ.
C Og þegar Samuel offrade Brenneoffrenu/ þa komu Philistei/ og hlupu a Jsrael med
Bardaga. Eñ DROTTIN liet falla myklar Reidarþrumur yfer Philisteos a þeim sa- Philistei sleg
ma Deige/og hrædde þa so ad þeir fiellu fyrer Jsrael. Epter þat drogu Jsraels meñ vt af ner af Jsrael
Mizpa

raku Flottañ þeirra Philistinorum/ z slou þa allt til BethCar.
Supra 4. Sijdan tok Samuel eirn Stein/og sette hñ i millum Mizpa og Sen/og kallade hñ Eben Ezer/og sagde/Allt hingad til hefur DROTTIN hialpad oss. Suo vrdu Philistei vnder þrycker/og komu ecke vpp þadan i Israels Landamerke / Og DROTTINS Hønd var mot Philisteis/so leinge sem Samuel lifde. D
Sijdan feingu Israelis syner sijnar Borger aptur/ þær s Philistei høfdu teked fra þm/ fra Ekron/og jñ til Gath/mz þeirra Vmmerkium/ þeim Nade Israel aptur af Hende Philistinorum/ Þuiad Israel hafde Frid mz þa Amoriter.
Samuel dæmer Israel i xx Aar. Og Samuel dæmde Israel sijna Lijfs tijd. Og hñ for huert Aar vm kring til BethEl og Gilgal og Mizpa. Og sem hñ hafde dæmt Israel i øllu þỹsu Stødum/ þa kom hñ til Ramath aptur/ Þui þar var hñs Hws/ z þar dæmde hñ Israel/ Og þar bygde hañ DROTTNE eitt Alltare

VIII.

Samuels Syner/Joel Abia 1. Para. 7. SEM Samuel tok ad elldast/sette hañ Sonu sijna Domendur yfer Israel. Hñs Frumgieteñ Son hiet Joel/ eñ sa añar Abia/ og þeir voru Domendur i BerSaba. Eñ hñs Syner geingu ecke epter hñs Vegum/ Nelldr hneigdust þ til Agirndar/og medtoku gæfur af Møñum z holludu Riettenu. A
Þa saansøfnudust all' enu ellstu meñ af Israel/ z komu i Ramath til Samuel/ og søgdu til hñs/ Sia/ þu ert nu ordiñ gamall/ Og þijner syner ganga
Israel beidist Kongs 1. Reg. 12. Hose. 13. Act. 13. ecke i þijn Fotspor/ Þar fyrer set þu eiñ Kong yfer oss/ þañ yfer oss kann ad dæma/ so sm allar Þioder hafa.
Enn þetta mislijkade Samuel/ at þeir søgdu/ Set yfer oss Kong/ sm kañ at dæma yfer oss/ Og Samuel bad til DROTTENS. Og DROTTEN sagde til Samuel/ Hlyd þu Ordū Folksins/ i øllu þui sem þ talar vid þig/ Þui þeir hafa ecke vtskwfad þier/ helldr mier/ ad eg skule ecke vera Kongur yfer þeim. Þeir giora vid þig suo sem þeir hafa ætijd giort/ fra þeim Deige sem eg færde þa vt af Egiptalande/ allt til þessa Dags/ Og hafa yfergiefed mig og þionad ødrum Gudum. Þar fyrer hlyd þu nu þeirra Raust/ Enn þo skallt þu vitna fyrer þeim/ og vnderuijsa þeim Kongsins Riett/ sem stiorna skal yfer þeim. B
Act. 13. Og Samuel sagde Folkenu øll þesse Ord DROTTINS/ þeim sem beiddust Kongsins af honum. Þetta skal vera Kongsins Riettur/ sem stiorna skal yfer ydur/ Hñ skal taka ydar Sonu til sinna Vagna/ og giora þa Riddara og fyrerreñara sem hlaupa skulu fyrer hanns
Kongsins Riettur. Vøgnū/ Og suma mū hñ setia til Høfdingia yfer Þusūd/ z yfer fimtijge/ z suma skal hñ giora ad Akuruerks møñū/ sem viña skulu hñs Akra/ z suma at Kornskurdarmøñum/ z suma at til reida hñs Herklæde/ z þad sem heyrer til hñs Vøgnum. Ydar Dætur mun hñ giora sier ad Þionustukonum/ til Smyrslagierdar z Matargiørdar/ z braudbaksturs. C
Hñ skal og taka ydar bestu Akra og Vijngarda z Oleu garda/ og giefa þad sijnum Þienurum. Þier mz skal hñ z taka Tiund af ydar Sædum og Vijngørdum / og giefa sijnum Gielldingum og Þienurum. Hñ skal og taka ydar Þienara og þionustu þijkur/ og ydar fegurstu Vngmeñe og ydar Asna/ til sinnar Viñu. Hñ skal og taka Tiunder af ydar Hiørd/ z þier skulud vera hñs vnder giefner Þrælar. Og þa þier kueined a þeim tima vndan ydar Konge sem þier hafed vtualed ydur/ Þa skal DROTTIN ecke bænheyra ydur a þeim sama tijma. D
Og Folkid villde ecke hlyda Samuelis Fortølū/ og søgdu/ J aunguañ maata/ helldur skal Kongr vera yfer oss/ so vier meigum vera so sem allar adrar Þioder/ so ad vor Kongr meige dæma yfer oss/ og fara vt fyrer oss i Bardaga vora. Eñ Samuel hlydde øllu þui sem Folked mællte/ og tiade þetta fyrer DROTTNI. Og DROTTIN sagde til Samuel/ Hlyd þeirra Raust/ og set þeim eirn Kong. Sijdan sagde Samuel til Israelis maña/ Fared heim huer i sinn Stad.

IX.

Saul HUadur er nefndur Kis/ af ætt BenJamin/ sonur AbiEl/ sonar Zeror/ sonar Bechorath/ sonar Apia/ sonar Jemini/ nafnkuñugr Madr. Kis ætte eiñ son s hiet Saul hñ var vngur og asialigur Madr/ suo þar var eingiñ dægeligre a medal Israelis sona/ A

Sona/hn̄ var Nøfde hærre enn aller adrer Menn.

Kis Fader Saul hafde mist sijnar Ausnur/ Og hn̄ sagde til sijns sonar Saul/ Tak eirn af Pienurunum mz pier/og tak þig vpp/ og far og leita ad Ausnunum. Og hn̄ for og gieck i giegnum Ephraims Fiallbygder/ og vm Salisa Land/ z fann þær ecke/ Þar mz geingu þr vm Land Saalim/og þær voru þar ecke/ Þeir geingu i giegnum Jemini Land/ z fundu þær ecke.

Eñ er þeir komu i Landit Zuph/þa sagde Saul til þess Sueins sem mz honū var/Kom/z skulum vid fara heim aptur/Skie ma at minn Fader hafe gleymt Ausnunum/enn sie hugsiukur fyrer ockur. Eñ Sueirnen suarade/Sia/hier er eirn nafnkuñigr Madr Gudz i þssū stad/ og allt þad sem hn̄ seiger/ þad skiedur. Førum nu þangad/skie ma at hañ seige ockur vorn Veg/þañ vid skulum ganga. Saul suarade/ Ef vid førum nu þangad/ huad høfum vid at giefa þeim Mañe? Þui Braudit er i burt af ockar Matarpoka/ suo høfum vid og ong

B ua adra Skeinking sem vid meigum bera þeim Gudz Manne/Nuad høfum vid? Eñ Sueirnen suarade Saul aptur/z sagde/ Sia/eg hefe eirn fiorda part af einū Silfurskillding e hia mier/þann vilium vid giefa þessum Gudz Mañe/ suo hn̄ seige ockur ockar Veg

Enn i fordum tijd j Jsrael var sa sidur/ad þa menn foru at spyria Raads af DROTTNJ/þa var so Mal Manna/Førum vier og gøngum til Siaandans/þuiad þr sem nu kallast Prophetar/ þa sømu kølludu meñ i fordum tijd Siaendur. Siaendur Spamenn

Saul sagde til sijns Sueins/Þu sagder vel/førum og fiñum hañ. Enn sem þeir geingu ad stadnum þar Gudz Madur var / og nælguduſt Stadar ported/ þa fundu þeir Meyiar nockrar sm̄ geingu vt ad sækia Vatn/Og þeir søgdu til þra/Er Siaandeñ Nier? Þær suørudu þeim/z søgdu/Ja/Sia/þar er hn̄/flyted ydur/þui i Dag kom hn̄ i Stadiñ/ søkum þess ad i Dag skal Folked offra a Nædiñe. Nær þid komed jñ i Stadiñ/þa fiñed hañ ædur enn hn̄ fer vpp i Nædena ad snæda. Þuiad eingiñ Madr fær sier Mat fyrr eñ hn̄ kiemur/ þuiad hn̄ blessar Offred/epter þad borda þeir sem bodner eru/Þar fyrer fared vpp/þuiat strax nu munu þid fiña hn̄

E Enn sem þeir komu vpp til Stadarins/og voru mitt i Stadnum/Sia/ þa gieck Samuel vt i mot þeim/ og villde fara vpp a Nædena. Enn DROTTJN hafde birt fyrer Eyrū Samuel a Deigenum fyrr/ædur enn Saul kom/og sagde/Eg vil senda eirn Mañ til þijn a Morgun vm þeñañ tijma/af Lande BenJamin/ þann skallt þu smyria til eins Nøfdingia yfer mitt Folk Jsrael/ at hañ frelse mitt Folk af vallde þeirra Philistinorū. Þui eg hefe sied til mijns Folks/og þeirra kall er komed fyrer mig. Nu sem Samuel sa Saul / suarade DROTTJN honum/Sia/þad er sa madur af huerium eg sagda þier/ad hn̄ skyllde stiorna yfer mitt Folk.

Þa gieck Saul til Samuel j Portinu þar hn̄ stod/ z sagde/Seig mier/Nuar er Siaandās Nws? Samuel suarade Saul/z sagde/Eg er Siaandeñ/ gack vpp vndā mier a hæd Stadarins/ þuiad þid skulut eta mz mier i Dag/Eñ a Morgun vil eg læta þig fara/ z eg vil seigia þier allt þ byr i þijnu Niarta. Og vm þær Ausnur/s þu hefur mist fyrer þremur døgū/ Ver ecke hugsiukur/þuiad þær eru fundnar. Og huerium skal til heyra allt þad ed besta sem til er i Jsrael? Skal þad eige vera þitt z alls þijns Fødurs Nwss? Saul suarade/Er Saul kiemur til Samuel

D eg ecke eirn Son af Jemini/og af þeirre minstu ættkuijsl i Jsrael/ og mijn ætt er hin sijsta a medal alls BenJamins Kyns z ætternis/Nuar fyrer þa talar þu fyrer mier suoddan?

So tok Samuel Saul og hn̄s Suein/z leidde þa vpp i Laufsaliñ/ z sette þa efst a medal þeirra sem bodner voru/þad var nær þriatijger mañs. Og Samuel sagde til Kocksins/Ber hingad þad Stycke sem eg fieck þier/og baud ad þu skyllder geyma þad hia þier. Þa bar Kockuriñ eirn Boog fram og þad sem þar hieck vid. Og hn̄ lagde þad fyr Saul/z sagde/ Sia/þad eru afleyfar/legg fyrer þig z et/Þui þad hefur verid geymt hāda þier allt til þssa/ sijdan eg jñbaud Folkenu. So at Saul mz Samuel þañ Dag

Nu sem þeir geingu ofan af Nædinne til Stadarins/ talade hn̄ med Saul i Loptsalnum. Og þeir stodu tijmanliga vpp/ og sem ad daga tok/þa kallade Samuel Saul i Loptsaliñ/z sagde/ Statt vpp/ ad eg læte þig fara / z Saul stod jafnsnart vpp/z þr geingu vt huer mz odrum Saul z Samuel. Eñ sem þeir komu ad endā Stadarins/þa sagde Samuel vid Saul/Seig þijnum Sueine ad hañ fare vndan ockur/z Sueirnenn gieck fram vndan þeim/ Eñ þu statt nu kyrr/ so ad eg meige kuñgiora þier huad Gud hefur sagt

Epter

X

Vpphaf Konga stiornar/ Año Mundi/ Mmdccclxx/ Epter wtgöngu af Egiptalande cdxxij/fyrer Christi hingadburd/Mxci/og warde Dxxij aar/ allt til Foreydslu Jerusalem

Pter þetta tok Samuel eitt Glas fullt mz Oleum/ z hellti yfer hṅs Nøfut/ A
miñtist vid hṅ/ z sagde/Sia þu/ad DROTTIN hefur smurt þig til eins
Nøfdingia yfer sijna Erfd. Og sem þu skilur nu vid mig/ þa muntu fiña
tuo menn hia Rakels Grøf / i Landamerkium BenJamin i Zelzah/ þeir
munu seigia þier ad Ausnurnar eru fūdnar þær þu leitader epter/Og sia/þiñ
Fader hefur aflagt ahyggiu Asnanna/ enn er nu hugsiukur fyrer yckur
og seiger/Nuad skal eg til giøra/minn Son kiemur ecke? Enn sem þu snyr þier framueigis
þar fra/þa muntu koma til Thabor ad eirne Eik/þar munu þrijr Menn mæta þier/ huerier
vpp vilia fara og Forner færa Gude i Bethel. Eirn hefur þriu Kid/eñ añar þriar Braud-
kaukur/eñ þridie Fløsku mz Vijn. Og þeir munu heilsa þier vinsamliga/ z giefa þier tuø
Braud/þau skallt þu mzttaka af þeirra Nøndū.

Þessu næst munt þu koma vpp a Gudz Næd/þar sem eru Nerbwder þeirra Philistinorū/
Enn þa þu kiemur i Stadiñ/ þa mun flockz Spamaña mæta þier / þeir sem koma ofan af
Nædenne/ og þar mun ganga fyrer þeim Psalterium/Bumbur/ Pijpur og Nørpur/og þeir B
munu vera ad spaa. Og Gudz Ande mun koma yfer þig / og þu skallt spa mz þeim/og suo
skallt þu verda ad ødrum Mañe.

Og sem þesse Teikn eru nu frañkomen/þa giør huad þier ad Nøndum kiemz/þuiat Gud
er med þier. Og þu skallt fara ofan vndan mier til Gilgal/Sia/ þangat vil eg koma ofan
til þijn/til ad offra þar Brennefornum og Packaroffre. Enn þu skallt bijda i siø daga þar
til eg kiem til þijn/og kunngiøre þier huad þu skallt giøra. Og sem Saul snere sier fra Sa-
muel og villde fara sijna Leid/þa gaf Gud honum añad Niarta/ z øll þsse Teikn komu fram
a þeim sama Deige.

Og sem þeir komu ad Nædinne/Sia/þa kom eirn Spamaña flockur i møte honum. Og
Gudz Ande kom yfer hṅ/suo ad hṅ spaade mz þeim. Enn sem þeir aller sau hṅ/ sem hṅ adz
þecktu/ad hṅ spaade mz Spamønnum/þa sagde huer til annars/Nuad kiemur at Syne Kis?
Nūt er Saul i tølu Spamaña? Og eirn af þm suarade z sagde/Nū er þra [a] Fader? Pad- C
an er komed þat Mælltæke/ Er Saul a medal Spamanna? Enn sem hṅ hafde vtspaad/þa
kom hṅ vpp a Nædena

[a] (Fader) Þad er/ Lated þa spaa/ Þad er ecke af Foreldrum þadt/ Helldur af Gude/hṅ er sa riette Faderen

Fødurbroder Saul sagde til hṅs/og til hṅs Sueins/Nuert foru þid? Peir suørudu/ Vid
leitudum ad Ausnum/enn sem vid fundum þær huerge komū vid til Samuels. Pa suarade
Fødurbroder Saul/Seig mier/huad sagde Samuel til yckar. Saul suarade sijnum Fødur-
brodur/Nṅ sagde ockur ad Ausnunnar være fundnar/ Eñ eige sagde hṅ honum huad Samuel
hafde mællt vm Kongdomeñ.

Epter þetta liet Samuel kalla Folked saman fyrer DROTTIN i Mizpa/og sagde til
Jsraelis Lyds/Þetta seiger DROTTIN Jsraels Gud/ Eg færda Jsrael af Egiptalan-
de/og frelsade ydur af Nøndum þeirra Egiptsku/ og af Nøndum allra þeirra Konga rijkia/
sem ydur villdu þuinga. Og þier hafed vtskwfad ydrum Gude/ sem ydur frelsad hefur
af allre ydar Olucku/og Nørmungum/og þier seiged til hṅs/ Set eirn Kong yfer oss. Nu
vel/ Ganged þa fram fyrer DROTTIN/huer Kynkuijsl z ættþacktur epter añañ.

Synd Folksins/ burtkastande Gude/enn leitande hialpar hia Mañenum sijnum Konge

Enn sem Samuel hafde samankallad allar Jsraelis ættkuijsler/þa fiell hlutur yfer Ben
Jamin ætt. Og sṁ hṅ leidde ætt BenJamin fram/hueria Kynslod epter adra/þa fiell hlu- D
turinn yfer Matri ætt/og yfer Saul son Kis. Og þeir leitudu epter honum/ z fundu hañ
ecke. Pa spurdu þeir DROTTIN framar meir/ Mū hṅ enn nu koma hingad? DR-
OTTIN suarade/Sia/ hṅ hefur faled sig vnder Kerenu. Suo foru þeir þangad z fun-
du hṅ/og leiddu hṅ þadan. Og sem hṅ gieck a mille Folksins/þa var hṅ Nøfdenu hærre eñ
allt Folk. Og Samuel sagde til alls Folksins/ Þar siae þier þann sem DROTTIN
vtualde/þuiad eingiñ er honum lijkur a medal alls Folksins. Pa þaut vpp allt Folked med
einu hliode/ z sagde/ Lucku fae Kongz (vor)

Neidur skulu meñ þordast og nauduger medtaka

Samuel sagde Folkenu allañ Kongdomsins Riett/ z skrifade j eina Bok/ z lagde hana fy
rer DROTteñ. Sijdan liet Samuel allt Folked fara i burt huern j sitt Nws. Saul gieck
og heim til Gibea/og eirn hlutur Nersens gieck mz honum/ huerra Niørtu ad Gud hrærde.
Enn nockrer Lausingiar søgdu/Nuad skal þesse hialpa oss? Og þeir Forøktudu hṅ/ og færdu
hṁ ønguar Gæfur/Eñ hṅ liet sem hṅ heyrde þat ecke.

Deut. 17. Supra. 8.

A þessum

XI.

A Nahas sest vm Jabes i Gilead. Judic. 10.
N Þessum tijma for sa Nøfdinge þeirra Moabitarum sem hiet Nahas/vpp mz mijked Lid/ og settist vm Jabes i Gilead. Enn sem þeir i Jabes heyrdu þad/sendu þeir aller bod til Nahas / og lietu suo seigia/ Gior Sattmal vid oss/suo vilium vier þiona þier. Enn Nahas Amoniter suarade þeim/ Med þessu mote vil eg Sattmal giora mz ydur/ ad eg vil stijnga ed hægra Auga vt a øllum ydur/og giora ydur til Nædungar a medal Jsrael. Þa suorudu Aulldungarner af Jabes honum/z søgdu/Gief oss sio Daga frest/suo ad vier meigū senda bod til allra Landamerkia i Jsrael/Og ef þar finst eingiñ sa sē oss frelsar/þa viliū vier koma vt til þijn.

B Suo kom þesse bodskapur fyrer Saul i Gibea/og þeir kūngiordu suoddan fyrer Folksins Eyrum. Enn sem Almugeñ heyrde slijkt/þa vpphøfu aller sijna Raust og grietu. Og sia/ J þessu bile kom Saul af Akre og gieck epter Ardur vxum/ z sagde/Quad er Folkenu at þat grætur? Og þeir kunngiordu honum Erende þeirra Manna sem komner voru af Jabes. Þa styrktist Gudz Ande yfer Saul/þa hñ heyrde þesse Ord/og hñ vard miøg Reidur. Og hñ tok eitt par Vxa/og hio þad i sundur i stycke/og sende þau til allra Jsraelis Landamerkia mz þessum Bodskap/og liet suo seigia/ Quer sem ecke vt fer og fylger Saul z Samuel/þa skal so giøra hñs Vxum.

C Þa kom DROTTINS Otte yfer Folked/og þad for vt so sē eirn Madr være. Og hñ skorade Mañtal j þeim stad sem kalladist Basek/Og Jsraelis syner voru ad tølu þrysuar siñnum hundrad Þusund mañs/Enn Juda syner þriatijge Þusund. Og þeir søgdu til Sendebodanna sē komner voru/Seiged þeim mønnū til Jabes i Gilead suo/ Þier skulud fa hialp a Morgen/þegar sem Solen skijn heitt. Enn sem sendebodarner komu aptur/og kūngiordu þetta Borgarmønnum i Jabes/vrdu þeir glader/Og þeir søgdu(til sinna Ouina)/A Morgū skulu vier koma vt til ydar/giøred þa vid oss allt huad þier viliet. Amon syner slegner af Saul

Og nu sem annar Dagr kom/þa skipte Saul Folkenu i þriar Fylkingar/og þeir komu ad þeirra Nerbwdum arla i Døgun/og slou þa Amoniter allt til Middags/Eñ þeir sē Lijfenu

D hielldu/dreifdust vijds vegar i sundur/ so ad af þeim øllū Ner voru ecke tueir z tueir til samans.

Þa sagde Folked til Samuel/ Quar eru þeir menn sem þad søgdu/Skal Saul rijkia yfer oss? Læted þa koma hingad suo ad vier drepum þa. Saul sagde/Nei/Þar skal eingiñ deyia a þssum Deige/þui DROTTJN hefur i Dag giefed Nialpræde Jsrael.

Samuel sagde til Folksins/Komed/z skulum vier fara i Gilgal/ z endurnyia þar Kongsrijked. Sijdan ferdadist Almugienn til Gilgal/og settu þar Saul til Kongs fyrer DROTTNI j Gilgal/og offrudu Þackaroffre fyrer DROTTNI. Og Saul og aller Jsraels meñ vrdu þar miøg glader. Endurnyan Kongdoms Saul

XII.

A Ecle. 46. Act. 20.
N A sagde Samuel til alls Jsraelis Lyds/Sia/eg var hlydeñ ydar Røddu/vm allt þat sem þier søgdut mier/suo eg hefe nu sett eirn Kong yfer ydur. Og siaed nu/ad ydar Kongur geingur frame fyrer ydur. Enn eg em nu ordiñ gamall og grahærdur/og mijner syner eru hia ydur. Og eg hefe nu geinged fyrer ydur fra mijnum Vngdome/allt til þessa Dags. Siaed/ eg em nu hier/ suared nu i mote mier fyrer DROTTNI z hñs Smurda/ef eg hefi teked fra nockrum Manne hñs Vxa eda Asna? eda hafe eg synt nockrū Mañe Ofrijke eda Oriett? eda hafe eg þeiged giafer af nockurs Mañs hende/z læted blinda mijn Augu? Þa vil eg giallda ydr þat aptur. Epterdæme eins godz Stiornara

Þeir suorudu/Querke hefur þu synt oss Oriett nie Ofrijke/og eckert fra nockrum Manne teked. Nū suarade þm/DROttiñ sie Vitne i giegn ydur/z hñs smurdr/a þssū Deige/ad þier hafed ecke neitt fundit i minne Nende. Þeir søgdu/Ja/sie þeir þess Vitne. Og Samuel sagde til Folksins/Ja/sa Gud sem skapade Mosen z Aaron/og færde ydar forfedur af Egip-

B talande. Suo ganged nu fram/ad eg meige ganga i Riett mz ydr fyrer DROTTNI/vm alla Gudz Velgiørninga/sē hñ hefur veitt ydr og ydrum Forfedrum.

Þa Jacob var komiñ i Egiptaland/kølludu ydrer Forfedr til DROTTJNS/ Og hñ sende Mo-

Gen. 46. sende Mosen og Aaron/ad leida ydar Forfedur af Egiptalande/ og liet þa bwa i þssū stad.
Exo. 25. Enn þa þeir gleymdu DROTTNI sijnum Gude/ sellde hn̄ þa vnder valld Sissera/ huer ed
Judi. 4. 17. var Høfuds madur j Nazor/ og vnder valld þeirra Philistinorum/og vnder valld Kongsins
Velgiørningar Gudz Moabitarum/ huerier ad heriudu a þa. Enn þeir kølludu til DROTTINS/ og søgdu/
Vier høfum syndgast i þui/ad vier yfer gæfum vorn DROTTIN/ eñ þionudum Baal z
Astharoth. Enn frels oss nu af Nøndum vorra Ouina/þa vilium vier þiona þier. Þa sen
Jud. 6. de DROTTEN JerubBaal/ Bedan/ Jephthah z Samuel/ at frelsa ydur af øllum ydar
11. 13. Ouina Nøndum allt vm kriṅg/ og liet ydur bwa ohrædda.
Enn þa þier saud/ad Nahas Amon sona Kongr kom i mote ydr/ søgdu þier til mijn/ Eige C
þu/ helldr skal eirn Kongr rijkia yfer oss/ Þar þo ad DROTTIN ydar Gud var ydar Kon-
gur. Þar hafe þier nu ydarn Kong huern þier hafed vtualed og bedit vm/ Þui sia/ DRO-
Nootan TTIN hefur sett eirn Kong yfer ydur. Sie þad suo ad þier ottist DROTTIN z þio-
ned honum/ og hlydet hn̄s Raust/ og erut ecke Muñe DROTTINS ohlyduger/ Þa skulu
bæde þier og ydar Kongr sm̄ stiornar yfer ydur/ fylgia DROTTNI ydrum Gude. Enn ef
þier hlydet ecke Gudz Raust/ helldr erud hn̄s Muñe ohlyduger/ Þa mun Nønd DROTT-
INS vera a mote ydr/ z a mote ydar Fedrum
Ganged hier nu fram/ og siaed þann mykla hlut sm̄ ad DROTTIN mun giøra fyrer
ydrum Augum. Er nu ecke Hueitekornskurdartijme? Enn eg vil akalla DROTTIN/
at hañ skal læta koma Regn og Reidarþrumur/ Suo at þier skulud sia og formerkia þa myk
Bænarinnar lu Vondsku/ sem þier hafed giørt i Auglite DROTTINS/ ad þier hafed bedist Kongs
Kraptur yfer ydur. Og sem Samuel kallade til DROTTENS/ þa liet DROTTIN koma
Regn og Reidarþrumur a þeim sama deige. Þa ottadist allt Folked miøg Gud z Samu- D
el. Og søgdu aller til hn̄s/ Bid DROTTEN Gud þinn fyrer þijnum Þienurum/ so vier
deyiū ecke/ Þuiad þa Vondsku løgdū vier ofan a allra vorar Synder/ at vier bædunst Kongs
yfer oss.
Þa sagde Samuel til Folksins/ Ottist þier ecke/ þier hafed sannliga giørt allt þat Von-
Exod. 34. da/ Enn Vijked þo eige til baka fra DROTTNE/ helldur þioned DROTTNI af øllu
Deut. 9. ydar Hiarta/ og snued ydr ecke til þess Faneyta/ þuiat þat stodar ecke þar/ og kañ ecke at hial-
Josu. 7. þa/ þuiat þat er til Einskis/ Eñ DROTTIN yfergiefur ecke sitt Folk/ fyrer søkum sijns
stora Nafns/ Þuiad DROTTIN hefur vppbyriad at giøra ydur sier sialfum til eigen-
Folks.
Enn þad skal vera langt fra mier/ at eg syndgist suo j mote DROTTNI/ at eg læte af
ad bidia fyrer ydur/ og at læra ydr þañ rietta og gooda Veg. Ottist þar fyrer ad eins
DROTTIN/ og þioned honum truliga af øllu Hiarta / Þuiad þier hafed sied þau storu
Dasemdar verk sem hn̄ hefr giørt vid ydur. Eñ ef þier giøred þad hid jlla/ Þa skal bæde Kō-
gur ydar og þier fyrerfarast.

XIII.

Aul hafde nu verid Kongr eitt Aar/ og sm̄ hn̄ hafde rijkt tuø ær yfer Israel/ A
þa vtualde hn̄ sier þriar Þusunder Mañа af Israel/ og liet tuær Þusunder
Jonathas vera mz sier i Michmas/ og vppa Fiallenu BetEhl/ z eitt Þusund liet hañ
vera mz Jonathan i Gibea BenJamin/ Enn allt añad Folk liet hn̄ fra sier
fara/ huern til siña Heimkyña. Og Jonathas slo þa Philisteos/ i þeirra
Herbwdum sem voru i Gibea/ og þeir Philistei friettu þad. Og Saul liet
blæsa i sijna Lwdra vm allt Landit/ og liet suo seigia/ Heyre þad Ebrei. Og allur Israel
heyrde sagt/ Saul hefur sleiged Herbwder Philistinorum/ Þuiad Israel lyktade jlla fyrer þm
Philisteis. Og allt Folked kallade epter Saul i Gilgal.
Philistei heria a Israel Þa søfnudust Philistei saman/ ad heria a Israel/ mz þriatijge Þusund Vagna/ sex Þus- B
und Riddara/ z ad auk añad Lid so margt sm̄ Siafar Sandr/ Og þr fluttu siñ Her vpp/ z set
tu Herbwder fyrer austan BethAuen i Michmas. Eñ sem Israels menn sæu sijna þreyn-
ging (þui Folked var kualed) fælu þeir sig i Holum Grøfum z Fylsnum/ j Biørgū z biarg
skorum. Enn þeir Ebrei geingu yfer Jordan i Land Gad og i Gilead. Enn Saul var eñ
nu i Gilgal/ og allt Folk var skielft orded sem honum epter fylgde. Þa beid Saul i sio Da-
ga/ allt

ga/allt til þeirrar tijdar sem til sett var af Samuel. Enn sm̄ Samuel kom ecke til Gilgal/ þa dreifdist folked fra honum.

Þa sagde Saul/ Færed mier hingad Brēneforner z Packlætisforner. Og hn̄ offrade Brēne Fornu̅. Enn sem hn̄ hafde fullkomnad sitt Brēneoffur/ Sia/ þa kom Samuel. Þa gieck Saul vt i mote hm̄/ til ad heilsa hm̄. Þa sagde Samuel/ Huad hefr þu giort? Saul suarade/ Eg sa ad Folked tuu̅stradist fra mier/ enn þu komst ecke a i akuedeñ tijma/ enn Philistei voru komner samā i Michmas. Þa sagda eg/ Nu koma Philistei ofan til mijn i Gilgal/ Eñ eg hefe eige tilbedit fyrer Auglite DROTTINS/ Þa neyddunst eg til ad færa Brēneforner. — Sauls Synd þyrer hueria honum ward wiskwþad

C

Samuel suarade Saul/ Þu giord' fauu̅sliga/ z hefur ei halldit DROTTINS Gudz þijns Bod/ sem hn̄ baud þier. Þui hn̄ hafde stadfest þitt Rijke yfer Jsrael æfenliga/ Eñ nu skal þitt Rijke ecke vera stødugt. DROTTIN hefur funded sier eirn Mann epter sijnu Hiarta/ honum hefur DROTTIN boded ad vera Høfdingia yfer hn̄s Folk/ Þuiad þu hefur afrækt Guds Bodord. Og Samuel reis vpp/ og gieck fra Gilgal til Gibea BenJamin. — Samuel straffar Saul Act. 13. 1. Reg. 16.

D

Eñ Saul talde þad Folk sem hia honum var/ nær sex Hundrud Mañs. Saul og hañs Son Jonathan og þad Folk sem var hia honum/ voru a BenJamins hædum. Enn Philistei høfdu sijnar Herbwder i Michmas. Og þar foru vt þrenner Flockar fra Herbwdu̅ Philisteis ad foreyda Landit. Eiñ Flockureñ snere sier a þañ veg sm̄ liggr til Ophra/ at þui Lande sem kalladist Sual/ Sa annar Flockur snere a þann veg sem liggr til BetHoron/ Eñ þridie Flockur snere sier a þañ veg sem liggur til Zeboims Dals i Eydemørku.

A þessu̅ tijma fanst eingiñ Jarnsmidr i øllu Jsraelis Lande. Þui Philistei hugsudu/ Þeir Ebrei giøra Suerd z Spiot. Og allur Jsrael neyddist at fara ofan til þeirra Philisteis/ þa nockr hafde eitt Plogiarn/ Graftool/ Oxar/ edr Lie ad huessa/ Og þa Eggen a Lieunum/ Graftoolunu̅/ Auxu̅ og Plogiarnum var sliof orden/ og Oddarner. Nu sem sa Dagur kom ad þr skylldu beriast/ þa fanst huerke Suerd nie Spiot medal alls þss Folks sem var mz Saul og Jonathas/ vtan Saul/ z hn̄s Son hafde Vopn. Og Her Philisteis for vt fram̄ hia Michmas. — Jud. 2.

XIIII.

A

Ad bar til eiñ Dag/ ad Jonathas son Saul sagde til Skialldsueins sijns/ Kom/ førum hier yfer vm/ til Herbwda þeirra Philisteis/ sm̄ eru þar hinumeigen/ Enn þetta sagde hn̄ ecke sijnum Fødur. Enn Saul var staddr vid ystu ualfu Gibea/ vnder/ einu Granatatrie/ huert ed stod i Forstadnum/ z þ Folk sem var hia hm̄/ var sex Hundrut Mans ad tølu. Eñ a þeim tijma var Ahia sonur Ahitob/ broder Jcabod/ Sonar Phineas/ sonar Eli/ DROTTJNS Kiennemadur i Silo/ og bar Lijfkyrtilinn. Folked visse og eige helldr/ ad Jonathas var geingiñ i burt — Ahia Supra 4.

Eñ i þeim stad sem ad Vegurinn lꝏ þar Jonathas gieck yfer vm til Herbwda Philisteis var Einstijge vpp ad ganga/ millum tueggia Hamra/ eirn var þessumeigen/ annar hinumeigen/ annar hiet Bozez/ annar hiet Senne/ Añar la fyrer nordan Michmas/ eñ añar sudur i mote Gaba. Þa sagde Jonathas til sijns Skialldsueins/ Førum hier yfer vm til Herbwda þeirra oumskornu/ Ma vel skie ad DROTTIN vtriette nockud fyrer ockar Hendr. Þuiat þad er Gude ecke vm Megn ad hialpa suo fyrer fꝏ sem marga. Hn̄s Skialldsueirn suarade honum/ Giør huad þier byr i Hiarta/ Far! Sia/ eg er mz þier suo sem þitt Hiarta vill. — Jonaths Tru

B

Jonathas suarade/ Nu vel/ þa vid komu̅ yfer vm til Folksins/ z þr sia ockr/ Ef þr þa seigia suo/ Verid kyrrer þar til vier komum til ydar/ Þa skulu vid vera kyrrer / og fara ecke vpp til þeirra. Eñ ef þeir seigia suo/ Komed hingad til vor/ Þa skulu vid fara vpp til þeirra/ Og høfum þad a marke/ ad þa hefur DROTTIN giefed þa i ockar hendur/ Og þad skulu vid hafa ad marke

Nu sem þeir komu i augsyn Philisteis Herbwda/ þa søgdu Philistei/ Sia/ þar eru Ebrei nu vtkomner af sijnum Holum/ þar þeir hafa falist. Og þeir vr Herbwdunu̅ tøludu til Jonathas z hn̄s Skialldsueins z søgdu/ Komid vpp hingad til vor/ so viliu̅ vier læra ydr þ. Þa sagde Jonathas til sijns Skialldsueins/ Far epter mier/ DROTTIN hefur giefed þa i Jsraelis

raels Hendur. Og Jonathas klifrade vpp epter a hondum og Footum/ ꝛ hn̄s Skialldsueinn
epter honum.
Þa fiellu þeir fyrer Jonatha/ ꝛ hn̄s Skialldsueirn vo jafnan epter honum. So ad i þui fyr
Jonathas felller Philisteos
sta slage sm̄ Jonathas og hn̄s Skialldsueirn veittu/ felldu þeir Tuttugu Men̄/ so sem a hæl
fu Akurs Rwme sem tueir Vxar kunna ad eria a Deige. Og skielkur kom yfer Herbwder-
nar vm Akrana/ og yfer allt Folked i Herbwdunum/ og yfer Rænsflockenn/ suo ad
Jorden skalf/ Þuiad sa skielkur var af Gude. Vardhallds menn Saul i Gibea BenJamin C
sau þetta/ at Herin̄ flyde/ ꝛ tuistradist i sundur/ ogridladist hingad og þangad.
Þa sagde Saul til sin̄a Man̄a/ sm̄ voru mz honum/ Telied ꝛ hygged ad huer þar er i burt
geingin̄ fra oss. Og sem þeir hugdu ad/ Sia/ þa var Jonathas og han̄s Skialldsuein̄ ecke
þar. Þa sagde Saul til Ahia/ Lættu hingat Gudz Ørk (þuiad hun var þan̄ tijma hia Js-
raels son̄) En̄ þa at Saul var ad tala þta vid Kien̄eman̄in̄/ þa heyrdist mikill gnyr af hlau-
pe til Herbwda þeirra Philistinorum. Og Saul sagde til Kien̄eman̄sins/ Læt þijna Hond
af. Og Saul kallade/ og allur sa Herin̄ sem med honum var/ og þeir komu til Bardag-
ans/ og sia þu/ ad þa var huers eins Suerd i mot odrum/ og þar vard eitt miked Nark.
Philistei falla fyrer Jsrael
Enn þeir Ebrei sem fyrr voru hia Philisteis/ og vpphofdu farit mz þeim i Herbwdernar
vm krijng/ þeir gæfu sig til Jsrael sem ad voru mz Saul og Jonathan. Og aller Jsraelis
menn sem sig hofdu huled a Fiallenu Ephraim/ þa þeir heyrdu ad Philistei flydu/ gæfu þeir
sig til at reka Flootan̄ mz odrum. Og so hialpade Gud Jsrael a þessum tijma/ ꝛ Bardag- D
en̄ hiellst allt til BethAuen.
Enn sem Jsraelis men̄ voru mædder ordner a þeim Deige/ þa særde Saul Folked/ og sag-
de/ Bøluadr sie sa Madr sem nockut etur til þessa Kuelldz/ suo at eg fae hefnt mijn a mijnum
Ouinum. Og eingin̄ æt þar nockud af ollu Folkenu. Og ē allt Landz folked kom i nockurn
Skog/ þa var þar nogt Hunangs a Morkinne. Og sem Folked gieck i Skogen̄/ Sia/ þa
rann Hunanged/ Enn eingenn Madur þorde ad drepa sinne Hende þad/ og bera ad sijnum
Mun̄e/ Þuiat Folked ottadest Kongsin̄s Eid.

Enn Jonathas hafde ecke heyrt þessa Særing sem hn̄s Fader særde Folked/ Og han̄ riette
vt sinn Staf sem hn̄ hafde j sinne Hende/ og drap endanum j Hunanged/ og bar ad Munne
sier/ Þa vpplystust hn̄s Augu. Þa suarade eirn af Folkenu og sagde/ Þin̄ Fader soor fyrer
Folkenu/ og sagde/ Bøluadr vere huer sa Madr sem ad etur nockut a þessum Deige/ Og Folk-
ed vard vanmegna. Þa sagde Jonathas/ Minn Fader hefur sturlad Landed/ Siaed huersu
mijn Augu vpplystust/ sokum þess ad eg smackade lijted af þessu Hunange. Mz þui at Folk E
ed mætte ecke eta i Dag af Herfange sem þad fan̄ epter sijnum Ouinum/ Þui hefur ecke þe-
tta slag ordid stærra þeim Philisteis. Og þeir slou þa Philisteos a þm sama Deige fra Mi-
chmas og allt til Aialon. Og allur Herinn var miog mæddur.
Og Folked sneristt ad Herfangenu/ ꝛ toku Vxa ꝛ Saude og Kalfa/ og slætrudu a Jordu
Hier syndgast Folked a mote Drottne
og ætu hrætt mz Blode. Þetta spurde Saul/ Sia/ Folked syndgast fyr' DROTTNI ad
þat etur med Blode. Þa sagde Saul/ Þier hafid jlla giort/ vellted einum storum
Deut. 12.
Steine hingad til mijn. Og Saul sagde framar meir/ Skipted ydur a mille Folksins/ og
Leuity 7. 10.
seigit þui/ ad huer vm sig fære sijn Naut og Saude hingad til mijn/ og sæfe þad hier/ suo þier
meiged eta þad/ og syndgast ecke meir i mote DROTTNI ad eta med Blode. Og
allt Folked færde huer vm sig sin̄ Vxa med sinne eigin hende til hn̄s vm Nottena/ og slætrudu
þui þar. Og Saul bygde DROTTNI eitt Alltare/ þat er þat fyrsta Alltare sem han̄
vppbygde DROTTNI.
Saul bygger Alltare Drottne
Og Saul sagde/ Lætum oss fara ofan epter þeim Philisteum i Nott/ og rænum þa og slæ F
um allt þar til ad lios Dagur er/ so vier lætum onguan̄ af þeim komast vndan. Folked sua-
rade/ Gior allt huad þig lyster. Enn Kiennemadurin̄ sagde/ Forū hingad til Gudz/ og spyr-
jum hn̄ ræda. Og Saul spurde Gud/ Skal eg fara ofan epter þeim Philisteis/ og villt þu
giefa þa i Jsraels Hendur? Enn Saul fieck eckert andsuar a þeim tijma. Þa sagde Saul/
Kalled allt Folked hingad/ ransaked og reyned mz huerium su Synd er a þessum tijma. Þui
suo san̄arliga sem DROTTIN Jsraelis frelsare lifer/ þo þad sie minn son Jonathas/
þa skal hn̄ deyia/ Og eingin̄ gaf honum andsuar af ollu Folke.
Og hn̄ sagde til alls Jsraelis/ Skiptist þier j eirn stad/ enn eg og minn son Jonathas vil-
tum vera hier odrumeigen̄. Folked suarade/ Gior huad þier lijkar. Sijdan sagde Saul til

DROTTINS Israelis Gudz/Lat koma vpp hid riettа. Þa fiell hlutur yfer Saul z Jonathan/ eñ Folked gieck vndan. Þa sagde Saul/Hluted nu a mille mijñ og mijns sonar Jonathas. Enn sem þad var giort/þa fiell hluturiñ yfer Jonathan. Og Saul sagde til Jonathas/Seig mier/ huad hefur þu giort? Jonathas kunngiorde honum þad/og sagde/ Eg bergde a litlu Hunange/mz þui Kefle sem eg hafde i mine hende/Og sia/þar fyrer ma eg deyia.

Þa sagde Saul/Gud giøre mier þad og þat Jonathas/þu hlytur vissuliga ad deyia. Eñ Folked sagde til Saul/ Skal Jonathas deyia/ sem at giort hefur suo stora Hialp i Israel? Langt sie fiærre þui/Suo sannarliga s DROTTIN lifer/skal ecke eitt Har falla af hans
G Høfde a Jørd/Þuiad Gud hefur verkad fyrer hañ i Dag. Suo frelsade Folked Jonathan ad hñ hiellt sijnu Lijfe. Epter þad for Saul vpp aptur fra þeim Philisteis/eñ þeir Philistei foru til sinna Heimila.

Enn sem Saul hafde stadfest Rijke sitt yfer Israel/heriade hñ i mote øllum sijnum Ouinum/allt vm kring/i mote Moabitis/i mot Amoriter/i mot Edomitum/ i mot Kongenum af Zoba/i mot þeim Philisteis/Og huert hñ snere sier þa refsade hñ þeim/ Og hñ safnade Her ad sier/og slo Amalech/og frelsade Israel af allra þeirra Hende sem þeim þreyngdu. Saul hafde goda Luckua medan hñ var Gudhræddur

Þesser eru syner Saul/Jonathan/Isui/og Malchisua/z hañs tuær Dætur hietu so/su hin Frumgetna Merob/su en yngsta Michol. Og Kuiña Saul hiet Abinoam/dotter Ahimaas. Eñ hañs Hershofdinge hiet Abner son Ner/huer ed var Fødurbrodr Saul. Kis var Fadr Saul og Ner Fader Abner sonur Abiel. Sauls ætt-kuijsl

Þar var hinn meste Ofridur med Saul og Philisteis/so leinge sem Saul lifde. Og huar sem Saul sa eirn sterkann og godañ strijds Mann/þann tok hñ til sijn.

XV.

Gud bydur Saul ad sla og foreyda Amalech

A
OG Samuel sagde Saul/DROTTIN sende mig ad eg skyllda smyria þig til Kongs yfer hañs Folk Israel. Þar fyrer heyr nu Rødd Orda DROTTINS. Suo seiger DROTTIN Allsheriar/ Eg hefe minst a þad s Amalech giorde Israel/og huersu hñ stod i vege fyrer Israel/þa þeir foru af Egiptalande. So far nu þangad/ og sla i Hel þa Amalechiter/ og foreyd þm med øllu þui sem þm tilheyrer. Þyrm þm ecke/ helldr sla þu i Hel bæde Menn og Kuinnur/Børn z Briostmylkinga/Naut og Saude/Asna og Vlfallda. Exod. 17. Deut. 25. Num. 24.

Þetta kungiørde Saul Folkenu/ og hñ skorade Manntal i Telaim/ og hafde hñ þa tuo Hundrud Þusund fotgongulids/ og tiu Þusund Mañs af Juda. Og þegar sem Saul kom
B til Borgar Amalechitarum/þa sette hñ Launsáter hia einum Fosse/z giørde bod þeim Keniter/ og liet seigia þeim/ Farid og vijked hiedan/ og buist i burt fra þeim Amalechiter/ so eg fordiarfe ydur ecke mz þeim/ Þui þier giordud Myskunar verk vid Israel / þa þeir ferdudust af Egiptalande. Suo fluttust Keniter i burt fra Amalech.

Þa slo Saul Amalechiter/fra Heuila z allt til Sur/sm liggr i Egiptalāde. Og tok hondum Agag Kong Amalechiter lifanda/enn foreyddu øllu Folke mz Suerds eggium. Agag Enn Saul og Folked þyrmde Agag/og øllu feitu Alefie af Nautum og Saudum og Lømbum/og øllu þui sem fagurt var/og villdu ecke foreyda þui/Eñ huad slæmt var og afleitt/þ drapu þr gioruallt. Synd Sauls yfertrodsla Gudz Bods

C Þa skiede Ord DROTTINS til Samuel/ og sagde/ Ofgiort hef eg þad/ad eg setta Saul til Kongs/Þui hñ hefur fyrelited mig/og ecke giort epter mijnum Ordum. Vid þtta vard Samuel reidur/z kallade til DROTTINS alla þa Nott/Og Samuel tok sig vpp þegar lyste/ad fara til fundar vid Saul a þeim Morne. Honum vard þa vnderuijsad/ad Saul være komiñ til Carmel/og hafde vppsett þar eitt Sigurmerke/ z være komiñ a ferd ofan til Gilgal.

Enn sem Samuel fañ Saul/sagde Saul til hañs/ Blessadur siert þu DROTTNI/ eg hefe framed og fyllt Ord DROTTINS. Samuel suarade/Huad mun þa þyda sa Jarmur Sauda sem eg heyre fyrer mijnum Eyrum / og suo Baul þeirra Nauta sem eg heyre?
D Saul suarade/Þeir hafa rekit þetta af Lande Amalech/Þui Folkit þyrmde þui enu villdasta af Nau-

af Nautum og Saudum/ ad fornfæra þad DROTTNI Gude þijnum/ Enn øllu ødru
høfum vier foreytt

Samuel suarade Saul/ Læt mig seigia þier/ huad DROTTIN hefur talad vid mig a
þessare Nott. Hñ sagde/ Seig fram. Samuel suarade/ Er ecke so/ þa þu vart auduirdeligr
fyrer þijnū Augū/ þa sette hñ þig til Høfdingia a medal Jsraelis Kynkuijsla/ ⁊ DROTT-
JN smurde þig til Kongs yfer Jsrael? Og DROTTJN sende þig þañ veg ⁊ sagde/ Far
þu ⁊ drep glæpafullt Folk Amalech/ ⁊ heria þu a þa/ þar til þu hefur afmæd þa. Þui hlyd-
der þu ecke Raust DROTTJNS? Helldur snerer þu þier til Herfangsins/ og giørder
jllt i Auglite DROTTJNS.

Supra 9. 10. 13. Osee 6. Math. 9.

Saul suarade Samuel/ Eg hlydda Raust DROTTJNS/ og eg for þangat sm̄ DR- E
OTTJN sende mig/ og eg færda hingad Agag/ Amalechita Kong/ og eg foreyd-
de Amalech/ Enn Folked tok Herfanged/ Naut og Saude/ þad sem best var medal þess bañ-
færda til ad offra DROTTNI þijnum Gude i Gilgal. Samuel sagde/ Atlar þu at DR-
OTTJN hafe lyst a Offre og Breñefornum/ suo sem a hlydne Orda DROTTJNS?
Sia/ Hlydne er betre eñ Offur/ og gaumgiæfne betre eñ Feitleike Hrwtaña. Eñ Ohlydne er
Galldra glæpur/ og ad vera þuerbrotiñ er Skwrgoda bloot/ og Afguda Dyrkan. Og søkū
þess ad þu hefur i burt kastad Orde DROTTJNS/ þa hefur hñ ⁊ suo burtkastad þier/ so
þu skallt ecke Kongr vera

Þa sagde Saul til Samuel/ Misgiort hefe eg/ ad eg hefe afrækt Guds Bod ⁊ þijn Ord/
Þui eg ottadist Folked/ ⁊ hlydde þess Raust. Fyrergief mier nu þessa Synd/ ⁊ snu aptur mz F
mier/ ad eg til bidie DROTTJN. Samuel sagde til Saul/ Eige fer eg mz þier/ þuiat

Saul burtsnarast þra Gude

þu hefur kastad fra þier Gudz Orde/ so hefur ⁊ DROTTJN burt kastad þier at þu skallt
ecke vera Kongr yfer Jsrael. Eñ sem Samuel snere sier/ ⁊ villde gāga i burt/ þa greip Saul
i Skickiu laf hñs/ so ad Fated rifnade. Þa sagde Samuel til hñs/ So hefur DROTTJN
rifid j Dag Jsraels Kōgs Rijke fra þier/ og gefed þijnum Naunga þat/ sa sm̄ betre er eñ þu.
Enn Jsraels Sigurvegare lygur ecke/ og þat a angrar hñ ecke/ Þui hñ er ecke eirn Madr/
suo hañ kunne nockut ofgiørt ad hafa.

a (Angrar) Gudz Orde skulu menn ecke breyta nie þorþ betra þ/ þ will ei læta wm breyta sier

Saul sagde/ Eg hefe syndgast/ Eñ veit mier nu Vegsemd fyrer Olldungum mijns Folks
og fyrer Jsrael/ og far mz mier/ at eg tilbidie DROTTJN þiñ Gud. Þa snere Samuel G
aptur/ og for mz Saul/ suo at hñ dyrkade DROTTJN

Agag

Þa sagde Samuel/ Leidit Agag Amalechs Kōg hingat til mijn. Og Agag gieck diarf-
liga fyrer hñ/ og sagde/ Suo skal vtdrijfa Daudans Beiskleika. Samuel sagde/ So sm̄ þitt
Suerd hefur rænt margar Kuinnur sijnum Børnum/ Suo skal þijn Moder rænast sijnu bar
ne a medal Kuennaña. Suo hio Samuel Agag sundur i stycke fyrer DROTTNE i
Gilgal.

Og epter þetta ferdadist Samuel til Ramath. Eñ Saul for heim til sijns Hwss i Gi-
beaSaul. Og epter þetta saust þeir ecke Samuel og Saul/ allt til þeirra dauda dags. Eñ
þo syrgde Samuel Saul/ þui þat angrade DROTTJN/ at hñ hafde sett Saul til Kongs
yfer Jsrael.

XVI.

Gud sender Samuel ad smyria Dauid til Kongs Act. 13.

Pter þetta sagde DROTTEN til Samuel/ Huersu leinge villt þu syta A
Saul/ huerium ad eg hefe i burt kastad/ ad hñ sie ecke Kongur yfer Jsrael?
Fyll þitt Horn mz Vidsmiør/ og far af stad/ eg vil senda þig til Jsai huer
ad byr i Bethlehem/ Þui eg hefe sied mier fyrer eirn Kong/ a medal hñs so-
na. Samuel suarade/ Huert skal eg fara? Ef Saul spyr þat/ þa slær hañ
mig i Hel. DROTTJN sagde/ Tak þier eirn Kalf af Hiørduñe/ ⁊ seig
suo/ Eg er komiñ ad fornfæra DROTTNI. Og þu skallt bioda Jsai til Offursins/
Sijdan vil eg vijsa þier huad þu skallt giøra/ ad þu smyrier mier þañ sm̄ eg seige þier.

Samuel giørde sem DROTTJN baud honum/ og kom til Bethlehem. Og Olldun-
gū Stadarins hnyckte vid/ ⁊ þr geingu vt i mote honū/ ⁊ søgdu/ Kiemr þu mz Fride til vor?
Hñ sagdi/ Ja/ eg em komiñ ad færa Forner DROTTNI/ Helged ydur ⁊ komed mz mier
til Offurs. Og hñ helgadi Jsai ⁊ hñs syne/ ⁊ baud þm til Offursins.

Þa þeir komu nu jñ/ þa horfde hann a Eliab/ og huxade mz sier/ Mun þesse vera sa hinn B
Smurde

Smurde DROTTINS. Enn DROTTIN sagde til Samuel/ Vird þu ecke væn-
leik hn̄s nie Lijkams Vøxt/eg hefe burt kastad honum/ Þui ei dæme eg epter Manna Aug-
syn/ Madurinn sier þat sem fyrer Augunum er/ en̄ DROTTIN alijtur Hiartad. Þa ka-
llade Jesse Abinadab/ ⁊ liet hn̄ koma fram̄ fyrer Samuel. Og hn̄ sagde/ Eige hefur DRO-
TTIN þen̄ann vtualed. Þa liet Jesse Sam̄a ganga fram̄. Enn Samuel sagde/Ei-
ge hefur DROTTIN helldur vtualed þennan̄. Epter þad leidde Jesse sijna siø sonu fram̄
fyrer Samuel. Enn hn̄ sagde/Onguan̄ þessara þa hefur DROTTIN vtualed.

Gud hn̄ alijtur Hiartad
Act. 10.
1. Para. 2.

Þa sagde Samuel til Jesse/Eru nu framkomner aller þijner syner? Hn̄ suarade/Er en̄
epter sa minste/og sia/han̄ giæter Sauda. Þa sagde Samuel til Jesse/ Send þu skiott
og lattu sækia han̄/ þuiad vier setiunst ecke fyrr nidur enn han̄ kiemur hingad. Þa sende
hn̄ og liet sækia hn̄/Og hn̄ var raudleitur/fagureygdr og frijdur synum. Þa sagde DROT
C TIN/Statt vpp og smyr hn̄/þuiad hn̄ er sa s̄ eg hefe vtualed. Þa tok Samuel sitt Vid-
smiørs horn/og smurde hn̄/ mitt a millum sin̄a Brædra. Og Ande DROTTINS grei-
ddist yfer Dauid/fra þm Deige og þadan i fra. En̄ Samuel tok sig vpp/ ⁊ kom til Ramath.

Dauid til Kongs smurdur

En̄ Ande DROTTen̄s huarf fra Saul/ ⁊ jllur Ande fra DROTTNI sturlade hn̄.
Þa søgdu Þienarar Saul til hn̄s/Sia/ eirn jllur Ande fra Gude sturlar þig miøg. Þar
fyrer seige Herran̄ vor til sinna Þienara þeirra sm̄ standa fyrer honum/at þeir leite vpp þan̄
Mann sem vel kan̄ ad sla Hørpu/Suo ad nær sa hinn jlle Ande Gudz kiemur yfer þig/ad
hn̄ leike þa Hørpuna mz sinne Hende/ so þat meige lietta þijnu Meine. Þa sagde Saul
til sin̄a Þienara/Fared og leited ad þeim Manne/sem vel kan̄ ad leika a Hliodfærastreinge/
og leidit hn̄ til mijn.

Jllur Ande æser Saul

D Þa suarade eirn af Sueinunum/og sagde til hn̄s/Sia/eg hefe sied eirn son þess̄ Manns
sem ad heiter Jesse/ ⁊ byr i Bethlehem/hn̄ kan̄ vel Hørpu ad leika/hn̄ er sterkur Madr/ vijg
kiænn/og vænn Madr/og vel ad sier vm alla hlute/og DROTTIN er mz honum. Þa
sende Saul bod til Jesse/og liet seigia honum/Send þinn son Dauid til mijn/þan̄ sm̄ Hiar-
dar giæter. Þa tok Jesse eirn Asna/og lagde vpp a hn̄ Braud og eina Fløsku Vijns/og eitt
Kid/og sende þad Saul mz sijnum syne Dauid. Og suo kom Dauid til Saul/og þionade
honum/Og hn̄ hafde hn̄ miøg kiæran̄/ ⁊ giørde hn̄ ad sinum Skialldsueine
Og Saul sende bod til Jesse/og liet seigia honum/Leyfdu Dauid at vera hia mier/ þuiad
hn̄ hefur funded Nad fyrer mijnum Augum. En̄ þa Gudz Ande kom nu yfer Saul/þa tok
Dauid sijna Hørpu/og liek mz sinne Hende/þa endurlifnade Saul/ suo ad honum batnade/
og sa jllur Ande flyde fra honum.

Dauid verdur Skialldsueirn Saul Kongs

XVII.

A Philistei draga nu Her saman til Bardaga ⁊ søfnudust saman i Socho/i Lan̄-
de Juda/og settu sijnar Herbwder millum Socho og Aseka/ vid Landz enda
Damem. Enn Saul og Jsraelis menn komu saman/og settu sijnar Herbw-
der i Eikedal/og biuggust til Bardaga a mote Philisteis. Enn Philistei toku
sier stødu ødrumeigen a eirne Hæd/og þeir Jsraelite ødrumeigen a an̄are hæd
inne/so ad eitt Dalverpe var a mille þra.
Þa gieck fram̄ af Herbwdum Philisteis ein̄ Rise/han̄ hiet Goliath(⁊ var) af Gath han̄
var sex Alna haar ⁊ þuerar hn̄dar betur/Hn̄ hafde Eirhialm a høfde/ ⁊ Spangabryniu haf
de hn̄ so þūga/ad hū vo fim̄ hūdrud Siclos/ Brynhosr hafde hn̄ af Eire a beinū/ ⁊ Eirskiølld
a Herdū/Og hn̄s Spiotskapt var s̄ Vefiarrifr/ ⁊ Jarned hn̄s Spiots vo sex Hūdrut Siclos
jarns/Og hn̄s Skialldsuein̄ gieck fyrer honum.
Og hn̄ stod vid/og hropade a Jsraels Herlid/ ⁊ sagde til þra/Þui eru þier vtfarner/ad bw
ast til Bardaga? Er eg ecke eirn Philisteus/ en̄ þier Þionar Saul/ Vtueled eirn af øllū
ydur/og lated hn̄ koma hingad til mijn/Ef hn̄ gietur barist vid mig/ og yferun̄ed mig/ so sku-
lum vier vera ydrer Þienarar. En̄ ef eg giet yferun̄ed hn̄/ ⁊ fellt hn̄/þa skulu þier vera vorer
Þrælar/og þiona oss. Og þesse Philisteus sagde/A þessum Deige hef eg hædeliga talad vid
B Jsraels Her/ Lated mig fa þann Mann/ad han̄ gange a Holm vid mig. Nu sem Saul/
⁊ allur Jsraels Lydr heyrde þssa Philistei Ord/þa bløskrade þeim/ ⁊ þr vrdu miøg hrædder.

Goliath Rise
Goliat talar hædeliga wid Jsraelis Her

Dauid var eins Mañs son af Ephratha af Bethlehem i Juda/sem hiet Jesse/hñ hafde
atta sonu/og var gamall a døgum Saul/og vel alldradur a millum annara Mañа. Og
Dauids Brædur peir þrÿr stæstu z ellstu syner Jesse voru i Nerfør mz Saul/sa ellste hiet Eliab/añar Abi Na
dab/enn þridie Sama/Enn Dauid var yngstur. Eñ þesser þrÿr ener ellstu foru i Stríd
mz Saul/þa for Dauid heim aptur til sijns Fødurs fra Saul/og giætte Niardar sijns Fø
durs i Bethlehem. Eñ þesse Philisteus gieck frañ bæde Kuelld og Morna/z baud sig frañ
i fioruttige Daga.

Eñ Jesse sagde til sijns sonar Dauidz/Miñ son/ tak fyrer þina brædr eitt Epha Byggs/
z þsse tiu Braud/z far sem skiotast til þiña Brædra/þar þeir eru i Nernum/z þessa tiu feska
Osta/ og ber þa til Nøfuds mañsins/ og verd vijs vm þijna Brædur/huad þeim lijdur/ og
giør huad þeir bifala þier. Enn Saul og aller Israels menn voru i Eikedal/og børdust vid
Philisteis.

A þeim næsta deige þar epter/reis Dauid sneñа vpp/og fieck Mañ til ad giæta Niardar/ E
og gieck sinn veg/z bar þad sem hñs Fader Jesse hafde boded honum/og kom ad Vagnborg
inne. Þa var Nerfolked vtdreiged/og komed i sijn Nerklæde/ og æpte Neroop/ Þuiad Israel
Nafde fylkt sijnu Lide/ þeir Philistei voru og bwner til Bardaga a mote Israel.

Dauid liet j geymslu þ hñ bar/hia þeim sem Fansen geymde/z rañ frañ til Nersins/ fañ
sijna Brædur/og heilsade þeim. Og sem hñ var ad tala vid þa/ Sia þu/i þui kom frañ sa
Rise/sem hiet Goliat Philisteus/af Gath/hñ gieck frañ fyrer Ner Philistinorum/og taladi
so sem fyrr/Og Dauid heyrde þat.

Enn huer Madur i Israel/þa hñ leit þennañ Mann/ flyde huer vm sig fyrer honum/og
myklum Otta slo yfer alla. Og huer sagde til añars/ huort sæstu þeñañ mañ framganga?
Þuiad hñ er komiñ ad tala Nædung til Israel. Og huer sem hñ feller þañ vill Kongurinn
sæma myklum Audæfum/og giefa honum sijna Dottur/ hñ vill og giora friælst hñs Fødurs
hws af øllũ Þyngslum. Þa sagde Dauid til þeirra Mañа sem stodu hia honũ/ Nuad skal
sa fa sem yfer vinnur þeñann Philisteum/og burt tekur þetta Brixle af Israel? Þui huør
er þesse hinn Oumskorne Philisteus/sem suo brixlar þeim lifande Gudz Ner? Þa andsuar
ade Folked Dauid so s̃ adur/ Þuilijkt skal sa fa sem feller þeña Mañ.

Enn sem hñs ellste Broder Eliab heyrde huad hñ talade vid Meñena/vard hañ reidur vid D
Dauid/z sagde/Þui komst þu hingad? z huar fyr' skildist þu vid þa fa eina Saude geym
slulausa i Eydemørkinne? Þecke eg Drambseme þijna og Illsku Niarta þijns/Þu ert hin
gad komiñ ad sia Bardagañ. Dauid suarade/Nuad hefe eg nu giort annad eñ þat s̃m mier
hefur verid bifalad? Og hñ snere fra honum til añars/og talade sømu Ord sem fyrr. Eñ
Folked suarade hm̃ so s̃m adr.

Enn sem Folkid heyrde þesse Ord sem Dauid sagde/þa kunngiørdu þeir þad Saul. Og
Tru Dauidz hñ liet kalla a hñ. Og Dauid sagde til Saul/Einskis Mañs Niarta þarf ad skielfast þess
vegna. Þinn Þienare skal fara z beriast vid þeñañ Philisteum. Þa sagde Saul til Da
uids/Eige gietur þu farit i mote þessũ Philisteo/ad beriast vid hañ/ Þui þu ert eiñ smasueiñ/
eñ hñ er Bardagamadr fra sijnum barndome.

Dauid vañ a Leone og Biarndyre Dauid sagde til Saul/þiñ Þienare giætte Niardar Fødur sijns/og þar kom eitt Leon og
eirn Biørn/og tok eiñ Saud i burt fra Niørdinne. Og eg rañ epter honum/ og slo hañ/og
eg frelsade so Saudiñ af hñs Muñe. Enn sem hñ reiste sig vpp i mote mier/þa greip eg hñ
† Skiegg og tok eg i hñs † Kampa/og slo eg hñ suo i hel/Suo hefur þinn Þienare dreped bæde Leon
og Biarndyr. So mun og verda þesse Oumskorne Philisteus so sem eirn af þeim. Þui hñ
hefur lastad lifanda Gudz Ner. Og Dauid sagde/Sa DROTTEN s̃m frelsade mig fra
Leonenu og Birnenum/hñ mun frelsa mig fra þessum Philisteo.

Þa sagdi Saul vid Dauid/Far þu/DROTTIN sie mz þier. Og Saul færde Dauid E
i sijn Klæde/og sette Eirhialm a hñs Nøfud/og færde hañ j eina Bryniu. Og Dauid gyrte
Suerde yfer siin Klæde/og tok til ad ganga/þui hñ hafde allrei reynt þat fyrr. Þa sagde
Dauid til Saul/Eige kañ eg ad ganga so/þui eg hefe eige þar vana til/z hñ lagde Nerklæ
den af sier. Og hñ tok sinn Staf i Nønd/z vtualde sier s̃m slietta Steina af einum Lækiar
farueg/og kastade þeim i sijna Fiærtøsku/og i skreppu sijna/og tok Stafsløngu i Nønd sier/
og gieck suo i mote þessum Philisteo. Goliat gieck frañ/ og for i mot Dauid/z hñs Skialld
sueirn gieck vndan honum.

Eñ s̃m Goliat gietur ad lijta vid/ og sier Dauid/forsmar hñ hñ/Þui Dauid var eiñ smæ
sueiñ

suein̄/raudleitur og fagur i Andlite. Og Philisteus sagde til Dauidz/ Huert em eg Hundur
ad þu kiem̄ mz eirn Staf i mote mier? Og hñ bøluade Dauid i sijnū Godū/ ⁊ sagde til hn̄s/ Dauids
Kom til mijn/eg skal þitt Holld giefa Fuglū Loptsins ⁊ Dyrū Jardar. Eñ Dauid suarade/ Travst og
F Þu kiem̄ i mote mier mz Súd Spiot ⁊ Skiølld/Eñ eg kiem i mote þier i DROTTINS Tru
Zebaoths Nafne/huer ad er Gud Israels Hers/þañ þu hefur spottad. A þessum Deige
mun DROTTIN giefa þig i mijna Hønd/Suo ad eg skal fella þig/og taka þitt Høfud
af þier/og gefa i Dag Likame Philisteis Hers/Fuglum Loptsins/og Hrækuikindum Jardar
Suo ad øll Lønd vite/ad Israel hefur eirn Gud/Og allur þesse Almuge skule fa ad vita/ad
Hialp DROTTINS er ecke komen vnder Suerde og Spiote/Þuiad Bardagiñ er DR-
OTTENS/og hñ mun giefa ydur i vorar Hendur.

Enn sem Goliath stod vpp/ gieck hañ fram̄/og ætlade ad Dauid. Dauid skundade og
rann fra Hernum i mot Goliath. Og greip Stein vr Tøsku sinne/sleyngde sijdan /og hæf-
de beint framan i Enned a Philisteo/suo ad Steinen feste j hañs Enne/ enn Goliath fiell a- Ecle. 47.
fram̄ til Jardar. Suo sigrade Dauid þeñañ Philisteum mz Slaungu ⁊ Steine/ ⁊ slo hñ i Dauid yfer
hel. Enn þui ad Dauid hafde eckert Suerd i Hende/þa hliop hañ ad Goliath og tok hañs wann Goliath
Suerd/og rykte þui vr Balenu/og drap hñ/og hio af honum Høfuded. og drap hñ

Enn þegar ad Philistei sau þad ad þeirra sterkaste Kappe var falleñ/ løgdu þeir a flo- Psal. 78.
G tta. Eñ Israels meñ ⁊ Juda/toku sig vpp/ æptu Heroop/ ⁊ sottu epter Philisteis/allt þan-
gad til meñ komu i Daliñ/og allt ad Ekrons Portdyrū. Og Philistei fiellu slegner a Veige-
num/allt til Borgarhlida Gad og Ekron. Og Israels syner huurfu aptur af flotta rekstre-
num þeirra Philisteis/og ræntu Herbwder þeirra. Enn Dauid tok Goliaths Høfud/ og
bar þad til Jerusalem/ Enn Vopn hn̄s lagde hñ i Tialldbwd sijna.

I þañ tijma s̄ Saul sa ad Dauid gieck vt a mote þm̄ Philisteo/ sagde hñ til Abner sijns
Hershøfdingia/Huers son er sa Suein̄? Abner suarade/ Suo sannarliga sem þijn Sal
lifer Kong̃/þa veit eg þad ecke. Konguriñ suarade/Far ⁊ spyr ad huers son ad sa Suein̄
sie. Þa Dauid kom nu aptur/og hafde dreped Philisteum/tok Abner hñ/og leidde hñ jñ fy-
rer Saul/enn Dauid hiellt a Goliaths Høfde i sinne hende. Og Saul spurde hñ at/Hùs
son ert þu vnge Suein̄? Dauid suarade/Eg er sonur þijns Þienara Jesse i Bethlehem.

XVIII.

A ℞ sem Dauid hafde endad rædu sijna vid Saul/ þa kueiktist Astar band
i Hiarta Jonathe til Dauidz/ ⁊ Jonathas elskade Dauid sm̄ sitt eiged Hiar
ta. Og a þeim̄ Deige tok Saul Dauid ad sier/og liet hñ ecke koma aptur
i sijns Fedurs Hws

Enn Jonathas og Dauid bundu Sattmal mz sier/Þui hñ elskade hañ Jonathas el-
suo sem sitt Hiarta. Og Jonathas tok sinn Kyrtel af sier/sem sialfur hñ i skar Dauid og
klæddist/og gaf Dauid/þar mz sijna Skickiu/sitt Suerd/ Boga siñ og Bellte. Og Dauid bundur Fielag-
B gieck vt þangad sem Saul sendi hñ/og hegdade sier viturliga/ Og Saul sette hann yfer sitt skap wid hñ
Strijdz folk/ ⁊ hñ var Giedþeckur øllum møñum og Sauls þienørum.

Þat bar at þa hñ var komiñ aptur fra Bardaga Philisteis/ad Kuiñur af øllum Borgū Ecle. 47.
geingu vt i mot Saul Konge/og slou Hringleika mz Saungfærum/mz Hørpum og Gigium
og miskille Glede. Og Kuiñurnar sungu til skiptis/lieku fyrer og søgdu/ Saul vann Si-
gur a Þusund/enn Dauid a tiu Þusundum. Þessu reiddist Saul miøg/og þad mislijkade
honum/og sagde/Þær giefa Dauid tiu Þusund enn mier eina/Huad skortar hñ nema Kong-
C domiñ? Og Saul leit ecke riettum Augum til Dauid/fra þm̄ Deige og ætijd sijdan.

A næsta Deige æste jll̃ Ande Gudz Saul/ ⁊ hñ spaade heima j sijnu Hwse/Eñ Dauid liek
a Hørpu sijna mz hende siñe/s̄ hñ var dagliga van̄. Og Saul hiellt a einu Spiote/ ⁊ skaut
þui til hn̄s/og huxade/Eg vil nista Dauid i giegnum vpp vid Veggiñ. Eñ Dauid veik sier
tuær reisur fra honum. Og Saul var hræddur vid Dauid/Þui Drotteñ var mz honum/eñ
var horfenn fra Saul. Epter þat skickade Saul Dauid fra sier/ og sette hañ Høfdingia
yfer Þusund Meñ/og hñ gieck vt og jñ fyrer Folkenu. Dauid hiellt sig forsialiga / i øllum
sijnum Giørningum/ ⁊ DROTTIN var mz hm̄.

D Og sem Saul sa þat at hañ hegdade sier suo forsialiga/þa hræddist hañ Dauid. Enn
allur

allur Israelis Lydur og Juda elskade Dauid/ þuiad hn̄ gieck vt ꝛ jn̄ fyrer þeim
Og Saul mællte vid Dauid/ Sia/eg vil gipta þier mÿna ellstu Dotter Merob/verku ad eins Raustur/ad heyia Bardaga fyrer Gudz Folk. Saul huxade suo/Ei skal eg leggia
Merob mÿnar hendur a hn̄/helldur skal hn̄ koma i hendur þeirra Philisteis. Enn Dauid suarade Saul/Huer em eg/og huad er mitt Lÿf/og mitt Fødur kyn i Israel/ad eg skule verda Kōgs Mægur? Nu sem sa tÿme kom ad Merob Dotter Saul skyllde giptast Dauid/þa vard hun giefen ødrum Manne/sem hiet Adriel Mehalachiter.
Enn Michol Dotter Saul elskade Dauid. Sem Saul fieck þat at vita/sagde hn̄/Þat E er vel/hn̄ skal fa hen̄ar/so þat verde hm̄ til falls/so at hendꝛ Philistei falle yfer hn̄. Og hn̄ sagde til Dauidz/A þssum Deige skallt þu verda min̄ Mægur ad an̄are min̄e Dottur. Og Saul baud sijnum Þienurum at tala heimugliga vid Dauid/og seigia/Sia þu/Kongurin̄ hefꝛ mykla þocknan a þier/ꝛ aller hn̄s men̄ hafa þig kiæran̄/So verd nu Kongsins Mægꝛ.
Og øll þesse Ord tøludu Kongsins þienarar fyrer Dauidz Eyrum. En̄ Dauid suarade/ Þÿker ydur þad so lÿtels vert at vera Kongsins Magur? Eg em eirn Fatækur og lÿtilshætt- F ar Madur. Þienarar Saul kun̄giørdu Saul aptur Ord Dauids. Enn Saul suarade/ Seiged suo aptur Dauid/ Kongurin̄ girnist ongua Morgungiafu/ vtan hundrad Forhwder af þeim Philisteis/so ad gollden verde Nefnd Kongsins Quinum. Þui Saul huxade at fella suo Dauid/ fyrer høndum Philisteis. Þesse Ord Saul fluttu hn̄s Þienarar til Eyrna Dauid. Og Dauid lykade þetta vel/at verda Mægur Kongsins. G
Og fyrer akuedin̄ tÿma/bio Dauid sig/ꝛ slo af Philisteis tuo Hundrud Man̄s. Og Dauid bar mꝫ sier Forhwdernar/ ꝛ talde þær fram̄ fyrer Konge/so at hn̄ yrde Magꝛ Kōgs. Þa gaf Saul hm̄ Michol sijna dotter til Eigenkuin̄u. En̄ Saul sa ꝛ merkte at DROTten̄ var
Michol Kuin̄a Dauid med Dauid. Og Michol Dotter Saul elskade Dauid. Þa ottadist Saul en̄ meir Dauid ꝛ fieck þa fiandskap til hn̄s alla sijna Daga. Og þa Philistei Høfdingiar heriudu a Israel/ þa var Dauid forsialare en̄ aller Þienarar Saul/ nær sm̄ þr ættu vt ad fara/so ad hn̄ vard miøg Nafnfrægur.

XIX.

Jonatha varar Dauid wid ENN Saul mællte vid sinn son Jonathan og so alla sijna Þienara/ ꝛ baud A þeim at drepa Dauid. Enn Jonathas elskade Dauid sem sitt eigit Hiarta/ꝛ kun̄giørde hm̄ þetta/ꝛ sagde/ Min̄ Fader Saul stūdar epter ad drepa þig. Þar fyrer giæt þÿn til Morguns/ꝛ fel þig. En̄ eg skal fara vt mꝫ Fødꝛ mÿnum i Mørkena/þar þu ert/ꝛ skal eg tala vid min̄ Fødꝛ vm þig/ og huers eg verd af vÿs skal eg kun̄giøra þier.
Og Jonathas talade vid sin̄ Fødꝛ/ꝛ lagde til hid besta mꝫ Dauid/ꝛ sagde til hn̄s/ Kōgurin̄
Supra 17. giøre ecki þan̄ Glæp a sijnum Þienara Dauid/Þuiad hn̄ hefur eckert misgiort vid þig/helldꝛ eru hn̄s verk þier nytsamlig. Og hn̄ lagde sitt Lÿf i hættu/og slo þan̄ Philisten̄/ꝛ DROTTEN giorde mykla Hialp Israelis Folke. Þetta sastu ꝛ varst gladꝛ vid. Þui villtu þa glæpast a saklausu Blode/at þu villt drepa Dauid an sakar? Saul hlydde Fortølun̄i Jo- B nathas/ꝛ soor(seigiande)/So san̄arliga sem DROTTIN lifer hn̄ skal ecke deyia. Þa kallade Jonathas a Dauid/ꝛ sagde honum øll þesse Ord/og leidde hn̄ jn̄ fyrer Saul /Og hn̄ var fyrer honum sm̄ fyrr.
Saul leitar vid ad byrteþa Dauid Þar hofst en̄ Ofridur/Og Dauid dro vt ad beriast i mot Philisteis/og veitte þeim miked slag/so ad þeir hrucku fyrer honum. Enn jllur Ande af DROTTNI kom yfer Saul/ þar hn̄ sat i sinu Huse/ꝛ hiellt a einu Spiote/En̄ Dauid liek a Hørþu sijna. Og Saul ætlade ad nÿsta Dauid i giegnum vid Veggin̄. Enn hn̄ halladist vndan/og Spioted stod i Veggnum/Enn Dauid flwde/og komst vndan þa sømu Nott.
Michol Psal. 59 Þa sende Saul bod til Dauidz Hwss/ꝛ baud sijnū Mon̄um at giæta han̄s þar þa Nott/ enn strax ad Morne skyllde drepa hn̄. Þetta kun̄giørde Michol Dauid/ꝛ sagde/Ef þu fordar ecke þin̄e Sealu/a þessare Nottu/þa muntu deyia a Morgun. Þa liet Michol hn̄ sijga vt vm eitt Vindauga/so hn̄ gieck burt/flyde og komst vndan. Og Michol tok eitt Man̄lÿkan og lagde i Sængena/og liet eina Geitstøku vnder þess Høfud/ ꝛ hulde þat mꝫ Klædū. Þa sende Saul bod/og skipade at sækia Dauid. Enn hun sagde/Hn̄ er siukur. Enn sende Saul aptur/og skipade þeim at skoda Dauid/og sagde/ Berid hn̄ hingad til mÿn i Sængin̄e/ C

suo hñ sie drepinn. Enn sem sendemenn komu/ Sia/ þa lꝏ Mañlykan i Sænginne/ og Geit-
ar skiñ vnder Høfdenu. Þa sagde Saul til Michol/ Þui hefr þu suiked mig/ ⁊ lꝏtid miñ O
uin i burt koast? Michol suarade Saul/ Hñ sagde vid mig/ Lꝏt mig fara elligar skal eg dre
pa þig.
Dauid flyde nu/ og komst vndan/ og for til fundar vid Samuel i Rama/ ⁊ sagde honū allt
fra huad Saul hafde giørt honum. Og hañ gieck mz Samuel/ og þeir duøldust i Na- *Dauid forð-*
ioth. Og Saul fieck þat at spyria/ Sia/ Dauid er til Naioth i Rama. Þa sende Saul *dast Saul*
D Menn/ at þeir skylldu færa Dauid til hañs. Og þeir fundu Spamañaflocka sem spꝏ-
du/ og Samuel var þeirra tilsionare. Jafnsnart kom Gudz Ande yfer Sendemenn Saul/
suo at þeir spꝏdu mz ødrum. Þa Saul spurde þat/ sende hñ þegar adra meñ/ þeir spꝏdu og
suo. Hñ sende hina þridiu/ ⁊ for a sama hꝏtt/ at þeir spꝏdu eirnen.
Þa for hñ sialfur til Rama/ Eñ sem hñ kom at þeim stora Bruñe/ sem stendr i Seku/ spur
de hñ at og sagde/ Huar eru þeir Samuel og Dauid? Enn honum var sagt/ Sia/ þr eru til
Naioth i Rama. Og hñ gieck til Naioth i Rama. Og Gudz Ande kom og so yfer Saul/ og
hñ gieck fram̄ ⁊ spꝏde/ þar til hñ kom allt til Naioth i Rama. Og hñ kastade af sier Klædū/
⁊ spꝏde fyrer Samuel/ ⁊ fiell fram̄ Nakiñ allañ þañ Dag ⁊ þa Nott mz. Þadan hofst sa
Ords kuidur/ Huort er Saul og a medal Spamaña?

XX.

A DAuid flyde fra Naioth i Rama/ ⁊ for til fundar vid Jonathan/ ⁊ sagde/ Huad *Dauid klag-*
hefe eg giørt? Huad hef eg misbroted? Huert er mitt Rāglæte vid Fødr þiñ? *ar syna Neyd*
ad hñ sꝏker suo epter mynu Lyfe. Enn hñ suarade honum/ Ei mun so vera *fyrer Jonatha*
þu skallt ei deyia. Sia/ miñ Fader giorer þat alldrei/ smatt nie stort/ so ad hñ
seige mier þad ecke ꝏdur/ Þui skyllde Fader minn dylia mig þessa? Þui ma
þetta ecke skie. Þa suor Dauid enn framar/ ⁊ sagde/ Þiñ Fader veit vel/ at
eg hefe fundet Nꝏd fyrer þynu Auglite/ og þui hugsar hñ suo/ Jonathas skal ecke vita þet-
ta/ so hñ hryggist ei vid þat. Suo sannliga sem DROTTIN lifer/ og suo sañliga sem
þyn Sꝏl lifer/ þa er þar ecke fotmꝏl mille myn og Dauda.
Jonathas sagde til Dauids/ Fullgiøra mun eg allt þat sm̄ þitt Hiarta girnist. Dauid
suarade honum/ Sia/ a Morgun er Manadarkoma/ enn eg er þa vanur at sitia til Bordz mz
B Konge/ So leyf mier nu ad felast a Akre/ allt til Kuellds a enum þridia Deige. Enn spyrie
þiñ Fader at mier/ þa suara þu so/ Dauid bad mig leyfis/ ad hann mætte fara sem snarast til
Bethlehem Borgar siñar/ þui hñs øll ætt helldr þar eitt ꝏrligt Natyδar Offr. Ef hñ þa sua
rar/ ad þat sie vel/ þa mun þynum Þion fridt vera. Enn verde Kongurinn reidr/ þa mꝏttu
merkia at þar byr honum illt i sinne. Suo gior nu Myskunar verk a Þion þynum/ þui þu
hefur giørt eiñ Fielagskap vid mig þiñ Þræl i Auglite DROTTINS. Eñ finist nockur
Misgiørningur med mier/ þa Drep þu mig/ Þui huar fyrer villt þu færa mig til þyns Fød-
urs?
Jonathas suarade/ Þat sie langt fra mier/ at ef eg kañ merkia / at minn Fader hyxar *Jonathas en*
C þier nockut illt/ at eg skyllda ecke lꝏta þig vita þad. Dauid mællte/ Huer skal kuñgiøra mier *durnyiar Satt-*
þat/ ef Fader þinn suarar þier þungliga? Jonathas sagde til Dauidz/ Kom/ gøngum vt a *mal vid Dauid*
Akur/ Og þeir bꝏder geingu vt a Akuriñ. Og Jonathas sagde til Dauids/ DROTTIN
Gud Jsraels/ ef eg formerke a mynum Fødr/ a Morgen ⁊ þañ þridia Dag/ at Dauid mune
fridt vera/ og ef eg sende þier ecke bod þar vm/ og ber þ til þinna Eyrna/ þa giøre Gud Jona
the þat og þat. Enn hyxe minn Fader nockud illt at giøra þier/ Þa skal eg ⁊ kuñgiøra þier
þat/ og lꝏta þig fara mz Fride. Og sie DROTTIN med þier/ sem hañ var mz mynum
Fødur. Og hallde eg ecke þetta/ þa giøre einginn Gudz Myskunseme vid mig/ suo leinge s̄
eg life/ og eige helldur þa eg er daudr. Og þa DROTTIN hefur afmꝏd sierhueria Da
uidz Ouine af Landenu/ so tak ecke þyna Myskun fra mynu Hwse æfenliga. So giørde Jo
nathas eitt Sattmal mz Dauids hws (og sagde) krefie DROTTIN þess af Dauids O-
uina hende.
D Og enn sagde Jonathas/ ⁊ sor Dauid/ so elskade hñ hñ/ þui hñ elskade hñ sem syna eigen
Sꝏl. Og Jonathas sagde til hañs/ A Morgun er Natyδ hins nyia Manadar/ þa mū
spurt

spurt verda at þier/ Þui þijn mun saknat verda i burt vr þijnu Sæte/ þar þu ert vanr ad sitia.
Kom ofan hingat sem skiotast a þridia Deige/ ⁊ far einhuerstadar hier/ at fela þig a virkum
deige/ og set þig hia þeim Steine Asel. Suo vil eg skiota þremur Vrum vtan hia Steine-
num/ eins sem eg villda skiota til hæfis/ Og sia þu/ Þa skal eg senda minn Suein og seigia/
Far og sæk mier Vruarnar. Ef seige eg þa til Sueinsins/ Sia þu/ Vruarnar liggia hing-
ad betur fra þier/ ber þær hingat/ Þa kom þu/ þui þa er fridt/ og haskalaust/ suo sannliga sm̃
DROTTIN lifer. Eñ ef eg seige til mijns Sueins/ Sia þu/ Vruarnar liggia fram̃ fra
þier/ Þa far þu i burt/ þuiad DROTTIN vill þu ganger þa. Eñ huad vid høfum ta-
lat mz ockur/ þa sie DROTTIN a mille þijn og mijn æfenliga.
Og Dauid falde sig a Akrenum/ Og nu sem Manadarhætijden kom/ sette Kongur sig til
Bords. Og sem hñ var setstur i einum stad þar sm̃ hñ var vanur/ þa stod Jonathas vpp/ eñ E
Abner sette sig hid næsta hia Saul/ Og þeir søknudu Dauidz vr sijnu Sæte. Og Saul tal-
ade ecke til a þeim Deige/ þui hñ huxade/ honum hefur eitthuad atboriſt/ at hñ er ecke Hreiñ.
Þann añañ Dag Hætijdarinnar var og audt rwm Dauids/ Þa sagde Saul til sijns Sonar
Jonathan/ Fyrer þui kiemur ecke sonur Jesse til Bords/ huorke i Giær nie suo helldur i Dag?
Jonathas suarade Saul/ Hñ bad mig leyfes/ at hñ mætte fara til Bethlehem/ ⁊ sagde so/
Leyf mier at fara/ þuiat mijner Frændr hafa eitt Offur i Stadnum/ ⁊ miñ Broder hefur sial-
fur bodit mier. Hafe eg nu fundit Næd i þijnu Auglite/ þa vil eg fa leyfe sem snarast þan
gad at sia mijna Brædur/ og fyrer þessa skulld er hñ ecke kominn til Kongsins Bords. Þa
reiddist Saul Jonatha/ og sagde til hñs/ Þu hinn ohlyduge skalkur/ Eg veit vel at þu hefur
vtualed þeñann son Jesse/ þier og þinne Lytafullre Modur til skam̃ar. Þuiat suo leinge sm̃ F
þesse son Jesse lifer a Jørdunne/ þa verdr huerke þu nie þitt Kongs rijke stadfast. So send
nu af stad/ og lættu hafa hñ hingad til mijn/ þui hñ skal vissuliga deyia.
Jonathas suarade sijnum Fødur Saul/ ⁊ sagde til hñs/ Þui skal hañ deyia? Huad hefur
hñ giørt? Þa greip Saul Spiot og villde sla hñ mz. Þa merkte Jonathas ad hñs Fader
hafde endeliga einsett sier/ ad hñ villde drepa Dauid. Og hñ gieck fra Bordenu mz grim̃um
Hug/ ⁊ æt ei Braud a ødrũ deige þrrar mænadar hætijdar/ þui hañ hrygdist vegna Dauids
fyrer søkum þess ad hñs Fader hafde so streingeliga heitast vid Dauid.
Ad Morne dags þegar lyste/ gieck Jonathas vt a Akurinn þangat sm̃ þeir Dauid høfdu
mællt/ og hñs Smasueirn mz honum/ ⁊ hñ sagde til Sueinsins/ Far/ og sæk þa Vr sm̃ eg skyt
af mijnum Boga. Eñ sem Sueirniñ rañ af stad/ skaut Jonathas eirne Vr fram̃ yfer hñ.
Enn sem Sueirneñ kom þangad sem Jonathas hafde Þijlunne skotid/ þa kallade Jonathas G
epter honum/ ⁊ sagde/ Þijlan liggr leingra fram̃ fra þier. Og eñ kallade hñ meir epter hm̃/
Flyt þier snart/ ⁊ statt ecke vid. Sueirniñ tok saman Vruarnar ⁊ bar þær til sijns Herra.
Og Sueirniñ visse ecke til huers þetta kom/ eñ þeir Jonathas ⁊ Dauid vissu þesse Ræd. Ep
ter þat fieck Jonathas sijnum Sueine sijn Vopn/ ⁊ sagde til hñs/ Far þu ⁊ ber þetta j Sta-
diñ aptur.
Sem Sueirniñ var af stad fariñ/ þa stod Dauid vpp þadan sem hañ hafde falist/ i mote
Sudre/ og fiell fram̃ allur til Jardar/ ⁊ badst fyrer þrem sinnum. Og þeir Jonathas mint-
ust huor vid añañ/ og grietu bæder saman miøg beiskliga/ þo Dauid myklu meir. Og Jona
thas sagde til Dauid/ Far nu i fride/ Huad sem vid bæder høfum suarid til samans i Nafne
DROTTINS/ ⁊ sagt/ DROTTIN vere i mille mijn og þijn/ millum þijns Afkuæ-
mis og mijns/ þat vare æfenliga. Og Jonathas tok sig vpp/ ⁊ kom aptur i Borgena.

Jonathas var at Dauid fyrer sijnum Fødur Saul

XXI.

David kiemr til Nobe til Ahimelech

DAuid kom til Nobe til Ahimelech Kieñemañs. Og Ahimelech hnyckte vid/ A
þa ed hñ mætte Dauid/ og sagde til hñs/ Þui kiemur þu suo alleina/ suo ad
ecke er eirn Madr mz þier? Enn Dauid suarade Ahimelech/ Konguriñ bij-
falade mier eitt Erinde/ og bañade mier ad seigia nockrum/ huar fyrer hañ
sende mig suo/ eda huad hñ villde eg giørde/ Þui hefe eg suo sent mijna meñ
hingad ⁊ þangad fra mier. Enn hafer þu nockud þier i hende/ eitt Braud
eda fim̃/ þa gief mier þau i mijna Hønd/ eda huad þu gietur funded.
Ahimelech suarade Dauid/ ⁊ sagde/ Eg hefe eckert almeñeligt Braud vnder miñe Hende/ B
nema

nema þau sem heiløg eru/ Nafe ad eins Sueinarner halldet sier fra Kueña samuistum. Da
uid suarade Kiennemañenum/ z sagde/ Kuiñurnar voru þria Daga geymdar fyrer oss / þa eg
for vt/og øll Sueinaña Kier voru heiløg. Enn sie þesse vegr oheilagr/ þa skal hn̄ helgast i
dag fyrer Kieren. Þa gaf Kieñemadurin̄ hm̄ af þui helgada/ þui hn̄ hafde ecke añad Braud
vtan þau skodunar Braud/ sem vpp voru laaten fyrer DROTTEN/ ad menn skylldu legg-
C ia ein ønnur ny Braud aptur/ þa þau være i burtu teken/ a sama Deige
Eñ þar var eirn Mañ jnneluckt þañ dag fyrer DROTTNE/ af Þienurū Saul/ hū ed Doeg
hiet Doeg eirn Edomiter/ hn̄ var Mættkastr af Hirdørū Saul. Og Dauid sagde til Ahime- Psal. 25.
lech/ Hefr þu hůke vnder þiñe hende Spiot edr Sůd ? Eg tok ei mitt Sůd nie nein Vopn mz
mier/ þt so bar bradañ at vm Kongs erinde. Kiennemadurin̄ suarade/ Goliatz Suerd huern
þu slost i Eikardal er hier/ z er sueipad i einu Klæde til baka vid Lijfkyrtilinn/ Vilier þu þad
hafa/ suo tak þat/ þuiat hier er ecke Suerd añat enn þetta. Dauid suarade/ Eckert annad
er jafngott/ fa þu mier þad.
D Og Dauid tok sig vpp og fordadist Saul/ z kom til Achis sem var Kongur i Gath. Eñ Achis
Achis Þienarar søgdu til hn̄s/ Hier er kominn Dauid Kongur Landsins/ af huerium þær sū- Psal. 34.
gu i Dansenum/ og søgdu/ Saul vann sigur a Þusund/ enn Dauid a tiu Þusund. Dauid 56.
hugfester þesse Ord/ og var hræddur miøg vid Achis Kong af Gath. Hn̄ forkieñer sig fyrer
þeim/ og lætur sem hn̄ deite i þeirra Høndum/ og rekur sig a Dyrustafena i Portenu/ z hræ-
ker i Skiegg sier. Þa sagde Achis til sinna Manna/ Siaed/ Þier siaet at þesse Madr er vit-
stole/ Þui leiddu þier hn̄ fyrer mig? Eda hefe eg ecke noga vitlausa Skiptinga/ at þier leid-
dut hn̄ þo hingat/ at hn̄ skyllde ærast hier fyrer Augū mier? Skyllde hn̄ koma i mitt hws?

XXII.

A DAuid gieck þadan/ z flyde i eitt Fylsne i Adollam. Eñ þa hn̄s Brædr z allt Psal. 57.
hn̄s Fødurs Hws heyrde þat/ komu þeir ofā þangat til hn̄s. Og aller meñ
sm̄ i nockrum Skulldū z Vankuædum voru/ z hrygdum voru vafder søfnud
ust til hn̄s/ Og hn̄ vard þeirra Høfdinge/ so ad þar vrdu hia honum nær fio
gur Hundrud Mans
Sijdan gieck Dauid þadan til Mizpe i Land Moabitarum/ z sagde til Kōg
sins j Moab/ Leyf mijnū Fødr z miñe Modr/ at gāga hier vt z jn̄ hia ydr/ þar til at eg veit Gad er mz
huad Gud vill giøra vid mig. Og hn̄ liet þau hia Moabiters Konge/ og þau voru hia hm̄/ so Dauid
leinge sem Dauid var i þeirra Kastala. Eñ Prophetin̄ Gad sagde til Dauid/ Ver ecke lein
gur i þeim Kastala/ Helldur far aptur i Gydinga Land. Suo for Dauid þadan/ og kom jn̄
i þañ Skog sem heiter Hareth. Þad spurde Saul/ ad Dauid og þeir Menn sem hañ hafde
B hia sier/ voru vt aptur komner.
Sem Saul bio i Gibea/ og var staddur vnder einum Lunde i Rama/ og hiellt a Spiote/ og
aller hn̄s Þienarar stodu i kringum hn̄. Þa sagde Saul til sinna Maña/ sem i kring hañ
stodu/ Heyred syner Jemini/ Mun son Jesse giefa ydr øllū Akra og Vijngarda/ og giøra ydur
alla at Høfdingiū yfer Þusund og yfer Hundrat? at þier hafed aller so sambunded ydr a mo
te mier/ og þar er eingin̄ sem þuilijkt hefur vnderuijsad mier/ fyrst at minn son hefur giørt sam
band mz son Jesse. Og þar er eingin̄ af ydr sm̄ slijkt harme minna vegna/ og seige mier þad/
Þuiad minn Sonur hefur vpp vaket minn Þræl i mot mier/ at hn̄ situr vm mig/ suo sem þad
augliost er.
Þa suarade Doeg Edomiter/ huer at stod hia Kongsins Þienurum/ z sagde suo/ Eg sa son Psal. 25.
Jesse/ at hn̄ kom i Nobe til Ahimelech son Ahitop/ hn̄ for til frietta vid DROTTIN hn̄s Doeg
vegna/ og gaf honum vister/ og fieck honum Suerdit þat sem Goliath Philisteus hafde att
C Þa sende Kongur/ og liet sækia Ahimelech Kiennemañ son Ahitop/ og allt hañs Fødurs
hws/ og þa alla Kieñemeñ sem voru i Nobe. Og þeir komu aller til Kongsins. Og Saul
sagde/ Heyrdu son Ahitop. Hn̄ suarade/ Hier er eg miñ Herra. Og Saul sagde til hañs/
Huar fyrer bindur þu Sātøk j mote mier mz syne Jesse/ z gafst honum Braud z fieckst honū
Suerd/ og radgadist vid Gud fyrer hn̄/ og vpp vakter hn̄/ at sitia vm suikræde vid mig/ suo sem
augliost er?
Ahimelech andsuarade Kongenū/ z sagde/ Huer er þuilijkr a medal allra þiña Þienara sm̄
Dauid

Dauid/ so dyggur/ z Kongsins Mægur/hlydenn þÿnu bode/z heidarliga halldinn i þÿnu Hwse? Mun eg þa fyrst byriat hafa i Dag/at rædgast vm vid Gud hñs vegna? Þat sie lägt fra mier/Atle ecke Kongurinn sijnum Þienara slijkt/i ollu mÿnu Fødurs hwse/ Þuiad þinn Þienare visse eckert af þessu/huerke mÿked nie lijtid.

Kongurinn suarade/ Ahimelech/ þu skallt sannliga deyia/þu z allt þitt Fødurs hws. Og Kongurinn sagde til sinna Þienara/ sem hia honum voru/Snuet ydr og drepet Kiennemenn DROTTENS/Þuiat þeirra Hendr eru mz Dauid/Og þeir vissu þa hñ flyde/enn kunngiørdu þat ecke mier. Enn Kongs Þienarar villdu ecke leggia sijnar Hendur a Gudz Kiennemenn at drepa þa. Þa talade Kongurinn til Doeg/Far þu og vinn a þeim. Doeg Edomita snere sier vid/og vann a Kiennemønnunum/og drap a þeim Deige simm og Attatÿge Kiennemenn/ sem skrydder voru Lijfkyrtlum. Nñ slo z Kiennemanna Borgena Nobe mz Suerds eggium/bæde Menn z Kuinnur/Børn og Brioſtmylkinga/hier mz Vxa og Asna z Saude.

Saul liet drepa lxxxv Kiennemenn sökum Dauidz

AbJathar komst vndan

Enn eirn komst vndan af sonum Ahimelech sonar Ahitob/hñ hiet AbJatar/og flyde til Dauidz/ og kunngiørde honum at Saul hafde drepeð Gudz Kiennemenn. Þa suarade Dauid AbJathar/ Sannliga vissa eg þat a þeim Deige/þa Doeg af Edom var þar/at hñ munde seigia þat Saul. Eg er sekur allra þeirra Blods af þÿns Fødurs hwse. Nu vert þu med mier og ottast ecke/Þuiat huer sem leitar epter þÿnu Lijfe/ sa skal og leita epter mÿnu sialfs Lijfe/þu skallt holpenn verda medur mier.

XXIII.

Kegila

Nu Tijdinde komu til Eyrna Dauid/at Philistei strijddu a Kegila/ z rænku þeirra Kornhlødr. Þa spurde Dauid DROTTEN at/og sagde/ Skal eg fara þangad og sla þessa Philisteos? Og DROTTIN sagde til Dauids/Far þangad z munt þu sla Philisteos/so þu frelser Borg Kegila. Enn þeir Menn sem voru mz Dauid søgdu til hñs/Sia/vier erum mz Ugg og Otta hier i Juda/ z vilium þo fara til Kegila i mote Herlide Þra Philisteis? Þa spurde Dauid DROTTIN i annañ tÿma at þessu/Og DROTTIN suarade honum og sagde/Rÿs þu vpp/ og far ofan til Kegila/Þuiat eg vil giefa Philisteos i þÿnar Hendur. Suo ferdadist Dauid mz sijnum Mønnum til Kegila/ ried til Bardaga vid Philisteos/z rak burt allt þeirra Kuikfie/og veitte þeim miked slag. Suo frelsade Dauid þa i Kegila. Þuiat þa AbJathar son Ahimelech flyde til Dauids til Kegila/þa bar hñ Lijfkyrtilinn mz sier.

Dauid frelsar Kegila

Lijfkyrtill er þad Kienne manns Klæde sem þeir kölludu Ephod

Þetta frietter Saul/at Dauid var komenn til Kegila/þa sagde hñ/Gud hefur nu giefed hñ i mÿnar hendur/at hñ er komenn i þañ stad/sem hñ er byrgdur mz Portum og Slagbrøndum. Og Saul liet saman kalla allt sitt Strijds folk ofan til Kegila/at sitia vm Dauid z hñs Menn. Enn sem Dauid fær þañ Kuitt ad Saul hyxade honum jllt/sagde hñ til AbJathar Prests/Fær mier hingad Lijfkyrtelenn. Og Dauid sagde/ DROTTIN/ þu Israels Gud/ þinn Þienare hefur feingid þañ Kuitt/at Saul er nu þess sinnis/at hñ vill koma hier ofan til Kegila/þennañ stad at eydeleggia minna vegna. Munu Borgarmenn i Kegila framselia mig i hñs Hendur? z mun Saul koma ofan hingat/so sm þinn Þienare hefr heyrt? DROTTIN Gud Israels/vnderuÿsa nu þetta þÿnum Þion. DROTTIN suarade/Hñ mun koma ofan hingad. Dauid sagde/Munu þa Borgarmenn Kegila framselia mig og mÿna Menn i hendr Saul? DROTTIN suarade/Ja.

Þa tok Dauid sig vpp og hñs Menn/ nær sex Hundrut/og foru vt af Kegila/z geingu hingad og þangat. Enn sem Saul fieck at vita/at Dauid var fluenn af Kegila/þa yfergaf hñ sijna Reisu. Enn Dauid dualdist i Eydemørku/i øruggu Vÿge/ og var vppa Fiallenu/ i Eydemørku Siph. Saul liet ecke af at leita hñs/ alla sijna Daga/Enn Gud gaf hann ecke i hñs Hendur. Og Dauid merkte at Saul var enn vtdreiginn/at leita epter hans Lijfe. Enn Dauid hiellt sig j Eydemørku Siph/a nockrum Skoge.

Saul situr vm Dauid

Sattmæal Jonathas og Dauidz Supra. 18. 18. 20.

Epter þetta tok sig vpp Jonathas son Saul/ og for til fundar vid Dauid i Skogienn/ og styrkte hñs Hendr i DROTTNI/og sagde til hñs/Ottast þu ecke/Hønd Saul Fødur mÿns skal ecke finna þig/helldur muntu verda Kongur yfer Israel/ Suo vil eg verda næstur þier. Og minn Fader veit allt þetta. Og þeir bundu bæder enn sinn Fielagskap/huor vid annann/

ann i Auglite DROTTINS/Og Dauid vard epter i Skogenum/Enn Jonathas huarf
aptur til sijns Heimilis.

Enn þeir sem bigguu i nænd Eydemørku Siph/foru til fundar vid Saul i Gibea/z søg- Siphiter
du/ Er ecke Dauid hia oss i Fylsnum/ i Vijge þui sem eru i Skoge a þeim Halse Nachi-
la/huer at liggur til hægre Handar Eydemerkur/Þui far nu Kongur ofan/epter þinne villd/
þa viliū vier koma honum i Kongsins Hendr. Þa sagde Saul/ Blessader sieu þier af DR-
OTTNI/at þier hafed Harm minna vegna. Farit nu aptur af stad/og verded vijsser/ad
þier bæde vited og siaed i huerium stad hans fætur eru/z huer hn̄ hefur sied þar/ Þuiat mier
er sagt at hn̄ sie slægur. Ransaket z niosned vm øll þau Fylsne/þar hn̄ ma felast/og komed
D til mijn aptur/nær þier hafed ørugga vissu af huar hn̄ felur sig/þa vil eg faramz ydur/sie hn̄
i Landenu/þa vil eg leita epter hm̄ a mzal allra Þusunda j Juda.

Þesser Menn toku sig vpp/og geingu til Siph vndan Saul. Enn Dauid og hn̄s Men̄ Maon
voru i Eydemørku Maon/a slietlendunū/ s̄ liggia til hægre handar hia Eydemørkiñe. En̄
sem Saul for nu mz sijnum Mønnum/at leita Dauids/þa fieck Dauid þat at vita. Og hn̄
for ofan at Biargenu/ z var i Eydemørku Maon. Þa Saul frietter þ/for hn̄ þegar epter
Dauid i Eydemørk Maon. Og Saul mz sijnū Møñū gieck ødrumeigiñ fiallsins/ Dauid
og hn̄s Menn voru ødrumeiginn. Enn sem Dauid flyter sier at komast vndan Saul/þa tok
Saul mz sijnum mønnum at krijngia øllum meigen vm Dauid/z hn̄s Men̄/ z var vid sialft
ad hn̄ munde grijpa þa. Gud hialpar sijnum

J þui bile kom þar Sendemadr til Saul/z sagde/ Flyt þier z kom snart/þui Philistei eru
fallner jnn i Landet. Þa huarf Saul aptur/og liet af at sækia epter Dauid/ enn for i mot Sela Mahel
Philisteis/ þar af var sa Stadur kalladr Sela Mahelchot. Og Dauid for þadan/ z dual koth merker
dist i Engeddi/ þar ed voru ørugg Vijge. skiliadar Steiñ

XXIIII.

A NV sem Saul kom aptur/fra þeim Philisteis/var honum þegar sagt/Sia/
Dauid er nu i Eydemørku Engeddi. Jafnsnart vtualde Saul þriar Þu- EnGeddi
sunder vngra Maña af øllū Jsrael/og for at leita Dauids z hn̄s Maña/ † Ibicibus
vm þa vegu brattra Biarga/at † Skogdyrū einum var fært fram̄ ad kom-
ast. Enn sem hn̄ kom ad nockrum Fiarbyrgium a Beigenū/þa vard fyr- (Þad er)
er honum eirn Heller/og Saul gieck þar jn̄/at † hylia sijna Fætur. Enn til † Naudsyn
Dauid og hn̄s Menn leyndust i þeim sama Heller jnarliga ia sinna

Þa søgdu Menn Dauids til hn̄s/Siadu/nu er sa Dagur komin̄ af huerium DROT-
TIN hefur sagt þier/Sia/Eg vil giefa þin̄ Ouin j þijnar Hendr/so þu mætt nu giora ho- Dauid þyrmer Saul
num huad þig lyster. Dauid stod vpp/ og sneid suo hliodliga eitt laf af skickiu Saul.
B Enn sem hn̄ hafde skored þetta af Sauls skickiu/þa gramdist hn̄ sialfum sier/z sagde til sinna
Maña/DROTTIN læte þad vera langt fra mier/ at eg skule þad giora/ at leggia mij-
na Hønd a minn Herra/þan̄ Smurda DROTTINS/Þuiat hn̄ er Christur DROT-
TINS/og Dauid mykte Huge sinna Manna med þessum Ordum/og liet þa ecke rada at
Saul.

Nu sem Saul gieck vt af Hellernum/og for a sinn veg/þa stod z Dauid vpp/z gieck vt af
Hellernum/og kallade epter Saul/z sagde/Miñ Herra Kongr. Saul leit aptur. Og Da
uid fiell allur til Jardar/til bad og sagde til Saul/Þui hlyder þu þeirra Maña Ordū sm̄ so
seigia? Dauid situr vm Lijf þitt/Sia/þijn sialfs Augu sia þat a þessū Deige/at DROT-
TEN hafde giefet þig j mijnar Hendur i Hellernum. Og þ var sagt at eg skyllde sla þig i
C Hel/ En̄ nu sier þu at eg hlijfda þier/ þui eg sagda/Eige vil eg leggia mijna Hønd a miñ
Herra/Þui hn̄ er sa Smurde DROTTINS.

Minn Fader/ Sia/ hier er eitt spelld af þiñe skickiu i minne Hende/til Merkis at eg vill
de ecke sla þig i hel/þa eg skar þetta spelld af þiñe Skickiu. Giættu nu at/og siadu/at þar
er eckert jllt i miñe Hende/ei helldur nockur Misgiørningur. Eg hefe og ecke syndgast i mo
te þier/og þu situr vm mitt Lijf. Sie DROTTIN Domare millum mijn og þijn/z hef-
ne mijn a þier/Enn mijnar Hendr skal eg ei leggia a þig. Menn plaga ad seigia i gømlum
Ordzkuid/Af Omilldū kiemur Jllska/ Enn mijn Hønd skal ecke koma yfer þig. Epter hu-
ium lei-

ium leitar þu Kongur Israel? Huørn elltir þu? Eiñ daudañ Hund? Einasta eina Flo⸗
DROTTIN dæme millum þijn og mijn/og siae til og vtrietti mijna Søk/ og frelse mig af
þiñe Hende.

Saul mykeñ/ er þad at hñ op/ sæker Dauid saklausan

Enn sem Dauid hafde vt talad þesse ord vid Saul/þa suarade hañ/Dauid minn son/Er D
þat ecke þijn Rodd? Og Saul vpphof sijna Raust grætande/og sagde til Dauids/ Þu ert
Riettlætare enn eg. Þad goda hefur þu audsynt mier/enn eg hef synt þier hid vonda. Og
nu hefur þu audsynt mier i Dag/ huersu vel at þu hefur giort vid mig/ at DROTTIN
hafde giefet mig i þijnar Hendur/enn þu drapst mig ecke. Huernen mun nockur siña sinn
Ouin/og læta hñ fara godañ veg fra sier? DROTTEN vmbaune þier godu fyrer þeñañ
Dag/ þat þu hefur giort mier. Sia nu/ Eg veit at þu munt verda Kongr/og Israelis
Kongs Rijke stendur i þiñe Hende. Suo suer mier nu vid DROTTIN/at þu vilier eigi
vppræta mitt Sæde epter mig/og ei af ma mitt Nafn af mijns Fødurs hwse. Og Dauid
soor Saul. Sijdan for Saul heim/enn Dauid ꝛ hñs Meñ foru aptur i sitt Vijge.

XXV.

Infra 28 / Samuel andast

G Samuel andadist/ Og allur Israels Lydur safnadist saman/ ꝛ þeir grie⸗ A
tu yfer honum/og jørdudu hñ i sialfs sijns Hwse/ i Rama.
Og Dauid tok sig vpp/og for ofan til Eydemerkur sem kalladist Paran.
Og þar var eirn Madur i Maon/og hafde sijna bygd i Carmel/ þesse same
Madur var miøg megtugr/ ꝛ hañ hafde þriar Þusunder Sauda og Þusund
Geitfiar. Og þat skiede suo/at hñ klypte sijna Saude i Carmel/og hñ hiet

Nabal / Abigail

Nabal. Enn hñs Kuinna hiet Abigail/hun var skynsøm Kuiña/og miøg frijd i Andlite.
Enn heñar Madur var hardrædur og jllur vidureignar/ hñ var af ætt Caleb.

Sem Dauid nu heyrde i Eydemørkinne/at Nabal klypte Saude sijna/þa vtsende hñ tiu
af sijnum Mønnum/og sagde til þeirra/Farit vpp til Carmel/og sem þier komed til Nabal/
þa heilsed honum vinsamliga minna vegna/ og seiged/ Lucka og Fridur sie mz þier ꝛ þijnu
Hwse/og mz øllu þui s þier til heyrer. Eg hefe heyrt at þu hefur nu Hiardsueina at klip⸗
pa Saude þijna. Nu/þijner Hiardargeymarar sm þu hefur/þeir hafa verit hia oss/ Vier
høfum ecke fyrerlited þa/og þa brast alldrei neitt a sijna Tølu/þa stund sem þeir voru i Car B
mel. Spyr þa sialfa ad/ suo skulu þeir seigia þier þad. Þar fyrer læt nu þijna Þienara
finna Nad i þijnu Auglite/Þuiad vier høfum hitt a eirn a godañ Dag/ Gief nu nockut
þijnum Þienurum/ ꝛ þijnum syne Dauid huad sm þijn hønd finur

a (Godan) Israel hiellt ætijd Hætyd og Heimbod/þa þeir kliptu sitt Fie

Nabal neitar Dauid siñar Bonar

Sem Dauids Sendemeñ komu nu þangat/og høfdu fram boret øll þesse Ord Dauids
vegna fyrer Nabal/þa þøgnudu þeir. Enn Nabal suarade Dauids Þienurum/ og sagde/
Huer er þesse Dauid? Og huer er þesse son Jesse? Marger giørast þr nu Þrælar s slyta fra
sijnum Herrum. Skal eg taka mitt Braud/Vatn og Vister sem eg hefe slætrad ꝛ til reitt
Hiardsueinum mijnum/ꝛ giefa þeim Mønnum sem eg þecke ecke huad Maña eru? Sende
menn Dauids sneru aptur sinn veg/Og sem þeir komu til hñs/þa tiadu þeir honum allt þat
sem Nabal hafde talat. Þa sagde Dauid til sinna Maña / Bued ydur og binde huer ydar
sitt Suerd vid sijna Sijdu/ꝛ jafnsnart giørdu aller suo/og Dauid gyrte og sig mz sijnu Suer C
de/og honum fylgde fiøgur hundrud Mañs/ eñ tuø Hundrut liet hañ vera epter hia þeirra
Fanse.

Enn eirn af Hiardsueinum Nabal/for ꝛ vnderuijsade Abigail hñs Kuinnu/Sia/Dauid
sende bod af Eydemørkiñe/og liet sijna blijda Heilsan bera vorum Hwsbonda/Eñ hañ snep⸗
sade þeim fra sier. Enn þeir hafa vered oss miøg þarfer Meñ/ hafa ecke forsmæd oss
eda fyrerlited/suo oss vantade alldrei a vora tolu / medan vier geingum med þeim/ þa stund
sem vier vorum a Mørkinne/ Helldr hafa þeir veret oss so sem eirn Mwrueggur/ Dag og
Nott/alla þa stund sem vier geymdum vorar Hiarder hia þm. Þar fyrer hyg þu nu huad
þu villt til giøra/ Þuiad þar er sannliga Olucka bwen vorū Hwsbonda/ ꝛ øllu hñs Hyske.
Enn hñ er suo jllsku fullur Madr/ at eingiñ þorer ad seigia hm̄ nockud.

Þa bregdur Abigail vid/og tekur tuø Hundrut Brauds/tuær Fløskur Vijns/ꝛ fim̄ Sau⸗ D
de vpp sodna/og fim̄ Mæla Miøls/og Hundrad stycke Rusin/og tuø Hundrut stycke Fikna/ꝛ
klyf⸗

klyfiade Asna. Og hun sagde til sinna Sueina/Fared strax z færet þetta vndan mier/Sia/
eg vil koma epter ydur. Enn af þessu øllu sagde hun ecke þar sijnū Mañe Nabal. Jafn
snart stie hun a Asna/og reid fram̄ vnder eitt Fiall/Sia/þa kom Dauid og hn̄s Menn þar
i mote heñe/og hun mætte þeim. Enn Dauid hafde ađur sagt/Nu vel/Eg hefe at þarfleysu
geymt allt þat sem þesse Madr ætte i Eydemørkinne/ suo at þar fargadist ecke neitt af øllu
þui sem hn̄ ætte/Nu hefur hn̄ vmbunat mier jllu fyrᵉ gott/Giøre Gud Dauids Ouinum þet
ta og eñ meira/ef eg læt nockurn Lijfe hallda jn̄ til þess lios Dagur er/ af þeim sm̄ j vegg af
sier Vatn lætur/af øllum þeim sm̄ honum tilheyra.

Nu sem Abigail leit Dauid/stie hun jafnsnart af sijnum Asna/og fiell fram̄ øll til Jard-
ar fyrer Dauid/bad hañ/og fiell til hn̄s Foota/z sagde/Minn Herra/kieñ þu mier þennann
Misgiørning/og leyf þinne Þionustu kuiñu at tala fyrer þijnu Auglite/z virdst þu at heyra Abigail þijd-
E Ord þiñar Ambættar. Minn Herra/set ecke þitt Hiarta i mote þeim Oriettlæta Nabal/ er Dauidþ reide
þui hn̄ er fauijs so sem hn̄s Nafn hliodar/og Fauiska er mz honum. Eñ eg þijn Ambætt sa
ecke mijns Herra þienara/þa sem þu vtsender.

Nu miñ Herra/Suo sañarliga sem DROTTIN lifer/og suo sañliga sem þijn Ønd li- Abigail fyrer
fer/ Þa hefur DROTTIN hamlat þier/ at þu skyllder ecke koma i Blod/hañ hefur myndan eiñrar
og frelsat þijna Hønd. Verde nu so sem Nabal aller þijner Ouiner/og þeir sem vilia mijnū hygginnar
Herra jllt. Enn hier er nu Blessan/sem þijn Þienustu kuiña færde mijnum Herra hingad/ Kuinnu
gief þetta þijnum Þienurum/sem fara mz mijnum Herra. Enn fyrergef þiñe Ambætt þssa
Yferkrodslu/Þuiat DROTTIN mun byggia mijnum Herra eitt stadfast Hws. Þuiad
þu heyer Bardaga DROTTINS/og lætur eckert jllt fiñast mz þier/ alla þijna Daga.

Og þegar nockr Madr vill vppsetia sig/at offækia þig/z sitia vm þitt Lijf/ Þa mū mins
Herra Saal vera varduceitt/ i Byndine lifande Maña hia DROTTNI þijnū Gude.
Eñ Saaler þiña Ouina munu snuast s̄ Steiñ i Sløngu. Nu þegar DROTTEN gis-
F rer þier minn Herra allt þ goda sem hn̄ hefur lofat þier/ z sagt til þijn/ z bydur ad þu skuler
vera eirn Hertuge yfer Jsrael/þa sie ecke mijns Herra hiarta þta til falls eda forørgunar/ad
þu hafer nockru blode vthellt an sakar/og hefnt þijn sialfur/Þa skal DROTTIN giøra
vel mijnum Herra/og þa munt þu miñast þinnar Ambættar.

Sem Dauid hafde heyrt þesse Ord/þa sagde hn̄ til Abigail/Lofadur sie DROTTIN
Gud Jsraelis/sa ed sende þig i dag til fundar vid mig. Blessud sie þijn Ræda/z blessud siert
þu sialf/at þu hefur hamlat mier a þessum Deige/at fara til Blodz/og hefna mijn mz minne
eigen Hende. Sañliga/so vijst sem DROTTIN Gud Jsraels lifer/sa sem hefte mig/at
eg giørda þier ecke vont/Hefder þu ecke komet suo snart til fundar vid mig/ Þa hefde Nabal
þiñ Madr ei hallded epter til Morguns einū þm̄ s̄ i Vegg af sier Vatn lætr. Sijdan mztok
Dauid af heñar Hende/þ sem hun hafde fært hm̄/og sagde til heñar/ Far nu mz Fride heim
til þijns Hwss/Sia/ eg hlydda þijnum Ordum/z virdte þijna Personu.

Þegar Abigail kom heim aptr til Nabal/Sia/þa hafde hn̄ læted reida til eiñrar Veislu/i
sijnu Hwse/so sem Kongs Veisla være/z var s̄ katastr/z hn̄ var miøg druckiñ. Eñ hū sag-
de hm̄ eckert/hu̇ke miket nie lijtid allt til lioss Dags. Eñ vm Morgunen s̄ af hm̄ liette Vijn-
G vorū/þa sagde hn̄s Kuiña hm̄ þta allt/Þa dodnade hn̄s Hiarta/z hn̄ vard sem Steiñ. Og Nabal sleig-
tiu Døgum þar epter slo DROTTIN hn̄/so hn̄ andadist. Eñ sm̄ Dauid heyrde ad Na- inn aþ Gude
bal var daudr/sagde hn̄/lofadr sie DROTTIN/sa ed hefnde a Nabal miñar Suiuirdin-
gar/og hefte sinn Þienara fra þui enu Vonda. Og DROTTIN liet Nabals Vond-
skap koma honum i koll.

Og Dauid sende þangat/og liet tala vid Abigail/at hn̄ villde taka hana til Eigenkuiñu.
Eñ sm̄ Dauidz Þienarar komu til Abigail i Carmel/þa tøludu þeir vid hana/z søgdu/Da-
uid sende oss til þijn/at hn̄ vill fa þijn sier til Eigenkuiñu. Hun stod vpp/fiell fram̄ til Jard-
ar/og mællte/Sia/hier em eg þijn Ambætt/ad eg þione Þienørum mijns Herra/z þuoe Fæ-
tr þra. Og Abigail bio sig skiott/z settist a eirn Asna/z fim̄ heñar Þionustumeyar mz heñe/
og for mz sendemøñum Dauids/z giørdist Hwsfreyia hn̄s. Abigail

Dauid fieck z Ahinoam af Jesreel/z þær bædar voru hn̄s Eigenkuiñur. Eñ Saul gip Ahinoam
te Phalti syne Lais af Gallim sijna Dotter Michol/s̄ ađr var Dauids Kuiña Michol

XXVI.

Þeir af Ziph seigia Saul huar Dauid er

Eir af Siph komu til Saul/i Gibea/og søgdu/Mun Dauid ecke leynast a A
Nachila Hædum/gagnuart Eydemørku? Sem Saul heyrde þetta/bra hann
strax vid/z fór þangat/z þriar Þusunder vngra Manna af Jsrael mz hm/ad
leita ept' Dauid i Eydemørku Siph/z hn sette Herbwder a Nachila Hæd-
um/sem at liggur giegnt Eydemørkinne hia Veigenum. Enn Dauid var
j Eydemørkinne. Og er hn sa at Saul kom epter honum j Eydemørkena/
vtsende hn Niosnarmenn/hn friette þa/ at Saul var visseliga kominn.
Og Dauid tok sig vpp/z kom at þm stad s Saul hafde sett sijnar Tialldbwder/ z sa huar
Saul lꜳ/og hns Hershøfdinge Abner son Ner/Þui Saul la i Vagnborg vnder berum Him
ne/og Strijds folkit j kriingu hn. Þa suarade Dauid og sagde til Ahimelech Hetiter/ og til
Abisai sonar SeruJa Broder Joab/Huer vill fara mz mier ofan ad Herbwdum Saul? Abi
sai suarade/Eg vil fara mz þier ofan þangat.
So kom Dauid z Abisai til Folksins vm Nottena. Og sia/ Saul lꜳ z suaf j einne Vagn
borg/og hns Spiot stod i Jørdu vid hns Høfud/enn Abner z Herinn lꜳ i kring vm hn.

Þa sagde Abisai til Dauidz/Nu hefr Gud a þessu Deige giefed þinn Ouin i þijna Hønd/ B
Þui vil eg nu leggia i giegnum hn Spiotenu einu sinne/ suo ad hann skal ecke þurfa mei-
ra. Dauid sagde til Abisai/drep þu hann ecke/Þui huer vill leggia Hendr a þann Smurda
DROTTINS og vera ohegndur? Og enn mællte Dauid/Suo sannarliga sem DROT-
TIN lifer/ef sialfur DROTTIN slær hn ecke/ elligar hns tijme kiemur at hn skal dey-
ia/eda hn dræge i Strijd og fellur þar/Þa fordi DROTTIN mier þui at eg legge mijnar
Hønd a Christ DROTTINS. Suo tak nu Spiotit þat sem stendur at Høfde honum/
og Vatnkiered/og førum burt. Suo tok Dauid Spioted z Vatnkiered þat sem stod at høf-
de Saul/z gieck i burt/og þar var einginn sem þetta sꜳ edur yrde var vid/ nie vaknade/helldr
suꜳfu þeir aller/Þuiat fastur Suefn af DROTTNI var yfer þa alla fallenn.
Og s Dauid var nu kominn yfer vm/a hina sijdu/gieck hn lꜳgt burt/a hæd nockra/so at þar
var langt a millum þra/þa kallade Dauid til Folksins/z til Abner sonar Ner/z sagde/Heyrer
þu ecke Abner? Abner suarade/z sagde/Huer ert þu/ad þu onadar Konginn? Dauid suarade C
Abner/Ert þu ecke Madur? Og huer er þinn Jafninge j Jsrael? Þui hefur þu ecke betur
geymt þijns Herra Kongs? Þui þar gieck jnn einn af Folkenu at drepa þinn Herra og Kong.
Nu hefur þu vijst ei velgiort. Suo sannliga sem DROTTIN lifer/Þier erut Daudans
syner at þier hafit ecke vardueitt ydarn Herra þann smurda DROTTINS/ Sia þu nu/
hier er Kongsins Spiot/z þad Vatnkier sem var hia hanns Høfde.
Þa kende Saul Dauids Rødd/z sagde/Dauid minn Son/er þat ecke þijn Rødd? Dauid
sagde/Þat er mijn Rødd minn Herra Kongr. Og hn talade enn framar/Fyrer hueria skulld
ofsæker þu so þinn Þienara? Huad hefe eg giørt/Og huad er vont j minum Høndum? So heyr
nu minn Herra Kongr Ord þijns þienara. Ef DROTTIN huetur þig j mot mier/þa lꜳt
vpptendra eitt Matoffur. Enn ef þat giøra Manna syner/ Þa sie þeir bøluader af DR-
OTTNI/ at þeir vilia vtreka mig a þessum Deige/ at eg ma ecke bwa j Erfd DROT-
TINS/z þeir seigia/Far burt z þiona þu ødrum Gudum. Suo falle nu ei mitt Blod a D
Jørd fyrer Auglite DROTTINS. Þuiad Jsraels Kongur er vtdreiginn/at leita epter
eirne Flo/eda so sem þa veide menn ellta Riupu a Fiøllum.
Þa suarade Saul/Eg hefe misgiørt/Kom aptur til mijn minn son Dauid/hiedan j fra vil
eg ecke jllt giøra þier/ af þui at nu i Dag var mitt Lijf dyrdligt i þijnu Auglite/ Sia/ Eg
hefe giørt fauijsliga/og miøg oforsialiga. Dauid suarade/z sagde/Siaet/hier er Kongsins
Spiot/fare eirn af Smasueinum yfer hingad at sækia þ. Enn DROTTIN mun bitala
sierhuerium epter sinne Riettuijse z sinne Tru. Þui DROTTIN gaf þig i Dag j mijnar
Hendr/Enn eg villda ecke leggia mijna Hønd a Christ DROTTINS. Og suo sem þitt
Lijf var myklad i Dag fyrer mijnum Augum/Suo sie og mijn Sæl myklud i Auglite DRO
TTINS/z frelse hn mig af øllum Motgange. Saul sagde til Dauids/Blessadr siertu minn
son Dauid/þu munt þ giøra/og fullkomna þ. Epter þetta gieck Dauid sijna leid/Enn Saul
snere aptur i sinn Stad.

Dauid þyrm-
er Saul i ann-
ad sinn

Supra 241

Saul mzkenn-
er hn hafe opor
sialiga giørt

XXVII.

A G David hugsade mz sier/Skie ma at eg falle eñ i hendr Saul/Mier er ec-
kert betra/enn eg flye i burt og fare j Land Philisteis/suo at Saul mætte af-
laata at leita mijn vm allar Israels Landz ælfur/og at eg Fordist so hñs hen-
dur. Og David tok sig vpp z for burt/ z mz honū sex Hundrut Maña sem
voru hia honum/til Achis sonar Maoch Kongsins i Gath. So var David
i Gath hia Achis/og aller hñs Meñ/huer mz sijnu Hyske/David og suo med
tueimur sijnum Kuinnū Ahinoam af Jesreel z Abigail Kuiñu Nabal af Carmel/ Og er
B Saul frietter þat at David hafde flued i Gath/ þa liette hñ at leita epter David.
Og David sagde til Achis/Hafe eg fūdet Nad fyrer þijnu Auglite/þa gief mier nockurn
Stad til jbwdar i þijnu Lãde/Þui skal Þion þiñ bwa hia þier/i þijnū konūgliga Stad? Þa
gaf Achis honum Ziklag a þeim sama Deige. Og þar fyrer er Ziklag Juda Konga Stadr
allt til þessa Dags. Enn sa tijme sem David bio i Lande þeirra Philistinorum/var eitt Aar
C og fiorer Manuder.
David for mz sijna menn/og fiell jñ i Land þra Þioda sem kolludust/ Gessuriter/z Gersi-
ter og Amalechiter/þuiat þessar Þioder hofdu buit j þessum Londum j Fyrndiñe/þar Menn
fara til Sur allt ad Egiptalande. Og sem David slo Landed/ liet hañ huerke lifa Karl-
menn nie Kuiñur/ Enn tok Naut/Saude/ Vxa/ Asna/Klæde og Vlfualllda/ og snere suo
D aptur/z kom til Achis. Eñ þa mællte Achis/Hefur þu huerge ahlaup giert i Dag? Da-
uid suarade/Sudur a mots vid Juda/og sudur a mote Jerahmeeliter/og sudur a mot Keniter.
Og David liet huerke Karl nie Kuiñu lifande koma til Gath/þui hñ hugade/Skie ma at
þeir þuætte vm oss. Suo giorde David/og þat var hañs Siduane alla þa stund sem hañ
bio i Lãde Philisteis. Og þui trude Achis David/z hugade/ Hañ hefur giort sig andstygge-
ligann fyrer sijnu Folke Israel/Þui skal hñ vera minn Þionustu madur æfenliga.

XXVIII.

A Ad skiede so a þeim tijma ad Philistei draga saman mijkeñ Her/z vilia her-
ia a Israel. Og Achis talade vid David/Þu skallt vita/at eg vil at þu og
þijner Menn fare Herfor þessa mz mier. David suarade Achis/ Nu vel/
þu skallt reyna huad þinn Þienare skal giora. Achis sagde til Davids/
Eg vil at þu siert Hofudvordr miñ alla mijna Daga.
a Samuel var andadr/ z allr Israels Lydr hafde grafed hñ z jardat hñ
j siñe Borg Rama/ Saul hafde z vr Lãde reked alla Galldrameñ/z Fiolkingismeñ. Eñ þ
Her Philistei var nu saman komiñ/settu þeir Herbwder sijnar j Sunem. Þa samansafnade
Saul ollum Israel/og settu Herbwder sijnar j Gilboa. Eñ er Saul sa Her Philistinorum/
ottadist hñ/z hñs Hiarta vard miog skielft. Og hñ gieck til vmræda vid DROTTIN/
Eñ DROTTIN suarade hm̄ ongu/hu̇ke i Draume/nie b fyre Lios/nie helldr fyrer Spa-
menn.
Þa sagde Saul til siña Þienara/ Leitid vpp fyrer mig þa Kuiñu sem hefur † Spafarar
B Anda/so eg meige fara til Heñar/og fa Vijsinde af heñe. Hñs Þienarar suorudu/ Sia/
þar er ein Kuinna i Endor/hun hefur eiñ Spafarar Anda. Og Saul tok Klædaskipte/og
gieck þangat/og tueir meñ mz hm̄/og kom vm Nott til Kuiñuñar/z sagde/Eg bid þig/Spaa
þu mier/ fyrer Spafarar Anda/og vek vpp þañ sem eg seige þier. Kuinnan suarade hm̄/
Sia/þu veist vel huad Saul hefur giort/huernen hñ hefur af Lande reked Galldrameñ/og
Fiolkingismeñ/Þui villt þu þa leida mijna Saal i snoru/so eg hreppe Dauda? Saul soor
heñe vid Drotteñ z mællte/So sañarliga sē DROtteñ lifer/þig skal eckert jllt skie hier fyrer.
Þa suarade Kuiñan/Huern villt þu þa at eg vppuekie þier? Hñ suarade/Vek vpp Sa
muel fyrer mig. Þa Kuiñann sa nu Samuel/kallade hun hærre Roddu/z sagde til Saul/
Þui hefr þu suikit mig? Þu ert Saul. Kongurinñ sagde til heñar/Eige skalltu ottast/Huad
sier þu? Kuinnann sagde/Eg sie c Gude vppstijga vr Jorduñe. Hañ sagde/Huernen er
C hñ i hætt? Hun andsade/ Eirn gamall Madr kiemur þar vpp/og er klæddr einum Silke-
kyrtle. Þa merkte Saul at þ var Samuel/ z hneigde sig a sijna Asionu til Jardar/z badst
fyrer
Enn Samuel sagde til Saul/Þui hefur þu giort mier Onader/at þu liest vppvekia mig

David flyr til Ach. s

Achis

a (Samuel) Þess gietur Ritningen þar fyrer/ad vara sierhuern þar wid/ so at hñ skilie riett þessa epterþarande Syn/ wm Samuel/og vite þ/at Samuel war daudur/ og slijkt hafe or hreiñ Andr/wnder Nafne og Personu Samuelis talat og giort wid Saul og Galldra Konunæ

b † Phitons

(Lios) Þat sem war a Briostskillldernum Kiennemansins

c (Gude) Þad er Domara Exo. 22.

(Silkekyrtell) Þad er/ Kieñes maňs Klæde Exo. 28.

hier vpp? Saul suarade/ Eg er staddur i storre Angist. Philistei heria a mig/og Gud er
vikeñ fra mier/og vill ongua vissu giøra mier/huerke fyrer Spameñ nie Drauma. Þar fy-
rer liet eg kalla þig/at þu syner mier huad eg skal giøra.

1. Reg. 15. Samuel suarade/Þui spyr þu mig/fyrst at Drotteñ er vikiñ fra þier/⁊ er ordiñ þiñ Ouin?
DROTTIN mū giøra þier s̄ hñ hefr sagt fyre mig/⁊ mun slijta Rijket af þiñe Hende/
og giefa Dauid þijnum Næunga þat. Søkum þess at þu varst ohlydeñ Røddu DRO-
TTINS/ og fullkomnader ecke hñs Grimdar Reide a Amalech/ Og þui hefur DRO-
TTEN giørt þier þetta. Þar ad auk mun DROTTIN giefa Israel mz þier i Hendur
Philistinorum/A Morgun munt þu ⁊ þijner syner vera mz mier/Og so mū DROTTIN D
giefa Israels Her i Philisteis Hendr. Þa fiell Saul fram̄ allur til Jardar/suo langur sem
hñ var/og vard hardla miøg hræddur/fyrer Samuels Ordū/suo at hñ vard Mættlaus/Þui
hñ hafde ecke Matar neytt allañ þañ Dag ⁊ þa Nott.

Og Kuinnan gieck jñ til Saul/og sa at hñ var miøg hræddur/og hun sagde til hñs/Sia
þu/þijn Ambætt hlydde þinne Røddu/og eg lagde mitt Lijf i hættu/⁊ eg hlydda þijnū Ordū
sem þu sagder mier. Suo hlyd þu nu og eirnen Ordum Ambættar þinnar/Eg vil setia fyr-
er þig lijtid Braud/at þu meiger eta ⁊ styrkiast/so ad þu meiger fara þinn veg. Hñ neitade
og sagde/Eg vil ecke eta/þa neyddu hñs Þienarar og Kuinnan honum til/so hañ hlyddi þra
Rædum. Og hñ stod vpp af Jørdunne/og sette sig a Sængena. Kuinnan ætte og eirn aliñ
Kalf i sijnu Hwse/hun for sem snarast og liet slætra honum. Og hun tok Miøl/hnodade og
bakade osyrt Braud/og bar þat fram̄ fyrer Saul ⁊ hñs Þienara. Og sem þeir høfdu et-
ed/stodu þeir vpp/⁊ geingu alla þa Nott.

XXIX.

OG Philistei samansøfnudu øllum sijnum Her i Aphek/og Israelis Lydr set- A
te Herbwder sijnar i Aim j Jesreel. Og Høfdingiar Philistinorum geingu
fram̄ Hundrudum saman og Þusundum saman. Enn Dauid og hñs med-
fylgiarar voru j seinustu Fylking mz Achis.
Þa søgdu Høfdingiar Philistinorum/Huad skulu þesser Hebrei? Achis
suarade/Er þat ecke Dauid Þienare Saul Israels Kongs/huer at nu hefur
1. Para. 15. vered hia mier ær ⁊ Dag/mz hueriū eg hefe ecke fundet neitt jllt fra þui ad hñ flyde til mijn/ B
allt til þessa Dags? Enn Philisteis Høfdingiar vrdu honum reider/og søgdu til hañs/ Lꜵt
þu þañ Mañ snua aptur/og sie hñ kyrr i þeim stad sem þu skipader honum/⁊ lꜵt hñ ecke fa-
ra mz oss til Bardaga/at ei snuist hñ þa j mote oss/þegar Orrostan hefst. Þui huar mz kañ
1. Reg. 18. hñ betur at kaupa sig j Frid vid sinn Herra/ eñ mz Høfdum þessara Maña? Er hañ ecke
sa Dauid/vm huern at kueded var i Dansenum/Saul vann sigur a Þusund/eñ Dauid a tiu
Þusūdum? C
Þa kallade Achis Dauid fyrer sig/og sagde til hñs/Suo sañarliga sem DROTTIN
lifer/eg helld þig eirn heidarligañ Mann/og þiñ jñgangur og vtgangr j þessare Herfør lijk-
ar mier/og ongua Hreckuijsse hefe eg fundet mz þier/ fra þui fyrst þu komst til mijn og allt til
þessa dags/Eñ ei þocknast þu Høfdingiunum. Þar fyrer snu þu aptur og far i Fride/So
at þu eige stygger Augu Høfdingia Philistinorū. Þa sagde Dauid til Achis/Huad hefe eg
adhafst/eda huad hefur þu fundet hia þijnū Þienara/ fra þeim tijma eg kom til þijn og jñ til
þessa/at eg skyllde ecke meiga fara i Orrostu og beriast i mote mijns Herra Kongsins Ouinū?

Achis suarade/⁊ sagde til Dauids/Eg veit þ vel/Þuiat vel þocknast þu fyrer mijnu Aug- D
lite suo sem Gudz Eingill. Enn þeir Høfdingiar Philistei søgdu/Lꜵt hñ eige fara mz oss j
þennañ Bardaga. Suo tak þig vpp a Morgun ærla og Þienarar þijns Herra sem komu
mz þier/⁊ s̄m þier erut buner a Morgun þa at lyser/þa fared af stad. So stod Dauid ⁊ hñs
Meñ ærla vpp vm Morgunen/og ferdudust/ og komu aptur j Land Philistinorum. Enn
Philistei fluttu sinn Her vpp til Jesreel

A NV sin̄ David kom heim aptur a þridia Deige mz sijna Menn til Ziklag/ Vijkingar
þa høfdu þr Amalechiter ahlaup giørt af sudre j Ziklag/ ⁊ høfdu sleiget brenna vpp
Ziklag og vppbrent hana mz Elldе/ þær Kuin̄r sem þar voru toku þeir ad Ziklag
Herfāgi mz sier/ bæde smærre ⁊ stærre. En̄ onguan̄ man̄ høfdu þr i hel slei-
ged/ helldur herteked og voru þa farner heim i veg. Enn sem David kom
ad Stadnū mz sijna Sueit/ ⁊ sa at hn̄ var vppbrendur mz Elldе/ ⁊ ad þeir-
ra Eigen kuin̄ur/ Syner og Dætur voru herteknar/ Þa vpphoof David/ og þat Folk
sem mz hønum var þeirra Raust/og grietu suo leinge at þeir voru moder af Sorg. Þuiad
tuær Kuinnur Davidz voru og herteknar/ sem var Ahinoam af Jesreel/ og Abigail Nabal
B Kuinna af Carmel/og David vard miøg hryggur/Þuiad Folked villde gryta hn̄. Þuiad
Sæler alls Folksins voru mz beiskum hug vegna Sona sin̄a ⁊ Dætra.
Enn David styrktist i DROTTNI sijnum Gude/og sagde til Ab Jatar Kien̄eman̄s/
sonar Ahimelech/ Fær mier hingat Lijfkyrtilen̄. Og sem hn̄ hafde fært honum hn̄/ þa spur-
de David DROTTEN/og sagde/Skal eg fara epter þessum Vijkingum / og mun eg nа
þeim? Hn̄ sagde/Far epter þeim/þu munt na þeim og taka Herfanged af þeim. Sijdan
for David a stad mz sex Hundrud Menn sem mz honum voru. Enn sem þeir komu at þeim
C Læk Besor/þa vrdu þar nockrer epter af hn̄s Møn̄um. Enn David for epter þeim mz fiø-
gur Hundrud Man̄s/ en̄ tuø Hundrud voru epterstandande/þui þeir voru mz øllu þreytter/⁊
gatu ei geinged yfer Lækin̄ Besor.
Og þat skiede suo/ at þeir fundu eirn Egiptskan̄ Man̄ a Mørkin̄e/þan̄ leiddu þeir til Da
uids/og gafu honum Braud at eta og Vatn at drecka/so ⁊ gafu þeir honum nockud af Fij-
kium/ og tuær Klær mz Rusin. En̄ sem hn̄ hafde eted/tok hn̄ at hressast/þui hn̄ hafde ecke
eted i þria Daga og þriar Nætur og ecke a Vatne bergt. Þa sagde David til hn̄s/ Huer
D ertu/og huadan ert þu? Hn̄ suarade/Eg er ein̄ Egiptskur Suein̄/ ⁊ Þienare eins Amale-
chiter/enn min̄ Herra liet mig hier epter/þuiat eg syktist nu fyrer þremur Døgū. Vier fiellū
hier jn̄ sunnan ad Creti i mot Juda/og sunnan ad Caleb/ og vppbrendum Ziklag mz Elldе.

David sagde til hn̄s/Villt þu fylgia mier ofan til þessara Vijkinga? Hn̄ suarade/Suer
þu mier þa vid Gud/ad þu villt huerke drepa mig/⁊ eige helldur framselia mig i Hendr mijns
Herra/þa vil eg fara mz þier og fylgia þier til þessara Vijkinga. Og hn̄ fylgde þm þan-
gat/Og sia/þeir dreifdust vm alla Jordena/atu ⁊ drucku/og hielldu Nattijd/ yfer þui mykla
Herfange/sem þeir høfdu teked af Philisteis og Juda Lande.
E Enn sem David sa þa/þa slo hn̄ þa fra Morne og jn̄ til Kuellds a ødrum Deige/suo ad
eingin̄ komst vndan af þeim/vtan fiøgr hundrut smadreingia/ sem nadu Vlfølldum ⁊ flydu. David slær
Suo fieck David aptur allt þad sem þeir Amalechiter høfdu rænt/ og so sijnar tuær Kuin̄ur. Amalechita
Og þar vantade ecke neitt/huerke lijted nie mikit/ huerke Son nie Dotter/ og ecke neitt af þui þr sm̄ rænt og
Herfange sem þeir høfdu teked/David riette þat allt saman aptur. Lijka vel tok David brent høfdu
Naut og Saude/og rak þat vndan sier/og þeir søgdu/ Þetta er Herfang Davidz. Ziklag
Nu sem David kom til þeirra tuø Hundrut Manna/s̄ høfdu ordet mædder at fylgia Da-
uid/og vrdu epter hia Læknū Besor/sem þeir sau nu David komanda/geingu þeir a mote hm̄
og a mote þui Folke sem var mz honum. David gieck til þeirra/og heilsade þeim vinsamli-
F ga. Þa suørudu til þr sem Ranglæter voru ⁊ lausingiar/a medal þra man̄a sm̄ fared høf-
du mz David/og søgdu. Søkum þess at þeir foru ecke mz oss/þa skal þeim eckert gefast af
þui Herfange sem vier høfum feinged/vtan huer take sijna Kuinnu og Børn/ og gange suo
burt hiedan.
Þa suarade David/Eige skulu þier suo giøra mijner Brædur/ af þui sem DROTT-
JN hefur giefed oss/og hefur verndad oss/og gaf þessa Vijkinga i vorar Hendr/þeir sem hin
gad komu i mote oss. Huer vill hlyda ydur i þessu? Lijka sem þeir hafa sinn part sem drogu Num. 31.
mz oss/og børdust mz oss/so skulu þeir ⁊ hafa sem epter voru ⁊ geymdu þ sem vier attum/þat
G skal og lijka skiptast. Og fra þeim tijma og þar epter er sa Siduane og Riettur j Israel/
allt til þssa Dags.
Nu sem David kom heim i Ziklag/sende hn̄ af Herfangenu þm Ølldūgū i Juda/⁊ ødrū
sijnum Vinū/og sagde/Sia/þar hafe þier Blessan af Herfange Ouina DROTTINS
(og þessum sende David)þeim j BethEl/þeim j Ramoth mot Sudre / þeim j Jathir/þeim j
Aroer/þeim j Sipamoth/þeim i Estemoa/þeim j Rachal/þeim j Jerahmeliter Stødum/þm
j Keniter.

j Kenikernis Stødum/þeim j Harma/þeim j BorAsan/þeim i Arahz/þeim j Hebron/z j alla Stade þar sm̄ Dauid hafde verid med sijnum Mønum.

XXXI.

Philistei hielldu Bardaga vid Jsrael/ og Jsraels menn flydu/fiellu og voru sleg ner a Fiallenu Gilboa. Og Philistei sottu sem akafast ad Saul og hn̄s Sonum/og slou Jonathan og Abinadab z Malchisua syne Saul. Snere þa Bardaga a sialfan̄ Saul/z Bogmeñerner skutu fastliga a hn̄ mz sijnū Bogum/so ad stor Saar bærust a Saul af þeirra Skotum. A

1. Para. 11.

Saul fiell mz synum þremur Sonum

Þa sagde Saul til sijns Skialldsueins/ Bregd þijnu Suerde/og legg mig j giegnum/suo at þeir Oumskornu kome ecke at drepa mig/ mz hædeligum Dauda. Eñ hn̄s Skialldsueiñ villde ecke. Þa tok Saul sialfur Suerded/og liet fallast þar a. Eñ sm̄ hn̄s Skialldsueiñ sa at Saul var daudur/fiell hn̄ z suo a sitt Suerd/og do mz honum. Suo liet Saul Lijf sitt/z hn̄s þrijr Syner/ og suo hn̄s Skialldsueiñ/og suo lijka aller hn̄s Meñ a þm sama Deige. B

Enn sem Jsraels menn sem voru hinumeigen Dalsins/z hinumeigen Jordanar/sau Flotta Jsraels Manna/og at Saul og hans Syner voru fallner/yfergæfu þeir Borgernar z flwdu/ Enn Philistei komu z biuggu j þm. C

Ad ødrū Deige komu Philistei ad kaña Valeñ/z þr fundu Saul og hn̄s þria syne liggiande a Fiallenu Gilboa. Og þeir hiuggu Høfudet af Saul/og toku hn̄s Nerklæde/z sendū þau vm Land Philistinorum/Og lietu lysa þessu j þeirra Afguda Hofum/og so fyrer øllu Folke. Hn̄s Harneske festu þr vpp j Hofe Astaroth/eñ hn̄s Lijkama festu þr a Mwruggeñ i Bethsan. D

2. Reg. 20. Þa þeir i Jabes j Gilead heyrdu þat/huad Philistei høfdu giørt vid Saul/ toku sig vpp þr hraustustu meñ a medal þra/ og geingu þa alla Nott/og toku Saul og hn̄s sona Lijkame af Mwrnum i Bethsan/ z færdu þa til Jabes/og brendu þa þar. Og þr toku þra

2. Para. 16. Bein/og jørdudu þau i Skogienum Jabes / Og føstudu sio Daga.

Ender Þeirrar þyrstu Bokar Samuelis

I.

A
A Saul var daudur/og Dauid var þyr-
er tueimur Døgum aptur komiñ til Ziklag fra Slage
þeirra Amalech. Sia/þa kom þar a þridia Deige eirn
Madur af Her Saul/hñ reif sijn Klæde/og jos Mold-
du i Høfud sier. Og sem hñ kom fyrer Dauid / fiell hñ
til Jardar/og kuadde hñ. Dauid sagde til hñs/Huad-
an komstu? Hñ suarade / Eg komst vndan af Israels
Her. Dauid sagde til hañs/Seig mier / Huad er þar
tijdinda? Hñ suaradi/Folked flude vr Bardaga/og fiell
fiølde Folks/Þar fiell og Saul og hñs son Jonathan.
Dauid sagde til þessa vnga Mañs sem honum bar
Tijdinden/Huernen veistu þat at Saul z hñs Son Jo- 2. Reg. 20.
nathas eru bæder dauder? Sa vnge Madur sem honũ 2. Para. 16.
bar Tijdinden suarade/Eg kom oforuaradis vppa Fia-
lled Gilboa/ og sia/Saul studdist vid sitt Spiot/eñ Vag
narner og Riddara lidet var komed suo nær honũ. Og
B hñ leit vid og sa mig/z kallade a mig/Og eg suarade/Hier er eg. Og hñ sagde til mijn/Huer
ert þu? Eg suarade honum/Eg er eirn Amalechita. Og hñ sagde til mijn/ Far hingad til
mijn og slaa mig j Hel/Þuiat enn er øll Ønd mijn j Brioste mier/ enn Þreyngsl speña mig
øllum meigen. Þa gieck eg ad honum/ og slo hñ j Hel/Þui eg sa at hañ mætte ecke lifa/
epter hñs fall. Og eg tok Koronuna af hñs Høfde/z Hringiñ af hñs Arme/z hafde eg þta
hingat til þijn minn Herra.

Þa hreif Dauid i sijn Klæde/og sleit þau/og aller þeir Meñ sm voru hia honum mz hør-
mugligre Hrygd/og føstudu til Aptans/og syrgdu sarliga Saul og hñs Son Jonathan/og
DROTTENS Folk/og Israels Hws/at þeir høfdu fallit fyrer Suerde.

Og Dauid sagde til þess vnga Mañs/sm hm vnderuijsade þetta/Huadan ert þu? Hañ
suarade/Eg er vtlendur Madur sonur eins Amalechita. Dauid sagde til hñs/Þui varst þu
suo diarfur at þu þorder at leggia hendr a Smurdañ DROTTINS/z lijflata hñ? Og
C Dauid sagde til eins af sijnum Þienurum/Kom hingat z sla hñ. Og hñ slo hñ j hel. Þa
sagde Dauid til hañs/Þitt Blod vere yfer þijnu Høfde/ þui þin Muñur talade i giegn þier
sialfum/z sagder/ Eg hefe i Hel sleiget þañ Smurda DROTTINS.

Og Dauid kuad þeñañ Harmagrat/ yfer Saul og hñs syne Jonathan. Og baud at
kienna sonum Juda þennañ a Boga/Sia/ hñ stendr skrifadur i Bok Hra Riettlætu.

Þeir enu Agiætustu j Israel eru slegner a þijnũ Hædũ/Huernen eru Kapparner fallner?

Lated þad ecke spyriast i Gath/og kuñgiøred þat ecke a Strætunum i Askalon/So at Dæ
tur Philistinorum gledie sig ecke/og ad Dætur þeirra Oumskornu hafe ecke Føgnud þar af.

a (Bogi) So kallast þesse Vijsa so sem og hia oss er Vijsum og Kuædũ nøfn giefen

Þier Gilboa Fiøll / kome huerke Døgg nie Regn yfer ydur/og ei sie þar Akrar af
huerium ad vpphafningar Offur kome/Þuiad þar voru Skillder Kappaña klofner/Skiøll-
D dur Saul/so sem ad hefde hñ ecke verid smurdr mz Vidsmiøre?

Jonathas Boge skaut alldrei vint/z Suerd Saul hio alldrei miss/Af Blode þeirra j Hel-
slegnu/z af Istre Kappaña.

Saul og Jonathas voru ástudliger z Elskuliger i Lijfenu/ þeir skildu og ecke j Dauda-
nũ/Þeir voru liettfærare enn Erner/z sterkare eñ Leon.

Þier Israels Dætur/syrged Saul/sem at klædde ydur suo prydeligar sem Roser/z prydde
ydur mz Gylline Klenodium a ydar Klædum.

Med huerium hætte eru Kapparner fallner i Bardaga? Jonathas er sleginn a þijnum
Hædum.

Syrge eg þig miñ Broder Jonathas/ Eg hefe haft stora Glede z vnadsemd af þier/Þiñ
Kiærleike var mier yndesligre eñ Kueñaña Kiærleike.

Med huerium hætte eru Kapparner fallner/ Og þr hraustu Hermeñ yferkomner?

Enn

II.

Dauid til Kongs smurdur af Juda

ENN sm̄ þtta var nu skied/spurde Dauid DROTTIN ad/ ꝛ sagde/Skal A
eg fara vpp til einhuerrar Borgar j Juda? Og DROTTIN sagde til
hn̄s/Far vpp þangad. Dauid sagde/Huert þa? Hn̄ suarade/Til Heb-
ron. Suo for Dauid þangad mz sijnum tueimur Kuiñum/ Ahinoam af
Jesreel/og mz Abigail Nabal Kuiñu af Carmel/ Þar mz hafde og Dauid
vpp mz sier þa Menn sem voru hia honum/huern mz sijnu Hyske/ ꝛ þr sett-
ust i Hebron Borger. Og Menn af Juda komu þangat/ og smurdu Dauid þar til Kongs
yfer Hws Juda.

Nu sem Dauid spurde/ad þeir af Jabes j Gilead høfdu jardad Saul/ þa sende hn̄ þeim B
bod/og liet seigia þeim/Blessader sieu þier af DROTTNI/at þier giørdud suodan My-
1. Reg. 3. skunar verk a Saul ydrum Herra/ ad þier jørdudut hn̄. Suo veite ydr nu DROTTEN
Myskun og Tru. Eg vil og vera ydur til goda / fyrer þat þier giørdut þetta. Styrkest nu
ydar Hendur/og vere þier sialfer hughrauster/Þui þo ydar Herra Saul sie daudr/ Þa hefur
Hwset Juda smurt mig til Kongs yfer sig.

Enn Abner son Ner/ sm̄ var Hershøfdinge Saul/hn̄ tok Isboseth son Saul/ ꝛ færde hn̄
Isboseth Kongur yfer Israel ij. Aar til Mahanaim/og tok hn̄ til Kongs yfer Gilead/Assuri/Jesreel/Ephraim/ BenJamin ꝛ yf C
er allan̄ Israels Lyd. Og Isboseth son Saul var fiorutijge Aara gamall/þa hn̄ tok Kong
dom yfer Israel/ ꝛ rijkte tuo Aar. En̄ Juda Hws hiellt mz Dauid. Og allr sa tijme sm̄ Da-
uid var Kongur j Hebron yfer Hws Juda/ var siø Aar og sex Manuder.

Abner ꝛ Joab hnitlast Og þad skiede/ ad Abner son Ner dro vt mz Sueina Isboseth sonar Saul/ af Herbwdū
Gibeon. Og Joab son ZeruJa dro vt mz Dauids Þienurum/og þeir mættust hia Gibeon
Fiske Vatne/og þeir settu sig sinumeigen Fiske Vatsins huorer. Og Abner sagde til Jo-
ab/Læted Sueina standa vpp huorratueggia og leike oss til skiemtunar. Joab sagde/Þat ma
vel. Þa stodu þeir vpp og geingu fram̄ tolf af hende Isboseth sonar Saul/og tolf af Da- D
Helchat Hazurim kallast Kappa Akur uids Þienurum. Og huør greip Hende j annars Høfud/og lagde sijnu Suerde i han̄s Sij-
du/og þeir fiellu suo bæder. Þar af kallast sa stadur Helchat Hazurim s̄ er i Gibeon. Og
þar hofst a þeim sama Deige hin snarpasta Orosta/Enn Abner og Israels Men̄ flydu fy-
rer Dauids Þienurum.

Asahel Þar voru þrijr af ZeruJa sonum/Joab/ Abisai/og Asahel. Enn Asahel var so skiotur
a fæte sem eitt Hreindyr a Skoge/og hn̄ rann epter Abner/ ꝛ veik huerke til hen̄ar hægre nie
vinstre handar fra Abner. Þa snere Abner sier vid/ ꝛ sagde/Ert þu Asahel? Hn̄ sagde/Ja.
Abner sagde til hn̄s/Vijk þu þier vt af/an̄athuert til hægre edr vinstre hādar/ ꝛ høndla eirn E
af þeim vngum Mønnum/og tak hn̄s Herklæde fra honū. Enn Asahel villde ecke vijkia fra
honum. Þa sagde Abner enn framar til Asahel/Vijk fra mier/Þui villt þu ad eg skule ney
dast til ad sla þig til Jardar/og þadan af meige eg ecke sijdan Ohræddur sia þinn Broder
Abner stingr Asahel i hel Joab? Enn han̄ villde ecke vijkia fra honum. Þa lagde Abner han̄ a bak aptur med
einu Spiote j Kuiden̄/so at Oddurin̄ gieck vt/og hn̄ fiell þar/og liet Lijfed. Og huer s̄ kom
at þeim stad þar Asahel var daudur/ sa nam þar stadar.

Enn Joab og Abisai sottu epter Abner allt til Solarfalls. Og sem þeir komu a Hæd F
Amna/sem liggur hia Giah/a veigenum sem liggur til Gibeon Audnar/þa søfnudust sam-
an syner BenJamin til Abner/og skutu a Fylking a Hæd nockre. Þa kallade Abner a Jo-
ab/og sagde/Villt þu øllu enda mz Suerde? Veist þu ecke/ at hier epter ma koma meire
Eymd? Huersu leinge villt þu tefia at seigia til Folksins/at þeir læte af ad offsækia
þeirra Brædur? Joab suarade/ Suo sannarliga sem Gud lifer/ hefder þu talad suo fyrr j
Dag/þa hefde Folked læted af at ellta sijna Brædur. Þa þeytte Joab Lwdur sinn/og stød
uadist þegar allur Lydur/og ellte ecke meir Israel/ og bardist ecke leingur.

Enn Abner og hn̄s Menn geingu þa alla Nott yfer þat sliettlende/ og geingu yfer Jor- G
dan/og ferdudust j giegnum allt Bitron/ ꝛ komu j Herbwdernar. Joab snere sier fra Abner
og samansafnade øllu Folkenu. Og þar vantade Nitian Menn af Dauidz Þienørum/ og
Asahel. Enn Dauids Þienarar høfdu sleiged af BenJamin og Mønnum Abner/ Þriu
hundrud og sextijge Manns. Asahel toku þeir vpp/ og jørdudu hann i sijns Fødurs
Grøf i Bethlehem. Enn Joab og hn̄s Menn geingu alla þa Nott/suo at þeir komu i døg-
un til Hebron.

III.

A Og þar var langur Ofridur j millum Sauls Hwss og Dauids Hwss. Enn Dauid for og gieck fram/ z hũs Afle styrktist/ Enn Hws Saul for hnignade Dag fra Deige. 1. Para.

Og Dauid atte sex Sonu i Hebron/ Hans frumgietinn Son var Amon sonur Ahinoam af Jesreel. Annar var Chiliab son Abegail Kuinnu Nabal af Carmel. Enn þridie var Absalom son Maacha Dottur Kongs Thalmai af Gesur. Sa fiorde/ Adonia son Hagit. Sa fimte/ Saphat Ja son Abital. Sa siette/ Jethream af Egla Dauids Kuinnu. Þessa Sonu atte Dauid j Hebron. Dauidz syner fædder i Hebron

Sem þesse Ofridur var nu a mille Sauls Hwss z Dauids Hwss/ þa styrkte Abner Hws Saul. Saul hafde att eina Frillu/ hun hiet Rizpa Dotter Aia. Og Isboseth sagde til Rizpa Frilla Saul

B Abner/ Þui sefur þu mz mijns Fødurs Frillu? Þessum ordũ Isboseth reiddist Abner miog/ z suarade/ Er eg þa eitt Hũds Høfud/ at eg giøre Myskunar verk a Hwse Saul þijns Fødurs/ og a hũs Brædrum/ z Naungum/ j mote Juda? Og eg sellda þig ecke i Dauids hendur. Og þu auijtar mig j Dag/ søkum eirnrar Kuinnu? Gud giøre Abner þ og þat/ ef eg giøre ecke þad sem DROTTEN soor Dauid/ Ad Kongs Rijked skal takast fra Hwse Saul enn Dauids Hws skal vpphefiast yfer Israel og Juda/ fra Dan og allt til BerSeba. Þa gat hũ ecke suarad honum einu Orde/ so hrædd᷑ vard hũ fyrer honum Næsfate

Og Abner sende bod til Dauids vndan sier/ og liet suo seigia honum/ Huerium heyrer Landet til? Og hũ sagde/ Giør eitt Sattmal vid mig/ Sia/ mijn Hond skal vera mz þier/ so at eg vil leida allan Israels Lyd til þijn. Dauid suarade/ Nu vel/ eg vil binda Vinattu vid

C þig. Enn einnrar Bonar beidunst eg af þier/ ad þu siaer mitt Andlit ecke fyrre/ enn þu færer mier Michol Dotter Saul/ nær þu kiemur ad sia mitt Auglit.

Dauid sende z eirnen bod til Isboseth sonar Saul/ og liet seigia honum/ Lat mig fa mijna Kuinnu Michol/ hueria eg fastnade mier mz Hundrad Yferhwdũ Philistinorũ. Isboseth sende af stad/ z liet taka hana fra sijnũ Manne Paltiel syne Lais. Og hũ fylgde henne a veigenn/ gratande/ allt til Bahurim. Þa sagde Abner til hũs/ Snu þier/ z huerf aptr/ Og hũ huarf aptur. Michol 1. Reg. 18.

Og Abner talade vid þa ellstu af Israel og sagde/ Þier hafed fyrer løngu talad til ad Dauid skyllde verda Kongur yfer ydur. Þa giøred þad nu / Þuiad DROTTINN hefur

D sagt til Dauids/ Eg vil frelsa Israel mitt Folk fyrer hend᷑ Dauids mijns Þienara/ af vallde Philistinorum/ og af allra þeirra Ouina Høndum. Slijkt hid sama talade Abner og fyrer Eyrum BenJamin. Og hũ gieck þadan/ at kunngiøra Dauid i Hebron/ allt þad sem Israel z allt BenJamins hws villde vera lata

Enn sem Abner kom nu til Dauids j Hebron/ z tuttugu Menn mz honum/ þa giørde Dauid þeim eitt Gestabod. Og Abner sagde til Dauids/ Eg mun taka mig vpp/ og samansafna øllum Israel/ til mijns Herra Kongs/ ad þeir semie Sattmal vid þig/ at þu taker Rijke yfer þm øllũ/ so sem þu villt. Sijdan leidde Dauid Abner fra sier/ ad hũ for burt med Fride.

Og sia/ ad Dauids Þienarar og Joab komu fra sijnum Herbwdum/ og fluttu mz sier miked Herfang. Enn Abner var þa ecke hia Dauid i Hebron/ þuiad Kongurinn hafde lated

E hũ fra sier/ og hũ hafde skilist vid Kongiñ mz Fride. Enn sem Joab kom nu og allur Herinn mz honum/ þa var honum vnderuijsad/ ad Abner son Ner hafde komed til Kongsins/ z hũ hefde sent hũ fra sier/ og var a stad farinn mz Fride. Þa gieck Joab jñ fyrer Kongiñ/ og sagde/ Huad hefur þu giort? Sia/ Abner er komeñ til þijn/ Huar fyrer lietstu hũ komast fra þier? Eda þecker þu ecke Abner son Ner? Þuiad til þess er hañ komiñ/ ad hañ vill suijkia þig/ og vill vita þinn jñgang og vtgang/ og ransaka huad þu giører.

Enn sem Joab gieck vt fra Dauid/ þa sende hũ Menn epter Abner/ ad þeir skylldu sækia hũ aptur fra Borhasira/ Enn af þessu visse ecke Dauid. Enn sm̃ Abner kom nu aptur til Hebron/ þa leidde Joab hũ mitt i Borgarhlidit/ og liet sem hañ villde nockud heimugligt tala vid hũ. Og sem þeir komu þar/ stack Joab hũ riett i Kuidiñ/ og liet Abner þar Lijfed/ vegna A- Abner var

F sahels Blods/ s᷑ var Broder Joab. Sm̃ Dauid fieck nu þ ad vita/ at þuilijkt var skied/ þa sagde hũ/ Eg er saklaus z mitt Kongs Rijke fyre DROTTNI eilijfliga af Blode Abner sonar Ner. Enn kome þ yfer Høfud Joab/ og yfer allt hũs Fødurs Hws/ so ad alldrei misse Joabs hws/ ad þar sie ei nockur Saar og Lijkþrar/ og Fatækur/ og fyrer Suerde fallande/ og sleginn i hel ap Joab 3. Reg. 20.

Brauds

Brauds þurfande. Suo slo Joab og hn̄s Broder Abisai Abner i Hel/ þar fyrer ad hann
Supra. 2 hafde ædur sleiged Asahel þeirra Brodur til Dauda/ i þeim Bardaga sm̄ skiede hia Gibeon.
Enn David sagde til Joab/ og til allra þeirra Manna sem med honum voru/ Rÿfed ydar
Klæde i sundr/ og klædist Seckium/ og syrged dauda Abner. Og Kongurin̄ sialfur gieck ep-
ter Lÿkbørunum. Enn sm̄ þeir jørdudu Abner i Hebron/ þa vpphof Kongurin̄ sijna Raust/
Davidz Har- og griet vid Grauf Abner/ og allt þad Folked sem þar var griet og eirnenn. Og Kongur-
mur yfer in̄ talade m& Hrygd yfer greftre Abner/ og sagde/ Eige do Abner sem ein̄ Dære deyr. Þijnar
Abner Hendur voru ecke bundnar/ þijner Fætur voru ecke Fiøtrum læster/ Þu fiellst so sm̄ eirn Madr G
fellur fyrer vondum Skælkum. Og allt Folkit griet hn̄ þa enn meir.
Og sem ad allt Folked kom nu ad eta med David/ og þat var vm Middags skeid/ þa soor
David David/ og sagde/ Gud læte mig skie þat og þat/ ef eg smacka Braud eda nockut annad a þe-
fastar ssum Deige/ fyrr enn Sol er vnder geingen. Og allt Folk heyrde þetta/ og þeim þocknadist
vel allt þat sem Kongurin̄ giørde/ fyrer Folksins Augum. Og allt Folked og allur Js-
raels Lydur merkte a þeim Deige/ at þat var ei skied m& Kongsins vilia/ at Abner var sleigin̄
i hel. Og Kongurinn sagde til sinna Þienara/ Vite þier ecke ad i Dag er fallin̄ ein̄ Høfdin
ge og enn meste Madr i Jsrael? Enn þo at eg sie veykur & smurdur Kongr/ þa eru þeir Zer-
uJa syner mier harder i Horn at taka/ DROTTJN endurgiallde þeim sm̄ jllt giøra/ epter
þrra Jllsku

IIII.

Hu sem Jsboseth son Saul/ heyrde at Abner var daudur i Hebron/ þa fiell- A
ust honū allar Hendur/ og allur Jsrael fieck skielfing.
Enn son Saul hafde tuo Høfuds men̄ fyrer sijnu Herfolke/ sa eine hiet
Baena Baena/ enn an̄ar Rechob/ þeir voru syner Rimon Berothiter af sonū Ben-
Rechob Jamin. Þuiat Beroth var og reiknadur a medal BenJamin/ og þr Be-
rothiter voru fluner til Gethaim/ og biuggu þar sem vtlender/ allt til þessa
Dags.
Jonathas son Saul ætte og eirn Son/ hn̄ var Fotlama/ og var han̄ sim̄ æra gamall/ þa
þau Tÿdinde vrdu vm Saul & Jonathan af Jsrael/ & hn̄s Fosturmodur tok hn̄/ & flyde felms B
Mephiboseth full/ og sem hun skundade i Flottanum/ þa fiell han̄/ og vard halltur/ Og hn̄ hiet Mephi Bo-
Son Jonathan seth.
A einum deige geingu þeir syner Rimon Berothiter/ Rechob og Baena i burt/ og komu til
Hwsa Jsboseth/ þa Dagur var sem heitastur/ og hn̄ læ a sin̄e Sæng vm midian Dag. Og
þeir komu i Hwsed at sækia Hueite/ og þeir løgdu hn̄ i Kuidinn/ og flydu j burt. Þui a þessū
Jsboseth i tijma sem þeir komu j Hwsed/ læ hn̄ a sin̄e Sæng i sijnu Suefnhwse/ og þeir stungu hn̄ i Hel/ C
Hel sleiginn & hiuggu af hm̄ Høfuded. Og þeir toku hn̄s Høfud m& sier/ & geingu vm Eydemørk alla þa
af Baena Nott/ og bæru Høfud Jsboseth til Davidz i Hebron. Og þeir søgdu til Kongsins/ Sia/ hier
er Høfud Jsboseth sonar Saul þijns Ouinar/ huer ed sat vm þitt Lijf. DROTTJN he-
fur a þessum deige hefnt mijns Herra Kongsins a Saul og hn̄s sæde.
Þa suarade David þeim/ Suo sannliga sem DROTTJN lifer/ sa frelsad hefur mijna
Sæl af allre min̄e Angist/ Eg greip þan̄ sem kun̄giorde mier/ & sagde/ Saul er daudur/ & hn̄
ætlade at hn̄ munde hafa bored mier good tÿdinde/ enn eg slo hn̄ i hel i Ziklag/ þeim eg skyllde D
hafa giefed laun fyrer sijnar Frietter. Enn þesser Ogudliger Men̄ hafa myrdt og sleiged
Riettlætan̄ Mann i hn̄s eigen Hwse a sinne Sæng/ Ja/ skyllda eg ecke krefia þuilijks Blodz
David hefner af yckrum Høndum/ og burt taka yckur af Jørdun̄e? Og David baud sijnum Þienurum/
Jsbosets Þeir aflijfudu þa/ og hiuggu af þeim bæde hendur og Fætur/ og heingdu þa vpp hia Fiske
dauda Vatnenu i Hebron. En̄ Høfud Jsboseth toku þeir og jørdudu þ i grøf Abners i Hebron.

V.

1. Para. 12.

Og aller Jsraels Kynþætter komu til fundar vid David i Hebron/ og søgdu/ Sia A
þu/ Vier erum þijn Bein og þitt Holld. Þar m& & fyrrum þa Saul var Kongur
yfer oss/ þa færder þu Jsrael vt og jn̄. So hefur og DROTTJN sagt til þijn/
Þu skallt fæda mitt Folk Jsrael/ og vera Hertuge yfer Jsrael. Og aller Ol-
dungar

dungar og þeir enu ellſtu af Iſrael komu til Kongſins i Hebron. Og Kong Dauid giørde
eitt Sattmaal vid þa fyrer DROTTNI i Hebron/og þeir ſmurdu Dauid til Kongs yfer
Iſrael. Dauid var þriatijge ꝏra gamall þa hñ tok Kongdom/og hñ rijkte i fiorutijge Aar.
Hñ rijkte ſiø ꝏr og ſex Manude j Hebron yfer Juda/Eñ i Jeruſalem rijkte hñ þrettan ꝏr ⁊
tuttugu yfer allañ Iſrael ⁊ Juda.

Dauid til Kongs tekiñ yfer Iſrael

Og Dauid Kongur for til Jeruſalem mz ſijna Menn/a mote þeim Jebuſiter/ ſem biuggu
i Landenu. Enn þeir ſøgdu til Dauids/Eige ſkallt þu koma hier jñ/ nema þu vt reker þa
B a Halltu og Blindu/þad meintu þeir/ad Dauid ſkyllde ecke koma þar jñ/eñ Dauid yfer vañ
Kaſtala Sion/Þad heiter Dauidz Borg. Og Dauid ſagde a þeim ſama Deige/Huer ſem
ſlær þa Jebuſiter/og giefur Rꝏd vppa Þakrennurnar/og rekur burt þa Hallta og Blinda/
hueria Dauids Ønd hatar/Og þui er ꝥ Malltæki/Lꝏt hu̇ke Blinda nie hallta koma i hw-
ſed. Og Dauid bio i Kaſtalanū/ ⁊ kallade þat Dauids Borg. Og Dauid bygde þar all
ra vegna i krijng/fra Millo/ og ſuo þar jñan til. Og Dauid gieck fram ⁊ efldiſt at ſtyrk
Og DROTTIN Gud Zebaoth var mz hm̄.

a Þeſſer Blinder og Hallter woru Skwrgod þeirra Jebuſiter/a huer þeir treyſtu/og ſettu þa wppa Mwrana ſo ſem añañ Helgedom/ ſo ſem ſegde þeir ſo/þu berſt ecke wid oſſ helldur wid Gude worꝛ Enn ei kølludu þeir Skwrgod ſijn Blind nie Hollt/helldur Aude Gudz mz þui ſem Hiſtoriña heþur ſkrꝛ bad/hñ heþur neþnt þau God hollt og blind

Og Hiram Kongur af Tyro ſende bod til Dauidz/og Cedrus Trie til Þaks/og Trieſmi-
de og Steinhøgguara/ad þeir ſkylldu byggia Dauid eitt Hwß.
C Og Dauid merkte ad DROTTIN hafde ſtadfeſt hñ til Kongs yfer Iſrael/ og hafde
vpphafid hñs Konungs Rijke/fyrer hñs Folks Iſraels ſkulld. Og Dauid tok eñ fleire Kui-
nnur og Frillur i Jeruſalem/ſijdan hñ var komiñ fra Hebron/ſuo hñ ꝏtte enn fleire Syne ⁊
Døtur. Og þetta eru þeirra Sona Nøfn/ſē hñ ꝏtte i Jeruſalem/Samua/Sobab/Na-
than/Salomon/Jebehar/Eliſua/Nepheg/Japhia/Eliſama/Eliada/Eliphaleth.

Eñ er Philiſtei heyrdu ꝥ/ at Dauid var ſmurdꝛ til Kongs yfer Iſrael/þa foru þeir aller
vpp/og leitudu vid at nꝏ Dauid. Enn ſem Dauid fornam þat/þa for hñ og dro ofan i eitt
ſterkt Vijge/ Enn Philiſtei komu og løgdu ſig nidur j Dalnū Rephaim. Þa ſpurde Dauid
DROTTIN ad/og ſagde/Skal eg draga vt i mot þeim Philiſteis? Og villt þu gefa þa
i mijnar Hendꝛ. Eñ DROTTIN ſuarade Dauid/Far ofan þangad/Eg vil giefa Phi-
D liſteos i þijnar Hendur? Og Dauid kom til BaalPrazim/⁊ ſlo þa þar/⁊ ſagde/DROT-
TEN adſkilde mijna Ouine fyrer mier/ ſuo ſem þa Vøtn ſkiliaſt huert fra ødru. Þar af
kalla meñ þañ ſama ſtad BaalPrazim. Og ſijna Afgude miſtu þeir þar/ Enn Dauid og
hñs Meñ toku þa vpp.

Dauid ſlær Philiſteos
1. Para. 15.
Infra 38.
Perez kallaſt ſlit edur ſkilnadur

Eñ Philiſtej toku ſig vpp aptꝛ/⁊ foru ofan i Daliñ Rephaim. Eñ Dauid ſpurde DR-
OTTIN at/Hñ ſagde/Ecke ſkallt þu nu fara vpp þangat/ Helldꝛ kom þu a bak vid þa/
ſo þu komer til þra þuert yfer fra þui Morbertrienu. Og þa þu heyrer þyt j Morberiauidar
Toppønū/þa fall þu yfer þa/Þuiat DROTTIN er þa vtgeingiñ fyrer þier/ad ſlꝏ Her
þeirra Philiſtinorum. Dauid giørde ſem DROTTIN baud honum/og ſlo Philiſteos/
fra Gaba og þar til ad komed er til Gaſer.

Philiſtei i añad ſinn ſlegner aþ Dauid

VI.

A

OG Dauid ſamanſafnade aptur a ny øllum vngum Mønnum j Iſrael/ad
tølu þriatijger Þuſunder/og tok ſig vpp og for mz allt þad Folk ſem var hia
honum af Juda Borgurum/at flytia Gudz Ørk þangad/ huør at kalladiſt
DROTTINS Zebaoths Nafn byr þar a/yfer Cherubim. Og þeir lie
tu ſetia Gudz Ørk a eirn nyañ Vagn/ og toku hana af Abinadabs Hwſe/
ſem bio i Gibea. Eñ Vſa ⁊ Ahio ſyner Abinadab ſtyrdu þeim nyia Vag-
ne. Og ſem þeir oku vt mz Gudz Ørk af Hwſe Abinadab/og Ahio gieck fyrer Ørkinne/
þa liek Dauid ⁊ allt Iſraels Hwß fyrer DROTTNI/allra handa hliodfære ſem af Trie
voru giørd/Hørpur/ Gigiur/Pſalteria/Biøllur og Simphon.

1. Par. 14.
Guds Ørk

Og þa þr komu til þrar Hlødu Nakon/þa riette Vſa vt Hønd ſijna ⁊ hiellt Gudz Ørk/
þuiat Vxarner geingu af Veigenum. Þa reiddiſt DROTTIN Vſa/ ſo at Gud ſlo hñ
B þar nidur ſøkum hñs Ofdirfdar/ſuo at hñ fiell daudur þar nidꝛ hia Gudz Ørk. Þa vard
Dauid hryggur/ ſøkum þeſſ ſkards ſem hñ giørde a Vſa. Og hñ kallade þañ ſama Stad
Perez Vſa/ allt til þeſſa Dags. Og a þeim ſama Deige ottadiſt Dauid fyrer DROT-
TNI/og ſagde/ Huernen ma Ørk DROTTINS koma til mijn? Og hañ villde ecke

Perez Vſa

 lꝏta

ObedEdom lata flytia hana til sijn i Dauids Borg/ helldr liet hñ fœra hãa i hws ObedEdom af Geth.
Enn sm̄ Ork DROTTINS hafde vered j Hwse ObedEdom af Geth þria Manude/ þa
blessade DROTTIN hñ og allt hñs Hws

Dauid Kongur spurde þetta/ ad DROTTIN hafde blessad Hws ObedEdom/og allt
þat hñ hafde/ sokum Guds Arkar. Þa for hñ og sokte Guds Ork/og flutte hana wr Hwse C
ObedEdom /og til Dauidz Borgar/ mz Glede. Og sem þeir høfdu geinged fram̄ mz Gudz
Ork sex Skref/ þa offrudu þeir einu̅ Uxa og einum feitum Saud. Og Dauid liek fyrer af
øllu megne fyrer DROTTNI/ og var vmgyrtur mz einum Lijfkyrtle. Og Dauid og
allur Jsrael flutte Gudz Ork vpp mz Fagnade og Hliodfœrum.

Eñ s̄ Gudz Ork kom jñ i Dauids Borg/ þa leit Michol Dotter Saul vt vm Glugg eitt
og sa ad Dauid Kongur liek og dansade fyrer DROTTNI/ Þa forsmade hun hñ j sijnu
Hiarta. Eñ sem þeir jnnfluttu Ork DROTTINS/ þa settu þeir hana i sinn stad/ mitt
i Tialldbwdena þa sem Dauid hafde vppreist til heñar. Og Dauid offrade Breñefornum
og Þackar fornum fyrer DROTTNI. Enn sm̄ Dauid hafde offrad Breñefornum og
1. Para. 17. Þacklætisfornu̅ blessade hñ Folked i DROTtens Zebaoths Nafne/ ꝛ hñ gaf øllu Folke og D
øllum Jsraels Safnade bæde Mønnum ꝛ Kuiñum/ huerium fyrer sig eirn Braudleif/ ꝛ eitt
Kiøtstycke/ ꝛ steikt Similubraud mz Vidsmiøre. Þa for allt Folked i burt huer i sitt Hws.

Eñ sem Dauid kom nu aptur ad blessa sitt Hws/ þa gieck Michol Dotter Saul vt i mot
Michol forsmaer Dauid honum/og sagde/ Huersu vegsamligur var Kongurin̄ af Jsrael i Dag/ huer ed afklæddist fy-
rer Ambættum Þienara sinna/og liek nakeñ sem Fantar. Enn Dauid sagde til Michol/
Eg vil leika fyrer DROTTNI/ þm̄ s̄ mig vtualde helldr eñ þiñ Fødr/ ꝛ helldr eñ allt hñs
Hws/ og hefur boded mier ad vera Høfdingia yfer DROTTINS Folke yfer Jsrael/
Og eg vil nu enn verda miñe / og eg vil lijtelætka mig i mijnu Auglite/ og Vegsamast
mz þeim Ambættum sem þu talader vm. Eñ Michol Dotter Saul atte ecke Børn allt til
Daudadags.

VII.

1. Para. 18. V sem Dauid Kongur sat i sijnu Hwse/og DROTTIN hafde giefed A
Nathan honum Huijld fyrer øllum hañs Ouinum/ allt vm kring/ þa sagde hañ til
Nathan Spamans/ Sia/ eg by i einu Hwse s̄ er bygt af Cedrus Vide/ eñ
Gudz Ork byr vnder Tialldþake. Nathan suarade Kongenum/ Far og
giør allt þad þu hefur i þijnu Hiarta/ Þui DROTTIN er mz þier.

A þre Nott kom Ord Drottens til Nathan ꝛ sagde/ Far og seig þu mi̅-
Esa. 66. num Þion Dauid/ Suo seiger DROTTIN/ Skallt þu byggia mier eitt Hws ad bwa i?
1. Para. 33. Eg hefe ecke i nockru hwse bwed/ fra þm̄ Deige s̄ eg førde Jsraels Syne af Egiptalande/ ꝛ
allt til þessa dags/ Helldur hefe eg geinged i Tialldbwdum ꝛ Landtiolldu̅/ huar sem eg for mz
øllum Jsraels sonum/ Hefe eg og nockurn tijma talad vid nockurn af Jsraels Kynkuijslum/
s̄ eg hefe bifalad at fæda mitt Folk Jsrael/ ꝛ sagt so/ Þui bygge þier mier ecke eitt Hws af
Cedrus Vide?

Þui skallt þu nu so seigia til Dauidz mins Þions/ Suo seiger DROTTIN Zebaoth/ B
Psal. 18. Eg tok þig af Saudahwse/ at þu skyllder vera eiñ Høfdinge yfer mitt Folk Jsrael. Sijd-
an hefe eg ꝛ vered mz þier/ huert s̄ þu hefr geinged/ ꝛ so hef eg vpprætt alla þijna Ouine fyrer
þig/ og giort þier eitt stort Nafn/ suo sem annara macktar Manna a Jørdu. Og eg vil
skicka mijnu Folke Jsrael eirn stad/ og planta þad/og þar skulu þeir bwa/ og ecke meir fara
villt/ ꝛ Ranglætis syner skulu ecke meir þuinga þa/ sem ædur er skied/ og fra þeim tijma er
eg skickade Domendur yfer mitt Folk Jsrael/ suo og vil eg giefa þier Huijld fyrer øllum þij-
num Ouinum/ Og DROTTIN kunngiorer þier/ ad DROTTIN vill giøra þier eitt
Hws.

Christus fyrerheitin̄ Dauid Enn þa þiñ tijme er nu komiñ/ at þu ert sofnadur mz þijnum Fedrum/ þa vil eg vppuekia C
þitt Sæde epter þig/ huert koma skal af þijnu Lijfe/ Og hñs Rijke vil eg stadfesta. Nu̅ skal
mijnu Nafne eitt Hws byggia/ Og Sæte hñs Konungliga Rijkis vil eg stadfesta æfenliga.
Eg vil vera hñs Fader/ og hñ skal vera minn Son.

Ef hañ Misgiorer / þa vil eg tyfta hañ med Mannanna Hrijse/ og med Plagum þeir-
ra Mannaña Sona/ Enn minne Myskunseme skal eg ecke snua fra honum/ suo sm̄ eg snere

Henne fra

henne fra Saul/huern eg i burt tok fra þier. Enn þitt Hws & Kongs Rijke skal vera stad Psal. 89.
fast æfenliga fyrer þier/ og þitt Hæsæte skal stødugt standa eilifliga. Luc. 1.
Enn sem Nathan hafde nu kūngiort David øll þesse Ord/og alla þessa Vitran/ þa kom
David Kongr & var fyrer DROTTNI/& sagde/Huer er eg DROTten DROTten? &
huad er mitt Hws/ad þu hefur fært mig allt hingat? Og ē þotte þier þad ei nog DRO-
Ttē Drottenn/helldur talader þu vm þijns Þienara Hws/sem koma skal løngum tijma hier
epter. Þat er a Mannsins Løgmal sem er Gud DROTTIN. Og huad skal David
meir tala vid þig? Þu þecker þiñ Þienara DROTten DROTten. Søkum þijns Ordz
og epter þijnu Hiarta hefur þu giørt alla þessa stora hlute/ad þu villder kūngiøra þa þijnū
Þienara.

D Þar fyrer ert þu miøg mykladur DROTTIN Gud. Þuiad þar er eingiñ so sem þu/
og þar er eingiñ Gud nema þu/epter øllu þui sem vier høfum heyrt mz vorum Eyrum. Þui
huar er slijkt Folk a Jørduñe sem þitt Folk Jsrael? Fyrer hūs skulld Gud framgieck/at frel
sa sier eitt Folk/ og ad giøra sier eitt Nafn/ og at verka suoddan stora og hrædeliga giørnin-
ga a Jørduñe fyrer þinu Folke/huert þu frelsader þier af Egiptalande/fra Heidingium/&
þeirra Gudum. Og þu tilbiost þier þitt Folk Jsrael/ þier til eins æfenligs Folks/ og þu
DROTTIN ert ordiñ þeirra Gud.

Suo stadfest þu nu DROTTEN Gud þad Ord æfenliga/sem þu talader vm þiñ Þie
nara/og vm hūs Hws/og giør sem þu hefur talad. Þa mun þitt Nafn myklat til æfenlig-
rartijdar/suo ad Menn skulu seigia/ DROTTIN Zebaoth er Gud yfer Jsrael/ og Da-
uid þijns Þienara Hws skal standa stadfast fyrer þier. Þuiad þu DROTTIN Zeba-
oth/þu Jsraels Gud/ hefur opnad þijns Þienara Eyru/ og sagt/ Eg vil byggia þier eitt
Hws/ Þar fyrer hefur þinn Þienare funded sitt Hiarta/ ad hañ bidur þessa Bæn til þijn.
Nu DROTten DROTten/þu ert Gud/og þijn Ord skulu blijfa Sannleikur/ Þu talader
þetta hid goda til þijns Þienara. Suo tak nu til/og blessa þijns Þienara Hws/suo þad sie
æfenliga fyrer þier/ Þui þu DROTten DROTten hefur þat talad/ & mz þiñe Blessan
skal þijns Þions Hws blessast æfenliga.

Margin note: a (Þad er/) Þu talar wid mig vm eitt eilijft Rijke/þar eingiñ kañ Kongur ad wera/nema hñ sie bæde Gud og Madur/med þui hñ skal vera minn Son/enn skal þo wera Kongur ad eilijfu/ slijkt heyrer alls eina Gude til

VIII.

A DG þad skiede epter þetta/ad David slo þa Philisteos/og lækkade þeirra Op-
stopa/ & tok Prældoms Beisled af Philisteis hende.
Hñ slo & þa Moabita/so giørsamliga at hñ drap tuo Hlute/ eñ þridiung
liet hñ lifa/Suo vrdu Moabiter David vndergiefner / og þeir vrdu honum
skattgillder.
David slo og HadadEser son Rehob/Kongiñ i Zoba/ þa hñ for/og villdi
rijkia yfer Vatne Euphrates. Og David tok til fanga Þusundrud & siø Hundrud Ridda-
ra af þeim/og tiu Þusund Fotgøngulids/eñ braut og leste alla þeirra Vagna/eñ hiellt stal-
fur epter Hundrad Vøgnum.

Margin note: Þetta hafa allt wered mykl lar Orostur/ eñ eru hier i stuttu Maale wpp teiknadar

Margin note: HadadEser

B Þar komu og Syri af Damasco/at hialpa HadadEser Kongenum af Zoba/& David slo
tuø og tuttugu Þusund Mañа af þm Syrlendsku. Og sette Folk epter i Damasko i Syria.
Suo vard Syria skattgilld vnder David. Þuiad DROTTIN hialpade David/ huert
helst hñ for. Og David tok þa Gullskiølldu sem haft høfdu HadadEser Þienarar/& flut-
te þa til Jerusalem. Eñ af Beta og Berothai Borgum HadadEser tok David Kongr of-
urmikeñ Malm.

Margin note: Syri

Margin note: Thoi

Sem Thoi Kongr af Hemath heyrde at David hafde nidursleiged alla magt HadadEser/ 1. Para. 19.
C sende hñ sinn Son Joram til David/ og liet heilsa honum vinsamliga/ og bad honum Lucku
at hann hafde heriat a HadadEser/ og yfer vnned hñ(þui Thoi hafde Ofrid vid HadadE-
ser)& Joram hafde mz sier allshattadar Gersemar af Silfre/Gulle & Kopar/ huad allt Da-
uid Kongur helgade DROTTNI/ og allt þat Silfur & Gull helgade hñ DROTTNI
sem hañ fieck af øllum Heidingium sem hañ braut vnder sig / af Syria/ af Moab/ af Amon
sonum/af Philisteis/af Amalech & af HadadEser Herfange sonar Rehob Kongsins af Zoba

Psal. 60.

D Og David giørde sier eitt Nafn/ þa hñ kom & slo þa Syros i þeim Dal ē kalladist Sallt

Dalur/ætian Þusunder. Og hn̄ sette Folk i alla Idumeam/ ꝛ allt Edom var Dauid vnder
giefed/ Þuiad DROTTIN hialpade Dauid/ huert sem hn̄ for
So vard nu Dauid Kongur yfer allan̄ Jsrael/ ꝛ hn̄ dæmde allan̄ Lyden̄ mz Dome ꝛ Rett
2. Sam. 20. indum. Joab son ZeruJa var Hershøfdinge yfer Herin̄/ Josaphat son Ahilud var Can-
Dauidz Em- zeler/ Sadok son Ahitob og Ahimelech son Abiathar voru Kiennemen̄/ SeraJa var Skrifa-
bættismenn re/ Benaia son Joiada var settur yfer Creti og Pleti/ og Dauidz syner voru Kiennemen̄.

IX.

G Dauid sagde/ Mun þar einginn epter ordin̄ af hwse Saul/ suo at eg mei- A
ge veita honum Myskun fyrer saker Jonathan? Enn þar var ein̄ Þiena-
re af Hwse Saul/ hn̄ hiet Ziba/ þan̄ kølludu þr fyrer Dauid. Og Kongurin̄
sagde til hn̄s/ Ert þu Ziba? Hn̄ sagde/ Ja/ þin̄ Þienare. Kongurin̄ sag-
Ziba de/ Lifer þar eingin̄ epter af Hwse Saul/ suo ad eg meige veita honum Gudz
Myskunseme? Ziba suarade/ Þar lifer enn nu epter eirn sonur Jonathe/
ꝛ er Fotlama. Kongurinn sagde til hn̄s/ Huar er hn̄? En̄ Ziba suarade/ Sia/ hn̄ er i Loda-
bar i Hwse Machir sonar Ammiel. Þa sende Dauid Kongur þangat/ og liet sækia han̄ til B
Lodabar af Hwse Machir sonar Ammiel.
Mephiboseth En̄ sem Mephiboseth son Jonatha/ sonar Saul kom fyrer Dauid/ fiell hn̄ fram̄ a sijna a-
son Jonathas sionu/ og kuadde Kongin̄. Dauid sagde/ Mephiboseth. Hn̄ suarade/ Hier er eg þin̄ Þienare.
Dauid sagde til hn̄s/ Ottast ecke/ þuiat eg vil veita þier Myskun fyrer søkum þijns Fødurs
Jonatha/ so at eg vil giefa þier apt᷑ alla þa Akra s̄ ætte þin̄ Fad᷑ Saul/ Og þu skallt dag
liga eta Braud vid mitt Bord. Hn̄ tilbad Kongin̄/ og sagde/ Huer em eg þinn Þræll at þu C
alijtur slijkan daudan̄ Hund sem eg er?
Þa kallade Kongurin̄ Ziba Sauls Þienara/ og sagde til hn̄s/ Eg hefe giefed syne þijns
Herra allt þad sem Saul ætte/ og allt hn̄s Hws. Suo skallt þu nu og þijn Børn og þij-
ner Þrælar ꝛaga hn̄s Akra mz þijnu Erfide/ til jn̄tekta og Atuinnu syne þijns Herra. Enn
Mephiboseth sonur þijns Herra skal dagliga eta Braud vid mitt Bord. Og Ziba hafde
fimtan syne ꝛ tuttugu Þræla. Og Ziba suarade Kongenum/ Allt þat sem min̄ Herra Kong᷑ D
hefur boded sijnu̅ Þienara/ þat skal hn̄s Þienare giøra. Og Mephiboseth skal eta vid mitt
Bord/ suo sm̄ eitt af Kongsins Børnum. Og Mephiboseth ætte eirn vngan̄ Son sm̄ hiet
Micha son Micha. Og aller þeir sem biuggu i Hwse Ziba þeir þionudu Mephiboseth. Og Mephi-
Mephiboseth boseth bio i Jerusalem/ Þui hn̄ at dagliga af Kongsins Borde/ ꝛ var halltur a bádu̅ Footu̅.

X

G þat skiede suo þar epter/ at Kongur þeirra Amon sona andadist/ og Hanon A
Hanon son hn̄s tok Kongdom epter hn̄. Þa sagde Dauid/ Eg vil veita Myskun Ha-
1. Para. 20. non syne Nahas/ suo sem hn̄s Fader veitte mier Myskun. Og hn̄ sende þan-
gad/ og liet sijna Þienara hugga han̄s Harm/ er hann bar epter sinn Fødur
Enn sem Dauids Þienarar komu nu i Amon sona Land/ þa søgdu Amon
Dauidz Sen- sona Høfdingiar til sijns Herra Hanon/ Hygg᷑ þu at Dauid hafe sent huggendur hingat til
demen̄ sneypter Sæmdar Fødur þijnum? Huxar þu ecke/ at helld᷑ hafe hn̄ sent sijna Þienara til þijn/ ad þr
niosne vm Borgena og skode huernen þr meige hana vin̄a.
Þa tok Hanon Þienara Dauidz/ og liet raka halft skiegged af þeim/ ꝛ sneida halfpart af
þeirra Klædum ofan at Þiohnøppum/ og liet þa so fara. En̄ sem þeir komu nu heim/ ꝛ Da B
uid friette þetta/ þa sende hn̄ a mote þeim/ Þuiat Men̄erner voru skam̄liga lytter. Og Kō-
gurin̄ liet seigia þeim/ Verid i Jericho/ þar til at ydar Skiegg eru vaxen/ og komed suo heim
aptur.
En̄ sem Amon syner sáu þad/ at þeir høfdu misbodet Dauid/ þa sendu þeir i Syriam/ og
leigdu sier þadan Lid til styrks/ af Hwse Rehob/ og af Zoba/ og þeir feingu tuttugu Þusund
Man̄s mz Fotganganda Lid/ og Þusundrud Manna af Kongenum Maacha/ og af Jstob
tolf Þusund Man̄a. Þegar Dauid spyr þetta/ þa vtsende hn̄ Joab mz allt sitt Strijdsfolk.

Amon syner drogu vt/⁊ bigguſt til Bardaga vtan fyrer ſialfu Borgarhlidenu/Eñ þr Sy-
ri ſm̃ voru af Zoba/af Rehob/af Jſtob ⁊ af Maacha/fylktu þra Lide ſierilage a Vollunū.

Enn ſem Jaob ſier nu þat/ ad honum er buiñ Bardage bæde a bak og i fyrer/ þa vtualde
C hñ þa alla enu hrauſtuſtu Hermenn i Jſrael/og bioſt i mote þeim Syris. Eñ fyrer þat Lid
ſem afgangs var ſette hñ ſinn Brodur Abiſai i mot Amon ſonum/og ſagde/Kuñe ſo ad ſkie/
ad þeir Syri bere mig ofurmegne/þa kom mier til Hialpar/Eñ ef Amon ſyner verda þier yf-
erſterker/þa vil eg koma þier til hialpar. Verum nu ſtyrkuer og beriunſt hrauſtliga/fyrer
vort Folk/og fyrer Guds vors Borger/ Læte DROTTJN ganga ſem hñ vill
Og Joab fylkte ſijnu Lide og riedſt til Bardaga a mot þeim Syris/Og þeir flydu vndan Syri
honum. Enn ſem Amon ſyner þad ſau/ad þeir Syri hielldu a flotta / þa flydu þeir og ſuo og Amoniter
vndan Abiſai/og foru i Borgena. Epter þat ſnere Joab aptur fra þeim Amon ſonum/ og ſlegner
kom heim til Jeruſalem.

Og þa þeir Syri ſau ſig ſo ſlegna fyrer Jſrael/þa ſafnaſt þeir ſaman. Og HadadEſer
D ſende vt og dro ad ſier þa Syros ſem voru a hina ſijdu Vatſins/⁊ alla þeirra Magt/⁊ So-
bach ſm̃ var Hershøfdinge HadadEſer var ſettur fyrer þeñañ Her.
Enn ſem þat fieck at vita Dauid/þa ſafnade hñ øllum Jſrael til ſamans/ og for yfer HadadEſer
vm Jordan/og kom til Helam. Og þeir Syri bigguſt til Bardaga i mote Dauid. Enn
Syri hielldu a Flotta fyrer Jſrael. Og Dauid ſlo af þeim Syris ſiø Hundrud Vagna/
og fiorutijge Þuſund Riddaralids. Þar til mz ſlo hañ og Sobach þeirra Høfudsmann/ ſuo Sobach
hñ fiell þar. Enn þa þeir Kongar ſem voru i Lide mz HadadEſer ſau ſig yferkomna ⁊ ſig-
rada fyrer Jſrael/þa giørdu þeir Satt mz Jſrael/og vrdu þm̃ vndergiefner. Og þr af Sy-
ria þordu ecke at veita Fullting Amon ſonum þadan i fra.

XI.

A

HG ad Aarenu lidnu/a þeim tijma ſem Kongar voru vaner ad fara Herfarer/
þa ſende Dauid Joab og ſijna Þienara mz honum/og allañ Jſrael/ og baud
þeim ad þeir ſkylldu afma Amon ſyne/og ſetiaſt vm Rabba/ Eñ Dauid ſat
heima i Jeruſalem. Rabba
Suo bar til eirn Dag/at Dauid ſtod vpp af ſinne Sæng epter Middag/ 1. Para. 21.
og gieck vpp a Lopted i Kongs Holliñe/og ſa af Loptenu/⁊ gat at lijta huar
ein Kuinna var at lauga ſig/og ſu Kuiña var harla føgur. Og Dauid ſende þangad og liet
ſpyria huer ſu Kuinna var/og honum var ſagt at hun hiet Berſabe Dotter Eliam/ Huſtru
Vria Hetither. Og Dauid ſende Bod þangat og liet ſækia hana. Og ſm̃ hun kom jñ til
hñs/þa ſuaf hñ mz henne. Og hun hreinſade ſig af ſijnum Saurindum/⁊ for heim til ſijns Dauid hoor-
Hwſſ. aſt nær þimtugr
Og Kuinnan fieck Gietnad/ og ſende þegar og liet kunngiøra þad Dauid og ſagde / Eg ad alldre
em orden Oliett.
Þa ſende Dauid Bod Joab/og liet honum ſeigia/Sent heim til mijn Vriam Hetheum.
B Og Joab ſende Vriam til Dauids. Og ſem Vrias kom heim fyrer Kongiñ/þa friette Da
uid huernen Joab og Heriñ hefde ſig/ og huerſu Bardagiñ geinge. Og Dauid ſagde til Vria kiemur
Vria/Far i þitt Hws/ ⁊ lauga Fætur þijna. Enn ſem Vrias gieck vt af Kongſins Hollu/ til Dauid:
þa var boren epter honum Kongſins ſending. Og Vrias for ad ſofa fyrer Hallardyrum med
ødrum Þionuſtumønnum ſijns Herra/ og for ecke heim j ſitt Hws.
Enn ſem Dauids Þienarar ſøgdu honum þat/ at Vrias hefde ecke fared i ſitt Hws/þa
ſagde Dauid til hñs/Ert þu ecke nykomiñ heim af ferd? Þui forſt þu ecke heim i þitt Hws?
Vria ſuarade Dauid/ Ørken og Jſrael og Juda eru i Tiølldum/ og Joab miñ Herra/ Vria agiæt-
og mijns Herra Þienarar liggia a berre Jørdu/og ſkyllda eg þa fara i mitt Hws/ eta þar ⁊ ur Madur
drecka/og ſofa hia minne Kuiñu? Fyrer þitt Lijf ⁊ Heilſu Andar þinnar ſkal mig þat ecke
henda. Dauid ſagde til Vria/Þa vertu hier i Dag/enn a Morgun vil eg læta þig fara
aptur. Suo var Vrias i Jeruſalem þañ Dag/og þañ añañ Dag. Og Dauid hafde hñ
i Bode ſijnu/⁊ hñ at ⁊ drack mz honum/⁊ giørde hñ druckiñ. Eñ at Kuellde lagde Vrias ſig
C at ſofa j ſiñe Sæng/ mz ſijns Herra Sueinum/ ⁊ kom ecke i ſitt Hws.
Vm Morguñ ſkrifade Dauid Brief til Joab/og ſende þat mz Vria/ſo lætande/ Setied Vrias Bri
Þ iiij Vriam

Vriam i ønduerda Fylking/ þar sem Bardagiñ er hardastur/ og vijked fra honum so ad hn̄
verde sleiginn j Hel. Sem Joab bardist nu a Borgena/ skipar hañ Vriam þar til asokn- C
ar sem hn̄ visse hraustasta Strijds menn fyrer vera. Enn sem Borgarmeñ geingu vt ꝛ bør-
dust vid. Joab/ þa fiellu nockrer af Davids Þienurum/ og i þeirre suipan fiell og so Vrias
Hetither.

David auk Hordoms/ werdur eirn Mañslagare

Þa sende Joab/ og liet vnderuijsa David huernen Bardaganum geinge. Og hañ baud
Sendemañenum/ og sagde/ Nær þu hefur sagt Konge allañ atburd þessa Bardaga/ og ef þu
sier at hn̄ verdur reidur/ ꝛ seiger til þijn/ Þui gæfu þier ydur vnder Borgena i þessu Strijde/
Vissu þier ecke huernen Menn plaga at skiota ofan af Borgarveggium? Huer slo til dau-
da AbiMelech son Jerubeset? Sette ecke ein Kuiña Kuarnar steins brot i Høfud honum
af Mwrnum/ suo hn̄ do i Tebes? Huar fyrer gæfu þier ydur vnder Borgarueggeñ? Þa
skallt þu seigia/ Þiñ Þienare Vrias Hetither er og suo falliñ. D
Sendemaduriñ for og kom til Davids/ og flutte David allt þat sem Joab hafde lagt fyr-
er hn̄. Og Sendemaduriñ sagde til Davidz/ Borgarmeñ bæru oss ofurmegne/ og geingu vt
til vor a Vølluna/ enn vier tokum i mote þeim/ og elltum þa ad Borgarhlide. Eñ Skotmeñ
erner bæru skot ofan a oss af Mwrnum/ ꝛ dræpu nockra af Kongsins Þienurum. Þar fiell
og Vrias Hetither þiñ Þienare. David suarade Sendemañenum/ Suo skallt þu seigia Jo-
ab/ Læt ecke þetta a þig bijta/ Þuiad ymser falla fyrer Suerdi/ eggia þu Herlid þitt ad heria
a Borgena/ so þu brioter hana/ ꝛ vered allhrauster.

David tekur Bethseba sier til Eigenkuiñu

Þegar Vrias Kuiña frietter ad heñar Bonde Vrias var falliñ/ harmade hun ꝛ griet dau
da Bonda sijns. Eñ sem hennar Harme linte sende David epter heñe/ og liet leida hana i
sitt Hws/ og hun vard hn̄s Eigenkuiña/ ꝛ fædde honum eirn son. Eñ þetta mislijkade DR-
OTTNI er David giørde.

XII.

OG DROTten sende Nathan til Davidz. Og sem hn̄ kom til hn̄s/ þa seiger A
hn̄ suo/ Tueir Menn voru j eirne Borg/ Añar var Rijkur eñ añar Fatækur.
Sa hiñ Rijke ætte fiølda bæde Nauta og Sauda/ eñ sa hiñ Fatæke ætte eck-
ert/ vtan eirn lijtiñ Saud/ huern hn̄ hafde keypt/ ꝛ ol hn̄ vpp/ so hn̄ ox vpp hia
honum mz hañs Bornum. Hn̄ æt af hañs Braude/ og drack af hañs
Kiere/ og suaf i hn̄s Fadme/ og hn̄ var honum suo kiær sm̄ hn̄s Eigen Dotter.
Eñ suo bar til/ ad eirn vegfarande Madur kom til hins Rijka mañs/ og sa hiñ Rijke madr
tijmde ecke at taka af sijnum Saudum nie Nautum/ til bœdarverds þeim Geste sem til hañs
var komiñ/ helldur for hn̄ og tok Saud þess fatæka Manns/ ꝛ til reidde hn̄ handa þm̄ Mañe
sem til hn̄s var komiñ. B

Idranar predikun

David reiddist akafliga þessum Manne/ og sagde til Nathan/ So sañarliga sm̄ at DR-
OTTIN lifer/ sa madr er Dauda verdr er þuijlikt giørde. Þar til skal hn̄ bitala þn̄ Saud
fiorum verdum/ þar fyrer at hn̄ giørde slijkt/ ꝛ þyrmde hm̄ ecke.

Davidz Strapp
1. Sam. 13.
15. 16. 17.

Þa sagde Nathan til Davidz/ Þu ert þesse hiñ same Mañ. So seiger DROTTIN
Jsraels Gud/ Eg smurda þig til Kongs yfer Jsrael/ og eg frelsade þig af hende Saul/ ꝛ gaf
þier þijns Herra Hws/ þar mz gaf eg þier hn̄s Kuiñur i fang/ þar til gaf eg þier Jsraels ꝛ
Juda Hws/ Og sie þetta oflijted/ þa vil eg enn leggia þat og þat til. Þui hefur þu þa for
smæd DROTTINS Ord/ at þu giørder soddan Jllsku fyrer hn̄s Auglite? Vriam Heti-
ther hefur þu drepet mz Suerde/ hn̄s Hwsfru hefur þu teked þier til Eigenkuiñu/ eñ hn̄ sialf- C
añ hefur þu sleiged i hel mz Suerde Amons sona.
Þar fyrer skal Suerded ecke ganga af þijnu Hwse æfenliga/ Søkū þss at þu forsmæder
mig/ og tokst Vria Hetithers Hwsfru/ ad hun yrde þijn Eigenkuiña. Suo seiger DRO-
TTEN/ Sia/ eg vil vpp vekta Olucku i giegn þier af sialfs þijns Hwse/ Og eg vil taka
þijnar Kuiñur/ so þu siaer a/ ꝛ giefa þijnum Naunga þær/ og hn̄ skal sofa hia þijnum Kuiñ-
um at asiaande Solu. Þuiat þu giørd' þetta leyneliga/ Eñ eg vil giøra þat i augsyn alls

Syndaiatning

Jsraels/ ꝛ i augsyn Solariñar.
Þa sagde David til Nathan/ Misgiørt hefe eg i mote DROttne. Nathan sagde til Da- D
uidz/ Suo hefur og DROTTIN i burt teked þijna Synd/ ad þu skallt ecke deyia. Eñ sø-
kum þess at þu hefur komed Gudz Ouinum/ fyrer þetta/ til Gudløstunar/ þa skal sa son sem
þier verdr

þier verdur fæddur sannliga deyia. Og Nathan gieck heim.
Og DROTTIN slo ꝥ Barn s̄ Hwsfru Vrie hafde Dauid fædt/ so ꝥ vard daudsiukt.
Og Dauid bad m̄z alhuga til DROTTINS fyrer Barnenu og fastade/ og gieck jn̄ ⁊ læ
vm Nottena flatur a Jørdu. Þa vppstodu þr ellstu af hn̄s Hwse/ ⁊ villdu hafa reist hn̄ fra David fastar
Jørdun̄e/ En̄ hn̄ villde i onguan̄ maata/ og eige helldꝛ æt hn̄ m̄z þeim. Enn a þeim siounda og syrger vegna Barnsins
E deige þa do Barned. Og Dauidz Þienarar þordu ecke at seigia hm̄ at Barned være dautt.
Þui þeir huxudu/ Sia/ þa Barned var nu en̄ lijfs/ toludu vier vid hn̄/ og hn̄ villde ecke hlyda
vorre Raust/ Huad mijked meir mun hn̄ af Hrygd þijnast/ ef vier seigium honū at Barnet sie
dautt? Enn sem Dauid merkte at hn̄s Sueinar kuisudu þetta sijn a mille/ ⁊ merkte at Bar-
ned munde dautt/ þa sagde han̄ til sin̄a Þienara/ Er Barned dautt? Þeir suorudu/ Ja.
Og sm̄ Dauid heyrde þat/ stod hn̄ vpp af Jørdun̄e/ ⁊ þuode sier/ ⁊ smurde sig/ ⁊ tok a sig ønnur
Klæde/ ⁊ gieck jn̄ i Gudz Hws/ ⁊ badst fyrer. En̄ sem hn̄ kom heim aptꝛ/ þa baud hn̄ ad be-
ra Braud fyrer sig/ og hn̄ æt. Þa søgdu hn̄s Þienarar til hn̄s/ Huad er þetta sem þu giør-
er? A medan Barnit lifde þa fastader þu og grietst/ Enn nu Barned er dautt/ stendur þu
F vpp og fær þier Mat? Hn̄ suarade/ Eg fastade og griet søkum Barnsins þa þad lifde/ Þui
eg hugsade/ Huer veit nema DROTTIN sie mier nædugur/ ad Barned meige lifa. En̄
nu at þad er dautt/ Huad stodar mier nu at fasta? Eda mun eg gieta feinged þad aptur?
Eg fer til þess/ en̄ þat kiemur ecke til mijn aptur.
En̄ sem Dauid hafde nu huggat sijna Kuin̄u Bethsabe/ þa gieck hn̄ jn̄ til hennar/ ⁊ suaf Salomon.
m̄z hen̄e. Og hun fædde eirn son/ þan̄ nefnde hn̄ Salomon/ og DROTTIN elskade hn̄. fædist
Og Dauid sette hn̄ vndꝛ hønd Nathan Spaman̄s/ ⁊ hn̄ kallade hn̄ [a] JedidJa/ vegna DR- a (Jedidia)
OTTINS. þad er/ Elskadur af Gude
Joab bardist vid Amon sonu i Rabba/ og hn̄ van̄ þan̄ Konungliga Stad. Og sende bod
G til Dauidz/ og liet seigia honum/ Eg hefe nu stormad a Rabba/ ⁊ eg hefe vnned Vats Stad-
in̄/ Suo kalla saman nu þat Folk sem epter er/ ⁊ sest vm Borg þessa/ og vin̄ hana/ So ad eg 1. Para. 3.
vinne hana ecke/ og mier sie ecke kiendur þesse Sigur. Sijdan tok Dauid allt sitt Folk til sa- 1. Para. 21.
mans/ ⁊ dro vt/ ad Heria a Rabba/ ⁊ van̄ hana/ Og hn̄ tok þra Kongs Koronu af hn̄s Høf-
de/ s̄ vog eitt Cintener Gulls/ ⁊ var sett dyrligū Steinū/ ⁊ hun var sett a Høfud Dauid. Og Rabba vun̄en
hn̄ flutte vr þeirre Borg miøg mikit Herfang/ En̄ Borgarlyd leidde hn̄ vt/ og lagde hn̄ vnder
Jarnsøg/ og Jarnsleda/ og skipte honum i sundꝛ m̄z Hnijfum/ ⁊ brende hn̄ i Tigulofne. So
giørde hn̄ vid alla Amon sona stade. Sijdan snere Dauid heim aptur til Jerusalem med all
an̄ sinn Her.

XIII.

A

G þad skiede epter þetta/ ad Absalon son Dauidz ætte sier samborna Syster/ Thamar
hn̄ hiet Thamar/ ⁊ var Kuen̄a friidust/ ⁊ Amon son Dauidz lagde æstarhuga Syster Absalon
a hana. Og Amon lagdist siukꝛ/ af Astarhita systꝛ sin̄ar Thamar/ þui hun Hier vpphefst
var ein Jungfru / og þat þotte Amon toruellegt vera/ ad giøra henne nockra su Olucka og
Vansemd. Motgangur
Amon hafde eirn Vin/ hn̄ hiet Jonadab son Simea Brodur Dauidz/ og Dauidz sem ad
Jonadab var miøg vitur Madꝛ. Hn̄ sagde til hn̄s/ Huar fyrer verdur þu Kongs son so ma- Nathan fyrer
gur dag fra Deige? Kant þu ecke at seigia mier þat? Þa suarade Amon/ Eg hefe æst a sagde i xij. Cap.
Thamar Systur Absalons Broðꝛ mijns. Jonadab sagde til hn̄s/ Þu skallt leggiast i þijna
B Reckiu/ og læt sem þu siert siukur/ En̄ sem þin̄ Fader kiemur ad vitia þijn/ þa seig þu til hn̄s/
Leyf minne Systur Thamar at koma til mijn/ suo hun giefe mier at eta/ ⁊ matbwe fyrer mier
⁊ take eg fædu af hen̄ar hende.
Sijdan slær Amon sier nidur/ og liest vera siukur. Sem Kongur spyr þat/ for hn̄ strax at
sin̄a hn̄. Þa sagde Amon til Kongsins/ Bidur eg at þu leyfer min̄e Systur Thamar at hn̄
matreide mier ein̄ Velling edꝛ tuo/ so at eg meige eta af hen̄ar Hende. Þa sende Dauid bod
epter Thamar i hen̄ar Hws/ ⁊ liet seigia hen̄e/ Far i Hws þijns Brodurs Amon/ og bu honū
Fædu. Thamar gieck j Hws sijns Brodur Amons/ En̄ han̄ læ j sin̄e Reckiu. Hun tok
Miøl og vætte fyrer hn̄s Augum/ og matreidde honū eirn Velling. Og hun tok Matgiør-
dena/ og gaf hana vpp/ og sette hana fyrer hn̄. En̄ hn̄ villde ecke eta.
C Þa sagde Amon/ Læt þu alla men̄ ganga vt vr Herbergenu/ Og þeir geingu aller i burt.

Þa

Þa sagde Am̃on til Thamar/ Ber þu Riettiñ i Herbergid/ suo eg meige eta af þiñe Hende. Þa tok Thamar Matgiørdena ƺ hũ hafde tilreitt/ ⁊ bar fyrer Am̃on siñ Broðꝛ i Suefnherberged. Og sem hun bar Riettiñ til hñs/ at hñ skyllde eta/ þa þreif hañ til hennar/ ⁊ sagde/ Kom hingad mijn Syster og sof hia mier. Hun sagde/ Nei miñ Broder/ skam̃a þu mig ecke/

Am̃on kreinker Thamar

Þuiad ei er þat hæfeligt i Jsrael. Giør ei slijkt Heimsku þar/ þuiad huernen fæ eg staded vnder slijkre miñe Skøm̃? Eñ þu munt halldiñ vera sem heimskꝛ Dære i Jsrael. Eñ tala þu þetta vid Kogiñ/ þa neitar hñ mig þier ecke.

Enn hñ villde ecke hlyda beidne heñar/ og liet hana kieña aflsmuna/ ⁊ lœ mz heñe/ naudugre. Og Am̃on lagde a hana mykla Opyckiu/ suo at hñ hatade hana myklu meir/ enn hñ hafde hana ædur elskad. Og Am̃on sagde til heñar/ Statt vpp/ ⁊ far burt. Hun suarade D honum/ Verra er nu þetta hellꝺꝛ enn þat annat sem þu hefur giørt vid mig/ at þu burt rekur mig. Enn hñ villde ecke hlyda heñar Ordum/ Helldꝛ kallade a siñ Þionustu suein/ og sagde/ Rek þessa i burt fra mier/ og loka þu Dyrunum epter heñe. Og hun var klædd mislitũ Kyrtle/ Þuiat Kongadætur høfdu suoddan Klædnad medan þær voru osaurgadar Meyar.

Nu sem hñs Þienare hafde reked hana vt/ ⁊ lokad Dyrunũ epter henne/ þa dreifde Thamar Osku i Høfud sier/ og reif þañ mislita Kyrtel sem hun var i/ ⁊ lagde hendur a sitt Høfut/ ⁊ gieck fram̃ grætande. Og heñar Broder Absalon sagde til heñar/ Huad er/ eda hefur þiñ Broder Am̃on veret hia þier? Nu mijn Syster þeige þu/ hñ er þiñ Broder/ legg ecke þetta a Hiarta. Suo var Thamar einsliga i Huse Absalon sijns Broðurs. Eñ sm̃ þetta frietter Dauid Kongur/ vard hñ afar reidur. Enn Absalon talade eckert vid Am̃on/ hũ- ke gott nie jllt. Absalon var jlla vid Am̃on fyrer þat/ ad hañ hafde kreinkt Thamar hanns Systur. E

Eñ þa tuø Aar voru liden/ liet Absalon klyppa Saude sijna i Baalhazor/ sem at liggur vnder Effraim. Og Absalon baud øllum Kongsins sonum/ og hñ kom til Kongsins/ ⁊ sagde/ Sia/ þiñ Þienare lætur nu klyppa Saude sijna/ Þar fyrer bid eg/ at Konguriñ mz sijnũ Sueinum virdist at fara mz sijnum Þienara. Konguriñ suarade Absalon/ Nei miñ Son/ Lœt oss eige alla fara/ so at vier giørum þier ei so mijkiñ Kostnad. Eñ sem hñ bad hñ mijkeliga þar vm/ þa villde Konguriñ ecke at helldꝛ/ ⁊ hñ blessade honum.

Þa sagde Absalon/ Þa bid eg at miñ Broder Am̃on fare mz oss. Kongurinn suarade honum/ Til huers skal hñ fara mz þier? Þa neydde Absalon hñ/ so at hñ liet Am̃on ⁊ alla F Kongsins syne fara mz honum. Enn Absalon baud sijnum Møñum/ ⁊ sagde/ Siaed vel til at þa Am̃on er ordiñ Vijndruckiñ/ og eg seige til ydar/ Slæed Am̃on og dreped hañ/ þa vered ohrædder/ þuiat eg skipa ydur þat/ Þar fyrer verid fullhugader/ og ørugger. Sueinar Absalon giørdu vid Am̃on so sem Absalon hafde boded þeim.

Am̃on i Hel slegenn

Þa spruttu vpp aller Kongsins syner/ og huer eirn og eirn stie a bak sijnum Mwl/ ⁊ flyde. Enn sem þeir voru nu a Veigenum heimleidis/ þa flaug sa kuittur fyrer Dauid/ at Absalon hefde drepit alla Kongsins Syne/ og at eingiñ af þeim munde lifa epter.

Þa stod Konguriñ vpp/ og reif sijn Klæde/ og fiell fram̃ til Jardar/ og aller hñs Þienarar þeir sem hia honum voru rifu sijn Klæde. Þa suarade Jonadab son Semei Brodur Dauids og sagde/ Miñ Herra/ hyxa ecke at aller Sueinarner Kongsins syner sieu dauder/ helldꝛ er Am̃on alleinasta daudꝛ. Þui Absalon hefur þat geymt mz sier/ jñ til þssa/ fra þeim Deige/ at E hñ kreinkte hñs Syster Thamar. Þar fyrer legge nu miñ Herra Kögꝛ eige slykt a Hiarta/ ad aller Kongsins Syner mune dauder vera/ helldur er Am̃on alleinasta daudꝛ.

Eñ Absalon flyde. Og vmskygnariñ a Vardhalldenu hoof sijn Augu vpp/ ⁊ litadist vm/ Og sia/ mikill Mañflockꝛ for ofan vm̃ Fiallshlijd þar ƺ ei var Almaña vegꝛ. Þa sagde Jonadab til Kongsins/ Sia nu minn Herra/ huar Kongsins syner koma/ þat er so skied sem þinn Þienare sagde. Og sem hñ hafde vt talad/ Sia/ þa komu Kongs syner/ vpphofu sijn Hliod/ og grietu. Kongurinn og aller hñs Þienarar grietu ⁊ miøg fastliga. Enn Absalon

Absalon flyr

flyde/ og for til Thalmai/ sonar Amihud Kongsins i Gesur. Enn Konguriñ syrgde son sinn alla Daga. Enn sem Absalon flyde til Gesur/ var hñ þar i þriu Aar. Og Dauid Kongꝛ hætte at leita epter Absalon/ þuiat hñ liet af Harme epter Am̃on/ þ hñ var daudur

XIIII.

Nu sem

A G sem Joab son ZeruJa merkte at Konge rann Reide vid Absalon/ þa sen-
de hñ til Thekoa/ epter eirne Vijsdoms konu/ og sagde til heñar/ Lat sem þu
sierst Harmþrungen/ og fær þig i Sorgarbwning/ og smyr þig ecke mz Oleo
Helldr syn þig suo sem ein Kuinna/ su sem leinge hefur grated Mañamisser.
Og þu skallt ganga jnn fyrer Kongiñ/ og tala vid hñ/ so og so. Og Joab
lagde heñe Ord i Muñ huad hun skyllde tala.

Su Vijsa Kuinna af Thekoa

Og Kuiñan af Thekoa gieck jñ fyrer Kongiñ/ kastade sier fram til Jardar a sitt Andlit/
til bad hñ/ z sagde/ Herra Kongr hialpa mier. Kongurinn sagde til heñar/ Huad skadr þig?
Hun suarade/ Eg er ein Eckia/ ein harmþrungen Kuiña/ z miñ Bonde er andadr. Og þijn
Þionustukuiña atte epter tuo Sonu/ þeir vrdu missatter a Akre/ Og sløkum þess at þar var
eingiñ sem kunne at hamla þeim/ þa vard so at añar drap añañ. Og sia/ nu rijsa vpp all-
B er Frændur þeirra mot þiñe Þienustukuiñu/ og seigia/ Fram sel þañ sem slo sinn Brodr i hel/
so vier meigum taka hñ af Lijfe/ fyrer hñs Brodurs lijf sem hñ drap/ og af mæ hñs Arf/ Og
vilia suo vtslockua miñ gneista þañ epter er/ so at nidr falle Nafn Bonda mijns/ z allar men-
iar hñs miñingr a Jordune.

Kongurinn suarade Kuiñunne/ Far heim i þitt Hws/ eg vil bioda bod fyrer þig. Kuiñan
af Thekoa suarade Kongenum/ Miñ Herra Kongr/ sa Misgiørningr vare yfer mier z mij-
nu Fodurs Hwse/ enn Kongurinn og hñs Hasæte sie saklaust. Kongurinn suarade/ Huer sem mæ
ler i mote þier lat hñ koma hingad fyrer mig/ þadan af skal hñ ei snerta þig. Nu sagde/ Miñ
Herra Kongur/ Hugsa til DROTTENS þins Gudz/ at Blodhefnararner verde ei ofmar-
C ger til at fordiarfa/ suo at þeir afmæe ecke minn Son. Hañ sagde/ Suo sannarliga sem ad
DROTTIN lifer/ þa skal þar ecke falla eitt Haar a Jord af þijnu Syne.

Og Kuiñan sagde/ Minn Herra Kongur/ Leyf þiñe Þionustukuiñu at tala nockut. Hñ
sagde/ Seig þu fram. Hun mællte þa/ Huar fyrer hefur þu soddan hugsad i mote Guds Fol-
ke/ ad Kongurinn hefur talad suoddan ord/ at hñ misgiøre/ z lætur ecke sækia aptur þañ sem vt
rekna? Þuiat vier deyium aller/ og so sem Vatn reñum vier i Jordena/ þui sem ecke er ham-
lad/ Og Gud vill ecke taka Lijfed i burtu/ helldur hugar hañ/ ad sa tapist ei med øllu er mis-
giørde.

Huad Mañsins Lijf sie

Þar fyrer er eg nu komen/ at tala þetta vid minn Herra Kong/ Þuiad Folked giører mier
Sturlan. Þuiad þijn Þionustukuinna hugsade/ Eg vil fara og tala mz Kongiñ/ skie ma ad
hñ virdist ad giøra þat sem hñs Ambatt seiger. Þuiad hañ mun bænheyra sijna Þionustu
kuiñu/ ad hñ frelse mig af þra allra Hende/ sem mig vilia afmæ z miñ son/ af Gudz Arfleifd.
D Og þijn Þionustukuinna hugsade/ Mijns Herra Kongs Ord skulu vera mijn Huggun/ Þui
minn Herra Kongur er sem Gudz Eingill/ suo at hñ kañ at heyra bæde gott z illt/ Og þui mun
DROTTIN þiñ Gud vera mz þier.

Kongurinn suarade og sagde til Kuinnuñar/ Leyn mig ecke þañ hlut sem eg vil spyria þig!
Kuiñan suarade/ Minn Herra Kongur/ tala þat þu villt. Kongurinn sagde/ Er ecke Joabs
Hønd mz þier i øllu þessu? Kuinnan suarade/ og sagde/ So sañliga sem þijn Saal lifer miñ
Herra Kongur/ þa er eingiñ añar/ huerke a þa hægre Hønd nie vinstre/ nema sa sem miñ Her-
ra Kongurinn sagde. Þui þinn Þienare Joab baud mier þta/ og hñ lagde þinne Þionustu
kuinnu øll þesse Ord i Munn/ at eg skyllda suo breyta Figuru þessa Maals/ þad hefur þinn
Þienare Joab giørt. Enn þu miñ Herra ert vijs sem eirn Gudz Eingill/ at þu skilur alla
E hlute a Jordune.

Þa mællte Kongurinn vid Joab/ Sia/ eg hefi giørt þta/ Þar fyrer far nu z sæk Sueiñiñ
Absalom aptur. Þa fiell Joab fram allur til Jardar/ og til bad/ og þackade Kongenum/ og
sagde/ J dag merker þiñ Þienare/ at eg hefe funded Naad fyrer þijnum Augu miñ Herra Kon-
gur/ at Kongurinn giører huad hñs Þienare seiger. Sijdan bio Joab sig/ z for til Gesur/ z
flutte Absalom til Jerusalem. Enn Kongurinn sagde/ Lated hñ fara i sitt Hws aptur/ eñ ko
me ecke a minn fund. Suo kom nu Absalom i sitt hws aptur/ og sa ecke Kongsins Asionu.

Dauid tekur Absalon i sætt vid sig

Eñ þar var ecke suo frijdur Madr a medal alls Jsraelis sem Absalon/ og hañ hafde þa
Frægd fyrer øllum Møñu/ ad ecke var lyte a hm a millum Hæls z Huirfils. Og þa Meñ
klypptu hñs Haar(sem þa plagadist ad giøra arliga/ þui honum var þyngd ad þui/ ad hann
F vard at læta klippa þat af)þa vo hñs Høfud Haar tuo hundrut Skylldinga/ epter Kongsins
Vikt. Og Absalom atte þria Syne og eina Dotter sem hiet Thamar/ og hun var Kuenna
frijdust/ Suo var Absalon nu tuo Aar i Jerusalem/ at hñ kom ecke a Kongsins fund.

Absaloms vænleike

Og Ab-

Og Absalon sende epter Joab/ at hn̄ villde senda hn̄ fyrer Kongin̄/ Enn hn̄ villde ei koma
til hn̄s. Og hn̄ sende i an̄ad sinn/ Joab villde ecke ad helldur koma. Þa sagde hn̄ til sinna
Sueina/ Siaed/ Joabs Akur liggur i nænd mӯnum/ ꝛ hn̄ hefur Bygg þar a/ So fared nu/
og setied Elld þar i. Þa foru Absaloms Sueinar og brendu vpp Korned mz Ellde.
Sӯdan stod Joab vpp/ og gieck i Absaloms Hws/ ꝛ sagde til hn̄s/ Þui settu þӯner Suei-
nar Elld a min̄ part Akursins? Absalom sagde til Joab/ Sia/ eg senda epter þier ꝛ liet seig- G
ia þier/ Kom til mӯn/ suo eg meige senda þig fyrer Konginn/ og villda eg hafa læted þig seig-
ia honum/ Þui er eg komin̄ fra Gesur? Mier hefde verid betra/ ad eg være þar en̄ nu. So
læt mig nu fa at sia Kongsins Auglit/ En̄ sie nockur Misgiørningur medꝛ mier/ þa sla mig
i hel. Og Joab gieck jnn fyrer Kongin̄/ og vnderuӯsade honum þetta. Og hann kallade a
Absalom/ ꝛ hn̄ kom fyrer Kongin̄. Og han̄ fiell a sitt Andlit fram̄ til Jardar fyrer Kong-
enum/ ꝛ tilbad han̄/ Og Kongurinn kyste Absalom.

XV.

OG þ skiede so/ epter þtta ad Absalom liet tilreida sier Vagna ꝛ Hesta/ ꝛ valde A
fimtӯge men̄ sier til fylgdar. Og Absalom stod ætӯd snem̄a vpp a morna/ ꝛ
stod a Veige hia Borgarhlide. Og huer sa Madꝛ s̄ nockut Mælefne hafde
ꝛ komin̄ var at leita Kongs atkuædis/ þan̄ kallade Absalom til sӯn/ ꝛ sagde/
Af huerre Borg ert þu? Og þegar hin̄ sagde honum/ Þinn Þienare er kom-
in̄ af einē Borg Jsraelis ættkuӯsla. Þa sagde Absalom til hn̄s/ Sia/ þu he-
fur god og riett Mælefne/ En̄ eingin̄ er tilsettur af Kongenum sem þig skal heyra.
Og Absalom sagde/ Huer vill setia mig til Domara i Lan̄denu/ at huer Madꝛ kome til mӯn
þeir sem nockur Mælefne hafa/ ꝛ vilia fa wrskurd/ so ad eg hialpe þm til Riettinda? Og
þa nockur kom til hn̄s/ og villde heilsa honum/ þa vtriette hn̄ sӯna Hond/ ꝛ tok i mot honum/ B
ꝛ kyste hn̄. So giorde Absalom vid allan̄ Jsraelis Lyd/ nær sem Men̄ komu til Doms fyr-
er Konginn/ Og so stal hn̄ Jsraels Manna Hiortum.
Epter liden ᵃ Fiorutӯge Aar/ kom Absalon at Mæle vid Kongin̄/ ꝛ sagde/ Eg vil fara ꝛ
leysa Heit mitt i Hebron/ sem eg hiet DROTTNI. Þuiat þann tӯma sem eg bio i Gesur
i Syria/ þa hiet þinn Þienare einu Heite/ og sagde/ Ef suo er at DROTTEN lætur mig
komast heim aptur i Jerusalem/ Þa vil eg giøra DROTTNE eina Gudz Þionustu.
Kongurinn suarade/ ꝛ sagde til hn̄s/ Far mz Fride/ Og han̄ tok sig vpp/ og for til Hebron.

En̄ Absalom hafde vtsent Niosnarmenn til allra Jsraels Kynkuӯsla/ og liet þeim seigia/ C
Nær þier heyred blaasit i Basuner/ þa seiged/ Absalom er ordin̄ Kongꝛ i Hebron. En̄ þar gein
gu tuo Hundrut Man̄a mz Absalom af Jerusalem sem hn̄ kuadde at fara mz sier/ Enn þeir
geingu af einfølldu Hiarta/ og vissu ecke huad vnderbio. Absalom sende og suo epter Achito-
phel Giloniter/ Rædgiafa Dauidz af hn̄s Stad Gilo. Enn sem hn̄ færde nu Fornernar/ þa
vard sambanded sterkt/ ꝛ Folked hliop til/ ꝛ dreif at Absalom.
Þa kom ein̄ ꝛ kun̄giørde þetta Dauid/ ꝛ sagde/ Huers Man̄s Hiarta i Jsrael fylger Ab-
salom epter. Dauid sagde til sinna Þienara sem hia honum voru j Jerusalem/ Støndū vpp
og fordum oss/ Þuiad ecke mun sӯdar kostur ad flyia vndan Absalom. Flyted ydur/ ꝛ førū/
so hn̄ teppe oss ecke jn̄e/ ꝛ grӯpe oss/ ꝛ leide Olucku yfer oss/ ꝛ slæe Stadin̄ mz Suerde. Kōg- D
sins Þienarar søgdu til hn̄s/ Allt huad minn Herra Kongurin̄ bydur/ þat vilium vier þӯner
Þienarar giøra.
Og Kongurinn for af Stadnum gangande/ og allt hn̄s Hws. En̄ hn̄ liet tiu af sӯnum
Frillum epter at geyma Herbergia. Og sem Kongurinn og allt Folked mz honum var nu vt
komed gangande/ nam han̄ stadar langt fra Husenu. Og aller han̄s Þienarar geingu med
honum/ þar mz og aller Crethi ꝛ Pleti/ ꝛ aller Gethiter / og þau sex Hundrut Manna sem
honum høfdu fylgt a Fæte fra Gath/ geingu vndan Kongenum.
Og Kongurinn sagde til Jthai Gethiter/ Þui fer þu mz oss? Snu þu aptur og vert hia
Kongenum/ þui þu ert vtlendur Madur/ og ert kominn hingad fra þӯnum Stad. Þu E
komst i Giær/ og i Dag verdur þu at ganga mz oss/ Enn eg mun fara sem fyrerliggꝛ/ Snu
þier aptur og þӯner Brædꝛ mz þier/ veitist þier Myskunsemd ꝛ San̄leikur. Jthai suarade/
ꝛ sagde/

Absalom giø-
rer vppreist i
mote sinum
Fødur

ᵃ Þesse 40. ar
höfum wier at
telia fra þui
Dauid var
fyrst smurdur
til Kongs

Achitophel
helldur med
Absalom

Psal. 3.

Dauid flyr
fyrer Absalom

Jthai

z sagde/Suo sannarliga sem DROTTIN lifer/ z suo vyst sem minn Herra Kongurinn lifer/
huar hellst sem minn Herra Kongurinn verdur/huert sem þat er i lyfe eda dauda/þar skal eg
þinn Þienare vera. Dauid sagde þa til Jthai/So kom z far med. So for Jthai Gethiter/z
aller hans Menn/z allra þra syner sem voru mz honum. Og þeir grietu aller mz hærre raust/ Lækurinn
z allt Folked gieck med. Og Kongurinn gieck yfer vm Lækinn Kedron/ z allt Folked gieck vn- Kedron
dan/a þann veg sem liggr til Eydemerkur. Joh. 18.
Og sia/Zadoch var z þar/ z aller þr Leuitar sem voru mz hm/ berande Gudz Sattmals Zadoch
F Ark/ z þeir settu hana þar. Og Abiathar gieck vpp/til þss at Folked kom allt af Stadnu. Abiathar
Enn Dauid sagde til Zadoch/Berit Gudz Ark aptur i Stadinn. Ef eg finn Naad fyrer DR- Daudz Po-
OTTNE/þa lætr DROTTIN mig koma aptur/z leyfer mier at sia hana/z sitt Hws. linmæde
Enn ef hann seiger/Eg hefe ongua þocknan a þier/Sia/þa er eg hier/giøre hn vid mig sem ho-
num best lykar. Og Kongurinn sagde til Zadoch Kiennemans/Þu Siaande/snu þu aptur i
Stadinn mz Fride/z bæder yckrer Syner mz yckur/Ahimaas þinn Son/z Jonathan son Abi
athar. Sia/Eg vil byda a þessu Sliettlende i Eydemørkinne/þar til at Bodskapur kiemr
fra yckur/z þid vnderuised mier. So bæru þeir Zadoch z Abiathar Gudz Ark aptur i Je-
rusalem/z voru þar.
Enn Dauid gieck at Fialle Oliueti/grætande/berfættur/z mz huldu Høfde/So z allt Fol
ked sem var mz honum/huldu Høfud sijn z geingu gratande. Og sem þad var Dauid vnd- Achitophel
G erunsat/at Achitophel være i sambande mz Absalom/ þa sagde hn/ DROTTIN/gior þu
Achitophels Raad at Heimsku.
Og er Dauid kom vpp a Hæder þar/þar Menn voru vaner at til bidia Gud/Sia/þa mæ- Husai Vin-
tte Husai Arachiter honum mz sundur rifnum klædum z Molldarfullu Høfde. Og Dauid ur Daudz
sagde til hns/Ef þu fer mz-mier/þa verdur þu mier til Þyngsla/ Enn ef þu geinger aptur i
Borgena/z segder til Absalom/Eg er þinn Þienare/Eg vil vera Kongsins/So s eg var þyns
Fødurs þienare i þann tijma/so vil eg z nu vera þinn þienare/Gior þu fyrer mig onytar Rada
giørder Achitophel. Zadoch Prestur z Abiathar eru mz þier/Huers þu verdur vys i Kongsins
Garde/þ skalltu allt seigia Zadoch Kiennemanne z Abiathar. Sia/þeirra tueir syn' eru hia þm
Ahimaaz son Zadoch z Jonathan son Abiathar/ mz þm kant þu at senda mier sanna vissu af
þui s þu heyrer. Epter þta snere Husai Vin Dauidz i Borgena/z Absalo ko til Jerusalem

XVI.

A
ENN sem Dauid var skamt geinginn fra Hædinne/ Sia/ þa mætte hm Ziba Ziba
þienare Mephiboseth/mz tuo klyfiada Asna/ af tuo Hundrut Braudum/z
Hundrat Kløsum Rusin/ og Hundrad Kløsum Fijkiur/ z einn Leigil Vijns.
Kongurinn sagde til Ziba/Huad skal þta? Ziba suarade/Asnarner skulu vera
til reidar Kongsins Þienurum/Braudet og Fijkiurnar Sueinum þynum ad Infra 19.
eta/z Vijned at drecka/þa þeir þreytast i Eydemørkinne. Kongurinn sagde/
Huar er sonur þyns Herra? Ziba sagde til Kongsins/Sia/ hn var epter i Jerusalem/Þui
hn sagde/J dag skal Jsraels Hws giefa mier aptur myns Fødurs Rijke. Kongurinn sagde
til Ziba/Sia/allt þ s Mephibosseth hefur/þ skal vera þitt/Ziba sagde/Eg bid/lat mig finna
Naad fyrer þier/ minn Herra Kongr.
Enn sem Dauid Kongur kom til Bahurim/Sia/þa gieck þar eirn Madr vt/hann var af
B Slekte Saul/z hiet Simei/son Gera. Hann gieck fram bøluande/z Steinum kastande/at Da
uid og ollum hns Þienurum/Þuiad Folked z aller þeir hiner hraustustu menn voru a hægre z Semei bøl-
vinstre Hønd Kongenn. Simei bøluade Konge mz þessum Ordum/Hier vt/hier vt/þu Blod- uar Dauid
hundur/þu Belials Madur/DROTTEN hefur nu bitalad þier allt þat Blod Hwssens
Saul/at þu settist i Rijke hns. Nu hefur DROTTIN giefed Rijkit j hendur þynum sy-
ne Absalom. Og sia/ nu þreyngia þier Jllskur þynar/Þui þu ert eirn Blodhundur.
Abisai son ZeruJa sagde til Kongsins/Skal þesse daudr Hundr bølua mynum Herra Ko-
ge? Eg vil fara til z sla Høfut af honum/ Kongurinn suarade/ Þier syner ZeruJa/
Huad hefe eg mz ydur at giøra? Lated hn bølua/ Þuiat DROTTIN baud honum ad Þolinmædin
bølua Dauid. Huer þorer ad seigia/Huat fyrer giører þu suo?. Og Dauid sagde til A- er dæme mz
C bisai z til allra sinna Þienara/Sia/minn son sa sm kominn er af mynu Lijfe situr vm mitt Lijf/ Dauid

 huar

Nuar fyrer skyllde nu þa ecke son Jemini(þat giora)? Læted hn̄ bølua/ þuiat DROTTJN hefur bifalad honum þat. Skie ma at DROTTJN alijte mijna Eymd/og ømbune mier godu fyrer þessa Dags Bøluan. Suo gieck Dauid sijna leid z hn̄s Men̄. En̄ Simei gieck hinumeigin mz Fiallshlijdinne jafnframt þeim/blootande/z kastadi Grioete z jos Mølldu ad hm̄.

Absalom kiemur til Jerusalem

Nusai

Kongurinn kom z aller þeir Men̄ sm̄ mz honum voru moder af gøngu/z toku þar huijld. Enn Absalom z aller Jsraels men̄ komu til Jerusalem/ z Achitophel mz honū. Enn sem Nusai Arachiter Vinr Dauidz kom jn̄ fyrer Absalom/þa sagde hn̄ til Absalom/Heill/Heill/ Herra Kongr. Absalom suarade Nusai/Er þetta þijn Myskun er þu veiter Vin þijnum? D
Nuar fyrer ertu ei faren̄ mz vin þijnū? Nusai sagde til Absalom/Ecke so/helldur huern sm̄ DROTTJN vtuelur/ z so þetta Folk/og suo aller Jsraels menn/hn̄s mun eg vera/og hia honū blijfa. Þar næst/Huerium skal eg þiona? Skal eg ecke þiona hn̄s Syne? So sem eg þionade þijnum Fødr/ suo vil eg vera fyrer þier.

Dauidz straff

Þa sagde Absalom til Achitophel/Gief vt Ræd/huad vier skulum athafast. Achitophel sagdi til Absalom/Sof hia þinum Fødurs Frillum/þm hn̄ liet hier epter/at geyma sina Herbergia. So skulu aller Jsraels Men̄ þat frietta/at þu hefur saurgat þin̄ Fødur/og munu þa styrkiast Hendur þeirra allra er þier fylgia. Og þeir slou Tiallde Absolons vpp a Þekiun̄e/z Absalom la hia sijns Fødurs Frillum/ at astaande øllum Jsrael.

Achitophels Ræd Supra 12.

Enn þa Achitophel gaf nockud Ræd vt a þeim tijma/þa var þat suo halldet s̄ Men̄ hefdu rædgast vm vid Gud/ So var øll Achitophels Rædagiørd/so þa hn̄ var mz Dauid/sm̄ nu hn̄ var mz Absalom.

XVII.

Achitophels ræd i mote Dauid

OG Achitophel sagde til Absalom/Eg vil vtuelia tolf Þusund Manna/z kaka mig vpp/og fara epter Dauid/ a þessare Nottu/og eg vil yfer falla hn̄/af þui hn̄ er mæddur og luen̄. Eg vil skelfa hn̄ so at allt Folked sem er hia honū/ flye fra honum/ þa vil eg sla Kongin̄ þegar hn̄ er eirn epter/en̄ leida allt Folked aptr til þijn. Og þa huer eirn z eirn Madr er komin̄ til þijn/epter þui sm̄ þu villt/þa verdur allt Folked mz Fride. Þetta Ræd þocknadist vel Absalom og øllum þeim ellstu i Jsrael. A

Og Absalom sagde/ Kalled Nusai þan̄ Arachither/z heyrum vier huad hn̄ seiger hier til. Og sem Nusai kom fyrer Absalom/þa sagde Absalom til hn̄s/Suoddan hefur Achitophel talad/Seig þu fram̄/Skulum vier þetta giora edr ecke? B

Þa sagde Nusai til Absalom/ Eige er þtta gott Ræd/s̄ Achitophel hefur vtgiefed at þssu sinne. Og Nusai sagde framar meir/ Þu þecker þin̄ Fødur vel/og so hn̄s Men̄/at þeir eru sterker/z mz beiskum Hug/so sem ein Birna i Skoge/þa hun er rænd sijnum Hwnum. So z veist þu ad þin̄ Fader er hin̄ meste Kappe/og forsomar sig ecke mz sijnu Folke. Sia/Skie ma ad hn̄ hafe falest i einhueriu Hreyse/edr feingid sier nockurn samastad. Og ef so skier/ad þetta tekst jlla mz fyrsta/þa mun þegar huer odrum seigia/Þar skiede eitt slag a medal þess Folks sem Absalom epterfylgde/ Og mun þa þegar felmtra huertum Man̄e/þo ædr sie fullhugadur/z hafe Hiarta sem Leon. Þui veit allt Jsraels Folk/ ad þinn Fader er sterkur/ og hiner hraustustu Hermen̄/þr sm̄ mz hm̄ eru.

Nusai rad med Dauid

Enn þat rædlegg eg/at þu safner at þier øllum Jsrael/fra Dan og allt til Berseba/suo C
marga sem Sandur a Siafarstrøndu/og ad þu farer sialfur mz þeim. Suo vilium vier falla yfer hn̄/huar sem vier finnum hn̄/og vier vilium koma yfer hn̄/suo sm̄ þa Døgg fellur a Jørdu/suo vier lætum ecke eirn lifa epter af þeim øllum Mønnum sem mz honum eru. En̄ ef hn̄ flyr i nockra Borg/þa skal allur Jsraels Mwgr bera Reip vm þa Borg/z draga hana i Dyke/suo þar skal ecke finnast eirn Stein̄ epter. Þa suarade Absalom og huer Madur i Jsrael/Ræd Nusai Arachiter er betra en̄ Achitophels Ræd. Enn DROTTJN liet þad suo skie/at Achitophels Ræd þau enu godu vrdu hindrut/so ad DROTTJN liete koma Olucku yfer Absalom.

Og Nusai mællte til Zadoch og Abiathar Kiennemañanna/ z sagde þeim/ Suo z so rædlagde Achitophel Absalom/og þeir enu ellstu af Jsrael/enn eg hefe so z suo rædlagt. Þar fyrer sended nu sem skiotast af stad/z læted Dauid vita af þessu/og lætid so seigia honum/ Verk D

þu ecke

þu ecke æ þessare Nottu æ Vøllum Eydemerkur/helldur far þu yfer vm/so ad Kongurinñ sku-
le ecke vppsuelgiast/og so allt Folked sm̃ er hia honum. Jonathan ꝛ Achimaz stodu hia þm Jonathan
Brunne Rogel. Og ein æmbætt gieck þangat/og sagdi þeim þta/Enn þeir jafnsnart foru Ahimaz
ꝛ kunngiørdu þetta Dauid/Þui þeir þordu ecke at læta sia sig/ at þeir være i Borginne.
Enn þat skiede at eirn Smasueirn sa þa/og hñ vnderuñsade þat Absalom. Eñ þr gein-
E gu bæder sem skiotast i burt/og komu i eins Mañs Nws j Bahurim/hñ hafde eirn Brunn i
sijnum Garde/og þar stigu þeir ofan i hñ. Eñ ein Kuinna tok Klæde/ og breidde þat yfer
Muñann a Brunnenum/ꝛ dreifde Grionum þar yfer/suo ei skyllde merkia. Eñ sem Absa-
lons meñ komu til Kuiñuñar j hwsid/þa spurdu þr/Nuar er Achimaz ꝛ Jonathan? Kuiñan
sagde til þra/Þeir geingu hiedan ꝛ yfer vm Vadit a Vatnenu. Eñ þa þr høfdu leitad ꝛ ec-
ke fundet/þa foru þeir aptur til Jerusalem.
Enn ad þeim burtgeingnum/þa stigu þeir vpp af Brunnenum/geingu i burt ꝛ kuñgiør-
du þetta Dauid Konge/og søgdu til Dauidz/Taked ydꝛ vpp æn allre Duøl/ꝛ fared yfer vm
F Vatned/ Þui Achitophel hefur suo ꝛ suo giefed vt Ræd vm ydur. Þa reis Dauid vpp/og
allt þat Folk sem var hia honum/ꝛ geingu yfer Jordan/ædur lyste af Deige/ꝛ geingu aller
yfer vm Jordan/so þar vard ecke eirn epter.
Eñ sem Achitophel sa ꝥ/at hñs ræd høfdu onguañ framgang/ þa sødlade hñ sinn Asna Achitophel heinger sig
og bio sig ꝛ for heim i siñ stad/og skipade til allra hluta j sijnu Nwse/ ꝛ heingde sig sialfur/til sialþur
Dauda. Og var jardadur i sijns Fødurs Grøf.
Dauid kom til Mahanaim/ Og Absalom dro yfer Jordan og aller Jsraels meñ mz hm̃.
Absalom hafde sett Amasa i stad Joab yfer Nerinn. Enn Amasa var þess Mañs son sem
hiet Jetra/eiñ Jsraelite/sem læ mz Abigail Dottur Nahas/Syster ZeruJa/sem var Mo-
G der Joab. Og Jsraels Lydꝛ ꝛ Absalom settu sijnar Nerbwder i Gilead.
Og sem Dauid var kominñ i Mahanaim/þa færde Sobi son Nahas af sonum Am̃on af Mahanaim
Rabbath/og Machir son Am̃iel af Lodabar/ꝛ Barsillai Giliaditer af Roglim (þeir færdu)
Sængarklæde/Muñlaugar/Leirpotta/Nueite/Bygg/Miøl/steikt Ax/Bauner/ Ertꝛ/Gri-
on/Nunang/Smiør/Naut og Saude/og Osta til Dauids/ꝛ til þess Folks sem med hm̃ var/
honum og þui til Fædu/ Þui þr huxudu at Folked munde lijda Nungꝛ Mædu ꝛ Þosta i Ey-
demørku.

XVIII.

A OG Dauid skodade Lid sitt/þat sem mz honum var/ og sette Nøfudzmenn yfer
Þusund ꝛ yfer Nundrat. Nñ sette Joab Nøfdingia yfer Þridiung Folksins/
og yfer þann añann Þridiung sette hñ Abisai son ZeruJa Brodur Joab/og
yfer þañ þridia Þridiung Jthai Getither.
Og Kongurinñ sagde til Folksins/Eg vil og fara vt mz ydur. Enn Fol-
ked suarade/Nei/þu skallt huerge vt fara/ Þui þo suo fie at vier flyium/eda
falle helft af oss/þa munu þeir ecke hirda vm þat/ Eñ þu eirn ert suo sem tiu Þusunder af
oss. Þad er oss betra/at þu veiter oss Lid af Borginne. Kongurinñ suarade/ Nuad ydur
synest best fara/ꝥ vil eg giøra.
B Kongurinñ gieck i Borgarhlided/og allt Folk dro vt i Ridlum/Nundrudum saman og Þus-
undum. Og Kongurinñ baud Joab og Abisai og Jthai/og sagde/Fared miña vegna varli- Absalons
ga mz Sueininñ Absalom. Og allur Nerinn heyrde þat/at Kongurinn bad alla Nøfdingia Folk i Hel
vm Absalom. sleiged
Enn sem Folked kom vt a Vølluna i mote Jsrael/ þa hofst þegar Orostan i Skoge E-
phraim. Og snere Mañfalle i Lid Jsraels Folks/ so ad Dauidz Þienarar veittu þeim my-
ked slag/og felldu a þeim Deige tuttugu Þusunder Maña. Og Bardaginñ ridladist vm allt
Landit/ꝛ Skogurinñ tapade myklu fleirum þañ dag/helldꝛ eñ Suerded i hel slo.
Og Absalom mætte Dauidz Sueinum/og reid einum Mwl. Eñ sem Mwllinñ kom vn-
C der eina mykla og margkuñslotta Eik/festist hñs Nøfud i Eikinne/og hieck hñ suo i Loptenu/
Eñ hñs Mwll rañ fram vndan hm̃.
Þetta gat ad lijta eiñ Madꝛ/hñ kuñgiørde þad Joab /ꝛ sagde/Sia/eg sa Absalom han-
ga i eirne Eik. Joab suarade Mañenum sm̃ hm̃ sagde þetta/Sia/sæst þu þetta/Þui slostu Absalom fær
hñ þa ecke nidur til Jardar/ꝛ skyllda eg hafa giefed þier tiu Silfur peninga og eitt Bellte. sijn laun

Madurin̄ suarade Joab/Þo þu hefder veiged vt j mÿna hønd Þusund Silfr peninga/þa
villda eg þo ecke hafa lagt mÿnar Hendr a Kōgsins son. Þui Kōgurin̄ baud þier ꝛ Abisai ꝛ
Ithai/oss aheyrondū/ ꝛ sagde/Varduei tit mier Sueinen̄ Absalom/En̄ hefda eg giørt þa of-
dirfdsku i giegn Sælu min̄e/ mz þui at ei ma þat leynt vera fyrer Kongenū/þa mūder sialf-
ur þu hafa stadit hellst i mote mier. Joab suarade/Ecke ma eg leingr tefia hia þier.
So þreif Joab þriu Spiot/ ꝛ stack þm̄ i Briost Absalom/þar hn̄ hieck lifande i Eikin̄e.
Og tiu af Joabs Skialldsueinum krÿngdu vm Absalom/ ꝛ slou hn̄ i Hel. Þa blies Joab
Herblæstur/og støduade Folked/ af Flootta rekstrenum/ Þui Joab villde þyrma Folkenu. D
Og þeir toku Absalom/og køstudu honum i eina Gryfiu þar i Skogienum/giørdu mÿkin̄
Griothaug vpp af honum. So flyde allur Jsraels Lydur/ huer til sin̄a Heimkynna.
Absalom hafde vppreist eirn Stolpa þa at hn̄ lifde/huer ed stendr i Kongsins Dal/Þui hn̄
sagde/Eg a onguan̄ Son/þar fyrer skal þetta vera til Minningar mÿnu Nafne. Og han̄
Absalons Swla kallade þan̄ stolpa epter sijnu Nafne/ꝛ hn̄ kallast jn̄ til þssa Dags Absaloms Hønd.
Achimaaz Achimaaz son Zadoch sagde/Kiære/lated mig hlaupa ad seigia Konge/ad DROTTIN
hefur dæmt honum Dom vm sijna Ouine. Joab sagde til hn̄s/Þu ber hm̄ eingen god tÿdin-
de i Dag/an̄an tÿma skalltu Tÿdinde bera/en̄ ecke i Dag/ Þui Kongsins son er daudr. En̄ E
Cusi til Cusi sagde Joab/Far þu/ꝛ seig Konge huad þu hefur sied. Og Chusi laut Joab/ꝛ ran̄
af stad. Achimaas son Zadoch sagde þa i an̄at sinn til Joab/ Huad / En̄ ef eg hleyp epter
Cusi? Joab suarade/ Þui villt þu fara min̄ son? Kom hingad/ þuiad þu ber eingen Fag-
nadar Tÿdinde þangat. Huad/ En̄ ef eg hleyp? Joab sagde til hn̄s/Hlaup þu. Achi-
maaz ran̄ þan̄ beinsta Veg/ ꝛ komst fyrer Chusi.
Dauid sat i millū tueggia Dyra/ꝛ Vardhalldsmadurin̄ gieck vppa þaked Turnsins yfer
Mwrnū/ ꝛ vpplypte sijn augu/litadist vm/ꝛ sa hn̄ huar eirn Madr hliop/ Og hn̄ kallade til
Kongsins/ꝛ sagde hm̄ þ. Kongurin̄ suarade/Ef hn̄ er eirn/þa mun hn̄ seigia god Tÿdinde.
Og sem þesse madur nalgast/þa sa Vørdurin̄ ein̄ annann Man̄ hlaupanda/og han̄ kallade F
þegar ofan i Þorted/ꝛ sagde/Sia/en̄ kiemr eirn Madr hlaupāde. Kongurin̄ suarade/Þesse
mū ꝛ godr Sendebode? Vardhallds madurin̄ sagde/Mier synist s̄ Achimaaz son Zadoch ren̄e
fyr. Og Kongurin̄ sagde/Hn̄ er godr Madr ꝛ mū bera godan̄ Bodskap.
Achimaaz kallade hætt/ꝛ sagde til Kongsins/Fridur/Og han̄ fiell fyrer Konginū a sijna
Asionu fram̄ til Jardar/og sagde/ Blessadur sie DROTTIN Gud/sem hefur giefed þa
Menn vnder þitt Valld/sm̄ ad vpphofu sijnar hendur i mote mÿnū Herra Konge.
Kongurin̄ suarade/ Eru Grid giefen Sueinenum Absalom? Achimaaz suarade/Eg sa
Ws mykla/þa Joab Kongsins Þienare sende mig þin̄ Þienara hingad/ꝛ eige veit eg huad þ G
Cusi var. Kongurinn sagde/Gack þu þangad og statt þu þar/ꝛ hn̄ for ꝛ stod þar.
J þessu kom Chusi/og sagde/God tÿdinde ber eg min̄ Herra Kongur/DROTTIN he-
fur dæmt fyrer þig i Dag/alla þa er risu vpp i giegn þier. Þa sagde Kongurin̄ til Cusi/Er
fridr Sueinenū Absalom? Cusi suarade/Fare so aller mins Herra Kōgs Ouiner/s̄ sa sueirn
Dauids Harmur yfer Absalom ꝛ aller þr sem setia sig vpp i mote þier til hins vonda. Þa vard Kongurin̄ hryggur ꝛ gieck
vppa Loptsalin̄ j Portenu/ grætande/ ꝛ sagde suo/ Minn son Absalom/ minn Son/min̄ Son
Absalom/Gud giæfe ad eg mætte deyia fyrer þig/ O Absalom minn Son/min̄ Son.

XIX.

ÞEtta frietter Joab/Sia/Kongeren̄ grætr ꝛ syrger Absaloms Dauda. Og A
snerest øllu Folkenu þess Dags Sigur i Sut/ Þuiad Folked heyrde a þeim
Deige sagt/Kongurin̄ harmar sin̄ Son. Og Folked skaut sier vndan a þm̄
Deige/suo þad kom ecke i Borgena/eins lÿka og þad Folk stelst j burtu/ hūt
til Skam̄ar verdur/nær þ flyr vr Bardaga. Og Kongurin̄ byrgde sitt And-
lit/kallade hærre Røddu/Aufui min̄ son Absalō/Absalom min̄/sonmin̄ son.
Joab gieck i Hwsed fyrer Kongin̄ ꝛ sagde/ A þessum Deige hefur þu Kin̄roda giørt øllum
þÿnum Þienurum/þeir sem i Dag frelsudu Lÿf þitt/þin̄a Sona/þin̄a Dætra/þin̄a Kuen̄a/
og þinna Frillna. Ad þu elskar þa sem hata þig/enn hatar þa sem elska þig. Þuiat i dag
syner þu þ/ ad ecke þar hirder þu vm þÿna Høfuds men̄ ꝛ Þienara. Þui eg merke san̄liga
i Dag/Hefde Absalom eirnsaman̄ lifad/en̄ vier værum aller dauder/þa munde þier vel lÿka.

B Nu pa ris vpp/ z gack vt/ z veit bliid Vidmæle þijnū Þienorū/Þui þar suer eg vm vid
DROTTIN/Ef ad ganger þu ecke vt/þa mū ecke eirī madr vera epter hia þier þssa Nott
i giegnum. Og þad verdur þier verra enn allt þat Vonda sem ꝼdur hefur komed yfer þig
fra þijnum Vngdome z allt til þessa. Þa reis Kongurinn vpp/z sette sig i Portid. Og allt
Folked friette þat ad Kongurinn sæte i Portenu. Kom þa allt Folked fyrer Kongin/þat hia
honum var. Enn Jsrael var flueñ/huer til sijns Heimelis.

Og Folkit af Jsraelis Kynkuijslum þrættade sijn i millum/z sagde/Kongurinn hefur leyst
oss af vorra Ouina Hondum/og hann frelsade oss af Philisteis Hondum/z hann vard nu ad fly-
ia Landet fyrer Absalom. Enn Absalom er falleñ i Bardaga/huern vier høfdum smurt yfer
oss/Þui eru þier þa nu so kyrrer/ at þier leided ecke Kongin heim aptur?

Enn Kongurinn sende til Zadoch og Abiathar Kieñemanna/og liet seigia til þeirra/Ta-
lid vid þa ellstu i Juda/og seiged/Þui vilie þier vera þeir hiner seinustu ad leida Kongin aptr
i sitt Hws? (þui Ord alls Jsraelis Hws voru komin fyrer Kongin i hans Hws)þier erud min-
ner Brædur/min Bein og mitt Holld/Og þui vilie þier þa vera hiner sijdustu/ad leida Kon-
ginn aptur? Og seiged til Amasa/Ert þu ecke mitt Bein og mitt Holld/Gud læte mig skie Amasa
C þad og þat/ef þu skallt ecke vera min Hershøfdinge yfer mier/vm alla þijna Daga i Joabs
stad.

Og hann beygde allra manna Hiørtu i Juda/lijka sem eirn Madur være. Og þeir sendu Dauid leiddr aptur til Rijkis
til Kongsins/Kom aptur/þu og aller þijner Þienarar. Sijdan kom Kongurinn aptur. Enn
sem hann kom ad Jordan/þa voru Juda menn komner i Gilgal/og foru ofan i mots vid Kong-
inn/so þeir flytti Kongin ofan yfer Jordan.

Og Semei son Gera sonar Jemini/sem bio i Bahurim/hann skundar mz Juda mønnum of- Simei
an i mot Dauid Konge/og þar var Þusund Manns mz honum af BenJamin. Þar var
Sueitnin Ziba af Hwse Saul mz sijnum fimtan Sonum og tuttugu Þrælum/og þeir flyttu
sier yfer Jordan/fram a veg fyrer Kongin/og tilreiddu Feriur og Flutninga/ at færa Kong-
sins Folk yfer vm/og þeir giørdu þ huad hann þocknadist. 3. Reg. 2.

Og Simei son Gera fiell fram fyrer Kongin/þa hann var komenn yfer Jordan/z sagde til Supra 16.
D Kongsins/Minn Herra/reikna ecke Rangirnde mijn/og minst þu ecke a þad at þinn Þienare
styggde þig/þann Dag þa minn Herra Kongurinn gieck af Jerusalem/z Kongurinn legge þ ecke
a Hiarta/Þui þinn Þienare medkieñer nu/at eg hefe misgiort. Og sia/Eg er i dag þann fyr
ste sem komiñ er af øllu Josephs Hwse/ad fara ofan a mote mijnum Herra Kongenum.

Abisai son ZeruJa suarade z sagde/Skyllde Simei ecke þar fyrer deyia/sa sem bøluad he-
fur Christo DROTTINS? Þa suarade Dauid/Huad hefe eg mz ydur þier syner Ze-
ruJa/ad þier viliet i dag vera mijner Andskotar? Skyllde nockur Madr a þessu Deige lata
sitt Lijf i Jsrael? Eda meinar þu/ ad eg veit ecke ad eg er orden Kongr j Dag yfer Jsrael?
Og Kongurinn sagde til Simei/Eige skallt þu deyia. Og þar vppa soor Kongurinn Eid.

Mephiboseth sonur Saul kom z so ofan i mote Kongenum. Hann hafde ecke hreinsad sij- Mephiboseth
nar Fætur nie sitt Skiegg/og ecke þueiged sijn Klæde/ fra þeim deige ꝫ Kongurinn hafde i burt Supra 16.
geinged/z allt til þess Dags sem hann kom nu aptur mz Fride. Enn sem hann kom nu til Jeru-
salem/z mætte Kongenum/Þa sagde Kongurinn til hans/Huad kom þar til ad þu forst ecke mz
E mier Mephiboseth? Hann suarade/Minn Herra Kongr/minn Þienare sueik mig/Þui eg þinn
Þienare þeinkte/eg vil sødla eina Asna mier til reidar/og fara so til Kongsins/ Þui þinn Þiena-
re er Fota hrumr/ofan a þetta bar hann þinn Þienara i Rog vid minn Herra Kong. Enn minn Herra
Kongur er sem Gudz Eingill. Giør huad þier synist/Þuiad allt mitt Fødurs Hws var ecke
annad enn sem dauda Folk fyrer mijnum Herra Kongenum/Suo hefur þu sett þinn Þienara a
medal þeirra sem eta af þijnu Borde/Huer Riettinde hefe eg framarmeir/edr huad ma eg ta
la vid Kongin? Kongurinn sagde til hans/Huad villt þu meira tala vm þijn efne? Eg hefe
þad sagt/Þu og Ziba skulut skipta Økrønum yckar i millum. Mephiboseth sagde til Kong
sins/Hann ma taka þad allt saman/fyrst at minn Herra Kongurinn er heimkominn mz Fride.

Og Barsillai af Gilead kom ofan fra Roglim/ z fœrde Kongin yfer Jordan/z villde fyl- Barsillai
gia hm leingra. Barsilla var miøg hniggenn a efra alldr vel attrædr/ hann veitte Konge Fædslr
þa stund ꝫ hann var i Mahanaim/ Þui hann var vellaudigr madr. Og Kongurinn sagde til Bar-
F sillai/Þu skallt fara hier yfer vm mz mier/ eg vil fæda þig suo þu siert hia mier i Jerusalem. 3. Reg. 2.
Enn Barsillai sagde til Kongsins/Huad er epter af alldre mijnum/ad eg skyllde afgamall fa
ra vpp mz Kongenum til Jerusalem? Eg er i Dag attatijge ara gamall/Huernen kann eg

 greina

greina huad sæt er edr swrt/ edr at smacka huad eg eth eda dreck/ edr heyra huad Saungmenn eda Saungkuinnur syngia/ Nuar fyrer skal eg þinn Þienare vera leingur til Þyngsla mijnum Nerra Konge? Þinn Þienare skal fylgia Konginum skamt fra Jordan/ Nuar fyrer vill Kongurinn veita mier slijk laun? Lat þinn Þienara snua aptur/ so at eg meige deyia i minne Borg/ og grafinn vera i grøf mijns Fødurs og minnar Modr. Sia/ þar er þinn Þienare Chimeham lat hann fara mz mijnum Nerra Kongenum/ z giørdu vid hann huad þier lijkar. Kongurinn sagde/ Chimeham skal fara mz mier yfer um/ z eg vil giøra vid hann huad þier vel lijkar/ z allt þ sem þu girnist af mier vil eg giøra þier. Og þa allt Folkit var komit yfer Jordan/ z Kongurinn mz/ Þa kyste Kongurinn Barsillai/ z bad hann vel fara/ z hann huarf aptur i sijna Borg. Og Kongurinn dro yfer um til Gilgal/ z Chimeham for mz hm. Og allt Juda Folk hafde flutt Kong inn yfer um/ Enn af Israels Folke var þar ecke nema Helmingr.

Chimeham

G

Og sia/ þa komu aller Israels menn til Kongsins/ z søgdu til hans/ Nuar fyrer hafa vorer Brædr menn Juda/ stoled þier/ z hafa fært Kong inn z hans Hws yfer um Jordan/ z alla Dauidz menn mz honum? Þa suørudu þeir af Juda Israels mønnum/ Kongurinn er oss nænare/ Þui eru þier þa reider um þetta? Eda meine þier at vier munum hafa þeiged Vister eda Giafer af Kongenum? Þa suørudu þeir af Israel þm af Juda/ z søgdu/ Vier høfum tiu hlute meir til ad telia vid Kongenn z vid Dauid enn þier. Þui hefur þu suo Uirt mig/ at oss var ecke fyrst Ord giørd at leida vorn Kong aptur? Enn þeir af Juda tøludu hardligar helldr enn þeir af Israel.

XX.

Seba giører vppreist i mote Dauid

Og þar var þa vid eirn nafnkunugr Belials Madr/ hann hiet Seba/ son Bichri A
þess Manns sem var af ætt Jemini/ hann þeytte sinn Lwdur/ z sagde/ Vier høfum eckert Nlutskipte af Dauid/ edur Arf j Syne Jsai. Fare huer til sinna Nerbwda/ o Jsrael. Þa skildist allr Israelis Lydur vid Dauid/ z epterfylgde Seba syne Bychri. Enn Juda menn foru mz sijnum Konge fra Jordan og allt til Jerusalem.

Enn sem Dauid Kongur kom heim til Jerusalem/ þa tok hann sijnar Tiju Frillur sem hann hafde epter lated ad giæta Nerbergia/ z hann sette þær i Vardhalld/ z fieck þm atuinnu/ Enn hann suaf ecke mz þm. Og voru so jnnlucktar allt til sijns Daudadags/ z lifdu Eckiulijfe. B

Amasa Supra. 17. 18.

Og Kongurinn sagde til Amasa/ Kalla þu a alla Menn Juda / at þeir sieu komner hier hinn þridia Dag/ Þu skallt z sialfur vera þar mz. Og Amasa gieck strax/ z kallade alla Juda Menn til samans/ enn hann tafde yfer þann tijma sem Kongurinn sette honum fyrer. Þa sagde Dauid til Abisai/ Nu mun Seba son Bichri giora oss meire Sorg enn Absalom. Tak þu þijns Nerra Þienara/ z far epter honum/ suo ad hann næe ecke styrkuum Borgum/ og setie vndan vorre augsyn. Þa foru Joabs menn vt epter honum/ þar mz þeir Crethi z Pleti/ z aller hiner Nraustustu menn. Og þeir drogu vt af Jerusalem/ z foru epter Seba syne Bichri. C

Enn sem þeir komu at þeim stora Steine i Gibeon/ þa kom Amasa fram a veginn fyrer þa. Joab hafde gyrt ad sier sijn Klæde o hann var i/ z var gyrdr Saxe þar vtan yfer/ þ hieck a hans Lære i Vmgiørd/ og var laust i Slijdrum. Þa sagde Joab til Amasa/ Fridr mz þier minn Broder. Og Joab tok i hans Skegg mz sinne hægre hende/ og liet sem hann villde kyssa hann.

Joab stingur Amasa i hel

Enn Amasa gaf ecke giætur ad Joab hafde Saxed i sinne hende/ Og hann stack hann mz þui i Kuidinn/ suo hans Innisle fiellu a Jørdena/ og hann stack hann ecke vtan eitt sinn/ og hann liet sitt Lijf.

Joab z hans Broder Abisai soktu epter Seba syne Bichri. Og þar gieck einn af Joab Sueitungum ad honum/ og sagde/ Nuer er þsse? Sa sem sette sig vpp i mote Joab/ z vill vera Dauidz epter Joab? Enn Amasa la i Blode mitt a Veigenum. Enn sem eirn Madr sa þad at allt Folkit nam þar stadar/ þa kipte hann Amasa af veigenum/ vt a Akurenn/ z breidde Klæde yfer hann/ þuiat hann sa at huer Madur sem kom ad honum/ þa nam hann þar stadar. D

Enn sem hann var nu tekinn af Brautinne/ þa for huer Madr epter Joab/ ad sækia epter Seba syne Bichri. Enn hann hafde fared vm allar Kynkuijsler Israelis/ til Abel z Beth Maacha/ og vm allt Naberim/ og þeir heimtust saman z fylgdu hm. Þeir komu og settust vm hann/ i Abel z Beth Maacha/ z þr hloodu Virkisgard vmhuerfes Borgena/ z gafu sig at Mwrnum/ og allt Folked sem var mz Joab kostgiæfde sem mest at briota nidr Mwrenn. E

Ein vijs Kuinna i Abel

Þa kallade ein Vijsdoms kuinna vt af Stadnum/ z sagde/ Neyred/ Neyred/ Seiged Joab ad hann

ad hn̄ kome hier nær/Eg vil tala vid hn̄. Og sm̄ hn̄ kom til hennar/þa sagde Kuinnan/Ert
þu Joab? Hn̄ sagde/Ja. Hun sagde til hn̄s/Heyr þa Ord þinnar Þienustu kuin̄u. Hn̄
sagde/ Eg heyre. Hn̄ suarade/Fordū tijd søgdu Men̄/ Huer sm̄ spyria vill/ hn̄ spyrie i A-
bel/og þa gieck þat vel til. Eg er ein af þeim fridsamligu og trulyndu Borgū i Jsrael/Og
F þu villt j hel slaa Borgena z Modurena i Jsrael/Huar fyre villtu vppsuelgia Arfleifd DR-
OTTINS?

Joab suarade z sagde/Langt sie fra þui/lāgt sie fra þui/at eg vilie vppsuelgia z eydeleg-
gia/þui er ecke suo hættad. Helldur er þar eirn Madur af Ephraims Fialle/s heiter Se- Seba
ba son Bichri/hn̄ hefur reist sig vpp i mote David Kōge/Selied hn̄ eirn i vort Walld/ þa vil
eg draga fra Borgin̄e. Kuin̄an suarade Joab/Sia/han̄s Høfud skal kastast til þijn vt yfer
G Mwrenn. Kuin̄an kom jnn til Folksins mz sin̄e Wijsdoms Rædu/ Og þeir slou Høfudet af
Seba syne Bichri/og sleingdu þui til Joabs. Þegar blies Joab øllum Hernum fra Borg
inne/og for huer til sijns Heimilis. Enn Joab kom aptur i Jerusalem til Kongsins.

Og Joab var Høfdinge yfer allann Jsraels Her. Benaia son Joiada var(skipadr Høf
dinge)yfer þeim Chrethi og Plethi. Adoram var Rentumeistari. Josaphat son Ahylud var
Cantzeler. Seia var Skrifare. Zadoch og Abiathar voru Kiennemen̄. Þar ad auk var
Jra Jairiter Davidz Kiennemadur.

XXI.

A HAr var miked Hallære a Døgum Davidz i þriu samfelld aar. Og David Hallære
gieck til frietta fyrer Auglit DROTTINS. Og DROTTIN sag- 1. Reg. 22.
de/Fyrer saker Saul/z fyrer saker þss Blodshuss/at hn̄ i Hel slo þa Gibeo- Josu. 9.
nitas.

Þa liet Kongurin̄ kalla til sijn Gibeonitas/z sagde til þra (En̄ þr Gibe-
oniter voru ecke af Jsraelis sonum/helldur voru þeir epterleyfar Amoreorum Søk Hallæ-
Þioda. Enn Jsraels syner høfdu suared þeim/ enn Saul liet slaa þa i Hel/mz sijnu vand resins
læte/vegna Jsraels og Juda sona) David seiger nu til þeirra Gibeonita/Huad skal eg giøra
ydur? Og huar mz skal eg þad forlijka/at þier vilied Velsigna DROTTINS Arfleifd?

Gibeoniter søgdu til hn̄s/Ecke girnunst vier Gull eda Silfur/i giegn Saul og hn̄s Hw-
se/z ecke helldr vilium̄ vier ad nockur Madr sie drepin̄ af Jsrael. Hn̄ sagde/Huad vilie þier þa/
ad eg skule giøra ydur? Þeir suørudu Kongenum/Sa Madur sem oss fordiarfade z ad on-
B gu giørde/þan̄ vilium vier afmaa ad ei sie eirn epter af hn̄s ætt i øllum Landzaalfum Jsrael/
Giefed oss fram̄ sio Menn af hn̄s Hwse/suo vier meigum vppfesta þa fyrer DROTTNI/
i Gibea Sauls/DROTTINS vtualda fordum. Kongurin̄ sagde/Eg vil giefa ydr þa.

Enn Kongurinn þyrmde Mephiboseth Syne Jonatham/sonar Saul/søkum þess Suar- David hélldr
daga DROTTINS/sem var i millum þeirra/David og Jonathan sonar Saul. Enn sin̄ Eid vid Jo-
þa tuo sonu sm̄ Rizpa dotter Aia hafde fædt Saul/Armoni z Mephiboseth/þar til fim̄ sonu nathan
Michol/ Dottur Saul/ sm̄ hun hafde fædt Adriel syne Barsillai af Mahaloth/þssa tok Supra 18.
Kongurin̄ og gaf i þeirra Gibeoniters Hendur. Og þeir heingdu þa vppa Fiallenu/fyrer
DROTTNI. Suo lietu þesser sio Lijf sitt i einu/og dou i onduerdum Kornskurdartijma/
þa men̄ toku til ad skiera vpp Bygg.

Þa tok Rizpa Dotter Aia eitt Hærklæde/z breidde yfer Biarged/fra ønduerdū Kornskur-
de/þar til ad Vatn draup af Himne yfer þa/og eige liet hun Fugla Loptsins setiast a þa vm
Daga/og eige helldr Skogardyren vm Nætur.

C Og David fieck at vita huad Rizpa dotter Aia Frilla Saul hafde giørt. Og David for z 1. Reg. 13.
tok Bein Saul/ og Bein Jonathan af Borginne Jabes i Gilead(sem þeir høfdu teket
af Bethsan Stræte/þar sem Philistearner festu þa vpp / a þeim tijma sem Philistei slogu
Saul i Hel a Fiallenu Gilboa)og hn̄ flutte þa þadan/og safnade þeim øllum saman/ Bei-
num Sauls og Jonathas/ z þeirra sem heingder voru/z þeir jørdudu þa mz Beinum Saul
og hn̄s Sonar Jonathas/i BenJamins Lande/til Zela/i Kis han̄s Fodurs Grøf/Og þeir
giørdu allt sem Kongurin̄ baud. Og so lijknade Gud Landenu.

Philistei efla enn Ofrid i mote Jsrael. Og David for ofan z hn̄s Þienarar mz honum/ Davidz Orr-
og børdust vid Philisteos. Og David vard modur. Og Jesbi af Nob(huer ed var eirn af ostur vid Philisteos

 Rapha

Rapha Sonum/huers Spiot at vo þriu Hundrud Aura Kopars/og hñs Vopn voru øll ny)
Abisai — hañ ætlade at drepa Dauid. Eñ Abisai Son ZeruJa hialpade honum/og drap þañ Phi
listeum. Þa sooru Dauidz meñ/ ⁊ søgdu/ Eige skallt þu hiedan i fra gãga mz oss i Bar- D
Sibechai — daga/ad ei bere suo jlla til/ at vtslokne Lios Jsraelis.
Saph — Epter þta hofst eñ Bardage i Nob mz Philisteis. Þar slo Sibechai af Husath Saph
huer og ed eirn var af Sonum Rapha.
Elhanan — Niñ þridia Bardaga ættu þr j Gob vid Philisteos/j huiu Elhanan son Jaere Orgim af
Goliath — Bethlehem slo Goliath Gethither/s̃ hafde eitt Høggspiot/huers skapt ed var s̃ Vefiar rifur.
Fiorda Bardaga ættu þr j Gath/þar var eirn hær Madr s̃m hafde sex Fijngr a sijnum
Hær Madur — Høndum/og sex Tær a huorum sijnum Fæte/þ eru fiorer ⁊ tuttugu/hñ var og fæddur af ætt
Jonathan — Rapha. Og þa hñ talade hædeliga vid Jsrael/þa slo Jonathan hñ son Simea/Brodurson
Dauids. Þesser aller fiorer voru komner af Rapha i Gath/⁊ fiellu fyrer Dauid og hñs Þie-
nara høndum.

XXII.

Fin Þackar- gjörd Dauidz Psal. 18.

G Dauid talade Orden þessa Lofsøngs fyrer DROTTNI/ Þañ Tijd at A
DROTTIN hafde frelsad hañ af Hende allra hñs Ouina / og af Hende
Saul/og mællte.
DROTTIN er mitt Biarg/og mitt Hæle/⁊ miñ Hialpare.
Gud er minn Styrckur/a huern eg true/ miñ Skiolldur ⁊ Horn minnar
Heilsu/ Miñ Verndare og mitt athuarf/ minn Frelsare/þu s̃m hialpar mier
fra øllu Ranglæte.
Eg vil lofa og akalla DROTTIN/Suo verd eg frelsadur fra mijnum Ouinũ.
Þui Daudans Þijnur høfdu spent mig/ Og Belials Becker skielfdu mig.
Heluitis Harmkuæle høfdu spent mig/Og Daudans Snørur voru fallnar yfer mig.
J miñe Neyd kallade eg a DROTTIN/⁊ hropade til mijns Gudz/Og hñ heyrde mij-
na Raust af sijnu Musteri/og mitt kall kom fyrer hañ til hñs Eyrna.
Jørden bifadist og hrærdist/Himensiñs Grunduøllur hristist ⁊ bifadist/þa hñ var reidur.
Þar gieck Reykur vpp af hñs Nøsum/Og fortærande Elldur af hñs Munne/suo at þar
af leiptrade.
Hñ beygde Himnana/⁊ for ofan/ Og þar var Myrkur vnder hñs Footum.
Og hñ for a Cherubin/⁊ flaug þangad/Og hñ sueimade a Vængium Vindsins.
Hñs Tialld vmhuerfis hñ var Myrkur/Og suartur Skyiaklase.
Af Birtuñe fyrer honum/þa brañ mz Elldingu.
DROTTIN dunade af Himnenum/Og sa allra Hæste liet vt sijnar Reidarþrumur.
Hñ skaut sijnum Þijlum/og sundurdreifde þeim/hañ liet Elldingar fliuga og hrædde þa.
Þa sau Menn Vatzfossana/og Jardariñar Grundueller opnudust/ af Straffe DRO-
TTINS/af blæstre Andans hñs Grimdar.
Hñ sende vt af Hædunum ad sækia mig/Og hañ dro mig vt af myklum Vøtnum.
Hñ frelsade mig fra mijnum sterkum Ouinum/Og fra þeim sem mig hotudu/og mier yf-
ersterkare voru.
Þeir mig yferfiellu i miñe Motgãgs tijd/ Og DROTTIN var mitt Trunadartraust/
Hñ færde mig vt a Vijdlendit/Hñ frelsade mig/ þuiad eg þocknadist hm̃.
DROTTIN endurgielldr mier epter minne Riettuijse/Hañ bitalar mier epter hreinleik
minna Handa.
Þui eg helld DROTTINS Vegu/Og er ecke Ogudligur i mote mijnum Gude
Þui eg hefe alla hñs Doma mier fyrer Augum/Og eg kasta ecke hñs Bodum fra mier.
Helldur em eg flecklaus fyrer honum/Og eg vakta mig fyrer Syndiñe.
Þar fyrer launar DROTTEN mier eptr minne Riettuijse/Epter mijnum Riettindum
fyrer hñs Augum.
Hia þeim Heiløgu ert þu heilagur/Hia þeim godu ert þu godur/ Hia þeim hreinu ert þu
Hreiñ/ og hia þeim þuersnunu ert þu þuersnuiñ.
Þui þu hialpar þui Fatæka Folke/ Og mz þijnũ Augũ nidurþrycker þu þa hinu Hæ̃fu
Þui þu DROTTIN ert mitt Lios/DROTTIN vpplyser mijn Myrkur.

Þui

C Þui mz þier kann eg i giegnum ad ganga Hermana Fylkingar/Og i mijnum Gude kan̄
eg ad stockua yfer Mwren̄.
Gudz Veiger eru Lytalauser/Mal DROTTINS er kahreint/Hn̄ er Skiolldur allra
þra sem a hn̄ treysta.
Þui huer er Gud vtan DROTTIN? Og huer er styrckz vtan vor Gud?
Gud styrker mig mz Krapte/Og vijsar mier a eirn Flecklausann Veg.
Hn̄ giører mijnar Fætur suo sm̄ Hiartar(Fætur) Og setur mig a mijna Vegu. Hæd
Hn̄ kienner mijnum Hondum ad beriast/og han̄ lærer mijna Arma ad spenna Stalboga. Psal. 144.
Og þu giefur mier þinn hialprædis Skiolld/Og þa þu audmyker mig/þa giører þu mig
storann.
Þu giefur mier nog Gangrwm/Suo ad mijner Hælar skridne ecke.
Eg vil veita mijnum Ouijnum epter før/z eydileggia þa/Og eige aptursnua/fyrr en̄ eg he
fe giørt þa ad onguu.
Eg vil fyrerkoma þeim z i sundurmeria þa/z þr skulu eige stada mier i mot/Þeir mun̄ fa-
lla vnder mijnar Fætur.
Þu kant ad brynia mig mz Styrkleik i Bardaga/Þu kant at kasta þeim vnder mig/ sem
setia sig vpp i mote mier.
Þu lætur mijna Ouine flyia vndan mier/So eg eydelegge þa sem mig hata.
D Þeir kalla/en̄ þar er einginn sem Hialpar/Til DROTTINS/ en̄ hn̄ suarar þm ecke.
Eg vil melia þa/so sem dupt Jardar/ So sem odrū Gatnasaur vil eg sundurdreifa þeim z
feykia þm.
Þu hialpar mier fra ordaþrætū Folksins/z varduciter mig til eins Høfudz a medal Heid
ingianna/Eitt Folk/sem eg ecke þecke/ þionar mier.
Þad hefur brugdest an̄arligum Sonum mote mier / Og þeir hlyda mier med hlydugum
Eyrum.
Þeir an̄arligu Syner eru af þrotum komner/ z vafder i þeirra bøndum.
DROTTIN lifer/og lofadur vere minn styrckur/ Og Gud styrkur mijns Hialprædes
skal vpphefiast.
Sa Gud/sem giefur mier Hefndena/Og fleyger Folkenu vnder mig.
Hn̄ hialpar mier vt fra mijnum Ouinum/Þu vpphefur mig fra þeim sem settu sig i mote
mier/Þu hialpar mier fra þeim Ranglatu.
Þar fyr' vil eg þacka þier DROTTEN/a medal Heidingian̄a/Og þijnu Nafne Lof Rom. 15.
syngia.
Sa ed audsyner sijnū Konge stort Hialpræde/Og veiter Myskun sijnū Smurda Dauid/z
hn̄s Sæde æfenliga.

XXIII.

A Hesse eru þau sijdustu Dauids Ord. Þad seiger Dauid son̄ Isai/Þad seiger Gudz Ande talar med Dauid
sa Madur s̄ settur er til Christz Gudz Jacobs/ þ lysteliga Psalmaskallded
Israel. Ande Drottens talade fyrer mig/z hn̄s Ord er skied vid mijna Tun̄-
gu. Gud Israels sagde til mijn/ sa sterke Israels talade/ sa Riettferduge
stiornare a medal Mannan̄a/ sa stiornare i Gudz Otta. Og lijka sem Lio
sed er vm morgnana/ nær Solen geingz vpp vm Morgun̄en̄/an Skyia/þar
sem Grased vex af Jørdunne/af Skine Hitans epter Regned. Þui mitt Hws er ecke so hia
Gude/þui han̄ sette vid mig eirn Sattmala/ sem er eilijfur og i allan̄ Mata vel stickadur
og varduelttur/Þui øll mijn Hialp og giørningur er þat/og þar er eckert sem ecke vex.
Enn Belial eru aller saman sem vtkastader Þyrner/ hueria ed Man̄ kan̄ ecke at taka mz
Hondunum/ Helldur huer sem taka skal a honum/hn̄ ma hafa Jarn og Spiotskapt i Hen-
dinne/Og þeir skulu vppbren̄ast mz Ellde i þeirra Heimilum.
Þesse eru Nøfn Dauidz Kappa/ Jasabeam son Hachmoni sa yppaste a medal þriggia.
Hn̄ vpplypte sijnu Spiote/z drap atta Hundrut a einum tijma. Kapparner i Dauidz Garde
B Næst honum var Eleasar son Dodo/ sonar Ahohi/ mzal þra þriggia Kappa Dauids/
þann tijd þeir brijxludu Philisteis/ og voru þar samankomner til Bardaga/ og þa Israels 1. Para. 3.
menn foru vpp/þa stod hn̄ og slo Philisteos/so leinge ad hn̄s Hond þreyttist/ og krepptest ad 11.
Sverde

Suerdenu/ suo ad hn̄ gat hana ecke hrært. Og Gud gaf eina mikla Nialp a þeim tíma/ so
Sam̄a
ad Folked snere aptur/ ad ræna Valin̄ epter honū.
Næst hm̄ var Sam̄a son Age Narariters. Þa Philistei søfnuđust saman i nockru Þor-
pe/ þa var þar eirn Akur fullur Bauna/ ⁊ þa Folked flyde fyrer Philisteis/ þa gieck hn̄ fram̄
mitt a Akurinn/ og frelsade þa og slo Philisteos/ so Gud gaf eina mykla Nialp.
1. Par. 12.
Og þesser þrýr yppustu a medal þriatíge komu ofan til Dauidz vm Kornskurdar tíma/ i
þann Neller Adullam/ enn Fylkingar þeirra Philistinorum lau i Rephaim Dal. Og Da-
uid var a þeim tíma i nockru Virke. En̄ Folk þeirra Philisteis lꜳ i Bethlehem. Og Da
uid fieck Lysting/ og sagde/ Nuer vill sækia mier Vatn ad drecka af þeim Brun̄e i Bethlehem/
sem ad stendur hia Borgarhlide/ þa brutust þeir þrýr Kappar i giegnum Philisteis Nerbw-
der/ og toku Vatned af Brunnenum þeim sem var i Bethlehem vnder Portenu/ þeir bꜳru og
færdu Dauid þad/ Enn hn̄ villde ecke drecka þad/ helldur hellte han̄ þui vt fyrer DROTT-
NI/ og sagde/ DROTTEN forde mier at eg skyllde þat giøra. Er þad ecke þra Man̄a E
Blod/ sem settu sig i Lýfshꜳska/ ⁊ geingu þangad? Og hn̄ villde ecke drecka þad. Þetta
giørdu þeir þrýr Kappar.
Abisai
Abisai Joabs broder son ZeruIa/ var ⁊ yppastr a medal þriggia. Hn̄ vpplypte síjnu Spio
te/ og slo þriu hundrut/ Hn̄ var og nafnkun̄igur a medal þriggia/ og sa enn dyrligaste a millū
þeirra þriggia/ og var þra yppastur. Enn var þo ecke jafn vid hina þria.
Benaja
BenaIa son Joiada son Isahil/ var allagiætur i síjnum giørningum af Þapzeel/ Nann
drap tuø Moabs Leon/ ⁊ hn̄ gieck og drap eitt Leon i einum Brun̄e a Snio tíma. Hn̄ drap
eirn hrædeligan̄ Egiptskann Man̄/ huer ed hafde eitt høgg Spiot i sinne hende/ Enn hn̄ gieck
ofā til hn̄s mz Staf/ ⁊ kipte Spiotenu af þss Egiptska Nende/ ⁊ drap hn̄ mz hn̄s eigen Spio-
te/ Þad giørde Benaia son Joiada/ Og hn̄ var allfrægur a millum þra þriggia Kappa/ og
myklu agiætare en̄ þeir þriatíge/ Enn ecke kom hn̄ til jafns vid þa þria. Og Dauid giørde
hn̄ sitt Neimugligt Rꜳd.
Asahel
37. Kappar Dauidz
Asahel Broder Joab er eirn af þeim Þriatíge. Elhanan Son Dodo af Bethlehem. D
Sam̄a Naraditer. Elika Naraditer/ Nelez Paltiter/ Ira son Ikes Tekoiter. Abieser
Anthotiter. Mebunai Nusathiter. Zalmon Ahohiter. Macherai Nethophathiter. Ne-
leb son Baena Nethophathiter. Ithai son Ribai af BenJamin sonum j Gibea. Ben-
aja Pirgathoniter. Nidai af Læk Gaas. Abialbon Arbathiter. Asmaueth Barhumiter.
Eliahaeba Saalboniter. Syner Jonathan og Jasen. Sam̄a Narariter. Ahiam son
Sararar Narariter. Eliphelet son Ahasbai sonar Maechati. Eliam son Achithophel Gilo
niter. Nesrai Carmeliter. Paerai Arbiter. Jegeal son Nathan af Zoba. Banj Gadi
ter. Zeleg Am̄oniter. Naharai Beerothiter/ Skialldsueirn Joab sonar ZeruIa. Ira Neth-
iter. Gareb Jetriter. Vria Nethiter. Þesser aller saman eru ad tølu siø ⁊ Þriatíge.

XXIIII.

Dauid lætur telia Folked

G DROTTINS Reide gramdist en̄ Israel/ ⁊ han̄ øruade Dauid vpp a A
medal þeirra so hn̄ sagde (til Joab) Far þu og tel Israel ⁊ Juda.
Og Kongurinn sagde til Joab síjns Strýds høfuds man̄s/ Gack vm all-
ar Kynkuíslier Israelis/ fra Dan og til BerSeba/ ⁊ tel Folked/ so eg meige
vita huersu margt þad er. Þa sagde Joab til Kongsins/ DROTTIN
Gud þui auke vid þetta Folk/ so sm̄ þ er nu/ ⁊ hundradfallde þssa tølu/ j Aug-
lite mijns Nerra Kongs/ En̄ huad vill min̄ Nerra Kongurin̄ mz slíku? En̄ þ gieck fram̄ sm̄
Kongur villde i mote Joab og Nershøfdingiunum.
So for Joab ⁊ Nershøfdingiarner vt fra Kongenum/ at telia Israelis Folk. Og þeir
geingu yfer Jordan/ ⁊ settu síjnar Tialldbwder j Aroer hægra meigen hia Stadnum sm̄ lig-
Talan Israelis og Juda
gur hia Gadz Læk/ og til Jaeser/ Og komu til Giliad/ ⁊ ofan (foru þeir) i Landed hia Nadsi/
og komu til Danjaan/ og vm kring Zidon. Og komu til þess fasta Stadar Tiro/ og til
allra Borga Neuiter og Cananiter/ ⁊ komu sudur vt mot Juda til BerSeba/ Og foru kring B
vm allt Landed ⁊ komu til Jerusalem/ ad lidnum niu Manudū ⁊ tuttugu døgum. Og Jo-
ab fieck Kongenum tølu alls Folksins/ þad sem taled var/ og þar voru i Israel ꜳtta sinnum
Nundrad Þusunder Vopnfærra Manna/ ⁊ af Juda sm̄ sitium Nundrad Þusund Man̄a.

Og Dauid slo hıͤs eiged Hiarta/þa Folked var taled. Og Dauid sagde til DROTT-
INS/Þungliga hefe eg syndgast/ad eg hefe þuilijkt giort. Og nu DROTTIN/Tak
burt Ranglæte þijns Þienara/Þui eg giorda miog ouiturliga.
Og þa Dauid stod vpp vm Morguenen/þa kom Ord DROTTENS til Gad Spamans/ Gad
huer ed var Siaande Dauids/ og sagde/Far og seig so til Dauidz. Suo seiger DROT-
TIN/ Eg set fyrer þig þria Koste/kios þu eirn af þeim/huern þu villt at eg giore þier.
Gad kom til Dauidz/og vnderuısade honum/ꝛ sagde til hans/Villt þu ad þar kome Hallæ-
re j Landed/siø ær i samt? Eda ad þu verder sialfur farflotta fyrer þijnum Ouinum þria Ma-
nude/so ad þeir sækie epter þier? Eda ad þar kome þriggia daga Drepsott j Landet? Hug
E sa þu nu/ og sia til/huad eg meige seigia þeim aptur sem mig sende. Dauid sagde til Gad/
Miog þreyngiunst eg. Enn betra er oss ad falla i hendr DROTTINS(þui hans Myskun-
semd er stor)helldr enn i Mannanna Hendur.
Suo sende DROTTIN drepsott i Israel/fra Morne og inn til asetts tijma/ suo ad þar
dou af Folkenu fra Dan og til Betseba/siøtijge Þusunder Manna. Og sem Guds Eingill
vtriette sijna Hond yfer Jerusalem at fordiarfa hana/þa angrade DORTten þa Hormung 70000. Menn
og sagde til Eingilsins þess sem Folked slo/Þad nægist/hallt nu þinne hende. Enn DRO- dou af Þestilentziu
TTINS Eingell var þa hia Lauagarde Araffna Jebusiter. Enn sem Dauid sa Eingilenn
þann er slo Folked/þa sagde hann til DROTTINS/Sia/eg hefe syndgast/eg hefe misgiort/ a (Araþna)
Huad hafa þesser Sauder giort? Snuest þijn Hond a mote mier ꝛ mijns Fodurshwse. Þessi Araþna
Og a þeirre somu stundu kom Gad til Dauidz/ꝛ sagde til hans/Far vpp/ꝛ gior DROT- hefr verit Kon-
TNI Alltare j Lauagarde Araffna Jebusiter. Dauid gieck þegar vpp/ suo sem Gad gur þeirra Je-
hafde sagt/ꝛ DROTTIN hafde bodet. Og sem Araffna leit vid/ sa hann ad Kongur kie- busitis i Jerusa
D mur til hans mz sijnum Þienurum/ꝛ hann fiell til Jardar framm a sitt Andlit/ꝛ sagde/ Þui kiemr lem/og hefur umuerndast til
minn Herra Kongurenn til sijns Þienara? Dauid suarade/ Til þess/ ad kaupa þinn Laua- Gudz og vard
gard af þier/ og giora DROTTNI þar eitt Alltare/ so ad þesse Plaga mætte huerfa af Fromur og Sal
Folkenu. uholpinn/og hefur aflagt Kongliga Tign fyrer Gudz saker
Araffna sagde til Dauidz/ Minn Herra Kongur take og fornfære so sem hann vill. Sia/
Þar er Vxinn til Brennefornar/og Sledenn og Oken Vxans/til Elldeuidar. Og Araffna
Kongur gaf Kongenum allt. Og Araffna sagde til Kongsins/DROTTIN þinn Gud
medtake þitt Heite. Enn Kongurinn sagde til Araffna/ Ecke skal so vera/helldur vil eg kaupa
þad af þier fyrer sitt verd/Þuiad eg vil eige færa DROTTNI mijnum Gude Brenneforn-
er af þui sem eg þigg Kauplaust. Sijdan keypte Dauid Lauagardenn/ ꝛ Vxann fyrer fimmtijge † Siclos
† Skillldinga Silfurs. Og hann reiste DROTTNI þar eitt Alltare/ꝛ færde Bre-
nneforner og ÞackIætis forner. Og DROTTIN vard Liknsamr Landenu/
og Plaagunne linte af Israelis Folke.

Ender þeirrar Annarar Bokar Samuelis

I.

G sem Dauid Kongur giördist nu A
gamall/og miøg hnÿgiñ a efra alldur/sokte so Kul-
de Nørũd hñs/ ad af Klæda Ml mætte hñ ecke verm-
ast/þott hñ være Føtum Þakinn. Þa søgdu hñs
Þienarar til hñs/Lated leita ad Stulku nockre sem
ad er Jungfru/ad hun stande fyrer Kongenum/og
þione honum/og sofe i hñs Fadme/ og verme minn
Nerra Kongiñ. Og þeir leitudu a medal allra Kyn
kuÿsla Jsrael epter frÿdre vngre Meyiu / og fundu
Abisag

Abisag af Sunem/ og leiddu hana fyrer Kongen.
Og hun var miøg væn Jomfru/og hun vermde Kö-
gen og þionade honum. Eñ Konguriñ kiende ha-
na ecke.

Enn Adonia son Nagith sette sig vpp/ og sagde/ B
Eg vil vera Kongur. Og hñ liet tilreida sier Vag-

Adonias stkn-dar epter Rÿkenu

na/og tok sier Riddara og fimtÿge Meñ til fylgdar. Enn hñs Fader villde ecke straffa hañ i
sinne Tÿd/ so ad hñ segde/ Þui giører þu so? Hñ var og suo miøg frÿdur Madz/og Dauid

Auñur vpp-reist i mote Dauid aß hñs eigen Syne

hafde gieted hñ næst Absalom. Þesser voru i Rædagiørd mz honũ/ Joab son ZeruJa/ z A-
biathar Kiennemadur/þeir Nialpudu Adonia. Enn Zadoc Kiennemadur/ z Benaja Son
Jojada/og Nathan Spamadur/og Simei z Rei/og Dauids Kappar aller voru ecke i sam-
þycke mz Adonia. Og þa Adonia offrade Nautũ z Saudũ/z feitu Fie hia Soheleth Stei-
ne/huer ad liggur hia þeim Brunne Rogel/þa baud hñ øllum sijnum brædrum Kongsins so-
nũ/ z øllũ møñũ i Juda Kongsins Þienurum þar til. Eñ Nathan z Benaja/og Kongsins
Køppum/og Salamone sijnum Brodur baud hñ ecke.

Þa sagde Nathan til BetSabe Salamons Modur/Nefur þu ecke heyrt huad framfer/ C
ad Adonia sonur Nagith er ordenn Kongur/ enn vor Nerra Dauid veit þar ecke af? Suo
far nu/eg vil giefa þier Neilræde/ so ad þu frelser þÿna Sal z so Salomonis Sal þÿns so-

Nathans Heilrædi

nar. Þar fyrer gack inn fyrer Kongiñ Dauid/ og seig þu til hñs/ Minn Nerra Kongur/
Nefur þu ecke lofad og suarid þinne Þionustu Kuinnu/og sagt/Þiñ Son Salomon skal vera
Kongz epter mig/ z hñ skal sitia i mÿnu Nasæte? Þui er þa Adonias ordiñ Kongz? Sia/
a medan þu ert eñ þar/ og talar vid Kongiñ/þa vil eg koma þangad epter þier/og stydia þitt
Mal.

Og BetSabe for og gieck jnn fyrer Kongiñ i hñs Nerberge/ z Kongurinn var nu miøg
gamall/ Eñ Abisag af Sunem var og þionade honum. Sem BerSabe kom jñ/hneigde hũ
sig/z laut Kongenum. Kongurinn sagde til heñar/Nuad er þier? Enn hun sagde til hñs/
Miñ Nerra/Þu hefur heited þinne þionustu Kuiñu vid DROTTIN þiñ Gud/z so sagt/
Þiñ Son Salomon skal vera Kongur epter mig/og sitia i mÿnu Nasæte. Eñ sia nu/Adoni- D
as er ordiñ Kongur/eñ þu miñ Nerra Kongur veist þar ecke þar af. Hñ hefur offrat Vxum
og fiølda Sauda z alc Fie/og baud þar til øllum Kongsins Sonum/suo z Abiathar Kienne
mañe/z Joab Nershøfdingia þÿnum/Eñ ecke hefur hñ boded þÿnum Þienara Salamon.
Eñ þu miñ Nerra Kongur ert sa/huers atkuæda allur Jsrael bÿdur/ad þu vnderuÿser þeim
huer þar skule setiast i mÿns Nerra Kongsiñs Sæte epter hñ. Og þa miñ Nerra Kongur er
sofnadur mz sijnum Fedrũ/þa munu vid son miñ Salomon Sek hallden.

Nathan prophete

A medan hun var enn nu ad tala vid Kongiñ/þa kom Nathan Spamadz. Og þeir søg
du Kongenum/Sia/ Nathan Spamadur er komiñ. Og sem hñ kom jnn fyrer Konginn/þa
fiell hañ fram allur til Jardar/z sagde/Minn Nerra Kongz/Nefur þu so sagt/Adonia skal
vera Kongur epter mig/og sitia i mÿnu Sæte? Þui hñ hefur fared i Dag og offrad Vxum
og Alefie og fiølda Sauda/og hñ baud øllum Kongsins Sonum og Nøfudzmøñum/þar med E
Abiathar Kiennemañe. Og sia/þeir sitia nu/ eta og drecka mz honum/og seigia/ Lucku fae
Adonias Kongz. Enn eige baud hñ mier þÿnum Þienara/og eige Zadoch Kiennemañe/eda
Benaia syne Jojada/ og ecke þÿnum Þienara Salomone. Er þad suo bifalad af mÿnum
Ner-

Herra Kongenum/og þu liest þinn Þienara þad ecke vita/huer ed sitia skal yfer Hasætis stole
mÿns Herra Kongsins epter hn̄?

David Kongr suarade/⁊ sagde/Kalled BethSabe hingad. Og hn̄ kom jn̄ fyrer Kongin̄.
Og sem hun stod fyrer Kongenum/ þa suor Kongurin̄/og sagde/So san̄liga sem DROTT-
JN lifer/sa sem mina Ond hefr frelsad vr øllū Naudū/Eg vil giøra þad þenan̄ Dag sem
eg hefe suared þier vid DROTTJN Gud Jsraels/ ⁊ sagt/ Ad Salamon þinn Son
skal vera Kongur epter mig/og hn̄ skal sitia i mÿnum Hasætis stole fyrer mier. Þa hneigde
hun sijna Asionu til Jardar/laut Kongenum/⁊ sagde/ Minn Herra David Kongur fae Lu-
cku æfenliga.

David suer ad Salomon skal vera Kongur epter hn̄

Sijdan sagde David Kongur/ Kalled til mÿn Zadoch Kien̄emann og Nathan Spaman̄
og Benaja son Jojada. En̄ sm̄ þr komu jn̄ fyrer Kongin̄/þa sagde Kongurin̄ til þra/Fared
og taked mz ydur ydars Herra Þienara/og setied minn Son Salomon a min̄ Mwl og fæ red
hn̄ ofan til Gihon. Og Zadoch Kiennemadur og Nathan Prophete skulu þar smyria han̄
F til Kongs yfer Jsrael. Og læted blæsa i Lwdra/⁊ seiged/Lucku fae Salomon Kongr. Fa-
red sijdan vpp epter honum/og kome hn̄ ⁊ setiest i minn Hasætis Stol/⁊ sie Kongr fyrer mig/
Og eg vil bioda honum/at hn̄ skule vera Høfdinge yfer Jsrael og Juda. Þa suarade Be-
naia sonur Joiada Kongenum/ og sagde/Amen. DROTTEN mÿns Herra Kongsins
Gud seige suo/Sem DROTTJN hefur vered mz mÿnum Herra Konge David/ so sie han̄
og mz Salomone/at hn̄s Hasæte verde ædra enn mÿns Herra Davidz Kongs Hasæte.

Epter þetta geingu þeir ofan Zadoch Kiennemadur ⁊ Nathan Spamadr/ ⁊ Benaia son
Joiada/ og Creti og Pleti/ ⁊ settu Salomon a Mwl David Kongz/⁊ færdu hn̄ til Gihon.
Og Zadoch Kiennemadur tok Vidsmiørs Horned af Tialldbwden̄e/ ⁊ smurde Salomon.
Og þeir bliesu i Lwdra/og allt Folked sagde/Lucku fae Salomon Kongur. Og allt Folked
for vpp epter honum/ og Lydurin̄ liek fyrer mz allshættudum Hliodfærum/ og var fagnande
so ad Jørden skalf af þra Hareyste.

Salomon til Kongs smurdur
2. Para. 10.

Enn Adonia/og aller þeir/sem hn̄ hafde jnnboded ⁊ hia honum voru/heyrdu þad huad vm
var/ ad lokinne Veislu Adonia. Og þa Joab heyrde Lwdrablæsturen̄/þa sagde hn̄/Hueriu
giegner þetta kall og Hareyste i Borginne? En̄ sem hn̄ var þetta ad tala/þa kom Jona-
than son AbJathar Kiennemans. Og Adonia sagde/Kom hingad/Þuiad þu ert eirn godur
Madr/ og munt bera god Tijdinde. Jonathan suarade/ og sagde til Adonia/Ja/vor Her-
G ra David Kongr hefur giefed Salomone Kongs nafn/og hefur sendt Zodoch Kiennemann/og
Benaia son Joiada/ og Creti og Pleti mz honum/ og þeir settu hn̄ vppa Kongsins Mwl.
Enn Zadoch Kiennemadur og Nathan Spamadur smurdu han̄ til Kongs i Gihon/ og þeir
foru nu þadan/ vpp hingad med Glede/ og þui vard suoddan hæreyste i Stadnum/ Og þad
er nu sa Hæfade sem þier hafed heyrt.

Nathan Spaman̄

Hier mz situr Salomon i Konungligu Hasæte. Og Kongsins Þienarar eru jnngeingner
ad blessa vorū Herra David Konge/⁊ hafa sagt/Þin̄ Gud giøre Salomone eitt betra Nafn/
helldr enn ad þitt Nafn er/ og giøre hn̄s Velldis stol stærra helldr enn þin̄ er. Og Kongur
in̄ badst fyrer j sinne Sæng þar hn̄ lꝏ/og sagde suo/Lofadur sie DROTTJN Gud Jsra-
elis/huer ed liest þennan̄ sitia i Dag a mÿnum Stole/þan̄ sem ad mÿn Augu nu sia.

Þa skielfdust aller þeir sem mz Adonia voru/og stodu vpp/og for huer sinn Veg. Enn
Adonia vard hræddur miøg fyrer Salomone/stod vpp/og gieck i burt i Tialldbwd DROT-
TJNS/og hiellt vm Horned a Alltarenu. Og þad var sagt Salomone/Sia/Adonia ottast
Salomon Kong/⁊ sia/hn̄ helldr vm Alltaresins Horn/⁊ seiger/Salomon Kongr sueric mier j
Dag Eid/ ad hn̄ skule ecke sla sin̄ þienara i Hel mz Suerde. Salomon sagde/Vilie hn̄ vera
fromr þa skal þar ecke falla eitt hær af honum a Jørdena/Enn fin̄ist nockut vont mz honum
þa skal hn̄ deyia. Sijdan sende Salomon Kongr þangad/ ⁊ liet leida hn̄ ofan fra Alltare-
nu. Og sm̄ hn̄ kom/þa tilbad hn̄ Salomon Kong. Og Kongurin̄ sagde til hn̄s/Far heim
i þitt Hws

II.

NV ⁊ at nalgadist Andlats dagr Davidz/þa baud hn̄ syne sijnū Salomon/⁊ sagde/
Eg geing gøtu allrar Veralldar. Tak þu Styrk/⁊ vert eirn Madr/ad þu vard-
ueiter Bodord DROTTJNS/og ganger a hn̄s Vegum/ og hallder hn̄s skick-

Bodaner Davidz til Salomonis fyrer sinn Dauda

aner

an Bodord og Riettinde/og Vitnisburde/ suo sem skrifad stendur i Moses Løgmaale/ So þu
meiger vera forsiall i øllu þui sem þu giører/huert sem þu snyr þier. Vppa þad at DRO-
TTEN stadfeste sitt Ord/sem hn̄ talad hefur til mijn seigande/Ef ad þijner Syner varduei
ta mijna vegu/og ef þeir ganga i sannleika fyrer mier/af øllu sijnu Hiarta/og af allre sinne
Ønd/Þa skal þar alldrei bresta Mann af þier/yfer Israels Nasæte.

Og þu veist vel huad Joab son ZeruJa giørde mier/huad hn̄ giørde þm tueimꝛ Nershøf
dingium i Israel/Abner syne Ner/og Amasa syne Jeter/hueria hn̄ drap/og vthellte Ofridar-
Joab Blode i Fride/og liet Strijdsblod koma a sitt Bellte sem var vm hn̄s Lendar/⁊ a hn̄s Sko sm̄
3. Reg. 3. ad voru a hn̄s Footum. Giør nu þar fyrer epter þinne Visku/so ad þu leider ecke hn̄s græ-
20. hæar mz Fride nidꝛ til Heluijtis.
Barsillai Þu skallt veita sonū Barsillai Giliadither Myskunseme/ so ad þr ete vid þitt Bord/ Þui-
2. Reg. 16. ad þeir komu i mote mier þa ad eg flyda fyrer Absalone þijnum Brodꝛ.
19. Og sia/þu hefur hia þier Simei son Gera/ sonar Jemini af Bahurim/huer ad skam̄ar- B
Simei liga bøluade mier a þeim tijma/þa eg gieck til Mahanaim. Eñ hn̄ kom i mote mier hia
2. Reg. Jordan. Þa soor eg honum vid DROTTJN/ og sagde/ Eige vil eg sla þig i Hel med
16. 19. Suerde. Eñ þu skallt ecke læta hn̄ vera saklausañ/Þuiad þu ert eiñ Vijs Madꝛ/ ⁊ veist vel
huad þu skallt giøra honum/ ad þu leider hn̄s græ Hær mz Blode til Heluijtis.
2. Par. 3. Suo sofnade Dauid mz sijnum Forfedrum/og var jardadur i Dauids Borg. Eñ sa tij-
Dauid lifde me/sem Dauid var Kongꝛ yfer Israel/eru Fiorutijge ær. Hn̄ var Kongur i Hebron siø ær/
lxx. Aar og þriu ⁊ þriatijge ær i Jerusalem. Og Salomon sat a Nasætis stole sijns Fødurs Dauids/
2. Reg. 5. ⁊ hn̄s Kongsrijke styrkist harla miøg.
Og Rijkte Enn Adonia son Hagith kom inn fyrer Bethsabe Modur Salomonis. Og hun sagde til
xl Aar hn̄s/ Kiemur þu mz Fride? Hn̄ sagde/ Ja. Og hn̄ sagde/Eg hefe nockud ad tala vid þig.
Hn̄ sagde/Seig fram̄. Hn̄ suarade/Þu veist vel ad Kongsrijked var mitt/⁊ allur Israel haf
de teked mig til Kongs yfer sig. Eñ nu er Kongsrijked vmuerndad/og er orded mijns Brod
urs/af DROTTNE er þad hn̄s orded. Nu bid eg eiñrar Bonar af þier/at þu vilier ecke C
afuirda mitt Andlit. Hun sagde til hn̄s/Seig fram̄. Hn̄ suarade/Eg bid þig ad þu vil-
ier tala vid Kong Salomon(þui ei mun hn̄ seigia þier nei)ad hañ vilie giefa mier Abisag af
Sunem til Eigenkuinnu. Betsabe suarade/ Nu vel/eg vil tala vid Kongiñ þiña vegna.
Og Bethsabe gieck jn̄ fyrer Salomon Kōg/ad tala vid hn̄ vegna Adonia. Og Konguriñ
stod vpp/⁊ gieck i mote heñe/⁊ laut heñe ⁊ settst i Nasæte sitt. Hn̄ liet ⁊ taka añan Stol han
da sinne Modur/ og hun sat til hn̄s hægre handar. Og hun sagde/Eiñrar lijtillrar Bonar
bid eg þig/og bid eg at þu veiter mier hana. Konguriñ sagde til heñar/ Bid Moder mijn/Eg
vil ei synia þier. Hun sagde/Læt Abisag af Sunem giefast þijnū Brodur Adonia til Eigeñ
kuinnu.
Þa suarade Salomon Kongꝛ/og sagde til sinnar Modur/Huar fyrer bidur þu vm Abisag
af Sunem Adonia til Eigenkonu? Bid þu honum og so Kongsrijkesins/þui hn̄ er miñ bro-
der/ ⁊ elldre eñ eg/ ⁊ hn̄ hefꝛ mz sier Abiathar Kieñemañ/⁊ Joab son Zeruia. Og Salo- D
Adonia mon Kongꝛ soor vid DROTTJN/ ⁊ sagde/Gud giøre mier þ ⁊ þ/Adonia skal hafa talad
drepinn þetta i giegn sijnu Lijfe. Og nu suo sañarliga sem DROTTJN lifer/ sa sem mig hefur
stadfest/⁊ latid sitia a Stole mijns Fødurs Dauidz/⁊ giørde mier eitt hws/s̄ hn̄ hafde sagt/
ad Adonia skal deyia þeñañ Dag. Og Salomon Kongꝛ sende ofan Benaia son Joiada/
hn̄ slo hn̄/so at hn̄ liet Lijfed.
Og Konguriñ sagde til Abiathar Kiennemañs/Far burt til þijns Akurs i Anathot/þuiad
Abiathar þu ert Daudans madꝛ/Eñ eg vil ecke sla þig i Hel a þessum Deige/þui þu barst DROT-
afsettur TJNS Gudz Ørk fyrer Dauid mijnum Fødꝛ/⁊ þu leidst(Vos og Erfide) mz mijnum Fø
dur. Suo vt rak Salomon Abiathar/ at hn̄ mætte ecke vera leingur Gudz Kieñemañ/Suo
ad vppfylldist Ord DROTTJNS/sem hn̄ hafde ædur talad yfer hws Eli i Silo.
1. Reg. 2. Og þetta Rykte kom fyrer Joab/Þuiad Joab hiellt mz Adonia/⁊ ecke mz Absalon. Þa
Joab flyde Joab i Tialldbwd DROTTJNS/og hiellt vm Alltaris Horn. Og þad var kunn-
giørt Salomone/at Joab være fluiñ i Tialldbwd DROTTJNS/og sia/ Hañ helldꝛ sier E
vid Alltared. Þa sende Salomon Benaia son Joiada þangad/⁊ sagde/Far þangat ⁊ drep
þu hn̄. Enn sem Benaia kom til Tialldbwdar DROTTJNS/ þa sagde hañ til hañs/
Suo seiger Konguriñ/Far vt hiedan. Hn̄ sagde/Nei/hier vil eg deyia. Og Benaia kuñ-
giørde þetta Kongenū aptꝛ ⁊ sagde/So hefur Joab talad/⁊ þuilijku suarade hn̄ mier.

Þa

Þa sagde Kongurin̄ til hn̄s/ Giør þu suo sem hn̄ sagde/og drep þu hn̄/ ⁊ jarda hn̄/ So þu
i burt taker þat Blod sem Joab hefur vthellt/ fyrer Sakleyse/ fra mier og fra mijns Fødurs Joab
Hwse/ og DROTTJN mun bitala honum hn̄s Blod yfer hn̄s Høfud/ at hn̄ slo þa tuo
menn i Hel/ þeir sem voru Riettlætare og betre en̄ hn̄/ og drap þa m̄z Suerde/ so ad min̄ Fader 1. Reg.
Dauid visse þar ecke af/ s̄ var Abner son Ner Hershøfdinge yfer Jsrael/ ⁊ Amasa son Jeter/ 3. 20.
Hershøfdinge yfer Juda. Kome þeirra Blod yfer Joabs Høfud/ og yfer hn̄s Afkuæme æf- Huer han̄ vt-
enliga. Enn Dauid og hn̄s Sæde/ hn̄s Hws ⁊ hn̄s Sæte hafe Frid af DROTTNI æf- heller Man̄s
enliga. Blode hn̄s
Blod skal
F Og Benaia son Joiada gieck vpp/ ⁊ slo hn̄ i Hel/ Og hn̄ var jardadz i sijnu Hwse j Eyde wthellast
mørku. Og Kongurin̄ sette Benaia son Joiada til Hershøfdingia yfer Herin̄ i hn̄s stad/ So
og sette Kongurin̄ Zadoch Prest i stad Abiathar

Epter þetta sende Kongurinn bod/ og liet kalla Simei/ og sagde til han̄s/ Far þu og bygg
þier vpp eitt Hws i Jerusalem/ og bw þar / og far ecke vt þadan neinstadar/ huerke hingad Simei
nie þangad. En̄ a huerium Deige s̄m þu geingz vt af þijnu Hwse/ ⁊ fer yfer vm Lækin̄ Ke-
dron/ þa skallt þu vijst vita ad þu skallt deyia/ Þitt Blod sie yfer þijnu Høfde. Simei sag
de til Kōgsins/ Þesse Ord eru god/ suo sem min̄ herra Kongurin̄ hefur sagt/ suo skal þin̄ Þie-
nare giøra. Suo bio Simei i Jerusalem Langa tijma.

Ept̄ þriu ar vard sa atburdz/ ad tueir af þrælu̅ Simei hlupu til Achis sonar Maecha/
huer ed var Kongur i Gath/ og þad var Simei vnderuijsad/ Sia/ þijner Þrælar eru i Gath.
So tok Simei sig vpp/ ⁊ sødlade Asna sin̄/ ⁊ for til Gath til Achis/ ad leita Þræla sin̄a. En̄
G s̄m hn̄ kom þangad/ þa flutte hn̄ Þræla sijna fra Gath.

Þetta frett' Salomon/ ad Simei var farin̄ fra Jerusalem til Gath/ ⁊ var Komin̄ aptur.
Þa sende Kongur bod/ og liet kalla Simei/ og sagde til hn̄s/ Hefe eg ecke suared þier vid DR-
OTTJN/ og vitnad fyrer þier/ og sagt/ A huertum deige sem þu fer vt af þijnu Hwse /og
geingur nockur stadar hingad edur þangad/ þa mattu vissuliga vita/ ad þu skallt deyia? En̄
þu suarader mier/ Þesse Kostur þijker mier godur . Þui hefur þu þa ecke hallded þig epter
DROTTJNS Eide/ ⁊ þui bodorde sem eg baud þier?

Og Kongurin̄ sagde til Simei/ Þu veist alla þa Jllsku/ s̄ þijnu sialfs Hiarta er vitānligt/
huad þu giørder mijnum Fødur Dauid/ DROTTJN hefur bitalad þier þijna Jllsku yfer
þitt eiged Høfud. Og Kong Salomon sie blessadur/ ⁊ Dauidz sæte stadfestist ⁊ styrktist fyrer 1. Reg. 16.
DROTTNI æfenliga. Og Kongurin̄ baud Benaia syne Joiada/ Hn̄ for ⁊ slo hn̄ i Hel. Simei i hel
Og Rijked stadfestist til handa Salomone sleginn

III.

A OG Salomon Kongur mægdist vid Pharao Kong i Egiptalande/ suo ad han̄ Salomon
fieck Dotter Pharaonis/ ⁊ flutte hana i Dauids Borg/ þar til hn̄ hafde full- mægist vid Pha-
komnad ad byggia sitt Hws/ og DROTTJNS Hws/ og suo Mwruegge- raonem
na allt vm kring i Jerusalem. Enn Folkit offrade en̄ þa a Hædunum/ Þui
þa var en̄ ecke bygt neitt Hws Nafne DROttens allt þangad til. Enn
Salomon elskade DROTTJN/ og gieck epter Sidum sijns Fødurs Dau- Gibeon
ids/ Fyrer vtan þad hn̄ færde Forner ⁊ Reykelse a Hædønum.

Og Kongurin̄ for til Gibeon/ ad fornfæra þar/ Þuiad þar voru þær enu vegligustu Hæd-
er/ og Salomon offrade þusund Bren̄efornum yfer þad Alltare. Og DROTTJN
birtist Salomone i Gibeon/ vm Natt i Suefne/ ⁊ Gud sagde/ Bid þu þss sem þu villt ad eg
skule giefa þier.

Salomon sagde/ Þu veitter mijnum Fodur þijnum Þienara Dauid/ mykla Myskun/ og
E lijka sem han̄ gieck fyrer þier i Sannleika og riettlæte/ med einu riettu Hiarta/ Og Salomonis
þu hefur vardueitt hm̄ þa myklu Myskun/ og giefed honum eirn Son/ sem situr a hn̄s Velld- Bæn
is Stole/ suo sem nu giefur raun Vitne. Nu DROTTJN minn Gud / þu hefur sett
þinn Þienara til Kongs i mijns Fødurs Dauidz stad. So er eg nu Ynglingz/ og veit huer-
ke ad ganga vt nie jnn. Enn þitt Þienare er a medal þessa Folks/ s̄ þu hefur vtualed/ huert
ad so margt er ad eingin̄ kan̄ ad telia edur reikna þ fyrer fiølda saker. Þui gief þijnum Þie
nara eitt † hlydugt hiarta/ so ad hn̄ meige dæma þitt Folk/ ⁊ grein ad giøra a mille godz ⁊ jllz/ † Skilnings

Þui huer kañ ad dæma þennan mykla Folks fiolda?

Salomonis Speke

Þetta þocknadist DROTTne vel/ ad Salomon bad vm slijkt. Og Gud sagde til hñs/
Søkum þess ad þu badst vm þuilijkt/ eñ beidder ecke vm langa Lijfdaga/ eda vm Rijkedæme/
eda vm Lijf þiña Ouina/ helldur vm Speke til ad heyra Doma/ Sia/ eg hefe giørt epter þij-
num Ordū. Sia/ eg hefe giefed Speke og Skilning i þitt Hiarta/ So ad þiñ lijke hefur ecke
vered fyrer þig/ og eige helldur skal koma epter þig/ Hier vm fram hefe eg og giefed þier þad

Gud hñ gie-fur framar eñ wier bidium

sem þu badst ecke vm̄/ sem er Audæfe og Dyrd/ Suo ad eingiñ Kongur skal vera slijkur i þiñe
tijd/ so leinge sem þu lifer. Og ef þu geingur a mijnum Vegum/ z helldur mijna Setninga
og Bodord/ suo sem þiñ Fader Dauid gieck fyrer mijnu Auglite/ þa vil eg z giefa þier langa C
Lijfdaga.

Enn sem̄ Salomon vaknade/ Sia/ þa formerkte hñ/ ad þat var eiñ Draumur. Og hañ
kom til Jerusalem/ og gieck fyrer Sattmaals ørk DROTTINS/ og offrade Breñefornū
og Þacklætis Fornum/ og giørde øllum sijnum Þienurum eina myckla Veislu.

A þeim tijma komu tuær Lausakonur fyrer Kongiñ/ z stodu fram̄e fyrer honum/ Og øñur
þeirra tok til Maals/ og sagde/ Aufi miñ Herra/ eg og þesse Kuinna bruggum bædar saman j
einu Hwse/ og eg vard liettare þar i Hwsenu hia heñe. Eñ þrimur Døgum þar epter/ þa eg
hafda fætt mitt Barn/ vard hun og suo liettare. Og vid vorum bædar/ suo ad þar var ein-
giñ annar i Hwsenu hia ockur ytan vid bædar. Og þessarar Kuinnu Son deyde a Nættar
þele/ þui hun hafde þreyngt ad honum i Suefne. Og hun stod vpp vm Nottena/ og tok miñ
Son fra minne Sijdu/ þa þijn Þienustu kuiña suaf/ z lagde mitt Barn sier i fang/ eñ siñ hiñ
dauda Son lagde hun mier a Arm. Enn þa eg stod vpp vm Morgunenn/ ad giefa mijnū
Syne ad siuga/ Sia/ þa var hñ daudur. Enn sem eg hugda vandliganna ad mz biørtu Liose D
og sia/ þa var þetta ecke miñ Sonur sem eg hafda fætt.

Hin ønnur Kuiñan suarade/ Þad er eige so sem þu seiger/ Minn Sonur lifer eñ þiñ So-
nur er daudur. Hin sagde/ Þad er ecke satt sem̄ þu seiger/ þiñ Sonur er daudur/ eñ miñ So-
nur lifer. Med þessum hætte þrættust þær a fyrer Kongenum. Og Konguriñ sagde/ Þesse
seiger/ Minn Son lifer/ enn þiñ Sonur er daudur. Su ønnur seiger/ Ecke so/ þiñ Sonur
er daudur eñ minn Sonur lifer. Þa sagde Konguriñ/ Færed mier eitt Suerd. Og sem̄ Suerd
ed var komed fyrer Kongiñ/ þa sagde hñ/ Skipted þui lifanda Barne i tuent/ og faed siñ Hel-
ming huerre þeirra.

Þa sagde Kuiñan til Kongsins su sem Barned atte/ þad sem lifanda var (þuiad hennar
Modurligt Hiarta brañ yfer heñar Syne) Aufi minn Herra/ Giefdu heñe Barned lifan-
da/ z dreped þad ecke. Enn hin ønnur sagde/ Hiote huerge ockar þess/ skipted þui i sundur.
Þa suarade Konguriñ/ og sagde/ Giefed þessare lifanda Barned/ og dreped þad ecke/ þuiad hū
er Moder ad þui. Og allur Israel heyrde þeñañ Dom sem̄ Konguriñ hafde dæmt. Og þr
ottudust Konginn/ Þuiad þeir sæu ad Gudz Speke var mz honum/ til ad dæma

IIII.

Salomonis Höfdingiar

SVO hafde nu Salomon Kongur einualld yfer øllum Israel. Og þesser A
voru hñs Høfdingiar/ Asar Ja sonur Zadoch Kiennemañs. Elihoreph og
Ahia syner Sisa voru Skrifarar. Josaphath son Ahilud var Canzeler.
Benaia son Joiada var Hershøfdinge. Zadoch og AbJatar voru Kieñe-
menn. Asaria son Nathan var yfer Embættis mønnunum. Sabud son
Nathan Kieñemañs var Vinur Kongsins. Ahisar var Hofgards meist-
are. Adoniram son Abda var Rentumeistare

Og Salomon sette tolf Høfdingia yfer allt Israels Folk/ þeir skylldu añast z hallda Kō-

12 Embættis-meñ Salomonis

ge Bord/ og øllu hñs Huse/ sinn Manud i ærenu huer þeirra. Og þesse voru þeirra Nøfn/
Son̄ Hur a Ephraims Fialle. Son̄ Deker i Machas z Saalbim/ z i Bethsemes/ z i Elon
z Bethanan. Son̄ Hesed i Araboth/ z hafde þar til mz Sacho z allt Hepher Lād. Son̄
Abinadab ried fyrer øllu Lāde allt til Dor/ z hñ atte Taphath dott̄ Salomons. Baena son B
Ahylud i Taenach z i Megiddo/ z yfer allt Betsean/ s̄ ligḡ hia Zartana vnder Jezreel/ fra
Betsean z allt til Mehola Sliettu/ jafngiegnt Jachmeam. Son Geber (hafde til forrada)
Ramoth z Jair stad son̄ Manasse i Gilead/ z Lādeign Argob s̄ ligḡ i Basā/ Sextijge stor
ar mw.

ar mwradar Borger/og mz Jarngrindum forwaradar.
Ahinadab son Iddo j Mahanaim. Ahimehas i Nepthali/Og hn̄ tok z Salomons Do- Basmath
tter Basmath til Eiginkuiñu. Baena son Husai i Asser og i Aloth. Josaphat son Paruah
i Isaschar. Simei son Ela i BenJamin. Geber son Vri i Gileadz Lande/ i Sihon Amo-
riters Kongs Lande/ og Ogs Kongsins af Basan/ var eirn Hœfdinge i sama Lande. Enn
Juda og Jsrael voru otelianliger sm̄ Siafar Sandur/ z þeir atu og drucku/og voru glader.
Suo var Salamon Einualldz Herra yfer øllum Kongarijktum / fra Vatnenu og ad Lande
Philistinorum/og til Egipti Landamerkia/sem færdu honum Gæfur/ z þionudu honum alla
hn̄s Lijfdaga.
C Enn til Bordz Salomonis var ætlad huern dag/ þriatijge Mæla Hueitissarla/ z Sex-
tijge Mæla añars Miøls/ z tiu alder Vxn / z tuttugu Vxn Haggeingner/ z Hūdrad Saud-
er/ vmfram Hiørtu og Hreindyr/ og Steingeitur/ og añad Alidsie. Þui hn̄ hafde einualld Daglig fæda til Salomons Bords
yfer øllum Londum a þessa sijdu Vatsins/fra Tiphsha/og jnn til Gasa/yfer øllum Kongū
þm meigen Vatsins. Og hn̄ hafde Frid af øllū sijnū vndergiefnū vmhuerfes/ So ad Juda
z Jsrael biuggu fyrer vtan Vgg z Otta/huer vnder sijnu Vijntrie z Fijkiu trie/fra Dan allt
til BerSeba/so leinge sm̄ Salomon hn̄ lifde.
Og Salomon Kongur hafde fiorutijge Þusund Vagnhesta/og tolf Þusund Riddara He- Vagnar og Riddaralid Salomonis
sta/Og ædurnefnder Kongsins Hœfdingiar olu og øñudust þa/ Þeir hielldu Konge sialfum
Bord/huer a sijnum tilsettum Manude/og lietu eckert vanta. Þeir fluttu z Hafur og Hey
til Fodurs handa Hestunum og Mwlunum/ þar sem Konguriñ var/huer a sijnum tijma sm̄
D honum var skipad.
Og Gud gaf Salomone mykla Speke z Vijsdom z diupsæe Hiartans/sm̄ sand a Siea- Speke Salomonis
farstrøndu. Og Salomons Speke og Vijsdomur gieck langt vm fram allra Maña Vijs-
inde j Austurælfuñe/ og allra Egiptskra. Og hn̄ var spakare eñ aller adrer Meñ/ z vijsare
helldur enn þeir Diktarar/Ethan/Esrahiter/Heman/Chalcal og Darda. Og hn̄ var nafn
frægur medal allra Heidingia allt vm krijng. Og hn̄ samsette þriu Þusund Ordz kuidu/og
hn̄s Vijsur voru Þusund og fim̄ betur. Og hn̄ talade af Trianum/fra Cedrus i Libanon/
jn̄ til Jsop sem vex wr Veggium. Hn̄ talade og suo vm Fie og Fugla/vm Skridkuikinde/
vm Fiska. Og þar komu meñ af øllum Þiodum ad heyra Salomonis Speke/ fra øllū Kon-
gum a Jørdunne/sem ad heyrt høfdu af hañs Speke.

V.

A OG Hiram Kongur i Thiro hañ sende sijna Þienara til Salomonis. Þui Hiram Kongur af Thyro
hn̄ hafde spurt ad þeir høfdu smurt hn̄ til Kongs i hn̄s Fødurs Stad. Þui
Hiram elskade Dauid alla hañs Lijfdaga.
Og Salomon sende til Hiram/og liet seigia honum/ Þu veist vel ad minn
Fader Dauid mætte ecke byggia Hws Nafne DROTTINS sijns Gudz/
søkum Ofridar sem var øllum meigen i krijngum hn̄/ Þar til ad DROTT
JN gaf þa alla vnder Sola hn̄s Foota. Enn nu hefur DROTTIN minn Gud giefed
mier Frid øllūmeigen i krijng/ suo ad hier er einginn Andskote og eige helldur nein Hindran-
Sia/ So hef eg nu hugad ad byggia Nafne DROTTINS mijns Gudz eitt Hws/so sm̄
B DROTTIN hefur talad til mijns Fødurs Dauidz/þar hn̄ sagde/Þiñ Son/huern eg vil
setia i þinn stad/i þitt Sæte/hn̄ skal byggia mijnu Nafne eitt Hws. Þar fyrer biod þu nu
þijnum Þienurum/ad þeir høggue mier Cedrus vide af Libanon/ og ad þijner Þienarar sie
mz mijnum Þienurum. Og eg vil giallda þier laun þiña Þienara/suo sm̄ þu akuedr. Þui
ad þu veist/ad hier er eingiñ hia oss/sem suo kann ad høggua Trie/sem þeir Sidonither.
Enn sem Hiram heyrde Salomonis Ord/þa vard hn̄ miøg gladur/og sagde/ Lofadur sie
DROTTEN a þessum Deige/huer ed gaf Dauid eirn Vijsañ Son/yfer þuilijkañ Folks
fiølda. Og Hiram sende til Salomon/og liet seigia honum/ Heyrda eg þañ Bodskap sm̄ þu
sender mier/eg vil giøra epter allre þinne beidne/vm þa Cedrus vidu og Grenetrie. Mijner
Þienarar skulu flytia þessa Vidu af Libanon til Siafarins/sijdan skal eg leggia þa a Flota
C a Sioiñ/ z færa hn̄ til þss Stadar s̄ þu lætur seigia mier/ z eg skal læta leysa Viduna þar/
enn þu skallt læta sækia þa þangad. Enn i þui skallt þu giøra minn vilia/ad þu veiter

Vilier mijnum Þienurum.

Suo gaf Hiram Salomone Cedrus vidu/og Grene trie/epter hñs vilia. Og Salomon gaf Hiram tuttugu Þusund Mæler Hveitis/handa hñs Þienurum/ og tuttugu Mæler med steytt Oleum. So mijked gaf Salomon Hiram huert Aar.

Vinatta mille Salomon og Hiram

Og DROTTJN gaf Salomone Vitru og Vijsdom/suo sem hñ hiet honum. Og þar var Fridur millum Hiram og Salomon/ꝛ þeir bundu Sattmal mz sier. Og Salomon lagde Manntal a allann Jsrael/Og þad Mañtal var þriatijge Þusunder Manna. Og hñ sende þa til Libanon/tiu Þusundrut huern Manud/til skiptis/so þeir voru eirn Manud a

Verkmenn Salomonis

Libanon/ eñ tuo Manude heima. Og Adoniram var settur Hofdinge yfer þetta Mañtal. D

Og Salomon hafde siotijger Þusunder þeirra Manna sem ad bæru byrdar/ og attatijge Þusunder sem ad voru ad vidarfelgiu a Fiallenu/ vmfram Salomons ypporstu Verkstiora/ huerier ad setter voru yfer Arfided/þeir voru ad tolu þriar Þusunder/og þriu Hundrut / þeir ed til skipudu og sogdu fyrer huerre Vinnu. Og Kongurīn baud ad þeir skylldu uppbriota stora og kostuliga Steina sem vt mætte hogguast til Hwssens Grunduallar. Og Salomonis byggingarmenn og Hirams/og Giblim/ þeir hiuggu vt/ ꝛ biuggu til Vidiñ ꝛ Steinana/ad smijda Hwsit.

VI.

Salomons Mustere 2. Par. 2.

A Þui attatigsgunda Aare hins fimta Hundrads/ fra þui ad Jsraels Lydꝛ var A
vtleiddur af Egiptalande/a þui fiorda Aare Rijkis Salomons Kongs yfer Jsrael/i þeim Manude Sif/þad er sa annar Manudur/ þa tok Salomon til ad smijda Hws DROTTJNS. Eñ þad Hws sem Salomon Kongr smijdade DROTTNI/var sextijger Alna langt/ tuttugu alna breitt/ og þriatijge Alna hatt.

Anno Mundi 2933 Ante Christum natum 1023

Og hñ bygde eitt Forhws fram af Musterenu tuttugu Alna langt/epter Hwssens breidd/ og tiu alna breitt/ fram af Hwsenu. Og hñ giorde Glugga a Hwsenu/jñan til vijda ꝛ vtā til mioa. Og hñ smijdade Lopthws i Hwsueggnum allt vm krīng/bæde vm krīng Mustered ꝛ Koren/ ꝛ giorde eñ vegge þar vm krīng vtan til. Þad nedsta Lopthws var fim̄ alna vijdt/enn annad sex Alna vijdt/ enn þad þridia sio alna vijdt. Þui hñ reiste Bialka vtan vm krīng hwsed/suo ad þau komu ecke vid Vegge Hwssens.

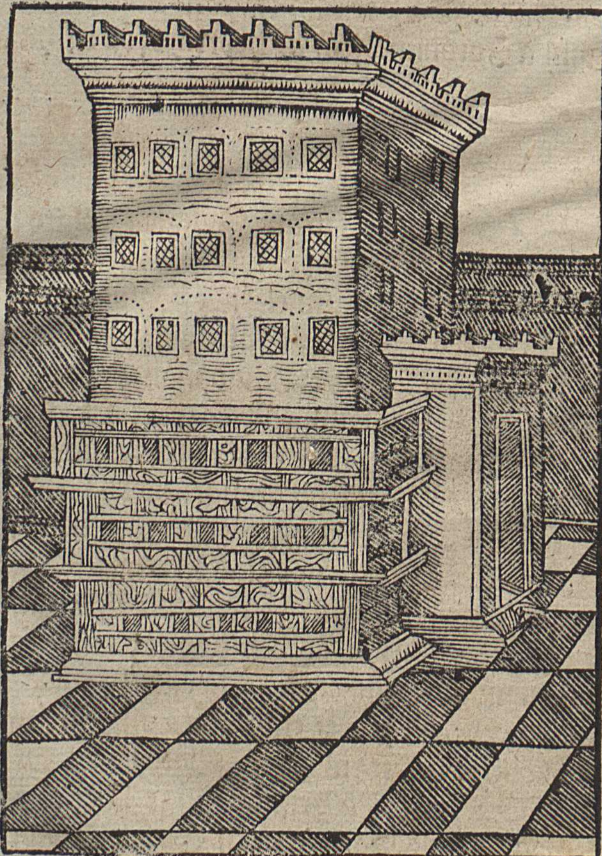

Og adr eñ Hwsed var smijdad/þa voru Steinarner mz ollu adr til reidder/ so at þar heyrdist huerke Hamars hogg nie Auxar hliod/edr B
nockra Smijdatola/a mzā Hwsed var smijdad.

Og þar voru einar Dyr hægrameigen mitt a Hwsenu/og vm Snulur var ad ganga i midlopted/og þadan i þat efsta Lopt. Og so bygde hñ Hwsed/ꝛ fullkomnade þ/ꝛ hñ þiliade Husit mz Cedrustrie/bæde Huolfed ꝛ Veggena. Hñ bygde ꝛ so enn ein Geng/ofanuert vmhuerfes allt Hwsed/fim̄ alna hā. Og hñ þakte Hwsid mz Cedrus vidū.

Fyrerheit Drottens 2. Reg. 7.

Og Ord DROTTJNS skiede til Salomon/og sagde/Þetta er Hwset þat sem þu smijdar. Ef þu geingur i mijnum Bodum/ꝛ giorer epter mijnum Riettindum/ꝛ helldur oll mijn Bodord/og geingur epter þeim/ Þa vil eg stadfesta mitt Ord vid þig/suo sem eg sagda til þijns Fodurs Davidz/ Og eg vil bwa a millum C
Act. 7. Jsraels sona/ꝛ eg vil ecke yfergiefa mitt Folk Jsrael. So bygde Salomon Hwsed/og fullkōnade þad. Og hñ þiliade Veggena a Hwsenu jnnan til mz Cedrus Fiolum nedan fra golfenu ꝛ vpp at Þakenu/ꝛ þiliade þ jñan til mz Trie/ꝛ lagde golfed i Husinu mz Grenefialer.

Nū

Nū bygde suo a bak vid Hwsed eirn Vegg af Cedrus trie/tuttugu ælna langañ vpp fra Golfenu/og vnder Þaked/og bygde Korinn þar fyrer jnnañ/ og þad allra helgasta. Enn Mustersins Hws fyrer framan Korit var fiorutyge ælna langt. Eñ allt Hwsed jnnan til var ecke nema Cedrus vidur/mz rendum Hnøppum/ og vtskornum Blomstrum/suo ad huerge
D mætte sia Stein berañ. Eñ Korinn tilreidde hñ jnnan til i Hwsenu/suo ad þangad skyllde setiast Sattmals ørk DROTTINS. Og Choriñ var tuttugu ælna langur/og tuttugu ælna breidur/og tuttugu ælna Hæar/sleiginn mz klæra Gull/Eñ Alltared þiliade hñ mz Cedrus trie. Choriñ/ edur þ allra helgasta/ þar Guds Ord inne var

Og Salomon þakte Hwsed jnnan allt mz klæru Gulle. Nañ liet aptur Chorinn med gylltum Grindum/og allt Hwsed var mz Gulle þacked/þar mz bio hañ og Alltared med Gull framan fyrer Kornum.

Nū giorde z i Kornum tuo Cherubim/af Oliuuidartriam/tiu ælna ad Hæd. Huer Væn
E gur Cherubim var fim ælna langur/suo ad þad var tiu ælner/ fra þm eina hñs Vængs enda Exo. 25. 20.
og til þss annars Vængs enda/so var sa añar Cherubim/hñ hafde og so tiu ælner ad leingd og bæder Cherubim voru jafner og eins smydader. Suo ad huer Cherubim var tiu ælna hær. Og hñ sette þessa Cherubim i midiu Hwsenu/Og Cherubim vtbreiddu sijna Vængi/ suo ad Vængur þess eina Cherubim kom vid Veggiñ/og Vængr þess añars Cherubim snart og þañ añañ Vegg/Eñ i midiu Hwsenu kom huer Vængr vid añañ. Og hñ bio þssa Cheru
F bim mz Gulle.

Nū liet og vtskiera alla Vegge Musteresins mz ymesligum Hagleik allt vm huerfes / med Hnøppum og vtskornum Cherubim/Palmuidarblomstrū og Lauf verke/so sem lite þad og kiæme vt vr Veggiunum. Og hñ lagde yfer Huolfed mz Gull jñan og vtan. Og hñ liet giøra tuær Hurder a Jñgangeñ til Chorsins af Oliutrie/mz fimstrendū Dyrustolpum/ Og hñ liet vtskiera þar a mz Hagleik Cherubim/Palmuidarblomstr z Lauf verk/z bio þær allar mz Gulle. Nū giorde z i Musteresins jñgāge ferstrēda Dyrustolpa af Vidsmiørsvidartrie/z tuen ar Hurder af Grenetrie/ og huer Hurd hafde tuo Vænge/ z Vængerner hiengu a þra Niør-
G um. Og hñ liet vtskiera þar a Cherubim/Palmuidarblomstur og Laufa verk/ z bio þær mz Gulle/eins z þad var byfalad.

Nū bygde og suo eirn Kirkiu gard/mz þremur skipunū vthøgguiña Steina/ og eitt laged mz skafed Cedrus Vidar Trie.

A þui fiorda Aare i þeim Mænade Sif / var Grunduøllurinn Hwssens DROTTINS lagdur/Og a þui enu ellefta Aare i þeim Manude Bul(þad er sa attunde Manudr) var Hwsed algiort/suo sem þad vera skylldе/So ad þr voru ad smyda þad i siø Aar. Sif Bul

VII.

A Enn Salomon vppbygde sitt Hws i þrettan Aar/og fullkomnade þ mz øllu. Salomons Hws
Nū bygde eitt Hws af Libanon Skoge/ hundrad ælna langt/fimtyge Alna breitt/og þriatyge ælna hætt.

Og lagde Bita og Bialka a Stolpana a fiorum skiponum Cedrus vidarstolpa. Eñ þar yfer(lagde hñ)eitt Herberge af Cedrus/a þa somu Stol þa sem voru fim og fiorutyger/ja fimtan i huerre skipan. Sa Konungelige Salur

Og þar voru Gluggar þryssetter/huorer i mot ødru/ þrijr i mote þrimur /og þeir voru ferskeytter a huern veg

Nū bygde z eitt Forbyrge mz Stolpum/fimtyger ælna langt/z þriatyge ælna breidt/Og enn eitt Forbyrge fyrer framan þtta/ mz Stolpum og þyckuum Bitum. Hofsalur Cantzeleri

Nū bygde og eirn Mælskefnusal/ad sitta Doma vti/og þiliade hñ i Ræfur og j Golf mz
B Cedrus vidar triam. Þinghws

Nū giorde z so sijnu Hwse eitt Forbyrge/bak vid Saliñ/mz sama Hagleik smydad.

Nū giorde og suo eitt Hws lijka sē Salinn/ handa Pharaons Dottur/hueria Salomon hafde teked sier til Eigen kuiñu.

J øllum þessum Hwsum voru kostuliger Steinar/vthøggner epter riettum skamt z mæta vppa allar sijdur/nedan fra Grunduelle og vpp vnder Þaked/þar til og sa store Gardur vtan til. Enn Grunduøllurinn var og suo af kostuligum og storum Steinum/ tiu og atta Alna Sup. 3.

 ad vexte

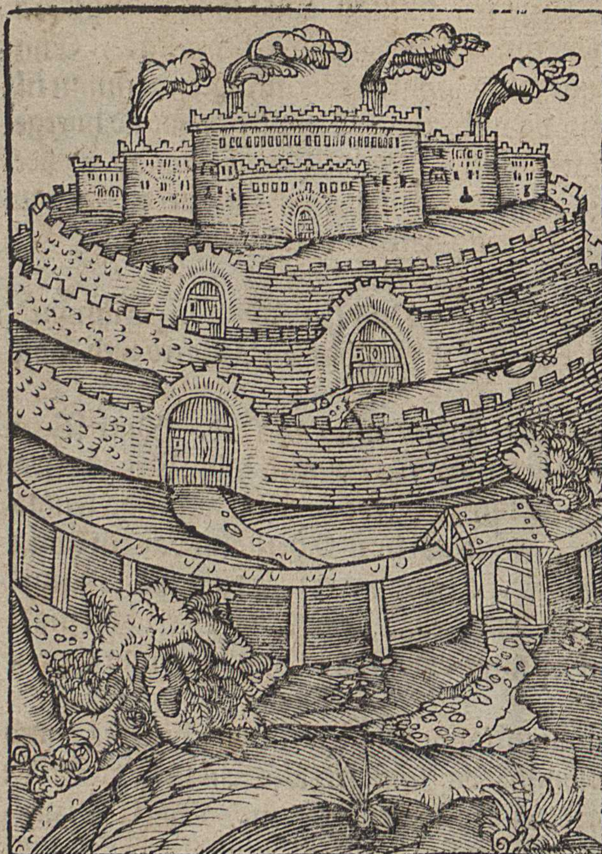

ad verte/ ⁊ þ voru kostuliga vthøggner Steinar
epter riettũ skamte/ ⁊ Cedrus vider. Enn sa
store Gardur hafde allt vm krijng þriar Rader
vthøgguinna Steina/ og eina Rød af Cedrus
Fialuidar Þile/ Eins og sa Gardr hia DRO
TTINS Hwse/ jnnan til/ og sa Salur sem
stod hia Hwsenu.

Hiram 1. Para. 19. 4. Reg. 25. Og Kong Salomon sende vt / og liet sækia E
Hiram af Thiro / huer ed var Sonur eirnrar
Eckiu af ætt Nephthalim/ og hñs Fader hafde
vered eirn Madr af Thiro/ Hñ var eirn Smi-
dur og frabær Hagleiks madur a Kopar/ fullur
af Vijsdome/ Skilninge og Kunnattu/ ad smijd
da allra handa smijde af Malme. Og sem hñ
kom til Salomon Kongs/ smijdade hñ allr hñs
Smijdar.

Og hñ giørde tuo kopar stolpa/ attian Alna
hafann huorn fyrer sig/ ⁊ eirn Þrædur tolf al-
na vafdest vm huorn Stolpa. Og hañ giørde
tuo Hnappa steypta af Kopar/ ⁊ sette þa ofan
a Stolpana/ og huor Hnappur var fim̃ alna
hatr. Og þar var vppa huorũ Hnappe ofan a
Stolpunum/ sio Laufuida Streinger sliettader
lijka sem Hlecker/ Og hñ giørde a huorũ Hna-

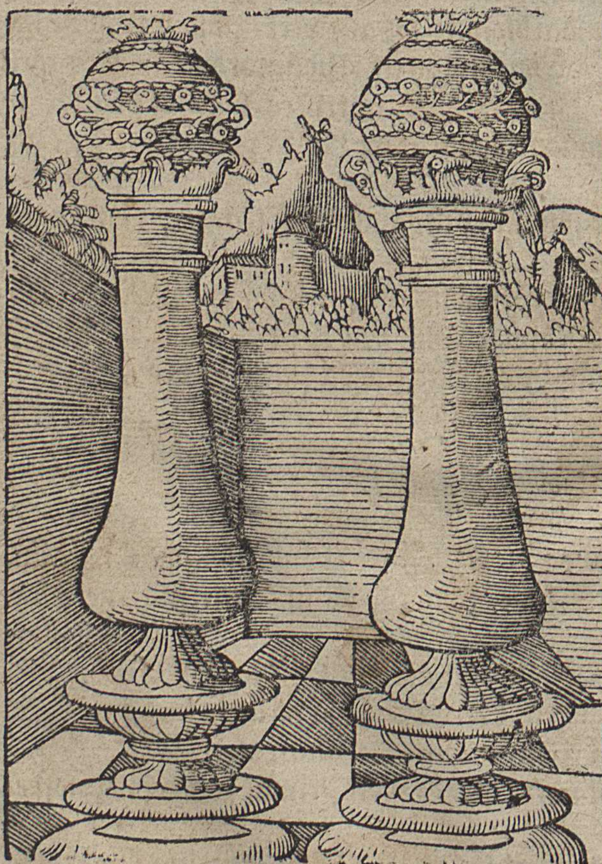

Tueir kopar Stolpar ppe tuær Rader med Granata Eple / riett vm
krijng a einu Bande/ sem Hnappurinn var hu-
linn med. Og Hnapparner voru lijka sem Ro-
sa fyrer Salnũ fiogra alna storer. Eñ Gra-
nata Eplen voru tuø Hundrud i Rødum/ riett
vm krijng / ofan og nedan til þess bands s̃ gieck
vm krijng midiann Hnappinn/ a huorũ Hnapp
num a badum Stolpunum. Og hñ reiste vpp
Stolpana fyrer Forbyrge Musteresinns. Og D
þañ sem hñ sette a hægre sijdu kallade hñ Ja-
chin/ enn þañ sem hñ sette a vinstre sijdu kall-
ade hñ Boas. Og þad stod ofan vppa Stol-
punum lijka suo sem Roser/ suo var sa Giørnin
gur Stolpanna fullkomnadr.

Og hñ giørde eitt steypt Koparhaf/ og þad
Koparhafit var krijnglott/ tiu alna vijdt fra ødrum Bar-
me til annars/ ⁊ fim̃ alna hatt/ Og ein Snw
ra þriatijge alna løng var vm Mælerinn allt
vm krijng Hafed. Og þar voru Knappar vn-
der Barmenum krijng vm þad sama Haf sem
var tiu alna vijtt/ riett i krijngum Hafed/ ⁊ þes-
er smahnappar voru steypter i tuær rader. Og
þad stod vppa tolf Vxum/ þrimr var snued i mot Nordre/ þrimur i mot Vestre/ þrimur i mot
a Sudre / og þrimur i mot Austre. Og Hafed stod þar ofan a/ ⁊ allur aptare hlutur Vxaña
(Bathos) stod jñ vnder Koparhafenu. Og þyckten a Hafenu var þuerarhandar/ enn barmarner þar
Er nockurs a/ voru sem barmar a einum Bikar/ lijka sem ein vtsprungen Rosa/ Og þad tok tuø Þusund
hættar stor a Bathos.
Mæler

Hñ giørde og suo tiu Koparstola/ huern fiogra alna langann og breidañ/ og þriggia Al- E
na hafañ. Og Stolarner voru so giørder/ ad þeir høfdu flatuege a millum Listanna/ og vt-
Kopar Stolarner an a flatuegunũ millũ Listanna voru Leon/ Vxe/ og Cherubim/ og Flatuegeñer sem Leonen og
Vxarner voru vppa/ høfdu Lista ofan og nedan/ og litla Fætur þar vppa. Og huer Stoll
hafde

hafde fiøgur Kopar hiol mz Kopar Auxlum/ z
a þeim fiorum Hornum voru fiorer Hiolæsar
steypter/ huer ganguart ødrum/ nedan vnder vid
Huerneñe.

Enn Halsinn a midium Stolnum var eiñ-
rar Alnar hær/ og sijualur/ halfrar annar-
ar alnar vijdur / og þat voru Doppur a Hæls
listunum/ sem voru mz fiorum Hornum eñ ecke
kringlottar. Eñ þau fiøgr Hiol stodu vpp med
sijdunum/ og Hiola æsarner voru vpp mz Stol-
num/ huert Hiol var halfrar annarar Alnar
hætt. Og Hiolen voru lijka s̄ Vagna Hiol/ z
þeirra Hiolæsar og allt þat Hiolunum tilheyr-
de var allt mz steyptañ Kopar. Og fiorar Ax-
ler voru a huertu Stols horne a Stolunum.

Og a Halsenum ofan a Stolnum eirnrar
Alnar hæfum riett vm kring / voru Listur og
sma flatueger a stolnū/ z hñ liet vtgrafa þar s̄
sliett var a þm sømum flatuegū og Listū Che-
rubim/ Leon og Laufa vid/ huert hia ødru/ riett
vm̄ kring þar vppa. Ept' þessū mæta giør-
de hñ þa tiu steypta Stola/ z høfdu aller eiñ
Mæta z Mæler.

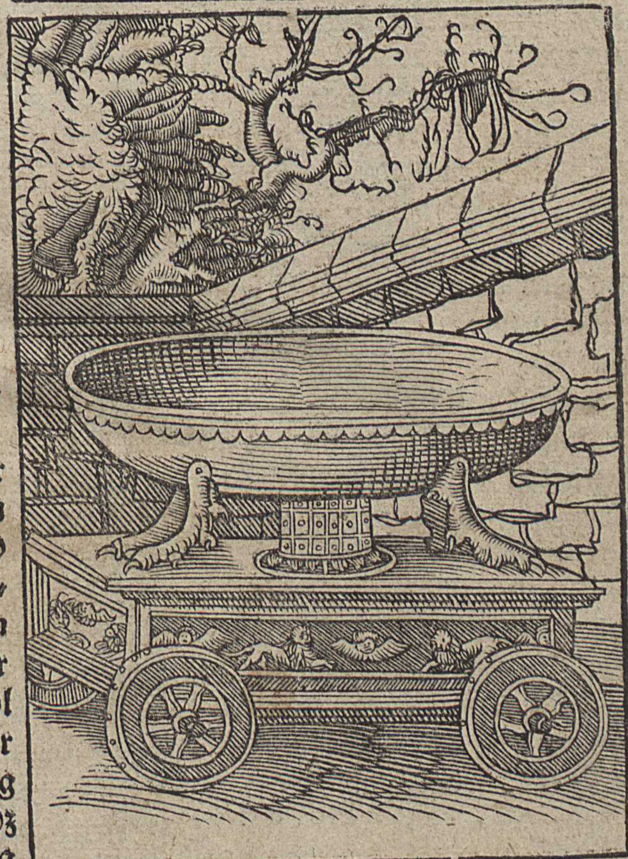

F Og hñ giorde tiu Kopar † Huarner/ og þar † Pønnur
geingu fiorutijge Bath i hueria Huørn/ og var
fiøgra ælna stor/ og þar var ein Huern a huer-
sum Stol. Og hñ sette fim̄ Stola j þat hæg-
ra Horn i Musterenu/ z þa adra fim̄ vid þ vin
stra Horn/ Enn Koparhafed sette hañ a þann
hægra veg vtan til i mot Sudre.
Og Hiram giørde og suo Pønnz/ Skuflur/
Munnlaugar/ og fullkomnade so allañ Giør-
ninginn/ sem Salomon Kongur liet giøra j
DROTTINS Hwse / sem voru þeir tueir
Stolpar/ og þeir bøllottu Hnappar ofan a þm
tueimur Stolpum/ z þær tuær fliettadar Snw
rur/ ad hylia þa tuo bøllottu Hnappa a Stolp-
unū/ z þau fiøgr Hūdrud Granata Eple a þm
tueimz fliettudū Laufuidarstreingiū/ Ja/ tuær
rader mz Granat Eple a huorū streing/ at hyl
ia þa tuo bøllottu hnappa a Stolpunū. Þar
til Koparhafid/ z tolf Vxa vnd' Hafinu. Og
þa tiu Stola/ z tiu Huernz þar ofan a. Elldz
gøgnen/ Skuflurnar/ z Munlaugarnar. Og
G øll þsse Kier s̄ Hiram giørde Kōg Salomone til Drottens Hwss/ þau voru af klæru Lætune.
I Takmarke hia Jordan liet Konguriñ steypa þau/ i leirugre Jørdu/ millū Suchot z Zar-
than. Og Salomon liet øll Kier vera oueigen/ søkum þyngdar þss ofur mykla Kopars.
Salomon giørde og suo øll Verkfære sem heyrde til Hwse DROTTINS/ sm̄ var eitt Exod. 25.
Gull Alltare/ eitt Gullbord sem Fornar brauden læu vppa/ fim̄ Kiertastikur a hægre sijdu/
og fim̄ Kiertastikur a þa vinstre sijdu/ fyrer Kornum af klæru Gulle/ med Gullblomstrū
Lømpum og Liosasøxum. Þar til Skæler/ Diskar/ Munnlaugar/ Skeider z Pøñur af klæ
rū Gulle. Og Teingslen vppa Dyrunum i Hwsenu jnnan til i þui allra Helgasta/ z a hw-
ssens dyrum i Musterenu voru af Gulle.
Suo var nu allur Giørningurinn fullkomnadur/ sem Salomon Kongur giørde a DRO- 2. Para. 5
TTINS

TTINS Hwse. Og Salomon færde þar jñ allt þad sem hꝰs Fader Dauid hafde helgad/ af Silfre/ Gulle/ og Kierum/ og lagde þad i Fiehirdslur DROTTINS Hwss.

VIII.

NV samankallade Salomon Kongur til sijn þa ellstu af Jsrael/ þa enu ypp- A
ustu af øllum ættum/ og Fedranna Hofdingia a medal Jsraels sona/ til Je
2. Para. 5. rusalem/ ad vpp færa DROttens Sattmaals ørk af Dauidz Stad/ þad er
2. Reg. 6. Zyon. Og aller Jsraels menn komu til samans/ fyrer Kong Salomon/ i
þeim Manade Ethanim a Hatijdinne/ þad er sa eñ siounde Manudur.
Enn sem aller þeir enu ellstu af Jsrael komu / þa toku Prestarner Ørk
DRottens vpp/ z baru hana vpp/ z þar til Vitnisburdarins Tialldbwd/ z øll Helgedomsins
Verkfære sem voru i Tialldbwdinne/ þad giørdu Prestarner z Leuitarner. Eñ Kong Sa-
lomon og allur Jsraels Søfnudur sem saman var kominn til Kongsins/ þr geingu mz honū
fyrer Ørkinne/ og offrudu Saudum og Nautum/ so mørgum/ ad Mann kunne huerke at tel-
ia nie reikna þad.
Suo bæru Prestarner DROTTINS Sattmæls Ørk til sijns Stadar/ i Koriñ j Hu
Sattmalsins Aurk berst i sinn stad senu/ i þad allra Helgasta vnder Vænge þeirra Cherubim. Þui Cherubim vtbreiddu Væn
gena yfer þeim stad sem Ørken stod/ og huldu Ørkena og hennar Steingur ofan til/ z Stein-
Ebre. 9. gurnar voru suo langar ad Mann kuñe ad sia a þeirra Hnappa af Helgedomenū fyrer fra-
Ezech. 9. mann Korinn. Enn þeir sem vte voru gætu ecke sied þa/ og hun er þar allt til þssa Dags.
1. Para. 7. Og þar var eckert i Ørkinne/ vtan alleinasta þau tuo Moses Steinspiolld/ sem hñ liet i ha-
na i Oreb/ þa ad DROTTIN giorde eirn Sattmala mz Jsraels Sonu/ þa þeir voru vt-
farner af Egiptalande.
Enn sem Prestarner geingu vt vr Helgedomenum/ þa vppfyllde eitt Sky Hws DROT- B
TINS/ suo ad Prestarner gætu ecke stadet ad sijnu Embætte fyrer Skyenu/ Þui Dyrd
DROTTINS vppfyllde Hws DROTTINS.
Þa sagde Salomon/ DROTTIN hefur talad/ ad hñ villde bwa i Dimmuñe/ Eg hefe
2. Para. 6. þo bygt þier eitt Hws til i byggingar/ og eitt Sæte/ ad þu skuler þar bwa æfenliga. Og
Kongurinn snere sijnu Andlite/ og blessade allañ Jsraelis Søfnud/ eñ allur Jsraels Almwge
stod/ Og Konguriñ sagde.
Salomonis Packargiörd Lofadur sie DROTTIN Jsraels Gud/ sem talade mz sijnum Muñe til mijns Fodurs
Dauids/ og fullkomnade þad mz sinne Hond/ og sagde/ Fra þeim Deige er eg færde mitt Folk
Jsrael af Egiptalāde/ hefe eg ecke vtualed nockurn Stad a medal nockrar Jsraels ættar/ at
mier skyllde byggia eitt Hws/ og ad mitt Nafn skyllde þar jnne vera/ Eñ eg vtualda Dauid/
ad hñ skyllde vera yfer mitt Folk Jsrael. Og miñ Fader Dauid hafde huglagt sier ad byg-
2. Reg. 7. gia DROTTNI Jsraels Gudz Nafne eitt Hws. Eñ DROTTIN sagde til mijns Fod-
urs Dauidz/ Ad þu hefur i sinne ad byggia mijnu Nafne eitt Hws/ þa giorder þu vel / ad þu
tokst þier þad fyrer/ Enn þo skallt þu ecke byggia þad Hws/ helldur þiñ Sonur sm̄ koma mū
af þijnum Lendum/ hñ skal byggia mijnu Nafne eitt Hws. Og DROTTIN hefur stad
fest sitt Ord sem hñ talade/ Þui eg er vppkominn i stad mijns Fodurs Dauidz/ og sit a Stole
Jsraels/ so sem DROTTIN sagde/ z eg hefe byg̃t DROTTINS Jsraels Gudz Naf
ne eitt Hws. Og hefe eg tilreidt þar eirn stad til Arkarinnar/ i huerre ad er Gudz Sattma-
le/ sem hñ giorde vid vora Forfedur/ þa hñ færde þa af Egiptalande.
Salomons Bæn Og Salomō gieck fram fyre Gudz Alltare/ i auglite alls Jsraels Almwga/ z vtbreidde sijn C
ar Hendur til Himins/ z sagde/ DROTTIN Gud Jsraels/ Þar er einginn Gud þier lijk-
2. Para. 6. ur/ huerke a Himnum vppe/ og eige helldur a Jordu nidre. Þu sm̄ helldur þiñ Sattmæla og
Myskunseinid vid þijna Þienara/ þeir sem ganga fyrer þier af ollu hiarta. Þu sm̄ z hiellst
vid Dauid miñ Fodur þinn Þienara allt þad þu honum tilsagder/ Þu talader þad mz þijnū
Munne/ og fullkomnader þad mz þijñe Hond/ sm̄ sia ma a þessū Deige. Nu Jsraels Gud/
2. Reg. 7. hallt þu vid þinn Þienara Dauid minn Fodur/ þad þu talader til hꝰs/ z sagder/ Þig skal ec-
ke bresta eirn Mann fyrer mier/ sem skal sitia a Jsraelis Stole/ Þo so/ ad þijner Syner vard-
veite sijna vegu/ z ad þr gange fyrer mier/ so sem þu hefur geingit fyrer mier. Nu Jsraelis
Gud/ stadfestist þitt Ord/ sem þu talader til þijns Þienara Dauidz mijns Fodurs.

Huer

Nuer ma so þeinkia/ad Gud bwe hier a Jørdunne? Sia/ Niminen og Nimnanna Nim-
nar eru þier oflitler / Nuad skal þa þetta Nws vera sem eg hefe vppbygdt? Snu þier
til Bænar þijns Þienara/og til hans grætligrar beidne/ DROTTIN minn Gud/ Vppa Deut. 12.
þad þu heyrer Lofgiørd og Bæn þa sem þinn Þienare giører i Dag fyrer þier. Suo þijn
Augu sie open yfer þessu Nwse Nætt og Dag/ yfer þessum Stad/ sem þu hefur sagt vm/
Mitt Nafn skal þar vera. Heyr þu þessa Bæn sem þinn Þienare bidur i þessum Stad/Og
ad þu vilier heyra Bæna akall þijns Þienara/og þijns Folks Israels/sem þeir munu bidia
i þessum Stad/ þa bænheyr þu þa/þar þu byr a Nimnum/ z nær þu þa bænheyrer/ þa vilier þu
vera nædugur.

D Þegar nockur syndgast i mote sijnum Næunga/og tekur eirn Eid vppa sig/mz hueriu hann Eidur
plycktar sig/ z sa Eidur kiemur fyrer þitt Alltare j þetta Nws/Ad þu vilier þau heyra i Nim
nenum/ z dæm þu þijnum Þienara riett/fordæmande þann Ogudliga/ z gialldande hans veg yfer
hans Nøfud/ z riettlætande þann riettuijsa/ til ad giefa hm epter sijnu Riettlæte

Þa þitt Folk Israel verdur sleigit af sijnum Ouinum/sokum þess/ ad þad hefr syndgast i
mote þier/Og ef þeir snuast til þijn/so ad þeir medkienna þitt Nafn/bidia og beida þig i þssu Ofridur
Nwse/Þa bænheyr þu þa i Nimineni/ z vert nædugr Syndum þijns Folks Israels/ z leid þa
i Landed aptur/ þ sm þu hefur giefed þra Forfedrum.

Þa ad Nimineñ verdur til lucktur/suo ad þar rigner ecke/sokum þss ad þeir hafa syndgast
i mote þier/ og þeir bidia þa i þessum Stad/ og mzkienna þitt Nafn/og snua sier fra sij- Þerrar
num Syndum/sokum þess ad þu plægar þa/Ad þu vilier þa heyra i Niminenn/ og vera nad
ugur yfer Syndu þinna Þienara/og þijns Folks Israels/Ad þu vijser þeim þann goda Veg/
a huerium þeir skulu ganga/og lat suo rigna yfer Landed/huert þu hefur giefed þijnu Folke
til Erfdar.

Nær þar kiemr Nallære eda Drepsott/edr Þurkur/edr Brune/edr Eingesprettr/eda Korn Nallære
ormar a Landed/eda þeirra Ouiner setiast vm þeirra Borgarhlid/eda nockurshættar Plæga
eda Siukdomur/ Nuer þa bidur og beider/ huad hann er fyrer Mañ/ af þijnu Folke Isra
el/þr s formerkia sijna Plægu/huer i sijnu Niarta/ z vtbreida sijnar Nendr i þessu Nuse/Ad
þu vilier bænheyra þa j Nimnenu/i þeim Stad sm þu byr/og vilier vera nædigr/ z gefa hu-
E sum epter þui sem hn hefur geingid/lijka sem þu þecker hans Niarta/Þuiad þu alleina þecker
allra Manna sona Niørtu/Vppa þad at þeir ottist þig ætijd/so leinge sm þeir lifa i Landenu
þui sm þu hefur giefed voru Forfedrum

Nær og ad nockur Framande/hn sem ecke er af þijnu Folke Israel/ kiemur af fiarlægum
Løndum/fyrer sokum þijns Nafns (þui þeir munu heyra vm þitt stora Nafn/ og vm þijna Framande
Mecktuga Nend/ z vm þinn vtrietta Arm)og hn kiemr z bidst fyrer i þessu Nuse/At þu vilier Esa. 56.
þa bænheyra i Nimnenu/i Sæte þinnar Byggingar/ z giøra allt þad sem sa Framande bidur Math. 21.
þig vm/vppa þad/ ad allar Þioder a Jørdunne meige þeckia þitt Nafn/og so ottast þig/lij-
ka sem þitt Folk Israel/Og ad þeir meige vita/ad þetta Nus sem eg hefe bygt/ kallast epter
þijnu Nafne.

Þa at þitt Folk dregur i Strijd i mote sijnum Ouinum/a þann veg sem þu sender þa/ Og
þeir bidia til DROTTINS/mot Veigenum til þess Stadar sem þu vtualder/og til þess Sigursælld Bardaga
Nuss sm eg hefe bygt i þijnu Nafne/Ad þu vilier þa heyra þra Bæner z Akall i Nimineñ/ z
giøra þeirra Dom.

Og þa þeir syndgast i mote þier(þui þar er eingin Madr sem ei syndgast) og þu verdur Israel hertek- inn i Ouina Land
Reidur/og giefr þa j þra Ouina hendr/ suo ad þeir færa þa burt Nertekna/ i þeirra Ouina
Land/langt i burt eda nalægt/Og þeir jdrast i sijnu hiarta/i Landenu þar þeir sitia hertekner/
og þeir vmuenda sier/og gratbæna þig i þeirra Netleidingar lande/og seigia/Vier høfum synd 1. Para. 6.
gast z giørt jlla/ z vier vorum Ogudliger/Og þeir snua sier suo til þijn af øllu hiarta/ og af
F allre sinne Ønd/ i sinna Ouina Lande/sem burt hafa fært þa/og bidia til þijn a mote vei- Deut. 6.
ge til þeirra Landz/sem þu hefur giefed þeirra Forfedrum/til þess Stadar sem þu vtualder/ z
til þess Nuss sm eg hefe bygt þijnu Nafne.

Heyr þu þa þeirra Bæn og grætbeidne/j Nimnenu af þijnu heimilis Sæte/ z dæm þeim Amos 9.
riett/og ver þijnu Folke nædigur/sem ad syndgast hefur i mote þier/og øllum þeirra Misgiør-
ningum/ mz huerium þeir hafa misbroted i mote þier/ad þu giefer þeim Myskunseme fyr' þm
sem þa Nertekna hallda/og ad þu Myskuner þig yfer þa. Þuiad þeir eru þitt Folk z þijn
Erfd/ hueria þu færder af Egiptalande/ af þeim Jarnofne. Og ad þijn Augu sieu open
til

til Bæna akalls þijns Þienara og þijns Folks Jsraelis/ ad þu vilier heyra þa i ollu þui
Exod. 13. huad sem helst þeir bidia þig. Þui þu otualder þa þier til Arfleifdar/ af ollu þui Folke sim
a Jørdunne er/so sem þu talader vid Mosen þin Þienara/Þan tijma þu færder vora Forfedr
af Egiptalande/þu DROTten DROTten.
Salomon blessar yþer all ann Almugann 2. Para 7. Og sem Salomon hafde endad allar þssar Bæner z Akall fyrer DROTTNI/þa reis
hn vpp fra Alltare DROTTens/z liet þa af ad beya sijn Knie z vt ad breida sijnar hendur
i Himineñ. Og for til ad blessa allañ Jsraelis Søfnud mz hærre Rausst/seigiande. Blessadr
sie DROTTIN sem giefed hefur sijnu Folke Jsrael huijld/sem hn hefur lofat/z sagt/Þui
þar vantar ecke eitt af hns godum Ordum/sem hn talade fyrer sin Þienara Mosen. DRO-
TTIN vor Gud vere mz oss/sem hn hefur vered mz voru Forfedrum. Nañ yfergiefe oss ec-
ke/og take ecke sijna Hond fra oss/so ad vier hneigium vor Hiortu ad honum/z ad vier mætt-
um ganga j øllum hns Vegum/og hallda hns Bodord/Skickaner og Riettinde/sm hn hefur
boded vorum Forfedrum.
Og þesse Ord sem eg hefe beded fyrer DROTTNI/ mættu nalægast DROTTIN G
Gud vorn/ Dag og Nott/ ad hn vilie skicka riett sijnum Þienurum/ og suo sijnu Folke Jsra
el/hueriu a sijnu tijma. So ad allt Folk a Jørduñe meige vidurkeña/ad DROTTIN er
Gud/ og einginn añar. Og ad ydar Hiortu sie riettskickud fyrer DROTTNI vo-
ru Gude/til ad ganga i hns Setningu/og ad hallda hns Bodord/so sm a þessu Deige skiedur.
Og Konguren og allur Jsrael færdu Forner fyrer DROTTNI. Og Salomon fær
Musterisins Vygslan Deut. 26. de Packlætis Forner(þær sm hn offrade DROTTNI)tuo z tuttugu Þusund Vxa/z Hu-
drad og tuttugu Þusund Sauda/ So vijgdu þeir Hws DROTTINS/ Konguriñ z aller
Jsraels syner. Þan sama Dag vijgde z Konguriñ Midgardeñ/ s var fyrer DRottens hw-
se/þui hn færde þar Breñeoffur/Matoffur/og Packoffurs Feite. Þui þad Kopar Alltare s
stod fyrer DROTTNI/var oflijted til Breñeoffursins/Matoffursins/og til Packoffursins
Feitleika.
Og Salomon hiellt a þeim sama Tijma eina Hatijd/og allur Jsrael mz honum/ eiñ my-
a (Blessudu) Þeir bædu Konginu Luckn kell Mañfiolde/ fra Hemath Lädamerkium/z allt til Egipti Lækiar/fyrer DROTTNI
vorum Gude/i sio Daga/z eñ aptur i sio Daga/þad voru fiortan Dagar. Og hn liet Fol-
ked fara þann attunda Dag. Og þeir a blessudu Kongin/z geingu glader i burt til Tialld
bwda siña/z fagnande i sijnu Hiarta yfer ollu þui goda sem DROTTIN hafde giort sij-
num Þienara Dauid/og ollu sijnu Folke Jsrael.

IX.

Gud opinberadist i annad sinn þyrer Salomone Supra 3. 2. Para. 7. NA Salomon hafde fullkomnad ad byggia DROTTENS Hus/z Kong- A
sins Hws/og allt añad sem hn girntist/z hn hafde lyst til ad giora/ Þa bir
tist DROTTIN honum i añad sin/ suo sem hn birtist honum i Gibeon.
Og DROTTIN sagde til hns/Eg hefe heyrt þijna Bæn og Akall sem
þu hefur beded mig/og eg hefe helgad þetta Hws/sem þu hefur bygt/ad eg
vil setia mitt Nafn þar jnne æfenliga/og mijn Augu og mitt Hiarta skulu
Gudz þyrerheit þar vera ætijd. Og ef þu geingur fyrer mier lijka s þin Fader Dauid gieck/mz einu algiør-
du og riettsiñudu Hiarta/z giorer allt þad sem eg hefe bodet þier/z helldur suo mijn Bodord z
mijn Riettinde/Þa vil eg stadfesta þitt Kongs Rijke og Stol yfer Jsrael æfenliga/suo sem eg
1. Reg. 7. talade til þijns Fødurs Dauidz/og sagde/Þig skal ecke vanta eirn Mann af Jsraels Stole.
Ognan Gudz Deut. 29. Jere. 22. Eñ ef þier snued ydur fra mier/þier z ydrer syner/ z halldit ecke mijn Bodord z mijn Riett B
inde/sem eg lagda fram fyrer ydur/helldur fare þier og þionid odru Gudu/z tilbidied þa/Þa
vil eg vppræta Jsrael af Landenu/ þui sem eg hefe giefed þeim. Og þad Hws sem eg hefe
helgad til mijns Nafns/þui vil eg kasta fra mijnu Auglite/ Og Jsrael skal verda ad Ords-
kuid og æfentyre medal alls Folks. Og þetta Hwsed skal nidurbriotast/So ad aller þeir sem
þar fram hia ganga þm mu bloskra/þr mẽu blystra/z seigia/Þui hefur DROttenn giort so
1. Para. 3. þessu Lãde/z þßu Hwse? Þa mun suarad verda/Af þui ad þeir fyrerlietu DROTTIN
sinn Gud/hañ sem færde þeirra Forfedur af Egiptalande/og toku sier adra Gude/tilbædu þa
og þionudu þeim/Þui hefur DROTTIN leidt allt þetta ed vonda yfer þa.
Eñ sem þau tuttugu Aar voru liden/ a hueriu ad Salomon bygde þau tuo Hws/ DRO- E
TTINS

DROTTINS Hws/ z Kongsins Hws(Til huers Smijdis Hiram Kongr i Tyro sende Sa-
lomon Konge Cedrus trie/ z Grenetrie/ z Gull sem hn̄ villde) Þa gaf Kong Salomon Hiram
tuttugu Stade i Galilea Lande. Og Hiram for vt af Tyro/ og villde sia þa sømu Sta-
de/ sem Salomon hafde giefed honum/ enn þeir lijkødu honum ecke/ og sagde/ Huad er þad
fyrer Stade min̄ Broder/ sem þu hefur giefed mier? Og hn̄ kallade þa land Cabul jn̄ til þessa Cabul
Dags.

Og Hiram hafde sendt Kongenum hundrad og Tuttugu Centener Gulls. Og þad sa-
ma er Sum̄a af þeim Skatte/ sem Kong Salomon tok vpp til at byggia Gudz Hus z sitt hus Gaser
og Millo/og Jerusalems Mwruegge/og Hazor/ z Megiddo/ z Gaser.

Þui Pharao Kongur af Egiptalande var faren̄ vpp/og hafde vnned Gaser/og brent ha-
na mz Ellde/og i hel slieged þa Cananiter sem biuggu i Stadnum/og hafde giefed sin̄e Dott-
ur Salomons Hwsfru hana til ein̄rar Giafu. So vppbygde Salomon Gaser/ z þad nedra
Bethoron og Baelath/ z Thamar i Lande Eydemerkur/og alla Stade sem Salomon hafde
D Korn hu̅s vti/og suo alla þa Stade sem han̄ hafde sijna Vagna/ z þa Stade sem han̄ haf-
de sijna Riddara vti/ og huar han̄ hafde Lyst til ad byggia i Jerusalem j Libanon/ og i øllu
Lande sijns Rijkis.

Og allt þad Folk sem epter var af þeim Amoriter/Hethiter/Pheresiter/Heuiter z Jebusi-
ter/sem ecke voru af Jsraels Sonum/ þra syne ē þr lietu epter sig i Lãdenu/huøria Jsraels sy-
ner mattu ecke foreyda/þa giorde Salomon skattgillda allt til þessa Dags. Enn af Jsrael
sonum giorde hn̄ ecke neina Þræla/helldur liet þa blijfa Strijdzmen̄/og sijna Þienara/Høf- Embættis-
udzmenn z Riddara/ z sette þa yfer sijna Vagna og Riddaralid. Og þeir Vmbodzmen̄ sem menn Salo-
voru yfer Salomons Erindagiørdū/ þeir voru sim̄ Hundrut og fim̄tyge/ sem stiornudu yfer monis
Folked/og framfylgdu Kongs Erindum.

Og Pharaonis Dotter ferdadist vpp fra Dauidz Stad/i sitt Hws ē hn̄ hafde læted byg-
gia hen̄e. Hn̄ bygde z so Millo. Og Salomon offrade þrisuar sin̄um huert Aar Bren̄efor
num og Þacklætis offre/yfer þad Alltare sem hn̄ bygde DROTTNI/ z giørde Reykelse yf-
er þad fyrer DROTTNI/ z so vard Hwsed fullkommad.

Salomon bygde og Skipastol i EzeonGaber/sem liggur hia Eloth/i Fiøru þeirre Rauda 3. Reg. 22.
Hafs/i Lande Edomiter. Og Hiram sende sijna Þienara til Skips mz Salomonis Þienu- 2. Para. 8.
rum/sem voru Goder Farmenn z vel reynder til Sios/Og þeir komu til Ophir/ z feingu þar Gull af
fiogr Hundrut z tuttugu Centener Gulls/ z færdu þad Salomon Konge. Ophir

X.

A ENN sem Salomons Rykte/ vt af Nafnenu DROTTINS/ kom fyrer Drottningen
Drottninguna af Rijke Arabia/þa kom hun/ad freista hu̅s mz diupū spur- af Rijke
ningum. Og hun kom til Jerusalem mz miøg myklu Føruneyte/ mz Ulf- Arabia
ølldum sem bæru Jurter/ og myked Gull og dyrdliga Steina. Og sem hū 2. Para. 9.
kom jn̄ til Salomons Kongs/þa talade hun vid hn̄/allt þad hun hafde i sij- Math. 12.
nu Hiarta. Og Salomon sagde hen̄e þ allt saman/ Og þar var eckert hu- Luc. 11.
led fyrer Kongenum/ad hn̄ sagde eige hen̄e þad.

En̄ sem Drottningen af Arabia Rijke sa allan̄ Salomons Vijsdom/og Hwsed þad han̄
hafde smijdad/ z vister til hu̅s Bordz/ z Herbergen hu̅s þienara/ z skipan þra er hm̄ þionudu/
z þra klædnad/ og hu̅s Skeinkiara/og hu̅s Bren̄eforner sem hn̄ offrade i DROTTINS
Hws/ þa gat hun ecke halldet sier leingur/ og sagde til Kongsins/ Þad er satt/ sem eg hefe
heyrt i mijnu Lande vm þijna Vitru og vm þin̄ Vijsdom/ En̄ eg villda ecke trua þui/ fyrr en̄
eg kiæme sialf/ad sia þad mz mijnū Augū. Og sia/ þ var mier ecke halfpart af sagt/ Myk-
lu meire er þinn Vijsdomur z Audæfe/enn su Frægd sem eg heyrda. Sæler eru þijner Men̄
B og þijner Þienarar/sem ad alltijd standa fyrer þier/og heyra þin̄ Vijsdom. Lofadur verde
DROTTIN þin̄ Gud/hu̅m þu lijkader so vel/ad hn̄ hefr sett þig vpp a Jsraels Stol/fy-
rer þui at DROTTIN elskar Jsrael æfenliga/ z sette þig til Kōgs/at þu skuler dæma Do-
ma z Riettinde.

Og hun gaf Kongenum hundrad z tuttugu Centener Gulls/ og miøg margar kostuligar
Jurter/ og dyrdliga Gimsteina. Þar fluttust ecke sijdan suo margar kostuligar Jur-

 ter sem

ter/ sem Drottningen af Rijke Arabia gaf Salomon Konge. Þar mz Skip Hiram/ sm̄ fær
du Gull af Ophir/ þau fluttu og miøg mykel a Hebentrie/ z dyrdliga Steina. Og Kongur
in̄ liet giøra Pilara af þui sama Hebentrie i DROTTINS huse/ z i Kongsins huse/ so z
Hørpr z Saungfære til Saunguaran̄a. Þar komu ecke vpp fra þui þuilijk Hebentrie/ þau
voru z ecke helldur sien til þessa Dags. Og Kong Salomon gaf Drottningun̄e af Rijke A-
rabia allt þad hun villde girnast/ z hun vmbad/ fraskildu þui sem hū gaf hen̄e sialfur. Og
hun snere aptur i sitt Land/ mz sijnu Føruneyte.

a (Hebenus) Er Trie vex i Indialande

Þad Gull s̄ Salomon fieck a hueriu Are/ var ad vikt sex hūdrut sex z sextijge Centener/ Vm
fram̄ þad sem kom fra Krømurum/ Kaupmon̄um/ z þeim ed Jurter selldu/ z fra øllum Kon-
gum af Arabia/ z fra þeim volldugu i Løndunum. Og Salomon Kongur liet giøra tuo hū-
drut Skiølldu/ af þui enu besta Gulle/ z þar voru sex Hundrut stycke Gullz a huerium Skill C
de/ Og þriu hūdrut Bucklara af þui besta Gulle/ ja þriu Pn̄d Gulls til huers Buklara. Og
Kongurin̄ lagde þa i Hwsed/ sem giørt var af Libanon Skoge.

Sum̄a Salomons Gulls

Og Kongurin̄ giørde eitt myked Hasæte af Fijls beinum/ og bio þad allt mz þui skiærasta
Gulle. Og Hasæted hafde sex Troppur/ og
høfudit a Stolnū var krijnglott a bak til/ Og
þar voru tuær Brijkur a bædar sijdur Hasæte-
sins/ z tuær Leonsinnur stodu ofā a Brijkunū/
Og þar stodu tolf Leon a þeim sex Troppū/ a
bædar sijdur/ Þuilijkt var alldrei giørt i nockru
Kongs Rijke.

Salomons Hasæte 2. Para. 9.

Øll Kong Salomons Dryckiar Kier voru
af klæru Gulle/ og øll øn̄ur Kier i Hwsenu Li-
banon Skogs voru og af klæru Gulle. Þui-
ad ei þotte Silfur nockurs vert i Kong Salo-
mons tijd. Fyrer þui ad Kongsins Skip sem
voru i samflota mz Hirams skipum/ þau komu
eitt sin̄ i þremur Arum/ z fluttu Gull/ Silfur
Fijlsbein/ Apyniur z Pafugla.

So mykladist Salomon Kongur ad Audæ- D
fum/ z Vijsdome/ vm fram̄ alla adra Konga a
Jørdun̄e. Og allur Heimurin̄ girntist ad sia
Salomon/ suo þeir mætte heyra hn̄s Vijsdom/
sem Gud hafde giefed hm̄ i hn̄s Hiarta. Og
huer Madur færde hm̄ agiætar Gæfur/ Silf-
ur kier/ og Gullkier/ og Bryniur/ Klæde/ Jurter
Hesta og Mwla/ huert Aar. Og Salomon
safnade saman Vøgnū z Riddaralide/ suo hn̄ hafde þusund z fiøgur Hundrud Vagna/ og
tolf þusundrut Riddara/ z liet þa vera i Vagnastødunum/ og hia Kongenum i Jerusalem.

Salomons Speke og Rijkdomur

Og Kongurin̄ giørde þad/ af ei var onægra Silfur i Jerusalem en̄ Steinar/ og suo myk-
el Cedrus trie sem Fijkiu trie i Eydemerkur dølum. Og Salomone voru færder Hestar af
Egiptalande/ z allra handa Vara. Og Kongsins Kaupmen̄ keyptu þa sømu Vøru/ z fær
du hana af Egiptalād/ Ja eirn huern Vagn fyrer sex hūdrud Silfurpeninga/ z huern Hest
fyrer Hundrad z fimtijge. Suo fluttust honum fyrer þeirra Hendur(Hestar) fra Kongum
þeirra Hetiter/ z Kongunum i Syria.

So mijked Silfur i Salomons tijd sem Steinar

XI.

Exod. 37. Deut. 7.

Salomon Kongr elskade margar vtlendskar Kuin̄r/ Dotter Pharaonis/ z af A
Moabitis/ af Am̄onitis/ af Edomitis/ af Zidonitis/ z af Hethitis/ Vm hūs
hættar Folk þo/ ad DROTTIN hafde sagt til Israels Sona / Ganged
ecke til þeirra jn̄/ og læted þær ecke koma til ydar/ Þær munu vissuliga snua
ydrum Hiørtum epter sijnum Gudum. Enn til þessara vard Salomon vpp
tendradur mz Aastar elsku Og hn̄ hafde siøhundrut Eigenkon̄r/ og þriuhun
drut Frillur. Og hn̄s Kuinnur sneru hn̄s Hiarta.

Salomonis Kuin̄ur og Frillur

Og

Og þa hñ var ordiñ gamall/ sneru hñs Kuiñur hñs Hiarta afuega epter añarligum Gudũ/ so ad hñs Hiarta var ecke algiørt mz DROTTNI hñs Gude/ so sem Hiarta hñs Fødurs Dauids. So gieck Salomon epter Astaroth sm̄ var Skwrgod þra Sidoniter/ ꝛ epter Molech/ þeirra Am̄orita Suiuirding. Og Salomon giørde þad sem DROTTNI jlla lijkade/ ꝛ epter fylgde ecke DROTTNI suo fullkomliga sm̄ hñs Fader Dauid. Þa bygde

Salomon giører þat sem Drottne illa þocknast

B Salomon eitt Hof/ Chamos Moabitis Suiuirdingu/ a þui Fialle sm̄ liggur gegnt Jerusalem/ og Molech Skwrgode Am̄ons sona. Med sama hætte giørde Salomon øllum sijnum Vtlendskum Kuinnum/ hueriar Reykelse gæfu og Forner færdu sijnum Afgudum.

Og DROTTNI mislikade miøg vid Salomon/ ad hñ snere sijnu hiarta fra DROTTNI Jsraels Gude/ sem þo tuær reisur hafde birtst honum/ Og baud honũ/ ad hñ skyllde ecke ganga epter añarligũ Gudũ/ Eñ hñ hiellt þo ecke þad sem DROTTJN baud honũ. Og þui sagde DROTTJN til Salomons/ Fyrᵉ þa skull/ ad soddañ er skied hia þier/ og þu hefur ecke halldid miñ Sattmala og mijn Bodord/ sm̄ eg hefe boded þier/ Þa vil eg ꝛ slijta Kongs Rijked fra þier/ ꝛ giefa þad þijnum Þienara. Eñ þo vil eg ecke giøra þat a þijnum Døgum/ fyrer søkum þijns Fødurs Dauidz/ enn af þijns Sonar hende vil eg slijta þ. Þo vil eg ecke slijta allt Rijked i burt/ Eina Kynkuijsl vil eg giefa þijnum Syne/ fyrer søkum mijns Þienara Dauids/ og suo søkum Jerusalem/ hueria eg hefe vtualed

Straff Ohlydne Salomonis

Og DROTTJN vppuakte Salomone eiñ Motstødumañ/ Hadad af Edom/ hñ var af
C Kongligu Sæde/ s var i Edom. Þuiat i þañ tijma s Dauid var i Edom/ ꝛ Joab Hershøfdinge for vpp ad jarda þa sem slegner voru/ þa drap hñ allt Mañkyned i Edom. Þui Joab og allt Jsraels Folk var þar i sex Mænude/ suo leinge sem hañ feinge vpprætt allt Kallkyns i Edom. Þa flyde Hadad/ ꝛ nockrer af þeim Edomitis hñs Fødurs Þienarar / mz honum/ at þeir kiæme til Egiptalands. Eñ Hadad var eirn vngr Madr. Og þeir toku sig vpp fra Madian/ ꝛ komu til Paran/ og toku mz sier Folk af Paran/ ꝛ komu i Egiptalãd til Pharao Kongs af Egiptalande. Og hñ gaf honum Herberge ꝛ hiellt honum Bord/ og hañ gaf hm̄ eitt Land.

2. Reg. 8. Hadad Edomiter vppwaktiz i mot Salomone

Og Hadad kom sier i mikiñ Kiærleika vid Pharao/ suo hñ gipte honum Systur siñar Kuinnu Taphenes Drottningar. Og Thaphenes Syster fædde honum Genubath hñs Son/ Og Taphenes fostrade hñ vpp i Pharaonis Hwse/ ꝛ Genubath var i Pharaons Hwse/ mzal Pharaonis sona. Eñ sem Hadad spurde i Egiptaland ad Dauid var sofnadur mz sijnum
D Fedrum/ og ad Joab hñs Hershøfdinge var og daudur/ þa sagde hñ til Pharaonis/ Leyf mier ad fara i mitt Land. Eñ Pharao sagde til hñs/ Huad vantar þig hia mier/ ad þu villt fara i þitt Land? Hñ suarade/ Eckert vantar mig / eñ læt mig fara.

Genubath Son Hadad

Gud vpp vakte og so Salomone eirn Motstandara Reson son Eliada/ sm̄ flued hafde fra sijnum Herra HadadEser Kongenum af Soba. Og hñ safnade Møñum i mote honum/ og vard eirn Hofudzmañ fyrer Strijds folkenu/ þa Dauid slo þa i hel/ ꝛ þeir foru til Damasko ꝛ biuggu þar/ og rijkte i Damasko/ Og hñ var Jsraels Motstandare/ so leinge sem Salomon lifde. Þad er sa skade sem Hadad leid/ og þui hafde hñ sijdan allar stunder Natur til Jsrael/ ꝛ var Kongr yfer Syria.

Reson Salomons Ouimur

Suo og Jeroboam son Nebat sem var Ephrateus af Zareda/ Salomons Þienare/ ꝛ hñs Moder hiet Zeruga/ ꝛ var ein Eckia/ Hñ vpplypte og siñe hønd mote Kongenum. Enn þad var søken þui hñ vppreiste sig i mote Kongenum/ Ad þa Salamon bygde Millo/ þa til luckte hñ Dauidz sijns Fødurs stad. Og Jeroboam var eirn gõdur Strijdz mañ/ Og sm̄ Salomon sa ad þesse Sueiñ var duganligr/ þa sette hñ hañ Skattahøfdingia yfer allt Josephs Hws.

Jeroboam Salomons Ouimur

E Og þad skiede suo a þañ tijma/ ad Jeroboam gieck vt af Jerusalem/ þa kom Ahia Spamadur af Silo til hñs a Veigenũ/ ꝛ hafde eirn nyan Kyrtil yfer sier/ ꝛ þr voru bader einer saman a Akre. Og Ahia tok þañ nyia Kyrtileñ sm̄ hñ hafde yfer sier/ ꝛ reif hñ i tolf parta/ ꝛ sagde til Jeroboam/ Tak þa tiu parta til þijn. Þui so seiger DROTTJN Jsraels Gud/ Sia/ eg vil rijfa Kongs Rijked af Salomons hende/ ꝛ giefa þier þær tiu ætter. Eñ hañ skal hafa eina Kynkuijsl/ søkum mijns þienara Dauidz/ ꝛ vegna Borgariñar Jerusalem/ sm̄ eg vt valde af øllum Jsraels ættum/ Søkum þss ad þeir hafa forlæted mig/ ꝛ tilbedit Astharoth ꝛ Afgud Sidoniorum/ Chamos Moabita Afgud/ og Molech Am̄on sona Afgud/ og hafa ecke geinged i mijnũ Vegũ/ ad giøra huad mier var þægeligt/ ad hallda mijn Bodord og Riettinde so sm̄ Dauid hñs Fader.

Ahia Spamadur

Juda ꝛ Benjamin reiknast hier fyrer eina Kynkuijsl

Eg vil ecke taka allt Rijked af hñs Hende/ Helldr vil eg giora hñ ad Høfdingia alla hñs

 Lijfsda

Psal. 132. Lifsdaga/fyrer skulld Davidz míns þienara/hún eg vtualda/ hu̇ ad hiellt mín Bod ⁊ Riett
2. Reg. 7. inde. Af hn̄s son͛ Hende vil eg Kongs Rijked taka/ ⁊ giefa þier tiu ætter/ En̄ hn̄s Syne eina
Kynkuijsl/So ad David min̄ Þienare hafe æfijd eitt Lios fyrer mier i Jerusalem Borg/huer
ia eg vtualde mier/suo at eg setie þar mitt Nafn.

Jeroboam sa fyrste Kongur yfer Jsrael

En̄ þig vil eg nu taka /at þu skallt stiorna yfer allt þad sem þitt Hiarta hefur Girnd a/ ⁊
þu skallt vera Kongur yfer Jsrael. Ef þu hlyder nu ollu þui sm̄ eg byd þier/ ⁊ geingr i mi̅-
num vegum/ ⁊ giorer þad sem mier er þægeligt/suo ad þu hallder min̄ Riettinde ⁊ Bodord/ so S
sem David min̄ Þienare giorde/Þa vil eg vera mz þier/og byggia þier eitt stadfast Hws/ sm̄
eg bygda David/Og eg vil giefa þier Jsrael/ ⁊ eg vil nidr þryckia Davidz Sæde þss vegna/
en̄ þo ecke eilijfliga.

Sisak 2. Para. 9.

Og Salomon leitade vid ad drepa Jeroboam/Þa tok Jeroboam sig vpp/ ⁊ flyde i Egipta-
land til Sisak Kongsins i Egiptalande/ ⁊ var i Egiptalande allt til Dauda Salomonis.

Salomō 40. Aar Kongur yfer allan̄ Jsrael 2. Para. 9.

En̄ huad sem meira er ad seigia vm Salomon/og allt huad hn̄ hefur giort/og hn̄s Spe-
ke/þad er skrifad i Kroniku Salomonis. Enn sa tijme sem Salomon rijkte i Jerusalem yfer
allan̄ Jsrael/þ voru fioratijge Aar. Og Salomon sofnade mz sijnum Fedrū/og var jardad-
ur i Borg sijns Fodurs Davidz/ Og hn̄s son Roboam tok Kongdom epter hn̄.

XII.

1

Roboam Salomons Son Kongur i Juda

OG Roboam for vpp til Sichem/þt allr Jsrael var komin̄ til Sichem/ad taka A
hn̄ til Kongs. Og sem Jeroboam son Nebat frietter þetta/ þa han̄ en̄ var i
Egiptalande/huert hn̄ hafde flued fyrer Salomon Kongi/þa kom han̄ aptur
af Egiptalande. Og þeir sendu i burt/ ⁊ lietu kalla hn̄. Og Jeroboam og
allur Jsraelis Søfnudur komu og toludu vid Roboam/ og þeir sogdu/Þinn
Fader lagde þūgt Anaudar Ok a oss/En̄ gior þu þa hordu Anaud͛ Þionu-
stu og þad þunga Ok nockurn mun liettara/ sem hn̄ lagde vppa oss/Þa vilium vier vera þier
vndergiefner. En̄ hann sagde til þeirra/Fared burt allt til þess ens þridia Dags/ og komed
suo aptur til mi̅n. Þa gieck Folked i burt

Og Roboam Kongur hiellt Raad vid þa Alldunga sem stodu fyrer hn̄s Fodur Salomone B
þa hn̄ lifde/ ⁊ sagde/ Huad legge þier mier til Raads/huert suar vier skulum giefa þessu Fol-

Roboam hefur ecke Raad Aulldunganna

ke? Þeir sogdu til hn̄s/Ef þu villt giora þessu Folke eina Þionustu/a þessu̅ Deige/ad ve-
ra þeim til vilia/ ⁊ hlyda þeim/þa munu þeir verda þier vndergiefner alla þijna daga. En̄
hn̄ yfergaf Alldungan̄a Raad/sem þeir gaafu honum/og hiellt eitt Raad mz þa vngu Men̄/
sem vpp hofdu alist mz honum/ ⁊ stodu fyrer hm̄.

Eccle. 47.

Og hn̄ sagde til þeirra/ Huad Raad legge þier mier/hueriu vier skulum suara þessu Folke/
sem sagde til mi̅n/Gior þad Anaudar Ok liettara sem þin̄ Fader lagde a oss? Og þeir vn-
gu Men̄ sem vpp voru vaxner mz hm̄ sogdu til hn̄s/Þu skallt suo suara Folkenu/sem talar til
þi̅n/og seiger/Þin̄ Fader giorde vort Ok ofþungt/gior þu oss þad nockru liettara/Min̄ min C
ste Fijngur skal vera þyckre en̄ mins Fodurs Lendar/Og nu/min̄ Fader lagde þungt Anaud-
ar Ok a ydur/En̄ eg skal a auka a hn̄s Alogur/Min̄ Fader lamde ydur mz Suipum/Eg vil
lemia ydr mz Hoggormum.

Roboam fylger Raadū sin̄a Leiksueina Syrach 47.

A þeim þridia Deige kom Jeroboam ⁊ allt Folked fyrer Roboam/suo sem Kongurin̄ haf-
de talad/ ⁊ sagt/Komed aptur til mi̅n a þeim þridia Deige. Og Kongurin̄ gaf Folkenu eitt
hart ⁊ þungt suar/ ⁊ forsmaade þad Raad sem Alldungarner gaafu honum. En̄ suarade hm̄
suo sem þeir vngu Menn Raadlogdu honum/ ⁊ sagde/ Min̄ Fader giorde ydar Anaudar Ok
þungt/En̄ eg vil giora þ en̄ þyngra yfer ydr/min̄ Fader barde ydr mz Suipū/ en̄ eg vil ber-
ia ydur mz Hoggormū. So hlydde Kongurin̄ ecke Folkenu/þui DROTTIN snere þui so/ D
at hn̄ villde stadfesta sitt Ord/þad hn̄ talade til Jeroboam sonar Nebat/fyrer Ahia af Silo.

Jsrael fellur fra Juda

En̄ sem allur Jsraels Søfnudur sa þad ad Kongurin̄ villde ecke heyra þeirra Beidne/þa
gaf Folked Kongenum Andsuar/ ⁊ sagde/ Huada hlut eigum vier vnder David/ eda Arfleifd
vnder Syne Jsai? Jsrael/far þu til þin̄a Heimila/En̄ sia þu til þijns Hwss David. Suo

Adoram

gieck Jsrael til sinna Heimila/ad Roboam hafde ecke Rijke vtan yfer Jsraels Sonum þeim
sem ad biuggu i Juda Borgum. Og þa Kongur Roboam sende Adoram sin̄ Rentumeista-
ra vt/

ra vt/ þa grytte allur Jsrael hñ i hel mz Steinum. Eñ Roboam Kongr stie skyndeliga a eiñ
Vagn/ z flude til Jerusalem. J suoddan maata fiell Jsrael fra Dauidz Hwse/ allt jñ til þssa Jsrael fiell
Dags. fra Juda

Eñ sem allur Jsrael heyrde nu/ ad Jeroboam var aptur kominn/ þa sendu þeir Meñ vt/
z lietu kalla hñ til alls Safnadarins/ z settu hñ til Kongs yfer allañ Jsrael. Og þar fylg- 1
de eingiñ Dauidz Hwse/ vtan alleina Kynþættur Juda. Jeroboam

Eñ sm̃ Roboam kom til Jerusalem/ þa safnade hñ saman øllu Hwse Juda/ z BenJamin Kongur yfer
F Kynkuijsl/ suo ad hñ hafde Hundrad z attatijger Þusunder vngra Strijds mana/ z ætlade at Jsrael þryswr
beriast vid Jsrael/ z viñ a Rijked aptur vnder Roboam Salomons son rykte xxij Aar

Eñ Gudz Ord kom til Semaia Gudz Mañs/ z sagde/ Tala þu til Roboam Salomons Spamadr
sonar/ Juda Kongs/ z til alls Hwssens Juda/ z BenJamin/ z til þss añars Folks/ z seig/ So Semaia
seiger DROTTJN/ Eige skulu þier fara vpp z beriast a mote ydrum Brædrum Jsraelis 2. Para. 11.
sonum/ Fare huer Madr heim aptur/ Þui þetta er skied af mier. Og þeir hlyddu DR-
OTTJNS Orde/ z sneru aptr/ z geingu i burt so sem DROTTEN hafde sagt.

Eñ Jeroboam bygde vpp Sichim a Fiallenu Ephraim/ z bio þar/ z hñ for þar fra/ z vpp Sichem
bygde Pnuel. Pnuel

Eñ Jeroboam hugsade i sijnu Hiarta/ Kongs Rijked mun falla aptr vnder Dauidz Hws.
Ef Folked skal fara vpp z færa Forn' i DROTTJNS Hwse til Jerusalem/ þa mũ Folk
sins Hiarta snua sier til þra Herra Roboam Juda Kongs/ eñ sla mig i hel/ z falla sijdã aptur
G vnder Roboam Kong Juda. Og Kõguriñ hiellt eitt Rad/ z giørde tuo Kalfa af Gulle/ z sag-
de til Lydsins/ Þad er ydur ofþungt ad fara vpp til Jerusalem/ Sia/ þad eru þijner Guder Jeroboams
Jsrael/ sem leiddu þig af Egiptalande. Og hñ sette þañ eina i BethEl/ eñ añañ sette hañ i Kalfar.
Dan/ Og þta vard til Syndar/ Þuiat Folked gieck fyrer þañ eina allt til Dan.

Hñ giørde z Hof a Hædunum/ z sette til Presta af þeim lægstu ættum sem voru a medal
Folksins/ huerier ad ecke voru af Leui sonum. Hñ sette z eitt Hatijdarhalld a þeim fimtan-
da Deige þss attunda Manadar/ j þa lijking sm̃ hallded var i Juda/ z færde Forner yfer Al-
tared. Suo giørde hñ z j Bethel/ ad Meñ offrudu Kalfum þeim sem hañ hafde giørt/ Og
hñ sette Presta i Bethel til þra Hæda sem hañ hafde giørt. Hañ færde Forner yfer þat All
tare (sem hñ hafde giort) i Bethel/ þañ fimtanda Dag i þeim attunda Manude/ huad hann
sialfur vpphugde af sijnu Hiarta/ z hañ sette Jsraels sonum Hatijdarhølld/ z offrade a Allta
red/ suo ad hñ brende Reykelse.

XIII.

A Og sia/ eirn Gudz Madur af Juda kom til Bethel/ epter Orde DROTT- Eirn Prophe-
JNS/ z Jeroboam stod hia Alltarenu z brende Reykelse. Og hñ hropade te spar i mote
i giegn Alltarenu/ fyre DROTTJNS Ord/ z sagde/ Alltare/ Alltare/ So Alltarenu i
seiger DROTTJN/ Sia/ Dauidz Hwse skal fædast eirn Sonur ad Nafne BethEl.
Josia/ hñ skal offra Hofprestum yfer þig/ huerier ad giøra Reykelse a þier/ z Josia
hñ skal brenna Mañabeinum a þier. Og a þeim sama Deige gaf hañ eitt 4. Reg. 23.
Teikn/ z sagde/ Þetta er Mark þar til/ ad DROTTJN talade þetta/ Sia/ Alltared skal
rifna/ z Askan nidursteypast sem a þui er.

B Sem Konguriñ heyrde Ord þessa Gudz Mañs/ sem kallade i mot Alltarenu i Bethel/ þa Hefnd Jero-
riette hñ vt sijna Hønd af Alltarenu/ z sagde/ Grijped hñ. Og hñs Hønd visnade su hñ vt- boam Kongs
riette ad honum/ suo hñ gat ecke viked heñe aptur ad sier. Og Alltared klofnade/ Askan steyp fyrer hñs Afs
tist z nidr af Alltarenu/ epter þui Teikne sem Gudz Madur hafde giefed/ epter Ordũ DRO guda dyrkan
TTJNS. Og Konguriñ suaradi/ z sagde til þssa Gudz mañs/ Akalla DROTTJNS
þijns Gudz Auglit/ z bid fyrer mier/ so ad mijn Hønd kome til mijn aptr. Þa bad Gudz madr i
Auglite DROTTJNS/ Og Kongsins Hønd kom til hñs aptur/ og vard suo sem ádr var
hun.

C Og Konguriñ talade vid þañ Gudz mann (z sagde) Kom heim til Bordz mz mier/ eg vil z
giefa þier Gæfur. Eñ Gudz Madur sagde til Kongsins/ Þo þu villder eñ giefa mier half-
part af þijnu Hwse/ þa viñ eg þad ecke til ad fara mz þier. Þui eg vil huerke eta Braud nie
drecka Vatn i þssum Stad/ Þui þ er mier so bodet fyrer Ord DROTTJNS/ z sagt/ Þu
skallt ei eta þr Braud nie drecka Vatn/ z eige helldr fara vm þañ veg s þu komst. Og hñ for

 vm añañ

vm añañ veg/z kom ecke aptur vm þañ veg sem hñ hafde fared til Bethel.
Og þar bio eirn gamall Spamadur i BethEl/hñs sonur kom til hñs/z greinde hm̄ alla
þa giorninga sm̄ Gudz Madz hafde framed þañ Dag i Bethel/z so þau Ord ō hñ hafde ta
lad vid Kongiñ. Og þra Fader sagde til þra/. Huern veg for hñ i burtu? Og hñs syner vijſ
sødu hm̄ veigiñ/ þañ sm̄ Gudz Madz hafde fared/sm̄ komiñ var fra Juda. Þa sagde Spa-
maduriñ til sıña Sona/ Sødlit miñ Asna. Sem þeir høfdu Asnañ sødlat/þa settist hñ þar
yfer/z reid epter Gudz mañe/og fañ hñ sitiande vnder eirne Eik/z sagde til hñs/ Ertu Gudz
madz sm̄ komiñ er fra Juda? Hñ sagde/Ja.
Hñ sagde til hñs/Kom heim mz mier/z et Braud i mıñu Nwse. Hñ suarade/ Eige ma D
eg snua aptur mz þier/eda fara mz þier/Eg vil ei helldz eta Braud nie drecka Vatn mz þier i
þssū Stad/Þui so er sagt til min fyrer DROTTINS Ord/Þu skallt hūke eta þar Braud
nie drecka Vatn/Þu skallt eige helldur fara aptur vm þañ sama veg ō þu forst þangad. Hñ
suarade honum/Eg er z suo eiñ Spamadur suo sem þu/ z eiñ Eingill talade vid mig fyrer
Drottens Ord/z sagde/Leid þu hñ aptz heim mz þier/so at hñ ete Braud z drecke Vatn. Eñ
hñ laug at honum/z leidde hñ heim aptur/suo at hñ æt Braud z drack Vatn i hañs Nwse.
Sm̄ þr sætu nu til Bordz/þa kom Gudz Ord til Spamañsins/huer hñ hafde aptz leidt/z
Af Gudz hñ kallade til þess Gudz manns/sem var komiñ af Juda/z sagde/So seig' DROTTIN/
Orde og Bode Søkū þss at þu varst Muñe DROTTINS ohlydugur/ z hiellst ecke þat Bodord ō DR- E
skal Madur ecke OTTIN þiñ Gud baud þier/Og þu snerer aptur/z æst Braud z drackst Vatn i þm stad
wıkia sem hñ sagde þier af/ Þu skallt þar huerke eta Braud nie drecka Vatn/Þar fyrer skal þinn
Lıkame ecke jardast i þiña Fedra Grøf
Eiñ Prophe- Eñ sm̄ hñ hafde eted z drucket/þa var sødladur Spamañsins Asne þess sem aptur hafde
te sem Gudz snued. Og þa hñ var fariñ/mætte eitt Leon honum a veigenum/z drap hñ. Og hañs Lı-
Röddu war kame la a Gøtunne/z Asneñ stod hia honum/Leoned stod z hia Likamanum. Og sem Meñ
ohlydugur vard geingu þar fram̄ hia/sau þr Lıkamañ liggianda a Gøtuñe/ og Leonet standāda hia Lıkam-
drepenn af anum. Og þeir komu/ z søgdu þat i Stadiñ/ þar sem sa gamle Spamadz bio.
Leone
Sem Spamaduriñ heyrde þetta sa hm̄ hafde aptur snued/þa sagde hñ/ Þad er sa Gudz F
madur/sem DROTTINS Munne var ohlydugur/Þui gaf Gud hñ Leonenu / at Leonet
sundur reif z drap hñ/epter þeim Ordum sem DROTTIN sagde honum. Og hñ sagde
til sinna Sona/Sødlit minn Asna. Og sem þeir høfdu sødlat hñ/stie hñ a Bak/ og reid i
burt/og fañ hñs Likama liggianda a veigenum/z Asnann z Leonet standande hia Lıkaman-
um. Og Leoned hafde ecke þar eted af Lıkamanum/ z ecke helldur sundz rifed Asnañ.
Þa tok Spamaduriñ þess Gudzmañs Lıkama vpp/og lagde hñ a Asnañ/z flutte hñ apt-
ur/og kom i þess gamla Spamañs Borg/ ad græta þar og jarda hañ. Og hañ lag
de Lıkamañ i sıına Grøf/z griet yfer honum/Aufi/ miñ Broder. Og sem þeir høfdu jard-
ad hñ/þa sagde hñ til sinna Sona/þa eg andast/þa skulu þier jarda mig i þessare Grøf/sm̄ G
þesse Gudz madz er lagdur/og legged mıñ Bein hia hñs Beinum. Þui þat mun skie sm̄ hñ
hefur sagt fyrer DROTTINS Ord/mote Alltarenu i BethEl/ z i mote øllū Hofū hæd
aña/sm̄ at eru i Samarie Borgum
Jeroboam snere sier ecke fra sıınum vondum vegum epter þetta/Helldz spillte hñ sier huad
af ødru/z giorde Hofpresta af þm minstahættarmøñum medal Folksins/ Og huer ō at hm̄
þocknadist/þess Hønd fyllte hñ/z sa vard Prestur a Hædunum. Og þetta vard Jeroboams
Nwse til Syndar/suo ad þat spilltist/z vard afmad af Jørdunne

XIIII

Abia Sonur A þeim tıma vard Abia sonur Jeroboam siukur. Og Jeroboam sagde til A
Jeroboam sıñar Kuinnu/Tak þig vpp/og breyt þıınum Bwninge/suo ad eingiñ merki
ad þu siert Jeroboams Kuiña/z far burt til Silo. Sia/þar er Ahia Spa-
madur/sem sagde mier fyrer/ad eg skyllde verda Kongur yfer þssu Folke. Og
tak tiu Braud og Køkur mz þier/z eina Krws mz Hunang/og gack til hñs/
þui hñ mun seigia þier/ huert Sueine þessum mun batna eda ei. Og Jero-
boams Kuinna giorde suo/bio sig til/z fram̄ kom i Silo/og gieck i Nws Ahia. Eñ Ahia ku
ñe ecke ad sia/þui hañs Augu voru sionlıtel af Elle.

 Enn

B Enn DROTTIN sagde til Ahia/Sia/Jeroboams Hwsfru kiemur/og vill frietta þig
epter vm sinn Son/þui hũ er siukur. Þar fyrer seig þu heñe suo ꝛ suo. Eñ sem hun kom
nu jnn/liet hun sem være hun øñur Kuiña. Og er Ahia heyrde til hennar Fooka/ þa hun
gieck jñ vm Dyrnar/þa sagde hñ/ Kom hier jñ þu Jeroboams Kuinna/ Þui villt þu dyliast Ahia spar j
so sē okuñug? Eg hef hart Erinde at bera þier. mote Jeroboam
Far þu aptur/ꝛ seig þu til Jeroboam/Suo seiger DROTTIN Gud Israels/ Eg hefe
vpphafet þig af Folkenu/ꝛ setta eg þig Hofdingia yfer mitt Folk Israel. Og eg sleit Kongs
Rijket fra Dauidz Hwse/og gaf þier þat. Eñ þu hefur ecke vered suo sem miñ Þienare Da
uid/huer at hiellt mijn Bod og gieck epter mier af øllu Hiarta/giørande huad mier var þæge
C ligt. Enn þu hefur giørt jlla fram̃ yfer alla þa sē vered hafa fyrer þier. Þu forst ꝛ giør
der þier añarliga Gude/ꝛ steyptar Mynder/at reita mig þar mz til Reide/ꝛ kastader mier so
a bak þier aptur.
Sia/þar fyrer vil eg leida Olucku yfer Jeroboams Hws/og vpprœta af Jeroboam jafn-
vel þañ sem þissar i Veggiñ/þañ jñelukta og yfergiefna i Israel. Og eg vil burt sopa epter Hefndar straff Jeroboam
komendum Jeroboams Hwss/ suo sem þa Madur i burtu sopar Oklœrinde/ þar til þeir eru
aller foreydder. Huer sem deyr i Stadnum af Jeroboam sueitungũ/þañ skulu Hundar vpp
eta/Enn huer sem deyr vt a Akre/þañ skulu Fuglar Himins slijta/þui DROTTIN hef-
ur talad þetta. So tak þig vpp/og gack heim. Og þa þu stijgur þijnũ Fæte jñan Borgar/
D þa mun Sueirneñ deyia. Og allur Israel skal grœta hñ. Þuiad þesse Sueirn af Jerobo-
am komeñ/skal alleinasta grøpt ødlast/søkum þess at þar hefur nockurt gott fundest mz hm̃/
fyrer DROTTNI Israels Gude / i Jeroboams Hwse.
DROTTIN Gud mun vpp vekia sier eiñ Kong yfer Israel/hñ skal afma Jeroboams
Hws a þeim Deige. Og huad er nu giørt? Og DROTTIN skal slá Israel/lijka sē Hefnd Skwr
Reyr hrærest i Vatne/og hñ skal vpprœta Israel af þessu goda Lande/ s hñ gaf þeirra Fed- godadyrkanar
rum/og hñ mun burt dreifa þeim yfer vm Vatned/ Søkum þess/at þeir giørdu sier Lunda/ ꝛ
styggdu DROTTIN þar mz. Og hñ skal yfergiefa Israel fyr' Jeroboams Synda sa-
ker/sē syndgadist/ꝛ kom Israel til ad syndgast.
E Og Jeroboams Hwsfru stod vpp/gieck burt/og kom til Thirza. Enn sem hun stie yfer
Þrøskollden Hwsdyranna/ þa andadist Sueirneñ. Og þeir jørdudu hañ/og allur Israel
griet hñ/epter DROTTINS Ordum/ sē hñ hafde mællt fyrer siñ Þienara Ahia Spa- Jeroboam
mann. Huad meira er at seigia vm Jeroboam/huernen hñ bardist/og rijkte/Sia/þat er skri xxij. Aar Kongr
fad i Israels Konga Chroniku. Enn sa tijme sem Jeroboam rijkte/var tuo og tuttugu yfer Israel
Aar/og hñ sofnade mz sinum Fedrum/ og hñs Son Nadab vard Kongur i hañs stad. Nadab
Roboam Son Salomons var Kongur i Juda. Roboam var fioratijge Aara gamall þa
hñ vard Kongur/og rijkte seytian Aar i Jerusalem borg/hueria ed DROTTIN vtualde Roboam 17.
af øllum Israels ættum/ad hñ villde þar setia sitt Nafn. Hñs Moder hiet Naema ein A- Aar Kongur i
F moniesk Kuinna. Og Juda giørde þat sem DROTTNI jlla lijkade/ og þeir vpp vøktu Juda
hñ meir til vandlætis enn aller þeirra Forfedur høfdu giørt/mz þeim Syndum sem þeir giør Synder
du. Þui þeir vppbygdu sier Hæder/ Stolpa og Lunda/ a øllum Hæfum Hædum/ og vnder Juda
øllum blomgudum Triam. Þar voru og Saurlifnadarmenn i Landenu / og þeir frømdu
allra Heidingia Suiuirdingar/ hueria ad DROTTIN hafde vt rymt fyrer Israels So-
num.
Enn a þui fim̃ta Aare Roboam Kongs/þa for Sisak Egiptalands Kongur vpp til Je-
rusalem/og tok Fiarsioduna wr DROTTINS Hwse/ꝛ vr Kongsins huse/og allt þat sem Sisak Egip-
hñ mætte Hond a koma/og hañ tok alla þa Gullskiolldu sem Salomon hafde lated giøra. ta Kongur
Enn Kong Roboam liet giøra aptur Eirskiolldu / og fieck þa i hendur þeim ædstu Skialld-
G sueinum/sem geymdu Dyrnar a Kongsins hwse. Og suo opt sem Kongurinn gieck i DROT
TINS Hws/þa bæru fylgdarmeñ Kōgs þssa Skiolldu/ꝛ bæru þa sijdañ aptr i Skialld-
sueinanna Herberge.
Huad sem meir er ad seigia vm Roboam/og þat hñ giørde/Sia/þat er skrifat i Juda Kō
ga Chronicu Bok. Og ætijd var þar Strijd millũ Roboam ꝛ Jeroboam a medan þr lifdu. 2. Para. 12.
Og Roboam sofnade mz sijnum Fedrum/ ꝛ var jardadr i Dauids Borg hia sijnum Fedrum. Roboam
Hñs Moder hiet Naema af ætt þeirra Amonitarum. Og Abiam hñs Son tok Kongdom ep andast
ter hñ.

XV.

2 Abiam rijkte iij. Aar yfer Juda
Þui ættianda Aare Jeroboam Kongs sonar Nebath/ vard Abiam Kongr i A
Juda. Og hn̄ rijkte þriu Aar i Jerusalem. Hn̄s Mod[r] hiet Maecha/ do-
tter Abisalom. Og hn̄ gieck i øllum sijns Fødurs Syndum/ sem han̄ hafde
giørt fyrer honū/ Og hn̄s Hiarta var ecke fullkøligt fyrer DROTTNI
hn̄s Gude/ suo sem Dauidz hn̄s Fødurs Hiarta. En̄ DROTTIN hn̄s
Gud gaf honum Lios i Jerusalem/ vegna Dauids/ ad hn̄ vppuekte hn̄s son
epter hn̄/ z hiellde hm̄ j Jerusalem. Søkum þess at Dauid giørde þat sm̄ DROTTNE
vel þocknadist/ og veik ecke fra øllu þui sem hn̄ baud honum/ alla hn̄s Lijfdaga/ Frateknum
Mꝏlū Vria Hethei. Og þar var Ofridr a millū Roboam z Jeroboam/ alla þra Lijfdaga.
Abiam Andast
Enn þat fleira sem seigia ma vm Abiam/ og allt þat sem han̄ giorde/ Sia/ þat er skrifat i
Juda Konga Chronicu. Og þar var Ofridr i millū Abiam z Jeroboam. Og Abiam sof-
3
nade mz sijnum Forfedrum/ og þeir grofu hn̄ i Dauidz Borg. Enn Asa hn̄s son vard Kon-
Asa 41. Aar Kongur i Juda 4. Para. 14.
gur j hn̄s stad.
Þa Jeroboam hafde verit Kongur yfer Jsrael i tuttugu Aar/ þa tok Asa Rijke z[:] Kongdō B
yfer Juda. Og hn̄ rijkte eitt Aar og fiorutijge i Jerusalem. Han̄s Moder hiet Maecha
Dotter Abisalom. Og Asa giørde þat sem DROTTNI vel lijkade/ suo sem han̄s Fader
Dauid. Og hn̄ burt rymde Hørunarmen̄ vr Landenu/ z slo nidr øll Skwrgod i Landenu/ sm̄
a
hn̄s Fedr høfou giørt. Auk þssa af sette hn̄ sijna modr Maecha af þui Embætte [a] Miplezeth
(Miplezeth) Huad þyccr Ap-gud þetta Miplezeth wered hefur wita Menn ecke/ Sumer meina þad hafe vered Skwrgod priapus
þ hn̄ giørt hafde i Lūdenū/ Og Asa vpprætte hen̄ar Miplezeth/ z vppbrende hn̄ hia Læknū
Kedron. En̄ Þr toku ei Hædern[r] i burt. Þo var Asa Hiarta rietteligt fyre Gude vm alla hn̄s
Daga. Og þat Gull og Silfur/ og Kier/ sem hn̄s Fader hafde helgat/ og huad sem helgat
var til DROTTINS Hwss/ þat førde hn̄ jnn þangat. Og þar var Ofridur i millum
Asa/ z Baesa Jsraels Kongs/ alla þeirra Daga.
Enn Baesa Jsraels Kongur for vpp til Juda/ og reiste þar Borg sem hiet Rama/ suo at C
einginn skyllde komast huerke vt nie jn̄ af Mønnum Asa Juda Kongs. Þa tok Asa allt þad
Benhadad Kongur i Syria
Gull og Silfur sem epter var ordet af Fiarsiodum i Hwse DROTTINS/ og af Fiarsio-
dū i Kongsins Hwse/ z feck sijnū Suemū þat i Hendur/ z sende þa til Benhadad sonar Tha
brimon sonar Hesion Kongsins i Syria/ sm̄ bio i Damasco/ z liet seigia hm̄/ Þar er ein̄ Satt-
male millum mijn og þijn/ a millum mijns Fødurs og þijns Fødurs. Og þui sende eg þier
þessar Giafer / Gull/ og Silfur/ ad þu bregder vpp þeim Sattmala/ sem þu hefur mz Jsra
els Kong Baesa/ so hn̄ burt drage fra mier.
Benhadad tok Ordsendingum Asa Kongs/ og sende sijna Høfudz men̄ i mot Jsraels Bor-
ger/ og slo Jion og Dan/ og Abel/ Beth Maecha/ allt Cineroth/ allt Nepthalim Land. En̄
sem Baesa þad heyrde/ þa liet hn̄ af ad byggia Rama/ og for aptur til Tirza. Sijdan sende D
Kong Asa Bodskap vm allt Land Juda/ z sagde/ Þar skal einginn hafa Afsøkun. Og þr
toku Steinana og Trien i burt fra Rama/ sem Baesa hafde bygt mz/ Og Kong Asa bygde
þar mz Geba BenJamin z Mizpa. Huad meir er ad seigia af Asa/ og vm alla hn̄s Magt/
og allt huad hn̄ giørde/ og þeir Stader s̄ hn̄ bygde/ Sia/ þad er skrifad i Juda Konga Chro
Asa andast
nicu. Vtan þat at hn̄ vard siukur i sijnum Footum i sinne Elle. Og Asa sofnade burt mz
sijnum Forfedrū/ z var jardadr mz þm i sijns Fødurs Dauidz stad/ z hn̄s sonr Josaphat tok
z
Kongdom epter hn̄.
Nadab tuo Aar Kongur i Jsrael
Og Nadab son Jeroboam vard Kongur yfer Jsrael/ a þui ødru Aare Asa Juda Kongs/
Og hn̄ rijkte yfer Jsrael i tuo Aar. Og hn̄ giørde þ s̄ DROTTNI jlla lijkade/ z for allā
ferel sijns Fødurs/ z i hn̄s Syndum/ mz huerin̄ at hn̄ kom Jsrael til ad Syndgast. E
Enn Baesa Sonur Ahia af Jsaschars Hwse sat a Suikrædum vid hn̄/ og slo hn̄ i Gibe
ton/ sem ad heyrde til þeim Philisteis/ þuiad Nadab z allur Jsrael sat þa vm Gibeton. So
slo Baesa hn̄ i Hel/ a þui þridia Aare epter þat at Asa vard Kongur i Juda/ og vard so Kō-
gr i hn̄s stad. En̄ sem hn̄ var orden̄ Kongr/ þa slo hn̄ giøruallt Jeroboams Hws i Hel/ z liet
Jeroboams Hws wär eydt af Baesa. Supra 14.
eckert Mannsbarn epterlifa af ætt Jeroboam/ þar til hn̄ hafde eydelagt hn̄/ epter DROT-
TINS Orde/ s̄ hn̄ hafde talad fyr[r] Ahia sin̄ þienara af Silo/ Søkū Jeroboās Synda þra
sm̄ han̄ giørde/ og mz huerium hn̄ kom Jsrael til at syndgast/ fyrer þa Tilreitne/ med huerre
hn̄ styggde DROTTIN Jsraels Gud.
En̄ huad meira er at seigia vm Nadab/ og allt þad sem hn̄ giørde/ Sia/ þ er skrifat i Js- F

raels Konga Chronicu. Og þar var Ofridr millum Asa/ z Baesa Israelis Kongs/ a ollum þeirra Dogum.

A þui þridia Aare Asa Juda Kongs/ vard Baesa son Ahia Kongur yfer allañ Israel i Thirza/ fiogur z tuttugu Aar. Og hñ giorde þ sm DROTTNI jlla lijkade/ gieck i Jeroboams vegum og i hñs Syndum/ mz hueriu at hañ kom Israel til at syndgast. Baesa 24. Aar Kongur i Israel

Og Ord DRottens kom til Jehu sonar Nanani mote Baisa/ z sagde/ Sokñ þss/ at eg hef vpphafed þig af Dufte og leire/ og setta þig Hofdingia yfer mitt Folk Israel/ Og þu gieckst a Jeroboams Vegum/ z komst mijnu Folke Israel til at syndgast/ at þu styggder mig mz þra Jehu spaar i mot Baesa

G Syndum/ Sia/ þa vil eg burt taka epterkomendur Baesa z hñs huss epter komendur/ z eg vil setia þitt hws lijka sem Nws Jeroboam sonar Nebat/ Huer sem deyr af Baesa i Stadnum/ þañ skulu hundar vpp eta/ enn huer sem deyr/ af hñs/ vt a Morkinne/ þann skulu Nimensins fuglar vpp eta.

Huad sem meir er at seigia vm Baesa/ og huad hñ giorde/ z hñs Magt/ Sia/ þad er skrifad i Israels Konga Chronicu. Og Baesa sofnade med sijnum Fedrum/ og var jard adur i Tirza. Og hñs son Ella vard Kongur i hñs Stad. Og DROTTINS Ord kom til Jehu Spamãs sonar Nanani/ mote Baesa z mote hñs Nwse/ z a mote ollu þui vondu sem hñ giorde fyrer DROTTNI/ at hñ stygde hñ fyrer sijn Handa verk/ at hñ skyllde verda sem Jeroboams Nws/ z þar fyrer at hñ slo þeñañ i Hel. Jehu Spamadur

XVI.

A Þui siotta og tuttugasta aare Asa Juda Kongs/ vard Ella sonur Baesa Kongur yfer Israel i Thirza/ tuo aar. Og hñs Þienare Simri Hofudzmadur yfer Helminge af hñs Vognum/ giorde vppreist i mote honum. Og hñ var i Thirza/ drack z vard druckeñ i Nwse Arza/ sm var Fouite i Thirza. Og Simri kom þar jñ/ z slo hñ i hel/ a þui siouda z tuttugasta aare Asa Kongs Juda/ og vard Kongur i hñs stad. Ella tuo aar Kongur yfer Israel

Enn sem hñ var Kongur ordinn/ og sat i sijnu Nasæte/ þa slo hañ allt Baesa Nws/ og liet B eckert Mannsbarn epter lifa/ þar mz drap hñ hñs Frændur og Vine. Suo eydelagde Simri Baesa hus allt samã/ eptr Orde DROTTINS/ s hñ talad hafde yfer Baesa/ fyr Jehu Spamann/ Fyrer saker allra Synda Baesa og hñs sonar Ella/ sem þeir fromdu/ z komu Israel til at syndgast/ til at modga og styggia DROTTIN Israels Gud/ mz þeirra Afguda dyrkã. Eñ huad meira er at seigia vm Ella/ z allt þ hñ giorde/ Sia/ þat er skrifat i Israels Konga Chronicu. Simri afmar hws Baesa

A þui siounda og tuttugasta aare Asa Kongs/ vard Simri Kongur i Thirza i sio Daga. 4

E Þui Israels Folk sat þa vm Borg Philisteis Gibethon. Enn sem Folked i Herbwdũ heyrde þad/ at Simri hafde giort Vppreist i mote Kongenum/ og sleiget hñ i hel/ Þa giorde allr Israel a þeim sama Deige Amri Striids hofudzmann til Kongs yfer allan Israel/ i sijnum Herbwdum. Og Amri for vpp/ og allur Israel med honum/ fra Gibbethon/ og settist vm Thirza. Enn sem Simri sa þat at þeir mundu vinna Stadiñ/ þa gieck hñ i Kongs hollena/ og vppbrende sig sialfañ mz Kongsins Nwse/ og suo do hañ fyrer sijnar Synder/ sm hañ hafde giort/ at hañ giorde þat sem DROTTNI jlla lijkade/ og gieck a Jeroboams vegũ/ Simri Kongr i sio Daga Hrædeligr Daude Simri

D og i hñs Syndum sem hañ giorde/ og kom Israel til at syndgast. Enn huad meira er at seigia vm Simri/ og huernen hñ giorde eina Vppreist/ Sia/ þat er skrifat i Israels Konga Chronicu.

A þm tijma skipte Israel sier i tueñ Flocka/ Helmingur Folksins epterfylgde Thibni syne Ginath/ og gaafu honum Kongs nafn/ Enn sa annar helmingur hiellt med Amri. Enn þ Folk s fylgde Amri vard afla meira eñ þ Folk s fylgde Thibbni syne Ginath/ z Thibbni fiell/ eñ Amri vard Kongur.

A þui ellefta og tuttugasta aare Asa Juda Konge/ vard Amri Kongur yfer Israel i Tolf

E aar/ og rijkte i Thirza sex aar. Hñ keypte þat Biarg Samaria af Semer/ fyrer tuo Sinten- 5
er Silfurs/ og reiste þar bygd/ z kallade þa Borg sem hñ reiste Samaria/ epter Semers nafne/ s var Herra yfer þui Fialle. Amri giorde þ sm DROTTNI jlla lijkade/ og var verre enn aller þeir sem voru fyrer honum/ z gieck i ollum Jeroboams Vegum sonar Nebath/ og i hañs Amri var Kongur yfer Israel xij. Aar

Samaria reist af Amri

hu̅s Syndum/ mz huerium at han̄ kom Jsrael til at syndgast/ ad þr styggdu DROTTIN
Gud Jsraels mz þeirra Afgudadyrkan

Amri andast

En̄ huad meira er at seigia vm Amri/og allt þat hn̄ giørde/ z hn̄s Magt sm̄ han̄ framde/
Sia/þat er skrifat i Jsraels Konga Chronicu. Og Amri sofnade mz sijnum Fedrum/og
var jardadr i Samaria/Og hn̄s son Achab vard Kongr i hn̄s stad. F

6

Achab 22. ar Kongur yfer Jsrael

A þui attunda z þrijtuganda are Asa Juda Kongs/tok Achab son Amri Kongdom yfer
Jsrael/og rijkte yfer Jsrael i Samaria tuo z Tuttugu ar / Og giorde þat DROTTNI
jlla lijkade/ fram̄ yfer alla þa s verid høfdu fyrer hn̄. Hn̄ liet sier eige nægia/at han̄ gieck i
Syndum Jeroboam sonar Nabat/Þar til tok hn̄ Jesabel Dotter EthBaals Kongs af Si-

Jezabel Achabs Hwsfru

don sier til Eigenkuinnu. Og hn̄ for at þiona Baal/ z tilbad han̄/ z reiste Baal eitt Allta-
re i Baals Hwse/ huert hn̄ bygde honū i Samaria/ z plantade eirn Lund/ So at Achab giør G
de framar meir at reita z styggia DROTTIN Jsraels Gud/ en̄ aller adrer Jsraels Kon-
gar/þr sm̄ verid høfdu fyrer hn̄

Niel bygde vpp Jericho Josue. 6.

A þessum sama tijma bygde Niel af BethEl Jericho/Og þat kostade hn̄s hinn fyrsta son
Abiram/ þa han̄ lagde Grundvøllen̄/Og hn̄s yngsta son Segub/þa han̄ sette Portin/Epter
DROTTINS Orde s hn̄ hafde talat/ fyrer Josua son Nun.

XVII.

Historian vt af Helia Spamanne

O Elias Thesbiter eirn af Borgarmønnum Gileads sagde til Achab/ Suo A
sannarliga sem DROTTIN Jsraels Gud lifer/fyrer huerium eg stend/
Þa skal þar huerke koma Døgg nie Regn i þsse Aar/nema eg seige þ

Nallære a' Dögum Helie Syrach. 48. 3. Reg. 18. 4. Reg. 3. Jacob. 5.

Og Gudz ~~Rødd~~ kom yfer hn̄ z sagde/ Far burt hiedan/og snu þier i mot Ord
Austre/og fel þig hia þm Læk Crith sem renur i mote Jordan. Og þu skallt
drecka af Læknum/En̄ eg hefe bodit Hrøfnunum/at þeir skulu færa þier At-
uinnu. Og hn̄ gieck af stad/ z giørde epter Orde DRottens/ z for þagat/ z sette sig hia Læk-
num Crith/sem fellur at Jordan. Og Hrafnarner færdu honum Braud z Kiot/ bæde kuelld
z Morgna/ Og hn̄ drack af Læknum.

Og þat skiede so nockrū døgū þar epter/at Lækurinn þornade vpp/þuiat eckert Regn kom B
a Jørdena. Þa kom DRottens Ord til hn̄s/ z sagde/Statt vpp/ z gack til Zarepta sm̄ lig-
gur hia Zidon/ z vert þar/Þui eg hefe bodet þar eirne Eckiu/at hn̄ skal fæda þig

Eckian i Zarepta Luc. 4

Og hn̄ stod vpp/og gieck til Zarepta. Og sem han̄ kom at Stadar portenu/Sia/þa var
þar ein Eckia/ z var at safna sier Bren̄evid. Og hn̄ kallade til hen̄ar/ z sagde/Sæk þu mier
lijted Vatn i Kere/so eg meige drecka. En̄ sem hun for at sækia Vatned/kallade hn̄/ z sagde/
Fær mier og eirn Mun̄bita Braudz. Enn hun suarade/Suo sannarliga sem DROTT-
JN þinn Gud lifer/þa hefe eg ecke bakat Braud vtan Miol suo mikit sem hafa ma i hnefa
sier i einu Steikeri/ z lited Vidsmiør j Krws/ Og sia/eg hefe saman tijnt eitt skiesle eda tuø/ z
fer eg nu jnn/at bwa þetta til Matar fyrer mig og minn Son/suo vid meigum eta/og deyia
sijdan.

Elias sagde til hen̄ar/Ottast ecke/helldur far þu og giør þat sem þu sagder/ enn allt at C
einu/baka þu mier þo fyrst lijted þar af/og fær mier þad hingat/ Epter þat skallt þu giø-
ra þier og þijnum Syne. Þuiat suo seiger DROTTIN Jsraels Gud/Mioled i Stein
kierenu skal ecke þriota/ z Vidsmiør i Krws skal z ei þuerra/allt til þss Dags at DROT-
TEN skal læta rigna a Jørdena. Nun gieck i burt/ z giørde suo sm̄ Elias baud/ Og hn̄
at z hun z hen̄ar Hyske vm̄ nockra tijma. Miølet i Steinkierenu þraut ecke/ z Vidsmiøred i
Krwsinne þuerrade ecke/eptet Ordum DROTTINS/ sem hn̄ talade fyrer Eliam.

Elias giører eirn Kuinnu Son lifanda

Þat bar til epter þetta/at Sonur þessarar Konu syktist / þar Elias var til Herbergis/og
hn̄s Siukdomur vard suo miøg strangur/at Anden gieck vpp af honum. Og hun sagde til
Eliam/Huad hefe eg mz þig þu Gudz Madr? þu ert komin̄ til mijn/at mina misgiørda ver
de minst/suo at minn sonur dæe. Hn̄ sagde til hennar/Fær mier hingat þinn Son. Og han̄
tok Suenen̄ af hennar Skaute/gieck vpp a þan̄ Sal sem hn̄ var/ z lagde hn̄ i sijna Sæng/ D

4. Reg. 4 Syrach. 48

akallade DROTTIN og sagde/DROTTIN minn Gud/Hefur þu og suo hryggt þessa
Eckiu/huerrar Gestur eg er/at þu i hel slær hen̄ar Son?

Og hn̄ breidde sig þriar reisur ofan yfer Suenen̄/og kallade til DROTTINS/ z sag
de/DRO-

de/DROTTJN minn Gud/Lát þessa Sueins Ønd koma til hn̄s aptur. Og DROT
TJN bænheyrde Eliam/so at Barnsins Ønd kom aptur til þess/og þad vard lifande. Og
Elias tok Sueiniñ/ og bar hñ ofan af Salnum/i Hwsed/og fieck hñ sinne Modur/ꝛ sagde/
Sia þar/þiñ son lifer. Og Kuiñañ sagde til Eliam/Nu veit eg vyst/ at þu ert eirn Guds
Madr/ꝛ Ord DROTTJNS er Sañleikr i þynum Muñe

XVIII

A D*Ø*G longum tyma þar epter/ þa kom Ord DROTTJNS til Eliam/a Hallære a
þui þridia are/og sagde/ Far þu og syn þig Achab/ suo eg læte rigna yfer døgum Elie
Jørdena. Og Elias for af stad/at hañ liete Achab sia sig / Og þar var
miket Hallære i Samaria.
Og Achab kallade Abdia siñ Hofgardzmeistara til syn/Enn Abdias ott
adist harla miøg DROTTEN/ Þuiat þañ tyma sm̄ Jesabel drap Gudz Abdia Hofmeistare Achab
Spamenn/þa tok Abdias hundrat Spamenn/og geymde þa i Hellum/hier fimtyge/ og þar
fimtyge/og gaf þeim Braud ꝛ Vatn/So sagde nu Achab til Abdias/ Reistu i giegnum Lã-
det til allra reñande Lækia og Vppsprettna/og vit ef vier mættum fiña Hey/Hestum ꝛ Mwlũ
suo at Kuikfienadurinn deyie eige allur. Og þeir skiptu med sier Landenu til yferferdar/ A-
chab for alleina eirn Veg/ og Abdias þañ annañ veigeñ.
B Enn sm̄ Abidas var nu a Veg kominn/Sia/þa mætte Elias honum/Og sem hañ þeckte
hñ/þa fiell hñ fram̃ a syna Asionu/ꝛ sagde/Ert þu ecke minn Herra Elias? Hñ sagde/Ja/ Elias mæter Abdia
Far og seig þynũ Herra/Sia/Elias er hier. Hñ suarade/Huad hef eg þiñ Þienare misgiørt
at þu villt giefa mig i Hendur Achab/suo hñ skule sla mig i hel? Suo sannliga sm̄ DRO-
TTJN þinn Gud lifer/þa er þar eckert Folk eda Konungs Ryke/til huers at minn Herra
hefur eige sendt Bod/at leita epter þier. Og þa þeir søgdu/Hñ er ecke hier/þa tok hñ eirn
Eid af þui Kongs Ryke ꝛ Folke/at þeir hefdu huerge fundet þig
Enn nu seiger þu/Far burt til þyns Herra/Sia/Elias er hier. Og þa eg fer nu i burtu
fra þier/þa ma skie/ at Gudz Ande flytie þig i burtu/i þañ stad sem eg veit ecke/Eñ ef eg set
ge Achab til þyn/enn hñ fynde þig þa ecke epter a/þa mun hñ sla mig i Hel. Eñ þinn Þie
C nare hefur ottast DROTTJN fra synũ Barndome. Er þ ecke heyrũ kuñigt orded minũ
Herra/huad eg giørde/þa Jesabel drap DRottens Spameñ? at eg falda hũdrat Spameñ/
i einum stad fimtyge/og i ødrum stad fimtyge/i Jard holum/ og eg Fædda þa mz Braude og
Vatne/og þu seiger nu/Far þu og seig þynum Herra/Helias er hier/so at hñ slae mig i hel.
Elias sagde/Suo sannliga sem DROTTJN Zebaoth lifer/fyrer huers Auglite eg stend/
i dag vil eg syna mig Achab.
Sydan for Abdias burt i motz vid Achab/og vnderuñsade honum þetta. Og Achab geck
i mote Elia/ Og þa Achab sa Eliam/ mællte Achab til hñs/Ert þu sa sem at sturlar Jsra Elias straffar Achab
el? Hñ suarade/Eige sturla eg Jsrael/helldr þu ꝛ þyns Fodurs Hws/mz þui at þier forlie-
tud DROTTJNS Bodord/og ganged epter Baal. Nu vel/Send þu nu vt og lát sam
ansafna øllum Jsrael til myn/og þeim fiorum Hundrudum og fimtyge Baals Prophetum/ 450. Baals Spameñ
D vppa Fialled Charmel/og þeim fiorum Hundrudum Lundanna Spamønnum/s̄ eta af Je-
sabels Borde. Suo sende Achab vt til allra Jsraels sona/og kallade saman Spamennena
vppa Fiallet Charmel.
Þa gieck Elias fram̃ fyrer allt Folket/ og sagde/Huersu leinge vilie þier halltra a bædar
sydur? Sie DROTTJN Gud/þa epter fylget honum/Enn sie Baal þat/þa gangit ep
ter honum. Enn Folked suarade honum onguu/ Þa sagde Elias til Folksins/ Eg er nu all
eina ordinn eirn epter af Spamønnum DROTTENS/Enn Baals Spamenn eru fiø-
gur Hundrut og fimtyge Manna. Faet oss nu tuo Vxa/og læted þa velia af ødrum huorn
þeir vilia/ og heggue þeir hañ i Stycke/ og leggie hañ vppa Vidinn/ og læte onguañ Elld
þar vnder/Eg vil taka annann Vxañ/ꝛ leggia hñ a Vidinn/og eige helldur leggia þar Elld
E vnder. Sydan skulu þier kalla a ydars Gudz Nafn / og eg vil kalla a Nafn DROTT-
ENS. Og huer sa Gud/ sem nu Bænheyrer fyrer Elldinn/Sa skal vera Gud. Og alle
Folket suarade og sagde/Þat er riett.
Og Elias sagde til Baals Spamanna/ Vtueliet ydur nu annañ Vxann/ og buid fyrre

til Forn

til fornfæringar/Þui þier erut fleire/ꝛ kallet a ydars Gudz Nafn/ꝛ legged onguañ Elld þar
vnder. Og þeir toku þañ Vxa sem hn̄ fieck þeim/ꝛ biuggu hn̄ til/ꝛ kolludu a Baals nafn
fra Morne og jn̄ til Middags/og sogdu/Baal Bænheyr oss. Enn þar kom eingen Rodd ꝛ
eckert suar i mote/Og þeir holltrodu vm krijng Alltared/þad þeir hofdu giort. Eñ sem kom-
Sidꝛ Baals inn var Middagur/þa spottade Elias þa/ og sagde/Kallit hatt/þui hn̄ er eirn Gud/Hn̄ he-
Spamanna fur nockut at huxa/eda giora/eda ma vera hn̄ sie farinn nockur/eda hn̄ sofe/suo at hn̄ vakne.
Og þr kolludu hatt/ꝛ særdu sig mz Knijfum og handsoxū/sem sidꝛ þeirra var til/ so at Blod E
rann vm þa. Enn sem Middagurinn var nu lidenn/þa spadu þeir/þar til at Fornfæring-
ar tijme var kominn/enn Baal gaf ongua Raust/og eckert Suar/ og eige ansade hañ þra
Bænum.
Þa sagde Elias til alls Folksins/Kome allt Folket hingat til mijn. Og ē allt Folket kom
til hn̄s/þa bætte hn̄ vpp þat DROTTINS Alltare sem nidur var brotid/ꝛ tok tolf Stei-
Gen. 32. na/eptˀ ættartolu sona Jacobs(til huers at DROTTINS Ord skiede/ꝛ sagde/Þu skallt
kallast Jsrael). Og hn̄ bygde eitt Alltare i Nafne DROTTINS/ af þeim Steinum/
Og hn̄ giorde eina Vatnræs i krijngum Alltared/so vijda ē er tueggia Kornmæla rwm. Og
hn̄ hlod Vidnum i Bulung/ og sundrade Vxann i stycke/og lagde hn̄ ofan a Vidinn/ꝛ sag
de/Sæket fiogur Kier mz Vatn/og auset yfer Brēnefornena og yfer Videnn. Og hn̄ sag-
de/Giøret þat annann tijma. Og þeir giordu suo i annat sinn. Og hn̄ sagde/Giørit þat F
enn j þridia siñe. Og þeir giordu þat i þridia sinn/so at Vatned rann i krijngum Alltar-
id/og Grøfen vard Full af Vatne.
Og þegar sa tijme var komiñ/at offra skyllde Matoffre/þa gieck Elias Spamadꝛ fram/
ꝛ sagde/DROTTIN Abrahams Jsaacs og Jsraels Gud/Lat þat i Dag kunnigt verda
Bæn Elie at þu ert alleina Gud i Jsrael/og eg þinn Þienare/hafe allt þetta giort epter þijnu Orde.
Bænheyr mig DROTTEN/ Bænheyr mig/Suo at þetta Folk meige vita/at þu DRO-
TEN ert Gud/og at þu hier epter vmsnuer þeirra Hiortum. Þa fiell Elldur DROTT
ENS nidur/og vppbrende Brenneoffret/Vidinn/Steinana/ꝛ Jordena/ꝛ so Vatnet i Dij-
kenu. Enn sem allt Folket sa þetta/fiell þat fram a sijnar Asionur/ꝛ sagde/DROTT-
EN er Gud/DROTTEN er Gud.
Elias drep- Þa sagde Elias til þeirra/Handtaked Baals Spamenn/so at einginn af þeim komist vn
ur Baals dan. Og þeir hondludu þa. Og Elias færde þa ofan til Lækiarens Kison/ og drap þa G
Spamenn þar.
Og Elias sagde til Achab/Far þu vpp/et ꝛ dreck/þui nu þytꝛ fyre myklu Regne. Eñ sm̄
Achab for vpp/at eta og drecka/þa gieck Elias vppa Charmel þar sem þat var hæst/og lag
dist a grwfu til Jardar/og sette sitt Høfud a millū sinna Knia. Og hn̄ sagde til sijns Þie-
nara/Gack vpp og horf i Haf vt. Hn̄ gieck vpp og hugde at/og sagde/Þar er eckert at sia.
Fyrer Elie Og hn̄ sagde/Gack aptꝛ þangad sio siñū. Og j siøūda siñe sagde hn̄/ Sia/þar dregꝛ vpp lijt
Bæn giefur iñ Skyfloka vr Hafenu/lijka sem eins Mañs Hond. Hn̄ sagde/Far vpp/og seig þu Achab/
Himinenn at hn̄ spenne fyrer sinn Vagn/og fare ofan/so at Regnet grijpe hn̄ eige. Og þui næst ædur
Regn eñ Meñ varde/ vard Himineñ dim̄ur af þyckuum Skyiū og Vinde/og kom eitt akaft Regn.
Jacob. 5. Enn Achab for/ꝛ kom til Jesreel. Og Hond DROTTINS kom yfer Eliam/ꝛ hn̄ gyrd
Supra. 17 te Lendar sijnar/ꝛ for vndan Achab/ þar til at hn̄ kom i Jesreel.

XIX.

OG Achab sagde Jesabel alla þa hlute sem Elias hafde giort/og huernen hn̄ A
hafde drepet alla Baals Spameñ mz Suerde. Þa sende Jesabel eitt bod til
Eliam/ꝛ liet seigia hn̄/Guderner giøre mier þ ꝛ þ/ ef eg giøre ei a Morgū
þennann tijma þinne Sæl/lijka sem þu giorder eins þeirra Sælu.
Enn sem hn̄ þetta fornam/tok hn̄ sig vpp/ og gieck burt/þangat sem hn̄s
Elias flyr fy Hugur vijsade honum/og kom til BerSeba i Juda/og liet sinn Þienara þar
rer Jesabel epter vera. Enn hn̄ gieck burt i Eydemørkena/eina Dagleid/ og kom/ og sette sig vnder eitt
Eineber trie/ꝛ beiddist þa at deyia/ꝛ sagde/Þat er nog. So tak nu mijna Sæl DROTT-
JN/Eige em eg betre enn mijner Forfedur. Og hn̄ lagde sig vnder Einebertried/ꝛ sofnade.
Exo. 24. Og sia/Eingill DROTTINS tok a honum/ꝛ sagde til hn̄s/Statt vpp ꝛ snæd. Og
Math. 4. sem hn̄ leit hia sier/þa var þar eirn Elldbakadꝛ Leifꝛ hia hn̄s Høfde/ꝛ ein Kanna mz Vatn.

Og sem hñ hafde eted og drucket/þa lagde hñ sig nidur aptur at sofa. Og Eingill DRO-
B TTENS kom i annat sinn/ tok a honum og sagde/Statt þu vpp z snæd/þuiat þu att lā-
gann Veg fyre Hondum at ganga. Og hñ stod vpp/at og drack/og gieck i styrkleik þeirrar
Fædu fiörutijger Daga og fiörutijger Nætta/ allt til Gudz Fialls Horeb.
Og hñ kom þar jñ i eirn Heller/z var þar vm Nottena. Og sia/Ord Drottens kom til hñs
og sagde til hñs/Huad giörer þu hier Elia? Hañ sagde/Eg hefe vandlæt vegna DROT-
TENS Gudz Zebaoth/Þuiat Israels syner hafa yfergiefet þinn Sattmala/og nidurbro-
ted þijn Alltare/ og sleiget þijna Spamenn i hel mz Suerde/ og eg er alleina epter ordinn/ Rom. 11.
og þeir sitia vm at taka mig af Lijfe. Hñ sagde/Far vt hiedan/ og gack fyrer DROTT-
JN vpp a Fiallet/og sia/at DROTTJN geingr fram hia/ og eitt mijket z sterkt Vedur/
huert ed Fialled klauf/ og Berged braut j sundur fyre DROTTNJ/ Enn DROT
TJN var ecke i Vedrenu. Epter Vedred kom eirn Jardskialfte. Enn DROTTEN
C var ecke i Jardskialftanum. Enn epter Jardskialftañ kom eirn Elldur/ Enn DROTT-
JN var ecke i Elldenum/ Og epter Elldinn kom þar eirn hægur og miukur Vindblær.
Enn sem Elias þat heyrde/þa dro hñ Klæde fyrer Andlit sier/og gieck fram i Dyrnar a
Hellernum/Og sia/þar kom ein Raust til hñs/og sagde/ Huad giörer þu hier Elia? Hañ
sagde/Eg hefe vandlæt vegna DROTTENS Gudz Zebaoth/Þui Israels syn' hafa for
læted þinn Sattmala/nidurbroted þijn Alltare/ og i hel sleiged þijna Spamenn mz Suerde/
z eg eirnsamann em epter ordeñ/ enn þeir sitia vm ad taka mig af Lijfe.
DROTTEN sagde til hñs/Far þu aptur sama veg/vm Eydemörku/til Damascum/z 4. Reg. 9.
gack þar jñ/ z smyr Hasael til Kongs yfer Syriam/Og Jehu son Nimsi til Kōgs yfer Isra- Eccle. 48.
el/ og Eliseum son Saphat af Abel Mehola til eins Spamanns i þinn stad. Og þad skal Hasael
skie/ad huer sem kiemst vndan Suerde Hasael/ hañ skal Jehu drepa/ og huer s̄ setur vndan Jehu
D Suerde Jehu/ hann skal Heliseus drepa. Og eg mun epter læta siö Þusund Manna i Eliseus
Israel/ sem ecke hafa beygt sijn Knie fyrer Baal/ og huerra allra Munnar ecke hafa
kyst hñ.
Og hñ gieck þadann/og fañ Heliseum son Saphat/hñ var at eria fyrer sier mz tolf Vxñ/
og hñ var sialfur a mille þeirra tolf Vxa. Og Elias gieck til hñs/og lagde sinn Möttul yf
er hñ. Enn hñ yfergaf Vxana/og rann epter Elia/z sagde/Leyf mier ad mīnast vid minn Eliseus kk
Fodur og Modur/sijdan vil eg epterfylgia þier. Hñ suarade honum/Far þu/og kom aptur/ Spamañs
eg hefe nockut ad giöra mz þig. Og hñ skilde vid hñ/og tok eitt par Vxa/og sæfde/ og saud smurdur
Kiöted mz Trianum sem voru a Vxnunum/og gaf Folkenu þat at eta. Sijdan stod hñ vpp/
fylgde Elia epter/og þionade honum.

XX.

A OG Benhadad Kongr i Syria dro saman allt sitt Herlid/ og þar voru tueir z Benhadad
þriatijger Kongar mz honum/og Hestar og Vagnar/ og hañ flutte sinn Her sest vm Sa
vpp/og settist vm Samariam/ og bardest a Borgena. Og hñ sende bod til mariam
Achab Israels Kongs j Borgena/z liet suo seigia hm̄/So seiger Benhadad/
Þitt Silfur og þitt Gull er mitt/z þijnar Kuinnur og þijn bestu Börn heyra
mier til. Israels Kongur suarade/z sagde/Minn Herra Kongur/sie suo sm̄
þu hefur sagt/Eg er þiñ z allt þat eg hefe.
Og sendemenn komu aptur/ og sögdu/Suo seiger Benhadad/Sökum þess at eg sende þier
bod/og liet seigia þier/ Þu skallt giefa mier þitt Silfur og þitt Gull/þijnar Kuinnur og þijn
Börn/Þa vil eg senda mijna Sueina til þijn a Morgun vm þennañ sama tijma/at þeir sku
lu ransaka Hws þitt/og þinna Þienara/Og þeir skulu taka i sijnar Hendur/þat allt sem þu
hefur kiært/z bera þat burt.
Þa kallade Kongur alla Landsins Elldunga/og þa enu ellstu/og sagde/Hugleidet og sia-
B ed/huad vont hñ hefur i sijnu sinne. Hñ sende bod til mijn epter mijnum Kuinnum og Bör-
num/og epter mijnu Gulle og Silfre/og eg hefe ecke neitad honū þess. Þa suörudu aller þr
enu ellstu/z allt Folket honum/Þu skallt ecke jata edr samþyckiast þessu. Og hñ sagde til
sendeboda Benhadad/ Seiged mijnum Herra Kongenū/ Allt þat sem hñ baud sijnum Þien-
ara i fyrstu/þat vil eg giöra/Enn þetta kann eg ecke at giöra. Sendemenn foru og sögdu

honum þat aptur. Þa sende Benhadad til hans/ & liet so seigia honu/ Guderner giøre mier
þat & þ/ef Mollden af Samaria skal verda so myked/at sierhuer fae eirn Hreming fullan/af
þui øllu Folke s mier epter fylger. Þa suarade Israels Kongr/ & sagde/Seiged hm/ Sa sem
herklædist/hn skal ecke hrosa sier/suo sem hinn sem Herklæde hefur aflagt. En sem Benha-
Dryckiu skapur, dad þat heyrde/þar hn sat & drack mz Kongunum/j sijnum Landtiølldu/þa sagde hn til sina
Þienara/Bued ydur til/ og þeir biugguft i mote Borginne.

Og sia/þar kom eirn Spamadur til Achab Israels Kongs/og sagde/Suo seiger DRO-
TTIN/Þu hefur sied allan þennan ogrynne Her ? Sia þu/a þssum Deige vil eg giefa
hn i þijnar hendur/so þu viter/ad eg er DROTTIN. Achab sagde/Fyrer huern ? Spa C
madurinn suarade/ So seiger DROTTIN/ Fyrer Þionustumenn Hieradz høfdingiana.
Hn sagde/Huer skal Vijged vekia ? Spamadurin suarade/Þu. Þa kalde hn Skialldsuei-
na Høfdingianna/ Og þeir voru ad tølu tuø hundrud/ tueir og Þriatijger. Enn han kalde
epter þat alla Israels Sonu/allt Folket/siø Þusund Menn. Og þeir drogu vt vm midiann
Dag. Enn Benhadad drack/ og var druckenn i sijnu Tiallde mz tueimur og þriatijge
Kongu/huerier ed komner voru honu til Lidz Og Landshøfdingia Sueinarner foru fyrst vt.

Benhadad sende vt/og þeir vnderuijsudu honum og søgdu/Þar fara Menn vt af Sama-
ria. Hn sagde/Grijpet þa lifande/huert sm þeir eru komner Fridar at beidast/ edr ad beriast.
Enn sm Landzhøfdingia Sueinarner voru komner vt/þa for Herin epter þeim/ Og huer vm
sig drap þan sem honum mætte/suo ad þeir Syrlendsku flydu vndan/ Enn Israel rak Flott
Þeir Syrlendsku voru slegner af Achab ann epter þeim. Og Benhadad Kongur af Syria komst a Hest & flyde mz Riddoru. Og
Israels Kongur for vt/og slo bæde Hesta og Vagna/og Folket mz honum/& veitte eitt mijket
slag þeim Syris.

Þa gieck eirn Spamadur til Israels Kongs/og sagde til hns/Far þu/og afla þier styrks/ D
& sia til huad þu giører/ þui Kongurin af Syria mun draga Her sama i mote þier aptur/þe-
gar þtta ar er vte. Þui Kongsins Þienarar af Syria søgdu til hns/Þeirra Guder eru Fiall
anna Guder/og þui yfer vnnu þeir oss. Enn mættu vier beriast vid þa a Slietlende/þa mu-
num vier sigrast a þeim. Gier nu suo/Tak Kongana burt huern af sijnum Stad/ og gief
þeim heimleyfe/enn set þu Høfdingia i þeirra stad. Bu þa þier og Herlid/suo mijked sm þ
var er þu mister/fa þier og Hesta & Vagna/eins sem þeir adrer voru/ & lat oss beriast a jafn
lende vid þa/Huad skal gillda/ Vier vilium þa sigrast a þeim ? Kongurinn hlydde þeirra
Radum/og giørde suo.

Enn sem þat ar var nu lided/þa heimte Benhadad saman Her sin/ þa Syros/ & dro vpp
til Apheck/at beriast vid Israel. Israels syner biugguft og suo til Bardaga/toku vister med
sier/ & fluttu Her sinn i mote þeim/og settu sijnar Herbwder gagnuart þeim/þuilijkast sm tuær
litlar Geitfiar Hiarder være/ Enn Syri vppfylltu Landet.

Þa gieck eirn Gudz Madr fram/ og sagde til Israels Kongs/So seig' DROTTIN/ E
Søkum þess at þeir Syrlendsku hafa sagt/at DROTTIN sie Fialla Gud enn ecke Gud
Dalana/Þui hef eg giefed þennan mykla Mannfiølda i þijna Hønd/ So þier vited at eg er
DROTTIN. Og þeir huorutueggiu fylktu Lide sijnu i siø Daga/ A þeim siøunda deige
Kongurin af Syrlande misste tiölda Lidz 127000. tokst Bardagen. Og Israels syner slogu hudrad Þusud Fotgøngulidz/a einu Deige/af þm
Syris. Enn þeir sem epter lifdu/fludu til Apheck jnn i Stadinn. Og Mwren fiell a þa
sem vndan komust/ Og þr voru at tølu siø og tuttugu Þusund Mans. Benhadad flyde
og jn i Stadinn/fra einu Herberge og til annars.

Þa søgdu hns Þienarar til hns/Sia/ vier høfu heyrt/ ad Israels Huss Kongar eru my-
skunsamer Kongar. Þui skulum vier iklædast Seckiu/og latum bønd vm vor Høfud/ & gøn-
gum suo vt fyrer Israels Kong/Skie ma at hn late þijna Ønd lijfe hallda. Og þeir færdu
sig i Hærklæde/og lietu bønd vm Høfut sier/og foru til fundar vid Israels Kong/og søgdu/
Benhadad þin þienare latr seigia þier/Eg bid/Lat mijna Saal hallda Lijfe. Hn sagde/Lifer
hn en nu/þa er hn min Broder. En Menerner toku strax þta Ord af hns Mune/og vtløg F
du þ sier til goda/ & suørudu/Ja þin Broder Benhadad. Hn sagde/Fared & lated hn koma
a minn fund. Þa gieck Benhadad vt til hns/Og hn liet hn sitia hia sier i sijnum Vagne.
Og hn sagde til hns/Eg vil giefa þier nu aptur þær Borger/sm minn Fader tok fra þijnum
Fødur/og giør þier Stræte i Damasco/lijka sem minn Fader giørde i Samaria/ Eg vil og
giøra eirn Sattmala vid þig/ & lata þig lausan/Og hn giørde eitt Fridar Sattmaal vid hn/
og gaf hm fararleyfe

Þa sagde

Þa mællte eirn af Spámannanña sonū til sins Naunga/ fyrer DROTTINS Ord/
og sagde/ Kiære/sla þu mig. Enn hñ villde ecke slæ hañ. Þa sagde hañ til hañs/ Søkū
þess at þu villd' ecke hlyda Røddu DROTTINS/ Sia/ þa skal eitt Leon slæ þig/ nær þu
geingur fra mier. Og sem hñ gieck fra honum/ mætte honum Leon/ z drap hñ. Og hñ fañ
eirn añañ Mañ/ z sagde til hñs/ Kiære/sla þu mig. Og sa Madur slo hñ/ og veitte honum
Sær. Þa gieck Spæmadurinn i burtu/ og kom a veigenn fyrer Kong/ z torkiende sitt And
G lit mz Molldu. Enn sem Kongurinn dro þar fram hia/ þa kallade hñ til Kongsins/ og sagde/
Þinn Þienare for til Bardaga/ og sia/ eirn Madur veik sier burt/ z leidde eirn Mann til mijn
og sagde/ Geym þu þeña Mann/ enn komest hñ i burtu/ þa skal þitt Lijf vera i vede/ Elligar
skallt þu giallda eitt Centener Silfurs. Og þa þiñ þienare hafde nockud at giøra hier z
þar/ ha'var hiñ allr i burt. Israels Kongr sagde til hñs/ Þat er þiñ Domr/ þu hefur sialfur
sagt þat.

Þa strauk hñ Molldena af sijnu Andlite/ Og Israels Kongr þeckte hñ/ ad hñ var eiñ af
Spamennunum. Og hñ sagde til hñs/ So seiger DROTTIN/ Søkum þess at þu liest Infra 22.
þañ bøluada mañ burt sleppa/ þa skal þijn Sæl ꝟa j stadiñ hñs Sælar/ z þitt Folk j stadiñ
hñs Folks. Epter þat ferdadist Israels Kongur þadan/ med þungu Skape og Reide/ i sitt
Hws/ og kom til Samariam.

XXI.

A NEssu næst vard sa atburdur/ at Naboth j Jesreel atte eiñ Vijngard i Jesreel Naboth
hia Achab Kongs høllu i Samaria. Og Achab talade vid Naboth/ z sag
de/ Gief mier þinn Vijngard/ Eg vil giøra mier eirn Kælgard þar af/ søkū
þess at hñ liggur suo i Nænd vid mitt Hws/ enn eg vil giefa þier añan betra
Vijngard fyrer hñ/ Eda ef þu villt þat helldur/ þa vil eg giefa þier Silfur Leuit. 25.
fyrer hñ/ suo miked sem hñ er verdur. Naboth suarade Achab/ DROTT Num. 36.
IN forde mier þui/ at eg giefe þier mijna Fødr Leyfd

Þa kom Achab heim/ mz reidum Hug og þungu Giede/ søkum þss Ordz sm̄ Neboth j Jes
reel talade til hñs/ seigiande/ Eige vil eg giefa þier minna Fedra Arf (Suo fieck honum þta
mijkels) at hñ lagdist i Reckiu/ snuande sijnu Andlite (til veggiar) og æt ecke Braud.

Jesabel hñs Kuinna fornam þetta/ þa gieck hun jnn til hñs/ z mællte vid hñ/ Huad er þta Jesabels slægd
B at suo hrygger Hug þinn/ at þu tekur ecke Fædslu til þijn? Hñ suarade heñe/ Eg talade vid
Naboth Jesreeliter/ og sagde/ Gief mier þinn Vijngard fyrer Peninga/ edr vilier þu þ helldr/
þa vil eg giefa þier annañ Vijngard fyrer hñ. Enn hñ suaradr/ Eige vil eg giefa þier miñ
Vijngard. Þa sagde Jesabel hñs Kuinna til hñs/ Huad være Israel fyrer Rijke/ ef þu giør
der þat? Rijs vpp/ tak Fædslu til þijn/ og vert mz godu giede/ Eg vil vtuega þier þeñañ Vijn
gard Naboth af Jesreel.

Og hñ liet skrifa eitt Brief vnder Achabs Nafne/ og jnciglade mz hñs Fijngurgulle/ og
sende þat til Ylldunga og Giædingia i hñs Borg sem biuggu hia Naboth. A þui Briefe
var þesse Bodskapur/ Biodet Føstu/ og setiet Naboth efst æ millum Folksins. Setiet sijd
an til tuo vonda Menn/ þa er bera Fals vitne i mote honum/ seigiande/ Þu hefur a blessad
C Gud og Konginn/ Og leidet hñ wt fyrer Borgena/ og gryted hñ i hel.

Og Ylldungarner og Giædingar hñs Borgar/ þeir sem biuggu hia honum/ giørdu s Je a (Blessad) þydist hier ad formæla/ og bøl ua.
sabel baud þeim/ eins sem hun hafde skrifad i Briefenu þui sem hun sende til þeirra. Og þr
lietu boda Føstu/ og settu Naboth efst a millum Folksins. Sijdan komu þar tueir arger skæl
kar/ og stodu riett frañe fyrer honum/ og vitnudu mot Naboth fyrer Folkenu/ og søgdu/ Nab
oth blessade Gud z Kongiñ. Þa leiddu þeir hñ vt af Borginne/ z lømdu hñ i hel mz Griote. Naboth var gryttur i hel

Og þeir giørdu Bod Jesabel/ og lietu seigia henne/ Naboth er gryttur til dauda. Eñ sm̄
Jesabel heyrde þ/ at Naboth var i hel gryttr/ þa sagde hun til Achab/ Rijs vpp/ z eignast nu
Vijngard Naboth i Jesreel/ þann sem hñ villde ei selia þier fyrer Peninga/ Þuiat ecke li
fer Naboth/ helldur er hñ daudur. Enn sem Achab heyrde at Naboth var daudr/ þa stod hñ
vpp/ z gieck ofan i Vijngard Naboth Jesreeliters/ ad eignast hñ.

D Þa skiede Ord DROTTINS til Eliam Thesbiter/ z sagde/ Statt vpp/ z far ofan til
fundar vid Achab Israels Kong/ sem er i Samaria/ Sia / hañ er nu i Vijngarde Naboth/
þangad er hñ ofan geinginn/ at eignast hñ. Og tala þu vid hñ/ og seig þu honū/ Suo seiger

DROTTIN/ Þu hefr i hel sleiged/ ⁊ þar mz þier til eignar teked. Og þu skallt tala vid
Elias spaar hn̄ ⁊ seigia/ So seiger DROTTIN/ J þeim Stad ō ad Hūdarner sleiktu Naboths Blod/
mote Achabs þar skulu ⁊ Hundar sleikia þitt Blod. Og Achab sagde til Eliam / Hefur þu nockurn tij= E
Lyse ma fundet mig at vera þinn Ouin? Hn̄ sagde/ Ja/ eg hefe fundet þat/ Sokum þſſ at þu he=
4. Reg. 9. fur sellt þig til þess/ at giora ecke nema jllt fyrer DROTTNI. Sia/ Eg vil og leida O=
lucku yfer þig/ og burt taka þijna Epterkomendur/ ⁊ eg vil drepa af Achab þat sem pissar a
Vegg/ og þat jn̄eluckta/ ⁊ sijdasta i Jsrael. Og eg vil giora þitt Hws suo sm̄ Hws Jero=
boam sonar Nebath/ ⁊ sem Hws Baesa sonar Ahie/ fyrer þad at þu stygder mig/ ⁊ komst Js=
rael til ad syndgast. F

Og DROTTIN talade ⁊ so vm̄ Jesabel/ ⁊ sagde/ Hūdar skulu eta Jesabel jn̄an Jesre=
Jesabel els Mwrueggia. Huer i Stadnū deyr af Achab/ þann skulu Hundar vppeta/ og huer ō deyr
vtan Stadar/ þann skulu Fuglar vnder Himnenum vpp eta. Og þar var eingin̄ Madr/ sm̄
so var oldungis selldr til ad giora jllt fyr̄ DROTTNI/ so sem Achab/ Þuiad hn̄s Kuin̄a
Jesabel eggiade han̄ a þ. Og hn̄ giorde sig miog Suiuirdeligan̄/ so ad hn̄ gieck i allan̄ maa=
Synder ta epter Skwrgodum/ eins og þeir Amoriter/ hueria DROTTIN vt rymde fyrer Jsraelis
Achab Sonum. G

a (Haarklæde eda Seckur) Er Nockur hrygdar buningur/ so sm̄ þa menn hafa Harm

En̄ sem Achab heyrde þesse Ord/ þa sundur reif hn̄ sijn Klæde/ ⁊ tok eitt [a] Haarklæde yfer
sig/ ⁊ fastade/ ⁊ suaf i Seck/ ⁊ gieck hrygdarliga fram̄. Og Gudz Ord kom til Eliam Thes=
biten/ og sagde/ Hefur þu eige sied huersu Achab audmyker sig fyrer mier? Nu sokum þſſ ad
hn̄ audmyker sig suo fyrer mier/ þa vil eg ecke leida þat vonda jnn vm hn̄s Daga/ En̄ a dogū
hn̄s Sonar vil eg þessa Olucku koma læta yfer hn̄s Hws.

XXII.

Josaphat V lijda suo þriu Aar i samt/ ad eingenn Ofridur var i millum þra Syrlen A
sku ⁊ Jsraels. Enn a þui þridia Are for Josaphat Juda Kongur til fun
dar vid Jsraels Kong. Og Jsraels Kongur sagde til sinna Þienara/ Vi=
te þier ecke/ at Ramoth i Gilead er vor eign/ enn vier sitium vm kyrt/ ⁊ van=
rækium at taka hana af Kongsins Hond i Syrlande. Og hn̄ sagde til Jo
saphat/ Villt þu fara mz mier/ ad vinna aptur Ramoth i Gilead? Josa=
4. Reg. 3. phat sagde til Jsraels Kongs/ Eg vil vera lijka sem þu/ ⁊ mitt Folk er sem þitt Folk/ ⁊ mijner
Hestar lijka sem þijner Hestar.

Og Josaphat sagde til Jsraels Kongs/ Þo vil eg at þu leiter fyrst til Orda DROTT=
Fals Pro= INS. Þa samansafnade Jsraels Kongur Spamonnunum/ sem voru fiogur Hundrut ad
phetar tolu/ ⁊ sagde til þeirra/ Huert skal eg fara ad beriast a Ramoth (Borg) i Gilead/ edur skal eg
læta so bued standa? Þeir sogdu/ Far vpp/ DROTten̄ skal giefa hana i Kongsins Hendr.

Og Josaphat sagde/ Er hier eingenn af DROTTINS Spaamonnum/ suo vier B
mættum spyria hn̄ ad? Kongurinn sagde til Josaphat/ Hier er enn nu ein̄ Madur sm̄ hei=
Micheas Drottens Spa= ter Micheas son Jemla/ af huerium Menn meiga spyria huad DROTTIN vill/ En̄ eg
madur hata hn̄/ þt hn̄ spaaer mier einskis godz/ helldr ætijd jlls. Josaphat sagde/ Eige skyllde Kong=
urinn suo tala. Þa kallade Jsraelis Kongur eirn sinn Herbergis Suein/ ⁊ sagde/ Sæk þu ō
2. Para. 18. skiotast Micheas son Jemla.

Og Jsraels Kongur ⁊ Josaphat Juda Kongur sætu huer a sijnum Stole/ skrydder Kong=
ligum Skrwda/ og sætu fyrer Portdyrum Samarie Borgar a einum Flot. Og aller Spa
Zedekias og menn spaadu fyrer þeim. Og Zedekia Son Cnaena hafde giort sier Jarnhorn/ og sagde/
þeir Fals pro= Suo seiger DROTTIN/ Med þessū skallt þu sla þa Syros/ þar til ad þu afmaaer þa.
phetar Og aller Spamen̄erner spaadu mz sama hætte/ ⁊ sogdu/ Far þu vpp til Ramoth i Gilead/ og
mun þier at godu verda/ DROTTEN mū giefa hana i Kongsins Hendur

En̄ Sendemaduren̄ sem vt var geingen̄ ad kalla Micheam/ sagde til hn̄s/ Sia/ Spamen̄ C
seiga aller mz einū Mun̄e Konge fyrer Farsællega hlute/ So læt nu þijn Ord samhlioda ver=
da þeirra Ordum/ ⁊ tala þad sem gott er. Micheas suarade/ Suo sannarliga sem DRO=
TTIN lifer/ eg vil tala þat sem DROTTIN seiger mier.

Micheas Og sem hn̄ kom nu fyrer Konginn/ þa sagde Kongurinn til hn̄s/ Michea/ Skulu vier fa=
ra til Bardaga til Ramoth i Gilead/ eda skulu vier huerge fara? Hn̄ suarade og sagde/ Jaa

far vpp

far vpp þangat/ og mun þier vel luckast/ DROTTIN skal giefa hana i Kongsins hen dur. Kongurinn sagde enn eitt sinn til hn̄s/ Eg sære þig/ at þu eckert annad seiger mier enn þat sem satt er i DROTTINS Nafne. Hn̄ suarade/ Eg sa allan̄ Jsrael sundurtuistrast vm̄ Fiollen/ eins ꝛ Sauder þeir sem onguann Hirder hafa. Og DROTTIN sagde/ Ha fa þesser onguan̄ Hirder? Snue huer heim aptur i sitt Hws mz Fride. Þa sagde Jsraelis Kongur til Josaphat/ Hefe eg ecke sagt þier þat/ ad þesse spæer mier einskis godz/ helldur jaf nan jlls?

Þa suarade Micheas/ Heyr nu fyr' þui Ord DROTTINS/ Eg sa DROTTIN sitia i sijnu Hasæte/ ꝛ allur Himensins Her stod fyrer hm̄/ til hægre ꝛ Vinstre handar. Og DROTTIN sagde/ Huer vill Rædleggia þat Achab/ at hn̄ fare vpp/ ꝛ falle i Ramoth i Gilead? Og eirn sagde þetta/ enn annar þad. Þa kom þar eirn Ande vt/ ꝛ gieck fram̄ fy rer DROTTIN/ ꝛ sagde/ Eg vil koma honum til þess. DROTTIN sagde til hn̄s/ Lygie Ande
D Huar mz? Hn̄ sagde/ Eg vil fara vt/ ꝛ verda eirn Lygie Ande i Mun̄e allra hn̄s Spa- manna. Hn̄ sagde/ Þu skallt koma honum þar til/ ꝛ þu skallt framkuæma þat/ Gack vt/ ꝛ gior suo. Sia þu nu/ DROTTIN hefur giefed eirn lyge Anda i Munn allra þinna Spamanna/ ꝛ DROTTIN hefur talat jllt j giegn þier.

Þa gieck fram̄ Zedechia son Enaena/ ꝛ slo Micheam Þwstur/ ꝛ sagde/ Huad? Er An- de DROTTINS þa vikinn fra mier/ at hn̄ tale vid þig? Micheas suarade/ Sia/ Þu munt þad sia a þm̄ Deige/ þa þu geingur wr einu Herberge ꝛ til annars/ so þu meiger fela þig. Þa sagde Jsraels Kongur/ Taked micheam Höndum/ og læted hn̄ vera hia Am̄on Borgmeistara/ og hia Joas Kong syne/ ꝛ seiged/ Suo seiger Kongurinn/ Setied þennann jnn i Myrkuastofu/ ꝛ næred hn̄ mz Sorgarbraude ꝛ hrygdar Vatne/ þar til at eg kiem aptur mz Fride. Micheas suarade/ Ef þu kiemur aptur mz Fride/ þa hefur DROTTIN ecke ta- lat fyrer mig. Og hann sagde/ Heyre þat allur Lydur. Zedekia slær Micheam

Jsraels Kongur ꝛ Josaphat Juda Kongur foru nu vpp til Ramoth i Gilead. Og Jsra
E els Kongur sagde til Josaphat/ Breyt þu þijnum Klæda bwnade/ ꝛ gack suo i Bardaga med þijnum Klædum sem þu hefur a þig teked. Og Jsraels Kongur skipte Bwninge ꝛ torken de sig ꝛ for i Bardaga. Enn Kongurin af Syria baud sijnum Höfdingium s̄ styrdu hn̄s Vögnum/ huerier at tölu voru tueir ꝛ þriatijger/ Og hn̄ sagde/ Beriest ecke mote neinu̅ Ma- nne huerke smam nie storum/ vtan alleinasta a mote Jsraels Konge. Enn sem Höfdingiar- ner fyrer Vögnönum sau Josaphat/ þa ætludu þeir at hn̄ munde vera Jsraels Kongur/ ꝛ þr veittu honum harda adsokn j Bardaganum. Þa kallade Josaphat vpp. Enn sem þeir Höfdingiar fyrer Vögnunum formerktu/ at hn̄ var ecke Jsraels Kongur/ þa sneru þeir þeg ar fra hm̄.

Enn suo skiede/ at eirn Madr span̄ade sinn Boga/ þo ouitande a huern hn̄ stefnde/ ꝛ Dr- en nam stad a Konge Jsraels/ millum Pansarans ꝛ Suerdreimaren̄ar. Þa sagde hn̄ til Sueins þess sem Vagnenum styrde/ Snu þinne Hende/ og vijk mier vr Bardaganum/ þui eg er sar ordinn. Bardaginn hiellst allann þann Dag/ ꝛ Kongurinn stod vpp i Vagn- enum i mot þeim Syris/ ꝛ do a þui sama Kuellde. En̄ Blodet flaut af Sarenu mitt i Vag nen̄. Og ædr Sol gieck til Vidar/ ran̄ Kallare vm Herin̄/ ꝛ sagde/ Fare huer j sijna Borg/ ꝛ til sijns Landz. Suo liet nu Achab Kongur Lijf sitt/ ꝛ var fluttur til Samaria/ ꝛ þar var Achab fellur i Strijde Supra 21.
F hn̄ jardadur. Enn sem þeir þuodu Vagnenn hia eirne Tiörn i Samaria (nærre þui sem Naboth var gryttur) þa sleiktu Hundar hn̄s Blod. Skiækiur þuodu hn̄/ epter Ordu̅ DRO TTINS s̄ hn̄ hafde talat.

Huad sem meira er ad seigia vm Achab/ ꝛ allt þat hn̄ giörde/ ꝛ vm hn̄s Hws sem hn̄ byg- de af Filabeinum/ ꝛ vm þa alla Stade sm̄ han̄ liet vppbyggia/ Sia/ þat er skrifad i Jsraels Konga Chronicu. So sofnade Achab mz sijnum Fedrum/ en̄ hn̄s son Ahasia tok Kongdom epter hn̄. Ahasia

Og Josaphat son Asa vard Kongr yfer Juda/ a þui fiorda Are Achabs Jsraels Kongs. Hn̄ var half fertugur þa han̄ vard Kongur/ ꝛ Rijkte fim̄ ꝛ tuttugu Aar i Jerusalem. Hn̄s Moder hiet Asuba/ Dotter Silhi. Og hn̄ gieck allan̄ veg sijns Födurs Asa/ ꝛ veik ecke þar af/ ꝛ hn̄ giörde þad DROTTNE vel þocknadist. Þo tok hn̄ ecke burt þær Hæder/ ꝛ Folk- ed offrade enn þa/ ꝛ brende Reykelse a Hædunum. Josaphat hiellt Frid vid Jsraels Kōg. Josaphat 25 Aar Kongur i Juda

Huad meira er at seigia af Josaphat/ vm̄ hn̄s Magt/huad hn̄ hefr giört/ z vm hn̄s Her
2. Para. 15. nad/Sia/Þat er skrifad i Juda Konga Chronicu. Nn̄ vtrymde Horkalla af Landenu/ sm̄ ad
18. epter voru ordnar i tijd Asa hn̄s Fodurs. G
Þa var einginn Kongur i Edom. Og Josaphat liet giøra Skip til Sios/ sem skyllde fa
3. Reg. 9. ra til Ophir/at sækia Gull. Enn Þau foru ecke Þangat/ Þui Þau vrdu i sundur sleigen i E-
2. Par. 20. seonGeber. A Þeim tijma sagde Ahasia son Achab til Josaphat/ Lat mijna Þiena-
ra fara mz Þijnum Þienurum a Skipunum. Enn Josaphat villde ecke.
Joram Og Josaphat sofnade mz sijnum Fedrum/ z var jardadur mz sijn-
4. Reg. 8 um Fedrum i Borg Dauidz sijns Fodurs .Og Jo-
ram hn̄s son vard Kongur i hañs stad.

Ender a Þeirre Þridiu Konga Bokiñe

Til Lesarans

Lat Þig ecki villa Þad/ Þu godur Christeñ Lesare/ ad vier høfum sett suo Titeleñ III. Bok Kongaña et ct. Þar i Þyduersku Bibliuñe stendr/ Fyrsta Konga Bok. Þui i Þysku Bibliuñe kallast su i. Konga Bok/ epter Ebreskuñe/ sem wier reiknum iij. Konga Bok/ epter Latinsku Bibliu/ og so sem nu plaga almenneliga Lærder Menn ad hallda/ Sömuleidis köllum wier Þa Fiordu Konga Bok sem i Ebreskuñe og Þyskuñe kallast aunnur Bok Konganna et ct/ Þui vier köllum Bækur Samuelis/ Þær Fyrstu tuær Konga Bækur et ct.

Su Fiorda Bok Konganna

I.

A Hasia son Achab vard Kongur yþer Jsrael Ahasia 2. ar Kongur yþer Jsrael
i Samaria/ a þui seytianda Aare Josaphat Juda Kongs/ ⁊ hn̄
rijkte yfer Jsrael tuø ar. Hn̄ giørde þat sem DROTTNJ
jlla lijkade/ ⁊ for allann ferel Fødur sijns ⁊ Modur/ ⁊ gieck ep-
ter Veige Jeroboams sonar Nebat/ sem Jsrael kom til ad
syndgast. Og hn̄ þionade Baal/ ⁊ tilbad hn̄/ En̄ stygde ⁊ rei-
tte DROTTJN Jsraels Gud/ eins lijka s̄ hn̄s Fader giør-
de. Epter Andlaat Achab fiellu Moabite fra Jsrael.
En̄ þad skiede suo/ at Ahasia fiell ofan vm Loptsualer nock-
rar/ i sijnū Sal til Samaria/ ⁊ vard siukur. Og hn̄ sende vt
Menn/ ⁊ sagde til þeirra/ Fared/ ⁊ spyried BaalSebub ad/ sm̄
er Gud i Accaron/ huort eg mun lifna ⁊ verda heilbrigdur af þessū Siukdome? En̄ Eingill
B DROTTJNS talade vid Elia Thesbiter/ Rijs vpp/ ⁊ gack a Veiginn fyrer Kongs sen-
demen̄ af Samaria/ ⁊ seig til hn̄s Sendeman̄a/ Er þar nu eingin̄ Gud i Jsrael/ at þier far-
et ⁊ spyried BaalSebub Gud þra j Accaron? Þar fyrer seiger DROtten so/ Eige skalltu Baal Sebub
rijsa vr þeirre Reckiu sem þu liggur j/ helldur skallt þu visseliga deyia. Og Elias geck burt.
En̄ sem Sendemen̄ komu til hn̄s aptur/ þa sagde hn̄ til þra/ Þui kome þier aptur? Þeir
suørudu honum/ Þar kom eirn Madr i mote oss/ ⁊ sagde til vor/ Snued aptur til Kongsins/ s̄
ydr sende/ ⁊ seiget honum/ So seiger DROTTJN/ Er þar þa eingin̄ Gud i Jsrael/ at þu
sender til frietta til BaalSesub Gud Accaron. Þess vegna skallt þu ecke rijsa vr þssare Rec-
kiu þar þu liggr/ þt þu skallt Dauda deyia. Han̄ sagde til þra/ Huersu var sa Madr i hatt
sem ydr mætte/ ⁊ sagde ydr þetta? En̄ þeir suørudu honum/ Hn̄ var i lodnu skin̄e/ ⁊ hafde eitt Klædnadr Elia
Olar Bellte vm sijnar Lendar. Enn hn̄ suarade/ Þat er Elias Thesbiter.
C Og hn̄ sende til hn̄s eirn Høfudzman̄ yfer fimtijger/ ⁊ mz honum þa fimtijge (s̄ vnder hm̄
voru) En̄ sem þesse kom vpp til hn̄s/ Sia/ þa sat hn̄ efst a Fiallenu. Og hn̄ sagde til hn̄s/
Þu Gudz Madr/ Kongurinn seiger at þu skuler koma ofan. Elias suarade þm̄ sama Høf-
udz Manne yfer fimtijge/ ⁊ sagde/ Sie eg Gudz Madur/ þa falle Elldr af Himne ⁊ vppsuel- Elias baud Ellde þalla aþ Himnenum
ge þig og þijna fimtijge. Þa fiell þar Elldur af Himnenum/ ⁊ vppbrende hn̄/ ⁊ þa fimtijge
sm̄ voru mz hm̄. Luc. 9.
Og enn sende hn̄ aptur an̄an̄ Høfudzman̄ til hn̄s/ huer ⁊ settur var yfer fimtijger/ ⁊ fimtij
ger Menn mz honum. Og hn̄ talade til hn̄s/ Þu Gudz Madur/ suo seiger Kongurin̄/ Kom
sem skiotast ofan. Elias suarade/ ⁊ sagde/ Sie eg Gudz Madr/ þa falle Elldur af Himne/
⁊ vppsuelge þig ⁊ þina fimtijge. Þa fiell Elldr Gudz af Himne ⁊ vppsualg hn̄ ⁊ hn̄s fimtijge
Sijdan sende hn̄ aptur þann þridia Høfudzmann/ sem ⁊ var yfer fimtijge/ ⁊ mz hm̄ fimtij-
ger Men̄. Og er hn̄ kom vpp til hn̄s/ þa beygde hn̄ sijn Knie fyrer Elia/ bad hann ⁊ sagde til Þesse Høfudzmadur var Gudhræddur
D hn̄s/ Þu Gudz Madur/ Vægdu Saalu min̄e/ og Saalum þessara þin̄a fimtijger Þienara.
Sia/ þar fiell Elldur af Himne/ ⁊ vppbrende þa tuo fyrstu Høfdingia yfer fimtijger mz þeir
ra fimtijger mønnum/ Laat nu mijna Saal gillda nockut fyrer þier. Þa sagde Gudz Eingill
til Eliam/ Far ofan mz honum/ ⁊ ottast ecke.
Og hn̄ reis vpp/ ⁊ gieck ofan mz honum til Kongsins. Og hn̄ sagde til hn̄s/ Suo seiger
DROTTJN/ Fyrer søkum þess/ ad þu sender bod/ ⁊ liest atspyria BaalSebub Afgud þra
i Accaron/ so sm̄ þar være eingin̄ Gud i Jsrael/ huern þu meiger ad Orde spyria/ Þui skallt Ahasia ādast
þu nu ecke rijsa vr þeirre Reckiu/ sm̄ þu liggur i/ helldur skallt þu visseliga deyia. Og so do
hn̄ epter DROTTJNS Orde/ suo sem Elias hafde talad. Og Joram tok Kongdom ep
ter hn̄/ a ødru are Joram sonar Josaphat Juda Kongs/ Þui hn̄ atte onguann son. Huad Joram
meira er at seigia vm Ahasia/ Sia/ þat er skrifad i Jsraelz Konga Chronicu. Supra 11.

II.

ñ þegar sa tijme kom/at DROTTIN villde vpptaka Eliam i Vindbylnū A
til himens/ þa geingu þr tueir samt/Elias ⁊ Eliseus fra Gilgal. Og Elias
sagde til Eliseum/ Sit hier epter/þt DROTTIN sende mig til BethEl.
Eliseus sagde/ So sannliga sm̄ DROTTIN lifer/⁊ þijn Sæl/þa skilst
eg ecke vid þig. Og sem þeir komu ofan til BethEl/þa geingu Spamañ
anna syner sm̄ voru i BethEl/vt a mote Eliseo/⁊ søgdu til hañs/ Veist þu
þat/ad DROTTIN vill a þssum Deige taka þinn Herra fra þijnu Høfde? Hñ sagde/
Eg veit þat ⁊ vel/ vered hlioder.

Og Elias sagde til hñs/Elisee/Eg bid/vert hier epter/þui DROTTIN hefur sent mig
til Jericho. Hñ sagde/Suo sañarliga sem DROTTIN lifer ⁊ þijn Sæl/þa skilst eg ec-
ke vid þig. Eñ sem þeir komu til Jericho/þa geingu Spamañanna syner til Eliseum sem
voru i Jericho/⁊ søgdu til hñs/Veist þu þat / at DROTTIN vill a þessum Deige taka
þiñ Herra fra þijnu Høfde? Hñ sagde/Eg veit þat fullgiørla/eñ hafed hliott. Og Elias
sagde til hñs/Eg bid/vert þu epter hier/Þui DROTTIN hefur sent mig til Jordan. Hñ B
sagde/So sannarliga sem DROTTIN lifer/⁊ þijn Sæl/eg fyrerlæt þig ecke. Og þeir
geingu tueir samt. Og fimtijger Meñ af Spamañanna Sonum fylgdu þeim epter/⁊ stodu
gagnuart langt/ fra þeim/Eñ þeir stodu bæder hia Jordan.

Þa tok Elias Møttul siñ/ ⁊ vafde hñ samañ/⁊ slo hm̄ a Vatned/eñ þat skiptist þegar i
tuo stade/suo þeir geingu bæder þurrum footum þar yfer vm. Eñ sem þeir komu yfer vm/þa
sagde Elias til Eliseum/ Bid huers þu villt/at eg veite þier/ ædr eg verd vppnumeñ fra þier.
Eliseus sagde/Eg bid/ad þiñ Ande meige tuefalldast i mier. Hñ sagde/Þess hefr þu bedet s̄
ei er auduelldligt at veita. Eñ allt at einu/ef þu sier mig þa eg verd numeñ fra þier/ þa skal
þier veitast Bon þesse/Eñ siaer þu mig ecke/þa skier þat ecke.

Gud tekur Eliam burt

Eñ sem þeir geingu/⁊ tøludust vid/Sia/þa kom þar eirn Elldligur Vagn mz elldligum
Hestum/⁊ skilde suo mz þeim/Og Elias for i Vindbylnū til Himens. Eliseus leit epter ho-
num/⁊ kallade/Miñ Fader/Miñ Fader/Jsraels Vagn ⁊ hñs Formadur. Og hñ sa hñ C
ecke meir. Og hñ tok sijn Klæde/ ⁊ hreif þau sundur i tuo Hlute.

Enoch var vppnumeñ a fyrsta Heims Alldre/Elias a midium Heims alldre/Christus a hinum sijdasta/til Vitnisbur/dar/ad þar er wissuliga eitt eilyft Lyf (epter þetta)

Og hñ tok Møttul Elie/sem fiell fra honū/huarf aptr ⁊ kom til Jordanar. Og tok þañ
sama Møttul Elie sem fiell fra honum/⁊ slo a Vatnet/⁊ sagde/Huar er nu DROTTIN
Elie Gud? Og hñ slo i Vatned/Þa skiptest Vatned i tuo hlute/⁊ Eliseus gieck yfer vm.
Nu sem Spamañanna syner þad sæu/sem voru i Jericho/giegnt honum/þa søgdu þeir/An-
de Elie huijler yfer Eliseo. Og þeir geingu i mot honum/ lutu honum/ ⁊ fiellu til Jardar.
Og þeir søgdu til hñs/Sia/hier eru fimtijge hraustra maña a medal þiña Þienara/læt þa
fara ad leita epter þijnū Herra/Skie ma ad DROTTINS Ande hafe teket hñ/⁊ sett hñ
nidr nockurstadar a eitthuṫ Fiall/ edr nockurs stadar j eirn Dal. Hñ sagde/Lated þa huerge
fara. Enn þeir neyddu hñ/ suo leinge ad hañ liet þat epter þeim/og sagde/ Fare þeir. Og
þeir sendu fimtijger Meñ af stad/⁊ þeir leitudu epter honum i þria Daga/ ⁊ fundu hñ huer-
ge. Og þeir komu aptur til hñs. Og hñ var i Jericho/⁊ sagde til þra/Sagde eg ei ydur/ad D
þier skylldut huerge fara?

Historian af Eliseo

Og Borgarmeñerner søgdu til Eliseum/Sia/þesse Stadur er godr i bwdar/suo sem minn
Herra sier/Enn hier er vont Vatn/⁊ Jørd miøg ofriosøm. Hñ sagde/Fæ red mier hingat ei-
na nyia Skal/⁊ læted Sallt i hana. Og þeir færdu honum Skalena. Sijdan gieck hñ vt
til Vppsprettunnar/⁊ varpade Salltenu i hana/⁊ sagde/Suo seiger DROTTIN/Þetta
Vatn giørda eg heilnæmt/þar skal eingeñ Daude/eda nockurs hattar ofrioleikur vera hied-
an i fra. Suo vard Vatned heilnæmt/allt til þessa Dags/epter þeim ordum sem Eliseus
hafde sagt.

Og hñ gieck vpp til BetEl. Og sem hñ var komeñ a Veigiñ/ þa geingu þar Smasuei-
nar vt af Stadnū/⁊ hæddu hñ/⁊ søgdu til hñs/Stijg vpp Skalle/Stijg vpp Skalle. Og s̄

42. Sma sueinar sundur rifner af Birnum

hñ leit vid/⁊ sa þa/þa bøluade hañ þeim i Nafne DROTTINS. Þa komu þar tuø
Biarn dyr vr Skogienum/ og slitu tuo ⁊ fiorutijge af þessum Smasueinū. Og hñ gieck
þadan vppa Fiallet Carmel/⁊ snere þadan til Samaria.

A Joram son Achab vard Kongur yfer Jsrael i Samaria/a þui atiāda are Jo- 9
saphat Kongs Juda/og rijkte tolf Aar. Og hn̄ giørde þat sem DROTT- Joram 12.
NI jlla lijkade/Þo eige so sem hn̄s Fader ꝛ hn̄s Moder. Þui hn̄ burt tok Ba Aar Kongur
als Skwrgod/ sem hn̄s Fader liet giøra. Enn þo gieck hn̄ fram̄ epter Syn- yfer Jsrael
dum Jeroboam sonar Nebat/sem Jsrael kom til at syndgast/ꝛ liet þar ecke af.
Og Mesa Moabita Kongur hafde fiølda Sauda/ Nū greidde Skatt Js-
raels Konge Hundrad Þusund Lambareyfe/ꝛ Reyfe af Hundrad Þusund Hrwtum. Eñ sem Mesa fiell
Achab var daudur/þa fiell Kongur Moabitarum fra Jsraels Konge. Sijdann for Joram fra Jsraels
Kongur vt af Samaria/a þeim sama tijma/ ꝛ safnade at sier øllum Jsrael. Og hañ sende Konge
burt til Josaphat Kongs i Juda/ꝛ liet seigia honum/ Kongur þeirra Moabitarum er falliñ 2. Par. 20.
fra mier/ Kom mz mier/at beriast vid þa Moabites. Nū suarade/Eg vil koma/Eg er s̄ þu/
ꝛ mitt Folk suo sem þitt Folk/ꝛ mijner Hestar suo sem þijner Hestar. Og hn̄ sagde/Vm hūn
B veg vilium vid fara vpp þangad? Nū sagde/a þañ Veg sm̄ liggur vm Edoms Eydemørk.
Suo ferduðust þeir Jsraels Kongur/ꝛ Kongur Juda/og Kongureñ af Edom. Og sm̄ þr
høfdu flutt Her sinn siø Daga i samt/þa hafde Herenn og þat Kuikfie sem var mz þeim eck- Josaphat
ert Vatn. Þa sagde Jsraels Kongur/O wei/DROTTJN hefur kallad þessa þria Kon- 3. Reg. 22.
ga saman/ at hn̄ giefe þa i hendr Moabitarū. Josaphat suarade/Er hier eingeñ Spamadr
DROTTJNS/ so vier meigum spyria DROTTJN at Rædum fyrer hn̄? Þa suar-
ade eirn af Jsraels Kongs Þienurum/ꝛ sagde/Hier er Eliseus son Saphat/sem gaf Vatn
a Elias hendur. Josaphat sagde/Hia honum er Ord DROTTJNS. Suo foru þeir
Jsraels Kongur og Josaphat/ꝛ Edoms Kongur ofan til hn̄s.
Þa sagde Eliseus til Jsraels Kongs/Hvad hefur þu mz mig? Far burt til Spamanna
Fodur þijns ꝛ Modur þinnar. Jsraels Kongur suarade honum/Nei/Þuiat DROTT-
JN hefur samansafnad þessum þremur Kongum/at hn̄ giefe þa i Hendur þeirra Moabita-
rum. Eliseus suarade/Suo sañarliga sem DROTTJN Zebaoth lifer/fyrer huers Aug-
C lite eg stend/ef eg sæia ecke Josaphatz Andlit Juda Kongs/skyllda eg þig huerke Augū sæ/
nie lijta. Enn kalled til mijn þañ Mañ sem vel leikur Psalterium. Nu sem sæ Madur Eliseus spaar
tok at leika/þa kom DROTTJNS Hønd yfer hañ. Og hañ sagde/Suo seiger DRO- fyrer
TTJN/Giøred Grafer hier ꝛ huar hia þessū Læk. Þui so seiger DROTTJN/Þier
skulud huerke sia Vind nie Regn/þo skal þesse Lækur verda fullur af Vatne/suo at þier/ yd-
rer Þienarar og ydart Kuikfie skal drecka þar af. Þar mz er þad lijtils vert fyrer DROT
TNI/ Nū skal og giefa Moabitas i ydar hendur/ suo at þier mūud slæ allar þeirra sterku-
stu Borger/og alla vtvalda Stade/þier skulud og vpphøggua øll Avaxtarsøm Trie/og þier
skulut byrgia alla Vatzbruña/ꝛ hylia Griote alla agiæta Akra.
Arla Morguns/vm Fornfæringar tijma/Sia/þa kom þar rennanda Vatn/a Veige sm̄
liggur fra Edom/og vppfyllte Landet mz Vatn.
Eñ sem aller Moabiter spyria þetta/at Kongar voru komner mz Her i mot þm̄/ þa køllu-
du þeir alla þa til samans sem Vopnum gætu valldet/ ꝛ fluttu Heriñ til siña Landamerkia.
D Snem̄a Morguns toku Moabite sig vpp/ og Solen gieck vpp og Skein a Vatned/ voru þa Teikn til
Vøtn þeim Moabitis suo raud at sia sem Blod være. Þa søgdu þeir/Þat er Blod/Kong Osigurs
arner hafa barest sijn a mille ꝛ drepist nidur/ Moab far nu ꝛ tak Herfang. Eñ sem þeir
komu til Jsraels Herbwda/þa stod Jsrael vpp/ꝛ slo þa Moabiter/ꝛ þeir flydu fyrer þeim.
Enn þeir komu ꝛ slou Moab/ꝛ niburbrutu Borgernar/ꝛ huer kastade sijnum Steine a alla Moabiterner
goda Akra/ꝛ fylltu þa af Griote/og þeir tilbyrgdu allar Vatz vppsprettur/ ꝛ hiuggu nidur slæst i hel
øll god Trie/suo leinge ad þar var ecke epter vtan Steinarner af Mwrnum. Og þeir ga
fu sig til hn̄s mz Valsløngum/ og slou hn̄.
Enn sem Moabiter Kongur sa/at i oefne var komed fyrer honum/þa tok hn̄ siø Hundrut
Manna til sijn/þa enu fræknustu/ꝛ villde briotast fram̄ i mot Kongenum af Edom. Enn Kōgr Moab
þeir gætu þat ecke. Sijdan tok hañ sinn Frumgietenn Son/huer at verda ætte Kongur i offrade sijnum
hn̄s Stad/ꝛ offrade honum vppa Mwrnum til Breñeoffurs. Þa vard Jsrael miøg reidur/ Syne
ꝛ þeir drogu fra honum/og sneru aptur i sitt Land.

IIII.

Eliseus hialpar þatækre Eckiu

G ein af Eigenkonū Spamaña sona kallade til Eliseum/ ꝛ sagde/ Þiñ Þie- A
nare minn Bonde er andadur. Suo veist þu/ at hañ þinn Þienare ottadist
DROTTIN/ Nu kom þar eirn Madur/ sem ætte skulld hia honum/ ꝛ vill
taka bæda mijna Sonu til Þrældoms. Eliseus suarade henne/ Huad skal eg
giora þier? Seig mier/ Huad hefur þu i þijnu Hwse? Hun suarade/ Þijn
Þienustu Kuiña hefur ecke i sijnu Hwse/ nema eina Vidsmiørs Krws. Hañ
sagde/ Far þu/ bid þær Konur ed næstar bwa/ at þær liene þier tom Kier/ eige allfæ. Og gack
jnn/ ꝛ loka þu Dyrunum at þier ꝛ þijnū sonum/ og skulud þier læta af þessu Vidsmiøre j øll
Kieren/ Og þa þau eru full/ þa set þau fra þier.

Gud er Ecknanna Fader og þeirra Födurlausu

Hun for/ ꝛ lokade Dyrunum ad sier/ og sijnum Sonum/ þeir færdu Kieren til hennar/ enn
hun hellte i þau. Eñ þa Kieren voru full/ þa sagde hun til sins sonar/ Fa mier eñ eitt Kier.
Hū suarade/ Hier eru ecke fleire til. Þa stod Vidsmiøred. Og hun gieck vt/ ꝛ kunngiørde
þetta Gudz Mañe. Hū suarade/ Far nu ꝛ sel þitt Vidsmiør/ ꝛ bitala þat sem þu ert skyll- B
dug/ Sijdan skallt þu ꝛ þijner syner hafa ydr til Atuiñu þat s̄ meira er.

Og þat skiede eitt sinn/ at Eliseus gieck til Sunem/ Þar bio ein rijk Kuinna/ hun hiellt ho
num Herberge/ ꝛ hañ tok sijna Fædu hia henne. Og sem hañ for nu optliga þañ Veg/ þa
tok hū gisting hia hñe/ ꝛ þaa heñar fædu. Og hū sagde til sins Bonda/ Sia/ eg merke at þsse

Su Sunamitis herbergiar Eliseum

Gudz Madur er Heilagur/ sem jafnan a Veg vm vor Hws/ Þui vil eg vid giørum ho-
num eitt lijted Herberge ꝛ þilium þ/ og buum honum þar Sæng ꝛ Sæte/ Bord ꝛ Kiertestiku/
suo ad nær hū kiemur til vor/ þa meige hū vera þar.

Og þat skiede suo eirn tijma/ at hū kom þar jñ/ ꝛ lagde sig i Herberged/ ꝛ tok þar Huijld/
Þa sagde hū til sijns Þienara Giezi/ Kalla þu a þessa Sunauersku Kuiñu. Og sm̄ hū kall
ade a hana/ þa kom hun fram̄ fyrer hū. Hū sagde til hūs/ Seig til hennar/ Sia/ þu hefur
veitt oss allañ þeñan goduilia/ Huad villt þu at eg giøre þier? Hefur þu nockurt Erinde/ þa
vil eg flytia þat fyrer Kongeñ/ eda fyrer Hershøfdingiañ. Hū suarade/ Eg by a millū mijns C
Folks. Hū sagde/ Huad vill hun þa af mier þiggia? Giezi sagde/ Herra/ hun hefur ong-
uann Son/ eñ heñar Madur er gamall. Hū sagde/ Kalla þu a hana. Og sem hū kalla-
de hana/ þa gieck hun framan i Dyrnar. Og hū sagde/ A þessum sama tijma at ærenu lid-
nu/ þa skallt þu taka eirn son i fang. Hun suarade/ O nei minn Herra/ Þu Gudz Madur/
bid eg þu kallser ecke þijna Ambætt. Og Kuinnan vard þungut/ og fædde eiñ Son/ a þeim
sama tijma/ at ærenu lidnu/ so sm̄ Eliseus hafde sagt heñe.

Enn nu sem þesse Sueirn var Vaxinn/ þa bar suo til/ at hañ gieck vt til sijns Fødurs/ til
Kornskurdarmanna. Og hū sagde til sijns Fødurs/ O/ mitt Høfud/ mitt Høfut. Hann
sagde til sijns Þienara/ Ber hū til siñar Modur. Og hū tok hū/ ꝛ færde hū til siñar Modr.
Og hū lagde hū i sitt Skaut/ allt til Middags/ þa andadist hū. Hun gieck vpp/ ꝛ lagdi hū
i Sæng Gudz Mañs/ Liet aptur Dyrnar/ og gieck vt. Og hun kallade a siñ Bonda/ og D
sagde/ Send mz mier eirn af Þienorunū/ mz eina Ølsnu/ Eg vil fara til Gudz Mañs/ ꝛ koma
aptur. Hū sagde/ Þui villt þu fara/ nu er huerke nyr Manudur nie Sabaths Dagur? Hū
sagde/ Þad er vel. Og hun liet sødla Ølsnu/ ꝛ sagde til Þienarans/ Keyr fast/ ꝛ tef mig ec-
ke a ferdiñe/ giør sem eg seige þier.

Þesse Kuiña war kiend wid þann Stad sem hun war fædd og þui köllut Sunamitis

Hun for af stad/ ꝛ kom til Gudz Mañs a Fialled Carmel. Og sem Gudzmadur sa ha-
na/ þa sagde hū til sijns Þienara Giezi/ Sia/ su Sunamitis er þar. Far þu i mot heñe/ ꝛ
spyr hana at/ huert allt geingur vel/ heñar Mañe ꝛ heñar Syne? Hun sagde/ Vel. Eñ
sem hun kom til Gudz Mañs a Fiallet/ þa hiellt hun vm hūs Fætur. Giezi gieck ad/ ꝛ villde
hrinda heñe þar fra. Eñ Gudz Madur sagde/ Læt hana kyrra/ Þui hun er Harmþrwng-
en/ Eñ DROTTIN leynde mig þui/ ꝛ lætur mig ecke vita þat. Hun sagde/ Hær bad eg
vm eirn son af mijnum Herra? Bad eg ecke/ ad þu skyllder ecke kallsa mig?

Hū sagde til Giezi/ Gyrd þijnar Lendar/ ꝛ tak miñ Staf i þijna Hønd/ far af stad (ef þier E
Luc. 10. mæter nockur/ þa heilsa honum ecke/ Eñ ef nockur heilsar þi'/ þa suara þu honum onguu) og
4. Reg. 9. legg minn staf yfer Asionu Sueinsins. Moder Þilltsins sagde/ So sañarliga sem DRO-
TTIN lifer og þijn Sæl/ eg fyrerlæt þig ecke. Hū stod vpp/ ꝛ gieck epter henne. Eñ Gie-
zi rañ vndā þm/ ꝛ lagde Stafeñ yfer Sueinsins Asionu/ eñ þar skipadist ecke par vid. Og hū
rañ i mote honum aptur/ vnderuijsade hm̄/ og sagde/ Eige reis Sueirnen vpp.

Eñ sem Heliseus kom i Hwset/ Sia/ þa læ Sueirneñ daudur a hūs Sæng. Og hū gieck
Math. 6. jñ þāgad/ ꝛ lokade Dyrnar at þm̄ bædū/ ꝛ bad til DROTTINS. Og hū stie vpp (i Sæn
gina) ꝛ

ena) & lagde sig yfer Sueinen/ & lagde siñ Muñ vid Barnsins Muñ/ & sijn Augu vid Barn-
sins Augu/ og sijnar hendr vid þss hendr/ & breidde sig yfer hañ/ so at Barnsins Lijkame vard
Varmur. Og hñ stod vpp aptur/ & gieck aptur & fram vm Hwsed/ og stie vpp i añad siñ/ Eliseus lif-
F & breidde sig yfer hñ. Þa hnerrade Sueirnenn siø sinnum/ Þui næst vpplauk hñ sijnum Au- gar þañ framliḋna
gū. Og hñ kallade a Giezi/ & sagde/ Kalla þa Sunamitis. Og sem hñ kallade hana/ Gieck
hun jnn til hñs. Hñ sagde/ Sia/ tak þar þiñ Son. Þa kom hun/ & fiell til Foota honum/ &
til bad/ fallande øll til Jardar. Og hun tok siñ Son & gieck vt.

Eliseus kom aptur til Gilgal. Þa vard Hallære i Landenu/ og Spamañaña syner biu- Dyr tijd a
ggu fyrer honum. Og hñ sagde til sijns Þienara/ Sæt vpp eirn storañ Kietel/ & bw til bwd- Døgum Eliset
aruørd handa sonum Spamaña. Þa gieck eirn vt a Akuriñ at safna saman Jurtum/ og
fañ ville Vijnkuistu/ & tijnde þar af siñ Kyrtil fullañ med Colocintidas/ Og sem hañ kom/ þa Colocintida
skar hñ þad i Kietilen til Bwdaruørds/ þui þr vissu ei huad þat var. Og sem þat var vpp vita Menn eige giørla huad ad
G læted fyrer Folked/ og þeir ætu þar af/ þa kølludu þr vpp/ & søgdu/ O Gudz Madr/ Daude er er/ enn sumer
i Katlenum/ Þui þeir gætu ecke eted þar af. Þa sagde hñ/ Færed mier Miøl. Og hañ kalla þad
kastade þui i Kieteleñ/ & sagde/ Giefed nu Folkenu/ so þ meigi eta. Þa var eckert Banuænt i Akur dæe
Katlenum.

Og þar kom eirn Madur af Baalsalisa/ færande Gudz Manne tuttugu Byggbraud af
sijnum fyrsta Auexte/ j sijnu Klæde/ og nytt Miøl. Enn hñ sagde/ Gef þetta Folkenu at
eta. Hñs Þienare suarade/ Huernen skal eg kuña at giefa þat hundrad Mønnum? Hann
sagde/ Gief þu Folkenu suo þat neyte. Þuiat suo seiger DROTTEN Meñ munu eta/ og
mun þo afganga. Hñ lagde þat fyrer þa/ og þeir ætu aller/ og þo gieck þar af/ epter Orde
DROTTINS.

V.

A NAaman Hershøfdinge Kongsins i Syria/ hñ var mykill Madur & Mækt- Naeman
ugur/ & heidarligur Halldeñ fyrer sijnum Herra. Þui DROtten gaf Far Luc. 4.
sællo j Syria fyrer hñ/ Og hñ var mikell Hermadr/ eñ þo var hañ Lijkþrær
Og Vijkingar af Syria hefdu heriat/ og høfdu Herteked eina vnga
Mey af Jsraels Lande/ huer ad þionade Naamañs Kuinnu. Hun talar
so fyrer sinne Fru/ Gud giæfe at være miñ Herra hia þm Spamanne sm er
i Samaria/ þa munde hañ lækna hañ af siñe lijkþra. Þa gieck (Naaman) jnn fyrer sinn
Herra/ & sagde honum/ Ein Mær af Jsraels Lande/ hefur suo og so talad. Konguriñ suara
de/ Suo far þu þangat/ eg vil skrifa Brief til Jsraels Kongs

Og hñ ferdadist af stad/ & tok mz sier Tiu Centener Silfurs/ & sex Þusund Gyllene/ & tiu
B Hætijda dags Klæde. Og færde Briefed Jsraels Kōge. Þar stod þta a/ Þa þta Brief kiemr
til þijn/ Sia/ þa skallt þu vita/ at eg hefe sent minn Þienara Naaman til þijn/ so at þu giør
er hañ heilañ af sinne Lijkþra. Enn sem Jsraels Kongur hafde lesed Briefed/ þa reif hañ
sijn Klæde/ & sagde/ Er eg þa Gud/ suo eg meige deyda og lifga/ at hñ sender til mijn/ at eg sku
le giøra þann Mann heilañ af sinne Lijkþra? Hugleided & skodet huerra til efna hñ leitar
i mote mier.

Þegar Eliseus Gudz Madr heyrde þta/ ad Jsraels Kongr hafde i sūdr rifed sijn Klæde/
þa sende hñ til hñs/ & liet seigia hm/ Þui reifst þu i sundr þijn Klæde? Sæt hñ koma til mijn/
suo hñ meige vita/ ad hier er eirn Spamadur i Jsrael. Suo kom Naaman mz sijnum He-
C stum og Vøgnum/ og stod fyrer Elisei Hwsdyrum. Þa sende Eliseus til hñs/ & liet seigia ho-
num/ Far þu og þuo þig siø sinnum i Aañe Jordan/ suo skal þitt Holld verda heillt/ & muntu
hreinsast. Naaman vard vid þetta Reidur/ snere i burt/ & sagde/ Eg hūgde ad hann munde
ganga vt til mijn/ og fara & akalla Nafn DROTTENS sijns Gudz/ og hafa hendur a
mijnum Lijkama/ og lækna so Lijkþrana. Eru ecke þau Vøtn Abana/ og Pharphar i Da Naeman
masco betre/ enn øll Vøtn i Jsrael/ so eg hefde mætt þuo mig i þeim/ & verda hreiñ? Og hañ hreinsast af
snerest til burtferdar mz reide. sinne Lijkþra

Þa geingu ad honum hñs Sueinar/ toludu vid hñ/ & søgdu/ Kiære Fad[r]/ Þo at Spamad
urinn hafe boded þier eitthuad torfuellt/ þa hæfde þier at giøra þat/ Huad myklu framar nu
þt hñ sagde til þijn/ Þuo þier/ & mūt þu verda hreirn? So for hñ ofan/ & þuode sig siø siñum
D i Jordan/ suo sem Gudz Madur hafde sagt/ og hñs Lijkame vard skiær/ lijka sem eitt Barns
Holld/

Nolld/ og hn̄ vard hreiñ.
Og hn̄ huarf aptur til Gudz Manns/m̄z øllu sijnu Føruneyte. Og sem hn̄ kom jn̄/ Þa
gieck hn̄ fram̄ fyrer hn̄/ z sagde/Sia/Eg veit sañliga ad þar er eingeñ Gud i øllum Løndū/
vtan i Jsrael. Suo þigg nu þessa Blessan af þijnum Þienara. Hn̄ suarade/ So sañliga E
sem DROTTIN lifer/fyrer huerium eg stend/eg þigg þat ecke. Og hañ neydde honum
þar til. Enn Gudz Madur villde þeis sijdur. Þa sagde Naaman/Leyfest ecke þijnum Þie
nara at taka af þessare Jørdu/ suo myked sem tueir Mwlar mætte bera? Þuiad þinn
Þienare skal hiedan i fra ecke færa Forner eda Breñeoffr añarligum Gudū/ helldur DR-
OTTNI. Enn þat fyrerlaate DROTTIN mier/ ad eg tilbid hañ i Remons hwse/þa
minn Herra geingur jn̄ i Remons hws/ad bidiast þar fyrer/ z hn̄ stydur sig vid mijna hønd/
Hn̄ suarade hm̄/Far þu i Fride
Og sm̄ hn̄ var fareñ fra hm̄ eina Mijlu vegr/Þa sagde Giezi þienare Elisei Gudz mañs
Sia/miñ Herra vægde þssum Syrlendska Naeman/z hn̄ villde ecke þiggia neitt af honum/þ F
hn̄ færde honum/ Suo sannarliga sem DROTTIN lifer/ eg vil fara epter honum / og
fa nockut af honum. Sijdan rann Giezi epter Naeman. Eñ sm̄ Naeman sa sier epterfør
veitta/þa støck hn̄ vr Kierrunne i mote honum/z mællte/Naga eg nu er ei sm̄ eg skyllda? Hn̄
suarade/Ja. Minn Herra sende mig til þijn/at eg skyllde seigia þier/Sia / nu strax komu
tueir Sueinar af Spamañanna sonum til mijn fra Ephraims Fialle/ Gief þeim eitt Cente-
ner Silfurs/z tuenn Helgra Daga Klæde. Naeman suarade/Tak þu helldur tuo Centen-
er. Og hn̄ neydde hn̄ til/at hn̄ tok tuo Centener Silfurs i tueimur Seckium/z tueñ Hatijda
Klæde/z skipade til tuo af sijnum Sueinum/ þeir bæru þ fyrer hm̄. Og sm̄ hn̄ kom til O- G
phel/þa tok hn̄ þat af þeirra Hondum/z lagde affsijdes i Hwsed/enn liet Meñena fara apt-
ur. Eñ sem þeir voru i burtu/þa gieck hn̄ jnn fyrer sinn Herra
Og Eliseus sagde til hn̄s/Huadan komst þu Giezi? Hn̄ sagde/ Þiñ Þienare hefur hu-
ge fared. Hn̄ suarade/Munde mitt Hiarta ecke [a] fara/þa Madurinn spratt vr Kierrunne
z rañ i mote þier? Var nu tijme ad taka Silfr z Klædnad/ad kaupa þier m̄z Garda Vidsmi
ørs z Vijns/Saude/Naut/Præla z Ambætter? Eñ Naemans Lijkþra skal festast vid þig
z þitt Afkuæme æfenlega. Og hn̄ gieck vt fra hm̄/sniohuitur af Lijkþra.

[a] (Fara) Þad er / Hafer þu huerge fared Huernen kiemr þ til ad mitt Hiarta var a ferd/ og var hia Vagnenum?

Straff Agirndarinnar

VI.

Eliseus

Spamaña syner søgdu til Eliseū/Sia/Þesse Stadr/þar vier buū hia þier/er A
oss of þraunglendur. Vier vilium fara til Jordanar/ z take huer sier þar
Trie/suo vier mættum byggia oss þar Bwstad. Eñ hn̄ suarade/Fared þan
gad. Og eirn sagde/Bid eg ad þu vilier fara m̄z þijnum Þienurum. Hn̄
sagde/Eg vil fara m̄z ydr. Og hn̄ for m̄z þeim. Eñ sem þeir komu til Jor-
danar/toku þeir til ad høggua Videna. Madur eirn var at høggua Trie/
þa hraut Oxen i Vatned. Enn hn̄ kallade vpp/z sagde/Auj/miñ Herra / Auxen hraut i
Vatned/Þar m̄z var mier lied hun. Og Gudz Madur suarade/Huar fiell hun nidr? Og
hn̄ vijsade honum þat. Þa hio hn̄ eitt Trie/z snarade þui þangad/þa flaut Oxen vpp ad B
Trienu. Og hañ sagde/Tak hana aptur/og hañ riette vt Hond sijna/z tok aptur Oxena.
Og þat skiede suo/ad Kongureñ af Syrlande strijdde a Jsrael/ z rædgadist vid sijna Þie-
nara/z sagde/Vier vilium setia vorar Herbwder hier z þar. Enn Gudz Madr sende til Js-
raels Kongs/z liet vnderuijsa honum/Vara þig/Og far ecke til þss Stadar/Þuiat Syri eru
þar fyrer. Þa sende Jsraels Kongur burt til þess Stadar/sem Gudz madr sagde honum/for-
uarade hn̄ z hiellt þar Vaktara/z giorde þat ecke eitt sinn edur tuær reisur einskostar.

Jarnet flytur

Kongsins Hiarta af Syria felmtrade vid þetta/Og hn̄ kallade saman sijna Þienara/ og
sagde til þeirra/Vilie þier ecke seigia mier/Huer af voru Lide mun flueñ til Jsraels Kongs? C
Þa sagde eirn af hn̄s Þienurum/Ecke er suo minn Herra Kongur/Helldur Eliseus sa Spa-
madr i Jsrael/ hn̄ seiger Jsraels Konge allt/þat sem þu talar i þijnu Suefnherberge. Hn̄
sagde/Farid z vited huar hn̄ er/suo eg meige senda þangad/z læta taka hn̄. Og þeir vnder
vijsudu honū z søgdu/Sia/hn̄ er i Dothan. Þa sende Kongurin̄ þangad Hesta z Vagna/
z mijkeñ styrck sijns Herlidz. Og s̄ þr komu þar vm Nott/slou þeir Herskillde vm Borgena
Enn

Eñ sm̃ Þienare Gudz mans stod vpp miøg arla/gieck hñ vt/Og sia/þa sa hñ Her maña Gud hlijfer
girda vm Borgena ollum meigen/mz Hestum & Vøgnum. Og Þienareñ kuñgiorde honũ/ sijnum
& sagde/Aui minn Herra/Huad skulu vid adhafast ? Hñ sagde/Ottast ecke/Þuiad þeir eru 1. Joh. 4.
fleire sem oss veita lid/helldur eñ þeir sem eru mz þeim. Og Eliseus fiell til Bænar/ & sagde/ Psal. 34.
D DROTTIN/lwk vpp hñs Augũ/at hñ meige sia. Og DROTten vpplauk Sueinsins
Augum/& hañ sa/Og sia/ad Fialled var fullt vmbergis Eliseum af Elldligum Hestum og
Vøgnum. Og sem þeir komu vpp til hñs/bad Eliseus & sagde/DROTTIN/ sla þetta
Folk mz Blindleika. Og DROTTIN slo þa mz Blindu/epter Elisei Ordum. Og Eli-
seus sagde til þeirra/Ecke er þetta Vegureñ/nie su Borgen. Fylged mier/ Eg vil vijsa ydur
til þess Mañs/sem þier leited epter. Og hñ leidde þa til Samariam.
Eñ sm̃ þeir voru komner i Samariam/sagde Eliseus/DROtten/lwk þu nu vpp þra Au-
gum/suo at þeir meige sia. Og DROTTIN vpplauk þeirra Augum/so þeir sau/ Og
sia/þeir voru i midre Samaria. Eñ Israels Kongur/sem hñ sa þa/ þa sagde hñ til Eliseũ/
E Minn Fader/skal eg sla þa ? Hñ suarade/Ecke skallt þu sla þa/Eñ þa sem þu tekur med
Suerde þijnu & Boga/þa sømu matt þu sla. Set Braud & Vatn fyrer þa/ so þeir meige
eta & drecka/og lat þa sijdan fara til sijns Herra. Þa var bwen til mykel Maltijd. Og
sm̃ þeir høfdu eted & drucket/þa liet hñ þa fara/& þeir drogu til sijns Herra. Og alldrei sij-
dan kom sa Strijdzher Syrlendskra i Israels Land.
Og epter þetta skiede suo/ad Benhadad Kongur af Syria dro saman allañ siñ Her/ & for Hallære i Sa-
vpp/& settist vm Samariam. Og þar vard myked Hallære i Samaria. Og þeir satu vm maria a dögum
Stadenn suo leinge/at eitt Asnahøfud var sellt fyrer attatijge Silfurpeninga/& eirn fiordũg Elisei
ur af Kab mz Dwfnadrit var keyft fyrer fim̃ Silfurpeninga
Enn sem Israels Kongur gieck a Mwrnum/kallade ein Kuinna til hñs/& sagde/ Hialpa
F þu mier/minn Herra Kongur. Hñ sagde/Hialpar ecke DROTTEN þier/huar med skal
eg hialpa þier ? Af Kornhlødunne/eda af Vijnþrwgunne? Og Kongureñ sagde til heñar
Huad skadar þig ? Hun sagde/Þesse Kuinna sagde til mijn/gief þinn son fram/& etum hañ i Hryggeligur
Dag/enn a Morgun vilium vid ad vid etum minn son. Suo høfum vid Matgiort og eted tilburdur i Sa-
minn son. Og eg sagde til hennar a ødrum Deige/Tak nu þiñ son/ & lat hañ hingad/so ad maria
vid etum hñ/Eñ hun hefur faled sinn Son.
Enn sem Kongurenn heyrde Kuiñuñar Ord/reif hñ sijn Klæde/þa hñ gieck a Mwrnum: a
Þa sa allt Folked/ad hñ var klæddur Seck jñst Klæda. Og hñ sagde/Gud giøre mier þad & (Illt)
G þat/ef Høfud Elisei sonar Saphat skal vera j Dag a honum So geingur oss
Og Eliseus sat i sijnu Hwse/& Olldungarner satu hia honum. Og Kongureñ sende eiñ þa vier þionum
Mann vndan sier. Enn adur eñ Sendemadureñ kom til hñs/þa sagde hñ til Olldungan- ydrum Gude
na sem hia honum satu/Vite þier ecke ad þsse Mañdrapa sonureñ hefur sent hingad ad sniñ þier ærulausu
da af mier mitt Høfud ? Siaed til þegar Sendemadurenn kiemur/þa lated aptur Dyrnar Spamenn/
og leyfed honum ei jñ af ganga/ Sia/hñs Herra kiemur skiott epter honum. Eñ sem hñ Huad betur
var þta at tala vid þa/Sia/þa kom Sendemadureñ til hñs/ & sagde/Sia/slijkt a jllt kiemr oss gieck þa vier
af DROTTNI/Huad skal eg meir vona til DROTTINS? þionudum
Baal
Jere. 44.

VII.

A ENN Eliseus sagde/Heyred Ord DROTTINS/Suo seiger DROT-
TIN/A Morgun vm þeñañ tijma skal eirn Mæler Similiu miøls seliast
fyrer eirn Sekel/& tueir Mæler Byggs fyrer eiñ Sekel/ i Borgarhlide Sa-
maria. Þa suarade eirn af Høfdingium/vid huers Hønd ad Kongurenn
studde sig/& sagde til Gudz Mans/Þo at DROTTIN giøre Glugga a
Himneñũ/ Huernen ma þetta verda? Hñ sagde/Þu skallt þat sia mz þijnũ
Augum/& ecke eta þar af.
Og þar voru fiorer Lijkþrær meñ vte fyrer Borgarhlide/ þeir talast vid sijn a mille/& sei-
gia suo/ Þui vilium vier hier Heliar bijda? Þo vær vilium fara i Borgena/ þa er þar Hall-
ære & Hungur/so vier munum deyia þar/Ef bijdum vier hier/ þa munum vier & so deyia. Fo-
rum vier til Herbwda þeirra Syrlendskra/ Ef þeir lata oss lifa/þa lifum vier. Eñ slae þr
oss i Hel/þa er um vier dauder. Þeir stodu vpp nær Døgun/ & foru ad Herbwdum Syrlend-
skra.

skra. Og sem þeir komu ad þeim fremstu Nerbwdum/ Sia/ þa var þar eingeñ Madur. B

Gud hræder Syros

Þuiad DROTTIN hafde lаted þa Syros heyra Nesta hneggian/ Vagna gny/ z Ofyrleik ofllyода Ners/ so ad huer sagde til añars/ Siaed/ Israels Kongr hefr leigt (sier til Lids) i mote oss/ Nethiters Kong/ z Kongana af Egiptalande/ z eru þeir nu komner yfer oss. Og þeir hlupu vpp/ z flwdu i Døgunena fra sijnum Tialldbwdum/ Nestum Asnum/ z øllu þui sem i Nerbwdum var/ ad biarga Lijfenu.

Nu sem þeir Lijkþrаu meñ komu j þær Nerbwder er næst voru/ þa geingu þeir j eina Tialldbwdena/ atu z drucku/ z toku þar Silfr Gull z Klædnad/ geingu i burt z geymdu þ. Eñ sem þeir komu aptur/ geingu þeir i adra Tialldbwd/ z bаru þadann slijkt/ og geingu burt/ og geymdu.

Ad sijdustu tøludu þr mz sier/ Ei giørū vier riett/ þsse Dagr er mykillra Fagnadar tijdinda/ Ef vier bijdū z þeigū allt til Biartz Dags a Morgū/ þa finst vor Misgiørningur. Fyrer þui førum aptur/ komum z kuñgiorum þetta i Kongsins Nwse. Og sem þeir komu ad Porte Borgarinnar/ kølludu þeir a Nliduørdslumenn Borgariñar/ og søgdu/ Vier komum i Nerbwder þeirra Syris/ Og sia/ þar var eingeñ Madur/ z einskis Mañs Mаl heyrdu vier þar/ Eñ Nestar z Asnar voru būdner/ z Tialldbwdernar s þær stodu. C

Þa kølludu Nliduerder Borgariñar/ og kuñgiordu þetta jñ i Kongsins Noll. Sem Kongurenn heyrde þetta/ stod hñ vpp vm Nottena/ z sagde til siña Þienara/ Eg kañ seigia ydur/ huad þeir Syri hafa giørt oss. Þeir vita at vier erum miøg ad þrotum komner af Nungre/ þui eru þeir farn[?] fra Nerbwdum/ z leynast i Mørkum vte/ z hugsa/ ad þa er vier gøngum vt af Stadnum/ þa ætla þeir at Nøndla oss lifande/ z komast so i Borgena

Þa suarade eirn af hñs Þienurum/ z sagde/ Tøkum vier þa fim Nesta sem afgangs eru hia oss/ huerier ad epter eru (Sia/ þeir eru epter ordner af øllum þeim fiølda i Israel var/ hiner eru j burt) z sendum þa a Niosn þangad. Sijdan toku þeir tuo Vagna z Nesta/ og sendu til Syrlendskra Nerbwda/ z søgdu/ Fared z skodet. Og s þeir foru af stad/ komu þeir a þra Før allt til Jordanar/ Og sia/ vm alla vegu lau Kier z Klæde/ er Syri høfdu kastat fra sier/ j Flottanum. Enn sem Sendemenn komu aptur/ vnderuñsudu þeir þetta Kongenum. Gieck þa Folked vt/ z rænte Nerbwder þeirra Syris. Og a þessum sama Deige/ gieck Mæler Similiu Miols fyrer eirn Sekel Silfurs/ z tueir Mæler Byggs fyrer eiñ Sekel/ epter Ordum DROTTENS.

Supra 6. D

Enn Konguriñ tilsette þañ Nertuga at vera i Borgarhlide/ vid huers Nønd Kongur hafde stutt sig/ z Folked fottrad hñ til Bana i Borgarhlidenu/ suo sem Gudz madur hafde sagt/ þa Kongureñ gieck ofan til hñs. Og þat skiede sem Gudz madr sagde til Kongsins/ þa hañ suo sagde/ A Morgun vm þeñañ tijma skulu tueir Mæler Bygs kaupast fyrer eiñ Syclum/ z eiñ Mæler Similiu miøls skal z gillda eiñ Syclum/ i Samaria Borgarhlide. Enn þesse Nertuge hafde suarat Gudz mañe/ z sagt/ Sia/ þo at DROTTEN giørde Glugga a Nimnenū/ Nuernen ma þuilijkt skie? Nñ suarade/ Sia/ þu skallt mz þijnū Augū horfa a þ/ eñ ecke eta þar af. Og þ skiede so/ þt hñ vard fottrodeñ af Folkenu i Borgarhlidenu/ z hañ liet Lijfed.

VIII.

Nallære vm vij Aar i Elisei tijd
Supra. 4.

Eliseus talade vid þa Kuiñu/ hūrar son hñ hafde lifada giørt/ z sagde/ Tak þig vpp/ z for hiedan mz þijnu Nyske/ z vert vtlend huar þu kant/ Þui ad DROTTEN mū lаta koma Nallære yfer þetta Land i siø Aar. Kuiñan bio sig/ z giørde sm Gudz madur sagde/ z for burt mz sijnu Nyske/ z vtlendist i Lande Philistinorum i siø ar. A

Eñ ad þm siø Aarum lidnum/ þa kom Kuikan aptur af Lande Philisteis. Og hun gieck vt/ ad kalla til Nwss sijns z Akurs fyrer Konge. Eñ Kongureñ var þa a tale vid Gudz mañs Þienara Giezi/ z sagde/ Framseig þu mier øll þau Stormerke/ sm Eliseus hefur giørt. Og i þui bile sem hñ sagde Konge/ huernen hñ hafde reist Mañ af Dauda/ Sia/ þa kom su Kuiña j þañ sama Punckt/ huerrar son at lifande var Ordeñ/ og kallade a Kong vm sitt Nws z Akra. Þa sagde Giezi/ Minn Nerra Kongur/ þesse er su Kuiña/ og þesse er heñar Son/ sem Eliseus lifgade. Þa spurde Kongureñ Kuinnuna/ Og hun sagde hm þat. Sijdan fieck Kongureñ til eirn Gielldīng/ z sagde honum/ Lаt hana fa aptur allt B

þat heñe

þat henne til heyrer/ So & alla Auøxtu hen̄ar Akra/ fra þui hun flyde Landed/ & allt til þssa.

C Og Eliseus kom til Damascum. Þa lꝏ Benhadad Syrlandz Kongur siukur/ Og honū var vnderuijsad/ at Gudz Madur være komen̄ þangat. Þa sagde Kongurēn til Hasael/ Far & tak Giafer mz þier/ & gack i mot Gudz man̄e/ og spyr DROTTIN at fyrer han̄/ & seig/ Mun eg verda heill min̄ar Sottar? Hasael gieck i mot honum/ og tok Gafur mz sier/ af alls hꝏttudum Gersemum i Damasco/ & klyfiade fiorutijge Vlfallda þar mz. En̄ sem hn̄ kom/ gieck hn̄ til hn̄s/ & sagde/ Þinn Sonur Benhadad Kongur i Syria sende mig til þijn/ & lꝏtur seigia þier/ Mun eg verda heill þessa Siukdoms? Eliseus suarade honum/ Far & seig honum/ Þu skallt verda heill. En̄ DROTTIN hefur synt mier/ at hn̄ mune vissuliga deyia.

Benhadad sender til Eliseum

D Og Gudz madur hrygdest/ bar sig jlla/ & griet vt af. Þa sagde Hasael til hn̄s/ Þui grætur minn Herra? Han̄ suarade/ Þui eg veit hueria jlla Hlute þu munt giøra Israels sonum. Þu munt vppbrenna þeirra styrckuar Borger mz Elide/ & sla þeirra æskumenn i hel mz Suerde/ & deyda þeirra Vngbørn/ og i sundursnijda þeirra þungad ar Kuinnur. Hasael suarade/ Huad/ er þinn Þienare eirn Hundur/ at hn̄ skal giøra suo stora hlute? Eliseus sagde/ DROTTIN hefur openberad mier þat/ ad þu skuler verda Kongur i Syria.

Hasael
Infra 10. 12.

Epter þta gieck hn̄ fra Eliseo/ & kom til sijns Herra/ Og hn̄ spurde hn̄ at/ Huad sagde Eliseus þier? Han̄ suarade/ Hn̄ sagde mier at þier skyllde batna. En̄ an̄ars Dags þar epter/ tok hn̄ eitt Sængarklæde/ & dyfde þui i Vatn/ & breidde þ yfer sig/ Sijdan do hn̄. En̄ Asahel vard Kongur i hn̄s stad.

Hasael Kongur i Syria

E A þui fimta ꝏre Ioram Kongs sonar Achab i Israel/ vard Ioram son Iosaphat Kongꝛ i Iuda. Hn̄ hafde tuo Vetur vm Þrijtugt þa hn̄ vard Kongur/ og rijkte ꝏtta Aar i Ierusalem. Og leidde sitt Lijf a Israels Konga vegū/ so sem Achabs Hws giørde/ Þui Dotter Achabs var han̄s Kuinna/ og han̄ giørde þat sem DROTTNI jlla lijkade. Enn DROTTIN villde ecke afmꝏ Iuda/ søkum sijns Þienara Dauidz/ suo sem han̄ hafde talad til hn̄s/ og lofad/ at giefa honum ꝏtijd eitt Lios/ a medal hn̄s sona.

5
Ioram 8. ꝏr Kongur i Iuda
2. Para. 21

Enn a hn̄s tijma fiellu Edomitar fra Iuda/ og settu eirn Kong yfer sig. Þuiad Ioram for vm Seir/ og aller Vagnarner mz honum/ & han̄ tok sig vpp vm Nott/ og slo þa Edomiter sem voru i krijngum hn̄/ Suo og lijka Høfdingia yfer Vøgnunum/ so ad Folked flyde til sin̄a
F Heimila. Þui fiellu Edomitar fra Iuda/ allt til þessa Dags. Og Libna fiell og suo fra ꝏ þeim sama tijma.

Edomiter falla fra Iuda
Libna

Huad meir er ad seigia vm Ioram/ & allt þat hn̄ giorde/ Sia/ þad er skrifad i Iuda Konga Chronichu. Og Ioram andadist mz sijnum Fedrū/ & var jardadur i Borg Dauidz. En̄ hn̄s son Ahasia vard Kongꝛ epter hn̄.

6

A þui tolfta Aare Ioram sonar Achab Israels Kongs/ vard Ahasia son Ioram Kongꝛ i Iuda. Ahasia hafde tuo vm tuitugt/ þa hn̄ vard Kongꝛ/ & rijkte eitt Aar j Ierusalem/ Hn̄s Moder hiet Athalia Dotter Amri Israels Kongs. Og hn̄ gieck a vegum Achabs Hws/ og
G gierde þad sem DROTTNI jlla lijkade/ eins og Achabs Hws/ Þui han̄ var mægdur Achabs Hwse.

Ahasia 1. ꝏr Kongꝛ i Iuda
2. Para. 22.

Og hn̄ for i Strijd mz Ioram syne Achab/ a mote Hasael Kōge af Syrlande/ til Ramoth i Gilead/ En̄ þeir Syrlendsku slogu Ioram. Þa snere Ioram Kongur aptꝛ/ & liet lækna sig i Israel/ af þeim Sꝏrum sem þeir Syri høfdu veitt honū i Ramoth/ þa hn̄ bardest vid Kōgenn af Syria. Og Ahasia sonur Ioram Iuda Kongur for ofan til fundar vid Ioram son Achab til Iesreel/ þui hn̄ var krankur.

Ioram vard særdur af Syris

IX.

A OG Eliseus Spamadur kallade a ein̄ af Spamanna sonum/ & sagde til hn̄s/ Gyrd þijnar Lendar/ og tak þessa vidsmiørs Krws med þier/ & far til Ramoth i Gilead. Og þa þu kiemur þangat/ þa munt þu þar sia Iehu son Iosaphat/ sonar Nimsi. Gack þu þar jnn/ og biod þu honum ad standa vpp a medal sinna Brædra/ og leid han̄ jnn i þat jnnsta Herberge. Og tak Vidsmiørs Krwsena/ og helltu hen̄e yfer hn̄s Høfud/ og seig/ Suo seiger DROTTIN/ Eg hefe smurt þig til Kongs yfer Israel. Og þu skallt vpplꝏta Dyrnar/ og flyia/ og tefia ecke vid.

Eliseus
Iehu
3. Reg. 19.
4. Reg. 4.

Spamanna Þienarenn for til Ramoth i Gilead. Og sem hn̄ kom þangad/ Sia/ þa sætu
7 Nershøfdingiarner þar/ sem setter voru yfer Nerenn. Og hn̄ sagde/ Eg hefe nockut erinde vid
Jehu þig Høfdinge. Jehu suarade/ Vid huern a medal vor allra? Hn̄ sagde/ Vid þig þu Høfd- B
inge. Þa stod hn̄ vpp/ z gieck jnn mz honum i Herberged/ Og hellte Vidsmiørenu yfer hn̄s
Jehu til Høfud/ z sagde til hn̄s/ So seiger DROTTEN Israels Gud/ Eg hefe smurt þig til Kögs
Kongs tekenn yfer DROTTENS Folk Israel. Og þu skallt sla Hws Achab þijns Herra/ so eg hefne
3. Reg. 9. Spamannanna Blodz/ minna Þienara/ z allra DROTTENS Þienara Blodz/ af Jesabels
hende/ Suo ad allt Achabs Hws eydeleggest. Og eg vil vppræta af Achab huert Mans
barn/ þann jnnelukta/ z þann sijdasta i Israel. Og eg vil giøra Achabs Hws/ eins so s̄ hws
Jeroboam sonar Nebat/ z so sem Hws Baesa sonar Ahia. Og Hūd" skulu vpp eta Jesabel
Jesabel a Jesreels Akre/ z eingenn skal jarda hana. Og ad so tøludu/ liet hn̄ vpp Dyrnar/ z strauk
wt.

Enn sem Jehu gieck vt til sijns Herra Þienara/ þa søgdu þeir til hans/ Huersu geingur?
Þui kom þesse hinn a Galde til þijn? Hn̄ suarade þeim/ Þier þecktud Mannen vel/ z suo huad E
a hn̄ sagde. Þeir suørudu/ Þad er ecke satt/ Seig þu oss þat. Hn̄ sagde/ Suo z so talade hn̄
(Galde) til mijn/ z sagde/ Suo seiger DROTTEN/ Eg hefe smurt þig til Kögs yfer Israel. Þa
So hielldu þeir hlupu þeir til/ z huer tok sijn Klæde/ z breiddu þau vnder hn̄/ a þær hæstu Trøppz. Og blie
Ogudligu su i Lwdra z søgdu/ Jehu er ordenn Kongur.
Gudz Spamenn/ Epter þetta samtok Jehu son Josaphat sonar Nimsi þad/ at veita Motgāg Joram. Jo-
alyka sem enn ram hafde seted vm Ramoth i Gilead mz allann Israel/ mote Hasael Konge af Syrlāde Og
nu a þessum Kong Joram var þa komenn aptur/ at læta græda sig i Jesreel af þeim Sarum sem Syri
Deige skiedur veittu honum/ þa hn̄ bardest vid Hasael Kong af Syria. Og Jehu sagde/ Ef ydur suo lijst
et ct. þa skal eingenn vndan komast af Stadnum/ at bera Niosn vm þetta til Jesreel. Og hn̄ liet
færa sig til Jesreel/ Þuiad Joram la þar (i Sarum). So z var Ahasia Kongur Juda of-
an farenn at sia Joram.

Enn sem Niosnar madurenn sem var i Jesreels Borgarturne/ sa Flock Jehu komāda/ þa D
sagde hn̄/ Eg sie Ridul Manna (sækia at Borgenne) Þa suarade Joram/ Kalla þu a eirn
Reidmann/ z send i mote þeim/ z læt hn̄ spyria þa at/ huert þeir fara mz Fride? Sendemad-
urenn reid i mote honum/ z sagde/ So seiger Kongurenn/ Fare þier mz Fride? Jehu suarade/
Huad vardar þig vm Frid? Snu þier z fylg mier. Niosnarenn kunngiørde þat/ z sagde/ Sen
demadur kom til þeirra/ z kiemur ecke aptur. Þa sende hn̄ eirn annann Mann a Heste. Og
sem hn̄ kom til hn̄s/ sagde hn̄/ Suo seiger Kongurenn/ Er Fridur? Jehu sagde/ Huad liggur
þier magt a Fride/ snu þu aptur z fylg mier. Niosnarmadurenn kunngiørde þat/ z sagde/ Hn̄
kom til þra z kiemz ecke aptz. Og lijkt þijke mier at hier fare Jehu son Nimsi/ þui hn̄ fer mz
mykille flyte.

Þa sagde Joram/ Bwed til minn Vagn/ z spanned fyrer mijna Hesta. Og þeir spen-
tu fyrer Vagnana. Og þeir ferdudust vt/ Joram Israels Kongur/ z Ahasia Juda Kon- E
gz/ huor a sijnu Vagne/ til mots vid Jehu. Og þr fundu hn̄ a Akre Nabot Jesreeliter. Og
þa Joram sa Jehu/ sagde hn̄/ Huert er Fridur Jehu? Hn̄ suarade/ Huada Fride? Enn nu
vara Hordomar Modur þinnar Jesabel og hennar Fiølkinge. Þa snere Joram sinne
Hende/ z flyde/ z sagde til Ahasia/ Suik eru a ferdū Ahasia. Og Jehu þreif eirn Boga/ og
laust Øru i millum Herda Joram/ so ad Þijlan flaug i giegnum hn̄s Hiarta/ z hn̄ steyptist a
fram i Kierrunne. Og Jehu sagde til eins Høfdingia sijns/ sem hiet Bidikar/ Tak hn̄/ og
Joram skotinn snara þu honum a Akur part Nabot Jesreeliter. Þuiad þad man eg/ at vid forum i ei-
i Hel af Jehu. num Vagne epter hn̄s Fødur/ z DROTTEN vpplypte þessum Þunga yfer hn̄/ Huad skal
gillda/ sagde DROTTEN/ Eg vil bitala þier a þessum Akre/ Nabothz Blod z hn̄s sona
sem eg sa i Giær? Þar fyrer tak hn̄ nu/ z kasta honum a Akurenn/ epter Ordum DROT-
TENS.

Enn sem Ahasia Juda Kongur sa þad/ þa flyde hann a Veigenn/ til nockurs Grasgardz F
Hwss. Enn Jehu sokte epter honum/ z baud z suo at drepa hn̄/ og hn̄ for epter honum allt til
Gur/ sem liggur hia Jeblaam/ enn hn̄ flyde til Megiddo/ z do þar. Enn hn̄s Sueinar fluttu
Ahasia i hel Lijk hn̄s til Jerusalem/ z Jørdudu hn̄ i sinne eigen Grøf/ mz hn̄s Forfedrū i Borg Dauidz.
sleigenn Enn Ahasia tok Rijke yfer Juda/ a þui ellefta are Joram sonar Achab.
2. Para. 22. Enn sem Jehu kom til Borgarinnar Jesreel/ z Jesabel fornam þat/ smurde hun sitt And-
3. Reg. 16. lit/ z prydde sitt Høfud/ z giægdest vt vm Vindaugad. Enn sem Jehu kom vnder Stadar-

Ported/sagde hun/Gieck vel Simri/sem ad drap sinn Herra? Og Jehu leit vpp ad Glugganum/z sagde/Huer er þar hia mier? Þa sneru sier tveir eda þrijr Gielldingar til hans. Hann sagde/Hrindet henne ofan. Og þeir kostudu henne ofan fyrer Mwren/ suo at hennar Blod hrautt a Veggena z a Hestana/ z Hestar trадu hana vnder footum. Jesabel kastadist fyrer Mwren

G Enn sem hun var jnn komenn/z hafde eted z drucked/sagde hun/ Fared z siaed þa enu boluudu/ z jardet hana/Þui hun er Kongs Dotter. Enn sem þeir foru af stad/z villdu jarda hana/funndu þeir ecke þar af henne/vtan Hausskielena/z Fæturnar/z hennar Lofa. Og þeir komu aptur z kunngiordu þat Kongenum. Hann suarade/Þetta er þat sem DROTTINN talade fyrer sinn Þienara Eliam Thesbiten/seigiande/Hundar skulu eta Jesabels Holld a Jesreels Akre. Suo vard Jesabels Hræ/lijka sem Opekt a Akre/ a Jesreels Akre/ suo at eingenn mætte þad seigia/ Þetta er Jesabel. 3. Reg. 21.

X.

A Achab ætte siotijge sonu i Samaria/Og Jehu skrifade Brief/z sende i Samariam/til þeirra yppurstu af þeim Stad Jesreel/ og til þeirra ellstu/z til þeirra sem fostrudu sonu Achab/ suo lɶtande/ Þa þesse Brief koma til ydar/þier sem hafed ydars Herra sonu hia ydr/Vagna/ Vijghesta sterkar/ Borger/z Vopnabwnad. Þa siaed ydur vm/ huer ydur lijst best fallenn/af sonum ydar Herra/þa setied hann i Tignar sæte hans Fodurs/z strijded suo fyrer ydars Herra Hwse Achabs ætt apmæd af Jehu

Enn þeir vrdu miog offaslegner/og sogdu/Sia/tueir Kongar gatu ecke stadet a mote honum/Huad munum vier þa meiga standa hm i mote? Og þr sem voru setter yfer Hwsed z yfer Borgena z þr ellstu/z þr s fostrudu sonu Achab/sendu aptr til Jehu/z lietu seigia hm/Vier erum þijner Þionar/ vier vilium giora huad hellst sem þu seiger oss/ Onguann vilium vier til Kongs setia/ Gior huad best lijkar þier.

B Epter þetta skrifade hann annad Brief til þeirra/suo lɶtanda/Suo framt sem þier erud miner/z vilie þier hlyda mijnum Ordum/Þa hælshogguid alla sonu ydars Herra/z færed mier þra Hofud a Morgun vm þetta mund til Jesreel. Enn Kongsins syner voru siotijger/ og þeir enu yppustu i Stadnum fostrudu þa vpp. Nu sem Briefed kom til þeirra/ þa toku þr strax Kongsins syne/z dræpu i einu siotijge Menn/z logdu þeirra Hofud i Karfer/z sendu þau til hans i Jesreel. Og sem Sendemadur kom/vnderuissade hann hm/ z sagde ad Kongsins sona Hofud være komen. Hann suarade/Legged þau i tuær Hrwgr fyrer Portdyrum/ til Morguns. 70. Syner Achabs i hel slegner

Enn s hann gieck vt vm Morgunen/ gieck hann þagad/z sagde til alls Folksins/Þier erut Riettlɶter/Sia/hafe eg giort vppreist i mote mijnum Herra/og dreped hann/Huer hefur þa sleiged alla þessa i hel? So siaed nu/at þar er ecke neitt af DROTTINS Orde fallid a Jord/ sem DROTTENN talade a mote Achabs Hwse/ og DROTTINN hefur giort so sem hann talade fyrer sinn Þion Eliam. Suo slo Jehu þa alla i hel/ þa sem epterlifdu af Achabs hwse i Jesreel/alla hans Giædingia/z alla hans Frændur og hans Presta/so leinge ad þar vard ecke eirn epter. 3. Reg. 21.

C Og hann tok sig vpp z for af stad/z kom til Samariam. Þar var eitt Fiarhus a Veigenum. Þar fann Jehu Ahasia Juda Kongs Brædur/z sagde/Huerier eru þier? Þeir suorudu/Vier erum Ahasie Brædur/z vilium nu fara ofan ad heilsa sonum Kongs z Drottningarinnar. Og hann sagde/Handtaked þa lifande. Og þeir toku þa lifande/ z dræpu þa hia þeim Brunne sem stod hia Fiarhwsenu/tuo Menn hins fimtatigar/ z þar lifde ecke eirn epter af þeim. 42. Ahasie Brædur dræpner

Enn sem hann ferdadist þadan/fann hann Jonadab son Rechab/ huer ed mætte honum/og hann heilsade honum/z sagde til hans/Er þitt Hiarta riett so sem mitt Hiarta er mz þijnu Hiarta? Jonadab suarade/Ja. Hann mællte/Sie þat so/ þa gief mier þijna Hond. Og hann riette honum Hondena. Og hann tok hann til sijn/z liet hann setiast vpp hia sier i Vagnen/z sagde/Far mz mier/og sia Kapp mijns Vandlætis Vegna DROTTINS. Og þeir fluttu hann mz honum a hans eigen Vagne. Enn sem hann kom i Samariam/þa slo hann þa alla i hel sem þar voru z epterlifdu af Achabs Hyske/allt þar til þar var ecke eitt Manns barn epter/Epter þm Ordum sem DROTTINN sagde til Eliam. Jonadab Jere 35.

D Og Jehu samansafnade ollu Folkenu/z liet seigia til þra/Achab dyrkade Baal lijtt/Jehu vill þio- 1. Reg. 16.

vill þiona honum betur. Þar fyrer læted nu kalla saman hingad til mijn alla Baals Spamenn/ alla hans Þienara/ og alla hans Presta/ suo at ei verde eirn epter/ Þutad eg hefe myked Offur ad fornfæra Baal. Enn sa sem ecke kiemur/ hann skal missa Lijfed. Enn Jehu giorde þetta til klokleika/ suo at hann feinge eydelagt alla Baals Þienara. Og Jehu sagde/ Helged Baal þessa Hatijd. Og þeir kolludu þa saman. Og Jehu sende til allra Jsraelita/ og liet alla Baals Þienara koma/ suo þar sat ecke eirn epter sem ecke kom. Og þeir komu i Baals Hof/ suo ad Hwsed vard fullt sem mest mætte inne vera.

† Skrwda

Þa sagde hann til þeirra sem ad setter voru fyrer Skrwdahwsen/ Berer fram † Klæde handa E
ollum Baals Þienurum. Og þeir bæru vt Klæden. Þa gieck Jehu jnn i Baals Kirkiu mz Jonadab syne Rechab/ z sagde til Baals þienara/ Rannsaked/ z siaet til/ at hier sie eingin Þienare DROTTJNS a medal ydar/ helldur alleinasta Baals Þienarar. Enn sem þeir komu jnn/ at færa offur og Brenne forner/ þa sette Jehu attatijger Menn fyrer vtan Dyrnar/ z sagde/ Ef þier læted nockurn af þeim Monnum vndan komast/ sem eg gief nu vnder ydar hendur/ þa skal þess sama Lijf vera i vede/ fyrer hann sem i burtu sleppur.

Baals Spamenn drepner

Enn sem loked var at fornfæra/ þa sagde Jehu til sinna Hofdingia z Strijdzmanna/ Fared nu jnn/ og drepet þa alla saman/ z læted onguann komast vt. Og þeir slou þa alla mz Suds eggium/ z Riddararner z Kapparner kostudu þeim burt. Og þeir geingu til Baals Kirkiu F
Borgar/ og nidurbrutu z vtbæru Skwrgoden/ af Baals Kirkiu/ og vppbrendu þau. Og þeir brutu i sundur Baals Skwrgod mz Baals Hofe/ z giordu eitt heimugligt Nadhus þar af/ allt til þessa Dags. Suo eydelagde Jehu Baal af Jsrael. Enn Jehu liet ecke af Jeroboams Syndum sonar Nabat/ huer ad Jsrael kom til ad syndgast/ mz þeim Gullkalfum sem ad stodu i BethEl z Dan.

Baals Afgudadyrkan afmæd

Synder Jehu

Og DROTTJN sagde til Jehu/ Sokum þess/ ad þu hefur suo mykla stund lagt a ad giora þad sem mier hefur lijkad/ z þu giorder i mot Achabs Hwse/ allt þad sem i mijnu Hiarta bio/ þa skulu þijner Syner sitia a Jsraels stole/ jnn til fiorda Lidz. Enn þat geymde Jehu ecke/ ad hann vardueitte ad ganga i DRottens Jsraels Logmale/ af ollu sijnu Hiarta/ Þui hann linte ecke af Jeroboams Syndum/ sem kom Jsrael til ad syndgast.

Hasael 3. Reg. 19.

A þeim sama tijma tok DROTTJN til ad læta sier leidast Jsrael. Þui Hasael slo þa j G
ollum Jsraelis Landsalfum/ Fra Jordan mot Solarinnar vppkomu/ z allt Land Gilead/ Gad/ Ruben/ z Manasse/ fra Aroer sem liggur hia Arnon Læk/ z Gilead z Basan.

Jehu 28. ar Kongur i Jsrael

Enn huad meira er ad seigia af Jehu/ z allt þad hann hefur giort/ z oll hans Magt/ Sia/ þad er skrifad j Jsraels Kongakronicu. Og Jehu sofnade mz sijnum Fedrum/ z þeir jordudu hann i Samaria. Og Joachas hans Son vard Kongur i hans stad. Enn sa tijme sem Jehu rijkte yfer Jsrael i Samaria/ voru atta z tuttugu Aar.

XI.

Athalia

Joas geymdur fyrer Athalia 2. Para. 23.

ENN Athalia Moder Ahasia/ þa hun sa ad sinn sonur var daudur/ tok hun A
sig vpp/ z liet drepa allt Konungligt Kyn. Enn Joseba Dotter Joram Kongs Ahasia Syster/ Hun tok Johas son Ahasia/ z kom honum leyneliga vndan fra Kongsins sonum sem i hel voru slegner/ mz hans Fostru j eitt Suefnherberge. Og hann var geymdur fyrer Athalia/ suo hun gat ecke deydt hann. Og hann var fæddur vpp a laun mz sinne Fostru/ i Hwse DROTTJNS sex Aar. Enn Athalia var Drottning i Landenu.

Joiada 2. Para. 22.

Enn a þui siounda Aare sende Joiada vt/ z tok til sijn þa enu yppustu Hundradshofdingia Hofuds menn/ og Strijdsmenn/ og baud þeim at koma til sijn i DROTTJNS Hws/ og giorde Sattmal vid þa/ z tok eirn Eid af þeim/ i DROTTJNS Hwse/ z synde þeim Kongsins son. Og hann baud þeim/ z sagde/ Þetta er nu þad sem þier skulud giora/ Þridie Partur af ydur skal ganga a Þuottdeigenum/ z hallda Vord yfer Kongsins Hwse. Enn annar Flockur skal vera hia B
þui Porte Sur/ Og hinn þridie flockur hia þui Porte sem liggur a bak Strijdsmanna Bwdum/ þier skulut z so hallda Vord yfer Massa Hwse. Enn tuær Sueiter af ydur ollum/ a Þuottdeige/ skulu ætijd hallda Vord z fylgd Konge j Hwse DROTTJNS. Og þier skulut vera i kringum Kongenn/ aller Vopnader. Og ef nockur geingur jnn vm Gard Musteresins/ sa skal Dauda deyia/ Enn þier skulut vera hia Kongenum ætijd/ nær hann geingur vt z jnn.

Og

Og Hundradzhøfdingiarner giørdu allt þat sem Joiada Prestur baud þeim/ ⁊ þeir toku
sijna Menn ad sier/ þeir sem inngeingu i Hætijdar halldet/ mz þeim sem vtgeingu fra Hætij-
darhalldenu/ ⁊ komu til Joiada Prestz. Enn Presturen̄ fieck Hundradshøfdingiunū Spiot 2. Para 23.
⁊ Skiølldu/ sm̄ att hafde Dauid Kongur/ ⁊ vardueitt voru i Gudz Hwse. Og fylgdarmenn
C stodu i krijngum Kongen̄/ huer mz sinne Vertu i sinne Hende/ fra þui hægra Horne Hwssens/
⁊ at þui vinstra Horne a mot Alltarenu ⁊ j kringū Hwsed. Og hn̄ leidde Kongsins son fram̄. a
Og hn̄ sette Koronu a hn̄/ og afhente honum a Vitnisburdenn/ ⁊ þeir settu hn̄ til Kongs/ og (Vitnisburden) Pad war Gudz
gløddust mz Fagnade/ og kløppudu Loofum saman/ ⁊ søgdu/ Vor Kongur fae Lucku. Lögmals Bok/
En̄ sem Athalia heyrde Hark ⁊ Hareyste Folksins/ þa kom hun mz ødru Folke/ i DRO- fimta Bok
TTINS Hus/ ⁊ saast vm/ Og sia/ þa stod Konguren̄ vid Stolpan̄/ so sem Sidz var til/ En̄ Moses/ huer ad
Saungvararner ⁊ Spilmen̄erner stodu hia Kongenum/ ⁊ allt Landz folked var fagnande/ og Kongunum var
bliesu i Basuner. Þa reif Athalia i sundur sijn Klæde/ ⁊ sagde/ Suikræde/ Suikræde. En̄ sierdelis a hen-
Joiada Prestur baud þeim Hundradzhøfdingiū/ huerier at setter voru yfer Heren̄ / ⁊ sagde til dur salen
þeirra/ Leidet hana vt af Musterenu i Gardenn/ ⁊ ef nockur fylger henne/ þa dreped hn̄ med
Suerde/ Þui Presturen̄ hafde sagt/ Hun skal ecke deyia i DROTTINS Hwse. Og þr
løgdu Hendur a hana/ og þeir færdu hana a þann Veg sem kallast Hestahlid/ og liggur til Athalia i
D Kongsins Gardz/ ⁊ þar drapu þeir hana hel sleigen

Þa giørde Joiada eitt Sattmaal a millum DROTTINS ⁊ Kongsins/ og Folksins/ at
þeir skylldu vera DROTTINS Folk/ Suo og giørde hn̄ Sattmaala i millum Kongsins ⁊
Folksins.

Epter þat gieck allt Lands folked i Baals Kirkiu/ ⁊ nidurbraut hn̄s Alltare/ ⁊ nidurbraut
hn̄s Bijlæte ofan i Grunn/ og þeir slogu Mathan Baals Prest i hel fyrer Alltarenu. Og
Kien̄emaduren̄ sette Fyrersionarmen̄ yfer DROTTINS Hws. Og hn̄ tok Hūdradzhøfd
ingiana og Hermen̄/ ⁊ allt Folked Landsins/ og þr færdu Kongen̄ ofan fra DROTTINS
Hwse/ og komu a Veigenn þann sem laa fra Skutulsueina Portenu/ til Kongsins huss/ og hn̄
sette sig j Kongsins Hasæte. Og allur Landzlydur vard gladur/ og Borgen støduadist. En̄
þeir slou Athaliam til Daudz hia Kongsins hwse. Og Joas var sio Aara gamall/ þa han̄
tok Kongdom.

XII.

A
Þui siøūda Aare Jehu/ vard Joas Kongur/ og rijkte fiorutijger Aar i Jeru- Joas rijkte
salem. Hn̄s Moder hiet Sibea af Bersaba. Og Joas giørde þat s̄ riett xl. Aar i
var/ ⁊ DROTtne vel þocknadist/ so leinge s̄ Joiada Prestz lærde hn̄. Vt Juda
an þ/ at hn̄ tok ecke i burtu Hædernar/ Þuiad Folked færde Forner ⁊ brendu 2. Para. 24.
Reykelse a hædunum.

Og Joas sagde til Kien̄eman̄an̄a/ Aller þeir Peningar sem helgader ver Exod. 30.
da/ og berast j DROTTINS Hws/ sm̄ eru geinger og i gillde / þeir Peningar sem huer
Madz giefur fyrer sin̄e Saalu/ ⁊ aller þeir Peningar sm̄ huer Madz giefur mz sijnum sialfs
vilia/ at þr skulu berast i DROTTINS Hws/ Þa take Prestarner þa til sijn/ huer af sij-
num Kun̄ingium. Og af þui skulu þeir endurbæta hrørnande Hlute i DROTTINS
Hwse/ ⁊ sem þeir Fornena vmbotar vid þurfe. En̄ þa Prestarner høfdu ecke endurbætt/ þat
sem broted var a DROTTINS Hwse/ a þui þridia ⁊ tuttugasta Aare Joas Kongs/ Þa
B kallade Joas Kongur Joiada Kien̄emann/ og alla Prestana mz honum/ fyrer sig/ ⁊ sagde til
þeirra/ Þui hafe þier ecke endurbætt þad sem eg baud ydur a DROTTINS Hwse? En̄
fra þessu skal eingen̄ ydar taka Peninga af sijnum Kun̄ingia/ En̄ legged þ fram̄ til Must-
eresins forbetrunar. Og þetta samþycktu Prestarner / ad þeir skylldu ongua Peninga taka
af Folkenu/ ⁊ bæta þo þat sem þurfte at Musterenu.

Þa tok Joadas Prestz eina Fiehirdslu/ ⁊ giørde eitt Gat þar ofā vppa/ ⁊ sette hana hæg-
ra megen Alltaresins/ þar sem jn̄ var geinged i DROTTINS Hws. Og þeir Prestar sm̄
geymdu Dyrnar/ løgdu þar i alla þa Peninga sem giefner vrdu til DROTTINS
Hwss. En̄ sem þeir saau/ ad þar var all mijked Fie til samans komed/ þa kom Kongsins skri
fare/ ⁊ sa ypparste Kiennemadz þar vpp/ ⁊ bundu Fied til samans/ ⁊ reiknudu þad sem fund-
ed var i DROTTINS Hwse. Og þeir løgdu Fied til kostnadar/ Trtesmidum ⁊ ødrum
C Smidum sem smijdudu ad DROTTINS Hwse/ Mwrmeisturum ⁊ Steinkløpperum/ og

 ad kau-

ad kaupa mz Trie/ z høggna Steina/ suo ad allt þad sem brotid var a DROTTINS
Drottens hus endurbæteft Nwse skyllde endurbætast/og allt þat sem þeir fundu ad þorf var ad endurbætast skyllde a
Nwsenu

Eñ þo liet hñ ecke giøra Silfur Skæler/Psalterium/Muñlaugar/Nliodfære/eda nockur
Kier af Gulle edr Silfre i DROTTINS Nwsi/af þeim Peningum sem bæruft til Nwss
DROTTINS/Nelldur var þat giefed þeim Arfides moñum/ad þeir skylldu þar mz endr
bæta þat sem broted var af hwse DROTTINS. Eñ eige stodu þeir Meñ Reikning-
skap sem vtgæfu Fied Smidunum/helldur høndludu þeir a sijna Tru. Eñ þad Fie s gallst
i Misuerka bætur edur Synda Offur/þad var ecke bored i DROTTENS Nws/þui þad
heyrde Prestunum til.

Nasael Infra. 13. A þeim tijma for Nasael Kongureñ af Syria/ og heriade a Borgena Gath/ og hañ vañ D
hana. Eñ s Nasael snere sier/ z ætlade at fara vpp til Jerusalem/Pa tok Joas Juda Kögr
allt(Gull og Silfur)þad sem hñs Forelldrar/ Josaphat/Joram/og Ahasia Kongar i Juda
høfdu helgad/og þad hñ hafde sialfur helgad/þar til allt þat Gull sem Meñ fundu i DRO-
TTINS hwss Fiehirdslu/og i Kongsins hwse/og sende til Nasael Syrlandz Kongs. Vid
þad huarf hñ fra Jerusalem.

2. Para. 24. Nuad meira er ad seigia vm Joas/og allt þat sem hñ giørde/þat er skrifat i Juda Konga
Chronicu. Og hñs eigen Pienarar toku sig vpp/ z giørdu vppreist i giegn honum/ z dræpu
Joas sleigeñ i hel hñ i hwsenu Millo/a þeim veige ofan til Silla/ Puiad Josabar son Simeath/ z Josabad son
Somer hñs eigen Pienarar/þeir slou hñ i hel. Og hñ var jardadur med hñs Forfedrum i
Dauidz Stad. Og Amasia hñs Son vard Kongur i hñs stad.

11

XIII.

Joachas 17. Aar Kongur yfer Israel 3. Reg. 19. A Pui þridia og tuttugasta ære Joas sonar Ahasia/Juda Kongs/ vard Joa- A
chas som Jehu Kongr yfer Israel i Samaria i seytian Aar. Og hñ fram-
de þat sem DROTTNI illa lijkade/ og gieck epter Syndum Jeroboam
sonar Nebat/sem kom Israel til ad syndgast/ z hñ liet ecke þar af. Og Rei
de DROTTENS gramdist yfer Israel/og hñ gaf þa vnder hendur Na
saels Kongs af Syria/ og Benhadad sonar Nasael/so leinge sm þeir lifdu.
Eñ Joachas badst fyrr i Auglite DROTTINS/Og DROTTIN bænheyrde hñ/
Pui hñ sa Israelis Anaud/huernen ad Kongureñ af Syria þreyngde þeim/mz marghætt-
udum Aga z Ofride. Og DROTTIN gaf Israel eirn hialparmann/ sem þa frelste af
Vallde Syrlendskra/ so ad Israels syner biuggu i sijnum Tialldbwdum/eins z ædur. Eñ
† Lundur þo løgdu þeir ecke af Jeroboams Synder/huer ed Israel kom til ad syndgast/ helldur geingu
þeir fram i þeim. Puiad þar stod z eirn † Blotskogur i Samaria. Og þar var ecke fleira B
epter orded af Joachas Folke/helldur eñ fimtijge Riddarar/Tiu Vagnar/z tiu Pusund Fot-
gongulidz. Puiad Syrlands Kongur hafde fyrerkomed þeim øllum/og hafde giort þa sem
Agner i Sumarhlodu.

Nuad meira er ad seigia vm Joachas/z allt huad hñ giørde/z huer hñs Magt var/Sia/
12 þad er skrifat i Israels Konga Chronicu. Og Joachas sofnade mz sijnum Fedrum/ z var
Joas 16 Aar Kongur i Israel jardadur i Samaria. Og hñs son Joas tok Kongdom epter hñ.
A þui seytianda z tuttugasta Aare Joas Juda Kongs/ vard Joas son Joachas Kongur
yfer Israel i Samaria/sextan Aar. Og hñ gieck illa i Auglite DROTTINS/þui hñ
fylgde Jeroboams Syndum/sm kom Israel til at syndgast/Og hñ gieck fram i þeim.

Eñ huad meira er at seigia vm Joas/z huad hñ giørde/z hñs Magt/z huernen hñ strijd-
de mz Amasia Juda Kong/Sia/þat er skrifad i Israels Konga Chronicu. Og Joas sof C
nade mz sijnum Fedrum. Og Jeroboam sat a hñs Stole. Enn Joas var jardadur i Sa-
Eliseus spaar i mote Syris maria hia Israels Kongum

Og þad skiede ad Gudz Madur Eliseus vard siukur/so hñ andadist af þeirre Sott. Og
Joas Israels Kongur kom ofan til hñs/z griet fyrer honum/og sagde/ Minn Fader/Minn
† Formadur Fader/Israelis Vagn z hñs † Stiorn. Eñ Eliseus suarade honum/ Tak þiñ Boga z Or-
uar. Og sem hñ tok Bogann og Oruarnar/sagde hñ til Israels Kongs/Spanna þu vpp
Bogann mz þiñe Nende. Og hñ vppspannade hñ. Sijdan lagde Eliseus sijna Nond vpp a
Kongsins

Kongsins Hønd/ ꝛ sagde/ Opna Gluggen̄ i mot Austre. Og hn̄ opnade Gluggen̄. Þa sag
de Eliseus/ Skiot þar vt Ør af Boganum. Og hn̄ skaut. Þa sagde Eliseus/ Sigurskey-
te DROTTENS/ ein Sigur Ør i mot Syris/ og þu munt sla Syros i Aphek/ þar til þr
verda ad onguu. Eliseus spaar
Og hn̄ sagde/ Tak nu Þyslurnar. Og sem han̄ tok þær/ þa sagde hn̄ til Israels Kongs/ i mote þm Sy-
Sla þu nu a Jordena. Og hn̄ slo i þriar reisur/ ꝛ liet þa af. Þad mislykade Gudzma- ris
nne vid hn̄/ og sagde/ Nefder þu sleiged fim̄ eda sex sinnum/ þa skyllder þu hafa sleiged þa Sy
ros/ þar til þeir hefdu orded at onguu/ Enn nu munt þu sla þa i þriar reisur. Eliseus
D Enn sem Eliseus var nu Andadur/ ꝛ þeir høfdu jardad han̄/ Þa fiellu Vykingar Moa- andast
bitarum jnn i Landet/ a þui sama Aare. Og þad skiede suo/ ad þeir jordudu eirn Man̄. Og Eccle. 48.
sem þeir sau Vykinga/ kostudu þeir Mannenum i Elisei Grøf. Og sem han̄ fiell nidur/ Daud Bein
og kom vid Bein Elisei/ þa vard hn̄ lifande/ ꝛ stod vpp a sijnar Fætur. Elisei vpp wek-
ia Framlidenn
Suo kualde nu Hasael Kongurenn af Syria Israels Lyd/ suo leinge sem Joachas lifde.
Enn DROTTEN var þeim Nædigur/ og sa Aumꝛ a þeim/ ꝛ snere sier til þra/ søkū sijns
Sattmala/ sem hn̄ hafde giørt vid Abraham/ Isaac ꝛ Jacob/ og villde ecke eyda þeim/ ꝛ kast
ade þeim ei fra sijnu Andlite/ allt til þess Dags. 4. Reg. 12.
Og Hasael Syrlandz Kongur andadist/ ꝛ hn̄s son Benhadad vard Kongꝛ i hn̄s stad. Og
Joas snerest vid/ ꝛ van̄ þær Borger af Benhadad Hasael sonar hende/ s̄ hn̄ hafde mz Orlø-
gū vnder sig teked fra Joachas sijns Fødurs Hende. Og i þriar reisꝛ slo Joas hn̄/ ꝛ van̄ apt-
ur Borgernar Israeli.

XIIII

A

Audru Aare Joas sonar Joachas Israelz Kongs/ vard Amasia son Joas 8
Kōgꝛ yfer Juda. Hn̄ hafde fim̄ vm Tuitugt/ þa hn̄ vard Kōgꝛ/ ꝛ rijkte niu Amazia 29.
ꝛ tuttugu aar i Jerusalem/ Han̄s Moder hiet Joada af Jerusalem. Og Aar Kongur
han̄ giørde þat sem DROTTNE vel lykade. En̄ þo ei mz øllu sem i Juda
hn̄s Fader David/ helldꝛ so s̄ hn̄s Fader Joas. Þuiad hn̄ tok ecke nidꝛ þær
Hæder/ Helldꝛ leid hn̄/ at Folked offrade ꝛ brende Reykelse en̄ nu a Hædū.
Enn sem hn̄ vard nu Megtugur i sijnu Kongs rijke/ þa tok hn̄ af Lyfe þa þienara s̄ sleig Deut. 26.
B ed høfdu hn̄s Fødur i Hel. Enn Sonu þessara Manndrapara drap hn̄ ecke/ epter þui sem Ezechi. 18.
þad stendꝛ skrifad i Moses Løgbok/ þar DROTTEN baud so/ ꝛ sagde/ Forelldrarner sku-
lu ecke deyia fyrer Ranglæte Barnanna/ Og eige børnen fyrer Ranglæte Forelldranna/ hell
dur skal huer og eirn deyia fyrer sijna Søk.
Hn̄ slo ꝛ tiu Þusund af þeim Edomiter/ i þeim Sallt dal/ ꝛ van̄ Borgena Sela mz Strij
de/ ꝛ kallade hana Jaktheel in̄ til þessa Dags.
Sijdan sende Amazia Men̄ til Joas sonar Joachas sonar Jehu Kongsins j Israel/ med
þeim Bodum/ Kom hier ꝛ siaæ huer ockar annan̄. Enn Joas Israels Kongur sende bod til
C Amasia Juda Kongs/ ꝛ liet seigia honum suo/ Þistillen̄ sem er i Libanon/ sende Bod til Ce-
drus Triesins i Libanon/ mz þssum Ordum/ Gief þu mijnum Syne þijna Dotter til Eigenko
nu. Enn Villedyren i Libanon Skoge foru til/ og trædu Þistelen̄ vnder Footum. Þu
hefur sleiged þa Edomiter/ og þui stærest þitt Hiarta/ Hallt þu Heidre þijnum/ ꝛ sit Heima/
Eda þui sæker þu epter Olucku? suo ad þu faller/ ꝛ Juda mz þier?
Enn Amasia hlydde ecke þessum bodum. Suo for Joas Israels Kongur vpp/ og þeir saa-
ust/ hn̄ ꝛ Amazia Juda Kongur/ i Bethsemes/ sem liggur i Juda. En̄ Juda fiell fyrer Is-
rael/ suo ad huer flyde til sijns Heimiles. Og Joas Israels Kongꝛ handtok Amazia Juda
Kong/ son Joas/ sonar Ahasie/ i Bethsemes. Og hn̄ kom til Jerusalem/ og reif nidꝛ Je- Am̄azia slei-
D rusalems Mwruegge/ fra Ephraims Porte/ ꝛ allt til Hornhlids/ fiøgꝛ Hundrut ælna langt. genn og hønd-
um tekenn
Og hn̄ tok allt Gull ꝛ Silfur/ ꝛ þau Kier sem fundust i DROTTENS Hwse/ ꝛ alla Fie
siodu vr Kongsins Herberge/ Hier mz tok hn̄ og hn̄s Børn i Gijsling/ og for suo aptur i Sa-
mariam.
Huad meira er ad seigia af Joas/ huad hn̄ giørde/ og huer hn̄s Styrckur var/ ꝛ i huern
maata ad hn̄ strijdde i mot Amazia Juda Konge/ Sia/ þad er skrifad i Israels Konga Chro-
nichu. Og Joas sofnade mz sijnum Fedrum/ ꝛ var jardadur i Samaria/ a medal Israelis
Konga/ Og hn̄s son Jeroboam vard Kongur epter hn̄.

Amazia

Amazia son Joas/ Kongur Juda/ lifde epter Dauda Joas Sonar Achas Israels Kongs E
fimtan Aar. Nuad meira er ad seigia af Amasia/ þad er skrifad i Juda Konga Chronicu.
Og þeir bæru Rad saman i mote honum i Jerusalem. Enn hn̄ flyde til Lachis/ Þa sendu þr
Amazia sleig- epter honum til Lachis/ z dræpu hn̄ þar. Og þeir færdu hn̄ a Hestum/og hn̄ var greftradur
enn i hel i Jerusalem/hia hn̄s Forfedrum i Dauidz Stad. Og allur Juda Lydur tok Asaria til Kōgs
2. Para. 25. þa hn̄ var sextan vetra gamall/ j stadin̄ sijns Fødurs Amasia. Hn̄ bygde vpp Elath/ z lagde
hn̄ aptur til Juda/ epter þad Kongurenn var sofnadur mz sijnum Fedrum

A fimtanda ære Amazie sonar Joas Kongsins i Juda/ vard Jeroboam son Joas Kongr F
13 yfer Israel i Samaria/ eitt og fiorutijge ær. Og hn̄ giørde þad sem DROTTNI jlla lij-
Jeroboā 41. kade/ z liet ecke af øllū Syndū Jeroboam sonar Nebat/ huer ad Israel kom til ad syndgast.
Aar Kongur Enn hn̄ van̄ aptr Israels Landamerke/ fra Hemath z jnn til Haffins/ sem ad liggr vid Eyde-
yfer Israel mørku/ Epter DROTTENS Israels Gudz Orde/ sem hn̄ talade fyrer sinn Þienara Jo-
Jona na Spaman̄ son Amithai/ sem var af Gath Hepher. Þui DROTTEN leit til Israelis
Spamann Anaudar Besalldar/ ad þeir jnnelucktu z fyrerlætnu i burtu voru/ og þar var eingen̄ s̄ hialp- G
ade Israel. Enn DROTTEN hafde ecke sagt/ ad hn̄ villde eyde leggia Israels Nafn vn-
der Himnenum/og þui hialpade hn̄ þeim fyrer Jeroboam son Joas. Nuad meira er ad seig-
ia vm Jeroboam/og allt þad hn̄ giørde/og hn̄s Kernadur/ og huernen hn̄ van̄ aptur Dama-
scū z Hemath i Juda til Israel/ Sia/ þ er skrifad i Israels Kōga Chronicu. Og Jeroboam
sofnade mz sijnum Fedrū Israels Kongum. Og hn̄s son Sacharia vard Kongr i hn̄s stad.

XV.

9 A Þui siøunda og tuttugasta ære Jeroboams Israelis Kongs/ tok Asaria sonr A
Asaria 52. Amazia Kongdom yfer Juda. Og hn̄ var sextan æra gamall/ þa hn̄ var
Aar Kongur til Kongs kiøren̄/og hn̄ rijkte tuo z fimtijge ær i Jerusalem/ Hn̄s Moder
i Juda hiet Jechalia af Jerusalem. Og hn̄ giørde þad sem DROTTNE vel
Azaria Lijk- þocknadest/ i allann mata sem hn̄s Fader Amazia. Fyrer vtan þat/ ad hn̄
þrær af tok ecke Hædernar. Þui Folked offrade enn þa og brende Reykelse a
Hædum. Enn DROTTEN slo Kongenn/ suo hn̄ vard Lijkþrar allt til sijns daudadæg-
urs/ og bio einsliga i einu sierligu Hwse. Enn Jotham Kong son stiornade Kongsins Hwse/
og dæmde Folked i Landenu.

Nuad meira er ad seigia vm Asaria/ z allt huad hn̄ giørde/ Sia/ þad er skrifad i Juda Kō-
2. Para. 26. ga Chronicu. Og Asaria sofnade mz sijnum Fedrum/ z var jardadur i Dauidz stad. Enn B
hn̄s son Jotham vard Kongr i hn̄s stad.
14 A þui þritugasta z ættunda ære Asaria Juda Kōgs/ vard Sacharia son Jeroboam Kō-
Sacharia gur yfer Israel i Samaria/ sex Manade. Og hn̄ giorde þad sem DROTTNE mislijka-
Sex Manude de/ eins z hn̄s Forfedur høfdu giørt. Han̄ liet ecke af Syndum Jeroboam sonar Nebath/
Kongur yfer huer ed kom Israel til ad syndgast. Og Sallum son Jabes reis vpp i mote honum/ z slo hn̄
Israel fyrer Folkenu/ z drap hn̄/ z tok Kongdom epter hn̄. Nuad fleira er ad seigia af Sacharia/
Sia/ þad er skrifad i Israels Konga Chronicu. Og þetta er þad Ord sem DROTTEN
talade til Jehu/ Þijner Syner skulu sitia a Israels Stole jn̄ til fiorda Lidz/ Og þad skiede so.
Supra 10. Og Sallum son Jabes tok Kongdom a þui nitianda z tuttugasta ære Asaria Kongs Ju-
15 da/og rijkte eirn Manud i Samaria. Þuiad Manahem son Gaddi for vpp fra Thirza/og C
Sallum eirn kom til Samariam/ z slo Sallum son Jabes i hel i Samaria/og vard Kongur i hn̄s stad
Manud Kong- Nuad meira er ad seigia af Sallum/ z vm þau Rad sem hn̄ saman bar/ Sia/ þad er skrif-
ur i Israel ad i Israels Konga Chronicu. A þeim tijma slo Manahem Borg Tiphsa/og alla þa sem
voru þar jnne/ z hennar Landamerke af Thirza/ Fyrer þui ad þeir villdu ecke læta vpp Borg-
16 arhlid fyrer honum. Og hn̄ drap allar þungadar Kuinnur/ z sneid þær i sundr
Manahem A þui nitianda og tuttugasta ære Asaria Juda Kongs/ vard Manahem son Gaddi Kon-
x. Aar Kongur gur yfer Israel/og rijkte tiu ær i Samaria. Og hn̄ gieck vondsliga i Auglite DROTT-
yfer Israel ENS/ þui hn̄ liet ecke af Syndum Jeroboam sanar Nebat/ i øllum sijnum Døgum/ huer
ed kom Israel til ad syndgast. Og Phul Kongurenn af Assyria kom þa i Landed/og Men- D
Phul Kongr ahem skenkte Phul þusund Centener Silfurs/ ad hn̄ hiellde mz honum/og styrkte hn̄ til Rij-
i Assur kes. Og Menahem lagde Fiegiolld a þa rijkustu j Israel/ suo ad huer af þeim skyllde gefa
fimtijge

fimtyge Siclos Silfurs/ Kongenum af Assyria. Sydan dro Kongur af Assyria heim aptur
ꝛ stadnæmdest ecke leingꝛ i Landenu. Nuad meira er ad seigia vm Menahem/ og allt þat hñ
giørde/ Sia/ þad er skrifad i Jsraels Konga Chronicu. Og Menahem sofnade mꝫ sijnum
E Forfedrum/ og Pekahia hñs son tok Kongdom epter hñ. 17
A þui fimtuganda ære Asaria Konungs i Juda/ tok Pekahia son Menahem Kōgdom yf- Pecahia 2.
er Jsrael i Samaria/ og var Kongur i tuø ær. Hñ giørde þat s̄ DROTTNE jlla þock Aar Kongur
nadest/ Þuiad hñ fiell ecke fra Syndum Jeroboam sonar Nebat/ sem Jsrael kom til at synd- yber Jsrael
gast. Eñ Pekah son Remalie eirn hñs Hertuge giørde Vppreist i mote honum/ og slo hñ til
Daudz i Kongsins Sal i Samaria/ mꝫ Argob ꝛ Arie/ og adra fimtyge menn med honum af
Gileadz Sonum/ og hñ vard Kongur i hñs stad. Nuad meira er ad seigia af Pekahia/ ꝛ allt
þad hñ giørde/ Sia/ þat er skrifad i Jsraels Konga Chronicu. 18
A þui ødru ꝛ fimtugāda ære Asaria Kongs Juda vard Pekah son Remalia Kōgꝛ yfer Js- Pekah 20.
F rael i Samaria i tuttugu ær. Og hñ giørde jllt i Auglite DROTTJNS/ Þui hñ liet Aar Kongur
ecke af Syndum Jeroboam sonar Nebat/ sem ad Jsrael kom til ad syndga. yber Jsrael
Enn i Pekah Jsraels Kongs tyd/ kom Tiglath Pillesser Kongur af Assur/ ꝛ vañ Hion/ Fiølde
Abelbeth Maaka/ Janoha/ Kedes/ Hazor/ Gilead/ Galilea/ ꝛ allt Lād Nepthali/ ꝛ flutte Folk Jsraels burt
ed burt til Assyriam bluttur i
Enn Hosea son Ela bar ræd saman mote Pekah syne Remalia/ og slo hann i Hel/ og vard Assyriam
Kongur i hñs stad/ a þui tuttugasta ære Jotham sonar Vsia. Nuad meira er ad seigia vm
Pekah/ og allt þad hñ giørde/ Sia/ þad er skrifad i Jsraels Konga Kronicu.
A þui ødru ære Pekah sonar Remalia Jsraels Kongs/ tok Kongdō Jotham sonꝛ Vsia 10
G Juda Kongs. Og hñ var fim̄ og tuttugu æra gamall þa hñ vard Kongur/ og hñ rijkte sex- Jotham 16.
tan ær i Jerusalem. Hñs Moder hiet Jerusa/ Dotter Zadoch. Og hñ gieck fram i þui sm̄ Aar Kongur
DROTTNE vel lijkade/ epter Fotsporū Vsia Fødurs sijns/ nema ꝥ at hñ braut ecke nidur i Juda
Hædernar/ Þui Folked offrade eñ þa ꝛ brende Reykelse a Hædum vppe. Hann vppbygde
hærra Ported a Hwse DROTTENS. Nuad meira er ad seigia vm Jotham/ ꝛ allt þad
hñ giørde/ Sia/ þad er skrifad i Juda Konga Chronicu.
A þeim tijma hof DROTTJN vpp ad senda i Rijke Juda Rezim Kong af Syria/ ꝛ Rezim Kon-
Pekah son Remalia. Og Jotham sofnade mꝫ sijnum Fedrum/ og vard jardadur hia sijnum gur i Syria
Fedrum i Borg sijns Fødurs Dauidz/ ꝛ Achas hñs son tok Rijke epter hñ.

XVI.

11
A A Seytianda Aare Pekah sonar Remalia/ tok Achas sonur Jotham Kōgdom Achas 16.
i Juda. Achas var tuttugu æra gamall þa hñ vard Kongur/ og hñ rijkte Aar Kongur i
sextan ær i Jerusalem. Og hñ giørde ecke ꝥ sem DROTTNE lijkade/ so Juda
sem hñs Fader Dauid. Þuiad hñ gieck a vegum Jsraels Konga. Þar til 2. Para. 28.
mꝫ liet hñ sinn son fara i giegnum Elldenn/ epter Heidingianna Suiuirdin-
gum/ hueria ad DROTTEN hafde vtreked fyrer Jsraels sonum. Og Deut. 18.
hñ færde Forner og brende Reykelse a Hædum og Hælsum/ og vnder hueriu blomgudu Trie.
A þeim tijma foru þeir Rezin Kongur af Syria/ og Pekah son Remalia Kongur af Js- Rezim og
rael vpp/ ad beriast a Jerusalem/ og þeir settust vm Achas/ enn þeir gætu ecke vñed hñ. A Pekah
þeim sama tijma vann Rezin Kongur af Syria/ Borg Eloth aptur vnder Syriam/ enn rak setiast vm Je-
a burt Gydinga/ af Borg Eloth/ Eñ þeir Syri komu og vnnu Borgena/ og bwa þar allt til rusalem
þessa Dags. Esa. 7.
B Achas sende bod til Tiglath Pillesser Kongsins af Assyria/ og liet seigia honū/ Eg er þiñ Thiglath
þienare/ og þinn son/ Þar fyrer kom vpp til mijn/ ꝛ hialpa mier af hende þeirra Syrlandz Pilesser
Kongs ꝛ Jsraels Kongs/ huerier vpp hafa reist sig a mote mier. Og Achas tok allt ꝥ Silf
ur og Gull/ sem fanst i Hwse DROTTENS/ og i Fiehirdslum Kongsins Herbergis/ og
sende þetta Kongenum af Assyria til eirnrar skeinkingar. Og Kongurenn af Assyria hlyd-
de honum/ og dro vpp til Damaskum/ og vañ hana/ og flutte a burt Borgarmeñena til Chir/
og slo Rezin i hel
Enn Achas Kongur dro i mot Tiglath Pilleser Kongenum af Assyria til Damascum.
Og s̄ hñ sa þar eitt Alltare/ ꝥ sem var i Damasco/ þa sende Kōg Achas alla Mynd þess All- Rezin drepeñ
taris

Vria Prestr og hns Synd

taris/og huernen þad var giort/til Vria Kiennemanns. Og Vria Prestur bygde eitt Allt-
are/og giorde þad epter þui sem Achas Kongur sende honum fra Damasco/þar til ad Kong
Achas kom fra Damasco. Enn sem Kongurenn kom fra Damasco/og sa Alltared/ þa fær- E
de hn̄ Forner þar yfer/og vpptendrade þar æ sijnar Brenneforner/og Matoffur/z hellte þar
yfer sijnu Dryckiaroffre/og liet støckua Packoffursins Blode af þui sem hn̄ offrade yfer All-
tared. Enn Kopar Alltare þad sem stod fyrer DROTTNE tok hañ a burt/suo þad skyll
de ecke standa æ millum Alltaresins og DROTTENS Hwss/z sette þat vtan hia Alltar-
enu til Nordurs.

Og Kong Achas baud Vria Kiennemanne/og sagde/Þu skallt vppkueikia Brenne offur
a þui stora Alltare vm Mornana/og Matoffur a Kuellden / og Kongsins Brenneoffur/og
hn̄s Matoffur/z allz Folksins Brenneoffur i Landenu/m̄z þeirra Matoffre z dryckiaroffre/z
þu skallt støckua øllu Brenneoffursins Blode/z allra añara Forna Blode þar vppa/ Eñ eg
vil sialfur huxa huad eg vil giøra af þui Kopar Alltare. Vria Kiennemadur giorde allt þ D
sem Kong Achas baud hm̄.

Og Kong Achas braut Sijdurnar af Stolunum/og tok Huernunar þar ofan af/ Og hn̄
tok Hafed af þm̄ Kopar Vxum/sem þar voru vnder/z sette þ nidur æ bert Steingolfed. So
og þau Sabbats Tiollden/sem þeir høfdu bygt i Hwsenu/og hañ snere þeim veige fra Kong
sins Hwse til DROTTENS Hwss/ Kongenum af Assyria til vilia.

Enn huad meira er ad seigia vm Achas/huad hn̄ giørde/Sia/þad er skrifad i Juda Kon
2. Para. 28. ga Chronicu. Og Achas sofnadi m̄z sijnum Fedrum/og var jardadur i hia sijnum Fedrum/
i Borg Dauidz. Enn Ezechias hn̄s Son tok Rijke epter hn̄.

XVII.

19. Hosea 9. ær Kongur yfer Jsrael/ og seinastur

A Þui tolfta Aare Achas Juda Kongs/ vard Hosea son Ela Kongr yfer Js- A
rael i Samaria i niu ær. Og hn̄ giorde jlla hlute i Auglite DROTT-
ENS/enn þo ecke so sem Jsraels Kongar/þeir sem fyrer honū voru. Enn
þad skiede/ ad Salmanasser Kongur af Assyria dro vpp i mot honū/z Ho-
sea vard honum handgenginn/og hn̄ gaf hm̄ Skatta.

Enn sem Assyria Kongur fieck ad vita/ad Hosea villde bregda vid hann
Sattmalenu/z hañ hefde sendt bod til So Kongsins af Egiptalande/ og sende ecke Kongenū
af Assyria sijna Skatta ærliga/sem hn̄ var vanur/þa settest Kongur af Assyria vm hn̄/yfer
vann hn̄/ og lagde i Fangelse. Sijdan for Assyria Kongur vm allt Land/og til Samariam

Ender Jsraels Kongs Rykes

Borgar/og sat vm hana i þriu ær. Enn a þui niunda ære Hosea vann Kongureñ af Assy
ria Samariam/og flutte Jsrael i burt i Assyriam/ Og sette þa i Halah og Habor hia þui
Vatne Gosan/ og i Borger Medorum.

Fyrer hueriar Synder at Gud kastade fra sier Jsrael

Þuiad a þeim tijma sem Jsraels Syner syndgudust i mot DROTtne þra Gude/huer ad B
fært hafde þa af Egiptalande/af Kong Pharaonis Vallde/ z þr dyrkudu añarliga Gude/ og
geingu epter Heidingiaña sidū/ Eñ Drotten hafde vtreked fyrer Jsraels sonu/z so s Jsraels
Kongar giordu. Og Jsraels syner fegrudu sijnar saker a mote DROTTNE sijnū Gude/
þær þo sem ecke voru godar/Sem voru þessar/ad þeir bygdu Hof og Hæder i øllum Borgum/
bæde a Køstulum og i sterkum Stødum. Og þeir vppreistu allstadar Bijlæte og Blotskoga
a Hædum/og vnder øllum blomgudum Triam/Og þeir brendu þar Reykelse allstadar a hæ-
dum/eins og Heidingiar/hueria DROTTEN hafde vtreked fra þm̄/Og giørdu allskonar
Glæpe/m̄z hueriū þeir styggdu DROTTEN/Og þionudu Skurgodum/vm huad ad DR-
OTTEN hafde sagt til þeirra/Eige skulu þier giøra þuilijkt.

Jerem. 25. Og þa DROTTEN vitnade i Jsrael og i Juda/fyrer alla Spamenn og Siaendur/og
liet seigia þeim/Snued fra ydrum vondum vegum/eg hallded mijn Bodord og Riettinde/ epter C
þui Logmæle sem eg baud ydrū Fedrū/ z so s eg sende til ydar/fyrer Spameñena mijna Þie-
nara. Enn þeir voru honum ecke hlyduger/Helldur Hardsuirudust/eins og þeirra Forfedur
sem ecke trwdu a DROTTEN þeirra Gud. Hier m̄z fyrerlitu þeir hn̄s Bodord/og hanns
Sattmala/sem hn̄ giorde vid þeirra Forfedur/z hn̄s Vitnisburd sem hn̄ vitnade a medal þra
Og geingu i sijnum Hiegoma/og voru skynsemdarlauser lijka sem Heidingiar/ þeir sm̄ ad bu
ggu i krijngum þa/vm hueria ad DROTTEN baud þeim/ad þeir skylldu ecke giøra s þr.

Enn

Enn þeir yfergæfu øll Bodord DROTTENS þeirra Guds/ og giørdu sier tuo steyp
D ta Kalfa/ og vppsettu Lunda/og tilbædu allann Himensins Her/ og þionudu Baal/Og lietu
siJna Syne og Dætur ganga i giegnum Elldenn/og foru mz Fiølkinge og Spafarar/ z gæ-
fu sig vt til ad giøra allt þad sem DROTTNE jlla lijkade/honū til stygdar.
Og þui vard DROTTEN vppreistur til Reide vid Jsrael/ z kastade þm fra siñe Asio- Synd' Juda
nu/So þar vard eingeñ epter/vtan alleina Kynþættz Juda. So og hiellt Juda ecke helldur
DROTTENS Gudz siJns Bodord/helldur gieck epter Jsraels sidum/ þeim sem þr giør-
du. Og þui kastade DROTTEN øllu Jsraels Sæde/og þreyngde þm/og gaf þa i Ræn
ingia hendur/þar til ad hñ kastade þeim fra siJnu Andlite. Þui Jsrael var slitenn fra Da- Jeroboam
uidz Huse/Og þeir settu Jeroboam son Nebat til Kongs/ Hñ snere Jsrael fra DROTT-
NE/og kom þeim miøg þungliga til ad syndgast. Suo geingu nu Jsraels syner i øllū Je-
roboam Syndum/sem hñ hafde vppbyriad/og ei lietu þeir af/ fyrr enn DROTTEN kast-
ade Jsrael fra siJnu Andlite/sem hñ hafde sagt fyrer alla siJna Þienara z Spameñena. So
vard Jsraels lydur herteken/og i burt fluttur j Assyriam af siJnu Lande/ allt til þessa Dags.
Og Assyria Kongur liet koma Menn af Babilon/ af Cuta/ af Aua/ af Hemath/ og af Samaria
E Sepharuaim/ og liet þa bwa i Borgum Samaria/ i stadeñ Jsraels sona. Og þeir eignu- bygdist aþ
dust Samariam/og biuggu i hennar stødum. Enn sem þeir toku til þar ad bwa/og ottudust Heidingium
ecke DROTTEN/þa sende DROTTEN oarga Dyr a medal þeirra / þau dræpu þa.
Og þeir komu a fund Assyrie Kongs/ z søgdu honum/Þeir Heidingiar sm̄ þu hingad setter/
til ad bua i Samaria Borgum/og ødrum Borgum þar/þr vita ecke af Gudz Løgmale i Lā-
denu/Þui hefur hñ sent Oarga dyr a medal þeirra/Og sia/þau drepa þa/fyrer þui ad þr vi-
ta ecke ad dyrka Gud þss Landz.
Þa baud Kongurenn af Assyria/ z sagde/Sended eirn af þeim Kiennemønnum þangad/
sem þadan voru Herteckner/ og fare hñ og bue þar/ og kenne hañ þeim þa Gudz Þionustu Afguder þra
giørd/sem þar er i Landenu. Þa kom eirn af Prestunum þangad/huer atburt var fluttur af Samaritarum
Samaria/ z bio i BethEl/ z hñ kiende þeim huernen ad þeir skylldu dyrka DROTTEN.
F Enn sierhuer Þiod giørde sier Afgude/ z settu þa i þau Hof/sem voru a Hædunum /s̄ þeir
Samarite giørdu/sierhuert Folk i siJnū stad/þar þeir biuggu. Þeir af Babilon giørdu Su-
chot Benoth/ þeir af Cuth giørdu Nergel/þeir af Hemath giørdu Asima/þr af Aua giør-
du Nibehas og Tharthach/þeir af Sepharuaim brendu siJna syne fyrer Adramelech og Ana
melech Skwrgodū þeirra af Sepharuaim. Og søkum þess þeir hræddust og eirnen DRO-
TTEN/þa settu þeir sier Presta/millum siJn a Hædernar/af þeim minstu hættar / og settu
þa i husen a Hædunum. Med þessum hætte ottudust þeir DROTTEN/þionudu og suo
Afgudū/ epter Siduenju huers Folks sem þeir voru komner fra.
Og allt til þessa Dagz/þa breyta þr epter gømlum Sid/ So ad þeir huerke ottast DRO
TTEN/og ei hallda þeir þa Sidu og Setninga/sem Løgmaled bydur/huert DROTT-
EN baud sonum Jacob/huerium hñ gaf Jsraelis Nafn. Og giørde eirn Sattmala vid þa Gen. 23.
G baud þeim og sagde/Ottest ecke adra Gude/ z tilbidiet þa ecke/ z þioned þeim ecke/ z færet þm
ecke Forner. Helldur ottest DROTTJN/s̄ færde ydz af Egiptalande/mz mikille Magt
z vtriettū Armlegg/ottist hñ/akalled hñ z færed hm̄ Foorner. Og hallded þa Sidu/þau Riet
tinde/ Løgmæl z Bodord s̄ hñ liet vppskrifa ydz/ad þier alltijd giøred þar epter/ og ottest ec-
ke adra Gude. Gleymed ecke þm Sattmala/sm̄ hñ giørde vid ydz/ z ottest ecke adra Gude/
Helldur ottest DROTTEN yduarn Gud/þui hñ mun frelsa ydur fra øllum ydar Ouinū.
Enn þeir hlyddu þui ecke/helldz geingu þeir epter siJnum gømlum Siduana. Suo ottudust
þesser Heidingiarner Gud/ z þionudu lijka siJnum Afgudum/ Suo giørdu og þeirra Børn/ z
þeirra Barnabørn/lijka sem þeirra Fedur giørdu/og giøra enn nu til þessa Dags.

XVIII.

A
Þridia Aare Hosea sonar Ela/ Jsraels Kongs/ tok Ezechias Son Achas 12.
Kongdō yfer Juda. Og hñ var fim̄ z tuttugu æra gamall/þa hñ vard Kon Ezechias 29.
gur i Juda/ z hñ rijkte niu z tuttugu Aar i Jerusalem/ Hñs Moder hiet Abi Aar Kongur
Dotter Zacharie. Og hñ giørde huad DROTTNE vel þocknadest/so sm̄ i Juda
hñs Fader Dauid. Hñ nidurslo allar Hæder/ og sundurbraut þau Skwr- 2. Par .29.

god/⁊ vpphio alla Blotskoga/og sundur slo þañ Kopar Orm sem Moses hafde giora lꝍted/
Þuiad Israels syner høfdu brent fyrer honũ Reykelse/allt til þess Dags/ Og hñ nefnde hñ
Nehustan. Hñ sette sijna Tru til DROTTENS Israels Gudz/suo ad epter hñ var ec-
ke hñs lijke/a medal allra Konga Juda/og ecke hélldꝛ hafde vered fyrer hñ. Hñ hiellt sier ad
Ezechias eirn Heilagur Kongur DROTTNE/og veik huerge af hñs Vegum/og hiellt hñs Bodord/ sem DROTTEN
hafde boded Mose. Og DROTTEN var mz honũ/og allt hafde hñ sig forsialega/ j øllũ
sijnum medferdum. Suo og fiell hñ fra Kongenum af Assyria/og var honum ecke vndergie
fenn. Hñ slo og Philisteos/allt til Gaza/⁊ allar þeirra Landꝍlfꝛ/ Virke þeirra ⁊ Vijgskier B
dar Borger
Supra .17. A þui fiorda ꝍre Ezechie Juda Kongs/þad var a þui siøunda ꝍre Hosea sonar Ela Isra
els Kongs/ Þa for Salmanasar Kongur af Assyria/vpp i mot Samaria/⁊ settest vm hana/
Samaria vũnen af Salmanassar og vann hana/ad þrimur ꝍrum lidnum/a þui sietta Aare Ezechie/þad er a þui niunda Aare
Hosee Israels Kongs/þa vard Samaria vñen. Og Assyria Kongur flutte Israel burt med
sier/til Assyriam/og sette þa i Halah og Habor hia Vatnenu Gosam/og i Borger þra Me-
dorum. Fyrer þui ad þeir høfdu ecke hlytt DROTTINS þeirra Gudz Røddu/⁊ høfdu
Synder Israelis yfertroded hñs Sattmala/ og allt þat sem Moses Gudz Þienare hafde boded/þar af høfdu
þr ecke þar hallded nie giørt.
A þui fiortanda ꝍre Ezechie Kongs/for vpp Sennacherib Kongur af Assyria/mot øllum C
Sennacherib sterkum Borgum i Juda/og vañ þꝍr. Þa sende Ezechias Kongur Juda/ til Kongsins af
2. Para. 32. Assyria til Lachis/⁊ liet seigia hm̃/Eg hefe misgiørt/Vijk fra mier/Eg vil bera huad þu leg
Esa. 32. gꝛ vppa mig. Þa lagde Kongureñ af Assyria vppa Ezechiam Juda Kong(ad giallda) þriu
Eccle. 48. Hundrut Centener Silfurs/og þriatijger Centener Gulls. Og Ezechias gaf allt þ Silfur
sem fanst i Hwse DROTTINS/og þad Fie sem var i Kongsins Fiehirdslum. A sama
tijma braut Ezechias Hurdena a Hwse DROTTINS/og þꝍr Speingur sem hñ hafde
sialfur lꝍted smijda/og gaf þad Assyria Konge.
Enn Assyria Kongur sende Tharthan/og Rabsacen fra Lachis/ til Kong Ezechiam med
myklũ Hers afla til Jerusalem/ Og þr foru vpp þangad. Eñ e þr komu/toku þr sier stødu
hia Vatz grøfunum/nꝍr þui efsta Fiska dijke/sem er a veige þess Litunar Akurs/ Og køllu-
du a Kongeñ. Þa kom vt til tals vid þa Eliachim son Hilchia Hofmeistareñ/ og Sebna D
Skrifare/⁊ Joah son Assaph Canzelerenn.
a) Þa sagde a Rabsaces til þeirra/Kiꝍre/seiged Ezechia Konge/ Suo seiger sa mykle Kõ-
(Rabsaces) Þydest ꝍdste Skeinkiare a Norrꝍnu gur/Kongur af Assyria/Huert er þitt hid mykla Traust er þu treyster a? Meinar þu/at þu
hafer enn nockra Magt eda Rꝍd Hernad at hallda? Vppa huad treyster þu/ ad þu ert fall
enn fra mier? Sia/ Setur þu þina von i brotnũ Reyrsprota Egiptalandz? huer ed þegar
viknar ef nockur stydur sig vid hñ/og flijsast i hñs Hond/og stijngur hana i giegnum/ Eins
er Pharao Egipta Kongur øllum þeim sem honum treysta. Enn vilie þier ⁊ seigia til mijn/
Vier høfum Traust i DROTTNI vorum Gude/Er hñ ecke sꝍ/huers Hæder og Alltare
Ezechias hefur nidurbroted/og sagt til Juda og Jerusalem/Fyrer þessu Alltare sem er i Jeru
salem/ skulu þier til bidia?
Lofa þu nu mijnum Herra Kongenũ af Assyria/ Eg vil fa þier tuo Þusund Hesta/ef þu E
kant til ad fꝍ suo marga Riddara til ad rijda þeim. Huernen mꝍtt þu þa standa mote
einum minsta Høfdingia/ e mijnum Herra er vndergiefen? Og þu treyster vppa þa Egipt-
sku/vegna þra Vagna ⁊ Riddara lids. Eda meinᵘ þu/ad eg sie komeñ higad an vilia DR-
OTTENS at fordiarfa þña Stad? DROTteñ hefꝛ bodet mier/⁊ sagt/Far vpp til þss
Landz/⁊ eydelegg þ.
Þa sagde Eliachim son Hilchia/og Sebna og Joah til Rabsace/ Tala þu vid þijna Þie
nara a Syrlendsku/þuiad vier skilium þad mꝍl vel/enn tala ecke vid oss Gydinga mꝍl/ søkũ
Folksins sem a Mwrnum stendur. Enn sa yppaste Skeinkiare sagde til þeirra/ Hefur
minn Herra nockut sent mig til þijns Herra/eda til þijn/ad eg skyllde tala suoddan Ord? Hell
dur til þeirra Manna sem þar eru vpp a Mwrnum/ ad þeir ete mz ydur þeirra eigen Saur/ F
Rabsaces Gudlastan og drecke þeirra eiged Þuag. So stod sa yppaste Skeinkiare/og hropade mz hꝍrre Røddu
a Juduersku og sagde/ Heyred þess megtuga Kongs Ord/ Kongsins af Assyria. Suo seiger
hñ/Lꝍted ecke Kong Ezechia suíkia ydꝛ/Þuiad ecke hefur hñ Mꝍtt til ad frelsa ydꝛ fra miñe
Hendi. Og lꝍted ei helldur Ezechiam giefa ydur Oftraust a DROTTNE/ þar
hñ seiger/DROTTIN mun frelsa oss/ suo ad þesse Borg mũ ecke giefast i Assyria Kõgs
Hendur

Nendur. Hlyded ecke Ezechia.

Þui suo seiger Kongurenn af Assyria/ Medtaked mīna Nad/og ganged vt til mīn/ z gie fest a mitt Valld/suo skal huer Madur neyta af sijnu Vijntrie z Fijkiutrie/ og drecka Vatn af sijnum Brunne/Þar til eg kiem/ad færa ydur burt i eitt Land/ huert ad lijka er sem ydart Lād/i hūiu ad er Korn/ Vijn/Braud/Vijngard^{ar}/Oliutrie/Vidsmiør z Hunāg/ So skulu þier hallda ydru Lijfe/z ecke deyia. Hlyded ecke Ezechia/Þui hā suijkr ydr/i þui ad hā seiger/

G DROTTIN mū frelsa oss. Hafa nockut Heidingiaña Guder/frelsad huer sitt Land/af Assyria Kongs hende? Huar eru Guder þra j Hemat/ og Arphad? Huar eru Guder þeirra i Sepharuaim/Hena z Jwa? Hafa þeir og frelsad Samariam af minne Hende? Huar er nockurstadar j øllum Løndum sa Gud/ sem frelsad hefur sitt Land af minne Hende? Esa. 10.

So ad DROTTIN meige frelsa Jerusalem af miñe Hende?

Og Folked þagde/z suarade hm̄ øngun/Þuiad Kongureñ hafde boded z sagt/Suared hm̄ ønguu. Þa kom Eliachim son Hilchia Hofmeistarenn/z Sebna Skrifare/z Joah son Assaph Canzteleren til Ezechiam/mz sundr rifnum Klædum/z søgdu honum øll Ord Rabsacis.

XIX.

A EDN sem Ezechias Kongur heyrde þetta/ þa reif hā sijn Klæde/og færde sig i eirn Seck/og gieck i Hws DROTTINS. Og hā sende Eliachim Hofmeistara/og Sebna Ritara/mz þm̄ ellstu Kieñemønnū/klædda Seckium/til Spamannsiñs Esaiam sonar Amos. Og þeir søgdu til hñs/So seiger Ezechias/Þetta er Hrygdariñar Strøffunar z Gudløstunar Dagr. Børnen eru komen ad fæding/ eñ þar er eingeñ Mattr til ad fæda. Ef ad DROTTIN þinn Gud villde heyra øll Ord þess yppar sta Skeinkiara/huern hñs Herra Kongurenn af Assyria sende hingad/at tala suo Hædugliga vm þañ lifanda Gud/og asaka hann mz þeim Ordum/sem DROTTIN þinn Gud hefur heyrt/So bid þu nu fyrer þeim sm̄ epter eru ordner/z enn eru til. Esa. 27. Ezechias sender til Esaiam

B Eñ ē Ezechia Kongs Þienarar komu til Esaiam/ Þa sagde Esaias til þra/Seiged ydrū Herra suo/Suo seiger DROTTIN/Eige skallt þu hrædast þau Ord sem þu heyrder/mz hueriu Kongsiñs sueinar af Assyria gudløstudu mig/ Sia/eg vil giefa hm̄ eiñ Anda/at hā skal heyra Tijdinde/ og draga heim aptur i sitt Land/ og eg vil fella hañ mz Suerde j sijnu Lande.

Enn sem Rabsaces kom aptur/fann hā Kongenn af Assyria/hā bardest a Libna/ Þui hā heyrde ad hā var dreigenn fra Lachis. Og þa hā friette af Thirhaka Blalandz Konge/ Sia/hā er vtkomeñ ad beriast vid þig/þa snere hā aptr. Og hā sende bod til Ezechiam/z liet seigia honum/Seiged so Ezechia Juda Konge/Lat þu ecke þinn Gud suijkia þig/a huern þu treyster/z seiger/Jerusalem skal ecke giefast i Kongsins Hønd af Assyria/Sia/þu hefur heyrt huad Assyria Kongar hafa giørt øllum Løndum/og foreytt þeim/Skyllder þu þa eiñ frelsast? Hafa nockut Heidingianna Guder frelsad þa sem mijner Forfedur fordiørfudu/Gosā/Haran/Rezeph/og sonu Eden sem voru i Thelassar? Huar er Kongurenn af Hemath/Kōgurenn af Arphad/og Kongurenn af Stadnum Sepharuaim/Hena z Jwa? Thirhaka Blalandz Kongur

C

Gudlastan Assyris Kongs

Enn sem Ezechias hafde medteked Briefen af Sendebodunum/og lesed þau/þa gieck hañ vpp til DROTTINS Hwss/ og vtbreidde þau fyrer DROTTNI/Og hañ bad til DROTTINS/z sagde/DROTTIN Gud Jsraels/huer ad situr yfer Cherubim/ Þu ert eirn Gud yfer øllum Kongarijkium a Jørdunne/þu skapader Himenn og Jørd. DROTTIN hneig þu þijn Augu/og heyr/Lat vpp þijn Eyru/og sia/og heyr Senacheribs Ord sem hā sende hingad/ad hæda þann lifanda Gud. Enn satt er þad DROTTIN/Assyria Kongar hafa dreped Heidingiana mz Suerde og þrra Lønd/ hafa og kastad þeirra Gudū i Elld/Þuiad þat voru ecke Guder/helldr Handaverk Maña/Stockar z Steinar/Og þui hafa þeir fyrer komed þeim. Enn nu DROTTIN vor Gud/hialpa þu oss fra hñs Hende/ So ad øll Konga Rijke a Jørdunne meige vita/ ad þu DROTTIN ert Gud alleina. Ezechie Bæn

D

Þa sende Esaias son Amos til Ezechiam/og liet honum so seigia/Suo seiger DROTTIN Jsraels Gud/Eg hefe heyrt huers þu hefr beded af mier vm Sennacherib Assyria Kōg. Þetta er þad sem DROTTEN hefur talad i mote honum/ Jungfruen Zyons Dotter Esaias styrker Ezechiam

forsmaar

forsmꝏr þig/og hæder ad þier/Dotter Jerusalem hristir sitt Høfud epter þier. Hueriñ hefur
þu bryxlad? Og huern hefur þu Gudlastad? Yfer huern vpphofst þu þyna Rødd? Þu
hofst þyn Augu i giegn þeim Heilaga i Jsrael. Þu hædder DROTTEN mz þynu Sen-
demønnum/ og sagder/ Eg em vppfarenn a Hæder Fiallanna/fyrer margfiølda miña Vag
na/ hæst vppa Libanon/Eg hefe afhøggued hñs Hæfu Cedrus Trie z vtualen Furu Tre/
og em komenn til Carmels Skogs ystu Herbergia. Eg hefe vppgrafed og vtdrucked þau añ
arligu Vøtn/og eg hefe vppþurkad øll Stødu Vøtn mz Soolum miña Foota.

Enn hefur þu ecke heyrt/ad fyrer løngu hefe eg þuilykt giørt/ og af Vpphafenu hefe eg A
þetta allt reidubwed? Enn nu hefe eg lꝏted suo koma/ad þeir føstu Stader skylldu falla/og
Psalm. 129. verda ad EydeGriothrwgu. Og þeir sem bwa þar vti/skylldu verda Mꝏttlauser/z hrædd-
Aller Vykingar eru i Gudz valde er/og skamast syn/ og verda sem Gras a Akre/ og sem þad græna Hey a Þakenu/ huerk
ad visnar ꝏdur eñ þ er fulluaxed. Eg veit þitt Heimile/þinn vtgang z jnngang/z ad þu æd-
er i mote mier. Enn fyrst ad þu æder suo i mote mier/og þiñ Ofmetnadur er komeñ vpp fyr-
er myn Eyru/Þa vil eg leggia eirn Hryng i þynar Naser/og eitt Beisl i þiñ Munn/ z eg vil
leida þig þann sama veg aptur/sm̄ þu komst hingad

Og þetta skal þier vera til eins merkes/ad þu skallt fædast a þessu ꝏre vid slykt sm̄ tilfæst. F
Enn a ødru ꝏre vid þad sem sialft vex. Enn a þridia ꝏre skulu þier sa og skiera Akra yd-
ra/og ydra Vyngarda planta/og neyta þeirra Auaxta. Enn þad sem þa er epter af Hwse
Juda/skal þa grodursetiast/og bera Auøxt. Þuiat þeir sem epterblyfa skulu koma af Jeru-
salem/z þeir af Zions Fialle sem eru frelsader. Vandlꝏte DROTTENS Zebaoth skal
giøra þta.

Esa. 37. Og þui seiger DROTTEN suo vm Assyria Kong/ Eige skal hñ koma i þessa Borg/z
Eccl. 48. øngre Øru skal hñ skiota þar jnn/z ei skal hñ sla Herskillde vm hana/z onguar Vyguielar
1 Mach. 7. skal hñ setia þar vm kryng/Helldur skal hñ fara þann veg aptur sem hñ hingad kom/Og ei
skal hñ koma i þennann Stad/DROTTEN seiger þad/Og eg vil hlyfa þessare Borg/og G
Serkia Kongs Her drepenn af Einglenum hialpa heñe fyrer myna skulld/z søkum myns Þienara Dauidz

Enn a þeirre sømu Nott/for Eingell DROTTENS vt/og slo i Hel hundrat Þusund
z fim̄ og attatyge Þusund Manns i Herbwdum þeirra Assyrys. Enn sem þeir stodu ꝏrla
Señacherib drepenn af synum Sonum vpp vm Morgueñ/Sia/ þa la þar allt fullt mz Daudra Maña Lykame. Sydan tok Seña
cherib Assyria Kongur sig vpp/og for i burt/og snere til Niniuen. Enn sem hñ tilbad i Hwse
Nisroch syns Gudz/þa slou hñs syner AdraMelech og Sarezer hñ i hel mz Suerde. Og þr
flwdu i Land Ararat. Eñ hñs son Asorhaddon vard Kongur i hñs stad.

XX.

Ezechia daud siukur A þeim tyma vard Ezechias daudsiukur. Og Esaias Spamadur son Amos A
kom til hñs/z sagde hm̄/So seiger DROTTEN/Giør skipañ þins Hwss/
þui þu skallt deyia og ecke lifa. Enn hñ snere sinne Asionu til Veggiar/
2. Para. 32. bad til DROTTENS/og sagde/DROTTEN/bid eg ad þu minnest/
Esa. 38. hyssu at eg hefe geinged truliga i þynu Auglite z mz algiørdu Hiarta/z hefe
Syrach 48. giørt þad sem þier lykar. Og Ezechias griet beiskliga

Enn ꝏdur enn Esaias var komenn i midiann Stadenn/þa kom DROTTENS Ord
til hñs/og sagde/Snu þu aptur/z seig til Ezechiam Høfdingia myns Folks/So seiger DR-
OTTJN Gud þyns Fødurs Dauidz/Eg hefe heyrt þyna Bæn/z sied þyn Tar/Sia/eg
vil giøra þig Heilbrigdann/A þridia Deige(fra þessu)skallt þu vppgañga til Hwss DRO-
TTJNS. Og eg vil leingia Lyfdaga þyna vm fimtan ꝏr/ og frelsa þig og þessa Borg
fra þeim Assyria Konge/z eg vil hlyfa þessare Borg/saker myn/z saker myns Þienara Da-
uidz. Og Esaias sagde/Færed mier Deig af Fykium. Og sem þeir komu mz þad/ þa løg- B
du þeir þad þar yfer sm̄ Sꝏrinden voru/ z hñ vard heilbrigdur.

Ezechias sagde til Esaiam/ Huad skal eg hafa ad Marke/ at DROTTJN vill giøra
Ezechias verdur heilbrigdur mig heilbrigdann/so ad eg skule ganga til DROTTJNS Hwss a hinum þridia Deige?
Esaias suarade/Haf þetta til marks af DROTTNJ/ad DROTTJN skal giøra þad
sem hñ hefur sagt/Villtu ad Skuggeñ gange fram̄ eda aptur/vm tiu Lynur? Esaias sag-
de/Þad er auduellt ad lꝏta Skuggañ gañga tiu lynr fram/z þ vil eg ei/helldr vil eg ad hñ sku
le ganga

kongar

le ganga tiu Lijnur aptur a bak. Þa kallade Esaias Spamadur til DROTTINS.
Og Skuggen̄ gieck tiu Grædur til baka a Achab Siguruerke/ sm̄ hn̄ var adr framgeingen̄.

E A þeim tijma sende Berodach son Baledan sonar Baledan/ Kongurenn af Babilon/ Berodach
Brief og Skeinkingar til Ezechiam/ Þuiad hn̄ hafde heyrt ad Ezechias hafde vered siukur. Kongr i Babilon
Og Ezechias vard gladur vid þeirra komu/ z synde þeim allar sijnar Gersemar/ Silfur/ Gull
Dyrdligar Jurter/ og þad besta Oleum/ z allt þad hn̄ hafde i sijnum Fiehirdslum. Þar var
eckert i hn̄s Hwse/ og eckert vnder hn̄s Vallde/ ad hn̄ synde þm̄ þad eige. Esa. 39.
Þa kom Esaias Spamadur til Ezechia Kongs/ z sagde til hn̄s/ Huad hafa þesser Menn Synder Ezechie
sagt? Og huadan eru þeir komner til þijn? Ezechias suarade/ Þeir eru komner af Fiarlæ-
gu Lande til mijn/ fra Babilon. Han̄ sagde/ Huad hafa þeir sied i þijnu Hwse? Ezechi-
as suarade/ Þeir hafa sied allt þat sem i mijnu Hwse er/ Og þar er ecke neitt i mijnum Fiar- Infra 24.
siodū/ sem eg synda þeim eige. Þa sagde Esaias til Ezechiam/ Heyr þu Ord DROTT- 25.
INS/ Sia/ sa tijme kiemur/ af allt þetta skal burt flytiast til Babilon af þijnu Hwse/ huad i Jere. 20.
D þui er/ og þad sem þijner forfedur hafa saman safnad/ allt til þessa Dags/ suo þar skal eckert
epter læted verda/ seiger DROTTIN. Þar mz syner þijner sem komner eru fra þier/ og
þu hefur gieted/ þeir skulu hertakast/ og vera Herbergia Sueinar i Kongsins Hollu af Babi
lon. Þa sagde Ezechias til Esaiam/ Þad er gott sm̄ DROTTIN hefur talad. Og hn̄
sagde enn framar/ Halldest ad eins Fridur og Sannleikur vm mijna daga.

Huad meira er ad seigia af Ezechia/ og vm alla hn̄s Magt/ og vm þad Fisk dijke/ og þad
huersu hn̄ veitte Vatne inn i Borgena/ Sia/ þad er skrifad i Juda Konga Chronicu. Og 2. Para. 22.
Ezechias sofnade mz sijnum Fedrum/ En̄ Manasses hn̄s son vard Kongr i hn̄s stad

XXI.

A Manasses var tolf vetra gamall þa hn̄ tok Kongdom/ og rijkte sim̄ z fimtijge .13
ar i Jerusalem/ Hn̄s Moder hiet Hephziba. Og hn̄ giorde þad s̄ DR- Manasses lv. Aar Kongr i Juda
OTTINI jlla lijkade/ epter Neidingianna Suiuirdingum/ hueria at DR-
OTTIN vt rak fyrer Israels sonum. Og hn̄ snere sier/ z vppbygde þær
Hæder sem Ezechias hn̄s Fader hafde nidurbroted/ og vppreiste Baals All-
tare/ og giorde Blotskoga/ suo sem giort hafde Israels Kongur Achab/ og til
bad allsherfadann Himens Her/ z þionade honum. Og hn̄ reiste eitt Alltare i Hwse DRO
TTINS/ vm huert at DROTTIN sagde/ Eg vil setia mitt Nafn i Jerusalem. Og hn̄
bygde øllum Himensins Her Alltare/ i bædum Gørdunum/ s̄ ad voru i krijngū DROTtens Leuit. 24.
Hws. Og hn̄ liet sinn son ganga i giegnum Ellden̄/ Hn̄ gaf giætur ad Fuglamæle og Teik 4. Reg. 23.
num/ hn̄ sette Phitonsmen̄ og Takna vtleggiara/ z giorde margt þuilijkt miøg mijked sem Deut. 18.
DROTTINI jlla lijkade/ hn̄ til styggdar. 4. Reg. 16.
B Hn̄ sette z eitt Blotskwrgod sm̄ hn̄ hafde giort/ i þad Hws/ vm huert ad DROTTIN 2. Reg. 7.
hafde sagt til Dauidz/ og til hn̄s Sonar Salomons/ J þetta Hws/ og i Jerusalem sem eg vt- 3. Reg. 8
valde af øllum Israelis ættū/ vil eg setia mitt Nafn æfenliga. Og eige vil eg læta Israels
Fætur meir hræraft af Landenu þui sm̄ eg gaf þeirra Forfedrum. Þo mz þui mote/ ad þeir
hallde og giøre epter øllu þui sem eg hefe bodid þeim/ og epter øllu þui Løgmale sem Mo
ses minn Þienare baud þeim. Enn þeir hlyddu ecke/ helldur villte Manasses þa/ so þr giør-
du meire jllskur enn þr Neidingiarner/ hueria DROTTIN hafde eydelagt fyrer Israelis
Sonum.
Þa talade DROTTIN fyrer sijna Þienara Spamennena/ og sagde/ Søkum þess ad Spadomur mote Jerusalem og Juda
Manasses Kongr af Juda hefur giort soddan Suiuirdingar/ og meire jllskur z Odæder/ hell-
dur enn þeir Amoriter giordu/ sem ad voru fyrer honum/ z hefur komed Juda til ad syndgast
mz sijnum Skwrgodum. Þar fyrer seiger DROTTIN Israelis Gud so/ Sia/ eg vil lei- Jere. 15.
da Olucku yfer Jerusalem z Juda/ z huer þ heyrer/ þ mun gnijsta i bædū hn̄s Eyrū. Og eg
C vil draga Mæleuad Samarie/ z þungan̄ Achabs Hwss yfer Jerusalem/ z eg vil af þurka Je-
rusalem/ lijka s̄ Madr þurkar eitt Fat/ z huelfer þui. En̄ þo vil eg læta nockut af mijne Arf
leifd blijfa epter/ z giefa þa i sinna Ouina Hendur/ suo þeir skulu verda øllum sijnum Ouinū

ad Ræne z Herfange/Søkum þess/ad þeir giørdu þad sem mier jlla lijkade/z hafa styggt mig
fra þeim Deige/sem þeirra Forfedur foru af Egiptalande/ og allt til þessa Dags.
Og Manasses hellte vt myklu saklausu Blode/ z vppfyllte alla Jerusalem/Ad auk þra
Synder Manasses sinna Synda/mz huerium hn̄ kom Juda til ad syndgast/suo þeir giørdu þad sem DROTT
NI jlla lijkade.
Huad meir er ad seigia vm Manassen/og allt þad sem hn̄ hefur giørt/ og hn̄s Synder sm̄
hn̄ framde/Sia/þat er skrifad i Juda Konga Chronicu. Og Manasses sofnade mz sijnū
Fedrum/og var jardadz i þeim Grasgarde sem læ hia hn̄s Hwse/sm̄ var i Grasgarde Vsia/
Og Amon hn̄s son vard Kongz i hn̄s stad.
Amon hafde tuo vetur vm Tuitugt/þa hn̄ vard Kongur/z hn̄ rijkte tuo Aar i Jerusalem/ D
Hn̄s Moder hiet Mesulemeth Dotter Harus af Jathba. Og hn̄ giørde þ sem DROT-
14. TNI jlla þocknadist/eins sem Manasses hn̄s Fader/og hn̄ for allann Ferel Fodur sijns/ z
Amon 2. ar Kongur i Juda þionade þeim Afgudum sem Fader hn̄s þionade/z bad til þeirra/ En̄ gleymde DROTT-
NI Gude sin̄a Forfedra/z gieck ecke a Vegum DROTTINS. Og hn̄s eigen Þiena-
rar bæru Ræd saman i mote Amon/z slou Kongenn i Hel i hn̄s eigen Hwse. En̄ Landzfolk
ed drap þa alla/sem þuilijka vppreist giordu i mote Kongenum. Sijdā sette Lands Folked
Josiam han̄s Son til Kongs i han̄s stad.
Huad Amon meira giørde/Sia/þat er skrifat i Juda Konga Chronicu. Og þeir jordu-
du hn̄ i sin̄e Grøf/i Grasgarde Vsa/Og Joas hn̄s son vard Kongz i hn̄s stad.

XXII.

15. Josias 31. Aar Kongur i Juda Josias var ætta vetra gamall/þa hn̄ tok Kongdom/z hn̄ rijkte ellefu z tuttugu A
Aar j Jerusalem/Hn̄s Moder hiet Jedida/Dotter Adia af Bazkath. Og hn̄
giørde þ sem DROTTNI vel þocknadest/ z gieck i øllum Dauidz sijns Fø
durs Vegum/z veik huorke til hægre nie vinstre Handar
2. Para. 34 Enn a þui ætianda Aare Josie Kongs/þa sende Kongurenn Saphan son
Azalias/sonar Mesulam/ Skrifara/burt i DROTTINS Hws/z sagde/
Far vpp til Þss̄ ædsta Kien̄eman̄s Helchia/ so at Men̄ giefe þ Fie/ s̄ jn̄ er komed i Hus DR-
Supra 12. OTTINS/hueriū Dyra Vardhallz men̄ Mustereslns hafa samansafnad af Folkenu/
at þeir giefe þat Arfidurunum/ þeir sem smijda i Hwse DROTTINS at endurbæta þad
sem brosted er af þui/sem eru Timburmenn/ Byggings menn/z Mwrmeistarar/z þeir sem at
kaupa skulu Trie/ og vthoggna Steina/til at bæta Hwsed mz. Þo skulu Menn ei taka B
Reikningskap af þeim/fyrer þa Peninga s̄ þeim giefast i þeirra hendz/ helldz skulu þr hønd
la mz þa/mz Dygd z Tru.
Løgmælsbok en ward þunden Enn sa ædste Kiennemann Helkia/sagde til Saphan Skrifara/Eg hefe funded Løgboke
na i Hwse DROTTINS. Og Hilkia fieck Saphan Bokena/ad hn̄ skyllde lesa j hen̄e.
Og Saphan Skrifare bar hana til Kongsins/z talade vid hn̄/z sagde/Þijner Þienarar sā-
ansøfnudu þeim Peningum sem fundust i Husenū/z gafu þa Arfides mennunum / þeim sem
skickader eru til ad erfida i Hwse DROTTINS. Og Saphan Skrifare talade til Kōg
sins/z sagde/ Hilkia Kennemadz fieck mier eina Bok. Og Saphan las hana fyrer Kon-
genum.
Enn sem Kongurenn heyrde Ord Løgmælsbokarinnar/þa reif hn̄ sijn Klæde. Og Kon C
gurenn baud Hilkia Kiennemanne/z Ahicham syne Saphan/z Ackbor syne Michia/og Sa-
phan Skrifara/og Ahasia Kongsins Þienara/z sagde/Fared og ad spyried DROTTEN
vm mig og vm Folked/og vm allan̄ Juda/vegna Orda þessarar Bokar sem funden er. Þui
ad þar er ein mykel Gudz Reide vpptendrud yfer oss/søkum þess/ ad vorer Forfedur hafa ecke
hlytt Ordum þessarar Bokar/so ad þr giørdu allt þad sem skrifad er i henne
Hulda Spakona Þa gieck Hilkia Kiennemadur/Ahicham/Achbor/Saphan/z Asaia til Hulda Spakonu
sem var Hustru Sallum sonar Thikua/ sonar Haram/sem Klæden geymde/og hun bio i Je
rusalem/i þeim ødrum Parte/og þeir tøludu vid hana Nū sagde til þeirra/Suo seiger DR
OTTEN Gud Jsraels/Seiged þeim Manne sem ydur sende hingat/So seiger DROT-
TEN/Sia/eg vil leida Olucku yfer þennann Stad/og hn̄s Jn̄byggiara/øll þau Løgmæl-
sins Ord sem Juda Kongur hefur lated lesa. Fyrer þui/ad þeir hafa fyrerlited mig/enn
færa For-

fært Forner annarligum Gudū/reitande mig til Reide mz ollū þeirra Handauerkū/ Þar fyrer skal mijn Reide vpptendrast i mote þessum Stad/ z ecke vtslockna.

D Enn þier skulud suo seigia Juda Konge/sem at sende ydur hingad/at ganga til frietta vid DROTTEN/Suo seiger DROTTEN Gud Israelis/ Fyrer þui/at þitt Hiarta klöcknade/fyrer þau Ord sem þu heyrder/og þu audmykter þig fyrer DROTTNE/þa þu heyrder huad eg hafde talad mot þeim Stad/og hūs jnbyggiurum/at þeir skylldu verda eydelagder/z boluader/z þu reifst þijn Klæde i sundur/z grietst fyrer mier/So hefe eg z heyrt/ þ seiger DROTTEN. Þui vil eg safna þier til þinna Fedra/at þu skalt berast til þinar Grafar med Fride/suo ad þijn Augu skulu ecke sia alla þa Olucku/sem eg vil leida yfer þennann Stad. Og þeir sögdu þetta Kongenum aptur.

XXIII.

A Og Kongurenn sende vt/Og aller Olldungar af Juda og Jerusalem komu til hans. Og Kögurenn gieck vpp i Hws DROTTINS/z aller Mēn af Juda/z aller jnbyggiarar i Jerusalem mz honum/Kiennemeñerner z Spameñerner/z allt Folked/bæde smæer og storer. Og þar voru lesen fyrer þra Eyrum oll Ord Sattmæls Bokarinnar/ sem funden var i Hwse DROTTENS. Og Kongurenn gieck vppa eina hæfa Troppu/z giorde eitt Sattmæl fyrer DROTTNI/Ad þeir skylldu ganga epter DROTTNE/z hallda hans Bodord/hūs Vitnisburde og Riettinde/ af ollu Hiarta/ z af allre Ond/z at vppreisa þesse Sattmalans Ord/sem skrifut stodu i þessare Bok/og allt Folked gieck vnder þennann Sættmæla

Sattmal Josie vid Drotteñ

Og Kögureñ baud Helkia ædsta Kieñemañe/z þm odrū Prestū añarar Skipanar/ z Dyrauordstu monnum þeim sem stodu fyrer Portdyrū Mustereisins/ad þeir skylldu taka af Gudz Mustere oll þau Kier s ad giord voru til Baals/ Blotskogaña/z so til alls Himensins Hers/ Og hū brende þ allt samā vpp fyre vtan Jerusalem/i Dalnū Kedron/Eñ Askan af þui var

Josias eyder allre Skurgoda dyrkan

B boren til BethEl. Hū tok z i burt alla þa a Camarim/sm Juda Kongar hofdu stifftad/at breña skyllde Reykelse/a Hædū/i Borgū Juda z i kringū Jerusalem/ Og þa s brendu Reykelse fyrer Baal/Solu z Tungle/Planetum z ollum Himensins Her. Og hū liet færa þañ Blotskog/af DROTTENS Hwse/vt af Jerusalem/i Læk Kedron/z vppbrende hū þar/ z giorde ad Osku/enn kastade Oskunne i Almeñings Grafer. Og hū braut ofan þau Horu Hws sem stodu vpp hia Hwse DROTTENS/i huerium ad Konuñar giordu Tiolld til þeirra Afguda Lunda.

a (Camarim) Þad voru sierliger andliger Dyrkunarmenn Baals /þeir ed þottust hiner allra Gudrækeligustu/ alijka sem Munkar a vorū Dögum/þeir ed fyrer sin heilagleik og strangañ lifnad villa halldner vera heilagre enn adrer menn et ct.

Og hū liet koma alla Kiennemeñ af Juda Stodum/z saurgade þær Hæder/þar Prestarner brendu Reykelse a/fra Geba z allt til BerSeba. Og hū nidurbraut þær Hæder sem voru i Borgarhlidunum/sem ad voru i Portdyrum Josue Stadz Fouetans/sem voru til vinstre handar/þa geinged var i Stadarenns Port. Þo hofdu ecke enn þeir Hæda Prestar offrad yfer DROTTENS Alltare i Jerusalem/enn þeir ætu ad eins Osyrd Braud a medal sinna Brædra.

C Hū saurgade z Thophet i Hinnom sona Dal/ad eingenn liete sin son eda sijna Dott' fara i gegnū Elldeñ/fyrer Moloch.

Thopheth Jere. 7.

Hū tok z þa Hesta i burt/sm Juda Kongar hofdu sett Soluñe/i DROTTINS Hwsī jnn gange/hia Nethan Melech Herbergia Sueine/sem var i Paruarim/hū vppbrende Solarennar Vagna mz Ellde. Og Kongurenn nidurbraut þad Alltare/ sem stod vppa Achas Sal/ sem Juda Kong hafde giort/ z þau Alltare sem Manasses hafde giort/ i þm tueim DROTTINS Hwsī gordum/ og hann gieck þar fra/ og kastade þeirra Ausku i Lækenn Kedron.

Kongurenn saurgade z þær Hæder/sem voru vtan fyrer Jerusalem/ til hægre handar/hia Mashith Biarge/s Salomō Israels Kög' hafde bygt Astarot Suiuirdingu þra af Sidon/ 3. Reg. 11. z Chamos Suiuirdingu Moab/ z Milchom Suiuirdingu sona Amon. Og hū sundur slo Likneskeñ/z eydelagde † Lundana/z fyllte þeirra Stade mz Mañabein.

† Blotskoga

D Suo og þat Alltare i BethEl/ og þat Hof sem Jeroboam son Nebath giorde/ sm kom Israel til at syndga/þat sama Alltare braut hū nidur/z þær Hæder/og vppbrende þ Hof allt saman ad Osku/hū vppbrende z alla blomgada Lunda.

Og Josias snere sier/og sa þær daudra Manna Grafer/sm̃ voru a Fiallenu/Þa sende hn̄
þangat/z liet taka Beinen af Grøfunū/ z brende þau yfer Alltarenu/z saurgade þat/epter
3. Reg. 15. DROTTINS Orde/suo sem Gudz Madur hafde sagt/ sa þat fyrersagde.
Og hn̄ sagde/Nuad er þat fyrer Legstein sem eg sie? Og Folked i Stadnū sagde til hn̄s/
Þetta er þess Gudz Manns Grøf/sem kom ad Juda/og þetta sagde fyrer/þat sem þu hefur
giort þessu Alltare j BethEel. Og hn̄ sagde/Lated hn̄ liggia/hrære eingen̄ vid hn̄s Bein.
Suo vrdu hn̄s Bein kyrr/mz Spamannsins Beinum/sem kom af Samaria.
Hn̄ tok z øll Hof z j burt Hæder i Borgum Samarie/sm̄ at Israels Kongar høfdu giort
til styggdar/ z breytte vid þau i allan̄ mæta/s hn̄ giørde i BethEl. Og hn̄ fornfærde alla
þa Hofpresta/s þar voru/ yfer Alltarenu/ z brende so Man̄a Bein þar vppa/z kom til Je-
rusalem aptur.
Paaskar halldner — Og Kongurenn baud Folkenu/z sagde/Halldet nu Pæska DROTTNI ydrum Gude/ E
suo sem þat er skrifat i þessare Sattmæls bok. Og þar voru onguer suoddan Pæskar halld-
ner sem þesser/fra Døgum Domaranna/sem ad dæmt høfdu Israel/og vm alla Daga Isra
els z Juda Konga. En̄ a þui ætianda Aare Josia Kongs/voru þesser Paskar halldner fy-
rer DROTTNI i Jerusalem.
Josias helgastur af Kongum Juda — Og Josia afmæde alla Phitons men̄ z þa ed foru mz Spæfarar/øll Bylæte/z øll Skwr
god/z allar Suiuirdingar sem saust i Juda lande z Jerusalem/Til þess/at hn̄ mætte vpprie-
tta Logmalsins Ord/sem ad skrifut stodu i Bokin̄e/ hueria Hilkia Kien̄emadur fan̄ i DRO-
TTINS Hwse. Þar var eingenn Kongur fyrer hn̄/sem hn̄s lyke være/huer at suo vt af
øllu Hiarta/z af øllu Hugskote/z af øllum mætte snere sier suo til DROTTENS / epter
øllu Moyses Logmæle/z ei kom nockur epter hn̄/sm̄ hn̄s lyke være.
Synder Manasses — Þo snere DROTTEN sier ecke fra sinne mikille grimdar Reide/sem hn̄ var styggdur mz
yfer Juda/fyrer allt þad ed Vonda/mz hueriu Manasses hafde vppuaked hn̄. Og DRO- F
TTIN sagde/ Eg vil og burttaka Juda fra minne Augsion/ suo sem eg burt kastade Isra
el/Eg vil z burtkasta þeim stad/huern eg vtualde/sm̄ er Jerusalem/ z þui Hwse vm huert eg
sagde/Mitt nafn skal þar vera. Huad meira er at seigia vm Josia/z allt þat hn̄ giørde/Sia
þat er skrifat i Juda Konga Chronicu.
Pharao Necho 2. Par. 35. — A hn̄s Døgum for Pharao Necho Kongr af Egiptalande/vpp i mote Kongenū af Assy-
ria/til þess Vatz Euphrates/ En̄ Kong Josias dro i mot honum/z andadist i Megiddo/ept-
er þat hn̄ hafde sied hn̄. Og hn̄s Þienarar færdu hn̄ daudann fra Megiddo/z fluttu hn̄ til
Jerusalem/z jørdudu hn̄ i sinne Grøf. Enn Landsins Folk tok Joachas son Josia/og smur
du hn̄/og settu hn̄ til Kongs i sijns Fødurs stad.
16. Joachas hafde þriu Aar vm tuttugt/þa hn̄ vard Kongr/z rijkte þria Manude i Jerusa-
Joachas þria Manude Kongur i Juda 2. Par. 36. — lem/Hn̄s Moder hiet Hamutal Dotter Jeremie af Libna. Og hn̄ giørde þat sem DRO-
TTNI jlla lijkade/suo sem hn̄s Forfedr høfdu giort. Enn Pharao Necho tok hn̄ til fan- G
ga i Riblath/i Lande Hemas/suo hn̄ skyllde ecke rijkia i Jerusalem / z hn̄ lagde Skattgialld
vppa Landed/Hundrad Centener Silfurs/ z eitt Centener Gullz.
Joiakim — Og Pharao Necho sette Eliachim son Josie til Kongs/i sijns Fødurs stad Josia/ og snere
hn̄s Nafne/z het hn̄ heita Joiakim. Enn hn̄ tok Joachas/z færde hn̄ i Egiptaland/ þar
andadest hn̄. Og Joiakim gaf Pharao þat Silfur z Gull. Þo lagde hn̄ Fiegialld a Land-
et/so hn̄ mætte vtgiefa sama Silfur/epter Pharaonis bijfalningu/ hn̄ lagde þetta Fiargialld
Silfurs z Gulls a huern Man̄ i Landenu/epter sijnum mætte/so at hn̄ mætte þat giefa Pha
rao Necho.
17. Joiakim II. Aar Kongur i Juda — Joiakim hafde fim̄ ar z tuttugu þa hn̄ vard Kongur/ og hn̄ rijkte ellefu ar i Jerusalem.
Hn̄s Moder hiet Sebuda/Dotter Pedaia af Ruma. Og hn̄ giørde þat sm̄ DROTTNI
jlla lijkade/suo sem hanns Forfedur giørdu.

XXIIII.

Nabuchgodonosor 2. Par. 36. —

A Hn̄s Døgum for vpp Nabugodonosor Kongur af Babilon/ og Joiakim A
vard honum Skattgilldur i þriu ar. Og hn̄ snere sier/z fiell fra hm̄. Og
DROTTIN liet koma yfer hn̄ strijds Folk af Chaldea/af Syria/af Mo
ab/og af Sonum Am̄on/z liet þa koma i Juda/suo þeir skylldu Fyrerkoma
honum/epter Orde DROTTINS/sem hn̄ hafde talad fyrer Spamenn-
ena sijna

ena sijna Pienara. Pad kom suo yfer Juda/epter DROTTENS Ordū/ at hū varpade
þm fra siñe Asionu/søkū Manasses Synda/s hū hafde giørt/ꝛ fyre søkū þſſ saklausa Blodz Supra 23.
sem hū vthellte/ꝛ fyllte Jerusalem mz saklaust Blod/pad villde DROTTEN ecke fyrer- Jere. 22.
giefa.

B Nuad meira er ad seigia vm Jotakim/og allt huad hū giørde/Sia /pat er skrifad i Juda
Konga Chronicu. Og Joiakim sofnade mz sijnum Fedrum/ꝛ hñs Son Joiachin vard Kō
gur i hñs stad. Og Kongur Egiptalandz for ecke padan j fra af sijnu Lande/Pui Kongur-
enn af Babilon hafde teked fra honum/allt pad sem Egiptalandz Kongur ætte/fra Egipta-
landz Læk/ꝛ allt ad Vatnenu Euphrates.

Joiachin var ætian Aara gamall/pa hū vard Kongur/ꝛ hū rijkte pria Manude i Jeru- 18.
salem. Hñs Moder hiet Nehustha/Dotter Elnathan af Jerusalem. Og hū giørde pad Joiachin pria
sem DROTTNI jlla lijkade/so sem hñs Fader. Manude Kongur i Juda

A þeim tijma foru Pienarar Nabogodonosor Kongs af Babilon vpp til Jerusalem/ ꝛ ko
E mu til Stadariñs/ꝛ settust vm hū mz Nerskilldi. Og sem Nabogodonosor kom til Borgariñar Jerusalem
mz sijnum Pienurum/pa settest hū vm Borgena. Enn Joiachin Kongurenn af Juda/geck vmkringd
vt i mot Kongenum af Babilon mz sinne Modr/ mz sinum Pienurum/og mz sijnum Høfd-
ingiū ꝛ Nerbergis Sueinū. Og Kongureñ af Babilon tok hū/a þui ættunda are hñs Rijk-
is. Og hū tok i burt padan alla pa Fiesiodu sem voru i DROTTENS Nwse/ꝛ j Kong-
sins Nwse/og braut i sundur øll Gullkier sem Salomon Jsraels Kongur hafde giora læted/ꝛ
sett i Mustere DROTTENS/suo sem DROTTEN hafde sagt.

Og hū Nerleidde alla Jerusalem/alla Nøfdingia/alla styrkuustu menn/ Tiu Pusund her- Joiachin fær-
tekna/ꝛ alla Triesmide/ꝛ allshattada Smide/suo hū liet onguann epter vera nema Fatæk dist þangadur
Almuga Folk i Landenu. Og hū flutte Joiachin ꝛ Kongsins Modur/Kongsins Kuinnur/ til Babilon
D og hñs Nerbergiasueina til Babilon. Nier mz flutte hū ꝛ pa enu Mektugu af Landenu/ og Jere. 24. 37
af Jerusalem/i Nerleiding/ til Babilon. Og sio Pusund Triesmide og Nagleiks meñ/alla
sterkustu Strijdz menn/ꝛ flutte pa alla i Babilon. Enn Babilons Kongur sette Nathania
hñs Fødurbrodur til Kongs i hñs stad/ꝛ snere hñs Nafne/ꝛ kallade hū Zedechia.

Zedechias hafde eitt Aar og tuttugu ad alldre/pa hū vard Kongur/ ꝛ hū rijkte ellefu ær i Jere. 52.
Jerusalem/Hñs Moder hiet Namutal Dotter Jeremie af Libna. Og hū giørde pat sem 19.
DROTTNE jlla lijkade/so sem Joiakim giørde. Pui pat skiede so mz Jerusalem ꝛ Juda Zedechias xi
af DROTTENS Reide/ Par til ad hū kastade þm fra siñe Asionu/Og Zedechias fiell Aar Kongur i
fra Kongenum i Babilon. Juda

XXV

A ENN pad skiede so/ a niunda Aare hanns Rijkis/a þeim tiunda Manude 2. Par. 36.
ꝛ þann tiunda dag/pa kom Nabogodonosor Kongur af Babilon mz allre Jere. 39.
sinne Magt/ꝛ dro fyrer Jerusalem/og settest vm Borgena/ꝛ reiste Vijguie-
lar i krijngum hana. Og þeir sætu vm Borgena allt til ellefta Aars Kōg
sins Zedechia. Enn i þeim niunda Manade / vard eitt Megnt Hungur i
Borginne/ suo ad Landsins Almuge hafde eckert at eta.

Pa brutust þeir jnn i Stadinn/ꝛ aller Strijdzmenn flydu vm Nott/at þeim Veige sem læ
i millū þeirra tueggia Mwra/vt vm Ported hia Kōgsins Grasgarde/ Eñ þeir Chaldei læu
B vm Stadeñ. Og Zedechias flyde a þann Veg sem liggur til Eydemerkur. Enn Ner þeir-
ra Chaldeis sottu epter Kongenum/ꝛ gætu griped hū a þui Sliettlende hia Jericho/ꝛ allt þ
Strijdz Folk sem var mz honum i sundurdreifdest fra honum. Eñ þeir gripu Kongenn/ ꝛ fær
du hū i Ribblat/til Kongsins af Babilon/Og þeir felldu Dom yfer hū. Og þr drapu sonu
Zedechia fyrer hñs Augū/ꝛ þr blindudu hū bædū Augū/ꝛ bundu hū mz Jarnvidiū/ꝛ fluttu Zedechias
hū til Babilon. blindadur til Babilon

A siøūda Deige/i þm fimta Manude/pat er þ nitianda ær Nabogodonosor Kōgs af Ba- pluttur
E bilon/pa kom Nebusaradan Nershøfdinge/ Kongsins Pienare af Babilon til Jerusalem.
Og hū brende vpp DROTTINS Nws/ꝛ Kongsins Nws/ꝛ øll Nws i Jerusalem/og øll Juda burt
þau stærstu Nws brende hū vpp mz Ellde. Og allur Ner þra Chaldeorum/sē var mz Ners pluttur til
høfdingianum/ braut nidur allañ Mwrenn i krijng vm Jerusalem. Eñ þat annad Folk s Babilon
epter var orded i Stadnum/og þeir sem gæfu sig til Kongsins af Babilon/ꝛ þ añad Mwga
Folk/

† Nerskhofd- inge — Foꝛ/flutte Nebusaradan † Hofmeistare i burtu. Eñ liet epter i Landenu vera þat Folk sem minsta hattar var/ Vÿngardz menn ꝛ Akurkalla.

Og þeir Chaldei sűdurbrutu þa Koparstolpa/ sem stodu i DROTTINS Hwse/ ꝛ Sto
3. Reg. 9. lana/og þad Koparhaf sem sett var hia DROTTINS Hwse/ ꝛ færdu Kopareñ i Babi-
lō/ ꝛ Elldgognen/ Sleifarn'/ Knÿfana/ Skeidern' ꝛ øll Koparkieren/ ſ til Þionustuñar voru
hofd/ toku þeir burt. So ꝛ tok Hofmeistarinn þau Glodarkier og Muñlaugar/ sem smÿdad D
ar voru af Gulle ꝛ Silfre/ Tuo Stolpa/ eitt Haf/ ꝛ þa Stola ſ Salomō hafde giørt i DR-
OTTINS Hwse. Enn Kopareñ vard ecke veigenn af øllum þessum Kierum. Huer
Stolpe var ætian Alna haar/ ꝛ hñs Hnappar þar ofan a voru af Kopar/ þriggia Alna hæ-
er/og Laufa vidurenn ꝛ Granat Eplen riett vm krÿng Hnappana/ þat var allt af Kopar.
Eins var sa añar Stolpenn mz sÿnum Laufa vid.

Og Hofmeistarenn tok þann fyrsta Kieñemañ Seraia/ ꝛ Sephania þañ annañ Kienne-
mañ/ ꝛ þria Dyra vardueislu meñ/ ꝛ eirn Giellding af Borgiñe/ sem var settur yfer Strÿds-
meñena/ ꝛ þa fim̃ Meñ sem alltÿd stodu fyrer Kongenum/ ꝛ fundner voru i Stadnum/ ꝛ So- E
pher Strÿds høfudzmañ/ sem lærde Folked i Lādenu at beriast/ ꝛ at auk sextÿge Meñ af Lādz
sins Folke sem fūdust i Stadnū. Þessa tok Hofmeistareñ Nebusaradan/ ꝛ færde þa til Kong
sins af Babilon til Riblath. Og Babilons Kongꝛ liet sla þa þar i Hel i Lāde Hemath. So
vard Juda burt fluttur af sÿnu Lande.

Gedalia — Enn Nabogodonosor Kongur af Babilon/ sette Gedalia son Ahikam/ sonar Saphan/ yf-
Jere. 40. er ꝧ Folk ſ hñ liet epter vera i Lāde Juda. Eñ sem allt Strÿdz folked/ Høfudzmeñerner ꝛ all
er adrer heyrdu þat/ at Kongureñ hafde sett Gedaliam/ þa komu þeir til Gedalia til Mizpa/
sem var/ Jsmael son Nethania/ ꝛ Johanan son Kareah/ ꝛ Seraia sonur Thanhumeth Netho F
phathiter/ ꝛ Jaesania son Maechati/ mz sÿna Meñ. Og Gedalia sor þeim ꝛ þra Møñum/
ꝛ sagde til þeirra/ Ottist ecke þo þier giefed ydꝛ vnder þa Chaldeos/ vered i Landenu/ ꝛ vered
þar mz Babilons Konge vndergiefner/ þa skal þat ganga ydur vel.

Jsmael — Eñ a þeim siøunda Manade kom Jsmael son Netahnia sonar Elisama/ af Konunglig-
re ætt/ ꝛ tiu Meñ mz honum/ ꝛ slou Gedalia i hel/ ꝛ þar til þa Gydinga ꝛ Chaldeos sm̃ voru
hia honum i Mizpa. Þa tok sig vpp allt Folked/ bæde smaer ꝛ storer/ ꝛ þeir yppustu sm̃ voru
Jere. 40. 41. 42. 43. fyrer Strÿdz folkenu/ ꝛ komu i Egiptaland/ Þuiat þr ottudust þa Chaldeos.

Joiachin vpp tekenn aþ Myrkuastoþu — Eñ a þui seytianda ꝛ tuttugasta Aare/ epter þat at Joiachin Kongur af Juda var i burt G
fluttur/ þañ siøunda ꝛ tuttugasta Dag/ a þeim tolfta Manude/ þa vpphof EuilMerodach
Kongur af Babilon/ a fyrsta Aare sÿns Rÿkis/ Høfud Joiachin Juda Kongs af Myrkua-
stofu/ ꝛ talade vingiarnliga vid hñ. Og sette hñs Stol yfer allra þeirra Kongastola
ſ voru hia hm̃ i Babilon. Og hñ vmskipte hñs fangelsis klædū/ Og hñ æt Braud
ætÿd hia hm̃ alla sÿna Lÿfs daga. Og hañ skipade honum hañs
Kost/ sm̃ hm̃ var jafnliga giefeñ af Kongenū dag-
liga Dags/ alla hañs Lÿfs tÿd.

Ender a fiordu Konga Bokenne

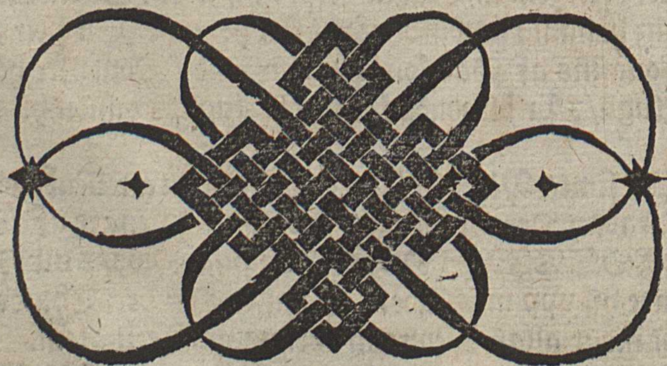

Paralipomenon.

Su þyrsta Chronicku Boken

I.

A Dam/Seth/Enos/Kainan/Mahelaleel/Ja red/Nenoch/ Methusala/Lamech/Noe/Sem/Cham/Japheth Adams Rynkuijsl Gen. 5.
Syner Japheth eru þesser/Gomer/Magog/Madai/Jauan /Tubal/Mesech ꝛ Thiras. Syner Gomer eru þesser/ Ascen- as/ Riphat/ Thogarma. Enn syner Jauan voru þesser/Eli- sa/Tharsisa/Chitim/ Dodanim. Japheth Gen. 10.
Syner Cham voru þesser/Chus/Mizrahim/Puth ꝛ Cana- an. Enn syner Chus eru/Seba/Neuila/Sabtha / Ragema/ Sabthecha. Syner Ragema eru/Sceba ꝛ Dedan. Chus gat Nimrod/hn̄ tok til at verda megtugur a Jørdun̄e. Misrahim gat Ludim/Anamim̄/Lehabim/Naphthuhim/Pathrusim/Cas luhim/af huerium Philistim ꝛ Caphthorim eru komner. Og Canaan gat Sidon sinn hinn fyrsta son/ Neth/Jebusij/Amorij/Gilgosi/Neui/Archi/Simi/Aruadi/Zemari ꝛ Nemathi. Cham Nimrod Gen. 10.
Syner Sem eru þesser/Elam/Assur/Arphachsad/Lud/Aram/Vz/Nul/ Gether og Ma- sech. Og Arphachsad gat Salah/Salah gat Eber. Enn Eber gat tuo syne/ ꝛ hiet sa Gen. 10. 11. Sem
B fyrre Peleg/Þuiad Jørden skiptist i hn̄s tijd/og hn̄s broder hiet Jachtan. En̄ Jachtan gat Almodat/Saleph/Nasarmaueth/Jarah/Nadorā/Vsal/Diklag/Ebal/Abimael/Scheba/ Ophir/Neuila ꝛ Jobab/Þesser aller eru syner Jachtan. Sem/Arphacsad/Salah/ Eber/ Peleg/Regu/Serug/Nahor/Tharah ꝛ Abram/ huer at er Abraham. Eber
Enn syner Abrahams eru þeir Jsaac ꝛ Jsmael. Og þesse er þeirra ættkuijsl / Fyrste son Jsmael var Nebaioth/Kedar/Adbeel/Mibsam/Misma/Duma/ Masa/ Nadad/The- ma/Jethur/Naphis/Kedma. Þesser aller voru syner Jsmael. Enn syner Kethure Frillu Abraham eru þsser/hun fædde Simram/Jaksan/Medan/Madian/Jesbach ꝛ Suah. Og syner Jaksan voru Scheba/ꝛ Dedan. Enn syner Midian voru/Epha/Epher/Enoch/Abi- da ꝛ Eldaa. Þesser aller eru syner Keture. Abhrahams Syner Syner Jsmael Syner Keture
C Abraham gat Jsaac. Enn syner Jsaac voru þeir Esau ꝛ Jsrael. En̄ syner Esau vo- ru Eliphas/Reguel/Jeus/Jaelan/ ꝛ Korah. Syner Eliphas voru Theman/ Omar/ Ze- phi/Gaetham/Kenas/Thimna ꝛ Amalech. Syner Reguel voru/Nahath/Serah / Sa- m̄a/Misa. Syner Jsaac Esau Gene. 25. 36
Syner Seir eru/Lothan/Sobal Zibeon/Ana/Dison/Ezer/ ꝛ Disan. Syner Lothan eru/Gori/Nomam/Og Thimna var syster Lothan. Syner Sobal voru/ Alean/Mana- hath/Ebal/Sephi/Onam. Seir Gen. 36.
Syner Zibeon voru/Aia ꝛ Ana. Son Ana/Dison. Syner Dison voru Namram/ Es- ban/Jethran/ꝛ Chran. Syner Ezer voru Bilan/Saheuan/ꝛ Jaechan. Syner Disan voru/Vz ꝛ Aram.
D Enn þesser eru þeir Kongar sem rijkt hafa i Lande Edom/ ædur enn nockur Kongur rijkte a medal Jsraels sona/Bela son Beor/og hn̄s Stadur hiet Dinhaba. Enn sem Bela and- adist/þa vard Jobas son Sera/af Bazra/Kongur i hn̄s stad. Enn sem Jobab andadist/ þa vard Nusam af Lande Thamniter Kongur i hn̄s stad. Enn sem Nusam var daudur/ þa vard Nadad son Bedad Kongur i hn̄s stad/ huer ad slo þa Madianiter i Landenu Moabita rū/ꝛ hn̄s Stadꝛ hiet Awit. En̄ s̄ Nadad andadist/ þa vard Samla af Masrech Kongꝛ ep ter hn̄. Sem Samla deyde/þa vard Saul af Rehoboth/hia Vatnenu/Kongur i hn̄s stad. En̄ sem Saul deyde/ þa tok Kongdom Baalhanan son Acbor epter hn̄. Sem Baalhanan var daudur/ þa vard Nadad Kongur i hn̄s stad/og hn̄s Stadꝛ hjet Pagi/en̄ hn̄s Kuin̄a hiet Mehethabeel Dotter Madreth/ Dottur Mesahab Kongar i Edom Gen. 36.
En̄ sm̄ Nadad deyde/þa vrdu Nertugar i Edom/ sa Nertuge Thimna/Nertuge Alia/Ner tuge Jeth. Nertugar j Edom

kuge Jetheth/Hertuge Ahalibama/Hertuge Ela/Hertuge Pinon/Hertuge Kenas/Hertuge Theman/Hertuge Mibzᵉ/Hertuge Magdeel/Hertuge Iran. Þessᵉ voru Hertugᵉ i Edom

II.

Syner Israel
Gen. 39. 34.
Syner Juda
Matth. 1.

Esser eru syner Israelis/Ruben/Simeon/Leui/Juda/Isaschar/Sebulon/ Dan/Joseph/BenJamin/Nephthali/Gad z Asser. A
Þesser eru syner Juda/Ger/ Onan/ Sela. Þesser þrijr voru honū fædder af Dotter þeirrar Cananisku Kuinnu Suha. Enn Ger fyrste sonur Juda var jllur fyrer DROTTNI/og þui slo DROTTIN hā i hel. Eñ Thamar hīs Mægkona fædde honum Peres z Serah/ Suo ad syner Juda voru fim̄ mz øllu.

Peres Ruth 4. Syner Peres voru/Hesrom z Hamul. Syner Serah voru/Simri/Etham/Heman/Calcol/Dara/ Og þesser aller voru fim̄.

Hesrom Ruth 4. Math. 1. Isai David 1. Reg. 6. Zeruia Abigail Caleb

Syner Charmi voru/Achar sem ad sturlade Israel/þui hā syndgadest/þa hā stal þui sim bannfært var. Sonur Ethan var Asaria. Enn syner Hesrom sim honum voru fædder/ voru Jerahmeel/ Ram og Chalubai. Ram gat Aminadab. Aminadab gat Nahesson/ huer ed var Høfdinge yfer Juda. Nahesson gat Salma. Salma gat Boas. Boas gat Obed. Obed gat Isai. Isai gat Eliab sinn fyrsta son/Abinadab annaā/Simia hiā þridia/Nethanneel fiorda/Raddai hiā fimta/Osem þann siøtta/z David hiā siøunda. Eñ Zeruia og Abigail voru þeirra systur. Syner Zeruia voru/Abisai/Joab/og Asahel/þeir þrijr. B
Enn Abigail fædde Amasa/enn Jether sa Ismaelite var Fader Amasa.

Caleb son Hesrom gat Asuba mz siñe Kuiñu/og Jerigoth/ Og þesser voru hīs syner/Jeses/Sobab og Ardon. Enn sem Asuba andadist/þa tok Caleb Ephrat/og hun gat honum Hur. Enn Hur gat Vri/ eñ Vri gat Besaleel.

Þar epter suaf Hesrom hia dotter Machir Fødur Gilead/og tok hana þa hā var sextijge æra gamall/og hun fædde honum Segub. Og Segub gat Jair/hā ætte þriær og tuttugu Borger i Landenu Gilead. Og hā fieck af þeim Gesur og Aran Stade Jair. Þar mz Kenat mz sijnum smastødum sem voru sextijge. Aller þesser eru syner Machir Fødur Gilead. Enn sem Hesrom deyde i Caleb Ephrata/þa liet Hesrom sijna Hwsfru Abia epter sig/ z hun fædde hm̄ Asshur Fødr Thecoa.

Jerahmeel fyrste son Hesrom ætte syne/haās fyrste son/Ram/Buna/Oren/Ozem/Ahia. C
Og Jerahmeel hafde eñ adra Kuinnu/ hun hiet Athara/og hun var Moder Onam. Enn syner Ram þess fyrsta sonar Jerahmeel/voru þeir/ Maaz/ Jamen/z Echer.

Og Onam ætte syne/Samai z Jada. Nadab z Abisur eru syner Samai. Eñ Kuiña Abisur hiet Abihail/og hun fædde honum Ahban z Molid. Syner Nadab voru Seled og Appaim/Enn Seled andadist barnlaus. Son̄ Appaim var Jesei. Og son Jesei var Sesan. Son Sesan var Ahelai. Enn syner Jada Broder Samai eru Jethei z Jonathan/ og Jether deyde barnlaus. Enn syner Jonathan eru Peleth z Sasa. Þesser eru syner Jerahmeel.

Sesan hafde ongua sonu helldur Dotter. Og Sesan hafde eirn Egiptskann Þienara/ sem hiet Jarrha. Og þessum Jarrha gaf Sesan sijna Dotter til Eigenkuinnu/z hun fædde honum Athai. Athai gat Nathan. Nathan gat Sabad. Sabad gat Ephlal. Ephlal gat Obed. Obed gat Jehu. Jehu gat Azaria. Azaria gat Nalez. Nalez gat Eleasa. Eleasa gat Sissemai. Sissemai gat Sallum. Sallum gat Jechamia. Jechamia gat Elisama. Syner Caleb brodr Jerahmeel eru þsser/Meesa hīs fyrste son/hā er Fader Siph/ og sona Maresa Fødr Hebron. Syner Hebron eru Chorah/ Thapuah/Rechem z Sama. Sama gat Raham Fødur Jarkaam. Rechem gat Samai. Eñ son Samai hiet Maon/ eñ Maon var Fader Bethsur. (Caleb; D)

Og Epha Frilla Caleb hun fædde Haran/ Moza og Gazes. Og Haran gat Gases. Og syner Jahdai voru Rekem/Jotham/Gesan/ Peleth/Epha/og Saaph. Og Maecha Frilla Caleb fædde Seber/z Thirhena. Og hun fædde eirnen Saaph/Fødur Madmaña/ og Seua Fødur Machbena/z Fødur Gibea. Enn Achsa var Dotter Caleb. (Achsa)

Og þta voru syner Caleb/Hur hiā frumgietne af Ephrata/ Sobal Fader þra af Chiriath Jearim

atjearim/Salma Fader Bethlehem/Nareph Fad’ Bethgader. Og Sobal Fader Kiriathjea
rim hafde syne ꝛ hã sa halft Manuhoth.

Eñ af þre ætt Kiriathjearim voru Jethriter/Puthiter/Sumathiter/ꝛ Misrahiter. Af þe-
ssum eru þeir Zaregathiter ꝛ Esthaoliter komner. Syner Salma eru Bethlehem ꝛ þeir Ne-
tophatiter/ Joabs hwss Korona/ꝛ halfpart af þeim Manahthiter af þm Zarether. Og su
skrifara ætt sem bio i Jabes/eru þeir Thiriathiter/Simeathiter/Suchathiter. Þat eru þr
Keniter/sm komner eru af Namath Fødur Bethrechab

III.

A HEsser eru syner Dauidz/sem honũ fæddust i Hebron/Sa Frũgietne var Am- Syn’ Dauid
non af Ahinoam af Jesreel. Sa añar Daniel af Abigail af Charmel.
Enn þridie Absalon sonur Maecha/ huer ed var Dotter Kongsinns a
Thalmai af Gesur. Eñ fiorde var Adonia sonur Nagith. Eñ fimte Sa (Egla)
phatia af Abital. Enn siøtte Jethriam af hũs Eigenkuinnu a Egla. Þesse ein nefnist Eigenkona
Þesser sex voru honum fædder i Hebron/Þui hañ rijkte þar i siø Aar og sex Dauidz/kann
Manude. Enn i Jerusalem rijkte hañ þriu ꝛ þriatijge ær. Og þesser syner voru hm fædd- vera/ þuiad hun
B er i Jerusalem/Simea/Sobab/Nathan/Salomon/ þsser fiorer af Bethsuha dottr Ammiel. var hũs fyrsta einka Hustru/
Þar til Jebehar/Elisama/Eliphalet/Noga/Nepheg/Japia/Elisama/Eliada/ꝛ Eliphalet þa þegar hñ
niu saman. Þetta eru allt syner Dauidz/At auk þeirra sona sem hñ ætte vid sijnum Frillũ. giætte Hiardar
Og Thamar var þeirra Syster.

Eñ Salomõ ætte Roboam/hũs son v’ Abia/ hũs son v’ Assa/ hũs son var Josaphat/hũs Salomonis
son v’ Joram/hũs son v’ Ahasia/hũs son v’ Joas/hũs son v’ Amasia/hũs son var Asaria ættkuijsl
C hũs son var Jothan/hũs son var Achas/hũs son v’ Ezechias/hũs son v’ Manasse/hũs son
var Amon/hũs son var Josia. Enn syner Josia voru þesser/eñ fyrste Johanan/ añar Joi
akim/ þridie Zedechia/ fiorde Sallum. Enn Jechania var son Joiakim/ hañs son var Ze-
dechia.

Enn þeir syner Jechania/sem fangeñ vard/voru/Sealthiel/Malchiram/Pedaia/ Señe- Syner Je-
azar/Jechamia/Nosama/ Nedabia. Zorobabel ꝛ Simei voru syner Pedaia. Nesullam chania
D ꝛ Nanania/ꝛ þeirra syster Selomith voru børn Zorobabel/þar til og Nasuba/Ohel/Berech-
ia/Nasabia/ Jusabheses þeir fim. Eñ syner Nanania voru þeir/ Platia/ Jesaia/ hũs son
var Refaia/hũs son var Arnan/hañs son var Obadia/hũs son var Sachania/ Eñ son Sa-
chania var Semaia. Og syner Semaia voru Natus/ Jegeal/ Bariah/Nearia/ Saphat/
þeir sex. Enn syner Nearia voru þeir Elioenai/Nischia/Asrikam þeir þrijr. Og syner Eli-
oenai voru Nodaia/Eliasib/Plaia/Achub/Johanan/ꝛ Delaia/og Anani/þeir siø.

IIII.

A SYner Juda voru/Peres/Hesron/Charmi/ Hur ꝛ Sobal. Eñ Rehaia son Syner Juda
Sobal gat Jahath. Enn Jahath gat Ahumai ꝛ Lahad. Þesse er Sa
regathiter ættkuijsl. Og þetta er ætt Etham Jesreel/ Jesma/ Jedbas
og þeirra syster hiet Hazelelponi/Pnuel Fader Gedor/og Eser Fad’ Husa/
Þad eru syn’ Hur frũgietens son’ Ephrata/ Fødr Bethlehem. Eñ Ashur
Fader Thecoa hafde tuær Kuinnur/ Hellea og Naera. Enn Naera fæd
de honum Ahusam/Hepher/Temni/og Ahastari/ þesser eru syner Naera. Og syner Hellea
voru/Zereth/Jesohar/ og Ethnan. Enn Koz gat Anub og Hazobeba og Aharhel/Harum
sona ættkuijsl.
B Jaebes var Begligre enn hũs brædur/og hũs Moder kallade hñ Jaebes/þui hun sagde/ Jaebez
Med Sorg hefe eg hñ fæddan. Og Jaebes kallade a Jsraels Gud/ og sagde/Ef þu blessar
mig/og vijckar vt mijn Landamerke/og þijn Hønd verdr mz mier/ꝛ lætur suo skie/ ad þad hid
Vonda sturlar mig ecke. Og Gud veitte honum hũs Bon. Enn Calub broder Suha gat
Mehir/hñ er Fader Esthon. Og Esthon gat Bethrapha/Paseah/ og Tehiña sm var Fa-
der Nahas stadar/ Þetta eru þeir meñ af Recha. Eñ syner Kenas voru þr Athniel ꝛ Se-
raia. Eñ sonur Athniel hiet Nathath.

Enn Meonothai gat Ophra/ Og Seraia gat Joab sem var Fader þra Triesmida i þeim C
Dal/ þuiad þeir voru Triesmider. Enn syner Caleb sonar Jephune voru/ Jru/ Ela/ ꝛ Na-
Caleb am. Sonꝛ Ela var Chenas. Og syner Jehaleel voru Siph/ Sipha/ Thiria/ ꝛ Asareel/ Enn
syner Esra voru/ Jether/ Mered/ Epher/ og Jalon/ og Tahar/ Maria/ Samai / og Jesbah
Fader Estemoa. Og hans Kuinna Judia fædde Jered Fødur Gedor/ og Heber Fødur Soc-
ho/ Jechutiel Fødꝛ Sanoah. Þesser voru syner Bithia dotter Pharao/ hueria Mareth tok.
Enn syner þeirrar Kuinnu Hodija systur Naan Fødur Kegila/ voru Garmi/ ꝛ Estemoa
af Maechat. Og syner Simon voru Ammon/ Rinna og Benhanan/ Thilon. Enn syner D
Jesei voru/ Sohet og Bensohet.
Og syner Sela sonar Juda var Er/ Fødur Lecha og Laeda Fader Maresa/ og su Lijn-
Sela uefiara ætt i Hwse Asbea. Þar til mz Jochim ꝛ þr Menn af Choseba/ Joas/ Saraph/ Høf
dingiar j Moab/ og t Jasubi Lahem/ suo sem gamlar Rædur hlyda. Þeir voru Leirkiera
smider/ og biuggu a millum þeirra plantaranna/ i Gørdunum/ hia Kongenum/ søkum hans ver-
ka/ ꝛ komu ꝛ voru þar.

V.

Syner Simeon voru/ Nemoel/ Jamin/ Jarib/ Serah ꝛ Saul/ hans son var Sa- A
llum/ hans son var Mibsam/ enn hans son var Misma. Enn sonur Mismas
Syner Simeonis var Hamuel/ hans son var Zachur/ og hans son var Simei. Enn Simei haf
Gen. 46. de sextan syne/ ꝛ sex Dætꝛ/ enn hans Brædꝛ høfdu ecke mørg Børn. Og hans
ætthrijngur jok sig ecke suo sem Juda syner.
Og þeir biuggu i Bersaba/ Molada/ HazarSual/ Bilha/ Ezem/ Tho
lad/ Betuhel/ Harma/ Ziklag/ BethMarchaboth/ Hasarsussem/ Beth Bieri/ Saaraim/ Þet
ta voru þra Stader allt til Daga Dauid Kongz Þar mz Þorp þra/ Etham/ Ain/ Rimmon/ B
Thochen/ Asan/ þeir fimm Stader/ og øll þau Þorp sem ad voru i krijng vm þessa Stade/ allt
at Baal/ Þad eru þra Heimile/ ꝛ þra ættleifd a medal þra sialfra
Og Mesobab/ Jamlech/ ꝛ Josa son Amasia/ Joel/ Jehu sonꝛ Josibia sonar Saraja so-
nar Asiel/ Elioenai/ Jaechoba/ Josohaia/ Asaia/ Adiel/ Jsmael og Benaja. Sisa son Si-
phei sonar Alon sonar Jedaia/ sonar Simri/ sonar Semaia. Þesser voru þr nafnkunnugu C
Hofdingiar j þra ætt/ ꝛ i þra Fedra Hwse/ ꝛ þr margfiølgudust miøg.
Og þeir drogu i burt/ suo þeir kiæme til Gedor/ at austanverdum Dalnum/ ꝛ leitudu at Hag-
lende handa sijnum Hiordum. Og þeir fundu feitt og gott Haglende/ og eitt Land bæde vijtt
og breitt/ spakt og friosamt/ Þuiat þeir af Cham høfdu bued þar fordum. Enn þr s nu eru
skrifader/ komu i Ezechie Juda Kongs tijd/ og slou hinna annara Tialldbwder og Heimile/ sem
þar vrdu fundner og foreyddu þeim jnn til þessa Dags/ og biuggu i þeirra Stødum/ Þui ad D
þar var agiætt Haglende fyrer Fie. Og þar geingu vt af sonum Simeon fimm Hundrut
Manns/ allt til Fiallsins Seir mz sijnum Høfdingium/ Platia/ Naeria/ Refaia/ og Vsi-
el/ syner Jesei/ Og slou þa i hel/ sem epter høfdu orded af þm Amalechiter/ Og biuggu þar/
jnn til þessa Dags

VI.

ÞEtta eru syner Ruben frumgietna sonar Jsrael/ þui hann var fyrste son Jsra- A
Syner Ruben els/ Enn søkum þess ad hann saurgade sijns Fodurs Sæng/ vard hans Frum-
Gen. 46. tign giefen sonum Josephs sonar Jsrael/ og hann var ecke reiknadur fyrer þann
35. hinn frumgietna. Enn Juda sem var megtugur a medal sinna Brædra/ hm
vard giefed Høfdingia dæmed fram fyrer hinn/ enn Joseph Frumtignen.
Num. 26. Suo eru nu syner Ruben þess fyrsta sonar Jsrael/ Hanoch/ Pallu/ Hesrom/ ꝛ
Charmi.
Og sonur Joel var Semaia/ hans son var Gog/ hans son var Semei/ hans son var Micha
hans son var Reaia/ hans son var Baal/ hans son var Beera/ huern ad TiglathPilnesser Kon-
Beera gurenn af Assyria flutte i burt hertekenn/ Og hann var eirn Høfdinge medal þrar Rubens ættar.
Tiglat Enn hans brædꝛ/ epter þrra Kynslod/ þa þeir voru reiknader a medal sinna ættmanna/ þa høfdu
Pilnesser þeir Jeiel og Zacharia til Høfdingia. Og Bela sonur Asan/ sonar Sema/ sonar Joel sem B
bio j Aroer/ og allt jnn til Nebo/ ꝛ Baalmeon/ og hann bio i mote austre/ allt til ad kiemur ad þre
Eydemørku

Eydemørku sem liggur ad Vatne Euphrates/ Þuiad þeirra Kuikfie var miked i Gilead Lan-
de. Og þeir færdu Strijd a mote þeim Nagarenis i tijd Saul/ suo þeir Agareni fiellu fyrer
þeirra Høndum/ og þeir biuggu i þeirra Tialldbwdum/ i øllum eystra parte af Gilead
Og syner Gad biuggu þuert yfer fra þeim j Lande Basan jnn til Salcha. Joel eñ ypp
aste/ og Saphan þar næst/ Jaenai/ og Saphat i Basan. Og þeirra brædur epter þra Fed- Syner Gad
ra Hwse voru/ Michael/ Mesullam/ Seba/ Jorai/ Jaecan/ Sia/ og Eber/ þeir siø. Þesser
C eru syner Abihail sonᵛ Huri/ sonar Jaroah/ sonᵛ Gilead/ sonᵛ Michael/ sonar Jesisai/ sonar
Jahdo/ sonar Bus. Ahi son Abdiel sonar Guni/ hn̄ var hiñ yppaste i þeirra Fedra Hwse.
Og þeir biuggu i Gilead vti Basan/ og i þra Þorpum/ og i øllum Forstødum Saron/ jñ til Jotham
þeirra Endemarka. Þesser voru aller talder a Døgum Jothani Juda Kongs / & Jeroboam
Jsraels Kongs.
Syner Ruben og Gad & half ætt Manasses/ þeir voru Strijdzmeñ/ & høfdu bæde Skiølld Syner
og Suerd/ kuñu & ad spenna Boga/ og voru miøg Vopnkiæner/ þesser voru fiorar og fiorutij- Ruben
ger Þusunder/ siø Hundrut og sextijge/ þeir sem fører voru ad fara i Bardaga/ Þesser drogu
vt til Bardaga i mote þeim Nagarenis/ eñ þm komu til hialpar Jethur/ Naphes & Nodab.
Og Nagareni fiellu j þeirra hendur/ og aller þeir sem voru mz þeim. Þui þeir hroopudu til
Gudz i Bardaganum/ og hn̄ bænheyrde þa/ þui þeir treystu vppa hn̄. Og þeir toku þeirra
D Kuikfie/ fim̄ Þusund Vlfallda/ tuo Hūdrud & fimtijge þusunder Sauda/ tuo Þusūd Asna/ & a
Hundrad Þusund Manna Sæler. Þui þar fiellu marger særer / þuiad þad var Gudz Aþ Solmanassar
Bardage. Og þeir biuggu i þeirra Stødum/ allt til þess ad þeir voru a Herleidder. Syner half-
Eñ half ætt Manasses sona bio i Landenu/ fra Basan og allt til Baalhermon & Senir var Manasses
og ad Fiallenu Hermon/ og þeir voru marger. Og þesser voru Høfdingiar fyrer þra Fedra ættar
Hwsum/ Epher/ Jesei/ Eliel/ Asriel/ Jeremia/ Hodauia/ og Jahdiel/ þetta voru vollduger mag Syner Ru-
tarmenn og nafnkunnugustu Høfdingiar i þeirra Fedra hwsū. Enn þa þeir syndgudust i ben/ Gad og
mote þeirra Fedra Gude/ og frømdu Hooraner mz Folksins Afgudū i Landenu/ hueria Gud halþ ætt Mana-
hafde þo eydelagt fyrer þa/ Þa vpp vakte Gud Jsraelis anda Phul huer ed var Kongr i Ass sse burt flutt i
yria/ & anda Tiglath Pilnesses Kongsins af Assyria/ & þr burt fluttu sonu þra Ruben/ Gad Assyriam
og þa halfa Manasses ætt/ & fluttu þa til Halah/ & Habor/ & Harar/ & til þess Vatsins Go-
san/ allt til þessa Dags.

VII.

Syner Leui
A Syner Leui voru Gerson/ Kahath/ Merari. Eñ syner Kahath voru Amram/ Gen. 46.
Jezehar/ Hebron & Vsiel. Syner Amram voru/ Aaron/ Mose & Maria Synᵛ Aaron
Syner Aaron voru/ Nadab/ Abiud/ Eleazar og Jthamar. Eleazar gat Eleazar
Phineas. Phineas gat Abisua. Abisua gat Buchi. Buchi gat Vsi.
Vsi gat Saraia. Saraia gat Meraioth. Meraioth gat Amaria. A-
maria gat Ahitob. Ahitob gat Zadoch. Zadoch gat Ahimaas. Ahi-
maas gat Azaria. Azaria gat Johanan. Johanan gat Asaria/ sem ad var Kiennemadur Asaria
i þui Hwse sem ad Salomon bygde i Jerusalem. Asaria gat Amaria. Amaria gat Ahitob.
Ahitob gat Sadoch. Sadoch gat Sallum. Sallum gat Hilchija. Hilchija gat Asaria. Josadak
Asaria gat Seraia. Seraia gat Josadak. Enn Josadak var og fangadur/ þann Tijd sem
B DROTTJN liet Juda og Jerusalem flytiast i burt fangada af Nabugodonosor. Leuitanna
Suo eru nu þesser syner Leui/ Gerson/ Kahath & Merari. Enn syner Gerson hietu/ Lib- ættkuysl
ni og Simei. Eñ syner Kahath hietu/ Amram/ Jezehar/ Hebron & Vsiel. Eñ syner Me-
rari hietu/ Maheli & Musi.
Þesse er ætt Leuitanna a medal þeirra Fedra. Sonr Gerson var Libni/ hn̄s son var Ja-
hath/ hn̄s sonur var Sima/ hn̄s sonur var Joah/ hn̄s sonur var Jddo/ hañs sonr var Serah/
hn̄s sonr var Jeathrai. Eñ sonr Kahath var Aminadab/ hn̄s sonr var Korah/ hn̄s sonr var
Assir/ hn̄s sonr var Elkana/ hn̄s sonr var Abiasaph/ hn̄s sonr var Assir/ hn̄s sonur var Tha-
hath/ hn̄s sonur var Vriel/ hn̄s son var Vsia/ hn̄s son var Saul.
C Syner Elkana voru Amasai/ Ahimoth & Elkana/ hn̄s son var Elkana af Zoph/ hn̄s son Samuel
var Nahat/ hn̄s son var Eliab/ hn̄s son var Jeroham/ hn̄s son vᵛ Elkana/ hn̄s son var Sa-
muel/ huers Frumgietiñ sonr ed var Vasni & Abia.

Son Merari var Maheli/hũs son var Libni/hũs son var Simei/hũs son var Vsa/hũs son var Simea/hũs son var Naggia/hũs son var Asaia.

Eñ þesser eru þeir s̄ ad Dauid skickade til ad syngia i Hwse DROttens/þar sem Ørken var sett/ Og þeir þionudu fyrer Vitnisburdarins Tialldbwd syngiande/þar til ad Salomō bygde DROTTINS hws i Jerusalem/og stodu i sijnu embætte/ept' sinne skickan. Og

Søngu-rar aþ Dauid setter

Neman

þetta eru þeir sem þar stodu/og þeirra syner/Af sonum Kahat var/ Neman sa Saunguare son Joel/sonar Samuel/ sonar Elcana/ sonar Jerohani/ sonar Eliel/ sonar Thoah / sonar Suph/sonar Elkana/sonar Mahath/sonar Amasai/sonar Elcana/ sonar Joel/ sonar Asaria/sonar Sephania/sonar Taath/ sonar Assir/ sonar Abiassaph/sonar Chorah/sonar Jezear/sonar Caath/sonar Leui/sonar Jsrael

Assaph

Og hũs broder Assaph stod vid hũs hægre Hond. Enn sa Assaph var sonur Berechia/ sonar Simea/sonar Michael/ sonar Baeseia/sonar Malchia/sonar Atthni/sonar Serah/ sonar Adaia/ sonar Ethan/ sonar Sima/ sonar Simei/ sonar Jahath/sonar Gersom/sonar Leui.

Ethan

Enn þeirra brædur syner Merari stodu til vinstre sijdu/sem var/Ethan sonur Chusi/ sonar Abdi/ sonar Malluk/ sonar Hasabia/ sonar Amasia/ sonar Hilchia/sonar Amzi / sonar Bani/sonar Samer/sonar Maheli/sonar Musi/sonar Merari/ sonar Leui.

Og Leuitarner þra brædr voru sett' til allra hãda Embætta/i Tialldbwdar Hwse DROTTJNS. Enn Aaron og hũs syner offrudu Reykelse yfer Brenneoffursins Alltare/ꝛ yfer Reykelsis Alltare/ og þeir voru til allshattadra giørninga i þui allra helgasta / og til ad forlijka Jsrael/so s̄ Moses Gudz Þienare hafde bodet.

Syner Aaron

Þesser eru syner Aaron/Hũs son Eleazar/hũs son var Phineas/hũs son vᵃ Abisua/ hũs son var Buchi/hũs son vᵃ Vsi/hũs son var Serahia/hũs son var Meraioth/hũs son var Amaria/hũs son var Ahithob/hañs son var Zadoch/hũs son var Ahimaaz.

Num. 15.
Josu. 21.

Og þesse eru þeirra Heimile og sæte/ i þeirra Landsalfum/sem eru syner Aaron/af Chahathither Slekte. Þuiad hluturenn fiell þeim til. Og þeir gafu þeim Hebron i Juda Lãde/og hennar Forstade þar i krijng. Enn þeir gafu Caleb syne Jephunne Stadarens Akra/og hũs Þorp. So gafu þeir nu sonum Aaron þessa frelsis Stade/Hebron og Libna/ med þeirra Forstodum/ Jather ꝛ Esthemoa mz þra Forstodum/Hilen/Debir/ Asan ꝛ Bethsemes mz þeirra Forstodum/og af BenJamins ætt/Geba/Alemeth ꝛ Anatoth mz þra Forstodum. So ad aller staderner i þra ætt voru þrettan.

Heimile ꝛ Bwstader Aroys Sona

Enn þeir adrer syner Kahath i þeirra Frændleifd/af þui halfu Manasses slekte/ feingu tiu Stade i sinn hlut. Syner Gersom i sijnu slekte/feingu af Jsaschar sleckte/ og af Assers sleckte/og af Nepthali sleckte/ꝛ af Manasse sleckte i Basan/ þrettan Stade. Syner Merari i þeirra ættleifd feingu epter Hlutfalle/ af Ruben sleckte/ og Gad sleckte/og af Sebulon sleckte/tolf Stade. Og Jsraels syner gafu Leuitunum og suo Stade/mz sijnum Forstodum epter hlutfallenu. Og af Juda sonar sleckte/og af Simeon sona sleckte/og af BenJamin sona sleckte/þa Stade sem þeir nefndu vid Nafn.

Eñ þeir sem voru af Kahat sona ætt/þeir feingu Borger i sijnum Landamerkium af Ephraims ætt. So gafu þeir þeim þa Frelsis stade/Sichem a Ephraims Fialle/Geser/Jakmeam/BetHoron/Aiolon/ꝛ Gad Rimon mz þeirra Forstodũ/þar til mz af þui halfu Manasses sleckte/Aner og Bileam mz þeirra Forstodum. Eñ sonum Gersom gafu þeir af þui halfu Manasses sleckte/Golan i Basan/og Astharoth med þeirra Forstodum. Af Jsaschar sleckte/Kedes/Dabrat/Ramoth og Anem med þeirra Forstodum. Af Asser sleckte/Masal/ Abdon/Huchok ꝛ Reob med þeirra Forstodum. Af Nepthali sleckte/Kedes i Galilea/ Hamon ꝛ Kiriathaim med þeirra Forstodum.

Þeim ødrum sonum Merari gafu þeir af Sebulons ætt/ Rimono/ Thabor med þeirra Forstodum. Og hinumeigen Jordanar gegnt Jericho/ Austur fra Jordan/ af Ruben sleckte/Bezer i Eydemørku/Jachza/Kedemoth/og Mepaat mz þeirra Forstodũ. Af Gaad ætt/ Ramoth i Gilead/Mahanaim/Hesbon/ og Jaeser mz þeirra Forstodum.

VIII.

Syner Js-

A
Yner Isascar voru þr/Thola/Pua/Jasub og Simron/þr fiorer. Eñ syn-
er Thola voru/Vsi/Rephaia/Jeriel/Jahemai/Jebsam/z Samuel/Høfd- Syner Isas-
ingiar i þeirra Fedra hwse af Thola/og hid volldugasta Folk i þeirra ætt/ char
voru talder a Dauidz Døgum/tuær og tuttugu Þusunder/og sex Hundrud. Gen. 46.
Syn' Vsi voru Jesraia. Eñ syn' Jesraia voru/Michael/ Obadia/ Joel z
Jesia þr fim̃/ z voru aller Høfdingiar. Enn med þeim/a medal þra ættar
i þeirra Fedra Hwse/voru sex og þriatiige Þusunder/þad Folk sem var fært i strijd/þuiad þr
høfdu margar Kuiñz og børn. Og þra Brædur' af øllu Isaschar sleckte hrauster Barda-
B ga meñ/voru siø og attatiige Þusunder/ z voru aller reiknader.

Syner BenJamin voru/ Bela/Becher/og Jediael/þeir þrijr. Eñ syner Bela voru Ez- Syner BenJamin
bon/Vsi/Vsiel/Jerimoth og Iri/þeir fim̃ Høfdingiar i Fedranna Hwse/volldugt Folk/þeir
voru reiknader tuær og tuttugu Þusunder fiorer og þriatiige. Syner Becher voru/Semira/
Joas/Eliesser/Elioenai/Amri/Jeremoth/ Abia/Anathoth/z Alameth/þesser aller voru sy-
ner Becher. Og þr voru reiknader i þra ætt/epter Høfudzmøñunū i þeirra Fedra hwse/tu-
ttugu Þusunder og tuø hundrut agiætt Strijdzfolk. Enn syner Jediael voru þesser/ Bilh-
C an. Syner Bilhan voru Jehus/BenJamin/Ehud/ Chnaena/Sethan/Tharsis og Ahi-
saar/þeir voru aller syner Jediael/Høfudz meñ i þeirra Fedra hwse hrauster Strijdzmeñ/sey-
tian Þusunder og tuø hundrud Bardagamenn. Enn Supim og Hupim voru syner Ir/og
Husim var son Aher.
Syner Nephthali voru/Jahziel/Guni/Jezer/og Sallum syner Bilha. Syner Nephthali
Enn syner Manasses eru þesser/ Esriel sem hñs Frilla fædde honum/Aramia af Nafne/
hñ gat Machir Fødur Gilead. Og Machir gaf Hupim og Supim Kuinnur/hañs syster Syner Manasses
hiet Maecha. Hñs añar son hiet Zelaphehad. Og Zelaphehad hafde Dætr. Og Ma-
D echa Hustru Machir fædde eirn son/þann kallade hun Peres/og hñs broder hiet Sares/hñs
syner voru þeir Vlam og Rakem. Og sonz Vlam var Bedan. Þess' voru syner Gilead
sonar Machir/sonar Manasses. Og hñs syster Molecheth fædde Ishud/Abieser z Mahe
la. Og Semida atte þessa sonu/ Ahean/ Sichem/ Liki z Aniam.
Þesser voru syner Ephraim/Suthelah/hñs son var Bered/hñs son var Tahath/hñs son Syner Ephraim
var Eleada/ hñs son var Thahath/ hañs son var Sabad/hñs son var Suthelah/hñs syner
voru Eser og Elead. Eñ þr Meñ i Gath/Landsiñs jñbyggiarar/slou þa i hel/þuiad þeir vo
ru til samans vtfarner ad taka þeirra Kuikfie. Og Ephraim þeirra Fader syrgde þa lein-
E ge/og hñs brædur komu og huggudu hñ. Epter þad kiende hñ sijna Kuiñu/og hun vard þun
gud/ og fædde eiñ son/þañ kallade hñ Bria/þuiad þat gieck jlla til i hñs hwse. Hñs Dotter Bria
var Seera/hun bygde vpp þad nedsta og efsta Bethoron/ z VsenSeera. Heñar syner voru
Rephath/og Reseph/hñs son var Thelah/hñs son var Tahan/hñs son var Laedan/hñs son
var Amiud/hñs son var Elisama/hñs son var Nun/hñs son var Josua. Josua
Enn þeirra Eign og Heimile var BethEl mz sijnum Dætrum/austur ad Naeram/z Ge-
ser med hennar Dætrum/i mot Vestre/og Sechem og heñar Dætur/ jñ til Aza/z heñar Dæ
tur. Og hia Manasses sonum Bethsean z heñar Dætur/Thaenach z heñar Dætur/Me-
F giddo og heñar dætur/Dor og hennar Dætur. Vti þessum Borgum biuggu syner Joseph s̄
voru syner Israel.
Syner Asser voru þesser/Jemna/ Jeswa og Jeswai/ Bria/og þeirra syster Serah. Sy
ner Bria voru Heber z Malchiel/hñ er Fader Birsauith. Og Heber gat Japhlet/Somer/
Hotam og Sua þeirra syster. Syner Japhlet voru/Passah/Bimehal z Asswath/ þat vo-
ru syner Jephlet. Syner Somer voru Ahi/Rahga/Jehuba/og Arani. Og syner Helem
hñs brodur voru/ Zopha/Jemna/Seles og Amal. Syner Sopha voru Suah/Harnepher Syner Asser
G Sual/Beri/Jemra/Bezer/Hod/Sama/Silsa/Jethran/og Beera. Syner Jether voru Gen. 46.
Jephunne/Phispa og Ara. Syner Vlla voru/Arah/ Haniel og Risia. Þesser aller voru
syner Asser/vtualder Høfdingiar i þeirra Fedra Hwse/Megtuger meñ/z Hertugar yfer Høf
dingiunū. Og voru reiknader ad tølu þeir sem Herfærer voru/ sex og Tuttugu Þusunder
Manna.

IX.

Syner BenJamin Gen. 46.

EnJamin gat Bela sinn fyrsta son/ Asbal annan/ Arah þan þridia/ Noa A
hinn fiorda/ Rapha þan fimta. En Bela atte þessa syne/ Addar/ Gera/ A-
bithud/ Abisua/ Naeman/ Ahoah/ Gera/ Sphuphan z Nuram
Þesser eru syner Ehud/ þeir sem voru Fedranna Nøfdingiar/ a mzal Borg
aranna i Geba/ og drogu burt til Manahath/ sem var/ Naeman/ Ahia z Ge-
ra/ hann færde þa burt/ og hann gat Usa og Ahiud. Enn Seharaim gat i Lan-
de Moab/ þa hann hafde læted fara fra sier/ Nusim z Baera sijnar Kui-
nur/ og hann gat þa af Nodes sinne Kuinnu/ Jobab/ Zibia/ Mesa/ Malcham/ Jeuz/ Sachia/ og B
Mirma. Þesser voru hans syner/ Nøfdingiar i Fedranna Nwsum.
Og hann gat af Nusim Abitob og Elpaal. Eber/ Miseam z Samad voru syner Elpa-
al/ Nun vppbygde Ono og Lod z hennar Dætur. En Bria og Sama voru þeir yppustu Fedur
a medal Borgaranna i Aialon/ Þeir vtrymdu þa i Gath. Og hans broder var Sasach/ Jeri
moth/ Sebadia/ Arad/ Ader/ Michael/ Jespa z Joha/ þad eru syner Bria. Og Sebadia/
Mesullam/ Nischi/ Neber/ Jesmerai/ Jeslia/ Jobab/ Þesser eru syner Elpaal. Jachim/
Sichri/ Sabdi/ Elionai/ Ziltai/ Eliel/ Adaia/ Braia/ z Simrath/ þesser eru syner Simei. Jes
pan/ Eber/ Eliel/ Abdon/ Sichri/ Nanan/ Nanania/ Elam/ Anthothia/ Jephdeia og Pnuel/ C
Þesser eru syner Sasach. Samserai/ Seharia/ Athalia/ Jaeresia/ Elia/ og Sichri/ þesser
eru syner Jeroham. Þesser eru nu yppustu Fedranna Nøfdingiar af þra ætt/ z biuggu i Je-
rusalem.
En i Gibeon bio Fader Gibeon/ z hans Kuinna hiet Maecha/ En Abon var hans fyrste son/
Zur/ Kis/ Baal/ Nadab/ Gedor/ Ahio/ Secher/ z Michlot. En Michlot gat Simeia/ z bio i
Jerusalem þuert yfer fra sijnum brædrum/ hia þeim.

Saul Jonathas

Ner gat Kis/ en Kis gat Saul/ Saul gat Jonathan/ Melchisua/ Abinadab z Esbaal.
En sonur Jonathan var Meribaal. Meribaal gat Micha. Syner Micha voru Phiton/
Melech/ Thaerea z Ahas. Og Ahas gat Joadda. Joadda gat Alemeth/ Asmauet z Si D
mri. Simri gat Mosa. Mosa gat Binea/ og hans son var Rapha/ hans son var Eleasa/
hans son var Azel. Azel hafde sex Syne/ þr hietu so/ Esricam/ Bochru/ Jesmael/ Searia/ A-
badia og Nanan/ þeir voru aller syner Azel. Syner hans brodur Esek voru/ Vlam hans fyrste
son/ annar Jeus/ sa þridie Eliphelet. En syner Vlam voru Manna sterkaster/ og kiæner med
Boga/ þeir høfdu og marga syne og sonarsyne/ Hundrad og fimtijge/ Þesser aller eru af son-
um BenJamin.

X.

(a) (Nethinim) Kølluduft þeir sem giegner eda skeinkter voru. Og voru hr Leuite/ sem sig gapu sierdeilis til Guds Þionustugiørdar/ mz Presti ønum/ þar sem Guds Aurk og Tialldbwd var

G allt Jsraels Folk var reiknad/ Og sia/ þr er vppskrifad i Jsraels og Juda A
Konga bok/ og nu burt flutt til Babilon/ sokum þra Misgiørninga. Þeir
huerier ed adur biuggu i þeirra Eignum og Borgum/ sem var/ Jsrael/ Pre-
starner/ Leuitarner z a Nethinim. En þar biuggu nockrer af Juda sonum i
Jerusalem/ nockrer af sonum BenJamin/ og nockrer af sonum Ephraim og
Manasses/ huerier ad voru af sonum Peres sonar Juda/ og þesse var Vtahi
sonur Amihud/ sonar Amri/ sonar Jmri/ sonar Bani. En af Siloni Asaia þann fyrste son/
og adrer hans syner. Af sonum Sera komu Jeguel og hans brædur/ sex Hundrut og niutijger.
Af sonum BenJamin/ Sallu sonur Mesullam/ sonar Hodauia/ sonar Nassnua. Og
Jebneia son Jeroam/ og Ela son Vsi/ sonar Michri. Og Mesullam son Sephatia/ sonar B
Reguel/ sonar Jebneia/ þar med þeirra brædur i þeirra ætt/ niu Hundrud fimtijge z sex. Og
aller þesser menn voru ættarhøfdingiar i þeirra Fedra hwsum.

Nøfdingiar pyrer Leuitanna hwsum

Enn af Prestunum/ Jedia/ Joiarib/ Jachin. Og Asaria sonur Hilchia sonar Mesu-
llam/ sonar Zadoch/ sonar Meraioth/ sonar Ahitob einn Nøfdinge i DROTTINS Nw-
se. Og Adaia son Jeroam/ sonar Pashur/ sonar Malchia. Og Maessai/ sonur Adiel/ sonar
Jahsera/ sonar Mesullam/ sonar Messillemeth/ sonar Jnimer. Þar med þeirra brædur þeir
yppustu i þeirra Fedra hwse/ Þusund siø hundrut og sextijge/ Manna sterkaster til Nanduerks
Embættes/ i DROTTINS Nwse.
En af Leuitunum af sonum Merari/ Semaia son Nasub/ sonar Asricam/ sonar Nasa- C
bia. Og Bakbakar sa Triesmidr/ z Galal z Mathania/ son Mika/ sonar Sichri/ sonar Ass
aph. Og Obadia sonur Semaia sonar Galal/ sonar Jeduthun. Og Berechia son Assa/
sonar

sonar Elchana/huerier at biuggu i þeim Netophathiters Þorpū.
Eñ Sallum/Achub/Thalmon/ Ahiman og þeirra brædur voru Dyraverder/ og Sallū var þeirra Nøfdinge. Þuiad hier til Dags høfdu syner Leui vaktad Kongsins Port Austā til. Og Sallum sonur Chore/sonar Abiassaph/sonar Chorah/og hūs brædur af hūs Føð-
D urs hwse/ þeir Choriter/ Verkstiorar/ ættu at taka vara a Dyrum Tialldbwdarinnar/ og þeirra Fedur i Herbwdum DROTTINS/ og skylldu taka vara a jñgønguñe. Og Phinees son Eleasar var Nøfdinge yfer þeim/þuiad DROTTIN var ædur mz honum. Enn Sacharia/son Meselemia var Vaktare fyrer Tialldbwdarinnar Vitnisburdar Dyrū. Aller þesser voru vtualder til Vardhallds/i Portdyrunum/tuø Hundrut z Tolf/Þeir voru reiknader i þeirra Þorpū/Og Dauid z Samuel Siaande skickudu þa fyre þeirra Tru/ ad þr z þeirra syner skylldu taka vara vppa DROTTINS Hwse/ ꝫ var/A huse Tialldbwdariñar/so ad þeir geymdu þ.
E Og þesser sønu Dyra vaktarar voru setter i fiorum ættum/i mot Austre/mot Vestre/mot Sudre/og mot Nordre. Eñ þeirra brædur voru i þeirra Þorpum/ enn skylldu þo koma hier jnn þañ siounda Dag/ og vera hia þeim alltijd. Þuiad þessum fiorum Leuitis var truat til Dyrauardueislunnar/og þeir voru setter yfer Fiarhirdsluna/ z Fiarsioduna i DROTTINS hwse.
Og vm Nætur voru þeir i krijngum DROTTENS Hws/þui þm bar at hallda Vaktena/ z vpplwka Dyrunū hūn Morgū. Eñ sumer af þm voru setter yfer Kieren til Embættesins/Þui þeir bæru þau vt og jnn/epter Toluñe. Eñ sumer af þeim voru skickader yfer Keren/ z yfer øll heiløg Verkfære/ yfer Similiumiøl/yfer Vijn/yfer Oleū/yfer Reykelse/yfer
F Smyrslen. Eñ nockrer af Prestaña sonum giørdu Reykelse
Matithia af Leuitunum fyrste sonur Sallum Choriter/ var truad til Elldgagnanna. Og af Cahathiter þeirra brædrum voru til skickader þeir ed skyllde tilreida Skodunarbrauden/ ad þeir til reiddu þau alla Sabaths Dagana
Þess' eru Nøfdingiar Saunguaraña/medal Leuitaña Fedra/vtualder yfer Fiehirdsluā/ Þui Dag og Nott voru þeir þar yfer at høndla. Þesser eru þeir yppustu Fedur/a mzal Leuitaña i þeirra ætt/z þesser biuggu i Jerusalem.
Jeiel Fader Gibeon bio i Gibeon/Hūs Hustru hiet Maecha/z hūs fyrste son Abdon/Zur
G Kis/Baal/Ner/Nadab/Gedor/Ahaio/Sacharia/Michloth. Og Michlot gat Simeam/ og þeir biuggu i krijngum sijna brædur i Jerusalem. Og Ner gat Kis. Kis gat Saul/ Saul gat Jonathan/Malchisua/Abinadab/Esbaal. Meribaal var son Jonathan. Og Jonathan Meribaal gat Micha/syner Micha voru/Pithon/Melech/Taerea/z Ahas.
Ahas gat Jaera/Jaera gat Alemeth/Asmaueth/og Simri. Simri gat Moza. Moza gat Binea/og hūs son var Raphaia/hūs son var Eleassa/hūs son var Asel. Eñ Asel hafde sex sonu z hietu/Asrikam/Bochru/Jsmael/Searia/ Obadia z Hanan/Þsser eru syner Asel.

Dyra verder

Dyrauerder

1. Reg. 14.

Supra 9.

XI.

A ENN Philistei børdust vid Jsrael/ Enn þeir af Jsrael flydu fyrer Philisteis/ og fiellu slegner a Fiallenu Gilboa. Og Philistei nælgudust Saul og hūs syne/og slou Jonathan/Abinadab/og Malchisuam sonu Saul. Var þa hørdust atsokn at Saul/ og Bogmesterner komu at honum/og særdu hn mz sijnū skotum. Þa sagde Saul til sijns Skialldsueins/ Bregd þu þijnu Suerde/og legg þu mig i giegnum mz þui/suo at þesser oumskorner kome ei/
B og veite mier Hrædung. Enn hañs Skialldsueirn villde ecke/ þui hañ vard hræddur. Þa tok Saul sialfur sitt Suerd/og fiell þar a. Eñ sem hūs Skialldsueiñ sa þtta/at Saul var daudur/fiell hn og suo a sitt Suerd/og liet sitt Lijf. So liet Saul sitt Lijf/og hūs þrijr syner/ og þar fiell allt hūs Hws. Eñ sem Jsraels meñ sem voru i Dølunum/sæu þat/ad þeir voru flwner/og at Saul og hūs syner voru dauder/þa yfergæfu þeir sijna Stade/z hielldu a flotta/eñ Philistei komu og biuggu i þm.
C Annars Dags komu Philistei/at ræna Valenn/og fundu Saul og hūs sonu liggiande a Fiallenu Gilboa/Þa flettu þeir Saul sijnum Klædum/og toku hūs Nøfud/og hūs Vopn/og sendu i krijngum allt Philistei Land/og lietu þat kuñgiøra fyrer þeirra Afgudum/og þeirra Folke.

Saul sleigens med sijnum primur Sonum

1. Reg. 31.

1. Reg. 31.

Folke. Og þeir løgdu hans Vopn i sinna Guda hws/enn hns Høfud festu þeir vpp j Da-
gons Hwsi. D
1. Reg. 31. Enn sem þeir Menn i Jabes Gilead heyrdu allt þad sm Philistei høfdu giørt Saul/Þa
toku þeir sig vpp/aller hiner hraustustu/og toku Likama Saul z hns sona/z fluttu þa til Ja-
bes/og jørdudu þeirra Bein vnder eirne Eik/s stod i Jabes/ z føstudu j siø Daga.
Suo liet nu Saul Lijf sitt fyrer saker Misgiørninga sina/s hn hafde framed i mote DR-
OTTNE/ad hn hafde ecke hallded DROTTENS Ord/Og hn sokte Rad hia þeirre
Spafararkonune/en vonade ecke til DROttens/þui slo hn hn i hel/Og snere Kongs Rijke-
nu til Dauidz sonar Isai.

XII.

OG allur Israelis Lydur samansafnadist til Dauidz i Hebron/z sagde/Sia/ A
Dauid smurdur til Kongs yfer Israel
2. Reg. 5.
1. Reg. 16.
vier erum þijn Bein og þitt Holld. Þu hefur og suo adur fært Israel vt og
jnn/þa ed Saul Kongur var en a døgum/So hefur og DROTTEN þinn
Gud sagt þier/Þu skallt fæda mitt Folk Israel/z þu skallt vera Høfdinge yfer
minu Folke Israel. Og aller Olldungar i Israel komu til Kongsins j Heb-
rō. Og Dauid giørde eitt Sattmal vid þa i Hebrō/fyrer DRottne. Og þr
smurdu Dauid til Kongs yfer Israel/epter þui s DROTTIN hafde sagt fyrer Samuel.
Og Dauid for og allur Israel mz honum til Jerusalem(þad er Jebus)þui Jebusiter biu-
Jebus ggu þar i Landenu. Og þeir Borgarar af Jebus sǫgdu til Dauid/Þu skallt ecke koma hier B
2. Reg. 5. jnn. Enn Dauid vann Kastalann Zion/þad er Dauidz Borg. Þa sagde Dauid/ Huer sm
fyrst veiter slag þeim Jebusiter/hn skal vera Høfdinge og Hertuge. Þa vppstie fyrstz Jo-
Dauids borg ab son Seruia/og vard Høfudzmadz. En Dauid vann Kastalann/og bio þar/og er þui ka-
lladur Borg Dauidz. Og hann bygde Borgena allt vm kring/fra Millo/og so allt vmhuf-
es. En Joab gaf þeim Lijf sem epterlifdu i Stadnum. Og Dauid for vaxande z þroadist/
z DROTTIN Zebaoth var mz honum.
Dauidz Kappar En þesser voru þeir yppustu a medal Dauidz Kappa/þeir sem ærliga hielldu mz honum i
hns Kogs Rijke/mzal alls Israels/so ad þr tæke hn til Kogs epter Orde DROTTENS C
Jasabeam yfer Israel. Og þsse er talā a Dauidz Køppū. Jasabeam son Hachmoni/hn var yppasti a
millum þriatijge/Hn vpplypte sijnu Spiote/og slo þriu Hundrut(Manns)i einu.
Eleasar Næst honū var Eleasar sonz Dodo Ahohiter/ hn var eitt af þeim þrimur Køppum. Þe-
sse var mz Dauid/þa þeir hæddu hn/og Philistei søfnudust saman til Strijds. Og þar var
eitt Akurlende fullt mz Bygg/og Folked hiellt a Flotta vndan Philisteis. En þeir geingu
mitt a Akurlended / og vørdu þad/og slou Philisteos/ Og DROTTIN veitte eina stora
Hialp.
En þeir þrijr af þeim þriatijge sem yppaster voru/foru ofan til Dauidz/ at þui Biarge
sem stod nærre þeim Heller Adullam. En Herbwder þeirra Philisteis voru i Rephaim dal/ D
enn Dauid var i Virkenu/en Folk þeirra Philisteis var þa i Bethlehem. Og Dauid fieck
Lysting z sagde/Huer vill giefa mier at drecka Vatn af þeim Brunne i Bethlehem/sm er hia
Borgarhlidē? Þa brutust þesser þrijr i giegnum Philisteanna Herbwder/ z jusu Vatned vr
a Hn offrade þat DROttne/ til Dryckoffurs
Brunnenum i Bethlehem/vnder Portenu/toku þad og bæru til Dauidz. Enn hn villde eige
drecka þ/a vtan hellte þui vt fyre DROTTNI/z sagde/Þad læte DROTTIN læangt
fra mier vera/at eg skyllde þuilijkt giøra/z drecka þessara manna Blod/i þeirra Lijfshæska/
Þui þeir hafa sokt mier þad mz Lijfs hæska/Þar fyrer villde hn eige þat drecka. Þetta giør E
Abisai du þeir þrijr Kappar.
Abisai broder Joab/hn var þann yppaste medal þra þriggia/Og hn vpplypte sijnu Spio-
te/og slo þriu hundrut. Og hn var agiætur a medal þriggia/Og hann en þridie var halld-
enn Vegligre enn þeir tueir/og var þeirra hinn yppaste/enn þo var hn ecke til jafns vid hi-
na þria.
Benaia Benaia son Joiada/sonar Ishail/hins Starfstore/af Chabseel. Hn slo tuo Leō þra Moa-
bitarū/og hann gick ofan og drap eitt Leon mitt i Brunnenum/vm Sniotijma. Hann slo og suo F
eirn Egiptskann Mann/sem var fim alna hær/og hafde eitt Høggspiot i Hende/so stort sm eitt
Vefiar Rifur. Enn hn gieck ofan til hns mz eirn Staf/og tok Spioted af hns hende/og slo
hn i hel mz sijnu eigen Spiote. Þad giørde Benaia son Joiada. Og hn var frægz a mi-
llum þra

llum þriggia Kappa/og var þañ vegligaste af þm þriatyge/ z kom þo ecke vid þa þria. Eñ
Dauid giorde hñ siñ heimugligañ Rædgiafa.

Eñ þsser eru Dauidz hraustustu Kappar/Asael broder Joab/Elhanan son Dodo af Beth-
lehem/Samoth Naroriter/ Helez Peloniter/Jra son Ekes Tekoiter/Abieser Anthothiter/Si- Dauidz Kappar
bekai Husathiter/Jlai Ahohiter/Merai Netophathiter/Heled son Baena Netophatiter/Jth-
ai son Ribai af Gibea/sona BenJamin/Benaia Pirgathoniter/Hurai af Gaasbeken/Abi-
el Arbathiter/ Asmaueth Baherumiter/ Eliaba Saalboniter/Hasem son Gisonither/Jona-
G than son Sage Harariter/Ahiam sonur Sachar Harariter/Eliphal sonur Ur/Hepher Ma 2. Reg. 23.
cheratiter/Ahia Peloniter/Hessro Carmeliter/Haerai son Asbai/Joel brodr Nathan/ Mib-
har son Hagri/Zeleg Amoniter/Naherai Berothiter Skialldsueiñ Joab sonar Zeruia/Jra
Jethriter/Gareb Jethriter/Uria Hetiter/Sabad son Ahelai. Adina son Sisa Rubeniter/Høf-
udzmadr yfer þm Rubeniter/ z þriatyge voru vnder honū/Hanan son Maecha/z Josaphath
Mathoniter/ Usia Asthrathiter/ Sam̃a og Jaiel syner Hotham Aroerhiter/ Jediael son
Simri/ Joha hñs broder Thisiter/ Eliel Maheuiter/ Jeribai z Josawia Syner Elnaam/
Jethma Moabiter/Eliel/ Obed/ Jaesiel af Mezobaia.

XIII.

A Hesser Meñ komu til Dauidz til Ziklag/þa hñ var eñ jñelucktur fyrer Saul
syne Kis. Og þeir voru a medal þeirra Kappa / sem hialpudu til Strijds- Kappar af Brædrum Saul
ins/ og voru goder Bogmeñ/ vijger a bædar Hendur at kasta Steinum
og skiota Ørum/af Brædrum Saul sem voru af BenJamin/Ahiezer þañ
yppaste og Joas/syner Samaia Gibeathiter. Jesiel og Peleth syner As-
maueth. Baraka og Jehu Anthotiter. Jesmaia Gibeoniter sterkastur a
medal þriatyge/og yfer þriatyge. Jeremia/Jahesiel/ Johanan/Josabad Gederathiter/ El-
cana/Jeseia/Asareel/Joeser/Jasabeam/ Choriter/ Joela og Sabadia / syner Jeroham af
Gedor/Eleusai/Jerimoth/Bealia/Samaria/ Saphatia af Haroph.

B Af sonum Gad fludu til Dauidz/i þau Virke i Eydemørkinne sterker Kappar og Strijds
meñ/hafande bæde Skiolld z Spiot grim̃er ad sia sem Leon/ z flioter s Hrein dyr a Fiøllū. Høfdingiar af ætt Gad
Sa hinn fyrste hiet Esser/añar Obadia/þridie Eliab/fiorde Masmaña/fimte Jeremia/ siø-
tte Athai/ siøūde Eliel/attunde Johanan/Niunde Elisabad/tiūde Jeremia/ellefte Machba
nai. Þesser voru af sonum Gad/ Høfdingiar yfer Hernum/sa hiñ minste var yfr Hundrad/
eñ sa yppaste yfer Þusund. Þesser eru þr s geingu yfer Jordan i þeim fyrsta Manade/þa
hun var full a bæda backa og flode vm allar Grunder/ bæde i mot Austre og i mot Vestre.

Og þar komu af sonū BenJamin z af Juda til þss Virkis s Dauid var. Og Dauid gieck
E vt til þrra/ suarade z sagde/ Ef þier komed til mijn j Fride ad veita mier Lid/Þa skal mitt Kappar af BenJamin og Juda
Hiarta vera mz ydur. Eñ ef þier komed mz slægd/og viliet vera i mote mier/þo at þar sie ec-
kert Ranglæte med mier/Þa siae Gud vorra Forfedra þat/og straffe þad. Eñ Andiñ gaf
sig i Amasai briost/Høfudzmanns a medal þriatyge/z sagde/Dauid/ þijner erū vier/og vier
holldum mz þier þu son Jsai/ Fridur/ Fridur vere med þier/ fridur vere med þijnū hialpar-
mønnum/ þuiad þiñ Gud hialpar þier. Þa tok Dauid þa til sijn/ og sette þa til Høfudz-
maña yfer Strijdz folked.

Og af Kynkuijsl Manasse fiellu nockrer til Dauidz/þa hñ kom mz Philisteis i mot Saul 2. Reg. 29.
i Strijd/og bardest ei mz þeim. Þui Høfdingiar þra Philistinorū lietu hñ fara fra sier med
D Rade/og sogdu/ Ef hñ fellr i Lid mz sijnū Herra Saul/þa ma þat kosta vorn Hals. Þa Høfdingiar af Manasse
hñ kom nu aptur til Ziklag/þa fiellu til hñs af Manasse/Adna/Josabad/Jediael/ Michael
Josabad/Elihu/Silthai/Høfdingiar yfer Þusund i Manasse/Og þesser hialpudu Dauid a
mote Vijkingum/Þui þeir voru aller hiner sterkustu Kappar/ og voru Hershøfdingiar. Og
huern Dag komu nockrer til Dauidz honum til Lidz/þar til ad þar vard mykell Her/lijka sm
Guds Her.

Og þesse er talan a Hershøfdingium sem komu til Dauidz i Hebron/ at snua Konungsrijk
ke Saul til hñs/epter ordum DROTTENS.

E Syner Juda sem baru Skiolld og Spiot voru sex Þusund z atta Hūdrut bwner til Bar
daga. Syner Simeon hrauster Kappar til Hernadar/siø Þusund og Hundrad. Syner
Leui/

Talan Þra Höfdingia og Strijdz manna af öllum Israelis ættum/sem komu til Dauid til Hebron

† Vÿgkiæner

Leui/fiorar Þusunder og sex Hundrut/ Og sa Höfdinge Ioiada a medal þeirra/af ætt A-
aron/ og mz honum þriær Þusunder og siø Hundrut. Zadoch hin̄ Vnge ein̄ hraustur Kappe
mz sÿnu Fødurs Hwse/tueir og tuttugu Höfdingiar. Syner BenIamin brædꝛ Saul þriær
Þusunder/ Þuiat allt til þess tÿma fylgdu en̄ marger hwse Saul Kongs.
Syner Ephraim tuttugu Þusund og atta Hundrud/sterker Kappar Nafnfræger Men̄ i
sin̄a Fedra Hwsū. Su hælf ætt af Manasse/attā Þusūder/huer vid sitt Nafn/komu ad ta-
ka Dauid til Kongs. Syner Isaschar sem voru † Hyggner Menn/og vissu huad Israels F
lydur skyllde giøra i sierhuerre tÿd/tuø Hundrut Höfudzmenn/og aller þeirra brædur hlyddu
þeirra Ordum. Af Sebulon/þeir sem Herfærer voru/ bwner med allra handa Vopnum til
Bardaga/fimtÿge Þusund/komu til lidz mz einfølldu Hiarta. Af Nephthali Þusund Høf
dingiar/og siø og þriatÿge Þusunder mz þeim/huerier bæde høfdu Skiølld og Spiot. Af
Dan bwner til Bardaga/atta og tuttugu Þusunder og sex Hundrut. Af Asser sem foru i
Strÿd bwner til Bardaga/fiorutÿge Þusunder. Hinumeigen Iordanar af þeim sonū Ru-
ben/Gad/og af hælfre Manasses ætt mz alls hættudum Strÿdz Vopnum/Hundrat ꝛ tuttu-
gu Þusunder.
Aller þesser Strÿdzmenn tilbwner til Bardaga/ komu af øllu Hiarta til Hebron/ad G
taka Dauid til Kōgs yfer allan̄ Israel. Og aller adrer i Israel høfdu eitt Hiarta/at Dauid
være til Kongs teken̄. Og þeir voru hia Dauid i þria daga/ atu ꝛ drucku/Þui Þra brædur
høfdu reidt þar til fyrer Þm. Og Þr s̄ næster Þm voru þar i krÿng/til Isaschar/Sebulon ꝛ
Nephthali/Þeir fluttu þangad a Asnū/Vlfølldum/Mwlum og Vxum/ til matar/Braud
Miøl/Fÿkiur/Rusin/Vÿn/Oleū/Vxa/Saude/ yferguæfanliga/Þui Føgnudꝛ var i Israel

XIIII

2.Reg.6.

g Dauid hiellt Rædstefnu vid Høfudzmen̄ena/hüier setter voru yfer Þusūd/ꝛ A
yfer Hūdrad/ ꝛ vid alla Høfdingiana/Og sagde til alls Israels Safnadar/
Ef Þ þocknast ydur/og sie þat af DROTTNE Gude vorum/Þa vtlium
vier senda vt bod allstadar/til an̄ara vorra brædra/vm allt Israels Land/og
til Prestanna og Leuitanna i Stødunum/þar sem þeir hafa Forstade/ at Þr
safnest saman til vor. Og vier viliū taka vors Gudz Ørk aptꝛ til vor/Þui-
ad a medan Saul lifde/hirtum vier ecke vm hana. Allur Søfnuduren̄ suarade/at Þr villdu B
suo giøra/þuiad þetta þocknadest øllu Folkenu vel.

Dauid sæker Gudz Aurk

Þui safnade Dauid samā øllu Israels Folke/fra Sehor Egiptalandz/allt til Hemaht/at
sækia Gudz Ørk til KiriathIearim. Og Dauid for vpp ꝛ allꝛ Israel mz hm̄ til KiriathIea
rim/sem liggur i Iuda(Lande)/til ad sækia DROTTENS Ørk þangad/ sem situr yfer
Cherubim/ þar yfer s̄ hn̄s Nafn akallast. Og þeir settu DROTTENS Ørk vppa ein̄
nyan̄ Vagn/og færdu hana fra Hwse Abinadab. Og Vsa og hn̄s broder ræku Vagnen. C
En̄ Dauid og allt Israels Folk liek fyrer DROTTNE/mz øllu Megne/mz Søngunum ꝛ
Hørpum/og Psallterio/mz Trumbum/mz Cymbælis og mz Bæsunum.

2. Reg. 6. Infra 16.

Enn sem þeir komu a Þ Sliettlende sem kallast Chidon/ þa vtriette Vsa sÿna Hønd/ og
villde hallda vid Ørkinne/þuiad Vxarner geingu afwega. Þa gramdist DROTTEN
Vsa/ og slo han̄/ fyrer þad han̄ vtriette sÿna Hønd til DROTTENS Arkar/og
hn̄ fiell þar daudur nidur fyrer Gude. Enn sem Dauid sa þat/vard hn̄ hryggur/at DRO- D
TTIN giørde suoddan skard a Vsa/og kallade þan̄ stad Perez Vsa / allt til þess Dags.
Og a þeim sama Deige ottadist Dauid Gud/ og sagde/Huernen ma eg flytia Gudz Ørk til
mÿn? Og þui liet hn̄ ecke færa Gudz Ørk i Dauidz stad/helldur veik hen̄e i Hws Obed E-
dom Githiter. Suo var Gudz Ørk hia Obed Edom i hn̄s Hwse þria Manude/Og DRO
TTEN blessade Hws Obed Edom/ ꝛ allt huad hn̄ hafde.

Peres Vsa

2. Reg. 6. Obed Edom

XV.

Hiram 2. Reg. 5.

G Hiram Kongurinn i Tyro sende Menn til Dauidz/ꝛ Cedrus Vidu/Mwrmeist-
ara og Triesmide/ad þeir skylldu byggia honum eitt Hws. En̄ Dauid merkte nu/ A
ad DROTTEN hafde stadfest hn̄ til Kongs yfer Israel/ Þui hn̄s Rÿke hofst
vpp/sokum hn̄s Folks Israel. Og Dauid tok sier en̄ fleire Kuinnur i Ierusalem/og
gat

gat fleire Syne og Dætur. Og þeir sem honum fædduſt i Jeruſalem hietu ſuo/ Sammua/
Sobab/Nathā/Salomon/ Ebehar/Eliſua/Eliphaleth/Noga/Nepheg/Japhia/Eliſama/ Syner Dauidz fædder i Jeruſalem
Baeliada/ Eliphaleth.
B Enn ſem Philiſtei heyrdu þat/at Dauid var ſmurdur til Kongs yfer allañ Jſrael/drogu
þeir aller vpp/og ſottu epter Dauid. Enn ſem Dauid heyrde þat/for hñ i mote þeim. Eñ
Philiſtei voru kōner/⁊ læu i Dalnū Raphaim. Dauid leitade Rædz til Gudz/⁊ ſagde/Skal
eg draga i motz vid Philiſteos/og villt þu DROTTEN giefa þa i mȳnar Hendur? Eñ Philiſtei voru
DROTTEN ſuarade honum/Far vpp/Eg hefe giefed þa i þȳnar Hendur. Og ſem þeir ſlegner aꝼ
C drogu vpp til Baalpraſim/ þa ſlo Dauid þa þar/ og ſagde/Gud hefur ſundur dreift mȳnum Dauid
Ouinum fyrer mȳnar Hendur/ſuo ſem þa Vøtn i ſundurſkiliaſt/ Þar af kallade hñ þañ ſa- Eſa. 28.
ma ſtad Baalpraſim. Og þar lietu þeir epter ſijna Afgude/ Eñ Dauid baud ad breña þær 2. Reg. 5.
vpp mz Ellde.

Philiſtei ſøfnuduſt ſaman i añad ſinn/og løgdu ſig nidur i Dalnum. Eñ Dauid ſpurde
enn Gud at. Gud ſuarade honum/Þu ſkallt ecke draga vpp epter þeim/ helldur vmkrȳng þu
D þa/ſuo þu meiger koma i motz vid þa/riett yfer fra Morber trianum/og þegar þu heyrer ad
þytur i efſtu Toppum æ Morber trianum/far þa til Bardaga/ Þuiad Gud er þa vtfarenn Philiſtei i
vndan þier/at ſlæ Her þeirra Philiſtinorum. Og Dauid giørde ſem Gud baud honum/ og annad ſinn ſlegner aꝼ Dauid
ſlo Herbwder Philiſtinorum fra Gibeon jñ til Gaſer. Og Dauidz Nafn vȳdfrægdeſt vm øll
Lønd/og DROTTEN liet hñs Otta koma yfer alla Heidingia.

XVI.

A OG hñ bygde ſier eitt Hws i Borg Dauidz/Og hñ til reidde þañ Stad/ þar
ed Gudz Ork ſkyllde ſtanda/og bygde eina Tialldbwd yfer henne? Þa ſag Dauid byr vm Gudz Aurk
de Dauid/Eingeñ ſkal bera Gudz Ork nema Leuitarner. Þuiad DROT-
TEN vtualde þa til at bera Gudz Ork/og at þiona honū æfenliga. Og 2. Reg. 6.
þui ſafnade Dauid øllum Jſrael til ſamans i Jeruſalem/at þeir ſkylldu fly- Num. 4.
tia Gudz Ork vpp til þeſſ Stadar/ſem hñ hafde heñe tilreitt.

Og Dauid ſamankallade ſyne Aaron og Leuitana. Af ſonum Chahat var Høfdinge
Vriel/mz hñs brædrū Hundrad og tuttugu. Af ſonū Merari var/ Aſaia Høfdinge/mz hñs Preſtar ⁊ Leuitar vtualder
brædrum tuø Hundrut og tuttugu. Af ſonum Gerſon/Joel Høfdinge/mz hñs brædrū Hūd- ad bera Gudz
rat ⁊ Þriatijge. Af ſonum Eliſaphan/Semaia Høfdinge/mz hñs brædrum tuø Hundrut. Aurk
B Af ſonum Hebron/Eliel Høfdinge/mz hñs brædrum attatijge. Af ſonum Vſiel/Amina-
dab Høfdinge mz hñs brædrum Hundrad og tolf.

Og Dauid kallade Zadoch og Abiathar Kieñemeñ/⁊ Leuitana/ſ voru/Vriel/ Aſaia/ Jo-
el/Semaia/Eliel og Aminadab/og ſagde til þeirra/Þier ſm̄ erut þeir yppuſtu Fedur Leuita-
ña/Helged ydr nu ⁊ ydar brædr/ſo þier bered Drottens Jſraels Gudz Ork vpp hingat/i þañ
ſtad ſ eg hefe tilreidt heñe. Þui ædr/þa þſſer voru ecke nalæger/ þa giørde DROTTEN
vor Gud eitt ſkard a medal vor/þuiat vier leitudum ecke hñs ſuo ſem oſſ bar. So helgudu ſig
nu Preſtarner og Leuitarner/at þeir bære Gudz Jſraelis Ork. Og Leuitarner bæru hana
æ ſijnum Oxlū/æ Støngunum/ſo ſem Moſes hafde bodet epter Orde DROTTENS.

Og Dauid talade til þeirra yppuſtu Leuita/ad þeir ſkylldu ſkicka ſijnum brædrū til Søng Saungmenn
uara/mz Streingia Hliodfærum/mz Pſallterium/ Hørpum/ og huellum Cymbalis/ ad þeir
C ſkylldu ſyngia hærre Røddu/mz glede. Þa ſettu Leuitarner til/Heman ſon Joel/og af hñs
brædrum Aſſaph ſon Berechia. Og af ſonum Merari þeirra brædrū/ Ethan ſon Kuſaia/
og þeirra brædur mz þeim/i añare ſkipan/ſem var/Sacharias/Ben/Jaeſiel/ Semiramoth/
Jehiel/Vnni/Eliab/ Benaia/Maeſeia/Mathitia/Elipheleia/Michnea/ObedEdom/⁊ Je- Heman
iel Dyrauørdſlumeñ. Þuiad Heman Aſaph ⁊ Ethan voru Saunguarar/ ⁊ hliomudu klær Aſſaph
liga mz Eirligum Cymbælis. Eñ Sacharias/Aſiel/Semiramoth/ Jehiel/Vnni/Eliab/ Etham
Maeſeia og Benaia mz Pſallterio/epter ad ſyngia.

Enn Mathitia/Elipheleia/Mikneia/Obed Edom/Jeiel og Aſaſia/ voru mz Hørpur af
ætta Streingiū/ad ſyngia fyrer þeim. Og Kenan Ja ſa ypparſte Saungmeiſtare Leuitaña
til ad vnderuȳſa þm ſaunglistena/þui hñ var eñ Lærdaſte.
D Og Berechia og Elkana voru Dyrauerder fyrer Orkinne. Enn Sachania/Joſaphat/
Neth

Netaneel/Amasai/Sacharias/Benaia og Elieser Prestarner bliesu i sijnar Trametur fyrer Gudz Ørk/ Og Obed Edom og Jehia voru Dyrauerder Arkarinnar

Suo gieck Dauid og þeir enu ellstu i Jsrael/og Høfdingiarner yfer Þusund/vpp at sækia Sattmaals Ørk DROTTENS/og færa hana af Nwse ObedEdom mz Glede. Og sem Gud hialpade Leuitønum/þeim sem bæru Gudz Ørk/þa offrudu Meñ siø Vxum ⁊ siø Hrw- D
tum. Dauid var klæddur einum Lijnkyrtle/og suo aller Leuitarner s Ørkena bæru/⁊ Søng meñerner og Kenania Søngmeistare mz Søngmøñønum/Dauid var ⁊ klæddur Lijnkyrtle-
num (Ephod). So flutte nu allur Jsraelis Lydur DROTTENS Sattmaala Ørk med Glede/med Basunum/ Trametum/ ogføgrum Cymbalis/ Psallterio og Hørpum. Enn
Michol sem DROTTENS Sattmaals Ørk kom iñ i Dauidz Stad/þa leit Michol dotter Saul
2. Reg. 6. vt vm eirn Glugga/Og sem hun sa ad Dauid Kongur liek og dansade/ þa fyrerleit hun hn̄ i sijnu Hiarta.

XVII.

NN sem þeir høfdu nu jnn fært Gudz Ørk/settu þeir hana i Tialldbwde- A
. Reg. 6. na/þa sem Dauid hafde giøra læted/ ⁊ færdu breñeforner ⁊ Packlætis forner fyrer Gude. Eñ sem Dauid hafde fullkomnad Packlætis offred og breñe offred/þa blessade hn̄ Folked i Nafne DROTTINS. Og hn̄ vtskipte sierhuerium Manne i Jsrael bæde Kørlum og Konum/ einu Braude/ ⁊ einu stycke af Kiøte/ ⁊ eiñre Nyt fullre Vijns.

Og hn̄ sette nockra af Leuitunū fyrer Ørk DROTTINS/til ad þiona þar/ ad prijsa vegsama og lofa DROTTIN Gud Jsraels/ sem var Assaph sa fyrste/ añar Sacharia/ Jeiel/Semiramoth/Jeiel/Mathitia/Eliab Benaia/ObedEdō ⁊ Jeiel mz Psallterio ⁊ Hørpum/og Assaph mz vel hliodande Cymbalis/Og Benaia og Jehasiel Prestar mz Trametū alltijd fyrer Gudz Sattmals Ørk.

A þm tijma samde Dauid fyrst til Packlætis DROttne/ fyrer Assaph og hn̄s brædur.
Packed DROTTNI/bodet hn̄s Nafn/kuñgiøred hn̄s Giørninga medal Folksins.
Psal. 105. Synged/spiled ⁊ dickted/ Vm øll hn̄s Dasemdar verk.
Vegsamed hn̄s heilaga Nafn/Þeirra Hiørtu gledie sig/sm̄ leita ad DROTTNI.
Leited at DROTTNE/og ad hn̄s Magt/Leited æ̃tijd epter hn̄s Andlite.
Minnest a hn̄s Dasemdar verk sem hn̄ hefur giørt/A hn̄s Stormerke ⁊ a hn̄s Ord. B
Jsraelis Sæde hn̄s Þionar/þier syner Jacob hn̄s vtualder.
Hn̄ er DROTTIN vor Gud/ Hn̄ er Domare yfer allre Verølldiñe.
Miñist æ̃fenliga a hn̄s Sattmaala/Huad hn̄ hefur lofad i Þusund ætter.
Huern hn̄ giørde vid Abraham/Og a hn̄s Eid vid Jsaac.
Og hn̄ sette þ Jacob til eins Bodordz/ Og Jsrael til eins eilijfs Sattmaala.
Og sagde/Eg vil giefa þier Canaans Land/ydart erfda hlutskipte.
Þa þier vorut fæer ad tølu/og litler/ og vtlender þar jñe.
Og þeir drogu fra einu Folke til aňars/Og fra einu Konga Rijke til aňars Folks.
Onguañ Mañ liet hn̄ þeim skada giøra/Og hn̄ straffade Kongana fyrer þeirra skulld.
Komed ei vid mijna Smurda/Og giøred mijnum Spamøñum eckert jllt.
Øll Lønd synged DROTTNI/Kuñgiøret dagliga hn̄s Hialpræd.
Psal. 96. Framtelied hn̄s Dyrd medal Heidingiaña/Og Dasemdar verk hn̄s a medal Folksins.
Þuiad DROTTIN er mikell og miøg lofligur/Og dyrdligur yfer alla adra Gude.
Aller Heidingianna Guder eru Skwrgod/Eñ DROTTIN giørde Himnana.
Þar er Dyrd ⁊ Vegsemd fyrer hm̄/ Magt og Føgnudur er i hn̄s Stad.
Þier Þioder færed DROTTNI hingad/ Færed DROTtne hingad Heidr og Magt.
Veited Dyrd DROTTINS Nafne/Veited honū Gafur og komed fyrer hm̄/Og tilbidied DROTTIN i heilagre Pryde. C
Øll Verøllden ottest hm̄/Hn̄ tilreidde Jardarkrijngluna ad hn̄ skyllde ecke hræ̃rast.
Himineñ gledie sig/⁊ Jorden fagne/Og seige Meñ mzal Heidingiaña/ DROTTIN rijker.
Hafed þiote vpp/og huad þar jnne er/Og Akrarner gledie sig/⁊ allt sem er a þm.

Lated ꝛ øll Trie gledia sig i Skogienum fyrer DROTTNI/ Þui hñ kiemur ad dæma
Jørdena.
Þacke þier DROTTNI/ Þuiad hñ er godur/og hñs Myskunseme varer ad eilÿfu.
Og seiged/ Hialpe oss Gud vor Frelsare/ ꝛ samansafne oss/ ꝛ frelse oss fra Heidingiunum/
Suo vier mættum þacka þÿnu heilaga Nafne/ ꝛ þier lof seigia.
Lofadur sie DROTTEN Jsraels Gud / fra Eilÿfd til Eilÿfdar/ Og allt Folked seige
D Amen/ ꝛ lofe DROTTEN.
Suo liet hñ nu Assaph og hñs brædur þar epter hia Sattmaals Ørkinne DROTT-
ENS/ ad þiona fyrer Ørkiñe alltÿd/ huern Dag/ til skiptis. Eñ ObedEdom ꝛ hñs brædꝛ
atta og sextÿge/ og ObedEdom son Jedithun/ ꝛ Hosa sette hñ Dyrauerde.
Enn Sadoch Kiennemann/ ꝛ hñs brædꝛ Prestana/ skickade hñ fyrer DROTTENS
Tialldbwd/ a Hædena i Gibeon/ Ad þeir skylldu dagliga offra DROTTNE Breñefor-
ner yfer Brennefornar Alltare/ Kuelld og Morgen/ s̃ þ stendur skrifad j DROTTENS Skipaner
Løgmaale/ sem hñ baud Jsrael. Og Heman og Jedithun mz þeim/ ꝛ þa adra vtualda/ sm̃ þeirra þienara
mz Nafne voru nefnder/ til ad þacka DROTTNE/ ad hñs Myskunsemd varer eilÿfliga. sem þionudu
Og Heman og Jedithum sungu mz Trametum og Cymbalis/ og med Gudz Streingleikũ/ þyrer Aurkinne
Enn hñ sette syne Jedithun til Dyrauardhallds maña. Sÿdan gieck allt Folk i burt/ huer i
sitt Hws. Dauid snere og i burt/ ad blessa sitt Hws.

XVIII.

A HAD skiede þa Dauid bio i sÿnu Hwse/ ad hñ sagde til Nathan Spamañs/ 3. Reg. 7.
Sia/ eg by i einu Cedrus Vidar Hwse/ enn DROTTINS Sattmaals Nathan
Ørk er vnder Tialldþake. Nathan suarade Dauid/ Allt huad þier byr i
hiarta/ þad giør þu/ Þuiad Gud er mz þier.
Eñ a þeirre Nott kom Ord DROTTINS til Nathan/ ꝛ sagde/ Far
og seig til mÿns Þienara Dauidz/ Suo seiger DROTTEN/ Ecke skalltu
mier Hws til jbwdar byggia. Þui eg hefe ecke bwed i nockru Hwse/ fra þeim Deige at eg vt
leidda Jsraels syne/ allt til þessa Dags/ Helldur var eg þar s̃ Tialldbwden var og Landtalld
ed/ huar sem eg hefe geinged a medal alls Jsraels. Hefe eg og nockurn tÿma talad til nock-
urs Domara i Jsrael/ huerium eg baud ad fæda mitt Folk/ og sagt/ Þui bygge þier mier ecke
eitt Hws af Cedrus Vide? Þar fyrer seig nu til mÿns Þienara Dauids/ Suo seiger DRO
TTIN Zebaoth/ Eg tok þig vr Haganũ/ þar þu epterfylgder Hiørdinne/ ad þu skylldꝰ ve
B ra eiñ Høfdinge yfer mitt Folk Jsrael. Og eg hefe vered mz þier/ huert sem þu hefur fared/ ꝛ
þÿna Ouine hefe eg vpprætt fyrer þier/ og eg hefe giørt þier eitt Nafn/ suo sem ad þeir enu
storu a Jørdunne hafa. Og eg vil giefa Stad mÿnu Folke Jsrael/ ꝛ eg vil planta þ/ ad þ
bwe þar/ suo þad hrærest ecke framar meir. Og þad vonda Folk skal ecke meir þryckia þad
vnder/ so sem adur/ Fra þeim tÿma sm̃ eg baud/ ad þar skylldu vera Domendur yfer mitt Folk
Jsrael. Og eg vil nidurþryckia alla þÿna Ouine/ og seigia þier/ ad DROTTIN vill vpp
byggia þier eitt Hws.
Enn þegar þÿner Dagar eru vte/ ad þu fer hiedan til þinna Fedra/ Þa vil eg vpp vekia Christus
þitt Sæde epter þig/ s̃ ad vera skal eiñ af þÿnum sonum/ Hñs Rÿke vil eg stadfesta/ Hñ skal Dauid þyrer heitinn
byggia mier eitt Hws/ og eg vil stadfesta hñs Stol eilÿfliga. Eg vil vera hñs Fader/ og hñ 2. Reg. 7.
skal vera minn sonꝛ. Og minne Myskunseme vil eg ei suipta fra hm̃/ so sm̃ eg tok hana fra Psal. 123.
C þeim sem ed var fyrer þig. Helldꝛ vil eg setia hñ i mitt Hws og i mitt Rÿke eilÿfliga/ og hñs 1. Para. 29.
Stoll skal eilÿfliga stødugꝛ standa.
Og þa Nathan hafde talad epter øllũ þssũ Ordũ ꝛ þssare Syn/ vid Dauid/ Þa kom Da Dauid furdar
uid Kongꝛ og var fyrer DROttne/ ꝛ sagde/ Huer em eg DROTTIN Gud? Og huad er þa storu Gudz
mitt Hws/ þad þu hefur veitt mier slÿkt? Og þad hefur þier þott vera oslÿted/ Gud/ Helldur Giæsku/ prÿsar
hefur þu talad vm þÿns Þienara Hws j framtÿdeñe. Og þu hefur alitid mig/ suo sem j Gud og giörer j
eins Mañs Mynd/ huer ad er i Hædiñe Gud DROTTEN. Huad skal Dauid nu meir sei honum þacker
gia til þÿn/ ad þu vegsamer þinn Þienara? Þu þecker þinn Þion. DROTTEN/ veg-
na þÿns Þions/ epter þÿnu Hiarta hefur þu giørt alla þessa mykla hlute/ ad opinber yrde
øll þesse Stormerke. DROTTIN/ eingenn er þiñ lÿke/ og eingenn er Gud vtan þu/ vm

huern vier hofum heyrt mz vorum eyrum. Og huar er nockut Folk a Jordunne/slijkt sem þitt Folk Jsrael? ad Gud sialfr er fariñ til ad endurleysa sier eitt Folk/ z ad giora sier sialf-
um eitt Nafn af myklum og hrædeligum giorningum/ad burt drijfa Heidingiana fra þijnu Folke/huert þu frelsader af Egiptalãde? z giorder þier þitt Folk Jsrael til eins Folks/ ad ei lijfu/ og þu DROTTJN ert ordenn þeirra Gud.
Nu DROTTJN/þad Ord sem þu talader vm þinn Þienara og vm hñs hws/ sie þad D
æfenliga statt/og gior sem þu hefur sagt. Og ad þitt Nafn sie satt og æfenliga stort/so meñ
meige seigia/DROTTJN Zebaoth er Jsraels Gud/hñ er Gud j Jsrael/z hws þijns þie-
nara Dauidz verde stadfest fyrer þier. Þui þu DROTTJN hefr vpploked Eyrum þijns
Þienara/ad þu vilier byggia honum eitt Hws/Þar fyrer hefur þiñ Þienare funded þ traust
ad hñ bidur þig. Og þu DROTTJN/þu ert Gud/ og þetta hid goda hefur þu talad til
þijns Þienara/Tak nu til ad blessa Hws þins Þienara/ suo ad þat sie æfenliga fyrer þier/
Þuiat huad þu blessar DROTTJN þad er blessad eilijfliga

XIX.

Epter þetta slo Dauid Philisteos/og vnderlagde þa / hñ tok(Borg)Gath og A
2. Reg. 8. hennar Dætur af hende Philistinorum.
Philistei Mo Hñ slo og þa Moabiter/Suo at Dauid giørde þa sier vndergiefna/og þr
abite Hadadeser færdu honum Skeinkingar.
og Syri af Hñ slo Nadadeser Kongenn af Soba i Nemath/þa hñ for ad vtuidka sitt
Dauid slegner Rijke at Vatnenu Euphrates. Og Dauid vañ Þusund Vagna fra honũ
z sio Þusund Riddara/z tuttugu Þusund Fotgøngu lidz. Og Dauid leste alla þra Vagna/
eñ hiellt epter Hundrad Vøgnum.
Og þeir Syri af Damasco komu til Lidz vid Nadadesser Kongenn af Soba. Eñ Da- B
uid slo af þeim Syris tuær og tuttugu Þusunder Manna. Og hñ sette Folk i Damasco i
Syria/og þeir Syri vrdu Dauid vndergiefner/z færdu honum Skeinkingar/Þuiad DRO-
TTJN hialpade Dauid/ huert hellst sem hañ for. Dauid tok og þa Gullskiolldu sm
NadadEsers Þienarar høfdu haft/og flutte þa til Jerusalem. Dauid tok og af Borgum
Nadadeser Tibebat z Chun miøg mykenn Kopar/Af huerium Salomon giorde þad Kopar
hafed/Stolpana z þau Koparkieren.
Thogu Enn sem Kongurenn Thogu af Nemath heyrde þad/ad Dauid hafde sleiged og nidr lagt C
2. Reg. 8. alla Magt Kongsins NadadEser af Zoba/ Þa sende hñ siñ son Nadoram til Dauid Kongs
a Blessa og liet heilsa hm̃ og a Blessa/ad hñ hafde barist vid Nadadeser/ z sigrat hñ/Þuiad Thogu
Þad er/Luctu hafde ætt Ofrid vid hñ.
og Velþerdar Og Dauid Kongr helgade DROttne øll þau Gullkier Silfurkier/z Koparkier/z þ Silfr
ad oska og Gull sem hñ hafde teked fra Heidingiunum/huerier ed voru/Edomiter/Moabiter/Amoni-
ter/Philistei/og Amalechitar.
Edomiter Enn Abisai son Zeruia slo ætian Þusunder af þeim Edomitis i Sallt dalnum. Og se- D
Atian Þusun- tte Folk epter i Jdumea/suo ad aller Jdumei voru Dauid vndergiefner/ Þui DROTTEN
der slegner var mz Dauid/huert hellst sem hñ for. Suo rijkte nu Dauid yfer allañ Jsraels lyd/z dæm-
de Løg z Riettinde øllu sijnu Folke.
Embættis Joab son Zeruia var Hershøfdinge. Josaphat son Ahilud var Canzeler. Zadoch son
m. ñ Dauids Achitob og Abimelech son Abiathar voru Kiennemenn. Susa var Ritare. Benaia son Jo
iada var settr yfer Chrethi z Plethi. Og fyrstu syner Dauid voru ætijd hia Kongsins hønd.

XX.

Epter þetta andadist Nahas Ammon sona Kongr/z hñs son vard Kongr i hñs stad. A
Nahas Þa mællte Dauid/Eg vil veita Myskun Hanon syne Naas/ Þui hñs Fader veitte
2. Reg. 10. mier Myskun. Og Dauid sende Meñ þangad/ad hugga Harm hñs/ epter sinn
Hanon Fødur.
Enn sem Dauids Þienarar komu i Ammon sona Land til Hanon/ad hugga hñ/ Þa søg-
du Høfdingiar sona Am̃on til Hanon/ Hyggur þu ad Dauid hafe til Sæmdar Fødur þij-
num sent

num sent huggendur til þijn? Ja/hn̄s Þienarar eru komner til þijn/ad ransaka og vmskoda
og ad niosna vm þitt Land. Þa tok Hanon Dauidz Þienara/ z liet raka þeirra Skiegg/og
skar af þeim half Klæden allt ad Þiohnøppum/og sende þa suo aptur. Enn þeir geingu af
stad og lietu vnderuÿsa þetta Dauid. Og hn̄ sende i mote þeim (Þui Men̄erner voru miøg
lytter) z Kongurenn sagde/ Vered i Jericho/ þar til ydar Skiegg vaxa/epter þad komed aptur
B Og er syner Am̄on sau þad/at þeir høfdu misgiort vid Dauid/ þa sendu þeir/bæde Han-
on og Am̄on syner/þusund Centener Silfurs/ad leigia sier Vagna z Riddaralid af Mesopo- Orostur og Bardagar Dauidz
tamia/af Maecha og af Zoba. Og þeir leigdu tolf og tuttugu Þusund Vagna / og Kong
Maecha mz sijnu Folke. Þeir komu og settu Herbwder hia Medba. Og syner Am̄on søf-
nudust saman af þra Borgum/og komu til Bardagans. Enn sem Dauid spurde þetta/þa
sende hn̄ Joab mz allann sin̄ Strijdz Her og sijna Kappa. Og syner Am̄on voru vtfarner/
og fylktu Lide sijnu fyrer vtan Stadar Ported. En̄ Kongarner sem komner voru þm til Lidz/
fylktu þra Lide sier i Lage a Vøllunum.
Þa Joab sa nu þat/ad honum var bwen̄ Bardage bæde a bak og fyrer/ vtualde hn̄ alla Syri slegner og Am̄oniter
hina hraustustu Menn af Jsrael/og fylkte Lide sijnu i mot þeim Syris. En̄ fyrer þat Folk
C sem afgangs var sette hn̄ sin̄ brodz Abisai/og þeir foru i mote Am̄on sonum/Og sagde/Ef ad
þeir Syri bera mig ofurlide/þa kom þu mier til Hialpar/En̄ ef Am̄on syner verda þier yfersterk-
kare/þa vil eg hialpa þier. Vert styrkz/ og beriunst hraustliga/vegna vors Folks og vors
Gudz Stadar/DROTTEN giører huad honum þocknast. Og Joab mz þat Folk sm̄ var
hia honum riedst til Bardaga i mote Syris/Og þeir flydu fyrer honum. Og sem syner A-
D m̄on sau/at þeir af Siria flydu/ þa hielldu þeir og a flootta fyrer hn̄s brodz Abisai/ z foru
j Borgena. En̄ Joab huarf aptur til Jerusalem.
Sem þeir af Syria sau Ofarar sijnar fyrer Jsrael/ þa sendu þeir vt bod/z lietu sækia þa Syri slegner i annad sinn
Syros/sem voru hinumeigen Vatsins/Og Sophach Strijds Hødfudzmadz Hadadeser var
Høfdinge yfer þeim. Enn sem Dauid spurde þat/kallade hn̄ saman̄ allan̄ Jsraelis Lyd / og
dro yfer Jordan/Enn sem hn̄ kom til þra/þa biost hn̄ i mot þeim. Og Dauid riedst til Bar
daga vid Syros/ og þeir attu Orostu vid han̄/ Enn Syri flydu fyrer Jsrael. Og Dauid
slo i hel af Syris sio Þusund Vagna/z fioruttige Þusund fotganganda Lidz. Þar mz drap
hn̄ Sophach Hershøfdingia Enn sem Þienarar Hadadesser sau / ad þeir voru slegner af
Jsrael/þa giordu þr Sætt vid Dauid z hn̄s Þienara. Og þeir Syri villdu ecke vpp þada
veita lid Am̄on sonum.

XXI.

A OG þa Aared var vmlided/a þm tijma/þa Kongar voru vaner ad fara i Her- 2. Reg. 11.
nad/þa for Joab mz Her og allann styrk Herlidsins/z eydde Land Am̄on son Rabba
a/ z for z settest vm Borg Rabba/en̄ Dauid vard epter i Jerusalem. Og Jo 2. Reg 12.
ab slo Rabba/og braut hana nidz. Og Dauid tok þeirra Kongs Koronu af
B hn̄s Høfde/og hun vog eitt Centener Gullz/og var sett mz dyrmætustu Gim-
steinum/og hun var sett a Dauids Høfud. Hn̄ flutte og myked Herfang af
Borginne. Enn Folked þad sem þar var inne leidde hn̄ vt/og skipte þui i sundz mz Søgū/
og mz Jarnkrokum og Fleygum. So giørde Dauid vid allar Borg^r Am̄on sona. Og
C Dauid for mz Folkenu heim aptur i Jerusalem 2. Reg. 21.
Þar ept^r hofst enn myked Strijd i mote Philisteis i Gaser. Þann tijma slo Sibechai Sibecai
Husathiter þann Man̄ sem hiet Sipai/ sem var af Risan̄a sonum/og han̄ lægde þeirra Of Sipat
stopa. Enn an̄an̄ Bardaga atte hn̄ vid Philisteis. Þa slo Elhanan son Jair Lahemi bro Elhanan
D dur Goliath Gathiter/ huers Spiotskapt var sem ein̄ Vefiar Rifur. Og enn aptur vard Lahemi ein̄
Bardage i Gath. Þar var ein̄ stor Madz/s hafde sex Fijngz z sex Tær/þ er ad tølu fiorer z stor Madur
Tuttugu/hn̄ var og suo fæddur af Risa Kyne. Hn̄ hædde ad Jsrael/ enn Jonathan son Se Jonathan
maia brodz Dauidz slo hn̄ i hel. Þesser voru komner af Risunum i Gath/og fiellu fyrer
Høndum Dauids og hn̄s Þienara.

XXII.

Satan mot- standur Israel 2. Reg. 24. Dauid lætur telia Folked

OG Satan reis vpp j mote Jsrael/ og ſkaut Dauid i Hug/ ad hn̄ liete telia A
Jsraels Lyd. Og Dauid ſagde til Joab/ ⁊ til Hꝍfdingiaña Folkſins/ Fared
og telied Jsrael/ fra Ber Seba og allt til Dan/ og kuñgiꝍred mier þat aptur
at eg vite huerſu margt ad hn̄ er. Joab ſuarade/ DROTTIN Hundrad
fallde ſitt Folk/ fram̄ yfer þad ſem nu er þat margt. Eñ minn Herra Kō
gur/ Eru þeir ecke aller mÿns Herra þienarar? Huar fyrer vill miñ Herra vi
ta þetta? Þui ſkal ſkulld koma a Jsrael?

Mañtal Jſ- raels Folks

Enn þad gieck fram̄ ſem Kongr villde/ i mote Joab. Og Joab for af ſtad/ ⁊ reiſte i gieg-
num allann Jsrael/ og kom til Jeruſalem. Og hañ fieck Dauid Mañtal Folkſins. Og
allur Jsrael var ellefu ſinnum Hundrat þuſund Mañs/ ſem Vopnfærer voru. Eñ af Juda
fiorum ſinnum Hundrad þuſund og ſiꝍtÿge þuſunder Vopnfærra Maña. Eñ Leui ⁊ Ben-
Jamin talde hn̄ ecke med þeſſum/ þuiad Joab giꝍrde naudugr þeſſa Kongs ſkipan.

Eñ þetta miſlÿkade Gude/ og hn̄ ſlo Jsrael. Og Dauid ſagde til Gudz/ Eg hefe þungli-
ga ſyndgaſt/ ad eg giꝍrde ſlÿkt. Eñ tak nu burt Miſgiꝍrning þÿns þienara/ þuiad eg
hefe giꝍrt miꝍg fauÿſliga.

Gad Spa- madur

Og Gud DROTTEN talade mz Gad Dauidz Siaanda/ ⁊ ſagde/ Far þu/ Tala vid B
Dauid og ſeig þu honum/ Suo ſeiger DROTTIN/ Þria hlute legg eg fyrer þig/ kios þu
huern þu villt/ ad eg giꝍre þier. Og þa Gad kom til Dauids/ ſagde hn̄ til hn̄s/ Suo ſeiger
DROTTIN/ Kios þier huort þu villt/ þriggia ara Hallæri/ eda ad þu flyer þria manade
fyrer þÿnum Fiandmꝍnnum/ og fyrer Suerde þiña Ouina/ ad þad grÿpe þig/ eda ad DRO-
TTENS Suerd og Drepſott gange vm i þria Daga i Landenu/ ad Eingill DROTT-
ENS ſlae i hel/ i ꝍllum Jsraels Landzalfum. So ſia nu til/ hueriu eg ſkal ſuara þeim
ſem mig vtſende. Dauid ſagde til Gad/ Miꝍg þreyngiunſt eg/ Eñ þo kys eg ad falla i Hꝍnd
DROTTENS/ Þuiad hn̄s Myſkun er miꝍg mÿkel/ enn ecke vil eg falla i Mannanna
Hendur.

Þa liet DROTTEN Drepſott koma yfer Jsrael/ ſo þar fiellu ſiꝍtÿge þuſunder maña
70000 Dou i Drepſott
af Jsraels Folke. Og Gud ſende Eingeliñ til Jeruſalem/ ad ſla hana. Og þa hn̄ var ad
ſla/ leit DROTTIN til/ ⁊ hn̄ angradeſt yfer þui enu vonda/ og ſagde til Eingelſins ſ̄ ſlo
(Folked) Þad er nog/ þÿn Hꝍnd late af. Enn Eingill DROTTENS ſtod hia Lauagar C
a. (Sextium) Ebreſke Textañ kallar Secke/ þau klæde ſem eru giꝍrd af ſto- ru obreyttu Ly- ne eda vllu/ ſuo ſm̄ þad er/ ſm̄ til Seckia er haft.
de Arnan Jebuſiter. Og Dauid vpplypte ſÿnum Augum/ ⁊ ſa Eingel DROTTENS
ſtanda a millum Himens og Jardar/ og hafde brugded Suerd i ſinne Hende/ og riette þad yf-
er Jeruſalem. Þa fiell Dauid fram̄ til Jardar/ og þeir enu ellſtu mz honū/ klædder a Seck
ium. Og Dauid ſagde til Gudz/ Huert er eg eige ſa ſm̄ baud ad telia Folked? Eg er ſa ſem
ſyndgadiſt/ og giꝍrde þad hid vonda/ Huad hafa þeſſer Sauder giꝍrt? DROTTIN Gud
minn/ ſnueſt þÿn Hꝍnd j gegn mier ⁊ mÿns Fꝍdurs Hwſe/ eñ lat þitt Folk eige ſlaſt.

Eingillenn ſagde til Gad/ og baud honum ad ſeigia Dauid/ ad hañ ſkyllde ſtÿga vpp/ og
reiſa DROTTNI eitt Alltare i Lauagarde Arnan Jebuſither. Og Dauid gieck vpp/
epter orde Gad/ ſem hañ ſagde til hn̄s i Nafne DROTTENS. Enn ſem Arnan ſne-
reſt vid/ ⁊ ſa Eingelinn/ og hn̄s fiorer ſyner mz honum/ foru þeir ad fela ſig/ Þuiad þeir voru
at þreſkia Hueite. Eñ ſem Dauid gieck til Arnan/ leit Arnan vid/ ⁊ ſa Dauid/ hn̄ gieck vt
af Lauagardenum/ og fiell til Jardar og laut Dauid.

Arnan

Og Dauid ſagde til Arnan/ Gief mier þiñ Lauagard/ ſo eg meige byggia Alltare DRO-
TTNE/ Fyrer fulla Peninga ſkallt þu giefa mier hn̄/ ſo ad Plagan meige takaſt af Fol- D
kenu. Arnan ſuarade Dauid/ Tak hn̄ til þÿn/ ⁊ giꝍr Herra Kongur huad þier þocknaſt.
Sia/ Eg gef Vxana til Breñeoffurs/ ⁊ Oken til Vidar/ ⁊ Hueite til Matoffurs/ þat gef eg
allt ſaman. Dauid Kongr ſagde til Arnan/ Ecke ſkal ſuo vera/ Helldur vil eg kaupa þetta
fyrer fulla Peninga. Þuiad ei vil eg taka þad ſem þier til heyrer fyrer DROTTNI/ og
eige helldur giefa þad ſem eg þigg Kauplauſt til Brennefornar. So gaf Dauid Arnan fy
rer Lauagardeñ ſex Hundrut Sekel Gulls at vikt. Og Dauid reiſte DROTTNE þar
eitt Alltare/ ⁊ færde þar yfer Breñeforner ⁊ Þacklætis forner. Og ſm̄ hn̄ akallade DRO-
TTIN/ þa bænheyrde hn̄ hn̄ af Himne fyrer Elldeñ/ yfer Brenneoffurſins Alltare. Og
DROTTEN ſagde til Eingelſins/ Lat þitt Suerd i ſÿnar ſlÿdrer.

Exod. 36.
A þeim ſama tÿma/ þa Dauid ſa þad/ ad DROTTEN hafde bænheyrt hn̄/ i þm̄ La-
2. Para. 1.
uagarde Arnan Jebuſiter/ þa plagade hn̄ ad færa þar Forner. Þuiad DROTTENS
Tiallbwd/ ſem Moſes giꝍrde i Eydemꝍrkenne/ og þad Breñeforna Alltared/ var i þañ
tÿma a

kÿma a Nædine i Gibeon. Og gat Dauid ecke fared þangad ad leita Guds/ so var hn̄ hrædder ordenn fyrer Suerde DROTTINS Eingels. Og Dauid sagde/ Hier skal DROTTINS Gudz Hws vera/ og þetta Alltared til Brenneforna Jsrael.

XXIII.

A
OG Dauid baud ad samāsafna þm Vtlendingū s voru i Jsraelis Lāde/ & hn̄ skickade af þm Steinsmide/ ad vthøggua Steina/ til Gudz Hwss byggingar. Og Dauid liet tilbwa miked Jarn til Naglanna/ til Hurdanna i Portunū/ og til alls þess sem negla þurfte/ og suo mykenn Kopar at eige vard Veigen̄. So og Cedrus Trie otelianlig/ Þuiad þeir af Sidon & Tyro færdu Dauid mÿkenn Cedrus Vid. Þui Dauid sagde/ Minn son Salomon er Barn og lÿtils mattar/ enn Hwsed þad sem DROTTNE a ad byggiast/ skal vera stort/ so at hn̄s Nafn og Dyrd vpphefiest i øllum Løndum/ Þui vil eg tilbwa þat sem hn̄ þarf. Og Dauid samansafnade myklum Efnū/ adr en̄ hn̄ andadist.

Dauid skickade Efne til Musteres Byggingar

B
Og Dauid kallade sinn Son Salomon fyrer sig/ og baud honum ad byggia DROTTENS Jsraels Gudz Hws/ & sagde til hn̄s/ Min̄ son/ eg hefe haft i sinne/ ad byggia Nafne DROTTENS mÿns Gudz eitt Hws/ Enn DROTTENS Ord kom til mÿn/ & sagde/ Þu hefur vthellt myklu Blode/ & vered mykell Bardaga Madur/ Þar fyrer matt þu ecke byggia mÿnu Nafne Hws/ þuiad þu hefur vthellt myklu Blode a Jørd fyrer mier. Sia/ sa sonur sem þier skal fædast/ hn̄ skal vera kyrlatur Madr/ Þui eg vil giefa honū huÿld fyrer øllū hn̄s Ouinū/ allt vm krÿng/ Þui hn̄ skal heita Salomon. Þui eg vil giefa Frid & Roo i Jsrael vm alla hn̄s Lÿfdaga. Og hn̄ skal byggia mÿnu Nafne Hws. Hn̄ skal vera minn Sonur/ og eg vil vera hn̄s Fader/ og hn̄s Konungligan̄ Stol vil eg stadfesta yfer Jsrael æfenliga.

Dauid bÿfalar Salomone ad byggia Mustere

Salomon þydist Fridsamur og Fridrÿkur. 2. Reg. 7.

C
Nu þar fyrer minn son/ sie DROTTEN mz þier/ og vert þu Luckusamur/ so at þu bygger DROTTNE þÿnum Gude eitt Hws/ sem hn̄ hefur talad vm þig. DROTTEN mun og suo giefa þier Hygginde og Skilning/ og hn̄ mun bioda þier vm Jsrael/ ad þu hallder DROTTENS Gudz þÿns Løgmal. Þui þa munt þu vera Luckusamur/ nær þu helldr þig til ad giora epter þm Bodū & Riettindū/ s Gud baud Mose ad lære Jsrael. Ver hraustur og hugdiarfur/ ottast ecke & vert ohræddr/ Sia þu/ eg hefe i min̄e Fatækt giefed til DROTTENS Hwss Kostnadar Hundrad Þusund a Centener Gulls/ & Þusūd sin̄um Þusund Centener Silfurs/ Þar mz Kopar & Jarn an tølu/ þui þ er meira en̄ þad verde reiknad/ eg hefe og ætlad til Trie og Steina/ þar matt þu vid auka. Suo og hefur þu marga Arfidara Steinhøgguara/ og Triesmide bæde a Trie og Steina og allshattadar Hagleiksmen̄/ a allra handa Arfuide/ a Gull/ Silfur/ Kopar og Jarn/ huad otelianligt er. Suo tak þig nu
D vpp & fullkomna þetta/ DROTTIN mun vera mz þier

a (Centener) Er nær eitt Þusund Flotrens Gylline/ & sumum Løndum noc̄kut minna

Og Dauid baud øllum Jsraelis Høfdingium/ ad þeir skylldu hialpa hn̄s syne Salomone og sagde/ Er eige DROTTEN ydar Gud mz ydur/ og hefur hn̄ ei giefed ydur Frid og Roo allra vegna? Þuiad hn̄ hefur giefed Landsins jnbyggiara i ydar Hendur/ og Landed er vn̄et vnder DROTTIN og vnder hn̄s Folk. Suo giefed nu ydar hiørtu og ydar Saaler til þss ad þier leited DROTTINS ydars Gudz. Og taked ydr vpp/ ad byggia DROTTNI ein̄ Helgedō/ þar jn̄ meige lata DROTTINS Ørk/ & Gudz heiløgu Kier i Hwsed/ hūt ed vppbyggiast skal Nafnenu DROTTINS. Suo sette nu Dauid sinn son Salomon til Kongs yfer Jsrael/ þa han̄ var orden gamall og saddr af Lÿfdøgum.

Salomon Kongur yfer Jsrael

XXIIII.

A
OG Dauid samāsafnade øllū Høfdingiū i Jsrael/ & so Prestū/ & Leuitū. Og hn̄ liet telia Leuitana/ tuituga & þadan af elldre. Og þra tala/ Høfud fyre Høfud/ var atian & tuttugu Þusūder hraustra man̄a. Af þm voru skickadir tuær þusūder & tuttugu/ ad þiona i Drottens Hwse/ & sex Þusūd fyrersionarmen̄ & Domarar/ & fiorar Þusūder Dyrauørdsluman̄a/ Og fiorar Þusūder þra s lofa Drotten a allskyns Hliodfære/ s hn̄ hafde giørt til Lofgiørdar.

Skickan edur Orda Gudz Þionustugiørdar

Leuitan̄a Embætte

Gersoniter Og Dauid greinde þa i sundur epter sonum Leui/sem voru/Gerson/Kahath/og Merari.
Supra 6. Syner Gerson voru Laedan og Simei. Eñ syner Laedan/sa fyrste Jehiel/Sethan/ z Joel/
þeir þrÿr. Enn syner Simei voru Salomith/Hasiel/og Haran/þeir þrÿr. Þesser voru þeir
Syner Høfdingiar æ medal Fedraña af Laedan. Og þesser voru og so syner Simei/Jahath/Si
Kahath na/Jeus og Bria/Þesser fiorer voru og syner Simei. Jahat þañ fyrste/Sisa añar. Eñ B
Exod. 6. Jeus og Bria høfdu ecke marga sonu/og þui voru þeir reiknader fyrer eins Fødurs Hws.
1. Para: 7. Syner Kahath voru Amram/Jessehar/Hebron z Vsiel/þeir fiorer. Syner Amram vo-
Exod. 29. ru/Aaron og Moses. Og Aaron vard fraskileñ/so ad hñ var helgadz til þess allra Helga-
sta/hñ og hñs syner æfenliga/ ad veita Reykelse fyrer DROTTNI/ ad þiona/ z ad ble-
ssa i DROTTINS Nafne æfenliga. Syner Moses þess Gudz Mañs voru reiknader
i Leuitanna ætt/Og hñs syner voru/Gerson og Eliezer. Syner Gerson/þañ fyrste var Se-
Syner buel/ syner Eliezer þann fyrste var Rehabia. Og Elieser hafde ongua adra sonu. Eñ syn-
Moses er Rehabia voru miøg marger. Syner Jesehar var Salomith þañ fyrste. Syner He-
bron voru Jeria þañ fyrste/Amaria añar/þridie Jehasiel/fiorde Jakmeam. Syn' Vsiel vo
Syner ru/eñ fyrste Micha/ z añar Jesia.
Merari Syner Merari voru Maheli/og Musi. Syner Maheli voru/Eleassar og Kis. Ele- C
azar deyde og hafde eckert Afkuæme af sonum til/vtan Dætur/og syner Kis þeirra brædz to-
ku þær. Syner Musi voru Maheli/Eder/og Jeremoth/þeir þrÿr. Þetta eru syner Leui/
medal þeirra Fedra Hwsa/og þeir ædstu Fedur/sem ad reiknader voru/ mz Nøfnum/Høfud
fyrer Høfud/huerier ad frømdu Þionustugiørdena i DROTTINS Hwse/tuttugu Aa-
ra z þadā af elldre. Þui Dauid sagde/DROTTIN Israelis Gud hefz giefid sijnu Folke
Hyÿld/z mun bwa i Jerusalem æfenliga.
Og syner Leui voru talder a medal Leuitaña tuituger og þadā af Elldre/þeir ed ecke þurf-
tu ad bera Tialldbwdena/z øll heñar Ker/Helldur epter Dauidz seinustū Ordū/ Ad þr skyll-
Num. 1. du standa vnder Aaron sona Høndum/til ad þiona i DROTTINS Hwse/vt i Garden- D
2. Para 35. um/og ad Kistunne/z ad Hreinsuniñe/og ad alls hættar Helgedome/ad allre Þionustugiørd
i DROTTINS Hwse/ad skodunar Braudūum/ad Similiu Miølenu/ ad Matoffrenu/
ad osyrdum Køkum/ad Þøñum/ad Ristum/ ad øllum Viktum z Mæler. Og ad standa æ
Mornana/at þacka og lofa DROTTIN/eins og æ Kuellden. Og ad færa DROT-
TNI allar Breñe forner/æ Þuottdøgum/Nymænudum/og Hætijdum/epter tølu z skickā
ad alldødle fyrer DROTTNI/ Og at þeir skylldu hallda vakt hia Vitnisburdariñs og
Helgedomsins Tialldbwd/og syner Aaron/og þeirra brædur/ad þr þione i Hwse DROTT
INS.

XXV.

Skipan ENN þsse var skickan sona Aaron. Syner Aaron voru þeir Nadab/Abihu A
Prestanna Eleazar/ og Ithamar. Enn Nadab og Abihu dou fyrr eñ þeirra Fader/z
Luc. 1. ættu eingen Børn. Enn Eleazar og Ithamar vrdu Prestar. Og Da-
Num. 3. uid skipte þeim/ Zadoch af Sonum Eleazar/og Ahimelech af sonum Itha
mar/ epter þeirra tølu og Embætte. Og þar voru myklu fleire Høfdings
menn fundner æ millum sona Eleazar/enn æ medal sona Ithamar. Og
24. Høfdin- hñ skipte þm so/ad sextan voru af sonū Eleazar til Høfdingia setter i þeirra Fedra hwse/og
giar yfer Prest- ætta af sonū Ithamar i þra Fedra Hwse. Og hñ skipte þm epter hlutfalle/fyrer þui/ad huo
unum rertueggiu bæde af sonum Eleazar og Ithamar voru Høfdingiar i Helgedomenum/og yppa-
ster fyrer Gude. Og Semaia Ritare son Nethaneel af Leuitunum/hñ skrifade þa vpp fyrer B
Kongenū/og þm yppustu/og fyrer Prestenū Zadoch/ og fyrer sonū Ahimelech syne Abiatar/
og fyrer þeim yppustu Fedrum æ millum Prestanna og Leuitaña/sem var/eins Fødurs Hws
fyrer Eleazar/z þad añad fyrer Ithamar.
Eñ sæ fyrste hlutur fiell yfer Joiarib/Sa añar yfer Jedaia/ þridie yfer Harim/fiorde yf-
Abia er Seorim/fimte yfer Malchia/siøtte yfer Meiamin/ siounde yfer Hakoz/attunde yfer Ab-
Luc. 1 ia/Niunde yfer Jesua/tiunde yfer Sechania/sæ ellefte yfer Eliasib/ sa Tolfte yfer Jakim/
þrettande yfer Hupa/fiortande yfer Jesebeab/fimtande yfer Bilga/sextande yfer Immer/seyt
iande yfer Heser/ætiande yfer Hapizez/nitiande yfer Pethahia/ tuttugaste yfer Jeheskel/fyr
ste z tuttugaste yfer Jachin/ añar z tuttugaste yfer Gamul/þridie z tuttugaste yfer Delaia/ C
fiorde og

fiorde og tuttugaste yfer Maasia. Þetta er þeirra skipan epter þeirra Embætte/ad þr gan-
ge i DROTTINS Hwsi/huer epter sinne Ordu/vnder þeirra Fødr Aaron/so s̄ DROT
TIN Gud Jsraels hafde bodet þm.
Enn þeir adrer Syner Leui sem afgangs voru/af sonum Amram var Subael. Enn af
sonum Subael var Jehdeia. Enn mz sonum Rehabia var Jesia þann fyrste. Enn medal
Jeseharitar var hn̄s son Slomoth. Enn a millum sona Slomoth var Jahath. Syner He-
D bron voru Jeria þann fyrste/Amaria sa annar/Jehasiel þann þridie/ Jakmeam sa fiorde.
Son Vsiel var Micha/Enn med sonum Micha var Samir. Jesia var Broder Micha.
Med sonum Jesia var Sacharia. Syner Merari voru þeir Maheli z Musi/huers son ed
var Jaesia. Son Merari af Jaesia/hn̄s son var Soham/ Sachur og Jbri.
Enn Maheli ætte Eleasar/þui hn̄ hafde onguann son. Af Kis. Sonr Kis var Jerah-
meel. Syner Musi voru/Maheli/Eder og Jeremoth. Þetta eru syner Leui/epter þra Fed-
ra Hwsum. Og þar voru lagder hluter yfer þa/hia þeirra brædrum sonū Aaron/fyrer Da-
uid Konge og Zadoch z Ahimelech/ og fyrer þeim yppustu Fedrum a medal Prestanna z Le-
uitanna/suo vel þeim minsta Broder/sem þeim yppasta medal Fedrañ.

XXVI.

A
G Dauid/og Hershøfdingiarner fra skildu til Embættis Þionustunnar/so-
nu Assaph Heman og Jedithun/þa Spamenn/med Hørpur/Psallterium z David tilskick
Cimbalis/og þeir voru kalder til Giørningsins Þionustu/epter sijnu Embæ ar Sönguara
tte. A medal sona Assaph var Sachur/Joseph/Nethania/Assarela/syn᷒ Assaph
Assaph vnder Hende Assaph/ huer ad spæde hia Kongenum. Af Jedi-
thun. Syner Jedithun voru Gedalia/ Zori/Jesaia/Hasabia / Mathi- Jdithun
thia/þsser sex voru vnder þeirra Fødur Jedithun/mz sijnum Hørpum sem spædu/þackande og
Lofande DROTTIN. Af Heman. Syner Heman voru Buchia/ Mathania / Vsiel Heman
Sebuel/Jerimoth/Hanania/Hanani/Eliatha/Gidalthi/ Romamtieser/Jasbekasa/Mallo
thi/ Hothir/z Maesioth/Þesser aller voru syner Heman Kongsins Siaanda i Gudz Orde/at (Þad Hornid
B vpphefia Horned/Þuiad Gud hafde giefed Heman fiortan syne og þriær Dætur. vpp ad hefia)
Þesser aller voru vnder hende sinna Fedra/Assaph/Jedithun/z Heman/ad syngia i DR- Eg helld ad
OTTINS Hwse/med Cymbalis/Psalterio og Hørpum/epter Embættisgiørdinne i Hw- þesse Heman ha-
se DROTTINS hia Konginum. Og þeirra tala og þeirra Brædra sem menter voru fe vered Davidz
i Søngnum DROTTINS/ aller saman Meistarar/voru ad tølu tuo Hundrut ætta og Spammann/i
ættatijge. Og þeir køstudu hlute vm þra Embætte/so fyrer þa hinu minstu sm̄ fyrer þa hi- þeim hlutum
na hellstu/fyrer þa hina Lærdu/ lijka sem fyrer Læresueinana. sem Ryked at
Og enn fyrste hlutur fiell yfer Joseph/sem var af Assaph. Sa an̄ar yfer Gedalia/ z hn̄s hrærde huernen
brædr og syne/og þeir voru tolf. En̄ þridie yfer Sachur/og yfer hn̄s syne og brædur/ og þeir hn̄ munde styrꝗ-
C voru tolf. Enn fiorde yfer Jezri/og hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. En̄ fimte yfer da og Regera/
Nethania/og yfer hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. En̄ siøtte yfer Buchia/hn̄s syne og Þuiad Horn
brædr/og þeir aller voru tolf. Enn siøunde yfer Jesreela/ hn̄s syne og brædr/ og þeir voru þydist stiorn
tolf. En̄ ættunde yfer Jesaia/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. En̄ niunde yfer Ma- an og Rijke
thania/ hn̄s syne og brædr/og þeir voru tolf. En̄ tiunde yfer Simei/hn̄s syne z brædr/z þr 24. ædstu
voru tolf. En̄ ellefte yfer Asareel/hn̄s syne og brædr/og þeir voru tolf. En̄ tolfte yfer Ha- Sönguarar
sabia/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. En̄ þrettande yfer Subael/hn̄s syne og brædr/
og þeir voru tolf. En̄ fiortande yfer Mathithia/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. En̄
fimtande yfer Jeremoth/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. En̄ sextande yfer Anania/
D hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. En̄ seytiande yfer Jasbekasa/hn̄s syne og brædur/og
þeir voru tolf. Enn ættiande yfer Hanani/hn̄s syne og brædr/z þeir voru tolf. En̄ nitiande
yfer Mallothi/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Enn tuttugaste yfer Eliata/hn̄s sy-
ne og brædur/og þeir voru tolf. En̄ fyrste og tuttugaste yfer Hothir/han̄s syne og brædur/
og þeir voru tolf. Enn annar og tuttugaste yfer Gidalthi/ han̄s syner og brædr/ og þeir
voru tolf. Enn þridie og tuttugaste yfer Mahesioth/hn̄s syne og brædr/ og þeir voru tolf.
Enn fiorde og tuttugaste yfer RomamthiEser/han̄s syne og brædur/og þeir voru tolf.

XXVII.

 Af

Dyra vardhallds manna skipan

F skipan Dyra uørdslumanna. A medal þeirra Choriter/ var Meselemia son Chore/ af Sonum Assaph. Enn syner Meselemia voru þesser/ sa frumgietne Sacharia/ añar Jediael/ þridie Sebadia/ fiorde Jathniel/ fim̄te Elam/ siøtte Johanan/ og eñ siøundr Elioenai. Eñ syner Obed Edom voru þesser/ sa frumgietne Semaia/ añar Josabad/ þridie Joah/ fiorde Sachar/ fim̄te Nethaneel/ siøtte Ammiel/ siøunde Jsaschar/ ættunde Pegulthai/ Þui Gud hafde blessad hn̄. Og hn̄s son Semaia gat og sonu/ huerier ad stiornudu i sinna Fedra Hwse/ Þui þeir voru Manna a sterkaster. Suo voru þeir nu syner Semaia Athni/ Rephael/ Obed z Elsabad huers brædur at voru sterkaster menn/ Elihu z Samachia. Þesser aller voru af sonum ObedEdom/ Og þeir med þeirra sonum og Brædrū voru sterker menn/ og vel skickader til þionustu/ og þesser voru tueir og sextijge af ObedEdom.

a (Sterkaster) Þuiad prestarner vrdu at vera fremst i brioste Fylkingar i Bardøgum med Trametnarnar

Meselemia hafde ætian syne og brædr/ þeir voru Manna sterkaster. Enn Hossa af sonū Merari ætte sonu/ þann yppasta Simri/ þuiad hn̄ ætte ecke frumgieten son/ z þui sette hn̄s Fader hn̄ til Høfdingia/ Sa añar var Hilkija/ þridie Tebalia/ fiorde Sacharia. Aller syner Hossa og brædr voru þrettan. B

Þesse er skipan æ Dyravardhallds møñunum/ ad Vardhallshøfdingiarner suo sem þra brædr þione jafnan i DROTTENS Hwse. Og hluterner voru lagder so vel fyrer þañ minsta sem þañ stærsta/ i þra Fedra Hwse/ til huerra Portdyra. Sa hlutr i mot Austre/ fiell yfer Meselemia. Þar var og kastadr hlutur fyrer hn̄s son Zacharia/ huer ed var miøg ræd klokur/ og honum hlotnadist i mot Nordre. Enn ObedEdom mot Sudre/ og hn̄s sonum/ hia hwse Esupim. Og Supim og Hossa mot Vestre/ hia Porte þui sm̄ geinged var vpp Brenneoffursins Stræte/ so ad Vakten stod huer hia añare

J mot Austre voru sex af Leuitunū. Mot Nordre fiorer vm Daga/ mote Sudre fiorer vm daga. Eñ hia Esupim̄ voru tueir z tueir. Hia Parbar mot Vestre fior a Strætenu/ z tueir hia Parbar. Þesse er skipā Dyra vardveislumañaña/ medal sona þra Choriter/ z sona Merari. C

Þeir ed setter voru yfer Fiehirdslur og Fiesiodu Gudz Hwss

Enn af Leuitunum var Ahia settur yfer Fiesiodu Guds Hwss/ og yfer þa Fiesiodu sem helgader voru. Af sonum Laedan sonar Gerson. Af Laedan voru yppustu Fedur þeir Jehelither. Og syner Jeheliter voru Sethan og hañs Broder Joel setter yfer Fiesiodu DROTTINS Hwss. Af Amramiter/ Jezehariter/ Hebroniter/ og Vsieliter/ var Sebuel son Gerson sonar Mose Høfdinge yfer Fiarsioduna. Enn hn̄s Broder Elieser hafde eiñ son/ sem var Rehabia/ huers son var Jesaia/ huers son var Joram/ huers son var Sichri/ huers son var Selomith. Sa same Selomith og hn̄s brædur voru setter yfer allt þad Heilaga liggianda Fie sem Kong Dauid helgade/ og þeir yppustu Fedur æ medal Høfdingia yfer Þusund og yfer Hundrad/ z Hershøfdingiarner. Af Strijdenu z af Herfangenu høfdu þr þ helgad/ til þess at endurbæta DROTTINS Hws mz. Og allt huad Samuel Siaande/ og Saul son Kis/ og Abner son Ner/ og Joab son Zeruia høfdu heilagt giørt/ og allt þad sem helgad var/ þat var vnder Selomith og hn̄s Brædra Hende. D

Embættes menn og Domarar

Af Jesseharitet var Chenania z hn̄s syner skickader til þienustu/ vtan til/ yfer Jsrael/ Embættis menn og Domarar. Enn æ medal þeirra Hebroniter/ var Hasabia og hn̄s Brædur/ Þusund og siø Hundrut merkeliger meñ/ skickader til þionustu yfer Jsrael/ hinumeigen Jordanar/ mot Vestre/ til allshattadrar DROTTENS Þionustu/ z ad þiona Kongenum/ Jtē/ æ medal Hebronita var Jedia þañ yppaste i Hebroniter ætt medal þra Fedra. Og æ þui fertuganda Aare Dauids Kongs/ þa var leitad/ og fundner hrauster Meñ i Jaesar wt i Gilead/ Og þeirra brædr merkeliger/ ad tølu tuø Þusund z siø Hundrut/ Høfdingiar yfer þeirra Fedra Hwsum. Og Dauid sette þa yfer sonu Ruben og Gad og hælfa Manasse ætt/ til allra Erenda Guds og Kongsins.

XXVIII.

Strijdsmaña skipaner

NN Jsraels syner epter þeirra tølu/ voru Fedranna Høfdingiar yfer Þusund og Hundrad/ z Embættis meñ s̄ þionudu Kongenū/ epter þra Skipan/ gāgāde vt z jn̄/ eirn a hueriū Manade/ a øllū Manudū Aarsins/ Og huer skipan hafde fiorar og Tuttugu Þusunder maña. A

1 Jasabeam

Jasabeam son Sabdiel var settur yfer þa fyrstu skipan/ z vnder hn̄s hende voru fiorar og tuttugu Þusunder mañs. Af sonum Peres var sa Høfdinge yfer

inge yfer alla Strijdzhøfdingia i þeim fyrsta Manade. Dodai Ahohiter var settur yfer 2
skipan þess an̄ars Mañadar/ og Michlot var Høfdinge yfer hn̄s skipan/ ꝛ vnder hn̄s Ski- Jasabeam
pan voru fiorar og tuttugu Þusunder. Benaia son Joiada Prests var Høfdinge þess þridia 3
Manadar/og vnder hn̄s skipan voru fiorar ꝛ tuttugu Þusunder. Han̄ er Benaia hin̄ ster- Benaia
kaste a medal þriatijge/og yfer þriatijge/og hn̄s skipan var vnder han̄s syne Am̄i Sadab 4
Asael broder Joab var sa fiorde i þeim fiorda Manade/og epter hn̄ Sabadia hn̄s son /og Asahel
vnder hn̄s skipan voru fiorar og Tuttugu Þusunder. Samehud Jesrahiter var i þm̄ fim̄ta 5
Manade/og vnder hn̄s skipan voru fiorar ꝛ tuttugu Þusunder. Jra son Kis Thekoiter var Samehus:
B siotte/i þeim siotta Manade/og vnder hn̄s skipan voru fiorar og tuttugu Þusunder. 6.
Helez Peloniter af sonum Ephraim var i þeim siounda Manade / og i hn̄s skipan voru Jra
fiorar og tuttugu Þusunder. Sibechai Husathiter af ætt Saritarum var þan̄ attunde i þm̄ 7.
attunda Manude/og vnder hn̄s Skipan voru fiorar og tuttugu Þusunder. Abieser Antothi Helez
ter af sonum Jemini var þann niunde i þeim niunda Manude / og vnder hn̄s Skipan voru 8. Sibechai
fiorar og tuttugu Þusunder. 9. Abieser
Maherai Nethophathiter af Serahiter var sa tiunde i þm̄ tiunda Manude/ ꝛ vnder hn̄s 10. Maherai
skipan voru fiorar og tuttugu Þusunder. Benaia Pirgathoniter af sonum Ephraim var sa 11. Benaia
ellefte i þeim ellefta Manade/ og vnder hn̄s skipan voru fiorar og tuttugu Þusunder. Hel- 12.
dai Netophathiter af Athniel var sa tolfte i þeim tolfta Manude/ ꝛ vnder hn̄s skipan voru Heldai
fiorar og tuttugu Þusunder.

C En̄ þesser voru yfer Jsraelis ætt. A medal sona Ruben var Høfdinge Elieser son Sichri. A medal sona Simeon var Sephatia son Maecha. A medal Leuitanna var Hasabia son Kemuel. A medal Aaronita var Zadoch. A medal Juda var Elihu af brædrum Dauidz. A medal Jsaschar var Amri son Michael. A medal Sebulon var Jesmaia son Obadia. A medal Nephthali var Jerimoth son Asriel. A medal sona Ephraim var Hosea son Asasia. A mille halfrar Manasse ættar var Joel son Pedaia. Og enn a mille halfrar Manasse ættar i Gilead var Jeddo son Sacharia. A medal BenJamin var Jeasiel son Abner. A medal Dan var Asareel son Jeroham. Þesser eru Høfdingiar yfer Jsraels ættkuijslum.

Høfdingiar yfer Jsraelis ættkuijsler

Enn Dauid reiknade þa ecke i toluna/sem voru fyrer jnnan̄ tuitugs alldur/ Þuiad DROTTJN hafde mællt/ad hn̄ villde auka og margfallda Jsrael suo sem Stiornur a Himnum. En̄ Joab son Zeruia hafde teked til ad telia/ en̄ fullkomnade þad þo ecke/Þuiad Reide var fallen yfer Jsrael þar fyrer/ og þui kom ecke talan i Dauids Kongs Chronicu.

D Asmaueth son Adiel var settur yfer Kongsins Fiehirdslur. Og Jonathan son Vsia var yfer þeim Fiesiodum sem voru i Landenu/og i Stødunum/ i Kauptunum ꝛ Køstulum. Esri son Kelub var yfer settr Akr verks men̄ena ad eria Landed. Simei Ramathiter var yfer Vijngards monnum. Sabdi Siphimiter var yfer Vijnkiollurū ꝛ Vijnsins liggianda Fie. Baalhanan Gaderiter var yfer Vidsmiors vidargordunum/ og yfer Alldengordunum i Dolunum. Joas var yfer þui Jurtranna liggianda Fie. Sitan Saroniter var yfer haga Vxū s geingu j Saron. Enn Saphat son Adlai var yfer Vxunū sem geingu a Laglendenu. Obil Jsmaeliter var yfer Chamelunum/Enn Jehedia Meronothiter var yfer Asnunum. Jases Hagariter var yfer Saudunū. Þesser aller voru Høfdingiar yfer Dauidz Kongs godze.

Høfudzmen̄ yfer Dauidz eigner og Audæfe

En̄ Jonathan Fodurbroder Dauidz hn̄ var Rædgiafe og Hofmeistare ꝛ Kanzeler. Og Jehiel son Hachmoni var hia sonū Kongsins. Achitophel var ꝛ Kongsins Rædgiafe. Husai Arachiter var Kongsins Vinur. Epter Achitophel var Joiada son Benaia og Abiatar. En̄ Joab var Kongsins Hershøfdinge

Næste Rædgiafe Kongs

XXIX.

A OG Dauid samankallade til Jerusalem alla þa ædstu af Jsrael/sem var Høfdingia Kynkuijslanna/ og Høfdingia yfer þær skipaner sem þionudu Kongenum/Høfdingiana yfer Þusund ꝛ yfer Hundrad/ Høfdingiana yfer Kongsins Gods og Fie/og yfer hn̄s syne/ Herbergiasueina / Strijdsmen̄/og alla enu bestu men̄. Og Dauid Kongr stod a sijna Fætur/og sagde.

Sijdasta befalning Dauidz til Høfdingianna

Heyred mig mijner brædr og mitt Folk. Eg hefe haft i sin̄e ad byggia eitt Hws(i hueriu ad DROTTENS Sattmals Ark skyllde huijlast)og eina Fotskor vorum DROTTNE/ ꝛ eg hafda allt til bwed til þssarar Byggingar. En̄ Gud liet seigia mier/

Ecke

3. Reg. 16.

Ecke skallt þu byggia mijnu Nafne hws/ þt þu ert Bardaga madr/ z hefr vthellt Blode. Nu
hefr DROtten Israelis Gud vtualed mig/ af øllu hwse mijns Fødurs/ ad eg skyllde vera Kō-
gr yfer Israel æfenliga. Þui hñ vtualde Juda til Hertugadoms/ z af Hwse Juda mijns Fød-
urs Hwss/ z a medal mijns Fødurs sona hafde hñ þocknan a mier/ at hñ sette mig til Kongs
yfer allañ Israel.

Salomon

Og a medal allra minna sona (þuiad DROTTEN hefur giefed mier marga sonu) þa
hefur hñ vtualed Salomon miñ son/ ad hañ skule sitia j Konungligu Hasæte DROTT-
ENS yfer Israel. Og hñ hefur talad til mijn/ Þinn son Salomon skal mitt Hws bygg- B
ia og Gard/ Þuiad eg hefe vtualed mier hñ til mijns sonar/ og eg vil vera hñs Fader. Og
hñs Rijke vil eg stadfesta æfenliga/ ef hñ er stadfastur at hñ breyte epter mijnum Bodordum
z Riettindum/ so sm̄ þeñañ Dag.

Nu fyrer øllum Israel/ fyrer øllum DROTTENS Søfnude/ og ad aheyranda Gude
vorum/ Þa halldet og vppspyried øll DROTTINS ydvars Gudz Bodord/ Suo þier mei
ged eignast þad goda Land/ og læta þad ydrum sonum til erfdar/ epter ydr/ æfenliga.

Psal. 7.
Dauid amin-
er sinn son
Salomon

Og þu minn son Salomon/ þeckia skallt þu þiñ Fødurs Gud/ z þiona honū af øllu hiar-
ta/ og mz eirnre viliugre Sælu. Þuiad DROTTIN ransakar allra manna Hiørtu/ og
underskendr Hugskotsins Hugreñingar. Ef þu leitar hñs/ þa munt þu fiña hñ/ Eñ ef þu fy-
rer lætur hañ/ þa mun hañ burtuarpa þier æfenliga. Sia nu þui til/ þuiad DROTTIN
hefur vtualed þig/ at þu skuler byggia eitt Hws til Helgedomsins/ Vert styrkur z fullkomna C
þad.

Salomon vpp
bygger Hwset
epter Gudz skip
an og hñs Orde
huert skied war
til hñs Fødurs
Daudz/ Supra
xviij. So og
giefur Dauid
honum eitt
Munstur/
edur fyrer
mynd/ epter
þeirre hñ skal
smijda/ Þuiad
eingenn Mann-
lig werk edur
þionusta/ af
Mønnum sialfū
vpphuxud og
wtualen þock
nast Gude

Og Dauid gaf Salomone sijnum syne eina fyrermynd/ huernen smijda skyllde Forhwset/
Mustered/ og hñs Hws/ og Herbergen/ og Salenn/ og Suefnhwsen jñan til/ og Nádarstols
Hwset. Þar mz eina Lijking og fyrermynd vppa allt þat sem hñ hafde i sijnu siñe/ sem var/
a DROTTINS Hwss garde/ og a øllum Herbergium þar vm kring/ og a þui liggiande
Fie i Gudz Hwse/ og a þeim helgudu Fieshodum/ a Prestaña og Leuitanna skipan/ og a allre
Embættis þionustu giørd i DROTTINS Hwse. Gulled (liet hñ til) epter Gullz vijkt/
til alls hattadra Verkfæra i hueriu Embætte/ z Silfr epter vikt til allra hāda Silfurkiera i
sierhuerre Þionustugiørd.

Og Gull til Gullegra Kiertastikna/ og til gullegra Lampa/ Gull ad Vikt til sierhuerrar
Kiertastiku/ og sierhuers Lampa. Hñ gaf og suo Silfur/ til Silfur Liosastikna og þeirra D
Lampa/ z epter huerrar Kiertastiku Embætte. Hñ gaf og Gull til Fornarbraudsins Bordz/
til huers Bordz sijna vijkt/ suo og lijka Silfur til Silfurbordanna. Klaart Gull til Krokaña
Munnlaugaña og Kañanna/ og til Gullbikara/ huerium Bikar sijna Vijkt/ Og til Silfur
bikaranna/ hueriū Bikar sijna Vikt. Og til Reykelsis Alltaresins þad allra klærasta Gull
i siñe Vijkt/ Og eina Mynd þess gyllta Cherubim Vagns/ so hñ vtbreidde Vængena/ z hul-
de Saltmæls Orkina DROTTENS ofanuert. Allt þetta var mier giefed (sagde hñ)
skrifad af Hende DROTTENS/ ad eg skyllde skilia allar smijdar þessarar fyrermyndar.

Og Dauid sagde til sijns sonar Salomon/ Vert þu hughraustr/ og tak styrk/ og giør þta/
Ottast ecke/ og vert ecke efasamur/ Gud DROTTEN minn Gud mū vera mz þier/ og hñ
mun ecki taka sijna Hønd fra þier/ z eigi helldr yfergiefa þig/ þar til ad þu hefur fullkom-
nad allañ giørning til þienustugiørdar j DROTTINS Hwse. Sia þu Prestaña og
Leuitaña Skipaner til alls Embættis i Gudz Hwse eru mz þier/ til allra þessara giørninga/
z þr eru reidubuner mz þra Visku til allra Embættanna/ so og Høfdingiarner og allt Folked
til alls þess sem þu bydr.

XXX.

Allr kostnadr
til Musteris
wppbyggingar
af Dauid fyrer
hugsadur

G Dauid Kongr sagde til alls Safnadariñs/ Gud hefur vtualed Salomon
eiñ af mijnū sonum/ sm̄ eñ nu er bæde vngr z lijtill/ Eñ giørningureñ er stor A
Þuiad þta er ecke eiñs Mañs heimile/ helldr Gudz DROTTINS. Eñ
eg hefe af øllu megne til lagt allañ Kostnad til þssa Gudz hwss smijdes/ Gull
til gullegra Kiera/ Silfr til Silfr kiera/ Kopr til Koparkiera/ Jarn til Jarn
smidis/ Trie til Triesmijdis/ Onix steina/ greyfta Gimsteina/ z mislita steina
z allra hāda dyrmæta steina/ z mykla gnott Marmarasteina. Ad auk þssa hefe eg giefed/ af
mijnu eigen Godze/ til mijns Gudz Hwss/ af mijnū frialsū vilia/ Gull z Silfr/ þriu þusūd Cen
tener

B kener Gullz af Ophir/ ꝛ sio Þusund Centener klaꝛt Silfur/ þ gief eg til Gudz heilaga Nwss/
auk alls þss sem eg hefe skickad til ad bwa mz hussens Vegge/ so ad þar sie Gull sm̃ Gull skal
vera/ þar Silfur sem Silfur skal vera/ ꝛ til allsharttads smijdisgiornings/ fyrer Smidanna
hendꝛ. Og hũ er nu sialfuiliugꝛ til ad fylla sijna Hønd i Dag fyrer DROTTNE?

Þa voru Fedranña Høfdingiar/ ꝛ Jsraels ættar Høfdingiar/ ꝛ Høfdingiar yfer Þusund
ꝛ yfer hundrad/ ꝛ so Høfdingiar yfer Kongsins Eignum vel viliuger/ Og gæfu til Embætta-
na i Gudz Nwse/ fiḿ Þusũd Centener Gulls/ ꝛ tiu Þusund Gyllene/ og tiu Þusund Centener
C Silfurs/ attan Þusund Centener Kopars/ og hundrad Þusund Centener Jarns. Og hia
huerium hellst ſ Steinar vrdu fũdner/ þa gæfu þr þa til Gudz Nwss Fiarsioda/ vnder Jehiel
Gersoniters Hønd. Og Folked var fagnande ad þeir voru so sialfuiliugier / Þui þeir gæfu
DROTTNE/ af øllu Hiarta sialfuiliuger.

Og Dauid Kongꝛ gladde sig mijkeliga/ ꝛ lofade Gud/ ꝛ sagde fyrer øllũ Almuganũ/ Lof-
adꝛ sie DROTTEN Jsrael vorra Fedra Gud æfenliga/ Þier ber Velldet/ ꝛ Makten/ Dyr
den/ Sigꝛ og Þackargiord. Þui allt þad sm̃ er a Himne ꝛ Jordu/ þ er þitt/ Rijked er þitt/ og
D þu ert vpphafeñ yfer alla Høfdingia. Þijn eru Audæfen/ þijn er Dyrden. Þu stiornar yfer
alla hlute/ Magt ꝛ styrkur er i þiñe Hende/ ꝛ þ stendꝛ i þiñe hende/ at giora Mañeñ storañ
ꝛ sterkañ.

Nu vor Gud/ vier þøckum þier/ ꝛ gøfgum þitt hid dyrdarliga Nafn. Þui huad er egꝛ
huad er mitt Folk/ ad vier skyllduñ hafa Magt til þuilijkt viliugliga af giefa ſ nu skierꝛ Þui-
at þ er allt komed af þier/ ꝛ af þiñe eigen hende høfũ vier þat giefed þier. Þuiad vier erum
Gester ꝛ Framande fyrer þier/ lijka sem aller vorer Forfedꝛ. Vort Lijf a Jørduñe er lijka ſ
skugge/ ꝛ þar er eingen duøl. DROtten vor Gud/ øll þsse gnott ſ vier høfũ til bwet at byg
E gia þiᵉ mz eitt Nws/ til þijns heilaga Nafns/ þ er komit af þiñe hende/ ꝛ þ er allt samã þitt.

Miñ Gud/ eg veit ad þu ransakar Hiørtun/ og elskar einfalldleika. Þui hefe eg af einu
einfølldu Hiarta giefed þier þetta viliugliga/ ꝛ mz glede hefe eg nu sied þitt Folk/ þ sm̃ nu er
hier/ ad þ hefur giefed þier sialfuiliuglega. DROTTEN vorra Fedra Abrahams/ Jsa
acs ꝛ Jsraels Gud/ varduelttu æfenliga soddã siñe/ i hiarta þijns folks/ ꝛ til reid þu þra hiør-
tu til þijn. Og gief mijnum syne Salomone eitt algiort hiarta / at hñ hallde þijn Bod/ þinn
Vitnisburd/ ꝛ þijn Riettinde/ ad giora þ allt saman/ ꝛ at byggia þta Nws/ ſ eg hefe tilsett.

Og Dauid sagde til alls Almugans/ Lofed DROTTJN ydarn Gud. Og allur Søf
nudureñ lofade DROtten Gud siña Fedra/ þr hneigdu sig ꝛ tilbædu DROtten/ ꝛ Kongeñ.
F Og þeir færdu DROTTNJ Forner. Og ad ødrum Morne offrudu þeir til Breñefornar
Þusund Vxum/ Þusund Saudũ/ Þusund Lømbum/ mz þeirra Dryckiarforn/ Og Mañfiøl
deñ af Jsrael offrade/ atu ꝛ drucku/ mz storũ Fagnade þañ sama dag fyrer DROTTNJ.

Og þeir toku Salomon son Dauidz til Kongs i annad sinn / og smurdu hñ DROTT-
NE til eins Høfdingia/ og Zadoch til Kiennemanns.

So sat Salomon i DROTTENS Nasæte/ eiñ Kongꝛ i sijns Fødurs stad Dauidz/ og
vard luckusamur. Og allur Jsraelis Almuge var honum hlydeñ. Og aller Høfdingiarn-
er og þeir enu volldugustu/ ꝛ aller syner Dauids Kongs vrdu vndergiefner Salomon Konge.
G Og DROTTJN myklade Salomon miøg/ fyrer øllum Jsrael/ og gaf honum eitt lofsam-
ligt Kongs rijke/ þuilijkt ad eingeñ fyrer hñ hafde haft i Jsrael

Suo var nu sonur Jesai Dauid Kongur yfer allañ Jsrael. Enn sa tijme sem hñ rijkte yf
er Jsrael/ er fiorutijge Aar. Hñ rijkte sio Aar i Hebron/ þrettan Aar og tuttugu i Jerusa-
lem. Og andadest i godre Elle/ saddꝛ af døgum/ Rijkdome/ og æru. Og Salomon hñs Son
vard Kongur i hñs stad Enn Dauidz Kongs giorningar/ bæde þeir fyrstu og sijdustu/ Sia/
þeir eru skrifader i Giørninga bok Samuels Siaanda/ ꝛ a medal giørninga Nathan
Spamanns/ og a Bok Gad þess Siaanda/ og allt hañs Kongs rijke/ Magt ꝛ
Tijme/ huad fram er lided a hñs Døgum/ bæde i Jsrael/ og i øll-
um ødrum Kongarijkium i Landenu.

Sialfkrafa gæfur Høfdingianna og Folksins

Dauids bæn og þackargiørd

Psal. 39.

Salomon Kongur 3. Reg. 1. 2.

Dauid. 40 Aar Kongur i Jsrael 2. Reg. 3. 6 Supra. 27.

Ender a þeirre þyrre Chroniku Bokinne

II. Paralipomenon

Su Aunnur Chroniku Boken

I.

3. Reg 9.

G Salomon Son Dauidz styrktist i A
sijnu Rijke/ z DROTTEN hńs Gud var mz ho
num/ z myklade hń meir z meir. Þa talade Salo
mon vid allann Israel/ og vid Høfudzmennena yf-
er Þusund og hundrad/ vid Domendur og alla Høf
dingia i Israel/ og þa ædstu Fedur/ ad þeir fære af
stad/ Salomon og allur mańsøfnudureń med hon-
um/ til þeirrar Hædar sem var i Gibeon / Þui þar
Vitnisburd-ar Tialldbwdin i Gibeon — var Gudz Vitnisburd[ar] Tialldbwd/ hueria Moses
Exo. 38. — Gudz Þienari hafde giørt i Eydemørku. Þui B
Dauid hafde flutt Gudz Ørk vpp fra KiriathIe
arim/ þangad sem hann hafdi buit vm hana / Þui
hann hafdi vppreist eina Tialldbwd til heńar i Je
rusalem. Eń þad Kopar Alltare sem Besaleel son
Vri son[ar] Hur giørt hafde/ þ var þar fyrer Tialld-
bwd DROTTENS/ Og Salomon z allur Søfnudureń plagade ad sækia þangad. Og
Salomon offrade yfer þ Kopar Alltare fyre DROTTNE/ s stod fyrer Sattmaals Tialld
bwdinne/ Þusund Brennefornum.

Salomon bidur Gud vm Vijsdom — A þeirre somu Nott birtest Gud Salomone/ og sagde til hańs/ Bid þu mig þess/ sem
þu villt ad eg giefe þier. Salomon suarade Gude/ Þu hefur veitt mykla Myskunsemi mij- C
num Fødr Dauid/ og þu hefur sett mig til Kongs i hńs stad. Suo lát nu DROTTEN
Gud þijn Ord verda ad sannindum/ sem þu sagder til mijns Fødurs Dauidz. Þuiad þu he-
fur sett mig til Kongs yfer þitt Folk/ sm̄ so margt er lijka sem Dupt a Jørdu. Gief mier nu
þar fyrer Visku og Skilning/ so eg kuńe ad ganga vt og jń fyrer þssu Folke. Þui huer kań
ad dæma þetta þitt hid mykla Folk?

3. Reg. 3. — Þa sagde Gud til Salomon/ Søkum þess ad þu hefur þetta i sińe/ og þu badst ei vm Rijk
dom/ eige helldr vm Audæfe/ edr Dyrd/ edr vm Lijf þiña Ouina/ edr vm länga Lijfdaga/ Helldr
badst þu vm Visku og Skilning/ suo þu meiger dæma mitt Folk/ yfer huert eg hefe sett þig til
3. Reg. 4. — eins Kongs/ Suo sie nu þier giefen Viska og Skilningur. Þar til mz vil eg giefa þier Rijk
dom/ Audæfe og Dyrd/ ad þiń lijke skal eige vered hafa a mzal Kongaña fyrer þig/ z eige hell D
dur mun vera epter þig. Epter þad kom Salomon fra þre Hæd sm̄ var i Gibeon/ til Jerusa-
lem/ fra Sattmaalans Tialldbwd/ z rijkte yfer Israel.

Audæfe z Magt Salomonis — Og Salomon safnade sier Vøgnum z Riddørum/ so ad hń fieck Þusund og fiøgr hundrud
Vagna/ og tolf Þusund Riddara/ og liet þa vera i Vagna stødunum/ og hia Kongenū i Je-
rusalem. Og Salomon giørde þad at suo var myked Gull og Silfur i Jerusalem sem Stei-
nar/ og Cedrus Vidr suo sem Morber Trie a Mørkunum. Og Salomon Konge fluttust
Hestar af Egiptalande/ z allshattud Vara. Og Kongsińs Kaupmeń keyptu þessa Vøru/
og fluttu hana vt af Egiptalande/ Ja eiń Vagn fyrer sex Hundrut Silfurpeninga/ eiń Hest
fyrer Hundrad og fimtijge. So færdu þeir og til allra Hethiters Konga/ og til Konganna i
Syria.

II.

Musteresins vppbygging 3. Reg. 5.

G. Salomon asette sier ad byggia DROTTENS Nafne eitt Hws/ z sij-
nu Kongs Rijke eitt Hws. Og hń af talde siøtijge Þusund Manna/ til ad A
bera Byrdar/ z attatijge Þusund Steinhøgguara a Fiallenu/ og þriu Þu-
sund og sex hundrut Verkstiora (sm̄ setter voru) yfer þa.
Hiram — Og Salomon sende til Hiram Kongsins i Tyro/ og liet seigia honū/ Lijka
sm̄ þu

sem þu giorder vid minn Fødur David/og þu sender hm̄ Cedrus Vidu/ad byggia sier sialfu̅
eitt Nws i hueriu hn̄ bio/suo gior þu mier/Sia/eg vil byggia DROTTENS mijns Gudz
Nafne eitt Nws/huert ed honum skal helgad verda/ad brenna fyrer honum sætan̄ Reykelsis
Ilm/og þau Skodunarbrauden til ad reida/og Brēne offur a Morna og Kuelld/ a Sabbats
døgum/ a Tunglkomu hætijdum/og a DROTTENS vors Gudz Hatijdum. Og þad
Nws sem eg vil byggia skal vera stort/Þuiat vor Gud er stærre en̄ aller adrer Guder. Enn
B huer mun þad megna ad byggia honum Nws? Þuiad Himinenn og aller Himnanña Him-
nar taka han̄ ecke/Huer em eg þa/ad eg mune honum hus byggia? Helldur einskostar til þſſ 3. Reg. 8.
ad brenn̄a fyrer hm̄ Reykelse.

Þar fyrer send mier nu ein̄ Hagleiks mann/æ allra handa Arfuide/ æ Gull/Silfur/ Ko
par/Jarn/Skarlat/Purpura/gult Silke/og sa sem kan̄ ad vtgrafa/mz þeim høgum Mōn-
um sem hier eru hia mier i Juda z Jerusalem/hueria mīn Fader David hefr tilfeinged. Og
send mier nu Cedrus Trie/Grene vid z a Hebentrie af Libanō. Þui eg veit ad þijner þiena- a Hebentrie er eirn sierligur Vidur i India
rar eru vel hager a Trie. Og sia/mijner þienarar skulu vera mz þijnu̅ þionu̅/so þeir høgg-
ue mier Vidu sem mesta/Þuiad þad Nwsed sem eg vil byggia/ skal vera mijked og Vegligt.
Og sia/eg vil giefa Smidunum þijnum þienurum sem ad Trien høggua / tuttugu þusund
C Coros Hueite/z tuttugu þusund Coros Byggs/ z tuttugu þusund Batha Vijn/ z tuttugu
þusund Batha af Vidsmiøre.

Þa sagde Hiram Kongr fyrer skrift og sende til Salomon/ Fyrer þui ad DROTTJN
elskar sitt Folk/ þa hefur han̄ sett þig til Kōgs yfer þad. Og Hiram sagde en̄ framar/ Lof
adur sie DROTTJN Jsraelis Gud/huer ed skapad hefur Himen og Jørd/ad hn̄ gaf Da
uid Konge eirn Vijsan̄ hyggenn og Forstandigan̄ Son/huer ed byggia skal DROTTNE
eitt Nws/z sijnu Kongs Rijke eirn Sal. Suo sende eg nu þier eirn Vijsan̄ man̄ huer ad b Sumar Bækur hafa Huram Abi
hefur gott Forstand/Hiram Abif/Huer ad er eińrar Kuinnu son af Dætrum Dan/ og han̄s
Fader var af Tyro. Han̄ kan̄ smijda Gull/ Silfur/Kopar/Jarn/ Stein/ Trie/ Skarlat/
gult Silke/Lijn/Purpura/z ad vtgrafa allra handa gropt/huad sem man̄ setur honum fyrer
D mz þijnum Smidum/og mz Kong Davidz mijns Herra þijns Fødurs Hagleiks mōnum/ Þui
bid eg nu/at minn Herra sende Hueite/ Bygg/ Vidsmiør og Vijn til sinna þienara/suo sem
hn̄ hefr lofad/suo vilium vier Høggua Trie a Libanon/suo miøg sem þaurf giørest/z vier vil
ium føra þau til Siofar i flota/til Joppen/En̄ þar fra mættu flytia þau til Jerusalem.

Og Salomon talde alla Framande Men̄ i Jsraels Lande/epter þad at David hn̄s Fader
hafde taled þa/Og þar fundust Hundrad og fimtijge þusunder þriu þusund og sex Hundrud
Og hn̄ skickade siøtijge þusund af þeim til ad bera byrdar/og attatijge þusund til ad høgg
ua Steina a Fiollunum/Og þriar þusunder z sex Hundrut sette han̄ til Verkstiora/ ad hall
da Folkenu til þionustu.

III.

A O G Salomon tok til ad byggia DROTTJNS Nws i Jerusalem/ a
Fiallenu a Moria/þar sem David hn̄s Fødur var tilvijsad/þar sem Da- a Musteris bygging vpp hafen
uid hafde fyrerbued i Lauagarde Arnan Jebusiter. Og hn̄ hof ad byggia
annan̄ Dag i þeim ødrum Manude/a fiorda Aare sijns Rijkis. Og Salo 3. Reg. 6.
mon lagde so Grūduøllen̄ til ad byggia DROTTJNS Nws/fyrst leing- 2. Para. 24.
dena sextijge Alna/og breiddena tuttugu Alna/og Forhused jafnt vid breid-
dena a Nwsenu/var tuttugu ælna langt. En̄ hæden var hundrat z tuttugu Alna/Og hn̄ bio
B þad innan af klaru Gulle.

En̄ þat stora Nws þakte hn̄ mz Grenetrie/z bio þad mz þat besta Gull/z giørde þar vpp
a Palma vid/og suo sem Kediur samfastar hueria vid adra. Hn̄ sette Nwsed mz Gymsteina a (Moria) a þessu Fialle offrade Abraham syne sijnum Jsaac Gen xxij.
til Pryde. Og Gulled var þad skyrasta/z hn̄ slo Bitana vtan til/og Veggena/og Dyrnar
mz Gull/z hn̄ liet vtskiera Cherubim a Veggiunu̅.

Hn̄ giørde og Nws þess allra Helgasta/huers leingd ed var tuttugu Alna epter Nwsens
breidd/þad var z tuttugu Alna breitt/og bio þad mz þ allra besta Gull/nær sex Hundrut Cen Sancta Sanctorum Þad allra Helgasta ał Nwsenu
C tener. Enn til saums fieck hn̄ þm tuttugu Siclos Gulls ad Vikt/ hn̄ slo z suo Salena med
Gull.

Hn̄ liet og giøra i Hwse þess allra helgasta tuo Cherubim/ vtskorna/ og forgyllte þa. En̄
leingden Vængiana a Cherubim voru tuttugu ælner/ so ad huer Vængur var fim̄ ælner/ og
tok ad Hwsueggnum/ Og sa an̄ar Vængr var fim̄ ælna/ ꝛ tok ad hinum ødrum Vængnum
Cherubim. Suo hafde og sa annar Cherubim ein̄ Væng fim̄ Alna langan̄/ ꝛ tok at Hwss-
ens Vegg/ en̄ an̄ar Vængr eirnen fim̄ ælna lāgr/ kom vid Vængen̄ a ødrum Cherubim. So
ad þesser Vænger Cherubim voru vtbreidder tuttugu Alna ad leingd/ Og þr stodu a sijna Fæ- D
tur/ ꝛ þra Andlit snerist fram̄ i Hwsed.

Hn̄ giørde ꝛ eitt Fortialld/ af Skarlate/ Purpura ꝛ Gudvef/ ꝛ giørde Cherubim þar vpp
Fortiallded a. Hn̄ giørde ꝛ tuo Stolpa fyrer Hwsenu/ fim̄tan ꝛ tuttugu ælna ad Hæd/ ꝛ Knappa þar of
an a/ fim̄ ælna. Hn̄ giørde ꝛ hleckia giørning til Chorsins/ og feste þa ofan a Stolpana/ ꝛ
3. Reg. 7. 2. Stolpar hn̄ giørde Hūdrat Granata Eple/ ꝛ feste þar a Hleckia giørningen. Og hn̄ vppreiste Stol
pana fyrer framan Mustered/ þan̄ eina hægra meigen/ en̄ þan̄ an̄an̄ vinstra meigen/ ꝛ kalla
de þan̄ sim̄ hægra meigen var/ Jachin/ en̄ þan̄ sim̄ var til vinstre handar/ Boaz.

IIII.

Kopar Alltare HAn̄ giørde ꝛ eitt Kopar Alltare tuttugu Alna langt ꝛ breitt/ ꝛ tiu alna hætt. A
Hn̄ giørde og þad steypta Haf tiu Alna vijtt/ fra einum barme ꝛ til þess an̄
3. Reg. 7. ars/ kringlott/ ꝛ fim̄ ælna hætt/ Og ein Snura þriatijge ælna løng læ vm
Þad steypta Haf kring þad. Þar voru Vxa myndir vnder þui/ vm kring/ Og þar voru tuær
rader mz Knappa i kring vm hafed (þad sem tiu Alna vijdt var) ꝛ voru steyp
ter mz þui. Og þad stod suo yfer tolf Vxum/ so ad þrijr horfdu i Nordur/
og þrijr i Vestur/ þrijr i Sudur/ og þrijr i Austur/ Og Hafed stod ofan a þm/ ꝛ allur aptare
hlutur Vxan̄a snerest jn̄ vnder (Hafed). Þess þyckt var þuerar handar/ og Barmarner vo-
ru suo sem a ødrum Bikar/ og vtbreidd Rosa/ ꝛ i þad gieck þriu Þusund Batha.

† Katla tiu Katlar Og hn̄ giørde tiu † Huernur/ og sette fim̄ af þeim hægra meigen/ adrar fim̄ vinstra meig- B
en/ ad j þeim skyllde þuo allt þad sem Brennefornum til heyrde. En̄ i Hafenu þuodu Prest
arner sig.

Tiu Liosastikur af Gulle Hn̄ giørde ꝛ tiu Liosastikur af Gulle/ suo sem þær skylldu vera/ ꝛ sette þær i Mustered/ fim̄
til hægre handar/ ꝛ fim̄ til vinstre handar. Hn̄ giørde ꝛ tiu Bord/ ꝛ sette þau i Mustered/ fim̄
a Hægre sijdu ꝛ fim̄ a vinstre sijdu/ ꝛ hn̄ giørde hundrat Skæler af klæra Gulle.

Kirkiugardur Hn̄ giørde ꝛ ein̄ Gard fyrer Prestana/ ꝛ eitt mikid gāgrwm/ ꝛ Dyr a gangrwmenu/ ꝛ slo
dyrnar mz Kopar. Og hn̄ sette Hafed hægra meigen/ mot Austre/ sun̄an til. Og Hirā giørde C
Pønnur/ Sleifar og Skæler. Suo fullkomnade Hiram Arfuided/ sem hn̄ smijdade Salo-
mon Konge/ til Gudz Hwss/ s̄ var/ þr tueir Stolparner mz sijnū Listū/ ꝛ Hnoppū ofā a bædū
Stolpunū/ ꝛ þr bæder snunu Laufuidarstreing̃/ til at hylia Hnappana/ ofan a Stolpunū/
Og þau fiøgr Hūdrut Granata Eple/ a þm badū snunū Laufstreingium/ tuær rader Grana-
ta Epla a huorū streing/ ꝛ huldu bædar Listurnar a Hnoppunū/ s̄ voru a Stolpunū. Og hn̄
giørde Stolana/ og Kattlana a Stolunum/ Og eitt Haf/ og tolf Vxa þar vnder/ þar til med
Potta/ Sleifar/ Kroka/ Og øll þeirra Kier giørde Hiram Abif Salomon Konge til Gudz
Hwss af klærum Kopar. J Hierade hia Jordan liet Konguren̄ steypa þetta/ i Leirjørdu/
i millum Suchot og Saredata. Og Salomon giørde ofur mørg þesse Kier/ suo ad eingenn D
Man̄ kun̄e ad vita Viktena a Koparnum.

3. Reg. 7. Og Salomon giørde øll Kieren til Gudz Hwss/ Sem var/ þad Gull alltare/ Borded og
Skodunarbrauden þar vppa/ Liosastikun̄ar/ mz þra Lømpum/ af klæru Gulle/ ad þær skyll-
du lysa fyrer Kornum/ suo sem til heyrde. Og Blomstren a Lømpunum/ og Liosaøxen/ þ var
allt af besta Gulle. Suo ꝛ þar mz Knijfarner/ Mun̄laugar/ Skeidernar ꝛ Skælernar var
af klæru Gulle. Og Dyrnar til þess allra Helgasta/ og Dyrnar a Musteresins Hwse/ voru
Gullegar. Suo var allt Arfuide fullkomnad/ sim̄ ad Salomon giørde a Hwse DROT-
INS.

V.

A OG Salomon Kongur bar jn̄ þangat allt þad sem hn̄s Fader Dauid hafde
helgad/ sim̄ ad var/ Silfr og Gull/ ⁊ allra handa Ker/ ⁊ lagde ꝧ i Fiehirdslur
Gudz Huss.
Þa samākallade Salomon alla enu ellstu i Jsrael/ allra kynkuijsla Høf
dingia/ og Fedur/ a medal Jsraels sona/ til Jerusalem/ ad þeir skylldu fœra
vpp DROTTJNS Sattmals ørk/ af Dauidz stad s̄ ad var Zion. Og
aller Jsraels menn søfnudust saman til Kongsins a Hatijdinne/ ꝧ var i þeim siounda Ma-
nade. Og aller enu Ellstu i Jsrael komu/ Og Leuitarner toku vpp Orkena / og bœru hana
B mz Vitnisburdarins Tialldbwd/ og þan̄ allan̄ Heilagann vmbwnad sem var i Tialldbwdin̄e
bœru Prestarner og Leuitarner vpp mz. Enn Salomon Kongur og allur Jsraelis søfnudr
sem til hn̄s var komen̄/ offrade Saudum og Vxum fyrer Orkinne/ suo mørgum ad eingenn
kun̄e ad telia eda reikna ꝧ.
Suo var nu DROTTJNS Sattmæls Ork boren af Prestunū/ i sin̄ stad/ jn̄ i Koren̄
Hwssens/ i þad allra helgasta/ vnder Vænge Cherubim/ Suo ad Cherubim vtbreiddu sijna
C Vænge yfer þan̄ stad sem Orken var/ og Cherubim huldu Orkena/ ⁊ hen̄ar Steingur ofan
uerk. Enn Steingurnar voru suo Langar/ ad sia mætte a Knappana a þeim fyrer fram
an Chorenn/ en̄ vtan til sæust þeir ecke. Og hun var þar allt til þessa dags. Og ecke neitt
var i Orkinne/ vtan þau tuø Spiølld/ sem Moses liet i hana i Horeb/ þa ad DROTT-
JN giørde eirn Sattmæla vid Jsraels sonu/ þa þeir foru af Egiptalande.
En̄ sem Prestarner geingu nu vt af Helgedomenū (þui aller Prestar sem til samans voru/
helgudu sig/ ⁊ þra skickan var þa en̄ ecke hallden) ⁊ Leuitarner mz øllū þm sem voru vnder Ass
aph/ Heman/ Jedithun/ þeirra syner og brædr/ skrydder i Lijnklædū/ sungu mz Cimbalis/ Psal
D terio og Hørpum/ standande fyrer Austan Alltared/ og hundrad og tuttugu Prestar hia þeim/
sem ad bliesu i sijnar Trametur. Og er þeir sungu til samans/ bæde mz hliodunū ⁊ so Tra-
metunum vnder eins/ þa var ad heyra suo sem ein hliod være allra þeirra/ lofande ⁊ Vegsam
ande DROTTJN. Og sem þeir hofu vpp hlioden mz Basunun̄e/ Cimbalis og ødrum
Streingialeik/ ⁊ lofudu DROTTJN/ Þad hn̄ er godr ⁊ hn̄s Myskūseme varer æfenliga/
Þa vard DROTTJNS Hws fullt af þoku/ Suo ad Prestarner gætu ecke staded og þion
ad/ fyrer Þokunne/ Þuiad Dyrd DROTTJNS vpp fyllte Guds hws.

Sattmæls Aurken̄ flutt i Musterit
3. Reg. 8.

Huar Guds ørk var sett

VI.

A ÞA sagde Salomon/ DROTTJN hefur talad / ad hn̄ villde bwa i Dim-
mun̄e/ Eg hefe ad vijsu bygt eitt Hws þier til jbwdar/ ⁊ eirn Stad þar þu bu
er ad eilijfu. Og Kongurenn snere sinne Asian/ ⁊ blezade allan̄ Jsraelis
Søfnud/ Þuiad allur Jsraels søfnudur stod/ Og hn̄ sagde/ Lofadur sie DR
OTTJN Jsraels Gud/ sem mz sijnum Mun̄e hefur talad til mijns Fød-
urs Dauidz/ ⁊ hefur nu fullkomnad þad/ seigiande/ Fra þeim tijma ad eg vt
leidda mitt Folk af Egiptalande/ hefe eg ongua Borg vtualed i øllum Jsraelis ættum/ til ad
byggia eitt Hws/ suo ad mitt Nafn skyllde þar vera/ og eg hefe ønguan̄ an̄an̄ Man̄ a vtua
led ad vera Høfdingia yfer mitt Folk Jsrael. En̄ Jerusalem hefe eg vtualed/ ad mitt Nafn
skal þar vera/ og eg hefe vtualed Dauid/ ad hn̄ sie yfer mitt Folk Jsrael.
B Og þa min̄ Fader Dauid hafde nu i hug at byggia DROTtens Gudz Jsraelis Naf
ne eitt Hws/ Þa sagde DROTTJN til mijns Fødurs Dauidz/ Þu giørder vel/ ad þu haf
der i sinne ad byggia mijnu Nafne eitt Hws. Enn þo skallt þu ecke byggia þad Hws/ helldr
þin̄ sonur/ sa ed koma skal af þijnum Lendum/ hn̄ skal byggia mijnu Nafne eitt Hws. Suo
hefur nu DROTTJN stadfest sijn Ord er hn̄ talade. Þuiad eg er komen̄ i mijns Fød-
urs Dauidz stad/ og sit vppa Jsraelis Stole/ epter Ordum DROTTENS/ og eg hefe bygt
DROTTJNS Jsraels Gudz Nafne eitt Hws. Og eg hefe sett þāgad Orkena/ i huerre
ad DROTTJNS Sattmale er/ sa hn̄ hefur giort vid Jsraelis sonu.
Og hn̄ gieck fram̄ fyrer Alltare DROTTENS/ fyrer øllum Jsraelis søfnude/ og vt-
breidde sijnar Hendur. Þui Salomon hafde giort eirn kopar Stol/ ⁊ sette hn̄ a midt Gang-
C rumed/ fim̄ ælna langann og breidan̄/ og þriggia ælna hæfan̄/ vppa honum stod hn̄/ og fiell
nidr a sijn Knie/ fyrer øllum Jsraels Almuga/ ⁊ vpplypte sijnum høndū i Himenen/ ⁊ sagde.

3. Reg. 8
Þackargiørd Salomonis

mz sin̄e hende

a (Vtualid)
Merk hier/ ad aller hluter hlijota ad skie epter Gudz skipan/ so ad eingin̄ sette vpp neina Gudz þionustu giörd af sialfs godre meiningu/ Salomon hrosar hier/ ad Gud hafe sierdeilis Vtualit bæde Borgena Jerusalem og so Dauid personuliga

DROTteñ Gud Israels/ Þar er eingeñ Gud þier lijkur/huerke a Himne nie a Jørdu/
Bæn Salomonis — þu sem helldur Sattmala og Myskunseme vid þijna Þienara/þa ē ganga fyrer þier af øllu
Hiarta. Þu hefur efnt vid þiñ Þienara Dauid þad þu honum til sagder. Þu hefur talat
3. Reg. 8. þat med þijnum Munne/ og fullkomnad þat med þiñe Hende/ suo sem sia ma þeñañ Dag.
Nu DROTTIN Gud Israels/hallt vid þiñ Þienara miñ Fødr Dauid/ þat þu talader
vid hñ/ & sagder/Eige skal af þier vanta eirn Mann/fyrer mier/huer ed sitia skal a Israelis
Stole. Þo suo framt/ad þijner syner geyme sijna Vegu/ þat þeir gange i mijnu Løgmale/
lijka sem þu hefur geinged fyrer mier. Nu DROTTIN Gud Israels/lát þitt Ord vera
satt/þ þu talader til Dauidz þijns Þienara. Er nu þa truligt ad Gud bue hia Møñunū a
Act. 7. Jørduñe? Sia/Himineñ & all' Himnaña Himn' taka þig ei/ Hűnen skyllde þa þtta Hws
Supra 2. sem eg hefe giørt þ meiga giøra? Eñ snu þier nu DROTteñ Gud miñ til Bænar þijns Þie
Esa. 66. nara/ & til hñs Beidne/ suo at þu vilier heyra þa Bæn og Akall sem þiñ Þienare giører fy- D
rer þier. Og ad þijn Augu sieu open yfer þessu hwse Dag & Nott/ & yfer þessum stad/huar
þu hefur sagt/ad þu villder setia þitt Nafn/at þu vilier heyra þa Bæn/ ē þiñ þienare mun
Iere. 23. bidia i þessum stad. Þar fyrer heyr nu þijns Þienara Bæn og þijns Folks Israel Bæn-
er og Beidslur/sem þeir bidia i þessum stad/og heyr þat af þijnu Heimile Himnenum/og nær
þu þat heyrer/þa vert þu Myskunsamur.

Eidur — Ef ad nockur Madur syndgast i mot sijnum Naunga/og a hñ er eiñ Eidur lagdur/sm̄ hñ
3. Reg. 8. skal sueria/og Eidureñ kiemur fyrer þitt Alltare i þetta Hws/ Bænheyr þu þa af Himnenū
og dæm þijnum Þienara Riett/og at þu vilier bitala þeim Ogudliga hañs Veige yfer hañs
Høfud/og riettlæta þañ hiñ riettferduga/suo ad þu endurgiallder honum epter sijnu Riett-
læte.

Strijd — Nær þitt Folk Israel verdur yferuñed af sijnum Ouinum/fyrer þ þr hafa syndgast i mote
þier/og þeir snua sier/og medkieña þitt Nafn/bidia og beidast fyrer i þessu Hwse/ Þa bæn-
heyr þu þa af Himnenum/og vert þu nædigur yfer synder þijns Folks Israels/og leid þa ap- E
tur i Landed/þ þu gafst þm og þra Fedrum.

Naud fyrer Regn — Nær ed Himineñ til byrgest/og þar rigner ecke/Þuiad þeir hafa syndgast i mote þier/Og
þeir bidia i þessum stad/og med kienna þitt Nafn/og snua sier fra sijnum Syndum/ept' þat
3. Reg. 17. þu hefur lijtelæckad þa/Þa bænheyr þu þa af Himnenū/ & vert Nædigur Syndum þiña Þie
nara og þijns Folks Israel/og kieñ þeim þañ goda Veigenn/ a huerium ed þeir skulu gan-
ga/ og lát rigna a þitt Land/ sm̄ þu gafst þijnu Folke til eignar.

Hallære og adrar plagur — Nær þar kiemur Hallære i Landet/eda Drepsott/eda Þurkur/Brune/Eingespretttr/ Kaal
ormar / eda nær þeirra Ouiner setiast vm þeirra Borgarhlid i Landenu/ eda nockurstadar er
2. Para. 12. nockur Plaaga eda Siukdomur/Huer sm̄ þig bidur þa/ & grátbæner/ af huerskyns Møñum
a millum alls þijns Folks Israel/medkieñande sijna Plaagu og Vesølld/ & hñ vtbreider sijnar
hendur i þessu Hwse/ Bænheyr þu þañ þa af Himnenū af þijnu Heimile og Sæte/ & vert þa
nædigur/ & gief sierhuerium epter sijnum øllum Veige/so sm̄ þu þecker hñs Hiarta vera (Þui F
alleina ad þu þecker Hiørtu allra Mannaña sona)vppa þat at þeir ottest þig/og gange i þijnū veg-
um/alla daga/suo leinge sem þeir lifa i þui Landenu/sem þu hefur giefed vorum Fedrum.

Og ef nockur Framande/sem ecke er af þijnu Folke Israel/kiemur af fiarlægu Lande/sø-
Mustered i Jerusalem alls Folks Bænahws — kum þijns mykla Nafns og volldugrar Handar/søkum þess vtrietta Arms/og tilbidur i þessu
Hwse/Bænheyr þu þa hñ af Himnenū/af sæte þijns Heimilis/ & giør allt þad/sm̄ sa framan
de bidur þig. Vppa þad ad allt Folk a Jørdu meige vidurkieña þitt Nafn og ottast þig/
Esa. 56. lijka sem þitt Folk Israel/ & at þr meige vita/at þetta hws ē eg hefe bygt/er kallad epter þijnu
Math. 21. Nafne.
Marc. 11.
Luc. 19. — Nær þitt Folk dregur i Strijd mote sijnum Ouinum/a þañ veg sem þu sender þa/og þeir
bidia til þijn/a veigenum til þessa stadar sem þu vtualder/og til þessa Hwss sem eg bygda þī
nu Nafne/Heyr þa Bæner þeirra af Himnenum/ & hialpa þeim til þra Riettar.

Eingeñ er an Syndar — Nær at þeir og syndga i mote þier(þuiat þar er eingenn Manna sem ecke syndgast)og þu G
reidest þeim/og giefur þa vnder þeirra Ouina Hendur/ so þeir fæ ra þa Hertekna i burt i eitt
añad Land/huert helldur þad er langt eda skamt i burtu/Og i þui Lande snua þeir sier i sijnū
Hiørtum/þar þeir eru fangader / og snuast til þijn/ & til bidia þig i þra Herleidingar Lande/
og seigia/Vier høfum synd gast/vier høfum misgiørt/ & vered Ogudliger/Og ef þr snua sier
til þijn af øllu sijnu Hiarta/og af allre siñe Aund/i þeirra herleidingar Lande/ þar þeir eru
i Fangelse lagder/og bidia a mot vegenum sem liggur til þeirra Landz/ sem þu gafst þra Fed-
rum/ &

rum/og til þeſſ Stadar ſem þu hefur vtualed/ ꝛ til þeſſ Hwſſ ſem eg hefe bygt þijnu Nafne/
Heyr þu þa þeirra Bæner af Himnenū/ af þijnu Heimiles Sæte/og hialpa þeim til þeirra
Riettar/og vert þijnu Folke nædigur/ſem ad ſyndgaſt hefur i mote þier. Suo lát nu minn
Gud þijn Augu ſa open/ꝛ lat þijn Eyru giefa giætz at þm Bænū s̄ bednar eru i þijſū ſtad.
Og nu DROTten Gud/tak þig vpp til þiñar Huijldar/þu ꝛ Ork þijns Styrkleika. DR
OTTEN Gud lát þijna Preſta vera i ſkrydda Hialprædenu/og lát þijna Heilogu gledia
ſig i þui hinu gooda. DROTTJN Gud ſnu þu eige þijnu Andlite burt fra þijnū Smur
da/Minſt þu Myſkunar þeirrar ſem þu lofader Dauid þijnum Þienara.

VII.

A ENN ſem Salomon hafde endat ſijna Bæn/ þa fiell Elldur ofan af Himn-
um/ og brende vpp Brenneoffred og þær adrar Forner. Og DROT- 3. Reg. 8.
TENS Dyrd vppfyllte Hwſed/ſuo Preſtarner gátu ecke geinged jñ i Mu
ſtere DROTTJNS/ ſuo leinge ſem DROTTJNS Dyrd vppfyllte
DROTTJNS Hws. Og aller Jſraels ſyner ſáu Elldeñ ofan falla/ꝛ
DROTTENS Dyrd yfer Hwſed/ Og þeir fiellu a ſijn Knie/og a ſijnar
Aſioner til Jardar fram̄ a Steingolfed/ꝛ bæduſt fyrer/og þockudu DROTTNE/Þuiad
hn̄ er godz og hn̄s Myſkunſeme varer eilijfliga.
Eñ Kongureñ og allt Folked færde Forner fyrˀ DROTTNE. Þui Salomon Kõgr Muſtereſins
Fornfærde tuo ꝛ tuttugu Þuſūd Vxa/ ꝛ Hūdrad ꝛ tuttugu Þuſūd Saude/ꝛ vijgdu ſo Gudz Vijgſla
Hws/bæde Kõgr ꝛ allt Folked. Eñ Preſtarner ſtodu i ſinu Vardhallde/ꝛ Leuitarñ mz DR-
OTTJNS Hliodfærum/ ſem Dauid Kongur liet giøra/ til Lofgiørdar DROTTNI
Ad hn̄s Myſkunſeme varer eilijfliga/Og þeir lieku Dauids Pſalma med ſijnum Hondum/
B Og Preſtarner blieſu i ſijna Baſuna frame fyrer þeim/eñ allur Jſrael ſtod. Og Salomon
helgade Midgardz rumed/ſem var fyrer DROTTJNS Hwſe/ Þui hn̄ hafde þar offrad
Brenneforneñar/ꝛ Packlæteſins offurs Feitleika/Sokum þeſſ/at þat Kopar Alltare s̄ Sa-
lomon liet giøra/var ecke ſo ſtort/ad þ tæke allar Breñeforner/ Matarforner og Feitleika.
Og a þeſſum tijma hiellt Salomon myked Hatijdar halld i ſiø Daga/ꝛ allur Jſrael med
honum/eirn miøg mijkell Søfnudur/fra Hemath ꝛ til Egipti Lækiar/ Og a þeim áttunda
deige hiellt hn̄ eina Samkomu/Þuiad Alltareſins Vijgſlu hielldu þeir i ſiø Daga/ꝛ ſo Hæ-
tijdena i ſiø Daga. Eñ a þeim þridia og tuttugaſta Deige þeſſ ſiøunda Manadar/liet hn̄
Folked fara til ſinna Tialldbwda/ mz glede ꝛ Fagnade yfer øllu þui enu goda/ſm̄ DROT-
TEN hafde veitt Dauid ꝛ Salomon/og ſijnu Folke Jſrael. Suo fullkomnade Salomon
Kongur DROTTJNS Hus/og Kongſins Hus/og allt þat añad ſem hn̄ hafde i Sinne
ad giøra/i DROTTENS Hwſe/og i ſijnu Hwſe/luckuſamliga.
Og DROTTEN birtiſt Salomon vm Nott/ꝛ ſagde til hn̄s/Eg hefe heyrt þijna Bæn/
C og hef vtualed mier þeñann Stad til eins Fornfæringar Hwſſ/ Sia/nær eg byrge Himenen Drottiñ open
ſuo þar rigner ecke/ eda eg byd Eingeſprettum vpp ad eta Landed/eda eg lát koma Drepſott berar ſig
a medal Folkſins/So ad mitt Folk Audmyke ſig/huert kallad er epter mijnu Nafne/Og ef þr Salomone
bidia/ꝛ leita mijns Andlitz/ꝛ ſnua ſier fra ſijnum vondū Vegū/Þa vil eg heyra þa af Him- 3. Reg. 9.
nenum/ꝛ fyrergiefa þeim þeirra Synder/og Lækna þeirra Land. So ſkulu nu mijn Augu 1. Reg. 6.
vera open/ og mijn Eyru ſkulu giæta ad þeim Bænum ſm̄ Bednar eru i þeſſum Stad. Þui
hefe eg nu vtualed þetta Hws/ꝛ þad Heilagt giørt/ad mitt Nafn ſkal vera þar æfenliga/og
mijn Augu ꝛ mitt Hiarta ſkulu alltijd vera þar.
Og ef þu geingur fyrer mier ſuo ſem þinn Fader Dauid gieck/ſuo ad þu giører allt þad s̄
eg bijfala þier/og helldur mijn Bodord og Riettinde/Þa vil eg ſtadfeſta þiñ Konungligann Fyrerheit
Stol/lijka ſem eg hefe lofad þijnum Fodur Dauid/ꝛ ſagt/Þig ſkal ecke vanta eiñ Mañ/ hū
ed ſie Høfdinge yfer Jſrael. Eñ ef þier fraſnued ydur/ꝛ yfergiefed min Riettinde ꝛ Bodord/
ſem eg hefe lagt fyrer ydur/og þier fared til ad þiona ødrum Gudum/ꝛ tilbidied þa/Þa ſkal eg Hootaner
D vppryckia þeim af mijnu Lande/ſem eg hefe giefed þeim. Og þetta Hws ſem eg hefe helg-
ad mijnu Nafne/þui ſkal eg burtkaſta fra mijnu Andlite/ad þat verde ad Ordzkuid ꝛ Dæme-
ſogu a medal allra Þioda. Og þtta Hws ſīn var þat hæſta ſkal verda at Vndran/øllū þm
ſem þar ganga fram̄ hia/ꝛ þeir munu ſeigia/Þui hefur DROTTJN fared ſuo mz þetta

Land ꝛ

Land og mz þta Hws? Þa mun suarad verda/Fyrer þui ad þeir hafa fyrerlited DROTT EN þeirra Fedra Gud/þañ sm̃ þa leidde af Egiptalande/ Og hafa giefed sig til añarligra Guda/tilbedet þa z þionat þeim/Þar fyrer hefur hñ leidt alla þessa Olucku yfer þa.

VIII.

3. Reg. 9. 2. Para. 11.

Og ad tuttugu ærum lidnum/a huerium Salomon bygde DROTTENS Hws og sitt Hws/Þar epter bygde hñ þær Borger sem Hiram gaf Salomo ne/z liet Israelis sonu bwa i þeim. Og Salomon for til Borgar Hemath soba/z efløe hana/Og hñ bygde Thadmor i Eydemørkiñe/z alla Kornstad ena sm̃ hñ bygde i Hemath. Hñ bygde þa hina efre og nedre Bethoron/ad þat voru sterkar Borger/mz Mwrueggium Portum og Grindũ. Og Bae lath og alla Kornstade sem hñ hafde/og alla Vagnastade/og þa Riddara stade/ og allt þad sem Salomon hafde lyst til ad byggia/bæde j Jerusalem z vppa Libanon/z i ollu sijnu Ryke. A

Allt þad Folk sem epter var ordet/af þeim Hethiter/Amoriter/Pheresiter/Heuiter/z Jebu siter/sem ecke var af Israels sonum/z þeirra syner sem þeir høfdu læted epter sig i Landenu/ huería Israelis syner høfdu ecke eydelagt/þssa giørde Salomon sier Skattgillda/jñ til þessa Dags. Eñ Salomon liet onguañ af Israelis sonum þiona til hñs Arfuides/ Helldz liet hñ þa vera Strijds menn og Høfdingia yfer sijna Vagna z Riddara. Og þeir yppustu Hofd ingiar Salomons Kongs/ sem stiornudu yfer Folked/ voru ad tølu tuo Hundrut z Fimtijge. B

Salomōs ypp asin Embættis Menn ccl.

Og Salomon liet flytia Dotter Pharaonis fra Dauids Borg/i þat Hws sem hañ hafde bygt henne/þui hañ sagde/Mijn Kuiña skal ecke bwa i Dauidz Israels Kongs Hwse/ Þui þat er helgad/ fyrst ad Ork DROTTINS hefur þar jnn komed

Epter þat offrade Salomon DROTTNE Brennefornũ yfer DROTTENS Al tare/þat hñ hafde bygt fyrer framan forhwsed/suo ad yfer þui skyllde Forner færast dagliga epter Moses Bode/a Þuottdøgum/a Nymænudum/og a til settum Hætijdum/þrisuar reisur vm Aared/sem var/A Sætubraudz Hætijdiñe/a Viku Hætijdiñe/z a Laufskælahætijdiñe. C

Num. 28.

Og hñ skickade Prestana i þeirra skipan/til þra Embættis/ suo sm̃ hñs Fader Dauid haf de til sett/og Leuitana i þeirra skipan ad lofa z þiona fyrer Kieñemøñunum/huerier a sijnũ Deige/z Dyrauerdena i siñe skipan/huern i sijnum Dyrũ/ Þui Dauid Gudz Madz hafde so bifalad. Og þr gleymdu onguu Bode Kōgsins/vm Prestana/ Leuitana/ z vm alla hlute/z vm Fiesioduna. So hafde Salomon allañ Kostnadeñ til bweñ/ fra þm Deige z Grunduøll urenn var lagdur til DROTTENS Hwss/og þar til hñ hafde fullkomnad þat/at DRO TTENS Hws var mz ollu bued. D

3. Reg. 9. Sijdan for Salomon til EzconGeber/z til Eloth huer ed liggz vid hafed Rauda i Lande nu Idumea. Og Hiram sende honum Skip mz sijnum Þienurum/huerier ed voru Farmenn mykler/Og þeir foru mz Salomons Þienurum til Ophir/ og fluttu þadan fiøgur Hundrut z fimtijge Centener Gulls/og færdu þat til Salomons Kongs.

IX

Drottningen ap Arabia Ryke 3. Reg 10. Math. 12. Luc. 11.

EN Hegar Drottningen af Rijke Arabia heyrde þat ryckte Salomonis/þa kom hun mz myklu føruneyte til Jerusalem/mz Vlfølldũ sem bæru Jurter/ Gull z mykeñ fiølda Gimsteina/at reyna Salomon med diupum spurning um. Eñ sem hun kom til Salomon/talade hun vid hñ allt þad hun hafde ætlad sier. Og Kongureñ sagde heñe allt þat hun spurde ad/z þar var eck ert huled fyrer Salomone/at hñ segde heñe þat eige. A

Og sem Drottningen af Arabia Rijke sa Speke Salomonis/og þat Hws sem hañ hafde bygt/z Vister til hñs Bordz/z Herberge hñs Sueina/hñs Þionustumaña skipaner z þeirra Klædnat/hñs Skeinkiara og þeirra Klædnad/z hñs Sal þar sem vpp var geinged til DR OTTENS Hwss/þa gat hun ecke leingz halldet sier.

Og hñ sagde til Kongsiñs/Allt er þat satt sem eg hefe heyrt i mijnu Lande/vm þitt Fram ferde z vm þiñ Vijsdom. Eñ eg villda ecke trua þeirra Ordum/fyrr eñ nu at eg kom og hefe sialf sied þ mz mijnũ Augum. Og sia/mier hefz ecke vered Helmingz sagdz af þijnum mykla B

Vijs-

Wÿsdome/ Nū er meire mz þier/ helldur enn þad Rykte sem eg hefe heyrt. Sæler eru þÿner Menn/ og sæler eru þÿner Þienarar/ sem æ̃tijd standa frame fyrer þier/ z heyra þin̄ Wÿsdom. DROTTIN þin̄ Gud sie lofadr/ huer ad elskade þig/ z hefr sett þig i sitt Hasæte til Kongs DROTTENS þÿns Gudz. Af þui at þinn Gud elskar Jsrael/ ad hn̄ vpphefie hn̄ æfenliga/ þar fyrer sette hn̄ þig til Kongs yfer þa/ at þu skallt fremia Dom og Riettinde. Gafur Drottningar af Arabia

E Og hun gaf Kongenum Hundrad og tuttugu Centener Gullz/ og miøg myklar kostuligar Jurter/ z dyrmæta Steina. Þar voru onguar Jurter þuilijkar s̄ þessar/ hueriar Drottningen af Rijke Arabia gaf Salomon Konge. So z Þienarar Hiram z þeir Sueinar Salomonis þeir fluttu Gull af Ophir/ þeir fluttu og suo Heben trie og dyrmæta Gimsteina. Og Salomon liet giora Gradur af þessu Hebentrie/ i Hwse DROTTENS/ og i Kongsins Hwse/ suo og Hørpur z Psalteria/ til Saunguarana/ Suoddan Vidur hafde ecke fyrr sien vered i Landenu Juda. Og Salomon Kongur gaf Drottningunne af Rijke Arabia allt þat hana girnte/ og hun badst epter/ Fyrer vtan þat sin̄ hun hafde fært Kongenum. Og hun snere ap-

D tur/ og for heim i sitt Land/ mz sijnum Þienørum

En̄ þat Gull sem Salomone var fært ærliga/ var sex Hundrut sextijge og sex Centener/ Summa ærlig rer inntektar Salomon Kongs
Þat auk sem Kramarar og Kaupmenn færdu honum. Og aller Kongar af Arabia/ z Herrar og Høfdingiar i Løndunū/ færdu bæde Gull z Silfur til Salomon. Af hueriu ad Kōg Salomon giørde tuø Hundrut Skiølldu/ af þui besta Gulle/ en̄ sex Hundrut Gylline foru til huers Skialldar/ og þriu Hundrut Buklara af þui besta Gulle/ og a huern eirn Buklara foru þriu Hundrut Gylline. Og Konguren̄ liet þa i þat Hws Libanus Skogs.

Og Kōguren̄ liet giora mÿked Hasæte af Fijla beinū/ z bio þat allt vtan mz klært Gull.

E Og Hasæted hafde sex Grædur/ z eirn Fotstallur af Gulle vpp vid Hasæted. Og Hasæted hafde tuær † Brijkur/ sijna til huerrar Handar tueim meigen Hasætesins/ z a Brijkunū stodu tuø Leon. Og tolf Leon stodu a þeim sex grædum/ a bædar sijdur/ Þuilijkt Smijde var alldrei giort i nockru Kongarijke. † Stolbrwdr

Og øll Salomons Kongs Dryckiar kier voru af Gulle/ og øll ønnur Kier Libanus skogs Hwss voru af klæru Gulle. Þuiad ei þotte Silfur nockurs vert a døgū Salomonis. Þuiad Kongsins Skip sigldu yfer Hafed med Þienurum Hiram/ og komu eitt sin̄ i þrimur ærum/ z fluttu Gull/ Silfur/ Fijlsbein/ Apyniur z Þæfugla. Hasæte af Fijlabeinū 3. Reg. 10.

F Suo var nu Salomon Kongur megtugre enn aller adrer Kongar a Jørdune/ af Audæfū og Speke. Og aller Kongar a Jørdu girntust at sia Salomons Andlit/ og ad heyra hn̄s Speke/ hueria Gud hafde honum giefed i hn̄s Hiarta. Og sierhuer þeirra færde honū Skeinkingar/ Silfurkier og Gullkier/ Klæde/ Bryniur/ Jurter/ Hesta og Mwla ærliga. Salomons Dyrd og Rijkedæme

Og Salomon hafde Fiogur Þusund Vagnhesta/ og tolf Þusund Riddara/ og þa sette hn̄ i Vagnborgernar og hia Kongenū i Jerusalem. Og hn̄ var eirn Herra yfer øllum Kongū/ fra Vatnenu/ og allt til Philistei Landz/ og jt̄ til Egipska Landamerkia. Og suo var mykel gnott a Silfre i Jerusalem sem a Griote/ og suo mykell Cedrus Vidur/ sem Morbertrie a Salomons Vagnar og Riddarar

G Morkum. Og hm̄ fluttust Hestar af Egiptalande/ z af øllum Løndum. 3. Reg. 11.

Enn þad sem meira er at seigia vm Salomon/ bæde hn̄s ed fyrsta og hid sijdsta/ Sia/ þad er skrifad i Nathan Spamans Chronicku/ og i Spadome Ahia af Silo/ og i Sionum Jeddi þess Siaanda/ mot Jeroboam syne Nebat. Og Salomon rijkte i Jerusalem yfer allan Jsrael i fiorutijge ær. Og Salomon sofnade mz sijnum Fedrū/ og þeir Jørdudu hn̄ i Borg Dauidz sijns Fødurs/ Og Roboam hn̄s son tok Kongdom epter han̄. Salomō 40. Aar Kongur yfer Jsrael

X.

A ROboam for til Sichem/ Þuiad allur Jsrael var þar komenn/ ad taka hn̄ til Kongs. En̄ sem Jeroboam son Nebath/ sem var i Egiptalande/ heyrde þ/ (þuiad hn̄ hafde flued þangad vndan Salomon) þa kom hn̄ aptur af Egiptalande. Og þeir sendu bod/ og lietu kalla hn̄. Og Jeroboam kom mz øllū Jsrael/ og talade vid Roboam/ z sagde/ Þinn Fader lagde þungt Anaudar Ok a oss/ suo giør þu nu þa hørdu Anaudar Þionustu þÿns Fødurs/ z hn̄s þunga Ok nockrum mun liettara/ sem han̄ lagde a oss/ þa vilium vier þiona þier. Og han̄ sagde til þeirra/ Epter þria Daga komed aptur til mijn. Og Folked gieck i burt. 3. Reg. 12. Roboam Kongur Jeroboam 3. Reg. 11.

Rꜳd Olldũg anna — Og Roboam Kõgr radgadist vm vid þa Olldũga/ s̃ staded høfdu fyre hñs Fødr Salomon/
medã hñ lifde/ ⁊ sagde/ Quada Rꜳd giefe þier/ huert suar ad eg skule giefa þessu Folke? Þeir
suørudu og søgdu/ Ef þu sueiger til vid þeñañ Lyd/ ⁊ talar linliga vid þa/ ⁊ mz miukũ ordũ/
þa verda þeir alla æfe þier vndergiefner. Eñ hñ fyrerliet Olldungaña Rꜳd/ s̃m þeir gꜳfu B
honum/ og rꜳdgadest vm vid þa æskumeñ sem vpphøfdu vaxed mz honum/ og stodu fyrer
honum/ og sagde til þeirra/ Quada Rꜳd legge þier/ at eg skule suara þessu Folke/ s̃ talade vid
mig/ og sagde/ Giør þad Ok liettara/ sem þiñ Fader lagde a oss. Eñ þeir æskumeñ/ sem vpp
Rꜳd æsku- mannanna — voru vaxner mz honum/ suørudu/ ⁊ søgdu/ Suo skallt þu seigia til Folksins/ s̃m talad hefur
vid þig/ og sagt/ Þiñ Fader gierde vort Ok of þungt/ Giør þu oss þ liettara/ þa seig þu so/
Minn hiñ minste Fijngur skal vera þyckre eñ mijns Fødurs Lendar/ Nafe minn Fader lagt
þungt Ok a ydur/ þa skal eg giøra þat eñ þyngra/ Miñ Fader Lamde ydur mz Suipum/ enn C
eg vil slꜳ ydr mz Noggormum.
Nu sem Jeroboam kom aptur/ og allt Folked a þeim þridia deige til Roboam/ epter þui s̃m
Kongurenn hafde boded/ ⁊ sagt/ Komed aptur til mijn a þeim þridia deige/ þa suarade Kong-
ureñ þeim hardliga. Og Roboam Kongur yfer gaf Olldungaña Rꜳd/ Og talade vid þa so
sem þeir æskumeñ rꜳdløgdu/ ⁊ sagde/ Nafe miñ Fader giørt yduart Ok þungt/ þa vil eg giø-
ra þat eñ þyngra/ Miñ Fader agade ydr mz Suipũ/ eñ eg vil slꜳ ydur mz Noggormũ. Og
Kongureñ hlydde ecke Folkenu/ þuiat þat var suo tilsett af Gude/ Vppa þat/ at DROTT- D
Ahia — EN villde stadfesta sitt Ord/ þat hañ talade vid Ahia af Silo/ til Jeroboam sonar Nebat.

Og sem allur Israel merkte/ ad Kongureñ villde ecke hlyda þeim/ þa suarade Folket Kon-
3. Reg. 11. — genum/ ⁊ sagde/ Quada hlutskipte eigum vier vnder Dauid/ eda Arf vnder syne Isai? Fare
huer Madr af Israel til siña Neimkyña/ Eñ sia þu fyrer þijnu Nwse Dauid. Og allr Isra-
Nadoram i hel sleigenn — el for huer til sijns Neimelis. Enn Roboam Kongr rijkte alleinasta yfer Israels sonũ þm s̃m
biuggu i Juda stødum. Og Roboam Kongur vtsende siñ Skatta Nøfdingia Nadoram/ Eñ
Israel fiell fra Juda — Israels syner gryttu hñ i Nel. Og Roboam Kongur stie mz flyte a siñ Vagn/ ⁊ flude til Jer
rusalem, Suo fiell Israel fra Dauidz hwse/ allt til þessa Dags.

XI.

Roboam 3. Reg. 12. — ENn þa Roboam kõ til Jerusalẽ/ þa safnade hñ at sier øllu Nwse Juda ⁊ BenJamin/ A
hũdrad ⁊ attatijge þusundũ vngra ⁊ hraustra Strijds maña/ at beriast vid Israel/
⁊ at viña Rijket aptr vnder Roboam. Eñ DROTTENS Ord kom til Semaia
Semaia — Gudz Mañs/ ⁊ sagde/ Seig þu til Roboam sonar Salomon Kõgsins i Juda/ ⁊ til
alls Israel sem er i Juda ⁊ BenJamin/ Suo seiger DROTTEN/ Eige skulu þier ferd-
ast vpp þangat/ ⁊ ei helldur beriast i mote ydrũ Brædrum/ Fare huer til siña Neimkyña/ Þui
at þetta er skied af mier. Þeir hlyddu Orde DROTTENS/ ⁊ lietu af þeirre Nerfør i
mote Jeroboam. B
Sterker Stader i Juda — Og Roboam bio i Jerusalem/ eñ bygde fasta Stade i Juda/ sem var/ Bethlehem/ Etam/
Tekoa/ Bethsur/ Socho/ Adullam/ Gath/ Maressa/ Siph/ Adoraim/ Lachis/ Asecha/ Zare-
ga/ Aialon ⁊ Nebron/ þessar voru enu sterckustu Borger i Juda ⁊ BenJamin. Og hñ giør
de þær sterkar/ ⁊ sette Nofdingia fyrer þær/ ⁊ lagde þar jnn Vister/ Vidsmiør ⁊ Vijn. Og
hañ lagde Vopn/ Skiølldu/ ⁊ Spiot i allar Borger/ ⁊ giørde þær rambygdar. Og hñ rijkte
yfer Juda ⁊ BenJamin.
Jeroboam 3. Reg. 12. — Eñ Prestarner ⁊ Leuitarner komu til hñs af øllum Israel/ ⁊ af øllum sijnum Landzꜳlf-
um. Þuiat þeir ofurgꜳfu sijna Forstade ⁊ sijnar Eigner/ og komu j Juda til Jerusalem. C
Þuiat Jeroboam ⁊ hñs syner vtrymdu þa/ so at þeir mꜳttu ecke fremia þeirra Prestligt Em-
bætte fyrer DROTTNE. Eñ hñ tok sier Presta til þeirra Næda og til þeirra Diøfla og
Kalfua/ sem hñ liet giøra. Og marger komu epter þeim/ af øllũ Israelis ættum/ huerier sijn
Niørtu gꜳfu til þess at leita DROTTINS Israels Gudz/ i Jerusalem/ ⁊ at færa sijnar
Forner DROTTNE þeirra Fedra Gude. Og þeir efldu Rijke Juda/ ⁊ styrktu Roboam
son Salomon i þriu ꜳr. Þuiat þeir geingu a Veige Dauidz ⁊ Salomons i þriu Aar.
Roboams Kuinnur og Børn — Og Roboam tok sier til Eigenkuiñu Mahelath dotter Jerimoth sonar Dauidz/ ⁊ Abihail D
dotter Eliab sonar Isai/ Nũ fædde hm̃ þessa sonu Jehus/ Samaria/ ⁊ Saham. Epter þ tok
hñ Maecha Dotter Absalom/ hun fædde hm̃ Abia/ Athai/ Sisa ⁊ Selomith. Eñ Robo

am hafde Maecha dotter Absalom ꝋstkiærare helldur eñ allar adrar sijnar Eigenkonꝛ z Frill
ur/Þui hñ hafde ꝋttian Eigenkuiñur/ z sextijge Frillꝛ/ z hñ gat ꝋttian z tuttugu Sonu/ z sex
tijge Dætur. Og Roboam sette Abia son Maecha til eins Høfudz og Høfdingia a medal
sinna Brædra/ Þui hñ ætlade sier at setia hñ til Kongs. Og hñ efldist/ z vard megtugre eñ Abia
hñs aller synꝰ i Lande Juda z BenJamin/ z i øllum føstũ stødum/ Og hñ gaf þm ofurnyk
lar Vister/ z tok fiølda Eigenkuenna.

XII.

A Nn nu sm̃ Rijke Roboam Kongs efldest z stadfestest/ þa gleymde hañ DR 3. Reg. 14.
OTTENS Løgmale/ z allur Jsrael mz honum. Eñ a þui fimta Aare Sisak Egip-
Roboam Kongs/ þa for Sisak Kongureñ af Egiptalande vpp til Jerusa- ta Kongur
lem(þuiad þeir høfdu misgiørt vid DROTTJN)mz tolf Hundrut Vag
na/ z med sextijge Þusund Riddara/ eñ þat Folk sem kom mz honum af E-
giptalande/Libia/ Sukim z af Blalande var otelianligt fyrer fiølda saker.
Og hñ yferuañ allar þær sterkustu Borger i Juda/ z kom fyrer Jerusalem.

Þa kom Semaia Spamadꝛ til Roboam/ z til Høfdingiaña i Juda/ huerier saman høfdu Semaia Spamadur
B safnast i Jerusalem/ z flydu fyrer Sisak/ z sagde til þeirra/ Suo seigꝰ DROTTEN/ Þier
hafed yfergiefed mig/ þar fyrer skal eg z yfergiefa ydꝛ i hendur Sisak. Þa audmyktu Jsra-
els Høfdingiar sig med Kongenum/ z søgdu/ DROTTEN er riettlatur. Og sm̃ DRO
TTJN sꝋ þat at þeir audmyktu sig/ þa kom Ord DROTTJNS yfer Semaia/ z sag-
de/ Þeir hafa nu audmykt sig/ þui vil eg ecke fordiarfa þa/ helldur vil eg veita þeim nockra lit
la Hialp/ so at mijn Reide skal ecke driupa yfer Jerusalem/ fyrer Sisak. Þo skulu þeir vera
honum vndergiefner/ So at þeir vite/ huer mismunur þat er at þiona mier/ eda at þiona Kon
garijkium Jardariñar.

C Suo for nu Sisak Egipta Kongur vpp til Jerusalem/ z tok burt Fiesiodune/ sem at voru i Musterit rænt þa þad
Hwse DROTTENS/ z þad liggianda Fie sem lꝋ i Kongsins huse/ z flutte þat allt i burt þꝛyde ecke vtan
mz sier. Hñ tok z þa Gullskiølldu sm̃ Salomon hafde lꝋted giora. J huerra stad at Kõg xlij Aar. staded
Roboam liet giora Kopar Skiølldu/ z baud vm þa Høfdingiũ Hirdmaññana/ huerier at toku
vara vppa Kongsins Hwsdyrum. Og so opt sm̃ Kongureñ gieck i DROTTJNS Hus/
þa komu Hirdmeñerner z baru Skiølldune/ z lietu þa sijdan aptur i Hirdmaña Herberge.
Og af þui at hñ audmykte sig/ þa snere Gudz reide fra honum/ so at hñ vard ecke mz øllu af
madur/ þuiat þar fañst eñ nockut gott epter i Juda.

D Suo styrktist nu Rijke Roboam i Jerusalem/ z hñ rijkte þar. Roboam hafde eitt Aar z Roboam 17.
fiorutijge þa hñ vard Kongur/ Enn hñ rijkte seytian Aar i Jerusalem/ i þeim stad sem DR- Aar Kongur i
OTTJN hafde vtualed/ af øllum Jsraelis ættum/ ad hñ villde þar setia sitt Nafn. Hñs Juda
Moder hiet Naema/ z var Amoneskrar ættar/ z hñ giorde jlla hlute/ z skickade ecke sijnu hiar
ta at leita DROTTJNS.

Og Roboams Giørningar/ bæde þeir fyrstu z sijdustu/ þeir eru skrifader i Giørninga bok
Semaia Propheta/ z hia Jddo Siaada/ z vppteiknader. Og þar var Ofridꝛ millũ Roboam
z Jeroboam alla þeirra Lijfsdaga. Og Roboam sofnade mz sijnum Fedrũ/ z var Jardadur
i Borg Dauidz/ og hñs son Abia tok Rijke epter hñ.

XIII.

A A þui ꝋttianda Aare Jeroboam Kongs/ þa vard Abia Kongꝛ yfer Juda/ Og Abia Kongꝛ i Juda þriu Aar
rijkte þriu Aar i Jerusalem/ Hñs Moder hiet Michaia dotter Vriel af Gi-
bea. Og þar vpphofst eitt Strijd a millum Abia z Jeroboam. Og Abia 3. Reg. 15.
bio sig til Bardaga mz fiogꝛ Hundrut Þusund Vngra z hraustra Strijdz-
manna. Jeroboam biost z til Bardaga mz ꝋtta siñum Hundrat Þusund
vngra z røskra Strijdsmaña

Og Abia bio sig til a Fialle Hemaraim s̃ liggꝛ a Fiallbygdũ Ephraim/ z sagde/ Heyr mig Ræda Abia
Jeroboam z allꝛ Jsrael/ Vite þier ecke/ at DRotteñ Gud Jsraels hefꝛ giefed Dauid Rijke yf til Jeroboam
er Jsrael æfenliga/ honũ z hñs sonum/ til eins sallts Sattmala. Eñ Jeroboam son Nebat og alls Jsraelis

Þienare Salomon sonar Dauids hof sig vpp/og hn̄ giørde vppreist i mote sijnū Herra. Og
margt lausingia Folk z syn' Belials gafu sig til hn̄s/z hn̄ styrkte þa mote Roboam syne Sa
lomon/ Þui Roboam var vngur z blaudhiartadur/ so han̄ kun̄e ecke ad veria sig fyrer þeim.
3. Reg. 12. Nu hyxe þier at setia ydr vpp i mote Rijke DROTTINS/ vnder sonū Dauid/fyrer þui at B
þier erut miøg marger/z hafet þa Gullkalfua til Afguda sem Jeroboam giørde ydur. Hafe
þier ecke vtreked sonu Aarons Gudz Presta/og Leuitana/z hafed giort ydur sialfum Presta/
suo sem Þioder Landsins? Huer sem kiemur mz vngan̄ Vxa z siø Saude at fylla sijna
Hønd/hn̄ verdr þeirra Prestur/ sm̄ ecke eru Guder.

En̄ DROTTEN vor Gud er mz oss/huern vier ecke yfergiefū/ z þr Kien̄emen̄ ꝭ þiona
DROTTNE/ syner Aaron/og Leuitarner i þeirra skickan/ Og þeir færa DROTTNI
Bren̄eforner huern Morgun z huert Kuelld/So z þan̄ sæta Reykelsis jlm/z tilreida Brau-
den z þat hreina Bord/ suo z reidubwa þr Gullstikuna mz sijnū Lompum/so þat vpptendrest
huern Aptan/Þuiad vier varduei tum Bodord Gudz vors DROTTINS/huern þier haf- C
ed yfergiefed/Sia/Gud er mz oss fremst i vorre Fylkingu/z hn̄s Prestar sm̄ blasa i Lwdra og
trameta a mote ydr. Þier Jsraels syner/ beriest ei a mote DROTTNI ydra Fedra Gude/
Þui þad mun ecki luckast ydur

Og Jeroboam hafde giort Launsætur a bak til vid þa/ so at hn̄ kiæme at bake þm/z væ-
re þeim suo bæde a bak z fyrer. En̄ sem Juda snere sier vid/Sia/þa kom Her i mote þm bæ-
de a bak og fyrer. Þa kølludu þr til DROTTINS/ z Prestarner bliesu i sijna Lwdra/z
huer Madr i Juda æpte Herope. Og sm̄ þr æptu vpp aller/þa skielfde Gud Jeroboam z allā
Fim̄ Hund- Jsrael/fyrer Abia z Juda/suo at Jsraels syner flydu fyrer Juda/ z Gud gaf þa i þrra hen-
rut Þusund dur/ So at Abia z hn̄s Folk veitte þeim myket slag/z þar fiellu af Jsrael fim̄ sin̄um hūdrad D
fiellu af Jsrael Þusund hraustra Strijdz man̄a. Suo var Jsraels Lydur vnderlagdur a þeim sama tijma/
En̄ syner Juda vrdu hughrauster/ Þui þeir treystu vppa DROTTEN þra Fedra Gud.
En̄ Abia sokte epter Jeroboam/ z vann hn̄s Borger fra honū/ BethEel mz hen̄ar Dætrum
Jesana mz hen̄ar Dætrum/z Ephron mz hen̄ar dætrum. Og vpp fra þssu hafde Jeroboam
onguan̄ styrk/suo leinge sem Abia lifde/en̄ DROTTEN plagade hn̄ suo at hn̄ do.
3. Reg. 15. En̄ sem Abia efldist i sijnu Rijke/þa tok hn̄ sier fiortan Eigenkuin̄ur/ og gat tuo z tuttugu
Jddo sonu z sextan Dœtur. En̄ huad fleira er at seigia af Abia/ af hn̄s Vegum z hn̄s giørnin-
gum/ þat er skrifat i Historiu Jddo Spaman̄s. Og Abia sofnade mz sijnum Fedrum/ og
þeir jørdudu hn̄ i Dauidz Borg/ z Assa hn̄s son vard Kongur i hn̄s stad/z a hn̄s døgum var
Fridur i Landenu vm tiu ær.

XIIII.

Og Assa giørde þat sm̄ riett var og þacknæmeligt fyrer DROTTNI hn̄s A
Assa Gude. Hn̄ braut nidur þau an̄arlig Alltare/ z hædernar/z sundurslo Bÿ-
3. Reg. 15. lætin/ z vpphio Lundana. Hn̄ liet seigia Juda/at þr skylldu leita DROT
TENS þeirra Fedra Gudz/z breyta ept' Løgmælenu z Bodordunū. Og
hn̄ burt tok þær Hæder z Afgudena vr øllum Borgum i Juda/ þuiat Rijked
var i Fride vnder honū. Og hn̄ liet byggia sterkar Borger i Juda/Þuiat Lā
det var stille/ z eckert Strijd hofst vpp i mote hm̄ a þeim Aarū/Þui DROTTIN gaf hn̄
Frid.

Og hn̄ sagde til Juda/Lætum oss byggia þessar Borger/og styrkium þær mz Steinuegg- B
ium/Turnū/Portū z grindum/a medan Fridur er i Landenu. Þuiad vier Høfū leitad DR
OTTENS vors Gudz/ og han̄ hefur giefed oss Frid allt vm krijng. Suo toku þeir til at
bygggia/ og þat gieck fram̄ Luckusamliga. Assa hafde eirn myken̄ Her / huer ed bar
skiølld z Spiot/af Juda/þrysuar sin̄um Hundrat Þusund Manna/ af BenJamin tuisuar
sinnum Hundrat Þusund z attatijge Þusunder/sem ad skiølldu bæru z Kiæner voru mz Bo-
ga/og þetta var allt hid valdasta strijds Folk.

Serah Og Serah af Blalande dro vt i mote þeim med eirn miøg mijken̄ her/hn̄ hafde tiu sin̄um C
Hundrad Þusund Mans/Þar at auk þriu hundrut Vagna/z kom allt til Maresa. Og A-
ssa dro i mot hm̄/Og þr biuggust til Bardaga i Dalnū Sephata hia Maresa. Og Asa kall
Bæn Assa ade a DROTTEN sinn Gud/z sagde/DROTTIN/eingen̄ er mismunur fyrer þier/ad
hialpa mørgū/edr þm ꝭ magtarlauser eru. Hialpa oss DROTTEN vor Gud/ Þui vier
vonum

vonum a þig/ og vier erum komner i þijnu Nafne mote þessum stora Mañ fiølda/ DROT-
TEN vor Gud/ eingeñ Maña ma sier nockut i mote þier. Dasamligur
D Og Gud plagade þa Blalendsku fyrer Assa og fyrer Juda. Og Assa ꝛ hñs Folk ſ var Sigur
med honum/ ræku flottann/ allt til Gerar/ og þeir Blalendsku fiellu/ suo at eingeñ af þeim
var lifande epter/ og þeir voru i Nel slegner af DROTTNE/ og af hañs Her/ og þeir
toku þar ogrynne Fiar. Nu slo alla Stadena i kring vm Gerar/ Þuiat DROTTENS
Otte fiell yfer þa/ Og þeir ræntu allar Borger/ Þuiat þær voru fullar Herfangs. Og þeir
slou nidur Fiehwsen/ ꝛ feingu ogryñe Sauda ꝛ Vlfallda/ ꝛ komu suo aptur i Jerusalem

XV.

A Epter þetta kom Ande DROTTENS yfer Assaria son Oded. Hñ gieck Assaria
vt i mot Assa/ ꝛ sagde til hñs/ Heyr mig Assa/ ꝛ allur Juda ꝛ BenJamin/ spaar þyrer
DROTTIN er mz ydur/ þuiat þier erut mz honum/ ꝛ þa þier leited ad ho-
num/ lætur hñ ydur fiña sig. Eñ ef þier yfergiefed hñ/ þa mun hñ yfergefa
ydur. Þar skulu lijda marger Dagar i Israel/ at þar mun eingeñ sannur
Gud vera/ eingeñ Prestur sa sem keñer/ ꝛ eckert Løgmal. Og þa þeir snua Hosee 3.
sier i siñe neyd til DROTTINS Gudz Israels/ ꝛ leita at honu/ þa mu hñ læta sig fiña. Gud er mz
Og a þeim tijma skal þeim ecke vegna vel/ sem at ganga vt ꝛ jnn/ þui þar skal verda ein stor oss þar vier
mijkel Hørmung yfer øllum þm sem bwa a Jørduñe. Þui eitt Folk skal beriast i mote ødru/ erum med honu
B og eirn Stadur i mot ødrum/ Þui Gud skal skielfa þa mz allskyns Angist. Eñ þier skulut
vera mz einu godu giede/ ꝛ taked ecke ydar Hendr þar fra/ þui ydar giørningꝛ hefur sijn laun.

Eñ sem Assa heyrde þesse Ord og Spadom Oded Spamañs/ þa styrktest hñ/ ꝛ i burt tok Oded
allar Suiuirdingar af øllu Juda og BenJamins Lande/ og suo lijka af þeim Borgum ſ hñ
hafde vnnet a Fiallenu Ephraim/ og hñ endurbætte Alltare DROTTENS/ þad sm stod
fyrer DROTTENS Fordyrum. Og hñ saman safnade øllum Juda og BenJamin/ og
þeim vtlendu af Ephraim/ Manasse og Simeon/ Þui marger af þm i Israel fiellu til hñs/
C þa þr sau at DROTTIN hñs Gud var mz hm.
Og þr søfnudust samã i Jerusalem/ i þm þridia Manude a fimtanda Aare Rijkis Assa/
Og færdu DROTTNI þañ sama dag forner af þui Herfange sm þeir høfdu heim
ført/ sio hundrut Vxa/ og sio Þusund Saude/ ꝛ þeir bundu samtok mz sier at leita DROT
TENS þeirra Fedra Gudz/ af øllu Hiarta og af allre Sælu. Og huer sa sem ecke villde
leita DROTTINS Israels Gudz/ hñ skyllde missa Lijfit/ meire hæ** ꝛ miñe/ bæde Meñ
og Kuinnur. Og þeir soru DROTTNE mz hærre raust/ mz Kalle/ ꝛ Bumbum ꝛ Ba- Sattmal med
sunum. Og allur Juda vard gladur yfer Eidnum/ Þuiat þeir høfdu suared af ælwd sijnns Gud
D hiarta/ ꝛ þr leitudu hañs af øllum vilia/ Og hañ liet þa siña sig/ og DROTTIN gaf
þeim Frid vmhuerfes.
Og Kong Assa afsette sijna Modr Maecha af † Valldenu/ þui hun hafde stiftad Miple † Embætte
zeth i einum Lunde/ Og Assa afmæde heñar Miplezeth/ ꝛ braut þ sundr/ ꝛ brende þ i Læknu Miplezeth
Kedron. Enn þær Hæder i Israel voru ecke burt teknar/ Þo var Assa Hiarta riett alla hñs 3. Reg. 15.
Daga. Og hañ flutte jnn i Gudz Hws/ þat sm hñs Fader hafde helgad/ og þat hñ sialfur
hafde helgad/ Silfur/ Gull ꝛ Kier. Og þar var eingeñ Ofridr jñ til þess fimtanda ꝛ tuttug
asta Aars Assa Kongs.

XVI.

A A þui sertanda og tuttugasta Aare Assa Kongs/ þa dro Baesa Israels Kon-
gr vt i mot Juda/ ꝛ bygde vpp Rama/ at hamla Assa Koge at fara vt ꝛ jñ. Baesa
Enn Assa tok af þeim Fiesiodum sem voru i DROTTENS Hwse/ og so 3. Reg. 15.
i Kongsins Hwse/ Silfr ꝛ Gull/ ꝛ sende til Benhadad Kongsins j Syria/
huer ad bio i Damasco/ og liet seigia honum/ Þar er Sattmal i mille mijn og
þijn/ og mille mijns og þijns Fødurs. Þar fyrer hefe eg sent þier Silfur og
Gull/ at þu slijter Vinattu vid Baesa Israels Kong/ suo hñ vijke fra mier.
Benhadad hlydde Ordsendingu Assa Kongs/ og sende sijna Strijdshøfdingia a mote Is-
raels

raels. Stodum/og þeir ſlou Eion/Dan og Abelmaim/og alla Nepthali Kornſtade. Eñ ſem B
Baeſa heyrde þat/þa hætte hñ ad byggia Rama/og liet af ſijnum giørninge. Sijdan tok
Kong Aſſa allann Juda Ner til ſijn/og liet draga þa Steina z þa Vidu fra Rama/mz hú‑
Infra 18. iu Baeſa ætlade at byggia Staden/ eñ Aſſa bygde af þeſſũ efnũ Geba z Mizpa.

A þeim tijma kom Hanani Spamadr til Aſſa Juda Kongs/z ſagde til hñs/Sokum þſſ
Niram Siaande þangenn Ap Aſa — ad þu ſetter þitt Trauſt til Kongſins af Syrlande/eñ treyſt' ecke vppa DROTTIN þiñ
Gud/þar fyrer er Kongſiñs Ner af Syria ſloppiñ vr þiñe Hende. Eda voru ecke þeir hinu
Blalendſku/z þeir af Libia eirn ofurmæta mijkell Mañfiolde/mz Vøgnũ z Riddaralide/þo
gaf DROTTIN þa i þijnar Hendur/þuiat þu ſetter þitt Trauſt a hñ. Þui Augu DR C
OTTINS ſia alla Jørdena/z hñ ſtyrker þa ſem at trua a hñ af øllu Hiarta. Fauijſli‑
ga giorder þu/þar fyrer munt þu hiedan i fra hafa Ofrid. Eñ ſm̃ Aſſa heyrde þeſſe Ord/
vard hañ reidur vid Spamañeñ/liet taka hañ z ſetia hñ i Myrkuaſtofu/þuiat hm̃ miſlijkade
† Lijtliet nockra — miøg vid hñ vegna þeſſ ſm̃ hñ giort hafde. Og Aſſa † niðurþryckte nockrũ af Folkenu a þm
tijma

Eñ Kongs Aſſa giørningar/ bæde þeir fyrſtu z hinu ſijduſtu/ Sia/þeir eru ſkrifader i Ju D
da z Iſraelis Konga Bok. Og Aſſa fieck Fota verk z vard ſiukr þar af/a þui niunda z þri
tuganda Aare hñs Rijkes/z hñs Krankdomur jokſt meir z meir/Og hñ leitade ecke DROT‑
TINS i ſijnum Siukdome/helldur Læknara. Suo ſofnade Aſſa mz ſijnum Fedrum/og
andadeſt a hinu fyrſta og Fertugaſta are ſijns Kongdoms/z var jardadur i ſiñe Grøf/þeirre
hñ liet ſialfur giora i Dauidz ſtad. Og þeir logdu hñ i ſijna Reckiu hueria þeir høfdu ædr
fyllt mz goodum Reykelſis Jlm/z tilbiuggu allsħættud dyrdlig Smyrſl/epter Smyrſla mak‑
aranns kunnattu/og giørdu ſtort Baal yfer honum

XVII.

Josaphat 3. Reg. 15. — OG hñs ſon Joſaphat vard Kongur i hñs ſtad/z hñ vard megtugur mot Iſra A
el. Hñ ſette Strijds folk i allar ſterkar Borger Juda/ſkickade z ſo Embæ‑
ttis menn allſtadar vm Juda land/og i Ephraims Borger/ ſem hñs Fader
Aſſa hafde vñed. Og Gud var mz Joſaphat/ þuiat hñ gieck i øllum Veige
ſijns Fødurs Dauidz/ og hañ leitade ecke epter Baalim/Helldur epter ſinna
Fedra Gude/z gieck epter hñs Bodordum/eñ ecke epter Iſraelis Verkum.
Og þui ſtadfeſte DROTTIN hñs Rijke/ Og aller i Juda færdu honum Giafer/ z hñ
hafde ofur mijkeñ Rijkdom z mykla vegſemd. Og ſem hñs Hiarta var ordet ørugt i Veige B
DROTTENS/epter þat tok hñ Hæder z Lunda j burt af Juda.

Visitatio Kirknanna — Og a þui þridia Aare ſijns Rijkis/vtſende hañ ſijna Høfdingia/ Benhail/ Obadia/ Za‑
charia/Nethaneel/z Michaia/at þeir ſkylldu kieña i Stødũ Juda. Og Leuita ſende hñ med
þeim/Samaiam/Nethaniam/Sebadiam/Aſahel/Semiramoth/Jonathan/Adonian/ Tho
bian og Tobadonia/og mz þeim Preſtana/Eliſama og Joram. Og þeir kiendu Folkenu i
Juda/z høfdu Gudz Løgmals bok mz ſier/z ferduduſt i krijng vm allar Borger Juda/z lær‑
du Folket.

Josaphatz Dyrd — Og Otte DROTTINS fiell yfer øll Konga rijke i Landenu / ſem ad voru i krijng vm C
Juda/ ſo þeir vogudu ecke at beriaſt a mote Joſaphat. Þeir Philiſtei færdu Joſaphat gæ‑
fur/mykeñ Þunga Silfurs. Og þeir af Rijkium Arabia færdu hm̃ ſiø Þuſund z ſiø hund‑
rut Hrwta/z ſiø Þuſund z ſiø hundrut Hafra. Suo efldeſt Joſaphat/ad hñs Afle ox meir
a Ei ad eins viſt‑er/Helldr Vopn og Veriur — z meir. Hñ bygde morg Slot z Kornſtade i Juda/z hafde myckla gnott allſkyns a Forrada
i Stødum Juda/ z Strijdz meñ z vollduגt Folk i Jeruſalem.

Og þeſſe var ſkipan i þeirra Fedra Hwſe/þeir ſem at voru yppaſter yfer Juda/yfer Þu‑
ſund. Hertuge Adna/og mz honum voru þriſuar ſinnum Hundrad Þuſund þat valdaſta lid/
næſt honum var Høfdinge Johanan/mz honum voru tuiſuar ſiñum hundrat Þuſund z atta‑ D
Høfdingiar og Strijds folk Josaphat — tijge Þuſund. Næſt honum var Amaſia ſon Sichri/huer ed var Helgadr DROTTNI/
og mz honum voru tuo hundrut Þuſund hrauſtra Strijds manna. Enn af ſonum BenJa‑
min var Eliad mykell Hermadur/og mz honum tuo Hundrut Þuſund/ huerier vtbwner voru
mz Boga z Skiolldu. Næſt honum var Joſabad/ og mz honum voru hundrat og attatijge
Þuſund vtbwner til Bardaga. Þeſſer aller voru mz Kongenum/Fyrer vtan þa Menn ſem

Kongurinñ

sin Kongurenn hafde sett j sterkar Borger j allre Judea.

XVIII.

A
OG Josaphat hafde mykenn Rijkdom/ og myckla Dyrd / og hañ teingdist med Mægdum vid Achab. Og at tueimur arum lidnum/ for hañ ofan til Achab i Samaria. Og Achab Kongur liet slatra til hÿs z til þess Folks sem mz honum var fiolda Fiar og Vxa. Og hñ rædlagde honū at ferdast vpp til Ramoth i Gilead. Og Achab Israelis Kongur sagde til Josaphat Juda Kögs/ Far þu mz mier til Ramoth i Gilead. Nñ suarade/ Eg er so sm þu/ z mitt Folk so sem þitt Folk/ vier vilium fara mz þier til Bardaga. — Achab 3. Reg. 22.

Enn Josaphat sagde til Israels Kongs/ Leita þu til Orda DROTTINS vm Ræd i Dag. Og Israelis Kongur samansafnade Spamønnum/ fiorū hundrudum at tølu/ z sagde til þeirra/ Skulum vier ferdast til Bardaga i Ramoth Gilead/ eda skal eg læta suo bwed
B standa? Þeir søgdu/ Far þu vpp þangat/ DROTTIN skal giefa hana i Kongsins Nønd. Þa sagde Josaphat/ Er hier ecke neirn af DROTTINS Spamønnum/ so vier meigum spyria hñ at? Israels Kongur sagde til Josaphat/ Er hier enn eirn Madur/ fyrer huern at vier mættū spyria DROTTEN/ Eñ mier er illa vid hñ/ þuiat hñ spær mier ein skis godz/ helldur jafnan jlls/ z þat er Micheas son Jemla. Josaphat suarade/ Kongurenn tale ecke suo.

Og Israels Kongur kallade eirn siñ Nerbergia suein/ z sagde/ Far sem skiotast/ z kalla a Micheam son Jemla. Og Israelis Kongur og Josaphat Kongur Juda/ sætu bæder saman huer a sijnum Stole/ skrydder Konungligū Skrwda/ a Flot nockrum fyrer Portdyrum Samaria/ og aller Spameñ spædu fyrer hm. Og Zedekia son Cnaena giorde sier Jarnhorn/ z
C sagde/ Suo seiger DROTTEN/ Med þessu skallt þu steyta þa Syros/ þar til þu eydeleggz þa. Og aller Spameñerner spædu mz sama hætte/ z søgdu/ Far vpp þangat/ Þad skal lukast vel/ DROTTEN skal giefa þa i Kongsins Nønd. — Zedekia

Og Sendemadurinñ sem var i burt geingeñ ad kalla a Micheam/ kom til hañs/ talade vid hñ/ z sagde/ Sia/ Spamenn seigia aller Konge fyrer mz einum Muñe farsællega hlute/ Eg bid at þu læter þijn Ord og vera samhlioda þeim/ z tala þu þat sem gott er. Micheas suarade/ z sagde/ So sañarliga s̄ at DROTTEN lifr/ huad miñ Gud seiger mier/ þ skal eg tala. Og s̄ hñ kom til Kongsiñs/ seiger Kongureñ til hñs/ Michea/ Skulu vier fara at beriast i Ramoth Gilead/ eda skal eg huerge fara? Nañ suarade/ Ja/ Far vpp þãgat/ z skal þier at godu verda/ þat skal giefast i þijnar hendr. — Micheas — Esa. 6. — 3. Reg. 22.

Þa suarade Kongurenn honum/ Eg sære þig eñ einu siñe/ at þu seiger mier ecke añad enn
D huad satt er i Nafne DROTTINS. Þa sagde hñ/ Eg sa allañ Israel i sundurtuistrast a Fiøllum vppe/ lijka sem Sauder/ þeir sem onguañ Hirder hafa. Og DROTTIN sagde/ Hafa þesser onguañ Herra? Snue huør og eiñ aptur mz Fride. Þa sagde Israels Kongur til Josaphats/ Sagda eg þier ecke/ at hñ spær mier einskes gods helldur jlls?

Og hñ sagde/ Þar fyrer heyre þier Ord DROTTENS/ Eg sa DROTTEN sitia a hñs Tignar Stole/ og allur Himensiñs Her stod til hñs hægre og Vinstre Handar. Og DROTTIN sagde/ Huer vill ræd leggia Achab Israels Köge þat/ at hñ fare vpp/ z falle i Ramoth Gilead? Eñ sem eirn sagde þtta/ eñ annar þat/ Þa kom þar eirn Ande fram/ z gieck fyrer DROTTEN/ z sagde/ Eg vil koma honum til þess. Og DROTTEN sagde til hñs/ Med hueriu mote? Hñ suarade/ Eg vil fara vt/ z vera eiñ lyge Ande/ i allra hñs
E Spamanna Muñum. Og DROTTIN sagde/ Þu munt koma honū þar til/ z þu munt koma þui til leidar/ far burt og gior so. Sia nu/ DROTTEN hefur giefet eiñ lygie Anda i Muñ þssara þinna Spamaña/ og DROTTIN hefur talat jllt i giegn þier.

Þa gieck Zedekia son Chnaena fram/ z slo Micheam Pwstur/ z sagde/ Vm huern veg er Ande DROTTENS geingeñ fra mier/ ad hñ talar vid þig? Micheas sagde/ Sia/ Þu munt sia þ a þm Deige/ nær þu fer Nws af Nwse at fela þig. Þa sagde Israels Kongur Taked Micheam/ z læted hñ vera hia Amon Stadariñs Fouita/ z hia Joas Kongs syne/ og seiged/ Suo seiger Kongureñ/ legged þeñann i Myrkuastofu/ z fæded hñ mz Sorgar Braude og Hrygdar uatne/ þar til at eg kem aptur mz Fride. Micheas sagde/ Ef þu kiemur mz Fride aptur/ þa hefur DROTTEN eige talad fyrer mig. Og hñ sagde/ Heyre þad allz Lydr. — Zedekia slær Micheam

Kk Kongur

Kongꝛ Jsrael/ ꝛ Josaphat Kongur Juda foru nu vppp til Ramoth i Gilead. Og Jsra F
els Kongur sagde til Josaphat/Eg vil breyta Klæda bwnade mijnum/ ꝛ fara suo til Barda-
ga/Eñ haf þu þijn eigen Klæde. Og Jsraels Kōgꝛ torkiende sig/ꝛ for so i Bardagañ. Eñ
Syria Kongur baud sijnum yppurstum Riddørum/seigiande/Þier skulut ecke beriast huerke i
mot einum nie ødrum/smæm eda storum/vtan alleinasta i mot Jsraels Konge.

Gud hialpar Josaphat — Nu sem þeir yppustu Riddarar sæu Josaphat/þa ætludu þeir at Jsraels Kongur munde
þat vera/ og þeir slogu Hrijng vm hañ/ og veittu honum harda atsokn. Enn Josaphat
kallade vpp/ Og DROTTEN hialpade hm̄/ꝛ Gud snere þeim fra honum / Þui þa þeir
yppustu af Riddaralidenu sæu/at þat var ecke Jsraels Kongur/þa sneru þeir fra hm̄. So G
bar til at eirn Mañ spannade siñ Boga/ ouitande a huern hñ stefnde/og skaut Jsraels Kōg
Achab skoteñ til Dauds — millū Bryniuñar ꝛ Suerdreimariñar. Þa sagde hañ til sijns Vagnmañs/Snu þiñe Hen-
de/og flyt mig vr Bardaganum/þui eg er sær ordeñ. Og þat vard hørd Orrosta a þm̄ sa-
ma deige/Og Jsraels Kongur stod i sijnū Vagne/a mot þeim Syris allt til Kuelldz/og and-
adist vm Solarsetur.

XIX.

Jehu Supra 16. — ENN Josaphat Kongur Juda kom heim aptur mz Fride til Jerusalem. Og A
Jehu Siaāde son Hanani gieck vt i mot honum/ꝛ sagde til Josaphat Kōgs
Þa ogudligu skulu Menn þordast — Skallt þu suo veita lid þeim Ogudliga/ꝛ elska þa ē hata DROTTEN?
Og þui er Gudz Reide yfer þier/ Eñ þo er þar nockut gott fundet hia þier/
at þu hefur vpphøgguet Lūda af Lādenu/ ꝛ hefꝛ tilbuid þitt Hiarta at leita
DROTTENS. So var Josaphat i Jerusalem.

Og hñ for vt i añad sinn a medal Folksins/fra BerSaba allt til Fiallsins Ephraim/ og B
leidde þa aptur til DROTTENS þeirra Fedra Gudz. Og hñ sette Domendur i Landit/
Amiñing Josaphat til Domarañа — i allar sterkar Borger Juda/nockra i hueria Borg/ ꝛ hñ sagde til Domādaña/Gaumgiæfet
huad þier giøred/ Þuiat ei dæme þier Mañanna Doma helldur DROTTINS/og hñ er
mz ydꝛ i Domenū. Læted þui DROTTENS Otta vera hia ydꝛ/ꝛ varduetted ydꝛ/ꝛ giø-
red þat/Þuiat þar er eckert Rænglæte hia DROTTNE vorum Gude/eige helldꝛ Mañ-
greinar alit/ꝛ ei tekur hñ giafer. C

Og Josaphat skickade i Jerusalem/af Leuitunum og Prestunum/ꝛ af þeim yppustu Fed-
rum i Jsrael/yfer DROTTENS Doma/ꝛ yfer Mælaferlen / og liet þa bwa i Jerusal-
em. Og hñ baud þeim/ꝛ sagde/ Giøred so i DROTTENS Otta alla hlute truliga/med
algiørdu Hiarta. J øllum þeim Mælefnum sem koma fyrer ydur/fra ydar Brædrum/sm̄
bwa i þeirra Borgum/i millum Blods og Blods/i millum Løgmæls og Bodorda/ i millum
Setninga og Riettinda/skulu þier vnderuijsa þeim/suo at þeir syndgest ecke i mote DROT- D
TNE/ꝛ at ei kome Reide yfer ydur ꝛ ydar brædur. Giøred suo/ ꝛ þa munu þier ecke synd-
gast/Sia/Amaria Kiennemadur er sa eñ Yppaste yfer ydur i øllum Mælefnū DROTT-
ENS. Suo er Sebadia son Jsmael Høfdinge i Juda Hwse/i øllum Kongsins Mælafer
lum. Suo hafe þier Embættis meñ ꝛ Leuitana fyrer ydur/Styrkest/og giøred þetta/ꝛ DR-
OTTEN mun vera mz þeim godu.

XX.

Strijd i mote Josaphat — EPter þetta toku sig saman syner Moabs/ꝛ syner Am̄on/ꝛ þeir af Am̄unim mz þm̄ A
til at strijda i mot Josaphat. Og eirn Madur kom og kuñgiørde þetta Josaphat/ꝛ
sagde/Eirn Ouijgur Her er komenn a mote þier af Syria/hinumeigen Hafsins/ og
sia/Þeir eru i Hazezon Thamar/þat er Engaddi. Enn Josaphat vard ottasleigeñ
og skickade sitt Andlit til at leita DROTTENS/og hañ liet bioda eina føstu yfer allann
Juda. Og Menn Juda komu til samans/ ad leita DROTTENS/ Og þeir komu af
øllum Stødum Juda at leita DROTTENS. Og Josaphath gieck a millum Mann
safnadarens Juda og Jerusalem/i Hwse DROTTENS/fyrer þeim nyia Garde/ꝛ sagde
DROTTEN vorra Fedra Gud/Ert þu ecke Gud i Himnenū/og DROTTIN i øll-
Josaphats Bæn — um Heidingia Kongarijkium? Og i þinne Hende er Magten og Styrkleikenn/ꝛ þar er eing B
enn sem kañ at standa j mote þier. Hefur þu eige vor Gud vtreked þessa Landz jnnbyggia-
ra/fyrer þijnu Folke Jsrael? Og hefur giefed þ Sæde Abrahams/vinar þijns æfenliga/ad
þeir

þeir skylldu bwa þar jnne/ og þeir hafa og bygt þier þar jnne eiñ Helgedom/ þynu Nafne/ z suo sagt/ Nær ad nockur Olucka/ Suerd/ Reffsing/ Drepsott/ edr Hallære kiemur yfer oss/ Þa skulum vier standa i þessu Hwse fyrer þier (þuiat þitt Nafn er i þessu Hwse) z kalla til þyn i vorre Neyd/ þa vilier þu bænheyra z hialpa oss.

Sia/ nu eru syner Amon z Moab/ z þeir af Fiallenu Seir/ yfer hueria þu liest Israels syne ecke draga/ þa þr ferduðust af Egiptalande/ Helldr vrdu þr at vÿkia fra þm/ z ecke eydeleggia þa. Og sia/ nu lꝍta þr oss giallda þess/ og koma at viskwfa oss af þiñe Erfd/ sem þu hefur giefed oss. Vor Gud/ Villt þu ecke dæma þa? Þuiat eingeñ Kraptur er mz oss a mote suo storum Mañfiolda/ sem nu kiemur i mot oss. Vier vitum ecke huad vier skulum giøra/ helldr reñum vier vorũ Augũ til þyn. Og allr Juda stod fyre DROTTNE/ mz þrra sonum/ Kuiñum og Bornum. — Deut. 3. — Til Gudz ad flyia i Neyd inne

E

Og DROTTENS Ande kom yfer Jehasiel son Zacharia/ sonar Benaia/ sonar Jehiel/ sonar Matania Leuita/ af sonum Assaph/ mitt a millum Almwgans/ z sagde/ Hugleided þ þier aller af Juda/ og þier Jnnbyggiarar i Jerusalem/ og suo Josaphat Kongur/ Suo seiger DROTTJN til ydar/ Þier skulut ecke hrædast nie ottast þennañ mykla Mañfiolda/ Þuiad þier beriest ecke/ helldur DROTTEN. A Morgũ skulu þier fara ofan til þeirra/ Og sia/ at þeir draga vpp hia Ziz/ og þier skulut mæta þeim hia Reyrnum i Læknum/ þuert yfer fra Eydemorku Jeruel/ Þuiat eige munu þier neina Orostu heyia/ Farit at eins þangat/ standet/ og munu þier sia Gudz Hialpræd/ sem koma mun yfer ydur. Juda og Jerusalem ottast ecke/ og vered ecke hrædder/ Fared a Morgun vt a mote þeim/ og mun DROTTEN vera mz ydur — Jehasiel huggar Josaphat og Folked

D

Þa fiell Josaphat allur til Jardar a sitt Andlit/ og allur Juda/ og jnbyggiarar i Jerusalem fyrer DROTTJN/ z til bꝍdu DROTTJN. Og Leuitarner af sonum Kahathiter og af sonum Korither/ hofu vpp at lofa DROTTEN Israels Gud/ mz hꝍrre raustu i Himenenn.

Og snem̃a Morguns toku þeir sig vpp/ z drogu vt til Thekoa Audnu. Og sem þeir ferduðust vt/ þa stod Josaphat z sagde/ Heyret mig þier af Juda/ og þier jnnbyggiarar af Jerusalem/ Truet a DROTTJN ydarn Gud/ suo meige þier vera ohrædder/ z trued hans Spamonnum/ þa skal ydur allt vel luckast. Og hañ vnderuiſade Folkenu/ og sette Saunguarana fyrer DROTTNE/ at þeir lofudu hañ mz Heilagre pryde/ at þeir fære vndan Fylkingunum/ z segde/ Þacket DROTTNJ/ þuiat hans Myskunseme varer eiliffliga. — Truariñar Aminning

E

Og sem þeir vpphofu Lof og Þackargiørd/ þa liet DROTTEN þau Launsꝍtur sem komen voru i mot Juda/ falla yfer sonu Amon z Moab/ z yfer þa af Fiallenu Seir/ z slou þa. Þuiad syner Amon z Moab risu vpp mot þm af Fiallenu Seir/ z drapu þa z afmꝍdu þa. Og ſ þr høfdu eydt þm af Fiallenu Seir/ þa snerust þr a sialfs syns Vopn jnbyrdis z drꝍpust nidur. — Sigur fyrer vtan Vopnaslag

Enn sem Juda kom til Mizpe/ ad Eydemorkinne/ þa snere hañ sier i mote Hernum/ Og sia/ at þar lꝍ allt fullt af daudra Mañа Lÿkomum/ so ad eingeñ hafde vndan komest. Og Josaphat kom mz synu Folke/ og skipte þeirra Herfange/ og þeir feingu þar ogrynne Audæfa/ Klæde og kostuligar Gersemar/ suo þeir gꝍtu ei allt burt bored/ og suo var þetta Herfang mikit/ at i þria daga gꝍtu þeir ecke vtskipt þui. Þañ fiorda dag komu þeir til samans i þeim Dal Berecha/ Þui þeir lofudu þar DROTTEN/ þar fyrer heiter sa Dalur Lofs Dalur/ allt til þessa dags. — Lofsdalur

F

Epter þetta snere huer Madr af Juda z Jerusalem heim aptr/ z Josaphat fyrstr/ z komu til Jerusalem mz Fagnade/ Þuiat DROTTEN hafde giefed þeim eina Glede yfer synũ Ouinũ. Og þeir komu jnn i Jerusalem med Psalterium/ Hørpum og Hliodfærum til DROTTENS Hwss. Og DROTTENS Otte kom yfr øll Kongarÿke i Løndunum/ þa þeir heyrdu/ ad DROTTEN hafde barist i mot Israelis Ouinum. So stilltist Rÿke Josaphat/ z Gud gaf hm̃ Frid allt vm huerfes.

Og Josaphat rÿkte yfer Juda/ z hñ var fim̃tan ꝍra z tuttugu ad Alldre þa hñ tok Kongdom/ eñ hñ rÿkte fim̃ z tuttugu ꝍr i Jerusalem. Hñs Moder hiet Asuba dotter Silhi. Og hñ for allañ Ferel syns Fodurs Assa/ z liet ecke af at giøra þ ſ DROTTNJ lÿkade vel. Vtan þar Hæder voru ecke burt teknar/ Sokum þess/ at Folked hafde eñ ecke snued synu Hiarta til DROTTENS þeirra Fedra Gudz. Eñ þat sem meira er ad seigia vm Josaphat/ bæde þad ed fyrsta z sydasta/ Sia/ þat er skrifat i Giørninga bok Jehu sonar Hanani/ sem hñ — Josaphat 25. Aar Kongur i Jerusalem — 3. Reg. 22.

G

hefur skrifad i Jsraelis Konga Bok.
Ahasia Epter þad forlijktust þeir Josaphat Juda Kongur og Ahasia Jsraels Kongur/huer ek var
Ogudligur i sijnum Giørningum. Og þeir samtoku at giora Skip/ſ skyllde fara a Sio-
Eliezer enn/og þeir giørdu Skipen i EzeonGaber. En̄ Eliezer son Dodana af Maresa spade mot
Josaphat/z sagde/Sokum þess/ at þu hast Sættmaal vid Ahasia / Þa hefur DROTT-
EN i sundur sleiged þin̄ giørning. Og Skipen brotnudu i sundur/so þau mættu ecke a Sio
fara.

XXI.

Joram Kongr i Juda ætta Aar. 3. Reg. 22.

G Josaphat sofnade mz sijnū Fedrū/z var jardadz mz þm i Borg Dauidz/ z A
hn̄s son Joram tok Kongdom epter hn̄. Og hn̄ ætte marga Brædur/aller sy-
ner Josaphat/Asariam/Jehiel/Sachariam/Azariam/Michael/og Sepha-
tia/þesser aller voru syner Josaphat Juda Kongs. Og þra Fader gaf þm
margar gæfur i Silfre Gulle og Gersemum/og sterkar Borger i Juda. En̄
Joram gaf hn̄ Rijket/þui hn̄ var Frumgieten̄.

Joram myrder syna Brædur
Nu sem Joram var stadfestur yfer sijns Fødurs Kongs Rijke/og vard megtugur/þa drap
hn̄ alla sijna Brædur mz Suerde/suo z nockra af Høfdingium i Jsrael. Joram hafde þria
tijge og tuo ær þa hn̄ vard Kongur/og rijkte ætta Aar i Jerusalem. Og hn̄ gieck a Jsraels
Konga vegum/so sem Achabs Hws giørde/Þui dotter Achab var hn̄s Eigenkuinna/ Og hn̄
giorde þat sem DROTTNE mislijkade. Enn þo villde DROTTEN ecke mz øllu
eydeleggia Dauidz Hws/sokum þess Sattmaala/sem hn̄ hafde bundet vid Dauid/og sem hn̄ B
hafde lofad/ad giefa hm̄/ z hn̄s sonū ætijd eitt Lios.

A hn̄s Døgum fiellu Edomiter fra Juda/z settu eirn Kong yfer sig. Þuiad Joram var
Edomiter falla fra Juda farenn yfer vm mz sijnum Høfdingium/z aller Vagnar mz honū/ z hn̄ tok sig vpp a Nætt-
ar þele/og slo Edom allt vm krijng sig/þar hn̄ var/og þa hinu yppustu fyrer Vøgnunum/
Libna Og þui fiellu Edomiter fra Juda/allt til þessa Dags. Þenan sama tijma fiellu og Libna
fra honū. Þui hn̄ fyrerleit DROTTIN Gud sinna Fedra/Og giorde Hæder a Fiøllun-
um Juda/z kom Innbyggiurū i Jerusalem til ad fremia Hoor/z afuega leidde Juda.

Og þar kom eitt Brief til hn̄s fra Elia Spamanne/ þat var suo lætande/ Suo seiger C
Elia skrifar til Joram DROTTIN Gud þijns Fødurs Dauidz/Sokū þess at þu hefur ecke geinged a veige þins
Fødurs Josaphat/og eige helldur a Veige Asa Juda Kongs/Helldur hefur þu geinged i Js-
raels Konga vegū/og giører þat at j nnbyggiendur Juda z Jerusalem fremia Hoor/epter A-
chabs Hwss Hordome/Þar ad auk hefur þu drepet þijna brædur/af þijns Fødurs Hwse/ hu-
ier ed betre voru enn þu/Sia/so skal DROTTIN slæ þig mz storre Plagu/þitt Folk/þijn
Børn/þijnar Kuinnur/og allt þad þu ætt/Og þu skallt hafa enn vesta Siukdom i þijnū Jd-
rum/þar til ad Jnniflen skulu af Siukdome falla fra þier/dag fra Deige.

Suo vpp vakte DROTTEN i mot Joram Anda Philisteorū/og Arabū/sem at liggia
hart nærre Blalande. Og þr drogu vpp til Juda/yfer vnu hana/z i burt færdu allt þat Fie D
sem at fanst i Kongsins Hwse/þar mz hn̄s syne z hn̄s Kuin̄ur/Suo hn̄ hiellt ecke epter einū
sijnum syne/vtan Joachas/huer ad var hn̄s yngste son. Og epter allt þetta slo DROTT-
EN hn̄ i hn̄s Jdrum mz Siukdome olæknanligum/z þat varade dag fra Deige/þar til tuo
Aar voru liden/þa fiellu hn̄s Jdur fra honum/ af hn̄s Siukleika/so hn̄ do jllum dauda. Og
þeir brendu eckert Bæl yfer honum/ suo sem þeir høfdu giort yfer hn̄s Forfedrum. Hn̄ var
tolf og tuttugu æra gamall þa hn̄ vard Kongur/z hn̄ rijkte ætta Aar yfer Jerusalem. Og
hn̄ gieck ecke rietteliga. Og þeir jørdudu hn̄ i Dauidz Stad/En̄ þo ecke a medal annara
Konga Leida.

XXII.

Ahasia 2. ær Kongur i Juda. 4. Reg. 8. Athalia.

Pter Dauda Joram toku þeir i Jerusalem Ahasia hn̄s yngsta son til Kōgs A
i hn̄s stad. Þuiad þeir Vijkingar ſ komu af Arabia/þeir høfdu i hel slei-
ged alla hn̄s elldre brædur/z þui vard Ahasia Son Joram Kongur i Juda.
Og Ahasia hafde tuo vm fertugt þa hn̄ vard Kongur/z hn̄ rijkte eitt ær i Je
rusalem/Hn̄s Moder hiet Athalia dotter Amri. Hn̄ gieck z Vegu Achabs
Hwss/ þui hn̄s Moder hiellt hm̄ þar til/at hn̄ vard ogudligr/Og þui gior-

de hn̄ þat sm̄ DROTTNE jlla lijkade/lijka s̄ Hws Achab/Þui þeir voru hn̄s Raduneyte
epter hn̄s Fødurs Dauda/honū til Fordiørfunar/Eñ hn̄ gieck epter þeirra Radum — Joram
B Og hn̄ for mz Joram syne Achab Jsraels Kongs i Bardaga til Ramoth i Gilead/a mo- — Hasael
te Hasael Køge af Syria. Eñ þr af Syria særdu Joram Sarū/ So hn̄ snere aptr at lata — Ahasia
græda sig i Jesreel/þui hn̄ hafde Sar/þat hn̄ fieck i Rama/þa hn̄ bardist mz Hasael Kong
af Syria. Og Ahasia son Joram Kongur Juda for ofan til fundar vid Joram son Achab
til Jesreel/sem siukur la. Þui Gud villde at Ahasia skyllde verda þat til Olucku/at hn̄ kom
til Joram/ꝛ dro so vt mz Joram/mot Jehu syne Nimsi/ huern DROTTEN hafde smurt
C til þess/ad eydeleggia Achabs Hws.

Enn sem Jehu var ad eyda Hwse Achab/þa fañ hn̄ nockra Høfdingia af Juda/ꝛ af A- — Jehu
hasia brædra sonum/þr ed þionudu Ahasia/ꝛ hn̄ slo þa i hel. Enn hn̄ leitade epter Ahasia/ — 4. Reg. 9.
ꝛ fann hn̄ þar hn̄ hafde falet sig j Samaria. Og þeir færdu hn̄ til Jehu/hn̄ slo hn̄ i hel/og
var sijdan jardadur/Þui þeir søgdu/ Hañ er son Josaphat sem leitade epter DROTTNE
af øllu sijnu Hiarta. Og þar voru onguer fleire til epter af Ahasia Hwse/ s̄ Kongar yrde.
D Enn sem Athalia Moder Ahasias sa at hennar Son var daudur/þa tok hun sig vpp/og — Athalia
drap allt Konungligt Sleckte i Juda Hwse. Eñ Josabeath Kongsins Systr/ tok Joas son — 4. Reg. 11.
Ahasia/ꝛ stal honum i burt/fra Kongsins sonum sem i hel voru slegner/ꝛ falde hn̄ mz Fostru — Josabeath
sinne i einu Suefnherberge. Suo fal Josabeath hn̄/huer ed var Dotter Joram Kongs/og — þelur Joas
Kuinna Joiada Kiennemañs/ at hn̄ vard eige sleigeñ i Hel af Athalia. Og hn̄ var geymdr — i sex Aar
mz þm i DROTTINS Hwse sex Aar/ so leinge sem Athalia var Drottning i Landenu.

XXIII.

A ENN a þui siøunda Aare/ tok Joiada eitt ørugt sinne fyrer sig/og kallade til — Joiada
sijn Hūdradshøfdingiana/ Sem var/ Asaria son Jeroham/Jsmael son Jo- — 4. Reg. 11.
hanan/ Asaria son Obed/ Maeseia son Adaia/ꝛ Elisaphath son Sichri/og
giørde eitt Sattmal vid þa. Og þr reistu vm krīng i Juda/ꝛ søfnudu øllū
Leuitunū til samans/ af øllum Borgum Juda/ og þeim yppurstum Fedrum
i Jsrael/ ad þeir skylldu koma til Jerusalem. On allur Almugienn giørde
eitt Sattmal vid Kongeñ/i Gudz Hwse. Og Joiada sagde til þeirra/Siait/Kongsiñs son — 2. Reg. 7.
skal vera Kongur/so sem DROTTEN hefur talad vm sonu Dauid/Þar fyrer skulu þier
suo giøra.

Sa hinn þridie Partur af ydur/sem kiemur til Þuottdags Helgariñar skal vera a medal
Prestanna og Leuitanna/sem eru Vardhallds menn Portanna/ Añar þridiungur skal vera i
Kongsiñs Hwse/og su hin þridia Sueit skal vera vid þat Port sm̄ kallast Grūduallar Port.
B Enn allt Folket skal vera i Gardenum fyrer DROTTINS Hwse. Og eingeñ skal gā-
ga jnn i hws DROTTENS/vtan þeir Prestar ꝛ Leuitar/sem þar þiona/þeir skulu jnn-
ganga/ þuiat þeir eru helgader/ enn allt Folked añad skal giæta ad DROTTENS
Vard hallde. Og Leuitarner skulu skipa sier i krīngum Kongeñ/aller aluopnader. Og huer
sem geingur jnn i Hwsed/sa skal deyia. Og þeir skulu vera hia Kongenum/þa hn̄ geingr vt
og jnn.

Og Leuitarner og allur Juda giørdu allt suo sem Joiada Prestr baud þeim/og huer tok sitt — 4. Reg. 11.
Folk/sem gieck til Þuottdags Helgariñar/med þeim sm̄ fra geingu/vm Þuottdageñ/Þui Jo-
iada Kiennemadur liet ecke þær tuær Sueiter skiliast at. Og Joiada Kiennemadr fieck þeim
yppustu Hundradshøfdingium Spiot og Skillde/og Kong Dauidz Vopn/s̄ ad voru i Guds
C Hwse. Og hn̄ skipade Folkenu/huern mz sijnu Vopne i sinne Hende/ at þeir skylldu hallda
stødu fra þui hægra Horne Musteresins og til hins vinstra/ fyrer Alltarenu/ ꝛ Musterenu/
allt i krīng vm Kongeñ.

Og þeir framleiddu son Kongsins/og settu Koronuna a hn̄ ꝛ [a] Vitnesburdeñ/ ꝛ settu hn̄ — [a] Þad er Løg
til Kongs/ Og Joiada mz sijnum sonū smurde hañ/ ꝛ þeir søgdu/ Kongeñ skie Lucka. — mals bok Gudz

Sem Athalia heyrde Hareyste Folksins/þess sem skūdade til ad lofa Kongeñ/þa gieck hun — Joas kryn-
til Folksins i DROTTINS Hws. Og sem hun skygndest vm/Sia/þa stod Kongureñ i — dur til Kongs
sijnum stad/j jnngangenum/ og þeir yppustu ꝛ Folked stod i krīngum Kongeñ/ og allur Lād
sins Almuge var gladur/og bliesu i sijnar Basunur/ꝛ sungu Lofgiørd mz allra handa strein

gia

gialeik. Pa reif hun i sundur sijn Klæde/z sagde/Samtøk/Samtøk. Enn Joiada Prestur gieck vt mz þeim ædstu hundrads høfdingium sem voru yfer Hernum/ og sagde til þeirra/ Leidet hana af Musterenu vt yfer Gardeñ/og huer sem heñe fylger epter/ sa skal deydast med
Athalia i hel sleigen Suerde. Þui Presturenn baud at hun skyllde ecke lijflatast i Huse DROTTINS. Eñ sem þeir løgdu hendur a hana/z komu fyrer Hesta Portsins iñgang/hia Kongsiñs Huse/þar aflijfudu þeir hana.

Baals Hws nidurbroted Og Joiada giorde eirn Sattmala mille sijn z Almugans/z Kongsins/at þr skylldu vera DROTTENS Folk. Epter þat gieck allt Folked jnn i Hus Baal/ z brutu þat nidur/ þeir brutu og i sundur hűs Alltare/z Bylæte/z dræpu Mathan Baals Prest fyrer Alltarenu. Og Joiada tilsette Embættis menn i Hwse DROTTENS/ a medal Prestaña og
1. Par. 24. 25 Leuitanna/suo sem Dauid hafde ædur skickat i Gudz Hwse/at færa DROTTNE Brene forner/eins z skrifad stendur i Moses Løgum/mz Fagnade z Løfsøngum sem Dauid hafde dicktad. Hű sette og Dyra verde fyrer Ported a DROTTINS Hwse/so at eingeñ skyll de jñkoma þar/sem ohreiñ være at nockru.

Epter þat tok hű þa yppustu Hundradzhøfdingia/z þa hinu mestu Høfdingia/og allann Lands lydeñ/z leiddu Kongeñ ofan fra DROTTINS Hwse/og færdu hű jnn vm þ hæfa Port sem liggur til Kongsgardsiñs/settu hañ i Kongs Hasæte/ z allur Landsins Almwge var gladur/z Borgen stilltist/Enn Athalia vard drepen mz Suerde.

XXIIII.

Joas var siø vetra þa hű vard Kongur/og hű rijkte fiorutijge ar i Jerusalem. A
Joas 14. ar Kongur i Juda Hűs Moder hiet Zibia af BerSeba/z Joas giørde þ sem DROttne vel þock nadist/so leinge sem Joiada Prestur lifde. Og Joiada Kuongade hű tueimur
4. Reg. 12. Kuinnum/suo hű atte bæde syne og Dætur.

Þar epter tøk Joas til at endur bæta DROTTENS Hws/safnade saman Prestum z Leuitum/z sagde til þeirra/Faret vt til allra Stada Juda/og samansafned Peningum af øllum Jsrael/til at endurbæta yduars DROTTENS Hws arliga/z flyted ydur at giøra þat. Enn Leuitarner høfdu onguañ flyter. Pa liet Kongurenn kalla a Joiada Presta Høfdingia/z sagde/Þui giøre þier ecke at Leuitunum/at þeir jnn fære Skattenn af Juda z Jerusalem/suo sem Moses Gudz Þienare skickade/at Mañ skyllde saman safna i Jsrael/til Vitnisburdariñs Tialldbwdarinnar? Þuiat su ogudliga Athalia/og hennar syner/hafa ofan rifed Gudz Hws/og allt þ sem helgat var i Hwse DROTTENS/mz þui hafa þr prydt Hof Baals B

Pa baud Kongurenn/at þar skyllde giørast ein Ørk/ z hun skyllde setiast i Dyrnar/vtan
4. Reg. 12. fyrer Hwse DROTTENS. Og þeir lietu vthropa i Juda z Jerusalem/at jñ skyllde leg giast sa Gudz Skattur/sem Jsrael var vpp a lagdur i Eydemørkunne af Mose Gudz Þienara. Pa gløddust aller Høfdingiarner/ z allt Folked færde og bar Skattiñ til Erkuriñar/ þar til hun var full. Enn sem sa tijme kom/at Leuitarner skylldu Ørkena frambera/epter Kongsiñs skipan/þa þeir sæu at þar voru mijkler Peningar i/kom Kongsins Skrifare/ z sæ sem hafde bifalning af þeim ypparsta Preste/ og helltu Fienu vr Ørkiñe/ bæru hana sijdan aptur i sinn stad/Slijkt giørdu þeir alla Daga/og i slijkann mæta safnadist saman ogrynne Fiar. C

Eñ Kongurenn z Joiada gæfu Fied Verkstiorum/sem setter voru fyrer Arfide i DRO-
Gudz Musterenn endurbætist TTENS Hwse/þeir leigdu Steinhøgguara og Triesmide/til at endurbæta Gudz Hws/z Meistara a Jarn og Kopar/at endurbæta Hus DROTTENS. Og Erfides meñerner erfidudu/suo at Hwsbooten gieck vel fram fyrer þeirra Hond/og þeir giørdu Gudz Hus mz øllu ferdugt/og vel til reika. Enn sem þeir høfdu þat fullkomnat/ færdu þeir Kongenum Peninga z Joiada/þa sem af geingu. Af huerium þeir lietu giøra Kier j Hus DROTTENS/Kier til Þienustunnar/og til Brenneoffursiñs/Skeider/Gullkier z Silfurkier/ Og þeir offrudu Brennefornum alla tijma i DROTTENS Huse/so leinge sem Joiada lifde.

Joiada 130. Aara gamall Enn sem Joiada var ordenn miøg gamall/þa andadist hű/þa hű hafde Hundrad Aar og þriatijge betur. Og þeir jørdudu hű i Dauids stad medal Konganna/þuiad hañ hafde verd D

skullð

skulldad gott vid Israel/ vid Gud/og hn̄s Hws

Enn sem Joiada Kiennemadur var andadur / þa komu Høfdingiar af Juda/og tilbædu
E Kongenn/ Og hn̄ hlydde þm. Og þr yfergæfu Hws DROTTENS Gudz þra Fedra/
og þionudu Lundum og Afgudum. Þa fiell Reide yfer Juda og Jerusalem/ søkum þessarar
Syndar. Og hañ sende Spamenn til þeirra/ suo þeir skylldu snua sier aptur til DROT-
TENS/og þeir vitnudu fyrer þeim/Eñ þeir villdu ecke heyra þa.

Fyrerlitning Gudz og hn̄s Spamanna

Og Gudz Ande kom yfer Zachariam son Joiada Kiennemañs/ hn̄ gieck vpp fyrer Folked
og sagde til þess/ Suo seiger Gud/ Þui ofurtrode þi' DROTTENS Bodord/ huad ecke lu-
ckast ydur? Þuiat þier hafet yfergiefid DROTTEN/ so mun hn̄ ⁊ yfergiefa ydur. Eñ
þeir veittu honum Aræs/⁊ grytttu hn̄ i hel epter Kongsiñs skipan/ i DROTTENS Hwss
F garde. Og Kong Joas minntest eige a þa Myskun/ sem Joiada hn̄s Fader veitte honum/
helldr liet hn̄ nu drepa hn̄s son. Eñ s̄ hn̄ deyde/ þa sagde hn̄/ DROTTEN siae þetta/⁊
vtkrefie þess.

Zacharias gryttur i hel Math. 23.

Eñ sem þat Aar var 'vte/þa kom Strÿds folk af Syria/og fiell jn̄ i Juda og Jerusalem/
og fordiørfudu þa yppustu Høfdingia a medal Folksins/eñ sendu allt þeirra Herfāg til Kōg
sins i Damasco. Þuiat þeir af Syria høfdu lÿted Lid/ Þo gaf DROTTEN mÿkeñ Her
i þeirra hendur/ Þuiat þeir høfdu yfergiefed DROTTEN Gud siña Fedra/ Og þeir strø-
G ffudu miøg Joas. Og þa þeir foru fra honum lietu þeir hn̄ epter vera/ mz myklū siukdome.
Og hn̄s eigen þienarar bundu sijn Ræd a mote honum/ til Hefndar Blodsins sona Joi-
ada Kiennemañs/og dræpu hn̄ i sinne eigen sæng/⁊ hn̄ do/og var jardadur i Dauidz stad/eñ
þo ecke a medal Konganna. Eñ þesser voru þeir sem samanbæru Ræden mote honum/ Sa-
bad son Simeath af Am̃on/og Josabad son Simrith af Moab. Eñ hn̄s syner/ og þad Hie
sm̃ saman var safnad a hn̄s døgum/og Gudz Hwss Endurbæting/ Sia/ þ er skrifad i Kong-
anna Historiu Bok/ Og hn̄s son Amazia vard Kongur i hn̄s stad.

Gud straffar Juda þyrer þa Syros

Joas drepeñ

XXV.

Amazia 29. Aar Kongur i Jerusalem 4. Reg. 14.

A AMazia tok Kongdom epter sinn Fødur/ þa hn̄ hafde fim̃ Aar og tuttugu/ eñ
hn̄ rÿkte niu Aar og tuttugu i Jerusalem/ Hn̄s Moder hiet Joadan af Je-
rusalem. Hn̄ giørde þat sem DROTTNE vel þocknadest/ eñ þo ecke af
øllu Hiarta. Enn sem hn̄ var stadfestur i sijnu Rÿke/ þa slo hn̄ sijna Þie-
nara i Hel/ þa sem adur høfdu drepet hn̄s Fødur. Enn þeirra sonum giør-
de hn̄ ecke grand/ Þuiad so stendur skrifat i Moses Løgmale/ þar at DRO
TTEN suo bydur/og seiger/ Fedurner skulu eige deyia fyrer synena/ eige helldur synern' fy
rer Fedurna/ helldur skal huer deyia fyrer sijna eigen Synd.

Deut. 34. Ezech. 18.

B Og Amazia samankallade Juda/og sette af þeim yfer þeirra Fedra Hws/ Høfdingia yf-
er Þusund og yfer Hundrat/ medal alls Juda og BenJamin/⁊ hn̄ reiknade þa sem voru tui-
tuger og þadan af elldre/og fann þeirra tølu þrisuar sinnum hundrad Þusund vtualdra/ sem
færer voru til Bardaga/ at bera bæde Skiølld og Spiot. Þar ad auk tok hañ til sijn af
Israel hundrat Þusund sterkra Strÿds manna/ fyrer Hundrat Centener Silfurs.

Eñ þar kom eirn Gudz Madr til hn̄s/⁊ sagde/ Þu Kongr/ Læt ecke Israels Her fara mz
þier/ Þui DROTTEN er ecke mz Israel/ eige helldr mz øllum sonum Ephraim. Þui ef
þu kiemur i Bardaga at syna hreyste þÿna/ þa mun Gud læta þig falla fyrer þÿnum Oui-
C num/ Þuiat hia Gude er Magten til at hialpa/og suo til ad læta falla. Amazia Kongr sua
rade þessum Gudz Mañe/ Huad skal þa giøra af þeim Hundrat Centener sm̃ eg hefe giefed
Strÿdsmøñū af Israel? Gudz Madr suarade/ DROTTEN hefr meira eñ þtta/ þ s̄ hn̄
kañ at giefa þier. Epter þ skilde Amazia þat Strÿds folk fra sier/ sem til hn̄s var komed af
Ephraim/ ad þat fære til sinna Heimkynna. Þetta gramdest Folkenu vid Juda/⁊ for heim
aptur til siña Heimkynna med grim̃um hug.

Gudz madur aminner Amaziam

Enn Amazia fieck styrking/og færde vt sinn Her/og dro i þañ stad sem kalladist Sallt da-
D lur/og slo þar tiu Þusund af sonum Seir. Og syner Juda toku til fanga af þeim tiu Þus-
und Maña lifande/⁊ leidde þa vppa eina Fialls gnÿpu/ ⁊ þeir hrundu þm ofan fyrer Fiallz
gnÿpuna/ suo þeir brustu aller j sundr. Eñ þ Strÿds folk sm̃ Amazia gaf Ordlof til heimfer-
dar/ ad þ fære ecke i Strÿd mz hn̄s Folke/ þ settest nidr vm Borger Juda/ allt fra Samaria

Edomiter slegner

og til

og til BetHoron/ z slou þar i Hel þriar Þusunder Manns/ z toku þar myked Herfang.

Eirn Spamadur straffar Amasia

Nu sem Amasia kom aptur fra þui slage sem hn̄ veitte þeim Edomiter/ þa færde hn̄ mz sier
Afgude sona Seir/ og sette þa sier til Guda/ Dyrkade þa z Tilbad þa/ og Brendi fyrer þeim
Reykelsi. Þa kom DROTTINS Reide yfer Amasia/ z sende til hn̄s eirn Spamañ/ huer
ed sagde til hn̄s/ Þui leitar þu ad þ̄ss Folks Gudū/ s̄ ad eigi gatu hialpad sijnu Folke af þiñe E
Hende? Eñ sem hn̄ talade þetta vid hn̄/ þa sagde Kongureñ/ Hafa Meñ sett þig til Kongs
Radgiafa? Lat af/ so ad eg slae þig ecke. Þa hætte Spamadureñ/ z sagde/ Merke eg vel/ ad
Gud hefur asett sier/ ad fordiarfa þig/ fyrst þu giørder þetta/ og villt eige ad hlyda mijnum
radum.

Amasia leitar epter Olucku og þinnur hana

Amasia Juda Kongr hafde Rad Radgiafa sinna/ z sende Ord Joas Israelis Kōge syne
Joachas/ sonar Jehu/ z liet seigia so/ Kom/ z siaæ huor ockar añañ. Eñ Joas Israelis Kon-
gur sender til Amasia Kongs Juda/ z liet seigia hm̄/ Þyrneruñurenn i Libanon sende til Ce-
drus i Libanon/ þessa Ordsending/ Gief þijna Dotter mijnum syne til Kuinnu/ Eñ villudyren
i Libanon hlupu yfer vm Þyrneruñenn/ og trædu hn̄ vnder Fotum. Þu hugsar/ Sia/ eg hefe F
sleiged þa Edomitas/ Af þui metnast þitt Hiarta/ og stærer sig. Vert þu heima/ Eda þui lei
tar þu epter Olucku/ suo þu faller z Juda mz þier?

Eñ Amasia hlydde hn̄s Bodskap ecke/ Þui þ̄ skiede af DROTTNI/ ad þr skylldu giefast
i Ouina hendur/ fyrer þ̄ þr høfdu leitad Edomiters Skurgoda. Þa for Joas Israelis Kōgr
vpp/ og þr sau huer añañ/ hn̄ z Amasia Kongur Juda/ i BethSemes sm̄ liggr i Lande Ju-
da. Eñ Juda fiell fyrer Israel/ z flyde huer til siña Tialldbuda. Eñ Joas son Joachas
Israels Kongur/ tok til fanga Amasia son Joas Kong Juda/ i greindum stad BethSemes/
og flutte hn̄ til Jerusalem. Og hn̄ nidurbraut Stadar Murenn / fra Ephraims Porte og G
allt ad þui Porte sem stod vid Horned/ fiogur hundrut Alna langt. Hn̄ tok z i burt þat Gull
og Silfur/ og øll Kier þau sem voru i DROTTINS Huse/ hia ObedEdom/ og alla Fie-
siodu i Kongsins Huse/ z hn̄ flutte Børnen i Gijsling mz sier i Samariam.

Og Amasia son Joas Kongr Juda lifde fimtan ar epter dauda Joas sonar Joachas Isra-
els Kongs. Enn huad meira er ad seigia af Amasia/ bæde þad fyrsta og ed sijdsta/ Sia/ þad
er skrifad j bok Juda og Israels Konga. Enn fra þeim tijma sem ad Amazia gaf sig fra
Gude/ þa baru þeir Rad saman i mote honum/ i Jerusalem/ enn hn̄ flyde til Lachis. Þan
gad sendu þeir epter honum/ og lietu drepa hn̄ þar/ Og fluttu hn̄ so a Hestum/ z grofu hn̄ hia
sijnum Fedrum i Borg Juda.

XXVI.

Vsia 52. ar Kongur i Juda
4. Reg. 15.

NA tok allur Lydur Juda Vsiam/ hn̄ var þa sextan Aara gamall/ og settu A
hn̄ til Kongs i sijns Fødurs stad Amasia. Hn̄ vppbygde Eloth/ z kom hn̄e
aptr vnder Juda epter þ̄ Kōgureñ var sofnadr mz sijnum Fedrū. Vsia var
sextan ara/ þa hañ vard Kongur/ z hn̄ rijkte tuo og fimtijge Aar i Jerusa
lem. Hn̄s Moder hiet Jechalia af Jerusalem. Og hn̄ giorde þ̄ sem DR-
OTTNE vel lijkade/ eins og hn̄s Fader Amazia hafde giørt/ og hn̄ leita-
de DROTTENS/ so leinge sem Zacharia lifde / huer ed var mentur i Gudz a Synum/
og suo leinge sem hn̄ leitade DROTTENS/ þa liet Gud allt vel luckast fyrer hm̄.

a (Synum) Sioner eru Spadomar. Og er meiningen ad Zacharias hafe wered lærdur i Mose Spamønnunum Samuel David Gad og ødrum fleirum

Og hn̄ dro vt i Bardaga mot þeim Philisteis/ og nidurbraut Murenn i Gath/ z Mureñ
i Jabne/ og Mureñ i Azdod/ enn vppbygde Stade i Azdod z þar i krijng vm/ z a medal Phi
listeis. Þui DROTTEN hialpade þeim i mot Philisteis/ mot þeim Arabis/ mot þeim i
Gurbaal/ og mote þeim Meuniter. Enn þeir Amoniter færdu Vsia Gafur/ og hañ vard B
nafn frægur allt til Egiptalandz/ Þui hn̄ efldest meir og meir. Og Vsia bygde eirn Turn i
Jerusalem/ hia Hornporte og Dalporte/ og hia ødrum Hornunum/ og giørde þa sterka/ Hn̄
bygde z Kastala i Eydemørku/ og grof marga Bruña/ Þui hn̄ var vell audigr ad Kuikfie bæ
de i Dølunum og a Sliettunne/ hn̄ sette og Akurmenn z Vijngards menn a Fio[illegible]num/ og
hia Karmel/ Þui hn̄ hafde mykla lyst a Akuruiñu.

Talan a Strijds folke Vsia Kongs

Og Vsia hafde myked Herlid Strijdsmaña/ s̄ foru i Bardaga/ z reiknadr voru vnder hēde
Jeiel Skrifara/ z Maesia Embættis mañs/ z Hanania/ Kōgsins Høfuds maña. Og þra
yppasta Fedra tala/ af sterkū Strijds møñū voru tuær þusūder z sex Hūdrud. Og vndr þra
hēde vr Her/ þrisuar siñū hūdrad þusūd/ sio þusūd z fim̄ Hūdrut vopnfærra maña/ ad hialpa
Kongenū

Køgenū i mote sijnū Ouinū. Og Vsia fieck þm fyre allañ Heriñ/Skillde/Spiot/Hialma/Brynior/Boga z Steinsløngr. Og hñ giørde i Jerusalem allskyns Vijguiel"/s ad vera skyllde i Turnū z a Hornū/ til ad skiota vt med Pijlū/og sleyngia storū Steinū. Og hñs rykte barst vijda vt/þuiad DROTTEN hialpade honum sierliga/þar til at hñ vard miøg Megtugr.

E Enn sem Vsia Kongur var megtugur ordeñ/ þa metnadest hñ i sijnu Hiarta/ sier sialfum til Gløtunar/þui hañ gleymde DROTTNE/og gieck jnn i Mustere DROTTENS/ og villde offra Reykelse yfer Reykelsis Alltarenu. Eñ Asaria Kiennemadur gieck epter honū/ og attatijge DROTTENS Kiennemeñ mz honum/hrauster menn/huerier ad stodu i mote Vsia Konge/z søgdu til hñs/Vsia Kongr/eige ber þier ad veifa Reykelse fyrer DROTTNE/helldur Prestunū sonū Aaron/þeir sem þar eru helgader/Reykelsenu at veifa. Gack þu vt af Helgedomenum/ Þuiad þu hefur misgiort/z þad verdr þier eingeñ Heidr fyrer Gude DROTTNE. Num. 8.

Vsia vard reidur/og hñ hiellt a Glodarkierenu i siñe Hende. Og sem hñ hootade Kiennemonnunum/strax kom vt Lijkþra i hñs Enne/fyrer Prestanna augsyn/i Hwse DROTTINS/riett frame fyrer Reykelsis Alltarenu. Og Asaria Kiennemañahøfdinge snere sier til hñs/og aller Prestarner/Og sia/þa var komen vt Spitelska i hñs Enne / og þeir hrundu honum þadan. Hñ flytte sier og suo sialfur at ganga vt/þui hñs Plaaga var af DROTTNI. Suo vard nu Kong Vsia Lijkþraar allt til sijns Dauda/z hñ bio i einu sierligu huse/lijkþraar/fyrer hueria hñ var vtrekinn af Gudz Hwse. Og Jotham hñs son saa fyrer Køgsins Hwse/z dæmde Folked i Landenu. Vsia sleigest med Lijkþraa. 4. Reg. 15.

D Huad sem meira er ad seigia vm Vsiam/bæde þ fyrsta og sijdsta/þad hefur Esaias Spamadur son Amoz vppskrifat. Og Vsia sofnade mz sinum Fedrum/z þeir grofu hñ hia hñs Fedrum/i Akrenum hia Konganna Leidum/Þui þeir søgdu/ Hñ er Lijkþraar. Og Jotham hñs son tok Rijked epter hañ.

XXVII.

A Jotham var fim̄ og tuttugu aara þa hñ vard Kongur / og hñ rijkte sextan aar i Jerusalem/Hñs Moder hiet Jerusa dotter Zadok. Hñ giørde þat sem DROTTNE vel lijkade/suo sem̄ hñs Fader Vsia hafde giort. Vtan þat at hñ gieck ecke i Gudz Mustere/ Og Folked mannspilltest eñ. Hñ vppbygde Portdyrnar/ a Hwse DROTTINS/ og hñ reiste mykla bygging yfer Mwrnum Ophel. Og hñ vppbygde Stadena a Juda Fialle/hñ bygde z Slot og Turna i Skogunum. Jotham 16. Aar Kongur i Juda

B

Og hñ bardest vid Kong Amon sona/og vann sigur a þeim/suo ad Amon syner gaafu hm̄ þat sama Aar hundrad Centener Silfurs/ tiu Þusund Coros Hueitis/z tiu Þusund Coros byggs. A þui ødru aare skeinktu Amon syner honum slijkt hid sama/og suo lijka a þui þridia Aare. Suo vard Jotham miøg megtugur/þui hñ greidde gøtu sijna rietteliga fyr DROTTNE sijnum Gude.

C

D Enn huad meira er ad seigia vm Jotham/af hñs Bardøgum/og hñs vegum/Sia/þat er skrifad i Jsraelis z Juda Konga bok. Hñ var fim̄ aara og tuttugu þa hañ vard Kongur/og rijkte sextan aar i Jerusalem. Og Jotham sofnade mz sijnum Fedrum/z var jardadr i Dauidz stad/Enn Achas hñ son vard Kongur epter hñ.

XXVIII

A Achas var tuttugur ad alldre þa hñ vard Kongur / og hñ rijkte sextan Aar i Jerusalem/Hñ giørde ecke huad riett var i auglite DROTTINS/so sem̄ Dauid hñs Fader hafde giort. Helldur gieck hñ a Jsraels Konga vegum. Hier ad auk steypte hñ sier Baals myndir/Og hann offrade Reykelse fyrer Baalim/i dal sona Hinom/z hñ brende sijna syne i Ellde/ept Heidingiaña svjuirdeligū Sid/ hueria DROTTEN hafde vtreked fyrer Jsraelis sonū. Hñ færde Forner og Reykelse a Hædum/og vnder øllum blomgudū Eikum. Achas 16. Aar Kongur i Juda Deut. 18.

Þar fyrer gaf DROTTEN Gud hañ i Kongsins Hønd af Syria/og þeir slou hñ/og fluttu burt mijkenn fiølda af hñs Føngurum/og høfdu þa til Damascum. Hñ var og giefeñ vnder Esa. 7.

Hryggelig Eymd i Juda/ vegna Skwrgod a Dyrkanar Achas/ a hañs Døgum

enn vnder Kongsins Hønd af Jsrael/ so hñ veitte honum eitt stort slag. Þuiad Pekah Son
Remalia slo i Juda hundrat og tuttugu Þusunder a einum Deige/ alla hrausta Strijdzmeñ/
Fyrer þui at þeir fyrerlietu DROTTEN þeirra Fedra Gud. Og a þeim tijma/ drap Si
chri eirn volldugur Madr af Ephraim/ Maesia son Kongsiñs/ ⁊ Asrikam þañ yppasta Hof
dingia fyrer Kongsiñs Hwse/ og Elkana þañ sem næstur var Kongenum. Og Jsraelis syner
hertoku tuø hundrut Þusund Kuinnur/ Syne og Dætur/ og toku þar med ogrynne Fiar fra
þeim/ ⁊ fluttu þad herfang til Samariam.

Obed Spamadur

Og þar var i þat sinn Gudz Spamadr/ sem hiet Obed/ hñ gieck vt i mote þeim sama Her B
sem kom til Samaria/ ⁊ sagde til þeirra/ Siaed/ Fyrst ad DROTTEN ydra Fedra Gud
er ordenn reidur yfer Juda/ þa gaf hñ þa i ydar hendur. Enn þier hafed suo grimliga drep
ed þa/ suo þad tekur vpp i Himineñ. Nu huxe þier ad þryckia vnder ydur syne Juda og Jeru
salem/ til Þræla ⁊ Ambætta. Eru þier nockut saklauser fyrer DROTTNE ydrū Gude?
Þar fyrer hlydet mier nu/ og færed þa herteknu aptur/ þa siñ þier hafed burt leidt fra ydrum
brædrum/ Þuiad DROTTINS Reide hanger yfer ydur.

Þa toku sig vpp nockrer af þeim yppustu/ af sonum Ephraim/ Asaria son Johanan/ Be
rechia son Mesillamoth/ Jehischia son Sallum/ og Amasa son Hadlai i mote þeim sm̄ komu
fra Bardaganum/ og søgdu til þeirra/ Eige skulu þier færa þa Herteknu jnn hingad/ Þui
vilie þier koma skulldu yfer oss fyrer DROTTNE/ suo ad þier giøred vorar Synder þess
stærre? Þuiad vor Synd er ordin nogu stor/ ⁊ Reiden hanger yfer Jsrael. Þa liet Strijds
folked alla Fangarana lausa/ enn løgdu Herfanged fram̄ fyrer Høfdingiana/ ⁊ fyrer allañ C
Søfnudenn.

Þa vppstodu þeir Menn/ sem fyrr voru nefnder/ ⁊ toku þa Fangana/ ⁊ þa alla sem nak
ter voru af þeim/ klæddu þa af Herfangenu og skiæddu þa/ ⁊ gæfu þeim bæde Mat ⁊ Dryck
og smurdu þa/ og alla þa sem veyker voru settu þeir a Asna/ og færdu þa til Jericho til þess
Palmuidar stadar/ hia þra brædrum/ ⁊ þeir komu aptur i Samariam.

A þeim sama tijma sende Achas Kongur til Kongsiñs af Assur/ at hñ skyllde veita honum
Lid. Og þeir Edomite komu enn einu sinne aptur/ og slou Judam/ og hertoku nockra. Og
Philistei fiellu i Stadena sunnan til a mote Juda/ og vnnu BethSemes/ Aialon / Gederoth
⁊ Socho mz þeirra dætrū/ og Thimna mz hñar Dætrum/ ⁊ Gimso mz hñar Dætrum/ ⁊ biu
ggu þar. Þuiad DROTTEN nidr þryckte Juda/ fyrer skulld Achas † Juda Kongs/ Sø
kum þess ad hñ giørde Juda [a] Nakenn/ og hñ misgiørde a mote DROTTNE. Og Tig
lathPilnesser Kongurenn af Assur kom i mote honum/ settest vm hñ/ ⁊ veitte honum ecke styrk/ D
Þui tæmde Achas Hws DROTTENS/ og Kongsiñs Hws og Høfdingiañ/ ⁊ gaf Gæf
ur Kongenum af Assur/ eñ þat hialpade honum ecke þar.

† Jsrael

[a] Þesse nakleike var/ þat/ ad Folked lifde ecke vnder Gude epter hñs Orde helldur dyrkade Gud epter sialfs sijnum þotta/ so sem Aaron giørde Folked Naked Exod. xxxij.

Hier ad auk i Heydinne/ jok Achas yfertrodslur sijnar fyrer DROTTNE/ Og offrade
til Skwrgoda i Damasco/ sem hñ høfdu sleiged/ ⁊ sagde/ Kongsins Guder af Syria hialpudu
þm/ Þui vil eg þm offra/ so þr hialpe mier. Þar þr þo voru hm̄ ⁊ øllū Jsrael til falls. Og
Achas samansafnade øllū Kierum sem voru i Gudz Hwse/ ⁊ slo þau i sundur/ ⁊ luckte Dyr
nar a Hwse DROTTENS/ ⁊ giørde sier Alltare a huerre Hyrningu i Jerusalem. Og i
Borgum Juda giørde hañ Hæder/ hier ⁊ huar/ til at offra annarligum Gudum/ ⁊ reitte suo
til Reide DROTTEN Gud sinna Fedra.

Huad s̄ nu meira er ad seigia vm hñ/ ⁊ vm alla hñs vegu/ bæde þa fyrstu ⁊ sijdustu/ Sia/
þat er skrifat i Juda ⁊ Jsraels Konga Bok. Og Achas sofnade mz sijnum Fedrum/ ⁊ þeir
grofu hñ i Borg Jerusalem/ eñ eige i Grøfum Jsraelis Konga. Og hñs son Ezechias vard
Kongur i hñs stad.

XXIX.

Ezechias 19. Aar Kongur i Juda
4. Reg. 18.

Zechias Kongur hafde fim̄ vm tuitugt þa hñ vard Kongur/ ⁊ rijkte niu Aar ⁊ A
tuttugu i Jerusalem/ Hñs Moder hiet Abia dotter Zacharie. Og hañ giør
de þat sem DROTTNE vel þocknadest/ suo sem hñs Fader Dauid. A
fyrsta Manade ⁊ a þui fyrsta Aare sijns Kongs Rijkis liet hñ vpp Dyrnar
a Hwse DROTTENS og endurbætte þær. Og hañ framleidde Kiene
meñ og Leuita/ ⁊ samansafnade þeim a þat breida Stræte a mot Austre/ ⁊
sagde til þeirra/ Þier aller Kiennemeñ ⁊ Leuitar heyred mier/ Helged ydr nu/ so at þier meiged

⁊ helga

og helga DROTTENS Gudz ydvars Fedra Hws/og bered øll Ohreininde vt af Helgedomenum/ sem þar er jnnkomeñ. Þuiad vorer Forfedur hafa misgiørt/ og giørdu þad sem DROTTNE vorum Gude jlla lijkade/ og hafa yfergiefed hñ. Þui þeir sneru sijnu
B Andlite fra DROTTENS Tialldbwd/ z sneru sijnu Bake vid heñe/Og hafa læst Dyrunum a forhwsenu/vtslocktu Lampana/og brendu eckert Reykelse/færdu z ecke Breñeforner Jsraels Gude i Helgedomenum.

Ezechia Aminning til Leuitanna

Og søkum þuilijks er DROTTINS Reide komen yfer Juda z Jerusalem/so hñ hefur giefed þa i sudurdreifing z j Foreydslu/So ad Menn blystra at þeim/so sem þier siaed med ydrum Augum. Þuiad siaed/ þess vegna eru vorer Fedur fallner fyrer Suerde/vorar Kuiñur Syner og Dætur herteknar. Nu hefe eg þad i mijnu sinne/ ad eg vil giøra eitt Sættmaal vid DROTTEN Jsraels Gud/suo ad hñs Reide og Grimd vijkie fra oss. Nu mijner syner vered eige tregier/Þuiad ydr hefur DROTTEN vtualed/ad þier skulut standa fyr hm z þiona hm/z breña fyrer hm Reykelse.

C Þa toku Leuitarner sig vpp/Mahath son Amasai/z Joel son Asaria af soñ Kahath. Eñ af soñ Merari Kis son Abdi/og Asaria son Jehaleel. Eñ af soñ Gerson Joab son Siña/ og Eden son Joah. Og af sonum Elizaphan/Simri og Jeiel. Og af Assaph Zacharia z Mathania. Og af soñ Heman Jehiel z Semei. Og af soñ Jedithun Semaia z Vsiel. Og þeir samansøfnudu sijnum brædrum/z helgudu sig/z geingu jnn epter Kongsiñs bode z epter DROTTENS Orde/ad hreinsa Hws DROTTENS

Og Kiennemennerner geingu jnn i Mustere DROTTENS/at hreinsa þad/ og bæru allann þañ Ohreinleika(sem fundenn var i Hwse DROTTENS)vti Gardeñ/ fyrer vtan Hws DROTTENS/Enn Leuitarner toku þat/z bæru vt i Lækenn Kedron. Og þr toku til a þeim fyrsta Deige þess fyrsta Manadar ad helga sig/enn a þeim ættunda Deige i sama Manude geingu þr iñ i DROTTENS Forhws/ z helgudu Hws DROTTens

Prestarner hreinsa Mustere Drottens
i. dag Aprilis

D i ætta Daga/suo ad allt var fullkomnad a Sextanda Deige i fyrsta Mænade.

Epter þad geingu þeir jnn fyrer Kong Ezechiam/z søgdu/Vier høfum hreinsad allt hus DROTTENS/ Brenneoffurs Alltared/og øll þess Kier/ Borded Skodunarbraudaña/og øll þau Kier þar heyra til/ Og þau Kier sem Kong Achas saurgade/þa hñ var Kongr/þa hñ misgiørde/þau høfum vier helgad z til bwid/ Sia/þau eru øll sett fyrer Alltare DROTTENS.

Sneña Morguns tok Kongureñ sig vpp/ og samansafnade øllum þeim yppustu Høfdingium i stadnum/og gieck vpp i Hws DROTTENS/ Og hafde vpp þangad sio Yxn/ sio Hrwta/sio Lømb/og sio Hafra til Synda offurs/ fyrer Kongs rijked/ fyrer Helgedomenn/og fyrer Juda. Og hañ baud Prestunum Aarons sonum/ ad þeir skylldu færa Forner yfer Alltare DROTTENS. Prestarner sæfdu Yxana/og toku Blodet/og støktu þui yfer Alltared/þeir slætrudu og Hrwtum/ z støcktu Blodenu a Alltared/z þeir slætrudu Lømbunum/z støktu Blodenu a Alltared. Sijdan leiddu þeir Hafrana fram til Synda offurs/fy

Ezechias mz Aulldungum Juda opprar i Musterenu

E rer Kongeñ z Almwgañ/z þr løgdu sijnar Hendr yfer þa. Og Prestarner sæfdu þa/ z støcktu Blodenu a Alltared/til ad forlijka allañ Jsrael. Þuiad Kongurenn hafde so bodet/ad þr skylldu færa Breñeoffur z Syndaoffur fyrer allañ Jsraels Lyd.

Og hañ skickade Leuitana i DROTTENS Hwse med Cymbælis/Psalterio/og Hørpum/suo sm Dauid hafde bijfalad/og Gad Kongsins Siaande/og Nathan Spamadr/Þui þat var DROTTENS bod fyrer hñs Spamenn. Og Leuitarner stodu mz allshættudu Streingia Hliodfærum Dauidz/z Prestarner mz sijnum Lwdrum. Og Ezechias baud þm ad færa Breñeoffur yfer Alltared. Og a þm sama tijma/þa þr toku til ad færa Breñeoffr/ þa vpphofu þeir og Lofsaungua DROTTENS/ med Lwdrum/ z a allra handa Streingialeikñ Dauidz Jsraels Kongs. Eñ allr Almwgeñ badst fyrer/Eñ Saunguararn mz sitt allzhættadañ Saung/z þr ed j Lwdra bliesu/mz sijn Basunr/ voru at þui þar til ad Breñe
F offred var fullkomnad. Enn ad þui fullkomnudu/þa laut Kongurenn nidur/z aller þr sem hia hm voru/z bædust fyrer

Og Ezechias Kongur og Høfdingiarner bædu Leuitana ad lofua DROTTEN /med Lofsønguum Dauids/ og Assaph Siaanda/ Og þeir lofudu Gud mz Glede/fiellu a Knie z bædust fyre.

Þa suarade Ezechias/og sagde/Þier hafed nu vppfyllt ydr hendr DROTTNE/ Fared nu/ og bered hingad Forner og Lofgiørdar Offur i Hws DROTTENS. Og Almwgienn

Almwgans Offur
mugeñ bar fram̃ Forner ⁊ Lofgiørdaroffur/ ⁊ Breñeforner af sialfuiliugu Hiarta. Eñ talan
a þm̃ Brennefornū sem Almwgienn bar fram̃/ var siøtijge Vxar/ hundrad Hrwtar/ og tuo
Hundrut Lamba/ og þad allt saman var offrad til Brennefornar DROTTNE. Hier
at auk helgudu þeir sex Hundrut Vxa ⁊ þriu Þusund Saude.
Enn Prestarner voru offaer/ suo þeir gatu ecke teked Skinnen af øllum Breñefornun- G
um/ Og þui toku þeir Leuitana sijna Brædur til sijn/ suo leinge sem þesse Þionusta var ecke
vte/ og þar til at Prestarner helgudu sig/ Þuiat Leuitana var auduelldara at helga eñ Keñe
mennena. Enn Breñeoffred var mijked/ m̃z Packaroffursins Feitleika/ og Dryckiaroffred til
Brenneoffursinns/ Og i þuilijkann mata vard Embætted fullkomnad i Hwse DROTT-
ENS. Og Ezechias gladdest m̃z øllu Folkenu/ at Þionustugiørd Gudz var vte/. Þuiad þ
skiede so skiotliga.

XXX.

Ezechias a minner allann Israel ad hall/da Paska

OG Ezechias sende til alls Israels og Juda/ og skrifade Brief til Ephraim og A
Manasse/ at þeir skylldu koma til DRottens Hwss i Jerusalem/ til at hallda
Paska DROTTNE Israelis Gude.
Kongurenn hiellt og eitt Raad vid sijna Høfdingia og vid allann Søfnud
eñ i Jerusalem/ ⁊ kom þat asamt m̃z þeim/ ad þeir skylldu hallda Paska i ød-
rum Manude/ Þui þeir þottust ecke gieta hallded þa i þeirre sømu tijd/ þuiad
Kiennemeñerner voru ecke suo marger helgader/ sem vera attu/ suo og var ecke Folked komed sa
man til Jerusalem. Þetta lijkade Kongenum vel og øllum Søfnudenum. Og þeim kom
þat saman/ ad lata slijkt vtberast vm allann Israel fra BerSeba ⁊ allt til Dan/ at þr skyll
du koma/ og hallda DROTTENS Israels Gudz Paska i Jerusalem/ Þuiad þeir høfdu
ecke i langa tijma Paska halldet/ so sem skrifad stendur (i Løgmalenu).
Og Sendebodarner hlupu m̃z flyte med Briefum fra Kongenum/ ⁊ hm̃s Høfdingium vm
allañ Israel ⁊ Juda/ epter Kongsiñs skipā/ ⁊ søgdu/ Þier Israels Syner/ snued aptr til DR-

Ein hiark/næm amiñing Ezechie til Israel

ottens Gudz Abrahams/ Isaachs ⁊ Israels/ So mun hñ snua sier til þrra s̄ epter eru/ þr sem B
enn eru epter vndan Kongsiñs Høndū i Assyria. Vered ecke sem ydar Fedr og brædr/ huerier
ad sier sneru fra DROTTNE þrra Fedra Gude/ og hñ gaf þa i Gløtun/ so sem þier sialf
er siaed. Vered nu eige suo hardhnackader/ suo sem ydar Forfedur/ Helldur giefet DROT-
Ne ydar Hønd/ og komed til hm̃s Helgedoms/ sem hñ hefur helgat æfenliga/ og þioned DRO-
TTNE ydrum Gude/ Þa mun hm̃s Grimdar Reide lietta af ydur. Þui ef þier snued ydur
til DROTTENS/ þa mun ydar Brædur ⁊ Børn fa Myskunsemd/ af þeim sem þa hall
da herteknа/ ⁊ munu koma aptur i sitt Land. Þuiad DROTTEN ydar Gud er nadigur
og Myskunsamur/ og mun ecke snua sijnu Auglite fra ydur/ ef þier snued ydur til hm̃s.
Og þeir Hlauparar geingu fra einum stad og til annars/ i øllu Lande Ephraim ⁊ Man-
asse/ og allt til Sebulon/ Enn þeir hæddu og spottudu þa. Þo voru þeir nockrer sem sig aud-
myktu/ af Asser Manasse og Sebulon/ ⁊ komu til Jerusalem. Eñ i Juda var Gudz Hønd/
suo hñ gaf þeim eitt samhugat Hiarta/ at giøra epter Kongsinns bode/ og Høfdingiaña vt af C
DROTTINS Orde. Og þar kom ofurmargt Folk til samans i Jerusalem/ at hallda

Paskar hiell/ust i Ezechie tijd

þa sætubrauds Hatijd/ i þeim ødrum Manude/ eiñ miøg mikill folks Fiølde.
Og þeir foru til og nidurbrutu þau Alltare/ sem voru i Jerusalem / ⁊ øll þau Alltare yfer

† Paskalāb

huerium Reykelse var offrad/ ⁊ køstudu þeim øllū i Lækenn Cedron. Og þeir sæfdu † Paska-
na þann fiortanda Dag i þeim ødrum Manude. Og Prestarner og Leuitarner medkiendu
sijnar skam̃er/ ⁊ helgudu sig/ og baru Brenneforner i DROTTENS Hws. Og þr sto-
du i sinne skipan/ suo sem þeim heyrde/ epter Mose Gudz mañs Løgmale. Og Prestarner to-
ku Bloded af Leuitanna Høndum/ ⁊ þeir støcktu þui/ Þui þeir voru marger i Søfnudenum
sem ecke høfdu helgad sig. Þui slatrudu Leuitarner Paskunum fyrer alla þa sem ecke voru
hreiner/ at þeir skylldu verda helgader fyrer DROTTNE.

a (Hreinsan) þad er/ Gud a/lijtur Hiartans þel/ Þegar hiar/tad er hreint/ þa hirder Gud ecke vm þa ytre Hreinsanina/ ner ed fyrer Løgmalenu er heilög

Þar var og margt Folk af Ephraim/ Manasse/ Isascar ⁊ Sebulon/ þeir s̄ ecke voru hrei-
ner/ og þeir atu Paskalambed ecke suo sem skrifad stendur. Þuiat Ezechias bad fyrer þeim
og sagdi/ DROTTEN sa sem godur er/ hñ mun myskuna sig yfer alla/ þa sm̃ af øllu hiar
ta leita DROTTENS þeirra Fedra Gudz/ eñ eige fyrer Heilagleik a Hreinsunarinnar.
Og DROTTEN bænheyrde Ezechiam/ og helgade Folket. Suo hielldu Israelis syner/ D

þeir

þeir sem fundner voru i Jerusalem/ þa Sætu brauds Natijd sio Daga mz myklum Fognude. Enn Prestarner og Leuitarner lofudu DROTTEN alla Daga/ Magt DROTTINS mz Hliodfærum. 2. Par. 35.

Og Ezechias talade hiartnæmeliga vid alla Leuitana/ huerier skilning høfdu a DROTTNE/ og þeir ætu sio Daga Natijdarhallds fornernar/ og offrudu Þackar offre/ z þockudu DROTTNE þeirra Fedra Gude. Og øllum Almuga kom þat asamt / ad hallda skyllde enn adra sio daga/ og þeir hielldu adra sio daga mz fagnade. Þui Ezechias Kongur Juda gaf Almuganum Þusund Vxa/ og sio Þusund Sauda. Enn Høfdingiarner gæfu Almuganum Þusund Vxa og tiu Þusund Sauda/ suo helgade sig mijkell fiølde Kiennemanna.

Allur Søfnudur i Juda gladdest af fagnade/ Prestarner/ z Leuitarner/ z sa allur Almugie sem komenn var af Jsrael/ og þeir vtlendu sem komner voru af Jsraels Lande/ z þeir sem biuggu i Juda. Og þar var eirn stor Fognudr i Jerusalem/ Huilijkur ecke veret hafde allt j fra døgum Salomon Kongs sonar Davidz i Jerusalem. Enn Prestarner og Leuitarner stodu vpp/ z blessudu Folked/ z þeirra Rødd Bænheyrdest/ z þra Bæn kom inn fyrer hans heiløgu Tialldbwd i Himenen.

XXXI.

A

ÞAN sem þetta var nu allt fullkomnad/ þa for allur Jsrael sem fanst i Juda Borgum/ og sundurbrutu Skwrgoden/ og nidurhiuggu Lundana/ og brutu nidur Alltaren a Hædunum/ sem þeir fundu i øllum Juda/ BenJamin/ Ephraim/ z Manasse/ allt þar til ad þat var allt eydelagt. Epter þat reistu Jsraels syner aller aptur til sinna Eigna z Stada. 2. Para. 14. 17. 33.

Enn Ezechias Kongur skickade Prestana og Leuitana/ huern til sinnar Þienustu i sijnu Embætte/ bæde Prestana og Leuitana/ til Brenefornanna og Þacklætesfornanna/ at þeir skylldu þiona/ þacka og lofa/ i Nerbwdar dyrum DROTTINS. Og Kongurenn gaf sinn part af sijnu Godze/ til Breneoffurs/ bæde a Morna z Kuelld/ til Sabatsdaga/ til Kalendas Daga/ og til annara Hatijda/ so sem skrifad stendr i Løgmæle DROTtens. Num. 28.

Og hann sagde til Folksinns þess s bio i Jerusalem/ at aller skylldu giefa Prestunum z Leuitunum þra hlut/ Til þss at þr mættu þss fastara a halda vid Løgmal DROTTENS. Og sem þetta Kongsins bod barst vt/ þa gæfu Jsraels syner stormijkenn fyrsta Auoxt af Korne/

B Vijne/ Vidsmiøre/ Hunange/ z af allshættudum Auexte/ sem af Mørkinne jnnkom/ og allra handa Tiunder alls Jardargroda nogleiga. Sijka og suo giordu Jsraels og Juda syner/ sem biuggu i Juda stødum/ færdu og Tiunder af Vxum og Saudum/ og suo Tiund af þui s helgat var/ og þeir høfdu heited DROTTNE sijnum Gude/ og søfnudu þessu saman hier og þar i Hrwgur. J þeim þridia Manude toku þr til ad leiggia þetta til samans/ enn i þenn siounda Manude fullkomnudu þeir þta.

a (hallda) Vppa þ / ad þr ecke þyrer brest og þarnan þra vpphelldis og næringar/ verde at yþergiefa Bækurnar og kenningar/ enn leita sinnar Næringar/ Þar þyrer a Ordsins Þienurum ad giefast þra Vpphellde nogliga/ so þr meige studera/ Sem Nehemias bydur og Syrach

Enn sem Ezechias Kongur/ z Høfdingiar geingu jnn/ og sæu soddan † samsafnan/ þa lofudu þeir DROTTEN z hans Folk Jsrael. Og Ezechias spurde Prestana z Leuitana ad vm þessa samansafnan. Enn Asaria sa ypparste Kiennemadur i Hwse Sadock suarade/ og sagde til Kongsins/ Fra þeim tijma sem Menn toku til ad bera fram Frumforner i hws DROTTENS/ þa høfum vier eted/ z sadder orded/ z þo er enn so mijked afgágs. Þuiad DROTTEN hefur blessad sitt Folk/ þui er þetta afganguren. Þa baud Kongurenn ad Kornhlødur skylldu smijdast hia Hwse DROTTENS. Og sem þær voru bwnar/ þa løgdu þr þar jnn bæde Frumfornernar og Tiundernar/ z annad þat sem helgad var trwliga.

† Hrwgur

D

Og sa Leuite sem hiet Canania var skickadur til eins Høfdingia þar yfer/ z Simei hans broder annar/ z Jehiel/ Asasia/ Nagath/ Asahel/ Jerimoth/ Josabath/ Eliel/ Jesmachia/ Mahath/ z Benaia voru til setter af Canania og Simei hans Brodurs Hende/ epter Kongs Ezechie skipan. Enn Asaria var Høfdinge i Gudz Hwse. Enn Kore son Jenna sa Leuite dyra verdur i mot Austre var yfer settur þat sem Gude var giefed af frialsum sialfs vilia/ Frumburde/ z þ sem helgad var i þ allra helgasta. Og vnder hans Hende voru þsser/ Eden/ Miniamin/ Jesua/ Semaia/ Amaria z Sacharia i Prestanna stødum/ ad þeir skylldu giefa þeirra brædrum/ epter þeirra skickan/ þm minsta suo sem þeim hinum stærsta.

E

Þar mz þm s voru reiknader af Kallkyne/ þriggia æra gamler z þadan af elldre/ a millum allra þeirra sem geingu i Gudz Mustere/ huer a sijnum deige/ til sijns Embættis i þra Vard

halldе/

halldе/epter þeirra skickan. Eñ þeir sem reiknader voru fyrer Prestana/ i þeirra Fedra hws
se/ Tuituger ⁊ þadan af elldre/ i þeirra Vardhallde/ epter þra skickan/ suo ⁊ þr sem reiknader
voru a millum þeirra sona/ Kueña og Dætra/ mz øllum Almuganum/ Þui þeir helgudu tru-
liga þat Heilaga. Þar voru og Menn mz Nafne til nefnder medal sona Aarons Prests/ a
Ykrunum ⁊ i Forstødum allra Stadanna/ ad þeir skylldu giefa øllu Kallkyne a mzal Prest-
anna eiñ Part/ ⁊ suo lijka øllum þeim sem reiknader voru a medal Leuitaña.

Ezechia var Gudhræddur og Luckusamur

Suo giørde Ezechias i øllum Juda/ ⁊ giørde huad gott og riett ⁊ sañarligt var fyrer DR-
OTTNE sijnum Gude. Og i øllum hn̄s giørningum sm̄ hn̄ vpphof/ til Þionustugiørdar
i Guds Hwse/ epter Løgmalenu og Bodordunū/ ad leita sijns Gudz/ ꝥ giørde hn̄ af øllu hiar
ta/ Og þui hafde hn̄ Lucku.

XXXII.

Señacherib
4. Reg. 10.
Esa. 37.
Señacherib herjade a Jerusalem
4. Reg. 18.
Esa. 36.

Pter þessa Atburde og þuilijkan Sañleika/ kom Señacherib Kongꝛ af Assy A
ria med Her jnn i Land Juda/ ⁊ settist vm þær sterku Borger/ ⁊ villde vinna
þær. Og sem Ezechias Kongur sa þad at Señacherib kom/ ⁊ ad hn̄ ætla-
di at strijda a Jerusalem/ Þa kom hm̄ þad asamt mz sijnum Høfdingium og
macktar mønnum/ ad þeir skylldu vppfylla alla Vats brunna sem voru vt-
an Borgar/ Og þr styrktu hn̄ þar til. Kom þa saman mijkell Mañfiølde/
og byrgdu alla þa Vats Brunna ⁊ rennande Vøtn sem i Landenu voru/ og søgdu/ at Kong-
urenn af Assyria skyllde ecke fiña mijked Vatn/ nær hn̄ kiæme. Og Kongureñ styrktest/ liet
bæta alla Mwrvegge allt vm kring/ huar þeir voru brostner/ og reiste Turna þar yfer/ og B
hn̄ bygde enn eirn annañ Steinvegg þar vtan fyrer/ og styrkte Millo hia Borg Dauidz/ og
til bio allskyns Vopn og Verivr. Og hañ sette Hershøfdingia yfer Folked/ og kallade þa
til sijn a þad breida Stræte hia Stadariñs Porte/ og talade hiartnæmeliga vid þa/ og sagde/
Hafed gott Traust/ og vered oskielfder. Ottest ecke nie hrædest Kongenn af Assyria/ et hell-
dur þañ mykla Mannfiølda sem med honum er/ Þuiad sa er meire sem med oss er/ helldur eñ
hinn sem med þeim er. Med honum er holldligur Armleggur / Enn DROTTEN vor
Gud er med oss/ til ad hialpa oss/ og beriast fyrer oss. Og Folked styrktist vid þesse Ord Ezech-
ie Kongs af Juda.

Þar epter sende Señacherib Kongꝛ af Assyria sijna Þienara til Jerusalem (eñ hn̄ sialfur C
la fyre Lachis mz sijnn Her) til Ezechiam Kōgs Juda/ ⁊ til alls Folksiñs s̄ var i Jerusalem/
og liet suo seigia þeim/ So seiger Señacherib Kongꝛ af Assyria/ A hueriū hafe þier Traust/
þier sem bwed i þeim vmkringda Stad Jerusalem? Ezechias tæler ydur mz Ordū/ at hañ
selie ydur i Daudañ/ Hungur og Þosta/ þar hn̄ seiger/ DROTTEN vor Gud skal frelsa
oss af Hende Kongsiñs af Assyria. Er ecke Ezechias sa eñ same/ sm̄ i burt hefur teked hn̄s
Hæder/ og Alltare/ og sagt til Juda og Jerusalem/ Fyrer einu Alltare skulu þier tilbidia / og
þar yfer Reykelse breña?

Vite þier ecke/ huad eg og mijner Forfedur hafa giørt øllum Þiodū allra Landa? Hafa
nockud Heidingianna Guder i nockrum Løndum/ gietad frelsad þeirra Lønd af miñe Hende? D
Huer er sa a medal allra Heidingia Guda/ sem ad mijner Fedur hafa foreydt/ ad þr hafe frel
sad sitt Folk fra miñe hende/ suo ad ydar Gud skyllde gieta frelsad ydur vndan mijnu Vallde?
Læted ecke Ezechiam suijkia ydur/ nie Radleggia ydur þetta/ og trued honum ecke/ Þui ef ad
eingenn af øllum heidiña Konga Gudum/ gat sitt Folk frelsad fra mier og minna Fedra hen-
de/ Huad myklu sijdur mun ydar Gud gieta frelsad ydur vndan mijnu Vallde.

Og margt añat meira tøludu hn̄s sendebodr i mote DROTTNE Gude ⁊ i mote hn̄s Þion
Ezechia. Hn̄ skrifade og Brief til Hædungar DROTtne Jsraelis Gude/ og talade vm hn̄/
og sagde/ Suo sem Heidingianna Guder i Løndunum/ hafa ecke frelsat sitt Folk vndan mijnu
Vallde/ Suo skal eige helldur sa Gud Ezechie frelsa hn̄s folk vndan minne hende. Og þr E
kølludu mz Hæreyste a Gydinga mal/ til Folksiñs i Jerusalem/ sem var vppa Mwrnum/ ad
giøra Folked hrædt og skielft/ suo þeir giætu vnnet Borgena. Og þeir tøludu a mote Gude
Jerusalem/ lijka sm̄ a mote Heidingiaña skwrgodum a Jørdu/ sem ad eru Handa verk Mañ-
anna.

Enn Ezechias Kongur og Esaias Spamadꝛ son Amos/ þeir bædu i mot þessare Gudlast-
an/ ⁊ kølludu vpp i Himenen. Og DROTTEN sende siñ Eingel/ huer ed slo alla macktar-
menn

menn Nersins/ z Nøfdingia og Nøfudzmenn i Assyria Kongs Nerbwdū/ so hū for heim apstur i sitt Land mz Snerpu. Enn sem hū gieck jnn i sijns Guds Nws/ slou hū i hel peir(hūs syner)med Suerde/ sem komner voru af hañs eigen Lijfe. Suo hialpade DROTTEN Senacherib war drepenn
F Ezechia Konge og þeim i Jerusalem/af Nende Señacherib Kōgs af Assyria/og af allra hen af synum eigen de/og hū vardueitte þa alla vmhuerfes. Suo ad marger bæru DROTTNE Gæfur til Sonum
Jerusalem/og so Ezechia Juda Konge Gersemar. Og epter þta vard hañ myklad z hia øllum Neidingium.

A þeim døgum kreinktest Ezechia Kongur/og vard daud siukur/ Og hū bad DROTTEN/og hū bænheyrdi hū/ og gaf honum eitt Teikn. Enn Ezechias bitalade ecke epter þui suo sem honum var giefed/þuiad hūs Niarta Metnadist. Sokum þessf tiell Reide yfer hū/ og yfer Juda og Jerusalem. Eñ Ezechias audmykte sig/og lagde af Metnad sijns Niarta/ suo og lijka þeir i Jerusalem/þar fyrer kom Reide DROTTENS ecke yfer þa/ so leinge sū Ezechias lifde. Ezechias sykist 4. Reg. 20. Esa. 38.

Ezechia Kongz var miøg stor audigur z dyrdligur/ z safnade sier Fiesiodū af Gulle/Silfre/Gimsteinum/Dyrdligum Kryddum/Skiølldum/og allra handa kostuligū Gersemū. So
G og Kornhlødum til Kongsins jnntekta / Vijns og Vidsmiørs / Nwsum og Støllum fyrer allshattadann Fienad/suo og Sauda hwsum fyrer Saudfie. Nū bygde Borger/og hafde o telianligar Niarder bæde Nauta og Sauda/ þui Gud gaf honum miøg mijkel Audæfe. Nañ er sa Ezechias s byrgde aptur Vppsprettu Bruñeñ i Gihon/ eñ veitte Vatnenu nidur vnder Vestur ad Borg Dauidz/þuiad Ezechia luckadest allt þad sem hū giørde. Dyrd og Rijkdomur Ezechie

Enn þa Sendemenn af Babilon voru sender til hūs/ad spyria hū ad þeim Vndrum sem skied hofdu i Landenu/þa yfergaf Gud hū/so ad hū freistade hūs. Vppa þat/ ad allt þ sū var i hūs Niarta yrde opinbert.

Nuad meira er ad seigia vm Ezechiam/og hūs Myskunsemder/ Sia/þad er skrifat i Syn Esaie Spamañs sonar Amos/og i Juda og Jsraels Konga bokum. Og Ezechias sofnade mz sijnum Fedrum/og þeir jørdudu hū opp yfer ødrum Leidum Dauidz sonar. Eñ allur Juda og þeir i Jerusalem giørdu hūs vifor vegsamliga/Og hañs son Manasses vard Kongur epter hū.

XXXIII.

A Manasses var tolf vetra gamall þa hū vard Kongur/og hū rijkte sim og sim tijge Aar i Jerusalem. Og giørde þad sū DROTTNE jlla lijkade/epter Neidingia Suiuirdingum/hueria at DROTTEN vtrak fyrer Jsraelis sonum. Og hū snere sier/suo ad hū oppbygde þær Næder aptur/sū hūs Fader Ezechias hafde nidurbroted/Nū reiste Baal Alltare/giørde Lunda/ z til bad allañ Nimensiñs Ner/ og þionade hū. Nū reiste og Alltare i Nwse DROTTENS/vm huert ad DROTTIN hafde talad / J Jerusalem skal mitt Nafn vera æfenliga. Nū bygde og Ollture i bædum DROTTENS Nwss Forgørdum/til allz hattads Nimeñs Ners/ z liet sijna syne ganga i giegnum Elld/i Dalnū BenNiñom. Nū vtualde sierdeilis Daga/og gaf giætur ad Fugla mæle/og hafde hia sier Galldra z Fiølkinges menn/og giørde margt þad sem DROTTNE jlla lijkade/honum til stygdar. 4. Reg. 25. Manasses lv. Aar Kongur Ogudligt athæfe Manasses

B Nū sette Skwrgod og Likneske sem hū hafde giøra latted i Gudz Nws/ vm huad at DROTTIN hafde sagt til Dauidz og Salomon hūs sonar/J þessu Nwse til Jerusalem/ hueria eg hefe vtualed af øllum Jsraelis Kynkuñslum/ vil eg setia mitt Nafn æfenliga. Og eg vil eige framar meir lata Jsrael vijkia sijnum fæte af Landenu/ huørt eg gaf Fedrum þeirra/ Suo framt sem þeir hallda sier til ad giøra allt þad sū eg hefe boded þeim/ vid Mosen i ollu Logmalenu/Bodum og Riettindū. 2. Par. 7. 3. Reg. 8.

Enn Manasses villte Judam og Jerusalem/ z giørde verr enn þeir Neidingiar sū DROTTEN hafde i eydelagt fyrer Jsraelis sonum. Og þa DROTTEN liet tala vid Manasses og hūs Folk/þa gæfu þeir onguar giætur ad þui. Þar fyrer liet DROTTEN koma yfer þa Kōgsiñs Nershøfdingia af Assyria/þeir settu Manassen i Fiøtur/ z bundu hū mz Vidium/ z fluttu hū til Babilon. Enn sem hū var komenn i þa Angist / þa bad
C hū til DROTTENS sijns Gudz/og audmykte sig miøg fyrer Gude siña Fedra/akallade og bad

Manasses þangadur og þærdur i Babilon

og bad hñ. Og Gud heyrde hñs Bæn/ z færde hñ aptur i Jerusalem i sitt Rijke. Þa medkiende Manasses/ ad DROTTJN være Gud.

Epter þ liet hñ vppbyggia þañ ysta Steinuegg hia Dauids stad/ Vestan fra Gyon/ þar geinged er ad Fiska Porte/og allt vm krijng til Ophel/og giørde hñ miøg hæfañ/og skickade Nøfuds menn i fasta stade i Juda. Og liet i burt taka þa añarliga Gude/ og þau skwrgod vr Nwse DROTTENS/ og øll Alltare þau hann hafde bygt a DROTTENS

Deut. 2.

Nwss Fialle/ og i Jerusalem/og kastade þeim vt fyrer Borgena. Enn Alltare DROTTENS endurbætte hañ/ og offrade þar a Þackaroffre og Lofgiørdar offre/og baud Juda/ad þeir skylldu þiona DROTTNE Jsraelis Gude. Eñ þo offrade Folked a Nædunû samt/ þo DROTTNE Gude sijnum.

Nuad sem meira er ad seigia vm Manasses/og vm hñs Bæn til Gudz/og vm Ord þeirra D
Siaandaña sñ tøludu vid hñ i Nafne DROTTENS Jsraels Gudz/ Sia/ þad er a mz al Jsraels Konga giørninga. Og lijka hñs Bæn z akall/ og hñs allar Synder z Misgiørningar/og þeir Stader a huerium hñ bygde þær Næder/og sette þa Lunda og Afgude/fyrr eñ hñ giørde Jdran/ Sia/ þad allt er skrifad i giørningû Siaandaña. Og Manasses sofnade mz sijnum Fedrum/og þeir jørdudu hñ i hñs Nwse/Enn Amon hñs Son vard Koñgur i hñs stad.

Amon hafde tuo vm Tuitugt þa hñ vard Kongur/og hñ rijkte tuø Aar i Jerusalem. Og

Amon 2. ar Kongur i Juda 4. Reg. 21, 23.

hñ giørde þat sñ DROTTNE jlla þocknadist/ eins sñ hñs Fader Manasses hafde giørt. Og Amon færde Forner til allra Afguda þeirra sem hñs Fader hafde giøra læted/og þionade þeim. Eige audmykte hñ sig fyrer DROTTNE/suo sem hñs Fader Manasses audmykte sig/ Þuiad hñ jok Syndum z Misgiørdum. Og hñs eigen Þienarar bundu Ræd saman a mote honum/og dræpu hñ i hñs eigen Nwse. Eñ Lands folket drap þa alla/ sem i þeim Rædû høfdu vered a mote Amon Konge. Og Landsfolket tok Josiam hñs son til Kögs i hñs stad.

XXXIIII.

Josias 31. ar Kongur i Juda 4. Reg. 22.

JOsias var atta vetra at alldre þa hñ vard Kongur/ og hñ rijkti eitt z Þriatijge Aar i Jerusalem. Hñ giørde þat sem DROTTNE vel lijkade/og for allan Ferel Dauidz Fødur sijns/ og veik huerke vt af til Vinstre nie hægre handar. Þuiad a attunda Aare sijns Rijkis/þa hñ var enn barn at alldre/ vpphof hñ at leita Gudz sijns Fødurs Dauidz. Og a tolfta Aare vpp hof hñ at hreinsa Judam og Jerusalem/af Nædum og Blotskogum/ Skwrgodum z vtskornum Myndum. Nañ liet og nidurbriota fyrer sier Baals Alltare/z liet af

A

Josias eyder allre Skwrgoda Dyrkan

høggua þat Bijlæte sem þar stod ofan a. Hñ braut z i sundur alla Lunda/og Skwrgod og Bijlæte/z giørde þad at Øsku/og jos henne yfer Grafer þeirra sñ þeim høfdu adur offrad. Hñ brende og Prestanna Bein a Ølltarunum/og hreinsade suo Juda og Jerusalem. Ad B
auk þssa j Borgû Manasse z Ephraim z Simeon/z allt til Nephthali/i þeirra Eydemørku allt vm krijng. Enn sem hñ hafde nu nidurbroted Ølltaren og Lundana/z sundursleiget Afgudana/ z afhøggued øll Bijlæte vm allt Jsraelis Läd/ þa kom hñ aptur til Jerusalem.

A hinu attianda Aare sijns Kongdoms/þa hñ hafde hreinsad Landet og Nwsed / þa sende hñ Saphan son Assalia/z Maeseia Stadareñs Fouita/og Joah son Joachas Canzelereñ/

Nilkia

ad endurbæta DROTTENS Guds Nws. Og þeir komu til Nilchia þess yppasta Kennemañs/og feingu honum þa Þeninga sem færder voru til Gudz Nwss/hueria at Leuitarner sñ ad voru Dyra Verder høfdu saman safnat/ af Manasse/Ephraim og af øllum þm C
sem epter voru ordner i Jsrael/og af øllum Juda z BenJamin/z af þeim sem biuggu i Jerusalem/Og afhendtu þat Verkamøñû ẽ at skickader voru i DROTTENS Nws. Og þeir gæfu þat þeim sem smijdudu ad DROTTJNS Nwse/og huar þat var nidur fallet/ þa skylldu þeir forbetra Nwsed. Þesser enu sømu gæfu þat Triesmidum z Mwrmeisturû/ og at kaupa vthøggna Steina/og heflut Trie til Bialkaña/i þeim husum sem Juda Kongar høfdu fordiarfat. Og aller þesser Arfuides menn frømdu truliga sijna Þionustu.

Eñ yfer þa voru þesser Tilsionar meñ setter/ Johath og Obadia Leuitar af sonû Merari/Sacharia z Mesullam af sonû Kahathiter/Þr skylldu tilsia at Giørningureñ framkuæm dist/ Og voru aller Leuitar/ sñ kuñu ad leika a Hliodfære. Þeir sñ setter voru yfer Burd- D
armeñ.

armennena og þa sem ad fylgdu at Verkenu/ i hueriu Embætte/ þeir voru Leuitar/ Skrifar
ar/ Embættes menn/ og Dyra verder.

Enn sem þeir toku vt Peningana/ sem jnn voru lagder i DROTTINS Hws/ þa fann Løgmæls
Hilkia Kieñemadz Løgmæls bok DROTTINS/ þa ſ vt hafde giefed Moses. Og Hilkia Boken funden
suarade/ z sagde til Saphan Skrifara/ Eg hefe funded Løgmæls Bok i Hwse DROTT.
E ENS. Og Hilkia fieck Saphan Bokena. Eñ Saphan bar hana fyre Kōgeñ/ z kuñgiør
de Kongenū/ z sagde/ Allt þat sem giefet er i þinna Þienara Hendur/ þat giøra þeir. Og
þeir hafa teket saman þat Fie sem fundest hefur i Hwse DROTTENS/ og gæfu þeim ſ
setter voru fyrer Arfidet/ suo z þeim sem frømdu Giørningeñ. Og Saphan Skrifare vnder
vijsade Kongenum/ z sagde/ Hilkia Kiennemadur fieck mier eina Bok. Eñ sem Saphan las
i henne fyrer Kongenū/ z Kongureñ heyrde Løgmalsiñs Ord/ þa reif hñ sijn Klæde i sundur.

Og Kongurenn baud Hilkia/ z Ahikam syne Saphan/ z Abdon syne Micha/ z Saphan
Skrifara/ og Asaia Sueine Kongsiñs/ z sagde til þeirra/ Faret z atspyriet DROTTEN
fyrer mig/ z fyrer þa sem epter eru ordner i Jsrael/ z fyrer Juda/ vegna Bokarinnar Orda sm̄
funden er. Þuiat Reide DROTTINS er mijkel/ sem vppkueikt er yfer oss/ At vorer
Forfedur hafa ei halldet Ord DROTTENS/ z eige giørt þ ſ skrifat stendz i þssare Bok.
F Þa gieck Hilkia/ og þeir adrer sem vt voru sender af Kongenū/ til Hulda Spakonu/ kuin
nu Sallum/ sonar Thakehath/ sonar Hasra þess Klædageymara/ sem bio i Jerusalem/ i ødrū Hulda
Parte/ z toludu þetta vid hana. Eñ hun suarade þeim/ Suo seiger DROTTIN Jsra Spakona
elis Gud/ Seiget þm Mañe sem ydz vtsende til mijn/ So seiger DROTTEN/ Sia/ eg vil
leida Olucku yfer þeñañ Stad z hñs jñbyggiara/ allar þær Bøluaner ſ at standa skrifadᵒ i 4. Reg. 22.
þssare Bok sm̄ at lesen var fyrer Juda Konge/ Søkū þess/ at þeir hafa yfergiefit mig/ z brent
Reykelse fyrer añarligum Gudum/ reitt mig z stygt mz øllum þeirra Handauerkum/ Og mijn
Reide skal vppkueikiast yfer þessum Stad/ og skal ecke vtsløkt verda. Þier skulut so seigia Deut. 28.
Konge Juda/ þeim sem ydur vtsende/ ad spyria DROTTEN/ Suo seiger DROTTEN
Jsraels Gud vm þau Ord sem þu heyrder/ Søkū þess/ ad þitt Hiarta er ordet kløkt/ z þu aud
mykter þig fyrer Gude/ þa þu heyrder hñs Ord/ a mote þessum Stad og hñs jñbyggiurū/ Og
þu lijtelætter þig fyrer mier/ z sūdz reifst þijn Klæde/ z grietst fyrer mier/ Þa hefe eg bænheyrt
þig seiger DRotteñ/ Sia/ eg vil safna þier til þiña Fedra/ so þu skallt leggiast i þijna Grøf
G med Fride/ So ad þijn Augu skulu eige sia alla þa Olucku/ sm̄ eg vil senda yfer þeñañ Stad
og hñs Innbyggiara. Og þeir søgdu Kongenum þetta aptur.

Epter þetta sende Kongurenn vt/ z liet saman koma alla enu ellstu i Juda z Jerusalem. 4. Reg. 23.
Og Kongureñ gieck vpp i DROTTENS Hws/ z allt Folk Juda z iñbyggiarar i Jerusa
lem/ þar mz Prestarner z Leuitarner/ z allur Almwgeñ bæde smæer z storer/ Og øll þau ord
sem stodu i Sattmæls Bøkinne/ þeirre sm̄ funden var i DROTTENS Hwse/ voru lesen
fyrer þeirra Eyrum. Og Kongurenn stod i sinū stad/ z giørde eiñ Sættmæla fyrer DRO-
TTNE/ At þeir skylldu ganga epter DROTTNE/ z hallda hñs Bodord/ Vitnisburde/ Løgmals
og Riettinde/ af øllu Hiarta z af allre Sælu/ z giøra epter øllum þessum Sættmæls ordum/ Boken verdur
sm̄ skrifud eru i þessare Bok. Og aller þeir sem fundust i Jerusalem og i BenJamin/ stodu lesen
þar/ Og Jerusalems jnnbyggiarar giørdu epter DROTTENS þeirra Fedra Gudz Satt
mæla. Og Josias tok burt allar Suiuirdingar vr øllu Landenu/ sm̄ Jsraelis sonum tilheyr
de/ og kom þui til leidar at aller þeir sem voru fundner i Jsrael/ þionudu DROTTNE
sijnum Gude. So leinge sm̄ Josias lifde/ viku þeir huerge fra DROTTNE þeirra Fed-
ra Gude.

XXXV.

A OG Josias hiellt DROTTNI Paska i Jerusalem/ z fornfærde Paskaoffur
a þeim fiortanda Deige i þm fyrsta Manade. Og hñ skipade Prestana til Paskar halld
þeirra Vardhallds/ og styrkte þa i þra Embætte i Hwse DROTTENS. ner æ døgi-
Og hñ sagde til Leuitanna/ huerier et lærdu allañ Jsrael / og Helgader voru um Josia
DROTTNE/ Setied þa heiløgu Ørk i Hwset þad sem Salomon Son 4. Reg. 23
Dauids Jsraelis Kongz bygde. Og þier skulud eige bera hana a ydrū Øxlū.
Þionet nu DROttne ydrū Gude z hñs Folke Jsrael. Skipted ydra Fedra Hwsū i skipaner/
so ſ þ er skrifat af Dauid Jsraelis Konge z hñs syne Salomon/ Og standed i Helgedomnum
 epter

epter skickan ydra Fedra Nwsa/ a medal yduara brædra/ Sona Folksins/ og epter skickan Fed
ra Nwsaña a medal Leuitanna/ Sæfed Paskana og giøred ydr helga/ z tilreided ydar brædur
at þeir giøre epter DROTTINS Orde sem hñ baud fyrer Mosen.

Og Josias gaf øllu Folkenu sem þar var vm Paska Nattydena/ Lomb og Kid af Nierd-
unum/ ad tølu Priatyge Þusunder/ og þriar Þusunder Vxa/ þetta allt saman af Kong-
sins Gotze. Hñs Høfdingiar gæfu og viliugliga fyrer Folked fyrer Prestana og Leuitana B
(sem var Hilkia/ Sacharia z Jehiel/ Høfdingiar i Gudz Huse a medal Kiennemaña) til Pa-
skanna/ tuo þusund og sex hundrut Lomb z Kid/ þar til þriu hundrud Vxa. Eñ Kanania/
Semaia/ Nathaneel z hñs brædur/ Hasabia/ Jehiel z Josabad huerier yppaster voru Leuita-
nna/ þeir gæfu Leuitunum til Paskahalldsins/ fim Þusund Lomb og Kid/ og þar til fim Hun
drut Vxa.

Suo vard nu Gudz Þionusta til skickut/ og Prestarner stodu i sijnum stad/ z Leuitarner i sij
Supra 29. num/ epter Kongsins bode. Og þeir fornfærdu Paskalambed/ z Kieñemennerner toku Blod
Leuit. 2. ed af þeirra Høndum/ og støcktu þui/ enn Leuitar toku Skinnen af Fornnnum / og giørdu
Brenneforner þar af/ suo þeir mættu giefa þat a medal þeirra Fedra Nwsanna a medal Al-
mwgans/ til Offurs DROTTNE/ suo sem þat er skrifat i Moses Bok/ Suo giørdu þeir
og med Vxana. Og þeir steiktu Paskalambed a Ellde/ epter þui sem vera ætte. Eñ huad
sem helgat var/ þad Matgiørdu þeir i Pottum/ Katlum z Pønnum/ Og þr giørdu þat fliott
liga fyrer Almwgann. Epter þat biuggu þeir og til fyrer sig z Prestana/ Þuiat Kieñeme- C
nnerner Aaron syner høfdu nog at giøra mz Breñeoffred z Feitena allt til Nætur/ z þui vrdu
Leuitarner at til reida nockut fyrer sig z fyrer Prestana sonu Aaron

Og Saunguararner syner Assaph stodu i þeirra stad/ epter skipan Dauidz/ og Assaph og
Heman/ og Jedithun Kongsins Staanda. Og Dyra verderner i sierhueriu Porte / Þeir viku
ecke fra sijnu Embætte/ Þuiad Leuitarner þeirra Brædur matreiddu til fyrer þa. Suo
vard øll Gudz Þionustugiørd skickut a þm sama Deige/ at hallda Paska/ og giøra Breñe-
forner a Alltare DROTTENS/ epter bifalningu Josias Kongs. Suo hielldu Jsraelis
syner/ þeir sm þar voru/ Paska a þm tijma/ z þa Sætubrauds Nattyd i sio daga. Þar voru
onguer þuilijker Paskar halldner i Jsrael s þsser/ fra døgu Samuel Spamans/ z eingeñ Js-
raels Kongur hafde halldet suoddan Paska sem Josias hiellt/ z Prestarner/ z Leuitarner / og
allur Juda/ og þeir sem þar vid voru af Jsrael/ suo z þr sm biuggu i Jerusalem. Og þesser
Paskar voru halldner a þui ætianda Aare Josie Kongs.

Enn sem Josias hafde endurbætt Mustered/ þa ferdadest Necho Kongur af Egiptalande
Necho vpp/ at beriast i Charchemis hia Euphraten. Enn Josias dro vt i mote honum. Eñ hñ sen D
4. Reg. 23. de bod til hañs/ og liet seigia honum/ Huad hefe eg med þig þu Kongur Juda? Eige kom
eg þier i mot/ helldur at beriast i mote odru hwse/ Og Gud sagde/ at eg skyllde flyta mier/ Læt
af at giøra i mote Gude þeim sem er mz mier/ suo hñ slae þig ecke i Hel.

Enn Josias leit ecke af honum/ helldur bio sig til Strijds i mote honum/ og villde ecke
hlyda ordum Necho vt af Gudz Muñe/ hellds for og bardist vid hañ a þeim Vollum Megid-
Josias fieck do. Enn Bogmeñ skutu Josiam Kong/ Og Kongureñ sagde til siña Þienara/ Flytied mig
Bana sær og vr Bardaganum/ þui eg er ordeñ miøg sær. Og hñs Þienarar toku hñ af Vagnenum/ og
dyde af þui lietu hñ i hñs aňann Vagn/ z fluttu hñ til Jerusalem. Og hñ andadest/ og var jardadur i
Grøf sinna Fedra. Og allur Juda z Jerusalem syrgdu frafall Josie. Jeremias griet z Jo
siam/ z aller Saungmenn z Saung Kuiñur þuldu Harmagræta epter Josiam jñ til þssa
dags/ Og þ vard Siduane i Jsrael/ Sia/ þat er skrifat medal Sorgarsønguaña. Huad mei
ra er at seigia vm Josia/ z hñs Myskunsemd/ suo sem skrifad stendr i DROTTINS Løg
male/ z hñs Giørningar hiner fyrstu z sijdustu/ Sia/ þat er skrifat i Jsraels z Juda Konga
Bok.

XXXVI.

Joachas 3. OG Lands folked tok Joachas son Josia til Kongs i sijns Fødurs stad i Jerusalem. A
Manude Kon- Joachas hafde þriu ær z tuttugu þa hñ vard Kongr / z hñ rijkte þria Manude i
gur i Juda Jerusalem. Þuiad Kongureñ af Egiptalãde afsette hñ i Jerusalem/ z lagde a Lã-
4. Reg. 23. det Skatt/ Hundrat Centen' Silfurs z eitt Centener Gulls. Og Egiptalandz
Kongur sette Eliachim hñs Broder til Kongs yfer Juda z Jerusalem/ z snere hñs Nafne/ z
liet kalla

liet kalla hn̄ Joiakim. Eñ Necho tok hn̄s broder Joachas/ z flutte hn̄ i Egiptaland. Necho
Joiakim hafde sim̄ ar z tuttugu pa hn̄ vard Kongr/ z hn̄ rijkte ellefu ar i Jerusalem/ Og Joiakim xi. Aar Kongur i Juda
giørde pat s DROTTNE hn̄s Gude jlla lijkade. Eñ Nabugodonosor Kongureñ af Babilon for vt i mot hm̄/ z batt hn̄ Vidium/ og flutte hn̄ til Babilon. Og Nabugodonosor tok vr Nwse DROTTINS nockr Kier/ z flutte til Babilon/ z lagde þau i sitt Mustere j Babilon. Nuad meira er at seigia vm Joiakim/ z hans Suiuirdingar sm̄ hn̄ giorde/ z mz honū Su fyrsta Herleiding i Babilon i huerre ad Daniel war og suo herleiddur
B voru fundnar/ Sia/ þat er skrifat i Israels z Juda Konga bok. Og hn̄s son Joiachin vard Kongur i hn̄s stad.
Joiachin var ætta Aara þa hn̄ vard Kongur/ z hn̄ rijkte þria Manude z tiu Daga i Jerusalem/ z giørde þat sem jllt var i Auglite DROTTENS. Enn at ære lidnu þa sende Nabogodonosor epter honum/ z liet hafa hn̄ til Babilon/ z mz honum þau kostuligustu Kier/ Føt z Bikara/ af Nwse DROTTENS. Og hn̄ sette Zedechiam hn̄s brodur til Kongs yfer Juda og Jerusalem. Joiachim 3. Manude og x. Daga Kongur i Juda Aunnur Nerleiding
Zedechias hafde eitt Aar og tuttugu þa hn̄ vard Kongur/ z hn̄ rijkte ellefu ar i Jerusalem Hn̄ framde þat sem DROTTNE hn̄s Gude jlla lijkade/ Og villde ecke audmykia sig fyrer Jeremia Spamaññe/ huer et talade fyrer honum af DROTTENS Muñe. Þar mz fiell hn̄ z fra Nabogodonosor Konge j Babilon/ huer ed liet hn̄ sueria sier Eid vid Gud/ z hn̄ þuerskalladest z forherte sitt Hiarta/ at hn̄ villde ei snua sier til DROTTENS Gudz Israels. Zedechias xi. Aar Kongur i Juda Þridia Nerleiding
C Og aller þeir yppustu a medal Kieñemaññana z Almugenn syndgadest storliga/ epter alls hættudum Suiuirdingum Heidingiaña/ z saurgudu Nws DROTTENS/ huert hn̄ hafde helgad i Jerusalem. Og DROTTIN þrra Fedra Gud sende til þra/ i a tijma/ fyrr sijna Sendeboda/ þui hn̄ hlijfde sijnu Folke og sijnu Heimile. Eñ þeir spottudu Gudz Sendemeñ/ z forsmadu hn̄s Ord/ z hæddu hn̄s Spameñ/ þar til ad Gudz Reide kom yfr hn̄s Folk/ so þar var eingen Lækning. Þuiad hn̄ førde Kongeñ af Chaldea lande yfer þa/ hn̄ liet slæ i hel mz Suerde þeirra æskumeñ i Nwse þeirra Helgedoms/ hn̄ gaf ecke Grid hūke æskumøñum nie Jomfrum/ eige gømlum nie øruasa mønnum/ þui hn̄ gaf þa alla i hans Hendur. a Þad er/ þeir høfdu nøgan tijma ad betra sig/ ædr eñ strafid kom
Suo z øll Kier af Gudz Nwse/ bæde smæ og stor/ suo og lijka Fiarsiodun i Nwse DROTTENS/ z so Fiarsiodu Kongsins z hn̄s Hofdingia/ þat allt saman liet hn̄ flytia til Babilon. Og þeir vppbrendu Gudz Nws/ og nidur rifu alla Mwrvegge krijng vm Jerusalem/ alla þra Sale brendu þeir vpp med Ellde/ z alla þeirra enu kostuligustu Eign fordiørfudu þeir. Foreydsla Jerusalem Jerem. 25. 29.
D Enn þeir sem Suerded gætu fordast z epter vrdu/ þa fluttu þeir til Babilon/ z þeir vrdu hans og hans sona Þienarar/ þar til at Kongur af Persia tok Rijke. Suo at DROTTENS Ord skyllde fullkomnast/ fyrer Muñ Jeremia/ þar til ad Landet hafde halled sijna hwijldar Daga/ Þuiat allur sæ tijme s þsse Foreydsla stod yfer/ þa var † Sabathū/ allt til þs at siøtijge ar voru vte. † Hwijldar dagur
Enn a þui fyrsta Aare Cyri Kongs af Persia Lande/ so at DROTTINS Ord skyllde fullkomnast/ s hn̄ hafde talad fyrer Muñ Jeremie/ þa vppvakte DROTTEN Anda Cyri Kongsenns af Persia lande/ at hn̄ liet vthropa vm allt sitt Kongsrijke/ z so mz Briefum/ z sagde/ Suo seiger Cyrus Kongur af Persia lande/ DROTTIN Gud af Himnum hefur giefed mier øll Kongarijke i Løndunum/ z hn̄ hefur bodet mier at byggia sier eitt Nws i Jerusalem/ i Juda. Huer sem nu er a medal ydr af øllu hn̄s Folke mz hm̄/ sie DROTT. EN hn̄s Gud/ z fare hn̄ vpp Cyrus Kongur i Persia Esdre 1. Dan. 9.

Ender a þeirre Annare Chroniku Bokinne

I.

Cyrus af lidnum lxx. Aarū lætur Folked fara heim i Judeam ad byggia Mustered og Jerusalem wpp aptur a fyrsta Aare Cyri/ Anō Mūdi þriu M ccccxxxvi/ Fyrer Christi hingad burd D xxxvij Aar

þui fyrsta Aare Kyri Kongs j Persia Lan- A
de/ so at vppfylltest Ord DROTtens/ sem hn̄ hafde talat fyrer
Muñ Jeremia Spamañs/ þa vpp vakte DROTTEN An-
da Cyri Kongsiñs j Persia/ suo hann liet vthropa vm allt sitt
Kongs Rijke/ ꝛ so med Briefum/ so seigiande/ So seiger Cyrus
Kongur j Persia/ Gud DROTTEN Himensiñs hefur gie-
fed mier øll Konga Rijke i Løndunū/ ꝛ hn̄ hefur bijfalat mier/ B
at eg skyllda byggia honum eitt Hws i Jerusalem i Juda lan-
de. Huer þar er a mzal ydar af hn̄s Folke/ med honum sie hn̄s
Gud/ og hn̄ skal reisa vpp til Jerusalem i Judaland/ ꝛ vppbyg-
gia DROTTENS Jsraelis Gudz Hws. Hn̄ er Gud/ sem
er i Jerusalem. Og aller adrer i øllū stødū huar hellst þeir bwa/ þa skulu þess Stadarmeñ
þeim hialpa mz Silfur og Gull Gotz og Peninga/ med einum frialsum vilia til Gudz hwss C
i Jerusalem.

Þa toku sig vpp Høfdingiar Fedranna af Juda og BenJamin/ ꝛ suo Prestarner og Leui
tarner/ ꝛ aller þr huerra Anda Gud vppuakte at fara vpp ꝛ byggia DROTTENS Hws
i Jerusalem. Og aller þeir sem voru i kringum þa/ styrktu þeirra Hendur mz Silfurkierū
ꝛ Gullkierum/ mz Gotz og Fie ꝛ Giersemum/ Auk þess sem þeir sialf viliugliga gæfu

Og Cyrus Kongur tok fram Kieren DROTTENS Hwss/ sem Nabogodonosor hafde
burt flutt fra Jerusalem/ og hafde sett j sijns Gudz Hws. Enn Cyrus Kongur tok þau vt/ D
fyrer Hønd Mithridatis Rentumeistara/ ꝛ talde þau i Hendur Sesbazar Høfdingia Juda.
Og þetta er þeirra tala/ Þriatijge Munnlaugar af Gulle/ þusund Silfur Muñlaugar/ niu
og tuttugu Knijfar/ þriatijge Gullbikarar/ og þeir adrer Silfur bikarar fiøgur Hūdrud ꝛ tiu/
og ønnur Kier Þusund/ Suo ad øll Kier bæde af Gulle ꝛ Silfre voru fim̄ Þusund og fiøgur
Hundrut. Sessbazar flutte þau øll vpp mz þeim sem foru vr Herleidinguñe af Babilon til
Jerusalem.

Sesbaza Infra 5.

Kieren Gudz Musteris

II.

Talan a þm sem epter lxx. Aar komu heim aptur vr Fangelse Babilon

Esser eru Landsiñs Syner/ s̄ voru vr Herleidinguñe/ huerta Nabogodonosor
Kongr af Babilon hafde herteked/ ꝛ komu nu aptr i Jerusalem ꝛ Juda/ huer A
i sinn stad. Og þeir komu med Sorobabel/ Jesua/ Nehemia/ Seraia/ Reel-
ia/ Mardochai/ Bilsan/ Mispar/ Bigeuai/ Rehum og Baena.

Þetta er Mañtal Jsraels Folks. Syner Parees/ tuø Þusund/ Hund-
rat siøtijge ꝛ tueir. Syner Sephatia/ þriu Hundrut/ siøtijge ꝛ tueir. Sy
ner Arah/ siø Hundrut siøtijge og fim̄. Syner PahathMoab medal sona Jesua/ Joab/ tuø
Þusund/ ætta Hundrut og tolf. Syner Elam/ Þusund tuø hundrut fimtijge ꝛ fiorer. Syn-
er Sathu/ niu Hundrut fiorutijge ꝛ fim̄. Syner Sachai/ siø Hundrut og sextijge. Syner
Bani/ sex Hundrut fiorutijge ꝛ tueir. Syner Bebai/ sex Hundrut tuttugu og þrijr. Syner
Asgad/ Þusund tuø hundrut tuttugu ꝛ tueir. Syner Adonikam/ sex Hundrut sextijge ꝛ sex.
Syner Bigeuai/ tuø þusund fimtijge ꝛ sex. Syner Adin/ fiøgur Hundrut fimtijge ꝛ fiorer.
Syner Ater af Ezechia/ ætta ꝛ niutijge. Syner Bezai/ þriu Hūdrut tuttugu ꝛ þrijr. Sy
ner Jorah/ Hundrad og tolf. Syner Hasum/ tuø Hundrud tuttugu ꝛ þrijr. Syner Gibb-
ar/ niutijge ꝛ fim̄. Syner Bethlehem voru Hundrat tuttugu ꝛ þrijr/ Menn Nethopha fim-
tijge ꝛ sex/ þeir Menn af Anatoth/ Hundrat tuttugu ꝛ ætta. Syner Asmaueth/ fiørutijge og B
tueir. Þeir syner af KiriathJearim Kaphira ꝛ Beeroth/ siø Hūdrut fiorutijge ꝛ þrijr. Þeir
syner af Rama og Gaba/ sex Hundrut tuttugu og eirn. Þeir Meñ af Michmas/ Hundrad
tuttugu ꝛ tueir. Þeir Menn af BethEl ꝛ Hai/ tuø Hundrut tuttgu og þrijr. Syner Ne-
bo fimtijge ꝛ tueir. Syner Magbis/ Hundrad fimtijge ꝛ sex. Syner Elam hiñs annars/
Þusund tuø Hundrut fimtijge og fiorer. Syner Harim/ þriu Hundrut og tuttugu. Þeir sy
ner Lod Hadid og Ono/ siø Hundrut tuttugu og fim̄. Syner Jericho þriu Hundrut
fiorutijge

fiorutiyge og fim. Þeir syner Senaa þriar Þusunder sex Hundrut og þriatiyge Suman a
Prestarner syner Jedaia af Hwse Jesua/ niu Hūdrut siotiyge og þriyr. Syner Imer/Þu- Presta sonum
sund fimtiyge og tueir. Syner Pashur/Þusund tuø Hundrut fiorutiyge z siø. Syner Na-
rim Þusūd z seytian. Leuitarner syner Jesua z Kadmiel af sonum Hodauia siotiyge z fiorer. Leuitum
Saunguararner/Syner Assaph Hundrat z tuttugu z atta. Syner Dyrauørdaraña syn- Søngurum
er Sallum/syner Ater/syner Talmon/syner Akub/syner Hatita/syner Sobai/þesser aller vo- Dyrauørdū
ru Hundrad niu og þriatiyge.
C Þeir † Nathinei/ syner Siha/ syner Hasupha/ syner Tabbaoth/syner Keros/ syner Si- † Nethinim
aa/ syner Padon/syner Lebana/syner Hagaba/syner Akub/syner Hagab/syner Samlai/sy-
ner Hanan/syner Giddel/syner Gahar/syner Reaia/syner Rezin/ syner Nekoda/ synᵉ Gasā/
syner Vsa/syner Pasea/syner Besai/syner Asna/syner Meonim/syner Nephusim/syner Bak
buk/syner Hakupha/syner Harhur/syner Basluth/syner Mehira / syner Harsa/ syner Bar-
kom/syner Sisera/syner Thamah/ syner Nezia/ syner Hatipha. Syner Þienara Salo-
monis / Syner Sotai/ syner Sophereth/ syner Peruda/syner Jaala/syner Darkon/syner
Giddel/syner Sephatia/syner Hattil/syner Pochereth af Sebaim/syner Ami/Aller Nathi-
nei z syner Þienara Salomonis voru til samans þriu Hundrut niutiyge z tueir.
Og þesser foru z vpp med/Methel/Melah/Thel/Harsa/Cherub/Addon z Imer/Eñ þr
gatu ecke sagt til sina Fedra Hwsa/og ecke til þrra Sædes/huert þeir voru af Jsrael. Syn-
er Delaia/ syner Tobia/syner Necoda/sex Hundrut fimtiyge og tueir. Og af Prestaña sonū
syner Habaia/syner Hakos/syner Barcillai/ sem tok sier eina Kuinnu af Dætrum Barcillai
Gileaditer/og var nefndur epter þui sama Nafne. Þeir leitudu epter Registre sinar Fædin-
D gar/z fundu ecke/þar fyrer voru þeir rekner fra Kiennemañskapnum. Og Hatirsata sagde
til þeirra/at þeir skylldu ecke eta af þui allra helgasta/fyrr enn sa Prestur vpprise/ sem hefde
Liosed z Riettenn. Exod. 28.
Enn allur Almugenn/ suo sem eirn Madur / var tuær og fiorutiyge Þusunder/ þriu hun- Suma alls
rut og sextiyge/ Ad auk þeirra Þrælar og Ambatter þeir voru siø Þusund þriu hundrut þria Safnadarinns
tiyge og siø/Og þeir høfdu tuø Hundrut Sañguara/z Saungkuiñur/siø Hundrut sex z þria
tiyge Hesta/tuø Hundrut fim z fiorutiyge Mwla/fiogur Hundrut fim og þriatiyge Vlfallda/
sex Þusund siø Hundrut og tuttugu Asna.
Og nockrer af þeim yppustu Fedrum/þegar þeir komu til DROTTENS Hwss i Je- Gafur gief-
rusalem/þa voru þeir fwser til DROTTENS hwss/at vppbyggia þat aptur i sijnū stad. nar til Muste-
Og þr gafu epter sijnū efnū/til Fiarslodar giørningsiñs/eitt z sextiyge Þusūd Gyllene/z fim resiñs byggingar
Þusund Pund Silfurs/z Hundrat Kiennemaña Klæde. Og Prestarner og Leuitarner/ og
nockrer af Folkenu og Sønguararner/og Dyra verderner z þeir Nethinem/ setteft nidr i þra
Stade/og allur Jsrael i sijnar Borger

III.

A ÞAN sem sa hinn siøunde Manudur var komeñ/og Jsraelis synᵉ voru i sij- Jesua z So-
num stødum/ kom Folket til samans i Jerusalem/ so sem eirn Madur. Og robabel byggia
Jesua son Josedek og hañs brædur Kieñemennerner toku sig vpp/og So- Alltaret
robabel son Sealthiel/ og hñs brædr/ og bygdu Jsraels Gudz Alltare/til ad Math. 1.
offra Brennefornum þar yfer/ so s̄ þat stendur skrifat i Mose Gudzmañs Nehe. 8.
Løgmale/ z þr tilreiddu Alltared a sijnū grūduelle(þui þar var ein Hrædsla Syrach 45.
a millum þeirra/søkum Folksiñs i Landenu)og þeir offrudu DROTTNE Breñeoffur/yf-
er þui Kuelld z Morna. Og þeir hielldu Laufskala Hatijd/epter þui sem skrifat stod/ og Laufskala
B færdu Brenneoffur huern Dag/epter talenu/suo sem tilheyrde/ huern dag sitt Offur. Þui Hatijd var
næst þar dagligar Brenneforner/og nyu Manude/z alla DROTTENS Hatijdis daga/ hallden
sem at heilager voru/og allshattadar sialfuiliugar Forner sem þeir færdu DROTTNE Leuit. 23.
af sijnum frialsum vilia. A þeim fyrsta deige i þeim siøunda Manude toku þeir til at færa
Gude Breñeforner/Eñ Grunduøllur Gudz Musteris var þa ecke eñ lagdur. Og þr gafu
Steinhøgguurū z Triesmidū Mat z Dryck z Vidsmiør/z þeim i Sidon z Tyro/at þr skyll
du flytia Cedrus Vidu af Libanō/yfᵉ hafet/til Joppen/eptᵉ bijfalning Cyri Kōgs i Persia.
C A ødru Aare epter þad at þeir komu til Gudz Hwss i Jerusalem/i þeim ødrum Manade/
þa vpphof Sorobabel son Sealthiel og Jesua son Josedech/z hiner adrer af þeirra Brædrū/
Prestar

Prestar og Leuitar/og aller þeir s̄ komner voru vr Herleidinguñe til Jerusalem/ z skipudu til
Leuitana/ fra tuttugu Aarũ z þar yfer/ad þeir skylldu framfylgia Verklægenu i DROT-
TINS Hwse. Og Jesua stod mz sijnum Sonum z Brædrum/z Kadmiel mz sijnum son-
um/ og syner Juda/sem eirn Madr/at framfylgia Arfidenu a Gudz Hwse/sem var/ Syner

Musteresiñs Grunduøllur lagdest

Henadad mz þeirra sonum z þra brædrum Leuitunum. Nu s̄ bygginga Meistararner løg-
du Grunduølleñ til Gudz Musteris/þa stodu Prestarner skrydder/mz Trametum/ og Leuit-
arner syner Assaph mz Cymbalis/z lofudu DRotteñ/ mz Dauidz Jsraels Kongs Diktum. D
Og sũgu til samans mz Hymnũ z Lofsønguũ DROTTENS/at hũ er godr/ z hũs My-
skunseme varer æfenliga yfer Jsrael. Og allt Folket kallade hatt/z lofade DROTteñ/ ad
Gudz HwssGrũduøllr var lagdr. Eñ marger af þm gømlu Prestũ og Leuitum/z þeim ypp
ustu Fedrum/sem sied høfdu þat fyrra Hwsed/ z ad Hwset var lagt mz Grunduelle fyrer þra
Augum/þa grietu þeir hætre Roddu/Eñ marger adrer kølludu vpp af Fagnude/so at Meñ
gatu ecke greint a mille Fagnadar Kallsiñs/fyrer Grate Folksiñs/Þuiad Folked hliodade so
hatt ad þra kall heyrdest langañ veg.

IIII.

V sem Ouiner þra Juda z BenJamin heyrdu þ/ at Herleidingarinar sy- A
ner vppbygdu DROTTens Gudz Jsraelis Mustere/Þa komu þr til So-
robabel og til þeirra yppustu Fedra/ z søgdu suo til þeirra / Vier vilium og
byggia mz ydur. Þuiad vier leitum ydvars Gudz suo sem þier/og vier høf
um ei honũ offrat/fra þeim tijma at Assarhaddon Kongureñ af Assyria fær
de oss hingat. Eñ Sorobabel og Jesua z þeir adrer yppustu Fedr yfer Js-
4. Reg. 19. rael suørudu þeim/Ecke hæfer þat oss z ydur at byggia vors Gudz Hws / Helldur vilium vier
alleina byggia Hws DROTTENS Jsraels Gũdz / suo sem Cyrus Kongur af Persia
baud oss.

Musteresiñs bygging hindrast

Þa hamlade Folket i Landenu Juda Folks Hende/ og skielfde þ fra vppbygginguñe. Og
þeir leigdu Radgiafara a mote þeim/suo þeir hindrudu þra Rad/suo leinge sem Cyrus Kon
gur af Persia lifde/allt til þess at Darius Kongur rijkte i Persia. Þui þa Assuerus var Kõ-
Joh. 2. gur/i vpphafe hñs Kongdoms/skrifudu þeir eina Akiæru a mote þeim i Juda z Jerusalem.

Arthahsasta edur Artaxerxes edur Assuerus eigenmadur Esther.

Og a Døgũ Artaxerxes skrifade Bislam/Mithirtades/Thabeel/z þr adrer af þra Rada B
neyte til Artaxerxis Kongsiñs af Persia Lãde. Og Briefet var skrifad a Cyrlendsku/z var so
vtlagt a Cyrlendsku. Rehum Canzeler/z Simsai Skrifare skrifudu sama Brief mot Jeru-
salem til Artaxerxes Kongs. Vier Rehum Canzeler/ z Simsai skrifare/z adrer þess Radu
neytis af Dina/af Apharsak/af Tharplath/af Persem/af Arach/af Babilon/af Susan/
af Diha og af Elam/Og þat annat Folk sem sa mykle Nafnkuñuge Assnaphar hingat fær
de/og sette hier nidur i Samaria Borgum/ og i odrum Nierudum þessu meigen Vatsiñs og
i Canaan. Og Briefed þ þeir sendu til Artaxerxes Kongs hlydde suo.

Bref Rehum til Artaxerxes mot Gydingum

Þijner Þienarar/ og þeir Menn sem eru hinumeigen Vatsiñs/ og i Canaan. Þad sie
Kongenum viturligt/at Gydingarner þeir sem komner eru hingat til vor fra þier til Jerusa-
lem/i þañ styrialldarfulla z voda stad/þr byggia vpp þañ sama stad/ z reisa hñs Mwrueg-
ge/z færa þa vpp af Grunduelle. Þa sie þat nu Kongenum Viturligt / at ef þesse Stadur
verdr vppbygdur/z at nyu mz Mwrueggium giørdr/Þa munu þeir huerke giefa þier Skatt
nie skylldur/ nie arliga Rentu/ og þeirra Aform mun Kongenum ecke skadlaust vera. Og C
fyrer þessa grein/ vier aller sem fyrr mz vorum/ nidur at briota þetta Mustere/ þa høfum
vier ecke leingr viliat sia vppa Kongsiñs Skada/ Og þui sendũ vier hiedan/ at Kõguriñ fae
at vita þ/Og ad meñ leite i Añalum þiña Fedra/ suo munt þu fiña i þm sømum Añalũ/ad
þesse Stadur hefur ætijd vered vpphlaupsamur/Kongenum og Landenu skadsamur/ og hefur
fyrer langre æfe suo ætijd skied/at hñ hefur og so komet ødrum til affalls/og þui hefur z þesse
Stadur veret eydelagdur. Þess vegna giørum vier Konge þat vitanligt/ef þesse Stadr ver-
dur vppbygdur/og hñs Mwruegger reister/Þa helldur þu onguu epter fyrer þm/þessu meigeñ
Vatsiñs.

Kongsiñs Andsuar

Þa sendi Kongureñ suar aptur til Rehum Canzeler og Simsai Skrifara/z til þeirra añ
ara sem voru i þeirra Rade/og i Samaria biuggu/og til hinna añara sm̃ hinumeigen Vat
siñs voru. Fridur og Heilsan. Þad Brief sem þier sendut oss/þat var opinberliga leset fyrer
mier/

mier. Suo ⁊ er af mier bifalat/ at leitast skyllde(i Añala Bokum). Og Menn hafa so fun
det/at þesse Stadr hefur af Gamalle tijd vppsett sig a mote Kongunum/ þr hafa ⁊ ætijd giørt
D vppreist ⁊ Affall þar inne. Og suo hafa þar veret megtuger Kongar i Jerusalem/ huer-
ier rijkt hafa yfer øllu þui sem hinumeigen Vatsiñs veret hefur/og hafa vppboret Skatta og
skylldur Skeinkingar og ærligar jñtekter. Þar fyrer giøret nu epter þessare bifalningu/ Nä-
led þessum Møñum/so at þesse Stadur verde ecke vppbygdur/ Þar til at þ er af mier bifalat/
Suo staed nu til/ at þier forsomed ydur ecke hier vti/ suo at Kongureñ fae onguañ skada

Nu sem Brief Artaxerxes Kongs var lesed fyrer Rehum ⁊ Simsa Skrifara ⁊ þra Rad
giøfum/ þa foru þeir jafnsnart vpp til Jerusalem/ til Gydingaña/ ⁊ tælmudu þm mz Magt
og Vallde. Suo forhindradist byggingen a Gudz Nwse i Jerusalem/ suo þar giørdest ecke
þar ad/ inn til þess añars Aars Darij Kongs af Persia

V.

A ENN þeir Spamenn Haggeus og Sacharias son Iddo/ spædu/til Gydingaña/ sm
voru i Juda og Jerusalem/ i Israels Gudz Nafne. Þa tok sig vpp Sorobabel son
Sealthiel/ ⁊ Jesua sonur Josedek/og toku til ad byggia Gudz Nws i Jerusalem/og
Gudz Spamenn voru mz þeim/ sm at styrktu þa.

Nier hefiast Danielis Vikur a ødru Aare Darij Kongs-mani/ Fyrer Christi bæding cccclj. Aar

A þeim tijma kom til þeirra Tathnai Landz Fouite þessumeigen Vatsins/ ⁊ Starbosnai
og þeirra Radgiafar/ og søgdu suo til þeirra/ Huer hefur bifalad ydur at reisa þetta Nws/
og at vppbyggia þess Mwra? Þa søgdu vier þeim/ huad þeir Menn hietu/ sm at budu þssa
bygging. Eñ Augu Gudz þeirra komu yfer Olldunga Gydinga/ ad þeir hømludu þeim ec-
ke þar til þetta Maal kiæme fyrer Dariū/ ⁊ ein Skrift þar vppa feingist aptr.

B Enn suo hliodade þat Brief sem Thathnai Lands Fouite þessu meigen Vatsiñs/ ⁊ Star
bosnai ⁊ þra Rad af Apharsach/ sem ad voru þessu meigen Vatsins/ sendu til Darium. Og
þau Ord hliodudu suo sem þeir sendu til hñs. Dario Konge Allur Fridr. Þad sie Konge-
nū vitanligt/ ad vier komū i Gydinga Land/ til Nwss þss mykla Guds/ huert ad Meñ byggia
nu vpp mz allra handa Steinū/ ⁊ leggia sterka Bialka i Veggena/ Og þsse giørningr geingr
miøg fast fram vnder þra Hende. Vier spurdū þa hinu ellstu at/ og søgdum so til þeirra/ Nū
hefur leyft ydr ad byggia þetta Nws/ og vppmwra þess Vegge? Vier spurdum og huad þr
hietu/ suo vier mættum kuñgiøra þier þad. Og vier høfum vppskrifad þeirra Maña nøfn
sm yppaster voru af þm.

Thatnai Breff til Darium

C Enn þeir gæfu oss suoddan Andsuor/ ⁊ søgdu/ Vier erum Þienarar þess Gudz sem rædur 3. Reg. 6.
yfer Nimen og Jørd/ og vier byggium þat Nws sem ædur fyrer mørgum Aarum var bygt/
huert eirn Megtugur Israelis Kongr hafde reist ⁊ vppbygt. Enn þa vorer Forfedr styggdu
Gud a Nimnū/ þa gaf hñ þa i hønd Nabugodonosor Kōgs af Babilon vr Chaldea/ Og hñ
nidurbraut þetta Nws/ eñ burtflutte Folket med sier i Babilon.

Eñ a þui fyrsta ære Rijkes Cyrus Kongs i Babilon/ þa baud Cyrus Kongr/ at þtta Gudz Cyrus
Nws skyllde vppbyggiast. Þuiat þau Gullkier og Silfur Kier sem ædur voru i þessu sama
Gudz Nwse/ huer Nabogodonosor Kongr tok burt vr Gudz Mustere i Jerusalem/ og liet
D þau i sitt Mustere i Babilon/ þau tok Cyrus Kongr burt þadan/ og afhendte þau Sessbaz- Sessbazar
ar med Nafne/ þuiat hñ sette hñ Lands stiornara/ og hñ sagde til hñs/ Tak þesse Kier/ og fær
þu þau mz þier til þess Musteris i Jerusalem/ og lat Gudz Nws byggiast i sijnum stad. Þa
kom þesse same Sessbazar/ ⁊ lagde fyrst Grunduøll þssa Gudz hwss i Jerusalem/ Og fra þm
tijma var teked til at byggia þetta Nws/ ⁊ er enn eige fullbygt.

Og ef þat Kongenum synest so/ þa læte hñ leita i Fiesioda hwsum Kongsiñs af Babilon/
huert þat finst suo bijfalad af Cyro Kōge/ at byggiast skyllde Gudz Nws i Jerusalem/ Og sen
dest oss Kongsiñs meining vm þetta.

VI.

A NA baud Darius Kongur at leita skyllde i Kanzelied/ i Kongsiñs Fiehirdslu Darius
hwsum sem voru i Babilon. Þa fanst i Ahmetha/ a þui slote sem liggur i
Meden/ ein Bok/ og i heñe stod eirn Giørningur so skrifadur.

A þui fyrsta Aare Cyri Kongs/ baud Cyrus Kōgr ad byggia Gudz Nus
i Jerusa-

i Jerusalem/i þeim stad sem Menn offrudu/at leggia Grunduøllenn sextijge Alna hæfañ/⁊
sextijge ælna breidañ/Og þria Vegge af allra handa Steinum/og eirn Vegg af Trie. Og
ad Kostnadureñ skyllde giefast af Kõgsiñs Nwse. Þar mz þau Gudz Nwss Gullkier ⁊ Silf-
urkier/sem ad Nabogodonosor tok af Musterenu i Jerusalem/⁊ hafde med sier i Babilon/þau
skulu leggiast aptur/so þau sie høfd aptur i Mustered Jerusalem/ j siñ stad i Gudz Nwsi.

Darius skipar ad byggia vpp Mustered

Þar fyrer vijket langt fra þessum Mønnũ/þu Thathnai Lands Fouite hinumeigin Vat
siñs/ og Stharbosnai og allt ydart Ræd af Apharsach/ þier sem erut a hina sijdu Vatsiñs/
Læted þat Gudz Nws vppbyggiast/suo ad Gydingaña Landsiñs Fouitar og þeirra Ølldung B
ar meige vppbyggia Gudz Nws i sijnum stad. Þad er og bijfalat af mier/huad giefast skal
Ølldungum af Juda/ suo ad þeir vppbyggie Gudz Nws/ Sem er/ at þeim skal giefast af
Kongsiñs Gotze og Rentu hinumeigen Vatsiñs/vandliga/ og þeirra Verk skal ecke forhind-
ra.

Og ef þeir hafa þørf a Kælfum/ Lømbum eda Nøfrũ til Breñeforna ad fornfæra Gude
a Nimnum/ Hueite/ Sallt/ Vijn og Vidsmiør/epter Prestanna siduenju i Jerusalem / Þa
skal þeim giefast þat dagliga suo sem til heyrer/ suo at þad skal eige forsomast. Suo at þr
meige offra Gude i Nimnenum til eins sætts Ilms/⁊ bidie fyrer Kongsiñs Lijfe og hñs sona.
Suoddan bijfalning er gie fen af mier. Og huer sa Madr sem ad vmbreyter þessare vorre
skipan/af hñs Nwse skal takast eiñ Bialke/⁊ skal vppreisast/⁊ sa hinn same skal þar a hein C
giast/⁊ hñs Nws skal vera forbrotet fyrer søkũ þss Giørnings. Eñ Gud sa sem byr i Nimne-
num/hñ fyrer fare øllum Kongum/⁊ øllu Folke/sem vtrietta sijnar Hendr til at breyta ⁊ brio
ta Gudz Nws i Jerusalem. Eg Darius hefe þetta bodet/⁊ vil at þetta skal vandliga fram-
kuæmast.

Þetta giørde Thathnai Landz Fouite hinumeigen Vatsiñs/vandliga/⁊ Starbosnai/ og
þeirra Rædunehte/ til huerra Darius Kongr hafde sent. Og þeir hinu ellstu af Gydingum

Musteret full byggist a sietta Aare Darij Kongimans

vppbygdu Gudz Mustere/so þ gieck fast fram ept' Spadome Haggei ⁊ Sacharie sonar Id-
do Spamaña/⁊ þr bygdu ⁊ vppreistu/ept' Israels Gudz bifalning/⁊ epter skipã Cyri/Darij
⁊ Artaxerxes Kõga af Persia. Og þr fullkomnudu Nwset jñ til þss þridia dags i Adar Ma-
nade/ þ var a þui siøtta Aare Rijkis Darij Kongs

Og Israels syner/Prestarner og Leuitarner ⁊ þeir adrer sem vr Fangelsenu komu/hielldu D
vijgslu Gudz Nwss mz glede/Og þr offrudu i Kirkiu vijgsluñe Gudz Nwss hũdrat Kælfa/tuo

Musteresiñs Vijgsla

Hundrud Lamba/fiøgr hũdrut Nafra/⁊ til Syndaoffurs fyre allañ Israel tolf Kiarnhafra/
epter ættartølu Israelis sona/ Og skickudu Prestunũ i sijnar skipaner/⁊ Leuitana i sitt vard
halld/at þiona þeim Gude sem er j Jerusalem/suo sem skrifat stendur i Moses Bok.

Paskar halldast

Og Herleidingariñar syner hielldu Paska þañ fiortanda Dag i þeim fyrsta Manude.
Þuiat Prestarner og Leuitarner høfdu hreinsat sig/ suo þeir voru aller hreiner/ suo sem eiñ
Madur/ Og þeir sæfdu Paaska (Lamb) fyrer alla Herleidingar sonu/ ⁊ fyrer Prestaña þra
brædr/⁊ fyrer sig. Og Israels syner þr s̃ voru komner vr herleidinguñe/⁊ aller þr s̃ sig høf-
du skiled fra Heidingiaña Saurugleika i Landenu/ at leita DROTTENS Gudz Israe-
lis/þeir ætu ⁊ hielldu osyrdra Brauda Hætijd i sio Daga/mz fagnade/Þuiat DROTT-
EN hafde giørt þa glada/og snued Kongsiñs hiarta af Assyria til þra/so þeir vrdu styrkuer
j Gudz Nws giørninge/sem er Israels Gud

VII.

Esdra fer þra Babilon i Judeam

EPter þetta a døgum Artaxerxes Kõgs i Persia/þa kom af Babilon Esdra son Se- A
raia/sonar Assaria/sonar Hilkia/sonar Sallum/sonar Sadok / sonar Achithoph/
sonar Amaria/sonar Asaria/sonar Meraioth/son' Serata/sonar Vsi/son' Bucki/
sonar Abisua/sonar Phinees/sonar Eliasar/son' Aaron þess ypparsta Kieñemañs/
huer ed var vel skickãliga Skriftlærdr i Moses Løgmæle/s̃ DROTTEN Gud hafde gief
ed Israel. Og Kongurenn gaf honum allt þat hañ girntist/epter hañs DROTTINS
Gudz Hende sem yfer honum var.

Og þar foru nockrer af Israelis sonum/Prestar/og Leuitar/Songuarar/ Dyra verder ⁊
Nethenim vpp til Jerusalem/a þui siøunda ære Artaxerxes Kongs. Og þeir komu til Jeru
salem a þeim fimta Manude/Þat var a siøunda ære Kongsiñs. Þuiat a þeim fyrsta Deige
hins fyrsta Manadar byriade hañ sijna Reisu fra Babilon/⁊ þañ fyrsta Dag i þeim fimta
Manu-

Manade kom hn̄ til Jerusalem/epter godre Gudz Hønd sem yfer honum var. Þuiat Esdra
sette sier fyrer i Hiarta/at leita Løgmæls DROTTENS/ ⁊ ad giøra þ/og at kienna Js-
rael Bodorden og Riettinden.
B Og þetta er Jnnehalld þess Briefs/sm̄ Kongureñ Artaxerxes gaf Esdra Kieñemañe þm̄ Jn̄ehalld
Skriftlærda/sem at var eirn Lærare i DROTTENS Orde/og i hn̄s Bodordum i Jsrael. Briefsins sem
Artaxerxes Kōgr allra Kōga/Esdra Kieñemañe ⁊ þm̄ skriftlærda i Gudz Løgmæle af Him Artaxerxes
nenum. Fridur og Heilsan. gaf Esdra

Suo er skipad af mier/at aller þeir sem vel viliuger eru til i mynu Ryke af Jsraels Folke/
Prestar og Leuitar/ad ferdast til Jerusalem/þeir skulu fara med þier/þui þu ert sendr af Kō
genum/og af þeim sio Rædgiøfum/ad vitia Juda og Jerusalem/epter Gudz Løgmæle/ hut
ad er vnder þiñe Hende. Og at þu taker med þier Silfur og Gull/þad sem Kongureñ ⁊ hn̄s
Rædgiafer viliugliga giefa Jsraels Gude/ huers Heimile ad er i Jerusalem. Og tak nu mz
þier allra handa Gull ⁊ Silfr/þ þu kant ad fa i øllū Babilonis Landz ælfū/ ⁊ þ s Folked ⁊
Prestarner vilia viliugliga giefa til Gudz Hwss i Jerusalem.

Tak þat allt saman med þier/og kaup mz athygle mz þeim sømum Peningum/ Kælfua/
Lømb/Hafra/ Matoffur ⁊ Dryckiar offur/suo þat offrest yfer Alltared i ydar Gudz Hwse i
C Jerusalem. Þar at auke/huad þier og þynum brædrum þyker vel vera/at kaupast skule mz
þeim Peningum sem yfer eru/eda huad af þeim skule giørast/þa giør þad epter yduars Gudz
vilia. Og þau Kier s þier eru giefen til Þionustugiørdar i þyns Gudz Hwse/þau skallt þu
af henda fra þier fyrer Gude i Jerusalem. Og huad sem meira þorf giørest til þyns Gudz
Hws/og þier heyrer til vt at giefa/þa læt þu giefast af Kongsiñs Fiesiodum. Eg Artaxer-
xes Kongur hefe byfalat Skatta Høfdingium hinu meigen Vatsiñs/at huad sem hellst Es-
dra Kiennemadr Skriftlærdr i Gudz Løgmæle af Himnum/ krefur af ydr/þa giøred þat ænn
dualar/allt til Hundrad Centener Silfurs/Hundrat Coros Hueitis/ ⁊ Hundrat Coros Vyns
og hundrat Coros Vidsmiørs/og Sallt skulu þier ecke mæla. Allt þad sem heyrer til Gudz
Løgmæle af Himnenum/þa skal þad giørast vandliga/ Suo ad eige kome Reide yfer Kong-
siñs Ryke/ og hn̄s Syne.

Þad skulu þier og vita/at þier hafet ongua Magt at leggia nockurn Skatt/Toll/edr ær Friheit Prest-
D ligt vtgialld vppa nockurn Kienneman̄/ Leuita/Saunguara/Dyravørd/Nethinim/og Þie- anna
nara i Gudz Hwse. Enn þu Esdra skallt epter þynum Gudz Vysdome/setia Domendur og
Fouita/af þeim sem eru vnder þiñe Hende/at dæma yfer øllu þui Folke sem er hinumeigenn
Vatsiñs/alla þa sem vita þyns Gudz Løgmæl/og huerier þau ecke vita/þeim skulu þier keña
þad/ ⁊ aller þr sem ecke giøra þyns Gudz Løgmal mz athygle/ ⁊ Kongsiñs/ Þeir skulu fa siñ Straff þra
Dom fyrer siñ giørning/huert þad er helldur til Daudañs/eda til vtlegdar/ eda til siins Gotz Ohlydnu
fortøpunar/ eda til Fangelses

(Þa sagde Esdra) Lofadur sie DROTTJN Gud vorra Fedra/sem ad þuilykt hefur ge
fed Kongenū i Hiarta/at hn̄ vill so pryda Gudz Mustere i Jerusalem. Og hn̄ hefur hneigt
siina Myskunsemd til myn fyrer Kongenum og hn̄s Rææds Herrum/og øllum Kongsiñs vill-
darmønnum. Og eg vard hughraustur/fyrer DROTTENS myns Gudz Hønd sm̄ yf-
er mier var/og samansafnade Høfdingiunum af Jsrael/at þeir færi vpp mz mier.

VIII.

A HEsser eru Høfdingiar Fedranna Hwsa/ huerier reiknader voru/sem ad foru
vpp mz mier fra Babilon/a þeim tyma/sm̄ Kong Artaxerxes rykte. Af so
num Phinees/Gersom. Af sonum Jthamar/Daniel. Af sonū Dauidz/
Hattus. Af sonum Sechania og sonum Phareos/ Sacharia og med honū
voru reiknader Hūdrat ⁊ fimtyge Kallmeñ. Af sonū Pahath Moab/ Elio-
enai son Serahia/ ⁊ mz hm̄ tuø hundrud Kallmeñ. Af sonū Sechania son
Jehasiel/og med honum þriu Hundrut Kallmenn. Af sonū AbinEded son Jonathan/ ⁊ med
honum fimtyge Kallmeñ. Af sonum Elam Jesaia son Athalia/og mz honum siøtyge Kall-
meñ. Af sonum Sephatia/ Sebadia son Michael/ ⁊ med honum ættatyge Kallmenn. Af
B sonū Joab/Obadia son Jehiel/ ⁊ mz hm̄ tuø hūdrud ⁊ Attatige Kallmeñ. Af sonū Selomith
son Josiphia/ ⁊ med hm̄ Hundrat og sextyge Kallmeñ. Af sonū Bebai/Sacharia Son Be-

Mm. bai/ ⁊

þai/og med honum ætta og tuttugu Kallmenn. Af sonū Asgad/ Johanan sa yngste son/ ꝛ
med honum Hundrat ꝛ tiu Kallmeñ. Af sijdustu sonum Adonikam/ þeir hietu Eliphelet/Je
Aheua hiel ꝛ Semaia/og mꝫ þeim sextijge Menn. Af sonum Bageuai Vthai ꝛ Sabud ꝛ mꝫ þm
siøtijge Kallmenn. Og eg safnade þeim til Vatsiñs sem rennur til Aheua/ og þar vorum
vier i þria Daga/Og þa eg leitade medal Folksiñs ꝛ Prestanna/ þa fann eg onguañ Leui-
ta þar. Þa senda eg af stad Eliezer/ Ariel/ Semaia/ Elnathan/Jarib/Elnathan/Nat-
han/Sacharia/og Mesullam þa yppustu/ꝛ Joiarib og Elnathan þa Lærendur. Og eg vt
senda þa til Iddo/sem var Høfdinge i Caspia/at þeir skylldu sækia oss Þienara til vors Gudz E
Hwss. Og eg lagde fyrer þa huad þeir skylldu tala med Iddo/ꝛ hñs Brædꝛ þa Nethiim i
Caspia. Og þeir færdu oss epter vors Gudz godre Hende/sem yfer oss var/ eiñ lærdañ Mañ
af sonum Maheli/sonꝰ Leui/sonar Jsrael/Serebia/ mꝫ sijnum sonum og Brædrum/ þeir vo-
ru ætian/og Hasabiam og Jesaia med hm̄ af sonum Merari/ mꝫ sijnū brædrū og þeirra sonū
Tuttugu/Og af þeim Nethinim sem Dauid ꝛ Høfdingiarner settu til ad þiona Leuitunum/
tuø Hundrut og tuttugu/alla nefnda med Nafne.

Esdra bydur Føstu Folkenu Og þa eg þar var hia þui Vatne Aheua/liet eg boda eina Føstu/suo at vier audmyktum D
oss fyrer vorum Gude/ ad bidia hañ vm Riettañ veg fyrer oss og vor Børn/og allt þat oss til
heyrde/Þuiat eg skam̄adist mijn ad bidiast epter fylgdarmøñum og Riddaralide af Kongenū
oss til verndar fyrer Ouinum a Veigenum. Þuiat vier høfdum ædur sagt fyrer Konunge-
num/Vor Gudz Hønd er yfer øllum þeim sem hñs leita til goda/Og hñs Sterkleike ꝛ Reide
yfer þeim sem hñ yfergiefa. Og vier føstudum/og bædum vm þetta vorn Gud/Og hñ bæn-
heyrde oss.

Og eg vtualde tolf af þeim yppustum Kiennemønnum/Serebiam og Hasabiam/og Tiu
af þeirra brædrum mꝫ þeim/Og eg vo þeim þar vt Silfur og Gull/og Kieren sem giefen vo- E
ru i vors Gudz Hws/huer at Kongurenn og hñs Rædzherrar/Høfdingiarner og aller Jsra-
elis Menn sem þar fundust høfdu giefet til Vpplyptingariñar. Og eg vog þeim i þra hen
dur vppa Vikt/sex Hundrut og fim̄tijge Centener Silfurs/ og i Silfurkierum hundrat Cen-
tener Silfurs/ og Hundrat Centener Gullz/ Og tuttugu Bikara af Gulle/huerier at vogu
Þusund Gyllene/og tuø kostulig Koparkier suo klaar sm̄ Gull. Og eg sagde til þeirra/Þier
erut Gude helgader/suo eru og Kieren heiløg/ lijka suo Gull og Silfur þat sem viliugliga er
giefet DROTTNE ydar Fedra Gude. Þar fyrer vaket nu ꝛ vardueited þtta/þar til þier
veiget þ wt aptur fyrer þeim yppurstum Kiennemøñum og Leuitum/ꝛ þeim hellstum Fedrum F
a medal Jsrael i Jerusalem/i Gudz Hwss Hirdslu. Sijdan medtoku Kiennemeñerner ꝛ Leui
tarner þetta hid sama vegna Silfur/þat Gull og þau Kier/og allt añat þad sem afhendt var
og færdu þat til Jerusalem i Gudz Hws.

Sijdan tokum vier oss vpp fra Aheua Vatne/þañ tolfta Dag i þeim fyrsta Manade/ og
12. Dag Aprilis forum a veigenn til Jerusalem. Og vors Gudz Hønd var mꝫ oss/ꝛ frelsade oss fra vorra O-
uina høndum/og fra þeim sem sætu vm oss a Veigenum. Suo komum vier til Jerusalem/ꝛ
vorum þar þria Daga. Enn a þeim fiorda Deige var Silfred Gullet ꝛ Kieren allt saman
veiget/i vors Gudz Hwsi/ fyrer hendꝛ Meremoth sonar Vria Kiennemañs/ꝛ mꝫ honum var G
Eleasar son Phineas/ og mꝫ þeim Jesabad son Jesua/ꝛ Noadia sonyr Benui Leuita / huer
epter sinne tølu/ꝛ siñe Vikt/Enn Vikten var vppskrifud øll a þeim tijma.

Eñ þeir Herleidingar syner sem komner voru af Fangelsenu/offrudu Jsraels Gude Breñe
fornum/ tolf Vxum fyrer allañ Jsrael/sex ꝛ Niutijge Hrwtum/siø Lembum ꝛ siøtijge/ꝛ tolf
Høfrū til Syndoffurs/allt saman til Brennefornar fyrer DROTTNE. Sijdan afhen-
tu þeir Kongsiñs Embættis mønnum og Landz Fouitū þessumeigen Vatsiñs Kongsiñs Bod
skap. Og þeir vpphofu sijdan Folked og Gudz Hws.

IX.

Pter þetta allt geingu þeir hinu yppørstu til mijn/ og søgdu / Jsraels Folk A
Prestarner/ og Leuitarner eru eige skilder fra Folkenu i Landenu epter þeir-
Deut. 7. ra Suiuirdingū/ Sem er Chananiter/Hetiter/Pheresiter/Jebusiter/Am̄o-
Jos. 23. niter/Moabiter/Egiptar/og Amorita Þioder. Þuiat þeir hafa teked þei-
Jud. 2. rra Dætur/ꝛ syne/ og samanblandat þui heilaga Sæde vid Landsiñs Folk/
og hendꝛ

og Hendur Høfdingianna og Raadz herranna voru hellstar i þessum Misgiørninge.
Enn sem eg þetta heyrde/ þa reif eg mijn Klæde/ og minn Møttul/ eg reif og mitt Haar og
Skegg/ ⁊ sat eiñsamall. Eñ aller þeir sem ottudust Jsraelis Gudz Ord/ søfnudust til mijn/
sokū þuilijkrar storrar Vfertrodslu/ Og eg sat eiñsamañ allt til Kuellooffurs. Eñ vm Kuelldz
offred stod eg vpp af minne Hrygd/ sundur rifande mijn Klæde/ og mitt Yferfat/ ⁊ fallande a
mijn Knie/ og vtbreidde mijnar Hendr til DROTTENS mijns Gudz/ og sagde.
B Miñ Gud/ eg skømunst mijn/ og hef ecke diørfung at vpplypta mijnum Augum til þijn Bæn Esdre
minn Gud/ Þuiad vorar Synder eru vaxnar yfer vort Høfut/ ⁊ vor Misgiorningr tekur allt
i Himinenn. Fra vorra Forfedra Døgum/ høfum vier vered i storum Søkum/ allt til þessa
Dags/ Og fyrer saker vorra Misgiørninga erum vier/ ⁊ vorer Kongar og Kiennemeñ giefner
vnder annarligra Konga hendr i ødrum Løndum/ vnder Suerdet/ til Herleidingar/ til Raans
⁊ Kiñroda/ suo sem eñ skier a þessum Deige.
Eñ nu er oss ein lijtel og fliotlig Naad skien af vorum DROTTNE Gude/ ad þar er eñ a
nu nockut af oss epter ordet/ so ad hñ giefe oss eiñ a Nagla i sinum heilaga Stad/ suo at vor (Nagle og
Gud vpplyste vor Augu/ ⁊ giæfe oss eitt lijted Lijf i vorū Þrældome/ Þui vier erū Þienarar/ eñ Girding)
C vor Gud yfergiefur oss ecke/ j vorum Þrældome/ og hañ hefur snued siñe Myskunseme til vor Er talad epter
fyrer Kongunum i Persia/ at þeir hafa læted oss lifa/ og hafa vpphafed vors Gudz Hws/ og Malshætte/ ad
endurbætt þess nidur fall/ og giefed oss eina Girding i Juda og Jerusalem. øll ønnur Lønd
Nu huad skulum vier seigia vor Gud/ søkum þess at vier høfum yfergiefed þijn bod/ sm̄ þu og Lyder eru
hefur bodet ⁊ sagt vid þijna Þienara og Spameñ/ Þad Land i huert þier komet til ad eignast vm koll vørpud
þad/ þat er eitt Saurugt Land/ søkum Folksiñs Ohreinleika sm̄ i Landenu er/ ⁊ þra marg enn Jsrael
falldligra Suiuirdinga/ mz huerium þeir hafa þat fullt giørt/ mz allshattut Ohreinende bæ- epter ordinn so
de hier og þar. sem eirn Nagle
Suo skulu þier nu ecke giefa þeirra Dætur ydrū sonum/ eige helldr skulu þier taka þeirra aþ mørgum
D sonu til ydra Dætra/ og leited ecke þeirra Fridar nie goda æfenliga/ Suo at þier verdet megtu- Saum/ eda eirn
gier/ ⁊ eted af þeim Giædum i Landenu/ ⁊ giefid ꝥ ydar Afkuæme til Arfs æfenliga. Girding aþ
heilu Lande
Og søkum alls þess sem nu er komed yfer oss/ fyre vorra vondra Misgiørninga saker/ ⁊ sø- Synder
kum vorra storra Synda/ þa hefur þu vor Gud þyrmt vorum Jllskum/ ⁊ giefet oss eina Frel- Folksins
san/ so sem þat stendr fyrer vorum Augum. Eñ vier høfum vmsnued oss/ ⁊ forlietū þijn bod/
⁊ giørdum teingdr vid Folk þssara suiuirdinga. Villtu þa vera Reidr vid oss/ þar til ꝥ er mz
øllu vte/ at þar er eckert epter/ ⁊ at eingen vidhialp verdr? DROTTEN Jsraelis Gud/
þu ert Riettlatur/ þuiat vier erum epter ordner til at frelsast/ so sem þat a þessum Deige fyrer
sionum er/ Sia nu/ vier erū fyrer þier mz vora skulld/ þui eingeñ kañ ad standast fyrer þier þss
vegna.

X.

A
ANN sem Esdra hafde so bedet ⁊ jatad/ grætande/ ⁊ la fyrer Gudz Hwse/ þa Jsrael haf-
samansafnadest eirn mijkell Mañfiølde til hañs af Jsrael/ Meñ/ Kuinn- de syngast/ þui
ur og Børn/ Þui Folked griet miøg beiskliga. ad þeir toku
Eñ Sechania son Jehiel/ af sonū Elam/ þa hñ sa þuilijkt/ sagde hñ til Es- Heidnar Kuiñr
dram/ Nu vel/ vier høfum misgiørt i mote vorum Gude/ i þui at vier høfum ur til Ecta
teked oss annarligar Eigenkuinnur af Landsiñs Folke/ Eñ skal Jsrael hafa
von vegna þessa. Giørum þui eitt Sattmal vid vorn Gud/ ad vier latū fra oss allar þessar
Kuiñr/ ⁊ ꝥ sem fætt er af þeim/ epter DROTTENS Raade/ ⁊ þra sm̄ at ottast vors Gudz
bodord/ suo at vier giørum epter Løgmalenu. Þui tak þig vpp/ þat ber þier/ vier vilium fyl-
gia þier/ ver hughraustur ⁊ giør þat.
Þa stod Esdra vpp/ og tok eiñ Eid af þeim yppustum Kieñemønnum ⁊ Leuitum/ ⁊ af øllū
Jsrael/ at þeir skylldu giøra epter þessum Ordum. Og þeir soru Eidenn. Enn sem Esdra
B stod vpp fyrer Gudz Hwse/ gieck hñ jnn i Herberge Johanan sonar Eliasib/ og þa er hñ kom
þar/ þa villde hñ einskis Braudz neyta nie Vatn drecka/ Þui hñ griet þrra Yfertrodslu/ sm̄ i
Fangelsenu høfdu vered. Og þeir lietu vthropa i Juda og Jerusalem/ til allra þeirra s̄ fan
gader høfdu veret/ ad þeir skylldu samansafnast til Jerusalem. Og huer sm̄ ecke kiæme jñañ
þriggia daga/ epter Raade ⁊ bode þra hinna yppustu og ellstu/ þeirra Eigner skylldu vppnæm-
ar verda/ ⁊ sa skyllde vtrekast fra samlage þeirra Herteknu

Landz Þing halldeð aþ Esdra vm þær annarlegu Kuinnur
x. Decemb.

Þa komu saman aller Menn af Juda og BenJamin til Jerusalem i þria Daga/ þat var a þeim tuttugasta Deige i þeim niunda Manude/ Og allt Folket sat a þui Stræte sem laa til Gudz Hwss/ skalf ꝛ bifuade sokū þssa Mælefnis/ ꝛ sokū Regns. Og Esdra Kieñemadꝛ reis vpp/ ꝛ sagde til þeirra/ Þier hafuet misgiort/ i þui at þier tokut annarligar Eigenkuiñur/ og hafed auked hier mz Israelis Synd. Þar fyrer vidurkiennet nu DROtten ydra Fedra Gud/ ꝛ giøred þ hm̄ þocknast/ ꝛ skilied ydꝛ fra Landsiñs Folke/ ꝛ fra þm añarligū Eigenkuiñum.

Þa suarade allꝛ Almwgenn/ ꝛ sagde mz hærre Raustu/ Verde so s̄ þu hefur sagt oss. Eñ Folked er margt ꝛ Votuidre er/ so at Folket ma eige stāda vte/ So er þ ꝛ eige helldꝛ eiñs dags verk edꝛ tueggia/ Þuiad fiølde af oss hefur framed þennañ Misgiørning. Lætum oss til setia vora Høfdingia medal alls Almwgañs/ ad þeir aller sem eru i vorum Stødum/ og til siin hafa teked annarligar Kuinnur/ ad þeir kome æ til settum tijma/ og med þeim Olldungar af sier huerium Stad/ og þeirra Domendur/ Þar til at vors Gudz Reide verndast fra E
oss/ sokum þessarar Syndar.

Þa voru til setter Jonathan son Assahel/ og Johasia son Thikua/ yfer þtta Mælefne/ ꝛ Mesullam/ og Sabthai Leuitar hialpudu þeim. Og Herleidingar syner giordu so. Og Esdra Kiennemadꝛ/ og þeir yppustu Fedꝛ i þeirra Fedra Hwse/ og þeir aller sm̄ nu eru nefn-
Aprilis der/ skildu þa ad/ ꝛ settu sig hier til a þeim fyrsta deige i þm tiunda Manade/ at ransaka þtta Mælefne. Og þeir fullkomnudu þetta hia øllū Møñum/ þeir s̄ høfdu añarligar Kuinnꝛ
Januarij teked/ allt til þess fyrsta Dags i þm fyrsta Manade.

Prestar ...r sem þramani ...e Konur höfði ...u tekið

Og þar vrdu fundner medal Prestaña sona/ sem ad teked høfdu annarligᵛ Kuinnꝛ/ Sem at voru a medal sona Jesua sonar Josedek/ ꝛ hn̄s Brædra/ Maeseia/ Elieser/ Jarib/ ꝛ Gedalia. Og þeir gæfu siina Hønd þar vppa/ at þeir skylldu vtleida þessar Kuinnꝛ/ ꝛ giefa eiñ Hrwt til Synda offurs/ fyrer þra Søk. A medal sona Jmer/ Hanani og Sebadia. A medal sona Harim/ Maeseia/ Elia/ Semaia/ Jehiel/ ꝛ Vsia. A medal sona Pashur/ Elioenai/ Maeseia/ Jsmael/ Nethaneel/ Josabad ꝛ Eleasa. A medal Leuitaña/ Josabad/ Simei/ Kelaia (hn̄ er Klita) Petahia/ Juda/ ꝛ Elieser. A medal Saunguaraña/ Eliasib/ Eñ a medal Dyrauerdanna/ Sallum/ Telem og Vri. D

Af Jsrael a medal sona Phareos/ Ramia/ Jesia/ Malchia/ Meiamin/ Eleasar/ Malkia/ og Benaia. A medal sona Elam/ Mathania/ Sacharia/ Jehiel/ Abdi/ Jerimoth/ ꝛ Elia. A medal sona Satu/ Elioenai/ Eliasib/ Mathania/ Jerimoth/ Sabad/ Asisa. A medal sona Bebai/ Johanan/ Hanania/ Sebai/ og Athlai. A medal Sona Bani/ Mesullam/ Malluc/ Adaia/ Jasub/ Soal og Jaremoth. A medal sona Pahath Moab/ Adna/ Kelal/ Benaia/ Maeseia/ Mathania/ Bezaleel/ Benui/ og Manasse. A medal sona Harim/ Elieser/ Jesia/ Malchia/ Semaia/ Simeon/ BenJamin/ Malluk/ ꝛ Samaria. A medal sona Hasum/ Matthnai/ Mathatha/ Sabad/ Eliphelet/ Jeremai/ Manasse og Semei. A medal sona Bani/ Maedai/ Amram/ Huel/ Benaia/ Chelum/ Bedaia/ Naia/ Neremoth/ Eliasib/ Mathania/ Mathnai/ Jaesau/ Bani/ Benui/ Simei/ Selemia/ Nathan/ Adaia/ Machnadbai/ Sasai/ Sarai/ Asareel/ Selemia/ Samaria/ Sallum/ Amaria og Joseph. A medal sona Nebo/ Jeiel/ Mathithia/ Sabad/ Sebina/ Jaddai/ Joel ꝛ Benaia. Þesser aller høfdu teked framande Kuiñur/ og þar voru nockrar þær Kuinnur af þessum/ sem Børn høfdu fædt.

Ender a Bokinne Esdra

Nehemias Bok.

I.

A HEsser eru Giörningar Nehemia sem var Sonur
Hachalia. Þad skiede i þeim Manade Chislef/ a þui tuttugasta Aare/ Chislef December
ad eg var a Slotenu Susan. Þa kom Hanani eiñ af mijnū brædrum/
og nockrer meñ mꝫ hm̄ fra Juda. Og eg spurda þa at/ huernen geingꝫ
Gydingunum/ sem at frelsader eru/ og epter eru ordner af þui Fangel-
se/ suo ꝛ lijka huernen at til geinge i Jerusalem? Eñ þeir suørudu mier/
ꝛ søgdu/ at þeir sem epter eru af Herleidingunne/ þeir eru þar i Lande-
nu i storre Olucku og fyrerlitningu. Mwruegger Jerusalem eru nidur
B brotner/ og Stadariñs Port vppbrend med Ellde. Eñ sem eg heyrde suoddan Ord/ sat eg
griet/ ꝛ syrgde i tuo Daga/ ꝛ fastade/ og eg badst fyrer i Auglite Gudꝫ a Himnum / og sagde.
DROTTEN Gud a Himnum/ þu hiñ mykle og Hrædelige Gud/ sem at helldꝛ Sattmaala ꝛ Myskun vid þa s̄ elska þig/ ꝛ þijn bodord vardueita/ Læt þijn Eyru merkia þtta/ Og ad þijn Augu sieu open/ so at þu heyrer Bæn þijns Þienara/ sem eg bid i Auglite þijnu Dag og Nott/ fyrer þijnum Þienørum Israels sonum/ og eg medkienne margfalldar Synder Isra Bæn Nehemie Deut. 9.
C elis sona/ sem vier høfum giørt i mote þier. Lijka suo eg og mijñs Fødurs Hws høfum og
syndgast. Vier erum og suo fordiarfader/ at vier høfum ecke halldet þau Bodord Bijfalnin
gar og Riettinde/ sem þu hefur bodet þijnū Þienara Mosi.

Enn minst þu a þat Ord sem þu baudst þijnum Þienara Mose/ ꝛ sagder/ Nær þier mis-
giøred/ Og ganged af mijnum Bodordum/ þa vil eg dreifa ydur a millum Heidingiaña. Eñ
ef þier snued ydur til mijn/ og halldet mijn Bodord/ og giøred þau/ og þo þier værut vtrekner til Gudꝫ
D hiñs ydsta Heimsiñs enda/ Þa vil eg þo safna ydur saman/ og færa ydur til þess Stadar s̄m Fyrerheit Deut. 32.
eg hefe vtualed/ huar at mitt Nafn skal bwa/ Þeir eru þo þijner Þienarar/ og þitt Folk/ huert
þu hefur frelsad mꝫ þiñe mijkille Magt/ ꝛ þiñe Megtugre Hende. O DROTTEN/ Læt
þijn Eyru giætur giefa ad Bæn þijns Þienara/ ꝛ at Bæn þinna Þienara/ þeir sem girnast
at ottast þitt Nafn/ ꝛ gief þijnū Þion i Dag Lucku/ ꝛ gief hm̄ Myskun fyrer þessū Mañe/
þuiat eg var Kongsiñs Skeinkiare.

II.

A J Þui tuttugasta Aare Artaxerxes Kōgs/ i þm Manude Nissan/ þa at Vijn Nissan
ed stod fyrer hm̄/ þa tok eg Vijned/ ꝛ rietta eg þ ad Kōgenū/ ꝛ eg sa miøg Aprilis
sorgliga vt fyrer hm̄. Þa sagde Kongureñ til mijn/ Þui ert þu so dapur ad Nehemia
sia/ enn ert þo ecke siukur? þat er eige þess kyñs/ helldur ert þu hugsiukur. var sendur a
Og eg vard miøg ottasleigeñ/ og sagde til Kongsiñs/ Minn Herra Kongꝛ lif xx. Aare Darij
ue æfenliga/ Skyllde eg ecke dapur vera? Þui su Borgen sem miña Fedra Longimani/ ad
greptrar Hws er/ liggꝛ i eyde/ og heñar Port eru vppbrend mꝫ Ellde? Þa sagde Kongurenn wppbyggia Jerusalem/ þyrer
til mijn/ Epter hueriu beidest þu þa? Þa bad eg Gud a Himnum/ og sagde til Kongsiñs/ hingadburden
Sie þat Kongsiñs vilie/ og þocknest þinn Þienare þier/ at þu vilier þa senda mig til Juda/ til Christi cccc xxxiij. Aar
minna Fedra Legstadar/ at eg mætte vppbyggia hn̄. Þa suarade Kongurenn mier/ og
Drottningen sem sat hia honum/ Huersu leinge verdꝛ þu a Leidiñe? og nær villt þu koma ap
tur? Og þat þocknadest Kongenum/ ꝛ hn̄ gaf mier Fararleyfe. Og eg sette honum akued-
enn tijma. Og eg sagda til Kongsiñs/ Sie þat Kongsiñs vilie/ þa giefe hañ mier Brief til
B Landꝫ Fouitaña/ sem hinumeigen Vatsiñs eru/ at þeir fylge mier þar yfer vm/ þar til eg kem
i Judeam/ so ꝛ Brief til Assaph Kongsiñs Høfdingia yfer Skogunum/ at hn̄ giefe mier Vi-
du til Bialka til Portaña i Kongsiñs Herberge/ s̄ er hia Mwsterenu ꝛ Stadarmwrunū/ ꝛ til
þss Hwsseñs j huert eg fer. Og Kongureñ gaf mier/ epter þui sem mijns gooda Gudꝫ Hønd
var yfer mier. Og sem eg kom til Landꝫ Fouitanna hinumeigen Vatsiñs/ fieck eg þeim Kōg
siñs Brief. Og Kongureñ sende Høfudꝫmeñ ꝛ Riddara lid mꝫ mier. Saneballath
Eñ s̄m Saneballath Horoniter og Tobias eiñ Amoniter Þienare heyrdu þuilijkt/ þa gram
dest þm

dest þeim miøg vid þetta/ad þar var eiñ Madr Komeñ/sa nockurs godz villde leita Israelis
Þorten Borg sonum.
arinar Jerusa- Eñ sem eg kom til Jerusalem/⁊ hafde vered þar i þria Daga/ tok eg mig vpp vm Nott/
lem og faer Menn med mier/ Þuiat eg sagda onguum Mañe/ huad minn Gud hafde giefet E
mier i sinne ad giøra i Jerusalem/Og þar var eingen lifande skepna mz mier/vtan þat Dyr
sem eg reid a. Og eg reid vm Nottena vt af þui Dals Portenu/hia Dreka Bruñe/ ⁊ til þss
Mykiu Ports/⁊ þat angrade mig at Jerusalem Mwrvegger voru so nidr brotner /⁊ Borgar
hliden suo vppbrend. Og eg gieck yfer til Bruñ Portsiñs/⁊ til Kongsiñs Fiskedijkes/ og þar
var eckert rwm at mitt Dyr kyñe at ganga fram vnder mier. Þa for eg vm̃ Nottena/
ad Læknum/⁊ þat angrade mig/at eg sa suo til Mwraña/epter þat snere eg mier/⁊ kom suo
heim aptur at Dal portenu.
Enn Fyrermeñerner vissu ecke huert eg var fareñ/eda huad eg giørda. Þuiat allt hier til
hafda eg ecke neitt sagt Gydingunum/Prestunum/Raadzherrunum ⁊ þeim yppustū/edr nock-
rum ødrum sem voru at Verkenu. Þa sagda eg til þeirra/ Þier siaid j huerre Olucku ad
vier erū staddꝰ/at Jerusalem er i eyde/⁊ heñar Port erū vppbrend mz Ellde. Komed/⁊ byggiū D
vpp Mwra Jerusalem/ suo vier sieum ecke leingr suo forsmaader. Og eg kuñgiørde þeim
øllum miñs Gudz Nønd/huer ed god var yfer mier/ Suo ⁊ Kongsiñs Ord sem hañ sagde til
miñ. Og þeir andsuørudu/Tøkum oss vpp/og vppbyggiū þa/Og vier bygdū/⁊ þra Hendr
styrktust til hins goda.
Seneballath Eñ sem þeir Saneballath Horonites/⁊ Tobia sa Am̃onites Þienare af Gosem af Ara-
bia heyrde þta/þa spottudu þr oss ⁊ forøcktudu/⁊ søgdu/Huad er ꝥ s þier giøred? Vilie þier
enn falla fra Kongenum? Þa suarade eg þeim/ ⁊ sagda/Gud a Himnum mun laata oss
þta vel luckast/þui vier hñs Þienarar høfū teked oss vpp/til þessarar byggingar/Eñ þier ei-
get eckert Hlutskipte nie Riettinde/nie nockra Miñing i Jerusalem.

III.

Nøfn þra sm̃ OG Eliasib Kiennemaña Høfdinge tok sig vpp mz sijnum brædrum Prestunū/ A
vppbygdu ⁊ vppbygdu Sauda Ported. Þeir helgudu þat/⁊ biuggu vm Portdyrnar og
Mwrana i helgudu ꝥ allt til Turnsiñs Mea/ s er/allt at Turne Hananeel. Næst hon
Jerusalem um bygdu Menn af Jericho/⁊ hia honum Sachur son Jmri. Enn syner
Sauda port Senaia bygdu vpp Fiskeported/og þøcktu þat/og settu þar fyrer Hurd/Læsa
Fiska port og Grindurnar. Og næst þeim vppbygde Meremoth son Vria/sonar Ha-
koz/ Og Mesullam son Berechia Mesesa sonar Beel bygde hia þeim. Næst þm bygde Sa
dok son Baena. Næst þeim bygdu þeir af Thekoa. Eñ þeirra Vollduger løgdu ecke sij-
na Hælsa vnder Þionustu þra Herra.
Gamlaport Þat gamla Port vppbygde Joiada son Passea/⁊ Mesullam son Besodia/ Þeir þøktu ꝥ/
og settu fyrer Hurd Læsa og Grindur. Næst honum bygde Melathia af Gibeon/ og Ja- B
don af Merono/ þr Meñ af Gibeon ⁊ Mizpa/hia Landz Fouitañs Stole/a þa sijdu Vat-
siñs. Næst honū vppbygde Vsiel Gullsmidr son Harhaia. Næst honū bygde Hanania sonr
Smyrsla makarañs/ ⁊ þeir bygdu Jerusalem allt at þeim breida Mwr. Hia honum bygde
Rephaia son Hur Høfdinge hælfs Fiordungs i Jerusalem. Enn hia honum bygde Jedaia
Ofn port son Harumaph/þuert yfer fra hñs Hwse. Næst honum bygde Hattus son Hasabenia. Eñ
Malchia son Harim ⁊ Hasub son Pahath Moab bygdu tuo parta/ ⁊ Turneñ hia Ofnenum.
Hia hm̃ bygde Sallū son Halohes Høfdinge yfer halfū fiordūge i Jerusalem/hñ ⁊ hñs Dætr
Dalported Dalported bygde Hanum ⁊ Borgararner af Sanoa/ þeir bygdu þær/⁊ settu Dyr fyrer med
Mykiuport Læsum og Grindum/Þusund Alna af Mwrnum allt til Mijkiu portsiñs. Eñ Mykiuportid
vppbygde Malchia son Rechab/fiordūgs Høfdinge Vijngardsiñs/ Hñ bygde ꝥ og sette fyrer
Hurder/Læsa og Grindr.
Bruñport Enn Bruñported bygde Sallum son Chalhose/Høfdinge i Mizpa/Hñ bygde þat ⁊ þak- C
te/liet fyre Hurd Læs ⁊ Grind/Þar mz Mwreñ hia a Siloah/Fiskadijket hia Kongsiñs All
dingarde/allt at þeim Trøppum sem liggia nidr hia Dauids Stad. Næst honum bygde He
a hemia son Asbuk Høfdinge yfer hælfre Bethzur/allt til Dauidz Grafʳ/ ⁊ allt ad Fiskadijke
Luc. 13. Asuia/⁊ allt at Kappa Herberge.

Þar

Þar næst bygdu Leuitarner/ Rehum son Bani/ Næst honū bygde Hasabia Nøfdinge halfs Þorpsins Kegila i sijnum Fiordunge. Næst honum bygdu þeirra brædr Bauai son Nanadad halfs hlutar Nøfdinge i Kegila. Næst honum bygde Eser son Jesua/ Nøfdinge i Mizpa/ tuo hlute/ allt ad þui Vike sem liggur hia Vopna Nwsenu. Næst honum a Biargenu bygde Baruch son Sebai/ tuo hlute af Vikenu/ allt til Nwsdyra Eliasib yppasta Kieñemanns. Næst honum bygde Jerimoth son Vria sonar Hakoz/ tuo hlute fra Eliasib hwsdyrum/ z allt til endans a Eliasib Nwse. Vopna Nws

Næst honum bygdu Prestarner/ og þeir Menn sem komner voru af Mørkunum. Epter þa bygde BenJamin z Hasub/ þuert fra þeirra Nwsum. Næst hm̄ bygde Asaria Son Maeseia/ son" Anania/ hia sijnu Nwsi. Næst hm̄ bygde Benui son Henadad tuo Parta/ Fra
D Assaria Nwse allt til þess Afkima/ sem var hia Horne Stadarins. Palal Son Vsai mot Hornenu og at þeim Næfua Turne sem slest fra Kongsins Nwse/ hia Myrkuastofu Gardenum. Næst honum bygde Pedaiah son Pareos. Eñ þeir Nethinim biuggu hia Ophel/ allt til Vatzportsins/ i mote Austre/ þar sem Turneñ stendur fram. Honum næst bygdu þr af Thekoa/ tuo hlute mot þeim stora Turne/ þa fyrst hn̄ framkiemur/ og allt ad Mwrnū Ophel. Næfse Turn Vatz port Store Turn

Eñ fra Nesta Portenu bygde huer Kiennemañaña giegnt sijnu Nwse/ Næst þui bygde Zadok son Jmer giegnt sijnu Nwse. Næst hm̄ bygde Semaia son Sechania Dyrauørdur i mot Austre. Næst hm̄ bygde Hanania son Selmia/ z Hanum son Salaph þañ siötte/ tuo hlute. Epter hn̄ bygde Mesullam son Berechia giegnt hn̄s Fiehirdslu. Næst hm̄ bygde Malchia son Gullsmidsins/ allt ad Nwse Nethinim z Kaupmaña gegnt Rædhwss porte/ z til Salsens hia Hornenu. Enn Gullsmiderner z Kaupmeñ vppbygdu millum Salsins z Saudaportsinns. Nesta port Rædhwss port

IIII.

A ANN þegar Sanetballath friette þetta/ at vier bygdum vpp Mwrenn/ vard hn̄ styggr z miøg Reidr/ hædde Gydingana/ Og sagde sijnum brædrum z þm Megtugum i Samaria/ Nuad giøra þeir vanmegtugu Gydingar? eda skal þeim lijdast þetta? Skulu þeir offra? Skulu þeir þuilijkt framkuæma a einum Deige? Skulu þeir þa Steina lifande giøra sem ecke eru añars enn forbrend Øsku dyngia? Enn Tobias Amoniter sm̄ var næstur honū/ sagde/ Læted þa byggia/ ef ad Refar fara þangad/ þeir skylldu vel gieta rifid nidr þeirra Steinvegge. Neidingiar wilia forhindra bygingena. Tobia

Neyr vor Gud/ huersu vier erum forsmæder/ Læt þu Spott þeirra koma þeim i koll/ z gief þa i Forsmaan i þeirra Herleidingar lande. Læt ecke hyliast þeirra Misgiørninga/ z afmæ
B ecke þeirra Synder fyrer þier/ Þuiad þeir hafa storlat byggingar Folked. Eñ vier bygdum Mwrenn/ og settum hn̄ aldeilis saman/ til hn̄s hælfrar Hædar/ z Folked fieck hugarhressing til ad erfida.

Þa Saneballath/ Tobia/ z þr Arabi og Amoniter og Asoditer heyrdu þat/ at Mwreñ i Jerusalem var endurbættur/ og þeir voru tekner til at bæta þat sm̄ brosted var/ vrdu þr miøg reider. Og aller þeir bundu mz sier eitt Ræd/ at þeir villdu koma/ z strijda a mot Jerusalem z giøra þeim vmsætur þar jñe. Enn vier bædum til vors Gudz/ og settum Vøkumenn og Vaktara yfer Mwrnum Nott z Dag i mote þeim. Þa sagde Juda/ Menn eru þreytter af byrdum eñ Mollder eru myklar/ suo vier gietum ecke bygt vppa Mwrnum. Vorer Motstan
C darar søgdu/ Þeir skulu huerke sia nie vita af/ fyrr eñ vier komum mitt a millū þeirra/ z slaū þa i Hel/ suo at hindrest þeirra Giørningr. Sakan æktlar ad hindra Gudz werk

Eñ þa þeir Gydingar sem biuggu hia þeim/ komu vel tiu sinnum til vor/ z søgdu oss þta/ vr øllū ættū þar þr biuggu i krijng vm oss/ Þa skipade eg Folkenu nidur/ a bak vid Mwrenn i Grafernar/ epter þeirra ætterne/ mz þeirra Suerdum Spiotum z Bogum. Og eg sa til/ z tok mig vpp/ z sagda til Rædzherraña/ z Nøfdingiaña og til Folksins/ Ottest þa ecke/ Þeinked a þañ mykla og ogurliga Gud/ z strijded fyrer ydar Brædr/ Syne/ Dætur/ Kuiñr/ og Neimile.

Enn þa vorer Ouiner heyrdu at vier vorum ordner þssa vijser/ þa giørde Gud þra Rædagiørd ad onguu. Enn vier aller snerum til Mwrsins aptur/ huer til sijns Arfides. Og þad

 skiede

epter þañ Dag/ad halfpart af þm Vngu Mōñū erfuidudu/ eñ añar Helmingꝛ af þm hiellt
a Spiotunum/ Suerdunum/ Bogunum/ Skiolldum og Brynium. Og Hryppuſtu ſtodu til ba
ka af ollu Juda Hwſe. Þeir ſem bygdu vpp Mwrenn/og bꝏru byrdar fra þeim ſem logdu
vppa þa/ Med eiñe Hende fromdu þeir Arfided/eñ mz añare hielldu þeir a Vopnunū. Og
aller þeir ſem voru at byggia/hofdu ſijn Suerd bunden vid Sijdu/ og bygdu ſo/Eñ ſa ſ blies
i Baſununa/hū ſtod hia mier. D

Folked var ſuo ottaſleiget at þat aruidade med annare Hendi/Eñ hǫfdu ſin Vopn i annare ſǫkum ſinna Ouina

Og eg ſagda til Rꝏdsherranna ⁊ þeirra ypporſtu/ ⁊ þeſſ añars Folks/Þeſſe Giorningꝛ
er mÿkell og vijdꝛ/enn vier erum adſkilder lꝏgt huer fra odrum vppa Mwrnum. Þar fyrer/i
hueriū ſtad ſ þier heyred nu Lwdureñ giella/ þa ſafniſt þangat til vor/ Vor Gud mū beriaſt
fyre oſſ. So viliū vier aruida vppa vorn giorning. Og Helmingur Folkſiñs hiellt a Vopn-
unū fra þui at dagadi a Morna/ ⁊ allt til Kuellds þa Stiornꝛ ſauſt. Og eg ſagda til Folk
ſiñs i þañ tijma/at huer ⁊ eiñ ſkyllde vera mz ſijna Þienara a Nꝏturnar i Jeruſalem/ ſo vier
mꝏttum hallda Vord vm Nꝏtur/eñ erfuida Dagana. Eñ eg og mijner brædꝛ/⁊ mijner ſuei
nar/og þeir Menn ſem voktu epter mier/ vier forum ecke af vorum Klꝏdum/⁊ huer yfergaf at
lauga ſig.

V.

NAR vpphofſt mijket kall mz Folkenu/ a medal þeirra Kuenna i mot þeirra A
brædrum. Og þar voru nockrer ſem ſuo ſogdu/ Vorer ſyner eru marger/
og vorar Dætur eru margar/tokum Korn(fyrer þær)oſſ til fædſlu ſuo vier
meigum lifa. Enn ſumer ſogdu ſuo/Setium til Panta vora Akra Hws og
Vijngarda/ſuo vier meigum fa Korn i þeſſare Hallæres tijd/ Sumer ſogdu
ſuo/Tokum til Lans Peninga af Kongſiñs Skatte / og ſetium i Borgun
vora Akra og Vijngarda. Þuiat vorra Brædra Lijf er ſuo ſem vort Lijf/⁊ þeirra Barna ſo
ſem vorra barna/Añars verdum vier at giefa vora ſonu ⁊ Dætur i Þrælldom. Og alla reidu
eru þar komnar nockrar af vorum dætrum i Þrælldom/⁊ vier hofum ecke/mz hueriu vier mei-
gū leyſa þær/ So ⁊ eru vorer Akrar og Vijngardar komner vnder adra.

Nehemias fyrerbydur Okur

Eñ þa eg heyrda þeirra kall ⁊ ſlijk þeirra Ord/vard eg miog reidur/ Og eg tok þat Rꝏd B
i mijnu Hiarta/ ad eg ſtraffade Rꝏdsherrana og þa ypporſtu/ og eg ſagda til þeirra/ Vill
huer ydar eirn vtokra añann? Og eg ſafnade myklū Almwga i mote þeim/⁊ ſagde til þra/
Vier hofum keypt vora brædur Gydingana/epter vorū mꝏtte/ſm at ſellder voru Heidingium/
Og þier viliet ſelia ydar Brædꝛ/ſem vier hofum keypt til vor? Þa þogdu þeir/⁊ gꝏtu ongu
ſuarad. Og eg ſagda/ Þat er ecke riett ſem þier gioret/ Skylldu þier ecke ganga i Gudz
Otta/ſuo Heidingiar vorer Ouiner brijxle oſſ ecke? Eg ⁊ mijner Brædꝛ ⁊ mijner Þienarar
hofum lꝏnat þeim Korn ⁊ Peninga/enn Okred lietum vier epter vera. Þar fyrer giefet þm
aptur þennan Dag þeirra Akra/Vijngarda/Vidſmiors Garda ⁊ hus/ ⁊ þañ Hundradaſta
part Peninga/a Korne/Vijne ⁊ Vidſmiore/ſ þier hafed okrat af þeim. Þeir ſuorudu/Vier C
vilium giefa þat aptur/ og einſkis krefia af þeim/ og vier vilium giora allt ſuo ſem þu hefur
ſagt. Og eg kallade a Kieñemeñena/⁊ tok eirn Eid af þeim/at þeir ſkylldu ſo giora. Eg vt
hriſte minn Barm/⁊ ſagde/Suo vthriſte Gud huern Mañ fra ſijnu Hwſe ⁊ fra ſijnu Arfi-
de/huer ſem ecke vppfyller þeſſe Ord/at hū ſie vthriſtur og tomur. Og allur Sofnudurenn
ſagde/Amen/Og lofudu DROTTEN. Og Folket giorde og ſuo ſem ſagt var.

Enn fra þeſſum tijma ſem mier bijfalat var at vera eirn Landz Fouite i Gydinga Lande/ſ
var/ fra tuttugaſta Aare/⁊ til þſſ tolfta ⁊ tuttugaſta ꝏrs Artaxerxes Kongs/ þat eru Tolf
Aar/þa fædda eg mig ⁊ mijna ecke af Lands Fouitañs Koſte/Þui þeir fyrre Lands Fouitar/ D
ſem veret hofdu fyrer mier/hofdu þuingat Folket/⁊ teked Braud ⁊ Vijn fra þui/þar mz fioru
tijge Siclos Silfurs/ Suo ⁊ lietu þeir ſijna Þienara veita Folkenu yfergang/ Eñ eg giorde
ecke ſuo/fyrer ſokum Gudz Otta.
Og eg erfidade ad Mwrueggia ſmijdenu/⁊ keypte onguañ Akur/og aller mijner Þiena-
rar vrdu at koma þangat ad erfida. Og at auk þeſſa voru af Gydingunum/og þeim ꝏdſtu
Moñum Hundrat og fimtijge vid mitt Bord/huerier komner voru til mijn fra Heidingiunū/ſ
i krijng vm oſſ eru. Og eghafde til Bordhallds huern Dag eiñ Vxa ⁊ ſex vtualda Saude/⁊
Fugla/Og alls hꝏttad Vijn ofurmijked jñañ huers tiunda Dags. Þo krafda eg ecke Lands
Foui

Fouitans Kostar/ Þuiat Þionustan var þung Folkenu. Miñ Gud minst þu mijn til hinns
goda/ epter ollu þui sem eg hefe giort þessu Folke.

VI.

A NV sem Saneballath/ Tobia z Gosem Arabiter/ z adrer vorer Ouiner spur
du þetta/ ad eg hefde vppbygt Mwreñ z bætt/ so ad þar fanst huerge sprūga
a Mwrnum. (Enn eige hafda eg þa eñ hwed vm Hurdernar i Borgar-
hlidunū). Þa sende Saneballath z Gosem bod til mijn/ z lietu seigia mier/
Kom og setium vorn Fund med oss a Lands bygdunum a þeim Velle Ono.
Enn þeir þeinktu at giora mier illt. Eg sende þeim bod aptur/ og liet sei-
gia þm/ Eg hefe mijked Arfuide fyrer Hondū/ eige kañ eg ad koma þangad/ Annars forsom-
ast þat Verk/ ef eg tek mijna Hond þar fra/ z fer eg ofan til ydar. Þeir sendu mier bod vel
i fiorar reisur/ mz somum Ordum/ Eñ eg gaf þeim ed sama Suar aptur. Bref Saneballath til Nehemiam
B J fimta siñ sende Saneballath siñ eigeñ Þienara til mijn/ huer ed hafde eitt oped Bref i siñe
Hendi/ i hueriu at suo stod/ Þat er komed fyrer Heidingiana/ z Gosem hefur þat sagt/ ad þu z
Gydigarner þeinkia sier at giora vppreist/ Og þui keppest þu vid at byggia þeñañ Mwr/ ad
þu villt vera þeirra Kongr fyrer þetta. Þu hefur og sett til Spameñena/ sem skylldu vthro-
pa i Jerusalem vm þig/ z seigia/ hñ er Kongr Gydinga. Nu mun slijkt koma fyrer Kongeñ.
Þar fyrer kom nu/ og lætum oss rædgast huer vid añan hier vm. Eñ eg sende honum bod ap
tur/ og liet suo seigia/ Ecke er suo skied sem þu seiger/ Soddan hefur þu vppkueikt i þijnu hiar-
ta. Þui þeir villdu aller giora oss hrædda/ z þeinktu/ ad vier mundum taka vorar Hendr fra
Verkenu/ z arfuida ecke meira. Eñ eg styrkta þui meir mijna Hond.
C Og eg kom i Semaia hws sonar Delaia sonar Maethabel/ og hñ hafde sig luckt jnne/ og Falsker Brædur
sagde/ Lætū oss koma saman i Gudz Hws/ mitt i Musterenu/ og lokum aptur Musteresiñs dy
rum/ Þuiat þr munu koma og slæ þig i hel/ z i Nott koma þeir at deyda þig. Eg suarade/
Skal miñ lijke flyia? Skal slijkur Madr sm̄ eg er fara i Musteret ad forda Lijfe sijnu? Eg
vil ecke fara þangad. Þui eg merkta vel/ at Gud hafde ecke vtsendt hañ/ þuiat hañ spaade
þessa vm mig. Enn Tobia z Saneballath hofdu giefed honum Peninga/ Og þui tok
hñ Peningana/ ad eg skyllde vera hræddr/ og suo giora/ og syndgast/ So þeir hefde nockut illt
at brixla mier mz. Miñ Gud miñst þu a Tobia z Saneballath epter þessum þrra Gior
ningū/ og a þañ Spamañ Noadia/ z a þa adra Spameñ/ sem mig villdu hræda.
D Sijdan vrdu Mwrueggerner albwner/ þañ fimta og Tuttugasta Dag i Elul Manude/ Elul
a tolf z Fiorutijge Dogum. Og sem aller Ouiner vorer þad heyrdu/ þa ottudust aller Heid- December
ingiar/ þeir sem i kring oss voru/ suo oll þeirra hreyste fiell/ Þuiat þeir merktu at soddan gior-
ningur var af Gude. Og a þeim tijmum voru þeir marger af Juda Hofdingium/ at þeirra
Bref geingu til Tobiam/ z fra Tobia til þeirra/ Þuiad þar voru margier j Juda sem voru
Eidsuarar hañs/ Þui hañ var Mægur Sachania sonar Arah/ og hañs son Johanan haf
de Dotter Mesullam sonar Berechia. Og þeir hældu honū fyrer mier/ og fluttu honum mijn
Ord. Og Tobias sende Brief at skielfa mig.

VII.

A NA vier hofdum nu vppbygt Mwrueggena/ þa bio eg vm Borgarhliden og
tilsette Vardhallds menn/ Songuara og Leuitana/ Og eg bijfalade mijn-
um Brodr Hanani/ og Hanania/ þeim Hallar Fouita i Jerusalem (þui hñ
var eirn trufastur Madr og Gudhræddur fram yfer marga adra) z eg sag-
da til þeirra/ Eige skulu vpplæatast Jerusalems Port/ fyrr eñ heitt er ordet af
Solu/ og þa eñ er vered at arfuida/ þa skulu Porten aptur lykiast z strein-
giast. Og þar voru Vokumeñ setter af Borgarmonū Jerusalem/ huer vppa siñe vakt z hia
sijnu Hwse. Þui Borgē var vijd rwm z stor/ eñ Folk vr fætt i heñe/ z Hwsen voru ecke bygd.
Og miñ Gud gaf mier i Hiarta/ at eg samansafnade Rædzherrunum og Hofdingionum
og suo Folkenu/ at reikna þat. Og eg fañ eitt Regestrū þeirra sem ædr voru komner / Og
eg fann j þui skrifad/ Þetta eru Landsins syner sem vpp eru komner af Fangelsenu/
B hueria Nabugodonosor Kongur af Babilon hafde i burt flutt/ og biuggu i Jerusalem
z j Ju

Sorobabel og i Juda/huer i sinne Borg. Og voru komner mz Sorobabel/Jesua/Nehemia/ Asaria/Ra
Jesua annia/Nahemani/Mardocheo/ Bilsan/ Mispereth/ Bigeuai/ Nehum ⁊ Baena.
Esdre 2. Þetta var talan a Israels Folke. Syner Pareos voru tuø Þusund/ Hundrat Siøtyge ⁊
tueir. Syner Sephatia voru þriu Hundrut siøtyge og tueir. Syner Arah voru/ sex Hund-
rut fimmtyge og tueir. Syner Pahat Moab/ a medal sona Jesua og Joab voru/ tuø Þusund
atta Hundrut og attian. Syner Elam/ Þusund tuø Hundrut fiorer og fimmtyge. Syner
Zathu/ atta Hundrut fimm og fiorutyge. Syner Sachai/ siø Hundrut ⁊ sextyge. Syner E
Benui/ sex Hundrut fiorutyge ⁊ atta. Syner Bebai/ sex Hundrut tuttugu og atta. Syner
Asgad/ tuø Þusund þriu hundrut Tuttugu ⁊ tueir. Syner Adonikam/ sex Hundrut sextyge ⁊
siø. Syner Bigeuai/ tuø Þusund sextyge og siø. Syner Adin/ sex hundrud fimmtige og fimm.
Tala þeirra sem komu aptur af Babilon Syner Ater/ af Hiskia niutyge og atta. Syner Hasun/ þriu hundrut tuttugu ⁊ atta. Sy-
ner Besai/ þriu Hundrut tuttugu ⁊ fiorer. Syner Hariph/ Hundrat og Tolf. Syner Gibe-
on voru niutyge ⁊ fimm. Mennerner af Bethlehem ⁊ Nethopha/ hundrat attatyge ⁊ atta. Menn
erner af Anathoth/ Hundrat tuttugu ⁊ atta. Mennerner af Bethasmaueth/ fiorutyge ⁊ tueir.
Mennerner af Kiriath Jearim/ Kaphira og Beeroth/ siø Hundrut fiorutyge ⁊ þryr. Menner-
ner af Rama ⁊ Gaba/ sex Hundrut tuttugu ⁊ einn. Mennerner af Michmas/ Hundrat tutt-
ugu og tueir. Mennerner af BethEl og Ai/ Hundrat tuttgu og þryr. Mennerner af annare D
Nebo/ fimmtyge og tueir. Þeir syner annarar Elam/ Þusund tuø Hundrut fimmtyge og fiorer.
Syner Harim/ þriu Hundrut ⁊ tuttugu. Syner Jericho/ þriu Hundrad fiorutyge og fimm.
Syner Lodhadid og Ono/ siø Hundrut tuttugu og einn. Syner Senaa/ þriu Þusund niu hun
drut ⁊ Þriatyge.
Prestarner Prestarner syner Jedaia af hwse Jesua/ niu hundrut siøtyge ⁊ þryr. Syner Immer þusund fimmtyge
Leuitarner ⁊ tueir. Syner Pashr/ þusund tuø hundrud fiorutyge ⁊ siø/ Syner Harim þusund ⁊ seytian. Leuitar
Saunguararner ner/ Syner Jesua af Kadmiel a medal sona Hodua siøtyge ⁊ fiorer. Saunguararner/ Syner A-
Dyra verder ssaph hundrad fiorutyge ⁊ atta. Dyraverderner voru/ Syner Sallum/ syner Ater/ syner Talmon/
Nethinim syner Akub/ Syner Hathita/ syner Sobai aller til samans/ Hundrad þriatyge og Atta.
Nethinim/ syner Ziha/ syner Hasupha/ syner Tabaoth/ syner Keros/ syner Sia/ syner Pa E
don/ syner Libana/ syner Hagaba/ syner Salmai/ syner Hanan/ syner Giddel/ syner Gahar/ sy
ner Reaia/ syner Resin/ syner Nekoda/ syner Gasam/ syner Vsa/ syner Passea/ syner Besai/ sy
ner Negunim/ syner Nephusim/ syner Bakbuk/ syner Hakupha/ syner Harhur/ syner Bazlith/ sy
ner Mehida/ syner Harsa/ syner Barkos/ syner Sisera/ syner Thamah/ syner Neziah/ syner
Hatipha/ syner Salomons þienara voru/ syner Sotai/ syner Sophereth/ syner Prida/ syner
Jacla/ syner Darkon/ syner Giddel/ syner Sephatia/ syner Hatil/ syner Pochereth af Zeba-
im/ syner Ammon. Aller Syner Nethinim ⁊ Salomonis þienara voru þriu Hundrut niutyge
⁊ tueir.
Esdre 2. Þesser ferdudust og vpp/ Mithel/ Mela/ Thel/ Harsa/ Cherub/ Addon og Immer. Enn F
þeir kunnu ecke at byuisa Hws sinna Fedra eda þeirra ætt/ huert þeir være af Israel. Syner
Delaia/ syner Tobia/ og syner Nekoda sex Hundrut fiorutyge ⁊ tueir. Og af Prestunum vo-
ru syner Hobaia/ syner Hakos/ syner Barcillai/ huerier at toku eina Kuinnu af Barcillai dæt-
rum Gileaditer/ ⁊ fengu þar af Nafn. Þesser leitudu epter Registur sinnar Fædingar/ ⁊ þa þr
fundu þat ecke/ voru þr vtrekner fra Kiennemannskapnum. Og Hathirsatha sagde til þeirra/
† Vrim ad þr skylldu ei eta af þui allra helgasta/ fyrr enn einn Prestr vppkiæme mz † Liosid ⁊ Riettenn.
Thumim Allur þesse Almwge suo sem einn Madr/ var fiorutyge Þusunder tuø Þusund þriu Hund-
Exo. 28. rut ⁊ sextyge/ auk þeirra Þienarar ⁊ Ambatter/ þad var at tølu siø Þusund/ þriu Hundrut
Summa alls Folksins þriatyge og siø/ Þeir høfdu ⁊ tuø Hundrut fiorutyge ⁊ fimm Saunguara ⁊ Saungkuinnur/ Og
siø Hundrut þriatyge og sex Hesta/ Tuø Hundrut fiorutyge og fimm Mwla/ Fiøgur Hundrud G
þriatyge ⁊ fimm Vlfallda/ sex Þusund siø Hundrut ⁊ tuttugu Asna.

Og nockrer af þeim yppustum Fedrum løgdu Kostnad til Giørningsinns. Hathirsatha gaf
i Fiehirdsluna Þusund Gylline/ ⁊ fimmtyge Skaler/ fimm Hundrut og þriatyge Presta Kyrtla.
Og nockrer af þeim yppustum Fedrum gafu til Fiarsiodarinns/ ⁊ til Giørningsinns/ tuttugu Þusund
Gylline/ tuø Þusund ⁊ tuø Hundrut Pund Silfurs. Og þat annad Almwga Folk gaf tuttugu
Þusund Gylline/ ⁊ tuø Þusund Pund Silfurs/ ⁊ siø ⁊ sextyge Presta Kyrtla. Og Prestar-
ner/ Leuitarner/ Dyraverderner/ Saunguararner ⁊ þeir adrer af Folkenu/ og þeir Nethinim/
og allur Israel bio i synum Stødum.

Nu

VIII.

A NV sem sa hinn siøunde Manudur var komeñ/ ⁊ aller Israels syn͛ voru i si- Esdre 3. 7.
num Stødum/ Samansafnadest allur Almwgenn suo sem eiñ Madz/ a þui
breida Strœte sem liggur fyrer Vats Ports dyrunū/ ⁊ sagde til Esdra hins
Skriftlærda/ at hñ skyllde læta sækia Moses Løgmæls Bok/ sem at DR- Deut. 4
OTTEN hafde bodet Israel. Og Esdra Kieñemadz bar Løgmælsboke- 4. Reg. 23.
na fram̄ fyrer allañ Almwgañ/ bæde Meñ og Kuiñur/ og alla þa sm̄ hana
kuñu at skilia/ a þm fyrsta Deige þss siøūda Manadar/ Og hñ las i heñe a þui breida Strœ
te/ huert ed læ fyrer Vatzportenu/ fra þui ad lyste vm morgunen ⁊ jñ til middags/ fyrer Køll
um og Konum/ ⁊ huerium þeim sem skilia kuñe/ Og allt Folked snere sijnum Eyrum til Løg-
mælsbokariñar.

Enn Esdra sæ Skriftlærde stod vpp a einum hæfū Trøppum af Trie/ hueriar þeir høf
B du giørt ad predika a/ Og þar stodu hia honum Mathitia/ Sema/ Anaia/ Vria/ Nilchia/ ⁊ Løgmalsbok-
Maeseia til hægre Handar. Eñ hia hñs vinstre stod Padaia/ Misael/ Malchia/ Hasū/ Has en lesen
badana/ Sacharia/ ⁊ Mesullam. Og Esdra opnade Bokena fyrer øllu Folke/ þui hñ stod
vpp yfer øllu Folkenu. Og sem hñ vpplauk heñe/ þa stod allt Folked. Og Esdra lofade
DROTTEN þañ mykla Gud/ Eñ allt Folked suarade/ Amen/ Amen/ med sijnū vppriettū
Høndū/ og beygdū Kniam ⁊ tilbædu DROTTEN/ fallāde til Jardar. Eñ Jesua/ Bani/
Serebia/ Jamin/ Akub/ Sabthai/ Hodaia/ Maeseia/ Klita/ Asaria/ Josabad/ Hanan/ Plaia
⁊ Leuitarner komu Folkenu til at hugleida ⁊ gaumgiæfa Løgmæled. Og Folked stod huer i
sijnum stad. Og þeir læsu Gudz Løgmæls bok klærliga/ ⁊ skilmerkeliga/ so at aller mættu
skilia þat þeir læsu.

Og Nehemias (sem er Hathirsatha) og Esdra Kieñemadz sa skriftlærde/ ⁊ Leuitarner sm̄
C eggiudu Folket til ad hugleida/ þeir søgdu til alls Almwgañs/ Þetta er sa Dagur sm̄ er hel-
gadz DROTTNE ydar Gude/ Vered þui ecke hrygguer/ ⁊ græted ecke. Þuiat allt Folked
griet/ þa þat heyrde Løgmælsiñs Ord. Þui sagde hñ til þeirra/ Fared og etet af þui Feita/
og drecket af þui hinu sæta/ sendet þeim og nockut sem ecke hafa neitt til reitt/ Þuiat þesse da-
gur er helgadz vorum Gude/ Þar fyrer sturled ydur ecke/ Þuiad Glede DROTTENS er
ydar Styrkur. Og Leuitarner stilltu allt Folked/ ⁊ søgdu/ Hafid hliott/ þuiat þesse Dagur er
heilagz/ hryggest ecke. Og allt Folket gieck burt ad eta og drecka/ og sendu eiñ part þar af/
og giørdu sier eirn mikenn Føgnud/ Þuiat þeir høfdu skilet þau Ord sem at lesen voru fyrer
þeim.

Og añars Dags komu þeir yppustu Fedur til samañs/ mz øllu Folkenu/ og Kieñemeñer- Laufskæla
ner ⁊ Leuitarner/ til Esdram þess Skriftlærda/ at hañ skyllde vnderuijsa þeim i Løgmælsinns Hatid hallden
Ordum. Og þeir fundu skrifat i Løgmælenu/ at DROTTEN hafde bodet fyrer Mosen Leuit. 23.
D at Israels syn͛ skylldu bwa i Laufskælum/ a þeirre Hætijd i þeim siøunda Manude. Og þr
lietu þat opinberliga kuñgiørast og vtberast vm allar þeirra Borger ⁊ i Jerusalem/ ⁊ søgdu/
Faret vt a Fiøllen/ og safned Vidsmiørs vidargreinum/ ⁊ ødrum Laufuidargreinū af Nørd-
um Triam/ Mirru triam/ Palmuidartriam/ ⁊ Greinum af þyckuum Triam/ so vier meigū
giøra oss Laufskæla/ epter þui sem skrifat stendz.

Og Folked gieck vt/ soktu Videna/ ⁊ giørdu sier Laufskæla huer a sijnu Þake/ og i sijnum
Garde/ og i Gardenum hia Gudz Hwse/ og a þui breida Strœte hia Vatzportenu / og a þui
breida Strœte hia Ephraims Porte. Og sa allur Almuge af þeim sem komner voru aptur
af Fāgelsenu giørdu Laufskæla/ ⁊ bygdu þar i. Þuiat Israels Syner høfdu ecke so giørt/
sijdan Josua son Nun var/ og allt til þessa Dags. Og þar var ein miøg stor glede. Þar
var ⁊ lesed i Gudz Løgmæls bok huern Dag/ fra þeim fyrsta Deige allt til hiñs sijdasta/ Og
þeir hielldu Hætijdena i siø Daga/ eñ a hinum ættunda deige hielldu þeir Samkomuna/ suo
sem tilheyrde.

IX.

A A Þeim fiorda og tuttugasta Deige þess sama Manadar/ komu Israelis syner til sa Esdre 9.
mañs mz Føstu og i Seckium/ og høfdu aused Molldu yfer sig/ Og þeir skildu Is-
raelis Sæde fra øllum ødrum annarligum Sonum/ og geingu fram̄/ ⁊ jætudu sij-
nar Synder og sinna Fedra Misgiørder. Og þeir stodu vpp i sinne stødu/ og
þar

þar var lesed fyrer þm fior" reisz vm daga/ i DROTTENS þra Gudz Løgmalsbok/ Og
þeir jœtudu sig/og tilbœdu fyrer DROTTNE þeirra Gude/ fiorum siñum vm Daga.
Og Leuitarner stodu vpp a Gradunum/ s at voru/ Jesua/ Bani/ Kadmiel/ Sebania/ Bu-
Syner Jsra-el medkienna sijnar Synder ni/ Serebia/ Bani z Chenani/ og kølludu hœrre Røddu til DROTTENS þeirra Gudz.
Og þeir Leuitar Jesua/ Kadmiel/ Bani/ Hasabenia/ Serebia/ Hodia/ Sebania/ Pethahia z
søgdu/ Standet vpp/ z lofed DROTTEN yduarn Gud fra Eilijfd til eilijfdar/ Og lofe þr
þitt dyrdarfulla Nafn sem er vpphafed/ med allre Blessan z Lofgiørd.
DROTTIN/ þu ert alleina/ þu hefur skapad Himineñ z alla Himnaña Himna/ med
Gen. 12. 17. øllum þeirra Her/ Jørdena z allt þat sem a heñe er/ Sioeñ og allt þat i honum er/ Alla hlute
giører þu lifande/ z Himensiñs Her til bidur þig.
Þu ert sa DROTTEN Gud sm vtualder Abram/ z vtleidder hñ fra Vr i Chaldea Lã- B
de/ og kallader hñ Abraham/ Og þu fanst hñs Hiarta trufast fyrer þier / og þu giørder eitt
Sattmœl vid hñ ad giefa hñs Sœde Land þra Chananiter/ Hethiter/ Amoriter/ Pheresiter/
Exod. 1. Jebusiter z Girgositer/ z þu hefur ent þijn Ord/ Þui þu ert Riettlœtur.
. 14. Og þu sœst til Eymdar vorra Fedra i Egiptalande/ og heyrder þeirra kall hia þui Rauda
Hafe/ Og giørder Teikn og Stormerke a Pharaone og øllum hañs Þienurum/ og a øllu
Exod. 15. Folke i Landenu. Þuiad þu visser Drambseme þeirra sem þeir syndu þijnum Lyd. Og þu
† þier giørder † hm eitt Nafn/ suo sem þat er enn i Dag. Og þu i sundurskipter Sionum fyrer
þeim/ suo þeir geingu þurrum Fotum mitt j gegnum Sioeñ/ Eñ kastader þeirra Ofsoknurū
nidr i Diuped/ so sem Steine i mijkid Vatn. Þu leidder þa vm Daga mz einum Skystolpa/
eñ vm Nœtur med Elldligum Stolpa/ ad lysa þeim þañ veg sem þeir skylldu fara.
Þu stiest nidur a Fialled Sinai/ og talader vid þa/ af Himnenum/ og gafst þeim Riettlœ- C
tis Doma/ og eitt riett Løgmœl/ god Bodord og Setninga. Þu kunngiørder þeim þiñ hei
Exod. 19. lagañ Sabbath/ baudst þm Bodord/ Setninga z Løgmœl fyrer Mosen þiñ Þienara. Og
Deut. 4. þu gafst þeim Braud af Himnū þa þa hungrade/ liest og vppspretta Vatn af Hellusteine
þa þa þyste/ Og talader til þra/ at þeir skylldu reisa þangat og eignast Landet/ yfer huert þu
vpplypter þinne Hende/ z gafst þeim þat.
Enn vorer Fedr vrdu Drambsamer/ og hardsuñrader/ suo ad þeir villdu ecke hlyda þijnum
Exod. 32. Bodordū. Og þr villdu ecke heyra þau/ z mintust ecke a þau storu Vndr sem þu giørder vid
þa/ Helldr vrdu þeir þess þrioskare/ og køstudu vpp einu Høfde/ at snua sier aptr til þra þrœl-
doms i þrra Opolinmœde. Eñ þu miñ DROTTEN fyrergafst þm þ/ z varst þm Hrœd-
ugr/ myskunsamr z þolinmodr af mikille Myskūseme/ z yfergafst þa ecke. Og þo at þr giør- D
du steyptã Kœlf/ z søgdu/ Þetta er þiñ Gud s vtleidde þig af Egiptalãde/ Og giørdu stora
Gudlastan/ Þo samt yfergafst þu þa ecke i Eydemørkiñe/ fyre þijna myskūseme/ z sa Skystol
þe veik ecke fra þeim vm Dagana/ z vijsade þeim riettañ veg/ z eige helldr Elldzstolpenn vm
Nœtur/ at lysa þeim a veigeñ þañ sem þeir geingu.
† Himna-miøl Og þu gafst þeim þiñ godann Anda/ at vnderuijsa þeim/ Og þu villder ecke taka þitt †
Manna fra þeirra Muñe/ og þu gafst þeim Vatn þa þa þyste. J fiorutijge Aar fœdder
Num. 21. þu þa i Eydemørkiñe/ so þa skorte eckert/ Þeirra Klœde fyrndust ecke/ z þeirra Fœtur bolnu-
Exod 16. du ecke. Þu gafst þeim Kongarijke z Þiodernar/ z skipter þeim hingad og þangad/ suo þeir
eignudust Land Sihon Kongsiñs i Hesbon/ og Land OG Kongsiñs i Basan. Og þu fiøl
gader þeirra Afkuœme suo sem Stiørnur a Himne/ og þu flutter þa jñ i þad Land s þu haf E
der lofad þeirra Fedrum/ at þeir skylldu fara þangad z eignast þat. Og Børnen foru þan
gad og toku Landed vnder sig/ Þu nidurþrycker þa Chananiter Landsiñs Jñbyggiara fyrer
þa/ og gafst þa i þeirra Hendr/ þeirra Konga og Landsiñs Folk/ suo þeir foru mz þa sem þeir
villdu.
Og þeir yfer vnnu styrkuar Borger/ og eitt feitt Land/ og toku til eignar Hwsen full af
3. Reg. 18. allshœttudum Audœfum/ vthøggna Bruña/ Vijngarda/ Vidsmiørs garda/ og Alldentrie/ og
þeir œtu og vrdu metter/ og feiter/ z lifdu i Lystingum/ fyrer þijna mykla Giœsku. Enn þeir
vrdu ohlyduger/ og þralœter i mote þier/ og køstudu þijnu Løgmœle a bak sier aptur. Og þr
drœpu þijna Spamenn/ sem vitnudu fyrer þm/ at þeir skylldu snua sier til þijn/ z giørdu myk
lar Gudlastaner fyrer þier. Þui gafst þu þa i þeirra Ouina Hendr/ z þeirra s þa þiœdu. F
Og þr kølludu til þijn a sijnū hrellingar tijma/ z þu heyrder þa af Himnenū ofan/ z af þiñe
mijkille Myskunseme gafst þu þeim Frelsara/ þa s þeim hialþudu af þeirra Ouina Høndū.
Eñ þa þeir voru komner til siñar huijldar/ sneru þeir sier/ z giørdu jllt j þijnu Auglite/ Þa
yfergafstu

yfergafstu þa i hendur þeirra Ovinum/þeir Drottnudu yfer þeim. Eñ sem þeir sneru sier/
og kølludu til þijn/þa bænheyrder þu þa af Himnenum/ og hialpader þeim margar reisur af
þinne mijkille Myskunseme. Þu liest bioda þeim/ at þeir skylldu snua sier til þijns Løgmæls.
Enn þeir voru drambsamer ⁊ hlyddu ecki þinu Bodordu/og syndgudust i mote þijnum Riettin- Leuit. 23.
dum(huer ef ad Madureñ giører/þa lifer hñ i þm). Þeir sneru sijnu Bake fra/⁊ þuerskøll- Synder ⁊ O-
udust ⁊ voru ecke hlydner. Þetta leidst þu þeim i mørg ær/ og liest vitna þeim fyrer þiñ An- þacklæte
da i þijnu Spæmøñum/Eñ þeir toku þat ecke sier til Eyrna. Þar fyrer gafstu þa i Folksins Folksins
hendr i Landenu. Eñ søkum þiñar mijkillrar Myskunsemdar afmæder þu þa eige mz øllu/
⁊ eige helldr yfergafst þu þa/Þuiat þu ert nædugur ⁊ Myskunsamr Gud.

G Nu vor Gud/þu mykle Gud/ styrckur/ Hrædeligur/þu sem helldr Sattmalañ og Myskū- Supra 1.
seme/Akta þu eige lijtils verda alla þa Armædu sem yfer oss er komen ⁊ vora Konga/ Høfdin Dan. 9.
gia/Presta/Propheta/Fedr/og yfer allt Folket/fra Kongsiñs tijma i Assyria/ og allt til þssa
dags. Þu ert Riettlætur i øllu þui sem þu hefur læted yfer oss koma/þui þu giørder Riett/
Eñ vier høfum vered Ogudliger. Og vorer Kongar/Høfdingiar/Kieñemeñ og Fedr/ hafa
eige breytt epter þijnū Løgum/ eige helldr aktad þijn Bodord ⁊ Vitnisburde/sem þu liest votta
fyrer þeim. Þeir þionudu þier ecke i þeirra Rijke/⁊ i þijnu stora Godze sem þu gafst þeim/⁊
i þui vijda og feita Lande þad þu gafst þeim/og þeir sneru ecke fra sijnu vondu athæfe

Sia/vier erum Þionar i Dag/⁊ i þui Lande sm̄ þu gafst vorum Fedrum/at þr æte Land
siñs Auøxt og Giæde/Sia/þar iñe eru vier nu þienarar/⁊ þat margfalldar sijnar iñtekter
Kongunum/hueria þu setter yfer oss fyre r vorar Synder/⁊ þeir Drottna yfer vora Lijkame Sattmaal vid
⁊ Fienad/eptr sijnū vilia/⁊ vier erū i storre Neyd. Og i øllu þssu þa giørū vier eitt statt Sætt Gud reist
mal/⁊ skrifum þad/⁊ lætum vora Høfdingia Leuita ⁊ Presta Iñcigla þat.

X.

A Þ G þeir ed iñcigludu voru þesser/ Nehemia Hatirsata son Hakalia og Sede-
chia/Seraia/Asaria/Jeremia/Pashur/Amaria/Malchia/Hattus/ Seba- Prestar
nia/Malluk/Harim/Meremoth/Obadia/Daniel/ Ginthun/ Baruk/ Me-
sullam/Abia/Meiamin/Maeseia/Bilgai ⁊ Semaia/þat voru Kieñemenn-
erner.

Eñ Leuitarner voru þesser/Jesua son Asania/ Binui/a medal sona Hen-
adad/ Kadmiel/⁊ þeirra Brædur/Sechania/Hodia/Klita/Plaia/Hanan/ Micha/ Rehob/ Leuitar
Hasabia/Sachur/Serebia/Sebania/Hodia/Bani/Beninu.

Enn Høfdingiar Folksiñs voru Pareos/ PahathMoab/ Elam/ Sathu/ Bani/ Buni/ Høfdingiar
Asgad/Bebai/Adonia/Biguai/Adin/Ater/Hischia/ Asur/Hodia/Hasū/Bezai/Hariph/A-
B nathoth/Neubai/Magpias/Mesullam/Hesir/MeseSabeel/Zadok/Jaddua/Platia/Han-
an/Anania/Hosea/Hanania/Hasub/Halohes/Pilha/ Sobek/Rehum/ Asabna/ Maeseia/
Ahia/Hanan/Anan/ Malluch/ Harim ⁊ Baena/ ⁊ þ añad Folk/ Prestarner/Leuitarner/
Dyraverdernr/Saunguararner/Nethinim ⁊ aller þr ē sig høfdu skiled fra Folkenu i Lādenu
til Guds Laga/mz sijnum Kuiñum Sonum ⁊ Dætrum/aller þeir sm̄ þat gætu vnder stadet/
⁊ þra Mektugu/lofudu þssu siña brædra vegna.

Og þeir komu ad sueria/og skulldbinda sig mz sijnum Eide/at þeir skylldu ganga i Gudz
Løgmæle/þui sem þeim var giefed fyrer Mosen Gudz Þienara/Ad þeir villdu hallda ⁊ giø-
ra epter øllum Gudz vors DROTTENS Bodordum/ Riettindum Stæutum. Og ad
vier skylldum ecke giefa Landsiñs innbyggiurum vorar Dætur/ eige skylldum vier helldur
E taka þeirra Dætur til vorra sona. Og þa Folked i Landenu flutte vm Sabbaths daga Vø-
ru og allshættada Atuiñu til Kaups/ þa skylldu vier ecke taka þat af þeim vm Þuott
dageñ og adra Helga daga. Og at vier a þui siøunda Aare skylldū læta allra hāda þyngsl
vera frij. Og løgdū eitt Bodord vppa oss/ad vier skylldū ærliga giefa hiñ þridia hlut af einū
Sechel til Þionustugiørdariñar i vors Gudz Hwsi/Sm̄ er/til Skodunarbrauda/til Dagligz
Matoffurs/til dagligrar Breñefornr vm Sabbathen/til Calenda Hatijda/⁊ helgra Daga/
⁊ til þra sem helgudust/til Synda offurs/mz hueriu Israel blijfur forlijktur/og til allra hāda
Giørnings i vors Gudz Hwse. Og vier køstudum hlute a medal Kieñemañanna/Leuitaña
og Folksiñs vm Vidariñs offur/ huad Menn skyllde ærliga færa til vors Gudz Hwss/ epter

vorra

vorra Fedra Hwse/i til settan tijma/til ad brenna a DROTTENS vors Gudz Alltare/ suo
sem skrifad stendr i Løgmalenu. Og arliga fram ad bera þann fyrsta vors Lands groda/Og
allra Trianna fyrstann Auoxt/til Guds Hwss/og þa Frumgietnu af vorum sonum/og af vorū
Aminning Fienade/suo sem skrifad stendr i Løgmalenu/Og vora frumburde af vorū Nautū og Saudū/ D
prestanna og ad vier skylldum færa allt þetta til vors Gudz Hwss/til Kiennemannanna þeirra sem þionudu i
Leuitanna Hwse DROTTINS. Og ad vier skylldum bera fram hid fyrsta af voru Deige/og af
vorum Vpplyptingum/af allra handa Tries Auoxtum/Vijn ⁊ Vidsmiør/ til Kiennemanna-
nna/i Hirdsluna hia vors Gudz Hwse/ Og Tiund af voru Lande til Leuitanna/at Leuitarner skyll
du hafa Tiund af øllum Stødum/ þar vier hefdum Akur vinnu.

Og Presturenn son Aaron skal og hafa mz Leuitunum af Leuitanna Tiundum/so at Le-
uitarner skulu vppfæra Tiund af þeirra Tiundum i vors Gudz Hws/i Wrkena i Fiehirdslu
Hwsenu. Þuiad Israels syner og syner Leui skulu vppfæra Vpplypting Kornsins Vijnsins
og Vidsmiørsins/i Hirsluna/ þar ed Helgedoms Kieren eru/og Prestarner sem þar þiona/og
Dyraverderner/og Saunguararner/So ad vier yfergiefum ecke vors Gudz Hws.

XI.

Høfdingiar G Høfdingiar Folksins biuggu i Jerusalem. Enn þat annad Folk kastade A
þeir ed bwa i hlutū þar vm/ at tiunde partr af þeim skyllde fara til Jerusalem ⁊ bwa þar
Jerusalem i þeim Heilaga stad/hiner niu Partar i Borgunum. Og Almwgenn blezade
alla þa Menn sem at voru lostugliga viliugier til ad bwa i Jerusalem.

Þesser eru Landsins Høfdingiar sem biuggu i Jerusalem. Enn i Borgū
Juda bio huer a sijnu Godze/ i sijnum Stad/Sm̄ var/Israel/Prestarner/Le
Huerier i Je- uitarner/Nethinim/og Syner Salomonis Þienara. Og i Jerusalem biuggu nockrer af so-
rusalem biuggu num Juda og af BenJamin. Af sonum Juda/Athaia son Vsia/sonar Sacharia/ Sonar
epter heimkomu Amaria/sonar Sephatia/sonar Mahelaleel/ af sonum Parez. Maeseia son Baruch/ so-
fra Babilon nar Kalhose/sonar Hasaia/sonar Adaia/sonar Joiarib/sonar Sacharia/sonar Siloni. All
er syner Parez sem biuggu i Jerusalem voru fiøgur Hundrut sextijge og atta sterker Menn.

Þesser eru syner BenJamin/ Sallu son Mesullam/ sonar Joed/ sonar Pedaia/ sonr Ko-
laia/sonar Maeseia/sonar Ithiel/sonar Jesaia. Og epter hn̄ Gabai/Sallai/niu Hundrud B
tuttugu og atta. Og Joel son Sichri var þeirra Forstandare/ Og Juda son Hasmoa var
setturyfer þann annann part Stadarins.

Enn af Prestunum (biuggu þar) Jedaia son Joiarib/ Jachin/ Saraia son Hilchia/son-
ar Mesullam/ sonar Sadok/ sonar Meraioth/ sonar Ahitob var Høfdinge i Gudz Hwse.
⁊ hns Brædr sem þionudu i Musterenu/ þeir voru atta Hundrut tuttugu ⁊ tueir. Og Ada-
ia son Jeroham/sonar Plalia/sonar Amzi/sonar Sacharia/sonar Pashur/sonar Malchia.
Og hns brædr voru enu yppustu a medal Fedranna/þeir voru tuø Hundrut fiorutijge og tueir.
Og Amassai son Asareel/sonar Ahusai/sonar Mesillemoth/sonar Immer/Og hns brædr myk-
ler magtarmenn voru Hundrat tuttugu ⁊ atta/ Og Sabdiel son Gedolim var þra Høfdinge.

Af Leuitunū Semaia son Hasub/sonar Asrikam/sonr Hasabia/sonar Bunni/ Og Sabthai C
⁊ Josabad af Leuitunum/þesser voru setter yfer alla þa Þionustu/sem hid ytra var at þiona i
Gudz Hwse. Og Mathania son Micha/ sonar Sabdi/ sonar Assaph / sem var Høfdinge
Lofs og Þackargiørdar i Bæninne. Og Bakbukia sa annar a medal sinna Brædra/ ⁊ Ab
da/son Samua/sonar Galal/ sonar Jedithun. Aller Leuitarner i þeim helga Stad voru
tuø Hundrut attatijge og fiorer Enn Dyraverder voru Akub/Talmon/⁊ þeirra brædr sm̄
toku vara a Dyrunum/Hundrat siøtijge ⁊ tueir. Enn þr adrer af Israel/Kiennemenn ⁊ Leui-
tar voru i øllum Juda stødum/huer a sinne Erfd.

Og þeir Nethinim sem biuggu i Ophel/⁊ Ziha/⁊ Gispa þeir voru yfer þeim Nethinim.
Høfn Presta Enn sa hinn yppaste yfer Leuitønū i Jerusalem var Vsi son Bani/sonar Hasabia/sonar Ma-
og Leuita sem thania/sonar Micha. Af sonum Assaph voru Sønguarar/til Þionustunnar i Gudz Hwse. D
komu fra Þui þat var Kongsins bijfalning yfer þeim/at Sønguararner skylldu truliga høndla huern
Babilon Dag/suo sem tilheyrde. Og Pethaia sonur Mesesabeel af sonum Serah sonar Juda hann
var Kongsins Bijfalnings Madur/til allra þeirra Giørninga sm̄ Folked skyllde giøra.

Og syner

Og syner Juda sem voru hid ytra i Þorpum og Byum i þeirra Lande. Þeir biuggu nockrer i Borg KiriathArba/ og hennar Dætrum/ & i Dibon & heñar Dætrum/ og i Kapzeel & i hennar Þorpum/ og i Jesua/ Molada/ Bethpaleth/ Nasarsual / BerSeba og hennar Dætrum/ i Ziklag og Mokona & heñar Dætrum/ i Enrimon/ Zarega/ Jeremuth/ Sanoah/ Adullam/og þeirra Þorpum/ i Lachis & hennar Nierudum/ Aseka & hennar Dætrum. Og þeir reistu Bygder fra BerSeba allt til Dalsins Niñom.

Enn syner BenJamin af Gaba biuggu i Michmas/ Aia/ BethEl & heñar Dætrum/og i Anathoth/ Nob/ Anania/ Nazor/ Rama/ Githaim/ Nadid/ Ziboim/ Neballath/ Lod/ Ono/ i þeim Smida Dal. Og nockrer Leuitarner sem høfdu Part i Juda/ biuggu a mzal BenJamin.

XII.

A Þesser eru þeir Kiennemenn & Leuitar/ sem vppkomu mz Zorobabel syne Sealthiel & Jesua/ Seraia/ Jeremia/ Esra/ Amaria/ Malluch/ Nattus / Sechania/ Rehum/ Meremoth / Iddo/ Ginthoi/ Abia/ Meiamim/ Maadia/ Bilga/ Semaia/ Joiarib/ Jedaia/ Sallu/ Amok/ Nilkia/ & Jedaia. Þesser voru Nøfdingiar medal Kieñemañaña & þra Brædra a døgũ Jesua. Eñ Leuitar voru þesser/ Jesua/ Benui/ Kadmiel/ Serebia/ Juda/ Mathania þesser voru setter yfer Lofsøngua Embættet/ hũ og hũs brædr. Bakbukia/ & Vñi & þra brædr voru hia þeim til Vardhalldsiñs.

Jesua gat Joiakim/ Joiakim gat Eliasib/ Eliasib gat Joiada/ Joiada gat Jonathan/ Jonathan gat Jaddua. Og i tijd Joiachim voru þesser yppustu Fedur a mzal Kieñemañaña/ af Seraia var Meraia/ af Jeremia var Nanania/ af Esra var Mesullam/ af Amaria var Johanã/ af Malluch var Jonathan/ af Sebania var Joseph/ af Narim var Adna/ af Meraioth var Nelchai/ af Iddo var Sacharia/ af Ginthon var Mesullam/ af Abia var Sichri/ af Meniamin og Moadia var Piltai/ af Bilga var Samua / af Semaia var Jonathan/ af Joiarib var Mathnai/ af Jedaia var Vsi/ af Sallai var Kalla / af Amok var Eber/ af Nilkia var Nasabia/ af Jedaia var Nethaneel.

a (Jaddua) Þesse er sa Jaddus sem gieck vt i mot Alexãdro Magno þa hañ þor med Her ad Jerusalem

B Og a Døgũ Eliasib/ Joiada/ Johanan/ & Jaddua voru þsser yppustu Fedr a medal Leuikaña og Kieñemeñerner/ skrifader/ allt til Rijkis Darij af Persia. Enn syner Leui voru skrifader i Añalum/ allt til Daga Johanan sonar Eliasib. Og þesser voru enu yppustu a medal Leuitanna/ Nasabia/ Serebia/ & Jesua son Kadmiel/og þeirra brædr hia þeim/ til Lofgiørdar & Packlætis/ so sem Dauid Gudz Madr hafde boded/ huørt Vardhalld hia ødru. Mathania/ Bacbukia/ Obadia/ Mesullam/ Talmon/ Akub þeir voru Dyraverder og Vardhallds menn i Portunum og Fordyrunum. Þesser voru i tijd Joiachim sonar Jesua/ sonar Josadak og a Døgum Nehemia Landshøfdingia/ & Esdra Kieñemañs þess skriftlærda.

Eñ til Vijgslu Mwraña i Jerusalem/ voru kallader Leuitarner vr øllũ þeirra Takmørkum/ suo þeir skylldu koma til Jerusalem/ og hallda Vijgsluna mz glede og Packargiørd/ med Saung Cymbalis/ Psallterio & Nørpum. Og Saunguaranna syner søfnudust til samañs af øllum Lands alfum krijngum Jerusalem/ & af Nethopati Kauptunum/ & af Nwse Gilgal/og af Nierudũ i Gibea & Asmaueth/ Þuiat Songuararner høfdu bygt sier Bæe i krijng vm Jerusalem. Og Prestarner og Leuitarner hreinsudu sig/ þeir hreinsudu & Folked/ Porten og Turnana.

E Og eg liet Nøfdingia Juda vppstijga a Mwreñ/ & eg til setta tuo stora Choros/ þr ed sụgu Lofgiørder/ þeir geingu vppa Mwrnum til hægre sijdu/ og allt ad Mykiuportenu. Enn Nosaia/og Nelmingurenn af Juda Nøfdingium geingu epter þeim. Og Asaria/ Esra/ Mesullam/ Juda/ BenJamin/ Semaia & Jeremia. Og nockrer af Prestanna sonum med þra Nliodfærum/ Sacharia son Jonathan/ sonar Semaia/ sonar Mathania/ sonar Michaia/ sonar Sachur/ sonar Assaph/ og hũs Brædr/ Semaia/ Asareel/ Milalai/ Gilalai/ Maai/ Nethaneel/ Juda/ Nanani mz Dauidz Gudz Mañs Nliodfærum/ Og Esdra sa skriftlærde var fyrer þeim vid Bruñported. Og þeir geingu hia honum vpp ad Trøppunum til Dauids Borgar/ a þañ Mwr s̃ liggr til Dauids Nwss/ til Vatzportsiñs i mot Austre.

Sa annar Packargiørdar Chor/ gieck þuert yfer fra þeim/ Og eg epter þeim/og Nelmingurenn af Folkenu/ vppa Mwreñ/ i fra Ofnturne allt til þess breida Mwrs. Og fra Ephraims

raims Porte og til þess gamla Ports/og til Fiske Portsins/allt til Turns Hananeel/ og til
Turns Mea/allt til Sauda Portsins/ ⁊ næmu stadar i Myrkuastofu Portenu. Og so sto-
du þeir tueir Packlætes Chorar i Gudz Hwse/ og Helmingurenn af þeim yppustu med mier.
Og Prestarner/ sem voru Eliachim/Maeseia/MinJamin/Michaia/Elioenai / Sacharia/
Hanania/mz Hliodfæren/og Maeseia/Semaia/Eleasar/Vsi/Johanan/Malchia/ Elam/
og Asor/Og Songuararner sungu med hæfum hliodum/enn Jesaia var Forstandarenn. Og
a þessu sama Deige voru færdar myklar Forner/og aller voru glad'/Þuiat Gud hafde giørt D
þeim eina mykla Glede/bæde Kuinnur og børn gloddust/ Og þra Føgnudur i Jerusalem heyr
dest langa vegu i burtu.

Ein Fiehirdsla sett/fyrer Prestana og Leuitana

A þessum tyma voru nockrer Menn skickader yfer Fiehirdsluna þar sem inne voru Vpplyp-
tingar offur/fyrstu Auexter ⁊ Tiundernar/ ad þeir skylldu samansafna þui af Ökrunum/og
vm Stadena/ ⁊ vt ad skipta þui epter Løgmælenu a medal Kiennemanna ⁊ Leuitanna/Þuiad
Juda hafde glede og af Kiennemønnunum og Leuitunum/at þeir stodu/og toku vara vppa Gudz
Þionustu/ og a þra hreinsunar Vardhallde.

Enn Songuararner og Dyraverderner stodu epter Dauidz og hans sonar Salomonis skick
an/Þuiad i tyd Dauidz og Assaph voru skickader þeir yppustu Songuarar i Lofgiørdarsøng
num og Packlætis søngnum til Gudz. Enn allur Jsrael gaf Saunguurunum ⁊ Dyrauør-
dunum Part/i tyd Zorobabel ⁊ Nehemie/huern Dag sinn hlut/ ⁊ þr gæfu þ sem helgat til var
Leuitanna/Enn Leuitarner gæfu þat helgad var til Aarons Sona

XIII.

Moses Bok lesen

Num. 22.

OG a þessum tyma var Lesen Moses Bok fyrer Folksins Eyrum/ ⁊ þar fanst A
skrifad jnne/at Ammoniter og Moabiter skylldu alldrei koma i Gudz Samkun
du/Søkum þess ad þeir komu ecke i mote sonum Jsrael mz Braud ⁊ Vatnn
Og þar fyrer ad þeir til fiengu Balaam mot þeim/at hann skyllde bølua þm/
Enn vor Gud snere þeirre Bøluan i Blessan. Enn sem þeir heyrdu suodd-
an Løgmæl/skildu þeir alla framande Menn fra Jsrael. Og ædur hafde

Eliasib

Eliasib Kiennemadr lagt i Fiehirdsluna Hwss DROTTENS Offur Tobia/Þui hann hafde
giørt þeim eina stora Hirdslu/huar vti þeir høfdu ædr lagt/Matoffur/Reykelsid/ Kieren og
Tiundernar af Kornenu/Vynenu ⁊ Vidsmiørenu/epter bode Leuitanna/Songuaranna/ ⁊ Dy
ravørdslu mannanna/ ⁊ þar mz og eirnen Prestanna vpplyptingar.

Enn vm þetta bil var eg ecke i Jerusalem/þa þeir frømdu þuilykt/Þuiad a þui tolfta og
tuttugasta Aare Artaxerxes Kongs af Babilon/kom eg til Kongsins/og epter nockra Daga
fieck eg myna bon af Kongenum/at fara til Jerusalem. Og eg merkta ad þad var ecke gott/
sem Eliasib hafde giørt vid Tobia/ at hann giørde hm eina hirdslu i Gardenum hia Gudz Hw-
se/og þad mislykade mier miøg. Og eg kastade øllum Kierum Tobie Hwss vt vr Kistunne/ B
Og baud þeim ad hreinsa hana. Og eg liet þangad aptur Kieren Gudz Hwss/Matoffur og
Reykelse.

Leuitar fa ecke synar skylldur

Og eg fornam at Leuitanna Partr var þeim ecke giefenn/ og þui voru Leuitarner og Søng-
uararner i burtflyder/ huer til sijns Akurs og Arfuides. Þa auitade eg þa yppustu/ og sag-
de/Þui yfergiefum vier Gudz Hws? Enn eg heimte þa saman/og skickade þa i sijnar stødr.
Þa færde allur Juda þeim Tiunder af Korne/Vyne og Vidsmiøre/ i Kornhlødurnar. Og
eg setta yfer Kornhwsen Selemia Kiennemann og Zadok þann skriftlærda / og af Leuitunum
Pedaia/og vnder þeirra Hønd Hanan son Sachur/sonar Mathania/Þui þeir voru reynder
at Tru/og þeim var byfalad ad vtskipta þui mz þra Brædrum. Minn Gud minst þu myn
fyrer þ/ ⁊ afmæ ecke myn Myskunaruerk/ sem eg hefe giørt vid myns Gudz Hws/ ⁊ vid hans
Vardueitingar

Sabbaths Dagurenn war ecke halldenn

A þeim sama tyma sæ eg i Juda/ad þr trædu Vynþrwgr vm Sabbaths dagenn/ ⁊ innfær-
du Byndine/ ⁊ Asna klyfiada mz Vyn/Vynber/ Fykiur ⁊ allshattadar byrder/ og fluttu þta
til Jerusalem a Sabbaths deigenum. Og eg vitnade fyrer þm a þm sama Deige/þa þr sellđu C
Fædslurnar. Þar biuggu ⁊ nockrer af Tyro/þr fluttu þangat Fisk ⁊ allshattada Vøru/ ⁊
sellđu þ sonum Juda og Jerusalem/ vm Þuottdagenn. Þa straffade eg og asakade þæ yppur
stu i Juda/ ⁊ sagde til þeirra/Huer er illska þsse sem þier giøred/ ad þier brioted Sabbathsda-
genn?

genn? Giørdu eige vorer Fedur suo/og vór Gud leidde alla þessa Olucku yfer oss/og yfer þenn ann Stad? Og þier auked enn meire Reide yfer Jsrael/i þui at þier brioted Þuottdagenn.

Og þegar Porten i Jerusalem voru vpplæten vm Þuottdagienn/þa baud eg at læta þau aptur/og byfalade at þeim skyllde ecke vpploked fyrr enn epter Sabathsdagenn. Og eg skick ade nockra af mijnum Þienurum til Stadar Portanna/ad þar skylldu onguar byrdar berast jnn vm Sabathsdagana. Þa voru Kramararner og Kaupmennerner vm Nottena vtan fyrer Jerusalem/mz allra handa Vøru/z þat skiede eitt sinn eda tuisuar. Þa vitnade eg fyrer þeim/ z eg sagde til þeirra/Þui eru þier a Nættar þele i kring vm Mwrana? Ef þier giøred þat enn eitt sinn/Þa skal eg leggia Hendr a ydr. Og fra þeim tijma komu þeir ecke a Þuottdøg-
D um. Og eg sagda til Leuitanna/sem voru hreiner/at þeir skylldu koma og geyma Porten/og helga Sabathsdagenn. Minn Gud/minnst þu mijn fyrer þetta/z þyrm mier epter þinne mijkille Myskun.

Eg sæ og a þeim sama tijma / at Gydingarner toku sier Eigenkonur af Asdod/Ammon og Moab. Og þra syner tøludu at Helminge Tungumæl þra i Asdod/enn kunnu ecke at tala Gydinga mæl/Helldr tøludu þeir huers Folks Mæltæke. Og eg aunntade þa/og bøluade þeim/z slo nockra af þeim z fottrad þa/ Og eg liet þa sueria mier Eid vid Gud/ Þier skulut ecke giefa ydar Dætur þeirra sonum/eda taka þeirra Dætur til yduara sona/ edr til ydar siælfra. Nefz ecke Salomon Jsraelis Kongr syngast i þessu? Og þar var þo eingen Kongur honum lijkur a millum margra Heidingia/og hann var kiær sijnum Gude/og Gud sette hann til eins Kongs yfer allann Jsrael/Þo komu þær Vtlendsku Kuinnur honum til ad syndgast. *Gydingar taka vtlendskar Kuinnur*

Hafe þier ecke þat heyrt/ad þier giøred mykla Vondsku/og þier misgiøret vid vorn Gud/ i þui ad þier taked vtlendskar Kuinnur? Og eirn af sonum Joiada Sonar Eliasib yparsta Kiennemanns/hann hafde giørt teingder vid Saneballath Horoniter/ Enn eg rak hann fra mier. Minst þu þeirra Minn Gud sem ad saurga Kiennemannskapenn/z Prestanna Sattmælann z Leuitanna. So hreinsade eg þa af øllum vtlendingum/ z sette Vardhalld Presta og Leuita/huern til sinnar þionustu/ Til at offra Videnum i tilsettann tijma/og Frumfornum.
Minnst þu a mig minn Gud/ til hins goda.

Ender a Bok Nehemia

Amen.

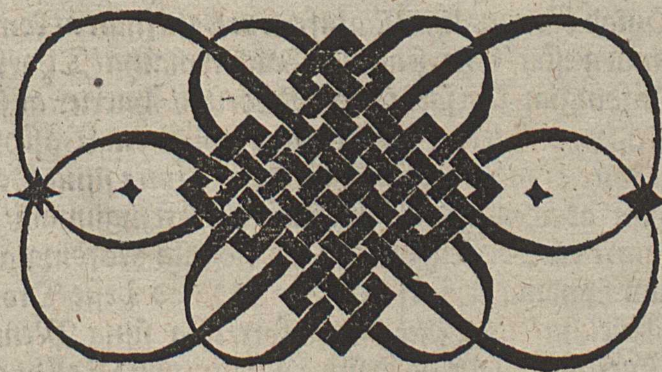

I.

Artaxerxes
adur Esther/
yrer hingat/
urdin cccc/
xxj. Aar

Ad ſkede a dögum Aſſueri/ huer ed rijk‑ A
te yfer Hundrad ſiø og tuttugu Þiodløndum/ fra India
lande/ og allt til Blalands. Og ſ hn̄ ſat i ſijnu Kong‑
ligu Naſæte/ i Þm Kongliga ſtad Suſan/ A þridia Aare
hn̄s Rijkis/ giørde hn̄ eitt Gieſtabod øllum ſijnum Høfd
ingium og Þienurum/ og þeim villduſtu af Perſia ꝛ Me
dia/ Landſtiornurum ꝛ þeim ædſtu Mønnum i ſijnū Løn‑
dum/ og villde hier med læta ſia ſijna Kongliga Dyrd og
mijkelshættar Rijkdom ſijns Tignarvelldes/ vm marga
Daga/ Sem var/ Hundrat ꝛ attatijge Dagar

Og ſem þeſſer Dagar feingu enda/ giørde Kongureñ
eitt Gieſtabod øllu þui Folke ſ var a Suſan Slote/ bæde
ſmæm og ſtorum/ i ſiø Daga/ i þui Hofe ſem var i Alld‑
engardenum hia Kongſiñs Hwſe. Þar hiengu huijt
Raud ꝛ Gul Tiølld af Silke ꝛ Skarlate/ a Marmara
ſtolpum/ a Gudueſiar ꝛ Skarlats Støgum/ feſt i Silf‑
urhrijnga. Beckerner voru af Gulle ꝛ Silfre/ Eñ Golfed var lagt mꝫ gulum/ grænum huij
tum og ſuørtum Marmara Steinum. Og Þienararner bæru Dryckenn jnn j Gullegum B
Kierum/ og alldrei i ſømum/ helldꝛ i ødrum og ødrum Kierum/ ꝛ Kongſiñs Vijn var yfergnæf
anligt ſuo ſem Kongſiñs Tign tilheyrde. Og ad onguñ var halldet/ huad mijket huer ſkyllde
drecka/ Þui Kongureñ hafde ſuo boded øllum ſijnum Þienurum i ſijnu hwſe/ ad huer ſkyllde
giøra ſem honum beſt lijkade.

Vaſthi

Og hn̄s Drottning Vaſthi giørde og ſuo eirnen eitt Kuenna Gieſtabod/ i þeim Konungli‑
ga Sal Aſſueri Kongs. Og a Þm ſiøunda Deige ſem Kongureñ var ordeñ gladꝛ af Vijne/
þa baud hn̄ Mehumam/ Biſtha/ Harbona/ Bigtha/ Abagtha/ Sethar ꝛ Charchas þeſſum
ſijnum ſiø Herbergia ſueinum/ þeir ed Aſſuero Konge þionudu/ Ad þeir ſkylldu ſækia Vaſt‑
hi Drottningu/ og leida hana jnn fyrer Kongeñ/ med ſinne Kongligre Choronu/ Suo ad Høf
diñgiarner og allur Lydꝛ mætte ſia hennar Fegurd/ þui hun var harla væn. Enn Vaſthi
Drottning villde ecke koma/ epter ſkipan Kongſiñs / ſem hn̄ baud heñe fyrer ſijna Herbergia
Sueina. Þa vard Kongureñ miøg reidur/ ſuo hn̄s Grimd brañ i hn̄s Hiarta.

Og Kongureñ talade vid þa vijſuſtu/ huerier ad beſt viſſu Landſiñs Riett / og ækijd voru C
Kongenum nalæger/ Þuiad Konunglig Mælaferle vrdu jafnan at koma fyrer þa hyggnuſtu
Eñ Þſſer voru Kongenum næſter/ Charſena/ Sethar/ Admatha/ Tharſis/ Meres/ Marſena/
og Memuchan/ ſiø Høfdingiar Perſarum og Medorum/ huerier at ſæu Koñgſiñs Andlit/
og fyrſtu ſæte høfdu i Rijkenu/ Huern Dom at dæma ſkyllde vm Vaſthi Drottningu/ Fyrer Þ
at hun hafde ecke giørt epter Kongſiñs bode/ ſem hn̄ baud fyrer ſijna Herbergia ſueina.

Þa ſagde Memuchan at aheyranda Kongenum ꝛ Høfdingiunum/ Vaſthi Drottning he
fur ecke alleinaſta miſgiørt vid Kongeñ/ helldꝛ ꝛ ſuo vid alla Høfdingiana/ ꝛ vid allar Þiod‑
er þær ſem at eru i øllum Løndum Aſſueri Kongs. Þuiad þeſſe Drottningarinnar breytne
mun vtberaſt til allra Kuenna/ ſo at þær munu fyrerlijta ſijna Menn vnder þeirra Augu/
og munu ſuo ſeigia/ Aſſuerus Kongur baud ſinne Drottningu Vaſthi at koma fyrer ſig/ Eñ
hun villde ecke. So munu allar Høfdingia Kuinnꝛ i Perſia og Meden ſeigia til allra Kong
ſinns Høfdingia/ þa þær ſpyria og frietta huad Drottningen hefur giørt / Suo mun þar af D
koma nog Reide og fyrerlitning.

Nu þar fyrer ef Kongenum virdeſt ſuo/ þa læte hn̄ vtganga eitt Konungligt Bod/ og læ‑
te Þ ſkrifa epter Løgmæle Perſarum og Medorum/ huert at oriufanligt er/ Ad Vaſthi ſku‑
le ecke meir koma fyrer Aſſuerum Kong/ helldꝛ at Kongurenn giefe annare hennar Rijke/ ſem
henne er næſt/ huer at betre er enn hun. Og at þetta Kongſiñs Brief/ ſem giørt verdꝛ/ vtbe‑
reſt vm allt hn̄s rijke/ ſem miøg er vijdt/ Suo at allar Kuinnur hafe og hallde ſijna Menn i
Heidre/ huert þeir eiga at ſier meira eda miña. Þetta Ræd þocknadeſt Kongenum vel/ og ſo
øllum hn̄s Høfdingium/ Og Kongurenn liet giøra hier vm/ epter Ordum Memuchan. Og

þeg‑

þegar strax voru Briefen send vt vm øll Kongsins Lønd/ i sierhuert Land epter þess Skrife/ og til sierhuers Folks epter þess Tungumæle/ Ad huer Madr skal vera rædande i sijnu eigen Hwse/og at þetta skyllde vtberast epter huers Folks Tungumæle.

II.

A
NA þetta var skied/ z Reide rañ af Assuero Konge/ þa minntest hñ a Vasthi/ huad hun hafde giort/og huør Domur geinged hafde yfer hana. Þa søgdu Kongsins Þienarar þeir sem honum þionudu/ Menn skulu leita Kongenū ept' Frijdū Jomfrwm/ Og at Kongureñ setie Tilsionarmeñ vm øll Lønd hañs Rijkes/ þeir ed samansafne ollum vngum vænum Meyum til Susan Slots/ i Frwrstofuna/vnder Nønd Negi Kongsins Gielldings/ sa sem vardueiter Kuiñurnar/at hñ giefe þm þrra Skart/ Og huer su Pijka/ s̄ Kongenū þocknast/verde hun Drottning i staden Vasthi. Þetta lijkade Kongenum vel/og hñ baud at giøra suo. Mardocheus

Og þar var eiñ Madr i Borgiñe Susan/Gydinga ættar/hñ hiet Mardocheus son Jair/ sonar Simei/sonar Kis/af ætt Jemini/Hñ hafde vered fluttur fra Jerusalem/þa Jechonia Juda Kongur var fangadur/ huern Nabogodonosor flutte til Babilon. Nañ var Fostre Nadassa/huer ad ødru nafne hiet Esther/hun var hñs Brodurdott'/Þui hun hafde mist bæde Fødur og Modr/og hun var miøg væn og frijd Jungfru. Og þa heñar Fader og Moder Esther/ødru nafne Hadassa apud Herodotum Lib. iij. Atossa vel Artistona

B
andudust/þa tok Mardocheus hana ad sier i Dotturstad. Þa þetta Kongsins Bod og Løg mæl barst vt/og margar Pijkur voru hafdar til Borgar Susan / og i hendur feingnar Negi Gelldinge/þa var og Esther leidd til Kongsins Hwss/vnder hendr Negi sa ed Kuiñurnar geymde. Og þesse Pijka þocknadest honum/og hun fañ Nad fyrer honum. Og hñ flytte sier med heñar Bwning/so hun feinge siñ part/hñ gaf henne sio fijnar Jungfrwr af Kongsins Hwse/Og þañ besta samastad sem var i Frwrstofunne valde hñ heñe og heñar Pijkū. Eñ Esther sagde honum ecke fra sijnu Folke/nie fra siñe ætt/ Þui Mardocheus hafde bodet heñe at hun skyllde læta onguann þar af vita. Og Mardocheus gieck dagliga i Forgardeñ hia Jungfrwr Nerbergenu/at hñ villde vita huert Esther gieck vel/og huad vm hana lide.

Og þa asettr tijme huerrar Jūgfrwr var komeñ/ad hū skyllde koma til Assuerū Kōgs/epter þ hun hafde veret tolf Manude ad pryda sig (þuiad þeirra Skarts tijme skyllde hafa suo Langa tijd/sem var sex Manude skyllde þær smyria sig mz Mirru og Balsamum/ z adra

C
sex Manude mz ødrum dyrdligum Smyrslum/og epter þat skylldu þær vera fullpryddar) z so skyllde huer Jungfrw til Kongsins i señ ganga/og huad hun villde þat skylldu Meñ giefa heñe/sem ganga skyllde med henne fra Jungfrwr Nerbergenu til Kongsins Hwss. Og þegar nockur kom jñ vm Kuelldet/gieck hun aptur vm Morgunen fra honum/i þa adra Frwrstofu/ vnder Nønd Saasgas sem var Kongsins Gielldingur/ huer ed vardueitte Kongsins Frillur/ Og hun mætte ecke koma aptr til Kongsins/ nema Kongureñ villde/ z liete kalla a hana med Nafne

Og sem sa tijme kom/ad Esther Dotter Abihael Brodurdotter Mardochei(hueria hñ hafde teked sier til Dottur)skyllde koma til Kongsins/þa bad hun einskis/ Vtan huad sem Negi Kongsins Gielldingur Kueña vaktare sagde/Og Esther fañ Nad hia øllū þeim hana sau. Og Esther var leidd til Assuerus Kongs/ i hñs Konūgligañ Sal/a þm tiunda Manude sem heiter Tebeth/ a siounda Aare hañs Rijkis. Og Kongureñ elskade Esther fram yfer allar Kuinnur/og hun fañ Nad og Myskun fyre honum/fram yfer allar Jungfrwr/ Og hñ sette þa Konungligu Choronu a heñar Høfud/ og giørde hana ad Drottningu i staden Vasthi. Tebeth Januarius

D
Og Kongureñ giørde øllum sijnum Høfdingium og Þienurum eitt mijked Giestabod/og þat Giestabod var giort vegna Esther. Og epter þetta gaf hañ Løndunum huijld/ og skeinkte vt Kongligar gæfur.

Og sem i añat siñ var samansafnad Jungfrwnū/sat Mardocheus i Kongsins Portdyrū. Eñ Esther hafde enn ecke sagt til sinnar ættar/og eige helldr kuñgiort vm sitt Folk/Þui Mardocheus hafde suo bodet heñe/ Þuiad Esther giørde epter hñs Ordum/ lijka so sm̄ þa hañ var heñar Fostre. Mardocheus

Og a þeim sama tijma sm̄ Mardocheus sat i Kongsins Porte/voru tueir tilsetter af Kongsins Nerberges sueinum/ Bigthan og Theres/ad vakta Portdyrnar/þeir vrdu reider/ z leitudu vid ad Bigthan Theres

du vid at leggia sijnar Hendꝛ a Kong Assuerum. Þessa vard Mardocheus vijs/og hñ vnder vijsade þat Esther Drottningu/enn Esther sagde þat Kongenum/ Mardochei vegna. Og þa Menn rañsøkudu þuilijkt efne/þa hittest þad satt vera / Og þeir vrdu bæder heingder a Gælga. Og þetta vard skrifad i Kongsiñs Annala Bok.

III.

Aman

Pter þetta giørde Assuerus Kongur Aman megtugañ/ hñ var sonur Medatha/ Agagither/ og vpphof hñ/og sette hañs Sæte vpp yfer alla Nøfdingia sem hia honum voru. Og aller Kongsiñs Þienarar sm̄ voru i Kongsiñs Porte/ beygdu sijn Knie/ og tilbædu Aman/ Þui Kongurenn hafde so boded. Enn Mardocheus beygde ecke sijn Knie/ tilbad hñ og ecke. Þa søgdu Kongsiñs sueinar Mardocheo/sem voru j Kongsiñs Þorte/Þui brytur þu Kongsiñs bod? Og sem þeir søgdu þad dagliga til hañs/eñ hañ villde ecke hlyda þeim ad/ þa vnderuñsudu þeir þetta Aman/at þeir villdu reyna/huersu stadfastur Mardocheus være i þessu/Þui hñ hafde sagt þeim at hñ være Gydingur A

Og sem Aman sa ad Mardocheus beygde ecke sijn Knie fyrer honum/ꝛ villde ecke tilbidia hñ/vard hñ bolgenn af Reide/Og honum þotte einskis vert ad leggia sijnar hendꝛ a Mardocheum alleina/ Þui þeir høfdu vnderuñsad Aman Folk Mardochei/Nelldur huxade Aman ad fyrerkoma Mardochei Folke/øllū Gydingū sm̄ at voru i øllu Assuerus Kongs Rijke. B

Nissan Aprilis: A þeim fyrsta Manude/ þat er sa Manudur Nissan/a tolfta Aare Assueri Kongs/var hlut falle kastad fyrer Aman/ fra einum deige til añars/ꝛ fra þeim Manude ꝛ til þss tolfta Manadar/ sm̄ var sa Manudꝛ Adar.

Rææd Aman i mote Gydingum: Og Aman sagde til Assuerus Kōgs/Nier er eitt Folk ꝛ dreifest vt a medal allra þioda j øllū Løndum þijns Rijkes/og þeirra Løgmæl er fraleitara enn allra añara Þioda/og þetta Folk breyter ecke epter Kongsiñs Løgmæle/og eige er þat lijdanligt Kongenum/ad læta þad so fara. Og ef ad Kongenum virdest suo/Þa skrife hñ/ad þetta Folk sie drepet. Suo vil eg vega tiu Þusund Centener Silfurs/ i Embættes maña hendur/suo þat leggest i Kongsiñs Fiesiod. D Þa tok Kongurenn siñ Nrijng af siñe hende/og fieck Aman syne Medatha Agagither/ ouin Gydinga. Og Kongureñ sagde til Aman / Þat Silfur skal þitt vera/og suo Folked/suo þu giører vid þat huad þier lijkar.

13. Aprilis: Þa voru kallader Kongsiñs Skrifarar/a þrettanda deige þss fyrsta Manudar/ꝛ þad var skrifat suo sem Aman bijfalade/til allra Kongsiñs Nøfdingia/og til Landsiñs Fouita hier og þar i øllum Løndum/og til Nøfdingia sierhuerrar Þiodar i Løndunum hier og þar/epter Rite og Tungumæle sierhuers Folks/vnder Assueri Kongs Nafne/ꝛ var jnciglat mꝫ Kongsins Nrijng. Og þesse Brief voru vtsend fyrer Nlaupara vm øll Lønd Kongsiñs/ad Meñ skylldu afma/drepa ꝛ i hel sla alla Gydinga/bæde vnga ꝛ gamla/ Børn og Konur/a einū Deige/ sem er/a þrettanda Deige i þeim tolfta Manude/þat var sa Manudur Adar/ꝛ ad ræna øllū þeirra audæfum. E

Bod ꝛ bijfalning/ad lijslata skyllde alla Gydinga: So var nu hliodande þsse Skrift/Ad þeim var bijfalad i øllum Løndū/at birta þta fyrer øllu Folke/ at þat skyllde vera reidubwed/ a þeim sama deige. Og Nlauparaner geingu mꝫ skynde af stad/eptʳ Kongsiñs skipan. Og eitt bod var vppsleiged a siælfu Slotenu Susan. Og Kongurenn og Aman sætu og drucku/Eñ Borgen Susan sturladest.

IIII.

Mardocheus

A Mardocheus frietter allt þad sm̄ skied var/þa reif hñ sijn Klæde/og færde sig i Seck/ og Øsku/ og gieck vt mitt i Stadeñ/griet hætt og aumliga/ og kom fyrer Kongsiñs Port/Enn eingeñ mætte sa ganga jnn vm Kongsiñs Port/sem eirn Seck yfer sier hafde. Og i øllum Løndum þar Kongsiñs bod ꝛ Ord komu/þar var eirn mikill harmꝛ a medal Gydinga/ ꝛ marger føstudu grietu og syrgdu/ꝛ lægu i Seck og Øsku. Þa komu Þionustumeyiar Esther og heñar Gielldingar/og vnderuñsudu heñe þta. Þa vard Drottningen miøg ottasleigen. Og hñ sende Mardocheo Klæde ad i Klædast/ꝛ færa sig af Secknū/Eñ hñ villde ecke medtaka þau A

Þa

B Þa liet Esther kalla til sijn Nathach/ huer ed var eirn af Kongsins Gielldingū/ sem hen̄e Esther
var settur til Þionustu/og baud honum/at hn̄ skyllde ganga til Mardocheum/og vita af honū
huad a ferdum være/og þui hn̄ liete suo. Þa gieck Nathach vt til hn̄s a Stræte Borgarin̄ar
fyrer Kongsins Porte. Og Mardocheus sagde honum allt huad tijdt var/huernen ad Aman
hefde lofad atleggia Silfur i Kongsins Hirdslur/til gløtunar Gydingum. Og hn̄ fieck hm̄
eina vtskrift af þessare bijfalningu sem vppfest var i Susan/ad þa skyllde eydeleggia/ og bad
at hn̄ skyllde syna Esther þessa skrift/ꝛ ad kunngiora hen̄e/ad Mardocheus bæde hana ad gā
ga jnn fyrer Kongenn/og giøra eina Bæn til hn̄s/og bidia fyrer sijnu Folke.
C Og nu sem Nathach kom in̄ aptur/og kunngiørde Esther Mardochei Ord/þa sagde Est-
her til Natach/og baud honum ad seigia suo Mardocheo/Øllum Kongsins Þienurum er þad
vitanligt/og øllu Folke i Kongsins Lande/ad huer sa Madr sm̄ geingur jn̄ i Kongsins Høll/
til Kongsin̄s/huert þat er helldr Madur eda Kuin̄a/sem ecke er kalladur/ hn̄ skal strax deyia
(nema suo sie ad Kongurenn riette ad honum sijna Gullspijru/suo ad hn̄ hallde Lijfenu) En̄ i
þriatijge Daga hefe eg ecke kølludt vered jn̄ fyrer Kongen.
Og þa þsse Ord Esther voru søgd Mardocheo/þa baud Mardocheus at seigia Esther ap
tr þsse Ord/Ei skallt þu hyxa/at þu muner at eins frelsa þitt lijf/fyrer þ at þu ert i Kōgsins
D Hwse/helldr en̄ aller adrer Gydingr. Og þo þu vilier þeigia a þssū tijma/þa mū þo Gydin-
gunum koma frelsan og Hialp vr einhuerium ødrum stad/enn þu og þitt Fødurs Hws mun
þa fyrer farast. Og huer veit nema þu siert fyrer þssa tijma saker komen til Kongsrijkesins?
Þa baud Esther at seigia Mardocheo/Far og kalla saman alla Gydinga þa s̄ nu eru i Su- Fasta
san/og fasted fyrer mig/ suo þier huerke eted nie drecked i þria Daga og þriar Nætur/Eg og
mijnar Þionustumeyar skulum giøra lijka suo. Og þa vil eg ganga jnn fyrer Kongen̄ i mote
Løgmalenu/Ef eg dey/þa dey eg. Mardocheus gieck i burt/ꝛ giørde allt þat s̄ Esther haf
de hm̄ bodet.

V

A OG a þeim þridia Deige skryddest Esther Konungligum skrwda/ og gieck jnn
i Forgarden̄ ad Kongsin̄s Høllu/ jnnan̄ til gegnt Kongsins Herberge. Og
Kongurenn sat i sijnu Konungligu Nasæte/ gagnuart Hwsdyrunum. Og þe-
gar Kongurenn sa Esther Drottningu standande i Forgardenum/fieck hun fan
Nad fyrer hn̄s Auglite. Og Kongurenn vtriette Gullspijruna þa hn̄ hafde
i sin̄e hende i mot Esther. Nun gieck at og snart Odden a Spijrunne. Þa
sagde Kongurinn til hen̄ar/Esther Drottning/Huad er þier? Og huers beidest þu? Þo þu
bidier vm helft mijns Rijkes þa skal þier giefast þat. Esther suarade/Ef þat þocknast suo
B Kongenum/ þa bid eg at Kongurenn kome i Dag/ og suo Aman/ til þess Giestabodz sem eg
hefe tilbwed. Kongurenn sagde/Fared sem skiotast og kalled a Aman/at hn̄ giore so sm̄ Est-
her hefur sagt.
Og sem Kongurenn og Aman voru komner til Giestabodsins/huert Esther hafde tilbwed/
Sagde Kongurenn til Esther/þa hn̄ hafde nu drucked Vijn/Nu er þijn Bæn Esther? Huad
þu villt skal þier veitast/þo þat være helmingur mijns Kongsrijkes/ þa skal þat skie. Þa
suarade Esther/og sagde/Mijn Bæn og Bon er þat/Hafe eg fundet Nad fyrer Kongenum/
og ef þat lijkar Kongenum/at veita mier mijna Bæn/og at giøra sem eg bid/Þa kome Kon-
C gur og Aman til þess Giestabodz sem eg vil reidubwa fyrer þeim/So vil eg giøra a morgū ep
ter Kongsins Orde.
Suo gieck Aman vt a þeim Deige/gladur og mz godum Huga. En̄ sem hn̄ sa Mardo-
cheum i Kongsins Porte/at hn̄ stod ecke vpp/ꝛ hrærde sig huerge vr sijnu Sæte fyre hm̄/vard
hn̄ bolgen̄ af Reide vid Mardocheum/ Enn hn̄ stillte sig þo. Og sem Aman kom heim/þa
sende hn̄ vt og liet saman kalla sijna Vine/og sijna Hustru Seres/Og framtalde fyrer þeim
sijna Rijkdoms Dyrd/og fiølda sinna sona/og suo allt saman/huersu Kongurenn hafde giørt
D hn̄ stormektugann/fram yfer alla Kongsins Høfdinga og Þienara. Eirnen sagde Aman/
Og Drottningen Esther liet onguan̄ koma til Giestabodsins mz Kongenum vtan mig/ eg er ꝛ
suo bodenn til hen̄ar a Morgun aptur mz Kongenum. Enn allt þetta nægiest mier ecke/ suo
leinge sem eg sie þann Gyding Mardocheum sitia hia Kongsinns Porte. Þa suarade hn̄s
Kuin̄a Seres hm̄/ꝛ aller hn̄s viner/Biod þu at reisa skule vpp eitt Trie fimtijge alna hatt/
og seig

og seig þu a morgun til Kongsins/ at Mardocheus sie heingdur a þui/ so kiemur þu gladur til Giestabodsins mz Kongenum. Þetta lijkade Aman vel/ z hn̄ liet tilbwa Tried.

VI.

NN a þeirre Nott gat Kongurenn ecke sofed / og hn̄ baud at sækia skyllde Kronikur og Aāala bækur. Og þa hn̄ liet lesa þær fyrer sier/ þa kom þar ad sem skrifad var/ huernen at Mardocheus hafde vnderuijsad vm þa tuo Kongsins Herbergia sueina Bigthana og Theres/ þeir ed giættu Kongsins Dyra/ Huersu þeir høfdu boret ræd samā mz sier/ at leggia sijnar Hendr a Assuerū Kong. Og Kongurenn sagde/ Hueria æru eda huad gott høfū vær giørt Mardocheo fyrer þta? Sueinarner Kōgsins suørudu/ eckert hefr hn̄ þar fyre feinged. A

Bigthana Theres

Og Kongurenn sagde/ Huer geingur þar vte i Gardenum? (Þuiad Aman gieck i Gardenum vtan fyrer Kongsins Herberge/ þui hn̄ villde seigia Kongenū/ at hn̄ liete heingia Mardocheum a þat Trie sem hn̄ hafde tilbwed honum) og Kongsins Sueinar suørudu / Sia/ Aman er hier i Gardenum. Kongurenn suarade/ Læted hn̄ koma hingad. B

Gud er Dasamligur i sijnum Giørningum

Nu sem Aman var jnkomenn/ þa talade Kongurenn til hns/ Huad skal giøra þeim Manne huern Kongurenn vill vegsama? Og Aman huxade mz sier/ Huern mun Kongurenn aāan vilia vegsama helldur enn mig? Og hn̄ suarade Kongenum/ Sa madur sem Kongurenn vill Heid radann hafa/ hn̄ skal hier koma/ og i klædast þeim Kongligū klædnade/ sem Kongurenn plagar at bera/ suo og sie soktur sa Hestur sem Kongurenn rijdur sialfur a/ z skal setia Kongsins Choronu a hns Høfud. Og þetta sie afhendt bæde Klædnadurenn z Hesturenn i hendr einū Høfdingia af Kongsins Høfdingium/ sa same skal klæda þann Mann sem Kongurenn vill heidradann hafa/ z læta hn̄ rijda vm Stræte Borgarinnar/ og sie suo vthroopad fyrer honum/ Suo skal giøra þeim Manne sem Kongurenn vill heidradann hafa. C

Kongurenn sagde til Aman/ Far strax/ og tak Klæden og Hestenn sem þu hefur sagt/ z giør þetta sem þu mællter Mardocheo Gydinge/ sem hier situr fyrer Kongsins Portdyrum. Og læt ecke eitt bregdast af øllu þessu/ sem þu talad hefur. Þa tok Aman Klæden og Hestenn/ og i færde Mardocheum/ og liet hn̄ rijda vm Stræte Borgarinnar/ og kallade hatt fyrer honū/ Þennann Heidur skal sa Madr fa/ huern Kongurenn vill Heidra. Og Mardocheus kom aptur fyrer Kongsins Port. D

Enn Aman for s skiotast heim til sijns Hwss/ syrgiande/ z med huldu Høfde/ Og hn̄ greinde sinne Kuinnu Seres/ og so øllum sijnum Vinum/ fra øllu þessu sem hn̄ hafde hendt. Þa suørudu honum hns Spekingar og hns Kuinna/ og søgdu til hns/ Ef ad Mardocheus er af Gydinga kyne/ fyrer huerium þu ert til tekenn ad falla/ þa munt þu eige megna at standa hm̄ i mote/ Helldur munt þu falla fyrer honum. Og er þeir voru ad tala þetta vid hn̄/ þa komu Kongsins Gielldingar/ og neyddu Aman/ ad hann skyllde koma til þess Giestabodz sem Esther hafde reidubwed.

VII.

A ad Kongurenn var nu komenn og Aman/ til Giestabodsins þess sm̄ Drottningen Esther hafde tilreitt/ Þa sagde Kongurenn enn aāan Dagenn aptur til Esther/ þa hn̄ var glede kiendur af Vijne/ Huers beidest þu Esther Drottning/ at eg skule veita þier/ og huer er Bon þijn? þo þu bidier vm helming mijns Rijkes/ þa skal þat skie. Esther Drottning suarade/ og sagde/ Hafe eg funded Nad fyrer þijnu Auglite Kongur/ og ef þat lijkar Kongenum/ þa gief mier mitt Lijf fyrer skulld minnar Bænar/ og suo mijnu Folke vegna minnar beidslu. Þuiad vier erum sellder/ Eg og mitt Folk/ so vier skulum eydeleggiast/ drepast/ z i hel slæst. Og Gud giæfe/ at vier værum sellder til Þræla og Ambatta/ so munda eg þeigia vm þ/ so munde z Ouinurenn onguann skada Kongenum giøra. A B

Þa suarade Assuerus Kongur/ z sagde til Esther Drottningar/ Huer er sa? Edr huar er hn̄/ huers hiarta slijkt dirfdest at taka sier fyrer at giøra? Esther suarade/ Sa Ouinr z mot standare er þsse hinn vonde Aman. Enn Aman vard hræddur vid Kongenn og Drottninguna.

Og

C Og Kongureñ stod vpp fra Giestabodenu/ ꝛ fra Vijnenu/ mz reidum Hug / ꝛ gieck i Allden-
garden hia Nøllinne. Og Aman stod vpp/ og bad Esther Drottningu vm sitt Lijf/ Þui hn̄
sa ad hm̄ var allá reidu Olucka reidubwen af Kongenū.
Nu sem Kongurenn kom jn̄ aptur vr Alldengardenum jnn i Salen þar Giestabodet stod/
þa la Aman a Becknum/ þar sem Esther sat. Þa sagde Kongurenn/ Vill hañ og suo sla
Drottninguna i hel hier i mijnu Hwse hia mier? Jafnsnart sem Kongureñ talade þetta/ þa
D byrdu þeir Amans Andlit. Og Harbona eiñ af Herbergia sueinunum Kongsiñs sagde/
Siaed/ þar stendur eitt Trie i Amañs Garde fimtijge Alna Hatt/ huert hañ hefur til bwed
Mardocheo/ sa sem gott talade Kongsiñs vegna. Þa sagde Kongurenn/ Heinged hn̄ sialfañ
þar a. Og so heingdu þr Aman i þm Galga s̄ hn̄ hafde tilbuid Mardocheo. Og so støduad-
est Kongsiñs Reide.

> Haman hein gdur i þeim Galga/ huern hn̄ hafde bwed Mardocheo

VIII.

A OG a þeim Deige gaf Assuerus Kongur Esther Drottningu Amans Hws O
uinar Gydinga. Og Mardocheus kom fyrer Kongenn/ Þui Esther haf
de sagt honum/ at hañ være hennar Fødurbroder. Og Kongurenn tok af
sier sitt Fijngurgull/ sem hn̄ hafde teked aptur af Aman/ og gaf þat Mardo-
cheo. Og Esther sette Mardocheum yfer Hws Aman.
Og Esther Drottning talade eñ framar meir til Kongsiñs/ ꝛ fiell til Fota
honū/ og bad med Grate/ at hn̄ villde i burt taka Illsku Aman Agagiter/ og hn̄s vppsatur/ s̄
hn̄ hafde huxad i giegn Gydinga Folke. Þa riette Kongurenn Gullspijruna at Esther/ Eñ
hun stod vpp/ ꝛ gieck til Kongsiñs/ ꝛ sagde/ Ef þat þocknast Kongenū/ ꝛ hafe eg fundet Nad
fyrer honum/ og lijke honum þad/ Þa lated Brief vtganga suo hliodanda/ at þier apturkall-
ed Brief og Radagiørd Aman sonar Medatha Agagither sm̄ hn̄ skrifade ad Gydinga Folk
skyllde drepet verda i øllum Kongsiñs Løndum. Þuiad Huernen ma eg horfa a þat vonda
B sm̄ koma mun yfer mitt Folk? Eda huernen ma eg sia vppa þat/ at mijn ætt skal so fyrer far-
ast?

> Esther bidur fyrer sitt Folk

Þa sagde Assuerus Kongur til Drottningar Esther/ og til Mardocheum Gydings/ Sia/
eg hefe giefet Esther Hws Aman/ enn hn̄ baud eg at heingia i Galga/ Þuiat hn̄ lagde sijn-
ar heiptar Hendur a Gydinga folk. Þar fyrer skrife þid nu vegna Gydinga/ suo sem
yckur lijkar/ vnder Kongsiñs Nafne/ og jnciglet þat mz Kongsiñs Hrijng. Þuiad allt þat
sem skrifad er vnder Kongsiñs Nafne/ og er sijdan jnciglad med hañs eigen hrijng/ þad matte
eingenn Mañ aptur kalla.
Þa voru kallader Kongsiñs skrifarar/ a þeim sama tijma/ a þeim þridia Manade/ þad er
sa Manudur Siuan/ a þeim þridia ꝛ tuttugasta deige þess Manadar. Og Briefen voru so
C skrifud sem Mardocheus bijfalade/ til Gydinganna/ og til Høfdingianna/ Hirdstioraña og til
allra Høfudz maña j Løndunū/ fra India Lāde ꝛ allt til Blalandz/ s̄ var Hūdrad/ sio ꝛ tutt-
ugu Lønd/ hueriu Lande epter sinne skrift/ og hueriu Folke epter sijnu Tungumale / ꝛ suo til
Gydinganna epter þra skrift ꝛ Tungumale.

> a Þad er/ Med þui ad Brief Aman voru inciglud med Kongs inncigle/ þa stodadi Gydingum ecke nema þau være med ødrum Briefum aptur kollud

Og þetta var skrifad vnder Kongsiñs Assuerus Nafne/ og so jnciglat mz hn̄s Eigen Gull
hrijng. Og hn̄ sende Briefen mz rijdande Sendemønnum a vngum Mwlum/ J hueriū
Briefum ad Kongurenn gaf Gydingum leyfe/ ad veria sig fyrer sijnum Ouinū/ huar i Borg-
um sem þeir være/ og heimtast saman og Veria Lijf sitt/ og eydeleggia og drepa alla magt þss
Folks og Lands sem a þa strijdde/ mz þeirra Kuinnum og Børnum/ og ad ræna þeirra Godze
a einū Deige/ i øllū Kongsiñs Assueri Løndū/ Sem var/ sa þrettāde Dagꝛ i þm tolfta Ma-
nade/ þat er sa Manudꝛ Adar

> Adar Martius

Og Innehalld Briefanna er þtta/ Ad ein bijfalning være vtgiefen yfer øll Lønd/ og skyll
D de openberast øllu Folke/ Ad Gydingarner være vidbwner a þeim Deige/ ad hefna sijn a sijnū
Ouinum. Og þeir Sendebodar ridu sem mest og skiotast a sijnum Mwlū/ epter skipan Kōg-
siñs. Og þesse Bijfalning var vppsleigen a Susan Slote.
Og Mardocheus gieck vt fra Kongenum i Konungligum Klædum/ gulum og huijtum/ og
klæddur einum Møttle af Silke og Purpura/ og hafande eina stora Gullkoronu. Og Bor
gen Susan gladdest og vard fagnande. Eñ Gydingum var komed Lios ꝛ Føgnudur/ Glede
ꝛ Dyrd. Og i øllum Løndum ꝛ Borgum/ huert hellst sem Kongsiñs Ord ꝛ Bodskapur kom
þa vard

þa vard þar glede og Føgnudr a medal allra Gydinga/ Giestabod z Glede dagar/ Og mar-
ger af Landsfolkenu giørdust Gydingar/ Þuiad Otte Gydinga fiell yfer þa.

IX.

Gydingar hefnast a Ouinum sijnum

A Þeim tolfta Manude/ sem er sa Manudur Adar/ a þeim þrettanda Deige/ A
huern Kongsins Ord z skipan høfdu akuedet/ ad þar skyllde skie/ A þeim sa
ma deige/ þa Ouiner Gydingana vonudu ad yferfalla þa/ Þa snerest þat so
ad Gydingarner toku ad verda yfersterkare sijnum Ouinum. Þa saman-
søfnudust Gydingarner i þeirra Borgum/ i øllu Kongs Assueri Løndu/ ad
leggia Hendur a þa/ sem þeim villdu vont. Og eingen þorde ad standa
þeim i mot/ Þuiad þeirra Otte var komen yfer allt Folked. Og aller Høfudzmenn i Lande-
nu/ Høfdingiar z Landstiornarar z aller Kongsins Embættes menn vpphofu Gydingana/
þui Otte Mardochei fiell yfer þa. Þuiad Mardocheus var nu orden megtugur i Kongsins
Garde/ z hans rycktebarst vt vm øll Lønd/ mz þui hn mykladest dagliga z vard meire.

Suo slou nu Gydingarner alla sijna Ouine mz Suerdz slage/ dræpu þa z slou þa i hel/ z B
giørdu vid Ouine sijna epter sitnum vilia. Og i Høfud Borginne Susan slou Gydingarner
fimm Hundrut Manns i Hel/ z dræpu þa. Hier mz dræpu þeir z so Parsandatha/ Dalphon/
Aspatha/ Poratha/ Adalia/ Aridatha/ Parmastha/ Arissai/ Aridai z Jaesata/ Þessa tiu sonu
Aman sonar Medatha Ouinar Gydinganna / Enn þeir løgdu ecke sijnar Hendur a þeirra
Godz.

En a þeim sama tijma spurde Kongurenn/ huersu margt Folk ad sleiged var a Susan Slo
te. Og Kongurenn sagde til Esther Drottningar/ Gydingarner hafa sleiged fimm Hundrut
Menn i Hel/ og dreped a Susan Slote/ og þa tiu sonu Aman/ Huad þeinker þu at þeir mu-
ne giøra annarstadar i Kongsins Løndum ?/ Huad villt þu nu ad þier veitest meira? eda huers
bidur þu enn framar meir? C

Esther suarade/ Ef þ þocknast Kongenum/ þa leyfe hann Gydingum/ ad so sem þr hafa giørt
i Dag/ so meige þeir giøra og a morgun i Susan/ ad þeir heinge vppa Trie tiu sonu Aman.
10. Syner Aman heingder Og Kongurenn baud ad suo skyllde skie. Og þesse bijfalning var vppsleigen i Susan/ og þr
tiu syner Aman voru heingder. Og Gydingarner søfnudust til samans i Susan/ a þm fior
tanda Deige i Manude Adar/ z dræpu þa enn þriu Hundrut manns i Susan/ enn þeirra Godze
rændu þeir ecke.

En þeir adrer Gydingar i Kongsins Løndum/ komu til samans/ at veria lijf sitt/ og at þr
Talan þra sem slegner woru aþ Gydingum mætte hafa Frid fyrer sijnum Ouinum/ og þeir dræpu af þeirra Ouinum fimm z siøtijge Þus-
under/ En þeirra Eigner lietu þeir kyrrar. Þad skiede a þm þrettanda Deige i Manude A
dar/ en þeir huijldust a fiortanda deige i sama Manude/ Og þann Dag hielldu þeir med Glede D
og Giestabodum. Enn þeir Gydingar sem voru i Susan/ voru komner til samans/ bæde þann
14. Dagur Martij Fagnanda Dagur þrettanda og fiortanda Dag/ og huijldust a þeim fimtanda Deige/ Og þann Dag hielldu
þeir mz Glede og Giestabodum. Þar fyrer hielldu þeir Gydingar sem biuggu i Smastødum
og Kauptwnum/ þann fiortanda Dag i Adar Manude/ Giestabod og Glede daga/ og huer sen
de ødrum skeinkingar a þessum deige.

Og Mardocheus Briefsette þessa giørninga/ og sende Briefen til allra Gydinga sm voru
i øllum Kongs Assueri Løndum bæde nærre z fiarre/ ad þr skylldu medtaka z hallda þann fiortanda
z fimtanda dag i Manude Adar/ ætijd a hueriu Aare/ A þeim Døgum a huerium Gydingar-
ner høfdu feinged Frid z Rosemd fyrer sijnum Ouinum / z epter þeim Manude/ a huerium
þeirra Hørmung snerest tilfagnadar/ z þeirra Sorg til Glededaga/ At þeir skylldu hallda þa E
daga mz Glede og Giestabodum/ z ad senda huer ødrum Gæfur z skeinkingar / z giefa þeim
Fatæku.

Og Gydingarner samtoku at giøra þat sem þeir høfdu vppbyriad/ z þat sm Mardocheus
skrifade þm til/ Huernen Aman son Madatha Agagither/ Ouinr allra Gydinga/ hafde hug-
lagt/ ad fyrerkoma øllum Gydingum/ og liet kasta hlutum/ at hræda þa/ og fyrerkoma þeim.
Suo z huernen ad Esther gieck jnn fyrer Kongenn/ z hn baud mz Briefum/ ad hns vonda Vpp
sætur/ þat hann hafde huxad i mote Gydingum/ snerist yfer hns eiget Høfud/ z huersu hann z
hanns

hũs syner mz honum voru heingder a Galga. Af þessu kolludu þeir þessa Daga Purim/af
F Hlutfallsiñs Nafne/ epter ollum Ordum þessa Briefs/og huad þeir hofdu sialfer sied/z til
þeirra kom.

Og Gydingarner vppsettu þetta/z toku þat vppa sig z sitt Afkuæme/z a alla þa sem sig
gæfu til þeirra/Ad þeir skylldu i onguañ mæta yfergiefa/at hallda þessa tuo daga ærliga/
epter þui s̄ þr voru skrifader z stadfester. Ad þsser tueir dagar skylldu ecke forgleymast/hell
dur skylldu þeir halldast hia þeirra Barnabornum/og hia ollum þeirra ættmonnum/ i ollum Dagar Purim
Londum og Borgum. Þesser eru þeir Dagar Purim/ huerier ecke skulu yfertrodast a medal
Gydinga Lyds/z at þeirra miñing skal i onguañ mæta nidur falla hia þeirra Sæde.

G Og Esther Drottning/Dotter Abihail/z Mardocheus Gydingur/skrifudu miog vandli-
ga/ad stadfesta þetta añad Brief vm Purim. Og þau sendu Briefen til allra Gydinga/vm
Lond Assueri Kongs/sem voru ad tolu Hundrat Tuttugu z sio/mz Ordum Kiærleiks z Sañ-
leika/Ad þeir skylldu stadfesta þssa Daga Purim/a sijnũ tilsettum tijma/so sem Mardocheus
Gydingur hafde til sett þm og Esther Drottning/so sem þr hofdu vnderbũdest a þeirra Sæler
z þeirra Sæde/ad hallda þssa giorninga Fostuñar og þeirra kalls. Og Esther bijfalade ad
stadfesta þessa giorninga Purim/z ad þr skylldu skrifast i eina Bok.

X.

A OG Assuerus Kongr lagde Skatt a Londen/ z Eyar Siafariñs. Enn aller Mardocheus vpphafen a xij. Are Assueri/og lifde cxc vij Aar Philo
hũs Giorningar Vellde og Magt/og so su mykla Vegsemd Mardochei/ sm
Kongureñ veitte honum/ Sia/ þat er skrifad i Konganña Kronichum i Per-
sia z Media. Þui Mardocheus Gydingr var næstr Assuero Kõge/megtugr
a medal Gydinga/ og þeckur ollum sijnum Brædrum / Huer ad leitade godz
fyrer sitt Folk/ og lagde hid besta til med ollu sijnu Sæde.

Ender a Bokinne Esther

Do

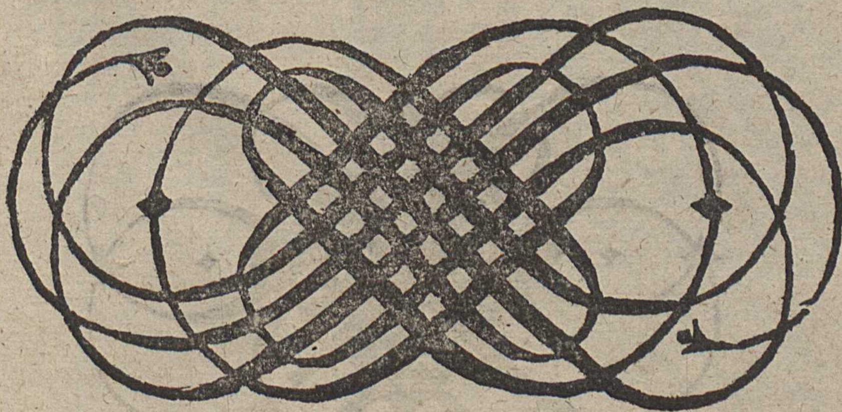

Formaleñ yfer

Bokena Job

ÞEsse Jobs Bok talar vm þa Spurning/ Huort ad Olucka þra hinna Riett-ferduga kome af Gude til? A þui stendur hier Job stadfastligañ/ z helldur þat vissulega fyrer satt/ Ad Gud legge Pijnu eirnen a hina Riettlætu/ fyrer sakleyse/ alleinasta sier siælfum til Dyrdar/ so sm̄ Christz seiger Joh. 9. vm̄ þañ sm̄ blindur var boriñ.

Eñ þar a mot mæla hn̄s Viner/ og hafa þar miøg mørg Ord og langa Rædu vm þat/ og vilia forsuara Gudz Riettlæte/ ad hañ sie Riettlætur/ suo hn̄ refse onguum saklausum/ Enn sie þat so at hn̄ veite einhuerium nockra Hirting/ þa hlytur sa hiñ same vid hn̄ brotligz hafa vered. Og hafa suo i slijku eina veralldliga og kiøtliga meining vm Gud z hn̄s Riettlæte/ alijka sem være hn̄ so sem adrer Veralldarmenn eru/ og hn̄s Domar eins suo sem Heimsinns Domar.

Eñ þo at Job/ lijka sem sa ed staddur er i Daudans naud/ tale nogu margt/ vt af mannligum Breyskleika/ a mote Gude/ z misgiør' so med Opolinmæde/ þa helldz hn̄ þo samt a þui/ At hn̄ hafe ecke forþienad slijka Pijnu/ helldz eñ adrer Meñ/ huad og satt var. Eñ ad lyktunum vrskurdar Gud sialfur þat suo/ ad Job/ þad hn̄ talade a mote Gude i Pijnuñe/ þa hafe hn̄ þad rangliga talad/ Enn þat/ huad hañ hefur hallded vt af sijnu Sakleyse/ a mote sijnum Vinum/ fyrr enn þat Motganguren̄ tok yfer ad dynia/ þa hafe hn̄ þat sama riettelliga talad. Eñ hier med þa leider þesse Bok Historiuna ad lycktunum þangat/ Ad Gud hañ sie alleinasta Riettlætur/ og þo samt þa kunne eirn Madur i mote annars mañs akiæru fyrer Gude riettferdugur ad verda.

Enn þetta hid sama er oss til Huggunar skrifat/ Þat Gud lætur sijna suo dyrdarliga astuine og storheilaga Meñ hrasa suo miøg/ sierdeiles vti Motgangenum. Þuiad ædur fyrr eñ Job kom vt i Daudans Angist/ þa lofar hann Gud/ lijdande Þolenmodliga burtsuipting siña Audæfa/ og lijftionen siña Barna. Enn sem þat Daudeñ tekur at ganga honum sialfum vnder Augun/ og Gud tekur ad vijkia suo sem i burt fra honum/ þa sijdan vtuijsa hn̄s ord klærliga/ huad Maduren̄ huxar/ vti Daudās Angist/ vm Gud (huersu heilagur sem þat hañ er) Huernen þat honum þijker þa/ þat Gud sie eingeñ Gud/ helldz at eins eiñ hardur Domare/ og bystur Vijkingur/ sa sem Ofrijke syner/ z eige skeyt' vm nockurs Mañs Gudhrædslu. Og þetta er su allra sierligasta Grein/ og Meining þssarar Bokar. Eñ þetta vnderstanda alleinasta þeir hiner sømu/ sm̄ sialfer hafa reynt/ huad þat er/ ad liggia vnder Gudz Dome og Reide/ z vm stund ad missa hn̄s Nad.

Boken Job

I.

A Ob er Madur neffndur/hn̄ var j
Lande Vz/Sa same Madur var einfalldur/
Riettlꜳtur / Gudhræddur/ og fordadest hid
vonda. Hn̄ ꜳtte siø Sonu ꝛ þriꜳr Dætur.
Og hn̄s Kuikfie var siø þusunder Sauda/þri
ar Þusunder Vlfallda/ Fim̄ Hundrut Ardur
Vxa / fim̄ Hundrut Ψsnur og miøg mørg
Hiu/Og hn̄ var a Agiætare en̄ aller þr adrer
sem biuggu i Austurꜳlfunne.

Job er Jobab Kongur Edom Gen. xxxvi. hia Arabia Rijke/þuiad Vijkingar af Saba palla yfer han̄

Og hans syner foru til og giørdu Giesta-
bod/huer i sijnu Hwse sierhuer a sijnū Deige/
Og þeir sendu vt/ og lietu bioda Systrum sij-
num þremur til at eta ꝛ drecka mz sier. Og
þa eirn Giestabods dagurenn var vmlidenn/
sende Job burt/ꝛ helgade þa/ꝛ stod vpp miøg
snem̄a/og offrade Breñefornum fyrer sierhū-
ium þeirra/Þuiat Job huxade suo/ Skie ma
B ad syner mijner hafe syndgast/og blessad Gud i sijnum Hiørtum. So giørde Job alla daga.

a Ei vegna Rijkdoms nie Magtar/Helldr þyrer saker Vijsdoms/skilnings Gudhrædslu/þa heffr hn̄ vegligre og agiætare hallden̄ verid en̄ adrer

So bar til ein̄ Dag/ ad Gudz Børn komu/og stodu fyrer DROTTNE/þa kom ꝛ Sa-
tan og stod a medal þeirra. Og DROTTEN sagde til Satan/ Huadan komstu? Sa-
tan suarade DROTTNE/ ꝛ sagde/ Eg hefe fared i kring vm Jørdena ꝛ geinged vm ha-
na. DROTTEN sagde til Satan/ Giætter þu ecke at mijnum Þienara Job? Þuiad
hn̄s lijke er ecke a Jørdu/Einfalldligur/Riettlꜳtur/Gudhrædur ꝛ fordast hid vonda.

Satan suarade DROTTNI/ ꝛ sagde/ Huørt meinar þu þat at Job ottest Gud fyrer
eckert? Hefur þu ecke verndat hn̄s Heimile/og allt þat hn̄ hefur vmhuerfes sig / Þu hefur
blessad hn̄s Handa verk/ꝛ hn̄s Gods hefur vtbreidt sig i Landenu. En̄ riett þu þijna Hønd
vt og suipt til alls þess sem hn̄ hefur/Huad Gillder/han̄ mun a Blessa þig vnder Augun.
C DROTTEN sagde til Satan/ Sia þu/allt þat ed hn̄ hefur/þat sie þier i Hende/vtan þ
einasta/ at þu legg ecke þijna Hønd a hann sialfann. Þa gieck Satan vt fra DROT-
TNE.

a (Blessa) Merker hier ad Bølua/ Formæla og Gudlasta

Og a þm Deige/ þa hn̄s syner ꝛ Dætr ꜳtu ꝛ drucku Vijn i Hwse sijns Frumgietna brod
urs/Þa kom ein̄ Sendebode til Job ꝛ sagde/Ardur Vxarner plægdu/og Ψsnurnar voru þar i
Haganum hia þeim/þa fiellu þeir af Rijke Arabia yfer þa/ og toku þa i burt/ og i helslogu
Þionustumeñena mz Suerdz eggium/Og eg komst ein̄ vndan at kun̄giøra þier þetta.

Þa hn̄ var at tala þetta/þa kom ein̄ an̄ar/ꝛ sagde/Gudz Elldur fiell af Himnum ofan/ꝛ
brende bæde Saudena ꝛ Þionustumeñena/ꝛ vppbrende þa/ Og eg komst ein̄ vndā at vnderuñ
sa þier þ. Þar hn̄ en̄ so talade/kom ein̄ an̄ar/ꝛ sagde/Þeir Chaldei giørdu þriar Fylkingar/
D ꝛ hlupu at Vlfølldū/ꝛ j burt toku þa/ ꝛ i hel slou Þionustumeñena mz Suerde/ Og eg ein̄
komst vndan at kun̄giøra þier þetta.

Þa hn̄ var þetta at seigia/þa kom ein̄ an̄ar ꝛ sagde/Þijner Syner ꝛ Dætur ꜳtu ꝛ drucku
i Hwse sijns Frumgietna brodurs. Og sia þu/þar kom mijkell Stormuindur af Eydemørk-
inne/og steytte vppa þau fiogur Hornen Hwssens/og fleygde þui nidur/yfer þijn Børn/so ad
þau dꜳpust/Og eg komst ein̄ vndan/ad eg vnderuñsade þier þetta.

Þolinmæde Job

Þa stod Job vpp/og i sundur reif sijn Klæde/og reytte sitt Hꜳr/ꝛ fiell til Jardar/tilbad/ꝛ
sagde/ Nakeñ kom eg vt af miñar Modurkuide/ Nakenn mun eg og þangat aptur huerfa.
DROTTEN gaf þat / DROTTEN i burt tok þat/ Blessad sie Nafnet DROTT-
INS. J øllu þessu syndgadest ecke Job/og eige talade han̄ neitt Fauijsligt i giegn Gude.

II.

Ad skiede a Deige nockrum/ þa ed Gudz Børn komu/ og stodu fyrer DROTTNE/ þa kom Satan a medal þeirra/ og gieck fram̄ fyrer DROTTEN. Þa sagde DROTTEN til Satan/ Nuadan komst þu? Satan suarade DROTTNE/ z sagde/ Eg hefe geinged i kring vm Jordena/og fared vm hana. DROTTEN sagde til Satan/ Hefur þu ecke giefed giætur ad mijnū Þienara Job? þuiad hn̄s lijke er ecke a Jørdu/einfalldur/Riettlætur/Gudhrædur/z fordast hid vonda/halldande en̄ fast Gudrækne sinne/ En̄ þu hefur komed mier til/ ad eg hef fordiarfad hn̄ fyrer sakleyse. A

B

a
(Hwd)
Þat er/hn̄ lætur bara Born og Busmala/ og Þienara/byrer sijna Hwd sialbs

Satan suarade DROTTNE/ z sagde/a Hwd fyrer Hwd/z allt huad Madurenn hefur til/þa giefur hn̄ fyrer sitt Lijf. En̄ riettu þijna Hond vt/og hrær hans Holld og Bein/ þa munt þu sia/ ad hn̄ mū velsigna þig vnder Augun. DROTTEN sagde til Satans/ Sia þu/hn̄ er i þin̄e Hende/En̄ þu skallt þo þyrma hn̄s Lijfe.

b
(Blessa)
Hun vill so mijked sagt haba/ Kostuliga lobar þu Gud og dyrkar/enn þu glatast þo samt

Þa gieck Satan vt fra auglite DROTTENS/ z slo Job mz þm vestu Sarū/fra hn̄s Huirfle og allt til Ilia. Og hn̄ tok eina Skiel og skof sig mz/sitiande i Osku/Og hn̄s Hwsfreyia sagde til hn̄s/Ert þu en̄ stadfastur vid þijna Gudrækne? b Blessa þu Gud z far ad deyia. Og hn̄ sagde til Hennar/Þu talar sem hinar fauisu Kuinnur. Fyrst vier høfū mz teked hid goda af DROTTNE/ Huar fyrer skulum vier þa og ecke eirnen lijka mz taka hid vonda? J øllu þessu þa syndgade ecke Job mz sijnum vørum. C

Eliphas
Bildad
Zophar

Enn þa þeir þrijr Viner Jobs heyrdu alla þa hlute sem yfer hn̄ høfdu komed/komu þeir/ huer af sijnum Stad/ Eliphas af Theman/ Bildad af Suah/og Zophar af Naema/Þui ad þeir høfdu sam mællt mz sier/ at þeir villdu koma og samþijnast honum/ z at hugga han̄. Og þa þeir vpplyptu sijnum Augum a leingdar/ þecktu þr hn̄ ecke. Og þr hofu vpp hliod/ og toku at græta/z huer þeirra sundur reif sijn Klæde/og jos i Lopted Molldu yfer Høfut sier. Og þeir satu a Jørdu med honum sio Daga z sio Nætur/ z þeir tøludu ecke neitt vid han̄/ Þuiad þeir sau at hn̄s Nørmung var harla mijkel. D

III.

Opolinmæde Job

Pter þat vpplauk Job sijnum Mun̄e/z bøluade sijnum Deige/z sagde/ Fyrerfarest sa Dagur/a huerium eg em fæddr/ og su Nott a huerre sagt var/ Sueinbarn er gieted. Vere sa Dagur myrkur/z Gud hier ofan ad/hn̄ eige ecke vid ad spyria epter hm̄/ Eckert Lios þa skijne yfer honum. Myrkur z Þoka yfer falle han̄/þyckuer Skyflokar blijfe yfer honum / og Þokusuælan Dagsins giøre han̄ herfeligan̄. Og Myrkred eignest þa Nott/ suo hun gledie sig ecke a mzal Daga̅na arsins/ og kome hun eige helldur i Manudan̄a tølu. Sia/ vere su Nott einmana/og eingen̄ gledskapur sie a hen̄e. Bølue hen̄e þeir sem formæla Deigenum/og þr sem reidubwner eru til at vpp vekia þan̄ Leuiathan. Stiørnr hen̄ar verde Myrkuar i hen̄ar Rockre/Hun vone epter Liosenu/og þat kome ecke / og eige lijte hun Augabrwn Morgunrodans. Af þui hun ei apturlukte Dyrnar mijns a Kuidar/ og byrgde ecke þa O giæfuna fyrer mijnum Augum. A

B

a
(Kuidar)
Modurennar ab huerium eg er bæddur

Huar fyrer deyde eg ecke i Modur kuide? þui fyrerforst eg þa ecke þegar at eg kom af min̄ar Modurlijfe? Huar fyrer hafa þær lagt mig i Kiølltu sier? Huar fyrer var eg a Brioste vppfæddur? Þui þa læge eg nu/z være kyrr/suæfe z hefde Nu̅ijld/ Mz Køgun̄ z Radz herrunum Jardarin̄ar/ sem byggia þat sem i b eyde er/Elligar med þeim Høfdingium sem Gulled eiga/ og þeirra Hwsen eru full af Silfre/ Edur falenn suo sem eirn otijmabær burdur/ z være ecke neitt/suo sem ad þau vngu Børnen er alldrei sau Liosed/Þar ed hiner omilldu munu aflæta grimdaræden̄u/Þar ed huijla sig þeir ed haft hafa mijked Eruide/Þar hafa og fangararner Frid huer vid an̄ann/z heyra ecke Kualarans Hliod. Þar eru bæde smæer og storer/ Þrællen̄ og sa sm̄ frelse er giefed af sijnum Herra. C

b
Þad ed reisa nyar Bygg ingar

c
(Fylsnunum)
Þad er ab Jørdu

d
(Byrgdur)
Huad skal þeim ad liba sem han̄ weit ecke byrer Eymd huert hn̄ skal/honum er betre Daude

Huar fyrer er Liosed giefet hinum Vesala/ og Lijfet Sorgbitnum i Hiarta? Þeim sem bijda epter Daudanum z hn̄ kiemur ecke/og græfe hn̄ vt af c Fylsnunum/ Þeir mundu glediа sig miøg/ z vera glader vid þat/ at þeir meige komast til Grafarin̄ar. Og sa Madr huers Vegur ad d byrgdur er/og Gud byrger þan̄ sama fyrer honum. Þui þa nær eg skal Matar neyta/hlyt eg at anduarpa þar vt af/ og min̄ Grætur vtrennur sem Vatn/ Þui þad huad D

eg hræd-

eg hræddeſt þad er yfer mig komed/ og fyrer þui ſem eg kuÿdda/ þat hente mig. Var eg ec-
ke luckuſamligur? var eg ecke at hofe ſpaklætur? Hafde eg ecke goda huÿld? og þar kom ſuo-
ddan Hrelling.

IIII.

A ÞA ſuarade Eliphas af Theman/ z ſagde/ Kañ vera ad þu vilier ecke giarn-
an/ þad Menn reyne til þeſſ at tala vid þig/ Eñ huer fær bundeſt þeſſa?
Sia/ þu hefur leidriett margañ/ z ſtyrkt þreyttar Hendur. Þÿn ræda hef-
ur vppriett hina ē nidur vorū fallner/ z þu hefz ſtyrkt þau ſkialfande Knie.
Eñ nu at þat kiemz yfer þig/ þa drypur þu nidur/ og nu þad ſnerter þig/ þa
ſkielfeſt þu vid. a Er þad þÿn Gudhrædſla/ þitt trauſt/ þÿn Von/ og þitt
ſakleyſe? Kiære/ Huxa þig vm þat/ Nær hefur hiñ ſaklauſe nockurn tÿma fyrer fareſt?/ eda
B huar hafa hiner riettferdugu nockurn tÿma vered afmæder? Helldur ſo þad eg hefe vel ſied/
ad þeir ſem plægdu Armæduñe/ z nidurſædu Ogiæfunne/ ad þr vppſkæru þat ſama. Og at
þeir tortynduſt fyrer Gudz Anda Ablæſtur/ og eru at onguu ordner/ fyrer hñs Reidariñar An-
da. Leonſiñs grenian/ og øſkur b Leonſiñunnar/ og Teñur Leons Huølpanna eru i ſundur-
brotnar/ Leoned þat tortyndeſt þui þat gat ecke leingur Brædena feinget/ og Huelpar Leons
C jnnuñar eru i ſundurtuiſtrader.

Eliphas

a (Er þad) þad er/ Þu ma ſia huørſu riettferdugur þu ert/ ad Gud leggur ſlÿkt a þig

b (Leonsiñuñar) Þeſſe Leon/ og Leonsiñur eru þr megtugu oþriſtismeñ a Jørduñe/ huerier nidzþryckia þeim Fatæku

Og heimugligt Ord er komed til mÿn/ og mitt Eyra hefur medteked eitt Ordkorn af þui
hinu ſama. Þa ed eg hugleidde þa Næturſynena/ nær Suefnenn fellur yfer Meñena/ Þar
kom hrædſla og ſkialfte yfer mig/ z ſkielfde øll mÿn Bein. Og þa ed Andeñ gieck fram̄ fyrer
mier/ yfduſt vpp mÿn Haar a mÿnum Lÿkama. Þa ſtod þar ein Mynd fyrer mÿnum Aug-
um/ z eg þeckta ecke hñar yferlit/ hliodt var/ z eg heyrde eina Rauſt/ Huernen ma Madurinn
D vera Riettuÿſare eñ Gud? eda nockur Madur hreiñe eñ ſa ſem hñ ſkapad hefur? Sia þu/
eingeñ er oſtraffanligur a mille hñs Þienara/ hñ fiñur og Fauitſku a medal ſiña † Sendebo-
da. Huerſu myklu framar i hia þeim ſem byggia i Leirhwſunum/ huerier ad Grunduallan
hafa a Jørduñe/ og vppetaſt ſkulu af Mødkum? Þad varer j fra Morne allt til Kuelldz/
þa verda þr vpphøggner/ z ædur eñ þa þſſ varer/ þa eru þr ølldunges i burtu. Og þeirra ep-
terblifnu fyrerfaraſt eirnen/ og deyia burt ſuo ouarliga.

† Eingla

V.

A NEfn þu mier eiñ/ huad gilld' þu fiñz onguañ? Sia þig vm krÿng ept' noc-
kurs hættar a Heilogum. Fauÿſan Mañ þa fær vel Reiden til Heliar
dreiged/ og Vandlætingen gietur heimſkum i Hel komed. Eg ſa eiñ galinn
grodurſettañ/ og eg bøluade ſtrax hñs Heimile. Hñs Børn ſkulu fiarlæg
vera Hialprædenu/ z þau ſkulu ſundurſlæaſt i Borgarhlidunum/ ſo ad þeim
mun eingeñ hialp veita. Hiner b Hungrudu ſkulu vpp eta hañs Hauſt
viñu/ z hiner Heruopnudu ſkulu heimſækia hñ/ og þeir enu þyrſtu þa ſkulu vpp drecka hñs
Godz. Þuiad Armædan vppſprettur ecke vr c Jørdunne/ z Ogiæfan vex ecke vr Akrenum.
Helldur ſuo/ Madureñ fædeſt til Ogiæfuñar/ lÿka ſm̄ þat Fuglarner vppheſiaſt til at fliuga.
B Þo vil eg nu tala vm Gud/ z ſkyra vt af honum/ Hñ ſem giører mykla hlute z oranſakan-
liga/ z þær Daſemder ſem ecke kuña vt at teliaſt. Hñ ſem giefur Regned a Jørdena/ z lætur
Vatned koma a Veguna. Hñ ſem vpphefur hina nidur þryckta/ z vpphialpar hinū harm-
þrungna. Hñ huer ed onyter Rædagiørder þeirra Illkloku/ ſuo ad þeirra Hønd fær þui ec-
ke af ſtad komed. Hañ høndlar hina Vÿſu i þra Slægſmunum/ z vmuellter Rædum rang-
ferdugra. Suo ad þeir hlaupa vm dagana i Myrkrenu/ og fara fælmande vm Middeiged
lÿka ſem a Nottinne. Hañ frelſar hiñ volada fra Suerdenu og i fra þeirra Muñe/ og i fra
hende volldugra. Og hañ er Vonen hiñs Fatæka/ ſuo ad Mañillſkan hlytur ad hallda ſÿ-
num Muñe til ſamañs.

a (Heilagann) Þad er/ Syn mier nockurn Heilagann ſuo kualinn/ ſaklauſann. Fauÿſa og oþroda kallar hñ hier Hiegoma Meñ/ ſem ecke ſkeyta vm Gud

b (Hungrada) og þyſta kallar hñ Ræningia og Vykinga

c (Jørdinne) Þat er/ Slÿkt þorþienar Madur mz Syndinne/ annars tiæme þad ecke

C Sia þu/ Sæll er ſa Madur ſem Gud leggur hirting a/ Þar fyrer þa fyrerlÿt ecke Hirt-
ingena hiñs Almættuga. Þui hañ ſærer z græder/ hñ ſlær/ z hñs Hønd Læknar þat. Hñ
mun frelſa þig vt af þeim ſex Harmkuælum/ og i þui hinu ſiøunda mun ecke neitt jllt ahræra
þig. A Hallæres tÿdiñe mun hñ frelſa þig fra Daudanum/ z i Strÿdenu fra Suerdſinns

Jacob. 1.

Gud ſærer og græder

Hende. Hñ mun skyla þier fyrer Keyre Tunguñar/ suo þu hrædest ecke fordiorfunena/ nær
ed hun kiemur. J Foreydsluñe ꝛ Hungrenu munt þu hlæia/ ꝛ fyrer Villudyrunum i Lande-
nu eige hræddur vera. Helldur mun þinn ᵈ Sattmæle vera vid Steinana a Folldune / og D
þau Ville Dyren i Lãdenu munu hallda Frid vid þig. Og þu mũt formerkia ad þijn Tialld
bwd hefur Frid/ ꝛ þu munt vtuega ꝥ huad heyrer til þijns Heimelis/ ꝛ syndgast ecke. Og þu
munt þss var verda/ ad þitt Sæde mun margfalldligt blijfa/ ꝛ þitt Afkuæme s̃ Gras a Jør-
du. Og þu munt i Elle æfeñar koma til Grafariñar/ lijka sem Hueitekorns byndene jnflyst
a sijnum tijma. Sia/ þat høfum vier ransakat/ og þat er ꝛ suo/ Hlyd þessu ꝛ legg þat vel i
minne.

d (Sattmæl) Griotet aþ huer iu Gardarner eru giörder/ mu nu geyma þitt Korn

VI.

JOb suarade/ ꝛ sagde/ Þar sem Madur villde vega Eymd mijna/ ꝛ leggia mijna A
Pijnu til samans i eina Metaskæl/ Þa være ꝥ þyngra eñ Sandureñ i Sionũ/
Þar fyrer er þat til onytis huad eg tala. Þuiad Skeyten hiñs Almættuga
standa i mier/ ꝛ þeirra Grimd vt sygur miñ Anda/ ꝛ Gudz Hrellingar skrijda at
mig. Skogdyren ᵃ Rymia ecke nær þau hafa Grased/ ꝛ Nauted beliar ec-
ke nær þat hefur sitt Foodur. Kañ Madurenn at eta þat sem vansalltad er ꝛ
eda huer gietur smackad þat huijta sem vtan vm Blomstred er? Huad mijn Sæl villde adr
ecke hræra/ þat sama er nu vt af Angist mijn Fæda. Oho/ þad mijn Bæn mætte skie/ ꝛ Gud
hñ giæfe mier þat eg vona epter. Þad Gud hñ tæke til at beria mier nidur/ ꝛ liete sijna hønd
ganga til at sundurskipta mier. Þa hefda eg eñ hugsualan/ ꝛ eg villda þar vm bidia i mij- B
nu Krankdæme/ at hñ vægde ei/ Eg hefe þo ecke a ᵇ mote talad Ordrædu hiñs Heilaga.

a (Rymia) Meiningen er/ ydur er hægt at anuña og hugga mig/ ydur sakar ecke þar

b (a mote) Þad er/ Eg heþe ecke þorþienad slijka Plægu. Gud gieþe eg være daudur Myskunar werken ad þremia

Huer er minn kraptur/ so þat eg kuñe stadfastur at blijfa. Og huer er mijn Endatekt/ þat
mijn Sæl mune Þolinmod vera? Miñ Kraptur er ecke af Steinum/ og mitt Holld er ecke
Kopar. Eg hefe og huerge neina Hialp/ og mijn Kallmenska er i burtu. Huer sem afseig-
er Myskunsemena sijnũ Næunga/ hañ yfergiefur Ottan hins Almættuga. Mijner Brædꝛ
gãga fyrerlitliga fram hia mier sm̃ añar reñande lækꝛ/ lyka s̃ adrar Vatzræser þær ed fram
hia fliota. Þeir s̃ fordast Hrijmfrosted/ yfer þa mũ Snioreñ falla. A þm tijma/ þegar þreyn C
ger ad þeim Hiteñ/ mun þa omætta vpp/ Og nær þeir taka at hitna/ munu þeir forganga
vt af sijnum Stødum. Þeirra vegur liggur afsijdes vt af/ þeir ganga i þa Oueguna/ ꝛ fyr
erfarast.

Þeir horfa a þañ Veigeñ til ᶜ Thema/ og hyggia ad þeim Veigenum til Arabia. Eñ
þeir munu til skamar verda/ nær þat er sem allra øruggast/ og skamast sijn/ nær ed þeir koma
þangad. Þuiad þier erut nu komner til mijn/ ꝛ mz þui þier siaed Vesølldena/ þa vgget þier
vm ydur. Hefe eg nockut sagt/ Færed hingat? og skeinked mier nockut af ydrum Eignum?
Og leysed mig af Hende Ouinariñs/ ꝛ frelsed mig af Vallde Vijkingsiñs? Kieñed mier eg D
vil þeigia/ ꝛ leidriettед vm ꝥ eg veit ecke. Þui fiñe þier at riettu Mæle? Huer er sa ydar a
mille/ ad at þui kunne at fiña. Þier vppdikted Ord ecke til añars enn at straffa mig/ og mitt
Hugskot mz afar ordum at skielfa. Þier yfergang veited Fatækum Fødurleysingia/ og graf-
ed Grøf ydrum Vin. Þo fyrst þier hafed þetta suo vppteked / þa hygged at mier/ huert eg
kann mz Lygemælge ad standast fyrer ydur. Suared þui til huad riett er/ mitt Andsuar skal
enn vera riett. Huad gillder at mijn Tunga hefur ecke Osatt/ ꝛ miñ Muñur hñ seiger eing-
en Ræanginde.

c Þeir þorsuara þa sem rænt haþa minne eign. Sem þar stendur i þyrsta Cap. Þeir hall da mz þeim/ Eñ auijta mig

VII.

HEfur Madureñ ecke alla tijma i Strijde ad vera a Jørduñe/ ꝛ hañs Dagar A
eru lijka suo sem eins Daglaunara? Einslijka suo sem þat Þioneñ længar
epter Røckrenu/ og Verkmanneñ ad hñs Erfide fae enda. Lijka suo hefe eg
alla Manudena erfidad til ᵃ forgiefens/ ꝛ haft margar Vosbwdar Nætur.
Þa at eg lagda mig vt af/ sagda eg/ Huenær skal eg vppstãda? Og epter a þa
talda eg til/ huenær Kuellded munde koma/ Þuiad eg var mz øllu huers mañs
Vidbiodur allt til Myrkurs. Mitt Holld vellur allt af Mødkum og Holldfwa/ Mijn Hwd
er skorpen og ad onguu orden. Mijner Dagar eru skyndeligar vmlidner eñ Vindan Vefar-
anns/ og eru suo hia farner/ at þar var eckert apturhalld

a (Forgieþens) Þad er/ Eg leit- ade huijldar og enda a Arþuid- enu/ enn þad er þorgieþens/ þad er Eymd og Armæde

Hug-

B Hugleid þu þat ad mitt Lijf er sem Vindur/og mijn Augu huerfa ecke aptur/til at sia þat
goda. Og einskis lifanda Auga þa mun sia mig leingꝛ/Þijn Augu lijta a mig/ ⁊ eg stendst
ꝥ ecke. Skyed þat burt huerfur ⁊ lijdur/Eins lijka ⁊ hn̄ sem ofan fer i Heluijted/han̄ kiemꝛ
eige vpp aptur. Og kiemur ecke i gien i sitt Heimile/ og hn̄s Bwstadꝛ þecker hn̄ ecke leingꝛ.
Þar fyrer vil eg ⁊ ecke aptra mijnum Mun̄e/Eg vil tala vm þa angist mijns Hiarta/⁊ seig-
ia af þeirre Hørmunginne min̄ar Sælu. Huert er eg Siæfar Hafed edur Storhualur / ad
þu vmkrijnger mig so? Nær eg hugsade ad mijn Sæng skyllde hugsuala mier/ ⁊ mijn Hwijla
C skyllde lietta mier nockut/nær eg talade vid sialfann mig/Þa hrædder þu mig mꝫ Draumum/
og komst mier til at skielfast. Suo ad mijn Sæla æskte sier vppheingd ad vera/⁊ mijn Bein
Daudan̄s. Eg girnest ecke leingur ad lifa.
Væg þu til vid mig/þuiad mijner Dagar hafa vered til Onytis. Huad er Maduren̄ þss
ad þu virder han̄ mijkels? og hefur vmhyggiu fyrer honum. Þu foruitnast vm han̄ daglig
ana/og reyner hn̄ a huerre stundu. Enn þui hefur þu þig ecke i burt fra mier/og lætur ecke
D af/þangat til at eg verd vpp at suelgia sialfs mijns eigen Hræka? Hafe eg syndgast/huad
skal eg giøra þier/o þu Man̄anna Vardueitare? Huar fyrer giører þu mier þat at eg steyte
mig suo a þier/og er mier suo sialfum ein̄ Byrdar þunge? Og þui fyrerlætur þu mier ecke
min̄ Misgiørning/⁊ burt tekur ecke mijna Synd? Þuiad nu verd eg ad leggia mig vt i Jørd/
og nær ed at Mornenum er ad mier leitad/ þa er eg ecke til.

VIII.

A
HA suarade Bildad af Suah/⁊ sagde/ Huersu leinge villt þu tala suøddan? Bildad
og Ord þijns Mun̄s hafa Drambsaman Hug? Hút þeinker þu ad Gud
hn̄ dæme rangsamligana? edur sa hinn Almættuge vmsnue Riettenum?.
Hafe þijner syner syndgast fyrer hóum/þa hefur hn̄ yfergiefed þa fyrer þra
misuerka saker. Ef suo er ad þu jn̄ flyr ærla til Gudz/ ⁊ grætbæner þn̄ en̄
B Almættuga/Og ef þu ert hrein̄ ⁊ Riettferdugꝛ/ Þa mun hn̄ vpp vakna til
þijn/og mun rietta vid Bwstaden̄ aptur fyrer þijns Riettlætis saker. Og huad þu hefur ædꝛ
oflijted haft/þat mun hier epter a mijked foraukast. Þuiad spyr þu at hinar forlidnu Kyn-
kuijsler/ og aset þier ad adspyria þeirra Forfedur. Þuiad vier erum hier suo sem sijdan i
Giærdag/og vitum eckert/Vorer Lijfdagar eru lijka sem annar skugge a Jørdun̄e. Þeir mu
nu fræda þig og seigia þier/ og fram̄ flytia sitt Mæl vt af sijnu Hiarta.
Kann nockut Sefued at vagsa/vtan þat stande i Vætunne/ edur Grased vpp at spretta i
C Vatsleysun̄e? Ella burt visnar ꝥ medan ꝥ er i Grodren̄ū/ædꝛ en̄ ꝥ er nidursleiged/þornar ꝥ
ædur ꝥ verdur Hey. So vegnar þat øllum þeim sem forgleyma Gude/⁊ vonen Hræsnaran̄s
mun fortøpud verda. Þuiad hn̄s Athuarf þat forgeingꝛ/⁊ han̄s Traust er s̄ an̄ar Gaun-
gurofar Vefur. Hn̄ megtʳ sig af sijnu Hwse/ ⁊ hn̄ mun þo ei vidstadet gieta/Hn̄ mun hall
da sig þar vid/ En̄ vera þo ecke stadfastur. Hn̄ hefur vel Vøkuan ædur enn þat Solen kie-
mur vpp/og hn̄s Vidarkuister spretta vel i hn̄s Jurtra Garde. Hn̄s Kornsæde stendur þycke
D saman vid Vatzræsernar/og hn̄s Hws a Griote. Enn þa nær ed han̄ i burt suipter honum
vt af sijnum Stad/mun hn̄ breyta suo vid hn̄/sem være hn̄ honum alls Okiendur. Sia þu/ꝥ
sama er gleden hn̄s athæfes/og adrer munu vr Duptenu vppkoma. Þar fyrer þa sia/ad
Gud hn̄ yfergiefur ecke þa hina algiørdu/⁊ at hn̄ vppstydur ecke Hendurnar hin̄a Illgiørnu.
Þangad til ad þinn Mun̄ur vpp fyllest af Hlætre/og þijnar varer af Kiæte. Og þeir sm̄
þig hata munu til skam̄ar verda/og Tialldbwder hinna Omilldu munu ecke stadest gieta

IX.

A
JOb suarade og sagde/Ja/eg veit þad næsta vel ad þat er so/ad Maduren̄ kan̄ Job
ecke riettferdugliga ad standa a mote Gude. Hafe hn̄ lysting til ad þrætta vid
hn̄/þa kan̄ hn̄ ecke at suara hm̄ einu j mot Þusund. Han̄ er vitur og megtugꝛ/
Huerium luckadest þat nockurn tijma vel/sem sette sig a mote honum? Hn̄ fær
de Fiøllen vr stad/ædur enn þau verda vør vid þat/þeim ed hn̄ vmturnar i sin̄e
Reide. Hn̄ hrærer Landet vr sijnum stad/suo ad þess stolpar hristast. Han̄

seiger til

Amos 5.

seiger til Solarinnar/þa kiemur hun eige vpp/og hun jnciglar Stiørnuñar. Hñ alleina vt
breider Himinenn/og geingur a Bylgium Siafariñs. Hñ giører pañ Vagnenn a Himne-
num/pañ a Orion og Siøstiørnuñar/i mote Sudrenu. Hañ giører mykla hlute og oran-
sakanliga/ ꝛ oteliandligar Dasemder.

a (Orion) Þad biarta Himen Teikn/ Stiarna sudur a Himnenum/ sumer kalla Fiskekall

Sia þu/hñ geingur fram̃ yfer mig fyrr enn eg vard þess vijs/og vmskipter sier fyrr eñ eg B
formerkte þat. Sia þu/nær ed hñ lijdur skyndeliga i burt/huer fær sokt hñ aptur? Huer vill
seigia til hñs/Huad hefst þu ad? Hñ er Gud/eingenn kañ ad stilla hñs Reide/hiner b stoll-
tu Herrarner hliota ad lwta vnder hñ. Huernen skyllde eg þa suara honum/ edꝛ fiña Ord a
mote honum? Eirnen þo eg hefda riett/þa kañ eg þo ecke helldur honum suar at giefa/ vt-
an eg hlyt ad bidia vm minn Riett. Enn þo eg kalle til hañs/og hñ heyre / Þa true eg þo
ad hñ heyre ecke mijna Raust. Þuiad hñ fer yfer mier mz Stormuidre/ og veiter mier mar-
ga Akomu fyrer sakleyse. Hñ lætꝛ miñ Anda ei na at endurnæra sig/helldꝛ vppfyller hñ mig
af Harmkuælum.

b (Stolltu) Þeir stolltu Jungherrar/ þeir ed treysta vppa sijna Magt/ og huer-ium Manne gieta hialpad

Verde Magtarinnar leitad/þa er hañ megtugur/ verde Riettarins krafed/huer vill vera
minn Vitnis madur? Seige eg þat/ad eg sie riettuijs/þa fordæmer hñ mig þo samt/Sie eg. C
meinlaus/þa giører hñ mig þo sakadañ. Sie eg Riettlatur/þa þorer þo mijn Sala ecke ad
taka sier þat til/Eg hirde ecke ad lifa leingur. Þad er þat eina sem eg hefe sagt/Hñ forey
der bæde saklausū ꝛ søkudum. Nær ed hñ tekur til ad hwdstrykia/þa þreynger hñ jafnsnart
fram̃ til Daudañs/og hlær ad Freistingum hinna meinlausu. Eñ Landed verdꝛ giefed i hen
dur hiñs Omillda/Ad hñ vilie nidurþrykia þeirra Domendur/er þad eige suo/ huernen skyllde
þad ødruuijse vera?

Mijner dagar hafa vered fliotare eñ nockꝛ hlaupare/þr eru i burt flæder/ ꝛ hafa einkis gods
askynia orded. Þeir eru i burt geingner lijka sem þau sterku Skipen/lijka s̄ þad Ørnen burt
flygur til brædar. Nær eg þeinke ad eg vilie gleyma mijnum Harme/ og lata mijna breytne D
vmlijda/ꝛ endurlijfga mig/Þa kuijde eg samt vid øllu mijnu Kualræde/af þui ad eg veit þad/
ad þu helldur mig ecke saklausann. Ef eg er Ogudligur/huar fyrer hefe eg þa þssa Plagu
til forgiefens? Þo ad eg þuægi mig vpp i Snio vatne/ꝛ hreinar giørde mijnar hendur i Bruñ
enum/þa dyfer þu mier mitt nidur i Saureñ/ og mijn c Føt munu þa fara mier suiuirdeli-
ga. Þuiad hñ er ecke minn lijke/þeim eg mætte suara/suo ad vier kiæmum saman fyrer Do-
menn. Þar er eingeñ sa Madur oss kunne skilia/eige helldꝛ sa sem kañ ad leggia sijna hønd
a millum ockar beggia. Hñ take siñ Vønd af mier/og i burt late fra mier sijna Hrelling.
Suo ad eg meige tala/og þurfe ecke ad hrædast fyrer honū/ Elligar kañ eg ecke fyrer mig no-
ckud ad giøra.

c (Føt) Koster og Mañdygder

X.

MInne Sal leidest ad lifa/ Eg vil lata mijna Sorg fram̃ lijda hia mier/og A
tala vm Harmkuæle miñr Salar/ꝛ seigia til Gudz/Fordæm mig ecke/Lat
þu mig vita/huar fyrer ad þu þrattar vid mig. Lijkar þier þ at þu giør
er ofur Valld/ og i burt kastar mier? þeim sem þijnar Hendur hafa skap-
ad/og giøra suo Raded hinna Omilldu til Vegsemdar? Huert hefur þu
eirnen lijkamlig Augu? eda sier þu suo sem Madurenn sier? Eda er þijn
tijd suo sem Mañsiñs tijd? eda þijn Aar so sem Mañsiñs Aaratala? Ad þu spyrier þui epter
mijnum misgiørninge/og leiter epter mijnum Syndum? Þar þu veist þo at eg er ecke Ogud
ligur/ Þui þar er þo eingeñ sem kuñe ad frelsa af siñe hende. B

Þijnar hendꝛ hafa samansett mig/ꝛ giørt þ allt saman huad eg er a allt vm krijng/Og
þu nidursøckuer mier suo med øllu. Miñst þu þo þess/ad þu giørder mig af Jardar Leire/
ꝛ þ at þu munt giøra mig aptur af Jardardupte. Hefur þu ecke miolkad mig s̄ adra Miolk
ꝛ hleypt mier til samañs sem ødrū Oste? Þu i klæder mig mz Hollde og Hørunde/ꝛ mz Bei-
num og Sinum samsetter þu mig. Lijfed og margt gott annad gafst þu mier/ꝛ þijn yfersion
vardveitte minn b Andardratt. Eñ þo ad þu vardueiter slijkt i Hiarta þijnu/þa veit eg þo
ad þu hugsar þat samt. Nær eg syndgast þa formerker þu þad jafnsnart/og lætur mijna
Synd ecke ostraffada. Sie eg Ogudligur/suo er mier vei/Sie eg Riettferdugur/ þa þore eg C
ecke at vpplypta mijnu Høfde/ eg s̄ er fullꝛ af forsman/ꝛ sie mijna eymdr Vesølld. Og lijka
sem annad ørugt Leon/þa jagar þu mig/og handtierar suo hrædeliga aptur vid mig. Þu
endurny-

a Eckert er a mier þ þu hefur ecke skapad. Og þo kastar þu mier burt/so sem ad hefde añar skapad mig ødrundar madur eda Ouinur þinn. Suo hefur þu ølldūges ongua vmhyggiu þyre þui sm̄ þitt er

b (Andardratt) Þad er/ Lijfed

endurnyiar þÿn Vitne a mote mier/og margfalldar þÿna Reide i giegn mier/ Huer Plagan
kiemur epter adra samfleytt.
Huar fyrer vtleidder þu mig af Modurkuide? Oho/hefda eg fyrerfarest/ꝛ ad alldrei hef
D de neitt Auga mig sied. Pa væra eg sem þr er alldrei voru neiner/ og i burt fluttur fra miñar
Modurkuide til Grafariñar. Skulu mÿner Lÿfdagar stutter ecke fa enda? og mig fara læ
ta/at eg yrda suo nockud lÿted endur nærdꝛ? Fyrr enn at eg fare i burt/ og kem eige aptur/
sem er i Land Myrkursiñs og Dimuñar. J þat Land sem er þat þyckua Myrkred/ og þar
eingen skipan er a / þar ed þat skÿn suo sem Diña.

XI.

A NA suarade Zophar af Naema/ꝛ sagde/Nær ed eiñ hefur leinge talat/ma hñ Zophar
þa og eirnen ecke hlyda til? skal ꝛ Mælugur Madꝛ alltÿd riett hafa? Sku
lu Meñ þeigia fyrer þinnar margmælge saker/ ad þu meiger suo þitt skimp
fremia/þat eingeñ þagge þig nidur? Þu seiger/Mitt Mal þat er hrein
ferdugt/og eg em hreiñ i þÿnu Auglite. Oho/være ecke vel at Gud villde tæ
la vid þig/og vpplæka sÿnum Vorum/Og kuñgiora þier þañ Heimugliga
B Vÿsdom/Þuiad hñ hefde vel meira at handtiera vid þig/suo at þu mætter formerkia/at hañ
minnest ecke a allar þÿnar Misgiørder. Þeinker þu/ at þu muner vita suo mÿket sem Gud
veit/og þat at þu muner suo fullkomligana hitta vppa alla hlute/ sem sa hinn Almattuge?
Hñ er hærre enn Himeneñ/huad villt þu giøra?/Diupare enn Heluÿted/huad kant þu at vi-
ta? Leingre er hñ enn Jardrÿket/ꝛ breidare enn Hafet. Þo at hñ vm vellte/edꝛ nidurbyrg-
de/edur þeim i eiñ hoop til samañs safne/huer vill banna honum þad? Þui hñ þecker vel þa
C Hiegoma Menn/Hñ sier vel þa Odygd/ꝛ skyllde hñ ecke giæta Ad þui? Eiñ Fafeingꝛ blæs
sig vpp/og ein fædd Mañeskia vill vera sem añat otamed Villudyr. a (Otamed)
Hefder þu fyrer bæed þitt Hiarta/og vtbreidt þÿnar Hendur til hñs. Ef at þu hefder yf þad er/Frials
ergiefed þitt Ranglæte/sem er þier jñan Handar/og lated þat Langt i fra þier/suo at eingen sialþrad
oriettinde være i þÿnu Hemile/Þa mætter þu vpphefia þitt Andlit ostraffanliga/og vera suo
D øruggur/enn ecke ottablandeñ. Þa munder þu gleyma þiñe Armædu/og miñast so lÿtt a ha
na suo sem a Vatnid er fram̃ hia rennur. Og tÿmenn þiña Lÿfdaga munde vppreña s̄ Ha
deiged sialft/ꝛ Myrkred munde vera sem Morgun Liosed. Og mætter þu hugsuala þier mz
þui/ at þar være Von fyrer Hondũ/ꝛ kynner suo med hugsld i Grøfena at komast. Og at þu
mætter huÿla þig/ꝛ þat eingeñ giørde þier Onæder / og marger mundu þa bidia fyrer þier.
Enn Augun hiña Ogudligu þau munu veykare verda/ꝛ munu þat ei vmflued gieta/Þuiat a
þeirra Von þa skal Sælu þeirra brestur verda.

XII.

A NA suarade Job/ꝛ sagde/Ja/þier erut þeir Meñ/ mz ydur mun Vÿsdomur- Job
enn deyia. Eg hefe ꝛ vel eitt hiarta sem þier/ꝛ er ecke miñe hættar eñ þier/
og huer er sa sem ecke veit slÿkt? Huer hñ verdur spottadur af sÿnum Nañ-
ga/sa same mun akalla Gud/og hñ mun heyra hñ/Sa hiñ Riettuÿse ꝛ hiñ
Frome hlytur Daruskap at lÿda. Og þar er eitt fyrerlited a Lioskorn fy a
rer Hugskotum Rÿkelætra tilbwid/ ad þeir hneykslе sig þar a. Ræning- þad er/riukan-
ianna Heimile þau hafa nogar Nægter/ og þeir æda diarfligana i mote Gude/eñ þo ad Gud de Hör
hafe giefed þeim þat i þeirra Hendur. a
(Vÿsdomur)
B Friettu Kuikfied ad/og mun þat kieña þier þat/ og Fuglarner Loptsiñs munu vñderuÿsa þier seiged Vis-
þier þat. Edur tala þu vid Jordena/ ꝛ mun hun kienna þier þat/ꝛ Fiskarner i Sionũ mu- kan sie hia For-
nu framtelia þier þat. Huer er sa ad ei vite þat/ad Hønd DROTTENS hafe giørt allt ꝛedrunum/Eñ
þetta? Suo þat i hñs Hende eru allra þeirra Sæler sem lifa/og Anden alls Holldꝛ huers fy eg seige hun sie
rer sig. Þrofar ecke Eyrad Ordræduna ? og Muñureñ smackar Matenn? Ja/i hia þeim hia Gude/huer
Forfedrunum er b Vÿsdomurenn/ ꝛ hia þeim gømlu Skilningureñ/ hia þeim er Viskan og alleina alla
Valldet/Rædspeken og Skilningurenn. Sia þu/nær ed hñ i sundur brytur þa hialpar þar Konga/Presta/
C eingen vppbygging/Nær ed hñ jñelykur nockurn/þa er þar eingenn sem vpplykur. Nær ed Domara/Magt
hann List/Helgedom
at onguu giörer

hn̄ innesteḿer Vatned/þa blaasa aller hluter þurrer/og nær ed hn̄ slepper þui vt/ þa rootar þ
vpp Jordunne. Hn̄ er øflugur/z fær þat giort/ Nañs er bæde sa sem villt fer og hin̄ sm̄ sem
viller.
Nañ i burt leider hina Rædakloku sem añad Herfang/og giører Domarana Heimskufu-
lla: Hn̄ vppleyser Preyngslen Konungaña/Og mz Belltenu vmgyrder hañ þeirra Lendar.
Hn̄ burtleider Prestana s añad Ranfie/Og hn̄ lætur þat bregdast þeim Sterku. Hn̄ i burt
vender Vørum sannmælugra/og hn̄ i burt tekur Sidueniur hiña Gømlu. Hn̄ vthelle Fyr- D
smaan yfer Høfdingiana/og lausañ giører Sattmælañ Volldugra. Hn̄ opnar Vnderdiup-
en Myrkranna/ z vtleider þat myrkua til Liossens. Hn̄ giører sumahueria ad mÿkelshatt-
ar mønnum/ og glatar þeim þo aptur. Hn̄ vtbreider sumt Folk/ z i burt drÿfur þat aptur.
Hn̄ burt tekur Hiartat Høfdingiañ Folksins i Landenu/ z lætur þa villast a Oueigenū/þar
eingeñ vegur er. Suo ad þeir man Liossens þreifa i Myrkrenu/z hn̄ giører þat ad þr fara vill
er vega/sm̄ adrer Dryckiumeñ.

XIII

SJa þu/þetta hefur mitt Auga allt sied/og mitt Eyra hefur þat heyrt/og hef A
ur þat vnderstaded. Huad þier vited þat veit eg og/ z eg er ecke miñe hættar
enn þier. Þo villda eg giarnan mæla vid hiñ Almattuga / og eg villda
giarnan heya Spurningar vid Gud. Þuiat þier legged þat falskliga vt/ z
erut aller onyter Læknarar. Giæfe þat Gud þier villdut þeigia/ þa yrdu
þier vÿser. Heyret þo mitt Straff/og hygged at þui Mælefne sem eg tala
vm. Vilie þier forsuara Gud mz røngu/ z ad sÿna slægsmune fyrer hann? Vilie þier ælÿ-
ta hn̄s Personu? eda vilie þier etia Kappe vegna Guds? Mun ydr þad vel veita/nær ed hn̄
skal dæma ydur? Þeinke þier þat/ad þier fæt blekt hn̄/lÿka sem þa eirn Madr blecker añ- B
añ Mañ? Hn̄ mun straffa ydur/ef at þier hafed Mañgreinar alit heimugliga. Mun hn̄
ecke skielfa ydur/þa nær ed hn̄ brunar þar fram? og hn̄s skielfing fellur yfer ydur?. Endur-
miñingen ydar mun samlÿkiast vid Øskuna/og ydrer Hrygger munu vera sem oñur Molldar
Rwst.
Þeiged fyrer mier/suo eg giete talad/þat skal mig ecke bresta. Huar fyrer skal eg [a] na-
ga mitt Holld mz sialfs mÿns Tønnum/eda leggia mÿna Saal vti mÿnar Hendur? Sia þu
hañ mun þo fyrerkoma mier/ og eg kann ecke at bÿda. Þo vil eg straffa mÿna Vegu fy C
rer honum. Hn̄ mun og minn Hialpare vera/þuiat eingenn Hræsnare kiemr fyrer hn̄/Hey-
re þier mitt Mæl/z skilied mÿna vtlegging fyre ydar Eyrum. Sia þu/eg hefe allt til Reidu
Doms atkuædet alagt/Eg veit ad eg verd Riettlætur funden̄. Huer er sa ed þreyta vill vid
mig?/Enn nu hlyt eg ad þeigia og fordiarfast suo.
Tuo hlute giør þu mier ecke/þa vil eg ecke dylia mig fyrer þier/Læt þÿna Hønd vera lægt
i burt fra mier/og þÿna skielfing ecke skielfa mig. Kalla þu til mÿn/eg vil suara þier/ Elli-
gar suo/eg vil tala/suara þu mier. Huersu margar eru mÿnar Misgiørder z Synder? lat D
mig vita mÿnar Illgiørder og Glæpe. Huar fyrer byrger þu þitt Andlit/ z helldur þig fyrer
minn Ouin? Villt þu vera so hardfeingeñ vid eitt Laufblad af Vedre skieked/z offækia þañ
en eitt þurt Hælmstra? Þuiad þu skrifar Harmkuælingar a mote mier / og villt fyrer koma
mier suo fyrer Synda saker minnar Vngdoms æsku. Þu hefur sett mÿnar fætur i Stock/ z
giætt ad mÿnum vegum/z hugat at mÿnum Fotsporum. Eg sem þo forgeing lÿka sem añat
wlldet Hræ/og suo sem annad Klæde þat Mølurenn vpp etur.

[a] (Naga) Þat er/Þui skal eg kuelia mig og hungra/þyrst at eg hlyt at deyia/ og þad hialpar mier ecke þar. Jtm̄ Saal i hendur ad leggia/er ad hætta myked og sig i hæska ad leggia

XIIII.

MAdurenn af Konuñe fæddur lifer stutta stund/fullur af Armædu. Hn̄ vpp A
vex sem annad Blomstur/og fellur af/og i burtu lÿdur sem annar skugge/og
blÿfur ecke i sama stad. Og þu vpplætur þÿn Augu yfer eirn þuilÿkañ/ad
þu drager mig i Dom fyrer þig? Huer vill fiña hreint i hia þm̄ Ohreina?
Nañ hefur sinn tilsettann tÿma/hañs Manada tala er i hia þier/Þu hefur
sett eitt Takmark/yfer þad kiemst hn̄ ecke. Vÿk þu fra honum/suo ad hn̄
meige hafa hvÿld/þangat til ad hn̄s tÿme kemr/epter huerium hn̄ bÿdr sm̄ añar daglaunamadr.
Eitt

B Eitt Trie þad vonar/ þo þad sie burthøggued/ at þat mune enn blomgast aptur/og þess Kuister læta ei af. Þo ad Rooten fyrnest i Jørdinne/og þo Stofnen deye nidur ad Dupte/ Þa blomgast þ þo aptꝛ/vt af Vatsiñs lykt/ⁿ vex vpp lijka sem ad være þ rootsett nidꝛ. Enn Huar er Madureñ nær ed hñ er daudꝛ/ⁿ falleñ ⁿ i burtu? Lijka ſ Vatn er vpphleypꝛ af Sionū/ ⁿ so sem eñur Vats ræs huer ed i burtu rennur ⁿ vppþurkast/Eins lijka þa er Madureñ nær ed hñ leggur sig/og stendur ecke vpp/ⁿ vaknar ei vpp aptur / suo leinge sem þad Himinen blijfur/ⁿ vpp vaknar ecke af sijnum Suefne.

C Eg æskta mier helldꝛ ad þu hefder byrgt mig i Heluijte/þangad til ad þijn Reide være af ruñen/ⁿ sett mier eitt Takmark til/ at þu villder miñast mijn. Þeinker þu at daudꝛ Madur mune lifna aptꝛ? Eg vænte dagligana þrar stundar/a medan eg strijde/þangad til at mijn vmskipting kiemur. Ad þu villder kalla a mig/ⁿ eg mætte suara þier/ og ad þu villder ecke i burt kasta verkenu þiña handa. Þuiad þu hefur allt til reidu taled mijn Fet/ Enn eg vill da giarnan at þu giæfer ecke giætur at mijnum Syndum. Þu hefur jnciglad miñ Misgiør

D ning j einum Seck/ og mijnar Synder til samañs bundet. Fialled þat hrapar nidur og for eydest suo/ ⁿ eitt Hellubiarg þat i burt færest vr sijnum stad. Vatnet afþuær Steinana/ og af vætu Dropaña þuæst Jørden i burt/ Enn Mañsiñs [a] Von er gløtud. Þuiad þu vm turnar honum mꝫ øllu/so at hñ fer hiedan/þu vmbreyter hañs Veru/ⁿ lætur hñ fara. Eru hñs Børn i Heidre/þat veit hñ ecke/ Elligar ad sie þau i lægra hallde/þa verdur hñ þss ei a-skynia. Suo leinge sem hñ ber Kiøt a sier/þa hlytur hñ þijnu ad lijda/Og so leinge sem þad hñs Sæla er med honum/þa hlytur hñ Sorg at bera.

[a] (Von) Þad er/Hñ hefur ongua won hñ kunne Daudann vmflya i þessu Lijfe

XV.

A Eliphas

HA suarade Eliphas af Theman/ⁿ sagde/Skal eiñ Vijs Madꝛ tala so vpp blasen Ord/og fylla siñ Kuid so vpp af fanytū ordū? Þu straffar mꝫ Ordū þeim sem ecke kuedur at/ⁿ þijn Ord ræda er ecke nytsamlig. Þu lætur Ottañ fara/og talar nogu forsmænarliga fyrer Gude. Þuiad þitt Ranglæte sialfs kieñer þijnū Muñe þ/ⁿ þu hefꝛ kiøred þier eina Gudløstunᵃ Tūgu. Þinn Muñur mun fordæma þig eñ ecke eg/Þijnar Varer munu giefa þier suar. Huert ert þu sa Madur sem fyrstur er føddur? Ert þu sa er giefeñ er ædꝛ eñ øll Fiøll en voru? Hefur þu heyrt Gudz heimugligt Raad? og er sialf Speken minne hættar enn þu? Huad veist þu þat ad vier vitum ecke? huad skilur þu þat at vier skynium ecke? Þar eru bæde grahærder og gamler a medal vor/sem enn leingur hafa lifat enn þijner Forfedur.

B Skyllde Gudz Hugsualan suo lijtels verd fyrer þier? Eñ þu hefur eñ einhúrstadᵃ nockud leyneligt hia þier. Huad a setur Hiarta þitt sier? Þui sier þu suo Hofmodugt vt? Þui setur þitt Sinne sig suo hofmodugt a mote Gude/at þu lætur soddan Ordbragd framganga af þijnum Munne? Huad er Madurenn þess at hñ skyllde vera hreiñ/ⁿ at sa skyllde vera riettferdugur sem af Kuinnuñe er føddur? Sia þu/ at þar er eingeñ strøffunarlaus a mꝫal hñs Heilagra/ⁿ Himnarner eru ecke hreiner fyrer honum. Huersu myklu sijdur mun þa Madurenn/ sem so herfeligur er og fafeingeligur/huer jnndreckur Ranglætet suo sem añat Vatn? Eg vil syna þier þat/hlyd þu miʳ at/Og eg vil framtelia þier þat/huad eg hefe sied. Huad hiner Vijsu hafa sagt/ⁿ þat var ecke folged fyrer þra Forfedrum. Þeim huerium alleina ad Landet er giefet/suo at eingeñ framande gange þar i giegnum.

[a] Melnar þu/ad Gud hugge þa syndugu? og ad hñ burt kaste so sijnum Huggunum/þu hlytur madur þyrr riett latur ad werda

C Hinn Ogudlige biuast vm alla sijna Daga/ og Vijkingseñs æra tala er honum hulen. Huad hñ heyrer þat skielfer hñ/og enn þo at þat sie fridsamligt/þa hrædest hñ þo fordiarfarans komu. Hñ truer þad ecke at hñ mune gieta flued Ogiæfuna/og æfijd vænter hñ Suerdsins. Hñ fer vt ad leita sinnar fædslu hier og þar/ þa þijker honum jafnan /at hañs ogiæfu stund sie fyrer Hendum. Angist og Anaud skielfer hañ/og feller hañ lijka ſ añar Strijdz Kongur mꝫ Herlide. Af þui ad hañ hefur vtrett sijna Hond a mote Gude/ ⁿ teked sig vpp a mote þeim Almættuga. Hañ hleypur mꝫ Høfdenu a mote honum/ⁿ strijder i giegn honum mꝫ hardsuñrudum Hnacka. Hñ keyrer sig fram sem añar Istrumage/Og elur sig feitann ⁿ þyckuann

D Enn hñ mun bwa i foreyddum Stødum/sem ad eingen hws eru/helldur þar huar ed þau liggia øll i eiñe Hrwgu. Hñ mun og ecke audigur verda/og hñs Godz mun ecke stadfast vera/og

ra/ og hañs Lucka mun ecke vtbreida sig i Landenu. Ogiæfan mun ecke vÿkia fra Honum/
Elldzlogienn mun vppÞurka hñs Kuistu/ ꝛ vppsuelgia Þa mz blæstre sÿns Muñs. Nñ fær
ei stadest/ Þui hañ er suikenn i sialfs sÿns siergiæde/ Og Hiegomeñ mun verda hañs verd
kaup. Nñ mun Þa fa enda ed Honum vest gegner/ ꝛ hñs afkuister munu ecke blomgast. Nñ
mun burt plockadꝛ verda sem añad vised Ber af Vÿntrienu/og lÿka sem añad Oliutrie sm̃ af
Psal. 7. sier feller sitt Blomstur. Þuiad Hræsnarañs samansafnan mun einmana blÿfa/ og Elld-
urenn mun foreyda Þeirra Hwsũ sem Mwtur Þiggia. Nñ geingꝛ Þungadꝛ mz Ogiæfuna/
og fæder Armæduna/og Þeirra Bwkur ber Suik.

XVI.

Job Ob suarade/og sagde/Optsinnes hefe eg nu heyrt soddan/Aller saman eru Þier A
aumleiger Huggunar menn. Skulu Þau lausungar Ordenønguañ enda ha-
fa?/eda huernen dirfest Þu suo ad tala? Eg kunne og eirnen so vel at tala sm̃
Þier/Villde Gud Þat ad ydar Sæler være i stad miñar Sælu. Eg villda Þa
og eirnen setia mig a mote ydur mz Ordum/ ꝛ hrista mig a ydur mz mÿnu Høfde
Eg villda styrkia ydur mz Munnenum/ ꝛ hugsuala mz mÿnum Vørum. Enn
Þo ad eg tale/Þa væger mier ecke Þo mÿn Pÿna/Eñ legge eg Þar ecke til/ Þa fer hun Þo eige
helldur i burt fra mier.
Enn nu giører hñ mig Þreyttañ/ ꝛ i sundꝛ kremur allañ mig. Nñ hefur giørt mig hruck B
ottann/og a vitnad a mote mier/ Og minn Motstandare vpphefur sig i giegn mier/ og veit-
er mier motmæle. Hñs Grimd i sundur slÿtur/og hñ sem mier er reidur bÿtur Tønnunum til
saman ãs yfer mier/ miñ Motstødumadꝛ huesser sÿn Augu a mig. Þeir hafa vppspert sÿna
Muña a mote mier/ ꝛ slogu mig hædugliga a mÿn Kiñar Bein/ Og kiældu so sÿna Reide a
mier. Gud hñ gaf mig vnder hiñ Ranglata/ ꝛ liet mig koma i Omilldra Hendꝛ. Eg var rÿ- C
kur/enn hñ hefur giørt mig ad onguu/ Nñ tok vm Hals mier/ ꝛ i sundursleit mig/ ꝛ sette mig
til eins mæls teikns. Nñ vmkringde mig mz sÿnum Skeytum/ Nñ hefur i sundur snidet mÿn
Nyru/og vægde ecke/ Nñ hefur vthellt mÿnu Galle a Jørdena. Nñ veitte mier huert Sаar
af ødru/Og hñ hliop a mig sem añar Rise.
Eg saumade eiñ Seck yfer mÿna Hwd/ ꝛ lagde mitt b Horn i molldardupt. Mitt And
lit er bolged af Grate/ og mÿnar Augnabrаr eru formyrkuadar. Eirnen Þo Þar sie eck- D
ert Ranglæte i mÿnum Høndum/ ꝛ Þo mÿn Bæn sie hrein. Og Þu Jørd/hyl ecke mitt Blod/
og mitt kall mun onguañ stad fiña. Sia Þu Þat/minn Vottur er a Himne/ ꝛ sa er mig Þec
ker er i vpphædunum. Mÿner Viner eru mÿner Hædungarmenn/Eñ mitt Auga Þat tаr-
feller til Gudz. Kynne Madurenn ad Þreyta Løg vid Gud/sm̃ añar Mannsiñs Hidie vid
sinn Vin. Enn Þau Akuednu Aaren eru komen/ ꝛ eg fer i burt Þañ Veg huern eg kiem eige
aptur.

a (witnad) Þetta er ydar Hialp i mote mier

b (Horn) Mÿna Magt/ Styrk/Valld/og annad huar a eg treyste.

XVII.

Job Inn Ande er Vanmegna/ ꝛ mÿner Dagar eru styttre ordner/ grøfen er ein A
epter. Eingeñ er af mier gabbadur/ Þo hliota mÿn Augu Þar fyrer i Har
mkuælum ad blÿfa. Villder Þu enn hafa Borgan af mier/huer vill lofa
fyrer mig? Þu hefur faled skilningenn fyrer Þeirra Hiørtum/ Þar fyrer
munt Þu og ecke vpphefia Þa. Nñ hrosar vt af Herfangenu fyrer sÿnum
Vinum/Enn Augun hñs Barna munu døpur verda. Nñ hefur sett mig B
til eins Mæltækes a medal Folksiñs/ ꝛ eg hlyt suo ad verda ad vndran a medal Þeirra. Mitt
yferlitur er dockur ordenn af Hørmũ/ og aller mÿner Lider eru sem annar Skugge. Huad
hinum Riettferdugum mun ecke vel lÿka/ og hiner Meinlausu munu setia sig a mote Hræsnar
anum. Hinn Riettlæte mun bÿhallda sÿnum Veige/ Og hañ sem hefur hreinferdugar hen C
dur mun blÿfa øflugur. Nu vel/ af Þui Þa vended ydur hingad og komed/Eg fiñ Þo onguann
Hyggeñ a medal ydar.
Mÿner Dagar eru forlidner/mÿner asetningar eru ad skilder/Þeir ed hiellldu mitt Hiarta/
Og hafa giørt Dagenn ad Nottunne/og Nottena at Deigenum. Þo eg bidleike enn leingꝛ
vid/ Þa er Þo Heluÿted mitt Hws/ og mÿn Sæng er vppreidd i Myrkrenu. Rotnunar D
swann

Fwañ kallade eg minn Fødur/ og Madkana Modur mijna og mijna Systur. Epter huer-
iu a eg ad bijda? og huer hirder vm mijna epter vænting? Þat hlytur hiedan vnder at fara i
Helujted/og medur mier at huijlast i Molldarduptenu.

XVIII.

A Nu suarade Bildad af Suah/ ꝫ sagde/ Huenær vilie þier giøra eirn enda a
Ræduñe? Giæted þo at/ sijdan vilium vier tala. Huar fyrer verdum vier
aktader sem annar Fienadur/og erū suo sauruger fyrer ydar Augum. Nu
villt þu sprijnga af Illskuñe? huxar þu ad Jørden mūe yfergiefast fyre þij
nar saker/ og at Fiøllen mune a flytiast vr sijnū stad? Liosed hiñs Ogud
hrædda mun vtslockna yfer hm̄/og Neisteñ hn̄s Elldz mun ecke lysa. Hn̄s
B Lios mun formyrkuast i hn̄s Tialldbwd/ ꝫ hn̄s Lios mun vtslockna yfer honum. Agrodur-
inn hn̄s Peninga mun klieñ verda/og hn̄s asetningur mun bregdast hm̄. Þuiad hn̄ er med
sijnum Footum innteygdur i Snøruna/og geingur i Netenu. Snaran mun og at hn̄s Rist-
arlidum hallda/og þeir hinu þyrstu munu grijpa hn̄. Hn̄s Snara er løgd i Jørdena/ ꝫ hn̄s
Gillдra a hn̄s Farveige. Hrædslan mun skielfa þa skyndeligana vmhuerfes/suo hn̄ mun ei
vita huad hn̄ skal afræda.
C Hungred mun vera hn̄s Eign/og Ogiæfan mun honum Reidubwen verū og loda vid hn̄.
Magten hañs skiñs mun foreydast/ ꝫ sa b Daudās Høfdinge mun fortæra hn̄s Sterkleika.
Hn̄s Von mun vpprætt verda af hn̄s Tialldbwd/og þeir munu i burt drijfa hn̄ til þess Kon-
ungsiñs skielfingarinnar. J hn̄s Hybylum mun ecke neitt epter vera/og vt yfer hn̄s Tialld-
bwd mun Breñesteine dreift verda. Hn̄s Rætur munu vppþorna nedan til/ ꝫ ofan til þa skal
hn̄s Haustvinna i burtskierast. Hn̄s Minning mun forganga i Landenu/ Hn̄ mun og ecke
D neitt Nafn hafa a Strætunum. Hn̄ mun burt rekenn verda fra Liosenu i Myrkred / og vt-
skwfadur af Jørdunne. Hn̄ mun huerke hafa Børn nie barna børn a medal sijns Folks/Og
þar mun eingenn epter verda i hn̄s Arfleifd. Þeir ed epter hn̄ koma/þeim mun Ogna hn̄s
Dagur/ og yfer þa sem fyrer honum eru mun koma eirn Otte. Þetta er þat Heimelit hiñs
Oriettferduga/ og Bwstadurenn þess sem ecke skeyter vm Gud.

Bildad

a (Flyttast) Gud mun ecke giøra ødruuijs wid þig eñ alla adra/og ecke mū hn̄ breyta sijnū vana þyrer þijna skulld

b Þad er magt Daudans/og Salld

XIX.

A Job suarade/ ꝫ sagde/ Þui þuijnge þier þa suo mijna Sælu/og kuelied mig med
Ordum? Þier hafed nu tiu sinnum Hædt mig/ og þier skameſt ydar ecke ad
þier so vmkrijng reked mig. Fare eg villt þa villunst eg sialfum mier. Eñ þier
setied ydur sañliga vpp a mote mier/og straffet mig mier til Hædungar. Hygg
ed nu ad einu/at Gud hn̄ gierer mier eige Riett/og vm̄ vefur mig mz sinne veide
snøru. Sia þu/ef ad eg hroopade eñ hætt fyrer Ofrijkes saker/þa yrda eg þo
ecke bænheyrdur/Eg kalla/ ꝫ þar fæst eingenn Riettur. Hn̄ hefur so girdt fyrer mijna vegu/
ad eg kann ecke yfer ad komast/Og hn̄ hefur sett Myrkred a mijna Faruegu. Hn̄ suipte mig
mijnum a Heidre/og Koronuna tok hn̄ af mijnu Hofde. Hn̄ i sundur lamde mig giøruall-
B ann/og liet mig fara/Og hn̄ vpprykte minne Von sem odru Trie.
Hn̄s Reide er grim̄lig yfer mier/og hn̄ helldur mig fyrer sinn Ouin. Hn̄s Strijdzmenn
komu vnder eiñs/og giørdu sier Gøtu yfer vm mig/ ꝫ settu sijnar Herbwder krijng vm mijna
Tialldbwd. Hn̄ burt skilde mijna brædur langt fra mier / og mijner Kunningiar eru ordner
mier okiender. Mijner Nañgar drogu i burtu/ ꝫ mijner Viner þr forgleymdu mi͛. Mijner
Hwskarlar og Þionustu Þijkur hallda mig sem annan framanda Mann/Eg em ordenn O-
kiendur fyrer þeirra Augum. Eg kalla a minn Þionustu mañ/ og hn̄ suarar mier ønguu/
Eg hlaut ad grætbæna hn̄ mz mijnum eigen Munne. Mijn Hwsfreya hun liest vera okiend
þa eg kallade hana/ Og eg hlyt ad bidia þau Bornen sem af mijnū sialfs Kuide eru komen.
C Og þau vngu børnen skeyta ecke vm mig/ Nær ad eg fiñ at vid þau þa skam̄yrda þau mig.
Aller mijner Fulltruar høfdu Vidbiod vid mier/Og þa hueria eg elskade/þeir hafa snued sier
a mote mier.
Mijn Bein þau skrapa i mijnu Skinne og Kiøte/og eg fæ ecke huled mijnar Teñur med

Job

a Þad er allt tæde vm gagn stund-ligs lyþs i Fride og Farsælld

Vorunum. Aumked ydr yfer mier/aumked ydr yfer mier Viner miñer/Puiad Gudz Hønd
hefur snorted mig. Pui ofsæke þier mig suo vel sem Gud/og kunned ecke at b sediast af minu
Kiøte? Oho/ eg æske pad mitt Mæl mætte blijfa vppskrifad/og ad þat kynne allt ad setiast
i eina Bok. Med einum Jarnstijl a Blyspiølld/og vthøgguast a Steinum til eilijfrar miñ-
ingar. Enn eg veit at minn Endurlausnare lifer/z þat hñ mun hier epter a seirna meir vpp D
vekia mig af Jørdunne. Og þat eg mun sijdar meir vmgefast mz þssu mijnu Hørunde/z at
eg mun sia Gud i minu Holldе. Þann hinn sama mun eg sia fyrer mig/ z mijn Augu mu
nu lijta hañ/ og ecke eirn añar. Mijn Nyru eru forterd i mijnu skaute. Puiat þier segfed/
Huernen hellst vilium vier ofsækia hñ/og fiña honum Søk? Vered hrædder fyrer Suerde-
nu/Puiad Suerdet er Reiden yfer Misgiørningenū/ So ad þier meiged vita ad þar sie Do-
murenn til.

b (Sediast) Þad er/Þier kunned ecke af ad[illegible]ta ad bijta mi[illegible]og strappa

XX.

Zophar

NA suarade Zophar af Naema/z sagde/Eg hlyt þar til ad suara/z kañ ecke A
ad bijda vid. So vil eg z giarnan heyra huer mig skal straffa z seigia þar
a mot/Puiad skilningur mijns Anda skal forsuara mig. Veist þu ecke at
þat hefur suo alla tijma til geinged/ suo leinge sem þar hafa Menn veret a
Jardrijke. Pad Frægden hins Ogudliga stendr ecke leinge/z þat Nræsnar
hañs gladlæte varer eitt Augabragd. Og þo at hañs Næd take allt vpp i
Himineñ/z hñs Høfud þ kiæme vid Skyen/Pa fyrerferst hñ þo ad sijdustu sem añar Preck-
ur/So ad þeir af huerium hñ var aliteñ munu seigia/Huar er hñ nu? Lijka s añar Drau-
mur i burt lijdur/suo skal hñ og ecke fundenn verda/Og Lijka sem øñur Sionhending a Nætt
ar tijma i burthuerfur. Þat Auga sem sied hefur hñ þat skal ecke sia hañ optar/ Og hañs
Stadur skal ecke lijta hñ leingur. Hñs Børn munu fara yfer og Olmusu þiggia/Og hñs B
Hønd mun giefa honum Armædu til Pionustulauna. Hñs Bein munu giallda hñs heimug
ligra Synda/og þau munu i Jørdena leggia sig mz honum.

Pa ed honum smackast vel sialfs hñs Illska i sijnum Munne/ þa mun honum þo i sinne
Tungu a brestur a henne verda. Nun mun apturhalldast og eige til stediast honum/z þat
sama mun bannad vera i sialfs hñs Kuerkum. Hñs Matur mun vmsnuast hid innra i Kuid
num vt i Nødru gall. Þat Godz hñ hefur i sig gleypt/þui mun hñ vtspya aptur/z Gud mun
vtsteypa þat vr hñs Kuide. Hñ mun b siuga Nødruñar Gall/ Og Høggormsiñs Tunga
mun drepa hñ. Hñ mun ecke sia þau Vøtnen nie þa Vatslækena s fram fliota mz Smiør- C
re z Hunange. Hñ mun erfida z niota þess ecke/Og adrer skulu eignast hañs Audæfe/suo
at hñ gladiest ecke þar vid. Þuiad hñ nidur þryckte z yfergaf hiñ Fatæka/Hñ dro þau hws
vnder sig sem hñ bygde ecke. Puiat hñs Bwkur kunne ecke saddur at verda/hñ mun z slijkt
ecke vmflued gieta fyrer sinna kostuligra Audæfa saker. Þar mun og eckert neytt epterblijfa
af hñs Matar nægtum/þar fyrer mun hñs kræsigur Lifnadur onguan stad hafa. Eñ þo hñ
hafe allskyns yfergnæfanligar Nægter/þa mun þo honum erfudt veita/Allshæktud Armæ-
da mun yfer hañ koma.

Hñs Bwkur mun enn eitt sinn fullur verda/Og hañ mun senda sijna Hefndar Reide yfer D
hñ/Hñ mun læta rigna sinn Ofrid yfer hñ. Fyrer Jarn Narneskenu mun hñ flyia/Og sa
Stalbogenn mun foriaga hñ. Þar mun eitt naked Suerd ganga i giegnum hñ/og Suerd
sins leiptran sem honum mun beisklig blijfa/mun mz Skielfingu yfer hñ koma. Þar er ecke
neitt þad Myrkur sem honum kunne ad skyla / Sa Elldur sem þar er ecke c vppkueikttur
mun foreyda honum/Og þat mun þeim jlla vegna sem epter ordenn er i hñs Heimile. Him-
ineñ mū opinbera hñs Misgiørninga/ Og Jørden mun vppsetia sig i mote hm. Hñs Børn
munu i burt flytiast af hñs Heimile/ z vtdreifast a hñs Reidinnar Deige. Þetta eru laun-
en eins Ogudrækeñs Mañs hia Gude/ z Arftakan hñs Orda hia Gude.

a (Brestur) Þegar hañ vpp-byriar hid won-da hefur hñ þar lysting af og Rø Enn þad warer ecke leinge/þad werdur snart beiskt i Munne

b (Siuga) Þad er/Hñ mun daudliga Hiartans Sorg og Hørmung lijda/og øllu godu suipta

c (Vppkueikttur) Þad er eiñ Elldur af Gude wpptendradur/ enn ecke af Mønnum

XXI.

Job Jerem. 12. Abacuc 1.

JOb suarade/ og sagde/ Heyred þa mijnu Mæle/ og læted rædleggia ydur. Vm A
lijdet mig þat eg meige tala/ z dæred mig so sijdan. Huort hef eg vid nockurn Mañ
Orda spurningar/ suo ad mitt Hugskot meige þar af sturlast? Hygged at mier/ og
mun ydr

mun ydur jlla alijkast/suo þier munut hallda ydar Høndum fyrer ydar Munn. Og nær eg
minnest a þat/þa ofbydur mier þat/og mitt Holld þat kuñder vid þui. Huar fyrer þa lifa
hiner Ogudhræddu/verda gamler og eignast so mijkel Audæfe? Þeirra Sæde er so anduara-
laust alla vegana i krijngum þa/og þeirra Afkuæme er hia þeim. Þeirra Hws er i Fride
fyrer Ottanum/ og Gudz Hirtingar Vøndur er ei yfer þeim. Hañs Naut þa tijngast og
farast ecke fyrer honum/hñs Kyr hun Kelfer og misser ecke sijns burdar. Þeirra vngu børn
ganga vt sem ønnur Niørd/og þeirra Smabørn støckua vpp ꝛ leika sier. Þeir skiemta sier
mz Bumbum og Hørpum/og gledia sig mz Þijpna hliodum. Þeir framleida sijna Lijfdaga
B i Sællijfe/og skielfast varla eitt a Augabragd fyrer Heluijte. Þeir sem þo seigia so til Gudz/
Vijk þu burt fra oss/vier viliũ ecke vita af þijnũ Vegũ. Huer er sa hinn Almattuge/þat vier
skylldum þiona honum? eda hueria forbetran høfum vier þar vt af þo at vier akøllum hañ?
Enn sia þu/þeirra Godz er ecke vt i þeirra Høndum/Þar fyrer skal siñed hins Ogudliga
vera langt fra mier. Huernen mun sa Lios logenn hiñs Omillda vtsløckuast/ og þeirra
Ogiæfa yfer þa koma/ Hañ mun þeim Hiartans Angre vtskipta i sinne Reide. Þeir munu
verda sem annad Gras stra fyrer Vinde/og suo sem añad Jardardupt þui ed storuidre i burtu
feyker. Gud hñ fyrerætlar hñs Børnũ Bøled/Þa nær ed hñ vill endꝛ giallda honũ þad/þa
C munu þeir fa at vita þat. Hñs Augu munu sia sijna sialfs Fordiarfan/og vt af Grimdar-
reidinne hiñs Almattuga mun hñ drecka. Þui huer mun hafa goda þocknan til hñs Heim
iles epter hñ? og talan hñs Manudanna mun naumliga hælfnud blijfa. Huer er sa sem hñ
vill læra Gud/hañ huer ed dæmer þa hinu haleitu? Þesse i burt deyr Kaskur og heilbrigdur/i
øllum Rijkdome og hefur fulla nægd. Hñs Miolkur Kierølld eru full af Miolk/ꝛ hñs bein
þau fitna af Merg. Eñ hiñ añar deyr i burt vt i beiskleika siñar Sælu/ ꝛ hefur alldrei mz
glede Mat eted. Og þr liggia lijka huer med ødrum til samañs i Mollduñe/ ꝛ Madkarner
hylia þa.
D Sia þu/eg þecke ydar huxaner vel/og ydar ranglegt vppsætur a mote mier. Þuiad þier
seiged/Hur er Høfdingiäs Hws? ꝛ huar er su Tialldbwden hur hiñ Ogudhrædde bio? Þier
seiged þar vt af lijka sem annad Alþydu Folk/ og hygged ecke ad þui huad hiña athæfe mer
ker. Þuiad sa hinn Illgiarne vardueitest til Fordiøfunar dagsiñs/ꝛ hañ blijfur til Hefndar
dagsiñs. Huer vill seigia huad hñ hefur forþient/nær ed þad verdur vtan til alited? huer vill
b launa honum þat hñ giører? Hñ mun burtsuiptast til Grafarinnar / og blijfa þar i hia
c fiøldanum(þeirra Framlidnu). d Saurbleytan Lækiarins þocknast honũ vel/ꝛ aller Meñ
munu honum epter fylgia/og þeir eru oteliandliger sem fyrer honum voru. Huernen hugsua
le þier mier so til forgiefeñs? og ydvar andsuør þau fiñast oriett.

a (Augabragd) Þad er/ Þeir haþa goda daga allt i Daudañ/ og þat er ecke at giøra nema vm eitt Augabragd so er þat giørt med þa/Eñ eg werd ad lysa skielþing og Olucku suo leinge

Malach. 3.

b (launa) Þat er/huer kann vtan Gud alleina ad dæma honum hñs Laun

c (Fiølda) Þad er/honum er Grøþ bwen hia ødrum Grøþum

d Holldsins vellysting

XXII.

Eliphas

A ÞA suarade Eliphas af Thema/og sagde/ Huad þarf Gud hiñs Ofluga
vid? eda huar til er honum sa hinn Rædkloke nytsamligur? Huert þeinker
þu at þat þocknest suo vel hinum Almattuga / at þu giører þig suo Riett-
ferdugann? eda huad stodar þat honum þo at þu hallder þijna vegu so lyta
lausa? Þeinker þu þad hañ mune ei þora at straffa þig/og gāga i Dom
vid þig? Ja þijn Illska er ofmijkel/og þar er eingenn Ende a þijnũ Mis-
giørningum. Þu hefur einhuern tijma teked Borgan af þijnum Brodꝛ ad Naudsynialau-
su/ Og burtflett hina nocktu klædum. Þu hefur ecke giefet Vegmodum Vatn ad drecka/og
dreiged þitt Braud af Hungrudum. Þu hefur giørt Ofrijke i Landenu/og hardwdliga þar
B jnne seted. Eckiurnar hefur þu mz tomum høndum fra þier læted fara/og Armleggena þra
Fødurlausra i sundꝛ broted. Þar fyrer ert þu vmvafenn mz Snørũ/og hrædslan hefur skyn
delega skielft þig. Skyllder þu ecke sia a Myrkred/og skyllde ecke Vatzfloded hylia þig?
Sia þu/Gud er hætt þar vpp yfer i Himnenum/og sier þær Merkestiørnuñar sem so hætt
eru. Og þu seiger/Huad veit Gud þar vt af? skyllde hñ kunna ad dæma þar vm sem i Myrk
kenu skiedur? Skyen þau skyggia a hñ/og hñ sier þad ecke/og hñ geingur vt i þui Huelfenu
Himnanna. Villt þu hyggia ad veigenum Veralldarinnar/a huerium þad hiner ranglæ
C tu hafa geinged? Þeir ed gløtudust ædur enn þeirra tijme kom/ og Vatned hefur i burt þuei
ged þeirra Grunduøll. Þeir sem søgdu til Gudz/Far þu fra oss/og huad skyllde sa Almatt-

a Myrkred kallar hñ Hrygd og Ogiæþu. Þar i mote Liosed Lucku og Þarsælld

uge kunna ad giøra þeim? Þar ed hn̄ vppfyller þo þeirra Hws mz Audæfum/Enn Mein-
ingenn hinna Ogudligu sie langt fra mier. Hiner Riettuÿssu munu sia þat og glediast vid/ ⁊
sa hinn saklause mun hæda ad þeim. Huad gillder þad/ad þeirra vmsyslan mun i burt huer
fa/og Elldurenn mun foreyda þeirra epterkomendum?

Þar fyrer þa forlÿktu þig nu vid hn̄/og haf Frid/Þar af munt þu fa mÿked gott. Heyr
þu Løgmaled af hn̄s Munne/og høndla hn̄s rædu i þÿnu Hiarta. Ef þu snyr þier til hin̄s
Almattuga/þa munt þu vppbygdr verda/⁊ læta Ranglæted fiarlægt verda þin̄e Tialldbwd. D
Suo mun han̄ giefa Gull fyrer Iørd/ og Gullæke fyrer Griotsteina. Og sa hin̄ Almatt
uge mun vera þitt Gull/ ⁊ þu munt fa stora Hrwgu Silfurs. Þa skallt þu þÿna Lysting
hafa til hin̄s Almattuga/og vpphefia þitt Auglit til Gudz. Þa munt þu ⁊ bidia hn̄/⁊ mun
hn̄ bænheyra þig/og þu skallt enda þÿn Heit. Huad sem þu asetur þier/ ꝥ mun hn̄ læta þier
vel luckast/Og Liosed mun skÿna a þÿnu̅ veige. Þui þa sm̄ sig lÿtelæta þa vpphefur hn̄/Og
huer hn̄ nidur læger sijn Augu/þann mun Gud frelsa. Og sa hinn saklause mun frelsadur
verda/ Og hn̄ mun frelsast fyrer Hreinferdes saker hn̄s Handa.

XXIII.

Iob IOb suarade/og sagde/Mÿn Ræda blÿfur enn hryggelig/minn Mattur er vey A
kur yfer min̄e Anduarpan. Eg villda at eg vissa huernen eg giæte hellst fun-
ded hn̄/⁊ eg mætte koma til hn̄s Hasætis. Þa skyllda eg setia Søkena i Dom
fyrer han̄/ og vppfylla minn Mun̄ til Asakanar. Og reyna þau Orden sem
hn̄ suarar mier/og skilia þad vel huad hn̄ mun seigia mier. Vilie hn̄ ganga
mz storre Magt i Dom vid mig/þa hegde hn̄ sier ei suo vid mig. Helldr legge B
hn̄ þad til jafnadar fyrer mig/þa mun eg vel vinna mitt Mal. Enn gange eg nu beinann
veg fram̄/þa er hn̄ þar ecke/Gange eg til baka/ þa vpp spyr eg hn̄ ecke. Sie hn̄ til Vinstre
hlidar/þa høndla eg hn̄ ecke/Skyle hn̄ sier til hægre Hlidar/þa sie eg hn̄ ecke.

Enn minn Veg þecker hn̄ vel/Hn̄ reyner mig/og mun eg þa fundenn verda lÿka sem an̄- C
ad Gull. Þuiad eg set minn Fot vppa hn̄s veg/⁊ eg vardueite hn̄s Vegu/og hneige þar ecke
vt af. Og eg vÿk ecke af þeim Bodordum sm̄ hn̄s Varer biodæ/ ⁊ eg vardueite Ordræduna
hn̄s Mun̄s meir enn eg er skylldugur til. Hn̄ er [a] ein̄/huer vill suara honum? hn̄ giører ꝥ D
lÿka sem sialfur hn̄ vill. Og þo hn̄ bitale mier þat sem eg hefe forþient/þa er þar en̄ meira
epter. Þar fyrer þa skielfest eg fyrer honum/og nær ad eg formerke þad/þa hrædunst eg fy
rer honum. Gud hn̄ hefur linad suo mitt Hiarta/⁊ sa hinn Almattuge hefur so skelft mig.
Af þui ad Myrkuren giøra þar onguan̄ enda a vid mig/⁊ su Dim̄uþokan vill ecke skylast fy
rer mier.

[a] (Einn) Sem og stendr Galatas iij. Gud er ein̄/ Enn þess eina er ecke Medal-gangare

XXIIII.

HVar fyrer mun tÿmenn ecke hulenn vera fyrer þeim hinum Almattuga? og A
þeir ed han̄ þeckia sia ecke han̄s Daga. Þeir formÿnkudu Landamerken/
þeir ræntu Hiørdinne/⁊ fæda hana. Þeir i burt ræku Asnana hin̄a Fødur-
lausu/og toku Ecknan̄a Nautfienad til borgunar. Hiner Fatæku hlutu ad
ryma fyrer þeim/og hiner þurftugu i Landenu hlutu at geyma sig. Sia þu.
[a] Villudyren i Eydemørkinne ganga vt sem þau eru von/snem̄a til at ræna
og ad leita sier bræda til sinna Vnga. Þeir vpp vinna þann Akurenn sem ecke er þeirra/og
plocka þan̄ Vingarden̄ sm̄ þeir hallda mz røngu. Þeir læta hina Fatlausu nakta liggia/ ⁊ B
veita þeim ecke neitt skiol i Kuldanum/ i fra þeim er þeir toku þo Klæden. So at þr hliota sig
ad hallda i Hellu̅Fiallan̄a/nær ed þat Hretuidred af Fiøllunum kiemur yfer þa/ af þui at þr
hafa ecke neitt an̄ad Hæle.

Þeir i burt taka Barned af Briostenu/⁊ giøra þat Fødurlaust/⁊ þeir giøra Folked fatækt
mz sijnum Panta. Hina nøktu læta þeir Klædlausa ganga/ og þeir i burtu taka Kornet fra
þeim Hungrudu. Þeir þuÿnga þa til ad giøra Vidsmiør a sialfs þra Kuørnum/ ⁊ at tro-
da Vÿned i sialfs þeirra Vÿnþrwgum/og læta þa þo lÿda Þosta. Þeir læta Folked i Stød C
unum anduarpa/⁊ þat Sæler hinna i hel slegnu þær kalla/ ⁊ Gud hn̄ steyper þm̄ ecke. Þar
fyrer eru þeir af fallner fra Liosenu/⁊ þeckia ecke hn̄s vegu/⁊ snua sier ecke aptr a hn̄s Vegu.

[a] Þeir Olmu og grim̄u Tyran̄ar

Mordin-

Mordingen stendur vpp þa ed Dagar/ og myrder hinn Fatæka og hinn Þurftuga/ Enn a Nottinne er hñ sem annar Þiofur. Augad Hórkallsiñs giæter ad Myrkrenu/ ꝛ seiger suo/ Eckert Auga þad sier mig/ ꝛ þeinker so at hñ sie hulenn. J Myrkrenu bryst hañ jnn i Hws/ sed/ Eñ a Dageñ fela þeir sig til samañs/ ꝛ fordast Liosed. Þui nær Morgunbirtan kiemr þeim/ þa er hun þeim lijka sem añad Myrkur/ Þuiad hñ formerker skielsingena Myrkursiñs. Hñ fer suo lietteliga i burt hiedan sem a ødru Vatne/ hñs Godz blijfur lijted i Landenu/ og hñ
b vppbygger ecke siñ Vijngard. Heluijted suipter þeim i burt sem syndgast/ lijka suo sem Hitenn og þurt vedred i burt þurkar Snio vatned.

b Þr ed elska saurlijfe/ þyrer koma sijnu

D Sa Myskunsame mun forgleyma honum/ Hñs Lysting mun Mødkunn vella/ hñs mun og ecke meir gieted verda/ Hñ mun og i sundurbroteñ verda sem añar fweñ Fauskur. Hñ hefur giørt jllt þeirre hinne einmana sem obyria er/ og Ecktunum giørde hñ ecke neitt til goda. Hina Volldugu lagde hñ vnder sig m̄ siñe Magt/ Nær ed hañ stendur/ þa mun hañ þo ecke o/ hrædd verda vm sitt Lijf. Hñ giører sialfū sier eiñ ørugg leik/ þar ed hñ treyster vppa/ Hñs Augu sia þo samt a þeirra Giørning. Þeir eru vm litla stund vpphafner/ ꝛ verda ad ongu/ Og nidurþryckter/ ꝛ i eydelagder m̄ øllu/ Og lijka sē̄ þau hæstu Øxen a Kornenu/ þa munu þeir afslegner verda. Enn er þat eige suo? nu vel/ huer vill straffa mig vm Lyge mælge/ og sañа þat/ at mitt Mæl sie einskis vert?

XXV.

A N A suarade Bildad af Suah/ ꝛ sagde/ Er ecke Herradæmed ꝛ Ognunen hia honum sem setur Fridenn a medal hiña Hæstu? Huer fær taled hñs Strijdzmenn? og yfer huerium þa vppgeingur ecke hñs Lios? Og huernen kann Madureñ Riettlætur ad vera fyrer Gude? og huernen kañ sa sē̄ af Konuñe er fæddur hreiñ ad vera? Sia þu/ Tungled skijn eñ nu ecke/ og Stiørnuñar eru ecke klærar i hñs Auglite/ Hüsu myklu midr mun þa Madureñ/ sa Møl/ kur/ sa Mañsiñs sonur ꝛ Madkur.

Bildad

XXVI.

A J Ob suarade/ og sagde/ Med huerium helldur þu? þeim s̄ hefur ongua magt? hialpar þu þeim sem onguañ Styrkleik hefur i Handleggiunum? Huerium giefur þu Ræd? þeim sem onguann hefur Vijsdomenn? og vnderuijsar ꝧ þm̄ Vollduga/ huernen at hñ skule þat fullkomna? Fyrer huerium talar þu? og fyrer huerium geingur Andardrætturenn vt af þier? a Jøtnunū vnder Vatnenu er þungt/ og þeim sem bwa hia þeim. Heluijte þad er opnad fyrer hm̄/ og Fordiørfunen hefur ongua skyling. Hñ vtbreider nordred vppa ecke neitt/ og vpp heinger
B Jordena a ecke neitt. Hñ safnar Vatnenu i sijn Sky/ og Skyen rifna ecke þar vnder. Hñ vpphelldur sijnum Velldes Stol/ og vtbreider sijn sky yfer hñ. Eitt Takmark hefur hañ i krijngum Vatned sett/ þangat til at Lioset og Myrkred verda ad onguu. Stolpar Himensiñs skiælfa/ og hrædast hñs Auijtan. Fyrer hñs Mætt vppæsest Sioreñ skyndeliga/ og fyrer hñs skilning vpphefia sig Hafsiñs Bylgjur. A Himnenum verdr þad fagurt fyrer hañs Vind/ og Hønd hñs tilreider hlyckiotta Høggorma. Sia þu/ suo geingr hñs Giørningr til/ Eñ þar vt af høfum vier fornumed eitt lijtet Ord/ Eñ huer kañ ad skilia Reidarþrumur hñs Styrkleika?

a (Jøtnar) Þeir eru Hualþiskar/ huerier ad merkia þa storu Vijkinga og Tyranna a Jordunne

XXVII.

A O G Job talade enn framar/ og hoof vpp sijna Mælshættu/ ꝛ sagde/ So sañarliga sem Gud hñ lifer/ huer ed minn Riett lætur ecke vndan ganga/ Og sa hiñ Almættuge huer ed hrygde mijna Sælu. So leinge sem ꝧ miñ Ande er i mier/ ꝛ ꝧ sa Andardrættureñ af Gude er i mijnum Nøsum/ Þa skulu mijnar Varer ecke tala Oriettinde/ og mijn Tunga skal eingen suikræde mæla. Þad sie langt fra mier/ ad eg giefe ydur riett i þessu/ Eg vil og ecke i burt vijkia fra mijnu sakleyse/ fyrr enn þat mijn æfelok koma. Eg læt ecke af þui Riettlæte sem eg hefe/ Mijn Samuiska bijtur mig ecke fyrer alls mijns Lifnadar saker.

Riettlæte eirnar godrar samuisku

Eñ miñ Ovin: mun Ogudligur fiñast/og hñ Ranglætur/ sem setur sig vpp a mote mier. Þui huad er vonen a Hræsnarañs/þad hñ er so fiegiarn/enn Gud hñ i burt suipter þo hañs Salu? Þeinker þu ad Gud mun heyra hñs akall/nær ed Angist kiemur yfer hñ? Huernen kann hñ at hafa Lyst til hins Almattuga/ z nockurn tijma ad akalla Gud?

a (Hræsnarar) kallast i allre þessare Bok/ falsker Menn/ suo sem eru aller þeir fyrer Guoe sem eru an Truarinnar

Eg vil læra ydur af Gudz Hende/og þad huad ed dugter i hia þeim hinum Almattuga/ þ vil eg ecke dylia fyrer ydr. Sia/ þier hallidet ydr alla at vera forhygna/eñ huat fyre þa fram seige þier þo so onytsamliga hlute? Þat hid sama er Verdkaupet eins Ogudligs Mañs hia Gude/og þat er Arftakan þeirra Vijkingaña/hueria þeir skulu fa af hinū Almattuga. Þo hñ hafe mørg børn/þa munu þau fyrer Suerde deyia/Og hñs epterkomendur munu eige fa nogliga Fædslu. Hñs hiner epterblifnu munu greptrast i Daudanum/ Og hañs Eckiur munu þat ecke b syrgia. Þo hñ samanrake suo Peningum sem Jardardupte/og Dyrendes Klædum siñ Molldarleire. Þo hñ tilreide þau vel/ þa mun þo hiñ Riettlæte iklæda sig þm z sa hiñ saklause mun vtskipta þeim Peningum. Hñ vppbygger sitt Hws sem oñur Gaungurofa/ og lijka sem eiñ Giætsluvørdur giører sier eitt Forskygne. C

b þær munu bagna ad hñ er daudur

Nær hinn Rijke leggur sig ut af/þa mun hñ þui ecke med sier i burt soopa/ Hñ mun vpplwka sijnum Augum/og þar mun ecke neitt þar vera. Hrædsla mun yfer hañ falla sem añ ad Vatn/ Stormuidred a Nættartijmanum mun i burt suipta honum. Sa Austanvindurenñ mun i burt flytia hañ/suo hñ fare hiedan/ Og Hrijdvidret mun hrijnda honum vr sijnum stad. Hñ mun senda sialfur suoddan yfer hñ/og vægia honum ecke/ Aller hluter munu burt flyia vr hñs Hondum/yfer honum munu þeir klappa høndum til samañs/ z blijstra epter honum þar ed hñ var D

XXVIII.

Silfred þad hefur sijna vppgøngu/og Gulled sinn stad þar er þat smelltist. Jarned þat tekst vr Jørdunne/ og vt af Steinunum smelltist Koparenñ. a Myrkred þad fær eitthuert sinn einñ enda/ og einhuer finnur med þad sijdasta Skwfsteinenn sem diupt er nidur folgeñ. Þar vtsprettur soddan eirn Lækur/ at þeir sem þar bwa i nænd/ þeir gieta þar ecke yfer vadet/ Og hañ sietnar sijdan nidur aptur/ og rennur langt i burt fra Folkenu. Þar fæst og Elldur nedan vndan Jørduñe/ huar ed fædan vex vpp yfer. Þar finst og Zaphirus i sumum huerium stødum/og þær Jardartorfur sem Gull er vti. Þañ Farueig enn huern eingeñ Fugl hefur kannad/og einskis Gams Auga hefur sied. Þau hinu b stolltu Børnen hafa þar ecke vppa troded/ og ecke neitt Leon hefur yfer geinged. Þar leggiast og eirnen hendur a þau Steinbiorgen/og Fiøllunum vmuellter hñ. Þar briotast þeir Lækerner af Fiøllunum/ z Augad sier þat allt huad kostuligt er. Þeir stifla af Straumeñ Vatsiñs/ z þat sem folged er þar vti/ læta þeir i Liose. A B

a (Myrkred) þat er/ Madur grefur diupt þar til/ad hñ finnur þat Gulled

b (Stolltu børn) þat eru þau vngu Leon

Gudz Vijsdomur

Enn huar vill Vijsdomurenn fiñast? og huar er sa stadurenn skilningsiñs? Eingeñ veit huar hñ liggur/og ei verdur hñ fundeñ i þui Landenu lifande Manna. Vnderdiuped þ seig er/Eige er hñ i mier/og Siorenn hñ seiger/Ecke er hñ hia mier. Þar verdr eige giefed Gull fyrer hann/ eige helldur Silfur vtueiged at bitala hañ med. Ophirs Gull og þeir dyrindes Gimsteinar Onich og Zaphir gillda ecke lijka vid hann. Gull og Adamas kañ ecke ad jafnast vid hñ/og ecke fær hñ at kaupast fyrer þat dyrasta Clenodium. Ramoth og Gabis aktast ecke vid hñ/Vijsdomureñ er hærra virkande eñ Perlur. Sa Thopasius af Blalande reiknast ecke til lijka vid hñ/ og þat skyrasta Gull er ecke samiafnanda vid hñ. C

Huadan kiemur Vijsdomurenn þa? huar er skilnings stadurenn. Hñ er folgeñ fyrer Augum allra þeirra ed lifa/hñ er og eirnen folgeñ fyrer Fuglunū vnder Himnenū. Fyrerdæmingen og Daudeñ þau seigia/Vier hofum heyrt hñs rykte mz vorum Eyrum. Gud hñ veit vel veigeñ þangat/og hñ veit vel þann stad. Þuiad hñ lijtur Jardarinnar enda/z hñ sier allt þat sem vnder Himnenum er. Hñ sem giørde Vindenum siñ Viktar þunga/og sette Vatnenu siñ vijsañ mæler. Hñ sem giørde Regnenu sitt Takmark/og þeim Elldingunum og Reidarþrumunum veigeñ/þa sa hañ hana/og framtalde hana/ hñ tilreidde hana og fañ hana. Og hñ sagde til Mañsiñs/Sia þu/ Otte DROTTENS þat er Vijsdomureñ/og ad fordast hid vonda þat er skilningureñ D

XXIX.

A IOb hoof eñ vpp aptur sijna Epterlijking/og sagde/Eg villda ad eg være lijka
sem eg var a þeim fyrrum Manudum/a þeim Døgunum þa ed Gud hñ vard-
veitte mig. Þañ tijd ad hñs Lios Loge skein yfer mijnu Høfde/ z eg gieck vid
hñs Lios i Myrkrenu. So sem þa eg var a þeim æsku alldre mijns Vngdoͤs/
þa ed Gudz leyndur Domur var yfᶦ mijnu Heimile. Þañ tijd hiñ Almætt-
uge var mz mier/ og mijn Børn i krijng vm mig. Þa ed eg þuoda mijn Fot
spor i a Smiøre/ z Steinbiørgen vthelltu mier Vidsmiørs lækium. Þa at eg gieck til Borg
B arhlidaña/og liet tilbwa miñ Stol a Strætenu. Þa hiner Vngu Meñ sau mig/og þr føl-
du sig/og þa hiner gømlu stodu vpp fyrer mier. Þa ed Høfdingiarner gæfu vpp ad tala/ z
hielldu sijnum Høndū fyrer siñ Muñ. Þa ed Rausten Hershøfdingiaña byrgde sig/ z Tūg-
urnar a þeim loddu vid þeirra Goma. Þuiad huers þess Eyra sem mig heyrde þa prijsade
mig lofsamligana/og huers Auga ē mig sa hñ hælde mier.

Þuiad eg frelsade hiñ fatæka þa ed hñ kueinade/og þañ hiñ Fodurlausa sem onguañ hial
parmañ hafde. Hñs Blessan sē fordiarfast ætte hun kom yfer mig/ Og eg gladde hiar
C ta Eckiunnar. Riettuijsen var miñ Klædnadur/huerre eg iklædde mig sem ødrum Kyrtle/ z
Domureñ var mijn Velldes Hwfa. Augad hiñs Sionlausa var eg/og Fæturnar hiñs Fot-
lama. Eg var Fader hiñs Fatæka/ z huert ꝥ Mælefne ē eg vissa ei ꝥ vtspurda eg. Iax-
lana hiñs Ranglæta i sundurbraut eg/ z sleit þat Rangfeingna vr hñs Tønnū. Eg þeink
ta so/Eg vil deyia i mijnu Hreidre/ og giøra mijna daga suo marga sē Sand. Mitt Sæde
þat rann vpp vid Vatned/ og Nattdøggen var yfer mijnum Kornskurde. Mijn Dyrd æ-
D nyade sig alltijd fyrer mier/og miñ b Boge batnade i miñe Hende. Þeir hlyddu a mijn Ord
og þøgdu/ z hugdu aller ad miñe Rædleggingu. Epter mijna Ordrædu þa talade eingeñ
fleira/og mijn Mælska hun draup a þa. Þeir væntu epter mier ē añare Døggu/ Og opnū
hielldu þr sijnum Munne lijka sem epter ødru Kuelldregne. Nær ad eg c broste med þeim /
þa dirfdust þeir ecke vid þat/ og þat Liosed mijns Auglits giørde mig ecke miñe hættar. Þa
huenar eg villde fara til þessarar Syslanar/ þa vard eg at sitia hiñ efste/ Og eg bio a mille
Strijdzmannaña sem eirn Konungur/þa ed eg hugsualade þeim sem Harmþrungner voru.

Jobs vegsemd

a (Smiøre) Þa eg hafa gniott allra hlu tu/allt annu þeitt og yþert fliotañligt

a (Boge) Mijn Magt þor iafnan waxande

c (Broste) Eg war vin- giarnligur glad ur wid þa/enn þo þeingu þeir ecke þar af ofdirfd ad fyrer- lijta mig

XXX.

A ENN nu hlæia þeir ad mier sem yngre eru eñ eg/ huerra Fedr eg hefda ei virst
ad setia hia Hundum miñar Hiardar. Huerra styrkleik eg hiellt einskis ney-
tann/ þeir ed ei gætu komest til fulls alldurs. Þeir sem af Hungre og Ves-
ølld einmana flydu a Eydemørkena/og voru nu nyliga fordiarfader og vesa-
ler vordner/ þeir ed vpplockudu þad Netlugrased hia Vidar ruñenum/ og su
Rooten Einiberiatriesiñs var þeirra Matur. Og nær ed þeir vpprykktu þm
þa hlockudu þeir yfer þui/lijka sem Þiofur. Þeir biuggu i hia hrædeligum Lækium/i þeim
Iardarholunum og Biargskorunum. A mille Skogarunnaña kølludu þeir/ og vnder þeim
Klungurþyrnunum samansøfnudust þeir. Børnen þeirra hiña fauijsu z fyrerlitnu Maña
þeir sem minstuhættar voru i Landenu. Nu er eg ordeñ suo sem þeirra Gamanleikar/ z hlyt
at vera so sem þeirra Skemtan. Þeir hafa Andstygd a mier/ z taka ad fordast mig miøg/og
B þeir hirda ecke þo þeir hrækie fyrer miñe Asionu. † Þeir hafa vtspent mijna Sælu/ og giørt
mig ad onguu/ z suipt Beislinu fra mijnu Andlite. Þeir settu sig a mote miᶦ vid þañ hægra
veigeñ/þar sē eg blomgadest/ Og i burtskwfudu mijnū Fæte/ og giørdu sier veg yfer vm̄ mig
mier til Fordiørfunar. Þeir nidurbrutu mijna Vegu/og þat var þeim suo audfellt ad giøra
mier skada/suo þeir þurftu þar ongrar hialpar vid. Þeir eru hier jñfallner lijka sem i giegnū
eitt vijtt og nijked Vinduga/og eru hier jnnfallner Fylkingialaust. Skielfingen snere sier a
mote mier/Og offsokte mijna Dyrd sem añad Sterkuidre/og mitt Giæfulæn lijka sē añad od
fluga Sky. Eñ nu vtheller sier mijn Sæla yfer mig/og sa vtlegdar Tijmeñ hefur høndlad
mig. A Nottinne stijngast mijn Bein i giegnum alla vegana/og þeir sem mig jaga leggia
sig ecke ad sofa. Fyrer margfalldleik kraptariñs verd eg añars z ødruuijs a klæddur/ Og
C þeir spentu þui ad mier lijka sem Halsmælenu mijns Kyrtels. Þeir hafa troded mig nidur i
Preckeñ/ z jafnad mier vid Osku z Dupt. Hropa eg til þijn/þa suarar þu miᶦ ecke/Geing eg
þar fram/þa skeyter þu mier ecke. Þu ert mier nu vmsnueñ i eirn Hardwdligañ/ og audsy-

† Þeir) Þeir Chaldei

a (Klæddur) Þad er/eg i klædest marg- hættadre Ogiæ- þu mz Oþrijse/ suo ad eg kann þui ecke ad ham la/Og eg spenn- est suo hart/ad eg kañ ecke laus ad werda/og ez werd ad hafa þad/suo sem æ ad Fat vm Halsenn

ner þijna

syner þijna Reide a mier mz þeim styrkleiknum handar þinnar. Þu lypter mier vpp/ z læt-
ur mig fiuka a þeim Vindenum/og i sundursmellter mig kroptugliga. Þui eg veit ad þu mūt
ofur selia mig Daudanum/þad sama er þat til einkada hwsed allra lifandra. Þo mun hn̄
ecke vtrietta sijna Hønd til b Beina Hwssens/og þeir munu ecke hareysta vpp fyr' hn̄s For
diarfan. Eg griet a þeim Nørmungar tijmanum/ og mijn Sæl kiende i brioste vm hin̄ fa- D
tæka. Eg vænte hins gooda/og nu kiemur þat hid vonda/Eg vonade epter Liosenu/enn nu
kiemur Myrkred. Mijn Jnnifle þau læta ei af ad sioda i mier/Nørmūgar tijmen̄ er yfer mig
komen̄. Eg geing fram Dockleitr/en̄ þo bren̄er Solen mig ecke/Eg stend vpp i Safnaden-
um og kalla. Eg er Høggormsins Broder/ z eirn samfielage Strutzfuglsins. Mitt Hør-
unds skin̄ er suart orded a mier/og mijn Bein eru af Hita vppþornud. Mijn Harpa er orden
eirn Sorgar Saungur/og mijn Hliodpijpa eirn hrygdar Grætur.

b (Beina) J Beinahwse/ nu mun eg hafa Huijld/Þad er/ þar daudra Manna Bein eru samanlaaten

XXXI.

Saltmæla giørda eg vid mijn Augu/ad eg skyllde ecke horfa til nein̄rar Mey- A
ar. En̄ huad giefur Gud hier ofan ad mier i Verdlaunen? og huad gief-
ur sa hin̄ Almættuge af Hædunū mier i arftøku? Skylldu ecke helldr hiner
Ranglætu hafa suoddan Olucku? og eirn illgiørda madur ad vera suo vt
rekenn. Sier hn̄ ecke mijna Vegu/ og telur øll mijn Fotspor? Hefe eg noc
kud geinged i Hiegomanum? Eda hefur min̄ Fotur geinget til Suikræ-
desins? Veige hn̄ mig þa i riettū Metaskalū/z min̄ Gud formerkia mitt Meinleyse. Hafe
mijn Fotspor af Veigenum viked/og mitt Hiarta mijnum Augū epter fylgt/og hafe þar noc-
kud lodat vid mijnar Hendur/Þa skal eg nidur sæ/ en̄ eirn an̄ar skal þat vppskiera/ Og mitt
Slecte skal þa vpprætt verda.

Riettlæte godrar Samuisku

Hafe mitt Hiarta' læted teygia sig til Kuen̄a/ eda hafe eg i leynum skadet i Hwsdyrum
mijns Naunga/Þa verde mijn Eigenkona af einum ødrum skømud/og adrer ligge mz hen̄e. B
Þui þad sama er ein̄ Glæpur/og ein̄ skam̄arløstur fyrer Domaranum. Af þui at þad være
sa Elldur sem allt vppeydde til Fordiørfunar/z vpprætte alla mijna jnntekt. Hafe eg fyrerlit-
ed Riettarfared mijns Þionustuman̄s eda Þionustukuin̄u/nær þau høfdu Kiærumal vid mig.
Huad villda eg tilgiøra nær ed Gud tæke sig vpp? z hueriu skyllda eg suara þegar hn̄ vitiar?
Hefr hn̄ ecke giort hin̄ an̄an/sē mig samtemprade i Modr Kuide? og hefur tilreitt Lijfed i hm̄
eins lijka suo? Hef eg sagt nei vid Bæn hins Fatæka/ og liet eg Eckiun̄ar Augu vanmætt-
ast? Hafe eg eted min̄ Mat eirnsamall/suo þ hiner Fødurlausu hafa ecke eted þar af? Þui
ad eg hef audsynt mig so sē an̄an̄ Fodur/ allt i fra mijnum Barndome/z þegar i fra min̄ar
Modurkuide hefe eg giarnan huggun veitt

Hroosan godrar Samuisku

Hefe eg sied nockurn farast af Fatleyse/eda læted hin̄ Fatæka ganga Fatlausan̄? Hafa
ecke hn̄s Sijdr velsignad mig/þa ed þeim vard heitt af mijnum Lamba reyfum? Hefe eg med C
min̄e hende lagst a hin̄ Fødurlausa/ a medan eg sa i Portdyrunū stadan̄a Magt til at hial-
pa? Þa i burt falle mijn Herdablød fra Axlarbeinunum/z min̄ Handleggr breste fra Ol-
boganum. Þuiad eg hræddunst Gud suo sem an̄an Luckubrest yfer mier/ og eg kunne ecke ad
bera hn̄s Byrdarþunga? Hafe eg sett Gulled fyrer min̄ Atrunad/ og suo til Gullhnottisins
sagt/Þu ert mitt Traust? Hafe eg glatt mig vt af þui ad eg hafda suo mijked Godz/z þad
mijn Hønd hefde viuegad allra handa? Hafe eg lited til a Liossens nær ed þat skein skiært/
eda til Tunglsins nær ed þat vel gieck? Hafe mitt Hiarta læted tæla sig Heimugliga/so ad
min̄ Mun̄ur b kyste a mijna Hønd? Þad sama er og ein Misgiørd fyrer Domaranum/Þui
þar med hefda eg neitad Gude hier ofan ad.

a Þad er/Þa eg hafda Luckū gladdest eg ecke wr høfe

b Kallast ad hrøsa sialfs sijns werke/Huad alleina Gude tilheyrer

Hafe eg nockut glatt mig þo ad mijnum Ouin veitte illa/z vpphafed mig af þui þo Ogiæ-
fa kiæme yfer hn̄? Þuiad eg liet min̄ Mun̄ ecke syndgast i þui/þat hn̄ æskte hn̄s Sælu nein̄ D
re Bøluā. Hafa þeir Men̄ a mijnu c Heimile ecke hloted at seigia/Gud hn̄ giefe þ ad vier
ecke sedunst af hans Kiøte. Hin̄ Gestkomāde matte ecke vte vera a Nattartijma/ helldr liet
eg mijnar Dyr vpp fyrer þm̄ vegfarāde var. Hafe eg duled mijna Hreckuijse sē an̄ar Madr
so eg nidurbyrgde min̄ Misgiørning Leyneliga? Hafe eg læted hræda mig þan̄ mykla Man̄
fiølda/og læted þa fyrerlitningena Frandskaparens fraskielfa mig? Eg var kyrr z gieck ecke
vt af Dyrunum.

c Þat er/mijn hiu þordu ecke ad girnast neitt þat min̄a ouina var

Huer

Huer giefur mier eirn þañ sem mig vill heyra/ suo þad hiñ Almattuge villde heyra mÿ-
na girnd? og þ einhuer mætte mitt Mælefne vtskrifa i eina Bok. Þa villda eg taka hñ vpp
a mÿnar Herdar/og speña hm̃ i krÿng vm mig sem añare Koronu. Tøluna miña Fotspora
skyllda eg þa vppseigia/ ⁊ eg villda framseigia hm̃ þ sem añar d Høfdinge. Ef ad mÿn Jørd
kallar a mote mier/og heñar e Akurreiner græta med heñe/ Hafe eg eted heñar Auøxt obi-
talad/ ⁊ þuiñgat so lÿfet Akuruerksmañaña/Þa vaxe mier Jllgrese j staden Hueitis/ ⁊ Klũg
urþyrnar fyrer Bygg.

Orden Job hafa enda

d (Høfdinge) Ohræddur diarfliga

e Þeir skurder sm̃ plogureñ giører þa plægt er

XXXII

A Ñ A liefu þeir þrÿr Meñ af at giefa Job Andsuar/ mz þui at hñ hiellt sig at
vera Riettlætañ. Eñ Elihu son Baracheel af Bus/ vt af Slekte Ram/
hñ vard reidr Job/fyrer þat hñ hiellt sijna Sælu Riettuissare eñ Gud. Hñ
vard og Reidr vid þa þria hñs Vine/af þui ad þeir fundu hønum ecke neitt
Andsuar/eñ fordæmdu þo Job. Þuiad Elihu bidlikade vid þangat til þeir
høfdu vt talad vid Job/af þui at þeir voru elldre enn hñ/ Og fyrst hñ sa þ/
at þar var ecke neitt Andsuar til i þeirra þriggia Manna Muñe/þa reiddest hñ. Og þañ-
B en suarade Elihu son Baracheel af Bus/ ⁊ sagde.

Eg er Vngur/enn þier erut gamler/Þui fordadest eg og hræddunst ad audsyna mÿna List
a medal ydar. Eg þeinkta suo/Læt þu Aaren Alldursiñs tala/ og læt þu þann Alldurdom-
sins mykelleik auglysa Vÿsdomenn. Eñ Andeñ er i Mønnunum/og sa Jñblæsturenn hins
Almættuga giører þa skilningsfulla. Hiner Volldugu eru ecke hiner Vÿsustu/ og hiner gøm
lu skilia ecke þat Riettdæmed. Þar fyrer þa vil eg nu tala/Heyred mier/eg vil og læta sia
C mina Snilld. Siaed/eg hefe bidlikad vid a medan þier tøludut/Eg hugleidda ad ydrum skil-
ninge/þangad til at þier fundut vppa þa riettu Rædu. Og eg hefe giefed giætur at ydr/Eñ
siaed/ þar er eingeñ a medal ydar sm̃ vande vm vid Job/edur suarade hans Mæle.

Suo ad þier þursed ecke at seigia/Vier hittum a Vÿsdomen/Ad Gud hafe vtskwfad hm̃
eñ eingeñ añar. Þad Mæltæke fullnægier ecke mier/ Eg vil ⁊ ei suara hm̃ epter ydrũ ordũ.
Oho/þr eru ottaslegner/þr kuña ecke meira ad suara/ þr kuña ⁊ ecke fleira at tala. Eñ af
þui at eg tafde so vid/ ⁊ þr kuña ecke fleira at tala (þui þr stodu kyrrer ⁊ suørudu onguu) þa
D vil eg fyrer miñ Part suar giefa/ og audsyna so mÿna Visku. Þui eg er fullur af þre Ord-
rædu/þuiad miñ Andardrættur giører mier mein i mÿnum Kuide. Sia þu ad miñ Kuidur
er lÿka sem añad nytt Vÿn þat þiett til dypkad er/huert ad i sundurspreing' nya Leigla. Eg
hlyt at tala suo eg fae Vindrum/Eg verd ad vppliuka mÿnum Vørum ⁊ giefa suar. Eg vil
og einskis Personu alÿta/ ⁊ eg vil og onguañ Mañ lofa. Þuiad eg veit ecke(ef at eg giørde
þat)nema at miñ Skapare munde þa suipta mier i burt jñan lÿtels tÿma

XXXIII.

A Ñ Ob heyr þu mÿna Rædu/ ⁊ hygg vel ad øllum mÿnum Ordum. Sia þu/eg
vpplyk mÿnum Muñe/og mÿn Tunga talar i Muñe mÿnum. Mitt Hiarta
skal riett tala/og mÿnar Varer skulu fram seigia þañ saña skilningeñ. Gudz
Ande hefur giørt mig/og jñblæsturenn hins Almættuga hefur giefed mier Lÿf
ed. Kant þu/þa suara mier/ bu þig til og giegn þu mier. Sia þu/eg heyre
Gude til jafn vel sem þu/ ⁊ eg er giørdr af þui hinu sama Leire. Eñ þu þarft
þo ecke ad hrædast fyrer mier/og mÿn Hønd skal ecke vera þier ofþung.

Þu talader suo fyrer mÿnum Eyrum/eg hlaut ad heyra Raustena þÿns Mæls. Eg er
hreiñ fyrer vtan Misuerka/saklaus/ ⁊ hefe ongua Synd. Sia þu/ hñ hefr fundet mier søk/
þar fyrer reiknar hñ mig fyrer siñ Ouin. Hñ hefur sett mÿna Fætur i Stock/og hefur for-
uarad alla mÿna Vegu. Sia þu/at riett vt af þÿsu hinu sama þa alykta eg a mote þier/þad
B þu siert ecke Riettlætur/ Þui Gud er meire eñ Madureñ. Huar fyrer villt þu deila kappe
vid hñ/þo hñ giøre þi' ecke Reikningskap vt af øllũ sÿnũ Giørningũ? Þui þa nær ed Gud
fyrer ætlar sier nockurn tÿma eitthuad/ þa a huxar hañ ecke vm þ þa hid fyrsta þar epter a.

Elihu

a (Huxar) Suo sem Madurenn giører/hñ tekur rad þa hm̃ er lidet/og idrast/ og villde ogiört være. Eñ sa Siguruegar enn i Israel(seiger Samuel)idrast ecke. i. Samu. xv.

J Sionhendingu Draumsins a Nottiñe/nær Suefneñ fellur yfer Meñ/þa ed þeir sofa a
Sængunum. Þa opnar hñ Eyrun Mañaña/ꝛ ognar þeim ꝛ agar þa. So þat hñ i burt
snue Mañenum fra sijnum Asetninge/ og frelse hñ i fra Offstækiñe. Og i burt rycke hñs
Sælu i fra Fordiørfuniñe/og hñs Lijfe suo þat falle ecke i Suerds eggiar. Hñ hegn er hm̄
mꝫ Siukleik a siñe Sæng/og øllum hñs Beinum hardligana. Og hñ temur hñs Lijkama
suo til/at hñ klijar vid Matnum/Og hñs Sæl/so hun hefur ongua lysting til Matar. Hñs
Holld þat i burt huerfur/og synen sliofgast/og hñs Bein taka at brotna/suo þau eru herfelig C
asyndar. Suo at hñs Sæla flyter sier til Fordiørfunar/ꝛ hñs Lijf til Daudans.
Ef þar være eirn Eingell eirn af Þusund talande fyrer honū/ til at kuñgiøra Mañenum
huernen hñ mætte giøra Riett. Þa munde hñ honum lijknsamur vera og seigia/ Hann skal
frelsast/suo at hñ fare ecke hiedan nidur i Fordiørfunena/ Þuiad eg hefe fundet eina Forlijk-
an. Suo at hñs Holld skal blomgast aptur lijka sem i æskunne/og læta hñ verda Vngann
aptur. Hñ mun og bidia Gud/og hñ mun vera honum lijknsamur/og læta hñ sia sitt Andlit
mꝫ glede/og hñ mun þeim Manne endurgiallda sijna Riettuijse. Og hañ mun vidurkienna
sig fyrer Folkenu/ꝛ seigia/Eg villde hafa syndgast/og vmuent Riettinū/Eñ þ hefde mier ein D
gen Nytseme vered. Hañ hefꝛ frelst mijna Sælu/ so hun for ecke i Fordiørfunena/helldꝛ so
at mitt Lijf sæ Liosed.
Sia þu/þetta allt saman giører Gud † tuisuar eda þrisuar sinnum vid huern sem eirn
Mañ. Ad hñ kalle so hñs Sæl aptꝛ vt af Fordiørfuniñe/ og vpplyse hñ mꝫ þui Liosenu lif
ande Maña. Merk þta Job/ꝛ hlyttu a medan eg tala. Eñ hafer þu nockut ad seigia mier/
þa suara þu mier/Seig þu fram/Ert þu Riettlætur/eg vil giarnan heyra þat. Enn ef þu
hefur ecke neitt til/þa hlyd þu a ꝛ þeige þu/ Og mun eg kieña þier Vijsdom.

† Þad er/ opt og o/ sialldan

XXXIIII.

Elihu

G Elihu suarade/ꝛ sagde/Heyre þier hiner Vijsu mijn Ord/ꝛ þier hiner skyn A
sømu hygged at mier. Þuiad Eyrad þat profar Mælet/ ꝛ Muñureñ sma-
ckar Maten. Lætum oss vtuelia eirn Dom/ suo vier meigum þeckia a medal
vor huad gott er. Þui Job sagde/Eg er Riettuijs/og Gud hñ af neitar mier
mijnum Riette. Eg hlyt ad liuga þo eg hafe satt/ Eg er so kualeñ af a sial-
fs mijns skeytum/ þo ad eg hafe þar ongua forþienā til. Huar er eirn þui
lijkur sem Job/hñ huer ed jnndreckur Hædungena lijka sem Vatn? Og geingur a Veigenū
mꝫ þeim Jlluirkiunum/og er i ferd mꝫ þui Ogudligu Folkenu? Þuiad hañ sagde/Þo ein-
huer sie eñ saklaus/þa er hñ þo samt einskis verdur fyrer Gude.
Þar fyrer þa hlyded mier þier hyggnu Meñ/Langt er fra þui at Gud hñ skyllde Ranglæ
tur vera/og sa hiñ Almættuge Oriettferdugur. Helldur so/hñ launar Mañenum epter þui
sem hñ hefur forþient til/og endurgielldur huerium epter sijnum Giørninge. Vissuliga for B
dæmer Gud onguañ mꝫ Rangindum/og sa hiñ Almættuge beyger ecke Riettteñ. Hañ huer ed
hefur tilskipad þad sem a Jørdunne er/og hñ huer ed hefur sett allt Jardrijked. Þar sem hñ
villde og eñ asetia sier þat/þa feinge hñ vel samansafnad øllum Sælum og Ondum til sijn.
Allra Holld þad munde forganga huert mꝫ ødru/ ꝛ Madurenn munde verda at Osku aptur.
Hafer þu nu skilningeñ/þa hlydtu þui/ꝛ hygg ad Raustiñe miñar Ordrædu. Skyllde noc-
kur þar fyrer ad þuijnga Riettinn/ þo at hñ sialfur hate hañ? Og þo ad þu siert stolltur/
skyllder þu þa þar fyrer fordæma hinn Riettferduga? Skyllde nockur þat seigia til Konūg-
sinns/Þu fafeingur Madꝛ/ og til Høfdingiaña/Þier hiner Ogudligu? Hñ þo sem ecke æ-
lijtur Mañgreinarmuneñ Høfdingiaña/og ber ecke meire Kiensłu a hiñ forkostuliga helldꝛ eñ
a þann Fatæka/ Þuiat þeir aller eru hañs Handa verk. Menn verda ad deyia skyndeliga/
skielfast og forganga a Midnættenu/Hiner Oflugu verda Mættlauser i burt tekner. Þui- C
ad hñs Augu sia huers Mañs Vegu/og hñ sier allra þeirra Fotspor. Þar er eingen su Þo
ka eda Myrkur/huar ed Jlluirkiarner kuña at fela sig i. Þui þat er ongū leyfeligt/at gan
ga i Riettlætisdom vid Gud.
Hñ fyrerkiemur suo mørgum kostuligum/suo at þeir eru oteliande/og jnnsetur adra i stad-
eñ þeirra. Af þui/ad hñ þecker þeirra Verk vel/og vmuender þeim a Hættartijma/suo þeir
verda i sundursłegner. Þeim Ogudhræddū fleyger hañ saman i eitt/þar ed þat verdur hellst
sied.

a (sialfs mijns) Þad er Gudz Þylur sem standa i mier

sied. Af þui ad þeir viku i burt fra honum/ og skildu ecke neitt af hn̄s Vegum. So ad kalled hinna Fatæka hlaut ad koma fyrer hn̄/og han̄ heyrde þa Kueinan hin̄s Naudþurftuga. Nuenær ed han̄ giefur Friden/huer vill þa fordæma? Og nær ed hn̄ skyler Andlitenu/huer mun þa gieta sied hn̄ a medal Folksins og Alþydunnar? Og hn̄ lætur eirn Hræsnara ryk\ia yfer þeim/til ad ᵇ þyngia Almwgan̄. Prouerb. 8.

D Eg hlyt ad tala suo sem vppa Gudz Vegna/og giet þat eige læted. Hafe eg ecke sagt riett/þa kienn þu mier betur/ Hafe eg z handtierad orietteligana/þa vil eg ecke leingr so giora. Eg vænte Andsuarsins af þier/Þui þu forleggur alla hlute/og þu hefur þat vppbyriad en̄ ecke eg/Ef þu veist nockut/þa seig þu þat fram. Þui giarnan læt eg hyggna Menn leidrietta mig/og eirn Vys Madr hlyder mier og suo. En̄ Job hn̄ talar oskynsamligana/z hn̄s Ord eru ecke af skilninge. Minn Fader/Lattu Job reyndan̄ verda allt til æfeloka/fyrer þat hn̄ snyr sier til Ranglætra Man̄a. Hn̄ hefur og vmfram̄ sijna Synd Gudlastat/Þar fyrer læt han̄ plagadan̄ verda a medal vor/ og þat han̄ hafe suo sijdan mykla Akiæru vid Gud DROTTIN.

a Hn̄ lætur Tyranna og Vyskinga völld hafa/til ad kuelia plaga og pieþletta þa vndergiefnu

XXXV.

A Og Elihu suarade/ og sagde/Helldur þu þat fyrer Riettinde at þu seiger/Eg er Riettlætare en̄ Gud? Þui þu seiger/Huer er sa ad neins sie verdur fyrer þier?/Huad hialpar mier þat/þo eg giøre mig fyrer vtan Synd? Ecke vil eg suara þier einu Orde/og þijnum Vinum mz þier. Skoda þu Himeneñ z sia þu/og hygg ad þeim Skyunum sem eru hærre en̄ þu. Ef þu syndgast/huad kant þu vid han̄ at giøra? / Og þo at þijnar Misgiørder sieu margar/ Elihu

B huad kant þu honum at giøra? Og þo at þu siert Riettuys/huad kant þu at giefa hm̄? eda huad skal hn̄ þiggia af þijnum Hondum?

Einum Manne lijka sem þu ert kan̄ þijn Illska eitthuert ad giøra/og þijn Riettuyse einu Man̄sins Barne. Þeir hiner sømu fa vel kallad/nær ed þa skier nockut Ofrijke/og kueina

C vegna Armleggianna þeirra Foringian̄a. Þeir ecke neitt skeyta vm þad/ Huar er Gud min̄ Skapare/ hn̄ sem giører þan̄ ᵃ Saungen̄ a Nottiñe? Hn̄ huer ed giører oss lærdare en̄ þan̄ Fienaden̄ a Jordunne/og hyggnare enn þa Fuglana vnder Himnenum. Og þeir munu z eirnen kalla yfer Drambsemiñe þeirra hin̄a Illsku fullu/og hn̄ mun ei Bænheyra þa.

D Þuiad Gud þat ecke heyrer sem hiegomligt er/og sa hin̄ Almættuge mun ecke alijta þat. Þar ad auk þa seiger þu/ad ei muner þu hn̄ sia/En̄ þar er ein̄ Domr fyre hm̄/bijd þu hn̄s ad eins. Þo ad hn̄s Reide sæke þig ei snarliga heim/z take sier þat suo brædliga til/at þar eru marger Nødugar Men̄. Þar fyrer hefur Job vpploked sijnum Mun̄e forgiefens/og frambored Drambsøm Ord mz skilgingsleyse.

a (Saung) Þad er Fugla Saung. Edur Andliga suo/ad Menn lofe hn̄ i kross og leidu. Sem xlij. Psalmur seiger/ Vm Nætur syng eg honum

XXXVI

A Elihu talade en̄ framar meir/Bijd þu mijn en̄ litla stūd/eg vil kun̄giøra þier þad/Þuiad eg hefe en̄ nockut ad seigia af Gudz alfu. Eg vil sækia mijna skilnings Visku a leingdar/og biuyssa min̄ Skapara at han̄ sie Riettuys. Mijn Ordræda skal an efa Falslaus vera/og mijn skilnings Viska skal lasta laus vera fyrer þier. Elihu

Sia þu/Gud hn̄ forleggur ecke hina Volldugu/þuiad hn̄ er sialfur volldugur vt af Hiartans Krapte. Hn̄ frelsar ecke hin̄ Ogudliga/helldur hialpar hn̄ hinum fatæka til Riettinda. Hn̄ i burt snyr ecke sijnum Augum fra Riettferdugum/z hn̄ lætur Konungana sitia alla æfe a sijnum Tignar Stolum/suo þeir verda Vollduger. Og huar ad Fangararner liggia i Fiøtrunum/og eru sarliga reyrder mz Reipum. Þa kun̄giører han̄ huad þeir hafa athafst/og þeirra Odygd/ad þeir hafa yfergāgsamer vered. Og hn̄ opnar

B þeim Eyrad til Rædningar/og seiger þeim/ad þeir skule i burtsnua sier fra Ranglætenu. Ef þeir hlyda þui og þiona honum/þa munu þeir gamler verda vid godan̄ Alldur/z lifa mz glede. En̄ ef þeir hlyda ecke/þa munu þeir falla i Suerds eggiar/og forganga fyrr en̄ þa varer þess.

Nær ed Reiden hitter Hræsnarana þa kalla þeir ecke/ nær þeir liggia i Fiøtrunum. Þa mun þeirra Sala i Kualrædunum Deyia/ og þeirra Lijf a medal Horunar Manna. Hn̄ mun

mun frelsa þa hinu Fatæku vt af þeirra Eymdar Vesolld/ z opna Eyrun hins Volada i Nør
mungiñe. Hñ mun i burt ryckia þier vr þeim vijdu Kuerkunum Kualaña/ sm̄ onguan gruñ
hafa/ z þitt Matbord mū hafa Nuĳld/ z hladed va mz allskyns Giæde. Eñ þu fegrar Mæl
efned hins Ogudliga/ suo þeirra Riettar far hellst vid Magt. Hygg þu at/ huert hafe eige E
mætt suo skie/ ad Reiden hafe komed þier til ad nidur þryckia nockrum/ Eda þad myklar Fie-
giafer hafa ecke beygt þig. Þeinker þu ad hñ skeyter þiñe Magt/ edur Gulle edur nockurskonar
Styrkleik edur Hreysti? Þu þarft ecke ad girnast Nætureñar/ til ad yferuinna Lydeñ i
þeirra Hybylum. Vara þu sialfan þig/ og snu þier ecke til Ranglætesins/ suo sem þu vppbyr
iader fyrer þiñar Vesalldar saker.

Sia þu/ Gud er miøg ofurhær i sijnum Krapte/ Huar er eiñ þuilĳkur Kiennemadz slĳkur
sem hñ er? Huer vill ransaka hñs Veg yfer honum? og huer vill suo seigia til hñs/ Þu giø-
rer Rangt? Hugleidtu þad þu veist ecke hñs Verk/ suo sem Menn syngia. Þuiad aller D
Menn sia þad/ z huer Madur sier þat a leingdar. Sia/ Gud er mĳkell z okiendur/ hñs Aa-
ratølu kann eingen ad ransaka. Hñ giører Vatned ad litlum Daggardropum/ og hnepper
sijn Sky saman til Regns. So ad Skyen fliota/ z døggua ofan yfer Meñena. Þegar hañ
vill vtbreida sijn Sky suo sem hæð Tialld sitt. Sia þu/ suo vtbreider hñ sitt Lios yfer þa hi
nu sømu/ og hylur allar Hafsins Endemerkz. Þuiad þar mz hræder hñ Meñena/ z hñ giefur
þo nogliga Fædslu. Hñ byrger Liosed suo sem i Høndum sier/ og skipar þui þo aptur ad
koma. Vm þ sama ber Vitne hñs Samfielage/ sem er Reiden þeirar Þrumuñar i Skyunū.

XXXVII.

Idur þui ognar mĳnu Hiarta/ z þ skielfest þar vid. Kiære heyred þo huer A
su reid at hñs Reidarþruma hun er/ Og huada Mæl þier heyred þar vt fa-
ra af hñs Munne. Hñ sier vnder alla Himna/ og Lios hañs skĳn yfer øll
Endemørk Jardar. Epter honū øskrar Reidarþrumā/ z hañ lætur Skrug
gur koma med sijnū myklum hliodū/ Og nær ed hñs Reidarþruma hun hey
rest/ þa fær henne eingenn apturhallded. Gud hñ hliodar ogurliga mz sinne
Reidarþrumu/ og giører mykla hlute/ z verdz þo ecke þecktur. Hñ mæler til Sniofariñs/ þa B
kiemur hñ jafnsnart a Jørdena/ og til Daggarinnar/ so og kiemur þar nogligt Regn. Alla
Menn hefur hñ i sinne Hende/ suo sem jñeluckta/ suo Alþydu Folked skal læra huad hñ kañ at
giøra. Þad Villudyred geingur jnn i sitt Hreyse/ og blĳfur suo i sinne Holu. Af Sudrenu
kiemur Þeyreñ/ z af Nordrenu Kulldeñ. Og vt af Gudz Vindblæstre kiemur Frosted/ z mĳ
ked Vatn/ nær ed hñ lætur þat hlæna aptur. Þau hinu þyckuu Skyen adskilia sig/ suo ad
Heidbiart verdur/ og hñs Lios skĳn i giegnum þa Þokuna. Hñ snyr Skyūum huert hñ vill/ C
suo þau fullgiøra a Jardrĳke allt þat hñ bydur þeim. Huert helldur þad er yfer Kynsleckte
edur yfer einu Lande/ þar sm̄ hñ finst Myskunsamur.

Job merk þetta/ Statt þu stødugur z hygg ad Gudz Dasemdar verkum. Veist þu nær
ed Gud sender suoddan yfer þa? og nær ed hñ lætur þat Lioset siña Skyia briotast hier fram?
Veistu huernen ad Skyen vtdreifast? huer Dasemdar verk þau Fullkomnud vita. Suo
ad þĳn Klæde eru þa Vørm/ nær ed Landed er kyrt af Sunnan Vedre. Ja/ Muntu nockud
vtbreida Skyen mz honum þau sem føst eru/ sem annar steyptur Sionarspeigell. Seig þu D
oss/ huad vier eigum honum ad seigia/ þuiad vier kuñum ecke ad næ alla gutu þangad fyrer
Myrkrenu. Huer vill telia vpp fyre honum þad eg tala? ef nockur talar þad/ þa vppsuelg-
gest hñ. Nu siest ecke þat Liosed sem skiært skĳn i Skyunum/ Eñ nær ed Vinduren blæs þa
verdur þat biart vedur. Af Nordrenu kiemur † Gulled/ þeim Ogurliga Gude til Lofs. Eñ
þeir kunna ecke ad høndla hiñ Almættuga/ sem suo er mĳkell af Kraptenum/ Þuiad hñ mun
onguan Reikningskap standa af sijnu Riettdæme og godu Mælefne. Þar fyrer skulu meñ
ottast hñ/ og hñ hrædest onguañ/ huersu vĳser sem þeir eru.

† Gulled) Þad er skiært Vedur sem klært Gull

XXXVIII.

A
GVDROTTEN suarade Job/ af einu Vindskye/ og sagde/ Huer er sa s̃ suo skeikar i Wijsdomenum/ og talar suo oskynsamligana? Umgyrd þijnar Lendar sem einn Madur/ Eg vil adspyria þig/ kienn þu mier. Huar vart þu þa eg lagde Grunduoll Jardarinnar? seig þu mier þat ef þu ert so mijkell skilnings Madur? Veist þu huer ed sette hennar Takmark? edur huer ed dro þann Mæleþrædenn yfer hana? Eda huar vppa hennar Vnderstodur eru settar? eda huer ed lagde hennar Hyrningar Stein? Þa ed Morgunstiornurnar huer mz annare lofudu mig/ og oll Gudz Born þau glöddu sig. Huer hefur til luckt Siofarhafed mz sijnum Dyrum/ þa ed þat braust vt suo sem af Modurkuide? Þa ad eg klædda þat mz skyunum/ og vafde þat i Þokunne suo sem i odrum Reifum. Þa ed eg hamlade þess Hlaupe mz mijnum Garde/ og sette Steingur og Hurd þar fyrer. Og sagde/ Allt hingad at skallt þu koma enn ec-

Gud

B ke leingra/ hier skulu þijnar stolltar Bylgiur leggia sig.

Hefur þu a þijnum tijma bodet Mornenum og vijsad Morgunstiernunne sinn stad? So hann hondlade Hornen Jardarinnar/ z þad hiner Ogudligu yrde vtkastader? Þad a Innsigled mun vmbreyta sier sem annad Leir/ og þeir munu standa sem annad Klædesfat. Og þad Liosed skal i burt takast fra þeim ogudligu/ og sa Armleggurenn hinna Dramblatra skal i sundur briotast. Hefur þu ofan fared til Haffsins Grunna/ og geinged so i Diupsins Faruegum? Hefr Daudans Port nockurn tijma opnat sig fyrer þier? eda hefr þu sied Myrkranna Portdyr? Hefur þu askynia ordet huersu breid Jorden er? seig þu fram/ Veistu allt saman þta? Huar er sa Vegurenn þar sem Liosed bygger/ z huer ad sie Myrkursins stadur? So ad þu kunner

a (Inciglader) þad er/ þeirra stiett og þeirra hagur/ huern þeir villdu so stadfastan vera sem hun være insigladur

C burt ad taka þess Landamerke/ og formerkia þann farueigen þess Hwssens. Visser þu ad þu skyllder a þeim tijma fædast?/ og huersu marger þijner Dagar skylldu vera?

Hefur þu þar vered huadan ad Snioren kiemur? eda hefur þu sied huadan Hagled kiemur? Huerin ad eg innehelld til Hormungartijmans/ og til þss Strijdsins z Ofridardagsins. Vm huern veg skipter Liosed sier? og sa Austan Vindurenn vpp fer a Jordena? Huer vtskipte steypedogguñe sijna Rꝏs?/ og giorde Veigenn Elldingaña og Reidarþrumuñar? So ad þat rigner i Landet þar sem eingenn er a/ i þa Obygdena sem eing enn Madr er. So þad vppfyller Eydemorkena/ z þau Drœfen/ og lætur þar grænt Gras groa. Huer er Daggarinnar Fader?/ huer hefur fædt Dropa Daggarinnar? Af huers Kuide er Isenn vtgeingenn? og huer fœdde Hrijmfrosted vnder Himnenum? So ad Vatned verdr huled lijka sem vnder

D Steinum/ z þad Vatz Diupet frys saman. Kant þu þat Bandet Siostiarnanna saman ad binda? elligar vpp ad leysa þat Bellted þess Orions? Kantu at lꝏta Morgunstiornuna fram koma i sinn tijma? edur ad fœra þann Vagnenn af Himnenum yfer þijn Born? Veistu huernen þad Himinenn skal regerast? eda kantu ad kienna hm nockud af Jordu

Kant þu þijnar Reidarþrumr ad flytia hꝏtt vpp i Skyen?, edur mun sa mijkel leike Vatsins hylia þig? Kantu ad lꝏta þær Elldingarnar vt/ suo ad þær vt fære/ z seigie/ Hier eru vær? Huer giefur Wijsdomenn i þad b leynda? huer giefur skynsamligar Hugxaner? Huer er suo vijs/ ad hann kunne ad telia Skyen? huer kann til ad dypta Himensins c Vatsbelge? Þa ed þui Duptenu verdur vthellt/ at þat hleypur suo til samans/ z þad huer Kockurenn loder vid annann.

b (leynda) þad er i Hiartat

c þad er/ Skyen huer ad Vatnenu wthella suo sem adrer Vatz belger/ edur Vatn kier

XXXIX.

Leonissan

A
KAnt þu ad giefa Leonissunne þad hun veide sier Brꝏdena/ og ad metta þa Leons Huolpana? So ad þeir legge sig i sijnu Bœle/ z hwle sig i þeim Fylssnunum sem þau stilla til Veidinnar. Huer til reider Hrafnenum sijna Fædslu/ nær ed hans Vngar kalla til Gudz/ z fliuga vill/ þa þr hafa ongua Fædslu? Veistu þann tijmann/ nær ed Steingeiturnar bera a Hafiollunum? Eda hefur þu hugleidt ad þui nær ed hindurnar ganga Kalfbærar? Hefr þu taled þra Manude nær ed þær tingast? edur veist þu þann tijma nær ed þær bera? Þær beygia sig saman nær ed þær bera/ og i sundurslijta sig/ suo ad þær vtlæte sijna Kalfa. Þeirra Kalfar verda feiter og þroast i Kornenu/ og ganga vt/ og koma ecke til þeirra aptur.

Hrafnaner Psal. 147.

Steingeiturnar

B Huer hefur lꝏted þau Villudyren ganga suo sialfrꝏda? huer hefur vppleyst þat banded Skogarasnanna? Huerium at eg hefe giefed Skogienn til Heimiles/ z Eydemorkena til Byggingar. Þau ed ecke skeyta Hꝏfadanum i Borgunum/ þau ed kalled Jagarans heyra ecke.

Skogar Asnenn

Þau lijta til Fiallan̄a huar ad þeirra Fæde er/ ⁊ leita epter huar grænt er.

Einhyrningurenn — Þeinker þu þ Einhyrninguren̄ mune þiona þier? ⁊ at hn̄ mune stadnæmast vid þin̄ stall?
Kantu ad leggia þitt Ok a hn̄/suo ad hn̄ erie vpp þær Akurreinarnar/ og vmuellte Jardar-
torfunum epter þier? Mættu treysta vppa þott hn̄ sie suo sterkur/so þu skuler læta hn̄ erfui-
da fyrer þig? Mættu trua honū til þess at vega þier þitt Sæde aptur/og in̄ ad safna i þijna
Kornhlødu.

Pafuglen — Pafuglsin̄s Fiadrer eru fegre en̄ þat Strutfuglsins Fiadrer eru ⁊ Vænger. Nn̄ s̄m skilz
vid sijn Egg a Jørdunne/og lætur þa heitu Jørdena vtklekia þeim. Nn̄ forgleym' þeim at
þau mætte i sundurtrodast/⁊ þad eitt Villudyr mætte þau i sundurbriota. Nn̄ verdur so hard
byll vid sijna Vnga/lijka sem þad hn̄ ætte þa eige/og hn̄ skeyter þui ecke ad hn̄ arfuidar so til
forgiefens. Þuiad Gud hefur suipt hn̄ Vitenū/og giefed honum onguan skilning. Nær E
ed hn̄ fer hætt vpp/þa forhefur hn̄ sig/og hn̄ skimpar bæde Hestenn ⁊ Man̄en̄.

Hestuenn — Kantu ad giefa Vijghestenum Styrkleika? eda pryda Makkan a honum mz hn̄s Hnegg-
ian? Kantu at hræda hn̄ s̄ Grashoppur? huad s̄ hrædeligt er/þ er [a] Prijs fyre hn̄s Nøs-
um. Nn̄ fotskappar a Jørdena/og er offa framgiarn mz styrkleik/og fer vt i mote þeim sem
bryniader eru. Nn̄ hæder ad Nrædslunne/⁊ skielfest ecke/⁊ hn̄ flyr ei fyrer Suerdenu. Eir-
nen þo þad klijnge i Pilnakoffrenu/ og þat i giegn honū gliae bæde a Lensur og Spiot. Nn̄
hneggiar og frys og krapsar i Jørdena/og [b] skeyter ecke Nerlwdursins hliode. Nær ed Ner
lwduren̄ giellur hætt/þa bystest hn̄ og olmast vid/og lycktar Bardagann a leingd"/ lijka þat
hroped Høfdingian̄a ⁊ kall.
Flygur Naukuren̄ epter þijnum skilninge/ ⁊ vtbreider sijna Vænge mot Sudrenu? Fly D
gur Vrnin̄ þan̄en hætt af þinne skipan/suo ad hun giører sitt hreidur i vpphædunum? Nn̄
bygger i þeim Naklettunum/og blijfur vppa þeim Fialla gnijpunum og Steinbiørgunum.
Þadan skyggner hun epter Fædslun̄e/og hennar Augu þau sia lāgt i burt. Hennar Vngar
þr suelgia Blod/⁊ huar hellst þat Nræd er/þar er hun.
Og DROTTEN suarade Job/⁊ sagde/Huer sem vill þræta vid hin̄ Almættuga / skal
hn̄ ecke biuijsa þat?/Og huer hn̄ straffar Gud/skal hn̄ ecke forsuara þat?
Job suarade DROTTNE/⁊ sagde/Sia þu/eg hefe nogu orordur vered/Nueriu skal eg
suara?/Eg vil hallda hende min̄e fyrer Mun̄ mier. Einu sin̄e hefe eg talad/þar fyrer vil eg
ecke meir Andsuar giefa/Eg vil ⁊ ecke þad sama hiedan i fra leingr giøra.

a (Prijs) Hn̄ er þess meir hugadur/þrys og olmast þa þa nockut hrædeligt er a ferdum/so sem er Strijd og Bardage

b Hn̄ audsyner i øllum hlutum at hn̄ acktar ein̄skis wert þad ødrum þijker hrædeligt

XL.

G DROTTEN suarade Job af Vindskyenu/og sagde/Vmgyrtu þijnar A
Lendar sem Madur/Eg vil spyria þig at/ Seig þu mier þat. Skyllder þu
giøra min̄ Dom til Onytis/⁊ fordæma mig so þu Riettlatr værer? Hefr þu
ein̄ slijkā Armlegg s̄ Gud/ kantu mz soddā hliode Reidarþrum̄ at giøra/lijka
s̄m hn̄ giører? Pryd þu þig mz fegurdarskraute/⁊ hallt þier a lopt/klæd þig
hatijdliga ⁊ prydeliga. Vt aus þu þin̄e Heiftar Reide/skoda þu Drābsama B
huar þr eru/⁊ læcka þa. Skoda þu alla Drābsama huar þr eru/⁊ beyg þu þa/Og giør þa
hinu Onnilldu forþun̄a huar þr eru. Nyl þu þa alla mz Jørdu/⁊ nidursock þra Bramle i
þau leynefylsnen. Þa vil eg mzkien̄a fyrer þier/þ þijn hin hægre Hønd kan̄ ad hialpa þier.
Sia þu þan̄ [a] Behemoth/eg giørda hia þier/at hn̄ etur Hey s̄m an̄ar Vxe. Siā þu at
hn̄s Kraptur er i hn̄s Lendum/og han̄s styrkleikur er i Naflanum hn̄s Kuidar. Halen̄ a ho C
num vtrietter sig sem Cedrus/⁊ þat ædarnar hn̄s Leyndarlims standa vpp sem adrer Kuister.
Beinen i honum eru lijka sem Kopar/hn̄s Briosk er lijka s̄ Jarnstafur. Nn̄ er þat vpphafet
Gudz Vegar/þess er hn̄ giørde/ hn̄ þrijfur til hn̄s mz sijnu Suerde. Fiøllen þau bera honū
grøs/ ⁊ øll Villudyren þau leika sier þar. Nn̄ liggur vnder Skugganum/hulen̄ i Reyrnum D
og i bleytunne. Skogarrunnuren̄ skyler honum i sijnū skugga/og þeir Vijderruskarner skyla
honum. Sia þu/hn̄ suelger Vatsstraumen i sig/og feilar sier ecke vid þat/og lætur sier þi-
kia ad hn̄ mune gieta suelgt æna Jordan mz sijnum Mun̄e. Þo veida Mem̄ hn̄ med hn̄s
sialfs eigenligum Augum/og mz etrne Snøru bora menn hn̄s Naser i giegnum

a (Bohemoth) Merker øll þau storu hrædeligu Dyr (so sem er Fill et ct.) Leuiatā merker þa stærstu Fiska og Huale. En̄ hier med æitmar lar hn̄ Valld og Magt Diøfulsins og hn̄s Selskapar/sem er/ þeirra Ogudligu i Heiminum

XLI.

A Kantu ad draga þañ a Leuiathan mz Aunglenum? eda binda hañs Tungu
mz Snære? Kantu ad læta Hrÿng i hñs Naser/edur at bora mz Prione i
giegnum hñs Kinnbein?/huert þeinker þu at hñ mune bidia þig suo hugar-
lætligana/elligar smeykiast so fyrer þier? Þeinker þu hñ mune giora þañ
Sattmaalan vid þig/suo þu meiger alltiafnt hafa hñ fyrer Suein? Kantu
at leika suo mz hñ sem annan Fugl? edur binda hñ hia þÿnū Þionustukuiñ-
um? Þeinker þu ad sa Mannflockurenn mune skiera hñ i sundur/og vtskipta honum suo æ
medal Kaupmannañа? Kant þu þat Neted ad fylla mz hñs Hwdarskinne/og þær Fisketæ-
urnar mz hñs Høfde? Nær ed þu leggur þÿna Hønd a hñ/þa þeink þu/at þad er þ Strÿd
B a huerin þu kant onguan enda at giøra. Sia þu/hñs Von mun bregdast honū/ Og nær ed
hñ verdur sien/þa skytur hñ sier i burt. Þar er og eingeñ suo diarfur þar þore ad reita hañ.
Huer er sa sem þa kunne at standa a mote mier? Huer hefur giefed mier ædur fyrre/ suo ad
eg meige endurgiallda honum?/Allt þat er mitt huad vnder Himnenum er.

Þar til ma eg nu seigia/huersu stor/huersu Megtugur/huersu miøg vel þat hñ er skapadz
Huer kann hñs Klædum vpp at lypta? og huer þorer þat voga at grÿpa a millum hñs Ta-
nna? Huer kann vpp at lwka þeim Kialkabeinum hñs Andlits?/hañs Tennur þær standa
hrædeliga allt vm krÿng. Hñs drambsama Hreistur er suo sem sterker Skillder huer vid añ-
an. Eirn er fastur vid þañ añañ/so þat geingur ecke Vinduren vt a mille/þad eina samtein-
C ger sig vid þat annad/og helldur sier til samans/suo þat kann ecke ad fraskiliast huert ødru.
Hñs Blæstur leiptrar sem Lios/hñs Augu suo sem Morgunstiørnunnar Augabryn. Af
hñs Muñe vtganga Logbrandar/ Og gloande Gneistar fliuga þadan vt. Af hñs Nøsum
gys Reykur/suo sem vr siodande Potte og Katle. Hñs Ande er sem logande Bæl/og þar vt-
geingur ells Loge af hñs Munne. Hñ hefur og einn Oflugan Hæls/og þat er hñs vel lyst-
ing huar hñ gietur nockru spillt. Hñs Kiøtlimer þeir heingia huer vid añan/og hallda fast
vid hñ/suo ad hñ kañ ecki i sundur at falla.

Hñs Hiarta er suo hart sem Griotsteirn/og suo ørugt sem eirn Parturenn vt af þeim Vn-
derkuernar Steinenum. Nær hñ hefur sig vpp/ þa skielfast hiner b Oflugu vid þat/z nær
D ed hñ bryst fram/þa er þar eingen c Lÿkn til. Nær eirnhuer vill til vid hñ mz Suerde/edur
mz Spiote/Skeytum edur Pansara/og þa hrærer hñ sig ecke. Hñ skeyter Iarnenu so mÿked
sem Stræ/og Mælmenum sem rotnum Triestaur. Eckert skeyte mun foriaga hñ/Slongu
steirnen er fyrer honum sem Agner. Sleggiuhamaren reiknar hñ sem Grasstræ/ Hñ hæder
skialfande Spiotskøpt. Vnder honum liggia huasser Steinar/ og hann fer yfer vm
Eggiagrioted/ lÿka sem yfer vm Leirbleytuna. Hñ giører þat ad diupet Hafsins sydur vpp
sem añar Pottur/ Og hñ hrærer þad til samās lÿka sm̃ Madz samblandar Smyrsla Vatn.
d Farueguren hann leiptrar epter honum/ Diuped giører hann harla grætt. Þar kañ og
eingeñ a Iørdu ad iafnast vid hñ/ Hañ er til þess giørdur ad hñ eige vggalaus ad vera. Hñ
fyrerlÿtur allt huad hætt er/ Hñ er og eirn Konungz yfer øllum Dramblætum.

a (Leuiathan) Suo kallar hñ þann stærsta Hualfisk i Sio-num/Eñ merker þar med Heims sins Høfdingia Dioffulenn og hañs Selskap

b Storer Hualer flyia og eirnen fyrer honum/ So flyia og þeir Megtugu fyrer Heimsins valldе

c Suo hafa þeir syndgat/þad er/ þeir verda hafa giørt þad og lÿ-da straff þar-fyrer suo sem storbrota Meñ

d (Faruegur) Hñ sueimar og lifer i Sionum þar hñ will suo ad hñs wegur siest a leingdar

XLII.

A Og Job suarade DROTTNE/ og sagde/ Eg medkieñe ad þu formætt alla
hlute/ og at þar er eingen þanke folgen fyrer þier. Sa er eirn Fauÿs mañ
sem þad þeinker/ at hñ giete huled sitt Ræd. Þar fyr' þa mzkienne eg at eg
talade fauisligana vm þat sem mier er forhætt/ og eg skil ecke. Suo heyr
þu nu/leyf þu mier ad mæla/ Eg vil spyria þig ad/ lær þu mig. Eg hefe
heyrt þig med Eyrunum/ z mÿn Augu þau sia þig nu eirnen. Þar fyrer
iata eg mig nu sakadan vera/ og eg vil Idran giøra i Osku og Dupte.

Job

Þa ed DROTTEN hafde talad þesse Ord vid Job/þa sagde hñ til Eliphas af Tem-
an/Mÿn Reide er heiftug orden yfer þier og þeim tueimur þÿnum Vinum. Þuiad þier haf
B ed ecke talad Riettuÿsliga vm mig/suo sem minn Þienare Job. Suo taked nu siø Vxa z siø
Hrwta/og gāged burt til mÿns Þienara Job/ og offred Breñefornum fyrer ydur/Og læted
Job minn Þienara bidia fyrer ydur. Þuiad hñ vil eg alÿta/ suo ad eg læte ecke sia huersu
fauÿsliga ad þier hafed giørt/ Þuiad þier hafed ecke talad rieft vm mig/so sm̃ minn Þienare
Job .Suo foru þeir Eliphas af Teman/ Bildad af Suah/ og Zophar af Naema/z giør

Gud

du suo

du sem DROTTEN hafde þeim sagt. Og DROTTIN aleit Job.

Job fær aptur tueþallt i staden alls þess sem hn̄ miste

Og DROTTEN snere Jobs Fiøtrum/þa ed hn̄ bad fyrer Vinum sijnum. Og DR-
OTTEN gaf Job tuefallt suo mÿked sem hn̄ hafde ædur haft. Og aller hn̄s Brædur z
allar hn̄s Systur/og aller þeir ed ædur voru hn̄s Kun̄ingiar þa komu til hn̄s/og ætu mz hon E
um i hn̄s Hwse/og snerust til hn̄s/ og hugsuøludu honum/yfer øllum þeim Nørmungum sem
DROTTEN hafde læted yfer hn̄ koma. Og huer eirn þeirra gaf honum fagran Silfur
pening og eitt Gullhlad. Og DROTTEN blessade Job epter þad meir en̄ ædz fyrre/ so
ad hn̄ ætte fiortan Þusunder Sauda/og sex Þusund Vlfallda/ og Þusund pør Vxa/og Þu-
sund Asna. Og hn̄ fieck siø sonu og þriar Dætur. Og hn̄ kallade þa hinu fyrstu Jemima/
hina adra Kezia/ z þa hina þridiu Kerenhapuch. Og þar fundust ecke so frijdr Kuin̄ur i øllu D
Landenu/sem ad voru þær Dætur Job/Og Fader þeirra gaf þeim Arftøku a medal Brædra
sin̄a.

Og Job lifde sijdan epter þat i Hundrat og Fiorutijge Aar/suo ad hn̄ sa Børn og Bar-
na børn sijn allt i Fiordu ættkuijsl. Og Job andadist gamall/ z saddur lifdagan̄a.

Ender Bokarinnar Job

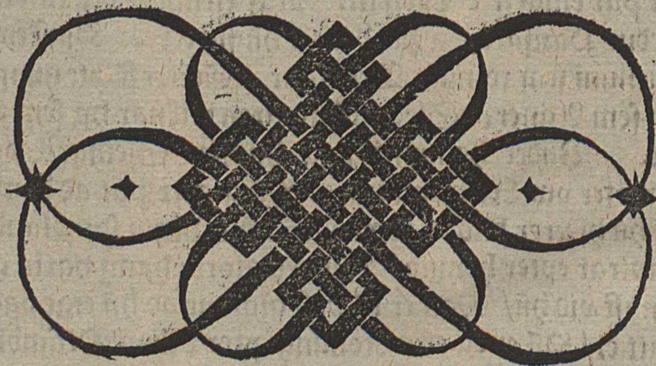

Formalenn yfer Psaltarann

Arger Heilager Fedur hafa þennan Psaltara serdeilis fram yfer adrar Bækr heilagrar Ritningar miøg i Neid re haft og hn̄ elskad. Og ad sønnu/ þa lofar sialft Verked sinn Meistara nogliga. Ei ad sijdur þa hliotum vier og eirnen hn̄s lof og vora Þackargiørd ad tia z þar til ad leggia.

Prijs z Lof Psaltarans

Men̄ hafa nu i mørg vmliden Aar mz Nøndū haft miøg mar gar Legendur vt af heiløgum Mon̄um/s voru þeirra Pijslar vætt es/og æfentyra Bækur/og Lijfsøgur/medur hueriar þeir hafa vppfyllt allan Veralldar heim en̄/suo þad Psaltaren̄ var fyrer þann skulld vnder Fotskørum/ og i slijkum Myrkrum fal enn/suo þad Men̄ vnderstodu varla eirn Psalm riettteligana/Og þo gaf hn̄ samt eirn frabæ ran̄ forkostuligan̄ Ilm vt af sier/so þad øll Gudlig godfws hiørtu feingu vt af þeim sømum okiendum Ordum nockurn Krapt/og þar fyrer høfdu þeir Bokena Psaltarans sier suo Niart kiæra.

Enn eg helld/þat eingen Legenda edur sagna Bok Heilagra sie hier a Iardrijke agiætare komen/edr koma kunne/helldr en̄ þat Psaltarenn er. Og þo ad vier ættum nu ad æskia þess þat vt af øllum epterdæmum/lesbokum og Lifsøgum heilagra yrde hid besta vtlesed og til sam ans dreiged/z vti hinn besta mata sett z samed/ þa hlytur þad þesse hinn same Psaltaren ad vera. Þuiad hier inne finnum vier ei alleinasta/huad eirn edr tueir heilager hafa giort/Hell dur og eirnen huad Høfuded sialft allra Heilagra þa giort hefur/Og þat huad en̄ aller Hei lager Men̄ þeir giøra. Huernen þeir haga sier vid Gud/vidr Vin z Ovin/huersu at þr heg da sier z breyta/vti allskyns Haskasemdum z Motlæte. Ad auk þess er þat/ at þar inne stan da allshattadar Gudligar z Heilsusamligar Kien̄ingar z Bodord.

I Psalltara num sijā Men̄ huad Christus og aller Helger hafa giørt

Og þar fyrer ætte Psaltarenn hellst Dyrmætur og Niartkiær halldenn at vera/ þat hn̄ Je su Christi Dauda og vpprisu so klærligana vtskyrer/og fyrer seiger/og hn̄s Rijkisstiornan og allrar Christnen̄ar stiett z atferde liosliga fyrermyndar/ So þ hn̄ mætte vel kallast hin mine Biblia/i huerre þad hid agiætligasta inneluckt z i stuttu mæle yfer fared er/allt huad vt i hin̄e meigen Bibliunne þa stendur/og er suo vti eirn agiætligan̄ Enchiridion/edr litla Handbok sa man sett/z til buen. So ad nær lijst/ sm̄ Heilagr Ande hafe sialfur viliad þessa Mædu vpp a sig taka/z þat suo sijdan i eina stutta Bibliu z Frædebok/vt af allre Kristninne edur øllum Heiløgum Mon̄um til samans ad lesa. Suo at hn̄ huer ad ecke kynne alla Bibliuna yfer ad lesa/þa hefde hn̄ mestuleite/þat allt hier inne luckt i eirne lijtille Bok/huad Biblian hefur i sier ad hallda.

Psalltarenn talar liosliga vm Daudan̄ og vpp risuna Christi og hn̄s Rijke/og vm Lukku og welferd Christnen̄ar

Enn vmfram̄ allt þetta/er þat Psaltarans agiætlig Dygd z Art/Þar ed adrar Bækur saman draga margt vt af Verkum Heilagra Manna/Enn skyra miøg fatt vt af þra Ord um/ huar fyrer ad Psaltarenn er nu ein agiæt/frabær og forkostulig Bok/huer ad þar fyrer suo godan z sætan̄ Ilm af sier giefur/nær ed þar verdur inne lesed/So þat hn̄ ecke alleinasta framtelur Verken Heilagra/helldr jafnuel þeirra Ord/huernen at þeirra mæle hefur vered vared vid Gud/og huernen þat þeir hafa hn̄ til bedet/og huersu þeir en̄ nu vidr hn̄ mæla z hn̄ til bidia. Suo þat adrar Lesbækur og Dæmesøgur vt af Heiløgum/ef ad vier hølldum þm til samans vid Psaltaran̄/ þa vtskyra þær oss ecke vtan so sem dimt og dauft atferli heilag ra/hia þui sem Psaltaren̄ giører/ Þuiad hn̄ fyrermyndar oss Riettferdugt lysteligt athæfe þeirra lifande Heilagra Man̄a

I Psalltara num sia Menn huernen helger Menn hafa talt ad og bedet Gud

Med þui eirn Mallaus Madr i hia einum vel talanda Man̄e/ er at mestu suo reiknande sem halfdaudur madr/Og eckert kroptugra z agiætara verk er a Man̄en̄/en̄ Tungumælet er/med þui at Maduren̄ verdr hellst fyrer þ fraskilen øllum skynlausum skiepnum/at hn̄ hef ur mæled/framarmeir enn fyrer adskilianleik yferlitanna edr fyrer adra verks hætte. Med þui at eitt Trieliknеske kan̄ eirnen ad hafa fyrer Smidsins hagleik eina Man̄s Asian z yf ermynd/ og Skynlaus Dyr kun̄a at sia/ heyra/ vidra/ syngia/standa og ganga/eta/dreck a/ fasta/ hungra og þyrsta/Kulda og Hardinden ad lijda/so vel sem Maduren̄.

Rædan og Tungumæled er þad agiætasta verk a Man̄euum

Hier

Hier ad auk þa giører Psaltareñ þar enn meira til/ Þat at hañ framsetur oss ecke ad eins þa einfalldliga almenneliga rædu Heilagra Manna/ Helldr þa hinu allra bestu þeirra rædu sem þeir vt af mikille alvøru/ i þeim sijnum allra stærstum naudsynium hafa talad vidr sialfan Gud/ Huar mz hñ ei alleinasta greiner fyrer oss þeirra Ord yfer þrra Verkum/ helldr jafnvel eirnen þra Hiørtu & jñeligt þel & Fiesiod þra Salna/ So þ vier af Gruñe & vppruna þra orda og so verka/ kunnum ad sia iñ i þeirra Hiarta/ huern þanka at þeir hafa haft/ Og huørnen þat þeirra Hiarta þat hefur sier breytt og hagad i allshættudum tilferlum/ Haskasemdũ & anaudum. Huad ed ecke giøra nie giøra kuña þær Lijfsøgu Bækur edr Dæmesøgr/ hueriar ad eins miked hallda vt af Jarteiknum & verkum heilagra Maña. Þuiad eg kañ ei ad vita/ huersu hñs Hiarta er hættad/ þo at eg til lijka heyre edr siae vt af einũ mørg frabær & agiætlig verk.

Psalltarenn auijsar huernen Hiartad þeirra Heilögu hefur vered/ og huilijkar Huxanar þeir haft hafa

Og lijka so s þat eg kiøra helldr ad heyra eirn heilagañ tala/ eñ at sia hañs Verk/ So villda eg eñ myklu helldr fa ad sia hñs Hiarta/ & þañ folgen Fiesiod i hñs Hugskote/ helldr eñ þ ad heyra hñs Ord ad eins. Eñ Psaltareñ giefur oss þetta hid kostgiæfeligasta a Gudz Heiløgũ til at skilia/ so þ vier kunnum nu fulluijsser i þui ad vera/ huernen þra Hiarta hefur hætt ad vered/ & huernen þat þra Ord hafa hliodad vid Gud & vid huern mañ. Þuiad Mañsiñs Hiarta er so s annad Hafskip i storbylgiudum Siø/ huert ed strijder Stormuindar burt vr fiorum Heimsiñs ælfum hrista/ hrekia & fordrijfa. Hiedã asteyter þat nu hrædslan & ahyggian fyrer epter komande Ogiæfu/ Þadan ad kiemur hugarangur vegna nalægrar Ogiæfu/ Hiedã ad sueimar vænting & oftraust epterkomande Hamingiu & audlegdar/ Þadan ad blæs Drugleike & Føgnudr i nalægum Audæfum og Rijkdome.

Mannsins Hiarta er suo sem eitt Skip a Sio

Soddan stormuindar þr læra Mañen mz alvøru at tala/ & hñs Hiarta i Liose at læta/ & Grunduellenũ Hiartans vt ad ausa. Þuiad huer hñ velkest i Ottablendiñe & Mañraunum/ sa seiger allt annad vt af Hamingiuleysenu/ helldur enn þad hinn annar sm vti allskyns Veralldarsæluñe sueimar. Þui huer hñ sueimar nu i allre Heimsiñs blijdu/ sa talar allt añad og dicktar vm Giæfulaned og Sæluna/ helldr eñ þat hinn añar s velkest i Hrædslu & Hryggdunum. Þui so seigia Meñ/ ad þ sie ecke vt af Hiarta/ þat hiñ sorgfulle skule hleiged gieta/ & hiñ gladuære græted/ Þuiat hñs Hiartans gruñ þ vpplykur sig ecke/ & þ flytur ecke þadan.

Enn huad er añad i Psaltaranum/ vtan slijk ein aluarlig Ræda/ i allshættudum suoddan Stormuidrum? Huar finnum vier agiætare ord vt af Føgnudenum/ eñ þau sem þeir Lofsøngs og Þakklætis Psalmarner hafa jnne ad hallda? Þar sier þu øllum Heiløgum jnn i sialft Hiartad/ huersu agiætlig og lystelig Blomstur þar vppspretta/ suo sem vti einum føgrum og lysteligũ Jurtragarde/ ja vti Himnarijkenu siælfu/ og þat sama vt af føgrũ & gladuærum hugrenningum vid Gud & alla hñs Velgiørninga.

Gledinnar Ord

Enn þar þuert i mot/ huar finnur þu diupare og dapurligre og aumligre ord vt af hryggdinne/ eñ suo sem þad þeir akløgunar Psalmarner hafa jnne ad hallda? Þar sier þu enn ad nyu øllum Heiløgum i Hiartad/ sm i Daudanum/ ja so sem i Heluijtenu/ Huersu dapurt dimt og myrkt þat er/ vt af allshættadre hryggeligre auijsan Gudz Reide. Med sama hætte & eirnen/ huad er þeir tala nu vt af Hrædsluñe edur Voniñe/ þa tijdka þeir suoddan Ord/ þat eingenn Mælverks madur kañ þier þa sømu Von edur Hrædslu suo skilmerkeliga vt ad mæla sem þeir giøra/ og eingenn Cicero edur Mælskumadur kann þier þannen þetta suo fyrer at mynda

Og (lijka sem ædur er sagt) þa er þat eirna best/ ad þeir tala suoddan Ord til Gudz og vid Gud sialfañ/ huar af þad skiedur at tuefalldlig Aluara og Lijfed er i þeim sømu Ordunum. Þui huar ed annars i suoddan efnum Madur vid Mannen talar/ þar framgeingur þat ecke suo øflugliga vt af Hiartanu/ Brennur ecke/ lifer ecke/ og þreynger ecke suo fast þar vt i giegnum.

Ord Otta og Vonar

Þar af Kiemur og eirnen þetta/ ad Psalltareñ er eirn Bæklingur allra heilagra Maña. Þui huer sem eirn/ i hueriu hellst tilfelle hñ er staddur/ þa finnur hñ Psalma & Ord þar jnne/ sem hlioda til vidur hñ og hñs Mælefne/ & eru honum suo samhliodande/ so sem være þau ad eins hñs vegna þar jnnsett/ so þad hñ sialfur kann þui ei betur til vegar at koma/ nie þar vppa ad finna/ edr annars betra sier ad æskia. Huad hid sama eirnen þa er þar gott og nytsamligt til/ ad einum i gied falla suoddan ord/ og þau samhlioda hñs Hiartans þele og Mælefne/ þa ma hñ þar af vita/ at hñ er vti samfielagskap heilagra Manna/ og þad øllum Heiløgum hafe

Psalltareñ er ein almenneleg Bok allra Heilagra

um hafe suo veitt sem honum vegnar/ mz þui þeir þylia aller sama Od mz honum. Einkum sierdeilis fyrst hn̄ kann suo ad tala vidur Gud/ lijka s̄ ad þeir hafa giørt/ huad ed i riettre Tru hlytur ad skie/ Þuiad einum ogudhrædd̄ smackast þau ecke.

Ad sijdustu þa hefur hn̄ i Psalltaranum þann ørugleika/ og eitt vel foruarad leyfe / suo þ þu matt øllum Heiløgum fyrer vtan Haskasemd þar iñe epter fylgia/ Þuiad þær hinar adrar Dæmesøgur og Søgubækur/ vt af þeim Mällausum Heiløgum framtelia marghattud verk/ þar ed vier gietum ei ept' þeim giørt/ Og eñ þau øñur myklu fleire verk/ þa greina þær sem haskasamlig eru epter ad fylgia/ og optast vppkueikia sundur þyckiur og Villudoma og fra samfielage Heilagra i burt slijta og fraleida. Enn Psalltareñ hn̄ helldur þig i burt fra Villudomunum/ til samfielagskapar Heilagra Manna/ Þuiad hañ kieñer þier/ i Fagnadenum og mzlætenu/ i Ottanum i Voniñe og Hørmunginne lijka siñudum ad vera/ og eins ad tala/ suo sem þad aller Heilager Menn hafa siñader vered/ og suo sem ad þeir hafa talad.

Psalltarenn kienner ad epter þylgia þeim Heilögu/ ad hat skalausu/ þad giöra ecke æfentyra Bækur

Og i stuttu mæle yfer at fara/ Villtu nu sia heilaga Christeliga Kirkiu vtmalada/ medz lifande Einkienning ⁊ yferlitum/ innleluckta i eirne lijtille Likneskes Mynd/ Þa tak þu Psalltarañ (⁊ yferskoda hn̄ vel ⁊ gløggliga) þui þar hefur þu eirn fijnan skiærañ ⁊ skygnañ Speigel/ sa ed þier vtuijsar/ huad Christendomur er. Ja/ þu munt ⁊ eirnen þig sialfañ/ ⁊ þ sanna Gnothiseauton þar iñe siña/ Þar mz Gud sialfañ og allar hn̄s skiepnur.

Psalltarenn vtmalar Christeliga Kirkiu mz lit og einkenne

Þar fyrer þa lætum oss nu eirnen suo til sia/ ad vier giørum Gude þacker fyrer slijk hañs oumrædelig Audæfe/ og þad vier mztøkum idkum ⁊ vm hønd høfum þau hinu sømu vt af allre kostgiæfne og aluørugiefne/ Gude vorum til Lofs og Dyrdar/ So ad vier medz voru Oþacklæte forþienum ecke þad huad verra er. Þuiad ædur fyrre a Myrkuanna tijmū/ huer Agiæte og Snilld þat hefde hallded vered/ huer hn̄ hefde kunnad eirn Psalm rietteligana ad skilia/ og vt i skilianligu Modurmæle hn̄ ad lesa edur heyra?/ og þo hefur þeim þess ei kostur vered. Enn nu eru sæl þau Augu sem sia huad vier siaum/ og þau Eyru sem heyra þad vier heyrum. Eñ eg ottast/ ad sønnu/ ad oss mune lijka suo fara sem þad Gydingunum for a Eydemørkiñe/ þa þeir suo søgdu vt af þui Himnamiølenu/ vorar Sæler hafa vidbiod vidur þessare liettustu Fædu. Enn þad ættum vier og eirnen at vita/ huad er þar i hia skrifad stendur/ huernen at þr voru plægader/ ⁊ hnigu dauder nidur/ at oss fare ei eirnen lijka s̄ þm.

Til þss hins sama þa hialpe oss Gud Almattigz Fadereñ allrar Nadar og Mysktunar/ fyrer Jesum Christum DROTTEN vorn/ huertñ ad sie Dyrd ⁊ Vegsemd fyrer þeñañ Norrænu Psalltara/ ⁊ fyrer alla hn̄s otelianliga oumrædeliga Velgiørninga ad eilijfu/ Amen.

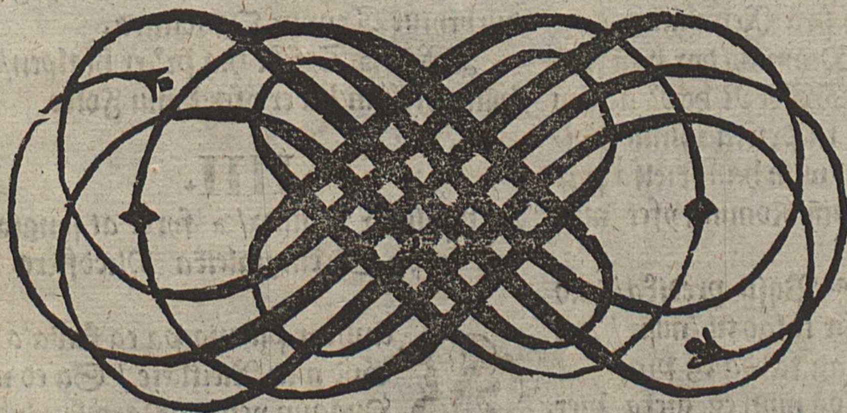

Dauidz Psaltare/

I.

A
Sæll er sa Madur/ huer ed ei geingr i Rꝛade Omilldra/ Og stadnæmest ecke a veige Syndugra/ Og hn̄ sem ei situr a Stole a Hædungar Manna.

a (Hædungar) Þeir ed halda allt þad fyrer Heimsku/ huad Gud talar og giörer

Helldur hefur sijna Lysting i Løgmæle DROTTENS/ Og talar vm hn̄s Løgmaal Daga & Nætur.

Hn̄ er lijka sem þ Vidartrie huørt at Rook sett er i hia ren̄ande Vatne/ huert ed ber sin̄ Auøxt i sijnum tijma/ Og han̄s Laufblød munu ecke visna/ & allt huad hn̄ giorer þad mun luckast vel.

Enn þan̄en eru ei hiner Ogudhræddu/ Helldur lijka so sm̄ Molldardupt/ hueriu ad Vinduren burtfeyker.

Þar fyrer fa ei þeir Ogudligu vid rised i
b Domenum/ Ecke helldur hiner syndugu i
Samkundu Riettlætra.

Þuiad DROTTEN þecker veg-en̄ Riettlætra/ En̄ vegr Ogudhræddra mun fyrerfarast.

b Dome) Þad er/ þeir munu ecke hafa nett Embætte/ og eige helldur blijfa i Kristinne Samkundu. Helldur munu þeir sialfer feykia sier burt so sem Agner af Korne

II.

A
Huar fyr̄ æda suo Heidnar þioder/ Og Folked huxar so fafeingeliga hlute?

Konungarner Landsin̄s taka sig vpp/ og Høfdingiarner bera sijn Rꝛad saman/ mote DROTTNE og i mote han̄s † Smurda

† Christe

Lætum oss þeirra Bond i sundurslijta/ og i burtfleyia fra oss þra Reipum.

a (Vijsu) Af einne nyrre vijsu Þad er/ sa nye Lærdomur Euangelij wt af Christo Gudz Syne

Enn han̄ sem a Himnum byr han̄ spottar þa/ Og DROTTEN hæd͛ ad þm Han̄ mun þa tala til þeirra i sinne Reide/ Og i sinne Grimd mun han̄ skielfa þa.

Enn eg hefe sett min̄ Konung yfer mitt helga Fiall Zion.

Eg vil af þeirre a Vijsu predika/ s̄ ad DROTTEN hefur talad til mijn / Þu ert minn Sonur/ i Dag fædda eg þig.

B Heimtu ad mier / og mun eg giefa þier Heidnar Þioder i þijna Arfleifd/ Og Jardarinnar ydsta enda þier til eignar.

Þu skallt i sundr sla þa mz Jarnspijru/ og lijka sem an̄ad Leirkier þa skalltu i sundr briota þa.

Læted ydur nu vnderuijsa þier Konungar/ og leidrietta ydur þier sem erud Domendur a Jordunne.

† Vered hlyduger Vndergiefner

† Þioned DROTTNE med Otta/ Og gledied ydur mz hrædslu.

b Minnest vid Sonen̄/ suo ad hn̄ verde ydr ecke reidr/ & þier fyrerfarest so a c Veigenum.

b Nylled hn̄/ Sueried hm̄ Trunad

Þuiad hn̄s Reide mun snarliga vpptendrast/ Enn sæler eru þeir aller sem a hann treysta.

c Þad er/ i ydar Stiett og Vmgeingne

III.

Psalmur Dauidz/ þa hn̄ vard farflotta fyrer Syne si‚num Absalom

DROTTEN/ huernen eru mijner Ouiner so fiølgader/ Og þr so marger sem so vpprijsa a mote mier? A

Marger seigia minne Sælu/ Hun hefur ongrar Hialpar von hia Gude/ Sela.

Enn þu DROTTIN ert min̄ hlijfdar Skiølldr/ og sa sm̄ mig til Heidurs setur/ og hn̄ sa ed mitt Høfud vpphefur.

Eg kalla mz minne Raust til DROTTENS/ Og hn̄ Bænheyrer mig af sijnu heiløgu Fialle/ Sela.

B Eg ligg og sef/ og Vakna aptur/ Þuiad DROTTEN hn̄ stydur mig.

Eg ottast þui ecke mørg hūdrad Þusūd Manna/ þeirra sm̄ vmkringia mig.

Rijs vpp DROTTEN / og hialpa mi͛ minn Gud/ Þuiad þu slær høgg vid Vanga alla mijna Motstødumen̄/ og i sundurbrytur Tennur Ogudligra.

DROTTEN hia þi͛ er hialpen/ Og þijn Blessun þa er yfer þijnu Folke

IIII.

Psalmur Dauidz/ a fyrer at syngia vppa Streingialeika Hliodfære

Bænheyr þu mig þa eg kalla a þig Gud mitt Riettlæte / Sa ed mier Huggun veiter i Harmkuælingunne/ myskuna þu mier/ & heyr mijna Bæn. A

Þier

a Pad er/ Psalmar nyjner/ Lærdomur/ med huerium eg dyrka Gud

Pier Herrar/ Huersu leinge skal myn a Dyrd løstud verda? Huar fyrer elske pier Hiegomañ/ og Lygarnar so giarna/ Sela.

Vidurkẽnid po at DROTten breyt[r] vndarliga vid syjna heilaga/ DROTTIN bænheyr[r] mig pa eg akalla hñ.

Ef pier Reidest/ pa syndgest ecke/ Taled vid ydar Hiorku i ydar Huyslurwnum/ ꝛ † byjded.

† Hafed hliott

Fornfæret Offur Riettlætesins/ ꝛ voned a DROTTIN.

Marger seigia / Huernen skal pesse oss syna hid goda? / Enn pu DROTTEN vpp hef pu yfer oss b Lios pyjns Andlits.

b (Lios) Pad er/ athlyt oss hyrliga og Myskunsamliga

Pu giefur glede myjnu Hiarta / Pott p hiner adrer hafe nægd bæde af Vyjne og Korne.

Eg ligg ꝛ sef mz øllu i fride/ Puiad pu DROTTEN alleinasta hialpar mier/ p eg ottalaus bygge.

a So sem pa ed sa er syngur fyrer/ edur Kieñemadurenn/ wpphefur Vers edr pistel/ og Chorenn tekur strax wnder/ og syngur Responsorium/ Alleluia/ eda Amen

V.

Dauidz Psalmur fyrer ad syngia yfer Arfenu

A Heyr pu DROTTEN myjn Ord/ Og hugleid mitt Akall.

Hygg ad Kueinstafan minnar Bænar/ miñ Konungur og minn Gud/ Puiad til pyjn vil eg bidia.

DROTTEN/ ærla pa heyr pu myjna Raust/ Arla vil eg fyrer pier standa/ og merkia pad.

Puiad pu ert ecke sa Gud/ pm ed Ogudligt athæfe lyjkar/ Huer sem er Illur/ hann verdur ecke hia pier.

Hiner Ræanglaatu standast ecke fyrer pinne Augsyn/ pu hefur ad Hatre alla Illgiørdameñ.

Pu lætur pa Lygemælendr alla fyrerfarast/ DROTTEN hefur ꝛ stygd vid pm sem Falsfuller og Blodgiarner eru.

Eñ eg vil i Trauste piñar myklu Myskunar jnnganga i pitt Hws / Og tilbidia fyrer pyjnu heilogu Mustere i pyjnũ Otta.

Leid pu mig DROTTEN i pyjnu Riettlæte/ fyrer miña Ouina saker/ Giør pu pinn Veg greidañ fyrer mier.

B Puiad i peirra Munne er eckert a sañligt/ peirra[r] hid jnnra er Hiartans Angur/ Peirra Barke er ein vyjdopen Grøf/ Med syjnum Tungum Handtiera peir suiksamliga.

a Pad er/ Peirra Lærdomur sturlar og særer Samuiskurnar/ med pui peir kienna ecke wtan werken/ Enn ecke Gudz Naad

Læt pu Gud Dom a pa ganga / suo pr falle i fra syjnũ Asetninge/ Rek pa vt fyrer peirra myjkilla Misgiørda saker/ puiat pr eru pier puerbrotner.

Læt pa alla lediast meiga sem treysta vppa pig/ eilyjfliga læt pu pa fagna/ Puiad pu verndar pa / Og læt pa glada vera i pier sem pitt Hafn elska.

Puiad pu DROTTEN blessar pa hina Riettlatu/ Pu koronar pa mz Godfyse/ suo sem med Skillde einum.

VI.

Psalmr Dauidz ad syngia fyrer vppa atta Streingia Hliodfære

DROTTEN/ straffa mig ecke i piñe Bræde/ Og ꝛypta mig ecke i piñe Grimdar Reide A

Myskũa pu mier DROTTEN / puiad eg em veykr/ Lækna pu mig DROTTEN/ af pui ad myjn Bein eru skielfd.

Og myjn Sæla er ꝛ næsta miøg hrelld/ o pu DROTTEN/ huersu leinge?

Snu pu aptr DROTTEN/ ꝛ hialpa minne Sælu/ Frelsa pu mig fyr[r] piñar Myskunar saker.

Puiad i Daudanũ er sa ei neirn at pyjn minnest/ Huer er sa i Heluyjte ad pier seige Packer? Psal. 88. Psal. 115. Esa. 38.

Eg em mæddur i miñe Anduarpan / eg † puæ vm allar Nætur myjna Sæng/ Og i myjnum Tærũ pa væte eg mitt Legurwm. Baruc 2. † Eg læ i mesta Sueita

Myjn Augsyn er døpur af Hrygd/ ꝛ tekur ad elldast/ Puiad eg kuelst a alla vegu. Math. 7. Luc. 13.

Vyjked i burt fra mier aller Illgiørdameñ/ Puiad DROTTEN hñ hefr heyrt minn græt.

DROTTEN hñ heyrer myjna Beidne/ DROTten hñ medtekur myjna Bæn.

Aller myjner Ouin[r] munu syjn skamast/ og miøg skielfder verda/ vm hæl snuast/ og til skamar verda miøg snarliga.

VII.

Sakleyse Dauidz/ sem hñ saung fyrer DROTTNE vegna orda Chusi sonar Jemini

Vppa

PPa þig DROTT, EN Gud treyste eg/ Nial þu þu mier i fra øllum mijnum Ofsoknurum/ og frelsa mig.

So ad þeir grijpe ecke sem Leon mijna Sælu/ z hana i sundz slijte/ fyrst ad þar er eingeñ sa s (hana) frelsar.

DROTTIN minn Gud/ ef at eg hefe þetta giørt/ Og ef Rangindе eru i mijnum Høndum/

Ef eg hefe þeim illt endurgolldet/ s mig lietu i Fride/ Edur hafe eg skada giort þm/ sem mijner Ouiner voru fyrer ongua søk/

Þa offsæke minn Ouinur Sælu mijna/ og handtake hana/ og fottrode mitt Lijf nidur til Jardar/ z legge mijna æru i Mollduardupt/ Sela

Statt vpp DROTTEN i þijñe Reide/ vpphef þig yfer Grimd Ouina minna/ Og hialpa mier aptur i þat Embætte/ sem þu hefur bijfalod mier.

So þad Lydureñ safneſt til þijn aptur/ Og vegna þess hinns sama þa kom vpp aptur.

a Huerke eg me nockur annar/ hell dur Gud sialþut allei na stiornar yfer oss

DROTTEN hñ er a Domare yfer folkenu/ Dæm þu mig DROTTEN epter miñe Riettuijse/ z epter mijnu Sakleyse.

Lætu Hreckuijse þeirra hiña Ogudligu fa enda/ og giør greitt fyrer hinum Riettlæta/ Þuiad þu Riettferdugur Gud ransakar Hiørtun og Nyrun.

Mitt fullting er af Gude/ sa ed hialpar Riettferdugum af hiarta.

Gud hñ er eiñ Riettlætur Domare/ Og eirn Gud sa huer ed dagliga hootar.

Nema Meñ vilie leidriettast/ þa hefur hñ huatt sitt Suerd/ Siñ Boga hefr hann vppspañad og hñ tilbwed.

Og a honum hefur hñ tilbwed Daudans Skeyte/ Sijnar Oruar hefr hñ tilreitt til Fordiørfunar.

Esa. 59. Sia þu/ Hñ hefur illt i sinne/ hñ geingur mz Ogiæfuna/ Og hñ mun fæda Lygena.

Grøfena hefur hñ grafed z opnad hana/ Og i þa Grøf fiell hñ sialfur/ sem hañ giørde.

Hñs Olucka mun honum i Koll koma/ Og hñs Rāglæte sialfs mun ofan falla yfer hñs Huirfel.

Þacker giøre eg DROTTNE vegna sijns Riettlætis/ Og Nafne DROTTENS hiñs hæsta vil eg Lof syngia.

VIII.

Psalmur Dauidz/ fyrer ad syngia vppa † Githith

† Githith hefur vered Hliodfære alijka giørt og Vijnpressa

ROTTEN/ vor Drottnare/ hüsu Dasamligt ad er þitt Nafn i øllum Løndum/ So ad þijn Lofgiørd er i Himnenum.

Math. 21 Vt af Muñe Smabarnaña og Briostmylkinganna hefur þu eiñ † Styrkleika tilbwed/ fyrer þinna Ouina saker/ suo at þu afmæder Ouineñ og þann hinn Hefndargiarna.

† Lofgiord

Þuiad eg mun sia Himnana/ Verked þinna Fingra/ Tungled og Stiørnurnar hueriar ed þu hefur tilbwed.

Ebre. 2. Huad er Madurenn þess/ ad þu skuler minnast hñs? / Edur Mañsins Sonur þad þu vitiер hñs?

Vm lijteñ tijma mñtu læta hñ af Gude yfergiefenn vera/ Eñ mz æru og Vegsemd muntu hñ Korona.

Þu munt setia hñ eirn Herra yfer verken þinna Handa/ Alla hlute þa hefur þu honum vnder Fætur lagt.

Saude z Naut allt til samans/ Þar mz eirnen Skogardyren/ Fugla Loptsinns / og Fiska Siafarenns/ og allt huad i Hafenu geingur.

Þeir enu Christnu werda ad hafa sijna Fædu a Jordune

DROTTEN vor Drottnare/ huersu Dasamligt er þitt Nafn i øllū Løndum.

IX.

Psalmur Dauidz/ vt af þeire føgru Vngdomsæsku fyrer ad syngia

EG þacka þier DROTTEN vt af øllu mijnu Hiarta/ Og allar þijnar Dasemder vil eg framtelia.

Eg fagna og em gladr i þier/ Og syng Lof þijnu Nafne/ þu hiñ allra hæste.

Þat þu snerer mijnum Ouinum a hæl aptur/ So þr eru fallner/ z fyreforust fyrer þiñe Augsyn.

Þuiad þu giørder mier Riett og mijnu Mælefne/ Þu situr a Domstolenum / eirn Riettuijs Domare.

Þu straffar Heidingiana/ og fyrerkiemür þeim Ogudligu/ Þeirra Nøfn af skefur

þu vm

þu vm alldur og at eilijfu.

Suerden Ouinariñs vrdu ad sijdsta ad onguu/ Og Borgernar braustu nidr/ Þeir ra miñing hefur fyrer farest mz þm.

Enn DROTTIN blijfur eilijfliga/ Hñ hefur sitt Tignarsæte tilbwed til Dom sinns.

Og hñ mun Heims krijngluna riettelíga dæma/ Og Folkenu medur Riettuijse stiorna.

Og DORTTIN er Athuarf hins fatæka/ Eitt Athuarf þa aliggr i Neydiñe

E Þar fyrer treysta þr a þig/ s þitt Nafn þeckia/ Þuiad þu yfergiefur ecke DROTTEN/ þa sem þijn leita.

Synged Lof DROTTNE þm ed til Zion bygger/ Kunngiøred medal Folksins hñs Verk.

Þuiad minnest hñ og hñ spyr epter þra Blode/ Nañ forgleymer ecke kalle þra hiña Fatæku.

Myskuna þu mier DROTTEN/ lijt þu a Eymd mijna medal Ouina miña/ Þu sa ed mig vpphefur vt af Daudans dyrũ.

Vppa þad eg framtelie allar mijnar Lofsøgur i Borgarhlidum Dotturennar Zion/ So þat eg gladur sie yfer þijnu Nialpræde.

Hiner Heidnu eru nidursøckter i Graffenar/ þær ed þeir høfdu tilbwed/ Þeirra Fotur er i þeirre Snøruñe Fastur/ sem sialfer þeir vppegndu.

D Þañen þeckest þ/ at DROTTIN lætr Riett skie/ Ad hiñ Ogudhrædde er Fiøtradur i Verkũ siña handa/ fyrer a Orded Sela.

Snuest hiner Omilldu til Heluijtis/ All er þeir Heidingiar sem Gude forgleyma.

Þuiad ei mun hñ mz øllu forgleyma hinum Fatæka / z Vonen hins Volada mun ecke glatast æfenliga.

Statt vpp DROTTEN/ so þ Madurenn verde ecke yfersterkare/ Lætt þu alla Heidingia dæmast fyrer þiñe Augsyn.

Set þu yfer þa DROTTEN eirn Meistara/ Suo þad hiner Heidnu medkeñe þad/ at þeir eru meñ/ Sela.

a (Orded) An Suerdz/ Valldz edur holldligrar Maktar/ J Þøgn og Von er þin Kraptur Esa. 30.

X.

A Esa. 54. Psal 13.

HVar fyrer ert þu DROTTEN so fiarlægr? Og geymer þig a Normungar tijmanum?
A mzan hiñ Ogudlige veiter a Yfergãg/ þa hlytur hiñ Faræde ad lijda/

Þeir hallda til samans/ og vpphuxa huad vondsligt er.

Þuiad hiñ Ogudlige hrosar sier i siñe Motþroan/ Og hiñ Agiarne blessar sig/ og lastar DROTTEN.

Hiñ Ogudlige er suo ofurdædugur og reidur/ ad hñ hirder vm onguañ/ J øllu sijnu athæfe virder hñ Gud einskis.

b Siñe Jdiu helldr hñ samt fram/ Þijner Domar eru honũ miøg fiarlæger/ Hñ breyter Drambsamliga vid alla sijna Ouine.

Hñ seiger i sijnu Hiarta/ Alldrei verd eg yferbugadur/ vm alldur og ad eilijfu mun þad hiedan i fra Naskalaust vera.

Hñs Muñur er fullur Bøluanar/ falsleika og Suikrædis/ vnder hñs Tungurotum er Nrygd z Erfide.

Hñ vmsitr i Gørdunũ/ ad drepa þañ saklausa leyneliga/ Hñs Augu stara a þñ fatæka C

Hñ vmsitur i leyne/ so sem Leon i Bæle sijnu/ Hñ vmsitur at grijpa hiñ fatæka/ at hñ fae veitt hñ/ þa ed hñ teyger hañ i sijna Snøru.

Hñ melur i sundur/ nidr þrycker/ og feller hiñ Volada mz ofrijke.

Hñ seiger i sijnu Hiarta/ Gud hefur forgleymt þui/ Hñ hefur sijnu Andlite þar fra snued/ so at alldrei mune hñ þat sia. Esa. 54 Psal. 13. Sup. 4.

Rijs vpp DROTTEN Gud/ vpphef þijna Hond/ Forgleym ecke þeim fatæku.

Huar fyrer skal hiñ Ogudlige lasta Gud og seigia i sijnu Hiarta/ Eige skeyter hann þui?

Þat sama sier þu vel/ Þuiat þu lijtur þa Eymd og Armæde/ Vnder þijnum Hondũ er þad komed/ hiner fatæku bijfala þ þier/ þu ert Hialpareñ Fødurlausra. D

J sundurbriot þu Armlegg hins Ogudliga/ og leita ad hñs Jllsku/ So ad hñs Ogudligt athæfe verde ei meir fundet.

DROTTEN mun rijkia vm Alldr z ad eilijfu/ Hiner Heidnu munu fyrerfarast vt af hñs Lande.

Girnd þeirra Fatækra heyrer þu DROTTEN/ Þeirra hiarta veit vissuliga at þitt Eyra hyggur þar ad.

Suo ad þu dæmer Riett hinum Fødurlausa og Fatæka/ At eige hallde sa Madur meir afram ad stæra sig a Jørdunne.

a (Yfergãg) mz Lærdom e og skada dreissar hñ so sm hefde hñ gott verk giort

B

b Hañ er ad/ kostar kaps a/ ad hañs Verk þae þramgang og halldest vid magt

XI.

Psalmur Dauidz/ ad syngia fyrer

Eg trey-

A
G treyste a DROTT-
EN/ huernen seige þier
þa miñe Sælu/ þad hun
skule fliuga sem Skogar-
fugl vppa ydar Fiøll?
Þuiad sia þu/ hiner O
gudligu spaña sinn Boga/ og leggia sijnar
Oruar a Streing/ad þeir heimugliga skio
te hina Riettferdugu þar mz.
Þuiad Grunduøllenn brutu þeir nidr at
Grunne/[a] Hueriu skal sa Riettlæte til ve-
gar koma?

[a] (Hueriu) skal þesse Tærre banna edur læra oss?

DROTTIN er i sijnu heiløgu Mu-
stere/a Himnum er DROTTINS tig-
nar Sæte/Hñs Augu sia þar vpp a/hañs
Augahuarmar reyna Mannaña Sonu.
B DROTTEN hñ reyner hiñ Riettlæ
ta/Hñs Sæla ad hatre hefur hinn Ogud
liga/og þa sem Illsku verken giarnan fre-
mia.
Hñ mun rigna læta yfer hina Ogudli-
gu Elldflaugum/ Ellde og Breñesteine/
Og Stormuidred mũ hñ þm ad Verdlau-
num giefa.
DROTTEN er riettlætur/ og elskar
Riettlæted/Þar fyrer ad † þeirra Andlit lij
tur a þad huad Riettferdugt er.

† Riettlætu

XII.

Psalmur Dauidz/ fyrer ad syngia
vppa ætta Streingia
Hliodfære

Psal. 120.
A
Ialpa þu DROTTIN
þuiad hina Heiløgu tekur
ad fæcka/ Og hiner Riett-
ferdugu eru miøg fæer ord-
ner mzal Mannaña sona.
Huør og eirn tglar vid
añan fafeingeliga hlute/med Smiadran/
Og læra vt af Tuidrægu hiarta.
DROTTEN fyrerfare øllũ Smiad
runar Vørum/ꝛ þeirra Tungũ ẽ stor ord
talã.
Þeir ed þad seigia/Vor Tunga skal yf
erræden hafa/Oss ber ad tala/Huer er vor
yferherra?
B Fyrer Eymdar saker Voladra/og And-
uarþanar saker Fatækra vil eg vpprijsa/sei
ger DROTTEN/Eg vil eitt Hialpræde
veita/suo Menn skulu alldiarfliga læra.
Mælet DROTTENS er eitt hreint
Mæl/ So sm̃ klærad Silfur i Deigulmo/
siø sinnum hreinsad.

Þu DROTten varduelt þa/ Og vard
veit oss fra þssare Kynslod eilijfliga.
Allstad^r er þar fiølde Ogudligra/Huar
ed slijker faneyt^s Drottna medal Folksiñs.

XIII.

Psalmur Dauidz fyrer ad
syngia

Versu leinge villt þu DR- A
OTTIN forgleyma mier
þañen mz øllu?/Húsu lein-
ge þa hylur þu þitt Andli-
te fyrer mier?
Húsu leinge þa skal eg
þannen kualrædur vera i miñe Sælu? og
angra mig suo i mijnu Hiarta dagliganaa?
Huersu leinge skal minn Ouinr forhefia sig
vpp yfer mig?
Sia þu þar til/og bænheyr mig DR-
OTTEN miñ Gud/a Vpplys þu mijn
Augu/so ad eg sofne ecke i Daudanum.
Suo þad minn Ouinur hælest ecke vm Psal. 88.
þad/at hñ sie mier Mættugre ordenn/Og Esa. 59.
hiner sem mig motstanda/meige sig ecke af
þui gledia/ad eg ligge fallenn
Enn eg treyste þar vppa/ad þu suo my-
skunsamur ert/Mitt Hiarta þad gledr sig i
þijnu Hialpræde.
Eg vil syngia DROTTNE Lof/
Þuiad hann giører suo vel til mijn.

[a] Gled mitt Andlit

XIIII.

Psalmur Dauidz/fyr-
er ad syngia

Iner † Fauijsu seigia i sij- A
num Hiørtum/Eingenn er
Gud/ Þeir duga eckert/og
eru suiuirduliger i siñe breyt
ne/ Þar er ecke eiñ sa ed gott
giører.
DROTTEN hñ leit af Himne ofan Rom. 3.
yfer Mannaña sonu/Suo ad hñ sæe/huert Infra. 53
nockur munde sa ed skiliande være/og epter 140
Gude leitade.
Enn aller þeir voru fra snuner/og aller
saman huer mz ødrum onyter ordner/ Þar
var eingeñ sa ed nockut gott giører/ ꝛ ecke
eirn.
Huort vill eingenn af þeim Illgiørda
Mønnum merkia þad? Þeir ed mitt Folk
vpp suel-

† Þeit O gudhræddu hirdulausu meñ sem ecke skeyta vm Gud

a Gud ottast þeir ecke/ en allt annad hrædast þeir Magan/ Brauded/ Heidur/ Audæfe Haska og Dauda

vppsuelgia/ ad þeir ale sialfa sig/ Enn DROTTEN akalla þeir ecke.

Þar a vgga þeir vm sig/ Enn DROTTEN er hia Kynslod Riettlætra.

Þier forsmaed ræden hins volada/ En Gud er hans Trunadar traust

Eg villda þ Hialpræded vt af Zion kiæme yfer Israel/ og þ DROTTEN frelsade sitt herteknа Folk / Þa munde Jacob fagna/ og Israel vera Gladur.

XV.

Psalmur Dauidz

A DROTTEN/ huer fær ad bwa i þinne Tialldbwd? Edr huer mun huijlast vpp a þijnu Heilogu Fialle?

Hn sa ed framgeingur flecklaus/ og giorer Riett/ Og talar Sannleikann vt af Hiarta.

Huer ed ecke suiksamliga mæler mz sinne Tungu/ og Naunga sijnum eckert Illt giorer/ Og leggur ecke sijnum Nаunga neitt lastligt til.

Huer hn leider hia sier hin illgiarna/ en i Heidre hefr hin Gudhrædda/ Huer hn suer sijnum Naunga og suijkur hn ecke.

Huer hn giefur ecke Fie vt oppa Okur/ og tekur ecke Mwtu yfer þann hinn saklausa/ Huer ed þetta giorer/ sa mun stødugur blijfa æfenliga.

XVI.

Eitt Gylline Klenodium Dauidz

VArdueit mig Gud/ Þui at eg treyste opp a þig.

Eg sagde til DROTTENS/ Þu ert DROTTIN/ eg hlyt ad lijda fyrer þijnar saker.

Fyrer þa Heilogu sem a Jardrijke eru/ z fyrer þa dyrdligu/ A þm hefe eg alla mijna þocknan.

Enn þr hiner adrer sem epter hinu odru stunda/ munu mijked Hiartans Angr lijda/ Eg vil ecke færa þeirra Dryckiarforner mz a Blodenu/ ecke helldr taka þra b Nafn mier i Munn.

a (Blod) Þeir sem

DROTTIN er mijn Arfleifd/ z mitt Hlutskipte/ Þu ert sa ed mier vardueiter mijna Hlutdeilld.

Hlutur fiell mier i Lysteligum Stad/ og hin besta Arfleifden hlotnadest mier.

Eg lofa þann DROTTEN sem mier gaf Rad/ Lijka typta mig eirnen mijn Nyru a Nætur.

Alla tijma hefe eg DROTTen mier fyrer Augum/ Þui hn er mier til hægre handar/ Þar fyrer mun eg stødugur blijfa.

Þar fyrer glede sig mitt Hiarta/ z mijn c Dyrd er gladuær/ suo mun og eirnen mitt Holld i Voninne huijlast.

Þuiad ei muntu mijna Ond yfergiefa i Heluijte/ Og ei læta þinn Heilaga Rotnan sia.

Þu giorder mier kunnan Veigen til Lijfsins/ Fyrer þinne Aug syn er gnott Fagnadarens/ og gledeligt Lijf til þinnar hægre Handar eilijfligana.

b Nafn) Eg vil ecke kienna nie predika þad sm þeir læra/ sem med Verken bara / Helldur Truna/ huerja Gud giefur

a vilia blydka Gud mz Hafra Blode/ enn eg giöre þad mz mijnu sialfs Blode

B

a (Dyrd) Mijn Tunga mz huere eg dyrka og lofa Gud

XVII.

Ein Bæn Dauidz

HEyr þu DROTTIN a Riettuijsena/ merk mitt Akall/ Hygg ad minne Bæn/ hu ad ei skier af Suiksamligum Vorum.

Hlutastu til mijns Mal efnes/ Og gief giætur ad Riettindunum.

Þu reyner mitt Hiarta/ og vittar þess a Nattar þele/ og hreinsar mig/ og finnur eckert mz mier/ Eg einsetta mier at mijnn Munnr skyllde ecke skeika

Eg vardueite mig i Ordenu þinna Vara Fyrer Mannanna verkum/ a Veigenu spillvirktans

Halltu minne gongu i þijnum Vegum/ So ad mijn Fotspor skridne ecke.

Eg kalla a þig/ ad þu Gud bænheyrer mig/ Hneig þijn Eyru til mijn/ z heyr mijn Ord.

Audsyn þijna dasamliga goodgirne/ þu Hialpare þeirra sem a þig treysta/ I gegn þeim/ sem setia sig vpp i mote þinne hægre hende.

Varдueit þu mig suo sem Sialldred Augans/ Vnder Skugga Vængia þinna vernda þu mig.

Fyrer þeim Ogudligu sem kuelia mig/ fyrer mijnum Ouinum s vmsitia mijna Salu/

a (Riettuijse) Eg veit vyst eg kienne ecke Lygar helldur þitt Ord. Þar fyrer villtu ecke bænheyra mig/ þa bænheyr þu þitt riett Malefne

B

C

þeir.

† Þeir myklu og megtugu

Þeirra † Feikingar hallda til samans/
Mz sijnū Muñe tala þr drambsamliga.
Nuar ed vi' gongum/þa vmkringia þr
oss/Sijn Augu setia þeir þangad/þad þeir
slæe oss til Jardar.
So s anad Leon/þad bwed er til Bræd
ena ad veida/Lijka sem Leons huelpur/sæ
ed situr i Fylsnum.
Tak þig vpp DROTTEN/yferfall
þa/og nidur lægg þa/ Frelsa þu med Suer
de þijnu Sælu mijna fra þeim Ogudligu.
Fra Folke þinnar [b] Handar/DRO-
TTIN/fra Mønnum þessarar Verall-
dar/þeir ed sitt hlutskipte hafa i þeirra Lijf-
fe/huerra Kuid ed þu fyller mz þijnū Aude
Þeir ed hafa mijken fiølda Barna/ og læ-
ta sijnar epterleyfar epter hia þeirra Nid-
ium.
Eñ eg mun sia þitt Auglit/i Riettlæte/
Eg mun saddr verda/nær eg [c] vakna epter
þinne Mynd.

b Handar) Þeir ed þier i Hendur falla til Strøþpunar/Ebre. x. Hryggeligt er ad falla i Hendur Drottens

c Eg wil vera Vakande i Ordenu og Trunne/ og Hriota ecke

XVIII.

Eirn Psalmr Dauidz/ DROTTINS
Þionustumañs/til at syngia fyrer/Nuer
ed talade fyrer DRottne Orden þessa
Loffkuædes/I þñ tijma þa ed DR-
OTTEN hafde frelsad hñ af
Høndum allra sinna Ouina/
og af hende Saul/og
sagde

A HJartkiærann hefe eg þig/
DROTTEN miñ styrk
leike/DROTTEN mitt
hlijfdarbiarg / mitt øruggt
Vijge/minn frelsare/minn
Gud/mitt Traust a huert
eg treyste.
Mijn Verndarhlijfd / og Horn mijns
Hialpræðes/z mitt Athuarf.
Eg vil lofa DROTTEN og akalla
hñ/Þa mun eg frelsadur verda i fra mijnū
Ouinum.
Þuiat mig hafa vmkringt bønden dau-
dans/Og Belials Beck' hafa skielft mig.
Bønden Heluijtes hafa vmkringt mig
Og Daudans Snørur yferbugudu mig.
Nær eg kueliunst/ þa akalla eg DRO-
TTEN / og hroopa til Gudz mijns/ Þa
bænheyrer hañ mijna Raust af sijnu Mu-
stere/og mitt akall kiemur fyrer hñs Aug-
syn honum til Eyrna.
Jørden titrade og hristest øll/ Og grūd
vellerner Fiallaña skulfu/z hrærdu sig/ þa
ed hñ reiddest.
Reykur gaus vpp af hñs Nøsū/ z Ell-
dur brann af hñs Munne/suo ad þar sind-
rudu Neistar vt af.
Hañ beygde Himnana / og stie ofan/
Og myrkua Þoka var vnder hñs Footum.
Og hñ for vpp yfer Cherubim/ z flaug
/Hañ sueimade a Vindsiñs Vængium.
Hñs Tialld i kringum hñ var Myrk-
red/ og dim Þokusky/ þar var hann jnne-
hulenn.
Vt af þeim Geislum fyrer hañs Aug-
syn/tuistrudust Skyen/med Hagle og Elld
flugum.
Og DROTTEN hñ liet Reidarþru
mur slæ af Himne/Og sa hiñ hæste gaf vt B
sitt Hliod med Hagle og Elldgange.
Hñ skaut sijnum Geislum vt/og i sundr
dreifde þeim/Hñ liet verda nyklar Elldin-
gar z hrædde þa.
Þa sæust vppsprettupykker Vatnanna/
og Grundueller Jardarinnar auglystu sig/
DROTTEN af þiñe Straffan/ vt af
blæstre Andañs þiña Nasa.
Hñ sende vt af Hædiñe/og medtok mig/
Og tok mig burt vr miklum Votnum.
Hñ frelsade mig fra sterkustum Ouinū
mijnum/ Og i burt fra þm ed mig høtudu/
huerier mier voru megtugre.
Þeir ed mier Asokn veittu a mijnū Nør
mungar Deige/ Og DROTTIN var
mitt huggunartraust.
Og hñ leidde mig vt a vijdañ Voll/ Hñ
leidde mig burt þadan/þui hñ hafde godan
vilia til mijn.
DROTTEN hñ endurgielldur mier/
epter mijnu riettferdugu Mælefne/ Hñ vm
bunar mier epter hreinferdugleika minna
Handa.
Þuiad eg varduеite Vegu DROTT-
ENS/Og breyte ecke Illmañliga a mote
mijnum Gude.
Þuiad alla hñs Doma hefe eg mier fy
rer sionum/Og hñs Bodordum fleyge eg ec
ke i burt fra mier.
Helldur em eg flecklaus fyrer honū/Og
bijuara mig fra Syndinne.
Þar fyrer endurgielldr mier DROT-
teñ epter mijnu Riettlæte/ Og epter hrein-
ferdugleika minna Handa/i hñs Auglite.

E Hia heiløgum ertu heilagur/ z hia fromum ertu Fromur/ og hia Hreinferdugum ertu hreinferdugur/ og hia Rangsnunū ert þu rangsnueñ.

Þuiat þu munt frelsa þat faræda folk/ Og nidurlæga Drambsøm Augu.

Þuiat þu vppbirter mitt Lios/ DROTTEN Gud minn hñ giører mitt Myrkur ad birtu.

Þuiad fyr' þig fæ eg Strijdz folked vid veſſe lagt/ Og fyrer minn Gud yfer Steinveggen stocked.

Prouerb. 30. Gudz veiger eru fyrer vtan Lyte/ Ordræ dur DROTTENS eru gagnhreinar/ Hñ er eirn hlijfdarskiølldur allra þeirra sm̄ a hñ treysta.

D Þuiad hú er Gud vtan alleinasta DROTTEN? eda hú er Sterkur vtan vor Gud?

Gud bryniar mig mz Krapte/ Og giører mijna Vegu flecklausa.

Hñ giører mijna fætur alijka sm̄ Hiartarens/ Og setur mig vppa mijna Hæd.

Hñ kienner mijnum Høndū ad beriast/ Og lærer mijna Armlegge Stælbogañ ad spanna.

Og þu giefur mier skiølldeñ þijns hialprædes/ z þijn hægre Hønd styrker mig/ Og nær ed þu Audmyker mig þa Myklar þu mig.

E Þu veiter mier nogligt gangrwm / suo þad mijner Ökla lider skridna ecke.

Eg vil sækia epter mijnum Ouinum/ z handtaka þa/ Og ei aptur snua fyrr eñ þat eg hefe fyrer komed þm.

Eg mun þa nidr sla/ z þeir munu mier ecke vidstødu veita/ Þeir hliota vnder mijnar Fætur ad falla.

Þu kant med Krapte ad herklæda mig til Bardaga/ Þu vnder mig leggur alla þa sm̄ setia sig vpp a mote mier.

Þu giefur mi' þad mijner Ouiner snua a Flootta/ Og eg mijnū haturs Mønū i sundur dreife.

F Þeir kalla og þar er sa eingenn ed þeim hialpe/ Til DROTTINS/ enn hñ andsuarar þeim ecke

Eg vil melia þa suo sem Molldardupt fyrer Vinde/ Eg vil vtskwfa þeim lijka sm̄ Saurindum a Strætum.

Þu hialpar mier i fra þui þrætkunarsama Folke/ og giører mig ad Høfde medal Heidinna Þioda/ Þad Folk huert eg þeckta ecke þad mun þiona mier.

Þad hlyder mier med hlydugum eyrum/ Ja þeir añarligu syner afneita mier

Hiner Añarligu syn' þeir hiadna nidr/ og fara fælmande i sijnum Bøndum.

G DROTTJN hñ lifer/ og blessadr sie Styrckur miñ/ Og Gud mijns Hialprædes sie lofadur.

Sa Gud er mier giefur Hefndena/ Og Folked vnder mig leggur.

Sa ed frelsar mig i fra Ouinū mijnū/ og forhefur mig i burt fra þeim sm̄ settu sig vpp i mote mier/ Þu hialpar mier i fra þm hinum Ranglætu.

Þar fyrer vil eg DROtteñ þier þacker giøra medal Heidenna Þioda/ Og Lof syngia þinu Nafne.

Sa ed audsyner mijked Hialpræde sijnū Konunge/ og Myskun veiter sijnum Smurda/ Dauid/ og hñs Afkuæme eilijfliga.

XIX.

Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

A HJMnarner vtskyra Gudz Dyrd/ Og Festingen Himnaña kuñgiører Verk hñs handa.

Huer Dagureñ seiger þ ødrū/ Og huer Notten kuñgiører þad annare.

Þar er eckert Tungumæl til edur þær Munnrædur/ huar ed þra Radder heyrast ecke.

Vm øll Lønd er þeirra Hliomur vtgeingeñ/ Og þeirra Mæl allt til Heimsiñs enda/ Solunne hefur hñ Herberge sett i þm sømu.

Og hñ sialfur geingur vt þadan/ lijka s̄ eirn Brwdgume vt af sijnu Brwdarhwse/ Og gledur sig sem ein Hetia til ad hlaupa Vegenn.

B A einum enda Heimsiñs kiemur hñ vpp og rennur so vm kring til hiñs sama enda/ Og eckert skylest fyrer hñs Hita.

Løgmæled DROTTJNS er flecklaust/ Og endur nærer Sælena.

Vitnisburdurenn DROTTENS er truanligur/ Og giefur Vijsdom skilnings litlum.

Skipaner DROTTJNS eru Riettferdug'/ z gledia Hiartad/ Bodorden DROTTJNS eru skiær z vppbirta Augū.

Otte DROTTJNS er hreinferdugr/ og blijfur eilijfligana/ Domar DROTTJNS

11 INS eru sannarliger/ aller eru þeir Riett
12 ferduger.
13 Dyrmætare eru þeir helldur enn Gull
14 z mykler Gymsteinar/ Þeir eru sætare eñ
Hunang og Hunangs seimur.
15 Suo verdur og eirnen þinn Þion fyrer
16 þa amintz/ Og huer ed varduett þa/ sa he
fur mikel verdlaun.

Huer fær skyniad huersu opt hñ misgiø rer? / Fyrergief þu mier DROTTIN mijnar heimugligar Synder.

Vardueit eirnen þinn Þion i fra þeim Dramblætu/ so at þr Drottnee i yfer mier/ Þa mũ eg flecklaus vera/ z saklaus af mijk ille Misgiørd.

Læt þier þocknast ordrædz mijns Muñs Og Mæled mijns Hiarta fyrer Auglite þijnu.

DROTTIN minn Hialpare / Og minn Endurlausnare.

XX.

Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

A

DROTTIN Bænheyre þig a Motgangs tijmanũ / Og Nafned Gudz Jacobz þad vernde þig.

Hñ sende þier Hialp af Helgedomenum/ Og styrke þig vt af Zion.

Minnugur sie hñ alls þijns Matarofurs/ Og þijn Brenneforn verde feit i nog/ Sela.

DROTTEN giefe þier þijna Hiartans villd/ og vppfylle allañ þinn asetning.

Vier gledium oss i þijnu Hialpræde/ og
B i Nafne Gudz vors setium vier vpp Sigurmerked/ DROTTIN vppfylle allar þijnar Bæner.

Nu ᵃ Formerke eg/ ad DROTTIN frelsar sinn hiñ Smurda/ og bænheyrer hñ vt af sijnum heilogum Himne/ Hñs hægre Hønd hialpar kroptugliga.

a Gud hlytur ad giefa Ræded og Dadena/ wor asetningur og giørningar eru til einskis

Þeir hiner adrer treysta vppa Vagna z Vijghesta/ Enn vier hugsum vppa Nafned DROTTENS Gudz vors.

Þeir eru nidur slegner og fallner/ Enn vier støndum rietter.

DROTTIN hialpa þu/ Konungureñ heyre oss/ nær ed vier akollum hñ.

XXI.

Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

DROTTEN/ Kongureñ gledz sig i þijnum Krapte/ Og huad harla gladur er hñ vt af þinu Hialpræde? A

Þu giefur honum sijna Hiartans Villd/ Og synjar ecke þess huad hañs Munnur beidest/ Sela.

Þuiat þu yfer heller hañ mz Velsemdar Blessun/ Koronuna af Gulle setur þu vpp a hñs Høfud.

Hñ bidur þig vm Lijf/ Og þu giefur honum langa lijfdaga vm alldur og ad eilijfu.

Mijkel er hñs Dyrd i þijnu Hialpræde/ Þu leggur honum Vegsemd og Pryde til.

Þuiad þu setur hñ til Blessunar eilijflega/ Þu gledur hñ mz Fognude þijns Andlitz.

Þuiad Konungurenn hañ vonar vpp a DROTTIN/ Og fyrer Myskunseme hins hæsta mun hñ stødugr standa.

Þijn Hønd mun fiña alla þijna Ouine/ Þijn hin hægre Hønd mun hitta þa ed þig hata. B

Þu munt giøra þa lijka sem Elldsinns Ofn/ a tijma þiñar Reide/ DROTTIN mun vppsuelgia þa i sinne Reide/ z Elldur eñ mun vppeta þa.

Þeirra Auoxt muntu fortynast læta af Jordu/ Og þeirra sæde i burt fra Mañanna sonum.

Þuiat þeir þeinktu þier Illt ad giøra/ Og samsettu þær Rædagiørder/ hueriar þr feingu ecke fullkomnad.

Þuiad þu munt giøra þa ad ᵃ Øxlũ/ þiñ Bogastreing muntu speña i giegn þra Augsyn.

a (Auxlum) Ad þeir bere lapnañ og Olucku lyde

DROTTIN/ vpphef þig i þijnum Krapte/ Þa vilium vier syngia/ z lofa þitt Magtar vellde.

XXII.

Psalmur Dauidz fyr at syngia/ Vt af Hindinne/ sem ærla var Veidd

GVd minn/ Gud miñ/ huar fyrer hefur þu yfergiefed mig? / Eg veina/ eñ mijn hialp er fiarlæg. A Math. 27.

Gud miñ

Gud minn/ a Dagenn kalla eg/ og þu
giefur ecke andsuar/ Og a Nottine þeige eg
ecke eirnen helldur.

Enn þu ert Heilagur/ Þu sem byr mzal
a Lofgiørdar Israel.

a Lofgiørdar Þad er/ mz al þessheila ga Folks Israels huar þin Lofgiørd iafnan er

Vorer Fedur vonudu a þig / Og þa er
þeir vonudu/ þa hialpader þu þeim.

Til þijn kølludu þeir/ og vrdu frelsader
Þeir vonudu a þig/ z vrdu ecke til skamar.

Eñ eg em Madkur/ eñ ei Madr/ Brixle
Mannanna og fyrerlitning Folksiñs.

B Aller þr er mig sau hæddu ad mier/ Op
nudu sinn Muñ z skoku Høfuden.

Klage hñ þad fyrer DROTTNE/
hialpe hñ honum/ Og hñ frelse hñ/ hafe hñ
añars vilia til hñs.

Þuiad þu vtleidder mig af miñar Mo
dur kuide/ Þu vart mitt Nialpartraust/ þa
ed eg var eñ nu a minnar Modr brioskum.

Til þijn er mier kastad sijdan i fra Mo
dr Kuide/ Þu ert miñ Gud allt sijdan i fra
miñar Modurkuide.

C Vert ecke fiarre mier/ Þuiad Nørmung
en er nalæg/ Af þui hi' er sa eingeñ ed hial
par.

Stor Naut vmkrijngdu mig/ Feiter Vx
ar vmsætu mig.

Þeirra Gin opnudu þr vppa mote mi'/
Lijka sem grenianda og glepsanda Leon.

Suo sem añad Vatn em eg vthelltur/
Og øll mijn Bein eru i sundur skilen / mitt
Hiarta er i mijnum Kuide sem klokt Vax.

Mijner Kraptar eru vppþornader / sem
ønnur Skurn/ Og mijn Tunga loder vid
mijna Goma/ og þu lagder mig i Daudañs

D Dupt

Þuiad Hund" hafa vmkrijngt mig/ Og
hiner Omilldu samtoku sijn Ræd yf' mier/
Mijnar Hendur og mijnar Fætur hafa þr
i giegnum grafed.

Øll mijn Bein mætta eg telia/ Enn þr
c horfdu a þad/ og sau sijna c Villd a mier.

c Þeir kiæ ldu hugar glæd sitt a mier Math. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joh. 19.

Þeir skiptu mz sier mijnu Klædum/ Og
vm mitt Fat vørpudu þeir hlutkaste.

Eñ þu DROTTEN vert ecke Fiar
lægur/ Miñ styrkur/ skunda þu mier til hial
par.

Frelsa þu Sæl mijna i fra Suerdenu/
Og mijna þa hina einsømu i fra Hundu
num.

Frelsa þu mig vt af Gine Leonsins/
Og hialpa mi' i burt fra Einhyrningenũ.

Joh. 20. Ebre. 2.

Þitt Nafñ vil eg Kuñigt giøra minum
Brædrũ/ I midre Samkunduñe vil eg þig
vegsama.

Lofed DROTTEN þier sem ottest F
hñ/ Allt Sæde Jacobs dyrke hñ/ z allt Is
raels Sæde ottest hñ.

Þuiad hñ hefur huerke forsmæd nie fyr
erlited Eymd hiñs Fatæka/ z ecke sijnu And
lite i burt snued fra honum/ Og þa ed hañ
kallade til hñs/ þa heyrde hñ þat.

Þig vil eg lofa i þre hiñe myklu Sam
kundu/ Mijn Heit vil eg giallda i augsyn
þeirra sem hñ ottast.

Hiner Voludu skulu neyta/ so ad þr sa
dder verde/ Og þeir sm ad DROTTNI
leita/ munu lofa hñ/ Ydar Hiortu skulu li
fa ad eilijfu.

Þess munu gieta allar ætter Veralldar G
innar/ og snuast til DROTTENS/ og
fyrer hañs augsyn tilbidia allar Kynkuij
sler Heidiña Pioda.

Þuiad DROTTENS er Rijked/
Og hñ Droitnar medal Heidinna Pioda.

Aller b Feitingiar a Jordu mũu neyta z
tilbidia/ Fyrer honum munu framfalla/ all
er þeir sem liggia i Dupte Jardar / Og
þeir ed aumliga lifa.

Hñ mun þad Sæde hafa/ sem hm þion
ar/ Af DROTTNE mun þad kuñgiørt
verda i fra Slecte til sleckttis.

Þeir munu koma/ og hñs riettuijse predi
ka/ Þui Folke sem fætt verdr/ Þad hñ mun
giora.

b Þad eru þeir Rijku og volldugu. Þeir sem ed i Duptenu liggia/ eru þr Lijtelmotligu og Fatæku/ sem ad lijda i Eymd og Vesølld edur ad Daudañum eru komner. Aller þesser akalla Christum.

XXIII.

DROTTINN er minn Hir A
der/ Mig mun ecke neitt
bresta Zach. 11.

Hñ fodrar mig i lysteli Eza. 40
gum Grashaga/ Og leid Jer. 23.
er mig fram ad Fersku Ezech. 34
Vatne. Joh. 10.

Hñ endurnærer Sæl mijna/ hñ leider mig 1. Pet. 2.
a riettann Veg/ Fyrer sijns nafns saker.

Og þott ad eg ræfade i myrkuñ (daud B
ans) Dal/ þa hrædunst eg þo ongua O
lucku/ Þuiad þu ert hia mier/ Þiñ Vondur
og Stafur þeir hugsuala mier.

Þu til reider eitt Matbord fyrer minne
Sælu/ i giegn þm ed hrella mig / Þu smyr
mitt Høfud mz Vidsmiore/ z skeinker fullt
a fyrer mig.

Giæska og Myskunseme mun mier ep

 ter fylgia

ker fylgia mÿna Lÿfdaga/Og eg mun bwa i Nwse DROTTENS æfenliga.

XXIIII.

Psalmur Dauidz

1. Cor. 10. IOrden hun er DROTT-ENS/og huad i henne er/ Jardarkrÿnglan/og huerier
A þar jnne bwa.
Þui hñ hefur grunduallad hana yfer Siofarhafed/Og yfer Vøtnen tilbwed hana.
Huer mun vppstÿga a Fialled DROTTENS? /Og huer mun standa i hañs hinum heilaga stad?
Sa ed hefur meinlausar hendur/ og hñ sm̃ er Hreinhiartadꝛ/ Sa ed ecke hefur lystingu a hiegomligum Lærdome/og hũ ed suer ecke helldur suiksamliga.
B Sa hinn same hñ mun medtaka Blessun af DROTTNE/ Og Riettlæte af Gude sijns Hialprædes.
Þetta er su Kynsloden huer ed ad honũ spyr/Nun huer ad leitar þÿns a Andlitz Jacob/Sela.

a (Andlitz) Þad er/naueru og kuñugleika Gudz huer ed war a mz al Jsraels Folks enn huerge annarstadar

Lated Porten vÿdopen/ꝛ lwket vÿdt vpp Dyrnar i Verølldinne/So þat Konungur Dyrdariñar jñgange.
Huer er sa Konungꝛ Dyrdariñar? Þat er DROTTEN/ sterkur ꝛ Volldugur/ DROTTEN megtugur i Strÿde.
Lated Porten vÿdopen/ og lwked hæt vpp Dyrnar i Verølldiñe/So þat Konungur Dygdariñar jñgange.
Huer er sa Konungꝛ Dyrdariñar?/Þad er DROTTEN allsheriar/hñ er sa Konungur Dyrdariñar/Sela

XXV.

Psalmur Dauidz

A TJl þÿn DROTTJN forleinger mig.
Miñ Gud a þig treyste eg/ Lat mig ecke til skamar verda/so ad Ouiner mÿner gledie sig ecke yfer mier.
Þuiad eingeñ verdur sa til skamar sem þÿn bÿdur/Enn til skamar hliota ad verda þr hiner a Fanytu Forsmænarar.

a Þeir sem lætast hafa nogligar saker til at forsma/eñ fofanytar/sem

DROTTEN vÿsa þu mi' þÿna vegu/Og lær mig þÿna forstigu. ad er/Valld Vÿsdomur/ Rÿkedæme
Leid þu mig i þÿnum Sannleika/ ꝛ lær mig/Þuiad þu ert Gud/miñ Frelsare/ dagligana vona eg a þig.
Minstu DROTTJN þiña Myskũsemda/og þiñar Giæsku sm̃ vered hefur fra vpphafe Veralldar. B
Minst þu ecke a Synder minnar æsku/ og a mÿnar Misgiørder/Nelldur miñst þu mÿn epter Myskunseme þiñe/og fyrer þiñar Godgirndar saker.
DROTTEN er godur ꝛ Riettferdugꝛ/Þar fyrer leidriettez hñ hina Syndugu a Veigenum.
Nañ leider hina faraædu riett/ Og lærer þa Voludu sijna Vegu.
Veiger DROTTENS eru ecke vtan Myskunsemd ꝛ sannleikꝛ/ Þeim ed hñs Sattmæla ꝛ Vitnisburde geyma.
Fyrer þÿns Nafns saker/ DROTTEN/vertu lÿknsamur Synd minne/Þuiad hun er mÿkel. C
Nuer er sa hñ ottast DROTTEN? Þeim hinum sama mun hñ vÿsa þañ besta Veg.
Sæla hñs mun huÿlast i godu/Og hñs Sæde mun Landed erfa.
Leynder Domar DROTTJNS eru medal þeirra sem hñ ottast/ Og siñ Sattmæla lætur hañ þa vita.
Mÿn Augu lÿta jafnan til DROTTJNS/Þui hñ mun mÿna Fætur vtleysa af Snørunne.
Snu þier til mÿn/og verk mier myskunsamur/Þuiad eg em einmana ꝛ Faraædur.
Kuøl mÿns hiarta er mikel/Leid þu mig burt vr mÿnum Naudum. D
Lÿttu a mÿna Eymd og Armædu/ Og fyrergief þu mier allar minar synder
Lÿt þu a þad/ad mÿner Ouiner eru suo marger/ Og þr hata mig vt af rangre Jllgirne.
Vardueit þu mÿna Sæalu ꝛ frels mig/ Lat mig ecke til skamar verda/þuiat eg treyste a þig.
Sakleysed ꝛ Riettuÿsen varduelte mig/ Þuiad þÿn bÿd eg.
Gud/ frelsa þu Jsrael/ Af øllum sijnum Motgange.

XXVI.

Psalmur Dauidz

Lat þu

A At þu mig rieft skie DRO-
TTIN/ Þuiad eg em sak
laus/ Eg vona vpp a DR-
OTTIN/ Þar fyre mun
eg ecke falla.
Reyn þu mig DROT-
TIN/ z ransaka mig/ Hreinsa mÿn Ny-
ru og mitt Hiarta.
Þuiad þÿn Myskun er fyrer mÿnū Au-
gum/ Og eg geing i þÿnum Sannleik.
Eg sit ecke a Raade hia þeim hiegoma
mønnum/ Og eckert samlag hefe eg vid hi-
na Flaraadu.
Eg hata Samkundu þeirra hiña Ill-
giørnu/ Og sit ecke hia Ogudhræddum.
Eg þuæ mÿnar Hendr mz sakleyse/ Og
B helld mig DROTTen til þins Alltaris.
Suo ad eg heyre þar Raust þiñar Lof-
giørd^a/ Og framtelie þar allar þÿnar Da
semder.
DROTTIN/ eg elska Staden þÿns
a Hwss/ og þann Stad þar ed þÿn Dyrd
byr.
Tortyn ecke Saalu minne mz þeim syn
dugu/ Og ecke helldur Lijfe mÿnu medr þm
Blodþyrstugu.
J hu[er]ra høndum þ Illsku verken eru/
Og þeir þiggia giarnan Fiegiafur.
Eñ eg geing i mijnu Sakleyse/ Frelsa
þu mig/ og vert mier myskunsamur.
Minn Footur hñ stendur a riettum vei-
ge/ Þig vil eg lofa DROTTIN i Sā-
kundunum.

a (Þÿns Hwss) Gudz Hws og Samkunda er
þar sem Gudz Ord er kient enn huerge annarsta-
dar/ Þuiad þar byr Gud. Þar fyrer prÿsar hañ
suo gladliga Gudz Hws wegna Gudz Ordz/ Psal.
cxxij.

XXVII.

Psalmur Dauidz

A ROTTEN er mÿn vpp
lysing/ og miñ heilsugiafa
re/ Fyrer huerium skal eg
ottast?
DROTTIN hñ er
miñ lijfsiñs Kraptur/ Fyr
er huerium skyllda eg hræddur vera?
Þar fyrer þo ad hiner hreckuÿssu/ mÿner
Motstødumeñ z Ouiner/ vilie til vid mig/
til þess ad eta mitt Holld/ Þa munu þeir þo
asteyta sig og nidurhrynia.
B Þott ad Hermenn settu sig vpp a mote
mier/ þa bløskrade ei ad helldur mijnu hiar
ta/ Þo ad Strijd hefiest vpp mier a mote/
þa treyste eg þo samt a hñ.
Eins þa bid eg af DROTTNI/ þat
sama þæga eg giarnan/ Þad ad eg mætta
blijfa i Hwse DROTTINS mina Lÿf
daga/ Til ad skoda þa Agiætu Þionustu-
giørd DROTTENS/ og ad vitia hañs
Musteris.
Þuiad hñ skyler mier i sinne Tialldbwd
a þeim jlla tijmanum/ Hñ felur mig i ley-
ne sinnar Tialldbwdar/ Og vpphefur mig
vppa Berged.
Og nu mun hñ vpphefia mitt Høfud yf C
er mina Ouine/ sem hier i krijng vm mig
eru/ Þa vil eg og i hñs Tialldbwd Lofgiør
diñe offra/ Eg vil syngia z Lof seigia DR
OTTNI.
Heyr þu DROTTIN mina Raust/
nær ad eg kalla/ Myskuna þu mier og bæn
heyr mig.
Mitt Hiarta þad setur sier þijn Ord fy
rer (þesse) Þier skulut mÿns Andlits leita
Þar fyrer leita eg eirnen DROTTIN
þÿns Andlits.
Snu ecke þÿnu Andlite fra mier/ og i
burt rek ecke Þræl þiñ i Reide þiñe/ Þui þu
ert minn Hialpare/ Yfergief þu mig ecke/
og tak ecke þÿna Hønd fra mier/ Gud miñ
Frelsare.
Þuiat Fader miñ og Modur mÿn þau D
yfergiæfu mig/ eñ þu DROTTIN añ
adest mig.
Vÿsa þu mier DROTTEN þinn
Veg/ z leid mig a Riettañ gøtustÿg/ Veg
na miña Ouina.
Ofurgief mig ecke i villd Ouina miña/
Þuiad Fals vottar rÿsa vpp a mote mier/ z
giøra mier rangt til/ og tala Osañinde.
Eñ eg true þad þo/ ad eg mune sia god-
semd DRottens/ a Jørdu lifande Maña.
Bijd þu DROTTINS/ vert hrau-
stur/ þitt Hiarta sie oefad/ og bijd DROT
TINS.

XXVIII.

Psalmur Dauidz

ær eg kalla til þÿn/ DR-
OTTIN miñ styrkur/ A
þa þeig ecke vid mier/ So
ad eg verde ecke (ef ad þu
þeiger) lÿkur þeim sm̄ of-
an stÿga i Vnderdiupen.
Heyr þu Rødd miñar Graatbeidne/ nær
eg kalla til þijn/ Þa ed eg vpphef mÿnar

 hendur

Hendur til þijns heilaga Musteris.

Drag mig ecke i samband vid þa hina o gudligu/ og i Sambland vid þa Illgiørda Menn/ Þeir ed sættsamliga mæla vid siñ Naunga/ eñ hafa hid Vonda i Hiartanu.

Gialltu þeim epter þeirra til verknade/ ⁊ epter þeirra Illskusamligre breytne/ Gialld þeim epter handa verkum þeirra / Bitala

B þeim huad þeir forþienad hafa.

Þuiad þeir hugleida ecke verken DROTTINS/ og eige helldur hñs handaverk Þar fyrer mun hñ nidur briota þa/ og ecke vppbyggia.

Lofadur sie DROTTIN/ Þui hann hefur heyrt Rødd miñar grætbænar.

DROTTEN er minn Styrkleike/ ⁊ miñ hlijfdarskiølldr/ A hñ vonar mitt hiarta/ og em eg Holpeñ/ Og mitt Hiarta þad er gladuært/ og i minum Lofsaung vil eg honum þacker giøra.

DROTTEN er Styrkleikr þeirra/ Hñ er sa Styrkleikureñ sm̃ ad hialpar sijnũ

† Smurda † Christe.

Hialpa þu þijnu Folke/ ⁊ Blessa þijna Arfleifd/ Og gief þeim fædslu/ ⁊ vpphef þa eilifliga.

XXIX.

Psalmur Davidz

A Færed hingad DROTTNE þier Vollduger/ † Færed hingad DROTTNI Dyrdena og Styrkleikann.

† gefet Drottne Dyrdena

Færed hingat DROTNE Dyrdena hñs Nafns Tilbidied DROTteñ i heilogũ skrwda.

Raustenn DROTTENS gieck yfer Vøtnen/ Gud Dyrdarinnar lætur Reidarþrumurnar sla/ DROTTIN yfer myklum Vøtnum.

Rødd DRottens geingr mz Krapte/ Rødd DROTTens fer dyrdarliga

Rausten DROTTENS hun i sundur brytr Cedrus videñ/ DROTTIN hñ i sundurbrytur Cedrustrien i Libanon.

B Og lætur þau støckua vpp sem annann Kalf/ Libanon og Sirion sem eiñ vngañ Einhyrning

Rausten Drottens hũ sundrar sm̃ Elldz loge.

Rausten DROTTINS skielfer Eydemørkena / Rausten DROTTINS hrærer Eydemørkena Kades.

Rausten DROTTens skelfer Hindurnar/ ⁊ sneyder Skogana/ Og i hñs Mustere mun honum huer sem eiñ lofliga Dyrd seigia.

DROTTIN hañ situr/ til ad giøra Vats floded/ Og DROTTEN hann blijfur eiñ Konungur ad eilijfu.

DROTTIN mun giefa Krapt sijnu Folke/ DROTTIN hañ mun blessa sitt Folk mz a Fride.

(a) Þat er/ Ad honum wegne wel og hafe nægd allra naudsynligra hluta

XXX.

Psalmur til ad syngia fyrer
Þa Hwsed Davidz
var vijgt

G prrjsa þig DROTTIN/ Þuiad þu hefur vpphafed mig/ Og þu lætur ecke mijna Ovine fagna yfer mier. A

DROTTIN Gud miñ/ þa eg kallade til þijn/ þa giørder þu mig heilbrigdañ.

Þu DROTTEN hefur mijna Sælu vtleitt af Heluijte/ Og þu liest mig lifa/ þar ed hiner foru ofan i Daudans Pytt.

Þier heilager synged lof DROTTNE/ Þacked honum og prijsed hñs a Helgedom.

Þui hñs Reide varer vm Augabragd/ ⁊ hñ hefr lysting til b Lijfsins/ Vm Kuelldtijd mañ varer Græturenn/ eñ ad Mornedags Fognudureñ.

b Hñ girnest ecke glötunna so sm̃ meñ ætla i þijnne/ helldur lijþed

Enn eg sagde/ þa ed mier gieck vel/ All drei mun eg skeika.

Þui þu DROTTIN veit[*] stadfestu mijnu Biarge mz þiñe þocknan/ Eñ þa ed þu byrgder þitt Andlit/ giørdest eg skielfdr

Eg vil DROTTEN kalla til þijn/ DROTTEN vil eg grætbæna.

Huer nytseind er ad minu Blode/ þa eg em daudur? Huert mun Mollden nockud þacka þier/ og boda þinn Sañleik? B

Heyr þu DROTTIN/ og vert mier Myskunsamr/ DROTTEN vertu minn Hialpare.

Mijnum Sorgargræte hefur þu snued i Danz/ Þu hefur minn Hrygdarseck i sundurslited/ ⁊ vmgyrt mig mz Fagnade.

Suo þad mijn c Dyrd synge þier lof/ ⁊ þagne ecke/ DROTTEN Gud minn/ at eilijfu

c (Dyrd) Mijn Tunga og Harpa/ mz huerre eg dyrka og Vegsama þig

eilijfu vil eg þier þacker giøra.

a Þ er/Predikad ad Gud hñ sie et Gud hræsnar/ænna so sem ad þeir hrosa/Helldur ad hñ sie heilagur og elske þa sem ꝛ retthelager eru/Psal. xviij Med heilögum ertu Heil:gr.

XXXI.

Psalmur Dauidz til at syngia fyrer

A
A Þig DROTTIN treyste eg/Lꝏt mig alldrei til skamar verda/Frelsa mig þijns Riettlætis Vegna.

Hneig þitt Eyra til mijn/Skiottliga þa hialþa þu mier.

Vertu mier ørugt Biarg ꝛ Vijge/ suo ad þu frelser mig.

Þuiad þu ert mitt Biarg/og mitt Vijge/Og fyrer þijns Nafns saker þa leid þu mig og styr mier.

Vt leid þu mig af Snøruñe/sem þr hafa egnt fyrer mier / Þuiad þu ert minn Styrkur.

B
I þijnar Hendur fel eg minn Anda/Þu DROTTEN Gud Sañleiksins þu hefur frelsad mig.

Eg hata þa sem hallda vt af onytsamligum Keñingum/ Eñ eg vona a þig DROTTEN.

Eg gled mig/og em gladuær yfer þinne myskunseme/Þuiad þu alijtz mijna Eymd/ og þecker Sælu mijna i Motgangenum.

Og þu yfergafst mig ei vti Ouina hẽdz/ þu setter mijna fætz þar þr hafa nog rwm.

C
Myskuna þu mier DROTTEN/ þuiad eg kuelst/ Mitt yferbragd er nidur hruned af Harme/ þar ad auk mijn Sæla og minn Kuidur.

Mitt Lijf er vt af Hrygdinne ad þrotũ komet/ꝛ mijn æratala af þungre Anduarþan.

Miñ Kraptur er nidurfalleñ fyrer miña Misgiørninga saker/ꝛ mijn Bein þau eru mættlaus orden.

Suo jlla þa geingur mier/ad eg em mikel Smaan Ordeñ mijnum Nagroñum/ ꝛ vidbiodur mijnum Kuñingium/Þeir ed mig sau vte/flydu fyrer mier.

D
Mijn er forgleymt i Hiartanu/ lijka sm framlideñs Mañs/Eg em ordeñ so s̃ añad i sundurbroted Kier.

Þuiad marg' lasta mig jlla/so þat huer Madur skuggar vid mier / Þeir bera sijn Rꝏd til samañs yfer mier/og þeinkia mig Lijfe ad suipta.

Enn eg vona a DROTTEN/ ꝛ seige/Þu ert miñ Gud.

Mijner tijmar eru i þiñe Hende/Frelsa þu mig af Hende Ouina miñá/ꝛ i fra þm sem ofsækia mig. E

Lꝏttu þitt Andlit skijna yfer Þræle þinum/Hialpa þu mier þinnar Myskunar vegna.

Lꝏt þu mig ecke DROTTIN til skamar verda/þuiad eg akalla þig / Hiner Ogudhræddu hliota til skamar ꝛ nidz þaggader ad verda i Heluijte.

Mꝏllauser verda þr fals fuller Muñar/þeir ed hardliga/ Hofmodugt ꝛ forsmanarliga tala i mote þeim hinum Riettferduga. F

Huersu mijkel er þijn Godgirne/ hueria þu hefur geymt þeim sem þig Ottast / Og veitter þeim s̃ treysta a þig i Manna augsite.

Þu byrger þa heimugliga hia þi' fyrer huers mañs Þack/Þu felur þa i þiñe Tialldbwd/fyrer þeim þrætusomum Tungũ.

Lofadur sie DROTTIN/Þuiad hñ hefur Audsynt mier dasamliga Godgirne/i einum øruggum stad. G

Þa eg sagde i minne Efaseme/ Eg em i burtdrifeñ fra Asion þiña Augna/Þo heyrder þu Rødd miñar Grꝏtbeidne/þa eg kallade til þijn.

Elske þi' DROTTIN aller hñs heilager/DROTTIN hñ vernd' þa hina Riettruudu/Og endurgielldur þm rijkugliga sem Dramblæted tijdka.

Vered hrauster og hugdiarfer/Þier aller sem DROTTINS bijded.

XXXII.

Mentunar Fræde Dauids

A
SÆler eru þeir huerium ad Misgiørdernar eru fyrergiefnar/ꝛ þeir hua Synder ad eru huldar. Rõ. 4.

Sæll er sa Madz hüm DROTTIN til reiknar ecke Syndena/I huers Anda þ eingeñ Flærd er.

Þuiad þa ed eg villde hafa a þagad/ þa vrdu mijn Bein mættlaus/af miñe dag ligre Kueinan.

Þuiad þijn Hønd var Nott sem Dag þung

þn̄g yfer mier/ So ad mijn vøkuan vppþor
nade/ suo sem a Sumar Þerrer/ Sela.
B Þar fyrer medkieñe eg mijnar Synder/
ꝛ dreg ecke dulur a miñ Misgiorning. Eg
sagda/ Jata vil eg DROTTNE mijnar
yfertrodslr/ þa fyrergafft þu mier þañ mis-
uerknad miñar Syndar/ Sela.
Þar vm munu aller Heilager þig bidia/
i hagkuæmañ tijma/ Þar fyrer nær ed Flod
et mikilla Vatna þad kiemur/ þa naer þad
huerge til Hra hiña sømu.
Þu ert mitt athuarf/ vardueit mig fyr-
er Angist/ Ad eg so frelsadur/ mz øllu glad
uær kuñe ad prijsa þig/ Sela.
C Eg vil vnderuijsa þi^r/ og vijsa þier þañ
veigenn sem þu ætt ad ganga/ Eg vil med
mijnum Augum leida þig.
Veret ecke so s̄ Hestar ꝛ Mwlar/ i huer
ium þ eingeñ skilningur er/ Huerium Meñ
verda Bitel og Beisl i Munn at leggia
nær ed þeir vilia ecke til þijn.
Sa hinn Ogudhrædde hefur margar
plagur/ Eñ huer ed hñ vonar a DROT-
TEN/ þann sama mun Myskunseme vm
krijngia.
Gledied ydur i DROTTNI/ og ver-
ed glader þier riettlæter/ Og hrosed þar af
aller riettferduger i Hiarta.

a (Þagad) Þad er/ þa eg willda ecke medkien-
na/ þad med mier wære ecke vtan Synd/ þa hap-
de mijn Samuiska ongua Rö/ Þar til eg hlaut ad
medkienna þad/ og trua og treysta alleina wpp a
Gudz Giæsku

XXXIII.

Psalmur Dauidz

A
Ledied ydur þier Riettlæt-
er i DROTTNE/ Hin
er Riettferdugu skulu lofa
hñ fagurligana.
Þacked DROTT-
NI mz Hørpuslætte/ og
lofsynged honum a tiu Streingiahliodfære
Synged honum nyan Dikt/ ꝛ stilled ho
num þad Hliodfære vel med hakuædes lof-
søng.
Þuiad Orded DROTTINS er sañ
arligt/ Og huad hñ lofar/ þad efner hñ vi-
ssuliga.
Hñ elskar Riettuijsena og Domeñ/ Jør
den hun er og full af Myskun DROTT
JNS.
Himnarner eru fyrer Orded DROT-
TENS giørder/ Og fyrer Anda hanns
Muñs allur Hra Her.
Hñ helldur Vatnenu til samañs i Sio-
num/ suo sem i ødrum Belg/ Og leggr Vn B
derdiupen i leynd.
Øll Verøllden hun ottest DROTT-
EN/ Og fyrer honum hrædest allt huad a
Jørdu bygger.
Þuiad suo sem hñ seiger/ suo skiedr þat/
So sem hñ skipar so stendr þat.
DROTTEN hñ onytar giører Ræ-
dagiørder hiña Heidnu/ Og vm snyr Hux-
unum Folksiñs.
Eñ Rad DROTTINS þat blijfur
eilijfligana/ Hñs Hiartans Huxaner vara
vm Alldr ꝛ æfe.
Sæl er su Þiod/ huerra Gud þat DR- C
OTTEN er/ Og þad Folk huert hñ hef-
ur sier til Arfleifdar vtualed.
DROTTEN hañ lijtur af Himne of
an/ Og sier alla Mañaña sonu.
Vt af sijnu volldugu Tignarsæte lijtur Ebre. 4.
hñ yfer alla/ Þa sem a Jørdu byggia.
Hñ a hneiger allra þeirra Hiørtu/ Hñ
hyggur ad allra Hra Verkum.
Konungenum stodar ecke sitt hid mykla
Magtar Vellde/ Og Risenn hañ hialpast
ecke fyrer siñ mykla Mañskap.
Vijghestar þeir hialpa og eirnen ecke/ D
Og þeirra hid mykla Afl þad frelsar ecke.
Sia þu/ Augu DROTTENS eru
yfer þeim sem hñ ottast/ Og yfer þeim sem
vona vppa hñ Myskunseme
Suo þad hann frelsar þeirra Sæler vr Psal. 34
Daudanum/ Og giefur þeim fædslu i Hall 37.
ærenu.
Sæla vor hun vænter DROTT-
ENS/ Þuiad hñ er vor Hialp og hlijfdar
skiølldur.
Þuiad i honum glediast vor hiørtu/ Og
vier vonum a hñs hid Heilaga Nafn.
Þijn Myskun DROTTEN hun sie
yfer oss/ Epter þui sem vier vonum a þig.

a Allar þeirra huxaner beyger hñ og hneiger epter sijnum vilia

XXXIIII.

Psalmur Dauidz þa ed hañ breytte Andlite sijnu fyrer Abimelech/ huer ed rak hñ fra sier/ og hañ for i burt

1. Sam. 21.

Ella tijma vil eg lofa DROTT A
JN/ Hñs Lofgiørd skal ætijd ve-
ra i mijnum Munne.
Mijn Sæla skal hrosa sier i
DRO-

DROTTNE/So þad heyre hiner Fa- rædu og gledie sig.
Vegsame þier DROTTEN medur mier/Og lætum oss alla til samans vpphef ia hñs Nafn.
Þa ad eg leitade DROTTINS/and suarade hñ mier/Og frelsade mig vt af all re miñe hrædslu.
B Þeir ed a hñ lijta ⁊ til hñs a flyckiast/ Þeirra Augsion verdꝛ ecke til Vansemdar.
Þa þesse hinn Fatæke kallade/þa bæn- heyrde DROTTEN hañ/Og hialpade honũ vt af allre siñe Anaud.
Eingell DROTTINS hañ fylker sier i kriñgum þa sem hñ ottast/ Og hialp ar þeim þadan.
Smacke þier ⁊ siaed huersu DROT- TIN hñ er liufur/Sæll er sa Madꝛ huer ed a hñ treyster.
Ottest DROTTIN þier hñs Heila ger/Þuiad þeir sm̃ hñ ottast hafa onguañ Brest.
C Hiner Rijku munu vid þurfa og Hungꝛ lijda/Eñ þeir sem leita DROTTENS munu onguañ skort hafa af allskyns goda.
Komed hingad Børn/hlydet mier/Otta DROTTINS vil eg kieña ydur.
1. Pet. 3. Huer er sa Manna sem girnest Lijfedꝛ Og giarnan vill hafa goda Daga?
b Fly þals Lærdom giör ödrum til goda/ og wert þolin- modur
Þa a vara þu þijna Tungu i fra jllu/ Og þijnar Varer suo ad þær tale ecke nei- na Flærd.
Læt af jllu/⁊ gior hid goda/ Leita Frid ariñs/⁊ fylg hm̃ epter.
Augu DROTTINS lijta a hina Riettlætu/⁊ hañs Eyru a þra Koll
Eñ Andlit DROTTINS skygner yfer þa sem jlla giora/Suo þad hañ i burt skafe þra Miñing af Jørdu.
D Nær ed hiner(Riettlætu)kalla/ þa hey rer DROTTIN þat/Og hialpar þeim vt af allre þra Anaud
DROTTIN hñ er nalægꝛ þeim sm̃ sundurknosader eru i Hiarta / Og hialpar þm sm̃ sorgbitner eru i Huganum.
Sa hiñ Riettlæte hlytur margt ad þo- la/Eñ DROTTIN frelsʳ hñ vt af þui øllu saman.
Hñ foruarar hm̃ øll hñs Bein/ so ad ei eitt af þeim i sundur brotnar.
Ogiæfan hun drepur hiñ Omillda/Og hiner sem hata þañ Riettlæta/ þeir munu seker verda.
DROTTIN hñ frelsar Sæler siña Þionustu maña/Og aller þeir ed a hñ trey sta/munu sykn saka verda.

a Þeir sem þreyngia sier þram til hañs/og suo sem yþerballa hañ/Lijka sem su þrabænen Kuins na giörde Domaranum/Luc. xviij. Þuiad þat lykar honum þegar nockur leitar/ ber/æknyr/ med oaþlætanligre Bæn

XXXV.

Psalmur Dauidz

MOtstatt þu DROTT- IN mina Motstødumeñ /Og berstu vid þa sem i mote mier beriast. A
Þrijf þu Skiolldeñ ⁊ Spioted/Og tak þig vpp mier til hialpar.
Reid þu til Spioted/ og ver mig i mote mijnum offoknurũ/Seig þu til miñar Sæ lar/Eg em þijn hialp.
Skamest þeir sijn/og verde Dærader s̃ leita ad miñe Sælu/ Flye þeir ⁊ til skam- ar verde/sem mier vilia til vonda.
Verde þeir sm̃ Mølldardupt fyrer Vin de/Og Eingill DROTTINS hñ for- drijfe þa.
Þeirra Vegur hñ verde Myrkur ⁊ hæl ka/Og Eingell DROTTINS hñ of- sæke þa. B
Þuiad þeir hafa fyrer ongua søk lagt sijnar Viela Snørur mier til Fordiørfun- ar/Og hafa an saka miñe Sæl Grøfena grafed.
Oforuarandes kome þad yfer hñ/Og þ Neted sem hñ hefur lagt veide hñ sialfañ/ Og verde hñ þar mz yferfalleñ.
Enn mijn Sæla hñ gledie sig i DRO- TTNI/Og sie gladuær vti hañs Hialp- ræde.
Øll mijn Bein þau meiga vel seigia/ DROTTIN huer er þier lijkurꝛ/ Þu s̃ frelsar hinn Volada i fra þeim sm̃ honum yfersterkare er/ og þañ hiñ fatæka og Fa- ræda i fra Ræns møñum.
Þar stodu vpp jller Liuguottar/ Og vit nudu þad a mig sem eg var ecke valldur.
Þeir giallda mier jllt fyrer gott/Ad ko- ma mier i hiartans Sorg.
Enn eg/þa ed þeir voru siuker / klæddest Sorgarbuninge/Þuingande mig mz Føst um/og vt af Hiarta þa badst eg fyrer. C
Eg hiellt mig/sm̃ være hñ Vinur minn og Broder/Eg gieck hliodur/lijka sem sa ed syrger sijna Modꝛ.

Eñ þeir

E Enn þeir gledia sig yfer mÿnu skadræ-
de/ og taka sig saman/ Hiner a Hølltu setia
sig vpp a mote mier fyrer sakleyse/ þeir hrif
sá ⁊ kuña ei af ad lꝍta.

a Þeir ed hall tra a bádar fætur/ lꝍtast þiona Gude enn þo Diöflenum med ij. Reg. xviij.

Medur Hræsnurum og Hꝍdgiørnum
moñum Bwksiñs vegna/ bitu þeir sÿnum
Tennum til samans yfer mier.
DROTTIN/ huersu leinge villtu sia
vppa þad?/ Frelsa þu mÿna Sꝍlu i burt
fra þeirra Harke/ Og mÿna þa Einsømu
fra þeim Leona Huolpunum.
J þeirre hinne myklu Samkundu vil eg
þier þacker giøra/ Og a mꝫal mykels folks
fiølda vil eg lofa þig.
Lꝍttu þa ecke gledia sig yfer mier / sem
mig motfalla rangligana/ Og ecke þa spo-
tta mig mꝫ sÿnu Augna til lite/ sm̃ mig ha-
ta fyrer eckert.
E Þui þeir huxa skada at giøra/ Og leita
falskra saka i mote þm kyrrlꝍtu j Lādenu.
Sÿnũ Muñe gapa þr j sūdr a mote mier/
⁊ seigia/ Vel/ Vel/ ꝥ siaũ vier giarnan.
DROTTIN þu sier þat / þeige þu
ecke/ DROTTIN vertu mier ecke fiar-
lægur.
Statt vpp og vakna til mÿns Riettar/
Og til mÿns Malefnis miñ Gud og DR-
OTTEN.
DROTTIN Gud miñ/ dꝍm þu mig
epter þÿnu Riettlæte/ So ad þeir gledie sig
ecke yfer mier.
D Lꝍt þa ecke seigia i sÿnu Hiarta/ Vel/
Vel/ þad villdum vier/ Lꝍttu þa ecke þad
seigia meiga/ Vier høfum vppsuelgt hñ.
Skameſt þeir sÿn og ad skøm̃ verde þr
aller sem gledia sig af mÿnum Oførũ/ Mꝫ
skøm̃ ⁊ forsmꝍn verde þeir klædder/ s̄ vond
sliga tala a mote mier
Fagne og gledieſt þeir / sem mier vnna
mÿns Riettar ad niota/ og þeir ed ætÿd seig
ia/ Mikelega sie DROTTIN lofadr/ sa
ed sÿnũ Þion vill vel.
Og mÿn Tunga hun skal tala vm þitt
Riettlæte/ Og prÿsa þig dagligana.

XXXVI.

Psalmur Dauidz/ DROTTINS Þionustumañs / til ad syngia fyrer

A EG seige af Hiartañs a gruñe vm
athæfe hiñs ogudhrædda/ Þa er
hia honum eingeñ Gudz Otte.
Þeir fegra sig sialfer sÿn a mi-
lle/ so ad þeir fram̃ kome sÿnu vondu Mꝍl
efne/ Og vmsnue añara.
Allur þeirra Lærdomur er skadseme og
Lygar/ Þeir lꝍta ecke leidrietta sig so at þr
giøre nockut gott.
Helldr huxa þeir i † Hwÿlum sÿnum vm
skadsemena/ og standa faster a þeim Jllsku
veige/ Og fordaſt eckert jllt.

† Daglatanliga hafa ei huyld

B DROTTIN þÿn Myskunseme tek-
ur suo vÿtt sem Himinen er/ og þiñ Sañlei
kur so langt sm̃ Skyen þau ganga.
Þitt Riettlæte stendur lÿka s̄ b Fialled
Gudz/ Og þÿner Domar so sem mÿked reig
eñ Diup/ DROTTIN þu hialpar huo-
rũtueggiu bæde Møñum ⁊ Fienade.

b stödugliga ohrærantliga

Gud/ huersu Dyrmæt ad er þÿn Mysk-
un/ so þad Mañaña syner hafa traust vnd-
er skugga þiña Vængia.
Þeir verda druckner af nægdar giædum
þÿñs Hwss/ Og þu dryckiar þa mꝫ vel lyst
ingu so sm̃ mꝫ rennanda Vatne.
E Þuiat hia þier er Lÿfsiñs Vppsprettu
Bruñureñ/ Og i þÿnu Liose siaum vier c
Liosed.

c Huggun Fögnud

Breid þu þÿna Myskun/ vt yfer þa sm̃
þig medkienna/ Og þÿna Riettuÿse vt yf-
er þa sem Riettuÿser eru.
Lꝍt mig ei af þeim Dramblꝍtu Fotkro
deñ verda/ Og þat hønd hiñs Omillda hun
vm koll slꝍe mig ecke.
Helldur lꝍttu þa Jllgiørda Meñ þar i
þeim stad nidur falla/ Suo ad þeir i burt
drifner verde/ og fae ecke staded.

a Ey eg skal seigia þad eg af Hiarta weit Sañinde/ Þuiad hid ytra skÿna þeir Ogudligu suo sem wære þeir fromer og Heilager/ eñ þad er þo fals og Hiegōme

XXXVII.

Psalmur Dauidz

A VJge skalltu gramur vera
a þm Jllu/ Vert ecke helldr
øfundsamur þeim Jllgiør
damøñum
Þuiad suo sm̃ gras ver
da þeir skiotliga nidursleg
ner/ Og lÿka sem þad hinu grænu Jurter/
þa þorna þeir vpp.
Vona þu a DROTTEN / og giør
hid goda/ Bu þu i Landenu/ ⁊ leita þinnar
Atuinnu a ærliga.
Haf þu þÿna Vnadsemd a DROT-
TNE/ Hañ mun giefa þier huad sem þitt
Hiarta beideſt.
Tia þu

Þessa Psalms glosieran og wtlegging eru þau Orden Christi/ Sæler eru hogværer þui ad þeir muñu Jardrike erfa

a Med Gude og godu ryktead þu otto est Gud og suyker ongvann

Bijfala þu DROTTNE þinn Veg/ z
vona a hann/ Hann mun þui vel til veg' koma.
Og hann mun þijna Riettuijse hier fram
leida sem Lios/ og þitt Riettarfar lijka sem
Nadeiged.

a Bijd/ vert bidlundargodr

a Halltu kyrru fyrer/ fyrer DRottne/ z
haf vaktan a honum/ Vert ei reidur vid þa/
huerra Illska ad hefur framgang.

B Yfergief þu Reidena/og lat i burtu fa
ra þa grimdar Heiptena/ Reidst þu ecke
suo ad þu eirnen jlla giører.

Þuiad þeir hinu jllgiørnu verda afmæ
der/Enn hiner sem bijda DROTTINS
þeir munu Landed erfa.

Innan lijtils tijma/þa mun hinn Ogudhr
ædde ei leingr vera/Og nær ed þu leitar ad
hans stad/ mun hann allur i burtu.

Enn hiner hoguæru munu Landed erfa/
og Unadsemd hafa i myklum Fride.

Hinn Ogudhrædde vmsitur þann Riettlæ
ka/Og nister sijnum Tønnum til samans
yfer honum.

C Enn DROTTEN hann hæder ad hm/
Þuiad hann sier fyrer/þad hans Dagur mune
koma.

Hin' Ogudhræddu ryckia vt Suerdunu
vr Sliþrum/spenna vpp Bogann sinn/ Suo
ad þeir felle hina Fatæku og Fatædu/og
nidurdrepe hinn Riettferduga.

Enn þeirra eigen Suerd munu inganga
i sialfs þeirra Hiarta/ Og þra Armbryste
mun i sundur brotna.

Þad hid litla sem hinn Riettlæte hefur/
er betra/helldr enn þau hinu myklu Audæfen
margra Ogudhræddra

Þuiad Armleggur Omilldra mun i sun
durbrotna/Enn DROTTINN hann styrker
hinn Riettferduga.

D DROTTNE eru kuner Dagar þra
hinna flecklausu/Og þeirra Audr mun vara
eilijfliga.

Þeir munu ei til skamar verda i þre von
dre tijd/Og a þeim Hallæris tijmum munu
þeir nogann Sadning hafa.

Þuiad hin' Omilldu munu fyrerfarast
og þeir Ouiner DROTTENS þo þeir
være suo sem Lystelig Alldengardr þa mu
nu þr þo so nidurhiadna/lijka sem Reykur at
ongu verdr.

Psal. 112.

Hinn Ogudhrædde tekur Lan og bital
ar ecke/Enn sa hinn Riettferduge er Mysk
unsamur z giafmilldur.

E Þuiad þeir sem af honum blessader eru
munu Landed erfa/Enn hiner adrer sem af
hm bøluader eru munu afmæder verda.

Af DROTTNE mun greidast þess
manns gangur/Og hann hefur mykla þockn
an a hans Veige.

Þo ed hann hrase/þa verdur hann ecke i burt
kastadur/Þuiad DROTTINN helldur i
hond mz honum.

Eg var Ungur z em nu gamall ordenn/
Og ecke hefe eg nockurn tijma sied hinn riett
ferduga vera yfergiefenn/ nie hans Sæde
þurfa Mat at þiggia.

Alltijd er hann Myskunsamr z lænar giar
nan/Og hans Sæde mun blessad verda.

Lat af Illu og giør gott/ Og bw vm
Alldur og æfe.

Þuiat DROTTEN hann elskar Riettd
inden/og yfergiefur ecke sijna Heilaga / at
eilijfu verda þeir vardueitter/Enn Sæded o
gudhræddra mun fyrerfarast

Hiner Riettferdugu erfa Landed/ Og
bwa þar jnne vm Alldur og æfe.

Munnur hins Riettferduga mæler Vi
sku/Og hans Tunga hun talar Riettin
den.

Løgmaled hans Gudz er i hans Hiarta/
Hans gangur skridnar ecke.

Hinn Ogudhrædde vmsitr þann Riettferd
uga/ Og leitar vid honum i hel at koma.

Enn DROTTINN yfergiefur hann ecke
i hans Hendr/Og fyredæmer hann ei þa ed hann
verdr dæmdur.

Bijd þu DROTTINS/ z vardueit G
hans Veg/þa mun hann vpphefia þig/suo ad
þu Landed erfer/Þu munt þat sia/at hiner
Ogudhræddu verda af mæder

Eg sa eirn Ogudhræddann/sa var Rijke
latur/Og hann þande sig vt og blomgadest s
Cedrus Vidur.

Og þa eg gieck þar fram hia/Sia þu/
þa var hann horfenn/Eg spurde ad hm/ enn hann
fannst huørge.

Vertu Meinlaus og Riettsyn / Þuiad
slijkum mun ad sijdustu vel ganga.

Enn hiner Ranglatu munu aller til sa
mans afmæd' verda/Og hiner Ogudhræd
du munu vm sijder afmæder verda.

Enn DROTTEN hann hialpar Riett
latum/Hann er þeirra Styrkur a Nørmung
artijmanum.

Og DROTTEN mun hia þm stan
da/og frelsa þa/Hann mun i fra Ogudhræd
dum frelsa þa/og þeim hialp veita/ Þuiad
þeir treysta a hann.

XXXVIII.

† Ad prijs sa Gud enn asaka sialz/ an sig/Þad er/rietteliga ad huxa vm Gud og sial þan sig

Psalmur Davidz til † Minningar

DROTTEN/straffa þu mig ecke i Grimd þinne/Og typta mig ecke i þinne Reide.

Þuiad þijn skeyte þau stinga mig/Og þin Hond hun hardþiakar mier.

Eingen Heilbrigde er i minu Hollde/fyrer þinne Ognan/Og eige heirn Fridz j mijnum Beinum fyrer sokum Synda minna.

Þuiad mijnar Misgiørder eru yppgeingnar yfer mitt Høfud/ Lijka sem þűnur stor Byrde eru þær mier mikels til of þungar ordnar.

Mijn Saar þau eru fwen og roten/Fyrer Heimsku minnar saker.

B Eg em bæde biugur og bogiennn/ Vm allann dag þa geing eg Hryggur.

Þuiad mijnar Lendar eru vppuisnadar med øllu/ Og eingen Heilbrigde er i mijnu Hollde.

Mier er øllum vmskipt/eg em miøg sundur kramenn/ Eg æpe vt af anduarpan mijns Hiarta.

DROTTEN/fyrer þier er øll mijn Astundan/Og mijn anduarpan er þier ei okunneg.

† Mitt Andlit er ecke skiært nie gladuært helldur Dupt/sorgarþullt og hryggeligt

Mitt Hiarta þat skielfur/minn Kraptur hann hefur mig yfergiefed/Og † Liosed minna Augna þad er i burt fra mier.

Mijner Viner og Kunningiar standa i giegn mier/ og fordast mijna Plægu/ Og mijner Naungar flyia langt i burt fra mier

C Og þeir sem leitudu minnar Sæalu/ vmsitia mig/Og þeir ed mier vilia til vonda/tala vm þat/huninen þeir fae hellst skada giørt/ og alltjafnt sitia þeir a suikrædum.

Enn eg hlyt ad vera sem Daufinge/og heyra ecke/Og suo sem Mællaus/ sa ed ei vpplykur siinum Munne.

Og eg hlyt ad vera suo sem sa ed ecke heyrer/ Og suo sem sa ed eckert forsuar hefur i sijnum Munne.

Enn eg treyste DROTTEN a þig/ Þu DROTTEN Gud minn munt bænheyra mig.

Þuiad eg sagde/ad eige munde þeir næ ad gledia sig yfer mier/Og þa mijner Fætur skeikudu/ad hælast vm vid mig.

D Þuiad þar til em eg giørdur ad eg skule Motlæte lijda/ Og mijn Hrygd er jafnan fyrer mier.

Þuiad eg giøre kunnann mina Misgiørning/Og ber Angur fyrer mijnar Synder.

Enn mijner Ouiner þeir lifa/og eru megtuger/Þeir ed mig hata fyrer eckert/eru mikels hattar.

Og þeir ed mier giøra Illt fyrer Gott/ setia sig vpp a mote mier/Af þui at eg framfylge þui hinu goda.

Yfer gief þu mig ecke DROTTEN Gud minn/Vert þu ecke fiarlægur mier.

Flyttu þier til ad standa hia mier/DROTTEN mitt Hialpræde.

XXXIX.

Psalmur Davidz/ fyrer ad syngia fyrer Jedithun

LEG einsetta mier/ad vardveita mig/So þad eg syndgade ecke med minne Tungu. A

Vardhalld mun eg setia mijnum † Munne/ Hellst fyrer þui ad eg hlyt ad sia hinn Omillda suo fyrer mier.

† Ad eg møgle ecke vm þad ad mier geingr suo illa/enn þeim won/du suo wel a þat er mier ecke neitt gamann

Eg em suo tuistur og hliodur ordenn/og eg þeige vm a gledskapenn/ Minn Harm hlyt eg med mier ad mellta.

Mitt Hiarta þat brenn i mier/Og nær eg huxa þar til/þa stikna eg allur/ eg ræde med minne Tungu.

B Enn þu DROTTIN/lat mig [b] skynia ad þad hliote enda ad hafa vm mig/Og huern skamt ed hafa mijner Lijfdagar/ og þad eg vite/huersu stutt Stund ad er mijn æfe.

b Suo ad eg lifie ecke suo athugalaus so sem þeir Ogudligu þeir ed ecke wænta annars Lijfs Psal. 90.

Sia þu/mijner Dagar eru hia þier sem ein Þuerhandar breidd/og mitt Lijf er so sem ecke pared hia þier/ Enn huersu fanyter ad eru aller Menn/þeir ed suo athugalauser lifa/Sela.

Þeir lijda i burt hiedan sem Skugge/og giøra sier marga oþarfa armædu/Þeir safna saman/ og vita ei sialfer huerium þeir samandraga þad.

Nu DROTTIN/huers skal eg vænta?/Eg treyste a þig. C

Frelsa þu mig vt af øllum mijnum syndum/og lat mig ecke þeim Vitleysingum ad hæde verda.

† Eg vil þeigia/og mijnum Munne ecke vpplwka/ Þu munt þui vel af stad koma.

† Eg vil þa þara latta og møgla ecke þier i mote

Tak

Tak burt þijna Plaaning af mier/ Þui ad eg em mattlaus vt af Hittingu þinna Handa.

D Nær ed þu typtar nockurn Syndariñar vegna/ þa følnar hñs Fegurd sē være hun Møltieten/ Oh/ huersu fafeigeliger eru aller Meñ/ Sela.

Heyr þu DROTTIN mijna Bæn/ og merk mitt akall/ og þeig ecke vid mijnum

Ebre. 11. Tarum/ Þuiat eg em i hia þier bæde framande/ suo og lijka jnlendur so sem aller mijner Fedr.

Fyrergief þu mier/ suo ad eg endurlifne ædur enn þad eg fer i burt hiedan/ z er hier eige leingr.

XL.

Psalmur Dauidz til at syngia

A Wentande beid eg DROTTENS/ Og hñ hneigde sig til mijn / og heyrde mitt kall.

Og hañ leidde mig vt af þeirre ognun" Grøf/ burt vr þeim Saurenda Þreck/ Og sette mijna fætur a fasta Hellu/ so ad eg fieck greidelliga geinget.

Og nyañ Lofsøng gaf hañ mier i miñ Muñ/ til at lofa vorn Gud/ Marger mūnu þ sia/ og ottast DROTTIN/ og vona a hann.

Sæll er sa Madr ʒ setur sijna von vpp a Drotten/ Og hñ hū ad ecke snyr til hiña siergodu/ og þra sem Lygar vm høndhafa.

DROTTIN minn Gud/ nyklar þa eru þijnar Dasemder/ og þijnar Huxaner þær þu audsyner oss/ Eckert er þad þier sie

B samlijkianda/ Eg vil kuñgiora þær/ og þar af seigia/ þo ad þær sieu otelianligar.

Forner og offraner þocknast þier ecke/ Enn mijn Eyru opnader þu/ Syndoffur og Brenneforner þ villtu huorke.

Ebre. 10. Þa sagde eg/ Sia þu/ Eg kiem/ J Bokiñe er skrifad af mier.

Þiñ Vilia miñ Gud giøre eg giarnan/ Og þitt Løgmal hefe eg j mijnu Hiarta

Eg vil kuñgiora Riettuijsena i þeirre hiñe myklu Samkundu/ Sia þu/ Eg mun ecke miñ Muñ a mi' byrgia læta/ þu DROTTEN veist þ.

C Þijna Riettuijse byrge eg ei i mijnu hiarta/ vt af þijnu Sañleika z hialpræde þa tala eg/ Eg dyl ecke þijna Myskun z sañleiks Trygd fyrer þre hiñe myklu Samkundu.

Eñ þu DROTTIN/ snu ecke þinne Myskū fra mi'/ Lattu þijna Myskunsemd og Sañleiks dygd jafnan varduelta mig.

Þuiad otelianlig Kualræde hafa vmkringt mig/ Mijnar Synder þær hondludu mig/ so ad eg † gat ei sied/ Fleire eru þær eñ Hæren a Høfde mijnu/ Og mitt Hiarta þ hefur yfergiefed mig. † Suo ad þyrer Hiartans Hrygd misse eg Syñena

Lat þier þad þeckt vera DROTTIN/ ad þu frelser mig/ Flyttu þier DROTTIN mier til hialpar.

D Skammest þr aller sijn og til skamar verde/ sem leita ad miñe Sælu/ ad þeir tortyne mier/ Til baka þa falle þeir/ og til skamar verde þeir sem mier vilia til Vonda.

Sijna Hneisu þa bere þeir/ sē seigia til mijn/ Vel/ Vel

Gledie sig og fagne aller þeir ed þijn leita/ Og þeir ed þitt Hialpræde elska/ þa meige ætijd seigia/ Haleitliga sie DROTTEN lofadur.

Þuiad eg em Fatækur og fatædur / Eñ þu DROTTIN ber ahyggiu fyr' mier Þu ert miñ Hialpare z Frelsare/ miñ Gud seinka þu ecke.

XLI.

Psalmr Dauidz/ fyrer ad syngia

A Sæll er sa ed añast hiñ þurftuga og Fatæka/ DROTTIN mun frelsa hñ i þre hiñe vondre tijd.

DROTTIN mun biuara hñ/ z læta hñ lijfe hallda/ og giora hñ fullsælañ a Jordu/ og yfergiefa hñ ecke i valld siña Ouina.

DROTTIN mun endurlijfga hñ a hñs sottarsæng/ Þu hialpar hm̄ vt af øllu hñs Krankdæme.

Eg sagda / DROTTEN Myskuna þu mier/ lækna þu Sæl mijna / Þuiad eg hefe syndgast a mote þier.

B Mijner Ouiner þeir mæla vonsliga til mijn/ Nær mun hñ deyia/ z hñs Nafn forganga?

Þeir fara ad skoda/ og meina þad þo ecke vt af Hiarta/ Helldur leita þess ad þeir meige lasta nockud/ ganga sijdan a burt/ og bera þat vt.

Aller þeir ed mig hata/ huijskra til samans a mote mier/ Og huxa mier vondt til.

Eitt Jllskupar hafa þeir alyktad a mote mier/ Nær ed hñ liggur þa skal hañ ecke vpp aptur standa.

Eirnen minn Vinur/ huerium eg trey-
sta/ Sa ed at mitt Braud/ hañ tredur mig
vnder Fætur.

D Eñ þu DROTTIN myskuna mier/
reis mig vpp/ Og mun eg þa endurgiallda
þeim.

Vt af þui formerke eg/ at þu hefur god
villd til mijn/ So þ miñ Ouinur hlacke ecke
yfer mier.

Enn mig þa stydur þu fyrer mijns mein
leysis saker/ Og setr mig fyre þiñe Augsion
æfenliga.

Lofadur sie DROTTIN Gud Isra
els/ vm Alldr og ad eilijfu/ Amen/ Amen.

XLII.

Eirn Mentunar Psalmur sona Ko-
rah/ ad syngia fyrer

A Lijka sem þad Hiørturenn kallar epter ferskú Vatne/ So kallar mijn Sæla Gud til þijn.

Mijna Sælu hana þyrster epter Gude/ epter þeim lifande Gude/ Huenær mun eg þangad ko-
mast/ þad eg siae a Gudz Andlit.

Mijn Tear þau eru mijn Fædsla Nott og Dag/ med þui at dagliga verdur til mijn sagt/ Huar er nu þiñ Gud?

B Nær ed eg huxa þar til/ þa vthelle eg mijnu Hiarta hia sialfum mier / Þuiad eg villde giarnan mz þeim Flocknum burt gá-
ga/ og med þeim fara til Gudz Hwss/ med Gledskap og Þackargiord/ ja mz þeim fiøl
danum sem ad Natijdena helldr.

Þui ertu Sæla mijn so hrygg?/ z huar fyrer angrar þu mig þañen?

Treystu a Gud/ Þuiad eg mun honum eñ Þacker giora/ þ hñ hialpar mier med sij
nu b Auglite.

Miñ Gud/ Sæla mijn er Sorgbiten i mier/ Þar fyrer minnest eg a þig i Lande-
nu c Jordanar og Hermonim/ a þui sma Fialle.

Þijn Vatzføll dynia þadan/ so þat For sar yfer Fossa nydia hier a/ Allar þijnar Vats Olldur og Bylgiur ganga luckt yf-
er mig.

C DROTTIN hefur a Deigenum hei ted siñe Myskun/ Og a Nætlartijma syng eg honum Lof/ og bid til Gudz mijns Lijf-
giafara.

a Þar ed Gud byr/ sem er i Musterenu/ og huar ad hñs Ord er

b Med vidur kienningu og nalægd sinne/ Fyrer Ord og Truna

Eg seige til Gudz mijns styrktarbiargz/ Huar fyrer gleymer þu mier?/ Þui hlyt eg ad ganga so Sorgfullur/ þa ad miñ Ouin hñ þuing" mig?

Þad er suo sem Mord i mijnum Bein-
um/ þad mijner Ouiner skaña mig/ Þa er þeir seigia dagligana til mijn/ Huar er nu þiñ Gud?

Þui ert þu Sæla mijn so Sorgfull/ og huar fyre angrar þu mig þañen?

Treystu a Gud/ Þuiad eg mun honum enn þacker giora/ þad hñ er mijns d Aug-
lits Hialpare/ miñ Gud.

c (Land Jordanar) Þad er i Gydingalande huert hñ so kallar/ þuiad Jordan rennur vm þad mitt. Og Hermonim eru þau hæu Fiöll þar i nænd/ i hia huerium Fialled Sion er ad reikna so sem lijtill Höll eda Hæd

d Hñ giörer mier eke Kinnroda/ Vt supra xxx iiij. helldur lætur hñ mig med Fögnude sa mijna Bæn

XLIII.

Dæm mig Gud/ og legg Do a mitt mælefne i mote þre Oheilagre Þiod/ Og frel-
sa mig i fra suiksamligu z illu Folke. A

Þuiad þu ert Gud miñ Styrkleike/ huar fyrer forleggur þu mig?/ Þui lætur þu mig ganga suo Sorgfullañ/ nær ed minn Ouin hñ þreynger ad mier?

Vtsend þu þitt Lios og þiñ Sañleika/ at þau leidtoge mig/ Og leid mig a þitt hid Heilaga Fiall/ og i þijna Tialldbwd.

Suo þad eg jnngange til Gudz Alltaris/ til þess Gudz sem er mijn Glede og Vn-
adsemd/ Og þ eg þacke þier Gud /mz Hør puñe/ miñ Gud. B

Huar fyrer ertu Sæla mijn suo Sorg-
full?/ z þui angrar þu mig þañen?

Treystu a Gud/ Þuiad eg mun hm eñ þacker giora/ þ hñ er hialpare mijns And
lits z miñ Gud.

XLIIII.

Eitt Mentanar fræde sona
Korah/ fyrer ad syngia

GVD/ vier høfū heyrt mz vorum Eyrum/ Fedur vorer hafa kūñgiort oss þad. A

Huad þu giorder a þra æfe fordum daga.

Þu i burt rakst hina Heidnu

Heidnu mz þinne Hende/En̄ innsetter þa i staden̄/ Þu fordiarfader Folked/en̄ þa vtbreidder þu.

Þuiad ei hafa þeir Landet vnder sig lagt mz sijnu Suerde/og þeirra Armur stodade þeim ecke/Helldur þijn Hægre Hond/z þin̄ Armleggur/z Liosed þijns Andlits/ Þuiat þu hafd(er) godan̄ þocka a þm.

Gud/Þu ert min̄ Konungur/þu hin̄ same sem Jacob Hialpræde til seiger.

Fyrer þig vilium vier vora Ouine vid Velle leggia / J þijnu Nafne vilium vier þa vnder Fætur troda s(em) reisa sig vpp a mote oss.

Þuiad eige treyste eg vppa min̄ Boga/ Og mitt Suerd þad frelsar mig ecke

Helldur frelsar þu oss fra vorum Ouinum/ Og giorer þa til Vanuirdu sem oss hata.

B Dagliga vilium vier hroosa vt af DROTTNE/ Og þijnu Nafne þacker giora eilijfliga/Sela.

Huar fyrer forleggur þu oss nu/z lætur oss til skam̄ar verda?/og dregur ecke vt med voru Herlide?

Þu lætur oss flyia fyrer vorū Ouinum/ Suo ad þeir huerier ed hata oss þeir hripsa vort eiged til sijn.

Þu lætur oss vppetast sem Saude/Og i sundur dreifer oss medal heidin̄a Þioda.

Þu selur þitt Folk vt fyr(er) ecke Þar/Og tekur eckert Verd fyrer þad.

Þu giorer oss ad Forsmaan vorum Nabuum/Ad Spotte og Hæde þeim s(em) i krijngum oss eru.

C Þu giorer oss ad Mælshætte a medal Heidingianna/Og Folked skekur Høfuden ad oss.

Alla daga er mijn Vanuirda fyr(er) mier /Og mijn Asiona er full af Forsmaan.

Suo ad eg hlyt þa nidrunarmen̄ z Last endur ad heyra/Og verda ad sia þa Ouine z ofsækiendur.

Allt þetta er yfer oss komed/vier hofum þo ecke forgleymt þier/ Og eige handtierad otruliga i þijnum Sattmaala.

Vort Hiarta er ecke frafalled / og vor Fotspor hafa ei viked af þijnum Veige.

Ad þu nidurslær oss þan̄en medal þeirra † Eitur Drekan̄a/Og byrger oss mz daudans Myrkre.

† Eitur Spottfullustu og grim̄ustu Vykinga/Myrkur kallar hn̄ Ogiæfu

Ef ad vier hofum nu forgleymt Gudz vors Nafne/ Og vorar hendr vpphafed til eins an̄arligs Gudz

D Þa mætte Gud þess kresia/ En̄ hn̄ þeck(er) vel vorn Hiartanz Grun̄.

Þuiad dagliga verdum vier a fyrer þijna skulld nidurdrepner/z erum reiknader so sem adrer slatrunar Sauder.

a Þeir opsækia oss ecke fyrer saker worra misgiörninga helldur wegna þijns Ordz

Vakna þu vpp DROTTEN/ Huar fyrer sefur þu suo fast?/ Vakna þu/og vtskwfa oss ecke so algiørliga.

Huar fyrer byrger þu þitt Andlit? forgleymer þu vorre Anaud z Armæde.

Þuiad vor Saala er til Molldar nidur beygd/Vor Kuidur hn̄ klessest nidr vid Jordena.

Tak þig vpp/hialpa oss/Og frelsa þu oss fyrer þinnar Myskunar saker.

XLV.

Brwdar Dicktur/og Mentanar Fræde sona Korah/til ad syngia fyrer vt af Liliu Rosinne

A Hiarta mitt þad yrker eitt agiætt Kuæde/ Vt af einum Konunge vil eg syngia/ Mijn Tūga er skrifstodur eins agiæts Skrifara.

Deut. 18. Esa. 30. 45. 54. 61. Ose 10. Joel 2. Math. 11 Joh. 1. 8.

Þu ert hin̄ friidaste a mal allra Man̄anna sona/Astwdligar eru þijnar Varer/ Þar fyrer blessar þig Gud eilijfliga.

Gyrt þitt Suerd vid þijna sijdu/þu Hetia/ Og hallt þig giorfeligan̄.

Þad luckast þier vel i þinne Fegurdar Pryde/Bruna þu hier fram San̄leiknum til goda/ og þa hinu Fatæku vid Riettenn ad bihallda/Þa mun þijn hægre Hond Dasemdar verken audsyna.

B Huøss eru þin skeyte/so þad Folked hrynur nidur fyrer þier/Mitt a millum Kongsin̄s Ouina.

Gud/ þin̄ Velldisstoll han̄ blijfur vm Alldur og ad eilijfu/ Þin Rijkes spijra er riettur Sprote. Ebre. 1.

Þu elskar Riettlæted/en̄ hatar ogudligt Athæfe / Þar fyrer hefur þig Gud / þinn Gud/smurt mz Gledin̄ar Vidsmiøre/fram yfer þina Nauttakendr.

Þin Klæde eru ei vtan Mirra/ Aloes z Kezia/Nær ad þu vtgeingur af þeim Fijla Beins Herbergium/i þinne Herraligre Pryde.

J þinne fegurdar pryde frambruna Kønunganna Dætur/Brwduren stendr til þin̄ar hægre Nádar/i skiæru forkostuligu Gull

 vefiar

vestar Perle.

Heyr þu Dotter/lijt þar a/ z hneyg þin Eyru/ Forgleym þijnu Folke/ og þijns Fødurs Hwse.

Þa mun Konungurenn Lysting hafa a þinne Fegurd/ Þuiad hnn er þinn DROTTIN/ og þu skallt hnn til bidia. D

Dæturnar Zor munu þar medz Fiegiøf um vera/ Hiner Rijku mzal Folksins munu grathæna fyrer þier.

† So sem i Fiwrher, bergenu allt gloat af Gulle og Silke

Konungsins Dotter er hid † jnnra prydd mz allre Vegsemd/ Hun er klædd med Gull vestar Bordum.

Hun er i margbreyttum Klædnade til Konungsins leidd/ Og hennar Leiksystur/ Meyarnar/ þær ed henne epter fylgia/ verda leiddar a til þijn.

a Til Glede/ dans og fagnadar

Þær verda leiddar mz Glaum og Gledskap/ Og jnnganga i Konungsins Høll.

J Staden Fedra þinna munu þier syner fædast/ Þa muntu setia til Høfdingia vti allre Verølldunne/.

Minnast mun eg þijns Nafns/ fra Slecke til Slecktis/ Fyrer þad mun Folked þier þacker giøra/ vm allder ad eilijfu.

XLVI.

Eirn Dicktur sona Korah/ fyrer ad syngia vt af Vngdoms æskunne

A GVD hnn er vort Athuarf og styrckur/ Einn Hialpare vti þeim myklu Anaudum/ sem yfer oss hafa komed.

Þar fyrer ottunst vier ecke þo ad Verøllden steypest/ Eirnen þo at Fiøllen sycke nidur i Hafed mitt.

Þo ad Sioren geisade eirnen þegar og rotadest vm/ So þad Biørgen vt af hans okyrleika nidurhrynde/ Sela.

Þo mun Borgen Gudz blijfa Lystelig mz sijnum Vatsræsum/ Þar ed eru Heiløg Herberge hins hæsta.

Gud hnn er hia henne þar fyrer jnnan/ Af þui mun hun z stødug blijfa/ Gud hnn hialpar henni ærla.

B Hiner heidnu munu skielfast/ og Kongarijken nidurhrynia/ So þad Jørden hlytur ad hristast nær ed hnn lætur heyra sinn † Raddar þyt.

† Þat er/ Þegar hann lætr Reidar þrumur heyra

DROTTIN Allsheriar er medz oss/ Gud Jacobs hnn er vor verndare./ Sela

Komed hingad/ og siaed Verken DROTTINS/ Huer ed sodda Foreyding vpp byriar/ Hann ed Bardøgum aptrar i allre Verølldu.

Huer ed Bogann brytur/ huer Vopnen i sundurmolar/ og Kerrunnar brenner i Ellde.

Vered kyrrer/ og medkiennd þad eg em Gud/ Eg vil Frægder vinna a medal Heidinna Þioda/ Eg vil a Jørdu Frægd vinna.

DROTTIN allsheriar er medz oss/ Gud Jacobs hnn er vor Verndare/ Sela.

XLVII

Psalmur sona Korah/ ad syngia fyrer

HAfed lofa tak allar Þioder A Og synged hætt lof Gude med Gledeligre Raust.

Þuiad sa hinn Hædste DROTTEN hnn er ogurligur/ Einn mikelsháttar Konungur yfer allre Jardarkrijnglunne.

Hnn mun Folked vnder oss leggia / Og Þiodernar vnder vorar Fætur.

Hnn vtuelur oss til sinnar Arfleifdar/ Vegsemdena Jacobs/ huern hnn elskar/ Sela.

Gud hnn stijgur vpp mz hæfum fagnadarsøng/ Og DROTTIN med skiærre Lwdrar Raust. B

Synged Lof/ synged lof Gude / Synged lof/ synged Lof vorum Konunge.

Þuiad Gud hnn er Konungz a øllu Jardrijke/ Synged honum Lof † Forstaliga na. † Ad mest wandliga handtiere Ordet og blijse þar vid

Gud er Konungur yfer Heidingiunum/ Gud hann situr a sijnum Heilaga velldes Stole.

Høfdingiarner Þiodanna eru samansafnader til Folksins Gudz Abrahams/ Þuiat Gud hnn er miøg vpphafenn/ hia a Skilldunum Jardarinnar.

a (Stilldum) A medal Christ truadra skulu og suo nockrer Höfdingiar wera/ þeir kallast hier Stillder a Jördunne

XLVIII.

MIkell er DROTTEN/ A og miøg losligur/ J Borginne Gudz vors/ vppa sijnu Heiløgu Fialle.

Fialled Zion er so sem eirn fagur Vidarkuistur/ af huer

af huerium ed allt Landed tekur Huggun/
Vid þa nyrdre sijduna liggur Borgen þess
hiñs mykla Konungsiñs.

a Kongarner haþa hrædst þeñan stad/ og opt med skóm̃ og sney þu orded þra hm̃ ad snua

Gud er i hennar Hybylum medkiendur/
Þad hañ sie hennar Verndare.
Þuiat sia þu at a Konungarner eru til
samañs safnader/Og eirn med ødrum þa
hafa Þr þar fram̃ hia fared.
Þeir vndrudust þa ed þeir sæu suoddan/
B Þeim ægde þat siælfum/z eru vm koll fall
ner.
Hrædslan er yfer þa komen/ Hrygdar
Angist so sem þeirrar ed Jodsiuk er.
Þu i sundurbrytr Skipen i Hafenu/Fyr
er þañ Austan Vind.
Lijka sem̃ ad vier høfum heyrt/ so siaum
vier eirnen i Borgiñe Allsheriar DROT
TENS/i Borgiñe vors Gudz/ Gud hañ
efler þa hinu sømu ad eilijfu.
Gud/þiñar Myskunar væntum vier/
vti þijnu Mustere.
C Gud/lijka sem ad er þitt Nafn/so er eir
nen þinn Lofstyr/allt til Jardariñar enda/
Þijn Hægre Hønd er full mz Riettuijse.
Folked Zion þad gledie sig/z Dæturnar
Juda vere gladuærar/Fyrer þiña Riettin-
da saker.
Vmkrijnged Zion/z fadmed hana/z tel
ied heñar Turna.
Kostgiæfed ad byggia heñar Mwrueg-
ge/og ad forhefia heñar Herberge/Suo ad
† Ad predikast meige Gudz Ord
þar vt af kunne ad † seigiast hia epterkom-
endunum.
Ad þesse Gud hñ er vor Gud vm allar
Allder og ad eilijfu/Hñ leidtogar oss lijka
sem b æskuna.

b Þad er/Suo blijdliga miukliga/þyrer Orded og Nadena/lyka sem þa Fader og Moder vppþostra eitt Barn/eige suo sem Bödull edur Refsingar Madur/þramdrijþa og deyda þyrer Lögmaled og Naudungena

XLIX.

Psalmadicktur sona Korah
fyrer ad syngia

A HEyred þetta allar Þioder/
Merked þetta aller þier
sem lifed a þessum tijma.
Lijka Alþydan suo sem
Herrarner/Bæde Rijker z
Fatæker aller til samañs.
Miñ Munnur skal vt af Vijsdome
mæla/Og mitt Hiarta af skilninge seigia.
Vier viliũ goda Mælsgrein fa ad hey-
ra/Og eirn agiætann Dikt a Hørpunnar
Hliodfære.
Huar fyrer skyllda eg hræddur vera a
þm Vonda Deige/ Nær ed illgiørd miña
Offoknar Maña vmkrijnger mig?
Þeir ed treysta vppa sijn Audæfe/ Og
hrosa sier vt af sijnum mykla Rijkdome.
Kañ nockut Brodureñ eirn añañ ad en B
durleysa/Nie nockurn vid Gud ad forlijka.
Þuiad þad kostar allt formijked/ þeirra
Sæler ad endurleysa/Suo ad hñ hlytur þ
kyrt ad læta vera eilijfligana.
Þo ad hñ † life alldrei so leinge/Og siae
ecke Grøfena.

† Hñ hefur godann Mod/hnxar alldrei vm Daudan

Fyrst vier siaum þad hiner Vijsu deyia
suo/lijka sem þeir hinerheimsku og Fauijsu
fortynast/og hliota sijn Audæfe ødrum ad
læta.
Þetta er þra Hiarta/at þeirra a Hws
mune vara eilijfliga/z þeirra Bwstadr blij
fa vm Alldur og æfe/og hafe mijkel Met-
ord a Jørdu.

a Þeirra slecte/ Börn og Hyske et ct.

Þo kunna þeir i slijkum b Metordum
ei ad blijfa/ Helldr hliota Þr vid ad skilia z
añar Fienadur.

b Audæþum Magt og Dyrd

Þesse þeirra Vegur er ei vtan Heimska
Þo lofa hañ samt þeirra epterkomendr mz
sijnum Muñe/Sela. C
So sem adrer Sauder eru þeir iñebyrg
der i Heluijte/Daudeñ hñ gnagar þa/Enn
hiner Riettuijsu munu miøg snarliga yfer
þeim Drottna/þra Offtæke þad hlytur ad
þuerra/i Heluijte þa hliota þeir ad blijfa.
Enn Gud mun frelsa mijna Sælu vt
af Heluijtes Vallde/Þuiad hañ hefur tek-
id mig ad sier/Sela.
Læt ecke þad villa þig/ þott ad eiñhũ
kunne rijkur ad vera/ edur þo ad Tignarso
me hñs Hwss verde mijkell.
Þuiad i sijnu Andlate mun hñ onguañ
hlut mz sier taka/Og hñs Dyrd mun ei ep D
ter hm̃ fara.
Þott hñ mete sig vpp af c Sæl lijfe sij-
nu/og lofar þat nær ed eiñhuer vtuegar sier
goda Daga.
Þo fara þeir epter Fedrum sijnum/Og
sia Liosed alldrei optar.
Suma/ Nær ed Madureñ er i Heidren-
um/z hefr ecke Skilningeñ/Þa fer hñ burt
lijka sem Fienadureñ.

c Þad helldur hann Farsælld/ad haþa Rijkesdæme Valld og Virdingar þessa Heims

L.

A
VD volldugur DROT
TIN hn̄ talar/Og kall,
ar Verølldena i fra vpp,
runa Solarinnar allt til
heñar nidurgøngu.
Vt af Zion byriast fy,
rst sa fegurdar geislen̄ Gudz.
Vor Gud hann kiemur/og þeiger ecke/
Brennande Elldur geingur fyrer hn̄s Aug
syn/og i kríng vm hn̄ mykell Stormuindur.
† Ad han̄ styri hialpe leyse Menn fra Dauda, num Diøfle num Synd, inne — Nū kallar Nimeneñ z Jørdena/þ hn̄ †
dæme sitt Folk.
Samansafne þier mÿnum Heiløgum/
þeir ed meir hallda vt af Sattmaalanum en̄
Fornfæringunum.
Og Himnarner munu kuñgiøra hanns
Riettlæte/Þuiad Gud er Domareñ/Sela.
Heyr þu Folk mitt/læt mig tala/Jsrael
lættu mig votta þier þat/Eg Gud em þinn
B Gud.
Fyr' þiña Fornfæringa saker auñta eg
þig ecke/Þuiad þÿnar Breñeforn' eru jaf
nan fyrer minne Augsyn.
Ei vil eg hafa Vxa af þÿnu Hwse/Nie
Kiarnhafra vt af Stalle þÿnū.
Þuiad Dyren øll i Skogūum eru mÿn/
og Kuikfied a Fiøllunum/þar ed þad gein,
gur Þusundum til samans.
Allt Fugla kyn a Fiøllunum þa þecke
eg/og allskyns Fienadur i Høgunum er fy
rer mier.
Ef eg er hungradur þa þarf eg þier ei
þar af at seigia/Þuiat Jardarkrÿnglan er
C mÿn/og allt huad þar er jnne.
Huert þeinker þu/at eg vilie Vxa Kiøt
eta/Edz Hafra blod drecka?
† Huad þu hietst Gude/ad hn̄ sie þin̄ Gud epter hliod, an pyrsta Bodordz — Offra þu Gude Lofgiørdiñe/z gialld hi
nū hæsta þÿn † Heit.
Akalla mig i Neydiñe/Þa mun eg frel,
sa þig/z þu skallt heidra mig.
Eñ til hiñs Ogudhrædda seig' Gud
Huar fyrer kuñgiører þu mÿnar Riettlæt,
ingar/ og tekur minn Sattmaala þier i
Munn?
Þar ed þu hatar Rædningena/ z fleyg
D er mÿnum Ordum a bak þier aptur.
Nær ed þu sier Þiofeñ/þa hleypz þu mz
honum/Og leggur þitt Samlag mz Hor,
domsmøñum.
Þiñ Muñ lætur þu tala Jllt/ Og þÿn
Tunga mæler Flærd.
Þu situr og talar i mote þÿnum Brod,
ur/syne þinnar Modur hm̄ bakmæler þu.
Þetta giører þu/og eg þeige/þar fyrer
meinar þu þ eg mun lÿkur þier/Enn eg vil
straffa þig/ og eg vil setia þier þad fyrer
Sioner.
Hygged ad þessu/þier sm̄ Gude gleymed
Suo ad eg i burt suipte ydur ecke eitt siñ/og
ad þar sie þa eingeñ Frelsare leingur.
Huer ed þacklætenu Offrar/hn̄ heidrar
mig/Og þad er sa Vegureñ huern ad eg
vÿsa þier/þad Gudz hialpræded.

LI.

Psalmur Dauidz/fyrer ad syngia/þa Na,
than Spamadur kom til hn̄s/epter
þad han̄ hafde jñgeinged til
Bethsabe

Yskuna þu mier Gud/ A
ept' mikille Myskūseme
þiñe/ Og epter mikileik
Myskunsemda þiña þa
afmæ þu mitt Ranglæ,
te.
Þuo þu mig vel af Jllgiørd miñe / Og
hreinsa mig af Synd miñe.
Þuiad eg medkienne mÿna Misgiørd/
Og mÿn Synd er jafnā fyrer mier.
Þier einum hefe eg a mote broted/ Og
jlla breytt fyrer þier/So ad þu Riettferdug
ur siert i þinum Ordum/og hreiñ fundenn
verder nær ed þu dæmest.
Sia þu/vt af syndsamligu Sæde em eg B
gietenn/Og i Synd gat mig mÿn Moder.
Sia/þu elskar Sañleikenn sem hulenn
liggur/Þu lætur mig vita þañ heimugliga
Vÿsdom.
† Afleys mig mz Ysopo/so ad eg hreins, — † Seig þu mig frialsann fra mÿnum Syndum huer Aflausn ed merkist fyrer Astöckuā Jsopi i Lögmaalenu
unst/Þuo þu mig suo ad eg Sniahuÿtur
verde.
Læt þu mig fa ad heyra Føgnud z gle,
de/Suo ad þau Beinen gladuær verde/ sem
þu hefur suo i sundz kramed.
Burt snu þÿnu Andlite fra mÿnū Syn
dum/Og afmæ þu allar mÿnar Misgiør,
der.
Hreint hiarta skapa þu Gud i mi'/Og
gief mier nyañ a Styrkuañ Anda.
Kasta mi' ecke i burt fra þÿnu Auglite/
Og tak ecke þiñ heilagañ Anda i fra mier.
Læt mig fa aptur huggun þÿns Hialp
rædes/Og sa mattar Ande styrke mig. C
Þuiad Omilldū vil eg kieña þÿna Ve,
gu/So þad hiner Riettlætu snuest til þÿn.
Frelsa mig i fra þeirre b Blodskulldu/
Gud/þu sem ert miñ Gud og hialpare/ So
ad mÿn

b Aþ Synd og Sök med hverre eg heþ Daudañ þorþient so sem wier eru aller mz þeim hæite þyrer Gude dauda seker

ad mijn Tunga lofe þitt Riettlæte.

DROTTIN/opna þu mijnar Varer/Suo ad minn Muñur kunngiøre þitt Lof.

Þuiad þu hefur ecke neina villd til Offursiñs/añars þa mūde eg giefa þier þad/ Og Breñeoffred þocknast þier ecke.

Þad offred siñ Gude þocknast er harmþrungeñ Ande/Eitt Harmþrunged ⁊ sundrkranied Hiarta þa muntu Gud ecke fyrerlijta.

Giør þu vel vidur Zion epter þiñe godfyse/Vppbygg þu Mwrueggena Jerusalem.

Þa mun þier þocknast offred Riettlætesiñs/Breñeoffur ⁊ allar Forner/ Þa munu þeir Vxum offra yfer þijnu Alltare.

a Þad er/ Vissan Anda huer ed obrigdanliga an alls eþa nockru truer/ og er þar þulluijs wppa og lætur sig ecke þadan leida nie skielþa med marghattudum Meiningum/Huxunum/Lærdome/suo sem þeir eþasömu giöra

LII.

1. Reg. 21.

Eitt Mentunar fræde Dauidz/ fyrer ad syngia/Þa Doeg Edomita kom ⁊ kuñgiørde Saul þad/ ⁊ sagde/Dauid kom i Hws Achimelech

A HVad hælest þu vm þad/þu Illmeñe/ ad þu fær skada giort? Mz þui Gudz millde varer Dagligana/Þijn Tunga astundar skada ad giøra/ Og skier mz Lygunum/suo sem huassbeittur Nærknijfur.

Helldr mæler þu Illt eñ gott / og myklu framar Fals eñ Sañinde/ Sela.

Feigen talar þu allt huad til skadrædes horfer/Med vnderførullre Tungu.

a Hañ telur iiij Plægur/hañ skal eckert Hws hafa/ ecke Audæfe /onguañ stad i Borginne/ecke wera i neinu Lande

Þar fyrer muñ eirnen Gud a foreyda þig/ og þig i sundur slaa/Og i burt slijta þig vr siñe Tialldbwd/⁊ vppræta af Jørdu Lifande Maña/Sela.

Og hiner riett ferdugu munu þad sia/⁊ ottast þad/ad hm̃ munu þr hlæia.

Sia þu(seigia þeir)þad er sa Madur huer ed ei hiellt Gud fyrer sitt Hialpræd.

Helldr treyste vppa siñ mykla Rijkdom/ Og var megtugur til skada ad giøra.

Eñ eg mun blijfa so sem blomgadr Vidsmiørs vidr i Gudz Hwse/Treystande vppa Gudz Myskun/vm allder og ad eilijfu.

Eg þacka þier eilijfligana/þui þu kant þ vel ad giøra/⁊ eg vil vænta þijns Nafns Þuiad þiner heilager hafa þar af glede.

LIII.

Mentunar fræde Dauidz i Kornum til samans fyrer ad syngia

A HIner Fauijsu seigia i sijnu Hiarta/Eingenn er Gud/ Þeir duga eckert/⁊ eru andstyggeliger ordner i sijnu vondu athæfe/Þar er ei sa neirn af gott giøre.

Gud leit af Himnum ofan yfer Sonu Mañanna/Ad hañ sæe huert nockur være skynsamur/sa ed epter Gude leitade.

Enn aller eru þeir affallner/og aller til samās onyter ordner / Þar er ei sa neirn ad gott giører/⁊ ecke eirn.

Huert vilia þeir illskumeñ ecke læra sier seigast?/Þeir ed vppsuelgia mitt Folk / suo þeir nære sialfa sig/Gud akalla þeir ecke.

Eñ þar eru þeir hrædder vm sig / sem ei er vgganda/Þuiat Gud i sundurdreifer beinum þra a Naudungar maña/ Þu giører þa til skamar/þui Gud hañ forsmæer þa.

Eg sæe þad giarnan/ þad Hialpræded vt af Zion kiæme yfer Israel/⁊ Gud frelsade sitt Herteked Folk/ Þa mūde Jacob gledia sig/⁊ Israel gladuær vera.

a Naudungar) Þad eru þeir sem mz Lögmale og Vallde og Naudgan wilia giöra Meñ Riettlata i þeirra eigen Verkum/Alijka sem Hertugar þramknya og naudga Strijdzþolkenu

LIIII.

Mentanar fræde Dauidz fyrer ad syngia vppa Hliodfære/Þa þeir af Siph komu/⁊ kuñgiørdu Saul/ Dauid helldr sig i Fylsnum hia oss 1. Regū 23

A HIalpa þu mier Gud fyrer þitt Nafn/og lat mig riettskie fyrer þijna Sannleiks Magt

Gud / heyr þu mijna Bæn/ Hygg ad Mælenu mijns Muñs.

Þuiad hiner Drambsømu setia sig vpp a mote mier/⁊ hiner Forsugu sækia fast epter minne

er minne Sælu/Og hafa ei Gud fyrer Au-
gum sier/Sela.
B Sia þu/Gud hn̄ hialpar mier/DRO-
TTEN hn̄ er sa sem an̄ast Sælu mÿna.
Nu̅ mun þa Hreckuÿse mÿnum Ouinu̅
endurgiallda/Sundurdreif þu þeim fyrer
þÿns san̄leiks saker.

Þa vil eg færa þier fagnadar Forner/
⁊ þÿnu Nafne DROTTIN þacker giø-
ra/Ad þat er suo huggunarsamligt.

Þuiad þu frelsar mig vt af allre minne
Neyd/Suo þad mitt Auga sier sÿna villd
a Ouinum mÿnum.

LV.

Mentanarfræde Dauidz/fyrer ad syngia / a Streingia Hliodfære

A HEyr þu Gud mÿna Bæn
og byrg þig ecke fyr[r] min̄e
Grætbeidne.

Hygg ad mier/og bæn-
heyr mig/ huernen þat eg
syrge særliga ⁊ græt.

Af þui þad Ouinuren̄ gamrar so hætt
⁊ hin̄ Ogudhrædde angrar mig/ Þuiad þr
vilia giøra mier eina hreckuÿse/og eru mier
akafliga reider.

Mitt Hiarta þad angrar sig i mÿnu
Lÿfe/ Og Daudan̄s Otte er yf[er] mig fall-
enn.

Hrædsla og Otte er yfer mig kominn/
Og skielfingen er yfer mig fallen.

Eg sagda/Giæfe Gud eg hefda Vænge
sem Dwfa/suo ad eg mætte i burt fliuga/⁊
mz mak vera.

Sia þu/þa skyllda eg langt i burt flya
⁊ i Eydemørkinne blÿfa/Sela.

Eg skyllda mz flyte fara/ so ad eg vndan
kiæmest þm stormuinde ⁊ hretuidre.

B Sundurþyckar giør Tungz þra DR-
OTTEN/⁊ vmturna þeim/Þuiad eg sie
Illsku ⁊ Motmæle i Borginne.

Nott og Dag geingur soddan vmkrÿng
hennar Mwrueggie/ a Eymd og eruide er
þar jn̄e.

Skada ad giøra rÿker þar fyrer jn̄an/
Lygar ⁊ Ræn þuerrar ei a hennar Stræ-
tum.

Þott ad Ouinur minn nidrade mier/þa
villda eg þ vmlÿda/Og þo at Fiandmadz
minn skam̄yrte mig/ þa villda eg geyma
mig fyrer honum.

Eñ þu ert min̄ Lags madur/ min̄ Leidto Judas-
gie og Kunninge min̄. C

Huerier ed vorum Viner til samans ock-
ar a mille/vid gengum i Gudz Hwse bæder
til samans.

Brædur Daude kome yfer þa / og ofan
stÿge þeir kuiker i Heluÿte / Þuiad ecke er
vtan Illskan ein i þeirra Tialldbwdum.

Eñ eg vil kalla til Gudz/ Og mu̅ DR-
OTTEN hialpa mier.

Vm Kuelld/Morna ⁊ Middeige vil eg
Harma og græta / Þa mun DROTT-
IN heyra mÿna Raust.

Hn̄ frelsar Sælu mÿna i fra þeim sem
vilia til vid mig/ og vtuegar hen̄e Hu̅ÿld/
Þuiad þeir eru marger sem standa a mote
mier.

Gud mun heyra/og nidurlægia þa/ han̄ D
ed blÿfur ad eilÿfu/Sela.

Þuiad ei verda þeir ødru vÿs/Og þr ott-
ast ei Gud.

Þuiad sÿnar Hendur leggia þeir a hn̄s
Fridsama/ Og saurga han̄s Sættmæla.

Þeirra Mun̄z er kløckuare eñ Smior/
⁊ hafa þo Strÿd i sin̄e/Þeira Ord eru miu-
kare eñ Vidsmiør/ ⁊ eru þo naken Suerd.

Fleyg þu a DROTTEN þinne A- Math. 6.
hyggiu/og mun han̄ þier atuin̄u veita/Og Luc. 12.
ei mun han̄ hinn Riettlæta æfenliga læta 1. Pet. 5.
skeika.

Enn Gud/þu munt steypa þeim nidur i
diupu Grøfena/Hiner Blodgiørnu ⁊ flæ-
rædu munu ei fa æfe sin̄a Lÿfdaga halfnad
Eñ a þig DROTTIN treyste eg.

LVI

Gylline Klenodium Dauidz/af þre-mæl lausre Dwfun̄e medal o-kunnigra/þa Philistei gripu hann til Gath

† Dauid hlaut at wera sem mællaus Dwþa/ þad er/han̄ hlaut at þegia og atlaga ecke Saul Kong a mille þeirra Philisteis

GVD/verku mier myskun-
samur/Þuiad Men̄erner
vilia fot troda mig/daglig
ana þa strÿda þeir og þr-
cyngia ad mier.

Mÿner a Ouiner fro-
da mig dagliga vnder Fætur / Þui marger
beriast a mote mier Drambsamliga.

Nær ed eg em hræddz/þa treyste eg vpp
a þig.

a Höþgardz þienarar Saul/ reka mig i vtlegd suo ad eg hlyt at vera so sm̄ wilægur Madur ætÿd

a Einsömul Hreckuÿse og Illska med huerre þeir þyngia sig og ødra

Gudz Ord vil eg heidra/Og a Gud vil
eg treysta/ z ecke vm mig hræddr va/ Huad
skyllde mier lijkamligt Holld giøra meiga?
Þeir afhaka Dagliga mÿn Ord/Allar
þeirra huxaner eru/ad giøra mier til von-
da.
Þeir hallda til samans/og sitia til Vei-
de/Og vmsætur veita mÿnu Hælbeine/huer
nen þeir fæe hellst høndlad mÿna Sælu.
† Huad jllt sm þeir giøra † þad er þeim
þegar fyrergiefed / Myskunarlaust steype
Gud suoddan Mønum nidur i Grunn.

† Huad þeir giøra/ þad a wera allt riett

B Reikna þu minn Floottta/ hell mÿnum
Tærum i þiñ Siod/ Señeliga þa reiknar
þu þau.
Þa munu mÿner Ouiner verda til baka
ad snua/ Nær ed eg kalla/ þa veit eg þad at
Psal. 18. þu ert minn Gud.
Gudz Ord vil eg prÿsa/ Orded DRO-
TTENS vil eg prÿsa.
A Gud treyste eg/ z em ei hræddur vm
mig/ Huad kunna mier þa Mennerner at
giøra?
Þui hefe eg Gud heitet þi' / þ eg vil þier
þacker giøra.
Þuiad Sæl mÿna hefur þu frelsad fra
Daudanum/ fætur mÿna i fra Hrasã/ So
þad eg ma ganga fyrer Gude i Liose lifan
de Manna.

LVII.

Gylline Klenodium/ad syngia fyrer
(þ hañ torkyndest ecke) þa hñ
flyde fyrer Saul i
Hellerenn

A M Yskuna þu mi' Gud/ my
1. Reg. 22. 24 skuña þu mier/ þt a þig tre
yster Sæla min/ Og vnd'
skugga þiña Vængia hef
eg mitt athuarf/ Þar til
ed su a Ogiæfan er vmli
den.

a Skade og motgangur sem eg lyd

Eg kalla til Gudz hiñs hæsta/ Til þess
Gudz huer ed a minne Eymd giører eirn
Enda.
Hñ sender af Himnum ofan/ z hialpar
mier vt af þeirra Forsmæn s fottroda mig
Sela/ Gud hñ sender sijna Myskun z sañ-
leiks trygd.
Eg ligg mz minne Sælu medal Leona/
Mannaña syner eru Elldsiñs Loge/ þeirra
Tennur eru Spiot og Pruar / og þeirra
Tungur hæruoss Suerd.
Vpphef þig Gud yfer Himnana / Og
þÿna Dyrd yfer alla Verølldena. B
Viela snørur tilbwa þeir mÿnum Fot-
sporum/ z nidur þryckia miñe Sælu/ Þeir
grafa Grøf fyrer mier/ z falla sialfer þar
i/ Sela.
Mitt Hiarta er reidu bwed (Gud)/mitt
Hiarta er Reidubwed/ Þat eg synge z Lof
seigie.
Rÿs vpp mÿn b Dyrd/ rÿs vpp Psalt-
are og Harpa/ Miøg ærla vil eg vpprÿsa.
DROTTEN/ þier vil eg þacker giø-
ra medal Folksinns / Þier vil eg Lof seigia
medal Þiodanna.

a mÿner Psalmar og Dikt tar mz þeim eg Dyrka Gud

Þuiad þÿn Myskunseme er suo vÿd sem
Himinen er/ Og þiñ sannleikur so vÿdur sm
Skyen ganga.
Vpphef þig Gud yfer Himinen/ Og
þÿna Dyrd yfer alla Verølldena.

LVIII.

Gylline Klenodium Dauidz/ ad
syngia fyre/ at hñ glatadest ei

E Ru þier þa Mællauser/ ad þier A
vilied ecke tala Riettinden/og dæ-
ma huad Riettuÿsligt er þier ma-
ña Syner.
Motþroanliga giøre þier Ranginden i
Landenu/Og erut full fwser mz ydar Høn-
dum til Illsku verkaña.
Hiner Ogudhræddu eru fraleiter þegar
i fra Modurkuide/ þeir liugendur fara villt
i fra † Modurkuide.

† Þeir eru iller af Art og Naturu

Þeirra æde er so sm Høggormsiñs æde/
Suo sem eirn daufur eitur Ormur tilbyrg-
ia þr sijn Eyru
Suo þad hñ heyre ecke Hliod Tøfrar- B
ans/ þss Særingar Mañsiñs/ sm ment er i
ad Særa
Gud i sundur briote þeirra Tennur i
þeirra Munne/ J sundur mola þu DRO
TTIN Iaxla Teñur Leonaña.
Ad ongu munu þr verda/ lÿka s Vatn
þad er i burt flytur/ Þeir benda siñ Boga/
Þangad til ad hñ brestur i sundur.
Þeir forganga sem þa Sniellen dodn-
ar nidur/ Lÿka sem Otÿdugr Burdur Kuiñ
uñar/ þa sia þr ecke Solena.
Adur enn þad ydar Þyrner eru full C
† vaxner a Klungur Hrÿslunni/ þa mun
Reiden þa ferska i burt slÿta.

Hinn

† Adr enn þeir hafa hælþnad þeirra Afetning þa mun Reide Gudz nidur briota þa enn hialpa riettlætum

Hinn Riettuijse mun glediast/ þa ed hn̄ ser suoddan Hefnd/ Og mun lauga sijna Fætur i a Blode hiñs Ogudliga.

Suo þad Menn munu seigia/ Hiñ riett ferduge hefr sijn Not.

Sannliga er Gud enn Domare a Jørdu.

a Blode) Hefnden mun wera meire enn nockr girnest/ suo ad sa sem bidur wm eirn Blodropa Hefndar hn̄ mun sia suo myked Blod at hn̄ meige lauga sig þar i

LIX.

1. Reg. 19.

Gylline Klenodium Dauidz (ad hañ glatadest ecke) þa Saul sende z liet geyma hws hñs/ þa hn̄ villde dre þa hann

A

FRelsa mig minn Gud i fra Ouinum mijnum / og hlijf mier fyrer þeim sem setia sig vpp a mote mier.

Frelsa þu mig fra þm Jllrædes mønum/ og hialpa mier i fra þm Blodgyrugum.

Þuiad sia þu DROTTJN/ þeir vm sitia ad veida mijna Sælu/ Hiner Vollduguu veita mier Aræser/ fyrer vtan minn til verknad og Misgiørning.

Þeir hlaupa æn mijns jlls tiluerknadar/ z bwa sig vt/ Rijs vpp z kom i motz vid mig/ z sia þu þar til.

Þu DROTTEN Gud Allsheriar/ Gud Jsraels/ vakna vpp/ ad vitia heim allra Þioda/ Vert ecke neinum myskunsamur af þeim sem suo jllmañliga breyta/ Sela.

A Kuølldtijma þa lættu þa þar aptur eirnen yla sem Hunda/ Og i Borginne vm krijng hlaupa

B

a Þeir breyta sem eingenn Gud sie sa sem þetta heyre/ og ei huxa þeir ad þad munne nockurn tijma opinbert werda

Sia þu/ þr þuætta sijn a mille/ Suerd eru i þra Vørū/ Huer skyllde a heyra þ?

Enn þu DROTTJN munt hæda at þeim / Og ad hæde hafa allar Heidnar Þioder.

Fyrer þeirra b Magt þa hell eg mig ad þier/ Þuiad Gud er mitt verndar hlijf.

b Þeir eru mier megtugre/ þui lijt eg a þig

Gud hn̄ tiaer mier c nogliga na sijna Myskūseme/ Gud lætr mig sia mijna villd a mijnum Ouinum.

c Gud weiter

J hel sla þa ecke/ so ad mitt Folk forgleyme þui ei/ Enn i sundurdreif þeim med þiñe Magt/ DROTTJN vor Hlijfdar skiølldur/ og steyp þeim nidur i Gruñ.

Lærdomur þeirra er ei vtan Synd/ og i sinne Drambseme blijfa þeir samt/ Og predika ecke nema Bøluan og Lygar.

mier meira gott enn þr kunna mig ad skada

C

Afma þu þa æn allrar Myskunar/ afma þu þa so ad þeir sieu eckert/ Og formerke þad/ ad Gud sie stiornare yfer Jacob/ og vti øllum ættum Veralldarinnar / Sela.

Ad Kuøllde læt þu þa þar aptur eirnen yla sem Hunda/ og i Borginne vmkrijng hlaupa.

Læt þu þa hingad og þangad epter Matnū reña/ Og møgla nær ed þr verda ei metter.

Enn eg vil vt af þiñe Magt syngia/ og ærla prijsa þijna Mijskunseme / Þuiad þu ert mijn hlijfdar vernd/ og Athuarf i minne Neyd

Þier minn Gud vil eg Lof syngia/ Þui ad þu Gud ert mijn verndarhlijf/ og minn Myskunsamur Gud.

LX.

Eitt Gylline Klenodium Dauidz/ fyrer ad syngia/ vt af þui Gulliga † Rosar niste/ ad læra/ Þa hañ hafde barest vid Syros vr Mesopotamia/ og vid þa Syros af Zoba/ Þa ed Joab snere aptur/ z slo þa Edomita i Salltdalnum tolf Þusunder

† Eitt hangande Niste suo giort sm̄ Liliu Rós. Suo nefner hn̄ sitt Rykhuett ed i sañleik war Gudligt Klenodium edur Niste

A

GVD/ þu sem hefur i burt reked z i sundur dreift oss/ og reidr varst/ Hugga þu oss nu aptur

Þu sem Jørdena hefur suo skeked og i sundur hrist/ Lækna þu hennar sprungur sm̄ suo er nidurhrunen.

Þuiad þijnu Folke audsynder þu hart Atlæte/ Þañ Vyndryck gafstu oss/ at vier tumbudum vm koll.

Enn eitt Sigurmerke hefur þu þo giefed þeim/ sem þig ottast/ huert þeir vppsetia og ørugger af verda/ Sela.

Vppa þad þijner Astuiner frelsader verde/ Þa hialpa þu nu mz þinne hægre hønd/ og bænheyr oss.

B

Gud hn̄ talar i sijnum Helgedom / þess hins sama gled eg mig/ Ad eg vilie a sundur skipta Sichem / og mæla Afdalenn Succhoth.

a Eg vil reikna huad þyrer Folk eg hefþ

Galaad

Galaad er minn/ minn er Manasses/ Ephraim er styrkleikr mijns Hofudz/ Juda er mijn Hofdinge.

Moab er mitt b Þuættekieralld/ Mijn sko dreg eg yfer Edom/ Philistei syngr mier a Sigur oop.

Huer mun vilia flytia mig vti eina orugga c Borg?/ Huer mun i burt leida mig allt i Edom?

Muntu Gud ecke giora þad/ sm oss hefur fordrifed?/ Og þu Gud s d ecke dregur vt mz voru Herlide.

Veit þu oss Fullting i Hormunginne/ Þuiad Mannsins Hialp er ad ongu nyt.

Med Gude vilium vier hreyste verk giora/ Og hann sialfur mun vora Ouine vnder leggia.

a Er mier undergiefenn

c Borg(kallast allt þad sem er styrkt og orugt og obrigdanligt

d Ei med worum Styrkleika helldur med þijnum Krapti giörer þu huad þu oss giörer

LXI.

Eirn Psalmr Dauids/ fyrer ad syngia / vppa Hliodfære

A Heyr þu Gud mitt Akall/ Og hygg ad minne Bæn. Her nidre a Jordu kalla eg til þijn/ nær ed mitt Hiarta þ kuelst i Anaud/ Ad þu villd' þa hefia mig vpp a Hatt Biarg.

Þuiad þu ert mitt Trunadar Traust/ Eirn oruggur Kastale fyrer mijnum Ouinum.

Eg vil byggia i þinne Tialldbwd æfenliga / og skiols leita vnder þijnum Vængium/ Sela.

B Þuiad þu Gud heyr' mijn heit/ Þu launar þeim vel sem þitt Nafn ottast.

Þu giefur Konungenum langa Lijfdaga/ suo þad hans Aara tala varer fra eirne Kynslod til annarar.

Suo þad hann æfenliga stødugur blijfe fyrer Gudz Augsyn/ Audsyn honum Myskun og sannleik suo ad þær varduet e hann.

Þa vil eg þijnu Nafne Lof syngia eilijfliga/ Soa d eg giallde mijn Heit dagligana.

LXII.

Psalmur Dauidz fyrer Jedithun/ at syngia fyrer

Min Sæl hefur a hliott vm vid Gud/ hann er sa sm hialpar mier. A

Þui hn er minn styrkur/ mitt Hialpræde/ mijn Verndarhlijf/ So þad ec kert Ofall fær mier vm koll kastad/ huersu stort sem þad er.

a (Hliott) Lætur Gud rada/ mögl lar ei nie mæler mote Gude/ bydr og wonar

Huersu leinge þa veite þier aller einum vm sater/ ad þier i Hel slaed hn/ Lijka sem einum hnijganda Vegg/ og i sundur rifnudum Mwr?

Þeir hyxa sig vm/ huernen þeir fæe nidur kiæft hn/ kueikia sier vpp Lygarnar/ Tala fagurt med Munnenum / enn bølua i Hiartanu/ Sela.

Enn mijn Sæla hun vonar vppa Gud alleinasta/ Þuiad hn er mijn Von.

Hn er mitt Traust/ mijn Hialp/ og mijn Hlijf/ So ad eg mun ei falla.

Hia Gude er mitt Hialpræde/ mijn Dyrd/ mijn Styrktar hella / Mitt Traust er a Gude. B

Voned a hn alla tijma gott folk/ Vtausted ydar Hiortum fyrer honum/ Gud hn er vort Traust/ Sela.

Enn Mannanna syner þeir eru sem eckert/ Mijkelmennnen þau bregdast eirnen/ þeir vega minna enn ecke par/ huersu marger s þr eru.

Treysted ecke vppa Orietttinden z Ranglæted/ halldeð ydur ecke til slijks/ sem onguu er neytt/ Vilie ydur Rijkdomr til/ þa a heinged honu ecke mz Hiartanu.

Gud hn hefur mællt eitt Ord/ þad sama hef eg nockrum sinnu heyrt/ Þad/ at Gud all einasta sie Mattugur.

Og þu DROTTEN ert Myskunsamur/ Og endurgielldur einum sierhuerium epter þui sem hn hefur verdskulldad til. Math. 16. Rom. 2.

LXIII.

Psalmur Dauidz þa hn var i Eydemorku Juda

Gud/ þu ert minn/ Gud arla vakna eg til þijn/ Mijna Sæl þyrst' ept' þier/ mitt Holld þ fys' til þijn/ vti þurru og hriostugu Lande þar eckert Vatn er.

Þar i þeim stad horfe eg epter þier/ i þijnum Helgedome/ Viliande giarnan sia mieiga þijna

Tt

ga þijna a Magt og Dyrd.
Þuiad þijn Myskun hun er betre enn Lijfed/Mijnar Varer þær Lofa þig.
Þar i þeim stad villda eg feigenn lofa þig mijna lijfdaga/Og i þijnu Nafne mijnar Hendur vpphefia.
B Þad være minn Hiartans Føgnudur og Vnadsemd/ad eg þig mz gladuærū Muñe lofa skyllde.
Nær ed eg legg mig til Sængr/þa miñest eg a þig/nær ed eg vakna/ þa Tala eg vm þig.
Þuiad þu ert miñ Hialpare/ Og vnder Skugga þinna Vængia glediunst eg.
Mijn Sæla hun aheingur þier/ Þijn hægre Hønd hun vidhelldr mier.
Enn þeir sækia epter minne Sælu mier til Fordiørfunar/Ofan i þau nedstu Takmørk Jardr munu þeir fara.
Þeir munu falla vnder Suerded / Og Refunū ad hlutskipte verda.
Eñ Kongurenn mun gledia sig i Gude/ Huer ed vid hñ suer/ þr munu vegsamliger verda/ Þui Lygemælgeñar Muñar munu aptur byrgder verda.

a Eg willda giarnan wera wid Þionustugiörd þijns Nafns þar þu kröptugur ert/og þu dyrkast/ Enn nu blyt eg ad wera hier a Eydemörkum

LXIIII.

Psalmur Dauidz fyrer ad Syngia

A HEyr þu Gud mijna Raust þa ed eg grætbæne þig/ Vardueit mitt Lijf fyre þm grima Ovin
Skyl þu mier fyrr Sākundum þeirra Illskufullra/Fyrer Flocke þeirra Illgiorda manna.
Huerier ed sijnar Tungur huetia sem Suerd/Þeir ed mz sijnum Eitrudum Ordū suo skiota sem mz Pijlum.
Ad þeir suo Heimugliga skiote hinn saklausa/skyndeliga þa skiota þeir ad honū og ottast þad ecke.
Flugdiarfer eru þeir mz sijnar vondsligar Rædagiørder/og seigia/huersu þeir vilia þær Snørur vtleggia/Og mæla suo/ huer er hñ sa ed þad kunne ad sia?
B Þeir vppkueikia ranginden/z hylia þau heimugliga/Eru forslegner og hafa kyndugliga Illskupør.
Eñ Gud mun skyndeliga skiota þa/ So ad þeim mun Dækt vid verda.
Þeirra eigen Tungur munu fella þa/ Suo ad huer sem þa sier mun giøra Skøll ad þm.
Og aller þeir Menn s þad sia/þeir munu seigia/Gud hefur þad giørt/og formerkia/ad þ sama er hñs Verk.
Hiner Riettferdugu munu gledia sig i DROTTNE/og treysta vppa hañ/Og øll godfws Hiørtu munu glediast þar af.

LXV.

Lofsøngs Psalmur Dauidz fyrer at syngia

GVD/vier Lofum þig i a Hliode til Zion / Og þier giolldum vier Heiten.
Þu heyrer Bæna Akalled/Þar fyrer kiemur allt Holld til þijn.
Vorar Misgiørder þuinga oss hardliga/Þu villder vorar Synder fyrergifea.
Sæll er hñ sem þu vtuelur/ z sa/ ed þu medtekur til þijn/ þad hñ bygge i þijnum Fordyrum / Sa hefur nogligt Traust af þijnu Hwse/ þijnu heilaga Mustere.
Heyr þu oss epter þiñe Dasemdar riettuijse/ Gud vor Heilsugiafare/ Þu sem ert Traust allra þeirra a Jørdu eru/ Og þra sem eru langt i burt i Siafarhafenu.
Hñ sem Fiøllen setur stødugt i sijnum Krapte/Og gyrtur er b Magtar vellde
Þu sem stiller grenian Siafariñs/ Og hliodan Bylgnanna / og þann æde gang Þiodaña.
B Suo ad þeir sem i þeim sømum Takmørkū byggia eru hrædder af þijnū Teiknum/Þu giører lysteligt allt huad sig hrærer/bæde a Morna z so a Kuølld.
Þu vitiar Landsiñs/og vøkuar þad / og audgr þ næsta/Gudz c Vppsprettu Kellda hefur noglight Vatn/Þeirra Korn þa lætur þu tijngast vel/þuiad suo vppbygger þu Landed.
Þu døgguar þess Akurreinar/ og væter þad sem plægt er/Medur dropum Daggar innar myker þu þad / og Blessar suo þess Groda.
Þu Koronar Ared med þinne Godgirnd /O þijn † Fotspor drupa af Feite.
Hyxlen Eydemarkarinnar eru eirnen suo Feit/ad þau driupa/ Og Holarner eru vmhuerf

a Þesse Psalmur prijsar Gud þyrer stundliga goda hlute
a (Hliode) i Polinmæde lydande þeigiande huad ad kiemur
b Auaxtande og margþalldande Velgørninga
c Þad er/ hñs Lād og Folk
† Nur hñ þer/þar luckast allt vel

vmhuerfes lysteliger.

Vm Volluna er fullt med Saudfie / z Dalern' standa þyckuaxner af Korne/ So ad þar vt af syngia Menn og Kueda.

LXVI.

Eirn Lofkuædis Psalmur/ ad syngia fyrer

A Ynged hatt Lof Gude øll Lønd/ Synged Lof til dyr dar hűs Nafne/ prűset hű Dyrdliga.

Seiged til Gudz/ Nuer su dasälig eru þijn Verk? Pad mun þijnu Ouinum a bregdast/ fyr- er þinne mikille Magt.

a Pad er i øll- um þra vpp tektum a mo te þier

Øll Lønd tilbidie þig/ z Lof synge þier/ Synge Lof þijnu nafne/ Sela.

Komed hingad/ og siaed Verken Gudz/ sem suo Dasamligur er medal Mannaña sona.

B Nű vmsnyr Nafenu i Nardar Grunder suo ad þurrum Footum mą yfer Vatned ganga/ Vegna þess hűs sama þa gledium vier oss i hm.

b Peir skulu ecke vińa hu ersu hatt sm þr hepia sig

Nű Drottnar mz sijnum Velldis krap- te eilijfligana/ hűs Augu lijta a Folked/ Ni ner s b motþroast fa ei vpphafed sig/ Se- la.

Þier Þiod' lofed vorn Gud/ Lated hűs Lofstyr vijdfrægast verda.

Nű ed Sæler vorar helldr vid Lijfet/ Og lætur ecke fætur vora afvega skeika.

Puiad Gud þu hefur forsokt oss / Og klarad suo sem þa Silfred verdur klarad.

Þu hefur leidt oss inn i Turnen/ Þu hef C ur a vorn hrygg eina Byrde lagt.

Þu hefur sett Menn yfer vort Høfud/ Vier høfum vadet yfer Elld z Vatn/ Eñ þu hefur vtleidt oss af þessu/ z endurlijfgad oss.

Þar fyrer vil eg med Brenneoffre gan- ga i þitt Nws/ z giallda þier mijn Neit/ Sy ka suo sm eg hefe mijnum Vorum til vpplo ked/ og þat miñ Muñur hefur talad i miñe Anaud.

Feitar Breñeforner vil eg færa þier af brendum Nrutum / Naut og Kiarnhafra vil eg þier offra/ Sela.

D Komed hingad/ heyred til/ aller þier sem ottist Gud/ Eg vil framtelia huad hű hefur giort vid mijna Sælu.

Til hañs kallade eg mz mijnu Muñe/ Og eg heidrade hű mz minne Tungu.

Ef ad eg hefda rangann asetning i mű nu Niarta/ Þa munde DROTTEN ec- ke heyra.

Þar fyrer þa bænheyrer Gud mig/ Og hyggur at miñe Grætbeidne.

Lofadur sie Gud/ sa ed ecke fyrerlijtr mű- na Bæn/ Og ecke burt snyr siñe Myskű fra mier.

LXVII.

Eirn Lofsøngs Psalmur fyrer ad syngia vppa Streingialeik

Vd sie oss myskunsamur/ og velsigne oss/ Nű læte sitt Andlit † lysa yfer oss/ Sela. A

† Alijte hañ oss med hyru og glad uæru yberbragdi/ og tiae sig blyd ann wid oss

Suo ad vier a Jørdu medkiennum hañs vegu A medal allra Neidinna Þioda hűs Nialp ræde.

Gud/ þier þackar Folked/ Þier þackar allt Folk

Þiodernar gledia sig og verda fegnar/ Þ þu dæmer Folked Riettuijslega/ og stiornar Lydnum a Jørdu/ Sela.

Gud þier þackar Folked / Þier þackar allt Folk.

Jørden gefr siñ Auøxt/ Blesse oss Gud/ vor Gud.

Blesse oss Gud/ Og øll Takmørk Jar darinnar ottest hű.

LXVIII.

Lofsøngs Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

Vd hű hreyfe sier vpp/ suo þad hűs Ouiner i sun durtuistrader verde / Og þeir ed hű hata / þa flye fyrer honum. A

Þesse all- ur Psalmur talar wm Christum/ Þar þyrer er hű wel merk iande/ Þui at epter bok stafnum heþ ur hű wndar lig ord og mæltæke

J burt drijf þa/ so sm þad Reykurenn i burt drifenn verdur/ Lijka sem Vax þ brædnar fyrer Ellde/ So hlio ta hiner omilldu ad fyrerfarast fyrer Gudz Auglite.

Enn hiner Riettferdugu munu sig gled- ia/ og gladuærer vera fyrer Gudz Augsyn/ Og vt af Niarta þa munu þeir fagna.

Synged Gude/lof synged hñs Nafne/
Giøred þeim greidann veg sm̄ hogliga hier
kiemur/DROTTIN er hañs Neite/ og
gledied ydr fyrer hm̄.
Huer ad er Fader Fødurlausra/og Do-
mare Ecknaña/ Hñ er Gud i sijnu heilaga
Heimile.
Sa Gud sem hinū einmana giefur fullt
Hws Barna/Huer ed hina herleiddu vtleid
er i hagkuæmañ tijma/ Og lætr hinu þuer-
brotnu blijfa a þurrlendes Hrioſtre.
Gud/þann tijd þu drogſt vt fyrer þijnu
Folke/þa ed þu brunader hier fram̄ a Ey-
demørkinne/ Sela.
Þa ſkalf Jørden/og Himnarner drupu
fyrer þm Gude a Sinai/ fyrer þm Gude/
sm̄ Jsraels Gud er.
En̄ nu giefur þu Suo nædarligt Regn
/og þijna Arfleifd sem þornud er endurlijf-
gar þu.
So ad þijn Dyr meiga þar inne bwa/
Gud þu sedur hinn fatæda med þijnū Aud
æfum.
B DROTTIN hañ giefur Orded med
myklu Herlide Gudzſpiallaraña.
† Konūgarner herlidsiñs eru sijn a mille
Viner til samans/ z a Hws pryden ſkipt-
er vt Herfangenu.
Nær ed þier ligged med Lidenū til Her-
nadar/þa liomar þad lijka sem Vænger
Dwfunnar/þeir ed med b Silfur z Gull
eru hladner.
Nær ed sa hinn Almæktuge nidur ſetur
alla vegana Konunga þeirra a mille / Þa
verdur þar biart huar nu er myrkt.
Fiallet Gudz er eitt friosamt Fiall/Eitt
miked z friosamt fiall.
Huad c ſtøckue þier hinu Hæfu fiøll-
en? Gud hñ lyster a þſsum Fiøllū at bwa/
Og DROTTIN mun þar i þeim ſtad
æfenliga byggia.
Heruagn Gudz er mørg þusund siñum
þusund/DROTTIN er a medal þeir-
ra a þui heilaga Sinai.
C Þu ert i Hædena vppſtijgenn/ og hefur
Herleidingena ad herfange leitt/ Þu hefur
giafer ødlaſt Mønnum til Handa/Eiñen
fyrer þa hina Þuerbrotnu/þ ad Gud DR
OTTIN mun þo samt þar i þeim ſtad
bwa.
Alla daga sie DROTTEN lofadur/
Gud leggur Þunga a oſs/En̄ hañ hialpar
oſs og eirnen/Sela.
Vier høfum eirn Gud sa er hialpar/
Og hañ Drotten DROTTIN sem af
daudanum frelsar.
Enn Gud hñ mun i sundur meria Høf-
ud sinna Ouina/samt med harlockum þra
d Huirfels/þeir sem þar fram̄ a hallda i
sijnum Syndum.
Þo seiger DROTTIN / A medal
þra e Feitingiaña vil eg sækia nockra/ Vt
vr Diupe Siafareñs vil eg þa suma sækia.
Þar fyrer mun þinn Fotur i Blode O-
uinaña litadur verda / Og þijner Hundar
munu sleikia þ.
Gud/Meñ sau þinn gang / huernen ed
þu Konungur minn og miñ Gud frambru-
nar i Helgedomenum.
Saunguararner þeir ganga fyrst fram̄
vndan/þar næst Spilmeñern medal Mey
aña/s a Bumburnar beria.
Lofed Gud DROTTIN i Samkun
dunum/ † fyrer þañ þ Bruñenn Jsrael.
Þar a mille þra drottnar sa litle Benia
min/Høfdingiarner Juda mz sijnum Her-
sueitum/Høfdingiarner Zebulon/Høfding
iarner Nepthalim.
Þinn Gud hefur þitt Rijke vppbyriad/
Þad hid sama þa villder þu Gud efla fyrer
oſs/þuiad þad er þitt verk.
Fyrer þijns Musteris saker til Jerusa- D
lem/Þa munu Kongarner ſkeinkia þier
Giafur.
Straffa þu þad † Kuikinde i Reyrnū/
þann Flock Oxanna medal g Kalfanna/
þeir sem h Fottroda fyrer Peninga saker/
Sundur dreif þu Folked sem giarnan vill
hafa Orløg.
Høfdingiarner af Egiptalãde munu ko
ma/ Blaland mun sijnar Hendur vtbreida
til Gudz.
Þier Konunga rijken a Jørdū synget
Gude/Lof syngied DROTTNE/ Sela.
Þeim sem þar situr a Himnum alla veg
ana i fra Vpphafe/Sia þu hñ mun sinne
i Raust Krapt giefa.
Giefed Gude k Magtena/ hñs Dyrd
er i Jsrael/Og hñs Kraptur i ſkyunum.
Dasamur er Gud i sijnum Helgøgum/
hñ er Gud Jsraels/Hñ mū krapt z Magt
giefa sijnu Folke/ Blessadr sie Gud.

† eru Postularner samþyckelig er i Lærdominum

a Þad er Hws freyia/og merker Christnena Christi Brwdr

b (Silfur) Rautt og huijtt suo sem þa skijn a Skiølldu og Vopn i Herlide

c Hroſed ydur og treyſted vppa ydar Dyrd

Eph. 4.

d Þad er Rijkt ed og Ricke mannskapur enn Gydinga/Med þui ad þeir blijfa i Vantrunne

e Af Jsraels Lyd huer ed wegligur war wegna Gudz

† Vt af Brunne

þ (Brunn) Fyrer Rijke Christi huert tok ad waxa og vpp ad spretta

† Fals tienneþedur

g medal Folksiñs

h Fottroda) Suo sem Hestar giøra Vatned grugugt suo þad er ei dreckanda/Suo troda aller Villumenn og grugga giøra heilaga Ritning

i Predikan

k Lat þad Rijke wera dyrdligt

LXIX.

Psalmur Dauidz/ fyrer ad syngia/ af Roosinne

A GVD frelsa þu mig/ þuiad Vatned tekur jn ad renna allt til minar Sælu.

Eg sijg nidur i diupan Saur / þar ed eingenn Botn er/ Eg em komen i Sioo fardiuped/og Vats floded vill dreckia mier.

Eg hefe kallad mig modan / suo mijnar Kuerkar eru Rææmar ordnar/Synen tekur mier at þuerra/vt af langre Eptervænting a min Gud.

Þeir ed mig hata fyrer ecke/þr eru fleire enn Hæred a Høfde mier.

B Þeir ed rangliga offsækia og skada mig eru megtuger/Eg verd ad Borga þad sem eg rænta ecke.

Gud/þu veist mijna fakiænsku/ Og mijnar skullder eru ecke duldar fyrer þier.

Lat þa ecke til skamar verda a mier/sem vænta þijn/DROTTIN DROTTEN allsheriar/Lat ei ad Vanuirdu verda yfer mier þa sem leita þijn Gud Israels.

Þuiad þinna vegna þole eg Forsmæn/ Mitt Andlit er fullt af Kinnroda.

C Eg em Framande vorden mijnum brædrum/ z okunnigur Sonum minar Modur.

Joh. 2. Þuiad Vandlæte þijns Hwss etur mig/
Rom. 15. Og brijxlaner þeirra sem þier brijxla falla yfer mig.

Enn eg fastade og griet beiskligana/ Og þeir giørdu z so gys ad mier.

Eg færda mig i Seck/ En þeir giørdu Spie ad þui.

Þeir s i Portunum sitia ræda vm mig/ Og vid Oldryckiurnar kueda þr vm mig.

En eg DROTTen bid til þijn/i hagkuæmeligann tijma/ Gud/ fyrer Mykeleik Myskunar þinnar þa heyr þu mig i sanleika þijns Hialpræds.

D Hialpa þu mier burt vr þeim Saurendunum/suo ad eg søckue ei nidur / Ad eg suo frelsadur verde i fra þeim sem mig hata/ z i burt vr Diupe Vatnanna.

Suo ad Vats floded drecke mier ecke/og Diuped suelge mig ei/Og sa Pyttureñ lwke ei sinn Muñ saman yfer mier

Bænheyr þu mig DROTTIN/þui þijn Myskun er huggunarsamlig/Snu þu þier til mijn epter Mykeleik Myskunsemda þinna.

Og hyl ecke Andlit þitt fyrer þion þijnum/þuiad eg kueliunst/Heyr þu mig snarliga.

Nalgast þu Sælu mijna/ og frelsa þu hana/Frelsa mig fyrer miña Ouina saker.

Þu veist mijna Forsmæn/Skom z hneisu/Mijner motstodumeñ aller eru fyrer þiñe Augsyn. E

Su Forsmænen kremur mitt Hiarta/ z kreinker mig/Eg hugda ad/huert ad nøckrum munde þ aumligt þikia/en þar var sa eingenn/ og ef ad sa være nockur sem mier hugsuala villde/ en eg fañ onguañ.

Og þeir gæfu mier Gall ad eta/Og Edik ad drecka i mijnum myckla Þorsta. Ie. 19.

Þeirra † Matbord þad verde fyrer þm ad Snoru/Til endurgiallds og til eirnrar Gilldru.

† Þeirra Predikan Lærdomur þar af þeir hyggiast ad bæda sig

Þeirra Augu hliote Myrkur ad verda/ suo ad þeir siae ei/Og Lendar þeirra lat ætijd veyklast.

Vthell þinne heiptar Bræde yfer þa/ Og þijn grimdar Reide hun hondle þa.

Þeirra Bwstadur verde i Eyde / Og ei sie þar sa neirn ed bwe i þeirra Tialldbwdum. Act. 1.

Þuiad þeir offsækia þann sem þu hefur lamed/Og hælast vm þ/ ad þu leggr miog jlla a þijna. F

a Lattu þa hrasa i eina Synd epter adra So ad þr komest ei til þijns Riettlætis.

a Samþyckt eckert af þeirra verkum

Afskaf þu þa af Lijfs Bokinne/Suo ad þeir verde ei vppskrifader mz Riettferdugum.

Exod 32. Dan. 12. Luc. 10. Phil. 4.

Enn eg em Farædur z Harmþrungeñ/ Gud þitt Hialpræde þad vernde mig.

Nafned Gudz vil eg prijsa mz Lofsøng Og eg vil Haleitliga heidra hñ med þackargiord.

Þad mun DROTTNI betur þocknast/helldur enn eirn Vxe sa ed hefur Horn og Klaufer.

Hiner farædu sia nu þad og gledia sig/ Og þeir ed Gudz leita/a þeim mun Hiartad lifna. G

Þuiad DROTTIN heyrer hina Fatæku/Og fyrer lijtur ecke sijna Bandingia.

Himnarner/Jorden og Sioren þa lofe hñ/Og allt huad sig hrærer þar jñe.

Þuiad Gud hann mun hialpa Zion/og Borgern i Judea vppbyggia/So at meñ bygge þar/ z i Eignarsetu sitie.

Og Sæded hñs þiona mun hana erfa/Og þr ed hñs Nafn elska munu þar iñebwa.

LXX.

Psalmur Dauidz/ fyrer ad syngia til Minningar

A HVTT þier Gud ad frelsa mig/ Skunda þu DROTTIN mier til Nialpar.

Skameist siin og at Skomm verde þeir ed sækia epter minne Sælu/ Þeir munu aptur a bak snua/ og forsmæder verda/ sem mier vilia til vonda.

Verde þeir til skammar aptur/ þeir s par
B kalla yfer mier/ Vel/ Vel.

Fagne þeir og gledieist i þier aller/ þeir s ad þier leita/ Og þeir ed þitt Nialpræd elska/ og med jafnade seigia/ Haleitlega sie Gud lofadur.

Enn eg em fatækur z aumur/ Gud flyt þu þier til miin/ Þuiad þu ert minn Nialpare og Lausnare/ DROTTEN duel þu ecke.

saman.

Og seigia/ Gud hefur yfergiefed hann/ Sæked epter honum og grijped/ þuiat þar er einginn sa ed hm hialpar.

Gud/ vert ecke lángt fra mier/ Minn Gud flyttu þier mier til hialpar.

Skameist þeir siin og fyrerfareist/ sm vm sitia miina Sælu/ Med Skomm og Neisu munu þeir yferskygder verda/ sm minnar Ogiæfu leita.

Enn eg vil ætiid vona a þig/ Og þinn Lof styr einatt mier forauka.

Minn munnur skal kunngiora þitt Riettlæte/ Dagligana þitt hialpræde/ huert eg kann ei allt vpp ad telia. C

J Krapte DRottens DROTTEns þa geing eg framm/ Eg priisa alleinasta þitt Riettlæte.

Gud þu hefur mig menntad i fra Barndome miinum/ Þar fyre opinbera eg þiinar Dasemder.

Yfergief þu mig ecke minn Gud i Ellinne/ nær ed eg tek grahærdz ad verda/ Þangat til at eg kunngiore þinn Armlegg Barnabornum/ og þinn Krapt ollum þeim ed koma skulu

Gud/ þitt Riettlæte er Haleitt / þu sem Stormerken giorer/ Gud huer er þier lijkz?

Þuiad þu lætz mig rata i margar mann rauner/ Og endurliifgar mig aptur / og vtleidder mig aptur nedan vr diupe Jardarinnar. D

Þu myklader þiin Stormerke fyrer mier z huggad' mig aptur. Þui þacka eg þier eirnen mz Hliodfærenu/ fyre þinn Sannleik/ Minn Gud/ eg Lof syng þier a Hørpuna/ þu hinn Heilage i Jsrael.

Miinar Var' z Sæla miin/ huería þu hefur endrleyst/ eru gladuær og syngia þier Lof.

Suo yrker og eirnen miin Tunga dagligana vm þitt Riettlæte/ Þuiat skammist þr siin/ og til skammar verde þeir/ sem minnar Ogiæfu leita.

LXXI

A A Þig DROTTEN treyste eg/ Lattu mig alldrei til skammar verda.

Hialpa mier þiins rettlætes vegna / og leys mig vt þadan/ Hneig þitt Eyra til miin/ og frelsa mig.

Vert mier ørugg hliif/ suo at eg meige þángad ætiid Hæles leita/ þu sem lofad hefur mier at hialpa/ Þuiat þu ert miin † Hella z miin Borg.

† styrkur og mitt athuarff

Minn Gud hialpa þu mi' vt af hende hinna Ogudhræddu/ af Hende hins Ranglæta z Vijkingsins.

Þuiad þu ert mitt Traust/ DROTTen DROTTen er miin Von i fra Vngdome miinum.

A þig hefe eg treyst þegar i fra Modurkuide/ Þu hefur mig vtleidt af minnar Modurliife/ minn Lofstyr er ætiid af þier.

Eg em morgum ordenn ad vndrum/ Enn
B þu ert mitt styrktartraust.

Lat minn Munn þiins Lofs / og þinnar Dyrd' fullann verda dagligana.

Burt kasta mier ecke i minne Elle/ Yfergief mig ecke þa ed minn Mattur minkar.

Þui miin' Ouin' mæla a mote mier/ z þr ed vmsitia miina Sal/ þr bera siin Rad

LXXII.

Fyre Salomone

GVD/ gief þu Konungenum þinn Dom/ Og þitt Riettlæte Kongsins syne. A

Suo ad hn stiorne þiinu Folke med Riettlæte/ z frelse þiina Fatæka.

Lattu

Lætku Fiollen Fridẽ færa Folkenu / og
þa Hælsana Riettlæted.
Nũ mun læta hina Fatæku af Folkenu
riett skie/og Fatækum hialpa/ Og løstunar
meñena sundurtroda.
Þig munu þr hrædast æ medan Solen
B og Tungled þad varer/ Til i fra eiñe Kyn
slod til añarar.
So ſ Gedeon skiede Iud. 6. Ofan mun hañ koma lijka sem Døgg
en yfer Vllar Reyfed/ Suo sm̃ Droparner
þeir ed væta Jordena.
A hũs Døgum mun blomgast sa hinn
Riettlæte/ z gnott Fridarins/ þangad til þ
Tungled er ei meir.
† Þad er Iordan Nañ mun Drottna fra einu Hafenu til
añars/ Og fra † Vats fallenu allt til
Veralldarinnar enda.
Fyrer honum munu kriupa þeir sem æ
Eydemørkunum eru/ Og hũs Oviner munu Jardardupted sleikia.
Kongarner vid Siœfarhafed z j Eyonũ
munu honũ Skeinkingar færa/ Kongarner
Rijke Arabia og Saba munu hm̃ Giafer
til flytia.
Aller Konungarner munu tilbidia hañ/
E Allar Þioder munu hm̃ þiona.
Christus Kongur þeirra þatæku sm̃ bidia og akalla hñ
Þuiad hñ mun frelsa hiñ fatæka/ þann
ed kallar/ Og hiñ Faræda ſ onguañ Hial
parmañ hefur.
Hñ mun lijknsamr vera hinũ lijtelmagna z Volada/ Og Sælũ þra fatæku mun
hñ hialpa.
Hñ mun þeirra Sæler vt af Suikrædenu og Ofrijkenu frelsa/ Og þeirra Blod
dreyre mun dyrmætur halldenn verda fyrer
honum.
Hañ mun lifa/og Menn munu honum
giefa af Gullenu vr Rijke Arabia / og med
jafnade munu Meñ fyrer honum tilbidia/
dagligana munu Meñ lofa hñ.
A Jorduñe ofan a Fiøllum mun þyckt
stāda af Korne/ Þess Auoxtur mun skiælfa sem Libanon/ z frofgast i stødunum/ sm̃
grased a Jørdu.
D Hñs Nafn mun blijfa vm alldur z æfe/
æ suo leinge sem þad Solen varer/ þa mun
hñs Nafn na vt yfer alla epterkomendurnar/ Og munu blessadar verda fyre hñ/ allar Þioder munu hñ Vegsama.
Lofadur sie Gud DROTTIN/ Gud
Israels/ Hñ sa ed eiñ giører dasemdar verken.
Og blessad sie hñs dyrdarliga Nafn eilijfligana/ Og øll Lønd þau vppfyllest mz
hañs Dyrd / Amen/Amen.

Hier endast Bæner Dauidz/ sonar Isai.

LXXIII.

Psalmur Assaph

HVersu godr Gud er þeim i A
Israel/ ſ eru a hreinhiartader. — a Þad er/ þeir sem hallda sier vid hreint og skiært Gudz Ord
Enn mijner Fætur høfdu suo nær ſ skeikad / mijn
Fotspor þau høfdu ad mestu skridnad.
Þuiad þad Modgadest mier vidur hina
Ranglætu/ Þa ed eg sa þad/ at hinum O
gudhræddu veitte suo vel.
Þuiad þeir eru i ongre daudans hættu/
Helldr standa þr stadfaster sem eñur Høll
Þeir velkiast ecke i Eymdum sem adrer
Menn/ Og verda ecke þuingader sem adrer
Meñ.
Þar fyrer hlytur þeirra Dramb kostuligt ad vera/ Og þat Rangt þr giøra/ þat
hlytur ad kallast velgiort.
Þeirra † Persona blæs sig vpp sem añar Istrumage/ Þeir giøra huad hellst þeir
huxa. † Auga
Þeir ouirda alla hlute/ z leggia þar illt B
til/ Nijda og tala stort af Hædiñe.
Huad þeir tala/ þa hlytur þad af Himnum talad ad vera/ Huad þeir seigia / þad
hlytur a Jordu magt ad hafa.
Þar fyrer hlyñer Alþydu Folked ad mz
þeim/ Og reñur ad þm sm̃ Vatn.
Og seigia/ Huad skyllde Gud hirda vm
þa(hina)? / Huad skyllde sa hinn Hædste
skeyta vm þa?
Sia þu/ þ eru hiner ogudhræddu/ Þeir
hafa Lucku i Verolldunne/ og verda Rijker.
Skal þad þa til einskis vera / ad mitt
Hiarta lifer Ostraffanliga/ Og ad eg þuæ
mijnar Hendur i Meinleysenu?
Og em þuingadur dagligana/ Og mijn
Hegning er alla Morna fyrer hondum.
Eg hafde ad mestu eirnen lijka sagt/ so E
sem þeir/ Enn sia þu/ þar med þa hefda eg
fordæmt øll þijn Børn/ sem nockurn tijma
vered hafa.
Eg huxade vm hann/ huert ad eg giæte
skyniad þad/ Eñ þ var mier ofþungt.
Allt þar til eg a gieck inn i Helgedomeñ Gudz/ Og hugde ad þeirra æfelokum.
Enn þu setur þa vppa hid hæla/ Og
a Þar ed Gudz Ord hliomar huert ed kienner vnderstødu a þessu hlut

steypper þeim suo nidur i Grunn.

Nuernen verda þeir so skyndeliga at on guo? Þeir forganga/og taka eirn enda med Hrelling.

Lyka sem anan Draum þess ed vaknar/ eins þa giører þu DROTTIN þeirra b Mynd i Borginne forsmæda.

b þeirra þall/ uallta gud legd huer ad er ei utan ein hiegomlig mynd

Enn þad angrar mig i Hiartanu/ og þ stingur mig i mijnum Nyrum.

Þad eg hlyt eirn skiptingur ad verda/og eckert ad vita/Og vard so ad vera sem oskur D skynlaus skiefna fyrer þier.

Þo blijf eg samt med jafnade hia þier/ Þuiad þu stydur mig vid þijna hægre hønd.

Þu leider mig epter þijnu Rꝫde/ z medtekur mig endeliga til æru.

Nær ad eg hefe ad eins þig/þa hirde eg ecke vm Himen nie Jørd.

Þo ad eirnen mijn Sæla og Lijf farest af vanmegne/Þa ertu Gud þo alla tijma mitt Hiartans Traust og mitt Hlutskipte.

Þuiad sia þu/Ad þeir sem fra þier snu ast munu fyrerfarast/ Þu glatar þm øllu sem Horaner drygia a mote þier.

Enn þat er mijn glede/at eg helld mig til Gudz/og set mitt traust a DROTTIN DROTTIN/Ad eg kunngiøre suo øll þijn Verk.

LXXIIII.

Eitt Mentanarfræde Assaph

A Huar fyrer fordrijfur þu Gud oss suo med øllu?/Og ert suo geysiliga reidur a Saude þijns Haglendis.

Minstu a þijna Samkundu/þa ed þu hefur þegar i fra vpphafe ad þier teked/ og þier til ættleifdar endurleyst/A fialled Zion a huerin þu bygger.

Trottu þa vnder Fotu/ z steyp þm med øllu nidur i grun/ Þui sa Ouinuren hefur alla hlute fordiarfad i helgedomenum.

Þijner Motstødu menn grenia i þijnu † Hwse/Og setia sijn Skwrgod þar jn

† Skoolu Samkundu Mustere þar þitt Ord kienest

Menn sia þad gliaer a Auxarnar þar vppe yfer/ Suo sem ad i Skogie være høgqued.

B Og i sundurhøggua suo allar þess brijkur/Med Hand bylum z snaroxum.

Þinn Helgedom brena þr vpp/ J bygging þijns Nafns saurga þeir nidur ad grunne.

Þeir seigia i sijnu Hiarta/ Latu oss foreyda þeim/Þeir vppbrenna øll Gudz Hws i Landenu.

Vor Sigurmerke siaum vier ecke / og eingenn Prophete predikar nu meir/og eige sa neirn Læresader sem oss lære leingur

Oh Gud/huersu leinge þa skal sa Motstandarenn brijxla?/Og sa Ouinureki suiuirder þitt Nafn so mz øllu?

Nuar fyr' snyr þu þine hende hier fra/ C Og þinne hægre Hende suo med øllu i burt fra þijnu † Skaute.

† Þad er Mustere/ þat er Gudz Folk til samans kiemur/ suo sm Moder ber sitt Barn i skaute sier

Enn Gud er min Konungur þegar fra onduerdu/hn sa sem alla hialp giører þa a Jørdu skier.

Þu i sundurskipter Hafenu fyrer þinn Krapt/Og þu i sundur slær Høfudenn a Drekanna i Vatnenu.

a Vijkinganna sem war Pharao og Høfdingiar /þad merkia og Hualfisk arner

Þu sundr slær Høfud Hualfiskana/Og giefur þa til fædu Folke Eydemerkurinar.

Þu liest b vppspretta Læke og Vatsræser/ Þu liest vppþorna hin strijdu Vatsføllenn

b Gud vppbygger Lønd og Borger/ og brytur þad nidur aptur

Dagurenn z Nottenn þau eru þijn/ Þu velldur þui þad bæde Solen og Stiørnurnar hafa sinn vissann Gang.

Þu setr sierhueriu lande sijn endemørk/ Sumar z Vetur þa giører þu.

Suo minst þu a þad/ at Ouinurenn suiuirder suo DROTTEN/Og þ fausijligt Folk lastar þitt Nafn.

D Gief þu ecke Hrækutkendum Sæler þina Turtel Dwfna/Og forgleym ecke þijnum fatækum Kindum suo mz øllu

Minstu a Sattmalann/þuiad Landed er alla vegana aumlega foreytt/ Og Hwsen nidurbroten.

Lat þu ecke hin Farmæda mz hneisu þar fra ganga/Þuiad hiner fatæku z Voludu lofa þitt Nafn.

Rijs vpp þu Gud/og legg Dom a mitt Mæl/Hugleid þu þa Forsman sm þier af þm fausijsu dagliga veitest.

Forgleym ecke Hropinu Ouina þinna/ Þuiad Opsenn þina Motstødumana hn geisar einatt meir og meir.

LXXV.

Psalmur og Diktur Assaph/at hann ei fyrerfærest/til ad syngia fyrer

A
VIer þöckum þier Gud/ vier þöckũ þier/ Og kuñ giörũ þÿnar Dasemder/ ad þitt Nafn er so † nalægt.

† Ad hañ bæde skiott og sterkliga hialpar oss

Þuiad a sijnum tÿma mun eg þar Dom riettañ a leggia.

Jörden skielfur/og aller þeir ed þar iñe byggia/Eñ heñar a Stolpum helld eg fast Sela.

a Þeir Gudhræddu skielfast fyrer Gude/ Enn hñ styrker þa þo/ Enn Ogudhrædder eru stollter/ og fyrer farast

Eg sagde til þeirra skrumarañа/Læted ydur ei ofuænt vmþikia / Og til hinna Ogudligu/Stæred ydr ecke vt af Magtinne.

Þÿkest ecke so mykl' vt af yduare magt/ Taled ei helldr so reyingslega.

Ad þad hafe ongua neyd/huorcke af Austrenu edr af Vestrenu/ Nie af Fiöllunũ i Eydemörkiñe.

B Þuiad Gud er Domareñ/Hñ nidurlæg er eirn z vpphefur añañ.

Þuiad DROTTJN hefur Bikar i Hende/a fleytefullann af sterku Vine/og skeinker af þeim hinum sama/ Eñ þr Ogudhræddu hliota all' af ad drecka/z Dreggiarnar af ad swpa.

Eñ eg vil kuñgiora þ eilÿfligana / Og Lof syngia Gude Jacob.

Og vil allt magtar vellde hiña Ogudligu i sundurbriota/Suo þad valldet Riettlætra vpphafed verde

a Hann giefur sierhuerium sinn Mæler huad hñ a ad lÿda/enn Dreggiarnar geymast þeim hinum Ogudhræddu

LXXVI.

A
GVD er kunnigur i Judea/J Jsrael er hñs nafn vegsamligt.

Til Salem er hanns Tialldbwd/Og hñs heimele til Syon.

Þar i þeim stad sundur brytur hñ Oruarnar Bogañs/Skiölld/Suerd z Styriölld/Sela.

Herraligre og megtugre ertu/ Helldr eñ þau a Ræns fiöllen.

Hiner Forsugu hliota rænter ad verda z ad sofna vt af/Og allt Strÿdzfolk þa hlyтur sier hendr at falla læta.

Af þinne Straffan Gud Jacob/ sijga i suefn bæde Hestar z Vagnar.

B Ogurlegur ertþu/Huer fær stadest fyrer þier/nær ed þu reidest?

Nær ed þu lætur Doms adkuæden heyrast af Himnum/Þa skielfest Jardrÿked og hliodnar vid.

Huenær ed Gud tekur sig vpp til ad dæma/Þad hñ hialpe öllum Faræðũ a Jördu/Sela.

Nær ed Meñerner æda i giegn þier/ þa viñur þu Sigureñ/Og þo þeir olmest enn meir/þa ertu eñ reidu bwenn.

b Heited og hallded þad DROTTNJ ydar Gude/þier aller sem hier i krÿngum hñ erut/Skeinked giafer þeim hrædeliga.

Hñ sem huglausa giörer Höfdingiana/ Og hrædeligr er medal Konungaña a Jördu.

a Rænsfiöll) Suo kallar hñ þau storu megtugu Ryke/sem var/Syria/Egiptus Babilon/ þr ed Löndin brutu wnder sig/og ræntu þau suo sÿnu

b Heited) Þad hann skule wera ydar Gud/ epter hliodan fyrsta Bodordz/og heited ecke a adra heilaga/edur önnur Heimsku heit hafed

LXXVII.

Psalmur Assaph fyrer Jedithun fyrer ad syngia

MEd minne Raust kalla eg til Gudz / Til Gudz kalla eg/og hñ bænheyrer mig. A

A mÿnum Motgangs tÿma leita eg DROTTENS/Mÿna hönd vpp riette eg a Nættar þele/z læt ei af/ Þuiad Sæla mÿn vill sig ecke hugga læta.

Nær ed eg em Hryggur/ þa huxa eg til Gudz/Nær ed mitt Hiarta lÿdur Angist þa tala eg/Sela.

Vöku helldr þu fyrer mÿnum Augum/ Og suo mattlaus em eg/ þad eg giet ecke talat.

Eg þeinke a hina fyrre æfena/ og miñunst a þau vmlidnu Aaren. B

A Nætt' tÿma huxa eg til mÿns Hliodfæres/z mæle mz mÿnu Hiarta/Miñ Ande grenslast þar epter.

Huert ad DROTTJN mune eilÿfliga fordrÿfa? z ongua Lÿkn nu leingr audsyna vilia?

Eda er nu hñs Myskunseme mz öllu vt giörd? og hefur hñs fyrerheit teked enda?

Hefur Gud þa forgleymt Myskunsamr ad vera/z sijna Myskunseme fyrer reide iñe byrgt?/Sela.

Enn þo

E Enn þo sagda eg/Eg hlyt þad at lijda/ Nægre Hønd hins Hæsta kañ øllu vm ad breyta.

Þo eg syrge mig Daudañ/ þa kañ eg þui ei vm ad breyta

Þar fyrer hugleide eg stormerken DROTTINS/ Ja eg miñunst a þijn hinu fyrre Dasemdar verken.

Og skyre i fra øllum þijnũ verkum/ Og seigie vt af þinum giørningum.

Gud/ þinn vegur er a Heilagur/ Huer er suo volldugur Gud sem þu ert?

Þu ert sa Gud s̃ Dasẽdar verken giører/ Þu hefur auglyst þijna magt a mzal Þiodaña

Volldugliga hefur þu frelsad þitt Folk /Sonu Jacobs z Josephs/ Sela.

Vøtnen þau sau þig Gud/ Vøtnen þau sau þig/ og vrdu hrædd/ og Vnderdiupen toku vm ad rydiast.

D Þau þyckuu Skyen helltu ofan Vatne Skyen gaafu hliod med Brestũ/ suo ad Elldingar flugu þar af.

Reidarþrumurnar hliodudu af Himne/ Þijnar Elldflaug^r lystu yfer Jørdena/ So ad Jardrijked þad hrærdest vid/ og hristest þar vt af.

Þinn vegur var i Sianũ/ z þiñ Gøtustijgur i myklum Vøtnũ/ Og þijn Fotspor þecktust ecke helldr.

Þu vtleidder þitt Folk so s̃ adra Saude/ Fyrer Hønd Moses og Aarons.

a Heilagur) Þad er/ Hann er hulenn/ suo sem þa Gud hann liggar i Daudanum/ og er nalægur þa hann þiker wera þiarlægastur/ Þetta kañ skynsemen ecki ad skilia/ þad er forheilagt og folged

LXXVIII.

Mentanar fræde Assaph.

A HLydged þier mitt folk ad mijnu Løgmaale/ Hneiged ydar Eyru til Rædu mijns muñs Eg vil mijnum Munne Math 13. vpplwka med epterlijkingũ/ Og þau hinu gømlu Dæmenn framsetia.

Þau ed vier høfum heyrt og vitum af/ Og vorer Forfedur hafa sagt oss.

Suo ad vier skylldum ei hylia þad fyrer þeirra Børnum/ og epterkomendum/ Og kuñgiøra Lof DROTTENS/ hañs Magt z Dasemder þær ed hñ hefur giørt.

Hñ vpphof eirn Vitnesburd i Jacob/ Og gaf eitt Løgmaal i Jsrael/ Huert ed hñ baud Fedrum vorum ad kieña Sonum sijnum.

So ad þeirra epterkomendur lærdu þat/ Og þau Børn sem skylldu boren verda/ So ad nær þau kiæme þa kuñgiørdu þau þad eirnen sinum Børnum

Suo ad þeir sette eirnen sijna von til Gudz/ Og forgleymde ecke þeim Dasemdar verkum/ og hiellde hñs Bodord.

Og at þeir verde ecke lijka sem Fedur þeirra/ þrioskfullt og ohlydugt slecktе/ Huer ra Hiarta þat ecke riettferdugt var/ z þra Ande hiellt ecke truliga vid Gud.

So sem þad Syner † Ephraim/ þeir ed bryniader Bogaskeyten færdu/ fraſiellu a a Ofridar tijmanum.

† Fyrer Konga ølldena war ad sta Rykes stiorn hia ætt Ephraim/ þeir sim baaru vopn og Boga/ Enn af þui þeir woru drambsamer/og treystu ecke Gude/ þui war hun fra þm tekenn/og gefen ætt Juda

Sattmaalañ Gudz hiellde þeir ecke/ Og i hñs Løgmaale villdu þr ei ganga.

a Ofrid kallar hñ Freistaner Heyd og Motgãg

Og þeir forgleymdu hñs Velgiørningum/ Og hñs Dasemdum/ sem hñ hafde aud synt þm.

B Fyrer Fedrum þeirra giørde hañ Stormerke a Egiptalande/ A Vøllunũ vid Zoan.

Hñ j sundurskipte Hafenu/ z liet þa þar i giegnum ganga/ Og sette vpp Vatnet lijka sem Mwruegg. Exo. 14.

A Dageñ leidde hñ þa mz Skyenu/ Eñ a Næturnar i Birtunne Elldsiñs.

Hñ i sundurklauf Hellubiarged a Eydemorkiñe/ Og gaf þeim Vatn at drecka yfergnæfanliga. Exo. 17. Num. 20.

Og hñ liet læke vppspretta af Helluñe/ So at þeir flutu þadã i burt s̃ adrer Vatsstraumar.

Þo syndgudu þeir eñ framar meir a mote honum/ Og til Reide reittu hiñ Hædsta a Eydemørkiñe.

Og þeir freistudu Gudz i sijnum Hiørtum/ Þuiat þeir heimtu Fædslu fyrer sijnar Saaler.

Og mælltu a mote Gude/ og søgdu/ Hũnen skyllde Gud kunna Matbord at tilbwa i Eydemørkinne?

E Sia þu/ þo hñ hafe Helluna so sleiged/ z Vatn flyte þar vt/ Og Læker dundu þar frañ/

Eñ huernen skal hañ kunna Braud ad giefa/ Og sijnu Folke Kiøt at matreida?

Þa ed DROTTIN heyrde nu slijkt/ gramdest honum þetta / Og Elldur tok at tendrast i blãd Jacob/ z Reide kom yfer Jsrael.

Þuiat þeir trwdu ecki a Gud/ Og vonudu ecke vppa hñs Hialpræde.

Og hñ baud Skyunum þar vppe/ Og Exo. 16.

vpplauk

Num. 11. vpplauk Dyrum Himensins.
Joh. 6. Og hñ liet þeim ofanrigna Manna til
Sap. 11. Fædslu/og gaf þeim Himna braud.
1. Cor. 10. Þeir ætu Englabrauded/ Hñ sende þm nogliga Fædslu.
Num. 11. Hñ liet blæsa Austan vind af Loftenu/ Og fyrer sinn Krapt hrærde hañ þañ Suñan Vind.

Og hñ liet Kiøte yfer þa rigna suo sem Molldar dupte/ Og Fuglana suo þyckt sem Siafar Sand.

Og hann liet þa allstadar nidurdetta a millum Landtiallda þeirra/ Þar ed þeir siñ Bwstad hofdu.

Þeir ætu þa og vrdu aller offsadder/ Hñ liet þa fa sijna villd.

Nær ed þr høfdu nu hafft sijna lysting/ Og a medã þeir ætu þar af.

D Þa kom Gudz Reide yfer þa/ Og i Hel slo hina ædstu af þeim/ Og drap þar nidur þa hina bestu i Israel

Enn ad auk allsþssa þa syndgudust þr eñ framarmeir/ z trwdu ecke a hñs Dasemdar verk.

Þar fyrer liet hñ þa deyia i burt/ suo ad þeir b ødludust eckert/ Og hlutu vm sijna Lijfdaga plægader ad vera.

b Þeir feingu ecke ad koma i þad fyrerheitna Lãd/ og woru vorgiefens wthþarner aff Egiptalãde

Nær ed hñ slo þa nidr/ leitudu þr hñs/ z sneru sier ærla til Gudz.

Og þeir hugrudu þad Gud hñ være þra Traust / og sa hinn Hædste Gud þeirra Frelsare.

Og þr smiødrudu ad hm̃ mz Muñe sijnum/Og lugu ad honum mz sijnum Tungum.

Enn þra Hiarta var ecke riettsiñugt til hñs/ z ecke voru þeir trulynder i hñs Sattmaala.

Enn hñ var Myskunsamur z fyrergaf þeim Misgiordena/ z afmæde þa ecke/ Og i burt snere optsiñis siñe Reide/ og liet ecke alla sijna Reide yfer þa koma.

Þuiad hñ þeinkte a þat þr være Holld/ Og sa Vindur ed i burt lijdur og ecke aptur kiemur.

Miøg opt reittu þr hñ i Eydemørkiñe/ Og egndu hñ til Reide a þeim Øræfunū.

Þeir freistudu Gudz einatt aptur/ Og villdu kieña þm heilaga i Israel.

E Þeir mintust ecke a hñs Hønd/ A þeim Deige ed hñ frelsade þa i fra Ouinunum.

Huersu hñ hafde giort sijn Stormerke a Egiptalande/ Og sijn Dasedar verk i Landenu Zoan.

Þa ed hñ vmsnere þeirra Vøtnum i Blod/ So ad þeir gætu ecke vr sijnum Vatsbruñum drucked.

Þa hñ vtsende medal þeirra Jllsku Orm ana sem ætu þa/ Og þær Pøddurnar s for diørfudu þa. Exod. 8.

Og gaf þeirra Auøxtu þeim Grasmødkunum/ Og þeirra Kornsæde Engesprettunum. Exod. 10

Þa ed hñ þeirra Vinuidu medur Naglenidurslo/ og þra Morbertrie mz Froste. Exod. 8.

Þa ed hañ mz Nagle nidurslo þra Fienad/ Og Hiarder þra mz Elldenum.

Þa ed hañ i siñe heiptar Bræde vtsende Jllsku Englana a medal þeirra / Og liet þa æda og Olmast og Jllt af sier giøra.

Þa ed hñ liet sijna Reide yferganga/og þyrmde ecke Sælu þeirra fyrer Daudanum/ Og liet þeirra Fienad i Drepsott deya.

Þa ed hñ slo alla Frumgietninga a Egiptalande/ Þa Frumburde i Tialldbwdū Cham. Exod. 12.

Og hñ liet sitt Folk þadan burt fara sm̃ Saude/ Og leidde þa s adra Hiord a Eydemørkinne.

Og hñ vtleidde þa i godu trauste/ suo at þeir ottudust ecke/ Eñ Ouine þeirra hulde F Sioreñ. Exod. 14.

Og hañ jnleidde þa i sijn heiløgu Lãdz merke/ Til þss Fiallsiñs s hñs hægre hønd hefur vtuegad. Jos. 7.

Og i burt dreif fyrer þra Augsyn Heidnar Þioder/ Og skipte med þeim Arfleifdinne/ Og liet suo i Hybylum hiña añara ættmenn Israels byggia.

Enn þeir freistudu og reittu Gud hinn Hædsta/ Og hielldu ecke hñs Vitnisburde.

Og þeir frasnerust / og forsmædu alla hlute/ lijka sm̃ Fedur þeirra/ Og hielldu ecke suo sem añar stadlaus Boge.

Og þr reittu hñ til Reide mz sijnū hædum/ Og hugmodudu hñ mz sijnnm Skwrgodum.

Og þa ed Gud heyrde þad/ gramdest honū slijkt/ Og forlagde Israel harla miøg. G

Suo at hñ yfergaf sijna Tialldbwd til Silo/ Þa sijna Tialldbwd þar ed hañ jñe bygde medal Mañaña.

Og gaf þeirra d Magt vti Herleidingena/ Og þeirra Þryde i Hendur Ouinarinns.

d Sattmals Aurkena/ wppa huerja þeir treystu

Og yfergaf sitt Folk vnder Suerd / Og vard gramur siñe ættleifd.

Þeirra Ynges møñum eydde Elldureñ/ Og þeirra Meyar hlutu ogiptar at blijfa.

Kiennemenn þeirra fiellu fyrer Suerde/

Og þar

Og þar voru þær onguar Eckiur ꝫ harma skyllou.

Og DROTTEN hañ vaknade vpp suo sem af Suefne/ Lijka sem volldugr Hæ
1. Reg. 5. reyster epter Vijndryckiu.

Og hañ slo sijna Ouine j Bakhlutteñ/ Og lagde a þa æfenliga skom̃.

Og hañ forlagde Tialldbwdena Josephs/ Og vtualde ecke sleckted Ephraim.

Helldur vtualde hñ sleckted Juda/ Fiallɫed Zyon huert hñ elskade.

Og bygde siñ Helgedom hꝏtt/ so sm̃ þad Land huert ed æfenliga skal standa.

1. Reg. 10. Og hñ vtualde siñ Þion Dauid/ og tok hñ i burt fra Sauda Hiardargeymslu.

J burt fra þeim miolkande Saudum tok hñ hñ/ Ad hñ skyllde fæda hn̄s þion Jacob/ og hn̄s ættleifd Jsrael.

Og hñ fædde þa eirnen mz allre dygd/ ⁊ styrde þm mz øllu kostgiæfe.

c Þeir settu Gude iafnan stund og Mæta nær og huernen hann skyllde þreifanliga hialpa þeim enn ecke willdu þeir trua a þad okomna/ stundum girnast þeir Kiøt/ stundū Vatn/ stundum Braud. Enn ad setia suo Gude fyrer og kienna honum huad hañ skal giøra/ þad heiter ad freista Gudz/ Exodi vij. viij. ix. x.

LXXIX.

Psalmur Assaph

A BVD/ hiner Heidnu eru jnkomner i þijna Arfleifd/ þitt hid heilaga Mustere hafa þeir saurgad/ og af Jerusalem Steinhrwgu giørt.

Lijkame þinna Þionustumañа hafa þr Fuglum Loptsiñs til ætu giefed/ Og Holld þinna Heilagra hrædyrum i Landenu.

Þeirra Blode hafa þeir lijka sem Vatnenu vthellt i kringū Jerusalem/ Og þar var sa eingenn sem þa jardade.

Vorum Nagronnum erum vier ad forsmaan ordner/ Ad Hæde og Spotte þeim sm̃ i kringum oss eru.

DROTTIN/ Huersu leinge villt þu so reidr vera? ⁊ læta þitt Vandlæte breña sm̃ heitañ Elld?

Jere. 10. Hellt þinne Reide vt yfer Heidnar þiod er/ þær sem ecke þeckia þig/ Og yfer þau Kongarijken sem ecke akalla þitt Nafn.

Þuiat þr hafa Jacob vpp eted/ Og hn̄s Hybyle i eydelagt.

Esa. 64. Minstu ecke a vorar hinar gømlu Misgiørder/ Myskuna þu oss snarliganа/ þuiat vier erum miøg fatæder ordner.

Hialpa þu oss Gud vor Hialpare/ fyrer B
dyrdar saker þijns Nafns/ Frelsa þu oss/ ⁊ fyrergief þu oss vorar Synder/ fyrer þijns Nafns saker.

Þui lætur þu hina Heidnu seigia/ Huar er nu þeirra Gud?/ Lættu medal Heidingianna kunnega verda fyrer vorum Augum Hefndena Blodsiñs þinna Þionustumañа þad sem vthellt er.

Læt fyrer þig koma Anduarpan þeirra hiña Herleiddu/ Epter mikeleik þijns Armleggs þa bijuara þu þau a Børnen daudans.

Og gialltu vorum Nagrøñum siøfallt aptur i þrra skaut/ Þeirra forsmæner þær ed þr hafa þig mz lastat DROTTEN.

Enn vier þitt Folk/ og Sauder þinnar Hiardar þøckum þier eilijfliganа/ Og kuñ giørum þiñ Lofstyr vm alldur og æfe.

a Þau ed dagliga deydd eru huert epter añad/ suo sem skylldu þau aull afmæst

LXXX.

Psalmur Assaph/ vt af † Rosarnistenu fyrer at syngia

† Rosar Niste giört sem Rós og merker Jsraels rijke/

A Eyr þu Hirder Jsraels/ þu sem giæter a Josephs suo sm̃ Sauda/ Audsyn þig þu sem situr yfer Cherubim.

a Þad er Jsraels Rykes

Vppuek þitt vellde/ þu sem ert frame fyrer b Ephraim/ BenJamin ⁊ Manasses/ Og kom oss til hialpar.

b Yfer Mæd arstolnū/ a bak wid huern þessar ij. ætter Jsrael/ høfdu þeirra Lād tiølld Num. ij.

Gud hugga oss/ Og auglys þitt Andlit og munum vier þa hialpast.

DROTTIN Gud allsheriar/ Huersu leinge villtu reidur vera yf᾽ Bæner þijns Lydz?

Þu fæder þa med harma Braude/ Og byrlar þeim dryck mz storum mæler nogra Tærfallra.

Alla vora nagranna lætur þu motkasta oss/ Og vorer Ouiner þeir giøra Spie ad oss. B

Gud Zebaoth/ hugga oss/ auglys þitt Andlit/ þa hialpumst vier.

Vijnuid hefur þu af Egiptalāde i burt flutt/ Og þa Heidnu vtreked/ og jnnplantad þañ hinn sama. Jere. 2. Esa. 3. Math. 20.

Fyrer

† Þat Rijke tok allt til Libanon — Fyrer hm̄ hefr þu Vegin̄ tilreidt/ Og latid
hn̄ grodursetiast/ so hn̄ hefr Landid vppfyllt.
Fiollen hylr hn̄ mz sijnu̅ Skugga/ Med
sijnu̅ Vijnkuistu̅ † Cedrus Trien Gudz.
Þad er/ Euphrates — Hn̄s Kuistu hefur þu vtþaned allt til
Siafarins/ og hans Greiner allt vt til
2. Reg. 8. — Vatsfallsins.
Huar fyre hefr þu hn̄s Girdingar nidr
broted/ So hn̄ vppryfa nu all' þr ed fram̄
hia ganga?
Villugølltur af Skogie hefur vm vellt
honum/ Og þau villu dyren hafa han̄ for-
diarfad.
C — Gud Allsheriar/ snu þu þier vid/ Lijtu
af Himnum/ og sia þu þar til/ z vitia þessa
Vijnuidar.
Og hallt honu̅ vid magt/ huern ed þijn
hægre hønd hefr grodursett/ Og þan̄ ed þu
hefur þier stadfastlega vt valed.
Nygg þar ad/ og straffa þad/ suo ad sw
Ellds bren̄an z Nidurbroted fae eirn enda
Þijn Hønd hun vernde þat Folk þin̄ar
hægre Handar/ Og þan̄ Man̄ s þu hefur
þier fastliga vtualed.
Suo vilium vier þa ecke burt snua fra
þier/ Lat þu oss lijfe hallda/ suo munu̅ vier
þitt Nafn akalla.
DROTTEN Gud Allsheriar/ hug-
ga oss/ Lat þitt Andlit lysa/ z þa Hialpu̅st
vier.

LXXXI.

Psalmur Assaph/ vppa Githith
fyrer ad syngia

A — SYNged gladliga Gude/
Hialpara voru̅/ Synged
hatt Lof Gude Jacob.
Taked Psalmana/ og
faed hingad Bumbuna/
listeliga Hørpu mz Sym
phone.
Blaased i Lwdrana mz Nyenu Tungl-
sins/ a hatijdar deige vorrar Tialldbwdar.
Þuiad suoddan er siduenia i Jsrael/ Og
eirn Riettur Gudz Jacob.
Gen. 41. — Soddan hefur hn̄ til Vitnisburdar sett
Exod. 15. — medal Josephs/ Þa ed þeir vtforu af Egip
talande/ Og heyrt høfdu annarligt Tungu
B — mal.
Og þa eg hafde Þunga burtsuipt af
† Leirpottunum — þeirra Herdum/ z þa þeirra hendur Frials-
ar vrdu af † Leiruelltune.
Þa ed þu akallader mig i Neydin̄e/ hial

pade eg þier vt þadan/ og Bænheyrda þig — Exod. 17.
þa ed Stormuidred dunde yfer þier/ Og eg
reynda þig vid Motmælis Vatned/ Sela.
Heyr þu mitt Folk/ Eg vil vitna medal
þijn/ Jsrael þu skallt mier hlyda.
Suo þad medal þijn sie eingenn annar
Gud/ Og þu eige neirn an̄arligan̄ Gud til
bidier.
Eg em̄ DROTTEN Gud þin̄/ sm̄ — Exod. 20.
ed þig hefur vtleitt af Egiptalande/ Lwk
þijnum Mun̄e vel i sundur/ z lat mig han̄
fylla. — C
En̄ mitt Folk heyrde ei mijna Raust/
Og Jsrael skeyter mier ecke.
Og þui hef eg þa yfergiefet i sijns hiar — Act. 14.
tans Vellystingar/ at þeir gange i sijnu
sialfræde.
Ef at mitt Folk villde mier hlydet vera — Baruch. 3
/ Og Jsrael ganga a mijnum veige.
Þa munda eg snarliga nidur kefia þra
Ouine/ Og mijna hønd koma lata yfer þra
Motstødumen̄.
Og þeir ed DROTTIN hata þeim
skyllde þ bregdast/ En̄ þra tijme mu̅de vara
æfenligana.
Og mz þui hinu feitasta Korne munde
eg þa metta/ Og þa mz þui Hunangenu
vt af Hellunne sedia.

LXXXII.

Psalmur Assaph

GVd hn̄ stendur i Samku̅- — A
du Gudz/ Og er Domare
a medal Gudan̄a.
Hu̅su leinge vilie þier
rangliga dæma/ Og hinn
Ogudhrædda meta epter
yferlite? Sela.
Lated hin̄ Fatæda og Fødurlausa riett
skie/ Og hialped hinum fatæka og Fødur-
lausa til Riettaren̄s.
Leysed hin̄ fyrerlitna z Fatæka/ Og frel — Pro. 24.
sed hn̄ vt af vallde hins Ogudliga.
B — En̄ þr læta sier ei seigiast/ z skeyta þui
ecke/ J Myrkrunum ganga þeir ætijd/ þar
fyrer munu aller Grundueller Landsins ni-
dur hrynia.
Eg sagda ad vijsu/ Þier erud Guder/ Og
aller saman syner hins Hædsta. — Joh. 10.
En̄ þier munud þo Deya suo sem adrer
Men̄/ og lijka sem eirn af Vijkingum nid-
ur falla.

Gud tak þig vpp/og dæm Landed/Þui at þu ert Arf herra yfer øllum Þiodum.

LXXXIII.

Lofsøngs Psalmur Assaph

A

BVD/þeig ei þannen/Og vert ecke suo þagmælskur Gud/bindst þu þess ei suo

Psal. 20.

Þui sia þu ad þijner Ouin^a æda fram/Og þr ed þig hata hefia vpp Nøfuden.

Þeir kueikia vpp klokligar Rædagiørder i mote þijnu folke/Og samsetia sijn ræd mot þeim a heimugligu.

Nu vel/seigia þeir/Komum og afmæum þa/so at þeir sieu eckert Folk/Og nafn siñs Jsrael verde ei leingur gieted.

a …ad eru hei… …ger þeir …m liþa i …ruñe huer …Heimur… …ñ þecker …ke/ Helldr …elldur hañ …a þyrer …illumenn.

B

Þuiad þeir hafa samteked jñbyrdes mz sier/Og Samtøk giørt sijn a mille a moie mier.

Tialldbwder þeirra Edomita og Jsmaelita/Þeir Moabitar og Nagaritar.

Þeir Gebalite/ Amonite/ Amalechite/ þeir Philistei mz þeim af Tyro.

Assur hefur samlagad sig þeim/Og hia stod veiter sonum Loth/Sela.

Jud. 7. Jud. 4.

Gior vid þa sm̄ þu giørder vid þa Madianitha/so sem Sissera/ so sem Jabin hia Læknum Kison.

Þeir ed tortyndust hia Endor/ Og vrdu þar ad Saurinde Jardar.

Giør þu þeirra Nøfdingia so s̄ Oreb z Seb/ Alla þeirra yfermenn suo sm̄ Seba og Salmana.

Þeir ed þar seigia/Vier vilium Nwsen Gudz eignast.

C

Minn Gud/giør þa suo sem añad vellte Niol/og lijka s̄ Nalmstra fyrer Vinde.

Suo sem Elldur huer ad Skogana vpp brenner/ Og suo sem þad Bæl huert Fiøll en loga lætur.

Lijka suo offsæk þu þa med þijnu Stormvidre/Og skielf þa mz þiñe Ouedrættu.

Vppfyll þra Auglit mz forsmæn/Suo ad þeir verde epter þijnu Nafne adspyria DROTTEN.

Skamest þeir sijn/og skielfest æ meir og meir/Og til skamar verde þeir og fyrerfarest.

Þa so munu þeir medkieña/ þad þu mz þijnu Nafne heiter DROTTJN alleinasta/Og sa hiñ hædste i allre Verølldiñe.

LXXXIIII.

Psalmur sona Korah/Vppa Githith fyrer ad syngia

A

HVersu elskulegar eru þijnar Tialldbwd^s/DROTTJN Allsheriar.

Sælu mijna forleinger og Tregar epter Forgarde DROttens/ Mijn Sæla og Lijkame gledur sig i þm lifanda Gude.

Þuiad Titlingurenn hefur sier Nreyse fundet/ og Sualan Nreidur/ til ad vtklekia Vngum sijnum/ Einkum/ þitt Alltare DROTTJN Allsheriar/miñ Konungr og minn Gud.

Sæler eru þeir sem i þijnu Nwse byggia/Þui þeir lofa þig vm Alldr z æfe/Sela

B

Sæll er sa Madr sem þig helldur fyrer siñ Styrkleika/ z af hiarta þier epterfylger.

Þeir ed i giegnum þañ a Taradalenn ganga/ z grafa þar vpp Bruña/Og þeir Lærefedurñ verda mz margfalldligre Blezan prydder.

a Þat er/þeir ed þara wm krijng aptur og þram ad læra og keñ a Folkenu

Þeir ødlast hueria Siguruiñing epter adra/Suo ad siast hlytur þad/hiñ sañarlige Gud sie til Zion.

DROTTJN Gud allsheriar/ heyr þu mijna bæn/ Og læt þier þ skiliast Gud Jacobs/Sela.

Gud vor hlijfdar skiolldr sia þu þar til/ Alijttu Rijked þijns þss hiñs Smurda.

C

Þuiad eirn Dagur i þijnum fordyrum er betre eñ Þusund adrer/Eg vil myklu helldur Dyrauørdur vera i Gudz mijns Nwse/ enn leinge ad bwa vti Tialldbwdu Ogudligra.

Þui DROTTJN er [b] Sol z Skiolldur/DROTTEN giefur [c] Næd og Neidr/Niner Riettferdugu munu onguañ brest hafa a neinu godu.

DROTTJN Gud Allsheriar/Sæll er sa Madur sem treyster vppa þig.

b Hann Lærer/werndar/Huggar og Hialpar

c J Staden Haturs og þorsmænar Heimsiñs

LXXXV.

Psalmur sona Korah/fyrer ad syngia

DROT

A DROTTEN þu sm̄ ædr vart Myskunsamur þijnu Lande/Og frelsad[c] þa hinu herteknu Jacobs.
Þu sm̄ ædr fyrergafst Misgiordernar þijnu Folke/Og nidre byrgder allar þeirra Synder/ Sela.
Þu sem ædur mykter alla þijna Reide/ Og i burt snerer þier fra þinne Heiptar Bræde.
Hugga oss Gud vort hialpræde/Og tak i burt þijna Faþyckiu fra oss.
Huert villtu alla æfena oss reidur vera? Og vtþenia þijna Reide vm alldur og æfe.
Villtu enn ecke lifga oss aptur? /Suo at þitt Folk meige gledia sig yfer þier.
B Audsyn þu oss DROTTEN þijna Myskunseme/Og gief oss þitt Hialpræde.
Mætta eg fa ad heyra/þat Gud DROTTIN hn̄ talade/ At hn̄ Fridenn tilsegde sijnu Folke/og sijnum Heilogum/So at þr rotudu ecke i neina [a] Fauisku.
Þo er hn̄s hialp þeim nalæg sm̄ hn̄ ottast/Suo þad [b] Dyrden bwe i voru Lande.
Ad Myskunen og Sannleikurenn mætest sijn a mille/og ad Riettuijsen og Fridur enn kysse huort an̄ad.
So þad Truen yxe a Jordu/Og Riettuijsen af Himne ofan Sæe.
Suo ad DROTTIN veite oss Godvilld/Suo ad Vort Land bere sinn Auoxt.
Suo þad Riettuijsen blijfe þo samt fyrer honum/z fae Fullan̄ fram̄gang.

[a] Ad þeir ecke vm siþer snuist/ edur oþolug er verde/ og laste Gud
[b] At allt vare lofliga fram̄/Menn sie fromer og godutliader huer vid annan

LXXXVI.

Bæn Davidz

A DROTTEN/hneyg þitt Eyra og Bænheyr mig/ Þuiad eg em vesall og voladur.
Varduelt þu Sal mijna/þui eg em [a] Heilagr/ Hialpa þu mier Gud þræle þijnum/ s̄ treyster a þig.
Myskuna þu mier DROTTEN/ Þuiad dagligana kalla eg til þijn.
Gled þu Sælena Þræls þijns/ Þuiat epter þier DROTTEN forlanger mig.
Þuiad þu DROTTIN ert godur og Lijknsamur/ Og næsta Myskunsamur/ vid alla þa ed þig akalla.

[a] Heilagr maþier og merkia/þordæmdur fyrerlitenn þer Antiochprasin̄/so sem eirn Villumadur

Heyr þu DROTTEN mijna Bæn/ Og hygg ad Kueinstafan min̄ar Gratbeidne. B
J minne Anaud kalla eg til þijn / Þu villder nu þa heyra mig.
DROTTEN/eingenn er þier lijkur medal Gudanna/Og þar er ei sa neirn sm̄ suoddan verk kan̄ giora sm̄ þu.
Allar þioder hueriar þu hefur skapad/ munu koma og til bidia fyrer þier DROTTEN/Og þitt Nafn dyrka.
Þad þu ert suo mættugur/og giorer dasemdar verken/z þu alleina ert Gud
Kienn þu mier DROTTEN þijna Vegu/so ad eg gange i þijnum San̄leika/ Varduelt mitt Hiarta vid þ hid [b] einkanliga/suo ad eg ottest þitt Nafn.
Eg þacka þier DROTTEN Gud min̄ vt af ollu hiarta/Og heidra þitt nafn eilijfliga.
Þuiad þijn Myskunseme er mijkel yfer mier/Og mijna Sælu hefur þu frelsad vt af Diupe Heluijtis. C
Gud/ hiner dramblatu setia sig vpp a mote mier/og sa Flockur Vijkingan̄a vmsitur mijna Sal/ Og hefr þig ecke sier fyrer Augum.
Enn þu DROTTEN Gud min̄ ert milldur og Myskunsamur/ þolinmodur og mikellrar Myskunsemdar/ og sannarligur. Psal. 103. Exod. 34.
Lijttu til mijn/og Myskuna mier/Styrk Þræl þinn mz þijnum Krapte/Og hialpa þu son þinnar Ambattar.
Gior þu eitt Teikn vid mig mier til goda/ suo þad siae þeir ed mig hata/ og skam̄est sijn/þad þu DROTTIN hialpar mier/ og huggar mig

[b] Þad er/Varduelt mig wid þitt einka Ord/ huert ed alleinasta blijfur/og sannliga eitt giorer Þar adrar Kien̄ingar sundur tuistra og giora ecke nema Villur og Vantrunad

LXXXVII.

Lofsongur sona Korah

Styrkliga er hun Grunduollud vppa þeim heilogum Fiollum/ DROTTIN han̄ elskar Porten Zion/fram̄ yf[r] allar Tialldbwder Jacob. A
Dyrdarligar sagner verda i þier predikadar/þu Borgen Gudz/Sela.
Enn eg mun [a] Rahab og Babel predika læta/ad þær skulu mzkien̄a mig/ Sia þu/

[a] (Rahab/) merker Egiptaland Esa. 30.

Esa. 30. þu/Philistei z Tyri mz þm Blalendingū
Psal. 89. munu þar fædder verda.
C Til Zion mun sagt vera/Þad allshættader menn skule þar fædder verda/ Og þad hn̄ sa hin̄ hædste grundualle hana.
DROTTIN hn̄ mun predika læta i allshættudu Tungumæle/ So þad eirnen
† Til zion nockrer skulu þar † i þeim Stad fædder verda/Sela.
Og þeir Sønguararner/ suo sm̄ Dansmenherner/munu aller syngia i þier/ eirn sem annar.

LXXXVIII.

Lofpsalmur sona Chora/ fyrer ad syngia/ Af Veykleik þeirra Aumu Eitt Menthanar Fræde Neman Esrahiter

A DROTTIN Gud minn Nialpare/A Nott z Deige kalla eg fyrer þier.
Mÿna Bæn læt þu koma fyrer þig/ hneyg þÿn Eyru til mÿns Akalls.
Jon. 4. Þuiad Sæla mÿn er full af eymd/Og mitt Lÿf þad tekur Neluÿte ad nalægiast.
Eg em reiknadur mz þeim sem ofan fara i vnderdiupen/Eg em lÿka sm̄ sa Madr huer ed ongua hialp hefur.
Psal. 13. Eg ligg medal þeirra framlidnu yfer-
Esa. 59. giefen̄/lÿka sem hiner i hel slegnu/ þeir ed i Grøfum huÿlast/ Nuerra þu minnest eige leingur/og þeir vt af þinne Nende fordrifner eru.
B Þu hefur mier i Pyttenn nidursøkt / J Myrkret og i Vnder diuped.
Þÿn Grimd nidr þrycker mier/Og allar þÿnar storbylgiur þær þreyngia at mi'/Sela
Mÿna Kunningia hefur þu giort mier fiarlæga/Þu hefur læted mig þeim ad vidbiod verda/Eg ligg Nertekenn og kan̄ ecke i burt ad komast.
Psal. 6. Mÿn Asiana er Nerfelig af Eymdar ve
115 solld/ Drotten/þig akalla eg dagliga/Til
Esa. 38. þÿn vtbreide eg mÿnar Nendur.
Muntu nockud medal Daudra Dasemdar verken giøra?/Nuert munu hiner framlidnu vpprÿsa og þacka þier? Sela.
Nuert mun nockur i Grøfunum fram-
C telia þÿna Myskūseme?/Og þin̄ San̄leik i fordiørfunin̄e?

Meiga nockut þÿn' Dasemder i Myrkrunum medkiendar verda? edur þitt Riettlæte i Landenu/þui sem fullt er med gleymsku?
Enn eg kalla til þÿn DROTTEN/ Og mÿn Bæn kiemur ærla fyrer þig.
Nuar fyre vtskwfar þu DROTTIN D Sælu min̄e/ z byrger þitt Andlit fyre mier
Eg em Aumur og Vanmegna / af þui ad eg em suo burt reken̄/ Eg lÿd þÿna skielfing suo ad eg øruilnust ad mestu.
Þÿn heiptarbræde geingur yfer mig/ Þÿn skielfing hun þuingar mig.
Dagligana krÿngia þeir vtan vm mig lÿka sem Vatn/Og aller til samans tortyna þeir mier.
Þu velldur þui at mÿner Viner og Naungar og mÿner Kunningiar taka sig lägt i burt fra mier/ Fyrer þuilÿkrar Eymdar saker.

LXXXIX.

Mentanarfræde Ethan Esrahiter

A EG vil syngia af Myskun DROTTENS eilÿflega/ Og þinn San̄leik Kun̄giøra mz mÿnū Mun̄e/vm alldr og æfe.
Og eg seige suo/ Ein ei lÿflig a Næd mun vppkoma/og at þu mun- Joh. 1.
ner þinn Sannleik Tryggeliga hallda a b Nimnum.
Sattmæla hefe eg giort vid mÿna Vtualda/Eg hefe suared mÿnū Þion Dauid.
Ad eg vil þier Sæde til reida eilÿfliga/og þitt Tignar sæte vppbyggia vm alldur og æfe/Sela.
Og Nimnarner munu / DROTTIN/þÿnar Dasemd' prÿsa/Og þin̄ San̄leik i Samkundum Neilagra.
Þuiad huer ma i Skyunum DROTTNI samjafnast? Og a mzal Gud anna sona DROTTNI samlÿkr vera?
Gud hn̄ er miøg Mæktugr i Samkūdunne Neilagra/Og Dasamligur yfer øllū þeim sem i krÿngum hn̄ eru.
DROTTIN Gud Allsherrar/ huer er sa ed þier sie lÿkur? So volldugr Gud? Og þin̄ San̄leikur er i krÿngum þig.
Þu Drottnar yfer Siæfar ædegange/ Þu hæger hn̄s Bilgiur nær ed þær vpphefst a sig.

a Næd og San̄leikur er þyrer Jesum Christū ordeñ
b Þuiad Rÿke ed Christi er ecke eitt Jardneskt Rÿke/ helldur Himneskt og i Skyunum/ Þad er ecke a Jördunne

Þu nidur

c Rahab er Egiptus/ vt supra

Þu nidurslær c Rahab til Daudz/ Þu
i sundur dreifer þÿnum Ouinū mz þÿnum
styrktar Armlegg.
Himinen og Jørden eru þÿn / Jardar
C kringluna hefur þu grūduallat/ z allt huad
þar er jñe.
Nordred z Sudred þa hefur þu skapat/
Thabor og Hermon d blomgast i þÿnu
Nafne.

d Þad er/allt Landed blomgast og er fagurt ad sia

Þu hefz volldugligan Armlegg/ Øflug
er þÿn Hønd/Og hæ er þÿn hægre Hønd.
Riettuÿsse og Domur eru þÿns Sætes
stadfesting/ Myskun z Sannleikz eru fyrer
þÿnu Auglite.
Sæll er sa Lydur sem þa e Gledinnar
skiemtun kañ/DROTTIN i Liose þÿns
Andlits munu þeir ganga.

e Þad er/ Huer ed hefur þat fagnadarsamliga Gudz Ord

Yfer þÿnu Nafne munu þeir gledia sig
dagligana/Og i þiñe Riettuÿsse Dyrdliger
vera.
Þuiat hroosan þra styrkleiks ert þu/og
fyrer þÿna Millde muntþu vort Horn vpp
hefia.
Þuiat DROTTIN er vor Skiølldur/Og sa hiñ Heilage i Jsrael er vor Kon
gur.
J þū tÿma talader þu fyrer Sioner til
þiña Heilagra/ z sagder/Eg hefe eiñ volld-
ugan Kappa vpp vaked/ sa ed hialpa skal/
eirn Vtualdann af Folkenu hefe eg vpp-
hafed.
1. Reg. 16. Eg hefe fundet miñ Þion David/ Hañ
smurda eg mz mÿnu Heiløgu Vidsmiøre.
Act. 13. Mÿn Hønd skal honū Fulltÿng veita/
D Og miñ Armleggz skal styrkia hañ.
Ouinerner skulu ei gieta yferbugad hū/
Og hiner Ranglaatu skulu ecke nidur kefia
hañ.
Helldur þa skal eg hñs Motstødumenn
nidursla/Og þa ed hañ hata vil eg plaaga
Eñ miñ Sañleikur z Myskunseme skal
i hia honum vera/Og hñs Horn skal i mÿ-
nu Nafne vpphafed verda.
Hñs Hønd vil eg i Sioeñ setia/Og hñs
hægre Hønd i Vøtnen.
Ebre. 1. Hū mun nefna mig so/Þu ert miñ Fa-
Act. 13. der/miñ Gud/z Styrkz/ sa ed mier hialpr.
2.Reg. 7. Og eg vil setia hañ fyrer Frumgietenn
son/Allra hædstañ medal Konunganna a
Jørdu.
Mÿna myskunseme vil eg eilÿfliga hall
da vid hū/Og miñ Sattmaale skal hm̄ stad
fastur vera.

Eilÿfliga vil eg honū Sæde giefa/ Og
hñs Velldes stol styrkia æ medan Himineñ
varer.
Þo hañs Børn yfergiefe mitt Løgmaal/ E
Og gange ecke i mÿnū Riettindum.
Þo ad þau vanhelge mÿnar Riettlæt-
ingar/ Og hallde ecke mÿn Bodord.
Þa vil eg þrra Synda vitia mz Hirtin
gar Vende/ Og þra Misgiorda mz Ref-
singum.
Enn miñe Myskun vil eg ecke fra þeim
snua/og a mÿnum Sañleika onguañ brest
vera laata.
Miñ Sattmaala vil eg ecke vanhelga/
Og ecke þad onytt giøra/sem framgeinged
er af mÿnum Muñe.
Eitt siñ hef eg suared vid minn Heilag- 2 Reg.
leik/Eg vil ei liuga ad David. 23. 7.
Hñs Sæde skal eilÿft vera/Og hñs vell 1. Par.
des stoll lÿka s̄ Solen fyrer miñe Augsyn. 18.
Suo sem Tunglet þa skal hū stadfast- F
ur blÿfa eilÿfligana/Og lÿka so s̄ f Vott
urenn i skyunum sañarligz vera/Sela.
Eñ nu vanrækir þu z fyrer odal leggz/
Og reidur ert vid þiñ hiñ Smurda.
Þu afrækir Sattmala þÿns þions/Og
Fottredur hñs Koronu nidur til Jardar.
Þu nidurbrytur alla hñs Mwruegge/
Og lætur hñs Heruirke nidurhrynia
Hū ræna aller þeir s̄ fram hia ganga/
Sÿnum Naagrońum er hū at haade vorden
Hægrehønd hñs Motstødu Maña vpp
hefur þu/Og gledur alla hañs Ouine.
Suo hefur þu eirnen hañs Suerdsiñs
krapt i burt teked/Og lætur hū ecke fa Sig
ur i Strÿdenu.
Þu nidur brytur hñs g Hreinlæte/ Og
fleyger hñs Tignar sæte til Jardar.
Þu stytter tÿmañ hñs Vngdoms alld-
urs/Og nidre byrgr hū mz forsman/Sela
DROTTIN /huersu leinge villt þu
þañen mz øllu Huleñ vera?/og þÿna heip
tar Reide sem Elld breña laata?
Hugleid þu huersu skamuint mitt Lÿf
er/Huar fyrer villtu alla Menn til einskes
skapad hafa?
Huer er sa Madur sem a lÿfe er/at hū Psal. 90
siae ei Daudañ/ Edz sÿna Saalu frelse vt 2. Reg. 7
af Helvÿtis Hende? Sela.
DROTTIN/huar er nu þÿn fyrre
Myskun/sem þu hefur suared David i þÿ-
num Sañleik?
Minstu DROTTIN a Hidran þi-
nna Þionustumaña/hueria ed eg ber i mÿ-
num barme/af øllu so morgu Folke.

f Regnbogien huern Gud hefur sett Vott þess Sattmals wid Noa Gen. 9.

g Alla hans pryde/ og fegurd Gudz Þionustu giørdar

G

Nuar mz þijn' Ouiner nidra þie' DR
OTten/ Þar med þr nijda Fotspor þijns
hins Smurda.
Lofadur sie DROTTIN eilijfliga-
na/Amen/Amen.

XC.

Bæn Mosi/ Gudz
Manns

A DROTTIN/ þu ert vort
Athuarf/ Alltijd og æfen
liga.
Fyrr enn þ Fiøllen vrdu
z Iørden/og þ Verøllden
var skøput/ ertu Gud vm
Allder og ad eilijfu.
Þu sem Mañenn lætur i burt a deyia/
og seiger/ Komet aptur þier Mañaña Sy-
ner.
Þuiad þusund ar eru fyrer þier sem sæ
Dagureñ ed i giær var vmlideñ/ Og so sm̃
ein nætur Eykt.
Þu lætur þa i burt lijda sm̃ añad reñan
da Vatn/Og þeir eru suo sem Suefn/ lijka
sem Gras þat ed snarliga vppuisnar.
Nuert ed sneṁa blomgast / og skiotliga
følnar/Og ad kuellde dags verdz vpphøg-
gued og vppþornar.
B Þad sama giører þijn Reide ad vier suo
forgøngũ/ Og þijn Grimd þat vier hliotũ
suo skyndeliga j burt.
Þuiad vor' Misgiørder setur þu fram̃
fyrer þig/ Vorar b ouitālig' Synder i lios
fyrer þijnu Auglite.
Þar fyrer i burt lijda aller vorer Dagar
fyrer þinne Reide/ Vier framleidum vora
Aara følu/suo sem añad æfentyr.
Vort Lijf varer vm siøtijger Aar / enn
nær þad kiemz sem hæst/ þa er þat attatij
ger Aar/ Og þa þad er sm̃ kostuligast/
þa hefur þat ecke vtan Nrygd og Armæde
C vered/ Þui þad lijdur snart burt/so sem flyg
um vier þadan i fra.
Enn huer truer þui þad þu suo c akaf-
liga reidest? / Og huer vggar vm sig fyrer
þuilijkre þiñe grimdar Reide?
Kienn þu oss at huxa/þat vier hliotum
ad deyia/ Suo at vier forstaler verdum.
Snu þu þi' þo DROTTIN til vor
aptur/Og verk þijnum Þionum Myskun-
samur.
Aarla sed þu oss mz Myskun þiñe/ Þa
vilium vier glediast og gladuærer vera vm
vora Lijfdaga.
Gled oss nu aptur/epter langa Þuing- D
an oss veitta/Epter þa langa Olucku sem
vier høfum þolad.
Audsyn þijnũ Þionum þijn verk/Og þij
na Vegsemd sonum þeirra.
Og DROTTen Gud vor sie oss lijkn-
samur/Og framkuæme i hia oss verked vor
ra Nanda/ja þad verked vorra Nanda þa
vilie hñ framkuæma.

(Deyia) a Iaßnan deyia Menn/ og adrer koma vpp i staden þeirra/ßyrer Krapt Gudz Ordz: Þar ßyrer er wort Lijß vid hann ad laßna/suo sem eckert

b Þad er Synd Adams/ Rom. v. huer ed Daudann ßorskulldar/Enn aß þessare Synd weit Heimurenn ecke

c Reidest) ad slijk sie þijn Reide og worar Synder sie suo storar sem slijka Reide ßorþienad haßa

XCI.

Uer hañ byr vnder Skiole A
hins hæsta/og skylest vnder
skugga hins Almættuga.
Sa seiger til DROT
tens/ Mitt traust z mitt
Vijge/ miñ Gud a huern eg treyste.
Þuiad hann frelsar þig vt af Snørũ
Veidemañsiñs/Og vt af þeirre skadsamli-
gre Drepsott.
Hñ mun skyla þier mz sijnum Fiødrũ/
Og þitt Trunadar traust mun vera vnder
hñs Vængium/ Hñs a Sañleikur er bæde
Skiølldur og Veria.
So ad þu þurfer ei ad skielfast fyre og-
nan Nætureñar/Fyrer þeim skeytunum sm̃ B
a Dageñ fliuga.
Fyrer þeirre Drepsottinne sem i Myrk-
runum lædest/Fyrer þeirre Sykiñe sem vm
Middeiged fordiarfar.
Þott ad þusund nidur falle hia þiñe sij
du/og tiu þusund til þiñar hægre Nlidar/
Þa mun hun þo ecke hæfa þig.
Ia/þu munt þinn vilia sia mz þijnum
Augum/Og lijta a þat huernen ed þeim o
Gudligum mun endurgollded verda.
Þuiad DROTTIN er þitt trunad-
artraust/Sa hiñ hæste er þitt Athuarf.
Þig mũ eckert vōdsligt henda/Og eingen
Plaga mun nalægia sig til þijns Neim-
kyñes.
Þuiad hñ hefur boded sijnum Einglum C
vm þig/Ad þeir skule varduerta þig i øllũ Math.
þijnum Vegum. 4.
Ad þeir a høndum bere þig/ suo at þu Luc. 4.
steyter ei Fot þiñ vid Steine.
Yfer Leona og Eiturorma muntu gan-
ga/Og

a Orded og ßyrerheited Nadariñar

† Hñ meinar allshattar ada Oglæßu Oßrijste/ Ræ gynde/Suttprette/Hugmod

ga/Og med Fotum troda Leons hvolpana og Flugdrekana.

Fyrst hñ girnest mig vil eg frelsa hañ/ Hñ þecker mitt Nafn/þar fyrer vil eg vernda hñ.

Hñ kallar til mijn/Og eg vil bænheyra hñ/Eg em hia honum i Neydiñe/ eg vil honum þadan vt ryckia/og hñ Vegsamligañ giora.

Eg vil sedia hñ mz langlijfdligum Lijfdøgum/ Og eg vil audsyna hm̃ mitt Hialpræde.

XCII.

Psalmasøngur a Sabbaths Deige

A Giætligt er DROTTNE þacker ad giora/Og Lof syngia þijnu Nafne þu hinn hædste.

Ad Morne þijna Myskun/Og at Kuellde þinn Sannleik at kunngiora.

A Tiustreingia Hliodfære og Psalterio/Mz Lofslatte a Hørpuñe

Þuiad þu DROTTIN lætur mig gladværañ syngia vt af þijnum Verkum/ Og þat eg hroose Verkunum þinna handa.

DROTTIN/ Huersu merkelig at eru þijn Verk/Þijner Þanckar eru miøg a Diuper.

Hinn fauijse truer þui ecke/Og sa hinn stalfheimske skyniar þat ecke.

B Hiner Ogudhræddu spretta vpp s̃ gras/ z þeir Illgiørda meñ blomgast aller/ Þangad til þeir afmæder verda vm Alldur og æfe.

Eñ þu DROTTIN ert sa hinn Hædste/Og blijfur eilijfliga.

Þuiad sia þu DROTTIN/þijn Ouiner/Sia þu/ þijner Ouiner munu fyrer farast/ Og aller illuirkiar mũu i sudr dreifder verda.

Enn mitt Horn mun vpphafed verda so sem añars einhyrnings / Og eg mun verda b smurdur mz ferskum Vidsmiøre.

Og mijn Augu munu sia sijna Villd a Ouinum mijnum/Og mitt Eyra mun heyra siñ vilia a þeim Illskufullum/ s̃ setia sig vpp a mote mier.

C Hinn Riettlæte mun blomgast suo sem Palma vidur/Hñ mun Vaxa so sem añad Cedrus Trie i Libanon.

Þeir sem innplantader eru i Huse DROTTins/ mũu i Fordyrũ Gudz vors blomgast

Og nær ed þeir taka eirnen alldrader ad verda/þa munu þeir þo blomgast samt eirnen/og auaxtarsamer og fersker vera.

Suo þat þeir kunngiøre at DROTTIN sie riettlatur/Mitt † Biarg z eingen c Ranginde eru med hm̃.

b Og mun endurlijfgast og glediast

† styrkur

a (Diuper) Þad er/Suo Þasamliger/ med huerium hann hialpar oss/Suo ad eingenn Madur kann þad ad grunda edur hyxa

c Hañ alltijd eige personu nie Mannvirding hins Ogudhrædda/suo sem hann hyggur og ætlar

XCIII.

DROTTIN er Konungr/ A og Dyrdliga skryddr/ DROTTIN er vegliga buenn/z hefur eitt Rijke vpp byriad/suo vijdt sem þad Verolldenn er/z fyrerbwed ad þat skule blijfa.

Sijdan þa stendr þiñ Velldisstoll stødugur/Þu ert eilijfligr.

B DROTTIN/ þeir Vatsstraumarner forhefia sig / þeir Vatsstraumarner forhefia sinn Hyd/ þeir Vatsstraumarner forhefia Bylgiurnar.

Þær Vasbylgiurn i Hafenu eru mykelar/ z þiota vpp ogurliga/Eñ DROTTIN i Vpphædunum er þo enn meire.

Þijn Ord eru eirn Riettferdugur Lærdomur/Heilagleikenn er Pryden þijns Huss DROTTIN eilijfliga.

XCIIII.

DROTTIN Gud huers ad Hefnden er/Gud huers ad Hefnden er a augsyn þig. A

Vpphef þig þu Domare Veralldariñar/Endurgialld þm Dramblatũ huad þr þoskulldu.

DROTTIN/ huersu leinge skulu hiner Ogudhræddu/Huersu leinge eiga hiner Ogudhræddu hafa þeñañ b Opsa.

Og so Orabsamliga ad tala/ Og aller Illgiordameñ at hrosa sier

Drotten/þr plaga þitt Folk/Og þuijnga þijna Arfleifd.

Eckiurnar z Framande Meñ i Hel sla þeir/Og lijflata hina Fodurlausu.

a Kom fram/ lat þig sia

b Þeir tala stor Ord suo sem adrer Herrar og Kyngar/wilia latta hrædast sig/huad hellst þeir giora og skipa

Og seigia/ DROTTIN sier þat ecke / Og Gud Jacobs skeyter þar ecke vm.

B Hygged ad þier vitleysingar mzal Folksin̄s/ z hiner fauijsu/ Huenær vilie þier skynsamer verda?

Sa sem eyrad hefur plantad skyllde hn̄ ecke heyra?/ Nu̅ sem Augad hefur skapad skyllde sa ecke sia?

Hn̄ sem agar hina Heidnu/ skyllde hn̄ ecke refsa?/ Sa ed Mønnunum kien̄er þad huad þeir vita.

1. Cor. 3. En̄ DROTTIN veit huxaner man̄a/ At þær eru hiegomligar.

Sæll er sa Madur sem þu agar DRotten/ Og mentar hn̄ fyrer þitt Løgmaal.

So ad hn̄ hafe þolinmæde nær ed a mote geingur/ Allt þar til ed þeim ogudliga verdr grofen bwen.

C Þuiat DROTTIN hn̄ mun ecke forleggia sitt Folk/ Nie helldur yfergiefa sijna Arfleifd.

Þuiat Riettinden hliota Riettinde ad blijfa/ Og þeim munu aller riettferduger af Hiarta epter fylgia

Huer veiter mier hiastod i giegn þm jllskufullum?/ Edr huer styrk' mig i mote þm jllgiørda mon̄um?

Ef ad DROTTIN han̄ hefde ecke hialpad mier/ Þa læge mijn Ønd allareidu i þeirre † Þøgnin̄e

† J Helvijte/ þar all er hluter þeigia

Eg sagda/ Min̄ Footur hefur skeikad/ En̄ þijn Myskun DROTTIN hialpade mier.

D Mykla Hrygd hafda eg i mijnu hiarta/ Enn þijnar Hugganer þa gløddu mijna Sæalu.

Alldrei þa muntu samþyckur verda þui c skadsamliga Nasæte/ Huert ed Løgmaalet jlla vtleggur.

c Þar Menn læra skadsamliga hlute/ og þordiörþ un Sæalnanna

Þeir brynia sig vt i mote Sæalu hinns Riettferduga/ og dæma saklaust Blod.

Enn DROTTIN er mijn Verndar hlijf/ Min̄ Gud er styrkur mijns athuarfs.

Og han̄ mun endurgiallda þeim þeirra Ranglæte/ z mun afma þa fyrer þeirra jllsku saker/ DROTTIN Gud vor hann mun afma þa.

XCV.

A

Komed hingad/ Lætu̅ oss Lofsyngia DROTTne / Og Lof syngia Styrkleik vors Hialpræds.

Lætum oss mz þackargiørd fyrer hn̄s Auslonu koma/ Og mz Psalmum honum Lof syngia.

Þuiad DROTTIN hann er mijkell Gud/ Og eirn mættugur Konungur fram̄ yfer alla Gude.

Þuiad i hn̄s Hende er allt þad s̄ Jørden hefur/ Og hæder Fiallan̄a eru han̄s eirnen.

Þui hn̄s er Siafar hafid/ og han̄ hefur þad giørt/ Og hn̄s hendur hafa † Þurlendet tilbwed. † Þader/ Jördena

Komed/ lætum oss tilbidia og nidurkriupa/ Og framfalla fyrer þm DROTTNI sm̄ oss hefur giørt.

Þuiat hn̄ er vor Gud/ Og vier folk hn̄s Haglendis/ og Sauder hn̄s handa. B

J dag þo ad þier heyred hn̄s Rødd/ þa forherded ecke ydar Hiørtu/ Suo sm̄ ad skiede til Meriba/ lijka sem til Massa a Eydemørkin̄e. Ebre. 3. Exod. 17.

Huar ed Fedur ydrer freistudu mijn/ Fundu þo og sau mijn verk.

Suo þad i Fiorutijger ar hafda eg deilur vid þetta Folk/ og eg sagda/ Þad eru þr Men̄ sem ætijd fara villt i sijnum Hiørtu̅/ og þeir ed ei vilia læra mijna Vegu. Ebre. 4.

Suo þat eg soor i min̄e Reide / Ad eige skylldu þr koma til min̄ar huijldar. Num. 14

XCVI.

Syngед DROTTNE A nyann Lofsøng / Synge DROTTNE øll Verøllden.

Synged DROTTNE/ og lofed hn̄s Nafn/ Kun̄giøred dag fra deige hn̄s Hialpræde.

Kun̄giøred a medal Heidin̄a Þioda hn̄s Dyrd/ Medal allskiattadra þioda hn̄s Dasemder.

Þuiad DROTTEN er mijkell og miøg Loflegur/ Dasamligur fram̄ yfer alla Gude. Syrach. 43. 1 Para. 17.

Þuiad aller Guder Þiodanna eru Afguder/ Enn DROTTIN hn̄ hefur Himinen giørt. B

Agiæta vel og fagurliga þa stendr fyrer hn̄s Augsyn/ Og geingur vollduglia z lofliga til i hn̄s Helgedome.

Þier Þioder færed hingad DROTTNI/ Færed hingad DROTTNI Dyrd og Magt.

Færed hingad DROTTNI Dyrdena hn̄s

hn̄s Nafns/ Færed Giafer/ og ganged jn̄ i hn̄s Fordyre.

Tilbidied DROTTJN i Heilögum skrwda/ Öll Verölldin hun ottist hn̄.

C Seiged a medal Heidiña Pioda/ ꝥ DROTTJN hn̄ er Konungureñ/ z hafe sitt Rijke til reidt suo vijdt sem öll Verollden er ad þat skule blijfa/ Og hann dæmer Folked riettuijsliga.

Himineñ hn̄ gledie sig/ z jörden sie glad uær/ Siofarhafed ꝥ Þiote vpp/ z allt huad þar er jñe.

Jardarfollden gledie sig/ z allt huad þar er vppa/ Og öll Trien i Skogienū þa sieu gladuær.

Fyrer DROTTNE/ þuiad hn̄ kiemur/ Þuiad hn̄ kiemur til ad dæma Jardrijked.

Hn̄ mun Jardarkrijngluna dæma med Riettuijse/ og Folked mz sijnum sañleika.

XCVII.

A DROTTEN hn̄ er Konūgureñ/ þess gledur sig jardrijked/ Og Eyarnar sie gladuærar suo margar sm̄ þær eru.

Skyen og þokan eru i krijngum hn̄/ Riettuijsen og Domurenn eru grunduallan hañs Tignar sætes.

Elldureñ vtgeingur fyrer honum/ Og brenner allt vm krijng hn̄s Ouine.

Hn̄s Ellding[ar] leiptra vm Jardarkrijngluna/ Suo þad Jörden sier þad og skielfest vid.

Biörgen brædna nidur sem añad Vax fyrer DROTTNE/ Fyre Drottnaranū alls Jardrijkes.

Exod. 20. Himnarn[er] kuñgiöra hn̄s Rettlæte/ Og
Leuit. 26. allar Þioder þa sia hn̄s Vegsemd.
Deut. 5. Skameſt þeir sijn aller sem gößga Lik-
Neh. 1. nesken/ z hrosast j skwrgodū/ Tilbidied hn̄
B aller Guder.

Zion heyrde ꝥ og gladdest vid/ Og Dæturnar Juda þær gledia sig/ DROTTEN yfer þiñe Rijkesstiornan.

Þuiad þu DROTTJN ert sa hinn hædste i öllum Löndum/ Þu ert miög vpphafeñ yfer alla Gude.

Þier sem elsked DROTTJN/ hated hid vonda/ DROTTJN hañ vardueiter Sæler siña Heilagra/ Vt af hende Ogudhræddra þa mun hn̄ frelsa þær.

Hinum Riettlæta hlytur ætijd [a] Liosed vpp aptur ad renna/ Og Fögnudureñ þm Riettferdugum i hiarta. [a] Lucka og Farsælld

Þier Riettlæter gledied ydr i DROTTNJ/ Og þacked honum/ og prijsed hañs Heilagleik.

XCVIII.

SYnged Gude nyann Lofsöng/ þuiad hn̄ giörer dasamlig verk/ Hn̄ yferuiñur med siñe hægre Hönd/ z mz sijnum heilögū Armlegg. A

DROTTJN lætur sitt hialpræde kuñegt verda/ Fyrer Folkenu lætur hañ sitt Riettlæte openbera.

Hn̄ miñest a sijna Myskun z sañleika/ Esa. 52.
vid Hwsed Jsraels. 63.

Öll Endemörk Jardarinnar munu sia Hialpræded Gudz vors.

Synge Hætt Lof DROTTNJ öll B Verollden/ Synged/ vegsamed z lofed.

Lofed DROTTJN mz Hörpunne/ Medr Hörpunnar slætte og Lofsönguum.

Medr Herlwdrū z Horna blæstre/ Synged hætt Lof i augsyn DROTTJNS þess Konungsiñs.

Siafarhafed þat Þiote vpp/ og huad þar er jñe/ Jardarkrijnglan/ og allt huad þar vppa bygger.

Þau reñande Vötnen gledieſt vid/ Og öll Vötnen sieu gladuær.

Fyrer DROTTNE/ þuiat hn̄ kiemr at dæma Jardrijket/ Hn̄ mun Jardarkrijngluna dæma med Riettlæte/ og Folked med Riettindum.

XCIX.

DROTTJN hn̄ er Kongurenn/ fyrer ꝥ sturlast Folked/ Hn̄ situr yfer Cherubim þar fyrer okyrrar sig Verollden A

DROTTJN er mijkell til Zion/ Og hær vpp yfer öllu Folke.

Þacke Meñ þijnu miklu z Dasamligu Nafne/ Huert ed heilagt er.

J Rijke þessa Konungsiñs þa elska meñ Riettenn/ Þu hefur Riettuijsena/ þu giörer Domenn og Riettuijsena i Jacob.

Forhefiet DROTTJN Gud vorn/ Tilbidied fyrer hn̄s Fotskör/ þuiad hañ er

Heilagur.

B Moses z Aaron medal hn̄s Kien̄emān̄a/ z Samuel medal þeirra sem hn̄s Nafn akalla/ Þeir akalla DROTTIN/ z hn̄ bæn heyrde þa.

Hn̄ talade vid þa i giegnum skyiastolpann/ Þeir hielldu hn̄s Vitnisburde/ z þau Bodord sm̄ hn̄ gaf þeim.

DROTTIN þu ert vor Gud/ þu bænheyrder þa/ Þu Gud fyrergafst þeim/ z vandader vm þeirra breytne.

Forhefied DROTTIN vorn Gud/ z tilbidied fyrer hans heilögu Fialle/ Þuiad DROTTIN vor Gud hn̄ er heilagur.

C.

Eirn Packlætis Psalm.

A Ynged hætt Lof DROTTNE øll Verollden/ Þioned DROTTNE mz fögnude.

Komed fyre hn̄s Asian mz gladuære.

Medkenñed þ DROTTIN er Gud/ Hn̄ hefur giört oss/ z ecke sialfer vier/ Sier til Folks/ og til Sauda sinar hiardar.

Ganged in̄ vm hans Borgar hlid med Þackargiörd/ z vm hn̄s fordyre mz Lofsönguum/ Packed hm̄/ lofed hn̄s Nafn.

Þuiad DROTTIN hn̄ er liufr /Og hans Myskunseme varer eilifliga / og hn̄s Sannleikur vm alldur og æfe.

CI.

Psalmur Dauidz

A Ot af Myskunseme z Domenum vil eg syngia/ Og þier DROTTIN Lof seigia.

Forsialiga og skilulsliga breyte eg vidur þa/ s mier til koma/ Og geing meinlausliga fram i minu Hwse.

Eg tek mier eckert vont mælefne til/ Eg stugga vid honum sm̄ Illa giører/ z læt hn̄ ecke hia mier vera.

Eitt hreckuīst Hiarta þ hlytur fra mier at vikia/ Hin̄ illgiarna lid eg ecke.

B Hn̄ sem Heimugliga Bakmæler sinum Naunga/ þan̄ afmae eg/ Hn̄ fæ eg og eige lidet sem dramblatur og metnadarfullurer.

Min Augu lita til þeirra Trulyndra i Lãdenu/ so ad þeir bwe hia mier/ Og giarnan þa hefe eg froma Þienara.

Vnderhyggiusamt Folk þa helld eg ei i minu Hwse/ Hiner lygegiornu hafa eckert athuarf hia mier.

Snemã þa afmæe eg alla omillda i Lãdenu / Suo þad eg Afmae alla Illgiørda menn vt af Borgiñe DROTTINS.

CII.

Bæn hins fatæka/ nær ed hn̄ kuelst i Hugar angre/ z fyrer DROTTNE vt heller sinne Hrygdar Bæn

ROTTIN/ Heyr þu bæn mina/ Og lattu mitt akall til þin koma. A

Byrg ecke þitt Andlit fyrer mier / Vti Aneydar Tima þa hneyg þu þitt Eyra til min/ Nær ad eg kalla a þig þa bænheyr þu mig sem skiotast.

Þuiad miner dagar eru i burt lidner sẽ Reykur/ Og min Bein þau eru forbrend lika sem annar Elldebrandr.

Mitt Hiarta er sleiged/ z vppþornat lika sem an̄ad Gras/ Suo þat eg forgleyme mins Braudz ad neyta.

Min Bein þau loda vid mitt holld/ Vt af græte og anduarpan.

Eg em vordenn lika so s a Reyrstorkur a Eydemørku/ eins lika em eg vordenn suo sem ønnur Nætugla i Eydehusum.

a Er otiendr Fugl i nordurlöndum a Latinu kallast hn̄ Ibis

Eg vake/ Og em so sem einmana Fugl a Hws þekium vppe.

B Dagliga nida mig miner Ouiner/ Og þr ed hæda at mier/ sueria vm mig.

Þuiad Oskūa et eg lika s Braud/ Og mz Harmenum samblanda eg min̄ Dryck.

Fyrer þinne Ognan og heiptar Reide/ Þuiad þu hefur suo vpplypt mier og mig i grunn nidursleiged.

Miner Dagar eru i burtu lidner sem skugge/ Og eg em so s an̄ad Hey vppþornadur.

Enn þu DROTTIN blifur æfenliga/ Og þin Miñing vm alldur og æfe.

Tak þig vpp z vert Myskunsamr yfer Zion/

Zion/ Þuiad Tijmeñ er til/ at þu siert hñe
C lijknsamur/ z sa tijme er komeñ.
Þuiad þijner Þionustumenn villdu feg
ner ad hun vppbygdest/ Og sæe giarnan þ
heñar Steinar og Kalk til bued yrde.
So þat/ DROTTIN/ hiner heidnu
ottudust þitt Nafn/ Og aller Konungarner
a Jordu þijna Dyrd.
Þuiad DROTTIN hañ vppbygde
Zion/ Og birtest suo i þiñe Vegsemd.
Hñ alijtur Bænaakall hiña fyrerlitnu/
Og forsmæer ecke þeirra Bæn.
So þ verdr a ritat vppa epterkomande
Kynkuijsler/ Og þat Folk sem skapad skal
verda mun lofa DROTTIN.

a Suo ad þad werde heyrū kunnigt Psal. 87.

Þuiat hñ lijtr vt af siñe Heilagre Hæd
Og DROTTIN hñ sier af Himne of-
an a Jordena.
Suo at hñ heyre anduarpan hiñs Her-
tekna/ Og leyse sonu Daudans.
D Vppa þat þeir kuñgiore Nafned DR-
OTTINS til Zion/ Og hñs Lof til Je
rusalem.
Þa ed Folked kiemur til samanns/ Og
Kongarijken/ DROTTNE at þiona.
Hñ linade a Veigenum miñ Krapt/ Hñ
stytte mijna Daga.
Eg seigie/ Miñ Gud/ Suipt mier ecke i
burt at b hálfnudum Døgū mijnū/ Þijn
Aar þau vara vm Alldur og æfe.
Þu hefur þegar af Vpphafe Jordena
grunduallad/ og Himnarner eru þijn han-
da uerk.

b Med bradū og Suisum Dauda Ebre. 1.

Þeir forganga/ enn þu blijfur/ aller mu
nu þeir fyrnast/ so sem annat Fat/ Þeir mu
nu skiptast suo sem annad Klæde/ þa ed þu
vmskipter þeim.
Eñ þu blijfur hñ same þu ert/ Og þijn
Aar taka onguann enda.
Syner þinna Þionustu Manna munu
blijfa/ Og þeirra Sæde mun tingast fyrer
þier.

CIII.

Psalmur Dauidz

A LOf seig þu Ønd mijn DR-
OTTNE/ Og allt huad i
mier er/ hñs heiløgu Naf-
ne.
Lof seig þu DROTT
NI Saala mijn/ Og for-
gleym ei ollu þui godu hañ hefur giort mier
Hñ huer ed fyrergiefur þier allar þijn-
ar Synder/ Og græder allar þijnar Mein
semder.
Huer ed frelsar þitt lijf vt af fordiorf-
unine/ Og koronar þig mz Millde z My-
skunseme.
Huer ed þiñ Munn gladuæraū giorer/
Og endurnyar þig z vngañ giør'/ lijka sm
aňañ Orn.
DROTTIN hñ vtuegar þeim Rietk
læte og Dom/ ollum sem Ranginden lijda.
Hñ liet Mosen vita sijna Vegu/ Og so B
nu Jsrael sijn verk.
Lijknarfullur og Myskunsamr er DR- Exod. 34.
OTTIN/ Þolinmodur og harla God- Psal.
giarn. 145. 86.
Hañ er ei alla æfena bystur/ Og reidest
ecke eilijfligana.
Hñ breyter ei vidur oss epter vorū Syn-
dum/ Og endurgielldur oss ecke epter vorum
Misgiørningum.
Þuiad so hætt sem þat Himineñ er vpp
yfer Jordinne/ Þa lætur hñ sijna Myskun
seme mykla vera yfer þeim sem hañ ottast.
Suo fiarre sem þad Austret er Vestre-
nu/ So lætr hñ vor' Misgiørder oss fiarlæg
ar vera.
Lijka sem þad Fadereñ er Bornunum C
Lijknsamur / Eins þa er DROTTIN
myskunsamur vid þa sem hñ ottast.
Þuiad hñ veit huada a Verkefnū vier
erum/ Honum til hugar kiemur þat vier e-
rum Dupt Jardar.

a Huad breyskt og weykt hws og Bygging wier erum/ hafande stutta og Aumliga Lijfdaga

Madurenn er vm sijna Lijfdaga sm ak
at Gras/ Lijka sem Blomstured Akursinns
blomgast hñ.
Nær ed Andeñ i burt lijdur af hm/ þa
er hñ ei meir/ Og hañs b stadr þecker hñ
ei leingur.

b Hann wett ecke meir af þui Blomstre/ Og minnest þess ecke leingur

Eñ Myskun DROTTens varer vm
Alldur og æfe/ yfer þeim sem hñ ottast/ Og
hñs Riettlæte yfer Barnabornum.
J hia þeim sem vardueita hañs Sætt-
maala/ Og miñast a hñs Bodord/ suo ad þr D
giøre þar epter.
DROTTIN hñ hefur sinn Velldes
stol a Himnum tilbwed/ Og hñs Rijke þad
Drottnar yfer ollum hlutum.
Lof seiged DROTTNE þier aller Ebre. 1.
hañs Einglar/ þier oflugar Kiempur sem
hñs Erinde vtrietta/ Suo ad heyrest Raust
hñs Orda.
Lof seiged DROTTNE allar hañs
Hersueiter/ Hñs Þienarar þier s hñs vilia
giøred.
Lof seiget DROTTNE oll hñs verk
i ollum

i øllum mættum hañs Herradæmes/ Lof seig þu Ønd mijn DROTTINE.

CIIII.

A Lof seig þu DROTTNI Ønd mijn/ DROTTIN minn Gud/ næsta vegsamligur þa ertu/ Fagurligana og dyrdliga ertu pryddur.

Liosenu ertu skryddur suo sem ødru Klæde/ Þu vtbreider Nimineñ sem añad Vefnadar Tialld. Niminenn

Þu huelfer hñ ofan med Vøtnunū/ Þu fer a Skyunum sem a ødrum Vagne/ Og geingur a Fiødrum Vindsins.

Ebre. 1. Þu sem giører þijna Eingla ad Vinds Anda/ Og þijna Þienara ad Ellds loga.

Jørden Þu sem grunduallad hefur Jardrijked yfer siñe stadfestu/ Suo ad þat blijfur vm alldur og æfe.

Medz Vnderdiupenu hylur þu þ/ so sē med ødru Klæde/ Og Vøtnen standa vpp yfer Fiøllunum

Eñ fyrer þiñe strøffun þa flya þau/ Fyrer hliode þiñar Reidarþrumu fara þau burt þadan.

Fiøllen þau gnæfa hætt vpp/ Og Daler ner þeir lægia sig þar vnder / Vti þeim stad sē þu hefur þau grunduallad.

B Takmark hefz þu sett/ þar komast þau ei vt yfer/ Og þau meiga ecke Jørdena ad nyiu hylia.

Þu lætur Brunnana vppspretta i smædølunū/ So þat Vøtnen framfliota mille Fiallanna.

So þ øll Dyr a Mørkunū fae at dreckka/ Og þat Villedyren slockue siñ Þorsta:

Hia þeim hinum sømum sitia Fuglar Loptsins/ Og syngia a millum Vidarkuistana.

Þu vøkuar Fiøllen hier ofan ad / Þu fyller Låded af Auextenum þm þu giefur.

Þu lætur Grased vppspretta fyrer Fienaded / og Kornsæded mønum til Nytsemda/ So þad þu vtleider Brauded af Jørdunne.

a Trie Drottens kallar hñ þau sem ei eru aþ Mønnum pløntud

Og ad Vijned gledie Mañsins Hiarta z at hñs Asion hyrlig verde vt af Vidsmiørenu / Og ad Braudet styrke Mannsins Hiarta.

So þad Skogar a trien DROTTINS standa hladen med † friofgan/ Þau Cedrus trien i Lijbanon sem sialfur hñ hefur plantad.

† Safa

Þar hreidra sig Fuglarner/ z Storkarner byggia vpp i Greneuidar trianum.

Þau hæfu Biørgen eru Steingeitaña athuarf/ Og Biargskorurnar † Smadyranna Jñe. † Kunisaña

Þu giører Tungled/ Aarenu þar epter ad skipta / Solen hun veit sijna nidurgongu.

E Þu giører myrkt so at Notten verdz/ Þa hreyfa sier øll Villudyr.

Þau enu vngu Leonen grenia þa epter brædinne/ Og leita siñar Fædslu af Gude.

Enn nær Solen geingur vpp/ taka þau sig i burt þadā/ Og leggia sig i sitt Bæle.

Þa geingur Madureñ vt til sijns verks og er ad sinne viñu allt til Kuelldsins.

DROTTIN huersu mikel z mørg ad eru þijn verk/ øll hefur þu þau mz Speke tilsett/ Og Jørden er full af þiñe Godgirne.

Siafarhafed þat sem er suo vijdt z mikked/ Þar sueima iñe otelianligar bæde smær Kindur og storar Siorekt

Þar i gegnum ganga Skipen/ Þar iñe eru þeir Hualer/ hueria ed þu hefur giørt/ so þad þeir leika sier þar inne.

Þetta vonar allt vppa þig/ so ad þu gefer þeim fædslu i hallkuæmañ tijma. Psal. 136 145. Math. 6.

Nær ed þu gefur þeim/ þa samansafna þeir/ Nær ed þu vpplykur þiñe Hende / þa verda þeir med [b] godsemd sadder.

Hylur þu þitt Andlit/ þa skielfast þeir/ Þu i burt tekur þeirra Andardrætt/ þa fyrerfarast þeir/ z verda suo aptur ad Dupte. [b] Mad þøgnude og glede

D Þu vtsender þiñ Anda/ þa skapast þeir/ Og þu endurnyiar Augsyn Jardariñar

Dyrden DROTTINS er eilijflig/ DROTTIN hñ hefur þocknan a sijnū Verkum. Pro. 8.

Hañ alijtur Jørdena/ þa skielfur hun/ Hñ ahrærer Fiøllen þa rykur af þeim.

Eg vil lof syngia DROTTINE mijna Lijfdaga/ Og minn Gud lofa/ æ so leinge sem eg er.

Mijn Ræda verde honum þægelig/ Enn eg gledst i DROTTINE.

Hiner Syndugu verda i burt suipter af Jordu/ z hiner Ogudhræddu so at þeir sie ei leingur/ Lof seig þu Ønd mijn DROTTNI/ Halleluia.

CV.

Þacke

A Lofed hñ/ Seiged vt af øll-
um hñs Dasemdum.

Þacke þi' DROTTNI
1. Para. 16. og Prediked hañs Nafn/
Esa. 12. Vijdfræged hañs Verk a-
medal Folksiñs.
Synged af honum/ og
lofed hñ/ Seiged vt af øll-
um hñs Dasemdum.
Hrosed hañs heilaga Nafne/ Hiartad
þra sem DROTTINS leita þat gledie
sig.
Spyried epter DROTTNI og epter
hñs styrk/ Leited hñs Andlits alla Tijma.

Miñest hañs Dasemdar verka/ þau ed
hñ hefur giort/ Hñs Stormerkia og hanns
Ordz.
Þier Sæded Abrahams hñs Þionustu
mañs/ Þier syner Jacobs hñs þess hiñs vt-
ualda.
Hñ er DROTTIN vor Gud / Hañ
dæmer vti allre Verollo.
Hañ miñest sijns Sattmala eilijfliga/
Þss Ordsiñs sem hñ hefur fyrerheited/ i mar-
Gen. 12. ga Þusund Lidu.
26. 28. Þad hñ hefr bundet vid Abraham/ Og
sijns Eidz vid Isaac.
Og hñ sette Jacob þ sama fyr' Bodord/
Og Israel til eilijfs Sattmala.
Og sagde/ Þier vil eg giefa Landed Ca-
naan/ Hlutskipte ydar arfleifdar.
Þa ed þeir voru fáer ad tølu ⁊ ei mar-
ger/ Og framande þar jñe.
B Og þeir foru i fra eirne Þiod til añar-
ar/ vr ødru Rijkenu til eins añars Folks.
Gen. Onguann mañ liet hñ þeim skada giø-
12. 20. ra/ Og Kongana þa straffade hann þeirra
1. Para. vegna.
16. Snertid ecke mijna þa hina Smurdu/
2. Reg. 1. Og giøred mijnū Prophetum øngua mein-
semd.
Gen. 41. Og hñ liet Hallæred koma yfer Landet/
Og i burtsuipte øllum tilføngum Fædslun-
ar.
Gen. 37. Hñ sende eiñ Mañ vndan þeim/ Joseph
var selldur vti Þrældom.
Gen. 39. Þeir þuingudu hañs Fætur i Fiotrum/
Hñs Lijkame hlaut i Jarnum ad liggia.
Allt þangad til ad hañs Ord þad kom
fram/ Og Ræda DROTTINS gagn-
hreinsade hñ.
Gen. 41. Þa sende Kongureñ vt og liet læta hañ
Lausañ/ Høfdingeñ Folksiñs skipade hñ vt
ad læta.
Hñ sette hñ Herra yf' sitt Hws/ ⁊ Høf-
dingia yfer allar sijnar Eigner.

Suo þat hñ mentade hañs Høfdingia
epter siñe Speke/ Og Vijsdom kende hñs
Olldungum.
Og Israel for i Egiptaland/ Og Ja- C
cob vard eirn framande Mann i Landenu Gen. 46.
Cham.
Og hann liet sitt Folk aukast miøg/ Og Exod. 1.
giørde þa Megtugre eñ þra Ouine Act. 7.
Hñ vmsnere Hiortum hiña añara/ so at Exod. 3.
þr høfdu hañs Folk at hatre/ Og þeinktu
sier mz slægd hñs Þienara nidur ad kefia.
Hñ sende siñ Þion Moysen/ Aaron þañ
ed hñ vtualde.
Þeir hiner sømu giørdu hañs Teikn a- Exod. 7.
medal þeirra/ Og hñs Stormerke i Lande-
nu Cham.
Hñ sende Myrkuren/ ⁊ liet dimt verda/ Exod. 10.
Og þeir † voru ecke ohlyduger hñs Ordum † Moses
Hañ snere Vøtnum þeirra i Blod/ Og og Aaron
drap so þra Fiska. Exod. 7.
Þeirra Land vtleidde Pøddr af sier/ Jñ
i þau hinu jnstu Herberge þeirra Kounga.
Hñ sagde/ þa komu Illsku ormar/ ⁊ Lys/ Exod. 8.
j allar þeirra Lands alfur.
Hñ gaf þm Hagl fyrer Regn/ Ellds lo- Exod. 9.
ga vti þra Land.
Og slo þeirra Vijnuid og Fijkna Trie/
Og i sundurbraut øll Alldintrie i þra Tak-
mørkum.
Hañ sagde/ þa komu Eingesprettr/ Og Exod 10.
Gras madkar/ otal.
Og þr átu vpp allt Gras i þeirra Lan-
de/ Og þeir átu vpp allañ Auøxt a þeirra D.
Akurløndum.
Og hñ slo allañ Frumgetnad a Egipta-
lande/ alla þra fyrstu Erfingia. Exod. 12.
Og hñ vtleidde þa mz Gulle ⁊ Silfre/ 13.
Og i bland þeirra Slecktes var eingenn
vanfær.
Egiptaland gladdest vid af þeir vtforu/
Þuiat Hrædslan af þeim til var yfer þa
dotten.
Hañ breidde vt Skyed til ad skyla þm/ Exod. 13.
Og Elldenn a Nottiñe til at lysa þm.
Þeir beiddu/ þa liet hñ † Coturnices ko- Psal 78.
ma/ Og hañ sadde þa mz Himna Braude. † Eru Sioþuglar okiender hier
Hñ opnade Hellubiarged/ þa rañ Vatn
vt þadan/ so at þar runnu Læker i þurlend-
re Eydemørku. Exod. 17.
Þuiad hañ miñtist a sitt Heilaga Ord/ Num. 20.
Sm̄ hñ hafde talad til Abraham sijns Þio- Gen. 12.
nustumañs
Þañen vtleidde hñ sitt Folk mz Fagna-
de/ Og sijna vtualda mz Glede.
Og gaf þeim Londen Heidingiaña/ So Jos. 3.

þat

þad þeir eignudust Audæfen Þiodaña.

Vppa þat at þeir skyllde hallda hañs Riettlæting*/Og vardueita hñs Løgmaal/ Haleluia.

CVI.

Haleluia

A Psal. 107. 118. 136. Syr. 43. Packe þier DROTTNI þuiad hañ er godr/ Og hañs Myskunseme varer eilijfliga.

Huer kann Krapta verke DROTTINS vt at seigia?/Og oll hñs dasemdar verk ad losa?

Sæler eru þeir sem vardueita Riettinden/Og giora alla tijma huad Riettuijsligt er.

Minstu mijn DROTTIN epter þre Myskun ed þu hefur til sagt Folke þijnu/ Veittu oss þitt Hialpræde.

Suo ad vier meigum sia Velferd þiña vtualdra/og ad gledia oss yfer þui/þat þijnu Folke vel vegnar/Og ad hroosa oss medr þiñe Arfleifd.

Vier høfum syndgast medur Forfedrum vorū/ Vier høfum misgiort/ z høfū ogudhrædder vered.

Fedur vorer a Egiptalande villdu ecke skilia þijnar Dasemder/Þeir hugleiddu ecke mijkelleik þiña Myskunsemda/Og voru ohlyduger vid Siafar hafed/einkū vid Haf ed Rauda.

Eñ hñ hialpade þm̄ fyrer sijns Nafns saker/So ad hñ audsynde sijna Magt.

Og hñ hastade a Hafedrauda/þa vard þad þurt/Og hñ leidde þa i giegnū Vnder diuped/lijka sem vm adra Eydemørk.

Exod. 14 B Og hñ frelsade þa vt af Hende þra sm̄ þa hotodu/ Og leyste þa vt af Hende Ouinariñs.

Og Vatned þat dreckte þeirra Motstodu mønnum/ Suo þad eingeñ þeirra vard epter.

Exod. 15. Þa trudu þeir a hñs Ord/ Og Sungu hm̄ Lof.

Eñ þr forgleymdu snarliga hñs Verkum/Þeir bidu ecke epter hañs Rædum.

Exod. 17. Num. 11. Og þeir feingu Girndar fysn a Eydemørkinne/Og freistudu Gudz a þm̄ Vræk es Obygdum.

Og hañ veitte þeim þejrra Bænaskad/ Og sende þeim nogañ Sadning/ suo at þa velgde þar vid.

Og i Herbudunū settu þr sig vpp a mote Mosen/I mot Aaron þm̄ heilaga DROTTINS.

Jørden opnade sig vpp og gleypte Dathan/Og luckte sig vt yfer Abiram. Num. 16.

Og Eldurīn tendradest vpp i þra Samkundum/Logenn hñ vppbrende hina Ogudligu.

Þeir giordu sier Kalf i Horeb/ Og tilbædu þad steypt Skurgod. Exod. 32.

Og þr vmsneru † þeirra Dyrd/ vt i lijking Nautz þess ed Grased etur. † Þat er Gude

Þeir forgleymdu Gude s̄ þa hafde frelsad/Huer ed soddan Stormerke hafde giort a Egiptalande. Rom. 1. C

Dasemdar verken i Ladenu Cham/ Og þau hrædeligu Vnduren i Hafenu rauda.

Og hñ sagde/þad hañ villde afmá þa/ Ef ad Moses hñs hm̄ vtualde hefde ecke aptrad þeirre Mañplagu/til at stilla hanns Reide/suo at hñ glatade þeim ecke mz ollu. Exod. 24.

Og þeir forsmædu þad hid agiæta Landed/Þeir trudu ecke hñs Ordum. Num. 14.

Og þeir møgludu i sijnum Landtiolldū/ Þeir hlyddu ecke Raust DROTtens.

Og hñ hof sijna Hønd vpp i mote þm̄/ Suo þat hñ nidur slæe þa i Eydemørkiñe.

Og hñ i burt fleygde þeirra Sæde mzal Heidinna Þioda/ og i sundur dreifde þeim vti Londen.

Og þeir gafu sig til BaalPeor/ z atu af Fornfæringum daudra Skurgoda. Num. 25. D

Og þeir reittu hñ mz sijnum Verkum/ Þa kom og suo Plagan a medal þeirra.

Þa gieck fram̄ Phineas/ og forlijkte þ Sakferle/so þa tok Plagan ad liña.

Og þad sama vard hm̄ reiknad til Riettlætis/vm allder og ad eilijfu.

Og þeir reittu hñ vid Mokmælis Vatned/Og þeir angrudu Mosen jlla. Exod. 17. Num. 20.

Þuiad þeir sturludu hñs Hiarta/So at hm̄ hrutu nockur Ord.

Ecke helldur afmædu þeir þær Þiodernar/Hueriar ed DROTTEN hafde þo skipad þeim. Deut. 7. 12.

Helldr samblønduduþeir sig mzal Heidinna Þioda/Og lærdu suo Verken þeirra hinna somu. Jud. 1.

Og þionudu þeirra Skurgodum/ Þad sama vard þeim til falls. 3. Reg. 11. 12.

Og þeir offrudu sonu sijna/ Og Dætur sijnar Dioflonum.

Og þr vthelltu saklausu Blode/Blode sona siña og Dætra/ s̄ þr offrudu Skurgodū 4. Reg. 16.

Chanaan/ Suo ad Landed vard mz Blod skulldum fleckad.

Og þr saurgudu sig so mz sijnū verkū/ Og drygdu Noraner i sijnum tilfundingū.

4. Reg. 21. 23. 24 2. Para. 34.

Þa gramdest Reide DROTTINS sijnu Folke/ Og styggade vid siñe Arfleifd.

Og gaf þa vti hendur Heidingianna/ Suo ad þeir sem þa hotudu/ Drottnudu yf er þeim.

Og þeirra Ouin' þuingudu þa/ Og þr vrdu lijtelætter vnder þra Hendur.

G

Hñ frelsade þa optsiñes/ Enn þr reittu hñ med sijnum asetningum/ Og vrdu þui fæer fyrer siña misgiørda saker.

Og hñ aleit þra Neyd/ Þa ed hñ heyrde þeirra Kueinkan.

Og hñ minntest a siñ Sattmala vidr þa giørdann/ Og þad sama jdrade hann epter mijkelleik siñar Myskunsemdar.

Og liet þa siña Myskun/ Fyrer øllum þeim sem þa høfdu Herleidda.

Hialpa þu oss DROTteñ Gud vor/ z samansafna oss i burt fra heidnū Þiodū/ Suo ad vier þøckum þijnu heiløgu Nafne og prijsum þitt Lof.

Blessadur sie DROTTIN Gud Israel/ ad Eilijfu vm Alldur og æfe/ Og allt Folket seige/ Amen/ Haleluia.

CVII.

Þesse Psalmr er ein almeñelig þackargiørd/ huersu Gud hañ hialpar allshattudū Møñum/ wr allshattudū Hættkasemdū/ Suo sem S. Pall seiger i. Tim. ij. Hñ er Frelsare allra Manna

A

Ñacke þier DROTTNI þui hñ er godgiarn/ Og hñs Myskūseme var er ad eilijfu.

Seige þier s frelsader erud af DROTTNI/ Nueria hñ hefur endurleyst vt af Neydiñe

Og þr s hñ hefur til samās safnat burt vr Londunum/ fra Austre og Vestre/ fra Nodrenu og i fra Siafar hafenu.

I
Þeir fyrstu eru þatæker og aumer sem huerke hafa hws nie Heimile og ei wita

ÞEir sem villter foru vti Eydemørkinne/ a þeim Vræfes veigenum/ Og fundu ong uann stad/ þar þeir gætu i bwed/ Hungrad er og þyrster/ z Sæler þeirra omætte opp i þeim.

Og þeir kølludu til DROTTINS i siñe Neyd/ Og hñ frelsade þa vt af þeirra Angist.

Og leidde þa vppa Riettañ veg/ So ad þeir geingu til þess Stadarins þar ed þeir giæte i bwed.

sier neitt Rad

Þeir hiner sømu skulu DROTTNI þacker giøra fyrer hñs Myskunseme / Og fyrer hñs dasemder/ þær ed hñ veiter Mañanna sonum.

Þad hñ sedur þyrstuga Sælu/ Og vpp fyller Hungrada Sælu mz Audæfum.

ÞEir ed þar hliota ad sitia vti Myrkre z dimmum skugga/ Bundner i Þuingan og Jarnū.

II
Adrer eru þeir sm eru i Fiötrum wegna sinna Giörda/ og Gud hialpar þeim wr þadan

Þar fyrer ad þeir voru ohlyduger Gudz Bodordū/ Og høfdu vanuirt Løgmal hiñs Hæsta.

Þar fyrer hlaut þeirra Hiarta med Ogiæfu plaagad at verda/ So at þr læu þar og sa var eingeñ sem þm hialpade.

B

Og þeir kølludu til DROTTENS i þeirra Neyd/ Og hñ hialpade þeim vt af þra Angist.

Og leidde þa vt af þeim Myrkrunum og Skugganum/ Og i sundursleit þra Fiøtraner.

Þeir hiner sømu skulu DROTTNI þacker giøra fyr' hñs Myskunseme/ Og fyrer hñs Dasemder þær ed hñ veiter Mañaña Sonum.

Þuiad hañ vppbrytur Eirhliden/ Og i sundurslær Jarngrindurnar.

ÞEir heimsku Meñ sem plaagader verda vegna siñar Yferkrodningar / Og fyrer siña Synda saker.

III
Þeir þridiu eru Heimsker/ þad er/ ogudhræddær og vondzliga lifande þeir ed siuk dome slegner werda/ enn Gud hialpar þm so þeir deyia ecke

So at þa velgde vid øllum Mat/ z vrdu daudsiuker.

Og þeir kølludu til DROTTINS i þra Neyd/ Og hañ hialpade þeim vt af þra Angist.

Hñ sende sitt Ord/ z giørde þa heilbrigda/ Og frelsade þa suo at þeir lietust ecke.

Þeir hiner sømu skulu DROTTNI þacker giøra fyrer hñs Myskunseme / Og fyrer hñs Dasemd' þær ed hñ veiter Mañaña Sonum.

Og fornfæra honū Helgeoffur Loffsins/ Og framtelia hñs verk mz Føgnude

C

ÞEir ed mz Skipunum fara vm Sioeñ/ Og fremia sijna Handteran/ a Storuøtnunum.

IIII
Þeir fiordu eru þeir sm wr Siafarhæska eru frelsader

Þeir ed Verken DROTTINS hafa forsøkt/ og hñs Dasemder a Siafarhøfunum.

Nær hñ talade/ þa hreyfdist Stormuindureñ/ Sa ed Olldurnar vpphof.

 Þeir

Þeir voru vppe vid Himnum ad sia/og ridu suo allt i Diupen nidur/So ad þeirra Aund hun skielfdest af Angist.

Þeir tumbudu og reikudu sem annar Druckenn Madur/ Og eingen Rꜳd vissu þeir leingur.

Og þeir kølludu til DROTTINS i þeirra Neyd/Og hñ hialpade þm vr þra Angist.

Og hñ stillte þann stora Storm/So at Bylgiurnar lækudu sig.

Og þeir vrdu glader vid þat Logn var orded/Og þad hñ leidde þa til Lands epter þra villd.

Þeir hiner sømu skulu DROTTNE þacker giøra fyrer hñs Myskunseme/ Og fyrer hñs Dasemdᵉ þær ed hñ veiter Mañ añasonum.

D Og heidra hñ i Samkunduñe/Og lofa hñ i hia ølldungunum

V ÞEir/huerra reñande Læker vppþornader ꝛ þeirra Vatz kielldur framhlaupnar voru.

Þeir fimtu/þeir sem med Ouedrættu plagast og þa aptur hagstæda vedrættu og Jardar Auoxt

So þad friosama Land vard Auaxtarlaust/fyrer saker Illsku þeirra sem þar iñe biuggu.

Og hñ liet i þat þurra Land koma nogligt Vatn/Og a Þurlended Vppsprettu Brunna.

Og sette þar nidr hina Hungrudu/ So ad þr tilbygge sier stad/þar ed þr kyñe i ad bwa.

Og mætte sa þar Akra/og planta þar Vijngarda/ Og þeir feingu ærligañ Auøxt.

Og hañ blessade þa/ suo ad þeir fiølgudust næsta/Og gaf þm margt Kuikfie.

VI ÞEir/huerier nidurþryckter ꝛ hracker voru/Af þeim Illskumønnum sm̃ þa þuingudu og i Þianing høfdu.

Siettu eru sem plagader eru af wijkingum og ofride/og þa sydan aptur

Þa ed Fyrerlitninguñe var vthellt yfer Nøfdingiana suo þat allt Landed for villt og var i eyde.

Og hñ hialpade hinū Volada vt af Vesølldinne/Og fiølgade hñs ætt lijka sm̃ adra Saudahiørd.

Suoddan skulu hiner Riettlꜳtu sia og glediast af/Og a allre Illgirne skal Muñ ureñ tilbyrgdur verda.

Huer er skynsamur/ꝛ † hyggur ad þssu? Sa mun formerkia huersu marghꜳttadar Myskunsemder þad DROTTIN audsyner.

† Miñest þetta og hugsar hier epter

CVIII.

Psalma Lofsøngur Dauidz

A GVd/ þad er mijn full alvara/Eg vil Syngia og Dicta/mijn ᵃVegsemd og eirnen. Psal. 57.

a Þad er/ Mijn Harpa mz huerre eg vegsama þig

Rijs vpp þu Psalteri um ꝛ Harpa/Sneñia þa vil eg vppe vera.

Þier vil eg DROTTIN þacker giøra medal Folksiñs/Medal Þiodaña vil eg þier lof syngia.

Þui þijn Myskūseme ter ꝛ so vijtt s Himneñ er/Og þiñ Sañleikr so vijtt s skyen vigꜳga

Vpphef þig Gud yfer Himnana / Og þijna Dyrd yfer øll Lønd.

B Vppa þad at þijner astsamligᵉ frelsad verde/Hialpa þu med þiñe hægre Nønd/ og Bænheyr mig.

Gud hñ talar vti sijnum Helgedome/þss sama glediunst eg/ Eg vil Sichim sundurskipta/ꝛ Daleñ Suchoth af mæla. Psal. 60.

Gilead er miñ/Manasse er eirnen miñ/ Og Ephraim er Magt mijns Høfudz/ Juda er minn Høfdinge.

C Moab er mitt Þuottunar Kier / Minn Skoo vil eg vtþenia yfer Edom/yfer Philisteis vil eg glediast.

Huer vill flytia mig vti eirn øruggann stad?/Huer mun leida mig vti Edom?

Muntu Gud ecke giøra þat sama / þu sem i burt skwfar oss?/ Og þu Gud dregur ecke vt mz voru Herlide.

Veittu oss Fulltijng i Neydinne/ þuiat mañlig hialp er onguu neyt.

Medur Gude vilium vier hreyste verken giøra/ Hñ mun vora Ouine vnderleggia.

CIX.

Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

A GVd minn Lofstyr / þeige þu ecke. Christus

Þuiad þeir hafa sijna ogudliga Munna i giegn mier vpploked/ Og tala a mote mier med falskligre Tungu.

Og þeir tala Eiturligana a mote mier alla vegana/Og strijda i giegn mier fyrer ongua søk.

Af þui eg elska þa/eru þr a mote mier/ Enn eg

Enn eg badst fyrer.

Þeir audsyna mier Jllt fyrer gott / Og Hatur fyrer Kiærleika.

a Settu Ogudhræddañ yfer hñ / Og þat Andskotenn städe honum til Hægre handar.

Peirra Kær domur Lyß erne Mentan og allt þad þeir giöra þad er allt þyrerdæmanligt

Þegar hñs Søk kiemur fyrer dom / Þa gange hñ fordæmdur vt / z verde hñs Bæn ad Synd.

Dagar hñs verde faer / Og hñs Embætte medtake eirn añar.

Hñs Børn verde Fødurlaus / Og hañs Hwßfru ein Eckia.

B Hñs Børn Ræfe vill vegar / og þigge Olmusu / Og fare þurfande lijka sem þeir ed fordiarfader eru.

Okurkallenn vtsugie allt huad hñ hefur / Og hiner añarligu grijpe hñs Audæfe.

Og eingenn sie sa ed honū audsyne nockurn Velgiørning / Og eige sie sa neirn ed myskune hñs Fødurleysingium.

Hñs Nidiar þa verde vpprætter / Þeirra Nafn verde Afskafed i añare ættkuijsl.

Misgiørder hañs Forfedra þa verde i minne lagdar fyrer Auglite DROTTJNS / Og Synden hñs Modur afmaest ecke.

DROTTJN hñ forgleyme þeim all drei / Og þeir ra Minning verde burtskafen af Jørdu.

Þar fyrer ad hañ var so Myskunarlaus med øllu / Helldur offsokn veitte þeim Fatæka og Volada z hinum Harmþrungna / ad hñ giæte honum i hel komed.

C Og hann villde Bøluanena hafa / hun nun og yfer hñ koma / Blessunena þa villde hñ ecke fa / þar fyrer mun hun eirnen hm miøg fiarlæg verda.

Og hñ i klæddest Bøluanine so s Nærklæde sijnu / Og hun er jñrunnen i hñs Jdur sem Vatn / og jnn i hñs Bein lijka sem añad Vidsmiør.

Verde hun honum lijka sem annad Fat hueriu hñ i klædest / Og suo sem þat Bellte med hueriu hñ gyrdest alla tijma.

Þetta hid sama þa verde þeim af DROTTNJ sem mier Motsnuner eru / Og tala vondsliga i giegn miñe Sælu.

Enn þu DROTTen DROTTen / verku med mier fyrer þijns Nafns saker / Þuiat þijn Myskunseme er mijn Huggun / Frelsa þu mig.

Þuiat eg em Fatækur z farmdur / Mitt hiarta er sundur kramed i mier.

Eg lijd i burt hiedan so sem Skugge / sa ed i burt vijkur / Og eg verd burt rekenn so sem adrar Eingesprettur.

Mijn Knie eru veyk af Føstu / Og mitt Holld er Magurt / og hefur onguann Feitleika.

Og eg hlyt þeirra athlæe ad vera / Nær D ed þeir sia mig / þa skaka þeir Høfud sijn.

Veit mier Hiastod DROTTen / Gud miñ / Hialpa mier epter Myskunsemd þiñe.

Suo at þeir Formerke at þat sie þijn Hønd / Ad þu DROTTJN giører suoddan.

Bølue þeir / þa blessa þu / Setie þeir sig vpp a mote mier / þa lættu þa til Skamar verda / Enn þinn Þion hñ gledie sig.

Mijner Motstødumeñ verde mz Smæn klædder / Og sinne skøm jklædest þeir / suo sem ødrum Kyrtle.

Mijkeliga vil eg DROTTNJ þacka mz mijnum Munne / Og prijsa hñ medal margra.

Þuiad hinum fatæka stendr hñ til hægre handar / Suo at hñ frelse hñ i fra þeim s hñs Lijf vilia Dæma.

CX.

Psalmur Dauidz

DROTTJN sagde mijnū DROTTNJ / Set þu þig til miñar hægre hād̄ / Þāgat til at eg legg þijna Ouine til skar Fota þiña. A Christus Math. 22. Act. 2. 1. Cor. 15. Ebre. 1.

DROTTJN mun vt senda Spijru þijns Rijkes af Zion / Drottna þu a medal þiña Ouina.

Ept þina Siguruiñing / mun þitt Folk viliugligana offra þier / vti Heiløgum skrwda / Þier munu þijn børn fædast so s Døgg fall vt af Morgunrodanum.

DROTTJN hñ hefr suared / z þss Jdrast hñ ecke / Þu ert eirn Kieñemadr eilijfligana / epter skickan Melchisedech. Ebre. 5. 7. Joh. 12.

DROTTJN til þinnar Hægre handar / hañ mun sundur slæ Konungana a tijma siñar Reide.

Hñ mun dæma medal Heidinna Þioda / hñ mun marga vid velle leggia / Hañ mun sundur sla Høfuden yfer mørgum Løndum. Num. 23.

Vt af a Lækinum a veigenum mun hñ drecka / Þar fyrer mun hañ Høfuded vpphefia.

a (Lækinum) Hañ mun lijda og vpprijsa

CXI.

Haleluia

A G þacka þier DROttenn af øllu Hiarta / Vti Rade og i Sǎkundu Riettlatra.

Myklel eru Verken DROTTINS / Huer hn̄ stundar þau / sa hefur Lysting þar jnne.

Huad hn̄ skipar þad er losligt z Dyrdligt / Og hn̄s Riettlæte blyfur eilyfligana.

Eina Minning hefr hn̄ giort sinn̄a Stor merkia / Sa hin̄ lyknsame z Myskunsame DRottenn.

Þeim giefur hn̄ fædslu s hn̄ ottast / Eilyfligana þa minnest han̄ sijns Sattmaala.

B Syn Krapta verk lætur hn̄ kunngiøra sijnu Folke / Þad hn̄ giefe þui Arfleifdena Heidinna Pioda.

Verken hans Handa eru San̄leikur og Riettinde / Øll hn̄s Bodord eru Riettelig.

Þau eru stadfest vm Alldur og ad eilyfu / Og skie i San̄leik og Riettuyse.

Hn̄ sender Endurlausn sijnu Folke / Hn̄ lofar þad sin̄ Sattmaale skule blyfa eilyfligana / Heilagt og † Herraligt er hanns Nafn.

† hrædeligt

Pro. 1. Eccle. 1. Vpphafed Vysdomsins er Otte DROTTINS / Þad er ein agiæt Vijska / huer hn̄ giører þar epter / þess Lofstyr blyfur eilyfliga.

CXII.

Haleluia

A Sæll er sa Madur sem ottast DROTTEN / Hu ed hefur mykla Þocknan til hn̄s Bodorda.

Hn̄s Sæde mun verda volldugt a Jordu / Afkuæ med hinna Riettlatu þ mun blessad verda.

Rykdomur z nægter munu vera i þeirra Hwse / Og þeirra Riettuyse blyfur eilyfligana.

Riettferdugum þeim vpprennur a Lidsed i Myrkrunum / Af þeim hinum Nadarsamliga / Myskunsama og Riettlata.

a Lukka og Hialprædetmitt i neydinne

Psal. 37. Sæll er sa Madur sem hn̄ er Myskunsamur / og lænar sitt Giarna / Og vtretter sijn Erinde so þat han̄ giører onguum nein Ranginde.

B Þuiad hn̄ mun æfenliga blyfa / Og min̄ing hin̄s Riettlata mun alldrei Duyna.

Nær ed einhuer Plaga a yfer ad koma þa hrædest han̄ ei / Hans Hiarta vonar eflaust vppa DROTTIN.

Hn̄s Hiarta er ørugt og hrædest ecke / þangad til hn̄ sier sijna villd a sijnum Ouinum.

Hn̄ skipter vt / og giefur Fatækum / Hn̄s Riettlæte blyfur vm alldr z æfe / hn̄s Horn mun vpp hafed verda m̄z Vegsemd. 2. Cor. 9

Hinn Ogudhrædde mun þad sia / og fyrer i þikia / sijnum Tønnum mun han̄ saman byta / og vppþorna / Þui huad sa hin̄ Ogudhrædde giarna villde / þ mu̅ ad ongu verda.

CXIII.

Haleluia

A Lofe þier DROTTens þionustumen̄ / Lofed Nafn ed DROTTENS.

Blessad sie Nafned DROTTINS / Hieda i fra og ad eilyfu.

J fra Vppgongu Solarin̄ar allt til hennar nidurgongu / Sie Lofad Nafned DROTTENS.

DROTTIN er haar yfer allar Þiod er / Hn̄s Dyrd tekur suo vydt sem þad Himenen̄ er. Malac. 1.

B Huer er vidlykur sem DROTTIN vor Gud? / Sa ed i vpp hædunu̅ bygger?

Og lytur þo a þ hid Auduirdeliga / A Himnum og a Jordu.

Huer ed lytelmagna vppreiser vr Duptenu / Og forhefur hin̄ fatæka vt af Saurindunum.

Suo ad hn̄ sette hn̄ hia Høfdingiunum J hia Høfdingiunum sijns Lydz

Sa sm̄ hina Obyriu lætur byggia i hwsenu / Suo þad hun verdur ein gladuær barna Moder / Haleluia.

CXIIII.

A Ha Jsrael vtfor af Egiptalande / Hwsed Jacob i burt fra þui framanda Folke Exod. 13.

Þa vard Juda hanns Helgedomur / Jsrael hans megtar Vellde.

Siafarhafed sa þad og flyde / Jordan hun snere sier a bak aptur.

Fiollen

Fiøllen stucku vpp sem Sauder/og Hæl
sarner suo sem Lømben Saudaña.
Huad var þier þu Siafarhaf ad þu so
i burt flyder? z þier Jordan þad þu snerist
so bak þier aptur?
Ydur Fiøllum/ad þier stuckud vpp sem
Sauder? og þier Hælsarner so sem Lømb
en Saudaña?
Fyre DROTTNI þa hristest Jørd-
en/fyrer Auglite Gudz Jacob.
Huer ed Hellubiargenu vmsnyr i Stødu
vøtn/og Steinbiørgunum i Vatsbruña.

CXV.

A EIge oss DROTTEN
eige oss/helldr þijnu Naf-
ne gief þu Dyrdena/Veg
na þinnar Myskunar og
Sañleiks saker.
Huar fyrer þa skulu
hiner heidnu seigia/ Huar er nu þra Gud?
Eñ vor Gud er a Himne/ Hañ kann at
giøra huad hñ vill.
Psal. Eñ hiña añara Skurgod eru Silfur z
135. Gull/Af Maña Høndum giord.
Sap. 15. Þau hafa Muña z tala ecke/ Þau ha
fa Augu og sia ecke.
B Þau hafa Eyru z heyra ecke/Þau ha-
fa Naser og ilma ecke
Þau hafa Hendur og þreifa ecke/ Fæt-
ur hafa þau/og ganga þo ecke/ z ønguañ
Mælrom læta þau i giegnum siñ Hæls.
Þeir ed soddan giøra eru eins lijka/ Og
aller þr ed treysta a þau.
Eñ Jsrael/vona þu vppa DROTT-
JN/Hñ er þra Hialp og Skiølldr.
Hwsed Aarons vonar vppa DROT-
TJN/Hñ er þeirra Hialp og Skiølldur
Huer ed ottast DROTTJN þr vona
eiñen a DROTTJN/Hñ er þra Hialp
og Skiølldur.
C DROTTEN hñ miñest vor/ og bless
ar oss/Hñ blezar Hwsed Jsrael/Hñ blessar
Hwsed Aaron.
Hañ blessar þa sem ottast DROTT-
JN/Bæde sma og stora.
DROTTJN hñ blesse ydur æ meir
og meir/ Ydr og Sonu ydra.
Þier erut blessader af DROTTNJ/
Þeim sem giort hefur Himen og Jørd.
Himinenn giøruallur er DROTT-
ENS/Enn Jørdena hefur hñ Mañaña
sonum giefed.

Hiner Daudu lofa þig ecke DROT- Baruc 2.
TEN / Ecke helldur þeir sem ofan fara i Psal. 6.
Helvijte. Esa. 38.
Helldur vier Lofum DROTTEN/
Allt hiedan i fra/ z ad eilijfu/ Halleluia.

CXVI.

HAD sama er mier liuft/ A
þad DROTTJN heyr
er mijna Raust og mijna
grætbeidne.
Þad hañ hneiger sitt
Eyra til mijn/ Þar fyrer
vil eg og vm mijna Lijfdaga hñ akalla.
Fiøtraner Daudans vmkrijngdu mig/ 1. Reg.
Helvijtis Angist hafde snorted mig/eg rat- 23.
ade i Eymd og Anaud. B
Eñ eg kallade a Nafned DROTT-
ens/ O DROTTEN frelsa þu Sælu
mijna.
DROTTEN er lijknsamur og Riett
ferdugur/Og vor Gud hañ er Myskunsa-
mur.
DROTTJN hañ vardueiter lijtel-
magnana/ Þa ed eg var nidurlægdr frels
ade hñ mig. C
Vertu til fridz mijn Sæl enn ad nyiu/
Þui DROTTJN veiter þier hid goda.
Þui þu hefur vtrykt minne Sælu vr
Daudanum/Augum mijnum af Tarføll-
unum/Footum mijnum fra Hrøsuniñe.
Eg vil gäga fyrer DROTTNE/ A
Jørdu lifande Maña D
Eg true/ Þar fyrer þa tala eg / Eñ eg
verd næsta miøg þuingadr.
Eg sagde vti miñe Angist/ Aller Meñ 2. Cor. 4
þa eru a Liugarar.
Huad skal eg DROTTNJ endur- Rom. 3.
giallda/Fyrer allar hañs Velgiørder þær
ed hñ veiter mier?
Þañ Hialprædesins Kaleik vil eg medta Supra
ka/Og Nafned DROTTJNS kuñgiø 75.
ra. Esa. 51.
Eg vil giallda DROTTNE mijn Math. 20
Heit/Fyrer øllu hañs Folke.
Daude hñs Heilagra er dyrmætur hall
denn/J Auglite DROTTJNS.
O DROTTJN/ eg em þinn Þion/ E
Eg em þiñ Þræll/ sonr þiñar Ambættar/
Þu hefur mijnar Fiøtraner i sundurslited.
Þier vil eg offra Lofsins Offur / Og
Nafned DROTTJNS predika.
Eg vil giallda DROTTNE mijn

Neit/Fyrer ollu hans Folke.
Vti Fordyrunum a Nwse DROTT
ENS/Midt i þier Jerusalem/ Naleluia.
a Pad er/Ecke er Treystanda wpp a nockurn
Mann/þui hann suykur wm syder og kann ecke ad
hialpa

CXVII.

Rom. 15.
Joh. 12.

Ofed DROTTIN all-
ar Þioder/Prijsed hann all
er Lyder.
Þuiad hanns Myskun
seme z Sannleikz/Er stad
festz yfer oss Eilijfligana/
Naleluia

CXVIII.

A

Psal. 106. 107. 136.

Acke þi' DROTTNI
þuiad hann er godur /Og
hns Myskunseme varer ei
lijfligana.
Pad seige nu Jsrael/
Nns Myskun varer eilijf
ligana.
Þat seige nu Nwsed Aaron/ Nns My
skunseme varer eilijfligana.
Þeir sm ottast DROTTEN seige þ/
Nns Myskunseme varer eilijfligana.
Vti Normungune akallade eg DRO-
tten/Og Drotten bænheyrde mig og veitte
mier Nuggun.
Jos. 1. DROTTJN er medur mier/Par fyr
Ebre. 13. er hrædust eg ecke/Nuad meiga mier Men
Psal. 56. erner giora?
DROTTEN er med mier / mier til
hialpar/Og eg mun sia mijna Lysting a
Ouinum mijnum.
B Gott er pad at treysta vppa DROT-
TJN/Og vona ecke vppa Mennena.
Jere. 17. Gott er ad treysta vppa DROTT-
Psal. 146. JN/Og vona ecke vppa Nofdingiana.
Aller Neidingiarner vmkrijngdu mig/
En i Nafne DROTTJNS þa mun
eg fyrer koma þm.
Þeir vmkrijngia mig ollumeigen/ Enn
i Nafne DROTTJNS vil eg fyrerko-
ma þeim
Þeir vmkrijngia mig lijka sem Bijflug-
ur/þeir a kefia so sem Elld i Þyrneklung-
rum/Enn i Nafne DROTTJNS þa
mun eg fyrerkoma þm
Þeir hrinda mier þat eg skule falla/En
DROTTJN hn hialpade mier.
DROTTJN hn er minn Styrkur/ Exod. 15.
og minn Lofpsalmur/ Og hn er mitt Nialp
ræde.
Menn syngia mz Fagnade af Sigre-
num i Tialldbwdum Riettferdugra/Næg-
re hønden DROTTJNS bijhelldz Sig
renumz
Nin hægre Nønd DROTTJNS er B
vpphafen/Nin hægre Nønd DROTT-
JNS bijhelldz Sigrenum.
Eg mun ei deyia helldz lifa/Og kungiø
ra Verken DROTTJNS.
DROTTJN hn typtar mig ad vijsu/
Enn hn yfergiefur mig ecke Daudanum.
Vpplukeð fyrer mier Dyrum Riettlæte-
sins/Suo at eg gange þar inn/og DROT
TNE þacker giøre.
Þetta eru þær Dyr DROTTENS
/Sem hiner Riettferdugu skulu inganga.
Eg þacka þier þat þu lijtelætter mig/
Og hialpader mier.
Sa Steirnen sm vppbyggendur forløg Esa. 28.
du/Nn er vorden at Nyrningar Steine. Math. 21
Pad hid sama er skied af DROTT-
NJ/Og er vndarligt fyrer vorum Augu. Act. 4.
Þetta er sa Dagurenn huern DROT- Rom. 9.
TEN giørde/Latum oss fagna/og verum D
glader a þeim hinum sama.
O DROTTJN hialpa þu/O DR- Math. 21.
OTTJN lattu þat vel luckast. Mar. 11.
Blessadur sie sa sem ad kiemur i Nafne Joh. 12.
DROTTENS/Vier blessum ydz/ þier
sem erud af Nwse DROTTENS.
DROTTJN er Gud/sa ed oss vpp-
lyser/Þryded Natijdena med Blomstrum/
allt ad Nornum Alltaresins.
Þu ert min Gud/z eg þacka þier/Min
Gud/eg vil prijsa þig.
Þacke þier DROTTNJ þuiat han
er godur/Og hns Myskunseme varer eilijfli
gana.
a Pad er/Þeir hlaupa aller ad wtslöckua/ suo
sem ad munde Veröllden brenna af mijnum Lær-
dome/eingenn will wera sijstur

CXIX.

Sæler eru þeir sem flecklau I
ser lijfa/ Þeir ed gan-
ga vti Løgmæle DRO-
TTJNS.
Sæler eru þeir sem ræ-
keliga hallda hns Vitnis
burde/Nuerier ed leita hns af ollu Niarta.
Þui huerier ed ganga a hans Vegum/
Þeir

Þeir giøra eingen Orettinde.

Þu hefur bodet vandliga at hallda/ Þijn Bodord.

Gud giæfe þat lijferne mitt hiellde/ Vt af allre Aluøru þijn Riettinde.

Nær ed eg lijt alleinasta a þin Bodord/ Þa verd eg ecke til skam̃ar

Eg þacka þier vt af riettu Hiarta/ Þad þu kienner mier Doma þiñar Riettuijse.

Þijnar Riettlætingar vil eg geyma/ Yfergief þu mig ecke ad eilijfu.

II Hvernen fær æskumadureñ sinn Veg geinged ostraffanliga?/ Nær ed hann helldur sig epter þijnum Ordum.

Eg leita þijn af øllu Hiarta/ Lát mier ecke brest verda a þijnum Bodordum

Eg geyme þijn Ord i mijnu Hiarta/ So ad eg syndgadest ecke a mote þier.

Blessadur siertu DROTTIN/ Kieñ mier þijnar Riettlætingar.

Medur mijnum Vørum vil eg fram̃ telka/ Alla Doma þijns Muñs

Eg gled mig af Veigenum þiña Vitnisburda/ Suo sem yfer allskyns Audæfum.

Eg tala þat huad þu hefur bodet/ Og athuga þijna Vegu.

Til þiña Riettinda hef eg Lysting/ Og forgleyme ecke þijnum Ordum.

III Giør þijnum Þion gott til / Suo eg life og vardueite þijn Ord.

Opna þu mijn Augu/ suo at eg siae/ Þær Dasemder i þijnu Løgmæle.

Eg em eirn framande Madur a Jørdu /Fel ecke þijn Bodord fyrer mier.

Sæla mijn er i sundurkramen af Forleinging/ Epter þijnum Domũ alla tijma.

Þu straffar hina Dramblætu/ Bøluad er sieu aller þeir sem burt vijkia fra þijnum Bodordum.

Burt tak þu fra mier Forsmæn ꝛ Fyrerlitning/ Þuiat eg vardueite þijna Vitnisburde.

Høfdingiarner sitia þar eirnen/ og tala a mote mier/ Enn þiñ Þion talar vt af þijnum Riettindum.

Eg hefe Lysting til þiña Vitnisburda/ Þeir eru mitt Rædunejte.

IIII Sála mijn hun liggr i Dupte/ Endurlijfga þu mig epter þijnu Orde.

Eg framtel mijna Vegu / og þu bænheyrer mig/ Kieñ þu mier þijnar Riettlætingar

Vnderuijsa þu mier Veigeñ þiña Bodorda/ Þa mun eg seigia vt af þijnum Dasemdum.

Eg grem mig so/ af mitt Hiarta omæktr er vpp/ Styrk mig epter þijnu Orde.

Tak burt fra mier þñ falsleiksiñs veg/ Og vñ mier þijns Løgmæls.

Veigeñ Sannleiksiñs hef eg vtualed/ Þijna Doma þa setta eg fyrer mig.

Eg aheing þijnũ Vitnisburdum/ DROTTEN lát mig ecke til skam̃ar verda.

Nær ed þu hugsualar Hiarta mijnu/ Þa hleyp eg veigeñ þiña Bodorda.

Kienn þu mier DROTTIN veigenn þiña Riettiñda/ Suo þat eg hijuare hñ allt til enda. V

Gef þu mier skilning/ þat eg hallde þitt Løgmæl/ Og geyme þat af øllu Hiarta.

Leid þu mig a Veigeñ þiña Bodorda/ Þuiat eg hefe lysting þar til.

Hneig þu mitt Hiarta til þiña Vitnisburda/ Og ecke til Fiaragirndar.

Fra snu þu Augum mijnum/ suo at þau lijte ecke epter onytsamligũ Lærdomũ/ Nelldur endurlijfga þu mig i þijnũ Vegũ.

Lættu þiñ Þion þijn Bodord fastliga hallda fyrer þijn Ord/ So at eg ottest þig.

Snu þu fra mier þeirre Forsmæn/ er eg kuñde vid/ Þuiad þijner Domar eru elskuliger.

Sia þu/ Eg girnest þiña Bodorda/ Endurlijfga þu mig medur þiñe Riettuijse,

DROTTIN lættu þijna Myskunseme koma yfer mig/ Þitt Hialpræde epter þijnu Orde. VI

Suo ad eg andsuara meige þeim ed mig lasta/ Þuiat eg treyste vppa þitt Ord.

Og suipt eige i burt af mijnum Muñe Ordenu Sañleiksiñs/ Þuiad eg vona vpp a þijna Doma.

Þitt Løgmæl vil eg vardueita alla tijma/ Vm alldr og æfe ad eilijfu.

Og gladuær þa geing eg/ Þuiad eg leita þiña Bodorda.

Eg tala af þijnum Vitnisburdum fyrer Konungunum/ Og skom̃unst mijn ecke.

Eg hefe lysting a þinum Bodordũ/ Og þau eru mier allkiær.

Og eg hef mijnar Hendur vpp til þinna Bodorda/ þuiad eg elska þau/ Og tala vm þijnar Riettlætingar.

VII Minstu Þions þyns af Orde þynu/ Að huert þu liest mig treysta.
Það er myn Huggun i minne Læg ing/ Þuiad þyn Ord þau endurlyfga mig.
Hiner dramblætu hæda at mier/ þo vyk eg ecke helldr af þynu Løgmæle.
DROTTIN/ nær ed mier kiemr það j Hug/ huernen þ þu hefur dæmt i fra Ver alldarinnar upphafe/ Þa hughreystunst eg.
Eg angrunst allur yfer þeim Ogudligum/ Sem þitt Løgmaal yfergiefa.
Þynar Riettlætingar eru mitt Lofkuæde/ i mynu Hwse.
DROTTenn a Nattarþele minnest eg þins Nafns/ Og geyme at þynu Løgmæle.
Það er minn Fiesiodur/ Að eg vardueite þynar Bodaner.

VIII Eg hefe sagt/ DROTTIN / það skal mitt Hlutskipte vera/ Að eg geyme þyna vegu.
Eg gratbæne af øllu Hiarta fyrer þynu Auglite/ Vertu mier Myskunsamr epter þynu Orde.
Eg hugleide myna Vegu/ Og sny mynum Footum til þinna Vitnis burda.
Eg flyte mier/ og bidleika ei vid/ Til að hallda þyn Bodord.
Coloss. 2. Søfnuderner hinna Ogudligu þr † ræna mig/ Enn eg forgleyme þo ecke þynu Løgmæle.
† Lated onguann ræna ydur
Vm Midnætted stend eg vpp þier þacker ad giøra/ Fyrer Domana þins Riettlætis.
Eg samlaga mig vidur þa sem þig ottast/ Og þyn Bodord vardueita.
DROTTIN/ Jørden er full þinnar Myskunar/ Kienn mier þyn Riettinnde.

IX DROTTIN/ þynum Þion giør þu gott til/ Epter Orde þynu.
Kienn mier Mannkoste z Visku/ Þuiad eg true þynum Bodordum.
Adur enn eg Lytelættur vard for eg villt/ Enn nu geyme eg þyn Ord.
Þu ert liufur z godgiarn/ Kienn mier þynar Riettlætingar.
Hiner Dramblætu kueikia vpp Lygar vm mig/ Enn eg helld af øllu Hiarta þyn Bodord.
Þeirra Hiarta er storked sem Mør/ Enn eg hefe Lysting a þynu Løgmæle.
Það sama er mier fyrer godu/ ad þu hefur Lytelættann mig/ So at eg lære þyn Riettinde.
Løgmæled þyns Munns er mier liufara Helldur enn mørg Þusund stycke Gulls og Silfurs.

X Hond þyn hefur giørt mig z til samans sett/ Gief þu mier skilning/ so ad eg lære þyn Bodord
Þeir sem ottast þig/ sia mig z gledia sig/ Þuiat eg vona a þyn Ord.
DROTTEN eg veit/ þat þyner Domar eru riettcr/ z i Sannleik þynum lytelætter þu mig.
Þyn Myskun hlytur myn Huggun ad vera/ Epter þui sem þu hefur þynu Þion fyrerheited.
Lat þyna Myskun koma yfer mig/ suo at eg life/ Þuiat eg hefe lysting til þins Løgmals
Oh/ þat hiner dramblætu mætte til skamar verda/ þeir ed mz lygunum nidr þryckia mier/ Enn eg tala af þynum Bodordum.
Og at þeir mætte snuast til myn sem þig ottast/ Og þeir ed þeckia þyna Vitnisburde.
Mitt Hiarta þat blyfe osaurgat i þynum Riettindum / Suo at eg verde ecke til skamar.

XI Salu myna forleinger epter þynu Hialpræde / Eg vona vppa þyn Ord.
Myn Augu þau lägar epter þynu Orde/ Og seigia/ Nuenær munt þu hugsuala mier?
Þuiad eg em lyka sem * Hwdarbelgur i Reyk vppe/ Þynum Riettlætingum forgleyme eg ecke * J huerium Menn bera Þyn Vatn og annan Løg
Huersu leinge skal þinn Þion hiara þat en vid? Nuenær villtu lata Dom ganga yfer myna Offsoknara?
Hiner Dramblatu grafa mier Grafer/ Þær sem ecke eru epter þynu Løgmæle
Þyn Bodord eru ecke vtan Sannleikur/ Þeir offsækia mig mz Lygunum/ Hialpa þu mier.
Ad mestu þa hafa þeir fyrerfared mier a Jordu/ Enn eg yfergief ecke þyn Bodord
Endurlyfga þu mig fyre Myskunseme þyna/ So at eg vardueite Vitnisburde þyns Munns

XII DROTTEN/ þitt Ord blyfur æfenliga/ Suo vydt sem Himinenn er
Þinn Sannleikur var' vm alldur z æfe/

og æfe/ Þu hefur Jørdena grunduallad/ ꝛ hun blijfur stødug.

Þat sama blijfur epter þijnu Orde dagliga/ Þuiat aller hluter hliota þiʳ at þiona

Ef ad þitt Løgmaal hefde ecke mijn huggun veret/ Þa hefda eg Farest i minne Eymd.

Þijnum Setningum vil eg alldrei gleyma/ Þuiat þu endurnærer mig medꝛ þeim.

Eg em þinn/ hialpa þu mier/ Þuiad eg leita Setninga þiña.

Niner Ogudligu sitia vm mig/ suo at þr fyrerkome mier/ Eñ eg giæte at þijnū Vitnisburdum.

Allra hluta hefe eg sied eirn enda/ Enn þitt Bodord varer.

XIII Hversu misg ad eg elska þitt Løgmal DROTTIN ⁝ Dagligana er mijn Ræda vm þad.

Medur þijnu Bodorde giører þu mig hygnare eñ mijna Ouine/ Þui eilijfligana þa er þat miñ Fiestodur.

Eg er vijsare eñ aller mijner Lærefedur/ Þuiat þijner Vitnesburder eru mijn Ræda

Eg em skynsamare eñ Olldungarner/ Þuiad eg varduelte þijn Ord.

Eg varna mijnum Fotū vid øllū vondū veige/ So eg varduelte þijn Ord

Eg hneige ecke af þijnum Domū/ Þui E at þu mentar mig.

Þitt Ord er mijnum Muñe sætara/ enn Hunang

Þitt Ord giører mig Forstalann/ Þar fyrer hata eg alla Ranglætis vegu.

XIIII Ord þitt er Lampe Foota minna/ Og Lios a mijnum vegum.

Eg suer/ og set mier ad hallda þat/ Ad eg vil varduelta Domana þijns Riettlætes.

Næsta em eg audmyktur/ DROTTIN endurlijfga þu mig epter þinu Orde.

Lattu þier þocknast DROTTEN þad vilianligt Offur mijns Muñs/ ꝛ kieñ mier þijna Doma.

Mijn Saala er ætijd i mijnum Hondū/ Og eg forgleyme þo ecke þijnu Løgmaale.

Niner Ogudligu leggia fyrer mig Snørur/ Enn eg villtest ecke fra þijnum Bodordum.

Þijner Vitnisburder eru mijn Eilijf Arfleifd/ Þui þr eru mijns Hiartās vnadsemd.

Eg hneige mitt Hiarta / Til ad giøra epter þijnum Riettlætingum alltjafnt og eilijfligana.

XV Eg hata þa ª FluguAnda/ Eñ elska þitt Løgmaal.

Þu ert mijn hlijf og skiølldur/ A þitt Ord þa vona eg.

Vijket fra mier þiꝰ Illskufuller/ Mijns Gudz Bodord vil eg hallda.

Efl mig fyrer þitt Ord/ Suo ad eg life/ Og lat mig ecke af Von miñe til skamar verda.

Styrk mig suo at eg hressunst vid / Þa vil eg alla tijma mijna Lysting hafa a þijnum Riettindum.

Þu nidurtredur alla þa sm̄ þijnar Riettlætingar onyta/ Þuiat þeirra Suikræde er ecke vtan Lygd.

Þu i burtfleyger øllum Ogudlegum a Jørduñe/ sem sødru Sorpe/ Þar fyrer elska eg þijna Vitnisburde.

Eg em Hræddur fyrer þier/ suo at mitt Holld þat skielfur allt / eg hrædunst fyrer þijnum Domum.

XVI Eg helld med Domenum og Riettuijsenne/ Gief mig ecke þeim ofur ē miꝰ vilia ofrijke giøra.

Vernda þu þiñ Þion/ og hughreyst hñ/ So þad hiner Dramblatu giøre mier ong uann yfergang.

Mijn Augu þau forleinger epter þijnu Hialpræde/ Og epter Orde þinnar Riettuijse.

Giør þu vid þinn Þion epter Myskun þinne/ Og kieñ mier þijnar Riettlætingar.

Eg em þinn Þion/ leidriettu mig/ Suo þat eg medkienne þijna Vitnisburde.

Tijme er til/ þad DROTTIN giøre þar at/ Þeir hafa þitt Løgmaal i sundur slited.

Þar fyrer elska eg þijn Bodord/ Framar eñ Gull/ framar eñ rauda Gull.

Þar fyrer helld eg greidugliga allar þijnar skipaner/ Allañ falsligann veg hefe eg at Hatre.

XVII Vitnisburder þijner eru dasamliger/ Þar fyrer stundar þa Saala mijn.

Nær ed þitt Ord opinberast/ þa vpplyser þat/ Og giefur skilning Smælingiunum

Eg lyk mijnum Muñe vpp / og girnest þinna Bodorda/ Þuiad mig forleingꝰ þar epter.

ª Þeir ed vext þast hingad og þangad/ suo sem kuster aß Triam/ kallast hier ßlugande Andar/ Þeir ætijd dikta nockud nytt/ suo sem Villumenn plaga ad giøra

Lijttu til

Lÿtu til mÿn/og verku mier Myskunsamur/Epter þui sem þu ert vanur ad giora vidur þa sem þitt Nafn elska[illegible].

Greid þu gøtu mÿna i þÿnum Ordum/ Og lꝏt eingen Ranginde Drottna yfer mier.

Frelsa mig i fra Suikræde Mañaña/ Þa mun eg vardueita þÿn Bodord.

Lꝏttu Andlit þitt lysa yfer Þrꝏle þÿnum/Og kieñ mier þÿn Riettinde.

Mÿn Augu fliota i Vatne / Af þui ad þitt Løgmꝏl þat verdꝛ ei hallded.

XVIII DROTTIN/ Riettlꝏtꝛ ertu/ Og þitt Ord þad er Riettferdugt.

Þu hefur Vitnesburdena þÿns Riettlætis/Og Sannleikeñ fastliga boded.

Eg fyrerforst ad mestu vt af vmuandan minne/ Af þui þad mÿner Motstødumeñ † forgleymdu þÿnum Ordum.

Þitt Ord er gagnhreinsad / Og þinn Þion hṽ elskar þad.

Eg em Lÿtelshꝏttar og fyrerliteñ / Eñ eg gleyme þo ecke þÿnum Bodordum.

Þitt Riettlæte er eitt eilÿft Riettlæte/ Og þitt Løgmꝏl er Sañleikureñ.

Angist og Neyd hefur snorted mig/ Eñ eg hefe lysting til þiña Bodorda.

Riettlæted þinna Vitnesburda er eilÿfligt/Leidriettu mig/þa life eg

† Ecke allteinasta þui gleymande/ helldur hirdaþeir þar suo lÿted vm suo sem alldrei hefdꝛ de Gudꝛ Ord hia þm wered

XIX EG kalla af øllu Hiarta/bænheyr þu mig DROTTIN/ Þui eg hellde þÿnar Riettlætingar.

Eg kalla til þÿn/hialpa þu mier/ so ad eg vardueite þÿna Vitnisburde.

Arla þa kiem eg ꝛ kalla/A þitt Ord vona eg.

Sneñia a Morna þa vakna eg/So ad eg seige vt af þÿnum Ordum.

Heyr þu Raust mÿna DROTTIN epter Myskunsemd þiñe/ Endurlÿfga þu mig i þÿnum Domum.

Mÿner Illskufuller Offsoknendꝛ villdu til vid mig/Og eru fiarlæger fra þÿnu Løgmꝏle.

DROTTEN/þu ert nalægur / Og þÿn Bodord eru ecke nema Sañleikureñ.

Þegar i fyrstu þa vissa eg þat Ad þu hefdꝛ þÿna Vitnisburde eilÿfligana grunduallad.

XX LIttu a þianing mÿna/ꝛ frelsa mig/ Þuiad eg forgleyme ecke þÿnu Løgmale.

Legg þu Dom a mitt Mꝏlefne/ꝛ frelsa mig / Endurlÿfga þu mig fyrer þitt Ord.

Fiarlægt er hialpræded þeim Ogudligu Þuiad þr ackta ecke þÿnar Riettlætingar.

DROTTEN/þÿn Myskunseme er Mikel/Lÿfga þu mig epter riettdæme þÿnu.

Mÿner Offsoknarar og Motstødumeñ eru marger/ Enn eg vÿk ecke af þÿnum Vitnisburdum.

Eg sie þa Forsmꝏnara/og þat angrar mig/Ad þeir vardueita ecke þÿn Ord.

Sia þu/eg elska þÿn Bodord/ DROTTEN/Endurlÿfga þu mig epter Myskunseme þiñe.

Þitt Ord er ecke annad enn Sannleikur Aller Domar þinnar Riettuÿse vara eilÿfligana.

XXI HOfdingiarner offsækia mig fyrer orsaka søk/ Og mitt Hiarta er ottasleiged fyrer þÿnum Ordum/

Eg gled mig yfer þÿnu Orde/Suo sem sa ed mÿket herfang fær.

a Lygeñe er eg Reidꝛ/ꝛ hṽ er mier andstyggelig/enn þitt Løgmꝏl elska eg.

a Hræsnurum og wnderhyggiu möñum

Siø sinnum a deigenum sagda eg þier Lof/Fyrer Domaña saker þins Riettlætis.

Mikeñ Frid hafa þr sem þitt Løgmꝏl elska/Og þeir fara ecke afuega.

DROTTIN eg vænte þÿns Hialprædes/Og giøre epter þÿnum Bodordum.

Sꝏla mÿn vardueiter þÿna Vitnisburde/Og elskar þa mÿkeliga.

Eg geyme þÿn Bodord og þÿna Vitnisburde/Þuiad aller mÿner veiger eru fyrer þier.

XXII DROTTIN/Lꝏttu mÿna Grꝏtbeidne koma fyrer þig / Leidriettu mig epter Orde þÿnu.

Lꝏttu mÿna bæn koma fyrer þig/Frelsa þu mig epter Orde þÿnu.

Mÿnar varer skulu Lof syngia / Þa ed þu kienner mier þÿnar Riettlætingar.

Mÿn Tunga skal sitt Mꝏltæke hafa af þÿnu Orde/Þuiad øll þÿn Bodord eru Riettinde.

Þÿna Hønd lꝏttu mier hiastødu veita/ Þuiad eg hefe þÿn Bodord vtualed.

DROTTEN / mig forleinger epter þÿnu Hialpræde/Og eg hefe Lysting a þÿnu Løgmꝏle.

Sꝏlu mÿna lꝏttu lifa/So at hun lofe

þig/

þig/Og þijner Domar hialpe mier.

Eg em suo sem a villtur og fortapadur Saudur/Leita þu ad þijnum Þion/ Þuiad eg forgleyme ecke þijnum Bodordum.

b Eingenn alijtur edur hefur wmhyggiu fyrer mier.

CXX.

Lofsøngur i Nakornum

A EG kalla til DROTTINS i minne Neyd/ Og hn̄ bænheyrer mig.

DROTTIN frelsa þu mijna Saalu i fra þeim Lygegiørnu Mun̄siñs Vorum/Og i fra þeim følskum Tūgum.

Nuad kann þier su falsklig Tunga at giøra? Og hueriu fær hū til vegar komed?

Nun er suo s̄ hærhuast skeyte hiñs volldugu/Lijka sem Elldur i einum a Eineberia Vide.

Aufui mig/ þat eg em framande i blād Mesech/Og hlyt ad byggia medal Tialldbwda Kedar.

Þat mun Saalu minne hellst til langt þikia/Ad byggia hia þeim sem Fridenn hata.

Eg em fridsamur/en̄ nær ed eg tala/Þa hefia þeir vpp Ofrid

a Elldur i Eineberia Vidnum/kuiknar skiott og logar miøg / Þui þad Trie er Heitt/og er þui Elldnæmt/Suo kuiknar og Villu Lærdomur skiotliga og wtberst og breidast audvelldliga

CXXI.

Lofsøngur i Nakornum

A MIjn Augu hef eg vpp til Fiallan̄a / Nuadan þad mier kiemur Nialpen.

Mitt Fulltijng kemur af DROTTNI/ Þeim sem giort hefur Himne og Iørd.

Þin̄ Foot mun hn̄ ei skeika lꜳta/Og sa ed þig vardueiter/han̄ sefur ecke.

Sia þu/sa hū ed vardueiter Israel/ Hn̄ sefur ecke og ei syfiar hn̄.

DROTTIN hn̄ vardueit' þig/DROTTIN er þinn skugge yfer þiñe hægre Hende.

Suo þat Solen brene ecke þig a Dagienn/ Eige helldur Tungled a Nattarþelenu.

DROTTIN hn̄ vardueite þig i fra øllu Illu/Hn̄ vardueite þijna Saalu.

DROTTIN hn̄ vardueite þijna wtgongu z in̄gongu/ Nu hiedan i fra z ad eilijfu.

CXXII.

Lofsøngur i Nakornum

AF þui þa gled eg mig/þat til mijn er sagt/Vier skulum inngang a i a Hws DROTTINS A

Og þat vorer Fætur munu standa/ I þijnum Fordyrum Jerusalem.

Jerusalem er vppbygd/ þad hun sie ein Borg/þar ed Men̄ eiga til samans ad koma.

Þar ed Kynkuijslernar skulu vppgāga/ einkum/Kynkuijsler DROTTINS/ til ad predika Israels Folke/til ad þacka Nafnenu DROTTINS.

Þuiad þar i þeim stad sitia Domstolarner/Stolarner Hwsseñs Dauidz.

Osked Jerusalem þess sem giæfusamligt er/Þad þeim geinge vel sem elska þig.

Fridur þa sie hid in̄ra/ in̄an þiña Mwr ueggia/Og giæfa i þijnū Herbergiū.

Fyrer minna Brædra og Naunga saker/Vil eg þier † Fridarens bidia. † Farsælldar

Fyrer hwssens saker DROTTINS Gudz vors/Vil eg leita þijns besta.

a Þar ed Gudz Ord heyrest og kienneſt / Þar ed Gud byr/og hanns heimile er/aꝼ slijku er wel werdugt ad glediast.

CXXIII.

Lofsøngur i Nakornum

TIl þijn vpphef eg mijn Augu/Þu s̄ byr a Himnum vppe. A

Sia þu/lijka suo sem þat Augun Þienaran̄a horfa vppa Hendur siña Lanardrottna/ Suo sm̄ þ Augun Þionustu kuiñuñar horfa vppa Hendr siñar Matmodur/ Lijka so horfa vor Augu vppa DROTTEN Gud vorn/ þangat til hn̄ Myskunar oss

Vertu oss Myskunsamur DROTTEN/ vertu oss Myskunsamur/ Þuiad vier erum miøg hladner af forsmaan.

Narla miøg er Saala mijn vppfylld vt af Spotte Drambsamra/ Og Fyrerlitningu Dramblaatra.

CXXIIII.

Lofsøngur i Hakornum

A NEma þad DROTTEN hefde vered hia oss/ So seige Israel/

Nema þat DROTTENN hann hefde veret hia oss/ nær ed Mennerner settu sig vpp i mote oss/

Þa munde þeir hafa suelgt oss lifande i sig/ Nær ed þeirra Grimdar reide hun geisade yfer oss.

Þa hefde Vatnet dreckt oss/ Straumarner hefdu þa geinged vpp yfer vora Saal.

Þa hefde Vøtnen geinged ofdiupt/ Yfer vorar Saler.

Lofadur sie DROTTEN/ þat hann gaf oss ecke til Veidebraadar i þeirra Tennr.

Saala vor er burtsloppen lijka sem Fugl vt af Veidemannsins Snøru/ Suo ꝥ Snaran er sundurslitin/ z vier þadan i burtleyster.

Vor Hialp er i Nafne DROTTENS/ Þess sem giørt hefur Himen og Jørd.

CXXV.

Lofsøngur i Hakornum

A HVerier ed treysta a DROTTIN/ þeir munu ecke falla/ Helldur eilijfliganna stadfaster blijfa/ lijka sem Fialled Zion.

Kringum Jerusalem eru Fiøll/ Og DROTTIN hann er kringum sitt Folk/ nu z allt hiedan i fra ad Eilijfu.

Þuiad Rijkesspijra hinna Ogudligra mun ecke blijfa yfer Flockenum Riettferdugra/ Þad hiner Riettlaatu vtþenie ecke sijnar Hendur til Ranglætesins.

DROTTIN/ giør gott til þeim godfwsu z Riettferdugum af Hiarta.

Enn hina sem frahuerfa a sijna rangsnuna Vegu/ þa sømu mun DROTTenn burt drijfa medr Illgiørdamønnum/ Enn Fridur sie yfer Israel.

CXXVI.

Lofsøngur i Hakornum

ÞEgar ed DROTTenn leyser hina Herteknu Zion/ Þa munum vier verda so sem þeir ed a dreymer. A

Þa mun vor Munnur fullur af Hlaatre/ og vor Tunga full af gledskap vera/ Þa mun og sagt vera medal Heidinna Þioda/ DROTTIN hefur mykla Dasemd hia þeim giørda.

DROTTIN hann hefur mykla Dasemd hia oss giørt/ Þess þa erum vier gladerordner.

DROTTEN snu þu vorre Herleidingu/ Lijka sem ad þu vppþurkader Vatned i Sudrenu.

Þeir ed mz Taarunum nidur sa/ Munu mz Føgnudenum vppskiera.

Þeir ganga vt grataade/ og bera agiætt Sæde/ Og koma mz Fagnade/ og bera sijn Bindene.

a Sa Fögnudur mun wera suo stor / ad wier þorum þad warla truad / Og oss mun þykia suo sem hefdum vier þad i Suefne sied/ og þad wære ecke satt/

CXXVII.

Lofsøngur Salomonis i Hakornum.

NEma ꝥ DROTTIN vppbygge Hused/ Þa erfida þeir til einskis sem ꝥ vppbyggia. A

Nema þat DROTTIN varduetie Borgena/ Þa vaker Vøkumadurenn til Forgiefens.

Þad kiemr til einskis ad þier snemma vpp st... det/ og þar epter a leinge sitied/ og eted yduart Braud mz hrygd/ Þuiad þad giefur hann sijnum Astuinum ad þeim sofande.

Sia/ Børnen eru ein a Gaafa DROTTINS/ Og sa Auøxtur Kuidarins er ein Astgiøf.

Lijka sem skeyted i øflugs Manns hende/ Eins þa tingast þau Vngu Børnen.

Sæll er sa sem sitt Kofur hefur fullt af

þeim hin

þeim hinum sömum/ Þeir munu ecke til skamar verda/ nær ed þeir eiga vidur sijua Ouine ad þreyta.

a (Gaþa) Pad er/ Forgiefens er/ ad þier ættled ad þier med ydru Erþuide kunned þetta ad wtuega/ Börnen sialþ/ huerra wegna þier erþide haþet eru ecke i ydar wallde/ Helldur eru þau Gaþa Gudz

CXXVIII.

Lofsøngur i Nakornum

A æll er sa Madur sem ottast DROTTEN/ Og geingur a hũs Vegum.

Vt af Erfide handa þinna muntu næra þig/ Sæll ertu þess/ og vel mun þier gãga.

Þijn Hwsfreyia mũ vera so sauaxtarsãur Vijnuidr vmhúses þitt Hws/ Þijn Børn so ẽ Vidsmørsuidar kuist' i krijng vm þitt Matbord.

Sia þu/ suo verdur sa Madur blessadur Sem hñ ottast DROTTIN.

DROTTIN mun blessa þig vt af Syon/ Suo ad þu siaer Audlegdena Jerusalem alla þijna Lijfdaga.

Og þu munt sia þijn Barnaborn/ Frid enn yfer Jsrael.

CXXIX.

Lofsøngur i Nakornum

A Ptsiñes þa hafa þeir Motstadet mig i fra Barnæsku minne/ Suo seige Jsrael.

Optsiñes þa hafa þeir motstadet mig/ i fra Barnæsku minne/ eñ þo hafa þr ecke yferbugad mig.

A mijnum Hrygg hafa Plogsmeñerner plægt/ og sitt Plog jarn leinge dreiged.

DROTTIN sa ed riettlætur er/ Hef ur Hals silana hinna Ogudligu i sundur hoggued.

Til skamar verda þeir og snuest aptur vm hæl/ Aller þeir sẽ Zion gramer eru.

Verde þeir so sẽ grased a Ræfrũ vppe/ Huert ed visnar ædur eñ þad er vppsleiget.

Vt af huertu at hañ sa ed þad vppslær fyller ecke sijna Hønd/ Og ecke Helldr hañ sĩ Barm sem Bindinen til samans bindr.

Og þeir ed fram̃ hia ganga muna eige seigia/ Blessun DROTTINS sie yfer ydur/ vier blessum ydur i Nafne DROTTINS.

CXXX.

Lofsøngur i Nakornum

Vrt wr Diupenu hropa eg DROTTIN til þijn. A

Heyr þu Drotteñ mijna Rødd/ Lattu þitt Eyra hyggia at Røddu miñar grætbeidne.

Ef at þu DROTTIN villt tilreikna Syndernar/ DROTTEN/ huør ma þ standast?

J hia þier er Fyrergiefningen/ Suo ad Meñ ottest þig.

Eg vænte DROTTENS/ mijn Sæla hun bijdur so vid/ Og eg vona vppa hñs Ord.

Mijn Sæla hun bijdur DROTTENS/ J fra eirne Morgunøyktiñe allt til añarar.

Jsrael vone vppa DROTTIN/ Þui ad hia DROTTNE er Myskunseme/ ꝛ i hia honum er noglig Endurlausn.

Og hñ mun frelsa Jsrael/ Vt af øllum hañs Syndum.

CXXXI.

Psalmur Dauidz i Nækornum

ROTTEN/ mitt Hiarta er ecke Hofmodugt/ og mijn Augu eru ecke Stærelæt/ Og eg geing ecke vti mijkelshættar efnum/ þeim mier eru of hæ. A

Ef ad eg setta ei Sælu mijna/ ꝛ þaggade hana/ Pa yrde mijn Sæla afuanen/ lijka sem sa ed frauanenn er siñe Modr

Jsrael vone vppa DROTTEN/ Nu og allt hiedan i fra ad eilijfu.

CXXXII.

Lofsøngur i Nakornum

Insu DROTTIN a Dauid A
Og a øll hñs Motlæte.
Huer ed suor DROTTNI
Og trulofade hinum Volduga 2. Reg. 7

Jacob.

Eg vil ei i Herberge mins Hejmilis jñ ganga/Og ei helldur mig vppleggia i miñ Sængar stad.

Mÿnum Augum vil eg onguañ Suefn giefa/Og ecke helldur mÿnum Augabraam nockurn Suefn høfga.

Allt þangad til eg fiñ DROTTNE eiñ Stad/ Til ibyggingar þm Gude Jacob.

B Sia þu/vier heyrum vt af þeim hinum
† Stad Tialldbwdi: † sama i Ephrata/Vier høfum hñ fund-
ed a vøllunum Skogariñs.
:rinnar Vier vilium jnnganga i hañs Tialld-
bwd/Og til bidia fyrer hñs Fotskør.
Exod. 40. DROTTJN/hef þig vpp til þinnar
Num. 9. Hwjldar/Þu og Ørken þÿns a Kraptar.
. Reg. 8 Þÿna Kiennemenn lát i klædast Riett-
a uÿsiñe/Og þÿna Heilaga gledia sig.
þÿns valldz og Rÿkes Suipt ecke i burt Rÿkesstiorninne þÿns
hins Smurda/Vegna þins Þions Dauidz
C DROTTJN hañ suor Dauid eirn
Psal. 89. sañarligañ Eid/þañ sama mun hañ enda/
2. Reg. 7. Vt af Auexte Kuidar þÿns vil eg setia yfer
Luc. 1. þitt Velldes Sæte.
Act. 2. Ef ad Syner þÿner vardueita minn
Sattmala/og mÿna Vitnisburde hueria
eg mun kienna þeim/Þa skulu z eirnen þra
Syner sitia a þÿnum Velldisstole æfenlig-
ana.

Þuiad DROTTJN vtualde Zion/ Og hefur lÿsting þar i þeim stad at bwa.

D Þetta er mÿn Hwÿla vm alldur og æfe/ Hier vil eg byggia/ þui þat þocknast mier vel.

Hennar Vister vil eg blessa/Og hennar Fatækum nogligann Braudsiñs Sadning giefa.

Hennar Kiennemeñ vil eg Hialprædenu i klæda/Og hennar Heilager skulu gladuæ-rer vera.

Leuit. 1. Þar j þeim stad skal vppganga Horned
Malach. Dauidz/Mÿnum þm hinum Smurda hef
3. eg eitt Lios til bwed.
Luc. 1. Hñs Ouine vil eg forsmanenne i klæda
† Þat er/ Kongarÿke Eñ yfer hm skal blomgast hñs † Corona

CXXXIII.

Psalmur Dauidz i Ha-
kornum

A Sia þu/huersu agiætt og elskuligt er þad/Ad brædurner a bwa huer vid annañ i godu Samþycke.

Lÿka sem þad dyrdarliga Balsamum er huert ed af Høfde Aarons ofan reñur i allt hñs Skegg/Þad s ofan þadan flytr a hñs Klæde.

Suo sem ad Nætdøggen fu ed af Her mon ofan fellur a Fialled Zion/Þuiad þar i þeim Stad fyrerheiter DROTTJN Blessunenne og Lifenu/ vm Allder og ad ei lÿfu.

a Þad er/nær ed þeir Rÿku/storu/Hellögu/Vÿsu/lÿda og elska Fatæka og Lÿtelmagna/Synduga og Heimska/Rom. xiij

CXXXIIII.

Lofsøngur i Hakornum

Siaed/Lofed DROTT- A
JN aller Þionustumenn
DROTTJNS/ Þier
sem standed a Nættar þe-
le i Hwse DROTT-
JNS.

Vpphefied ydar Hendur i Helgedomen-um/Og lofed DROTTJN.

DROTTJN blesse þig vt af Zion/ Sa ed giørt hefur Himen og Jørd.

CXXXV.

Haleluia

Lofed Nafned DROTT- A
ENS/Lofe þier Þionustu
menn DROTTJN.
Þier sem standed i Hw-
se DROTtens/ Vti For-
dyrũ Hwsseñs Gudz vors
Lofed DROTTJN/ þui DROT-
TJN er godgiarn/Lof synged hñs Nafne
þuiad hñ er Sætur.

Þuiad DROTTJN vtualde sier Ja cob/Jsrael sier til eigendoms.

Þuiad eg veit þat DROTTJN er mikelsmattar/Og vor DROTTJN hñ er yfer øllum Gudum.

Allt huad hñ vill þad giører hñ/ A Him B
num a Jørdu/i Sionum og Vnderdiupu- Jere. 10.
num.

Hñ sem Skyen lætur vppganga af yd-sta Takmarke Jardariñar/Huer ed Elldin garnar giører med Regnenu/Sa ed Vind enn lætur framkoma vr leyneligum Fylsn-um.

Hañ huer ed slo alla Frumgietninga a Egip.

Exod. 12. Egiptalande/ Bæde Mannanā og so Fie-
nadarifis.

Og liet sijn Teikn og Stormerke koma
yfer þig Egiptaland/ Yfer Pharao z alla
hn̄s Þionustumenn.

Num. 21. Hn̄ sa ed myklar Þiod* vnderlagde/ Og
Vollduga Konunga i Helslo.

C Sihon Kongeñ Am̄oritarum/ og OG
Konungeñ Basan / Og øll Kongarijken
Canaans Jardar.

Infra. 12 Og gaf þeirra Land til Arfleifdar/ Til
Arfleifdar sijnu Folke Israel.

Þitt Nafn DROTTJN varer eilijf
ligana/ DROTTJN þijn Miñing hun
varer vm alldur z æfe.

Þuiad DROTTJN mun dæma sitt
Folk/ Og sijnum Þionustumøñum mun hn̄
myskunsamur vera.

D
Psal. 115 Skwrgoden Heidiña þioda eru Silf
Sap. 15. ur z Gull/ Af Mañanna Høndū
giørd.

Þau hafa Munn og mæla ecke / Þau
hafa Augu og sia ecke.

Þau hafa Eyru og heyra ecke/ Eingeñ
Andardrættur er i þeirra Muñe.

Þeir ed þau giøra eru eins lijka/ Og
aller þeir sem treysta a þau.

Hwsed Israels Lofe DROTTJN/
Lofed DROTTJN þier af Hwse Aaron

Þier vt af Hwse Leui lofed DROTT
JN/ Þier sem ottest DROTTJN lofed
DROTTJN.

Lofadur sie DROTTJN vt af Zion/
Sa ed til Jerusalem bygger/ Haleluia.

CXXXVI.

A
Psal. 106 Packe þier DROTT-
107. 118. NJ/ þui hn̄ er godur/ Þui
ad hn̄s Myskunseme varer
eilijfligana.

Packet Gude allra
Guda/ Þuiad hn̄s Mysk-
unseme varer eilijfligana.

Packed DROTTNJ allra DRott-
na/ Þuiat hn̄s Myskunseme varer eilijfliga

Hn̄ sa ed eirn giører mijkel Stormerke/
Þuiat hn̄s Myskunseme varer eilijflegana.

Hn̄ huer ed Himineñ hefur giørt suo †
Meistarliga/ Þuiad hn̄s Myskunseme va-
rer eilijfligana.

Hann sa ed Jørdena hefur vtbreidt yfer
Vøtnunum/ Þuiad hn̄s Myskunseme var
er eilijflegana.

† skickaliga/ ad Himenenn og allar Stiørnur hafa sinn wissan gang/ og wijkia þar ecke w̄ [illegible]

Hn̄ sa ed þau myklu Liosen hefr giørt/ Gen. 2.
Þuiad hañs Myskunseme varer eilijflega.

Solena Deigenū til Stiornunar/ Þui
ad hn̄s Myskunseme varer eilijfligana.

Tungled og Stiørnurnar Notteñe fyr
er at standa/ Þuiad hn̄s Myskunseme var- B
er eilijfligana.

Hn̄ sa ed Egiptaland slo mz þra Frum
gietningum/ Þuiad hn̄s Myskunseme varer Exod. 12.
eilijflegana.

Og Israel vt þadan leidde/ Þuiad hn̄s
Myskunseme varer eilijfligana. Exod. 13.

Fyrer volldugа Hønd og vtþaneñ Arm-
legg/ Þui hn̄s Myskūseme varer eilijfliga.

Hn̄ sa ed i sundur skipte Hafenu Rau-
da i tuo hlute/ Þuiad hn̄s Myskunseme va
rer eilijfligana. Exod. 13.

Og liet Israel þar i giegnū gāga/ Þui
hn̄s Myskunseme varer eilijfligana

Hn̄ huer ed dreckte Pharao og hn̄s Her C
lide i Hafenu Rauda/ Þuiat hn̄s Myskun
seme varer eilijfligana.

Hn̄ sa ed sitt Folk vtleidde i giegnū Eyde
mørkena/ Þuiad hn̄s Myskunseme varer
eilijfligana.

Sa ed nidurslo mijkelshættar Konun-
ga/ Þuiat hn̄s Myskunseme varer eilijfleg-
ana.

Og i hel slo megtuga Kōga/ Þuiad hn̄s
Myskunseme varer eilijflegana. Num. 21.

Sihon þañ Kongeñ Am̄oreorum/ Þui
ad hn̄s Myskunseme varer eilijflegana.

Og OG Konungenn til Basan/ Þuiat
hn̄s Myskunseme varer eilijfligana.

Og gaf þeira Land til Arfleifdar/ Þui
at hn̄s Myskunseme var eilijfligana.

Til Arfleifdar sijnum þion Israel/ Þui D
ad hn̄s Myskunseme varer eilijfligana.

Af þui hn̄ mintest a oss þa ed vier vorū Jos. 12.
vnderþryckter/ Þuiad hn̄s Myskunseme va
rer eilijfligana.

Og hn̄ frelsade oss fra Ouinū vorū/ Þui
ad hn̄s Myskūseme varer eilijfligana

Hañ huer ed Fædslu giefur øllu Hollde/
Þuiad hañs Myskunseme varer eilijfliga- Psal. 104
na. 145.

Packed Gude af Himnum/ Þuiat hañs
Myskunseme varer eilijfligana.

CXXXVII.

VId Vøtnen i Babilon sætum A
vier og grietum/ Þa ed vier miñt-
unst a Zion.

Vorar Hørpur heingdum vier vpp æ Vijdetenn/ þañ sem þar var.

Þuiad þeir i þeim sama stad skipudu oss at syngia/ þr oss herlekna hielldu/ Og glad uærum ad vera i vorum Harmkuælum/ Kiæ re synged oss eirn Lofsøng vt af Zion.

Huernen skylldum vier Lofsøng DRO TTENS syngia/ Vti okuñu Lande?

Jere. 51. Gleyme eg þier Jerusalem / Þa verde minne hægre hende forgleymt

Mijn Tunga lode mier þa vid Goma/ ef eg miñest þijn ecke/ Ef ad eg læt ecke Je rusalem vera mijna ædstu glede.

DRottenn minstu a Sonu Edom a Deige Jerusalem/ Þeir ed seigia/ Afmaed afma ed / allt i Gruñ.

Þu hin brotna Dotter Babilon/ Vel verde þeim ed þier gelldur lijku lijkt / epter þui sem þu hefur vidur oss giort.

Esa. 13. Vel verde þeim s̄ taka þijn Smabørn Og beria þau nidr vid Stein.

CXXXVIII.

Dauidz

A EG þacka þier vt af øllu Hiarta / Fyrer Augsyn † Gudaña vil eg þ' Lof syngia/.

† Fyrer Einglonum og Gudz bør num

Eg vil bidia til þijns heilags Musteris/ z þijnu Nafne þacker giøra/ fyrer þina Myskun seme z Sañleika/ Þui þitt Nafn hefur þu myklad framar enn alla hlute/ fyrer þitt Ord.

Nær ed eg akalla þig/ þa bænheyr þu mig/ Og gief Sælu miñe Krapt mijkeñ.

DRottenn/ aller Kongar a Jørdu þacka þier/ Þuiad þeir heyra Orden Muñs þijns

B Og syngia a Vegū DROTTINS/ Þad Dyrden DROTTENS sie ærelig.

Þuiad DROTTIN hñ er vegligur/ og lijtur a hid aumliga/ Og þecker hiñ rijke læta æ leingdar.

Þo at eg reike i midre Harmkuælinguñe þa endurlifgar þu mig/ Og vtbreider þijna Hønd yfer Reide Quina miña / og hialpar mier mz þiñe hægre Hønd.

DROTTIN mun þar ending agiø ra miña vegna/ DROTTIN þijn My skunseme er eilijflig/ Verken þinna Handa þa villder þu ecke yfergiefa.

CXXXIX.

Psalmur Dauidz fyrer at syngia

DROTTIN þu ransak ar mig/ Og þecker mig. A

Nu̇t eg sit eda stend vpp þa veistu þat/ Þu formerk er mijnar Hugreñingar a leingdar.

Eg geing edur ligg/ þa ertu i krijngum mig/ Og sier alla mijna vegu.

Þuiat sia þu/ þar er eckert Ord a miñe Tungu/ Þad þu DROTTIN viter þat eige allt.

Þu kiemur þui til vegar huad eg giøre fyrr og seirna/ Og helldur þinne Hende yf er mier.

Suoddan þijn Viska er vndarlig z mier vid of/ Eg fæ hana ecke skyniad.

Huert skal eg fara fyrer þijnum Anda? Edur huert skal eg flyia fyrer þijnu Aug lite? B

Amos 9. Fœra eg vpp i Himinenn þa ertu þar/ Bygge eg mier rwm i Heluijte þa ertu eirn en þar.

Take eg Vænge Morgun rodans/ Og bygge vt vid hina ystu Siafarbrwn.

Þa munde þar þo i þm stad þijn hønd leidtoga mig/ Og þijn hægre Hønd hallda mier.

Seige eg þat/ ad Myrkuren fae huled mig/ Þa hlytur eirnen Notten Lios ad ve ra i krijng vm mig.

Jacob. 1. Þui Myrkren eru eirnen ei Myrkr hia þier/ Og Notten hun lyser sem Dagureñ/ Myrkred er suo sem Liosed.

Þuiat mijn Nyru þa hefur þu i þijnu Vallde/ Þu varst yfer mier i Modurkuide.

Eg þacka þier þar fyrer/ ad eg em suo dasamliga skapadur/ Merkelig þa eru þijn Verk/ og þat sama formerker mijn Sæla vel.

C Mijn Bein voru þier og ecke okunnig/ þa at eg var i Leynum giørdur/ Þa ad eg myndadr vard i [a] Fylsnum Jardar.

Þijn Augu þau sau mig/ þa ad eg enn ecke fullskapadur var/ Og aller [b] Dagar voru i þijna Bok skrifader/ þeir ed enn vera skylldu / og þeirra hinna sømu var þar þa enn eingeñ.

Eñ huersu heidarligar at eru fyrer mier Gud þijnar Huxaner?/ Huernen er þeirra suo

[a] (Fylsnum) Þad er/ J Modurligi Kuide

[b] Þad er/ huersu leinge eg lifa skyllde/ þad wisser

þu ædur enn eg þieck lÿß

suo mykell fiølde?

Skyllda eg eiga at telia þær/ þa munde þeirra fiølde fleire vera eñ Sandureñ/ Nær ad eg vppuakna/ em eg eñ i hia þier.

Ef ad/ Gud/ þu i hel slæger hina Omill du/ z þat hiner Blodgiørnu hlyte fra mier ad vÿkia.

D Þuiat þeir tala vm þig Nædugligaña Og þÿner Ouiner hefia sig vpp æn tilefnis

Eg hata þa DROTTIN s̄ þig hata/ Og mier mislÿkar/ vid þa þad þeir setia sig i giegn þier.

Eg hata þa af Aluøru riettre/ Þar fyrer eru þeir mÿner Ouiner ordner.

Rañsaka þu mig Gud/ z reyn mitt hiarta/ Profa þu mig og reyn huernen ad eg meina þat.

Og sia þu huert at eg er a vondū Veige /Og leid þu mig vppa þañ eilÿfa Veigeñ.

CXL.

Psalmur Dauidz fyrer at syngia

A FRelsa þu mig DROTTIN i fra þeim vondum Mønnum/ Vardueit mig fyrer þeim Illskufullum Lyd.

Rom. 3. Þeir ed huxa jllt i sÿnū
Psal. 14. Hiortum/ Og Dagliga Ofrid vpphefia.
53. Þeir huetia sÿnar Tungur sem Høggormar/ Nodru Eitur er vnder þeirra Vørum/ Sela.

Vardueit mig DROTten fyrer Hende Ogudhræddra/ Geym þu mÿn fyrer þm Illskumønnum sem þeinkia minne gøngu vm at vellta.

Hiner dramblætu leggia Snørur fyrer mig/ og breida vt viela streinge mier til ænetiunar/ Og egna vpp Tælgilldrurnar fyrer mig a veigenum/ Sela.

B Enn eg seige til DROTTINS/ Þu ert miñ Gud/ Heyr þu DROTTIN mÿna Grætbeidne.

DROTten DROTTen mitt øflugt hialpræde/ Þu ert hlÿf mÿnu Høfde i Bardaganum.

DROTTIN/ veit ecke Omilldum sÿna Girnd/ styrk ecke þeirra Motþroan/ Suo ad þeir meige forhefia sig þar vt af/ Sela.

Suo Ogiæfan/ af huerre at Ouiner mÿner rædgast vm/ falle hun yfer þeirra Hofud.

Hañ mun Elldingum vt ausa yfer þa/ Medur Ellde mun hñ þa diupt i Jørdena nidursla/ Suo at þeir stande trautt alldrei vpp.

Mælugur Mannur mun ongre Giæfu styra a Jørdu/ Eirn Vondur Illskufullur Madur mun fordrifenn og vtrekenn verda.

Þuiat eg veit þ DROTTIN mun a Mælefne hiñs Fatæda / Og a Riettar far hins Fatæka Doms adkuæde leggia.

Enn hiner Riettferdugu munu þo þÿnu Nafne þacker giøra/ Og hiner Riettuÿsu þeir munu fyrer þÿnu Auglite blÿfa.

CXLI.

Psalmur Dauidz

DROTTIN eg Hroopa til þÿn/ flyttu þier til mÿn/ Hygg ad Raust miñe nær at eg akalla þig. A

Þad mÿn Bæn mætte duga fyrer þier sem Reykelsis Forn/ Miña Handanna vpphafning lÿka sem annad Kuølldtÿma Offur.

DROTTEN vardueite miñ Munn/ Og hñ geyme mÿnar Varer.

Hneig ecke mitt Hiarta vppa nockurs hættar Illsku/ til at fremia Ogudligt at hæfe medur Illuirkiurunū/ so ad eg ete ecke vt af þui sem þeim þocknast.

Hiñ Riettferduge hñ hegne mier liuflig ana/ og atelie mig/ Þad sama mun mier so giøra gott sem Balsamum a mÿnu Høfde/ Þuiat eg bid jdugliga þat hiner giøre mier onguañ skada.

Þeirra Lærefedur verde nidurslegner i B
gryttann stad/ Þa munu þeir miñ Lærdom heyra meiga/ þad hñ ætsamligur sie

Vor Bein þau eru i sundurdreifd allt nidur i Heliar Gruñ/ Suo sem øñur rootud z vmuellt Jørd

Þuiad vppa þig DROTten Drotten lÿta mÿn Augu/ Eg treyste a þig/ forgleym ecke Sælu minne.

Vardueit mig fyrer þeirre Snørunne/ s̄ þeir hafa lagt mier/ Og fyrer Gilldruñe þra Illuirkiaña.

Hiner Ogudligu huer med ødrum jnnfalla i sialfra siña Vielanet/ Enn eg med jafnade mun ganga þar fram hia

CXLII.

Mentā Dauidz/til ad bidia/
þa ed hñ var i Nell-
ernum

A
Edur miñe Raust kalla
1. Reg. 22. 24. eg til DROTTens/
Med Raust miñe græt-
bæne eg til DROTT-
ENS.
Eg Vthelle mijnu
Mæle fyrer honum/Og kuñgiøre fyrer ho
num mijna Neyd.
Nær ed minn Ande er vti Anaud stadd-
ur/þa medtak þu mig/Þeir leggia Snør-
ur a Veigenn fyrer mig/þar ed eg vpp a
geing.
Skoda þu til hægre handar/og sia/þar
vill eingeñ þeckia mig/ Eg kann og ecke
vmflyia/ eingenn er sa ad hirder vm mijna
Sælu.
B DROTTIN/til þijn kalla eg/ ꝛ seig
ie/Þu ert mijn hialpar von/Mitt Hlutskip
te a Jørdu lifande Manna.
Hygg ad miñe Kueinkan/þuiad eg verd
næsta þuingadur/Frelsa þu mig i fra mij-
num Ofsoknurum/Þuiad þeir eru mier of-
mægtuger.
Leid mijna Sælu vt af a Dyplitzunne/
So ad eg þacke þijnu Nafne/Hiner Riett
ferdugu munu safnast til mijn / nær ed þu
giører mier gott til.

a Af Neyd og Motgange i huerium eg em stadd ur

CXLIII.

Psalmur Dauidz

A
ROTTIN/heyr þu mij
na Bæn / hygg ad minne
Grætbeidne / fyrer þijns
Sañleiks saker/ Bænheyr
þu mig þijns Riettlætes
vegna.
Og gack ecke i Dō vid
Þræl þinn/Þuiad fyrer þier er eingeñ Lif
ande(Maña)Riettferdugr.
Þuiad Ouinureñ ofsæker Sælu mijna/
og nidurslær mitt Lijf til Jardar/Hañ setur
mig vti Myrkred / suo sem hina Daudu i
Verølldiñe.
Og minn Ande er angradr i mier/Mitt
Hiarta er sturlad i mijnu brioste.
Eg minnunst a hina fyrre Dagana/
eg tala vm allar þijnar Dasemder/Og seig
ie vt af verkum þiña Handa.
Eg vtbreide mijnar Hendr til þijn/Mij
na Sæl þyrster epter þier/ suo sem onnur
þurr Jørd/Sela.
DROTTIN bænheyr þu mig bræd
ligana/ minn Ande forgeingur/ vend ecke
þijnu Andlite fra mier/Suo at eg verde ec- B
ke lijkur þeim sem i Grøfena nidurstijga.
Lættu mig a snemma heyra þijna Næd/
Þuiad eg vona vpp a þig / Giør þu mier
kunnañ þañ Veigenn huar ad eg skal vpp
a ganga/Þuiad mig forleinger epter þier.
Frelsa þu mig miñ Gud vt af Ouinum
mijnum/ Til þijn fly eg.
Kieñ þu mier ad giøra epter þijnum vil
ia/Þuiat þu ert minn Gud/ þiñ godr An-
de hñ leide mig a Riettum veige.
DROTTIN endurlifga þu mig fyr
er þijns Nafns saker/ Leid þu Sælu mij-
na vt af Normunginne/ þijns Riettlætes
vegna.
Og fyrerfar Ouinum mijnum/ þinnar
Myskunar vegna/Og glata þm øllum sm
angra mijna Sælu/þuiat eg em þiñ þræll.

a snarliga i tyma/eige seint nie tregliga

CXLIIII.

Dauidz

Ofadr sie DROTTIN A
mijn Huggun/Sa ed lærer
mijnar Hendur ad strijda/
ꝛ mijna Hnefa ad beriast.
Mijn Myskun og miñ
Kastale/ mijn hlijf og miñ
Frelsare/miñ Skiolldr vppa huern eg trey-
ste/Sa ed lydskylldar mitt Folk vnder mig.
DROTTIN/ Huad er Madurenn
þess þat þu anneft hñ suo?/Og Mannsiñs
son at þu virder hañ suo?
Er Madureñ ecke alijka ꝛ añar Hiego-
me/Hañs æfe i burt lijdur/suo sem annnar
skugge.
DROTTEN/hneig þu Himnana ꝛ
stijg hier a ofan/Kom þu vid Fiøllen/ suo
at vpp af þeim Riuke
Læt Elldingar fliuga og i sundurdreif
þeim/Send vt þijna Geisla og skielf þa.
Send þu þijna Hond ofan af Hædiñe/
og leys mig/og frelsa mig vt af þeim Stor B
vøtnū/Af hende þeirra b añarligra So-
na.
Huerra Lærdomur þad fafeingur er/
Og huerr

a Þad er/ Læt þijnar Reidar Þru mur hlioda og slæ þu Ouinena.

Og huerra Verk ꝥ falsklig eru.

Gud þier vil eg syngia nyan Lofsøng/
Eg vil spila fyrer þier a Psalterio tiu strein
gianna.

Þu sem sigur giefur Konungunum/Og
frelsar þinn Þion Dauid af Mordingia
Suerde hiñs Jllgiarna.

Leys mig eirnen/og frelsa mig vt af hen
de þeirra annarligra sona/ Huerra Lærdom
ur ad er eingen Nytseme/ z þeirra verk eru
falsklig.

a Annarliger syner/Þeir sem ei eru Rietteliga Gudz Børn i Truñe/helldur hafa þad Nafn ad yferuarpe

Þad vorer syner vppuaxe i Vngdome
D sijnum/sem nyplantader Kuister/Og vorar
Dætur suo sem vtskorner Pijlarar/Lijka sem
Kongligar Haller.

Og ad vor matarhws sie full / þau ed
fram kuña ad giefa hueria Matar nægd ep
ter adra/og suo þad vorer Sauder framlei
de þusūd z Hūdrat þusūd i vorū bygdarlø
gum.

Suo tala og oska þeir Ogudhrædir/ du þeir et ecke treysta a Gud/Suo sem þa hinn Rijke i Euangelio Luc. xij

Þad vorer Vxar framkome ærnu Er
uide/suo þad eingeñ skade/eckert Tion/ nie
nockurt c Kløgumaal sie a vorum Strætū.

Hepped er þad Folk hueriu ed so geing
ur/Enn hepped er þad Folk/huers Gud ad
DROTTJN er:

c Ad eingen Olucka/Sott eda plaaga kome yfer oss/helldur at wier høfum alls nægter/og lifum ottalauser/med Glaum og Glede/med allskyns yferpliotanligre Nægd og Bylijfe

CXLV.

Lofsøngur Davidz

A EG vil þig vpphefia minn
Gud/þu Konungur / Og
lofa þitt Nafn vm alldur
z æfe ad eilijfu.

Dagligana vil eg lofa
þig/Og prijsa þitt Nafn
vm allder allda eilijfligana.

Mijkell er DROTTJN og miøg lof
legur/Og hañs mijkelleike er oumrædeligur.

Nú Kynslod epter adra lofar þijn Verk
/Og seiger vt af þijnu magtar Vallde.

Eg vil tala vm þa agiætis Dyrd þiñar
Vegsemdar/Og ræda vm þijnar Dasemd
er.

Suo þat Meñ meige seigia vt af þijnū
dyrdligum Krapta verkum/Og ad Menn
framtelie mijkelleik þiña Dasemda.

B Suo þat Meñ meige prijsa þijna hina
myklu Myskun/Og hroosa þijnu Riettlæte

Exod. 34. Nædugur og Myskunsamur er DRO
TTJN/ Þolinmodur og miøg Lijknsam
ur. Psal. 86. 103.

DROTTEN er øllum Nædigur/og
hañs Myskunseme er yfer øllum hañs Ver
kum.

Øll þijn Verk DROTTJN eiga
þier ad þacka/Og þijner Heilager þig ad
lofa.

Og ad vijdfrægia Dyrdena þijns Rijk
es/Og af þijnu Magtar vellde seigia.

C Suo þat Mannaña Sonum verde þitt
Magtaruellde kuñegt / Og su hin mykla
Vegsemdardyrd þijns Rijkes.

Þitt Rijke er eitt eilijft Rijke / Og þijn
Rijkesstiornan varer vm alldur og æfe.

DROTTJN hann stydr alla þa sem vid
falle er bwed/Og reiser vpp þa alla sem ni
dur eru slegner.

Allra Augu vona vppa þig/Og þu gef
ur þeim Fædslu i hæfeligañ tijma. Psal. 104 136.

Þu vpplykur þiñe hende/Og sedur allar
lifande skiepnur med þiñe a † Þocknan. † Blezan

D DROTTJN er Riettferdugur i øllū
sijnum vegum/Og Heilagur i øllum sijnū
Verkum.

DROTTJN er øllum nalægur þeim
hann akalla/Øllum þeim sem hann med aluoru
akalla.

Hann giører þat huad hiner Gudhræddu
girnast/Og heyrer þeirra akall og hialpar
þeim.

DROTTJN vardueiter alla sem hann
elska/Og afmaer alla Ogudliga.

Minn Muñur skal DROTTJNS
Lof mæla/og allt Holld lofe hañs Heilaga
Nafn/vm allder og eilijfligana

a Nogliga/ Rijflega/ suo ad þeim ma þocknast/Enn þo hinn Agiarne wilie hafa meira

CLXVI.

Haleluia

A AVnd mijn lofa þu DRO
TTJN/Eg vil DRO
TTJN lofa suo leinge
sem eg life / Og mijnum
Gude Lof syngia a med
an þat eg em hier.

a Treysted ei vppa Høfdingiana/Þeir
eru Menn/þeir kunna ecke at hialpa.

Þuiad Mañsiñs Ande verdr vt þadan
ad fara/og hann sialfur hlytur aptur ad Jør
du ad verda/Þa eru allar hañs Rædagiør
der ad onguu ordnar.

a Sa sem treyster wppa Mennena/ honum bregst sitt Afborm og hañs

Sæll er

werdur ad onguu

Sæll er sa huers Hialp þ Gud Jacobs
er/ Huers von ad er vppa DROTTNI
hañs Gude.

Huer ed Himineñ/ Jørdena/ Sioeñ z
allt huad þar er jnne hefur giort/ Hñ sa ed
trygdena helldur eilijfliga.

B Hñ ed riettañ Dom Afrekar þeim sem
Ranginden lijdz/ Huer ed Fæslu giefur hũg-
rudum.

Act. 14. DROTTEN hann leyser fiotrada/
Apoc. 14. DROTTEN hñ gefur Syn Blindum/
Psal. 145 DROTTIN rietter þa vid sẽ nidursleg-
ner eru/ DROTTIN elskar þa Riett-
latu.

DROTTIN hñ vardueiter hina fra-
mande z Fødurleysingiana/ Og añast Eck-
iurnar/ og b vmsnyr Veigenũ Ogudhræd-
dra.

DROTTIN hñ rijker eilijfliga/
Þinn Gud Zion vm Alldz z æfe/ Halleluia.

b Hann drijfur þad aptur a bak/ og giører þat allt ødruuijs enn þeir wilia.

CXLVII.

A Lofe þier DROTTIN/
Þuiad vorn Gud ad lofa
þ er forkostuligur hlutur/
Suoddan Lof er agiætt og
lystiligt.

DROTTIN hñ vpp-
bygger Jerusalem/ Og leider til samans hi-
na sundurtuistrudu i Israel.

Hñ læknar sũdurknosada i Hiørtum/ Og
bindur vm þeirra Sarinde.

Hñ telur Stiørnurnar/ Og nefner þær
allar med sijnum Nøfnum.

Vor DROTTIN er mijkell/ og hñs
Kraptur er mijkell/ Og er oumrædeligur/ so
sem þat hñ regerar.

B DROTTIN reiter vppreisn hinum
farrada/ Eñ nidurlæger hiñ Ogudliga allt
til Jardar.

Synged fyrer DROTTINE mz þack-
argiord/ Og lofed vorn Gud mz Horpu-
slætte

Huer ed Himeniñ hylur mz skyunũ/ Og
giefur Regn a Jørdena/ Hañ sa ed lætur
Grased vaxa a Fiollunum.

Huer ed Fienadenum giefur sitt Fodur/
Þeim vngum Hrafnaña sẽ til hñs kalla.

Eige hefur hñ neina giedþeckne a sterk-
leik Hestsins/ Nie nockra þocknan a neins
Mañs Fotleggium.

DROTTIN hefur þocknan a þeim C
sem hñ ottast/ Og a þm sem vona vpa hñs
Myskunseme.

Prijsa þu Jerusalem DROTT-
IN/ Lofa þu Zion þiñ Gud.

Þuiad hñ styrker Lasana þiña
Portdyra/ Og blessar þijn Børn þar fyrer
jnnan.

Hñ vtuegar þinum Landzælfum Frid/
Og sedur þig mz þui hinu besta Hveite.

Hñ sender sijna Rædu a Jørdena/ Hñs
Ord þau hlaupa snarligana.

Hñ giefur Sniovenn suo sem Vll/ Hañ D
dreifer Hrijmfrostenu sem Osku.

Hñ fleyger sijnu Hagle sẽ Munnbitũ/
Huer fær stadest fyrer þijnu b Froste?

Hñ mæler eitt Ord/ þa brádnar þat ni-
dur/ Hñ lætur sinn Vind blæsa/ þa þidnar
þad aptur.

Hñ kuñgiører Jacob sijn Ord / Israel
sijna Doma og Riettlættingar.

Slijkt giører hñ ongre Heidinne Þiod/
ne lætur hana vita sijna Doma/ Halleluia.

b Hñ lætur slijkt Frost koma og Kulda/ ad an Elld/ og Varma kann eing enn ad lijda

CXLVIII.

Halleluia

Lofe þier Himnarner DR- A
OTTIN/ Lofued hañ i
vpphædunum.

Lofed hñ aller hñs Ein-
glar/ Lofed hñ allur hañs
Her.

Lofed hñ Sol og Tungl/ Lofed hñ all-
ar Lysande Stiørnur.

Lofed hañ þier Himnarner alla vegna/
Og Vøtnen þau sem vppe eru yfer Him- Dan. 3.
nenum.

Lofe þau Nafned DROTTINS/
Þui þa ed hñ bydur verdz þ skapad.

Hñ rædur þeim vm alldur og ad eilijfu/
Hñ setur þeim Takmark so ad þau hliota
ecke annad at ganga.

Lofed DROTTIN a Jørdu/ Þier B
Hualfiskar og øll Vnderdiupen.

Elldur/ Hagl/ Snior og Vde/ Storm-
uindar/ þier s hñs Ordũ til † vegar komed.

† Huad hñ will og skipar

Fiollen og aller Hælsar/ Friofsomtrie
z allskyns Cedrus Vider.

Skogdyren og allskyns Fienadz/ Skrid-
kuikinden og fliugade fuglar.

Þier Kongar Jardariñar z allt Folked/ C
Hofdingiarner z all' Domendz a Jørdu.

æskumeñ

Yngesmeñern* z Meyarnar/Gäler meñ med þm Vngu

Skulu lofa nafned DROTTENS Þuiat hñs Nafn alleinasta er haleitt/Hñs Lof breidest so vijdt vt sm̄ Himen z Jørd er.

Og hñ vpphefz Hornet sijns Folks/All er hñs Heilager eiga hñ ad lofa/Jsraels syner/Þad Folked er hm̄ þionar/Haleluia.

Og skulu tuieggiud Suerd i Høndū hafa.

So ed þeir meige Hefndena fremia med al Heidiña/ Og Refsingena medal Folk siñs.

Þeirra Konūga ad binda mz Fiøtrum/ /Og þeirra Edlaborna medur Jarnuidū.

So ad þeir giøre þeim þañ Dom/ huar af skrifad stendur/ Suoddan Dyrd eiga all er hñs Heilager ad hafa. Haleluia.

CXLIX.

Haleluia

A Ynged DROTTNE nyann Lofsøng/Samkundan Heilagra a hñ at lofa.

Jsrael gledie sig þess s̄ hñ hefur giørt/Syner Zion vere glader yfer sijnum Konunge

Hñs Nafn skulu þeir i Dansenum lofa /Medz Bumbum og Hørpum eiga þr hm̄ ad spila.

Þuiad DROTTJN hefur þocknan a sijnu Folke/ Og hialpar hinum farǣda agiætligana.

B Hiner heiløgu skulu gladuær* vera/Og vegsama og heidra i sijnum huijlu Rwmū.

Þeirra Muñur skal Gud i ordum hefia

CL.

Haleluia

Ofed DROTTJN i hñs Helgedome. Lofed hñ vti Festinguñe hañs Mag A tar Velldes.

Lofed hñ j sijnū Kraptauerkū/Lofed hñ vti siñe mikille Dyrd

Lofed hñ medur Lwdrū/Lofed hñ medur Psalterio og Hørpum

Lofed hñ medur Bumbum og Dansleikum/Lofed hann medur Streingialeik og Organs søng.

Lofed hann medur Hliomføgrum Biøllum/Lofed hañ medur vel hliodande Søng Biøllum.

Allt huad Andardrætt hefur/Lofe DROTTEN/Haleluia.

Ender Psaltarans

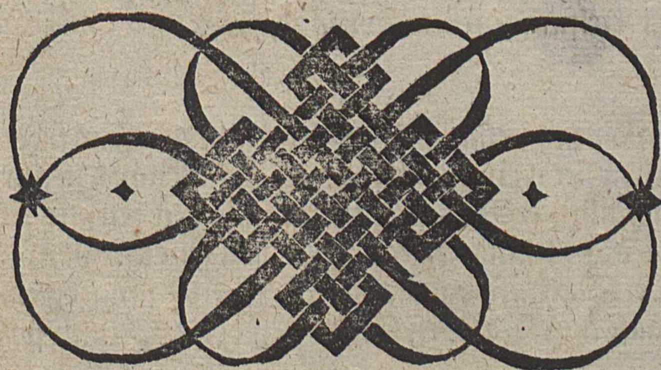

lofid drottin i hans helgidomi lofid hann uti festingunni hams maktar velldi allt hvad andar dratt hefur lofi drottinn halleluia

Ender psaltarans

Formalen Yfer
Ordzkuida Bokena
Salomonis

Þriar Salomonis Bækur

Riar Bækur eru vtgeingnar vnder Nafne Salomonis. Hin fyrsta er Proverbia/ Boken Ordzkuidanna/ huer ed heita ma med riettu ein Bok samsett af godum Verkum/ Þuiad han̄ kienner þar jn̄e gott Lijferne fram̄ ad færa/ bæde fyrer Gude og Mønnum.

Vngdomur er til Jlls hneigdur

Þo einkanliga tekur hann sier fyrer Hendur þa godu vngdoms æsku/ leidande hana suo Fødurliga til Gudz Bodorda/ med Huggunarsømum Fyrerheitum/ Hue harla vel ad vegna skule Riettferdugum Mønnum/ og med Hegningar hotunum / hue þungliga ad Vonder Menn skulu straffader verda. Þuiad Vngdomurenn er af sialfum sier framlwtur til alls jlls. Þar med (suo sem annad oforsokt Folk er) skyniar hann ecke Klokskap nie Vondsku Veralldarinnar og Diøfulsins/ og er længtum of veykur jllum Epterdæmum og Hneykingum i mote ad standa/ og gietur ecke styrt sier sialfur/ helldur/ ef honum verdur ei vnderuijsad/ þa er hn̄ fyrre Fordiarfadur og glatadur/ enn hn̄ sier sig i krijng.

Þar fyrer er naudsynligt ad hann hafe Læremeistara og Stiornara þeir ed han̄ aminne/ viduare/ tytte og Age/ og jafnliga hallde honum til Gudz Otta og hn̄s Bodorda/ og ad standa i mote Diøflenum/ Heimenum og Hollde nu/ Suo sem Salomon i þssare Bok med allre kostgiæfne og noglega giører/ Og samanhender sinn Lærdom i Ordzhættu/ til þess ad hn̄ þess audvelldligar lærdur ⁊ helldur i minne Hallden̄ verde. So ad sierhuer Madur sa sem hyxar from̄ ad verda/ ma m̄ riettu hallda þssa Bok fyrer sijna dagliga Handbok ed̄ Bænabok/ ⁊ lesa þar opt i/ og sinn lifnad þar jn̄e ad vmskygna.

Fødurs Agie Bødulsins Suerd.

Þuiad annad huert hlytur ad skie/ ad Menn þole Fødursins Aga/ ellegar hitt Heingiarans Refsing/ s̄ Forelldrarner plaga ad seigia/ Þo þu slepper vr mijnū Høndū/ þa sleppur þu ecke vr Høndum Bødulsins/ Og være gott ad Menn jduglega vnderuijsudu þetta Vngdomenum/ ad hn̄ meige þess odulenn vera/ at hn̄ verdur annadhuert ad þola Fødursins Aga edur Bødulsins Suerd. Epter þui sem Salomon auallt giører i þessare Bok/ hn̄ hotar þm ohlydnu Dauda/ þui þad vill ecke ødruuijs til ganga / Gud lætur ecke neitt jllt Ohegnt/ Suo sem

Gud lætur eckert ohegnt

Raun giefur vitne/ ad vonder og ohlyduger Skalkar suo ymesliga farast / og suo med seinsta Bødlenum i hendur koma/ þegar þa sijdst varer/ ⁊ þeir eru sem vgglausaster. Þessa alls eru auglios Vitne og Merke/ þeir Galgar/ Hiol og Steglur s̄ standa fyrer vtan allar Borger/ vid almennings Þiodbrauter/ huad Gud hefur þar nidursett fyrer Veralldliga Valldstiornarmenn/ þeim øllum til skielfingar sem ecke vilia læta sier med Gudz Orde seigiast/ ⁊ Forelldrunum eru ohlydner.

Heimsker Vijser

Þar fyrer kallar Salomon i þessare Bok alla þa heimska sem fyrerlijta Gudz Bodord/ Enn hyggna þa sem hallda sier og haga epter Gudz Bodordum/ Og ahrærer þar med eige ad eins Vngdomenn/ huern hann sierdeiles sier fyrer Hendur til Kienslu tekur/ helldur allskonar Stietter/ fra hinū hæsta/ allt til hins lægsta. Þui lijka sem æskan hefur sijna eigenliga Løstu/ a mote Gudz Bodorde/ Suo hafa og allar adrar Stietter sijna/ og enn verre enn æskunnar Løster eru/ Suo sem plagast ad seigia/ Þess Elldre þess verre/ Og enn so/ Alldurenn stodar vid ongre Heimsku.

Almennelig Plaaga og Løster i Verølldinne

Og þo ecke være neitt annad jllt i Hæfum Stiettum / suo sem ad er Agirne/ Drambseme/ Natur og Reide/ Suo er þo þesse eirn Løsturinn nogu jllur/ ad Men̄ vilie vera Kloker ⁊ hyggner i þui sem þeir eiga ecke ad vera/ Og þad huer Madur er fws ad giøra ødruuijs en̄ honū er boded/ og giora þad ecke sem honum er boded. Suo sem þa nær nockur stendur i Andligre Stiett/ so vill hn̄ vera Hyggen̄ og vel fallen̄ til Veralldligrar Valldstiornar/ ⁊ hier er eingen̄ ende a hn̄s Hyggindū. Þar i mot sa s̄ til verall dligrar Valldstiornar er settr/ hm̄ verdur sitt eiged Hofud of þrøngt fyrer saker hn̄s yferfliotanligrar kunnattu/ huersu ad Andligu Embætte sie styranda.

Med

Med þuilijka heimska Men̄ eru øll Lønd/ aller Stader og øll Hws full/ huerier ad i þessare Bok verda aluarliga auijtader/ og huer fyrer sig aminntur/ ad han̄ ad sijnu gaumi giefe/ ꝛ þ sem hm̄ bifalad er truliga ꝛ Dyggeliga giøre. Og þar er eingen̄ Kraptr naudsynligre enn ſa ad vera hlydenn/ og ad giæta þess sem honum er bijfalad ad giøra/ Þad kallast Dyggner Menn. Þeir sem eru ohlydner kallast Heimsker Men̄/ eirnen þo þeir vilie huerke Ohlydner nie Heimsker kallast. Hlydne Ohlydne

Onnur Bok Salomonis Kien̄inga Bok

ANnur Bok Salomonis kallast Koheleth/ hueria ed vier køllum Predikun/ og er þad ein huggunar Bok/ Suo sem/ Þegar ad nockur vill epter Lærdome hin̄ar fyrstu Bokar hlydenn vera/ og sijna Bijfalning edur Embætte til vara taka/ Þa rijs Diøfullenn Heimurenn og vort eiged Holld þar suo fast i giegn/ ad Madurenn verdur mæddur/ og honum leidest sijn Stiett/ Suo hn̄ idrast þess alls sem hn̄ vppbyriad hefur. Þuiad ecke neitt vill suo fyrer honum framgang hafa/ sem hn̄ giarna villde/ Sijdan hefst þar Sorg og Ahyggia/ Leidinde/ Motmæle og Opol/ suo ad sa Madur lætur fallast Hendur og Fætur/ viliande þadan af eckert giora. Þuiad ef Diøfullen̄ gietur ecke frabægt Hlydnin̄e a hægra Veg edur Hønd/ med Foruitne ꝛ fyseligum Lystingum/ Þa vill hn̄ forhindra hana vppa vinstre Hønd/ med Sorg og Motgange.

So sem Salomon kienner nu i fyrstu Bok Hlydnena þuert i mote þeirre heimsku Kitlande Foruitne/ Suo kienner han̄ i þessare Bok ad blijfa i Hlydninne þolinmodur og stødugur/ i giegn Motgange og Freistne/ og æfijd ad vænta og bijda med Fride ꝛ Føgnude þeirrar seinustu stundar/ Og þad sem Mann fær ecke hallded nie vmbreytt/ þad læte hn̄ suo vera og hialyda/ Aller hluter fin̄ast vel i sinn tijma

Þridia Salomonis Bok/ Lofkuæde Psal. 127.

HIn þridia Boken er eitt Lofkuæde i hueriu Salomon Gud lofar fyre Hlydnena suo sem fyrer adra Astgiøf Gudz. Þuiad þar sem Gud byr ecke med/ og styrer sialfur/ þar er huerke Hlydne nie Fridur i nockre Stiett/ Enn þar sem ad er Hlydne og god Stiornan/ þar bygger Gud/ kyssande og fadmande sijna elskuliga Brwde med sijnu elskuligu Orde/ Þad er Koss hn̄s Mun̄s. Suo ad huar sem i nockru Lande edur Hwse vel fram̄ fer epter vtuijsan þeirra beggia fyrstu Bokanna/ suo mijket sem verda ma/ Þar meiga Menn og syngia þridiu Bokena/ og giøra Gude þacker/ huer ad ei hefur oss alleinasta slijkt kient/ helldur og sialfur þad giefed/ ad þ er framkuæmt orded.

Ordzkuider Salomonis

I.

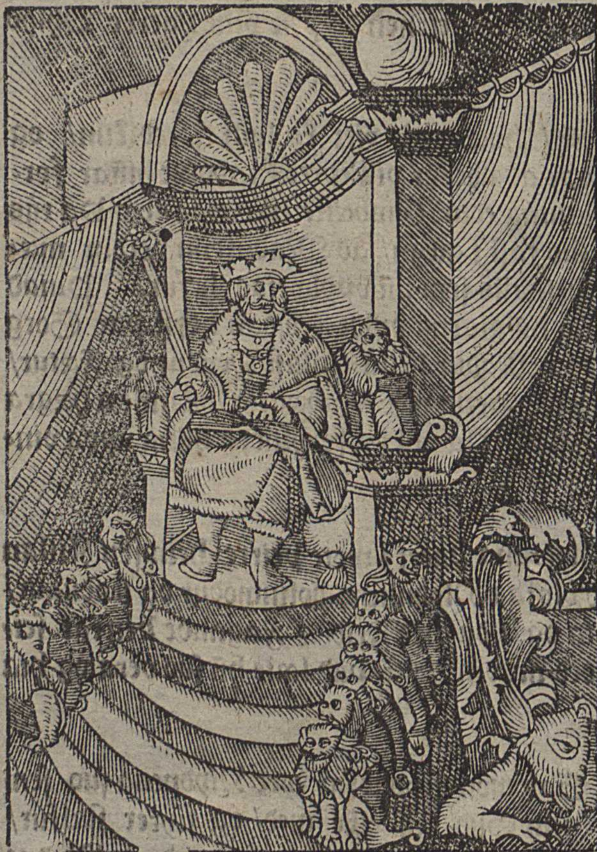

Esser eru Ordzkui- A
der Salomonis Israelis
Kongs/ sonar Dauidz/ til
ad nema Speke z Tyttan/
Skilning/ Hygginde/ Rett-
uijse/ Dom og Jafnadargir
ne/ ad Smabørnen verde
Klok/ og Vngmeñen skynsøm z forsial.
Huer hyggeñ er sa hlustar til og betrar sig/
og sa sem er skynsamur/ lætur vid sig rada / suo
hañ skilie Ordzkuidena/ og þeirra Þydingar/
Kienningar Vijsdoms mañа/ og þeirra Epter
lijkingar. Otte DROTTINS er a Vpp
haf Lærdomsiñs/ Fauijser Meñ forsma Visku
og Tyttan.

a (Vpphaf) Huer sem will læra sa hlytur fyrst Gudhrædður ad wera/ eñ sa lijted skeyter wm Gud hñ skeyter onguum Lærdome/ og þoler ongua ögun nie Tyttan

Psal. 111.
Syrach 1.

Son miñ/ hlyd þu Aga Fodur þijns/ og yf
ergief ecke þinnar Modur Løgmal. Þuiad B
slijkt er þijnu Høfde føgur Pryde/ z ein Fester
a þijnum Hælse.
Son minn/ þegar ad Synduger Meñ locka
þig/ fylg þu þeim ecke. Nær þeir seigia / far
þu med oss/ vær vilium vmsitia Blod/ og fyrer
saklausann Mann Snørur leggia/ Vier vilium gleypa þa lifande so sem Heluijte/ z þa enu
Riettlætu so sm̃ þa ed nidurstijga i Grøfena. Vier vilium fiña mijkel Audæfe z fylla Hws
vor med Herfange/ Hættu til med oss/ aller vær skulum eirn Fiesiod eiga. Son minn/ gack
þu ecke þann veg med þeim/ vara þu þinn Foot vid þeirra Stig. Þuiad þeirra Fætz hlau-
pa til jlls/ og flyta sier til Blodz Vthellingar. Þuiad til einskis er b Neted ad leggia fyrer C
Augu Fuglañа/ Suo og vmsitia þeir sialfer sijn a medal huer annars Blod/ og eirn stundar
epter annars Lijfe/ Suo giora aller Agiarner / ad huer tekur lijfed fra ødrum.

Esa. 59.

b (Neted) Þad er/ Þeirra vppsætur mun bregdast og þeir munu sialfer tapast

SPeken kallar vte/ z lætur til sijn Heyra a Strætum/ Hun kallar i Portdyrunu̅/ medal
Lydsiñs/ hun kalar sijnum Ordum i Borginne. Huersu leinge vilie þier hiner Fauijsu
Heimsker vera/ z þier s̄ erut Hædgiarner lyst hafa til Hædungar? Og Heimskufull
er Lærdomenn Hata? Snued ydur til minnar Tyttunar/ Staed/ eg vil auglysa fyrer ydur
minn Anda/ og mijn Ord ydur kuñgiøra.
A medan eg kalla afneite þier/ Eg framriette mijna Hønd og eingeñ giefur þar gaum ad/
og þier fyrerlijted allt mitt Rad/ og viliet ecke þola minn Aga/ þui vil eg lijka hlæia ad ydvare
Fordiørfun/ og spica ydur þegar þad kiemur sem þier ottest/ nær ed yfer ydur kiemur sem añar D
Stormur þad þier ottest/ og ydar Oheill sem annad Ouedur/ Þegar Angist og Neyd yfer ydr
kiemur/ þa munu þier kalla a mig/ z eg mun ecke suar giefa/ þeir munu ærla leita ad mier z
ecke fiña/ Þar fyrer ad þeir høtudu Kienningena/ og Otta DROTTINS villdu þeir ecke
hafa/ Ecke sættu þeir mijnum Radum/ og lyttu alla mijna Hirting. Þui skulu þeir neyta A
uaxta siña vega/ og af sijnum Radum sadder verda.
Þad sem þa enu Fafrodu lyster deyder þa/ og Farsælld Omilldra maña tyner þeim. Eñ
huer sa mier hlyder mun ohræddur vera/ hñ mun nog hafa og ottast ongua Olucku.

Esa. 65.
Jere. 7.

II.

SOn minn/ vilier þu mijna Rædu medtaka/ og mijn Bodord hia þier geyma/ þa lat A
þu Eyra þitt ad Vijsdome gaumgiafa/ og hneig þu med athuga Hiarta þitt þar
til. Þuiad ef þu med gæte þar epter kallar og þar vmbidur / Og ef þu leitar ad
Viskunne

Viskunne suo sem Silfre/og grenslast þar epter suo sem epter Fiesiod/ Þa muntu skilia Otta
DROTTINS/ & Vidurkieñing Gudz siña.
B Þuiad DRottenñ giefur Visku/og vt af hñs Muñe kiemur Speke/& Skilningur. Hñ læ
tur vel vegna Riettferdugum og verndar Riettlæta/& geymer þeirra sm Riett giora/ & vard-
veiter Vegu siña Heilagra/þa mūtu skilia Riettlæte/Dom/Jafnadargirne/og allañ Godañ
Veg.
Ef ad viskan er þier hiartnæm/& Sæla þÿn hefur þocknan a Spekinne/þa mun hid go-
C da Rææded geyma þig & Skynsemden varduelta þig. So þu verder frelstur fra Veige Von
dra Manna/ og a medal vondra Tungna/sem ad fyrerlÿta Rietta Braut/ & ganga myrkua
Vegu/Huerier ed glediast jllt ad giora/& fagna siñe fraleitre vondre breytne/huerier ed sijnū
Vegum vmbreyta/& ganga hiastiguna.
Hun(Speken)mun frelsa þig fra Eigenkonu añars Mañs/sm ecke er þÿn/Huer ed gie-
D fur føgur Ord og fyrerlætur [a] Herra sijns Vngdoms/& gleymer Sættmæla sijns Gudz. [a] (Herra)
Þuiad heñar Hws hneiger sig til Daudans/& hennar Gangur til Tapadra. Aller þeir sem Þad er/ sa sem
til heñar jñgāga koma alldrei aptur/& høndla ecke Lÿfsiñs Veg. hana þieck a wngum alldre
Suo at þu ganger a goodum Veige/& blÿfer a þiodbraut Riettlætra/Þuiad Riettlæter Psal. 37.
munu i Landenu bwa/& Fromer þar jnne blÿfa/Eñ Ogudhrædder munu af Landenu vppræt Math. 5.
ast/og þeir Foraktarar(Gudz)verda afmæder.

III.

A SOn minn gleym ecke mÿnu Løgmæle / og geyme Hiarta þitt mitt Bodord. Deut. 8. 30.
Þuiad þau munu auka þier langa lÿfdaga god Aar og Frid. Myskun og
Sañleikur munu þig ecke yfer giefa. Festu þau vm Hæls þier/& skrifa
þau a Spiølld Hiarta þÿns/suo muntu Hylle & [a] Klokinde siña sem Gude [a] (Klokinde)
& Møñum vel lÿka. Þu munt werda
Haf þu Traust a DROTTNI af øllu Hiarta þÿnu / og vona ecke eirn þyñ skynsa
vppa þÿna Visku. Huxa helldur til hñs i øllum þÿnum Vegum/ og mun hañ greida Gøtu mur Mañ þeim
þÿna. Eige skalltu þÿkiast Hyggeñ/Ottast helldur DROTTIN & læt af jllu/Þad mun ed allt wel som
þÿnum Nafla heilnæmt vera og þÿn Bein hressa. er/og þramgeingur þad þu
B Heidra DROTTEN af Audæfum þÿnum/& af Frumfornum allra þiña Jñtekta/Þa wppbyriar
munu fullar verda Kornhlødur þÿnar/ & þÿnar Vÿnþrwgur fullar vt af floa. Tobie 4.
Son minn/burt kasta ecke Tyttan DROTTENS/& vertu ecke opolugur vid hñs Hir- Luc. 14.
ting. Þuiad huern þañ sem DROTTIN elskar þañ hirter hñ/ og hefur a honum þock- Ebre. 12.
nan suo sm Fader a Syne. Apoc. 3.
Sæll er sa Madur er Spekena fiñur/og sa Madur er Skynsemena ødlast/ Þuiad betra
er hana ad fa enn miked Silfur/og heñar Auøxtur er betre enn Gull. Hun er dyrmætare
Gimsteinum/& allt huad þu æskia kant er ecke vid hana samanjafnanda. Langer Lÿfdagar
eru a hægre Hønd heñe/& Heidur og Audæfe a Vinstre Hønd. Heñar veiger eru Liufliger/&
C aller hennar stÿger eru fridsamliger. Hun er Lÿfsiñs Trie øllum þeim sem høndla hana /&
þeir eru sæler sem henne hallda. Þuiad mz Spekiñe hefur DROTTIN Jørdena grūd
uallad/og Himnana stadfest med heñar Visku/Med hñs † Vÿsdome eru Vnderdiupen sun- † Ord
durgreind/& mz døgguande Dropum Skyen giørd.
Son miñ/Lattu ecke hana fra þÿnum Augum huerfa/Þa muntu farsæll & Hyggeñ ver-
da. Þad mun vera Lÿf Sælu þiñe/og liufleg Muñe þÿnūm/Þa geingur þu þinn Veg
øruggur/suo ad þiñ Fotur meidest ecke. Legger þu þig/þa muntu ecke Ottasleigenn verda/ Psal. 112.
helldur sætliga sofa/Suo þu þurfer ecke vggande ad vera fyrer voueiflegum skielfingum / nie
fyrer Ahlaupe Omilldra þegar þat kiemur/Þuiad DROTTIN er þitt Traust/ hañ gey
mer þiñ Foot suo ad hñ verde ecke fangeñ.
D Afseig eige þeim hinum naudstadda gott ad giøra / ef Gud giefur þier huar af þu gietur
giefed.
Seig ecke til Vinar þÿns/far i burt/og kom aptur/ a Morgun skal eg giefa þier/ ef þu
hefur þa strax til ad giefa.
Huxa ecke jllt Vin þÿnum sem þier truer vel/kÿfa ecke vid nockurn Mañ an sakar/ef hñ

hefur

hefur ecke giørt þier nockut jllt. Ofunda ecke jllskufullann Mañ/og vel þier ongua hañs
vegu/ Þuiad huer sem eirn af falleñ er/hñ er fyrer DROTTNI Suiuirding/z hia Riett
ferdugum er hñs Heimugleikur.
Bøluan DROTTINS er i Hwse Ogudrækeña/ Eñ Hws Riettlætra mū blessad ver
da/Ad Hædgiørnū mun hñ hæda/ Eñ Noguærum Nadena giefa. Hyggner Menn munu
Heidureñ erfa/Eñ þo [a] Heimsker komest hætt verda þeir þo skamader.

[a] (Heimsker) Þad eru Hard/giarner laussiñ/ader Menn/ sm huerke skeyta Gude nie hñs Orde

IIII.

HEyred Syner mÿner Hirtingu Fødurs ydars/og gaumgiæfed z lære so þier A
verded Forsialer/ þuiad eg gief ydr godañ Lærdom/Forlæted ei mitt Løgmal/
þuiad eg var og sonur Fødur mÿns/frÿdur einka son Modur miñar/hñ kien-
de mier z sagde.
Lættu þitt Hiarta medtaka mitt Ord/halltu mÿn Bodord so muntu lifa/
Nem þu Vÿsdom / Nem þu Skilning/ gleym ecke/og bregd ecke af Ordum
Muñs mÿns. Yfergief hñ ecke suo mun hñ hallda þier/elska þu hñ suo mun hñ vardueita
þig. Þu iad Vpphaf Viskuñar er þat ef Mañ hlyder heñe giarnan/ og hefur Hygginden
kiærre enn mÿkel Audæfe. Vird hana mÿkels og mun hun hefia þig/og giøra þig heidarli- B
gañ ef þu vmfadmar hana. Hun mun þitt Høfud fagurliga frÿdka/z pryda þad mz feg-
urdar Koronu.
Þui heyr nu Son minn og medtak mÿn Ord/So munu leingiast Lÿfdagar þÿner. Eg
vil vÿsa þier Viskuñar Veg/og leida þig a rietta Gøtu/suo ad þa þu geingur veite þier eige
mæded þÿn ganga/og meider þig ei þa þu hleypur. Þol þu Agañ/yfergief hañ ei/geym þu
hñ/þuiad hñ er þitt lÿf.
Kom þu ecke a stigu Omilldra/og gack þu ecke a veige vondra Maña. Lættu hñ fara/ C
vert ecke þar a/vÿktu þar fra/og gacktu hia honum/Þuiad þeir sofa ecke nema þeir hafe
nockut jllt giørt/þeir hafa ongua huÿld nema þeir hafe giørt skada/Þuiat þeir hafa nært sig
af rangfeingnu Braude/og drecka af Ranglætesiñs Vÿne. Eñ stÿgur Riettlætra skÿn sem
annad Lios/þad sem framlÿdur og lyser þar til Dagur er / Eñ vegur Omilldra er suo sem
Myrkur/z þeir vita ecke huar þeir munu detta.
Son minn hlyttu Ordum mÿnum/ z hneig Eyra þitt til minnar Rædu / lættu hana ecke D
fra þÿnum Augum fara/hirtu hana i Hiarta þÿnu/þuiad hun er þeirra lÿf sem hana fiña/
og heilbrigde allra þeirra lÿkama. Geym Hiarta þitt af allre vanduirkt / þuiad þar vt af
geingur Lÿfed. Burtskwfa fra þier heimskum Muñe/og lættu Hædgiarnar Varer langt
fra þier/Augu þÿn lættu riett fram fyrer sig sia/og skima ecke med þÿnum Augum / Lættu
þinn Foot jafnframt fyrer þig stÿga/suo geingur þu stødugliga/halla þier huerke til hægre
handar nie vinstre/Snu þu þÿnum Footum fra Illu.

V.

SON minn athuga mÿna Speke/ og hneig Eyru þÿn til miñar Kieñingar/ A
So þu vardueiter gott Raad/og Muñur þinn vite greinar mun. Þuiad
Skiækiunnar Varer eru sætar suo sem Hunangs seimur/og heñar Barke er
miukare enn Vidsmiør/Eñ sijdarmeir beiskare eñ Malurt/og bÿtur so sem
eitt tuieggiad Suerd. Fætur hennar hlaupa allt i Daudañ/og heñar gan
gur i Heluÿte. Ei geingur hun vm Lÿfsiñs veg/Dreift liggia heñar Fot-
spor/suo hun veit ecke huar hun fer.
So hlyded mier nu mÿner Syner/z vÿked ei fra Ordū mÿns Muñs/ Læt vegu þÿna lan-
gt fra henne vera/og nalgast ecke heñar Hws dyr/Ad þu ecke [a] annarligum giefer þiñ Hei-
dur/og þeim Grimdarfullu þÿn Aar. Suo ad onguer añarliger sig sedie af þÿnu Megne/z
þitt Erfuide sie ei i añars Hwse/So at mz seinsta hlioter þu ad anduarpa þegar þu hefr eydt
þÿnu Lÿfe og Godze/z seigia/Awÿ/Huersu hef eg hatad Agann/ og Hiarta mitt hefur Hir-
tingena fyrerlited? Eg hefe ecke hlytt Raust miña Lærefedra / og ecke hneygt mitt Eyra til
þra sem mier kiendu. Eg er so nær komeñ i Olucku fyrer øllum Lyd og øllu Folke.

[a] (Annarligum) Þuiad Saurlÿfes Meñ eyda sÿnu Gotze oglÿfe mz wondū skæl/kū þeir ed þa epter a giefa þeim ecke Muñbita/ sm ad skiede þm tapada Syne ed i Gudzspiallenu gietur/þa hñ hafde soad ollu sÿnu Godze Luc. xv.

Drecktu

E Dreckt u Vatn vr þiñe Lind/og fliotande Becke vr þijnum Bruñe/Lætt u Brunna þijna
vtkuijslast/og þijna Vatslæke vm Stræten renna/Eñ haf þu þa alleina/og eingeñ añarlig ꝛ
med þier. Þinn Brunnur sie Blessadur/ Og fagna þu med Hwsfru þiñar æsku/Hun er so
elskuleg sem b ein Hind/ og þeckelig sem eirn Hindar Kalfur. Lætt u hennar Elsku þig æ-
kyd sedia/og hress þig jafnan med hennar Aast.

(b) Ein Hind
Þad er talad ep
ter almeñeligum
ordzkuid/og sagt
so mijked/Vertu
hia Konu þiñe
og børnū/og ge-
ym þu eigur þi-
nar/so þu þm ei
ei eyder mz þort
konū/helldꝛ døi-
rū þar mz hialp
er/þuiad eingeñ
hagꝛ er a Jørdu
elskuligre eñ sa
nær Mañe og
Konu wel til
samans kiemur

D Huar fyrer Son miñ villtu vermast af añarligre/ꝛ i añarar Skaute ad fadmast? Þui sier-
huers Manns Veiger eru Lioser fyrer DROTTNI/ og hañ mæler allar þeirra gøngur.
Misgiørder hins Omillda munu hñ høndla/og med Snøru siña Synda mun hñ halldeñ ver-
da. Hñ mun deyia þar fyrer ad hñ vill sier ecke seigiast læta/og saker siñar mijkellar Heim-
sku mun honum jlla vegna.

VI.

A SON minn ef þu geingur i Borgun fyrer Naung þiñ/þa forbindur þu þijn-
ar Hendur/hia Framande Mañe/ Þu ert forbundenn med Ordum Munns Infra. 11.
þijns/ og fangeñ med þiñe eigeñ Rædu. Suo giør þu suo / sem eg seige 17.
þier/Son miñ/leystu þig/þuiad þu ert komeñ i Hendur þijnum Naunga/
skunda þu/ þreyng ꝛ neyd þinū Naunga/Læt þijn Augu ecke sofa/nie Au-
gabrær þijnar sofna/ Frelsa þig suo sem eirn Hiørtur fra Hendinne/og so sm̄
eirn Fugl af Fuglafangarañs Hende.
Þu hinn Late/far þu til Maursiñs ꝛ vmskygn hañs Vegu/so þu verder hyggeñ/Þo huer
ke hafe hñ Høfdingia/Yferboda nie Herra/tilreider hñ þo sier Fædslu a Sumar tijma/ ꝛ saf Infra 24.
nar þui a Kornskurdartijma sem hun skal neyta/Þu hiñ late/huersu leinge villtu liggia?/Hue 18. 19.
B nær villtu standa vpp af þijnum Suefne? Ja/sofdu eñ nockud lijted/legg samā Augū litla
stund/og þijnar Hendur ad þu enn nockud lijted sofer/ So mun fatækten yferfalla þig sm̄ añ-
ar vegfarande Madur/ꝛ Eymden sm̄ eirn aluopnadur Madur.
Eirn Skalkur er skadsamligur/hñ geingur med a rangsnunum Muñe/ bender mz Aug-
unum/teiknar mz Footunum/vijsar med Fingrunum/ Stundar auallt nockud jllt og fraleitt i
sijnu Hiarta/og kiemur vpp med þrætur. Þar fyrer mun hñs Ohamingia ad honum ouør-
um koma /hñ mun hastarliga sundurmarenn verda/ suo þar verdur eingen Hialp.

a Er ostadfastur
i Ordum/lijtur
ecke riettum Au-
gum til neins

Þessa Sex Hlute hatar DROTTIN/ ꝛ hinn siøunde er fyrer honum andstyggeligur/
Drambsøm Augu/ Falska Tungu/ Hendur þær ed vthella saklausu Blode/ Hiarta þad I. II. III.
C sem vmgeingur med vondum Hreckium/ Fætur þa sem flioter eru til skadrædes/ Fals Vott IIII. V.
þañ sem diarfliga framber Lyge. Og hañ sem er Brædra a medal Heiser sundurþycke. VI. VII.
Son minn geym þu Bodord Fødur þijns/og forlæt ecke þiñar Modur Løgmæl / Bittu
þau samā i Hiarta þier/ ꝛ heing þau vm Hals þier/so at þau leide þig þa þu geingꝛ/ꝛ giæ-
te þijn þa þu sefur/ꝛ skrafer vm þau þa þu vaknar. Þui Bodorded er skridlios/og Løgmal-
ed er eitt Lios/og Hirting og Tyftan er Lijfsiñs Vegur. Vppa þad þu verder varduեittur
fra jllre Konu/og fyrer miukre Tungu þeirrar enu añarligu.
Girnstu ecke heñar fegurd i þijnu Hiarta/og forgrijp þig ecke a heñar Augnabrænn/ þui-
D ad Skiækian suikur af einū Braud/ Eñ Eigenkona hertekur Mañsiñs dyrmætt Lijf.
Kann og nockur ad hallda Ellde i Skaute sijnu suo hñ breñe ei sijn Klæde? Huernen skal
Madur nockur ganga a Ellds glodum suo hñs Fætur breñe ecke? Suo geingur ꝛ þeim sem
til sijns Naungs Konu geingur/Sa er eingeñ Saklaus sem hana snertur.
Þad er einum Þiof ecke suo mijkel skøm̄ nær hñ stelur til ad sedia sijna Ønd ef hñ er hun-
gradur/Og þa hñ verdur vppuijs/gielldur hñ þad siøfallt aptur/ Og giefur vt sier til Frelsis
allt þat hñ a i sijnu Hwse. Enn sa sem drygier Hordom med nockre Konu/hñ er Heimskur/
hñ færer sitt Lijf i Gløtun/Þar med kiemur a hñ skøm̄ og Lyte/og hañs brijxle mun ei afmæd
verda. Þuiad Mañsiñs Grimd vandlæter og þyrmer ecke a hefndartijmanū/ Og alijtur on
guar Personur þær ed forlijka/og medtekur eige þott þu allt til reidu villder mijked giefa.

VII.

ON miñ varduveit mÿna Rædu/og fel mitt Bodord hia þier/ Geym þu mitt A
Bodord/þa muntu lifa/og mitt Løgmæl suo sem Augastein þiñ. Bittu
þad a Fingur þÿna/og skrifa þad a Spiolld Hiarta þins. Seig þu til
Spekinnar/Þu ert mÿn Syster/og kalla Viskuna þÿna Vinkonu/ So þu
geymest fyrer framande & añarligre Konu/sm̃ sæt Ord giefur.

Þuiad fyrer Glugganum i mÿnu Hwse sa eg vt vm Grindurnar /og leit eg a medal þeirra Fafrodu/Og vard eg var a medal yngismañaña eins heimskufulls Vngmennis. B Hñ gieck vm Stræted hia eirne Hyrningu/spacierade a Veigenū hia heñar Hwse i Skugganum/ad kuellde dags þegar ad nættade og myrkur var. Og sia þu/þa mætte honū Kona i Skiækiu bunade/kyndug/galen/otøm/suo ad heñar Fætur kunnu ecke i hennar Hwse ad stadnæmast/Nu er hun vte/Nu er hun a Strætunum & vmsitur i øllum Hyrningum/ Hun greip til hañs/ og kyste h añ ofeilanliga/og sagde til hañs/ J Dag hef eg packlætis Forner fyrer mig bitalad fyrer mÿn Heit/Þui er eg vtgeingen i mots vid þig/þÿns Andlits ad leita/ C og hefe þig funded. Eg hefe prydda mÿna Sæng fagurliga mz mislitum Tiølldum af Egiptalande/& buet mitt Rwm mz Mirru og Aloe & Caniel/ Kom sedunst af samlage/allt til Morguns/og fremium lystelig fadmløg/þuiat Madureñ er ecke heima/hñ er fareñ fiarlægann Veg/hñ hafde med sier Peninga Pungeñ/hñ kiemur ei heim fyrr enn ad Natÿdardeigenum. Hun skrafade hñ vpp mz mørgum Ordum/og lockade hñ mz sÿnum Smiadurs Munne. D Hñ for strax epter henne sem þa eitt Naut er leitt til slætrunar beckskiñs/so sem til Jarn uidiuñar þar Heimsker verda mz straffader/þar til ad hun sundursneid hñs lifur mz Pyluñe/ suo sem þa eirn Fugl flyter sier til Snøruñar/& veit ecke ad þad kostar hñs Lÿf.

Þar fyrer heyred mier nu Syner mÿner/og hugleided rædu Muñs mÿns/Læt þitt Hiarta ecke a heñar Veg ganga/nie þig afuega leida a heñar Gøtur. Þui hun hef: sært & fellt marga/og allskyns vollduger eru af heñe drepner. Heñar Hybyle eru vegur til Heluÿtis/þar ad Menn nidur stÿga i Daudañs Herberge.

VIII.

Vert kallar Speken ecke? og lætur Viskan ecke til sÿn heyra? Augliosliga A
a veigenum/og a Strætunū stend: hū/J Borgarhlidunum þar sem Meñ jñganga hroopar hun/Heyre þier Menn eg kalla til ydar/ og hropa til Sonu Mañaña/Þier ofroder skilie þier Viskuna/og þier Heimskufuller giefe þier gaum ad. Heyret mier/þuiad eg vil tala þad sem a Høfdingligt er/og kieña þad sm̃ riett er. Þuiad Muñur miñ skal Sañinde tala/og mÿnar Varer skulu hata þ̃ s̃ ogudligt er/Riettferdugar eru Ræd: mÿns Muñs/Þar er ei neitt rangsnued vti nie falskt. Allar eru þær sañar/þm̃ sem þær skilia/og riettar þm̃ s̃ þær vilia medtaka.

a (Høfdinglit) Høfdingiarner skulu ærliga og lofsamliga hañ tiera/tala og giöra/suo Meñ meige þeirra Dæmum a lopt hallda/og epter fylgia/og ecke suo sem Opockar/Vÿkingar edur Jötnar Sap: 3.

Medtaked mÿna Ogun helldur enn Silfur/og meted meira Lærdom enn kostuligt Gull/ B Þuiad Viskan er Gimsteinum betre/og allt huad æskia ma kann ecke vid hana ad samjafnast. Eg viskan by hia hyggindunum/og kann ad giefa god Ræd. Otte DROTTINS hatar þad jlla/Dramblæte/Hofmod/& rangañ Veg/ og eg er Ouin Rangsnunū Muñe.

Eg kann ad Rædleggia og framkuæma/eg hefe hygginde og Magt. Fyrer mig stiorna Kongarner/ & setia Rædzherrarner Løgmæls Riettenn. Fyrer mig rÿkia Høfdingiarner og aller Valldzmeñ a Jørdu. Eg elska þa sem mig elska/og þeir sem ærla leita mÿn fiña mig. C Audæfe og Dyrd eru med mier/sannarligt Gotz & Riettlæte. Betre er miñ Auoxtur eñ Gull og þad besta Gull/og mÿn jnntekt er betre enn vtualed Silfur. Eg geing a riettum veige/& a midium stÿgum Riettarins/so ad eg vel rædstafe mÿnum Elskuligum & fylle þeirra Fiesiodu.

Sap. 9. DROTTIN hefur haft mig i vpphafe siña vega/Fyrr enn hañ nockud giørde var eg þar. Eg er eilÿfliga til skickud fra vpphafe/fyrr eñ Jardrÿked v^r /Þa Vnderdiupē voru eñ ecke var eg algiørd/ Þa ed Vatsbruñarner enn ecke vppspruttu/ædur eñ Fiølleñ voru nidur sett/og fyrr enn Hælsarner/var eg til reidd. Hñ hafde þa ecke eñ skapad Jørdena og þad a henne er/ei helldur vnderstødur Jardariñar/ Þegar hañ til reidde Himnana var eg nalæg D þa hñ høndlade vnderdiuped med siñe Mælinga/ Þa hñ feste þar vppyfer Skyen/ og Vnderdiupen Vÿdkade. Þa hañ sette Sionum sÿn Takmørk og Vøtnunum ad þau yfergeinge ecke

sÿna

sijna bifalning. Þa hñ lagde Jardarinñar Grunduøll var eg Meistare hia honum/ og hafde Dagliga mijna Lyst/ ⁊ liek fyrer honum allttyd. Eg liek a hñs Jardarhnette/og mijn Lyst er hia Mañaña sonum.

Þar fyrer hlyded mier nu syner mijner/ Sæler eru þeir sem mijna Vegu vardueita/ Heyred Vmuønduneña og vered hyggner/og hirded ecke hana ad forleggia. Sæll er sa Madur ẽ mier hlyder/og vaker dagliga vid mijnar Dyr/ ⁊ helldꝛ vørd vid mijna Dyrastafe. Huer mig finnur sa finnur lijfed/og mun Goduilld ødlast af DROTTNI/ eñ huer hñ syndgast vid mig sa særer Saal sijna. Aller þeir sem hata mig elska Daudañ.

IX.

A VIskan bygde sier Hws/ ⁊ hio sio Stolpa/slatrade Fie sijnu/vppskeinkte sitt Vijn ⁊ bio sitt Bord/Og sede vt sijnar Ambatter ad bioda vppa Sal Borgariñar. Huer hñ er bernskur kome hñ hier/Og til fauijsra sagde hun/ Komed og eted mitt Braud / og drecked Vijned þad eg ydur byrla/og yfergiefed bernskligt athæfe/þa munu þier lifa/⁊ ganged a skynsemiñar veige.

a (Spielenn) Suo kallar Salomon alla Forsmaendur og Motstandara Sannleiksiñs

B Huer hñ agar Spieleñ Mañ/hñ hlytur skøm fyrer ad hafa/Og sa hañ vandar vm vid Ogudrækeñ/ verdur hæddur. Auijta ecki Spieleñ Mann/hñ hatar þig/Auijta hyggeñ Mañ/ og mun hñ elska þig. Gief þu vitrum Mañe/ og mun hañ hyggnast. Kienn þu Riettlaatum og mun hñ a auka.

Heimureñ vill wera ostraffadur

C Vpphaf Viskuñar er Otte DROTTINS/og Speken nemur þad sm̃ heilagt er/Þui ad þar fyrer munu margfalldast Dagar þijner/og Aar Lyfs þijns aukast. Siertu Vitur/ suo ertu þier vitur/ Siertu Hædgiarn/Muntu þad eirn samañ bera.

Syrach 1. Psal. 3. 91.

D Þar er ein Heimskufull/galen skrafmalug Kona/og veit eckert. Hun situr i sijnum Hwsdyrum a Stole/hatt vpp i Stadnum/ad bioda øllum þeim sem vmfara þar/og riettañ ganga fram siñ veg. Sa sem bernskur er fare sa hingad/⁊ til hiñs Heimska talar hun/ Ofrials Vøtn eru sæt/ og leyndar Braud eru lystelig. Eñ hñ veit ecke ad i þeim Stad er Daude/og heñar Giester i nedsta Heluijte.

Þesser eru Ordzkuider
Salomonis

X.

A Infra 15.

Jrn vitur Sonur gledur sinn Fodur / enn Fauijs Sonur er Modur sinnar Hrygd.

Rangfeinged Fie

Rangfeinged Fie stodar ecke / Enn Riettlæte frelsar fra Dauda. Ecke lætur DROTTIN Saal hins Riettlaata nockurt Hungur þola/Enn hañ steypper Fiefletting Omilldra.

Þeir ed m⁊ añara maña skada ryker werda

Ein løt Hønd giører Fatækt/enn ein þrifen Hønd giører Audgan.

Huer hañ saman dregur a Sumrenu sa er hyggeñ/Eñ sa ed hñ sefur vm Kornskurdar tijmañ a verdur skamadur.

a Skõm og Heidur kallar Salomon opt Fatækt og Rykdom aþ þui at huer hñ er rykur hñ hefur æru

Blessan DROTTINS er yfer høfde hins Riettlaata/enn Muñ þeirra Ogudhrædda yfer fellꝛ fra Ranglæte.

Miñing Riettlaatra blijfur i Blessan/ Eñ Nafn Ogudrækinna fwnar.

Hyggenn Madur af Hiarta medtekur Bodorded/Enn sa sem heimskuligañ Muñ hefur verdur sleigeñ. Infra 12.

B Huer ed saklaus lifer hñ lifer øruggur/ Enn sa ed Rangsnueñ er a sijnum Vegum mun opinber verda.

Huer hñ bender med Augunum vppreiser Ahyggiu/Og sa ed heimskañ Muñ hefur/verdur sleigeñ. Syra. 17.

Muñur hiñs Riettlaata er Lijfsiñs ædꝛ/ Enn Muñ Omilldra mun Ranglæte þeirra hylia.

Hatur kueiker vpp Deilur/Eñ Kiærleikureñ hylur allar Misgiørder

Kiærleicke werdꝛ ei til ills egndur i. Cor. xiij.

J Vørum Vitturs Manns finst Vitska/ Eñ a bak hins Heimska hæfer Vøndur.

Hyggner Meñ geyma Lærdomsiñs/Eñ

a Munnur hins Heimska er a Skielfinguñe nalægur.

Rijkdomur audigs Mañs er hñs sterk- ur Stadur/Eñ hina Fatæku bliuga giører fra Armod.

Riettlætur Madur neyter siña Audæfa til b Lijfsiñs/Eñ Ogudrækeñ Madr brw- kar sijnar jñtekter til Syndar.

Ad vardueita Ogunena er vegr til Lijf- siñs/Eñ sa sem Hirtingena fyrerlijtr mun fara c villt.

d Fals munnar dylia sitt Hatur/Og sa bakmalugur er hñ er fauijs.

Huar ad er margmælgen fer ecke fram an Syndar/Enn huer sijnar Varer hept- er sa er forsiall.

Tunga hins Riettlæta er Kostuligt Silfur/ Enn Omilldra Hiarta er onguu neytt.

Var' hins Riettlæta fæda marga/Eñ hiner Heimsku munu deyia i sinne Fauit- sku.

Blessan DROTTINS audgar fyr er vtan Ahyggiu / Enn heimskur Madur motþroast og spieast ad þar ofan a/Eñ sæ Madur er hyggeñ sm þad gaumgiæfer.

Þad s Ogudhræddr Madr ottast mun yfer hañ koma/Og þat Riettlæter girnast mun þeim veitt verda.

Omilldur Madur er suo sm Vedurstor- mur sa skyndeliga af lijdur/ og ecke er lein- gur/Enn Riettlætur Madur hellst vid ad eilijfu.

D Sem e Ediked giører Tønnunum og Reykureñ Augunum/Suo giører og latur Madur þeim er hñ sender.

Otte DROTTINS leinger Lijfdog ana/Enn Aar Ogudrækenna munu stytt- ast.

Bid Riettlætra mun ad Føgnude verda Eñ von Omilldra fyrerferst.

Vegur DROTTINS er Traust Riettlæts Manns/Eñ Illgiørdameñ eru vggande.

Riettlætu Mañe verdr alldrei kolluar- pad/Eñ Omillder Meñ munu ecke i Lande nu blijfa.

Muñur hiñs Riettlæta giefur Vijs- dom/Eñ Muñur Rangsnuenna Manna verdur vpprættur.

Varer Riettlæts Mañs kieña heilnæ- meligt/eñ Muñur Omilldra er rangsnueñ.

a Þad er/Haz ska og Olucku

b Ad næra sig og sijna

c (Villt) honum mun ecke wel wegna E

d (Fals Munnar) Eirn er sa hñ aminner ecke siñ Bro dur sijnar Synder/Ed ur eþ hann sellur þa gledst hann þar wid. Annar bak mæler/og giører ong- uum gagn þar med

a Edik) Huar ad eru laussinnader Herrar og Embættis Menn/þar sia Augun ecke og bijta ecke Tennurnar/þad er/þar lijdur wnder lot bædr Age og Hirting

XI.

ong Vog er Suiuirdelig fyrer DROTTNI/Eñ full Vikt er honum þæge lig. A infra 16. 20.

Huar ad er Dramblæ- te/þar er fyrerlitning/Eñ huar ad er Lijtelæte þar eru hygginde.

Saklejse godra Maña mun leida þa/ Enn Illgirne Omilldra mun steypa þeim.

Eige stoda Audæfe a Deige Hefndariñ ar/Eñ Riettlæte frelsar fra Dauda Sup. 10. Syra. 5.

Riettlæte godz Mañs giører hñs Veg sliettañ/Eñ hinn Ranglæte mun falla fyr er sitt ogudligt athæfe.

Riettlæte godra Maña mun þa frelsa/ Enn Forsmæmarar munu fangner verda i siñe Illsku.

Nær Omilldur Madur deyr/suo er far en hñs Von/Og epteruæntan Ranglætra verdur ad onguu. B

Sa Riettlæte verdr af siñe Neyd frelst- ur/ Og sa hiñ Omillde kiemr i hñs stad.

Fyrer Hræsnarañs Munn verdur Na ungeñ tældur/ Eñ þat athuga Riettlæter Meñ og verda frelsader.

Ein Borg fagnar nær Riettlætu gein gur vel/Eñ þegar Omillder Meñ fyrerfa- rast verda Meñ glader

Fyrer Blezan Rettferdugra hefdast eitt Stadur/Eñ fyr' Munn Omilldra verdur hñ nidurbroteñ.

Huer sinn Naung a skamar sa er heim skur/Enn eirn Vitur Madr stiller þad.

Bakmalugur Madr opinberar leynda hlute/Eñ sa s mz trufostu hiarta er/hñ ley ner þm.

Huar eckert Rædunejte er þar hrynur nidur Folked/Eñ þar sem eru marger Rad giafarar þar fer vel fram. C

Huer hañ geingur i borgun fyrer añañ hñ mun skada hafa/Enn sa sem sier tekur vara fyrer ad lofa/hñ er øruggur. Supra. 6 Infra 17.

Ein æstwdlig Kuinna helldr Heidren- unn/Eñ b Ofrijkesmeñ Audæfum.

Myskunsamur Madur giøre Lijfe sijnu nockud gott/Eñ sa sem Omyskunsamur er hreller eirneñ sitt Holld z Blod.

Omilldra Maña Eruide mun bregdast Enn huer Riettlætenu sæer/þad Gotz er o falluallt.

Þuiad Riettlæte stodar til Lijfsiñs/ Eñ epter ad sækia illu hlutu stodar til daudañs.

a (skamar) opinberar añars brek/ eñ wijs Madur hylur þad og afsakar

b (Ofrijkes) Ein god kona bij helldr siñe æru þo hun sie fatæk/ofrijkes meñ stunda epter Audæfum og skeyta ecke wm æru

Rangsnu

Rangsnuid Hiarta er suiuirdeligt fyrer
DROTtne/Eñ a godũ hefr hñ Þocknan.
Vondum stodar ecke þo þeir take saman
vllũ c Hondũ/ Eñ Sæde Riettlætra mun
frelsad verda.

c (Hönd um) haþe sam/ tök mz sier

Fríd Kona og Oræduønd er sem Suín
þad er hefur Gullhríng a Grønum.
Osk Riettlætra geingur fram̃/Eñ von
Omilldra verdur ad Olucku.
Sumer giefa og hafa æ þess meir/Ad-
rer jñehallda þar þeir skylldu ecke/ og ver-
da þo þess Fatækare.
Su Sæla sm̃ nogliga blessar mun fit-
na/Og sa sem giører d druckeñ/mũ z dru-
ckeñ giørdur verda.

d (Druckeñ) Þad er/sa sem örliga weiter þeim mun örliga] aptur goll/ded

Huer Korne jnnehelldur þeim Bøluar
Folked/Enn yfer þann þad selur kiemur
D Blessan.
Huer hñ leitar godz þañ skiedur Gott/
Eñ sa s̃ epter Olucku sæker mũ hana hẽda
Huer hñ treyster a Audæfe sijn hñ mun
hrasa/Enn Riettlæter munu blomgast suo
sm̃ grænt Lauf.
Huer hñ hreller sitt eiged Hws mun eig-
nast e Vind i Arfskipte/og sa sem Heim-
skur er hlytr Hyggens Mañs þræll ad va.

e (Vind) Fridurenn nærer Oþrid urenn þor/ tærer

Auøxtur hins riettlæta er Lijffinns ß
Tried/og Vitur Madur annast Folked af
Hiarta.
Ef ad g Riettlætur hlytur ad þola æ
Jørdunne/Huad myklu meir Ogudrækur z
Syndugur?

1. Pet. 4. Jere. 25. Ezech. 9. Esa. 51. Psal. 75.

ß Tried) Huad sem Riettlæter Menn giöra verdur huerium Manne ad godu

g Riettlætur) Eþ þeir gödu sem öllum wilia gott giöra/og Gude þocknast/ werda opt hardliga plægader/Huernen mun þa ganga wilia þm Ogudhræddu?

XII.

A HVer sig lætur giarna hir-
ta mun hyggeñ verda/Enn
sa er Agalaus vill vera blij
fur heimskur.
Huer sa sm̃ godur er/hñ
fær Nuggun af DROT-
TNE/Enn motþroadur Madur hñ verdr
fyrerdæmdur.
Ogudrækeligt athæfe stodar Mañenum
ecke/Enn Root Riettlætra blijfur stødug.
Ein þrifnadarsøm kona er sijns Mañs
Korona/Eñ oþrifen Kona er Rotnun i hñs
Beinum
Huxaner Riettlætra eru riettferdugar/
Eñ vppsætur Omilldra eru suikul.
Ord Omilldra til vegar koma Blodz vt
hellingu/ Enn Munnur Riettlætra frels-
ar þar i fra
Ogudræker Menn verda kolluarpader/
z eru ecke leingur/Eñ Hws Riettlætra sten
dur stødugt. B
Hyggens Mañs Ræd/verdur prijsad/
Eñ Hrecker verda til skam̃ar.
Huer ecke er mijkels virtur og geymer
sijns/er betre enn sa ed mijkell vill vera/ og Syra. 10
er Braudz vant
Hiñ riettlæte aumkar sijn Kuikinde sem jnfra. 27.
hañ nautnar/ Enn Hiarta Ogudrækins
Mañs er myskunarlaust.
Huer a sijnum a Akre arfidar mun
Brauds gnægd hafa/Eñ huer hñ elskar jd
iuleyse/sa er heimskur.

a Huer hñ aðstundar sitt kall og Embætte

Hiñ Omillde hefur Lysting a ad giøra
skada/Eñ Root Riettlætra fæ`rer Auøxt.
Illr Madur verdr gripeñ i sijnũ falsk-
ligum Ordum/Eñ Riettlætur Madur vm
flyr Neydena. C
Margt gott fær eirn fyrer Munnsinns
Auøxt/og epter þui sem Hendurnar hafa jnfra. 13.
forþient verdur Mañenum endurgollded. 16. 18.
Heimskum Mañe lijka vel sijner Sider
Enn sa er Vitur sem hlyder godu Ræde.
Heimskur Madur syner fliott sijna Rei-
de/Enn huer hñ byrger med sier Hædunge-
na/sa er forsiall
Huer hñ sannsøgull er talar Riett/Enn jnfra 14.
eirn Liuguottur suijkur.
Huer b oforsialiga fram̃fer stingur sm̃
eitt Suerd/Eñ Tunga hyggenna Mañа
er heilnæm.
Sannsøgull Muñur stendur æfenliga
stødugur / Enn lygeñ Tunga vm breytest
skiotliga.

b oþorsialiga þeir sem ongañ gaum gieþa ad sijnum ordum edur nær þr ahitta/huad ad skiedur i Domum/ predikun/ og ödrum Samkundũ

Þeir suijkia sem nockut jllt Ræd leggia
Enn þeir s̃ til Fridariñs eggia/giøra Føg
nud.
Riettlætann Mañ mun ecke neitt hry-
ggia/Eñ Omillder munu fyllast af Olu- D
cku.
Lygner Munnar eru DROTTNI
Suiuirding/Eñ þeir sem truliga handtiera
lijka hm̃ vel.
Forsiall Madur leyner Viskunne/Enn
Hiarta Fauijsra i liose lætur Heimskuna.
Iden Hønd mun Drottna/Eñ su s̃ løt
er hlytur jdiulaus Toll at giallda.
Hrygd i hiartanu kreinker Mañeñ/Eñ
eitt vingiarnligt Ord gledur hñ.
Riettuijs Madur c hefur betra eñ hñs
Naunge/ Eñ vegur omilldra blecker þa

c (Betra) þo hm̃ gangi margt i mote eñ hinum ogudliga allt i wil

Einum

Einum jdiulausum luckast ecke sijn hädling/Enn jdeñ Madr verdur audigur.

A veige Riettlætesiñs er Lijfed/ Og a riettum d Gøtustijg er eingeñ Daude.

d Gudz Ord leider til Lijfsinns/Enn eigenn þotte til Daudans

XIII.

A

Jrn vitur Sonur þoler Fødursiñs Aga/ Eñ eirn Nædare hlyder ecke Nirtingunne.

Muñsiñs Auaxtar nyt ur Madureñ/ Eñ forsmanarar huxa ei vtan jllt.

Nuer sinn Munn vardueiter/ hñ vardueiter sitt Lijf/ Enn huer hañ er framhleypeñ i sijnum Muñe sa verdur a skielfdur. — Supra 12 jnfra 15. — a (skielfdur) med Haska og ströppun

Latur Madur girnest og fær ecke/ Enn verkjdner Meñ munu nog fa

Riettuijs Madur hatar Lygarnar / Eñ Omilldur Madur skamar og hæder sialfañ sig

Riettlæted vardueiter hiñ saklausa/Enn Ogudrækeligt athæfe leider Mañ i Synd.

B Margur er Fatækur mz myklum Audæfum/Og margur er Rijkur med sinne Fatækt.

Med Audæfum kann Madur ad hialpa Lijfe sijnu / Enn eirn fatækur Madur þoler ecke b Auñtan.

b (Auñtun) Rijkur Madur werdur hröpadur enn þyrer Peninga skulld giefst honum þrelse/Sa hinn þatæke hlytur ad þiæta/ sa ecke hefur Fie/ bitale hñ med Hwdinñe

Lios Riettlætra giører glede/Eñ skridlios Ogudrækeña slocknar.

Mille Drambsamra eru jafnan Deilur/Enn þeir sem allt giøra med Ræde eru Vitrer.

Audæfe þuerra þegar þeim er brudlad/ Enn þui sem Menn vilia til samans hallda þad eykst.

Su von sem vndandregst hrygger Niartad/Eñ þegar þat kiemur sem Madur girnest/þat er lijfsiñs Tried.

Nuer Orded forsmær hñ glatar Lijfe sijnu/Enn huer hñ ottast Bodorded hm verdr þat launad.

C Kienning hyggens Manns er lifande Vatsædur/til ad varast Daudligar Snørur.

Eitt gott Ræd giører hugarhægd / Og Forsmanarañs Vegur giører ohægd.

Forsiall Madur giører alla hlute med skynsemd/ Enn fauijs Madur breider vt Neimskuna.

Ogudrækur Sende bode flytur Olucku/ Eñ trwr Sendebode er heilnæmur.

Nuer Nirtingena fyrerlijtur hefur Fatækt og skøm/Enn sa sem hlyder giarna Auijtaniñe/mun heidradur verda.

Þegar þad kiemur sem Meñ girnast þ gledur Niartad/Enn sa sem jllt varast/er Fauñsum Andskyggeligur.

Nuer hñ vmgeingur mz vitrum Møñum sa verdur vitur/Enn huer hñ er fielage Fauñsra/hñ mun Olucku Nreppa. D

Oluckan ofsæker Synduga/Enn Riettlætum verdur gott endurgollded.

Godra Manna Arfur kiemur til Barnabarna/Eñ Audæfe hins Ranglæta spa rast hinum Riettlæta.

Nog er fædsla i nyplægdum Akre c Fatækra/Enn þeir ed rangt giøra fyrer farast. — c (Fatækra) Gud gefur þatækum nog eþ þeir eru godder

Nuer hñ sparar Vøndenn hñ hatar siñ Son/Enn huer a honum hefur æst sa agar hañ j tijma.

Riettuijs Madur hñ etur og d sedur sijna Sal/Enn Ogudrækinna Maña Kuidur hefur alldrei sijna nægiu. — d lætur sier nægia

XIIII.

Itur Kona Vppbygger Nws/Enn hin fauijsa a nidurbrytur þad med sijnum verknade. — A — Supra 12 — a (nidur brytur) Þat er/ Sa Madur hlytur ad þordiarþast sem hefur lata og Oþrifnadar sama Konu

Nuer hñ ottast DROTTIN sa geingur a riettum Veige/Eñ sa sem hñ foraktar snyr af hñs Veige.

Neimsker tala drambsamliga / Eñ vitrer Meñ geyma siñ Muñ.

Nuar ad eru eingen b Yxn þar er tom Jøtan/Enn huar Vxenn er gagnsamur/ þar er mijkel jñtekt. — b (Yxn) Þar sem Meñ viña ecke/þar aþlast þeim og ecke

Trwr vottur lygur ecke/Enn eirn Liugvottur ber einardliga fram Lyge.

c Nædgiarn Madur leitar Visku z fiñ ur ecke/Eñ hyggnum Møñum er Næmed liett. — Sup. 12. — B

Gacktu fra Neimskū/ þui þu lærer ecke ert af hm. — a (Nædgiarn) ostadþaster og reikuler meñ leita ecke mz aludru Viskunnar/ helldur ad eins sier til Hrósunar/ gagns og Metnadar

Þad er viska hyggens Mañs at hñ vaktar vppa sinn Veg/Enn þad er Neimska fauñsra at ecke er med þeim vtan Suik ein

Neimsker drygia siñ dæruskap mz Syndinne/Enn goder Menn hafa þocknan a godum.

Nær hiar

Nær Niartad er hrygt/ Pa stod[v] eingen ytre Huggan.

Nws Omilldra mun afmaast/ Enn Tialldbwd Riettlaatra mun blomgast.

Nockrum Manne lijkar stundum eirn Vegur vel/ Enn med seinsta leider hn hn i Daudann

Epter Hlaatur kiemr hrygd/ Og [d] harmur epter Fögnud.

[d] (Harmur) Lyka sem Menn plaga ad seigia/ Druckens fögnudr er odruckens Harmur. Eingen maaste er æn beiskiu

Einum laussinnudum Manne mun suo ganga sem hn giörer/ Enn godr Madr mun yfer hm vera.

Bernskur Madur truer öllu/ Enn Forsiall Madur gaaer ad sijnum Veige.

Vitur Madur ottast og hneiger fra illu Enn eirn Daare hleypur diarfliga fram.

Opolugur Madur giörer daarliga/ Enn

C vel forhuxadur Madr hatar þat.

Niner bernsku erfa Heimskuna/ Enn forsialiga at Höndla/ er spakra Manna Korona.

Vonder hliota ad beygia sig fyrer godum/ Og Omillder fyrer Dyrum Riettlaatra.

Fatækann mann hata eirnen hns Naungar/ Enn rijker Menn hafa marga Vine.

Sa synduge hatar sinn Naunga/ Enn sa er sæll sm Aumum myskunar.

Þeir sem vondum [†] Hreckium fara fram verda bleckter/ Enn þeir sm gott huxa ödlast Tru og godheit.

[†] Okru slær sinn eigenn Herra

Þar er nog sem Menn erfida/ Enn huar sem Menn med [e] Ordum einum vmganga/ þar er Eymd.

[e] (Ordum) stor Ord stoda lijted

Vitrum Manne eru Audæfen Korona/ Enn Heimska faunsra blijfur Heimska.

Sap. 12. 14. Trwr Vottur frelsar Lijfed/ Enn fals Vottur suijkur.

Huer hn ottast DROTTIN sa hefur örugt Vijge/ Og Börn hns verda vernduð.

D Otte DROTTENS er Brunnur Lijfsins/ so ad menn fordest Snörur Daudans.

Huar eirn Kongur hefur margt Folk þ er hns Heidur/ Enn sie ecke Folksfiölden/ þat giörer Herrann hræddann.

Huer Þolinmodur er sa er vitur/ Enn sa

infra. 19 28. sem er oþolugur hn auglyser sijna Ouitsku.

Eitt (glatt) godgiarnt Hiarta er Lijkamans Lijf/ Enn Rotnan Beinanna er Ofunden.

Infra 17 Huer Vesölum giörer Ofrijke/ sa lastar Skapara hns/ Enn sa sem myskunar Fatækum hn heidrar Gud.

Omilldur stendst ecke i sinne Olucku/ Enn Riettuijs Madur er lijka i sijnum Dauda hughraustur.

I hyggins Manns Hiarta huijler Viskan/ Og opinberast medal faunsra.

Riettlæte vpphefur eina Þiod/ Enn Synden er Folksins Fordiörfun.

Skynsamur Þion er Kongenum þeckur/ Enn onytum Þion er hm Ouinur.

XV.

Blijdt [a] Andsuar hepter Reide/ Enn hörd Ræda vppuekur Grimd. A

[a] Gott Ord og giegnligt þinnur godann samastad

Tunga Vitra Manna giörer Lærdomenn liufligann/ Enn Munnur Faunsra spyr eirnesamann Heimskunne.

Augu DROTTENS sia vm allar atter/ bæde illa Menn og gooda.

Heilnæm Tunga er Lijfsins Trie/ Enn Lygegiörn hrygger Hugskoted. Sup. 12. Inf. 16.

Eirn Daare lastar sijns Födurs Kiennng/ Enn sa sem Vmuondunena lijdr mun Forsiall verda. Inf. 19.

I Hwse hins Riettlaata er gnægd Audæfa/ Enn i innteektum hins Omillda er Fordiörfun. Psal. 111.

Munnur vijsra Manna giefur vt God Raad/ Enn Hiarta faunsra er fast olijkt.

Offur hins Ogudræka er Gude andstyggeligt / Enn Bæn Riettlaatra er honum þægelig. Syr. 23. B

Vegur hins Omillda er DROTTNI Suiuirding/ Enn huer Riettlætenu epterfylger/ sa verdr af hm elskadr.

Þad er ill kunnatta ad yfergiefa Veigenn/ Og sa sem hatar Hirtingena hlytur ad deyia. Inf. 19.

Heluijte z Glötun er auglios fyrer DROTTNE/ Huad myklu meir Mannanna Hiörtu.

Haadgiarn Madur [†] elskar ecke þann sem hn auijtar/ Og geingr ecke til hyggenns Manns.

[†] Hn læ tur sier ecke seigiast

Glatt hiarta giör[r] gledeligt yferbragd/ Enn þegar Hiartad er hrygt/ þa bilar Hugurenn. Inf. 17.

Hygged Hiarta giörer forsialiga/ Enn diarfer Daarar stiorna heimskuliga.

Sa sem hryggur er hefur alldrei godann nockunn Dag/ Enn gott gied er dagligt Sælgiæte. C

Betra

Inf. 16. 17. Betra er lijted med Otta DROTTINS/ Helldr eñ mijkell Fiesiodur mz onguñ Rædum.

Betre er Riettr af Kale mz Kiærleika/ Helldr eñ aleñ Uxe mz hatre.

Reidur Madur vekur vpp Þrætur/ Eñ Þolenmodur nidursetur Kijf.

Vegr hins lata er klungradr/ Eñ vegr hins Riettlæta er vel sliettur.

Sup. 10. infra 17. Eirn vitur Sonur gledur Fødureñ/ Eñ Heimskur Madur er siñe Modur skom.

Heimskum Mañe er Heimskan fögnudur/ Enn forsiall Madur stadnæmest a riett um Veige.

Þad Aform verdur ad onguu sem ei er med Ræde/ Eñ huar at eru marger Rædgiafar þar styrkest þat.

Þad er eitnum Mañe glede þar Menn suara honū riett/ Og eitt Ord i hæfeligañ tijma er miøg liuft.

Vegur Lijfsiñs liggur vpp epter/ ad giera Menn forsiala/ So þeir fordest Heluijte nidre vnder.

D Sup. 14. Inf. 16. DROTTIN mun Dramblætra Hws nidurbriota/ Eñ stadføst giøra Eckiuñar Endemørk.

Vppsatur hiñs Arga er fyrer DROTTNI andstyggeligt/ eñ hreinferdug°r meñ tala truliga.

Inf. 19. Sa hinn Agiarne ruglar sijnu eigen Hwse/ Eñ sa sem hatar gæfur mun lifa.

Hiarta hins Riettlæta hugar hueriu suaranda er/ Enn Munnur hinna Ogudræku skwmar af jllu.

DROTTIN er langt i burt fra þm Omilldu/ Eñ Bæn Riettlætra heyrer hñ.

Vinsäligt Tillit gledr Hiartad/ Eitt Ryckte giører Beinen feit.

Inf. 19. Þad Eyra sm Lijfsiñs Vmuandan heyrer/ mun bwa a medal Hyggiña Maña.

Huer Hirtingena forsmær hñ giører sig sialfann til a einkis/ Enn huer hñ hlyder Hirtinguñe verdur hyggeñ.

a (Einkis) Þad er/ hañ kiemur sier i Helgann wm syder

Otte DROTTENS er Tucktan til Viskunnar/ Og ædur enn þat Mann kiemur til Heidurs þa hlytur hñ ad lijda.

XVI.

A Inf. 19. MAdurenn asetur nockud i Hiartanu/ Eñ þad kiemur af DROTTNE sm Tungan skal tala

Sierhuertum þijkia sijner Veiger hreiner/ Eñ DROTTIN giører alleina Hiartad efalaust.

Bijfala DROTTNI þijnar giørder/ Þa munu þijnar ætlaner framgang hafa. Psal. 37. Tob. 4.

DROTTIN giører alla hlute fyrer sialfs sijns saker/ Eirnen hinn Ogudræka til jlls Dags.

Sup. 15. a Dramblijst Hiarta er DROTTNE andstyggeligt/ Og þat mun ecke ohegnt vera/ þo þeir sie aller i einu Sambande.

Fyrer godgirne z Tru a forlijkast Misgiørden/ Og fyr' Otta DROTTINS fordast Meñ jllt.

a (Forlikast) Bæde wid Gud og Menn/ þui ad Gud þrænyr Hirtingunne/ og Meñerner werda wel til wina þar fyrer

Þegar nockurs Mañs veiger lijka DROTTNI/ Þa giører hñ eirnen hñs Ovin til frids vid hñ.

Betra er lijted riettfeinget/ Eñ mijkel jñfekt rangfeingen.

Sup. 15. Infra 12. Hiartad Mañsiñs aformar sinn Veg/ Enn DROTTIN alleinasta giefur ad þad framkuæmist.

B Spadomur er i b Kongsiñs Munne/ Hñs Muñur fer ecke villt i Dome.

b Kongsiñs) Þuiad hañ dæmer epter Lögum edr Riette/ huørn Gud stadþester og bijþalar suo sem annad optinberligt Embætte

Riett Vog og Mæler er af DROTTNI/ Og allar Vikter eru hñs verk.

Fyrer Kongenū rangt ad giøra er Suiuirding/ Þuiad med Riettindum stadfestest Kongs Sæted.

Heil Ræd lijka Kongenū/ Og huer heillt Ræd leggr verdur elskadur

Reide Kongsiñs er sendebode Daudañs/ Eñ vitur Madur mun blijdka hñ.

Nær Kongsiñs Andlit er hyrligt/ Þad er Lijfed/ Og hñs Ræd er lijka s Kuelldskwreñ.

Medtaktu Viskuna þui hun er Gulle betre/ Og skynseme ad hafa er dyrmætara eñ Silfur.

Stigur Riettlætra varast jllt/ Og huer sim Veg vardueiter hñ geymer sitt Lijf

C Supra xv. Infra xviii. i. pet. 1. Sa er ganga skal til gruñs giørest fyrr Drambsamur/ Eitt dramblætt og dreissugt siñe geingur vndan Hrøþuniñe.

Betra er ad vera Lijtelatligs siñes med hoguærū/ eñ skipta Herfange mz Drambsømum.

Huer ed forsialiga framfylger nockru efne sa fiñur Hamingiu/ Og sæll er sa sem Traust hefur a DROTTNI.

Eirn skilnings Madur verdur prijsadur fyrer eirn vitrañ Mañ/ Og liuflig Ræda kienner vel.

Vijsdomur er Lijfsiñs Bruñur þm sem hñ hefur/ Eñ c øgun Fauñstra er heimska.

c (øgun) Þeirra lærdomur/ Ris ska Heilags lektur

Eitt

Eckt hygged Niarta kalar Viturliga/ z kienner vel.

Ræda hins Vingiarnliga er sem Hunangs seimur/ Huggun Sælarinnar og glede Beinanā.

Supra xiiii Mørgum þeckest eirn vegur vel/ Enn hāns ed sijdasta liggz til Dauda.

Supra xij. Margur kiemur i mijkenn skada/ Fyrer sīn eigen Munn.

Fauss Madz grefur epter Olucku/ Og Elldur breñur i hāns Munne.

Rangsnuenn madur vekur vpp Prætur/ Og bakmælugz Madur giører Høfdingia sundurlynda.

D Ranglætur Madz keyger sīn Naunga/ Og leider hān ecke a goodan Veg.

Huer hān hender mz Augunū huxar eckert gott/ Og huer hān teiknar mz Vørunum hān fullkomnar jllt.

Tit. ij. Grær Hærur eru Heidursins Korona/ Hueriar ad finast a Rietlætesins Veige.

Eirn Polinmodur Madur er betre enn sterkur Madur/ Og hān sem Herra er sijns siñes/ helldur en̄ sa ed mwradar Borger yferuiñur.

Act. i. Psal. xxxi. Alutføll eru i skaut løgd/ Eñ þau falla epter þui sem DROTTIN vill.

XVII.

A Sup. xv. Syra. x. Betre er eirn þurr Bite/ þ^r Madur lætur sier mz nægia/ Helldur enn fullt Hws slæturs med hatre.

Vitur Þræll mun drottna yfer oþrifnum Erfingium/ Og skipter Erfdiñe Brædra a mille.

So sem Elldureñ reyner Silfred z Ofneñ Gulled/ Suo lijka reyner DROTTIN Hiørtun.

Illur Madur hlyder Illum Muñe/ Og suiksamur Madur heyrer giarnan skadsamligar Rædur.

Sup. xiiij. Huer hān spottar Fatækan/ sa hæder þess hins sama Skapara/ Og huer hān hlackar yfer hāns oførum/ mun ecke orefsadur vera.

Korona hiña olldrudu eru Barnabørnen/ Og Barnaña Heidur er þeirra Fedur.

Ecke hæfer Heimskum Mañe ad tala af hæfum Alutum/ Myklu midur einum Høfdingia at hān liugie giarna.

B Gæfan er gøfugligur Gimsteirn þeim ed hana hefur/ Huert sem hān snyst þa er hān hyggeñ hallden̄.

Sa sem hylur yfer Misgiørdena giører Vinskap/ Eñ sa sem Søkena a opinberar giører Høfdingiana osamþycka. a opinberar) Þad er/ at minner/ anyar/ og vppi aptur rijfur

Strøffun skielfer meir Hyggeñ/ Eñ hundrad høgg Heimskañ.

Beisklūdadz Madz leitar skada ad giøra/ Eñ eirn ogurligz Eingell mū yfer hān koma.

Hosee xiij. Betra er ad mæta Biarndyre þui sem rænt er sijnum Hwnum/ Helldur eñ Heimskum Mañe i siñe heimsku.

Rom. xij. i. Pet. iij. i. Thess. v Huer ed gott illu launar/ Af þess Hwse mun ecke jllt huerfa.

i. Pet. iij. Huer Deilur vppbyriar er lijka sem sa ed rijfur vpp fyrer Vatnenu Dykes gardenn/ Hættu af Deiluñe fyrr eñ þu verdur þar i vafdur

Esa. v. E Huer hān riettlæter Omilldan og fyrerdæmer Riettlætann/ þeir eru bæder fyrer DROTTNI suiuirdeliger.

Huad skulu faussum Peningar i Hende til ad kaupa Visku/ fyrst hann er eirn Dare?

i. Pet. iij. Sa sem ad Vinur er elskar auallt/ Og eirn Brodur verdur i Heydiñe reyndur.

Sup. vi. Sa er eirn Dare sem vti Høndena lofar/ Og i Borgan geingur fyrer sinn Naunga.

Huer hañ elskar Deilur hañ elskar Synd/ og sa Hæfar giør^r sijnar Dyr stundar epter Olucku.

Hreckuijst Hiarta fiñur eckert gott/ Og sa hān hefur rangsnuna Tungu fellur i Ohamingiu.

Sup. x. Infra xix. Huer hān vppelur Apglapa sa hefur motgang/ Og Fader Dærligs Mañs hefur onga glede.

Sup. xv. Gladuært Hiarta giør^r Lijfed lystiligt/ Enn hryggeñ Hugur giører Beinen visen.

Exod. xxiij Infra xxiiij D Omilldur Madur þiggur giarna heimuligar Gæfur/ Til ad vmhuerfa Veige Riettareñs.

Eccl. ij. Forsiall Madur hefur hyggeligt yferbragd/ Enn Heimskur goner Augunum hin gad og þangad.

Sup. x. Infra xix. Fauss Sonur er Fodursins Harmz/ Og Hrygd siñar Modur sem hān fædt hefur.

Þad er ei gott ad giøra Riettlætū Mañe skada/ og slæ Høfdingia þann sīn Riettlæmur er.

Jacob. i. Skynsamur Madur stiller sijna Rædu/ Og vel vitugur Madz er dyrmæt Sæl.

Ef fauss Madur þegde þa være hān vitur hallden̄/ Og skynsamur ef hañ sijnum

Munne aptur hiellde.

XVIII.

A HVer sig frahuerfan̄ giører hn̄ leitar þss sem hn̄ lyster/ Og setur sig ordugan̄ øllu þui sem gott er.

Eirn Afglape hefur ongua Lyst a Vijsdome/ Nelldur a þui sm̄ er i hn̄s Niarta.

Nuert sem sa Omillde kiemur/ Þar kiemur og Forsman Skøm og Brijxle.

Ord i eins Viturs Man̄s Munne er so sem diupt Vatn / Og Viskubrun̄urenn er fullur Strauma.

Infra xxiiij. xxviij. Þat er ei gott at alijta Personu hin̄s Ogudrækа/ Til ad hneigia af Riettum Dome.

B Varer Dárans koma i gubbe/ Og hn̄s Munnur sæker epter høggum.

Munnur hin̄s Fauijsa giører sialfum sier skada/ Og hn̄s Varer veida hn̄s eigen Sál.

Bakmælugs Man̄s Ord eru sløg/ Og ganga i giegnum Niartad.

Sa sem latur er i sin̄e Vin̄u/ Nn̄ er broder þess sem fyrerfer sijnu.

Nafn DROTTINS er hin̄ sterka ste Nerkastale/ þangad flyr Riettlátur madur og verdr holpen̄.

Rijkdomur Audigs mans er honum styrkur Stadur/ Og suo sem hár Múrueggur i kringum hn̄.

Sup. xvi. i. Pet. i. Nær nockur skal falla þa giorest han̄s Niarta ádur dramblátt/ Og fyrr en̄ madr til Neidurs kome / þa hlytur han̄ ádur ad lijda.

Syrach ix. Nuer fyrre giefur Andsuar enn hn̄ heyrer/ Nonum er þad Fauitska og Skøm.

C Nuer hn̄ hefur glatt Niarta sa kann sier i sijnum Motgange vid ad hallda/ En̄ þegar Nugurenn er fallenn/ Nuer kann þad ad bera?

Eitt skynsamligt Niarta kann hyggeliga sier ad haga/ og vitrer men̄ heyra giarna ad Men̄ skynsamliga framfare.

Gafa Man̄sins gefur hm̄ rwm/ Og kiemur hm̄ fyrer Storherrana.

Riettlátur Madur asakar fyrst sialfan̄ sig/ Kome hn̄s Naunge þa finnur hn̄ at vid hn̄.

Supra xvi. Nlutfall setur nidr Deilur/ Og ber wr Boga med þeim Volldugu.

Sa Brodur sem a stygdr er/er fasthall dare en̄ sterkr Kastale/ Og þ Natur helldr fastara enn Borgarhiørar.

Nuerium Manne verdur launad epter þui sem hn̄s Munnur hefur talad/ Og verdur saddur af Auexte Vara sinna.

Daude z Lijf stár i Tungun̄ar vallde/ Nuer hana elskar mun hen̄ar Auaxtar neyta.

Nuer hn̄ fin̄ur sier Eigenkonu/ sa finnur sier b godann Nlut/ Og ødlast goduilld af DROTTNI.

Fatækur Madur talar bidiande/ Rijkur madur an̄sar rembeliga.

c Trwr Vinur hefur eirn Man̄ elska ra/ Og stendur fastara hia hønum helldur en̄ hn̄s eigen Broder. c Vandalauser eru oss opt betre en̄ skyllder og teingder

a Stygdur) Nær eirn Brodur er stygdur af ødrum rangliga/ þa er auduelldara ad winna sterkan̄ Kastala enn hann ad þorlijka/ þss nænare og kiærare Vinerner eru/ þess beiskare og geystare er Reiden/ So sem a mille Manns og Konu/ og Brædra og Systra

b Þo ad ei gange allt ad óskum/ þa weit hann þo/ ad hanns Hiuskapar stiett lijkar Gude/ so sem hanns skipan og skickan/ og huad hann giórer edur lijdur þar in̄e/ þad truer hann ad Gude wel lijke

XIX.

A BEtre er sa Fatækur sem framgeingr i sijnum einfalldleik/ Nelldur en̄ rang snuen̄ Madur mz sijnū Vørum sem þo er Fauijs. Infra xxviij.

Þar Men̄ vmganga ecke mz Skynsemd/ fer ecke vel a fram̄/ Og huer mz Footunum er fliotur giører skada. a Þui hier hlytur man̄ ad lijda

Fauiska Mannsin̄s vmsnyr hn̄s Veige/ So at hn̄s Niarta gremiest i mote DROTTNI.

Audæfe giøra marga Vine / Enn Fatækur Madur verdur af sijnum Vinū forlátenn.

Eirn Liuguottur blijfur ecke ohegndur/ Og sa sem einardliga framber Lyge mun ecke vndan hlaupa. Deut. xix. Infra xxi.

B Margr tekur vara vppa Nofdingian̄s Personu/ Og aller eru Viner þess sm̄ Gáfur giefur.

Fatækann Man̄ hata aller hn̄s Brædur/ þar med þa firrast hn̄ og hn̄s Viner/ Og sa sig forlætur vppa Ord ein hefur eckert. a (Giær) han̄ waktar sig wid Hafskasemdum truer ecke bógrum Ordū

Sa sem skynsamur er hefur b kiært sitt Lijf/ Og forsiall Madr fin̄ur nockut Gott.

Eirn Falsuottur blijfur ecke ostraffadr/ Og

Og sa sem frijliga talar lygd mun fyrerfa rast.

Fauijsum Manne heyrer jlla ad hafa goda Daga/ Og myklu midur einum Þræl ad Drottna yfer Hofdingium.

Sa sem ad er Þolinmodur hn̄ er hygg-enn Madur/ Og þat er honum Heidr at hn̄ læst Odygdena ecke vita.

Rom. xiij. Reide Kongsins er sem c grenian vngs Leons/ Enn hn̄s Hylle er sm̄ Døgg a grase.

c Hn̄ ber ecke Suerded þorgiefens

Fauijs Sonur er sijns Fodurs Hørmung/ Og kijfen Kona s ein driupande Hws þekia. C

Sup. xviij. Hws z Audæfe fæst epter Forelldrana/ Enn skynsom Kona kiemur af DROTTNI.

Sup. vi. Lete giører Suefn / Og jdiulaus Sæl mun Hungr þola.

Huer Bodorded vardueiter hn̄ vardueiter sitt Lijf/ Enn sa sijnum Veige gleymer mun d deyia.

Huer fatækum myskunar sa lænar DROTTNE/ Hn̄ mun þad godu endurgiallda.

Psal. xli. Sup. xiij. Tykta þu Son þinn a medan nockur Von er fyrer hondum/ En̄ læt þu ecke Sæl þijna verda til hrærda at drepa hn̄.

Þuiad mijkell Grim̄leike giører skada/ Þar fyrer gief hn̄ lausan̄ so kantu hn̄ betur ad aga.

Sup. xvi. Hlyd þu Rædlegginguñe/ z medtak Auijtanena/ So ad sijdar meir verd[r] þu hyggen̄.

Þar eru margar Rædagiørder i eins Mañs Hiarta / Enn Ræd DROTTINS stendur stødugt.

D Eirn Man̄ pryda hn̄s velgiørder/ Og betre er eirn fatækur en̄ eirn Liugare.

Otte DROTTINS stodar til lijfsins/ Og mun saddur verda suo eckert mun hn̄ jllt heimsækia.

Sup. vi. Infra. xxiiij. Latur Madur stijngur Hendiñe i barmenn/ Og kann hana ecke ad e Muñenum ad bera.

Ef Madr slær hin̄ Hædgiarna þa fordast hin̄ bernske/ En̄ ef þu hirter skynsaman̄ Man̄ þa verdur hn̄ hyggen̄.

Sup. x. xv. xvij. Huer Fodurenn onadar og burt rekur Modurena/ Hn̄ er eitt skamarligt og bølvad Barn.

Hættu son minn ad hlyda þeim Aga sm̄ fraleider skynsamligum Lærdome.

Eirn Liuguottur spottar Riettenn/ Og Omilldra Maña Muñur gleyper Oriettenn.

f Hædgiørnum Moñum eru Hefnder reidubwnar/ Og Høgg a hryggen̄ heimskra Manna.

d Deyia) Þad er/ Hann kiemur i Hendur Bødlenum/ og i Gælgann/ Þui Ohlyden Børn hlaupa ecke wr hanns Høndum

e Munnenum) Suo sem Mælltæke er/ Hann er suo latur/ hann nenner ecke ad mata sig þyrer Letenne þo ad Maturenn stande þyrer honum/ edur sie a Fatenu. Enn hann meinar Riennefedur/ Stiornendur/ Þionustufolk/ þeir ed leteliga giøra sitt Embætte/ þo at þeim sie þad audvelldliga lafhægt

f Hædgiørnum) Þa enu vondu Ohlydnu Skalka mun Heingiarenn strykia/ þar lenda þeir wissulega

XX.

Jin giører lausläta men̄ /Og sterkur Dryckur a galda/ huer þar hefur lyst til verdur alldrei vitur. A

a (Galda) Þad er/ Afsotia/ Giaflyfe/ Munadlyfe/ Eph. v. Drecked ydur ecke Vijn druckna þar af kiemur otierligur/ edur galenn Lifnadur

Skielfing Kongsiñs er suo sem grenian Leonsins/ Sa hn̄ stygger sa syndgar vid sitt Lijf.

Þad er Mannenum Heidur ad skilia sig vid Deilurnar/ Enn þeir ed deila giarnan þad eru allt saman Afglapar.

Fyrer Kuldasaker vill b latur Madur ecke eria/ Þar fyrer hlytur han̄ vm Kornskurdartijmann ad bidia og ecke fa.

Eitt Ræd i Hiarta Manns er suo sem diup Vøtn/ Enn eirn Vitur Madur kann ad sia huad hn̄ meinar

Marger Menn kallast c goder/ Enn huer vill finna þann sem Rietteliga godur er?

B Riettlætur Madur sa framgeingur i sijnum einfalldleik/ Þess Børnum mun Vel vegna epter hn̄.

Kongur sa ed situr i sijnu Doms sæte/ Tuistrar øllu jllu m̄z sijnu til lite.

iij. Reg. viij. Eccl. vij. i. Joh. i. Huer ma seigia/ Hrein̄ er eg i mijnu Hiarta? z klaar af miñe Synd.

Marghattud Vog og Mæling er huertueggia fyrer Gude Andstyggeligt.

Tamur er Barns vandenn Eitt Vngmenne kienna Men̄ af sinne Idne/ Huert hn̄ vill vera godur og Hreinferdugur.

Heyrända Eyra og siaande Auga þ giører DROTTIN huortueggia.

Sup. vi. Infra xxiiij. Elska ecke Suefnen/ suo þu verder ecke Fatækur. Hallt opnum þijnum Augum þa muntu Braudz nægd hafa.

Þad er vont/ þad er vont seigia Menn þa

Þa þeir hafa þad/ Enn þa þad er i burt be
ra Menn þui prijs.

Þar er Gull og fiølde Gimsteina/ Enn vitur Munnur er kostuligt Clenodium.

Tak þu Klæde þess s fyrer aññan i borgun geingr/ Og pättet þ fyrer saker hins okieda

Rangfeinged Braud smackar huerium Manne vel/ Enn þar epter fyllest hans munn ur vpp mz Sandsteina.

Vppsætur standast nær þau byriast mz Rꜳde/ Og Orløg skulu menn fremia med skynsemd.

Samlaga þig ecke vid þann mann sem leyndarmꜳl opinberar/ Og vid bakmꜳlugа og Falsmunna.

Exod. xxi. Leuit. xx. Deut. xxvij. Math. xv.

Huer hñ bøluar sijnum Fødur og sinne Modur/ Þess Lios mun wt slockna i midium Myrkrunum

Su Erfd s Menn d hlaupa mÿked epter i fyrstu/ mun vm sijder Blessanar þarnast

Sup. xvij. Rom. xij. 1. Pet. iij. 1. Thess. v.

Seig ecke suo/ Eg skal launa aptur jllt/ Bijd helldur DROTTINS hann mun hialpa þier.

D

Marghꜳttud vigt er DROTTNI Suiuirdelig/ Og røng Vog er ecke god.

Huers eins Manns gangur kiemur af DROTTNI / Huer er sa Madur sem skilur sinn veg?

† Gudz Ord edur hans Nafn Og giefa sydan ölmusu bidia og þakka

Þad er Mannenum Snara ad lasta þ † Heilaga/ Og þar epter a Aheit ad giøra.

Eirn vijs Kongur tuistrar þeim Omilldu/ Og fœrer Hiol yfer þa.

e Gudz Huggun og Godvillid

e Skridlios DROTTINS er monn vm Lijf og Ande/ Þad geingur i giegnum allt Hiartad.

Godgirne og Sanninde varduеita Kongenn/ Og hans Nasæte styrkest fyrer Godgirnena.

Vngdomsins styrkleikur er hans Heidur /Og þau grꜳu Haaren eru Þrydes fegurd hinna Gomlu.

Menn hliota ad hamla þeim Vondu mz strongu Straffe/ Og med Aluarligum Høggum suo þeir kienne til.

b Latur) Þad eru Kiennemenn og Valldstiornarmenn/ þeir ecke þlyttia truliga sitt Embætte/ og ottast Øþsokn og Motgang/ eru so sem later Hwsbændur

c Godur) Þuiad Hræsnen er mÿkel eirnen a medal godra werka/ Menn hallda margann þyrer godann og margann þyrer Vondann/ sem þo eige eru suo / Þar þyrer haþ ecke Traust a neinum Manne

d Hlaupa) Suo sem þau Børn giøra er giarnan sæie sijna Frændur og Forelldra dauda wera/ Item/ þeir sem annara Manna Eigur med nockru yþeruarþe vnder sig draga/ i mote þui x. Bod orde

XXI.

Ongsins Hiarta er i Hende DROTTINS/ suo sem Vatzlækerner/ Og hann hneiger þad huert ed hann vill. A

Huerium Manne virdist riettur sinn Vegur/ Enn DROTTINN alleina giører a efalaus Hiørtun

Dom z Riettinde ad giøra er DROTTNI þægeligra enn Offur.

i. Reg. xv. Eccl. iiij. Esa. i. Jere. vi.

Drambsøm Augu og dreissugt Sinne og b Skridlios Ogudrækenna er Synd.

b Skridlios) Þad er wingan Verall darinnar. Huer hann er Vinur Veralldarinnar sa er Gudz Ouinur/ Jacob. iiij.

Fyreratlan hins Jdna orkar nægdar/ Enn sa þoler Þorf sem ofhastur er.

Huer hann safnar sier Fiesiod mz Lygum/ Hann mun fordiarfast og þeim i hendur hrapa sem leita epter hans Dauda.

Rꜳnskapur Ogudrækenna mun skielfa þa/ Þuiat þeir villdu ecke giøra huad Riett er.

Huer eirn aññan veg geingr/ sa er hreckvijs/ Enn sa sem framgeingur i sinne Bifalningu/ þess Verk eru riett.

B

Betra er ad bwa i Hyrningu vnder eirne Hwsþekiu/ Enn i einu Hwse hia kijfsamre Konu.

Infra xxv. Syra. xxv.

Ønd hins Omillda æsker jlls/ Og ann sijnum Naunga einskis.

Nær hinn hꜳdgiarne verdur straffadur /Þa hyggnast þeir enu Bernsku. Og nær Menn vnderuijsa hyggnum manne/ þa verdur hann skynsamur.

Riettlꜳtur madur hagar sier c viturliga vid Hws hins Omillda/ Enn Omillder Menn huxa ecke vtan ad giøra skada.

c Epterdæme er Þauidz wid Saul

Huer sijn Eyru aptr byrger fyre kalle hins Fatæka/ Hann same mun kalla og ecke heyrdur verda.

d Heimugligh Gꜳfa hepter Reide/ Og Giøf i skaut løgd akafa Grimd.

d Huer hñ ecke hrósar sinne Gæþu Math. vi. so sem Pharisearenn

Þad er Føgnudur Riettlꜳtum manne at giøra huad riett er/ Enn hrædsla Illgiørdamonnum.

E

Sa Madur sem villest af Viskunnar veige/ mun blijfa i Daudra Manna Søfnude.

Huer hann fremur bÿlijfe sa mun þola Þorf/ Og huer hann elskar Vijn og Vidsmiør verdur alldrei Rijkur.

Omillder menn hliota fyrer Riettlꜳta straffader ad verda/ Og Forsmꜳnarar fyrer Riettuijsa.

Betra er ad bwa a audnu Lande/ Enn i
hia reidinne

reidine z deilugiarnre Konu.
J Nyſe Nyggens Mans er girnelıgur Fieſiodur/Enn Fauſs Madur eyder ſiſnu.
e Huer Myſkunſeme og godgirne epterfylgier/Hañ finur Lyfed/Myſkun og Heidur.
Vitur Madur viñur Borg b ſtyrkua/ Og ſteyper þeirra Magt fyrer þeirra Ovrugleika.
Huer hñ vardueiter ſiñ Munn z Tungu/Hañ vardueiter Saal ſijna fyrer Kuolum.
Sa ſem ad er dreiſſugur og Dramblatur/ g kallaſt eirn Lauſinge/ſa er i Reidine ſyner ſinn Metnad.
D Latur Madr deyr yfer ſine Oſk/Þuiat hñs hendr villdu ecke vinna.
Daliga oſkar hñ/ eñ hiñ Riettlæte giefur z ſeiger ecke nei.
Forner Omilldra Mana eru ſuiuirdeligar/Þuiad þær eru i Syndum offradar.
Eirn Liuguvottur fyrerferſt/Enn ſa ſem hlyder odrum/ þann læta Menn og alla tijma ræda.
Hiñ Omillde þreynger ſier fram med Nøfdenu/Eñ ſa ſem riettuijs er hñs vegur ſtendr ſtødugur.
Þar hialpar eingen Viſka/ eingen ſkynſemd/Eckert Raad j mote DROTTNI.
Heſtar verda vel bwner til Bardagans Enn Sigurenn kiemur af DROTTNI

e Sæler eru Myſkunſamer Math. v.

b (Styrkua) Þeir ſem treyſta upp a ſijna eigen Magt/ þar er eingen Lucka med

Deut. xix. Sup. xix.

a Expalaus) Allt huad Mann giörer epter Gudz befalning/þeſſ er Madur ocþande ad þad er riett/Enn fyrer utan Gudz Ord eru aller hluter myrkuer reikuler og oſtöduger

g Lauſinge) Þad er/ Hann þær eitt ſkamarligt Nafn/ og aldrei werdur hann ad loſligum heidurs Manne

XXII.

A Gott Rykte er betra enn mikel Audæfe/ Og god Hylle er betre enn Silfur og Gull. Eccl. vij.
Ryker og Fatæker eru huer añara a medal/DROTTIN hefur þa hueruteggiu giørt.
Forſiall Madur ſier Oluckuna og leyner ſier/Enn hiner bernſku ana fram og fa ſkada.
Huar meñ þola fyre otta Drottens þar eru Audæfe/Heidr z Lijf.
Þyrnar og Snørur eru a Veige hinns Ranglata/Eñ huer ſig tekur þar langt fra ſa vardueiter ſitt Lijf.

So ſem Meñ venia Vngmeñed/So leggur hñ þat ecke af þa hñ elldiſt.
Rijkur Drottnar yfer Fatækum/Og ſa ſem þiggr Lan er Þræll þeſſ ſem lanade.
Huer Ranglæte nidurſaer ſa uppſkier Illt/Og af Vende ſinnar Illſku mun hñ fyrerfaraſt.
Gott a Auga verdur bleſſad/ Þuiad hñ lær Fatækum af ſijnu Braude.
B Vtrekwſa Hædgiornum Mane/þa fer Kijfed burt/Og hætta Deilur og Hædungar.
Huer hñ hefur hreint Hiarta og liufliga Rædu/Þeſſ Vinur er Kongurenn.
Augu DROTTINS geyma gott Raad/Eñ Forſmanarans Ordum umturna þau.
Sa hiñ late ſeiger/Leon er þar vte/ Kañſkie eg verde b drepenn a midiu Stræte.
Noruñar munnur er ein diup Grøf/ Huerium DROTTIN er Reidur ſa fellur þar i.
Heimſkan er folgen i Barnſins Hiarta Eñ Hirtingarvondureñ rekur hana langt burt fra þui.
C Huer ed giører rangt Fatækum til þeſſ ad auka ſijn Audæfe/Hñ hlytur og ſier rijkara Manne ad giefa/ z þorf ad þola.
Hneyg þijn Eyru og heyr þu Ord vitra Manna / Og tak þier til Hiarta mijna Kieñing.
Þuiad þad mun giöra þier hægd ef þu geymer hana hia þier /Og øllu mun fyrer þiñ Muñ vel ræded verda.
Ad þitt Trauſt ſie i DROTTNI/ Nyt eg dagliga þig a ad minna ſlijkt þier til Goda.
Hef eg þier ecke margfalldliga fyrer ſkrifad mz Raadlagning og Kieñing?
Suo ad eg ſynde þier ſanan Grunduøll Sannleikſins/Suo þu kynner þeim Riett ad andſuara ſem þig ſenda.
Ræntu ecke Fatækann af þui hñ er fatækur/Og nidur þryck þu ecke þañ hinn veſala i Borgarhlidenu. Infra xxix
D Þuiad DROTTIN mun rietta þeirra Sok/Og fottroda þeirra fottrodendur.
Samlaga þig ecke vid Reidañ Mann Og haf ecke duol hia grimmum Mane.
Elligar ma ſkie þu lærer hañs Vegu/ og faer þar af hneyking Salar þiñar.
Vertu ecke hia þeim ſem binda Hendr ſijnar/Og i Borgun ganga fyre Skullder. Sup. xi.
Þuiad ef þu hefur ecke til ad bitala/Þa munu þeir og þinn Bed vndan þier i burt taka.

Tamur er Barns wandenn

Syra. xxxi Sup. xi.

a (Auga) Þad er eirn milldur Madur

b Þat eru Kiennened u Stiornendr og þienarar /þeir ed ei villa Reþeſſ ellta/um þæra Vegu og oþæra

Þ mu gagn giöra/og hialpa þier og ödrum

taka.

Deut. 27 Jnf. 23. Sup. 21. Fær þu ecke vr stad þau gømlu Landamerke/ sem giørdu Fedur þyner.

Sier þu nockurn Mañ astundunar go dann i sijnum vtuegum/ hñ mun standa fyrer Kongenum/ Og hñ mun ecke standa fyrer þeim Ogøfgu.

XXIII.

A Nær þu situr til Bordz med nockrum Høfdingia/ So Athuga gaumgiæfliga huern þu fyrer þier hefur og set a Knijf a Barka þier vilier þu lijfe þijnu hallda.

Girnstu ecke fyrer hñs Fædu/ Þuiad þ er falskt Braud

Keypstu ecke vid ad verda Rijkr/ Og hættu af þijnum fundningum.

Lat Augu þijn et þangad fliuga sm̃ þu kant ei af ad fæ/ Þuiad þad sama giører sier Vænge suo sem Ernur/ og flygur vpp at Himne.

Neyttu ecke Matar med Ofundsiukum Mañe/ Og æsk þu þier ecke hñs Fædu.

B Þui lijka sem ein † Forynia er hñ fyrer jnnan/ hñ seiger/ Et og dreck/ Enn Hiarta hñs er þo ecke þier med.

† Þad er þat er ostad bast/ so sem glæringar a Nottu bliu ga/ huar vp pa ei ma tre sta/ So læst ofundsiukur godgiarn vera/ eñ er þo ecke

Þijna Bita sm̃ þu hefur eted hlytur þu vpp ad giefa/ Og tapa þijnum vinsamligũ vidrædũ.

Tala þu ecke fyrer Eyrum hins Heimska/ Þuiad hñ fyrerlijtur Hygginde þinnar Rædu.

Sup. 22. Deut. 27. Færdu ecke vr stad þau gømlu Landamerke/ Og gack ei yfer Akra Fødurlausra.

Þuiad Volldugur er þeirra frelsare/ hñ mun rietta þeirra søk þier i mote.

Jere. 30. Gief þitt Hiarta til Lærdoms og Eyra þitt til skynsemdar rædu.

Sup. 13. 19. Lat ecke af ad hirta Vngmeñed / Þui ef þu slær þad mz Vendenum þarf þad ecke b dreped ad verda.

Þu fleinger þad med Vendenum/ Enn þu frelsar Ønd hss fra Heluijte.

Son minn/ Ef þu ert hyggeñ/ þa gledst mitt Hiarta/ og mijn Nyru fagna þegar Varer þijnar tala huad riett er.

C Lat ecke þitt Hiarta epterfylgia Syndunum/ Vertu Helldur dagliga i DROTTINS Otta/ Þuiad þad mun þier sijdar meir gott vera/ og von þijn mun ecke bregdast.

Heyr þu Son minn og vertu Hyggeñ/ Og haga vel Hiarta þijnu a Veigenum.

Vertu ecke med Olsuelgiurum z grædugum/ Þuiat Olsuelgiarar og græduger vt armast/ Og suefnugur Madr hlytur ad bera tøtrug Føt.

Hlyd þu Fødur þijnum sem þig hefur gieted/ Og forsmæ ecke Modr þijna þegar hun elldest.

Kaup þu Sañinde og sel ecke/ Visku/ Lærdom og Skilning.

Fader hiñs Riettlæta fagnar/ Og sa z vitrann Son hefur gieted gledst þar af.

Lattu Fødr þiñ z Modr fagna sm̃ þig gieted hafa.

Gief mier Son minn Hiarta þitt/ Og lat þijnum Augum vel þocknast mijna Vegu.

Þui ein Skiækia er diup Grøf/ Og ein Norkona þrøngur Pyttur. Sup. 20.

Hun vmsitur so sem eirn Reyfare/ z þa enu diørfu a medal Mañanna dregur hun ad sier. D

Huar er Vei? Huar er Harmr? Huar eru Deilur? Huar eru Akiærur? Huar eru Auerkar fyrer vtan tiluerknad? Huar eru raud Augu? Sup. 29. 21. 23.

Einkum þar sem Meñ sitia til samans vid Vijndryckiu/ Og koma til samans af ad drecka þ sm̃ a er skeinkt

Lijttu ecke a Vijnet þa þat er rautt/ Og þess litur er suo skær i Glasenu/ þad reñur sætliga nidur/

Eñ eptr a bijtur þ sm̃ Høggormur/ Og stijngur sm̃ ein Nadra

Þa munu Augu þijn lijta epter añarlig um Konum/ Og Hiarta þitt tala Ranghuerfa hlute.

Og munt vera sem nockur sa er sefur i midiu hafe/ Og lijka sem sa ed ofan vpp a Mastrenu sefur(j Skipenu/ og seiger)

Þeir slæ mig/ Enn mier er þat þo ecke sært/ Þeir beria mig/ enn eg kieñe ecke til þess/ Nær mun eg vakna/ so ad eg þetta optar fremie?

a Knijf) Þad er suo myked / Geym þijna Tungu suo þu taler ecke ofmargt/ og komer þar fyrer i Haska. Þuiad hañs Rietter. eru otruer/ Suo er i Hofgørdum falskt Braud/ þar lygur huer a annann og hræsnar med ødrum/ þar til hann kiemur honum vnder/ enn sier vpp yfer hann

b Stryker þu hann/ þa þarf ecke Bödullenn ad stryka hann/ Þar hlytur Hirtingar Agienn ad wera/ Age Faderenn ecke/ þa giörer þad Bödulleñ wijst/ wr hñs Höndum sleppur eingenn/ þui þetta er Gudz Domur

Epter

XXIIII.

A

a Epterþylg) Þad er/ lættu þier ecke leidast þitt auma Lijþ og Fatækt/ suo þu wilier wondum Mönnum saker þeirra welgeingne epterþylgia

Ufterfylg ecke Vondum Moñum / Og girnst ecke med þeim ad vera: Þuiat Hiarta þeirra huxar ad giøra skada/ Og Var er þeirra tala flærd.

Mz Visku oppbyggest Hwsed/ Og stad festest mz Skynsemd.

Af skickanligre Heimelis Forstødu vpp fyllast Geymsluhwsen mz allskyns dyrlegū fegurstum Audæfum.

Vitur Madur er styrkur/og skynsamur Madur er mikellra Krapta.

Þuiad mz Rææde hlytur Bardaganum fram̄ fylgt ad verda / Og huar ed marger Rædgiafar eru þar er Sigur

Fauÿsum Mañe er Viskan ofhæ/ Nañ þorer ei sijnum Munne i Borgarhlidenu vpp at lwka.

B Huer ed sialfum sier skada giører/ Sæ mæ mz riettu kallast b Høfudstrakur.

Apglapans Vppsætur er Synd / Og Hædgiarn Madur er fyre Mønum Suiuirdeligur.

Sa er ecke sterkur sem veyklast i Neydinne.

c (Daud) Kyka sem Menn dræ þu Christna þerdum og enn nu/seigiande/e.g hlyt þram ed þylgia mijns Herra skipun og hlyden ad wera

Frelsa þa sem til c Dauda verda leidd er/Og giør þig ei frahuerfañ fra þeim sem lijflætast skulu.

Ef þu seiger/Vier høfum þar ecke skyn a/Þeincker þu / sa sem ransakar Hiørtun merke þad ecke? Og sa sem geymer Sæalar þiñar/vite þad ecke? Og giallde Mañen um epter sijnum Verkum?

Neytku d Hunangsiñs minn Son/ Þui ad þat er gott/Og Hunangs seimurenn er sætur þijnum Hælse.

Suo og lær þu Visku fyrer þijna Sæal/ Nær þu finnur hana/þar epter mun þier vel vegna og Von þijn mun ecke ad ongu verda.

C

e (Huÿld) Sem þr giöra er Fatækra Manna Jarder edr Eignet til sijn draga

Vmsit ecke suo sem Omilldur Madur Hws hins riettferduga/og spill ecke hañs e Huÿld.

Þui f siø sinnum a Deigenum fellur Riettlætr/ z rijs vpp aptur/Eñ Ogudrœker Menn nidursockua i Olucku.

Fagna ecke yf° falle Ouinar þijns/Og læt þitt Hiarta ecke hlacka yfer hñs Ofsørum.

Ad DROTTIN siae þad og lijke honum jlla/Og vijke Reide sinne fra honum.

Psal. 37. Reidst ecke vegna vondra Mañа/Og øf

unda ecke þañ Omillda. Sup. 23.

Þui sa Vonde hefur ecke vppa neitt ad 24.
vona/Og Skridlios Omilldra slocknar

Son minn ottast þu Gud og Kongeñ/ Eccl. 8.
Og samlaga þig ecke vid vpphlaupsama.

Þuiad þeirra Glatan mun voueifliga ad koma/Og huer veit nær kiemur þeirra Olucka?

Þad vottа og Vitrer Meñ/Ad Mañgreinar alit i Dome er ecke gott. Leuit. 19.

Huer suo seiger til hiñs Omillda/ Þu Deut. 1.
erf Riettuñs/Þeim bøluar Lydureñ/z þañ Jacob. 2.
hatar Folked/ Enn þeir sem straffa hñ/ þeir þocknast vel/ Og rijkuglig Blessan kemur yfer þa.

Riettuijsligt Andsuar er suo s̄ kiærleiks Koss.

Framkuæm i fyrstu vtanstocks Vtuegu D
þijna/Og eria þiñ Akr/ Þar næst vppbyg du þitt Hws.

Ver þu ecke ad þarflausu Vitne i mote Deut. 19
Naunga þijnum/Og suijk onguañ mz þij Infra 25
num Muñe.

Seig þu ecke/Lijka suo sem vid mig er
giort vil eg giøra vid adra/ Og sierhuerium Rom. 12.
giallda epter sijnu Verke. 1. Pet. 3.

Eg gieck hia Akre hins Lata og fram 1. Thess.
hia Vijngarde hins fauÿsa / Og sia/Ad 5.
þar var fullt med Þysla/z huled med Þyrna/og Gardar nidurfallner/Þegar eg þat sæ/Huxade eg þar epter/Eg athugade og lærde þar af.

g Villt þu eñ sofa stundar korñ/z halla þier litla Hrijd/ Og samā leggia litla stund Hendur þijnar at þu huÿler þig? Eñ þijn Armod mun ad þier koma sm̄ eirn Vegfarande/og þijn Fatækt sem eirn Herklæddur Madur.

b Höþudstrækur) Nockrer Menn eru so illgiarner ad þeir giöra þwser sialþum sier skada/ so ad þeirra Naunge meige þa meira skada. Suo sem ad giörde sa / sem liet wtstijnga sitt annad Auga/ suo ad hanns Naunge skyllde missa sijn bæde Augu

d Hunang) Þad er ad skilia/ Neyttu þeirra Audæþa sem Gud heþur þier gieþed/og spara þau ecke þier til skada

þ Siösinnum) Gud hialpar iaþnliga Riettlætum Manne wpp aptur/ huersu opt sem hann þordriþenn og burtrekiñ werdur

g Suo wndandraga þeir Lötu þad þeir eiga ad giöra/A Morgun/ Morgun/Nogur er tijmeñ/ Þad er snart giört

XXV.

a
(Hylur)
Vm Gudz
stiernan og
leynda hlu-
t. skulu wier
ecke borvit
ner vera og
kloker/hell-
dur öllu
trua

Etta eru og Ordzkuider Salomonis sem Meñ Ezechias Gydinga Kongs hafa þar vid auked
Pad er Gude Dyrd at hũ a hylur Søkena/Eñ Kongenum er pad Neidr ad ransaka Søkena.

Himinenn er Hær og Jørden er diup/ Enn Konganna Hiarta er oransakanligt.

Sup. 20.
Psal. 101
Take Menn skumed af Silfrenu/ Pa verdur skiært Kiered.

Take Menn Ogudliga Breytne fra Kongenum/ Suo verdur hỹs Hæsæte med Riettlæte stadfest.

Vertu ecke skrautsamr hia Kongenum/ Og gack ecke i Reit Stormañaña.

Puiad betra er ad sagt sie til þỹn/þoka

B
þier vpp hingad/helldur enn þu verder nidradur fyrer Høfdingianum/ad siaande þỹnum Augum.

Vertu ecke framhleypenn til ad Deila/ Þui huad villtu giora til þa eptera/þegar þu hefr skamad Naung þiñ?

Gior wt þỹna Søk vid þiñ Naunga/ Og opinbera ecke annars leyndarmaal/ So ad sa tale ecke jlla til þỹn er þad heyrer/ z alldrei nidurleggest þitt jllt ryckte.

Suo s eru
pomerans
Citrin Eple
Eitt Ord i Nagkuæmeligañ tỹma talad/Er sem Gullegt Eple i Silfurskaal.

Huar eirn hyggenn Madr auỹtar þañ sem honum hlyder/Pad er lỹka sem Gullig Ennis spøng z gullegt Men.

Trwr þi-
on og Vnd-
ermadur er
öllu werde
betre
Lỹka sem Kulde Sniofarens vm Hauſt yrkiu tỹma/Suo er z trwr Sendebode þm sem hñ hefur sent/og hñ nærer Saal sỹns Herra.

Huer myklu lofar og ender ecke/Hañ er suo sm Sky z Vindr Regnlaus.

C
Fyrer Polinmæde verdur eirn Herra forlỹktur/Og vinsamlig Tunga brytur Puerwd.

Sup. 24.
Finnur þu Hunang suo et þỹna nægiu/ Suo þu vppfyllest ecke/ og spyer þui vpp aptur.

Vỹk þỹnum Fæte fra Hwse Naunga þỹns/Elligar maa vel skie þu verdur honũ huimleidur/og gremiest hñ vid þig.

Huer hñ ber Liuguitne mot Naunga sỹ-

Sup. 19.
Deut. 1. 19
num/Sa er sem eitt Spiot/Suerd z huoss Pyla.

Von Forsmanarañs i Neydariñar tỹma/Er suo sem fwl Tonn og skridnande Footur.

Huer einu vondu Hiarta [b] kuedur Kuæde/Pad er lỹka sem slited Fat vm Vetur/z nær Edike er hellt yfer Glas.

b
(Kuedur)
Pad er suo
miked/þar
aß werdur
hañ werre

Ef Ouin þinn hungrar gief honũ Fædu/Þyste hñ gief honum Vatn ad drecka. Puiad þu munt safna Elldz glædum yfer Høfud honum/Og DROTTJN mun endurgiallda þir þad.

Rom. 12.

Sup. 2.
Syra. 25
Nordan Vindur burt rekur Regn/Og sorglig Asiona leyneligar Tungur.

D
Betra er i nockre Hyrnigu/vppa Hwsþekiu ad sitia/Helldur eñ hia kỹfiñe Konu til samans ad vera i einu Hwse.

Sup. 25.
Gott Ryckte ad fiarlægu Lande er sem kallt Vatn þystre Ønd.

Riettlaatur Madur s fellur fyrer Ranglætum/Er suo sem saurgadur Vatsbruñur/og fordiorfud Vatsædur.

Huer ofmyked Hunang etur þad er ei gott/Og hu' þunga hlute ransakar honum verdur þad ofþungt.

Sa Madur sem ei kann ad hallda sỹnu Anda/Er lỹka sm vỹdopen Borg er ongua Mwruegge hefur.

XXVI.

Lỹka sem Snior a Sumre og Regn a Kornskurdartỹma/ Suo heyrer og ecke fauỹsum Mañe [e] Heidur.

A

e
Pad er/
Audæve og
Rỹkdomur
og allt þad
sem einum
er til Heid-
urs

Suo sem Fuglenn fer siñ Veg og Sualan i burt flygur/So skadar ecke oforþient Bøluan.

Hestum hæfer Suipan z Asnanũ Beisled/Og heimskũ Mañe vøndr a baked.

Suara þu ecke Fauỹsum Mañe epter heimsku siñe/So þu verder ecke hm lỹkur

Suara þu hinum Heimska epter Heimsku sinne/So hñ læteſt ecke vera hyggeñ.

Huer hñ vtuegar sitt Erinde fyrer eirn heimskañ sendebod/Er lỹka sem Fothrumur Madur sa ed skada lỹdur.

B
Heimsker
skulu ei hyg-
ner wera eñ
þo wilia þr
taßnan hyg-
gner hallo-
ast

Lỹka sem Kryplingenum Dansferden/ Suo hæfer þeim sem Fauitur er fra Vỹsdome ad seigia.

Huer ed heimskum Mañe Heidr veiter/ Pad er lỹka sm þa ed nockur kastar Gimsteine vppa Galgakletteñ.

Eitt Spakmæle i Munne Heimskum Manne/Er suo sem þa Þyrnis kuistr stỹngst i druckeñs Mañs Hond.

Godr meistare giører eirn hlut rett/Eñ hũ ed kauper vt at hinu heimska þ fordiarfast

2. Pet. 2
Suo sem Hundurenn etur aptur sỹna Spyiu/ Suo tuitekur Heimskur Madur

dur sijna Heimsku.

b Þegar þu sier þann nockurn sem hygginn þyckest / Þa er betre von a Heimskum helldur enn a þeim hinum sama.

b (Þickiast) Þad er / þar sem ødrum vilia kienna og leidrietta / og kunna þo sialfer eckert betra.

Sa hinn Late seiger / Þar er Leonshuølpur a Veigenum / Og oarga Dyr a Brautunum.

Eirn letinge velltest vm i Sængenne / So sem Hurd a Hiørum.

Sup. 19. Latur Madur stijngur Hendinne i Pott enn / Og þad veit hann þungt ad hann bere hana at Munnenum.

Eirn Letinge þyckest Hygnnare enn siø adrer þeir sem lært hafa goda Sidu

Huer hann vefur sig i annars Prætum / Hann er lijkur þeim sem Hundenn dregur a Eyrunum.

Lijka sem sa er skadligur sem heimuglega skytur og deyder mz Pijlum / Suo giører pretkuns Madur vid sinn Naung / og seiger sijdan / Eg giørda ad a gamne mier.

Syra. 28 D Þegar Elldzneyted þrytur þa slocknar Elldurenn / Og þegar i burt er hinn Bakmaluge hætta Deilurnar.

Lijka sem Kolen Glodena / og Vidurenn Elldenn / So kueikir prætusamur Madur vpp Deilur.

Bakmælugs Manns Ord eru lijka sem Nøgg / Og þau ganga i giegnum Mannsins Hiarta.

Eiturs Munnur og illt Hiarta / er so sem Pottbrot huled med Silfur fargan.

Ouinur verdur af sijnum ordum kunnur / Þott hann sie i Hiartanu falskur.

Þegar hann giører Rødd sijna vingiarnliga so tru honum ecke / Þuiad siø Suiuirdingar sitia i hans Hiarta.

Huer hatre leyner suo hann giører skada / Þess Illska mun verda opinber Søfnudenum.

Eccl. 10. Syrac 27 Sa sem grefur Grøfena fellur þar i / Og sa sem Steinenum Vellter a þann kiemur hann.

Folsk Tunga hatar þann sem hana auijtar / Og hræsnes Munnur kueiker vpp Fordiørfun.

a Gamne) Þad er / Bregdest honum sitt vondsligt Vppsætur / þa hefur hann giørt ad gamne sier / og kann þijnliga ad afsaka sig

XXVII

Jacob. 4. A Hrosa þier ecke af þeim Deige sem ad Morne kiemur / Þuiad þu veist ei huad enn i Dag ma skie

Lattu annan lofa þig enn ecke sialfs þijns Munn / Eirn Framanda / enn ecke þijnar eigen Varer.

Grioted er þungt og Sandurenn er høfgur / Enn fauijss Mans Reide er þyngre enn þad huorttueggia. Syrach 22.

Reiden er akøf og Grimden er æselig / Og huer kann fyrer Ofundsykinne at standast?

Betre er opinber Hirting enn leynelig Aast.

Betra er høgg Elskandans / Enn suiksamligur Koss Hatandans.

Sødd Ond Fottredur Hunangsseim / Enn hungradre Ond smackast allt Beiskt sætt.

Lijka sem sa a Fugl sem flyr sitt Hreidur / Suo er sa Madur sem lætur sitt Heimele.

a (Fugl) Þad er / læt þu onguann Motgang reka þig fra þinne Byfalningu. vert stødugur Gud mun laata vel wegna

B Hiartad gledst af dyrmætum Smyrslum og Sætleiks Ilm / Suo er eirn Vinur astsamligur fyrer Rads saker Sælarinnar.

Yfergief ecke þinn Vin og þijns b Fødurs vin / Og gack ecke i þins Brodurs hws þegar þier geingur illa.

b ellstu viner bester viner/

Þuiad eirn c Nagranne sa i Naud er / Hann er betre enn Broder sa i fiarlægd er.

c Nærliger eru opt betre enn nakomner

Vertu hygginn son minn þa gledst hiarta mitt / Suo vil eg giefa suar þeim sem skamma mig.

Eirn framsyn Madur sier Oluckuna fyrer og leyner sier / Og þær s Fauijsser eru hallda afram og lijda skada

Sup. vi. xi. xx.

Taktu þess Klæde sem fyrer annan geingur i Borgun / Og pannset þad fyrer saker hins Framanda.

Huer hann d blessar med hærre Raust Naunga sijnum / og arla rijs / Þad verdur honum fyrer eina Bøluan.

E Kijfen Kona og idugliger Dropar þegar mijked Regn er / eru huort ødru lijkt.

Huer hann helldur henne sa helldur Vindenum / Og hann vill med lwku sier vppausa Vidsmiøred.

Eirn Knijfur huetur annan og eirn Madur annan.

Huer sitt Fijkiu frie geymer / hann neyter Auaxtar þar af / Og huer hann vaktar sinn Herra / hann fær þar Prijs af.

Lijka sem e Skuggenn i Vatnenu er hia Andlitenu / Suo er Hiartad Manns hia ødrum mønnum.

e (Skuggenn) Þad er / So sem Andlitz Myndenn i Vatnenu er ostødug / suo eru og Hiørtun / Þad er Tru varliga

Helvijte og Gløtun fyllast alldrei / Suo eru og Mannanna Augu osedianlig.

Madurenn verdur reyndur fyrer þess

Munn

Psal. xij. Sup. xvij. Munn sem hn̄ b lofar/lijka sem Silfur i Dæglu og Gull i Ofne.

b (Lofar) Huer hann heyrer giarnan sialfs sijns lof hn̄ verdr suiken̄

Po þu i sundursteyter fauijsan̄ Mann i Mortiele med Mylnara/ suo sem Ertur/ Mun þo ei fra honum huerfa hn̄s Neimska.

Gief þu gaum ad þijnum Saudum og giæt Hiardar þin̄ar/ Þuiad Audæfe vara ecke æfenliga/ Og g Koronan blijfur ecke eilijfliga.

Einged er Vaxed/ z grænt Gras er fyrer Hondū/ Og Heyed safnast a Fiollunum.

Lømben fæda þig/ Og Kiden giefa þier Akuruerd.

Þu hefur noga Geitamiolk til Fædslu þijns Heimilis/ og til vidurlijfes þijnū Ambættum.

g Korona) Þad er/ Hwsbonda skapurenn a Heimilenu edur Stiornan/ Suo sem segde hann/ Lat þier nægia med þad innann handar er / hier er ecke lōng wist.

XXVIII.

A

k (Flyr) Sialfs huers Samuitska er meir enn þusund Vitne Job xxxiiij.

Milldur Madr a k flyr þo eingenn ellte hn̄/ Enn riettlætur Madur er hughraustur sem eitt vngt Leon.

Fyrer Synda saker Lād sins verda mørg vmskipte Høfdingstiettanna. Enn saker þeirra Man̄a sem ad eru vitrer og skynsamer þa eru þr leingur.

Eirn fatækur Madur sa ed stygger sier vesallre/ Er lijka sem akafa Regn þ Jardarinnar Auoxt onyter.

Þeir sem Løgmæled forlæta lofa hinn Omillda/ Enn þeir sem þad hallda eru hm̄ motþycker.

i. Cor. ij. Vonder Men̄ hyxa ecke vm Riettenn/ En̄ þeir sem leita DROTTENS taka þ allt til vara.

Sup. xix. Fatækur Madur gangande fram̄ i sijn B um einfalldleik/ Er betre enn rijkur Madur sa ed a røngum veige geingr.

Huer hn̄ vardueiter Løgmæled/ Þad er hyggen Sonur/ En̄ eirn vppsuelgiare skam̄ar sin̄ Fødur.

Supra vx. Huer hn̄ Eykur sijn Audæfe med Okre og Auin̄ing/ sa saman dregur þau til Fatækra Man̄a Nytsemdar.

Huer Eyra sitt frahuerft giører til ad heyra Løgmæled/ Þess Bæn er bøluanlig.

Huer hn̄ afuega leider Riettuijsa Men̄ a vondann Veg/ sa mun detta i sijna grøf/ Enn þeir riettferdugu munu erfa hanns Gotz.

Sup. xix. Eirn rijkur Madur þikest hyggenn/ En̄ fatækur Madr Skynsamur ransakar hn̄.

Sup. xi Infra xxix Nær ed Riettlæter Men̄ hafa Yferualld/ fer harla vel fram̄/ En̄ þegar Omillder Drottna/ huerfest allt vm fyrer Mønnum.

Huer hn̄ leyner sijnum Misgiørdū þm mun þad ecke vel vegna/ Enn sa sem þær medkienner og fyrerlætur mun Myskun od last.

Sæll er sa sem jafnan ottast Gud/ Enn sa sm̄ hardsuiradur er mun falla i Olucku.

Sup. ix. Ejrn Omilldur Yferbode sa ed stiornar Fatækum Lyd/ Þad er greniande Leon og hungrad Biarndyr.

Nær ed nockur Høfdinge er fyrer vtan C skynsemd/ þa skie mijkel Ranginde / En̄ hū Agirne hatar hn̄ mun leinge lifa.

Eirn Madur sa ed Ranginde giører a Blode nockrar Sælar/ Hn̄ mū ei hialpast þott hn̄ flyde allt ofan til Helvijtis.

Huer einfalldliga fram̄geingur mun hialpast/ Enn sa sem a røngum veige geingur mun i einu hrapa

Syra. xij. Sup. xx. Hū a sijnū Akre erfidar hefur Braudz nægd/ En̄ sa s̄ jdiuleysenu epterfylg’ hefur nogliga Armod.

i. Tim. vi Sup. xiij. Trwr Madur verdur mijkeliga blessadur/ En̄ sa s̄ flyter sier at verda rijkur mun ei saklaus blijfa.

Sup. xvij. xviij. Man̄greinar alit er ecke gott ad hafa/ Þuiad fyrer saker eins Braudbita syndgar hn̄.

Huer hn̄ astundar Rijkdom/ z er Ofūd D siukur/ Hn̄ veit ecke ad hn̄ skal Olucku skie

Huer hn̄ auijtr nockurn Man̄/ hn̄ mun epter þad hylle sin̄a mz þeim sama/ meir en̄ hin̄ sem i Eyrun fagurt talar

Math. xv. Huer hn̄ tekur nockud fra Fødur sijnum og Modur/ og seiger þad vera ongua synd/ Sa er fielage Fordiarfaran̄s.

Dramblætur Madur kueiker Deilur/ En̄ sa sem treyster a DROTTIN mun hialpast.

Huer hn̄ treyster a sitt hiarta sa er heimskur/ Og sa s̄ skynsamliga fram̄geingr mun vmflyia.

Deut. xv. ij. Cor. ix. Huer hn̄ giefur fatækum mun ongua þorf þola/ En̄ sa sem sijnum Augum fravijkur/ Hn̄ mun miøg fordiarfast.

Þegar Omillder vpprijsa þa leyna sier Men̄erner/ Enn þegar þeir fyrerfarast þa fiølgar Riettlæta.

Huer

XXIX.

A
Sup. 28. HVer hañ er hardsuñradur i
mote Nirkinguñe/Mun vo
ueifliga fyr[r] vtā alla hialp
fyrerfaraſt.
Nær marger eru Riett-
giarner fagnar Almwgieñ
Sup. 11. /Enn þegar ſa Omillde Drottnar anduar
þar Lydurenn.
Nuer hñ elſkar Vÿſdom ſa gledur ſinn
Fødur / Enn ſa ed Skiækuna fæder fyrer
fer ſiñe Eign.
Kongurenn reiſer vpp Landed fyrer Løg-
ien/Enn ſa ſem a Agiarn er brytur þad
nidur.
Nuer hñ ſmiadrar vid ſinn Naung/Hñ
leggur Net fyrer hñs Fætur
Þegar jllur Madr ſyndgar Fiotrar hñ
ſialfann ſig i Snøru/Eñ Riettlætur Ma
dur fagnar og hefur vnadſemd.

a (Agiarn) Sa ſm̄ legg ur omøgu-ligt Skatt-gialld wppa Landed

B Niñ Riettlæte kyñer ſier Mælefne Fa-
tæks Mañs/Eñ ſa hinn Omillde ſiñer on-
gre ſkynſemd.
Nædgiarner Meñ færa Borgena diarf
liga i Olucku / Enn vitrer Menn hefta
Reidena.
Nær eiñ Vitur madr kiemur fyr[r] Riett
eñ med einum fauñſum/Nuort hñ Reideſt
edr hlær þa hefur hñ ongua Ro.
Blodgiarner Menn hata einfalldann/
Enn hiner Riettlætu leita hñs Sialar.
Neimſkur Madur vtheller øllum ſÿnum
Anda/Enn hyggeñ Madur hia ſier helld[r].
Sa Nøfdinge ſm̄ giarnan hlyder Lyg-
um/Þeſs Þienarar eru aller Ogudræker.
Fatækur Madur z b Rÿkur þar mæter
huer ødrum/Enn beggia þeirra Augu vpp
lyſer DROTTIN.

b (Rÿkur) Suo kallar hñ þa ſem okra kunna

Kongur ſa ſem truliga Riett giører Fa
tækum/Þeſs Velldis ſtoll ſtadfeſteſt ad Ei-
lÿfu.
C Vondur og Nirking giører Nygginde/
Eñ þad Vngmenne ſem agalauſt er ſkam̄
ar ſÿna Modr.
Nuar ad eru marger Ogudræker þar er
Syndafiølde/Eñ Riettlæter Menn munu
af lifa hñs hrapan.
Barna Agenn Sup. 13. 22. Aga þu Son þinn þa mun hañ gledia
þig/Og giøra Sælld Ønd þinne.
Þegar þrytur c Spadoma þa villeſt
Folked og Eydeſt/Eñ Sæll er ſa ſem vpp-
hefdar Løgmaled.

c Spadoma) Aan Gudz Ordz Kuña Meinn ecke

Eirn Þræll lætur ſier ecke ſeigiaſt med
Ordum einu/Þuiad þo ad hañ allt til reidu
ſkilie/ hirder hñ þar ecke vm.

añad eñ þram̄ ad þyl gia Afgud-adyrkan/og ſÿnum wil ia

Sier þu þann Mann ſem fliotur er til
at tala/Suo er betre von a Neimſkū mañe
eñ hm̄.
Nær nock[r] Þræll er fra Barnæſku vpp
aleñ mz epterlæte/ So vill hñ vera þadan i
fra eirn Junkære.
Reideñ Madr vppuekur Deilur / Og
grim̄ur Madr giører margar Synder.
Drambſeme Mañſiñs ſteyper hm̄/ Eñ
ſa hiñ Lÿtelæte fær Neidur
Nuer hlutſkipte hefur mz Þiofum heyr
er Bøluan/ og ſeiger þar ecke fra/ Nañ
hatar ſitt Lÿf.
Fyrer Moñunum ad ottaſt giører hra-
þan/Eñ huer hñ treyſt[r] a DROTTIN
verdur verndadur.
Marger leita fyrer Auglit d Nøfdin
gians/ Eñ ſierhuer Dom̄ er af DROT-
TNI.
Ranglætur Madur er fyrer Riettlætū
bøluanligr/Og ſa ſem er Rietts vegar/ hñ
er fyrer Ranglætum z Omilldum bøluan-
ligur.

D Job 22.

d Høfdingians) A Høfding ia hylle ad treyſta aan Gudz/Þad er Hiegome

XXX.

A
NEſſe eru Ord Agur Son-
ar Jake/Kienning z Ræ-
da Lithiel/ Lathiel/ z V-
chal.
Eg em a Neimſkaſt[r] all
ra mañа z Mañlig Spe
ke er ecke med mier/ Eg hefe ongua Viſku
numed/og eg veit ei huad heilagt er.

a Þetta er at ſia/ſo ſm̄ ſie Þta vid-aukning aþ einhuerium Vÿſum Ma nne auked wid Salomonis Ordzkuide

Nuer vppſtÿgur i Niminenn og nidur
ſtÿgur? Nuer helldur Vindenum i ſÿnū
Nondum? Nuer ſamanbindur Vøtnen
i eitt Klæde? Nuer hefur ſett øll Jardarik
ar Endemørk? Nuad heiter hñ? Nuad
heiter Sonur hñs? Veiſtu þat?
Øll Gudz Ord eru ſkiær/og eru Skiøll Pſal. 18.
dur fyrer þeim ſem a hñ treyſta. Auk þu 12.
ecke vid hñs Ord þar/ad hñ ſtraffe þig ec- Deut. 4.
ke/z verder þu Liugare fundeñ. Apoc. 22.
Tueggia hluta bid eg þig/ ad þu vilier B
ecke ſynia mier adur eg Dey/ Skwrgoda
villu og Lygar lættu vera langt fra mier/
Fatækt og Audæfe gief þu mier ecke/Enn
lættu mig hafa minn deilldann Verd/ Añ-
ars kynna eg(Nær eg er offaddur)ad afnei
ta þier z ſeigia/Nuer er DROTTEN?
Eda nær eg er of fatækur/ hliote eg ad ſte-
la/z mig a mÿns DROTTINS Naf-
ne ad forgrÿpa.

b Ein ſÿn Bæn/Hann bidur wm Gudz Ord/ og dagliga Næring/ſo hñ meige lifa bæde hier og annars Heims

Ofrægdu

Rægdu ecke Þrælenn vid sinn Lanardrottenn/ ad hann bølue þier ecke/ Og hlioter þu ad bera Søkena.

Þar er þad Kyn sem bøluar sijnum Fødur/ ꝛ ecke blessar sinne Modur.

Eitt Kyn sem þijkest hreint vera/ Og er þo ecke þueiged af sijnum Saure.

Eitt Kyn sem hætt ber sijn Augu/ Og hætt vpplypter sijnum Augnabrænm.

Eitt Kyn sem hefur Suerd fyrer Tenn/ Þad sem etur med sijnum Jøxlum og vpp etur þa Lijtelmegnu i Landenu/ Og hina fatæku a medal Lydsins.

E Blodsugan hefur tuær Dætur/ sem suo seigia/ Fa mier/ Fa mier.

Þrijr hluter eru osedianliger/ ꝛ hinn fiorde seiger ei/ Þad nægier/ Helujte/ Konunnar Kuidur/ Jørden sedst ecke af Vatnenu/ Og Elldurenn seiger alldrei ad nog sie.

Þad Auga sem spottar sinn Fødur og forsmaer sijna Modur henne ad hlyda/ Þad hliota † Hrafnar vt ad kroppa/ og Arnar vngar vpp ad eta.

† Þad kallast ad koma i Galga

Þrijr hluter þijkta mier vndarliger/ og hinn fiorda veit eg ecke/ Arnarinnar vegur i Loptenu/ Høggormsins skridur a biargenu/ Skipsins faruegur i midiu Hafenu/ Og vegur Mannsins til vngrar b Þijku

b Þad er/ Aften er oransakalig og oseigianlig.

Lijka suo er Horkonunnar Vegur/ Hun suelger og þurkar sinn Munn/ ꝛ seiger/ Eg hefe ecke neitt jllt giørt.

Eitt Land þad ruglast af þremur hlutum og hinn fiorda þoler þad ecke/ Nær ed nockur Þræll verdur til Kongs teken/ Þegar Fauijs Madur er offaddur/ Þegar jll Kona verdur teken til Hiuskapar/ Og nær ein Ambætt verdur Erfinge sinnar Frwr.

D Fiorer hluter eru vesaler a Jørdunne/ og þeir eru hyggnum vitrare/ Maurenn er sa veyke Lydur/ þo vtuega þeir sijna Fædslu vm Sumar tijma. Kunisen sa veykur Lydur/ þo sem mdur þa setia þeir sitt Hws i Steinunum. Grashoppurnar hafa onguann Kong/ þo ganga þær vt mz sijnum hoop/ Gøngurofurnar vinna mz sijnum høndum ꝛ eru i Konganna Høllum.

Þrijr hluter hafa fijnann gang/ og þad fiorda geingur vel/ Leon þad sterkasta mzal Dyranna/ og snyr fyrer ongum aptur/ Veidehundur med þyckuum Lendum/ Og eirn Hrwtur/ Og einn Kongur i mote huerium eingenn þorer ad rijsa.

Hafer þu c Heimskast og ofhætt fared og nockut vont i framme haft/ suo legg þu Hønd a Munn þier.

Þegar Menn skekia Miolkena/ þa giørest þar af Smiør/ Og huer hann snyter fast Hasernar hann þuingar þar Blod vt/ Og huer hann egner til Reide/ hann kiemr Sundurþycke af stad.

a Heimskastur) Hyggner Menn vidur kienna ad þeirra Vijsdomur er einskes werdur/ Enn Heimsker lætast allt wita/ og ecke kunna willt ad bara.

c Heimskast) Skammast þu ei/ nær þu i nockru willt bared hefur/ og borsuara þad ecke/ Þuiad willt ad bara er Mannligt/ enn sijna Villu at borsuara er Diøfulligt.

XXXI.

Esse eru ord Lamuel Kongs Su Kienning er Moder hans kiende hm. A

A Þessu hefur einhuer Konganna og suo Auk ed wid Ordzkuidu Salomonis

Heyr minn hinn vkualde/ þu Sonur mijns Kuidar Heyr minn elskuligur Sonur.

Fa þu ecke Konunum þitt Megn/ ꝛ gack þu ecke þann veg sem Kongarner fordiarfast a/ Ecke Kongenum/ Lamuel/ gief ecke Kongenum Vijn ad drecka/ nie sterckann Dryck Høfdingiunum/ So ad þr drecke ꝛ gleyme Riettindunum/ og snue Søk Aumra Manna.

Gief þeim sterkann dryck ed fyrerfarast skulu/ og Vijn syrgiundum Sælum/ suo þr drecke og gleyme Eymd sinne/ og huxe ecke til sinnar Ohamingiu.

Lwk vpp þinn Munn fyrer Mællausa/ og fyrer allra þeirra skulld sem fyrerlætner eru.

Vpplwk þijnum Munne og dæm Riett/ Og hefn Aumra ꝛ Fatækra. B

Huer hann fær eina dygduga Konu/ Hun er mijked betre dyrligum Gimsteinum. Hiarta hennar Manns ma henne treysta/ og Vidvære mun hann ecke vanta/ Hun giører honum gott enn ecke vont alla sijna Lijfdaga.

B A Jørdu er eckert ærsudligra enn skiær Kiona bandz elska

Hun handtierar Vll og Lijn/ og erfidar giarna mz sijnum Høndum.

Hun er lijka s þ Kaupfar er flytur sijn þarfinde fra Fiarlægum Løndum.

Hun stendur vpp vm Nætur ꝛ giefur sijnum Hiuum Fædslu/ Og sijnum Ambættum ad eta.

Hun huxar vm nockurn Akr/ ꝛ kauper hann/ ꝛ plätar eirn Vijngard af sijnum Handa Auexte.

Hun a gyrder sijnar Lendar/ Og styrker sijna Armlegge.

a Gyrder) Þad er/ hun er þrifnadarsøm i sijnu hwse/ og wara tekur þyrer skada og huxar huad gagnligt er

Hun vaktar huernen ad gagn giøre hennar sysla

b Nottinne) Þad er i Meydinne hefur hun nogliga sijna Þerf

ar Sysla/ Hennar Skridlios slocknar ecke [b] a Nottinne.

Hun riettir sijna Hond til spunans/ Og Fingur hennnar fara med Snælduna.

Hun vtriettir sijna hond Fatækum/ Og lykur vpp sijna Hond Þurftugum.

Hun er ohrædd vm sitt Hws fyrer Kuldanum/ Þui øll hennar Hiu hafa tuenn Klæde.

D Hun giører sialfre sier Abreidslu/ Hujtt Silke og Purpure er hennar Klædnadur.

Nafnfrægur er hennar Madur i Borgarhlidonum/ þa hann situr hia Ølldungum Landsins.

Hun giører eirn Kyrtel z selur hann/ Kramaranum gefur hun Gyrdel.

Hennar pryde er þat at hun er hreinferdug og astundunarsøm/ þar epter mun hun fagna.

Hun lykur vpp sinn [c] Munn mz Vijsdome/ Og a hennar Tungu er heilnæmur Lærdomur.

c Hun venur Börn syn og Hiu til Gudz Ordz

Hun skodar huernen ad framfer i sijnu Hwse/ og etur ecke sitt Braud mz Idiuleyse.

Syner hennar vaxa vpp og seigia hana Sæla vera/ z hennar Madur lofar hana.

Margar Dætur samansafna Audæfum/ Enn þu ert þeim øllum framar.

Frijdleike og Fegurd er eckert vert/ Eina Gudhrædda Konu skulu Menn lofa.

Hun mun verda vijdfræg af Auexte sinna Handa/ Og Verk hennar mun lofa hana i Borgarhlidunum.

Hier endar Ordzkuidu Salomonis

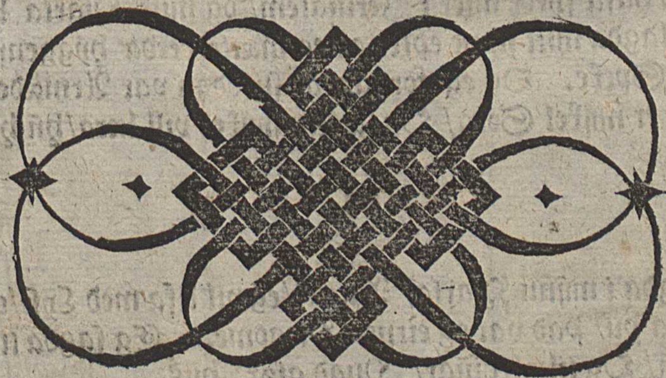

I.

Esse eru Predikarans Ord Sonar Da- A
uidz/ Kongsiñs i Jerusalem. Þad er allt saman
ecke annad enn Hiegome/ sagde Predikarenn/ þat er
allt saman fanytur Hiegome. Huad hefur Madurenn
meira af allre sinne Armœdu/ sem hñ hefur vnder Sol-
unne? Ein ætt forgeingur/ enn ønnur vpp aptur kiem-
ur/ Jørden blijfur æfenliga. Solen geingur vpp og
nidur aptur/ og rennur til sijns stadar þar hun kiemur
vpp aptur. Vindurenn geingur af Sudre/ og hleypur
vm til Nordurs/ og aptur i krijng til þess stadar sem hñ B
vppbyriadest. Øll Vøtn falla i Siovenn/ ꝛ þo fyllest
hñ ecke/ og til þess stadar sem þau vppspretta falla þau
aptur.

Aller † giørningar eru fuller af Armœde/ so eingeñ
kann ad fullseigia þad. Augad sier sig alldrei sadt/ og
Eyrad heyrer sig alldrei modt. Allt huad sm̃ skied er/ er
þad sama sem skie skal hier epter. Huad er þad sem Madurenn hefur giørt? Þad er lijka
sem þad ed sama huad hñ skal giøra hier epter/ Og þar skier ecke neitt nytt vnder Solunne. C
Skier þad nockud/ suo Madurenn ma seigia/ sia þu/ nytt er þad? Þa er þad þo ædur skied i
fyrrum tijdum/ a medal þeirra sem voru fyrer oss. Meñ miñast ecke huersu ædur hefur til
geinged/ suo kañ Mañ og ecke ad huxa vm þad huad hier epter skiedur a medal þeirra sem ep
ter koma.

Giørning-
r/ Þad er/ Ey
nd og Hiegome
Jørdu er meir/
eñ Meñ kun-
a ad seigia þra
þo wil eg i þess-
are Bok þar
om tala

Eg Predikare/ var Kongur yfer Jsrael i Jerusalem. Eg lagda mitt Hiarta til ad vita/
og ransaka mꝫ skynseme/ allt þad sem Menn giøra vnder Himnenum. Soddan Vesala
Armœde hefur Gud giefed Mañaña Sonū/ ad þau skulu plægast þar mꝫ. Eg hugde og
suo ad allra þeirra giørningum sem giørast vnder Solunne / Og sia/ þad var allt saman D
Eymd og Hiegome. Bogied kann ecke ad verda riett/ ꝛ huad brestur kann ecke ad teliast.

Eg sagda i mijnu Hiarta/ Sia/ eg em miøg dyrdligur/ Eg hefe meira Vijsdom enn aller
þeir Kongar sem vered hafa fyrer mier i Jerusalem/ og mitt Hiarta hefur miked lært/ og
margt reynt. Og eg lagda mitt sinne epter ad eg mætte verda hyggenn/ suo eg mætte læra
Vijsdom/ Fauisku/ og Speke. Og eg fornam ad suoddan var Armœde. Þui þar sem mij
kell Vijsdomur er/ þar er mijkel Sorg/ Og sa sem mijked vill læra/ hñ hlytur margt ad lijda.

II.

Eg sagda i mijnu Hiarta/ Nu vel/ eg vil lifa med Lyst/ og hafa gooda daga/ A
Eñ sia þu/ þad var og eirnen Hiegome. Eg sagda til Hlætursiñs/ Þu ert
Galiñ/ Og til glediñar/ Huad giør' þu?

Þa huxade eg i mijnu Hiarta/ ad draga minn Lijkama fra Vijne/ eñ ve-
nia mitt sinne til Vijsdoms/ suo eg kyñe ad vita huad Heimskan være / Þar
til ad eg giætte lært huad Mañenum være nytsamt ad giøra/ medan hñ lifde i
þessum Heime.

Eg giørde mykla hlute/ eg bygda vpp Hws/ ꝛ plãtade Vijngarda/ Eg giørda mier Allden
garda ꝛ Grasgarda/ ꝛ plantade þar allra handa friosãlig Trie. Eg giørda mier Fiske
Vøtn/ til ad døggua mꝫ þau grænu Alldintrie i mijnū Skoge. Eg hafde Þræla/ Ambatter B
ꝛ nog annad Vnderfolk. Eg var vell audigur at Nautum og Saudum/ meir enn aller þeir
sem vered høfdu fyrer mier i Jerusalem. Eg safnade mier Silfre og Gulle og myklum
liggiande Fiarsiodum/ af Kongum og Løndum. Eg skickade mier Saungmeñ og Saung
kuinnur/ og Mannaña bylijse mꝫ allshættudum Hliodfæra leik. Og eg var enn megtugaste
yfer þa alla sem vered høfdu ædur enn eg i Jerusalem/ og Vijsdomurenn var mꝫ mier.

Og allt

Og allt huad mijn Augu girntust/ þad liet eg þau fa/ Og eg varnade mijnu Hiarta ongrar glede/ suo þad hafde skiemtun af ollu mijnu Arfide. Og þad hiellt eg fyrer mitt hlutskipte/ af ollu mijnu Erfide. Enn sem eg sa til allra miña Verka/ sem mijn Hond giort hafde/ og eg hugleidda þa Mædu sem eg hafde haft/ Sia þu/ þa var þad allt saman Hiegome/ z Hormung/ z eckert añad vnder Solune.

Þa snera eg mier at skoda Vijsdom og Speke/ og Heimsku/ Þui huer veit huad sa skal blijfa fyrer eirn Mañ epter Kongeñ/ sem þeir alla reidu giort hafa? Þa sa eg Vijsdomurenn gieck yfer Fauiskuna/ sem Liosed yfer Myrkred. Og ad Hyggeñs Mañs Augu standa stodug j hũs Hofde/ enn Heimskur geingur i Myrkre/ Og eg merkta þo ad so geingur einum sem odrum.

C Þa hugsade eg i mijnu Hiarta/ fyrst ad þeim Heimska geingur lijka sem mier/ þui mun eg þa hafa sokt epter Viskuñe? Þa sagde eg i mijnu Hiarta/ at suoddan var ei annars eñ Hiegome. Þuiad Menn minnast ecke at alldodle þess hyggna/ enn þo sijdur þess eñs Heimska z þr epterkomande Dagar gleyma ollũ hlutũ/ Og lijka sem sa hiñ Hyggne deyr/ suo deyr og hinn Heimske. Þar fyrer leiddest mier ad lifa/ Þui þad hagade mier jlla sem skiede vnder Solunne/ at þad er ollungis ecke vtan Armæde z Hiegome.

Og mig angrade allt mitt Eruide/ sem eg hafda vnder Solunne/ Ad eg skyllde epter læta þad einum Mañe sem koma skyllde epter mig. Þui huer veit huert hñ skal verda Hyggenn eda Heimskr? Og hñ skal þo ræda yfer allt mitt Aruide/ s eg hafde vijsliga giort vnder Soluñe/ Þad er z Hiegome.

D Þar fyre snera eg mier/ at mitt Hiarta skyllde læta af ollu Eruide/ s eg hafda giort vnder Solunne. Þuiad sa Madur sem eruidad hefur med Visku/ skynseme og Snilld/ hann hlytur ad læta añañ þad epter sig erfua/ sem ecke neitt þar til Eruidade/ Þad er og eirn Hiegome/ og stor Olucka. Þui huad hefur Madurenn af ollu þui Erfuide/ og sijnu Hiartans Hugar angre/ sem hñ hafde vnder Solunne? Vtan Harm Sorg z Trega alla sijna Daga? Suo hũs Hiarta hefur ongua Næturhuijld/ Þad er og Hiegome.

Er þ nu ecke Mañenũ betra ad eta og drecka/ og læta sijna Sæl glediast i sijnu Eruide? Þetta sa eg ad þuilijkt kiemur af Gudz Hende. Þui huer hefur gladligar eted og nært sig eñ eg? Þui hñ giefur þeim Mañe Vijsdom/ Forstand og Gladuærd sem honum þocknast/ Eñ þeim synduga giefur hañ Olucku/ ad hañ safne og samandrage/ z þo mun þad giefast þeim sem Gude þocknast/ Þui er þad ecke vtan Eymd og Hiegome.

III.

A Aller Hluter hafa sinn til settann tijma/ Og allt Aform vnder Himnenum þad hefur sinn tijma. Tijme er ad fædast / Og tijme er ad deyia. Tijme er at planta/ Og tijme er vpp at ræta þad sem plantad er Tijme er ad deyda/ Og tijme er ad græda. Tijme er ad briota nidur/ Og tijme er vpp ad byggia. Tijme er ad græta/ Og tijme er ad hlæia. Tijme er ad syrgia/ Og tijme er ad Dansa. Tijme er Steinum sundur ad dreifa/ Og tijme er Steinum saman ad safna. Tijme er ad fadmast/ Og tijme er ad vera fyrer vtan Fadmlog. Tijme er ad viña/ Og tijme er ad tapa. Tijme er ad hallda/ Og tijme er i burt ad kasta. Tijme er ad rijfa i sundur/ Og tijme er saman ad sauma.

B Tijme er ad þeigia/ Og tijme er at tala. Tijme er ad elska/ Og tijme er at hata. Tijme er at beriast/ Og tijme er Frid at hafa.

Madurenn ma aruida mz hueriũ hætte sem hñ vill/ þo fær hañ ei meira til vegar komed. Soddan Mædu sa eg s Gud Moñũ giefid hafde/ ad þr skylldu kueliast þar mz. Eñ hñ giorer alla hlute vel i sinn tijma/ og lætur þeirra Hiortu kueliast/ huernen þad mun ganga til i Verolldiñe. Þui Madureñ veit ecke huad Gud vill giora/ z kañ huerke ad sia vpphafed nie endañ. Þar fyrer merkta eg/ ad ecke neitt er betra hier vti/ enn ad vera gladur / og at giora gott af sier a medan hñ lifer. Þuiad huer sa Madur sem etur og dreckur/ og er gladur i ollu sijnu Erfide/ Þad er ein Gudz gæfa.

C Eg merkte/ ad oll Gudz Verk blijfa ætijd stodug/ og þau verda huerke auken nie vonud/ Og Gud verkar þuilijkt/ suo Meñ skule ottast hañ. Huad Gud giorer/ þad stendur suo/ og

huad hn̄ vill giøra/ þad hlytur ad skie/Og huad sm̄ burt fer þad kallar hn̄ aptur.

Eg sa enn framar meir vnder Soluñe/Sæte Domaraña/og þad var ogudligt athæfe/ꝛ Sæted Riettlætesiñs/ þar var Ranglæte. Þa sagda eg i mÿnu Hiarta/Gud mū dæma bæde hinn Riettlæta og suo hinn Ranglæta/Þui allt vppsætur og aller Giørningar hafa sinn Tÿma.

Eg sagda i mÿnu Hiarta vm Athafner Mañanna/ i huerium Gud giefur oss ad vita og merkia/ad Mañeskian er med sier sialfre lÿka sem Fienadur. Þui Mañenum geingur lÿka sem Fienadenum/og suo sem Fienadurenn deyr suo deyr Madureñ/ꝛ huert tueggia hefur eins D lÿka lifande Anda. Og Madurenn hefur ecke þar meira enn sem Fienadurenn hefur/Þuiad þat er allt Hiegome. Þad fer allt til eins stadar. Þad er allt saman giørt af Jørduñe og verdur suo aptur ad Jørdu? Huer veit huert Mañsiñs Ande fer vppi Lopted/og Fiarens Ande nidur vnder Jørdena? Þar fyrer seige eg/ Eckert er betra eñ ad Madureñ sie gladur i sÿnu Arfuide/Þui þad er hn̄s hlutdeilld. Þuiad huer kañ ad færa hn̄ þangad/ suo hn̄ kuñe ad sia huad epter hn̄ skal koma?

IIII.

EG snera mier/ og sa til allra þeirra sem Oriett lÿda vnder Solunne/Og sia/þeir grietu sem Ranginde lidu/ og høfdu þañ onguañ sm̄ þa huggade/ og þeir sem þm rangt giørdu voru megtuger/suo eingenn gat hina huggad. A

Þa prÿsade eg þa hina Daudu sm̄ framlidner voru/ myklu framar enn þa lifondu sm̄ epter lifdu. Og hn̄ sa sm̄ [a] ecke er/er betre þssū huorutueg giñ/ ꝛ ecke hafde fornumed þad hid vonda sem skiede vnder Solunne.

[a] (ecke er) Þad er/Sa sm̄ eñ ecke hefr reynt slÿka Ogiæfu

Eg hugleidda og sa Arfide og Astūdan Mañaña i øllu þeirra Athæfe/ Og eg sa ad huer øfundade annañ/og var ecke añars vtan Hiegome og Mæde. Þuiad Heimsker børdust mz Høndum/og ætu suo sitt Holld. Betre er fullur Hnefe mz Speckt/eñ bádar Hendur fullar mz Sorg og Armæde. B

Eg snera mier/og sa annan Hiegoma vnder Solunne. Þar er eirn einsamall Madr/og hefur huerke Barn nie Brodur/og var þo eingenn ende a hn̄s Arfide/og hn̄s Augu vrdu ecke mett af Rÿkdome/ Og hañ sagde/Fyrer huern mun eg Arfida/ og þreyta so mijna Sæl? C Þad er og eirn Hiegome/og vond Mæde. Suo er myklu betra tueir eñ eirn/Þui þeir munu vel niota sÿns Arfides. Þuiad falle annar/suo reiser og hialpar hinn añar honum vpp aptur. Vei sie þeim sem eirn er/Þui nær hn̄ Dettur/þa er eingeñ til ad reisa hañ vpp aptur. Og nær tueir til samans liggia/þa vermer huer annañ/ Huersu ma einsomlum heitt verda? D Eirn ma yferuinnast / enn tueir kunna i mote ad standa/Þuiad eitt þrefallt Snære slÿst ecke audvelldliga i sundur.

Eitt fatækt Barn hygged er betra enn Gamall Kong sa ꝛ er Heimskur/sm̄ ecke kañad sia fram j veg fyrer sier. Eirn kiemr af Fangelse/ og er tekeñ til Kongs/og añar er fæddur med Kongs tign/og verdur so fatækur. Og eg sa allt þad sem [a] lifde vnder Solunne/gieck mz ødru Barne sm̄ koma skyllde i hiñs stad. Og þar var eingeñ Ende a þui Folke sem gieck fyrer/og epter/Og feingu þo ongua glede af honum/Og þad er ecke annad vtan Eymd ꝛ Hiegome.

[a] (Lifde) Lifande kallar Salomon/þa sem lifa i Bilÿfe a Jørduñe. So sm̄ i Hofgørdum skiedur. Suo sem wære Verollden þra Eign

V.

VArta þinn Foot nær þu geingur til Gudz Hwss/og kom so þu kuñer ad heyra. Þad er betra eñ fauÿssi Mañs Offur/Þuiad þeir vita ecke huad vont þeir giøra. A

Vert ecke fliotur med þÿnum Munne/og lát þitt Hiarta ecke hasta sig ad tala nockud fyrer Gude. Þuiad Gud hn̄ er a Himnum vppe/eñ þu hier a Jørdu nidre/Þar fyrer láttu þÿn ord va fá. Þui huar mÿkel Sorg er/ þar eru marger Draumar/Og sa sem hefur mørg Ord/ma merkiast fyrer fauÿssañ ꝛ Heimskann Þuss.

Hier kienner hañ ad ottast Gud og honum ad treysta/og lifa Gudræteliga i þessu auma Veralldar lÿfe

Nær þu heiter a Gud/og lofar honum nockru/þa tef þu ecke ad efna þad/Þui a Fauiskum hefur hn̄ ongua þocknan. Hueriu sem þu lofar/þa halltu þad. Betra er ad lofa onguo B eñ ad

Ver fyrst Gudhræddur Deut. 23.

enn ad hallda ecke þad Madur Lofar.
Leyf ecke þijnum Mun̄e ad læta syndga þitt eiged Holld/ ꝛ seig ecke fyrer [a] Einglenum/
Eg er saklaus. An̄ars ma Gud styggiast yfer þinne Raust/og fyrerdæma allan̄ giørning
þinna Handa. Huar ed marger Draumar eru/ þar eru mørg Hiegoma Ord/ Enn ottast
þu Gud.

[a] Eingell kallast hier Kien̄emadur og Lærare

Ef þu sier ad hin̄ fatæke lijdr Oriett/en̄ Rieturen̄ ꝛ Riettlæted raskast i burtu vr Lādenu/
þa vndrast þu ecke þat vppsætur/ Þui þar er eirn hærr geymare yfer hæfum/ ꝛ þo eru en̄ hær
re yfer þeim bædum. Þar yfer er Kongur i øllum Løndum/ til ad arfida Akuren̄.
C Huer ed elskar Audæfe/sa verdur alldrei saddur/og sa sem elskar Rijkedæmed/ hn̄ fær eck-
ert gagn þar vt af/Og þad er eirnen Hiegome/ Þui huar miked Gotz er/þar eru marger eyd
slumenn/Og huad gagnast þad þeim sem þad hefur/vtan hn̄ sier þar vppa med Augunum?
Sa sem arfidar/hm̄ er Suefnen sætur/huert helldur han̄ etur myked eda lijted/Enn fylle hn̄s
Rijka lætur hn̄ ecke sofa.
Þad var ein vond Plaaga sem eg sa vnder Solun̄e/ad huer han̄ helldur sijnum Rijkdome
sier sialfum til skada. Þui sa hinn Rijke mun fyrerfarast mz storre Eymd/ ꝛ þo hn̄ hafe ætt
eirn Son/þa kiemur ecke þar i hn̄s hendur. Lijka sem hn̄ kom Nakenn fra sinne Modr/suo Job. 1.
skal hn̄ og i burt aptr fara hiedan s̄ hn̄ hingad kom/ ꝛ hn̄ tekur ecke þar i sijna hønd mz sier af 1. Tim. 6.
D sijnu Arfide/nær hn̄ i burt fer. Og þad er ein vond plaaga/ad hn̄ verdur i burt ad fara lijka
sem hn̄ kom. Huad hialpar honum þad þo ad hn̄ hafe Arvidad suo sem i Vind? Alla sij-
na Lijfs Daga hefur hn̄ eted i Myrkre/ Og i storum ahuga/ Sorg og Siukdome.
Suo virdest mier nu þad gott vera/og suo prydeligt/nær Man̄ etur og dreckur og er gladr Sup. 2. 3.
i øllu sijnu Arfide sem hn̄ giører vnder Solunne/i øllum sijnum Lijfdøgum / af þui sem Gud Infra 9.
giefur honum/Þui þad er hn̄s Hlutskipte. Þui huerium þeim Man̄e sem Gud giefur Rijk
dom ꝛ Audæfe/þar med megn til ad eta og drecka þar af/ epter sijnu Hlutskipte/ ꝛ er ætijd mz
Gladuæru Giede i øllu sijnu Erfide/þad er ein Gudz Gæfa. Þui hn̄ þeinker ecke mijked
a Eymd þssa Lijfs/ þuiad Gud gledr hn̄s Hiarta.

VI.

A Þad er ein Olucka s̄ eg sa vnder Solun̄e/ ꝛ er almen̄elig a medal Man̄ana.
Sa madr huerium̄ Gud giefr Rijkdom/Godz ꝛ Heidr/ ꝛ vantar ecke þar a allt
huad hn̄s Hiarta lyster/ ꝛ Gud giefur hm̄ þo ecke Krapt til ad neyta þss ens
sama/ helldur er an̄ar þui eydande/ Þad er Hiegome/og ein Vond Plaaga.
B Og þo ein̄ giæte hūdrad Barna/ ꝛ hefde lāga Lijfdaga/so hn̄ lifde mørg ar
ꝛ han̄s Saala yrde alldrei sødd af Aude/ ꝛ blife æn grafar/ Vm þan̄ sama
seige eg/ad otijmabær Burdr er betre en̄ hn̄. Þui i Hiegoman̄ū kom hn̄/ ꝛ fer j myrkre i burt
og hn̄s Nafn mun afmæst i myrkrunum. Af Solun̄e hefur hn̄ ongua glede/og ongua roo
veit hn̄ sier huerke i einum stad nie ødrum. Og þo ad hn̄ lifde i tuø Þusund Aar/þa hefur
C han̄ þo alldrei gott. Kiemur þad nu ecke allt i eirn stad?
Huerium Man̄e er Erfide a lagt epter sijnum Mætte/Enn Hiartad er þar ecke vid/Þui
huad afrekar hyggen̄ Madur meir enn Heimskur?/Huad vnder stendur hinn Fatæke/ vtan
ad vera medal lifande Man̄a? Betra er ad neyta þess nalæga/enn huxa ept' þui sm̄ burt
D er/Þad er Eymd og Hiegome.
Huad er þad/ad eirn hn̄ er miøg prijsadur og lofadur/enn Men̄ vita þo ad hn̄ er Madur
og kann ecke ad hallda þrætu vid sier øflugra. Þui margt er hiegoma vert/ Og huad hefur
Maduren̄ meira þar vt af?

VII.

A HVer veit huad Man̄enum er nytsamligt i Lijfenu/ suo leinge sem han̄ lifer i
sijnum Hiegoma/huad þo i burtu huerfur sem eirn skugge? Eda huer kann
ad seigia nockrum Man̄e/huad epter hn̄s daga mun koma vnder Solun̄e?
Eitt gott ryckte er betra enn god Smyrsl. Og Daudans Dagur er betre
Fædingar Deige. Þad er betra ad ganga i sorgarhws/helldur enn i dryck-
iu hws/i hinu er allra Man̄a endatekt/og hiner lifondu setia þad sier i Hiar-

 ta. Bet-

i Hiarta. Betre er Hrygd enn Hlꝍtur/ Þuiad Hiartad forbetrast vid Hrygdena. Vitra Manna Hiørtu eru i Sorgarhwse/ enn fauisra Hiørtu i Glede hwse. Betra er ad heyra Auijtan hins Hyggna/ helldꝛ eñ Lofsøng ens Heimska. Þuiad Fauijss Mañs hlꝍtur er lijka sem þa þyrner brestur i Ellde vnder Katle/ Og þad er og suo Hiegome.

Eirn þuerbroteñ giører hyggeñ Mañ ouiliugañ/ ꝛ fordiarfar giafmilldt Hiarta. Ender a einum hlut er betre enn vpphafed. Þolinmꝍde er betre eñ Metnadar Ande. Ver ecke fliotur i þijnu sinne ad verda Reidur/ Þuiad Reiden huijlest i Hiarta Fauijssra. Seig þu ecke/ Huad velldꝛ at þr lidnu Dagar eru betre eñ þsser? þui soddã er ei vitmañlig spurn. Viskã er god med erfda godzenu/ og hialpar til ad eirn kañ gledia sig af Soluñe. Þuiad suo sem Viskan verndar/ suo vernda Audꝍfen/ Eñ Viskan giefur lijfed þeim hana hefur. Hugleid þu Gudz Giørninga/ Þui huer kañ ad giøra þ riett s̃ hñ giører boged? Giør þig gladan a øllũ þijnum Glede døgum/ og tak þa hina vondu Daga og til þacka. Þuiad Gud skickar þa bꝍda huern mz ødrum/ suo Madureñ skal ecke vita af þui huad epter hñ mun skie. B

Alls hattad hefe eg sied i minne Hiegoma tijd. Þar var eiñ Riettlatur/ ꝛ fyrerforst i sijnu Riettlꝍte/ ꝛ þar var eirn Ogudligur/ huer leinge lifde i sinne Illsku. Vertu eige ofriettlatur/ ꝛ eige ofuijs/ suo þu Fordiarfer þig ecke. Vert ecke ofmiøg Ogudligur eda suo miøg Heimskur/ so ad þu deyer i otijma. Gott er þier ad høndla þetta/ eñ lat hitt añad þo eige sleppa þier vr hende/ Þui huer ed ottast Gud sa vm flyr þetta allt. C

Vijsdomuriñ styrcker þañ hygna/ meir eñ Tiu vollduger i stadnum. Eingeñ madur a Jardrike er so Riettlatur ad hñ syndgist ecke. Legg ecke a Hiartad allt þ sagt er/ so ad þiñ þion bølue þier ecke. Þui þitt Hiarta veit/ ad þu hefur opt ødrum bøluad.

Allt suoddan hef eg mz Visku reynt/ Eg sagda/ Eg vil verda hyggeñ/ enn hun firtest mig. Hun er langt i burt/ huad skal þad verda? og er miøg diupt nidur/ Huer vill hana fiña? D

Eg snera mijnu Hiarta til ad ransaka og ad spyria og ad leita epter Vijsdome og Listũ/ og at reyna Heimsku Ogudhrꝍddra/ og Villur þeirra Fauijsu. Og eg fañ/ ad suoddan ein Kuinna var beiskare enn Daudenn/ huerrar Hiarta bꝍde var Net og Snara/ og heñar Hendur sem eitt Band. Huer Gude þocknast sa kiemur fra henne/ Eñ sa hiñ synduge skal fang enn verda af heñe

Sia þu/ Þuilijkt hefe eg fundet/ seiger Predikarenn/ eitt epter annad/ suo eg mꝍtta nema Kuñꝍttu. Og mijn Sꝍla leitar enn/ og hefur ecke funded. A medal Þusunda fañ eg eirn Mañ/ eñ a medal þra allra fañ eg ongua Kuiñu. Eñ sia þu ad eina/ Þad hefe eg fundet/ ad Gud skapte Mañeñ riettañ/ Eñ þeir leita mijkellar Kuñꝍttu. Huer er suo hyggenn? Og huer kann ad vtleggia þad?.

VIII.

Mañsins vijsdomꝛ vpplyser hñs Andlit/ Eñ sa sm̃ einardur er hñ er ovinsꝍll. A
Eg varduelte Kõgsins Ord/ ꝛ Gudz Eid. Flyttu þier ecki ad gãga fra hñs Andlite/ ꝛ vef þig ecke i vondum Søkum/ Þui hñ giører huad hann lyster. J Kongsins Ordum er magt/ og huer ma seigia til hañs/ huad giører þu? Sa sem helldur Bodorden hñ skal eckert vont henda/ Enn eitt vitugt Hiarta veit tijd ꝛ mata. Þuiad allt vppsatur hefur sijna Tijd og Tijma/ Þui ad margfalldlig er Mannsins Olucka hia hønum/ Þuiad hañ veit ei huad vered hefur/ Og huer kann ad seigia huad verda kann? Eingenn Madur hefur magt yfer Andañ/ Andañ ad forhindra/ Eingeñ hefur og magt yfer Daudans tijma/ ꝛ hñ skal ecke laus lꝍtast i Strijdenu/ Ogudligar athafner hialpa ecke þeim Ogudligu. B

Þetta hefe eg allt saman sied/ og eg lagda mitt Hiarta til allrar þeirrar jdiu sem skier vnder Solunne. Eirn Mann rꝍdur stundum yfer annañ/ sier sialfum til Olucku. Og þa sꝍ eg þa enu Ogudrꝍknu sm̃ Jardader vor[illegible] huerier geinged og spacierad høfdu i þeim heilaga Stad/ ꝛ þeim var gleymt i Borginne/ þar þeir høfdu eruidad/ Þad var og eirn Hiegome.

Fyrst þar kemꝛ ecke eirn skiotur Domur yfer vondra Maña giørder/ þar af blijfur Mañsiñs sinne fwst til ad giøra jllt. Þo hinn Synduge giøre hundrad siñum jllt/ og lifer þo leinge/ Þa veit eg þo lijka vel/ ad þeim skal þo ganga vel sem ottast Gud / og hrꝍdast hañs Auglit. Þuiad þeim enu Ogudligu mun eige vel ganga/ og sem eirn skugge skulu þeirra lijfdagar vera sem ecke ottast Gud. C

Þad

Þad er eirn Hiegome sem a Jørdunne skiedr/ Ad þeim Riettlætū vegnar sem þeir hefdu jlla giort/ eñ þeim Ogudligu sem þeir hefdu vel giort/ Og eg sagda/ad suoddan er Hiegome.
Þui prijsade eg Gledena/ at ecke neitt er betra Mañenum vnder Soluñe/ eñ at eta og drecka/og giora sig gladann/ Og ad hñ meige so sijns Arfides niota alla sijna Lijfdaga/ s Gud
D giefur hm̃ vnder Solunne.
Eg gaf mijnu Hiarta ad vita Speke/ z at sia þa Armædu sem skier a Jørduñe/ Ad eirn var suo ad hñ sa onguañ Suefn huerke Nott nie Dag mz sijnum Augum. Og eg sa alla Gudz Giørninga/ Þuiad eingenn Madur kann þad verk ad fiña sm̃ ad skier vnder Soluñe/ og þess meira sem Madurenn leitar þar epter/ þess minna finnur hñ. Þo hñ segde so/ Eg em hyggeñ/ z veit þad/ þa fær hñ þo ei funded þat.

IX.

A NV hefe eg allt suoddan sett mier i Hiarta/ og ransakad þat/ Ad þeir hiner Riettlætu og hyggnu med sijnum Þienurum eru i Gudz Hende/ Þo veit eingenn Madur huerke Hatur nie Kiærleika/ sem hñ hefur fyrer sier.
Þad geingur suo einum sem ødrum/ Riettlætum sem ranglætum/ godum sem jllum/ Þeim sem offrar lijka sem þm̃ s ecke offrar. So sem godum̃ geingur/ suo geingur syndugum/ Suo sem meineidurum geingur/ suo geingur og þm̃ sem fordast Eidana. Þad er eirn herfeligur hlutr a medal allra s eru vnder Soluñe/ad einum vegnar suo sem ødrum. Þar af verda Hiørtu Mañaña full af Vonsku/og Fauiska er i þeirra Hiarta/ suo leinge þeir lifa/ og þar epter hliota þeir ad deyia.
Þuiat a medal allra lifande Maña er þad sem huer Mann æsker/ sem er/ Vonen (Þuiad eirn lifande Hundur er betre enn eitt dautt Leon). Þui þeir [a] Lifsøndu vita ad þeir skulu deyia/ eñ hiner Daudu vita ecke par/ þeir forþiena z ecke meira/ Þui þra miñing er gleymd.
B Þeir verda og eige framar elskader/ eige hatader nie øfundader/ og ongua hlutdeilld hafa þeir meir af øllu þui sem skier i Verølldiñe/ vnder Solunne.
Suo far nu burt/ z et þitt Braud med glede/ z dreck þitt Vijn mz gladuæru Hiarta/ Þui þijn Verk þocknast Gude. Lat þu þijn Klæde ætijd vera huijt/ og lat þitt Høfud alldrei vanta Vidsmior.
At þu alldur þinn med þiñe Kuiñu sem þu kiæra hefur/ suo leinge sem þitt forgeingeliga Lijf varer/ sem Gud hefur giefed þier vnder Solunne/ og so leinge sem þu hiegoma Lijkama hefur. Þuiad þat er þinn partur i Lifenu z j þijnu Aruide/ þat þu fremur vnder Soluñe/ Allt þat þu veist þier ber at giora/ þa giør þ snarliga/ þui i Grøfiñe/ i hueria þu fer/ þa er þar huerke verknadur/ Nagleike/ hygginde nie Vijsdomur.
C Eg snera mier/ og sa huernen þat gieck til vnder Soluñe/ Til at hlaupa Hialpar ecke ad vera fliotur/ til Bardaga hialpar ecke styrkleike/ til Næringar stodar ecke Sidsemd/ til Rijkdoms hialpar ecke Klokskapur/ at vera gied þeckr hialpar ecke til at kuña eirn hlut vel/ Helldr er þat allt saman komed vnder Tijmanum og Luckuñe. Madurenn veit og ecke siñ Tijma/ helldur lijka sem Fiskurenn veidest a skadsømum Aungle/ z Fugleñ næst i Snøruñe/ so verdr og Mannenum burt kipt a vondum tijma/ nær hñ fellur fliotliga yfer hñ.
Suoddan Vijsdom sa eg vnder Solunne/ at mier þotte mijkell vera/ Ad þar var eirn lijtell Stadur/ og fatt Folk jnne/ So kom þar eirn mijkels hattar megtugur Kongur/ og settest vm Stadenn/ z bygde stort Heruirke vm hñ. Enn i Stadnū fanst eirn hyggeñ fatækur Madur/ huer ed frelsade Stadenn med sijnum Vijsdome/ og eingenn miñtest a þañ fatæka mañ.
D Þa sagda eg / at Viskan er betre enn Sterkleikenn / Þo vrdu Hygginde hins fatæka forsmæd/ suo eingenn skeytte hañs Rædum. Þui skier suo/ ad Hyggens Manns Ord orka meir hia saktmodigum/ helldur enn Herranna hroop hia Heimskum. Þui er Vijsdomurenn betre enn nockur Herklæde/ Eñ einasta eiñ [b] Skalkur spiller myklu godu.
Suo sem skadsamer Fuglar fordiarfa opt good Smyrsl. Þar fyrer stundum Heimskan betre eñ mijkell Vijsdomur og æra. Þui hyggens mañs Hiarta er j hñs hægre Hende. Eñ Hiarta hiñs Heimska i hñs Vinstre Hende. Og þo hiñ Heimske sie fauis i sijnū giørninge/ þa helldur hann þo huern Mann fyrer Þuss. Þar fyrer þegar framgeingur Ofstope hins Volldugа i mote þijnum Vilia/ þa fall ecke i Mistraust/ Þui Þolinmæde

a
Þad er/ þeir lifsøndu bæta sig aþ otta Daudans. Eñ þeir Daudu kienna ecke til neins

b
Eirn skalkur fordiarfar stundum heillt Lād mz sijnum vondum rædum

c
Ad heyra/ og lata sem hañ vite ecke/ þa hlute sem stillast aþ sialþū sier/ þ er mikel speke

linmæde c stiller stora Olucku.

X.

Prouerb. 26 Þad var ein Olucka sem eg sa vnder Solunne/sem er/su Fauiska sem ad er A
Syra 26 a medal Volldugra/Ad eirn Apglape situr i storre Virdingu/ enn hiñ Rÿ-
ke situr lagt. Eg sa Þræla a Hestum rÿda/enn Hofdingiana ganga sem
Þrælana. Huer ed Grøfena grefur hñ fellur i hana sialfur/Og huer noc-
kurn Gard nidurbrytz/þañ munu Høggormar stÿnga. Huer Steine vr
stad vellter giører sier sialfum Omak / Huer ed Tried i sundurklyfur fær B
skada þar af. Nær ed Jarned þycknar og sliofgast i Eggena/so hlytur Madur ad bryna þ
aptur mz Erfide/Suo fylger og Vÿsdomur epter jdkanena.
Eirn Mælskaps madur er ecke betre eñ Høggormur/sa ed stÿngr/og ecke er mz Særingū
Esa. 3. særdur. Ord Hyggens Mañs er vnadsemd/eñ fauÿsra var' suelgia þau. Hñs Orda opp
haf er fiflsligt/Og endeñ er skødsøm Heimska. Eirn Apglape hefur mørg Ord/þui Madr C
veit ecke huad vered hefur/og huer kañ seigia hm̃ huad skie skal epter hañ? Arfide Heimskra
kuelur þa/þui þr kuña ecke ad ganga i Borginne.
Vei þui Lande huers Kongur ad er eitt Barn/og huers Hofdingiar ad snemma Matast.
Heppned er þad Land/huar Kongureñ er Gøfugur / og Hofdingiarner neyta sijns Matar i
hæfeligañ tÿma/til styrkingar/enn ecke til Bilÿfes. Fyrer lete saker falla nidur Bialkar-
ner/z fyrer forsomaan Handaña drypur Hwsed. Og þui skier soddan/at þr giøra Brauded D
til Hlæturs/Og Vÿned a ad gledia þa Lifondu/enn Peningureñ kiemur øllu af stad.
Formælltu ecke Kongenum i þÿnu Hiarta/og bølua ecke Rÿkum i þÿnu Suefnhwse/Þui
Fuglar Himensiñs bera Raustena/og þeir sem hafa Væengena seigia þad epter

XI.

a þad er/ Giefþ þu Rÿflega huad þu þorf mætt/Þuiad sa tyme ma koma ad þu giæþer giarna og mun tu þa ecke gieta

LAttu þitt Braud a fara yfer Vatned/ suo muntu fiña þad løngu seirna A
Skipt þui vt a medal siø og a medal ætta/Þui þu veist ei huer Ohamingia
koma kañ a Jørdena. Nær Skyen eru full þa giefa þau Regn yfer Jør-
dena/Og nær ed Eiken fellur i Sudur eda Nordur/og i hueria ætt hun fell-
ur/þar liggur hun. Huer hñ giæter ad Vedrenu hñ sæer ecke / Og huer ed
aktar Skyen hñ vppskier ecke. Lÿka sem þu veist ei Veg Vindariñs /og
huernen Beinen samteingiast i Modurlÿfenu / Suo kañtu ecke helldur vita Gudz Giørnin- B
ga/hueria hñ verkar i øllum hlutum. Sædu þÿnu Sæde ærla/z hætte þÿn Hønd ecke ad
Kuelldenu/Þui þu veist ecke/huert luckast mun þad eda añad/ Og ef huertueggia luckast/er
þad þess betra. Liosed er Sætt/og þad er Augunum vnadarsamt at sia Solena.
Nær eirn Madur lifer leinge/og er gladur i øllum hlutum/Þa þeinker hañ alleina a þa
hrellingar Daga/ad þeir suo marger eru/Þui allt þad hñ hender þad er Hiegome.

XII.

a Med þessū kienningar Ordum/ vtmalar hñ elle Mañsiñs/þegar Hendr skialfa/Beinen bogna/Augū sliofgast Syn/Teñurnar wilia ecke mala/Hæred huitnar/Axlernar signa/Eyrun hanga og verda dauþ

SVo gled þig Vngmenne i þinne æsku/og lat þitt Hiarta vera glatt a A
þÿnum Vngdoms Døgum /Giør huad þitt Hiarta lyster/og huad þÿnum
Augū þocknast/ Og vit þ ad Gud skal færa þig til Domsiñs fyr' allt þta.
Lattu Sorgena vera langt fra þÿnu Hiarta/og tak þad hid vonda fra þÿ-
nu Lÿfe/ Þui Bernskan og Vngdomurenn eru Hiegome. Minst þu
a þiñ Skapara i þÿnum Vngdome/ ædur enn þeir vondu Dagarner ko-
ma/og Aaren nælgast/ad þu seiger/þad þocknast mier ecke. Aadur eñ Solen/Tungled og B
Stiørnurnar verda myrkuar/og Skyen koma aptur epter Regned. A a þeirre tÿd þa Vak
tararner j Hwsenu skielfast/og þeir sterkū verda beygder/ og Mylnurnar standa tomar/þui
þær eru ordnar suo fæar/og Synen er myrk i giegnum Gluggana. Og Dyrnar a Strætunū
blÿfa til lucktar/og Raust Kuernmalara Kuinnuñar er lÿtel/ og hun vppuaknar nær Fugl-
eñ syngur/og allar Dætur Sønguaranna beygia sig. Og þeir hæfu ottast og hrædast æ
Veigenum

Deigenum / Nær Mandiel kried blomgast / og Grashoppurnar þyngiast/og øll Lystingen forgeingur(Þuiad Madurenn fer þangad sem hañ skal vera æfenliga/ Og þeir ed Narmagrætana þylia ganga vm krijng a Strætunum). Adur eñ Silfursnwran i burt brestur/ z su Gullkielldan fram̃hleypur/ og þær Vats skiolurnar lestast hia Bruñunum/og Niolen i Gen. 2. 3.
E sundurbrotna yfer Brunnunum. Þuiad Dupted hlytur ad verda aptur ad Molldu sem þad adur var/Eñ Lijfed og Andeñ kiemur aptur til Gudz þess sem hũ gaf.

Þad er allt saman miøg Niegomligt/seiger Predikareñ/allt er þad Niegome. Þesse same Predikare var ecke alleinasta Nyggeñ/helldur kiende hann Folkenu godar Kieñingar/og hũ athugade/og ransakade og samsette mørg Spakmæle. Hũ leitade vid ad hũ giæte funded þacknæmelig Ord/ og mætte suo skrifa orden Sañleiksins rietteliga.

D Þesse Spakmæle eru suo sem Broddar og Naglar/skrifud af Meistara Safnadarins/og vtgiefen af einum Nirder. Vara þig minn Son fyrer hinum ødrum/Þui þar er eingenn skortur a þeim sem Bækur giøra/enn mijkel Predikun giører Lijkamañ þreyttañ.

Enn lætum oss heyra Iñehalld alls Lærdomsiñs/Ottast Gud/og halld hañs Bodord/ Þui þad er skylldugt øllum Mønnum. Þuidd Gud mun alla Giørninga framleida fyrer Domeñ/þa ſ eru folgner/huert sem þeir eru helldur Vonder eda Gooder.

Mergur og Innehalld alls Lærdomsiñs

Ender a Predikan Salomonis

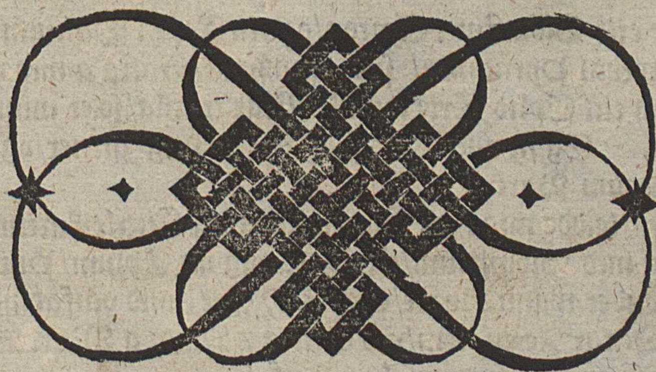

I.

HAñ kysse mig med Kosse sijns Muñs/ Þuiad þijn A
Brioſt eru lyſteligre enn Vijn. Suo ad Meñ luckte þiñ goda Smyr-
ſla Jlm/ Þitt Nafn er ſem vtfliotanda Vidſmiør/ Þar fyrer elſka þig
Ynges meyarnar.
Drag mig epter þier/ þa hlaupum vid. Kongureñ færde mig i ſitt
Herberge. Vier kiætiunſt og gledium oſſ yfer þier/ Vier þeinkiũ meir
til þiña Brioſta/ helldur eñ til nockurs Vijns/ Þeir Riettuñſu elſka þig
Eg er dock /Eñ þo miøg prydelig/ Þier Dætur Jeruſalem/ ſo ſem Tialldbwdernar Ke- B
dar/ og ſo ſem Vefnadartiølld Salomonis/ Skoded mig ecke/ ad eg er ſo døck/ Þuiad So-
len hefur brent mig. Syner miñar Modr eru mier reider/ Meñ hafa ſett mig ad eg ſkyllde
vera geymſlu kona Vijngardſiñs/ Eñ eg geymda ecke miñ Vijngard þañ eg hafde.
Lætu mig vita/ huern þijn Sæla elſkar/ Huar þu fædeſt/ huar þu huijler vm Mi ddageñ
So eg gange ecke hingad ⁊ þangad/ hia ſamfielage þiña Hiardar geymſlumaña.
Þecker þu þig ecke/ þu hin fegurſta a medal Kueñaña/ ſo gacktu a Saudaña Fotſpor/ og C
fæd þijna Kiarn hafra hia Hwſum Hirdaraña.
Eg jafna þier mijn Kiæraſta vid mitt Riddara lid i Pharaonis Vøgnum. Þijn Kinn-
beinſtanda lyſteliga/ j mille Spænganña/ og þiñ Hæls j mille Kedianna. Vier vilium gio-
ra þier gylltar Spænger/ med Silfur nøglum.
Þa Kongurenn ſnere ſier hingad/ gaf miñ Nardus ſinn Jlm. Minn Vin er ſm̃ Mir-
ru Byndine/ hangãde a millum minna Brioſta. Miñ Vin er mier ſem ein Copher þrwga D
i Vijn gardenum til Engeddi:
Sia mijn Kiæraſta/ þu ert føgur/ ja føgur ertu/ Þijn Augu eru ſm̃ Dwfu Augu. Sia
minn Vin/ þu ert fagur og prydeligur/ Vor Sæng er græn/ Vorer Hwsbitar eru af Cedrus
trie/ og vorar Sperrur af Sypreſſus Vide.

II.

EG er eitt Blomſtur i Saron/ og ein Roſa i Dalnum. Suo ſm̃ ein Lil-
ia a medal Þyrnanna/ ſuo er mijn Kiæraſta a medal Dætranna. Lij- A
ka ſem eitt Eplis Trie a mille Ville triaña/ ſo er minn Vin a medal Son-
anna. Eg ſit vnder hñs ſkugga ſem mig girner/ og hñs Auøxtur er ſæt-
ur mijnum Barka.
Hñ leidde mig i ſiñ Vijnkiallara/ og Kiærleikurenn er hañs Merke yfer
mier. Hñ lifgade mig med Blomſtrum/ og nærde mig mz Eplum/ Þui eg er ſiuk af Aſteñe.
Hñs vinſtre Hønd er vnder mijnu Høfde/ og hñs Hægre hønd vmfadmar mig.
Eg ſære ydur þier Dætur Jeruſalem/ vid Geitur ⁊ Hindr a Mørkiñe/ ad þier huerke vpp B
veked nie onaded mijna Kiæruſtu/ fyrr enn hun ſialf vill.
Þad er Rødd mijns Kiæraſta/ Sia þu/ Hñ kiemur ſtøckuande a Fiøllunum/ og ſtediande
a hædunum. Minn Kiæraſte er lijka ſem Hrein Dyr eda vngur Hiørtur. Sia þu/
Hñ ſtendur a bak vid vorn Vegg/ og ſier i giegnum Gluggana/ og giægeſt vt vm Grindur-
nar.
Minn Vinur ſuarar/ og ſeiger til mijn/ Statt vpp mijn Kiæraſta/ mijn en prydeliga / og C
kom hingat til mijn. Þui ſia þu/ Veturenn er lideñ/ Regned er af og i burthorfed. Blom
ſtred er vppuaxed i Landenu/ Vøred er komed/ og Turtil dwfan kuakar i voru Lande. Fijk
iu Tried hefur feinged Auøxt/ Vijntrien ſtanda med Bloma/ og giefa ſiñ Jlm/ Stattu vpp
mijn Kiæraſta og kom/ mijn en prydeliga kom hingad. Mijn Dwfa i Steinholunum og
Biargſkorunum/ Syn mier þitt Andlit/ Læt mig heyra þijna Rauſt/ Þui þijn Rødd er ſæt/ ⁊
þitt Auglit er prydeligt.
Taked fyrer oſſ Refana / Þa Smarefana / þeir ſem fordiarfa Vijngardana/ Þui vorer D
Vijngardar Blomgaſt. Minn Vinur er minn/ og eg em hanns/ hann huer ed til ha-
ga helldur

ga helldur a medal Liliu Rosaña. Þar til Dagureñ kolnar/ꝛ skuggeñ burt lijdur. Kom þu aptur/ꝛ vert sem Hind/ minn Vin/ eda sem vngur Hiørtur a skilnadar Fiøllum.

III.

A EG leitade vm Nottena i miñe Sæng/epter honum sem mijn Sæla elska-
de/ Eg leitade og fañ hñ ecke. Eg vil nu standa vpp ꝛ gāga vm krijng i
Stadnum/a Gøtunum ꝛ a Strætunum/og leita epter hm sem mijn Sæl
elskar. Eg leitade/eñ eg fañ hñ ecke. Vardhalldsmeñerner sem gein-
gu i krijngum Stadeñ fundu mig. Hafe þier ecke sied þañ sem mijn Sæ-
la elskar? Þa eg var skamt geingenn fra þeim/þa fañ eg þañ sem mijn
B Sæl elskar. Eg hiellt honum og villde ecke sleppa honum/þar til ad eg leidda hñ i miñar
Modur Hws/og i miñar Modur Herberge.

Eg sære ydur þier Dætur Jerusalem/ vid Geitur og Hindur a Mørkinne/ad þier huerke
vppucked nie omaked mijna Kiærustu/þar til hana sialfa lyster.

Huer er þañ sem vppgeingur af Eydemørkunne/ sem eirn Reykstolpe/ suo sem Ilmur
C af Mirru/Reykelse/og allra handa Puluere Jurtra makarañs. Sia/J krijngum Salo-
monis Sæng standa sextijge sterker/af þeim sterkum i Jsrael. Þeir hafa aller Suerd / og
eru kiæner til Bardaga/ Huer hefur sitt Suerd a siñe sijdu/ søkum Nætur ottans.

Salomon Kongur liet giøra eirn Sal af Libanus Vide. Og Stolparner voru af Silf-
D re/eñ Rimfred af Gulle/ Sæted af Purpura/Golfid i midiuñe var lagt mz dyrligū Steinū/
fyrer saker Dætra Jerusalem.

Þier Dætur Zion ganged vt/og siaed Salomon Kong/med þeirre Koronu sem hñs Mod-
er koronade hañ/ a hñs Brwllaups dag/ og a gladuærdar deige hañs Hiarta.

IIII.

A SJa þu mijn Kiærasta/þu ert føgur/Sia/føgur ertu. Þijn Augu eru sē
Dwfu Augu a millum þinna Hærlocka. Þitt Hær er lijka s̄ Geita hiørd/
su sem klypt er a Fialle Gilead. Þijnar Teñur eru sem ny klypt Hiørd/
komande fra Laugieñe/verāde allar saman tuilembdar/ꝛ þa er eingen ofrio
a medal þeirra. Þijnar Varer eru sem dreyr raudur Dreigell / og þitt
Mæl er lysteligt. Þijnar Kinnur eru sem rispur a Granata Eple/i mill-
um þinna Hærlocka. Þinn Hæls er sem Dauidz Turn/bwenn mz Vijgskordum/a huer-
B ium ed hanga þusund skyllder/og alls kyns sterk Vopn. Þijn tuø Briost eru þuilijkast sē
tuø vng Hindar Kid/sem fædast vnder Rosu/allt þar til ad Dagurenn kolnar/og Skuggenn
burt lijdur. Eg vil fara til Mirru Fiallsiñs/og til Reykelsins Hædaña.

Mijn Vñusta/þu ert føgur i allañ mæta/suo þar er eingeñ Fleckur a þier. Kom mijn
Brwdur af Libanon/kom af Libanon. Gack hier jnn/stijg hingad af Amana Hædum/af
C Hædunum Senir/og Hermon/fra Leona Bælenū/ꝛ fra Leparda Fiøllunum. Þu hefur sært
mitt Hiarta mijn Syster/elskulig brwdꝛ/mz ødru þijnu Auga/og mz eirne þiñe Hæls Kediu.

Huersu føgur eru þijn Briost/mijn Syster/ Kiærasta Brwdur? Þijn Briost eru fegre
enn Vijn/og þinn Smyrsla Ilmur yfergeingur allar Jurter. Þijnar Varer mijn Brwd
ur eru sem driupande Hunangs seimur/ Hunang og Miolk er vnder þinne Tungu/ꝛ Ilm-
ur af Klædum þijnum/er suo sem Ilmur Libanon.
D O mijn Syster/Kiæra Brwdur/þu ert eirn læstur Alldingardur/ein til luckt Vppspretta
eirn jnnciglādur Brunnur. Þinn Auøxtur er lijka sem lystugur Alldingardur fullur af
Granata Eplum/mz gofugum Auøxtum/Cypери og Nardi. Nardus ꝛ Saffran/ Kalmus
og Cynamomum/ꝛ allra handa Reykelsis Trie/Mirra og Aloe mz øllum bestum Jurtrum.
Sem eirn Alldingardz Brunnur / sem eirn Brunnur Lifanda Vatns/sa er flytur af Lyba-
non.

Rijs vpp Nordan Vindur/og kom Sunnan Vindur/og blæstu i giegnū miñ Alldingard suo ad af hñs Jurtum meige drtupa.

V.

Inn Vin kome hñ i sinn Alldingard/og neyte af hñs Dyrligum Auextum. A
Eg kom/mijn Syster/kiærasta Brwdur/i miñ Alldingard/Eg hef af muled mijna Mirru med odrum Kryddum/Eg hefe eted minn Hunangseim mz mijnu Hunange/eg hefe drucked mitt Vijn mz miñe Miolk. Eted mijner elskendur/ og drecked mijner Kiærer Viner/ og vered glader.

Eg sef/eñ mitt Hiarta vaker/Þad er mijns Vinar Raust/sem þar ber. Lat vpp mijn allra kiærasta/mijn Syster/mijn Dwfa/mijn Jñeliga / Þuiad mitt Hofud er fullt af Døgg/ z mijner Lockar eru fuller af Nætdropum.

Eg hefe fært mig af mijnum Kyrtle/ huernen skal eg nu færa mig i hñ aptur? Eg hefe þueiged mijnar Fætur? huersu ma eg giora þa oklæra aptur? B

Eñ minn Vin stack sinne Hende i giegnum eitt Hol/z minn Lijkame skalf þar vid. Þa stod eg vpp/og lauk vpp fyre mijnum Kiærasta/Mirrañ draup af mijnum Hondum/z Mirran flaut vm mijnar fingur/a Hurdar lokuñe. Og þa eg hafde vpplæted fyrer mijnum Vin var hñ i burtu/og af stad geingenn.

Þa gieck mijn Sæla vt/eptet hñs Ordum/Eg leitade ad honum/enn eg fann hañ ecke/ C
Eg kallade/enn hñ suarade mier onguu. Vokumennerner sem geingu vm stadenn þeir fūdu mig/slou mig og særdu/Vaktararner a Mwrunum toku mijna Yferhøfn fra mier. Eg sære ydur þier Dætur Jerusalem/ef þier fiñed minn Vin/þa seiged honum ad eg ligg siuk af Astarelsku.

Huad er þinn Vinur framar eñ adrer Viner/O þu eñ fegursta a medal Kueñaña? Hūnen er þinn Vinur framar ødrum/ad þu hefur suo sært oss? Minn Elskhuge er Huijtur z D
Raudur/vtualenn a medal margra Þusunda. Hñs Hofud er besta Gull. Hañs Lockar hrøckua/og eru suarter sem Hrafn.

Hñs Augu eru sem Dwfu Augu hia Vppsprettu Lækium/þueigen mz Miolk/og standa j fyllingu. Hñs Kinnbein eru sem vaxande Jurtramakarans Alldingardur. Hñs Varer eru sem Ros/af huerre ad drypur rennande Mirra. Hñs Hendur eru lijka s̃ Gullhringar hladner med Hyacintis. Hñs Lijkame er sem Filabein prydd mz Saphir/ Hañs Bein eru s̃ Marmara stolpar grūdualladir mz Gullfotū/Hñs Mynd er s̃ Libanon/ vtualen sem Cedrus Trie/ Hañs Barke er sætur og allur Lysteligur. Slijkur er minn Vinur /og hñ er minn Vinur/þier Dætur Jerusalem.

VI.

Vert er þinn Vinur geingenn/þu en fegursta a medal Kueñaña?/ Huert hefur þiñ Vinur viked sier?/ so viliū vier leita mz þier ad honū. Miñ Vinur er ofangeingenn i sinn Alldeñgard/til sinna Jurtra/ad hñ fæde sig i Gardenum/a medal Rosanna. Miñ Vinur er minn/z eg em hñs/ hñ sem sig fæder a medal Rosaña. A

Þu ert føgur mijn Vñusta/sem Thirza/lystelig sem Jerusalem/ogurlig sem Brioft Fylkingar. Snu þu þijnum Augum fra mier/Þui þau giora mig breñanda/ B
Þitt Haar er lijka sem Geitsaudahiord/sem klypt er a Gileas Fialle. Þijnar Tennur eru lijka sem Sauda hiord/huer ed sig hefur laugad/ hafande øll saman Tuibura/og þar er eingen ofriofsoni a medal þeirra. Þijn Kinnbein eru lijka sem Rispur a Granata Eple/ a medal þiña Locka.

Sextijge eru Drottningarnar/og attatijge Frillurnar/enn a vngum Meyum er eingen tala. C
Eñ ein er mijn Dwfa/ mijn jñeliga/ein er sinnar Modur en kiærasta/og siñar Modur enn vtualda. Og þa Dæturnar Sæu hana/sogdu þær hana Sæla/og Drottningarnar med Frillunum lofudu hana. Huer er su sem framkiemur sem Morgunrode? Føgur sem Tungl? vtualen s̃ Sol? ognarlig sem Hermaña fylking?

Eg em ofan geingeñ i Valnyta Gardeñ/ ad skoda Greinernar hia Lækiunum/z at skoda D

huert ad Vijntrien blomgast/og ef Granata Eplen eru vaxen. Mijn Sæla visse ecke/ad hũ hafde sett mig til Vagna Aminadab.

Kom aptur/kom aptur/o Sulamith/kom þu aptr/kom aptr/ so ad vier meigũ skoda þig. Huad siae þier a Sulamith/nema Dans i Mahanaim.

VII.

A HVersu fagur er þiñ gangr i þijnum skoklædũ/þu Høfdingians Dotter? Þijnar Lendar standa bædar/lijka sem tuær Speingr/þær eins Meistara mañs Hønd hefur giørt. Þinn Nafle er sem krijnglottur Bikar/ huern ad alldrei vantar Dryck. Þinn Kuidur er sem Hueite hrwga/i krijng sett mz Liljum. Þijn bæde Briost eru s̄ vng tuiburakid eirnrar Hindar. Þiñ Hæls er sem eirn Turn af Fila beine. Þijn Augu eru sem Fiske Vøtn i Hesbon/

B hia Bathrabbim Porte. Þijnar Naser eru sem Libanon Turn/huer ed veit til Damaschum. Þitt Høfud stendur a þier suo sem Carmelus. Hæred a þijnu Høfde er sem Kongsiñs Purpure/bundeñ i Ferder.

C Huersu føgr ꝛ prydelig ertu/mijn Kiærasta i Sællijfenu? Þijn Leingd er sem Palma trie/þijn Briost eru ꝛ sem Vijnþrwga. Eg sagda/ Eg hlyt ad vppstijga a Palma tried/ og taka þess Kuistu/Lat þijn Briost vera sem Vijnþrwgur a Vinuidartriam/ad þijnar Naser luckte sem Eple/og þiñ Barke lijka sem gott Vijn/ huert ed gladliga nidurreñur mijnum Vin/og talar af fiarlægu. Miñ Vin er miñ/ꝛ hũ helldur sier ad mier.

D Kom minn Elskulige/vid vilium ganga vt a Markena/og lætum oss vera i Þorpunum. So ad vid meigum ærla vppstijga til Vijngardaña/so vier mættũ vita huert Vijntrien blomgast/huert Blom er vtkomed/hũt Granata Eplatrien friofgast/ Þar vil eg giefa þier mijn Briost. Liliurnar giefa þar Ilm/ꝛ þar er allra handa gøfugr Auoxtur fyrer ockar Dyrũ Miñ Vin/eg hefe geymt handa þier bæde þad nyia ꝛ gamla.

VIII.

A ON/ad eg mætta fiña þig þar vte/miñ Broder/sm̃ ad sygr miñar Modurbriost/ꝛ eg mætte kyssa þig/so eingeñ hædde þig. Eg vil taka þig/ꝛ leida þig i miñar Modr Hws/þar skalltu læra mig/ Þar vil eg giefa þier ad drecka/af kryddudu Vijne/ꝛ af Sætleika miña Granata Epla. Hũs Vinstre Hønd liggur vnder mijnu Høfde/ꝛ hũs hægre Hønd fadmar mig.

Eg sære ydr þier Dætur Jerusalem/ad þier huerke vppueked nie onæded mijna Vñustu/þar til hana sialfa lyster. Huer er su/s̄ vppfer af Eydemørku/ ꝛ stydst vid

B siñ Vin? Vnder Eplatrienu vppuakta eg þig/þar þijn Moder hafde fædt/þar sem hun la ꝛ þu/ hun sm̃ hafde vppaled þig.

Settu mig a þitt Hiarta sm̃ eitt Jñcigle/ꝛ vppa þiñ Arm s̄ añad jñcigle/ Þui Kiærleikureñ er suo sterkur sm̃ Daude/og Vandlæted suo fast sem Heluijte/þess Glædur eru breñande s̄ DROTTINS a Elldr. So ad mørg Vøtn kuña ecke ad sløckua Kiærleikañ/ nie Straumarner ad kefia hñ. Þo ad Madr villde giefa øll Audæfe sijns Hwss fyrer Kiær-

C leikañ/þo være þad allt ecke þar vert.

Vor Syster er lijtel/ꝛ hefur eingen briost/Huad skulu vier giøra vorre Systur/ nær meñ vilia tala til heñar? Er hun eiñ Mwr/þa vilium vier byggia Vijgskørd af Silfre þar vppa/Er hun einar dyr/þa vilium vier giøra hana fast mz Cedrus Trie. Eg em eirn Mwr/ꝛ mijn briost eru s̄ Turn/Þar er eg orden fyrer hũs Augũ lijka s̄ sa ed Frideñ fiñur.

a (Elldur) Af þessum Ordum ma merkia/ad Salomon talar i þessu Loþkuæde wm andliga Ast og Elsku/huerja Gud giefr og syner oss i øllũ sinũ Velgiørningum

Salomon hefr eirn Vijngard i Baalhamon/Hñ gaf vardhallds møñum Vijngardeñ/ad

D huer af þm skylldu færa hm̃ fyrer hũs Auoxtu Þusund Silfurpeninga.

Miñ Vijngardr er fyrer mier. Þier Salomon heyrer til Þusũd/eñ Vardhalldzmøñunũ tuo hundrut med hũs Auexte.

Þu s̄ byr i Alldengardenũ/lat mig heyra þina Raust/Vinerner hlyda þar vppa.

Fly þu miñ Vin/og vert s̄ ein Hind/eda sm̃ eirn Vngur Hiørtur a Jurtrahædunum.

Ender a Loþkuæde Salomonis

þeir sem eiga fulltad Kyrr
Kroist o äd giedumm Sirr
blessi þäy Sälzumm ver
Sonur gudsä hadumm
Eyjkur Solvason
Ä: fulltad Kyrr

inn taki Jesu lær doma
Snuid ydur og truid evangilio
hann kiendi daglega ad hann væ-
ri Guds sonur komin ad lida pi-
nu vor vegna ad hver ad han trú-
skildi ecki firirfarast helldur eign-
ast þad eilifa lif einugad drottin
liti eptir hiartans hrein leika og
ein lægni til truarinna og þess trausts
men eiga
hann
gomma haf

nockur minnis vers ort af St. pp.s
pialla nafn ur ſe Ritningu

hier skal pialla heiti þiod,
herma þaug er Ritning tier
ararath bar eptir flod
erkina med sinum her
feit af sina fraumu gliod
fadann gefid logmal er
knast af ebel kipdu gliod
kienni manna bolvaner
tauds taf grizim blessan god
badumm amen sagdi hvar
uppa hor hann Aron stod
af klædann þad lesum vier
tiv a seir med born fliod
broder Jacobs hilli fver
sie a peor zipors rood
sioon oltum bigdi ver
fiold a saphor heisu riod
reist zikken erda gior
bala mer med benia skod
biuggu Juda kin fetter
Ephraim ei bar vid biod
besta kin þar foldin fir
salmon hebmon en i od
ephron hers skriptin tier
mitt af piska mot ad stod
moises hvildar bandid tier
hannar nebo heliar sliood
hittu sen og geckipfir
heit af eion hrinda mod
hæd þar davids slotgiller
flaut af hermon hiers, a. lood
hli natt dogg og friof semder
mesta boorg a moria stod
musterid og heilog kier
har li banus fregner frood
frægann sedrus vid greiner
hraut af Karmel himin glood
fremdi tvenna pijn tier
fioll gilboa vigum vood
versti daudi sal þar skier
fletti taboor fogrum sioon
forklarunar prysinn tier
a golgatha utrann blod
allan heimer frid fæger
oliveti heidri stod
herrans pin og uppfarir
fegnunum pialla fulin liod
þann fialla skula hier

LLT hVLS FIER
VILIL LS MLNN
IRNIR SBIIRI IIU
R LLS SKULU FIL
ROLB FLIM SBIOR
GL
LLSLR LOLBMGL
LÿLOB SLLMNL
mjRNLR

Tiju Plagur Egiptalands

Egiptanna uppteijknast
atta reidislog og tvenn
blavatn oll i blod snuast I
leisk ijldist hvur lækurin
Illar paddur a freingast 2
allann lid og koningin
moldar lusumin moor kveikast 3
menn og dir vid aptokinn
Svartir ormar sam firpast 4
svelga og vida matvælinn
drepsott ædir dalegast 5
deidir hiarda frumburdinn
Eldingar med hagli hast 6
helsla bædi fie og menn
bruna kornum holdid hvast 7
hripa nar sem gloodeisinn
eingi sprettur þanga fast VII
flesta landsins a vextin 8
himna liosinn heidmirkvast 8
hvurgi sast um dagar þrenn 9
frum getningar foreidast 9
fanst einockur o drepinn 10
logsins rauda ranad brast